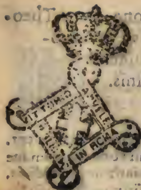

NAZIONALE
BIBLIOTECA
VITT. EMANUELE
8
40 H
12
ROMA

BREVIARIVM PRÆDICATORVM

Iuxta Decreta Capituli Generalis, sub R.mo P. F. Frãcisco Romæo Castilionési, Magistro Generali dicti Ord. Salmanticę, Anno Dñi M D L I. celebrati.

Reformatum, & auctoritate apostolica comprobatum,

Cum Officio Coronę Spinarum Domini, & Misteriorum Sacratissimi Rosarij,

Atque Kalendario Gregoriano.

Venetijs, Apud Iuntas. M D LXXXIIII.

Frater Franciscus Romæus a Castilione, sacrę Theologiæ professor, ac totius ordinis Prædicatorum Magister Generalis, vniuersis fratrum sui præfati ordinis.

S. D.

Vum ĩ nostro capitulo Generali, anno elapso: 1571. in Hispaniis celebrato, vnanimi voto decretum fuerit: vt tam Missalia quàm Breuiaria nostri ordinis, multis superuacaneis & appositiтijs missis & officijs, nunquam per Patres dicti ordinis comprobatis, & historijs seu gestis Sanctorum apocriphis, & minus nonnunquam vero simi libus deprauata ad candorem, nostram religionem decẽtem, reformarentur, Iecirco eam nos curam in alijs occupati, Reuerẽdo Prouinciali Angliæ Fr. Angelo Bettino socio nostro, iuxta p̃fati Capituli sanctiones, demandandam duximus, cuius diligẽtiæ & vigiliarum fructus, iam Deo fauente, ad maturitatem peruenerũt. En igitur Fratres dilectissimi desideratum Breuiarium, reformatum, instauratum, & innouatum lectionibus ex sacris literis, pro cuiusq; diei qualitate, & præcipuorum festorum decentia appropriatis, & antiquorum doctorum tam ex græcis quàm ex latinis sermonibus & homilijs additis decoratum, pro ornamento, doctrina, ac disciplina, necnon spirituali consolatione, tam recitantium, quàm etiam audientium. Quod requirimus, & monemus, vt lęto & grato animo amplexemini, pręsertim cũ ab hac diuina recitandi forma, non tam nostro, quàm apostolico etiam decreto (vt inspicere est) ad priorem vel aliam quamcũque recedere non liceat. Valete.

Dilecte fili salutem & apostolicam benedictionẽ: Anno supperiore, cùm venerabilis frater noster Ioãnes Episcop⁹ Portuen. sanctæ Romanæ ecclesię Cardinalis de Saluiatis nũcupatus, ordinis fratrum Prædicatorum, apud nos & sedẽ apostolicam protector, nobis exposuisset, te cum alijs patribus dicti ordinis ĩ vestro generali capitulo tunc proxime celebrando reformandis libris, scilicet, Missali & Breuiario pro vsu vestri ordinis olim editis incũbere decreuisse. Nos apostolica auctoritate concessimus, ꝙ quicquid tu vna cũ dilectis filijs Prioribus, & Prouincialibus dicti ordinis in eodem capitulo ad diuinum pertinens officium essetis ordinaturi corrigendo, vel augendo, aut etiam minuendo, seu mutando id perinde firmum haberetur, ac si per tria capitula continua esset cõprobatum. Cum autem sicut idem Ioãnes episcop⁹ nobis nuper exposuit, licet reformãdorum prædictorum librorum opera à te, & reliquis patribus prædictis in capitulo Salmanticę celebrato sedulo cæpta fuerit, tamen ob temporis angustiã illic absolui nequiuerit. & propterea communi totius capituli voto tibi cura demandata fuerit. vt per socios tuos vel alios fratres prædicti ordinis ad hoc idoneos extra capitulum opus cæptum perficeretur, idque iam tua diligentia perfectum sit, additis etiam & imminutis quibusdam, ac alijs immutatis quæ ad decorem diuini cultus expedire iudicasti, & exinde libros præfatos sic emẽdatos dilectis filijs hęredibus quondam Lucæantonij Iunctæ Typographis Venetijs commorantibus excudendos tradideritis, Idem Ioannes Cardinalis nobis humiliter supplicauit, vt emẽdationem & mutationem prædictas, & nouã librorum eorundem editionem apostolicæ cõfirmationis præsidio roborare, aliasq; in præmissis opportune prouidere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, emedationem, additionem, mutationem, & editionem præfatas, tam ĩ dicto capitulo, quàm postea, vt præfertur factas, dicta auctoritate apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac volum⁹, & eadẽ auctoritate decernimus, quod post hac libri prædicti, tã pro particulari fratrum & sororum dicti ordinis, quam pro com

muni chori vsu iuxta emendationem, additionem, mutationẽ, & editionem huiusmodi imprimantur, & quod à forma nouæ editionis huiusmodi ad veterem vel alium quempiam vsum recedi, vel quicquam de ea mutari aut deinceps procurari, vel permitti non possit, quod dictis libris sic correctis aliquid addatur seu minuatur, etiam prætextu particularium aliquarum festiuitatum, quæ in certis prouincijs, aut ciuitatibus consueuerunt celebrari, nec quauis alia occasione, nisi iuxta instituta dicti ordinis per generale Capitulum aliter constitutum fuerit. Porro ne præfati hæredes fructu suscepti laboris à quoquam priuentur, inhibemus cæteris Typographis, Bibliopolis mercatoribus, & alijs personæ nostræ ditionis temporalis sub pœna amissionis omnium librorum, & quingentorum ducatorũ auri de camera, eisdemq; & aliis quibuslibet vbicunq; locorum degentibus sub excõmunicationis maioris latæ sententiæ, & aliis censuris ecclesiasticis, ne libros prædictos infra decẽnium à die quo in lucem editi fuerint imprimere, aut imprimendos curare præsumant. Non obstantibus præmissis ac apostolicis, & in prouincialibus ac synodalibus concilijs editis generalibus, vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac dicti ordinis iuramento confirmatione apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisq; contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annullo Piscatoris, die iij. Maij. M D L I I. Pontificatus nostri Anno Tertio. N. Rom. Amasteus.

A tergo.

Dilecto filio Magistro Generali ordinis Fratrum Prædicatorum.

Tabula literarũ Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) vsq; ad annum 1700. exclusiue.

C	B	A G	F	E	D	C B	A	G	F	E D	C	B	A
G F	E	D	C	B A	G	F	E	D C	B	A	G	F E	D

IN tabula suprascripta literam Dñicalẽ singulis annis hoc pacto inuenies, primã literam quæ est C. tribue ab Idib⁹ Octob. anni correct. 1582. vsq; in finem anni. Sequentem quæ est B tribue anno 1583. sicq; deinceps progredere quousq; peruenias ad numerum anni cuius literam scire vis, quia litera super quam cadit numerus illius anni erit litera Dñicalis. Quæ si vnica occurrerit, annum communem esse intelligas. Si duplex bissextilem. Et tunc prior idest superior vsq; ad festũ S. Matthiæ Apostoli deseruiet, inferior autem ad reliquam anni partẽ accommodabit, vt erit anno Dñi 1584. a primo die Ianuarij vsq; ad 23. Feb. inclusiue deseruiet litera Dñicalis A. a dicto die vsq; in finẽ anni illa quæ est inferior idest G Sciẽdum autem quod finitis viginti octo annis redeũdum est ad principiũ cũ annis tunc currẽtibus.

Tabula Epactarũ respondẽtiũ aureis numeris ab Idib⁹ Octob. anni correctionis 1582. (detractis prius decẽ dieb⁹) vsq; ad annum 1700. exclusiue.

Aurei numeri	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Epactæ.	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8
	19	1	2	3	4	5							
	19	1	12	23	4	15							

SImili modo vt dictum est de litera Dominicali deprehendes etiam Epactæ numerum in suprascripta numerorum serie, nã primum numerum qui est 6. tribue ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. vsque in finem anni sequentẽ qui est 7. tribue anno 1583. & sic deinceps donec ad annum tuum peruenias & finitis decem & nouem annis regredere iterum ad principium.

TABELLA TEMPORARIA.

Anni Dñi.	Literæ Dñicales.	Aure⁹ numerus.	Epactæ.	Septuagesima	Dies Cinerum.	Pascha resurre.
1584	A g	8	xviij	29. Ia.	15. Fe.	1. Apri.
1585	f	9	xxix	17. Fe.	6. Mar.	21. Apri.
1586	e	10	x	2. Feb.	19. Fe.	6. Apri.
1587	d	11	xxj	25. Ia.	11. Fe.	29. Mar.
1588	c b	12	ij	14. Fe.	2. Mar.	17. Apri.
1589	A	13	xiij	29. Ia.	15. Fe.	2. Apri.
1590	g	14	xxiij	18. Fe.	7. Mar.	22. Apri.
1591	f	15	v	10. Fe.	27. Fe.	14. Apri.
1592	e d	16	xvj	26. Ia.	12. Fe.	29. Mar.
1593	c	17	xxvij	14. Fe.	3. Mar.	18. Apri.
1594	b	18	viii	6 Feb.	23. Fe.	10. Apri.
1595	A	19	xix	22. Ia.	8. Feb.	26. Mar.
1596	g f	1	j	11. Fe.	28. Fe.	14. Apri.
1597	e	2	xii	2. Feb.	19. Fe.	6. Apri.
1598	d	3	xxiij	18. Ia.	4. Feb.	22. Mar.
1599	c	4	iiij	7. Feb.	24. Fe.	11. Apri.
1600	b A	5	xv	30. Ia.	16. Fe.	2. Apri.
1601	g	6	xxvj	18. Fe.	7. Mar.	22. Apri.
1602	f	7	vij	3. Feb.	20. Fe.	7. Apri.
1603	e	8	xviij	26. Ia.	12. Fe.	30. Mar.
1604	d c	9	xxix	15. Fe.	3. Mar.	18. Apri.
1605	b	10	x	6. Feb.	23. Fe.	10. Apri.
1606	A	11	xxi	22. Ia.	8. Feb	26. Mar.
1607	g	12	ij	11. Fe.	28. Fe.	15. Apri.
1608	f e	13	xiij	3. Feb.	20. Fe.	6. Apri.
1609	d	14	xxiiij	15. Ia.	4. Mar.	19. Apri.
1610	c	15	v	7. Feb.	24. Fe.	11. Apri.
1611	b	16	xvi	30. Ia.	16 Fe.	3. Apri.
1612	A g	17	xxvij	30. Ia.	7. Mar.	22. Apri.
1613	f	18	viij	3. Feb.	20. Fe.	7. Apri.
1614	e	19	xix	26. Ia.	12. Fe.	30. Mar.

FESTORVM MOBILIVM.

Anni Dñi.	Ascensio Domini.	Pentecostes.	Corpus Domini.	Dñicæ post Pent	Prima Dñica Aduent.
1584	10. Maij	20. Maij	31. Maij	27	2. Dec.
1585	30. Maij	9. Iunij	20. Iunij	24	1. Dec.
1586	15. Maij	25. Maij	5. Iunij	26	30. Nou.
1587	7. Maij	17. Maij	28. Maij	27	29. Nou.
1588	26. Maij	5. Iunij	16. Iunij	24	27. Nou.
1589	11. Maij	21. Maij	1. Iunij	27	3. Dec.
1590	31. Maij	10. Iunij	21. Iunij	24	2. Dec.
1591	23. Maij	2. Iunij	13. Iunij	25	1 Dec.
1592	7. Maij	17. Maij	28. Maij	27	29. Nou.
1593	27. Maij	6. Iunij	17. Iunij	24	28 Nou.
1594	19. Maij	29. Maij	9 Iunij	25	27. Nou.
1595	4. Maij	14. Maij	25. Maij	28	3. Dec.
1596	23. Maij	2. Iunij	13. Iunij	25	1. Dec.
1597	15. Maij	25. Iunij	5. Maij	26	30 Nou
1598	30. Apri	10. Maij	21. Maij	28	29 Nou.
1599	20. Maij	30. Maij	10. Iunij	25	28. Nou.
1600	11. Maij	21. Maij	1. Iunij	27	3. Dec.
1601	31. Maij	10. Iunij	21. Iunij	24	2. Dec.
1602	16. Maij	26. Maij	6. Iunij	26	1. Dec.
1603	18. Maij	28. Maij	29. Maij	27	30. Nou.
1604	27. Maij	6. Iunij	17. Iunij	24	28. Nou.
1605	19. Maij	29. Maij	9. Iunij	25	27. Nou.
1606	4. Maij	14. Maij	25. Maij	28	3. Dec.
1607	24. Maij	3. Iunij	14. Iunij	25	2. Dec.
1608	15. Maij	25. Maij	5. Iunij	26	30. Nou.
1609	28. Maij	7. Iunij	18. Iunij	24	29 Nou.
1610	20. Maij	30. Maij	10. Iunij	25	28. Nou.
1611	12. Maij	22. Maij	2. Iunij	26	27. Nou.
1612	31. Maij	10. Iunij	21. Iunij	24	2. Dec
1613	16. Maij	26. Maij	6. Iunij	26	1. Dec.
1614	8. Maij	18. Maij	29. Maij	27	30. Nou.

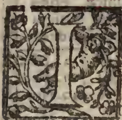

NDICTIO est reuolutio 15. annorũ ab 1. vsq; ad 15. qua reuolutione peracta, iterum reditur ad vnitatem, initiumq; sumit quili bet annus huius cycli a Ianuario in bullis Pontificijs, sicut de cyclo decennouenali Au rei numeri scripsimus. Et quoniam Indictio nis frequẽs vsus est in Diplomatibus, & scri pturis publicis, facile annum Indictionis currẽtem quolibet an no proposito inueniemus ex sequenti tabella, cuius vsus perpe tuus est, initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno corre-ctionis. 1582.

10	11	12	13	14	15	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Nam si anno 1582. tribuas primum numerum, qui est 10. & sequenti anno 1583. secundum numerum, qui est 11. & sic dein ceps vsq; ad annum propositum, redeundo ad principium tabel læ, quotiescunq; eam percurreris, cadet annus propositus in In dictionem, quæ quæritur.

Quando inchoatur Aduentus Domini.

Aduentus Domini inchoatur dominica proximiori festo S. An dreę; vel ipsa die S. Andreæ si in dominica venerit.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tpa celebrantur quarta & sexta feria, ac Sabbatho post tertiam dñicam Aduentus, post primã dñicã Quadrages. post Pentecost, & Post festum Exaltationis S. Crucis.

Nuptiæ iuxta decretum Concilij Tridentini.

A Dñica j. Aduentus vsq; ad diem Epipha. & a fer. iiij. Cinerum vsq; ad Oct. Paschæ inclusiue, solennitates nuptiarum prohiben tur, alijs temporibus permittuntur.

IANVARIVS

Cyclus Epactarum.				
✠	A	Kal.	1	Circuncisio Domini duplex.
xxix	b	iiii	2	Octaua sancti Stephani. iij. lect. 265.
xxviij	c	iii	3	Octaua sancti Ioannis. iij. lect. 265.
xxvii	d	Prid.	4	Octaua Innocentium. iij. lect. 265.
xxvi	e	Non	5	
xxv	f	viii	6	Epiphania Domini totum du. 77
xxiiij	g	vii	7	Claues Septuagesimæ.
xxiij	A	vi	8	
xxij	b	v	9	
xxi	c	iiii	10	
xx	d	iii	11	
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octaua Epiphaniç. 79
xvij	g	xix	14	Hilarij episcopi & confess. dup. 166.
xvj		xviij	15	Mauri abbatis. iij. lect. 267.
xv	b	xvii	16	Marcelli papæ & marty. iii lectio. 267.
xiiij	c	xvi	17	Antonij abbatis. totum dup. 267.
xiij	d	xv	18	Priscæ virgi. & mar.
xij	e	xiiii	19	Felicis presbyteri & confess. iij. lect. 268.
xi	f	xiii	20	Fabiani & Sebastiani mar. totum dup.
x	g	xii	21	Agnetis virg. & mar. totum dup.
ix	A	xi	22	Vincentij marty. totum dup. 272.
viij	b	x	23	Emerentianç virginis & m. iij lect. 273
vij	c	ix	24	Timothei episcopi & mart. lect. 273
vj	d	viii	25	Conuersio sancti Pauli totum dup. 274
v		vii	26	Policarpi episcopi & mar. iij. lect. 276.
iiij		vi	27	Ioãnis Chrisostomi epi. & cõfe. du. 277.
iij	g	v	28	Agnetis secundo. iij. lect. 278.
ij	A	iiii	29	Pauli primi eremitç. iij. lec. 278. Oct. S.
j	b	iii	30	Vincentij marty. mem.
✠		Prdi.	31	Iuliani episcopi & confessoris. iij. lec. 278.

FEBRVARIVS

Cyclus Epactarum.				
xxix	d	Kalē.	1	Ignatij episcopi & martyr. duplex. 278.
xxviii	e	iiii	2	Purificatio scte Mariæ virg. to. dup. 279.
xxvii	f	iii	3	Blasij episcopi & marty. Simplex. 281.
25 xxvi	g	Prid.	4	Anniuersarium pattum & mart. ix. lec.
xxv xxiiii	A	Non.	5	Agathæ virginis & martyris Dupl. 281.
xxiii	b	viii	6	Dorotheæ virgi. & marty. duplex. 282. Vedasti & amandi eporum. memo.
xxii	c	vii	7	
xxi	d	vi	8	
xx	e	v	9	Apolloniæ virg. & m̄. iii. le. 283.
xix	f	iiii	10	Scolasticę virginis. iii. lect. 284.
xviii	g	iii	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	Valentini martyris. iii. lectio. 284.
xiiii	d	xv	15	
xiii	e	xiiii	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri. simpl. 285. Ver orit.
vi	e	vii	23	Vigilia.
v	f	vi	24	Matthiæ apl'i to. du. 286. Loc' bissexti.
iiii	g	v	25	
iii	A	iiii	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. & Festum S. Matthiæ celebratur 25. Februarii, & bis dicitur, sexto Kalendas, id est, die 24. & die 25. & litera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mēse Ianuario, mutatur in præcedentem: Vt si in Ianuario litera Dominicalis fuit A, mutetur in præcedentem quæ est, G. & cæt.

MARTIVS

Cyclus Epactarum.					
*	d	Kalē.	1	Albini episcopi & confess. iij. lect.	287.
xxix	e	vj	2		
xxviii	f	v	3		
xxvii	g	iiij	4		
xxvi	A	iij	5		
xxv	b	Prid.	6		
xxiiii	c	Non.	7	Sancti Thomę de Aquino co. dup.	287.
xxiii	d	viij	8		
xxij	e	vij	9		
xxj	f	vi	10		
xx	g	v	11		
xix	A	iiij	12	Gregorij Papæ Totum duplex.	290.
xviij	b	iij	13		
xvij	c	Prid.	14	Octaua sancti Thomæ: Memoria.	290.
xvj	d	Idib.	15		
xv	e	xvij	16		
xiiij	f	xvj	17		
xiij	g	xv	18		
xij	A	xiiij	19	Ioseph sponsi beatæ Mariæ virginis: Totum duplex.	291.
xj	b	xiij	20		
x	c	xij	21	Benedicti abb. Dup. Æquinoct. vernale.	
ix	d	xj	22		
viij	e	x	23		
vij	f	ix	24		
vj	g	viij	25	Annunciatio dominica. Totū dup.	293.
v	A	vij	26		
iiij	b	vj	27		
iij	c	v	28		
ij	d	iiij	29		
j	e	iij	30		
*	f	Prid.	31		

APRILIS

Cyclus Epactarum.				
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iiij	2	
xxvii	b	iii	3	Hodie dies passus est Christus.
xxvi	c	Prid.	4	Ambrosii archiepiscopi totū dup. 295.
xxv xxiiii	d	Non.	5	Vincentii cōf. ordinis predicat. du. 296.
xxiii	e	viij	6	Hoc die Christus resurrexit.
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iiij	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	Octaua sancti Vincentii. memo. 297.
xvj	e	Idib.	13	
xv		xviii	14	Tiburtij, Valeriani & maxi. iij. lec. 300.
xiiij	g	xvii	15	
xiij	A	xvi	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiiij	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viij		xi	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgij martyris simplex. 300.
v	b	viii	24	Adalberti episcopi & mar. iij. lec 300.
iiij	c	vii	25	Marci euangelistę totum dup. 300.
iij	d	vi	26	
ij	e	v	27	
j	f	iiii	28	Vitalis martyris. iij. lec. 301.
*	g	iii	29	Petri mar. ord. Prædic. totum dup 301.
xxix	A	Prid.	30	

MAIVS

Cyclus epactarum.				
xxviii	b	Kal.	1	Philippi & Iacobi aplorũ totũ du. 302.
xxvii	c	vi	2	Antonini archiepi totum dup. 303.
xxvi	d	v	3	Inuẽtio S.Crucis to. dui 304. Alexadri, Euentij & Theodoli mar. Memo.
xxv 25	e	iiii	4	Prima dñica post festũ s. Crucis, celebrat festũ S. Catharinę de Senis to. du. 309.
xxiiii	f	iii	5	Athanasij episcopi & cõfesso. dup. 308.
xxiii	g	Prid.	6	Ioã. ãn portã lat. dup. 308.
xxii	A	Non.	7	Coronæ Domini totum dup. 309.
xxi	b	viii	8	Apparitio S. Michaelis totũ dup. 310.
xx	c	vii	9	Gregorij Nazianzeni dupl.
xix	d	vi	10	Gordiani & Epimachi mar. 311.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iiii	12	Nerei Archilei & Pãcra. m. iii. lec. 311.
xvi	g	iii	13	Seruatij confessoris. iii. lec. 311.
xv	A	Prid.	14	Hoc die ascẽdit Christus in cælum.
xiiii	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	
xii	d	xvi	17	
xi	e	xv	18	
x	f	xiiii	19	Potentianæ virginis. iii. lec. 311.
ix	g	xiii	20	
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	Hoc die descendit Spũs sup discipulos
iiii	e	viii	25	Vrbani papæ & mar. iii. lec. 312.
iii	f	vii	26	
ii	g	vi	27	
i	A	v	28	
*	b	iiii	29	
xxix	c	iii	30	
xxviii	d	Prid.	31	Petronillæ virginis. iii. lec. 312.

IVNIVS

Cyclus Epactarum.				
xxvij	c	Kal.	1	
xxvi	f	iiii	2	Marcellini & Petri marty. iij.lec. 312.
xxiiij	g	iii	3	
xxiij	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	
xxi	c	viii	6	
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	Medardi episcopi & ꝯfes. iij. lect. 312.
xviij	f	v	9	Primi & Feliciani martyrū. iii. lec. 312
xvij	g	iiii	10	
xvj	A	iii	11	Barnabe apl'i totū du. 313. Sol ī Cancro.
xv	b	Prid.	12	Basilidis Cirini Nab. & Naz. iij. le. 314
xiiij	c	Idib⁹.	13	Antonij confessoris. iij. lect. 134.
xiij	d	xviii	14	Basilij epi, & cōfes. dup. 315,
xij	e	xvii	15	Viti & Modesti martyrū. iij. lec 314.
xi	f	xvi	16	Martialis epi & conf. iij. lec. 315. Item. Cirici & Iulitæ mart. mem.
x	g	xv	17	
ix	A	xiiii	18	Marci & Marcelliani marty. iij. le. 315
viij	b	xiii	19	Geruasij & Prothasij marty. simpl. 315
vij	c	xii	20	Solstitium Æstiuale.
vi	d	xi	21	
v	e	x	22	Sanctorū decē miliū mar. 316 duplex.
iiij	f	ix	23	Vigilia. 317
iij	g	viii	24	Natiuitas S. Ioannis baptistæ totū dupl.
ij	A	vii	25	
j	b	vi	26	Ioannis & Pauli martyrū. Simpl. 317.
*	c	v	27	
xxix	d	iiii	28	Leonis papæ Memoria. Vigilia. 320.
xxviij	e	iii	29	Apostolorū Petri & Pauli totū du 321
xxvij	f	Prid.	30	Cōmemoratio sancti Pauli, dup. 323.

IVLIVS

Cyclus Epactarum.				
xxvi	g	Kal.	1	Octaua sancti Ioãnis Baptistæ. Simpl.
25 xxv	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ virg. totũ du. 326.
xxiiij	b	v	3	Processi & martiniani m̃. mem. 328.
xxiij	c	iiii	4	
xxij	d	iii	5	
xxi	e	Prid.	6	Oct. apłorũ Petri, & Pauli. Simp. 328.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	
xviij	A	vii	9	Octaua visitationis. Simpl. 329.
xvij	b	vi	10	Septem fratrum marty. iij. lec. 330.
xvj	c	v	11	Procopij abbatis. iij. lect. 330.
xv	d	iiii	12	Anniuersarium sepultorũ ĩ cæmeterijs
xiiij	e	iii	13	nostris ix. lectio.
xiij	f	Prid.	14	
xij	g	Idib.	15	
xi	A	xvii	16	
x	b	xvi	17	Alexij confess. iij. lectio. 330.
ix	c	xv	18	
viij	d	xiiii	19	
vij	e	xiii	20	Margaritę virginis & mart. Simp. 330
vj	f	xii	21	Praxedis virginis. iij. lec. 331.
v	g	xi	22	Mariæ Magdalenæ. Totũ dup. 331.
iiij	A	x	23	Apollinaris episcopi & m̃. mem 334.
iij	b	ix	24	Christinæ virginis & m̃. mem. V Vig.
ij	c	viii	25	Iacobi apostoli, totum dup. 334.
				Christophori & Cucuf. m̃. mem. 334.
j	d	vii	26	Annæ matris sãctę Mariæ totũ du 335
*	e	vi	27	Marthæ virginis dup. 336.
xxix	f	v	28	Nazarij Celsi Pãtaleonis m̃. mem. 338
xxviij	g	iiii	29	Oct. sctę Mariæ Magdal. simp. Felicis.
				Sĩplicij, Faustini & Beatricis. m̃. me. 338
xxvij	A	iii	30	Abdon & Sennẽ marty. iij. lec. 338.
25 xxvj	b	Prid.	31	Germani epi & cõfess. iij. lect. 338.

AVGVSTVS

Cyclus Epactarum.				
xxv xxiiij	c	Kal.	1	Vincula S. Petri. simp. 338. SS. Macha. m̄.
xxiij	d	iiii	2	Stephani papę & mart. iij lect. 339.
xxij	e	iii	3	Inuentio sancti Stephani simp. 339.
xxi	f	Prid.	4	
xx	g	Non.	5	Beati Dominici confess. totum du. 340.
xix	A	viii	6	Transfigu. Dñi N. Iesu Christo. du. 343 Sisti, Felicis. & Agap. memo. 345.
xviij	b	vii	7	Donati episcopi & mar. memo. 346.
xvij	c	vi	8	Cyriaci sociorumq; eius. mem. 346.
xvi	d	v	9	Vigilia.
xv	e	iiii	10	Laurentij martyris dup. 347.
xiiij	f	iii	11	Tyburtij martyris. memo. 349.
xiij	g	Prid.	12	Octaua sancti Dominici. simpl. 349.
xij	A	Idib⁹.	13	Hippolyti sociorumq; eius. 350.
xi	b	xix	14	Eusebij psby. & confess. mem. 351. Vig.
x	c	xviij	15	Assumptio btę Marię virg. totū du. 351
ix	d	xvii	16	
viij	e	xvi	17	Octaua sancti Laurentij. 352.
vij	f	xv	18	Agapiti martyris. memo. 354.
vi	g	xiiii	19	
v	A	xiii	20	Bernardi abbatis dup. 355.
iiij	b	xii	21	
iij	c	xj	22	Octa. Assump. S. Marię. sim. 355. Timotheí & Symph. m̄. mem. 355
ij	d	x	23	Vigilia.
j	e	ix	24	Bartholomæi apostoli totum dup. 355.
*	f	viij	25	Ludouici confess. simplex. 356
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Ruffi martyris. iij. lec. 357.
xxvij	b	v	28	Augustini episcopi cōfess. totū du. 358.
xxvj	c	iiij	29	Decollatio S. Ioannis Baptistę dup 360 Sabine marty. memo. 360.
25 xxv	d	iij	30	Felicis & Adaucti marty. mem. 361.
xxiiij	e	Prid.	31	

SEPTEMBER

Cyclus Epactarum.				
xxiij	f	Kal.	1	
xxij	g	iiij	2	
xxj	A	iij	3	
xx	b	Prid.	4	Octaua sancti augustini. 361.
xix	c	Non.	5	Anniuersariũ familiarium,& benefac. ord. nostris.ix.lect.
xviij	d	viij	6	Ægidij Abbatis. iij.lec. 362.
xvij	e	vij	7	Marcelli martyris. iij.lect. 362.
xvj	f	vj	8	Natiuitas scte Mariç virg totũ du 363
xv	g	v	9	Gorgonij martyris. Memo. 365.
xiiii	A	iiij	10	
xiij	b	iij	11	Prothi & Hyacinthi marty. Mem.365
xij	c	Prid.	12	
xj	d	Idib.	13	
x	e	xviii	14	Exaltatio sanctæ crucis totum duplex
ix	f	xvii	15	Octaua sanctæ Mariç simplex. Nicome. memo. 367.
viii	g	xvi	16	Euphemiæ virg. & m. iij.lect.368.
vij	A	xv	17	Lãberti epi & martyris. iii.lectio 368.
vj	b	xiiij	18	Cornelij & Cypriani 369
v	c	xiii	19	
iiij	d	xii	20	Vigilia.
iii	e	xi	21	Matthęi apostoli & euãg.totũ du 370.
ij	f	x	22	Mauritii sociorũmq; eius. 371.
j	g	ix.	23	Aequinoctium Hyemal.
*	A	viii	24	
xxix	b	vii	25	
xxviij	c	vi	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani marty. simp. 371.
25 xxvj	e	iiii	28	Vinceslai martyris. iij.lec.371.
xxv xxiiij	f	iij	29	Michaelis archangeli Totũ dup. 372.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi presbyteri. Totũ du. 374.

OCTOBER

Cyclus Epactarum.				
xxij	A	Kalē:	1	Prima dñic.octob.celebret festũ B.Mar. sub noīe sanctis.Rosarij.to.du 356.
xxj	b	vj	2	
xx	c	v	3	
xix	d	iiii	4	Francisci confessoris. 382.
xviij	e	iii	5	
xvij	f	Prid.	6	Octaua S.Michaelis. Simplex. 383.
xvj	g	Non.	7	Marci papę & confessoris. iii.lect. 383. Sergij,Bacchi, & soc.mar. Memo. 383.
xv	A	viii	8	Remigij episcopi,& confes. iii.lec. 383.
xiiii	b	vii	9	Dionysij sociorũq; eius.totũ dup. 384.
xiij	c	vi	10	Anniuersariũ oĩũ fratrũ nrĩ ordi. iij.le.
xij	d	v	11	Leodegarij epĩ,& marty. iij.lect. 384.
xj	e	iiii	12	
x	f	iii	13	Eduardi confessoris. iii.lect. 385.
ix	g	Prid.	14	Calixti papæ & martyris. iii.lect. 385.
viii	A	Idib.	15	
vij	b	xvii	16	
vj	c	xvi	17	
v	d	xv	18	Lucæ euangelistæ. Totum duplex. 386.
iiii	e	xiiii	19	
iii	f	xiii	20	
ij	g	xii	21	Vndecim milliũ virg.m. Totũ du. 386.
j	A	xi	22	Hylarionis abbat. iij.lectio. 387.
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viii	25	Crispini & Crispiniani mar. iij.lec. 387.
xxvij	e	vii	26	
xxvj	f	vi	27	
25 xxv	g	v	28	Simonis & Iudæ apłorũ. Totũ dup. 387
xxiiij	A	iiii	29	
xxiij	b	iii	30	
xxij	c	Prid.	31	Quintini marty. Memo. 387. Vigilia.

NOVEMBER

Cyclus Epactarum.					
xxi	d	Kalē.	1	Festiuitas oīū sanctorū. Totū dup.	389
xx	e	iiii	2	Cōm.oīum fideliū defunct. ix.lec.	391.
xix	f	iii	3		
xviii	g	Prid.	4		
xvii	A	Non.	5		
xvi	b	viii	6		
xv	c	vii	7		
xiiii	d	vi	8	Octaua omniū sanctorū. Simplex.	494.
xiii	e	v	9	Theodori martyris. iij.lec.	395.
xii	f	iiii	10	Quatuor coronatorum.	396.
xi	g	iii	11	Martini epi & cōfes. totum dup. Mennæ marty. Memo.	
x	A	Prid.	12		
ix	b	Idib.	13	Britij episcopi & confesso. Memo.	398.
viij	c	xviii	14		
vij	d	xvij	15		
vi	e	xvi	16		
v	f	xv	17		
iiii	g	xiiii	18	Octaua sancti Martini. Simplex.	399.
iii	A	xiii	19	Sanctæ Elisabeth viduæ. iii.lec.	399.
ii	b	xii	20		
i	c	xi	21	Præsentatio Virginis. Totum dup.	399.
✠	d	x	22	Cęciliæ virginis & martyris. dupl.	400.
xxix	e	ix	23	Clementis papæ & martyris. dupl.	400.
xxviii	f	viii	24		
xxvii	g	vij	25	Catharinæ virg. & mar. Totū dup.	402.
25 xxvi	A	vi	26		
xxv xxiiii	b	v	27	Vitalis & Agricolæ marty. iij.lec.	404.
xxiii	c	iiii	28		
xxii	d	iii	29	Saturnini epi & marty. Memo. Vigilia.	405.
xxi	e	Prid.	30	Andreæ Apostoli. Totum duplex.	247.

Cyclus Epactarum.		# DECEMBER		
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iiii	2	
xviii	A	iii	3	
xvii	b	Prid.	4	Barbaræ virginis & mar. duplex. 299.
xvi	c	Non.	5	
xv	d	viii	6	Nicolai episcopi Duplex. 250.
xiiii	e	vii	7	Ordinatio sancti Ambrosij epi & confesso. dupl. 251.
xiii	f	vi	8	Sanctificatio B. Mariæ virg. to. du. 251.
xii	g	v	9	
xi	A	iiii	10	
x	b	iii	11	Damasi papæ & confesso. iii. lectio. 253.
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ virginis & martyris duplex. 253
vij	e	xix	14	
vi		xviij	15	
v	g	xvii	16	
iiii	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	O sapientia.
ii	c	xiiii	19	
j	d	xiii	20	Solstitium Hyem. Vigilia.
*	e	xii	21	Thomæ apostoli. Totum duplex. 255.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Natiuitas dñi nostri Iesu Christi. 69.
25 xxv	c	vii	26	Stephani protomartyris. Totũ dup. 256
xxiiii	d	vi	27	Ioãnis apostoli & euãgelist. To. du. 267
xxiii	e	v	28	Sanctorum innocentium. 260.
xxii	f	iiii	29	Thomæ episcopi & martyris simp. 262
xxi	g	iii	30	
19 xx	A	Prid.	31	Siluestri papæ. simplex. 263.

Hæc Epacta 19. nigra nunquam est in vsu, nisi quando eodẽ anno concurrit cum aureo numero xix.

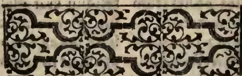
TABVLÆ PER QVAS VNVS quisque si vult potest faciliter reperire Psalmos, & Hymnos.

Nisi

TABVLA HYMNORVM secundum ordinem Alphabeti.

Origi-

FINIS.

SANCTI IOANNIS Chrysostomi in Psalmos Proœmium.

POst Moysen, & eius successoré Iesum Naue, & eos q dicebantur Iudices in Israel cum regnum Israeliticum deinceps suscepisset Saul, fuissetque reprobatus, excitauit eis Deus regem virtute prędi tũ, iustumq; & prophetã, qui librum centum, & quinquaginta psalmorũ, diuino spiritu motus, metrice ex ppriæ lĩguę modis, cõposuit, concinne, cum numera & diuersis instrumentis & saltationibus & canticis eos canens, Ipse enim tenebat cytharam. Habebat aũt etiã sup se diuersos choros paruorũ prophetarũ. Ita enim eos vocabat q manebant apud prophetas: sæpe aũt eos etiã filios pphetarum nominabat) qui habebant diuersa instrumenta hic quidẽ cymbala: ille vero tibias, alius autem tympana, alius vero tubas, alius aũt psalterium & cytharam: alius vero ea quę dicuntur Bubulcorum cantica. Vnusquisq; aũt chorus habebat principem: quorum alius quidem dicebatur. Asaph, alius aũt Idithum, alius filij Coræ, alius Etheam Israelite, alius Mosis hõis Dei. Quando ergo a spiritu incitabatur ad prędicendum, vel de captiuitate populi, vel de eorum reditu, vel de doctrina morum, vel de prouidẽtia, vel de Christo dño, vnumquemq; psalmũ numerose componebat tendentem ad vnum argumentũ. Propterea enim sunt parui & magni psalmi, & eũ vni choro tradebat. Quod ẽ ei rursus visum esset in medio psalmi id quod psalmi reliquum erat alij choro tradere, tunc ipsa psalmi successio vocabat diapsalma. Quare qñ etiam vole bat ijs qui dicuntur cantores seu bubulci in medio psalmi tradere, tunc vocabatur canticũ plapsalmatis. qm cantores per successionem quod reliquũ erat psalmi canendũ suscipiebant. Id aũt qui velit scire potest ex eo quod sic scriptum sit in libris Paralipomenon, seu eorum quæ libris Regum prætermissa fuerant. Et cecinit hoc canticum in manu Asaph propheta. Postquã aũt ipse primus psalmum tradidisset, deinceps vnusq sq; chorus & per se & concorditer, in eundem & numerose,

hi qui-

hi quidem in his instrumentis, illi vero in illis; sibi inuicē rñdentes in Dei gloriam & laudem saltando psalmum canebat. Hoc autem rursus quoque fieri pōt quod ipse Dauid cum arcam accepisset, ab alienigenis, per se ante ipsam saltauerint, & cū eum probro insectata esset eius vxor Michol, dixerit. Ludam & ridebo coram dño. Non solum enī nón cessauit, sed ea etiam se magis facturum professus est. Nō nulli aūt cum ordinem & rē ipsam exacte non attendissent, nec ab ijs qui sciebant hæc discere voluissent conuersi sunt ad allegorias, & nec oēs quidem psalmos esse Dauid pronunciarunt, sed eorū qui ab ipso acceperunt: nec interea dixerūt vbinā vel dñs, vel apostolus aliquis in vllo psalmo alterius q̄ Dauid meminerit. Describamus ergo eū sedētem, & choros eius a dextris & sinistris, vt cognoscant quispiam eius etiam ordinis spectaculum. Deinceps aū tem dicamus quos ipse psalmos prædicere dignus est habitus: de domini carnis suscepte œconomia, eos varia compositione & diuersis figuris immutans. De passione & resurrectione eius humanitatis. Similiter etiam q̄ diuinitate est æternus, & omnium opifex, & vniuersi renouator ac instaurator, ad quem tendit omnis scopus scripturę diuinitus inspiratæ. Chorus Idithum. Chorus filiorum Corę. Chorus Ethan israelite, chorus Asaph. Chorus Mosis hominis Dei. Hi sunt Chori prophetarum qui ei sub erant diuersis instrumentis canentes, psallentes, & saltātes ad Dei gloriam psalmos cētum quinquaginta qui facti erant a sancto spiritu.

BEATVS AGVSTINVS episcopus de laude & vtilitate psalmorum sic dicit.

Canticum psalmorum carmē electum est apud Deum: omne peccatum expellit: acquirit vinculū charitatis, q̄ oīa īpetrat oīa suffert: oīs implet: oīa adducit: omnia consequtur: os purificat: cor lętificat: hominem clarificat: sensum aperit: oē malū occidit: perfectionem instituit: excelsa

ſa demonſtrat, deſiderium regni cęleſtis dat: pacē inter corpus & animā facit: ignem ſpiritualē in cordibus ſuccēdit: radices malorum oīum expellit: ſicut lorica induit, ſicut galea defendit: ſpes ſalutis eſt cōſolatio doloris: notitia veri luminis: fons ſanctitatis eſt. Hominem iuuenem caſtigat, regnum Dei ſuper terram dat: tædium animæ tollit. Qui diligit canticum pſalmorum aſſidue, non poteſt peccatum agere. Qui habet laudem Dei in corde ſuo, poſtremo apud Deum gaudebit: & animam ſuam in cælo viuificabit in ſęcula ſæculorum: Vox enim pſalmodiæ valet, cum per intentionem cordis agitur: per hanc omipotenti Deo ad cor iter paratur, vt intentæ menti, vel prophetiæ myſteria, vel compunctionis gratiam infundat. Vnde ſcriptum eſt: Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter quo oſtēdam illi ſalutare Dei. In ſacrificio laudis diuinæ fit ad Ieſum iter aſcenſionis: quia dum per pſalmodiam cōpuncto effunditur, via nobis in corde fit per quam ad Ieſum veniamus: Dignum quippe eſt, vt mens à præſentibus vniuerſis inquantum valet fugiat, & diuinis laudibus atque ſpiritualibus inhæreat vt cœleſtia ei reuelentur. Nihil eſt in hac mortali vita: quo poſſimus Deo familiarius iūgi: quam in laudibus ipſius. Nullus itaque mortalium poteſt, nec verbis, nec mente, virtutem pſalmorum, qui non ſuperficie labiorum at mente intenta in omnipotentis Dei laude canuntur, explicare. In pſalmis itaque inuenies, ſi intenta mente perſcruteris, dominici verbi incarnationem: paſſionem: reſurrectionem atque aſcenſionem. In pſalmis inuenies tam intimā orationem, ſi intenta mente perſcruteris, quantum potes per temetipſum vllatenus excogitare. In pſalmis inuenies intimam confeſſionem peccatorum tuorum: & integram deprecationem diuinæ atque dominicæ miſericordiæ. In pſalmis quoque inuenies omnium quæ tibi accidunt, integram gratiarum actionem. In pſalmis confiteris infirmitatem tuam atque miſeriam: & per hoc miſericordiam Dei prouocas: Omnes

nes enim virtutes in Pſalmis inuenies, ſi a Deo vt tibi reuelet ſecreta pſalm. requiras.

¶Si vis pro peccatis tuis pœnitentiam agere, & per confeſſionem peccatorum tuorũ veniam impetrare, quantum vales, non celeritate verborum: ſed mente cogitando, ſic ſcrutando, decanta illos ſeetenos Dauidicos Pſalmos qui dicuntur Pœnitentiales, ſcilicet.

ps. Domine ne in furore tuo arguas me. 2

ps Beati quorum remiſſę sũt iniquitates. 8

ps Domine ne in furore quoniam ſagittę. 11

ps Miſerere mei Deus ſecundum megnam 15

ps. Domine exaudi orationẽ meam. 31

ps De profundis clamaui ad te Domine, 42

p Domine exaudi orationem meam auribus. 44

& celerrime miſericordiam Dei inuenies.

¶Si vis mentem tuam ſpirituali gaudio & lætitia illuminare, & magnam ſpem de Dei miſericordia & indulgentia tibi promittere, mitte mentẽ tuam in virtute pſalmorum, quorum initia ſunt hæc.

ps. Exaudi Dñe iuſtitiam. 41

ps. Ad te domnine leuaui. 7

ps. Deus in nomine tuo. 16

ps. Deus miſereatur. 19

ps. Deus in adiutorium. 21

ps. In te domine ſperaui. 21.

ps Inclina domine. 26

Spirituali gaudio & ſpeciali lætitia perfrueris.

¶Si vis omnipotentem deũ laudare & ipſius maieſtati omnium beneficiorum ſuorum quibus humano generi ab initio mundi in veteri teſtamento patriarchis, & Prophetis, & in nouo quo per incarnationẽ ſempiterni filij ſui miſertus eſt gratias agere, dicas illos pſalmos, quorum initia ſunt hæc.

ps Confitemini domino. 42

ps Laudate dominum. 40

ps Benedic anima mea Domino. 31

Et ſuper oẽ mel & fauũ dulce munus offeres domino.

¶Si diuerſis tribulationibus vel afflictionib⁹ afflict⁹ ſis: & tibi videris a Deo derelict⁹ q plerũq; ſanctos ſuos ad tps derelinqt ꝓbandos, & propter id tibi videt̃ tribulatio maior eſſe q̃ tolerare poſſis: intima mẽte dicas illos pſalmos, quorum initia ſunt hęc, videlicet.

ps. Deus Deus meus respice in me. 6

ps. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor. 18

ps. Saluum me fac. 20

Et clemens Deus te adiuuabit & tentationem tolerare poteris.

¶ Si vis in præsenti vita contemplari Deum, & ipsum omnipotentem ardenti desiderio diligere, intenta mente dicas psalmos illos, quorum initia sunt hæc.

ps. Deus auribus. 13

ps. Miserere mei Deus. 15

ps. Exaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecat. 15

ps. In te domine speraui. 21

Et statim lætificabit te in omnibus angustijs tuis.

¶ Post acceptam quietem tranquilitatis: prosperitatis tempore, hos psalmos dicas in laudem Dei, videlicet.

Psalmus. Benedicam dominum. 40

ps. Benedic anima mea. 31

ps. Exaltabo te. 8

Et in omni tempore siue aduersitatis, siue prosperitatis, semper dicas hymnum trium puerorum.

ps. Benedicite omnia opera domini domino. 49

Nullus enim mortalium virtutem huius cantici &

ps. Laudate dominum de cælis. 46

Explicare potest: in quib' omnis creatura ad laudandũ creatorem suum incitatur.

¶ Si volueris intima mente exercere te in diuinis laudib' ac præceptis cœlestibus & mandatis.

ps. Beati immaculati in via.

Retribue.

Legem pone mihi.

Memor esto.

Bonitatem.

Defecit in saluta.

Quomodo dilexi.

Iniquos odio habui.

Mirabilia testimonia tua.

Clamaui in toto corde.

Principes persecuti sunt me gratis, quę sunt vnus psalmus continuatus, in Psalterio sacræ Bibliæ, vsque ad.

ps. Ad dominum cum tribularer: dicas. Et licet huius psalmi virtutem vsque ad vltimũ vitę tuæ contempleris atque scruteris, nunquam perfecte illum vt puto intelligere poteris, in quo nullus versus est, in quo non lex domini, vel vias vel mandatum, vel verbum vel iustificationes, vel æquitas: vel misericordia: vel sermones,

mones,vel ſalutare,vel virt⁹: vel miſerationes:vel ordinatio:vel teſtimonia : vel iudicia:veleloquia:vel mirabilia: vel huiuſmodi deſcripta ſint. Et ideo non eſt opus vt per diuerſos libros animo diffundaris:In Pſalterio enim ſolo vſque ad obitum vitæ habes materiam legendi, ſcrutandi & docendi. In quo omnes propheticos: & euangelicos : & omnes diuinos libros ex parte tractatos:& omnem virtutem diuinorum dictorum ibi reperies,ſi integra mēte ſcruteris.

¶ Diſtiguitur autem per tres quinquagenas,quibus tres ſtatus chriſtianę religionis ſignificantur. Quorum primus eſt in pœnitentia. Secundns in iuſtitia. Tertius in laude vitæ æternę.Quocirca prima quinquagena in pœnitentia : ſcilicet in pſalm. Miſerere mei Deus terminatur. Secunda in iuſtitia:ſcilicet in pſal. Miſericordiam & iudicium terminatur. Tertia in laude vitæ æternæ : ſcilicet in pſal. Laudate dominum in ſanctis ſuis terminatur,vbi dicitur. Omnis ſpiritus laudet dominum.

FINIS.

BREVIARIVM

ſecundum conſuetudinem Fratrum Ordinis Prędicatorum.

Iuxta Acta Capituli Generalis Salmaticenſis nuper reformatum.

¶Dñicis diebus ab oct. epiphan. vſq; ad Septuageſi. excluſiue: & à Deus oĩum. vſq; ad Aduẽtũ qñ fit de Dñica. Ad Matut. Inuitato. Venite exultemus Domino: Iubilemus Deo ſalutari noſtro.

¶Dñica j. in Aduent. & ſequen. in j. Noct. Antiphona. Scientes.

¶Dñica j. poſt Octa. Epiphan. & in ſequen. vſque ad Dominicam in Paſſione. Añ. Seruite domino.

¶Dñica in Paſſione, & in ſequẽti Antipho. Quid moleſti eſtis.

¶Dñica j. poſt Trinitatẽ, & in ſequẽ. vſq; ad aduentum. Antiph. Pro fidei. Pſalmus primus.

Beatus vir, qui non abijt in conſilio impiorum, & in via pctõrũ non ſtetit, & in cathedra peſtilentiæ non ſedit.

Sed in lege dñi voluntas eius, & ĩ lege ei' meditabiť die ac nocte.

Et erit tanquam lignũ quod plãtatũ eſt ſec' decurſus aquarũ: qđ fructũ ſuũ dabit in tpe ſuo.

Et foliũ eius non deflucet: & oĩa quęcunq; faciet, proſperabunť.

Non ſic impij, non ſic: ſed tanquam puluis quẽ proijcit ventus à facie terræ.

Ideo non reſurgunt impij in iudicio: neque peccatores in conſilio iuſtorum.

Qm̃ nouit dñs viam iuſtorum: & iter impiorũ peribit. Pſal. 2.

Quare fremuerunt gentes: & populi meditati ſunt inania?

Aſtiterunt reges terræ: & principes ꝯuenerũt in vnũ: aduerſus dñm, & aduerſus Chriſtũ eius.

Dirũpam' vincula eorũ: & proijciamus à nobis iugum ipſorũ.

Qui habitat in cęlis, irridebit eos: & dñs ſubſannabit eos.

Tunc loqueť ad eos in ira ſua: & in furore ſuo ꝯturbabit eos.

Ego autẽ ꝯſtitutus ſum rex ab eo ſuper Sion mõtem ſanctum eius: prædicans pręceptum eius.

Dñs dixit ad me, filius meus es tu: ego hodie genui te.

Poſtula à me, & dabo tibi gentẽs hęreditatem tuam: & poſſeſſionem tuam terminos terræ,

Reges eos in virga ferrea: & tanquam vas figuli cõfringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore : & exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur dominus : & pereatis de via iusta.
Cum exarserit in breui ira eius: beati oēs q̄ ꝯfidunt in eo. ps. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? mul ti insurgunt aduersum me.
Multi dicunt animæ meæ: non est salus ipsi in Deo eius.
Tu aūt dñe susceptor meus es: glīa mea, & exaltās caput meū.
Voce mea ad dñm clamaui : & exaudiuit me de mōte sc̄tō suo.
Ego dormiui, & soporat⁹ sum, & exurrexi: q̄a dñs suscepit me.
Non timebo millia populi circundantis me: exurge domine, saluum me fac deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa : dentes peccatorum contriuisti.
Dñi est sal⁹: & super populum tuūm benedictio tua. Psal. 4.

Cum inuocarem, exaudiuit me Deus iustitiæ meæ : in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei : & exaudi orationem meam.
Filij hominum vsquequo graui corde : vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?
Et scitote qm̄ mirificauit dñe sanctum suum : dñs exaudiet me cum clamauero ad eum.
Irascimini, & nolite peccare : q̄ dicitis in cordibus vestris, & in cubilibus vestris conpungimini.
Sacrificate sacrificium iustitię, & sperate in domino : multi dicunt, quis ostēdit nobis bona?
Signatum est super nos lumen vultus tui domine : dedisti lętitiam in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & olei sui: multiplicati sunt.
In pace in idipsum : dormiam, & requiescam:
Quoniam tu domine singulariter in spe : ꝯstituisti me. ps. 5.

Verba mea auribus percipe domine : intellige clamorem meum.
Intende voci orationis meæ : rex meus, & deus meus.
Quoniā ad te orabo dñe : mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi, & videbo: qm̄ non deus volens iniq̄tatē tu es.
Neque habitabit iuxta te malignus : neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.
Odisti omnes qui operant̄ iniquitatem : perdes omnes qui loquuntur mendacium.
Virum sanguinū, & dolosum: abominabitur dominus.
Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam: adorabo ad tēplum sanctum tuum in timore tuo.
Domine deduc me ī iustitia tua propter inimicos meos : dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam nō est in ore eorum veritas : cor eorum vanum est.
Sepulchrum patens est guttur eorum : linguis suis dolose agebant,

bant,iudica illos Deus.
Decidant à cogitationibus ſuis, ſecundum multitudinem impietatum eorũ expelle eos: qm̃ irritauerunt te domine.
Et lętentur omnes qui ſperant in te: in æternum exultabunt & habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum:quoniam tu benedices iuſto.
Domine, vt ſcuto bonæ voluntatis tuæ,coronaſti nos. ps.6.
Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.
Miſerere mei domine, qm̃ infirmus ſum:ſana me dñe, quoniã conturbata ſunt oſſa mea.
Et anima mea turbata eſt valde:ſed tu domine vſquequo?
Conuertere dñe & eripe animã meam: ſaluum me fac propter miſericordiam tuam.
Quoniam non eſt in morte qui memor ſit tui: ĩ inferno autem quis confitebitur tibi?
Laboraui in gemitu meo, lauabo p ſingulas noctes lectũ meũ: lacrymis meis ſtratũ meũ rigabo
Turbatus eſt à furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.
Diſcedite a me oẽs qui operamini iniquitatem: qm̃ exaudiuit dominus vocem fletus mei.
Exaudiuit domin⁹ deprecationem meam: dominus orationem meam ſuſcepit.
Erubeſcant,& ɔturbentur vehementer oẽs inimici mei:conuertant̃, & erubeſcant valde velociter. Añ. Seruite dño in timore: & exultate ei cum tremore. Aña. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus: Legem qui dñi meditatur nocte,dieque. Pſalmus 7.
Domine deus meus ĩ te ſperaui: ſaluũ me fac ex oĩbus pſequentibus me, & libera me.
Nequando rapiat vt leo aĩam meam: dum non eſt qui redimat,neque qui ſaluum faciat.
Dñe Deus meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.
Proſequatur inimicus animam meam,& comprehẽdat,& cõculcet in terra vitam meam: & gloriam meã in puluerem deducat:
Exurge dñe in ira tua: & exaltare in finibus inimicorũ meorũ.
Et exurge dñe deus meus in præcepto quod mãdaſti: & ſynagoga populorum circundabit te.
Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me dñe ſm̃ iuſtitiã meã:& ſecundũ innocentiã meã ſupme.
Conſumetur nequitia peccatorum,& diriges iuſtum: ſcrutans corda,& renes Deus.
Iuſtũ adiutorium meum a dño. qui ſaluos facit rectos corde.
De⁹ iudex iuſt⁹, fortis,& patiẽs: nũquid iraſcit̃ p ſingulos dies?
Niſi cõuerſi fueritis, gladiũ ſuũ vibrabit:arcum ſuum tetendit,&

parauit illum.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.
Ecce parturit iniustitiam, cõcepit dolorẽ: & peperit iniq̃tatem.
Lacũ aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam quam fecit.
Conuertetur dolor eius in caput eius: & in verticem ipsius iniquitas eius descendet.
Confitebor domino secundum iustitiam eius: & psallam nomini domini altissimi. Psalmus 8.
DOmine dominus noster: q̃ admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra?
Qm̃ eleuata est magnificentia tua super cęlos.
Ex ore infantiũ & lactẽtiũ pfecisti laudem pp inimicos tuos: vt destruas inimicũ & vltorem.
Quoniam videbo cœlos tuos opera digitorum tuorum: lunã & stellas quæ tu fundasti.
Quid est hõ q̃d memor es eius: aut filius hoĩs, q̃m visitas eum?
Minuisti eum paulominus ab angelis, gloria, & honore coronasti eum: & cõstituisti eum super opera maunum tuarum.
Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues, & boues vniuersas, in super & pecora campi.
Volucres cęli, & pisces maris: q̃ perambulant semitas maris.
Domine dñs noster: quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra? Psalmus. 9.
COnfitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Lætabor, & exultabo in te: psallam nomini tuo altissime.
In conuertendo inimicum meũ retrorsum: infirmabuntur, & peribunt à facie tua.
Qm̃ fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti sup thronum qui iudicas iustitiam.
Increpasti gentes, & perijt impius: nomen eorum delesti in æternum, & in sæculum sæculi.
Inimici defecerũt frameæ in finẽ: & ciuitates eorũ destruxisti.
Perijt memoria eorũ cum sonitu: & dñs in æternum permanet.
Parauit in iudicio thronũ suũ, & ipse iudicabit orbẽ terræ ĩ æq̃tate: iudicabit pplos in iustitia.
Et factus est dñs refugiũ pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione.
Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniam nõ dereliquisti quærentes te domine.
Psallite dño qui habitat ĩ Sion: annũciate inter gẽtes studia ei⁹.
Quoniam requirens sanguinẽ eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.
Miserere mei dñe: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.
Exultabo ĩ salutari tuo: infixæ sũt gẽtes ĩ interitu quẽ fecerũt.
In laqueo isto quem absconderunt, cõprehensus est pes eorum.
Cognoscet dñs iudicia faciens: in ope-

in operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt peccator.
Cõuertanť pctõres in infernũ: oẽs gẽtes quæ obliuiſcunť deũ.
Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.
Exurge dñe non ꝯfoi teť homo: iudicentur gẽtes in ꝯſpectu tuo.
Conſtitue dñe legiſlatorẽ ſuper eos: vt ſciãt gẽtes qm̃ hoĩes ſũt.
Vt quid domine receſſiſti longe? deſpicis in opportunitatibus in tribulatione.
Dum ſuperbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in conſilijs quibus cogitant.
Qm̃ laudať pctõr in deſiderijs aĩæ ſuę: & iniquus benedicitur.
Exacerbauit dñm peccator: ſm multitudinem iræ ſuæ non q̃ret.
Nõ eſt deus in ꝯſpectu eius: inquinatæ ſũt viæ illius in oĩ tpe.
Auferũť iudicia tua a facie eius: oĩum inimicorũ ſuorũ dñabiť.
Dixit enim in corde ſuo: non mouebor à generatione in generationem ſine malo.
Cuius maledictione os plenum eſt,& amaritudine,& doloſo: ſub lingua eius labor,& dolor.
Sedet in inſidijs cũ diuitibus in occultis: vt interficiat innocentẽ.
Oculi eius in pauperem reſpiciunt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua.
Inſidiať vt rapiat pauperem: rapere pauperem dũ attrahit eum.
In laqueo ſuo humiliabit eum: inclinabit ſe & cadet cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde ſuo: oblitus eſt deus: auertit faciem ſuã: ne videat in finem.
Exurge dñe deus, & exalteť manꝰ tuã: ne obliuiſcaris pauperũ.
Propter quid irritauit impius deum? dixit enim in corde ſuo non requiret.
Vides quoniam tu laboream, & dolorem conſideras: vt tradas eos in manus tuas?
Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccatoris, & maligni: quæretur peccatum illius,& non inuenietur.
Dominus regnabit in æternum, & in ſęculum ſæculi: peribitis gentes de terra illius.
Deſiderium pauperum exaudiuit dñs: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo & humili: vt non apponat vltra magnificare ſe homo ſuper terram. ps. 10.
IN dño ꝯfido: quomodo dicitis animæ meæ, tranſmigra in montem ſicut paſſer?
Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum: parauerũt ſagittas ſuas in pharetra: vt ſagittent in obſcuro rectos corde.
Qm̃ quæ perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit?
Dñs in templo ſancto ſuo: dominus in cœlo ſedes eius.
Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebræ eius interrogãt filios hominum.

Dominus interrogat iustum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluet super peccatores laqueos: ignis, sulfur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.
Qm̄ iustus dominus, & iustitiā dilexit: equitatem vidit vultus eius. Ana. Domine Deus meus in te speraui. Aña. Iuste Deus iudex, fortis, patiensq; benignus: : In te sperantes muni miserando fideles. Psalmus. 11.
Saluum me fac dn̄e, qm̄ defecit sanct⁹: quoniā diminutæ sunt veritates à filijs hominum.
Vana locuti sunt vnusquisque ad proximū suum: labia dolosa in corde, & corde locuti sunt.
Disperdat dn̄s vniuersa labia dolosā: & linguam magniloquam.
Qui dixerunt, linguam nostrā magnificabimus, labia nostra à nobis sunt: quis noster dn̄s est?
Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum: nūc exurgam, dicit dominus.
Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.
Eloquia dn̄i eloquia casta: argentum igne examinatū: ꝓbatum terræ purgatum septuplū.
Tu dn̄e seruabis nos: & custodies nos à gn̄atione hac in æternū.
In circuitu impij ambulāt: fm̄ altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. Psalmus. 12.
Vsquequo dn̄e obliuisceris me in finem? vsquequo auertis faciem tuam à me?
Quādiu ponā ꝯsilia ī aīa mea: dolorē in corde meo per diem?
Vsquequo exaltabit inimicus meus super me? respice & exaudi me domine deus meus.
Illumina oculos meos, ne vnq̄ obdormiā in morte: neq̄n dicat inimic⁹ me⁹, ꝓualui aduers⁹ eū.
Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui.
Exultabit cor meum in salutari tuo, cātabo domino qui bona tribuit mihi: & psallam nomini domini altissimi. Ps. 13.
Dixit insipiens in corde suo: non est deus.
Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in studijs suis: nō ē q̄ faciat bonū, nō est vsq; ad vnū.
Dn̄s de cęlo prospexit super filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirēs Deum.
Oēs declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsq; ad vnum.
Sepulchrū patens est guttur eorū, linguis suis dolosē agebāt, venenū aspidū sub labijs eorum.
Quorū os maledictione & amaritudine plenū ē: veloces pedes eorū ad effundendū sanguinē.
Contritio & infelicitas in vijs eorum, & viam pacis nō cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum.
Nōne cognoscent oēs qui operantur iniquitatē: qui deuorant plebē meam sicut escam panis?
Deum non inuocauerunt: illic trepi-

trepidauerunt timore, vbi non erat timor.
Quoniam dns in generatione iusta est: consilium inopis cōfudistis. quoniam dominus spes eius est:
Quis dabit ex Sion salutare Israel, cū auerterit dns captiuitatē plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel. Psalmus. 14.
Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in mōte sancto tuo?
Qui ingreditur sine macula: & operatur iustitiam.
Qui loquitur veritatē ī corde suo. qui nō egit dolū in lingua sua.
Nec fecit proximo suo malum: & opprobrium non accepit aduersus proximos suos.
Ad nihilū deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem dominum glorificat.
Qui iurat proximo suo & non decipit: qui pecuniam suam nō dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit.
Qui facit hæc: non commouebitur in æternum. Aña. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere: nunc enim propior est nostra salus, q̄ cū credidimus: nox præcessit, dies aūt appropinquauit. ℣. Ex Sion species decoris eius. Aña. Tu dñe seruabis nos, & custodies nos. ℣. Dicet dño susceptor meus es tu.
Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. ℣. Erue à framea deus aīam meā. Aña. Surge, & in æternū sēīta munimine facto: Custodiq; tuos astri potēs famulos. ℣. Memor fui nocte noīs. Ps. 15.
Conserua me dñe qm̄ speraui in te, dixi dño deus meus es tu, qm̄ bonorū meorū nō eges.
Sanctis q in terra sunt ei⁹: mirificauit oēs volūtates meas in eis.
Multiplicatę sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt:
Non cōgregabo cōuenticula eorum de sanguinib⁹: nec memor ero noīum eorum p labia mea.
Dominus pars hęreditatis meæ & calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.
Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea pręclara est mihi.
Benedicam dñm qui tribuit mihi intellectū: insup & vsque ad noctē increpuerūt me renes mei.
Prouidebam dñm in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi ne commouear.
Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea: ī sup & caro mea reqēscet in spe.
Qm̄ nō derelīques aīam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.
Notas mihi fecisti vias vitæ: adimplebis me lętitia cum vultu tuo: delectationes ī dextera tua vsq; in finem. Aña. Bonorū meorum non indiges: in te speraui: ɔserua me dñe. Aña. Naturę genitor, conserua à morte redemptos: Fac quo tuo dignos seruitio famulos. Psalmus. 16.

Exaudi dñe iustitiam meam: intéde deprecationé meam. Auribus percipe orationé meã: non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudiciũ meũ prodeat: oculi tui videãt æquitatem.
Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me examinasti: & nõ est inuenta in me iniquitas.
Vt non loquatur os meũ opera hoĩum: propter verba labiorum tuorũ ego custodiui vias duras.
Perfice gress' meos ĩ semitis tuis vt nõ moueãtur vestigia mea.
Ego clamaui quoniam exaudisti me deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.
Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te.
A resistentibus dexteræ tuæ: custodi me vt pupillam oculi.
Sub ũbra alarũ tuarũ: ꝓtege me: à facie ĩpiorũ qui me afflixerũt.
Inimici mei aĩam meã circundederũt: adipé suum ꝯcluserũt: os eorũ locutum est superbiam.
Proijcientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.
Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: & sicut catulus leonis habitans in abditis.
Exurge dñe: præueni eũ, & supplãta eũ: eripe aĩam meã ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.
Dñe à paucis de terra diuide eos in vita eorũ: de absconditis tuis adimpletus est véter eorũ.
Saturati sunt filijs, & diuiserũt reliquias suas paruulis suis.
Ego aũt in iustitia apparebo cõspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua. Aña. Inclina dñe aurem tuã mihi, & exaudi verba mea. Aña. Pectora nostra tibi tu conditor omnis adure: Igne pio purgans atque cremando probans. Psalmus 17.

Diligã te dñe fortitudo mea dñs firmamẽtum meũ, & refugiũ meũ, & liberator meus.
Deus meus adiutor meus: & sperabo in eum.
Protector meus, & cornu salutis meæ: & susceptor meus.
Laudans inuocabo dñm: & ab inimicis meis saluus ero.
Circũdederũt me dolores mortis: & torrẽtes iniquitatis conturbauerunt me.
Dolores ĩferni circũdedrũt me: ꝓoccupauerũt me laquei mortis
In tribulatione mea inuocaui dñm: & ad deũ meum clamaui.
Et exaudiuit de tẽplo sctõ suo vocé meã: & clamor me' in ꝯspectu eius introiuit in aures eius.
Cõmota est, & contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.
Ascendit fumus in ira eius: & ignis à facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo.
Inclinauit cęlos, & descendit & caligo sub pedibus eius.
Et ascendit sup cherubim & volauit: volauit sup pénas vẽtorũ.
Et posuit tenebras latibulũ suũ in cir-

Tcircuitu ei⁹, tabernaculũ eius: tenebrosa aqua in nubib⁹ aeris.
Prę fulgore ĩ ꝯspectu ei⁹ nubes trãsierũt:grãdo & carbões ignis
Et intonuit de cœlo dominus, & altissimus dedit vocem suam: grando & carbones ignis.
Et misit sagittas suas,& dissipauit eos:fulgura multiplicauit & conturbauit eos.
Et apparuerũt fõtes aquarũ:& reuelata sunt fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatione tua domine, ab inspiratione spiritus irę tuę.
Misit de summo, & accepit me: & assumpsit me de aquis multis
Eripuit me de inimicis meis fortissimis: & ab his qui oderunt me, qm̃ confortati sunt sup me.
Præuenerũt me in die afflictionis meæ: & factus est dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinẽ: saluum me fecit,qm̃ voluit me.
Et retribuet mihi dñs sm iustitiam meam: & sm puritatẽ manuum mearum retribuet mihi.
Quia custodiui vias domini: nec impiè gessi à Deo meo.
Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo:& iustitias ei⁹ non repũli à me.
Et ero immaculat⁹ cũ eo: & observabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dñs sm iustitiã meã: & sm puritatẽ manuũ mearũ in cõspectu oculorũ ei⁹.
Cum sancto sanctus eris:& cum viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: & cũ peruerso peruerteris.
Quoniam tu populum humilem saluum facies: & oculos superborum humiliabis.
Quoniam tu illuminas lucernam meã domine: Deus meus illumina tenebras meas.
Qm̃ in te eripiar à tẽtatione: & in Deo meo trãsgrediar murũ.
Deus meus impolluta via eius eloq̃a dñi igne examinata: ꝓtector est oĩum sperantium in se.
Qm̃ quis deus pręter dñm? aut quis deus pręter deum nostrum.
Deus qui pręcinxit me virtute: & posuit immaculatã viã meã.
Qui pfecit pedes meos tãq̃ ceruorũ: & sup excelsa statuẽs me.
Qui docet manus meas ad prælium: & posuisti vt arcũ æreum brachia mea.
Et dedisti mihi ꝓtectiõẽ salutis tuæ: & dextéra tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me ĩ finem: & disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gressus meos subt⁹ me & nõ sũt ĩfirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non conuertar,donec deficiant.
Confringã illos nec poterunt stare: cadẽt subtus pedes meos:
Et præcinxisti me virtute ad bellum:& supplantasti insurgentes in me subtus me.
Et inimicos meos dedisti mihi dorsũ: & odiẽtes me disꝑdidisti.
Clamauerunt,nec erat qui sal-

nos faceret: ad dominum, nec exaudiuit eos.
Et comminuam eos vt puluerē ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium.
Populus quem nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt, & claudicauerunt à semitis suis.
Viuit dominus, & bñdictus De⁹ me⁹: & exalte° De⁹ salutis meę.
De⁹ qui das vindictas mihi & subdis pplos sub me: liberator me⁹ de inimicis meis iracundis.
Et ab ī surgentib⁹ ī me exaltame: à viro iniquo eripies me.
Proptera confitebor tibi in nationib⁹ domine: & nomini tuo psalmum dicam.
Magnificans salutes regis eius: & faciens misericordiam Christo suo Dauid: & semini eius vsq; in sęculum. Aña. Hora est iam nos de somno surgere: & aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum: quia lux vera est fulgens in mundo. ℣. Egredietur virga de radice Iesse. Aña. Dominus firmamentum meum & refugium meum. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venātiū. Aña. Mittens hęc mulier in corpus meum hoc vnguentum: ad sepeliēdum me fecit. ℣. De ore leonis libera me dñe. Añ. Tu populū humilē saluāsti a morte redēptor: Atq; supba tuo colla pmis iaculo. ℣. Media nō. ps. 18
Coeli enarrant gloriā Dei: & opera manuum eius annunciat firmamentum.
Dies diei eructat verbū: & nox nocti indicat scientiam.
Nō sunt loquelæ neq; smones: quorū nō audiātur voces eorū.
In oēm terrā exiuit son⁹ eorū: & ī fines orbis terrę verba eorū.
In sole posuit tabernaculum situm: & ipse tanquam sponsus pcedens de thalamo suo.
Exultauit vt gigas ad currēdā vitā: à summo cęlo ègressio ei⁹.
Et occursus eius vsque ad summum eius: nec est qui se abscondat à calore eius.
Lex dñi immaculata puertens aīas: testimonium dñi fidele, sapientiam præstans paruulis.
Iustitiæ domini rectę lætificantes corda: præceptum domini lucidum illuminans oculos.
Timor dñi sanctus permanet ī sæculum sæculi: iudicia dñi vera, iustificata in semetipsa.
Desiderabilia sup aurum & lapidē pretiosum multum: & dulciora super mel & fauum.
Etenī seru⁹ tu⁹ custodit ea: ī custodiēdis illis retributio multa.
Delicta quis ītelligit? ab occultis meis mūda me: & ab alienis parce seruo tuo.
Si mei non fuerint dominati, tūc immaculatus ero: & emundabor à delicto maximo.

Et erunt vt cōplaceant eloquia oris mei : & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper. Dñe adiutor meus:& redemptor meus. Aña. Non ſunt loquelę, neq; ſermones, quorum nō audiantur voces eorū. Aña. Sponſus vt è thalamo proceſſit Chriſtus in orbem: Deſcendens cęlo iure ſalutifero. Pſalmus. 19.

Exaudiat te dominus in die tribulationis:protegat te nomen Dei Iacob. Mittat tibi auxilium de ſancto: & de Sion tueatur te. Memor ſit oīs ſacrificij tui : & holocauſtum tuū pingue fiat. Tribuat tibi ſm cor tuum: & omne ꝯſilium tuum confirmet. Lętabimur in ſalutari tuo: & in noīe dei nr̄i magnificabimur. Impleat dn̄s omnes petitiones tuas:nunc cognoui qm̄ ſaluum fecit dominus Chriſtum ſuum. Exaudiet illū de cęlo ſc̄tō ſuo:ī potētatibus ſalus dexteræ eius. Hi ī currib⁹,& hi in equis : nos aūt in noīe dei nr̄i īuocabimus Ipſi obligati ſunt, & ceciderunt nos aūt ſurrexim⁹ & erecti ſum⁹ Dn̄e ſaluum fac regē: & exaudi nos in die,qua inuocauerim⁹ te. Añ. Exaudiat te dn̄s ī die tribulationis. Aña. Auxilium nobis ſaluator mitte ſalutis: Et tribuas vitam tpe perpetuo. Ps. 20.

Domine in virtute tua lętabit̄ rex : & ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer. Deſiderium cordis eius tribuiſti ei:& volūtate labiorum eius nō fraudaſti eum. Qm̄ puenisti eū in bñdictionibus dulcedinis:poſuiſti in capite eius coronā de lapide p̄tioſo. Vitam petijt à te : & tribuiſti ei longitudinem dierum in ſæculum,& in ſæculum ſæculi. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo:gloriam & magnum decorem impones ſuper eum. Qm̄ dabis eum in benedictionem in ſæculū ſæculi:lętificabis eum in gaudio cum vltu tuo. Qm̄ rex ſpat ī dn̄o : & ī miſericordia altiſſimi nō cōmouebit. Inueniatur manus tua omnib⁹ inimicis tuis:dextera tua inueniat omnes qui te oderunt. Pones eos vt clibanū ignis ī tpe vultus tui : dn̄s ī ira ſua ꝯturbabit eos,& deuorabit eos ignis. Fructum eorū de terra pdes : & ſemē eorum a filijs hominum. Quoniam declinauerunt in te mala:cogitauerunt cōſilia, quæ non potuerunt ſtabilire. Qm̄ pones eos dorſum :in reliquijs tuis p̄parabis vultū eorū. Exaltare dn̄e in virtute tua:cantabim⁹ & pſallem⁹ ỽtutes tuas Aña. Nox præceſſit,dies aūt appropinquauit:abijciamus ergo opa tenebrarū,& induamur arma lucis:ſicut ī die honeſte ambulemus. ℣. Egredietur dn̄s de loco ſancto ſuo Añ. Dn̄e in virtute tua lætabit̄ rex. ℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi Aña. Magiſter dicit : tp̄s meum ꝓpe eſt

est:apud te facio pascha cũ disci pulis meis. ℣. Ne perdas cũ im pijs deus animam meam. Añа. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis. Pręmia concedens, & tua cuncta regens.

¶ Dñicis diebus ab oct. epipha. vsq; ad septuagesi. exclusi ue. & à Deus oĩum. vsq; ad aduentum quando de Dominica agitur.

¶ In laud. sup psal. Añа. Regnauit dñs præcinctus fortitudine cum decore virtutũ: cuius sedes parata est in æternum. Psal. 21.

Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe à salute mea verba delictorum meorum?

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: laus Israel.

In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt, & liberasti eos.

Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum & abiectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labijs, & mouerunt caput.

Sperauit in dño, eripiat eum: saluum faciat eum, qm̃ vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris meæ, in te proiectus sum ex vtero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: ne discesseris à me.

Quoniam tribulatio proxima est: & non est qui adiuuet.

Circundederũt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens, & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meũ tanq̃ cera liquescẽs in medio ventris mei.

Aruit tanquã testa virtus mea: & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxisti me.

Quoniam circundederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.

Foderũt man⁹ meas & pedes meos: dinumerauerũt oĩa ossa mea.

Ipsi vero considerauerunt & inspexerunt me: diuiserũt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defensionem meam conspice.

Erue à framea deus aĩam meã: & de manu canis vnicam meã.

Salua me ex ore leonis: & à cornib⁹ vnicorniũ hũilitatẽ meam.

Narrabo nomẽ tuũ frib⁹ meis: in medio ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis dominum laudate eum: vniuersum semen Iacob, glorificate eum.

Timeat eum oẽ semen Israel: quoniam non spreuit neq; despexit deprecationem pauperis.

Nec

Nec auertit faciem suã à me: & cũ clamaré ad eũ exaudiuit me.

Apud te laus mea ĩ ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes & saturabuntur: & laudabũt dominum qui requirunt eum: viuent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur & cõuertentur ad dominũ: vniuersi fines terræ.

Et adorabunt in cõspectu eius, vniuersæ familiæ gentium.

Quoniam domini est regnum: & ipse dominabitur gentium.

Manducauerũt & adorauerunt omnes pingues terræ: in conspectu eius cadent omnes qui descẽdunt in terram.

Et anima mea illi viuet: & semen meum seruiet ipsi.

Annunciabitur domino generatio ventura: & annunciabunt cæli iustitiam eius: populo qui nascetur quem fecit dñs. ps. 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuę ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educauit me: aĩam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ: propter nomen suum.

Nam etsi ambulauero in medio vmbræ mortis: non timebo mala: quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

Parasti ĩ ɔspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me.

Impinguisti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quã præclarus est?

Et misericordia tua subsequet me: omnibus diebus vitæ meæ.

Et vt in habitem in domo dñi: in longitudine dierum. ps. 23.

Domini est terra & plenitudo eius: orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse sup maria fundauit eũ: & sup flumina pparauit eũ.

Quis ascẽdet in mõtẽ dñi? aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocẽs manibus & mũdo corde: qui nõ accepit in vano aĩam suã: nec iurauit ĩ dolo pxĩo suo.

Hic accipiet benedictionem à domino: & misericordiam à deo salutari suo.

Hæc est generatio quęrentium eũ: quærentium faciẽ dei Iacob.

Attollite portas principes vras: & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? dñs fortis & potẽs, dñs potẽs in prælio.

Attollite portas principes vras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex glorię? dñs virtutũ ipse est rex gloriæ. ps. 24.

Ad te dñe leuaui animam meam: Deus meus in te cõfido, non erubescam.

Neq; irrideãt me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent tę non confundentur.

Confundantur omnes iniquã agentes: superuacue.

Vias tuas dñe demõstra mihi: & semi

& semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua,& doce me: quia tu es deus saluator meus:& te sustinui tota die.
Reminiscere miserationũ tuarum domine:& misericordiarũ tuarum,quæ à sęculo sunt.
Delicta iuuẽtutis meæ:& ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiã tuam memento mei tu:propter bonitatem tuam domine.
Dulcis,& rect⁹ dñs: propter hoc legẽ dabit d linquẽtibus in via.
Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Vniuersę vię dñi misericordia, & veritas: requirentibus testamentũ eius, & testimonia eius.
Propter nomẽ tuũ dñe ꝓpitiaberis peccato meo:multũ ẽ enĩ.
Quis est homo q̃ timet dñm? legẽ statuit ei in via quã elegit.
Aĩa eius in bonis demorabitur: & semen ei⁹ hęreditabit terram
Firmamentum est dominus timentibus eum:& testamentum ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semp ad dñm: qm̃ ipse euellet de laq̃o pedes meos.
Respice in me & miserere mei; quia vnicus & pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt:de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam & laborem meum;& dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt:& odio iniquo oderunt me.
Custodi aĩam meã & erue me; non erubescã,qm̃ speraui in te.
Innocẽtes & recti adhæserunt mihi:quia sustinui te.
Libera deus Israel:ex oĩbus tribulationibus suis. Psalmus.25.

Iudica me dñe, qm̃ ego in innocentia mea,ingressus sum; & in dño sperãs nõ infirmabor.
Proba me dñe, & tenta me: vrę renes meos,& cor meum.
Quoniã misericordia tua antę oculos meos est: & complacui in veritate tua.
Nõ sedi cũ ꝯcilio vanitatis: & cũ iniqua gerẽtib⁹ nõ introibo.
Odiui ecclesiam malignantiũ: & cum impijs non sedebo.
Lauabo inter innocentes man⁹ meãs: & circundabo altare tuũ domine.
Vt audiam vocẽ laudis:& enarrem vniuersa mirabilia tua.
Dñe,dilexi decoiẽ domus tuæ: & locũ habitationis gloriæ tuę.
Ne perdas cum impijs deus animam meam: & cum viris sanguinum vitam meam.
In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
Ego autem in innocentia meã ĩgressus sũ:redime me& miserere mei.
Pes meus stetit in directo:in ecclesi s benedicam te domine.

FERIA SECVNDA.

Ad Matutinũ Inuitat. Venite. Exu'temus dño. Psalmus.26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea: quem timebo?
Dominus protector vitæ meæ: à quo trepidabo?
Dum appropiant super me nocentes: vt edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt & ceciderunt.
Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me prælium: in hoc ego sperabo.
Vnam petiji à dño, hanc requiram: vt in habitem in domo dñi omnibus diebus vitæ meæ.
Vt videam voluntatem domini: & visitem templum eius.
Qm̃ abscõdit me in tabernaculo suo: in die malorũ ꝓtexit me in abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meũ super inimicos meos,
Circuiui & immolaui in tabernaculo ei⁹ hostiã vociferatiõis: cãtabo & psalmũ dicã domino.
Exaudi domine vocem meam, qua clamaui ad te: miserere mei, & exaudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram.
Ne auertas faciem tuam a me: & ne declines ĩ ira a seruo tuo.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me: neque despicias me deus salutaris meus.
Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: dominus autem assumpsit me.
Legem pone mihi domine in via tua: & dirige me in semitã rectam propter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.
Credo videre bona domini: in terra viuentium.
Expecta dominũ, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine dominum. Psalmus. 27.

Ad te dñe clamabo: deus me⁹ ne sileas a me: ne quãdo taceas a me, & assimilabor descendentibus in lacum.
Exaudi dñe vocẽ deprecationis meæ dum oro ad te: dũ extollo man⁹ meas ad tẽplũ sanctũ tuũ.
Ne simul tradas me cũ peccatoribus: & cum operãtibus iniquitatem ne perdas me.
Qui loquunt̃ pacẽ cũ proximo suo: mala aũt in cordibus eorũ.
Da illis secundũ opera eorum: & secundum nequitiam adinuẽtionum ipsorum.
Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.
Qm̃ non intellexerunt opera dñi: & in opera manuũ eius destrues illos: & nõ ædificabis eos.
Benedictus dñs: qm̃ exaudiuit vocem deprecationis meæ.
Dominus adiutor meus, & protector meus: & in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum.
Et refloruit caro mea: & ex volunta-

luntate mea confitebor ei.
D ñs fortitudo plebis suę: & protector saluationum Chri sui est.
S aluum fac populum tuum domine, & bñdic hęreditati tuæ: & rege eos, & extolle illos vsque in æternum. Añ. Dominus defensor vitæ meæ. Psalmus. 28.
A Fferte dño filij dei: afferte domino filios arietum.
A fferte dño gloriã & honorẽ: afferte dño gloriã nomini eius: adorate dñm in atrio sctõ eius:
V ox domini super aquas, deus maiestatis intonuit: dominus super aquas multas.
V ox domini in virtute: vox domini in magnificentia.
V ox dñi confringentis cedros: & confringet dñs cedros libani.
E t comminuet eas tãquam vitulum libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium.
V ox domini intercidentis flãmam ignis: uox domini concutientis desertum: & commouebit dominus desertum cades.
V ox dñi præparantis ceruos, & reuelabit condensa: & in ĩ tẽplo eius omnes dicent gloriam.
D ñs diluuium inhabitare facit: & sedebit dñs rex in æternum.
D ominus virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace. Psalmus. 29.
E Xaltabo te domine, quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
D omine Deus meꝰ clamaui ad te: & sanasti me.
D omine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me à descendentibus in lacum.
P sallite dño sancti eius: & ꝯfitemini memoriæ sanctitatis eius.
Q m̃ ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia.
E go autem dixi in abundantia mea: non mouebor in æternum.
D omine, in voluntate tua: præstitisti decori meo virtutem.
A uertisti faciem tuam à me: & factus sum conturbatus.
A d te domine clamabo: & ad deum meum deprecabor.
Q uæ vtilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionẽ?
N unquid cõfitebit tibi puluis? aut annunciabit veritatẽ tuam?
A udiuit dñs, & misertꝰ est mei: dñs factus est adiutor meus.
C onuertisti plãctum meum in gaudium mihi: cõscidisti saccũ meũ, & circũdedisti me lætitia:
V t cãtet tibi gloria mea, & non compũgar: domine deus meus in æternum confitebor tibi.
Antiphona. Adorate dominum in aula sancta eius Psalmꝰ. 30.
I N te domine speraui, non confundar in æternum: in iustitia tua libera me.
I nclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.
E sto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij: vt saluum me facias.
Q m̃ fortitudo mea, & refugiũ

meũ es tu : & propter nomẽ tuũ deduces me:& enutries me.
Educes me de laqueo quem ab sconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.
In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine Deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitatis : superuacue.
Ego autẽ in domino speraui: exultabo & lætabor in misericordia tua.
Qm̃ respexisti humilitatẽ meã: saluasti de necessitatib' aĩã meã.
Nec conclusisti me in manibus inimici:statuisti in loco spatioso pedes meos.
Miserere mei domine qm̃ tribulor: cõturbatus est in ira oculus me',aĩa mea,& vẽter meus.
Quoniam defecit in dolore vita meã: & anni mei in gemitibus.
Infirmata est in paupẽtate virtus meã:& ossa mea ꝯturbata sunt.
Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium viciuis meis valde, & timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerunt à me: obliuioni datus sum tanquam mortuus à corde.
Factus sum tanq̃ vas perditum: qm̃ audiui vituperationem multorum cõmorantiũ in circuitu.
In eo dum conuenirent simul aduersum me:accipere animam meam consiliati sunt.
Ego autem in te speraui domine:dixi domino,deus meus es tu in manibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manib' inimicorũ meorum:& à pseq̃ẽtibus me.
Illustra faciẽ tuam sup seruum tuum: saluum me fac in misericordia tua domine,non confũdar quoniam inuocaui te.
Erubescãt impij & deducantur in infernũ:muta fiãt labia dolosa.
Quæ loquuntur aduersus iustũ iniquitatem : in superbia & in abusione.
Quã magna multitudo dulcedinis tuæ domine:quam abscon disti timentibus te?
Perfecisti eis qui sperant in te: in conspectu filiorum hominu.
Abscõdes eos in abscondito faciei tuæ : à ꝯturbatione hoĩum.
Proteges eos in tabernaculo tuo:à contradictione linguarũ.
Benedictus dominus: quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita.
Ego autem dixi in excessu mentis meæ:proiect' sũm à facie oculorum tuorum.
Ideo exaudisti vocem orationis meæ:dum clamarem ad te.
Diligite dominum oẽs sancti eius, quoniã veritatem requiret dominus: & retribuet abundanter facientibus superbiam.
Viriliter agite & cõfortetur cor vestrum: omnes qui speratis in domino. Psalmus. 31.

Beati quorum remissæ sunt iniquitates: & quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputauit dominus pececatum: nec est in

ſpiritu eius dolus.
Q̃m tacui inueterauerunt oſſa mea, dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: conuerſus ſum in erũna mea, dum configitur ſpina.
Delictũ meũ cognitũ tibi feci: & iniuſtitiã meã non abſcondi.
Dixi confitebor aduerſum me iniuſtitiam meã dño: & tu remiſiſti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tempore opportuno.
Veruntamen in diluuio aquarum multarum: ad eum nõ approximabunt.
Tu es refugiũ meũ à tribulatione que circũdedit me: exultatio mea, erue me a circũdãtib' me.
Intellectũ tibi dabo, & inſtruam te in via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.
Nolite fieri ſicut equus & mulus: quibus non eſt intellectus.
In chamo & freno maxillas eorũ cõſtringe: q nõ approximẽt ad te
Multa flagella peccatoris: ſperantes autem in domino miſericordia circundabit.
Letamini in domino, & exultate iuſti, & gloriamini oẽs recti corde. An. In tua iuſtitia libera me domine. Pſalmus. 32.
EXultate iuſti in domino rectos decet collaudatio.
Confitemini domino in cithara in pſalterio decem chorharum pſallite illi.
Cantate ei canticum nouum: bene pſallite ei in vociferatione.
Quia rectum eſt verbum dñi: & omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiã & iudiciũ: miſericordia dñi plena eſt terra.
Verbo dñi celi firmati ſunt: & ſpiritu oris eius oĩs virtus eorũ.
Congregans ſicut ĩ vtre aqs maris: ponẽs in theſauris abyſſos.
Timeat dominũ omnis terra: ab eo autem cõmoueantur omnes inhabitantes orbem.
Q̃m ipſe dixit & facta ſunt: ipſe mandauit & creata ſunt.
Dñs diſſipat cõſilia gentiũ: reprobat aũt cogitationes pplorũ & reprobat conſilia principum.
Conſiliũ autẽ dñi in eternum manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationẽ.
Beata gens, cuius eſt dominus deus eius: populus quem elegit in hereditatem ſibi.
De cœlo reſpexit dominus: vidit omnes filios hominum.
De pparato habitaculo ſuo: reſpexit ſup oẽs qui habitãt terrã.
Qui finxit ſingillatim corda eorũ: qui intelligit oĩa opa eorũ.
Non ſaluatur rex per multam virtutem: & gigas non ſaluabitur ĩ multitudine virtutis ſue.
Fallax equus ad ſalutẽ: in abũdãtia aũt v̄tutis ſue ñ ſaluabit.
Ecce oculi domini ſup metuentes eum: & in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius.
Vt eruat a morte animas eorũ: & alat eos in fame.
Anima nr̃a ſuſtinet dñm: q̃m

adiutor & protector noster est.
Quia in eo letabit cor nrm: & in noie sancto eius sperauimus.
Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodum sperauimus in te. Psalmus. 33.
Benedicam dnm in oi tpe: semp laus eius in ore meo.
In dno laudabitur aia mea: audiant mansueti, & letentur.
Magnificate dnm mecum: & exaltem' nomē ei' in idipsum:
Exquisiui dominum, & exaudiuit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
Accedite ad eū, & illuminamini, & facies vestre nō 9fundent.
Iste paup clamauit, & dns exaudiuit eum: & ex omnibus tribulationibus eius saluauit eum.
Immittet angel' dni in circuitu timentiū eum: & eripiet eos.
Gustate & videte qm suauis est dns: beatus vir qui sperat in eo.
Timete dnm oēs sācti ei': qm nō est inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt & esurierunt inquirentes autem dominum non minuentur omni bono.
Venite filij, audite me: timorem domini docebo vos.
Quis est homo qui vult vitā: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguā tuā a malo: & labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo & fac bonum: inquire pacē, & psequere eam.
Oculi domini super iustos: & aures eius in preces eorum.
Vultus autem domini super facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.
Clamauerūt iusti, & dns exaudiuit eos: & ex oibus tribulationibus eorum liberauit eos.
Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde: & humiles spiritu saluabit.
Multe tribulationes iustorū: & de oibus his liberauit eos dns.
Custodit dns omnia ossa eorū. vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum, delinquēt.
Redimet dns animas seruorum suorum: & non delinquent oēs qui sperant in eo. Aña. Rectos decet collaudatio. Psalmus. 34.
Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehende arma & scutum: & exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameam, & 9clude aduersus eos qui psequuntur me: dic aiæ meæ, salus tua ego sum.
Confundantur & reuereantur. quærentes animam meam.
Auertantur retrorsum, & confundātur: cogitātes mihi mala.
Fiāt tanq̄ puluis ante faciē venti: & angelus dni coarctās eos.
Fiāt vie illorū tenebræ & lubricū: & angelus dni psequens eos.
Qm gratis abscōderunt mihi interitum laquei sui supuacue: exprobauerunt animam meam.
Veniat illis laqueus quē ignorant: & captio quam absconderunt apprehendat eos: & in laqueum cadant in idipsum.

Anima autem mea exultabit in domino : & delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent : domine quis similis tibi?
Eripiens inopem de manu fortiorum eius : egenum & pauperem à diripientibus eum.
Surgentes testes iniqui : quæ ignorabam interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis : sterilitatem animæ meæ.
Ego autem cum mihi molesti essent : induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animam meam : & oratio mea in sinu meo conuertetur.
Quasi proximũ & quasi fratrẽ nrm̃ sic cõplacebã : quasi lugens & contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt : congregata sunt super me flagella, & ignoraui.
Dissipati sunt nec compuncti : tentauerũt me, subsannauerunt me subsannatione : frẽduerunt super me dentibus suis.
Dñe, quando respicies? restitue aĩam meam à malignitate eorum : à leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna in populo graui laudabo te.
Non sup gaudeãt mihi qui aduersan tur mihi inique : qui oderũt me gratis, & annuũt oculis.
Qm̃ mihi quidem pacifice loquebantur : & in iracũdia terræ loquentes, dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me os suum : dixerũt, euge euge, viderunt oculi nostri.
Vidisti domine, ne sileas : domine ne discedas à me.
Exurge, & intẽde iudicio meo Deus meus : & dominus meus in causam meam.
Iudica me secundum iustitiam tuam domine deus meus : & non supergaudeant mihi.
Nõ dicant in cordibus suis, euge euge animæ nostræ : nec dicant, deuorabimus eum.
Erubescãt & reuereantur simul : qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione & reuerentia : qui maligna loquuntur super me.
Exultent & lętentur qui volunt iustitiam meam : & dicant semper, magnificetur dominus, qui volunt pacem serui eius.
Et lingua mea meditabit iustitiã tuã : tota die laudẽ tuã. ps. 35.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso : nõ est timor dei ante oculos eius.
Quoniã dolose egit in conspectu eius : vt inueniatur iniquitas eius ad odium.
Verba oris eius iniquitas & dol⁹ : noluit intelligere, vt bñ ageret.
Iniquitatẽ meditatus est in cubili suo, astitit omni viæ nõ bonæ : malitiam autem nõ odiuit.
Dñe, in cœlo misericordia tua : & veritas tua vsque ad nubes.
Iustitia tua sicut montes dei : iudicia tua abyssus multa.
Homines & iumenta saluabis dñe, quemadmodũ multiplicasti

sti misericordiam tuam deus.
Filij autem hominũ: in tegmine alarum tuarum sperabunt.
Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ: & torrente voluptatis tuę potabis eos.
Quõ apud te est fons vitæ: & in lumine tuo videbimus lumen.
Prætende misericordiam tuam scientibus te: & iustitiam tuam his qui recto sunt corde.
Nõ veniat mihi pes supbiæ: & manus pc̃tõris nõ moueat me.
Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatẽ: expulsi sunt, nec potuerũt stare. Aña. Expugna impugnantes me. Psalmus. 36.

Noli æmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem.
Qm̃ tanquã fœnum velociter arescẽt: & quemadmodum olera herbarum cito decident.
Spera in domino, & fac bonitatem: & inhabita terram & pasceris in diuitiis eius.
Delectare in domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viam tuam: & spera in eo, & ipse faciet.
Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tanquam meridiem: subditus esto domino, & ora eum.
Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua: in homine facientes iniustitias.
Desine ab ira, & derelinque furorẽ: noli ęmulari vt maligneris.
Qm̃ qui malignãtur extermi-nabuntur: sustinentes autẽ dominũ ipsi hæreditabunt terram.
Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quæres locum eius, & non inuenies.
Mansueti autem hæreditabunt terram: & delectabũtur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustum: & stridebit sup eũ dentibus suis.
Dñs autem irridebit eum: qm̃ prospicit quod veniet dies eius.
Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum.
Vt decipiant pauperem & inopem: vt trucident rectos corde.
Gladius eorum intret in corda ipsorũ: & arcus eorũ cõfringatur.
Melius est modicũ iusto: super diuitias peccatorum multas.
Qm̃ brachia peccatorũ conterentur: confirmat autẽ iustos dñs.
Nouit dñs dies immaculatorũ: & hæreditas eorũ in ęternũ erit.
Non cõfundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt.
Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerĩt & exaltati: deficiẽtes quẽadmodũ fum⁹ deficient.
Mutuabitur pc̃tõr, & nõ soluet: iustus aũt miseretur & retribuet.
Quia benedicentes ei hæreditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.
Apud dñm gressus hominis dirigentur: & vitam eius volet.
Cum ceciderit non collidetur: quia dñs supponit manũ suam.
Iunior fui: etenim senui, & non

vidi iustum derelictum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miseret & cōmodat: & semē illi' in bñdictione erit.

Declina à malo & fac bonum & inhabita in sæculum sęculi.

Quia domin' amat iudicium, & nō derelinquet sanctos suos: in æternum conseruabuntur.

Iniusti punientur: & semen impiorum peribit.

Iusti autem hæreditabunt terram: & inhabitabunt in sæculum seculi super eam.

Os iusti meditabitur sapientiā: & lingua ei' loquetur iudicium.

Lex dei eius in corde ipsius: & nō supplātabuntur gressus eius.

Considerat peccator iustum: & quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec dānabit eū cū iudicabitur illi.

Expecta dominum, & custodi viam eius: & exaltabit te, vt hæreditate capias terram: cum perierīt peccatores videbis.

Vidi impium superexaltatum: & eleuatum sicut cedros libani.

Et transiui, & ecce non erat: q̄siui eum, & non est inuentus locus eius.

Custodi innocentiam, & vide ęquitatem: quoniam sunt reliquię homini pacifico.

Iniusti autē disperibunt: simul reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem iustorum a domino: & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adiuuabit eos dñs, & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribus: & saluabit eos, quia sperauerunt in eo. Psalmus. 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: nō est pax ossibus meis à facie peccatorū meorū.

Qm̄ iniquitates meæ supgressæ sunt caput meū: & sicut onus graue, grauatæ sunt super me.

Putruerunt, & corruptæ sunt cicatrices meæ: à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finē: tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliatus sū nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est in me: dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei & proximi mei: aduersum me appropinquauerūt & steterunt.

Et qui iuxta me erant de longe steterunt: & vim faciebant qui

quære-

quærebant animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanquã surdus non audiebam:& sicut mutus non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens: & non habens in ore suo redargutiones.
Quoniã in te domine speraui: tu exaudies me dñe Deus meus
Quia dixi, nequãdo supergaudeant mihi inimici mei:& dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella paratus sum:& dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo: & cogitabo pro peccato meo.
Inimici aũt mei viuũt,& cõfirmati sũt sup me:& multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi:quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dñe deus meus: ne discesseris à me.
Intende in adiutorium meum: domine deus salutis meę.
Aña. Reuela domino viam tuam. ℣. Domine in cælo misericordia tua, ℟. Et vsque ad nubes veritas tua. Ad Lau. Aña.
Miserere mei deus. ps. Miserere mei deus fm ma. 18. Aña. Intellige clamorem meũ dñe. ps. Verba mea auribus. 1. Aña. Deus deus meus: ad te de luce vigilo. ps. Ipse. 21. Añ. Conuersus est furor tuus dñe:& cõsolatus es me. ps. Cõfitebor tibi dñe. 50. Añ. Laudate dñm de cælis. 50. ps. Ipse. 50. Ad Bñs Aña. Benedictus Deus Israel.

FERIA TERTIA
Ad matutinum.

Inuitatorium. Iubilemus Deo. Salutari nostro. Psalmus 38.

Dixi custodiam vias meas: vt non delinquã in lingua mea.
Posui ori meo custodiam: cum consisteret peccator aduersum me.
Obmutui, & humiliatus sum: & silui à bonis,& dolor meus renouatus est.
Cõcaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardescet ignis.
Locutus sum in lingua mea: notũ fac mihi dñe finem meum.
Et numerũ dierũ meorum quis est: vt sciam quid desit mihi?
Ecce mẽsurabiles posuisti, dies meos:& substantia mea tãquam nihilum ante
Veruntamen vniuersa vanitas: omnis homo viuens.
Verũtamen in magine ptransit homo: sed & frustra pturbatur.
Thesaurizat:& ignorat cui congregabit ea.
Et nũc quæ est expectatio mea? nonne dominus? & substantia mea apud te est.
Ab omnibus iniquitatib⁹ meis

tue me: opprobrium insipienti dedisti me.
Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti: amoue à me plagas tuas.
A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: ꝓpter iniquitatem corripuisti hoīem.
Et tabescere fecisti sicut araneā animam eius: veruntamen vane conturbatur omnis homo.
Exaudi orationem meam dn̄e, & deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas.
Ne sileas quoniam aduena ego sum apud te & peregrinus: sicut omnes patres mei.
Remitte mihi, vt refrigerer priusquam ab eam: & amplius nō ero.

Psalmus. 39.

Expectans expectaui dominum: & intendit mihi.
Et exaudiuit preces meas: & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fecis.
Et statuit supra petram pedes meos: & direxit gressus meos.
Et immisit in os meum canticum nouuū: carmen deo nostro.
Videbunt multi, & timebunt: & sperabunt in domino.
Beatus vir cuius est nomen domini spes eius: & non respexit in vanitates & insanias falsas.
Multa fecisti tu dn̄e deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.
Annunciaui & locutus sū: multiplicati sunt super numerum.
Sacrificiū & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi.
Holocaustum & pro peccato nō postulasti: tunc dixi, ecce venio.
In capite libri scriptum est de me, vt facerem volūtatem tuā: deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iustitiam tuam in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo: dn̄e tu scisti.
Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam: à concilio multò.
Tu autem domine ne longè facias miserationes tuas à me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.
Qm̄ circundederunt me mala, quorum non est numerus: comprehēderūt me iniquitates meę, & non potui vt viderem.
Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me.
Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad adiuuādum me respice.
Confundantur & reuereantur simul, qui quærunt animam meam: vt auferant eam.
Conuertantur retrorsum & reuereantur: qui volūt mihi mala.
Ferant confestim confusionem suā: qui dicunt mihi, euge euge.
Exultent & lætentur super te oēs quærentes te: & dicant semper, magnificetur dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego

Ego autē mendicus sum & pauper: dominus solicitus est mei.
Adiutor meus & protector meus tu es: deus meus ne tardaueris.
Antiphona. Vt non delinquam in lingua mea. Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala liberabit eum dominus.
Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatū faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius.
Dñs opem ferat illi super lectū doloris eius: vniuersum stratū eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam, quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur & peribit nomen eius?
Et si ingrediebatur vt videret, vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: & loquebatur in idipsum.
Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.
Verbum iniquū cōstituerūt aduersum me: nunquid qui dormit non adijciet vt resurgat?
Etenim homo pacis meæ in quo speraui: qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.
Tu autem dñe miserere mei, & resuscita me: & retribuam eis.
In hoc cognoui quoniā voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocētiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
Benedictus dominus Deus Israel à seculo & vsque in seculū: fiat fiat. Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?
Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, vbi est deus tuus?
Hæc recordatus sum & effudi in me animam meam: qm̄ trāsibo in locum tabernaculi admirabilis vsque ad domum dei.
In voce exultationis & confessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea: & quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.
Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonij à monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua, & fluctus tui: super me transierunt.
In die mandauit dñs misericordiā suam: & nocte canticū eius.
Apud me oratio deo vitæ meæ.

dicam deo, susceptor meus es.
Quare oblitus es mei, & quare contristatus incedo: dum affligit me inimicus?
Dum confringuntur ossa mea: exprobrauerūt mihi qui tribulant me inimici mei.
Dum dicu't mihi per singulos dies, vbi est deus tuus? quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?
Spera in deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & deus meus.
Aña. Sana dñe animam meam quia peccaui tibi. Psalmus 42.
Iudica me deus, & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo & doloso erue me.
Quia tu es de' fortitudo mea: quare me repulisti, & quare tristis incedo dum affligit me inimicus?
Emitte lucem tuam, & veritatē tuam: ipsa me deduxerūt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.
Etītroibo ad altare dei: ad deū qui lætificat iuuentutem meā.
Confitebor tibi in cithara deus deus meus: quare tristis es aīa mea, & quare conturbas me?
Spera in deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & deus meus. Psalmus 43.
Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus qđ operatus es in diebus eorum: & in diebus antiquis.
Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederūt terram: & brachiū eorum non saluauit eos.
Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.
Tu es ipse rex meus, & de' meus: qui mandas salutes Iacob.
In te inimicos nostros ventilabimus cornu: & ī noīe tuo spernemus insurgentes in nobis.
Nō enim in arcu meo sperabo: & gladi' meus nō saluabit me.
Saluasti enim nos de affligētibus nos: & odiētes nos ꝯfudisti.
In deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in sæculum.
Nunc autem repulisti, & cōfudisti nos: & nō egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsū post inimicos nostros: & qui oderunt nos diripieb nt sibi.
Dedisti nos tanq̄ oues escarū: & in gentibus dispersisti nos.
Vēdidisti populum tuum sine pretio: & nō fuit multitudo in commutationibus eorum.
Posuisti nos opprobriū vicinis nr̄is: subsannationē & derisum his qui in circuitu nostro sunt.
Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea con-

tra me est: & ɔfusio faciei meæ cooperuit me.

A uoce exꝓbrātis & obloquētis: à facie inimici & persequentis.

H æc omnia venerunt sup nos, nec obliti sumus te: & inique non egimus in testamento tuo.

E t non recessit retro cor nr̄m: & declinasti semitas nr̄as à via tua

Q uoniam humiliasti nos in loco afflictionis: & cooperuit nos vmbra mortis.

S i obliti sumus nomen dei nostri: & si expandimus manus nostras ad deum alienum.

Nōnne deus requiret ista? ipse enim nouit absondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis.

E xurge quare obdormis dn̄e? exurge & ne repellas in finem.

Q uare faciē tuā auertis: obliuisceris inopię nostræ & tribulationis nostræ?

Q uoniā humiliata est in puluere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.

E xurge dn̄e adiuua nos: & redime nos pp nomē tuū. ps. 44.

E Ructauit cor meum verbū bonū: dico ego opa mea regi

L ingua mea calamus scribæ: velociter scribentis.

S peciosus forma præ filijs hominum: diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in æternum.

A ccingere gladio tuo super femur tuum potentissime.

S pē tua & pulchritudine tua: intende, ꝓspere ꝓcede, & regna.

P ropter veritatem & māsuetudinem & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

S agittæ tuæ acutæ: ppl̄i sub te cadēt in corda inimicorū regis.

S edes tua deus in sc̄lm sc̄li: virga directionis virga regni tui.

D ilexisti iustitiam & odisti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo lætitiæ præcō sortibus tuis.

Myrrha & gutta & casia à vestimentis tuis, a domib⁹ eburneis: ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.

A stitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.

A udi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuū, & domum patris tui.

E t concupiscet rex decorē tuū: quoniam ipse est dominus de⁹ tuus, & adorabunt eum.

E t filiæ tyri in muneribus vultuum tuum deprecabuntur: omnes diuites plebis.

O mnis gloria eius filiæ regis ab intus in fimbrijs aureis: circumamicta varietatibus.

A dducentur regi virgines post eā: proximæ eius afferētur tibi.

A fferētur ī lætitia & exultatione: adducētur in tēplum regis.

P ro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram:

M emores erunt nois tui: ī omni

in generatione, & generatione.
Propterea populi cófitebuntur tibi: in æternum & in sæculum sæculi. Aña. Eructauit cor meũ verbum bonum. Psalmus: 54.

Deus noster refugium & virtus: adiutor in tribulationibus, q̃ inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.
Sonuerũt & turbatæ sunt aquæ eorum: conturbati sunt mótes in fortitudine eius.
Fluminis impetus lætificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.
Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam, & mota est terra.
Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus Iacob.
Venite & videte opera dñi: quæ posuit prodigia sup terrã: auferẽs bella vsque ad finẽ terræ.
Arcum conteret & confringet: arma & scuta comburet igni.
Vacate & videte, quoniam ego sum deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
Dñs virtutum nobiscũ: susceptor noster deus Iacob. ps. 55.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate Deo in voce exultationis.
Qm̃ dñs excelsus terribilis: rex magnus super omnem terram.
Subiecit populos nobis: & gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hæreditatem suã: speciem Iacob quem dilexit.
Ascendit deus in iubilo: & dominus in voce tubæ.
Psallite deo nr̃o, psallite: psallite deo nr̃o, psallite.
Quoniam rex oĩs terræ deus: psallite sapienter.
Regnabit deus sup gẽtes: deus sedet super sedẽ sanctam suam.
Principes populorum cógregati sunt cum deo Abraham: qm̃ dij fortes terræ vehementer eleuati sunt. Aña. Adiutor in tribulationibus. Psalmus: 47.

Magnus dñs, & laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri, in monte sancto eius.
Fũdatur exultatione vniuersæ terræ mons Sion: latera aquilonis, ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoscetur: cum suscipiet eam.
Quoniam ecce reges terræ cógregati sunt: cõuenerũt ĩ vnum.
Ipsi videntes sic admirati sunt: conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos.
Ibi dolores vt parturientis: ĩ spũ vehementi pteres naues Tharsis
Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutũ: in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in æternum.
Suscepimus deus misericordiã tuam: in medio templi tui.
Secundum nomen tuum deus, sic & laus tua in fines terræ: iustitia

ſtitia plena eſt dextera tua.
L ætetur mõs Sion & exultēt filiæ Iudæ: ꝓpter iudicia tua dñe
C ircundate Sion & cõplectimini eã: narrate in turribus eius.
P onite corda vr̃a in virtute ei⁹. & diſtribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.
Q m̃ hic eſt deus deus noſter in æternũ, & in ſæculum ſæculi: ipſe reget nos in ſæcula. Ps.48.
A Vdite hæc omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem.
Q uiq; terrigenæ, & filij hominũ ſimul ĩ vnũ diues & pauper.
O s meũ loquetur ſapientiam: & meditatio cordis mei prudẽtiã.
I nclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio, pro poſitionem meam.
C ur timebo ĩ die mala: iniquitas calcanei mei circũdabit me.
Q ui confidunt in virtute ſua: & in multitudine diuitiarum ſuarum gloriantur.
F rater nõ redimit, redimet homo? & non dabit deo placationem ſuam.
E t pretium redemptionis animæ ſuæ: & laborabit in æternũ, & viuet adhuc in finem.
N on videbit interitum cũ viderit ſapientes morientes: ſimul inſipiens & ſtultus peribunt.
E t relinquent alienis diuitias ſuas: & ſepulchra eorũ domus illorum in æternum.
T abernacula eorum in progeniæ & ꝓgenie: vocaue runt nomina ſua in terris ſuis.
H omo cum in honore eſſet nõ intellexit: comparatus eſt iumẽtis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.
H æc via illorum ſcandalum ipſis: & poſtea in ore ſuo complacebunt.
S icut oues in inferno poſiti sũt: mors depaſcet eos.
E t dominabuntur eorum iuſti in matutino: & auxilium eorũ veteraſcet in inferno à gloria eorum.
V erutamen deus redimet animam meam de manu inferni: cum acceperit me.
N e timueris cum diues factus fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius.
Q uoniam cum interierit non ſumet omnia: neque deſcendet cum eo gloria eius.
Q uia anima eius in vita ipſius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.
I ntroibit vſq; in progenies patrum ſuorum: & vſque in æternum non videbit lumen.
H omo cum in honore eſſet non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientibus: & ſimilis factus eſt illis. Añа. Aurib⁹ percipite qui habitatis orbẽ. Ps.49.
D Eus deorum dñs locutus eſt: & vocauit terram.
A ſolis ortu vſque ad occaſum: ex Sion ſpecies decoris eius.
D eus manifeſte veniet: deus noſter, & non ſilebit.

Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit cælum desursum: & terram discernere populũ suũ.
Congregatæ illi sanctos eius: qui ordinant testamentũ eius super sacrificia.
Et annunciabunt cæli iustitiam eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi, deus deus tuus ego sum.
Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.
Quoniam meæ sunt omnes feræ syluarum: iumenta in montibus, & boues.
Cognoui omnia volatilia cęli: & pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ & plenitudo eius.
Nunquid manducabo carnes taurorum: aut sanguinem hircorum potabo?
Immola deo sacrificiũ laudis: & redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.
Peccatori autẽ dixit deus: quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meũ per os tuum?
Tu vero odisti disciplinã: & proiecisti sermones meos retrorsũ.
Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuum abundauit malitia: & lingua tua ꝯcinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrem tuũ loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui.
Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam.
Intelligite hæc qui obliuiscimini deum: nequando rapiat, & nõ sit qui eripiat.
Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter quo ostẽdam illi salutare dei. Psalmus. 50.

Miserere mei deus: ſm magnam misericordiã tuam.
Et ſm multitudinẽ miserationũ tuarũ: dele iniquitatẽ meam:
Amplius laua me ab iniquitate mea: & à pc̃tõ meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatũ meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui, & malũ corã te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cũ iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapiẽtiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me domine hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: & exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciē tuam à pc̄tis meis: & oēs iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: & spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me à facie tua: & spm̄ sc̄tm̄ tuū ne auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: & spū principali ꝯfirma me.
Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Dne labia mea aperies: & os meum annunciabit laudē tuam
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem vtique: holocaustis non delectaberis.
Sacrificium deo spiritus cōtribulatus: & cor cōtritū & humiliatum deus non despicies.
Benigne fac in bona voluntate tua Sion: vt ædificentur muri Ierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. Psalmus. 51.
QVid gloriaris in malitia: qui potēs es ī iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quàm loqui æquitatem.
Dilexisti omnia verba præcipitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te in finem: euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra viuentium.
Videbunt iusti & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent: ecce homo qui nō posuit deum adiutorem suum.
Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: & præualuit in vanitate sua.
Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei: sperau in misericordia dei in æternum, & in sæculum sæculi.
Cōfitebor tibi in sæculū, quia fecisti: & expectabo nomen tuū, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum. Antiphona. Deus deorum dominus locutus est. ℣. Immola deo sacrificium laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua.

Ad Laudes. Antiphona.

SEcundum magnā misericordiam tuā miserere mei deus. ps. Miserere. Aña. Salutare vultus mei, & deus meus. ps. Iudica. 51. Aña. Ad te de luce vigilo deus. ps Deus deus. 20. Antiphona. Cunctis diebus vitæ nr̄æ saluos nos fac dn̄e. Canticum. Ego dixi. Aña. Oēs angeli eius laudate dn̄m de cælis. ps. Laudate dn̄m de cælis. Ad Bn̄s. Antipho. Erexit dn̄s nobis cornu salutis in domo Dauid pueri sui. Canticū. Benedictus dn̄s deus.

FERIA QVARTA

Ad Matutinum.

Inuitatoriū. In manu tua dñe: Omnes fines terræ. Psal. 52.

Ixit insipiēs in corde suo:non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum: vt videat si est intelligens, aut requiens deum.

Oēs declinauerūt: simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonū, non est vsque ad vnum.

Nonne scient oēs qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meam vt cibum panis?

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor.

Qm̄ deus dissipauit ossa eorum qui hoībus placēt:confusi sunt, quoniam deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel:cū cōuerterit dn̄s captiuitatē plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel. Psal. 53.

Deus in nomine tuo saluum me fac: & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Qm̄ alieni īsurrexerūt aduersum me: & fortes quæsierūt animam meam, & non ꝓposuerūt deum ante conspectum suum.

Ecce enim deus adiuuat me: & dn̄s susceptor est animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis: & in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: & confitebor nomini tuo domine quoniam bonum est.

Qm̄ ex oī tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus. Ps. 54.

Exaudi deus orationem meā, & ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me.

Cōtristat᷒ sum in exercitatione mea: & ꝯturbat᷒ sum à voce inimici, & à tribulatione pc̄ōris.

Quoniam declinauerunt in me iniquitates: & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt sup me: & cōtexerunt me tenebræ.

Et dixi, quis dabit mihi pennas sicut columbæ: & volabo, & requiescam?

Ecce elongaui fugiens: & mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui saluum me fecit: à pusillanimitate spiritus, & tempestate.

Præcipita dñe & diuide linguas eorum: qm̄ vidi iniquitatem, & contradictionem in ciuitate.

Die ac nocte circundabit eam sup muros eius iniquitas: & labor ī medio eius, & iniustitia.

Et non defecit de plateis eius: vsura & dolus.

Qm̄ si inimicus meus maledixisset

xisset mihi: sustinuissem vtique.
Et si is qui oderat me super me: magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux meus & notus meus.
Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu.
Veniat mors super illos: & descendāt in infernum viuentes.
Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.
Ego autem ad deum clamaui: & dominus saluauit me.
Vespe, & mane, & meridie narrabo, & annūciabo: & exaudiet vocem meam.
Redimet in pace aīam meā ab his qui appropinquāt mihi: qm̄ inter multos erant mecum.
Exaudiet Deus, & humiliabit illos: qui est ante sæcula.
Non enim est illis cōmutatio: & non timuerunt deum: extendit manum suam in retribuēdo.
Contaminauerunt testamentū eius: diuisi sunt ab ira vultus ei⁹, & appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones eius super oleum: & ipsi sunt iacula.
Iacta super dn̄m curam tuam, & ipse te enutriet: & non dabit in æternū fluctuationem iusto.
Tu vero Deus: deduces eos in puteum interitus.
Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te domine.
Añā. Auertit dominus captiuitatem plebis suæ. Psalmus. 55.

Miserere mei deus qm̄ conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
Cōculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos: in deo speraui, non timebo quid faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabantur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.
Inhabitabūt & abscōdent: ipsi calcaneum meū obseruabunt.
Sicut sustinuerunt animā meā pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut & ī promissione tua: tunc ꝯuertent̄ inimici mei retrorsum.
In quacūq; die inuocauero te: ecce cognoui qm̄ deus meus es.
In deo laudabo verbū, & in dn̄o laudabo sermonē: ī deo sꝑaui, nō timebo qd faciat mihi hō.
In me sunt deus vota tua: quæ reddam laudationes tibi.
Qm̄ eripuisti animam meā de morte, & pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium. Psalmus. 56.

Miserere mei deus, miserere mei: quoniam in te cōfidit anima mea.
Et in vmbra alarum tuarū sperabo:

rabo:donec transeat iniquitas.
Clamabo ad Deũ altissimum: Deum qui benefecit mihi.
Misit de cælo, & liberauit me: dedit ĩ opprobriũ ꝯculcãtes me.
Misit deus misericordiam suã, & veritatem suam:animã meam eripuit de medio catulorum leonum:dormiui conturbatus.
Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorũ gladius acutus.
Exaltare super cælos Deus: & super omnẽ terram gloria tua.
Laqueum parauerunt pedibus meis: & incuruauerunt animam meam.
Foderunt ante faciem meã foueam: & inciderunt in eam.
Paratum cor meum deus: paratum cor meum:cantabo, & psalmum dicam.
Exurge gl͞ia mea, exurge psalteriũ & cithara: exurgã diluculo.
Cõfitebor tibi in populis dñe: & psalmũ dicã tibi in gentibus.
Quoniã magnificata est vsque ad cœlos misericordia tua: & vsque ad nubes veritas tua.
Exaltare super cælos de⁹: & super omnem terram gloria tua.
Aña. Quoniam in te confidit anima mea. Psalmus 57.
SI vere vtique iustitiam loquimini, recte iudicate filij hominum.
Etenim ĩ corde iniquitates operamini in terra: iniustitias manus vestræ concinnant.
Alienati sunt peccatores à vulua; errauerunt ab vtero: locuti sunt falsa.
Furor illis secundum similitudinẽ serpẽtis: sicut aspidis surdæ & obturantis aures suas.
Quæ non exaudiet vocem incantantium: & venefici incantantis sapienter.
Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum cõfringet dominus.
Ad nihilum deueniẽt tanquam aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmentur.
Sicut cera quæ fluit auferentur:supercecidit ignis, & nõ viderunt solem.
Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum:sicut viuentes sic in ira absorbet eos.
Lætabitur iustus cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.
Et dicet homo: si vtiq; est fructus iusto: vtique est deus iudicans eos in terra. Psalmus 58.
ERipe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus iniquitatem: & de viris sanguinũ salua me.
Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.
Neque iniquitas mea, neque peccatum meum domine: sine iniquitate cucurri & direxi.
Exurge in occursum meum & vide: & tu domine Deus virtutum Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes:non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.
Conuertentur ad vesperam, & famem patiētur vt canes: & circuībunt ciuitatem.
Ecce loquentur in ore suo: & gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit?
Et tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gētes.
Fortitudinem meam ad te custodiam: quia Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia eius præueniet me.
Deus ostendit mihi sup inimicos meos ne occidas eos: nequā do obliuiscantur populi mei.
Disperde illos in virtute tua: & depone eos ꝓtector meus dn̄e.
Delictum oris eorum sermonē labiorum ipsorum: & comprehendantur in superbia sua.
Et de execratione & mendacio annunciabuntur in cōsummatione: in ira consummationis, & non erunt.
Et scient quia deus dominabitur Iacob:& finium terræ.
Cōuertēt ad vesperā,& famē patiēt vt canes:&circuībūt ciuitatē
Ipsi dispergentur ad manducandum:si vero non fuerint saturati,& murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinem tuā: & exaltabo mane misericordiam tuam.
Quia factus es susceptor meus & refugium meum:in die tribulationis meæ.
Adiutor meus tibi psallam: quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia mea.
Añā. Iuste iudicate filij hominum. Psalmus. 59.
Deus repulisti nos, & destruxisti nos; iratus es, & misertus es nobis.
Commouisti terram, & cōturbasti eā:sana contritiones eius, quia commota est.
Ostendisti populo tuo dura,potasti nos vino compunctionis.
Dedisti metuētibus te significationem:vt fugiant à facie arcus.
Vt liberētur dilecti tui: saluum fac dextera tua,& exaudi me.
Deus locutus est ī sancto suo: lætabor & partibor Sichimam: & conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei.
Iuda rex meus: Moab olla spei meæ.
In Idumæam extendam calciamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitam? aut quis deducet me vsque in Idumęam?
Nonne tu Deus qui repulisti nos? & non egredieris Deus in virtutibus nostris?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salꝰ hominis.
In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. Psalmus, 60.

Exaudi deus deprecationem meã: intende orationi meæ.
A finibus terræ ad te clamaui: dum anxiaretur cor meum: in petra exaltasti me.
Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudinis à facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: protegar in velamento alarum tuarum.
Qm̃ tu deus me' exaudisti orationem meam: dedisti hæreditaté timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adijcies: annos eius vsque in diem generationis & generationis.
Permanet in æternum in conspectu dei: misericordiam & veritatem eius quis requiret?
Sic psalmum dicã nomini tuo in sæculum sæculi: vt reddã vota mea de die in diem. Añа. Da nobis domine auxilium de tribulatione. Psalmus.61.

Nonne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.
Nam & ipse deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non mouebor amplius.
Quousque irruitis in hominem: interficitis vniuersi vos, tanquam parieti inclinato, & maceriæ depulsæ.
Veruntamẽ pretium meũ cogitauerũt repellere: cucurri in siti, ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.
Veruntamen deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.
Quia ipse Deus meus, & salutator meus: adiutor meus non emigrabo.
In Deo salutare meum, & gloria mea: deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.
Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adiutor noster in æternum.
Veruntamen vani filij hominum: mendaces filij hominum in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniquitate: & rapinas nolite concupiscere, diuitiæ si affluant nolite cor apponere.
Semel locutus est deus, duo hæc audiui quia: potestas dei est, & tibi domine misericordia: qnia tu reddes vnicuique iuxta opera sua. Psalmus. 62.

Deus Deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: quàm multipliciter tibi caro mea?
In terra deserta, inuia, & inaquosa, sic in sancto apparui tibi, vt viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicã te ĩ vita mea: & in noĩe tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe & pinguedine repleaᵗ anima mea: & labijs exultationis

tationis laudabit os meum.
Sic memor fui tui super stratũ meũ: in matutinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarũ exultabo: adhęsit anima mea post te, me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanum quęsierunt animam meam: introibunt in inferiora terrę, tradentur in manus gladij, partes vulpiũ erunt.
Rex vero lętabitur in Deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo, quia obstructum est os loquentium iniqua. Psalmus. 63.
Exaudi deus orationẽ meam cum deprecor: à timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me à conuentu malignantium: à multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: intenderunt arcum, rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eũ, & non timebunt: firmauerunt sibi sermonem nequam.
Narrauerũt vt absconderent laqueos: dixerũt, quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur Deus.
Sagittę paruulorum factę sunt plagę eorum: & infirmatę sunt contra eos linguę eorum.
Conturbati sunt oẽs qui videbant eos: & timuit oĩs homo.
Et annunciauerunt opera dei: & facta eius intellexerunt.
Lętabitur iustus in domino, & sperabit in eo: & laudabuntur omnes recti corde. Antiphona.
A timore inimici eripe domine animam meam. Psalmus 64.
TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Ierusalem.
Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum pręualuerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis.
Beatus quem elegisti & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis dom⁹ tuę: sanctum est templum tuum mirabile in ęquitate.
Exaudi nos Deus salutaris noster: spes omnium finium terrę, & in mari longe.
Pręparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris. sonum fluctuum eius.
Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos, à signis tuis: exitus matutini & vesperę delectabis.
Visitasti terrã, & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumen dei repletum est aquis, parasti cibum illorum, quoniã ita est pręparatio eius.
Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: in stillicidijs eius lętabitur germinans.
Benedices corõę anni benignitatis tuę: & cãpi tui replebũt vbertate.

Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes ouiũ, & valles abũdabunt frumẽto: clamabũt, etenĩ hymnũ dicẽt. Ps. 65.
IUbilate Deo omnis terra: psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
Dicite deo, q̃ terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te Deus & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite, & videte opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum.
Qui cõuertit mare in aridam, in flumine pertrãsibunt pede: ibi lætabimur in ipso.
Qui dominat̃ in virtute sua in æternum: oculi eius super gentes respiciũt: qui exasperant nõ exaltentur in semetipsis.
Benedicite gentes Deũ nostrũ: & auditã facite vocẽ laudis ei⁹.
Qui posuit animam meam ad vitam: & non dedit in commotionem pedes meos.
Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueũ: posuisti tribulationes in dorso nr̃o: ĩposuisti hoĩes sup capita nr̃a.
Transiuimus per ignẽ & aquã: & eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuã in holocaustis: reddam tibi vota mea quæ distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meũ: in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis.
Venite, & audite, & narrabo omnes qui timetis Deum: quanta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamaui: & exultaui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus: & attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus deus: qui non amouit orationem meam & misericordiam suam à me. Psal.
DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultũ suũ sup nos, & misereat̃ nr̃i
Vt cognoscam⁹ ĩ terra viã tuã: in oĩbus gẽtibus salutare tuũ.
Confiteantur tibi populi De⁹: confiteantur tibi populi omnes.
Lætent̃ & exultent gentes: quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi Deus: confiteant̃ tibi populi omnes:
terra dedit fructum suum.
Bñdicat nos Deus, deus noster, benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ. Ps. 67.
EXurgat deus, & dissipentur inimici eius; & fugiant qui oderunt eum à facie eius.
Sicut deficit fumus, deficiant; sicut fluit cera à facie ignis: sic pereant peccatores à facie Dei.

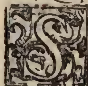
Et iusti epulentur, & exultent in conspectu dei: & delectentur in lætitia.
Cantate deo, psalmũ dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit sup occasum, dñs nomẽ illi.
Exultate in conspectu eius: turbabuntur à facie eius patris orphanorũ & iudicis viduarum.
Deus in loco sancto suo: Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo.
Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperãt, qui habitant in sepulchris.
Deus cũ egredereris in cõspectu populi tui: cum pertransires in deserto.
Terra mota est: etenim cæli distillauerunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.
Pluuiam voluntariã segregabis deus hæreditati tuæ, & infirmata est: tu vero perfecisti eam.
Aĩalia tua habitabũt ĩ ea: parasti ĩ dulcedine tua pauperi deus.
Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.
Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis ĩter medios cleros pẽnę colũbæ deargentatę: & posteriora dorsi eius ĩ pallore auri.
Dum discernit cælestis reges super eam: niue dealbabuntur in Selmon: mons dei mõs pinguis.
Mons coagulatus mõs pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos?
Mons in quo beneplacitum est deo habitarę in eo: etenim dominus habitabit in finem.
Currus dei decẽ millibus multiplex millia lætantium: dominus in eis in Sinai in sancto.
Ascendisti in altũ: cepisti captiuitatẽ, accepisti dona in hoĩbus:
Etenim non credentes: inhabitare dominum deum.
Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrum.
Deus noster deus saluos faciendi: & dñi domini exitus mortis.
Veruntñ deus cõfringet capita inimicorũ suorũ: verticẽ capilli perambulantiũ in delictis suis.
Dixit dñs ex Basan conuertam: conuertã in profundum maris.
Vt intingatur pes tuos in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.
Viderunt ingressus tuos deus: ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.
Preuenerunt principes coniũcti psallentibus: in medio iuuencularum tympanistriarum.
In ecclesijs benedicite deo domino: de fontibus Israel.
Ibi Beniamin adolescentulus: in mentis excessu.
Principes Iuda duces eorũ: prĩcipes Zabulõ, & principes Neptalĩ
Mãda Deus virtuti tuæ: ꝯfirma hoc De⁹, qđ operatus es ĩ nobis.
A templo tuo in Ierusalem: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arũdinis ꝯgregatio taurorũ ĩ vaccis populorũ: vt excludãt eos q ꝓbati sunt argẽto.

Dissipa gentes quæ bella volũt: venient legati ex Ægypto: Æthiopia præueniet manus eius Deo.
Regna terræ cantate Deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascendit super cœlum cœli: ad orientem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtutis: date gloriam Deo, super Israel: magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in scĩs suis: deus Israel ipse dabit virtutẽ & fortitudinẽ plebi suæ, bñdictus deus.
Añ. In ecclesijs benedicite dño.
℣. Deus vitã meã annunciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. In laud. Aña.

Amplius laua me dñe ab iniustitia mea. ps. Miserere. 15. Aña Te decet hymus deus in Sion. ps. Ipse. 19. Aña Labia mea laudabunt te in vita mea deus me'. ps. Deus deus. 18. Añ. Dñs iudicabit fines terræ. Cãti. Exaltauit. 46. Añ. Cœli cęlorũ laudate dominũ. ps. Lauda. 45. Ad Bñs. Aña. Salutẽ ex inimicis nostris, & de manu oĩum qui nos oderunt, libera nos dñe. Bñs. 49.

FERIA QVINTA AD Matutinum.

Inuitatorium. Adoremus dominum, Qm̃ ipse fecit nos. ps. 68.

Aluũ me fac deus: quoniam intrauerunt aquæ vsque ad animam meã.
Infixus sum in limo ꝓfundi: & non est substãtia.
Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.
Laboraui clamans, raucę factę sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei dũ spero in deum meum.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderũt me gratis
Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: q̃ non rapui tunc exoluebam.
De' tu scis ĩsipiẽtiã meã: & delicta mea à te nõ sunt abscondita.
Non erubescant in me qui expectant te dñe: domine virtutum.
Non confundantur super me: qui quęrunt te Deus Israel.
Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.
Extraneus factus sum fratribus meis: & peregrinus filijs matris meę.
Quoniam zelus domus tuę comedit me: & opprobria exprobrantium tibi ceciderũt sup me.
Et operaui ĩ ieiunio aĩam meã: & factum est in opprobriũ mihi.
Et posui vestimẽtum meũ ciliciũ: & factus sum illis ĩ parabolã
Aduersum me loquebant' qui sedebant in porta: & in me psallebant qui bibebant vinum.
Ego vero orationem meam ad te dñe: tempus beneplaciti Deus.
In multitudine misericordię tuę exaudi me: ĩ veritate salutis tuæ
Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderũt me, & de profundis aquarum.
Non me demergat tẽpestas aq̃:

neq;

neq; absorbeat me ꝓfundū, neque vrgeat sup me pute⁹ os suū. Exaudi me dn̄e quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationium tuarum respice in me.

Et ne auertas faciem tuā à puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende animę meę, & libera eā: ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiū meū & confusionem meā: & reuerētiā meā. In cōspectu tuo sunt oēs qui tribulant me: improperium expectauit cor meum & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.

Et dederūt in escam meā fel: & in siti mea potuerunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: & in retributiones & in scandalum.

Obscurent oculi eorū ne videāt: & dorsum eorū semper incurua.

Effunde super eos iram tuā: & furor iræ tuæ comprehēdat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, & non intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de libro viuentium: & cum iustis non scibantur.

Ego sum pauper & dolens: salus tua deus suscepit me.

Laudabo nomen dei cum cantico: & magnificabo eum in laude.

Et placebit deo super vitulum nouellum: cornua producentem & vngulas.

Videant pauperes & lætent: quęrite Deum, & viuet aīa vestra.

Qm̄ exaudiuit pauperes dn̄s: & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra: mare & omnia reptilia in eis.

Qm̄ deus saluam faciet Sion: & ædificabuntur ciuitates Iudę.

Et inhabitabunt ibi: & hæreditate acquirent eam.

Et semen seruorum eius possidebit eam: & qui diligunt nomen eius habitabunt in ea. Psal's 69.

DEus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum me festina.

Confundantur & reuereantur qui quærunt animam meam.

Auertantur retrorsum & erubescant: qui volunt mihi mala.

Auertantur statim erubescētes: qui dicunt mihi, euge euge.

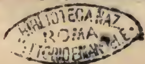
Exultent, & lętentur in te omnes qui quęrunt te: & dicāt semper, magnificetur dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus & pauper sum: deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu: domine ne moreris.

Añа. Domine deus in adiutoriū meum intende. Psalmus 70.

IN te domine speraui, non confundar in ęternum: in iustitia

tia tua libera me,& eripe me.
Inclina ad me aurem tuam: & salua me.
Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: vt saluum me facias.
Quoniam firmamentum meum; & refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu contra legem agentis & iniqui.
Qm̃ tu es patientia mea dn̄e: dn̄e spes mea à iuuentute mea.
In te confirmatus sum exutero: de ventre matris meæ tu es protector meus.
In te cantatio mea semp: tanq̃ prodigium factus sum multis: & tu adiutor fortis.
Repleatur os meum laude: vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.
Ne proijcias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
Quia dixerũt inimici mei mihi; & qui custodiebãt aĩam meã consilium fecerunt in vnum.
Dicentes, deus dereliquit eum: persequimini, & cõprehendite eum: quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meũ respice.
Cõfundant̃ & deficiãt detrahentes aĩę meę: opiant̃ cõfusione & pudore, quia quęrũt mala mihi.
Ego aũt semp sperabo: & adijciam super oẽm laudem tuam.
Os meum annunciabit iustitiã tuam: tota die salutare tuum.
Qm̃ non cognoui literaturam: introibo in potẽtias dñi, dñe memorabor iustitiæ tuæ solius.
Deus docuisti me à iuuentute mea: & vsque nunc pronunciabo mirabilia tua.
Et vsq; in senectam & senium: deus ne derelinquas me.
Donec annunciẽ brachiũ tuũ: gñationi omni quę ventura est.
Potẽtiam tuam, & iustitiã tuam deus vsq; in altissima quę fecisti magnalia: de⁹ quis similis tibi?
Quãtas ostendisti mihi tribulationes multas & malas? & cõuersus viuificasti me: & de abyssis terræ iterum reduxisti me?
Multiplicasti magnificentiam tuã: & cõuersus ꝯsolatus es me.
Nã & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuã deus: psallã tibi in cithara sanctus Israel.
Exultabũt labia mea cũ cãtauero tibi: & aĩa mea quã redemisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cum confusi & reueriti fuerint, qui quærunt mala mihi. | Psal. 71.

DEus iudiciũ tuum regi da: & iustitiã tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in iustitia: & paupes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.
Iudicabit paupes populi: & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.
Et pmanebit cũ sole, & ante lunam: in gñatione & gñationẽ.
Descendet sicut pluuia in vellus:

lus: & ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.
Orietur in diebus eius iuſtitia: & abundantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabitur à mari vſque ad mare: & à flumine vſque ad terminos orbis terrarum.
Coram illo ꝓcident Aetiopes: & inimici eius terram lingent.
Reges Tharſis, & Inſulę munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent.
Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes ſeruient ei.
Quia liberabit pauperẽ a potẽte: & paupẽ, cui nõ erat adiutor.
Parcet pauperi, & inopi: & animas pauperum ſaluas faciet.
Ex vſuris, & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.
Et viuet, & dabitur ei de auro Arabię: & adorabunt de ipſo ſemper, tota die benedicent ei.
Erit firmamentum in terra in ſummis montiũ: ſuperextolletͬ ſup libanũ fructus eius: & florebũt de ciuitate ſicut fęnũ terrę.
Sit nomẽ ei⁹ benedictũ in ſæcula: ante ſolẽ pmanet nomẽ eius.
Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.
Benedictus dominus Deus Iſrael: qui facit mirabilia ſolus.
Et benedictũ nomẽ maieſtatis eius in æternũ: & replebiͭ maieſtate eius omnis terra, fiat fiat.
Antiphona. Eſto mihi domine in Deum protectorem.

Pſ. 72.

Quam bonus Iſrael Deus: his qui recto ſunt corde?
Mei autẽ pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei.
Quia zelaui ſuper iniquos: pacem peccatorum videns.
Quia non eſt reſpect⁹ morti eorũ: & firmamentũ in plaga eorũ.
In labore hominũ non ſunt: & cum hoĩbus nõ flagellabuntur.
Ideo tenuit eos ſuperbia, operti ſũt iniquitate & impietate ſua.
Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eorum: tranſierunt in affectum cordis.
Cogitauerunt, & locuti ſunt nequitiam: iniquitatem in excelſo locuti ſunt.
Poſuerunt in cœlũ os ſuum: & lingua eorũ tranſiuit in terra.
Ideo cõuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerũt quomodo ſcit Deus, & ſi eſt ſcientia in excelſo?
Ecce ipſi pctõres, & abundantes in ſęculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi, ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meum: & laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: & caſtigatio mea in matutinis.
Si dicebã, narrabo ſic, ecce nationẽ filiorum tuorũ reprobaui.
Exiſtimabam vt cognoſcerem hoc: labor eſt ante me.
Donec intrẽ in ſanctuariũ dei: & intelligã in nouiſſimis eorũ.
Veruntñ pp dolos poſuiſti eis:

deiecisti eos dum alleuarentur.
Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt, perierunt propter iniquitatem suam.
Velut somnium surgentium: dñe in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
Quia inflãmatũ est cor meum, & renes mei ꝯmutati sunt: & ego ad nihilũ redactꝰ sũ, & nesciui.
Vt iumentum factus sum apud te: & ego semper tecum.
Tenuisti manum dexterã meã, & in voluntate tua deduxisti me: & cum gloria suscepisti me.
Quid enim mihi est in cœlo? & à te quid volui super terram?
Defecit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.
Quia ecce qui elongant se à te peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.
Mihi autem adhærere Deo bonum est: ponere in domino Deo meo spem meam.
Vt annunciẽ oẽs prædicationes tuas: in portis filiæ Sion. ps 73.
VT quid Deus repulisti in finem? iratus est furor tuus super oues pascuę tuæ.
Memor esto cõgregationis tuæ: quam possedisti ab initio.
Redemisti virgam hẽditatis tuę mõs Sion in quo habitasti in eo.
Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto?
Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solennitatis tuæ.
Posuerunt signa sua signa: & nõ cognouerunt sicut in exitu super summum.
Quasi ĩ sylua lignorũ securibus exciderũt ianuas eius in idipsũ: in securi & ascia deiecerunt eã.
Incenderunt igni sanctuarium tuum in terra: polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus oẽs dies festos Dei à terra.
Signa nostra non vidimus, iam non est propheta: & nos non cognoscet amplius.
Vsquequo Deus improperabit inimicus? irritat aduersarius nomen tuum in finem.
Vt quid auertis manum tuam & dexteram tuam: de medio sinu tuo in finem?
Deus autem rex nr̃ ante sęcula: operatus est salutẽ in medio terrę.
Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.
Tu confregisti capita draconis: dedisti eũ escã pplis Æthiopũ.
Tu dirupisti fontes & torrentes: tu siccasti fluuios Ethan.
Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram & solem.
Tu fecisti omnes terminos terrę: æstatem & ver tu plasmasti ea.
Memor esto huius, inimicus improperauit dño: & populus insipiens incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs animas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem

Respice

Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatũ.
Ne auertatur humilis factus cõfusus: pauper & inops laudabũt nomen tuum.
Exurge deus, iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorũ tuorũ: supbia eorũ qui te oderũt, ascẽdit semp. Añ. Liberasti. virgã hæreditatis tuæ. Psal. 74.
Confitebimur tibi Deus: cõfitebimur, & innocabimus nomen tuum.
Narrabim⁹ mirabilia tua: cũ accepo tp̃s, ego iustitias iudicabo.
Liquefacta est terra, & omnes q̃ habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.
Dixi iniquis, nolite inique agere: & delinquentibus, nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem.
Quia neque ab oriente, neq; ab occidente, neque à desertis montibus: quoniam deus iudex est.
Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus misto.
Et inclinauit ex hoc in hoc: veruntamen fæx eius nõ est exinanita, bibent oẽs pc̃tores terræ.
Ego autem annunciabo in sæculum: cantabo deo Iacob.
Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti. Psalmus 75.
Notus in Iudæa deus: in Israel magnum nomen eius.
Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.
Ibi confregit potentias: arcum, scutum, gladium, & bellum.
Illuminãs tu mirabiliter à montibus æternis: turbati sunt omnes insipientes corde.
Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua De⁹ Iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos.
Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.
De cœlo auditũ fecisti iudiciũ. terra tremuit, & quieuit.
Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terræ.
Quoniam cogitatio hoĩs confitebitur tibi: & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.
Vouete, & reddite domino deo vestro, omnes qui ĩ circuitu eius affertis munera.
Terribili & ei qui aufert spiritum principum: terribili apud reges terræ. Añ. In Israel magnũ nomen eius. Psalmus 76.
Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deum: & intendit mihi.
In die tribulationis meę deum exquisiui manibus meis nocte cõtra eum: & non sum deceptus.

Renuit

R enuit consolari aĩa mea: memor fui dei,& delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.
A nticipauerunt vigilias oculi mei turbatus sum, & non sum locutus.
C ogitaui dies antiquos: & annos æternos in mente habui.
E t meditatus sum nocte cum corde meo: & exercitabar & scopebam spiritum meum.
N ũquid in æternum proijciet Deus: aut non apponet vt complacitior sit adhuc?
A ut ĩ finẽ misericordiã suã ab scindet: à gñatione in gñationẽ?
A ut obliuiscetur misereri deus: aut continebit in ira sua misericordias suas?
E t dixi, nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ excelsi.
M emor fui operum domini: qa memor ero ab initio mirabiliũ tuorum.
E t meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinuentionibus tuis exercebor.
D eus in sctõ via tua: quis deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia.
N otã fecisti in populis virtutẽ tuam: redemisti in brachio tuo pplm tuũ, filios Iacob & Ioseph.
V iderunt te aquæ Deus: viderũt te aquæ,& timuerunt: & turbatæ sunt abyssi.
M ultitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes.
E tenim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitrui tui in rota.
I lluxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est,& contremuit terra.
I n mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscentur.
D eduxisti sicut oues pplũ tuũ: in manu Moysi,& Aarõ. ps. 77.

A Ttendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.
A periam in parabolis os meũ: loquar ꝓpositiones ab initio.
Q uanta audiuim⁹, & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis.
N on sunt occultata à filijs eorum: in generatione altera.
N arrãtes laudes dñi, & virtutes eius: & mirabilia eius quæ fecit.
E t suscitauit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israel.
Q uanta mãdauit patribus nostris nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio altera?
F ilij qui nascentur,& exurgẽt: & narrabunt filijs suis.
V t ponant in deo spem suam: & nõ obliuiscantur operum dei: & mandata eius exquirant.
N e fiant sicut patres eorum: generatio praua,& exasperans.
G eneratio, quæ non direxit cor suum: & non est creditus cum Deo spiritus eius.
F ilij Ephrem intendentes, & mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.
N on custodierunt testamentum

tum Dei: & in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sũt benefactorũ ei⁹: & mirabiliũ eius quę ostendit eis.
Corã patrib⁹ eorũ fecit mirabilia ĩ terra Ægypti: ĩ cãpo Thaneos.
Interrupit mare, & perduxit eos: & statuit aquas quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte ĩ illuminatiõe ignis.
Interrupit petram in eremo, & adaquauit eos, velut in abysso multa.
Et eduxit aquã de petra: & deduxit tanquã flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt eum in inaquoso.
Et tentauerunt Deum in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de Deo: dixerunt, nunquid poterit Deus parare mensam in deserto?
Q m̃ percussit petrã, & fluxerũt aquæ: & torrẽtes inũdauerunt.
Nunquid & panẽ poterit dare: aut parare mensam populo suo?
Ideo audiuit dñs, & distulit: & ignis accensus est in Iacob, & ira Dei ascendit in Israel.
Quia non crediderunt in deo: nec sperauerũt in salutari eius.
Et mandauit nubibus desuper: & ianuas cæli aperuit.
Et pluit illis mãna ad manducandũ: & panem cæli dedit eis.
Panem angelorum mãducauit hõ: cibaria misit eis in abundantia.
Transtulit austrũ de cælo: & induxit in virtute sua Affricum.
Et pluit super eos sicut puluerẽ carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderũt in medio castrorũ eorũ: circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt, & saturati sunt nimis: & desiderium eorũ attulit eis, non sunt fraudati à desiderio suo.
Adhuc escę eorũ erãt ĩ ore ipsorũ, & ira Dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: & electos Israel impediuit.
In omnibus his peccauerũt adhuc: & non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerũt in vanitate dies eorũ: & anni eorũ cũ festinatione.
Cum occideret eos, quęrebant eum, & reuertebantur: & diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt, quia deus adiutor est eorum: & deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo: & lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors; & propitius fiet peccatis eorum, & non disperdet eos.
Et abundauit, vt auerteret iram suã: & non accẽdit oẽm irã suã.
Et recordatus est quia caro sũt: spiritus vadens, & non rediens.
Quoties exacerbauerunt eum in deserto: in iram concitauerunt

runt eum in inaquoso.
Et conuersi sunt, & tentauerunt deum: & sanctum Israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit ī Ægypto signa sua & ꝓdigia sua in cāpo Thaneos.
Et ꝯuertit in sanguinē flumina eorū:& imbres eorū ne biberent.
Misit in eos cynomiā: & comedit eos:ranā,&disperdidit eos.
Et dedit ęrugini fructus eorum: & labores eorum locustæ.
Et occidit in grandine vineas eorum:& moros eorū in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: & possessiones eorū igni.
Misit in eos iram indignationis suæ:indignationem, & iram, & tribulationem: immissionem ꝑ angelos malos.
Viā fecit semitæ iræ suæ, & non pepercit à morte aīabus eorū: & iumenta eorū in morte cōclusit.
Et percussit oē primogenitū in terra Ægypti: primitias oīs laboris eorū ī tabernaculis Cham.
Et abstulit sicut oues populum suum: & perduxit eos tanquam gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctificationis suæ:montem quem acquisiuit dextera eius.
Et eiecit à facie eorum gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus Israel.
Et tentauerunt, & exacerbauerunt deum excelsum,& testimonia eius non custodierunt.
Et auerterunt se & non seruauerunt pactū: quemadmodū pr̄es eorū ꝯuersi sunt in arcū prauū.
In irā ꝯcitauerunt eū ī collibus suis:& ī sculptilibus suis ad ęmulationem eum prouocauerunt.
Audiuit deus,& spreuit:& ad nihilum redegit valde Israel.
Et repulit tabernaculum Sylo: tabernaculum suum, vbi habitauit in hominibus.
Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinē eorum in manus inimici.
Et cōclusit in gladio populum suū,& hæreditatē suam spreuit.
Iuuenes eorū comedit ignis: & virgines eorū nō sunt lamētatę.
Sacerdotes eorū ī gladio ceciderūt:& viduæ eorū nō plorabant.
Et excitatus est tanq̄ dormiens dn̄s:tāq̄ potēs crapulat⁹ à vino:
Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculū Ioseph: & tribum Ephraim non elegit.
Sed elegit tribum Iuda, montē Sion quem dilexit.
Et ædificauit sicut vnicornium sanctificium suum: in terra quā fundauit in secula.
Et elegit Dauid seruum suum,& sustulit eū de gregibus ouium: de

de post fœtantes accepit eum:
Pascere Iacob seruum suum: & Israel hæreditatem suam.
Et pauit eos in innocentia cordis sui: & in intellectib⁹ manuū suarum deduxit eos. Aña. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. 78.
DEus venerunt gentes in hæreditatem tuam: polluerūt tēplum sanctū tuum: posuerunt Ierusalē in pomorū custodiam.
Posuerunt morticinia seruorū tuorū escas volatilibus cæli: carnes sctōrū tuorum bestijs terræ.
Effuderunt sanguinem eorum tanq̄ aquam in circuitu Ierusalem: & non erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio & illusio his, qui in circuitu nr̄o sunt.
Vsquequo dn̄e irasceris ī finem: accendet velut ignis zelus tuus?
Effunde iram tuā in gentes quæ te nō nouerunt: & in regna quæ nomen tuū non inuocauerunt.
Quia comederunt Iacob, & locum eius desolauerunt.
Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarū: cito anticipent nos misericordiæ tuæ: quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.
Ne forte dicāt in gentibus, vbi est De⁹ eorū? & īnotescat in nationibus coram oculis nostris.
Vltio sanguinis seruorū tuorū qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemit⁹ cōpeditorū.
Secundū magnitudinē brachij tui: posside filios mortificatorū.
Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum, quod exprobrauerunt tibi domine.
Nos aūt populus tuus, & oues pascuæ tuæ: confitebimur tibi in sæculum.
In gn̄atione & gn̄ationē: annunciabimus laudē tuam. Psal. 79.
QVi regis Israel intende: qui deducis velut ouem Ioseph.
Qui sedes sup Cherubim: manifestare corā Ephraim, Beniamin, & Manasse.
Excita potētiam tuam & veni: vt saluos facias nos.
Deus conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus?
Dn̄e deus virtutū: quousque irasceris super orationē serui tui?
Cibabis nos pane lachrymarū: & potum dabis nobis in lachrymis in mensura.
Posuisti nos in contradictionē vicinis nostris: & inimici nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutū conuerte nos: & ostēde faciē tuā, & salui erimus.
Vineam de Ægypto trāstulisti: eiecisti gentes, & plantasti eam.
Dux itineris fuisti in conspectu eius: & plantasti radices eius, & impleuit terram.
Operuit montes vmbra eius: & arbusta eius cedros Dei.

Inimici dñi mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in sæcula.
Et cibauit illos ex adipe frumenti: & de petra melle saturauit eos. Psalmus. 81.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dijudicat.
Vsquequo iudicatis iniquitatem: & facies pctõrum sumitis:
Iudicate egeno & pupillo: humilem & pauperem iustificate.
Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.
Nescierunt, neq; intellexerunt: in tenebris ambulant, mouebũtur omnia fundamenta terrę.
Ego dixi dij estis: & filij excelsi omnes.
Vos aũt sicut hoĩes moriemini: & sicut vnꝰ de prĩcipibꝰ cadetis.
Surge deus, iudica terrã: quoniam tu hæreditabis in omnibus gẽtibus. Aña. Exultate Deo adiutori nostro. Psalmus. 82.

Deus quis similis erit tibi? ne taceas, neque compescaris Deus.
Qm̃ ecce inimici tui sonuerũt: & q̃ oderunt te, extulerũt caput.
Super populum tuũ malignauerunt consilium: & cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
Dixerunt, venite, disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel vltra.
Quoniam cogitauerunt vnanimiter; simul aduersum te testamentum disposuerunt tabernacula Idumęorum & Ismaelitæ.
Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalech: alienigenę cum habitantibus Tyrum.
Etenim Assur venit cũ illis: facti sunt in adiutoriũ filijs Loth.
Fac illis sicut Madian, & Sysarę: sicut Iabin in torrẽte Cyson.
Disperierunt in Endor: facti sunt vt stercus terrę.
Pone principes eorũ, sicut Oreb, & Zeb, & Zebee, & Salmana.
Omnes principes eorum: qui dixerũt hæreditate possideamus sanctuarium Dei.
Deus meus pone illos vt rotã: & sicut stipulam ante faciẽ venti.
Sicut ignis qui cõburit syluam: & sicut flãma cõburens montes.
Ita psequeris illos in tempestate tua: & in ira tua turbabis eos.
Imple: facies eorũ ignominia: & quęrent nomen tuum dñe.
Erubescãt & ꝯturbent̃ ĩ sæculũ sęculi: & confundant̃ & pereant.
Et cognoscant quia nomen tibi dominus: tu solus altissimus in omni terra. Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum? cõcupiscit & deficit anima mea in atria domini.
Cor meum & caro mea: exultauerunt in Deum viuum.
Etenim passer inuenit sibi domum: & turtur nidum: vbi reponat pullos suos.
Altaria tua domine virtutum: rex meus & deus meus.
Beati qui habitãt in domo tua dñe: in sclá sclõrũ laudabũt te.

Beatus vir cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū: in loco quem posuit.
Etenim bn̄dictionē dabit legislator, ibūt de virtute in virtutē, videbitur deus deorum ī Sion.
Domine deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe deus Iacob.
Protector noster aspice deus: & respice in faciem Christi tui.
Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super millia.
Elegi abiectus esse in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia misericordiam & veritatem diligit deus: gratiā & gloriam dabit dominus.
Nō priuabit bonis eos qui ambulant in innocētia: dn̄e virtutum, beatus homo qui sperat in te. Aña. Tu solus altissimus super omnem terram. Psal. 84.

Benedixisti dn̄e terrā tuam: auertisti captiuitatē Iacob.
Remisisti iniquitatē plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.
Mitigasti omnē iram tuā: auertisti ab ira indignationis tuæ.
Cōuerte nos deus salutaris noster: & auerte iram tuā à nobis.
Nunquid in ęternum irasceris nobis? aut extēdes iram tuam à generatione in generationem?
Deus tu conuersus viuificabis nos: & plebs tua lętabitur in te.
Ostēde nobis dn̄e misericordiā tuā: & salutare tuum da nobis.
Audiam q̄d loquat' in me dominus deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.
Et super sanctos suos: & in eos qui conuertuntur ad cor.
Veruntamen prope timētes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.
Misericordia, & veritas obuiauerunt sibi: iustitia, & pax osculatæ sunt.
Veritas de terra orta est: & iustitia de cœlo prospexit.
Etenim dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suum.
Iustitia ante eū ambulabit: & ponet in via gressus suos. ps. 85.

Inclina domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops & pauper sum ego.
Custodi animam meā quoniā sāctus sum: saluum fac seruum tuū, deus meus sperātem in te.
Miserere mei dn̄e q̄m ad te clamaui tota die: lętifica aīam serui tui, quoniam ad te domine animam meam leuaui.
Quoniam tu domine suauis & mitis: & multæ misericordiæ omnibus inuocantibus te.
Auribus percipe domine orationem meam: & intende voci deprecationis meæ.
In die tribulatiōis meæ clamaui ad te: quia exaudisti me.
Non est similis tui in dijs dn̄e: & non est secundum opera tua.
Omnes gentes quascūq; fecisti venient, & adorabunt coram te

dñe: & glorificabũt nomẽ tuũ.
Quoniam magnus es tu, & facies mirabilia: tu es Deus solus.
Deduc me dñe in via tua: & ingrediar in veritate tua: lętet cor meum, vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: & glorificabo nomen tuum in æternum.
Quia misericordia tua magna est super me, & eruisti animam meam ex inferno inferiori.
Deus iniqui insurrexerũt super me, & synagoga potẽtium quæ sierunt aĩam meam: & non proposuerũt te in conspectu suo.
Et tu domine Deus miserator & miscicors: patiens, & multæ misericordiæ & verax.
Respice in me, & miserere mei: da imperium tuum puero tuo: & saluum fac filiũ ancillæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum: vt videant qui oderũt me, & confundantur: quoniã tu dñe adiuuisti me, & ꝯsolatus es me. Aña.
Bñdixisti dñe terrã tuã. ps. 86.
Fundamenta eius in montibus sanctis: diligit dominus portas Sion, super omnia tabernacula Iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas Dei.
Memor ero Raab & Babylonis: scientium me.
Ecce alienigenę, & Tyrus & populus Aethiopũ: hi fuerũt illic.
Nunquid Sion dicet homo? & homo natus est ĩ ea: & ipse fundauit eam altissimus.
Dominus narrabit in scripturis populorum: & principũ horum qui fuerunt in ea.
Sicut lætantium omnium: habitatio est in te. Psalmus 87.
Domine deus salutis meæ: in die clamaui & nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea: & vita mea inferno appropinquauit.
Æstimat⁹ sum cũ descendẽtibus in lacũ: factus sum sicut hõ sine adiutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerũt me in lacu ĩferiori: in tenebrosis & in vmbra mortis.
Super me cõfirmatus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super me.
Lõge fecisti notos meos à me: posuerũt me abominationẽ sibi.
Tradit⁹ sum, & nõ egrediebar: oculi mei lãguerũt præ inopia.
Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mirabilia? aut medici suscitabunt & confitebuntur tibi?
Nũquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam: & veritatem tuam in perditionem?
Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: & iustitia

tua in terra obliuionis?
Et ego ad te domine clamaui:& mane orõ mea præueniet te.
Vt quid dñe repellis orationem meam:auertis faciem tuã à me?
Pauper sum ego,& in laboribus à iuuentute mea: exaltatus aũt, humiliatus sum, & cõturbatus.
In me transierũt iræ tuæ: & terrores tui conturbauerunt me.
Circũdederũt me sicut aqua tota die: circundederũt me simul.
Elõgasti à me amicum, & proximum: & notos meos à miseria.
Aña. Fundamenta eius in montibus sanctis. Psalmus. 88.

Misericordias domini:ĩ æternum cantabo.
In gñatione & gñationẽ: annũciabo veritatẽ tuam in ore meo.
Quoniã dixisti in æternum misericordia ędificabitur in cælis: præparabitur veritas tua in eis.
Disposui testm̃ electis meis, iuraui Dauid seruo meo: vsq; in æternũ præparabo semẽ tuum.
Et ædificabo in generatione & generationem:sedem tuam.
Confitebuntur cœli mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum:
Qm̃ quis in nubibus æquabit dño?similis erit Deo ĩ filijs Dei.
Deus qui glorificat in concilio sanctorũ:magnus & terribilis, sup oẽs qui in circuitu ei⁹ sunt.
Domine Deus virtutum quis similis tibi? potens es domine, & veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris ptãti maris: motum aũt fluctuum eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratũ superbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt cæli,& tua est terra:orbem terræ & plenitudinem eius tu fundasti, aquilonem, & mare tu creasti.
Tabor & hermõ ĩ noĩe tuo exultabũt:tuũ brachiũ cũ potẽtia.
Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua: iustitia & iudicium præparatio sedis tuæ.
Misericordia, & veritas præcedent faciem tuam: beatus populus qui scit iubilationem.
Domine in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die: & in iustitia tua exaltabuntur.
Quoniam gloria virtutis eorũ tu es:& in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.
Quia dñi est assumptio nostra: & sancti Israel regis nostri.
Tunc locutus es in visione sanctis tuis,& dixisti: posui adiutorium in potente, & exaltaui electum de plebe mea.
Inueni Dauid seruum meum: oleo sancto meo vnxi eum.
Manus enim mea auxiliabit ei: & brachiũ meũ cõfortabit eum.
Nihil proficiet inimicus in eo: & filius iniquitatis non apponet nocere ei.
Et ↄcidã à facie ipsius inimicos ei⁹:& odientes eũ ĩ fugã ↄuertã.
Et veritas mea, & misericordia mea cũ ipso: & in nomine meo exal-

exaltabitur cornu eius.
Et ponã in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.
Ipse inuocabit me, pater meus es tu: Deus meus,& susceptor salutis meę.
Et ego primogenitũ ponã illũ: excelsum præ regibus terræ.
In æternum seruabo illi misericordiam meam: & testamentũ meum fidele ipsi.
Et ponã in sæculũ sęculi semen ei⁹: & thronũ ei⁹ sicut dies cæli.
Si autem dereliquerint filij eius legem meam:& in iudicijs meis non ambulauerint.
Si iustitias meas ꝓphanauerĩt: & mãdata mea nõ custodierint:
Visitabo ĩ virga iniquitates eorũ: & in verberibus pc̃tã eorum.
Misericordiam autem meam non dispergam ab eo:neque nocebo in veritate mea.
Neque prophanabo testamentum meũ: & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita.
Semel iuraui in sancto meo, si Dauid mentiar: semen eius in æternum manebit.
Et thron⁹ eius sicut sol in ꝯspectu meo:& sicut luna perfecta in æternũ,& testis in cælo fidelis.
Tu vero repulisti & despexisti: distulisti Christum tuum.
Auertisti testm̃ serui tui: ꝓphanasti in terra sanctuarium eius.
Destruxisti oẽs sepes ei⁹: posuisti firmamẽtũ eius formidinem.
Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexterã deprimentiũ eũ:lætificasti oẽs inimicos eius.
Auertisti adiutoriũ gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eũ ab emũdatione: & sedem eius in terra collisisti.
Minorasti dies temporis eius:ꝑfudisti eum confusione.
Vsquequo dñe auertis ĩ finem: exardescet sicut ignis ira tua?
Memorare quæ mea substãtia: nunquid enim vane constituisti omnes filios hominum?
Quis est homo q̃ viuet, & non videbit mortem? eruet animam suam de manu inferi.
Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ domine: sicut iurasti Dauid in veritate tua?
Memor esto dñe opprobrij seruorum tuorum: quod continui in sinu meo multarũ gentium.
Quod exprobrauerũt inimici tui dñe: quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.
Benedictus dominus in ęternũ: fiat fiat. Psalmus.89.

Domine refugium factus es nobis:à generatione in generationem.
Priusquã montes fierẽt aut formaretur terra & orbis: à sæculo & vsque in sæculum tu es Deus.
Ne auertas hominem in humilitatem: & dixisti, conuertimini filij hominum.
Qm̃ mille anni ante oculos tuos:tanquã dies hesterna quæ præterijt.

Et custodia in nocte, quæ pro nihilo habent, eorũ anni erunt.
Mane sicut herba transeat: mane floreat & trãseat: vespere decidat, induret, & arescat.
Quia defecimus in ira tua: & in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in ꝯspectu tuo: sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.
Quoniam oẽs dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni.
Si autem in potentatibus octoginta anni: & amplius eorum labor & dolor.
Quoniam supervenit mãsuetudo: & corripiemur.
Quis novit ptãtẽ iræ tuæ: & pñ timore tuo irã tuã dinumerare?
Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos corde in sapientia.
Cõuertere dñe vsquequo: & deprecabilis esto sup servos tuos.
Repleti sum⁹ mane misericordia tua: exultauimus & delectati sumus in oĩbus diebus nr̃is.
Lætati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis, quibus vidimus mala.
Respice in servos tuos & ĩ opera tua: & dirige filios eorum.
Et sit splendor dñi dei nr̃i sup nos: & opera manuũ nostrarum dirige sup nos: & opus manuũ nostrarum dirige. Psalmus. 90

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei cæli commorabitur.
Dicet domino, susceptor meus es tu, & refugium meum: deus meus, sperabo in eum.
Qm̃ ipse liberauit me de laqo venantium: & à verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.
Scuto circũdabit te veritas ei⁹: nõ timebis à timore nocturno.
A sagitta volante in die, à negocio perambulãte in tenebris: ab incursu & dæmonio meridiano.
Cadẽt à latere tuo mille: & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.
Qm̃ tu es dñe spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis.
In manibus portabũt te: ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ.
Super aspidem & basiliscũ ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.
Quoniã in me sperauit liberabo eum: protegam eum, quoniã cognouit nomen meum.
Clamabit ad me, & ego exaudiã eũ: cũ ipso sum ĩ tribulatione, eripiã eum, & glorificabo eũ.
Lõgitudine dierũ replebo eum: & ostẽdã illi salutare meũ. ps 91

Bonum est confiteri dño: & psallere noĩ tuo altissime.
Ad annunciandum mane misericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.
In dechachordo psalterio: cum cantico in cithara.
Quia delectasti me domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua domine? nimis profundę factæ sunt cogitationes tuæ.
Vir insipiens non cognoscet: & stultus non intelliget hæc.
Cum exorti fuerint peccatores sicut fęnũ: & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.
Vt intereãt in sæculũ sæculi: tu autẽ altissimus in æternũ dñe.
Quoniam ecce inimici tui domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes, qui operãtur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia vberi.
Et despexit ocul⁹ me⁹ inimicos meos: & insurgentib⁹ in me malignantibus adiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.
Plantati in domo dñi: in atrijs domus Dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi: & bene patientes erunt vt annuncient.
Qm̃ rectus dñs deus noster: & nõ est iniqtas in eo. ps.92.

Dominus regnauit, decorẽ indutus est: indutus est dñs fortitudinem, & præcinxit se.
Etenim firmauit orbem terræ: qui non commouebitur.
Parata sedes tua Deus ex tunc: à sęculo tu es.
Eleuauerunt flumina dñe: eleuauerunt flumina vocẽ suam.
Eleuauerunt flumina fluctus suos: à vocib⁹ aquarũ multarũ.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo domine in longitudine dierum. Psalmus.93

Deus vltionum dñs: Deus vltionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.
Vsquequo pctõres dñe: vsquequo peccatores gloriabuntur?
Effabuntur & loquentur iniquitatem: loquentur omnes qui operantur iniustitiam.
Populũ tuũ dñe humiliauerũt: & hęreditatẽ tuam vexauerunt.
Viduam & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt.
Et dixerunt, non videbit dominus: nec intelliget deus Iacob.
Intelligite insipientes in populo: & stulti aliquando sapite.
Qui plantauit aurẽ nõ audiet? aut qui finxit oculum non considerat?
Qui corripit gẽtes non arguet: qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum: quoniam vanę sunt.

Beatus

Beatus homo quem tu erudieris dñe:& de lege tua docueris eũ.
Vt mitiges ei à dieb⁹ malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Quia nõ repellet dominus plebem suam: & hæreditatẽ suam non derelinquet.
Quoadusq; iustitia conuertatur in iudiciũ: & qui iuxta illã: omnes qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi aduersus malignãtes? aut qs stabit mecũ aduersus operantes iniquitatẽ?
Nisi quia domin⁹ adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.
Si dicebã, motus est pes meus? misericordia tua domine adiuuabat me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tuæ lætificauerunt animam meam.
Nunquid adhæret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in præcepto?
Captabunt in aĩam iusti:& sanguinẽ innocentẽ ꝯdemnabunt.
Et factus est mihi dominus in refugium: & deus meus in adiutorium spei meæ.
Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum disperdet eos, disperdet illos dominus deus noster. Psalm⁹.94.
VEnite exultem⁹ dño: iubilemus Deo salutari nño.
Preoccupem⁹ faciẽ eius in cõfessione: & ĩ psalmis iubilemus ei.
Qm̃ deus magnus dñs: & rex magnus super omnes deos.
Quia in manu eius sunt omnes fines terræ: & altitudines montium ipsius sunt.
Quoniam ipsius est mare: & ipse fecit illud:& siccam manus eius formauerunt.
Venite adorem⁹, & ꝓcidamus, & ploremus ante dñm, qui fecit nos:quia ipse est dñs deus nr̃.
Et nos populus pascuę eius: & oues manus eius.
Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra.
Sicut in irritatione, secundum diem tentationis in deserto.
Vbi tẽtauerũt me patres vestri: ꝓbauerũt,& viderũt opa mea.
Quadraginta annis offensus fui generationi illi: & dixi semper hi errant corde.
Et isti non cognouerunt vias meas,vt iuraui in ira mea, si introibunt in requiem meam.
Antiphona. Benedictus dominus in æternum. Psalmus.95.
CAntate dño canticũ nouũ, cantate dño omnis terra.
Cantate dño, & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.
Annunciate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus dominus, & laudabilis nimis: terribilis est super omnes Deos.
Qm̃ omnes dij gentiũ dæmonia:dominus autem cęlos fecit.
Cõfessio & pulchritudo in conspecta

ſpectu eius: ſanctimonia, & magnificẽtia in ſanctificatione ei⁹.
Afferte dño patriç gẽtiũ: afferte domino gloriam, & honorẽ: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hoſtias, & introite in atria eius: adorate dominum in atrio ſancto eius.
Commoueatur à facie eius vniuerſa terra: dicite in gentibus quia dominns regnauit.
Etenim correxit orbem terræ, qui non commouebitur: iudicabit populos in æqnitate.
Lætentur cœli, & exultet terra: commoueatur mare, & plenitudo eius: gaudebunt campi, & omnia quæ in eis ſunt.
Tunc exultabunt omnia ligna ſyluarũ à facie dñi, quia venit: quoniã venit iudicare terram.
Iudicabit orbẽ terræ in æq̃tate: & populos in veritate ſua. ps. 96.
Dominus regnauit, exultet terra: lætẽtur inſulç multæ.
Nubes & caligo in circuitu ei⁹: iuſtitia & iudicium correctio ſedis eius.
Ignis ante ipſum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos eius.
Alluxerunt fulgura ei⁹ orbi terræ: vidit, & commota eſt terra.
Montes ſicut cera fluxerunt à facie domini: à facie domini omnis terra.
Annunciauerunt cœli iuſtitiã eius: & viderunt omnes populi gloriam eius.
Confundant omnes, qui adorant ſculptilia: & qui gloriantur in ſimulacris ſuis.
Adorate eũ omnes angeli ei us: audiuit, & lætata eſt Sion.
Et exultauerunt filiæ Iudæ: propter iudicia tua domine.
Quoniã tu dominus altiſſim⁹ ſuper omnem terram: nimis exaltatus es ſuper omnes deos.
Qui diligitis dominum, odite malum: cuſtodit dominus animas ſanctorum ſuorum: de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta eſt iuſto: & rectis corde lætitia.
Lçtamini iuſti in dño, & confitemini memoriç ſanctificationis eius. Añ. Cantate domino, & benedicite nomini eius. ℣. Beatus homo, quem tu erudieris domine. ℟. Et de lege tua docueris eum. In laudib. Aña.
Spiritu principali confirma cor meum. ps. Miſerere. 17. Aña. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi. 51. Aña. Illumina dñe vultum tuum ſuper nos ps Deus deus. 21. Aña. Dñe audiui auditum tuum, & timui. Canti. Ipſum. 55. Aña. In tympano & choro, in cordis & orgão laudate deũ. ps. Laudate. 47. Aña. Per viſcera miſericordiæ Dei nři, in q̃bus viſitauit nos oriens ex alto. ps. Bñs. 54.

SABBATHO
Ad Matutinum.

Inuitatorium. Dñm Deum noſtrũ, Venite adoremus. ps. 97.

Cantate

Non adhæsit mihi cor prauum: declinantem à me malignum non cognoscebam.
Detrahentem secreto proximo suo: hunc persequebar.
Superbo oculo & insatiabili corde: cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terræ, vt sedeant mecũ: ambulãs in via immaculata, hic mihi ministrabat.
Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiã: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.
In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: vt disperderem de ciuitate domini, omnes operãtes iniquitatem. Añ. Iubilate Deo oĩs terra. ps. 101.

Domine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat.
Non auertas faciẽ tuam à me: in quacunq; die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
In quacunque die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fœnũ, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhæsit os meum carni meæ.
Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.
Vigilaui: & factus sum sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant.
Quia cinerẽ tanquam panem manducabam: & poculũ meum cum fletu miscebam.
A facie iræ indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerũt: & ego sicut fœnum arui.
Tu autem domine in æternum pmanes: & memoriale tuum in generatione & generationem.
Tu exurgẽs misereberis Sion: quia tẽpus miserendi eius, quia venit tempus.
Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur.
Et timebũt gentes nomẽ tuum domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.
Quia ędificauit dominus Sion: & videbitur in gloria sua.
Respexit in orationẽ humiliũ: & non spreuit preces eorum.
Scribantur hęc in generatione altera: & populus qui creabitur laudabit dominum.
Quia prospexit de excelso scto suo: dñs de cęlo ĩ terrã aspexit,
Vt audiret gemitus cõpeditorũ: vt solueret filios interemptorũ.
Vt annunciẽt in Sion nomen dñi: & laudẽ eius in Ierusalem.
In cõueniendo populos in vnũ: & reges, vt seruiant domino.
Rñdit ei in via virtutis suæ: paucitatẽ dierũ meorũ nũcia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierum

rum meorum: in generatione & generationem anni tui.
Initio tu dñe terrã fundâsti: & opera manuũ tuarũ sunt cæli.
Ipsi peribunt; tu autem permanes: & omnes sicut vestimentũ veterascent.
Et sicut opertoriũ mutabis eos & mutabuntur: tu aũt idem ipse es, & anni tui non deficient.
Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in sęculũ dirigetur. Psalmus 102.
BEnedic anima mea domino: & omnia quæ intra me sunt: nomini sancto eius.
Bñdic anima mea dño: & noli obliuisci oẽs retributiones eius.
Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia & miserationibus.
Qui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur vt aquilę iuuentus tua.
Faciẽs misericordias dominus: & iudicium omnibus iniuriam patientibus.
Notas fecit vias suas Moysi: filijs Israel voluntates suas.
Miserator & misericors dñs: longanimis, & multum misericors.
Non in perpetuũ irascetur: neq; in ęternum comminabitur.
Non secundum peccata nostra fecit nobis: neq; secũdũ iniquitates nostras retribuit nobis.
Qm̃ secundum altitudinem cæli à terra: corroborauit misericordiam suam sup timentes se.
Quantum distat orus ab occidente: longe fecit à nobis iniquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.
Recordat⁹ est qm̃ puluis sumus, homo sicut fænũ: dies eius tanquam flos agri, sic efflorebit.
Qm̃ spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: & nõ cognoscet amplius locum suum.
Misericordia aũt dñi ab æterno & vsq; ĩ ęternũ: sup timentes eũ.
Et iustitia illius in filios filiorum: his qui seruant testm̃ eius.
Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.
Dominus in cælo parauit sedẽ suam: & regnum ipsius omnibus dominabitur.
Benedicite dño omnes angeli eius potentes virtute: facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum eius.
Benedicite domino omnes virtutes eius: ministri eius, qui facitis voluntatem eius.
Benedicite dño oĩa opera eius: in omni loco dñationis eius, benedic aĩa mea dño. Ant. Clamor me⁹ ad te veniat de⁹. Ps. 103
BEnedic anima mea domino: domine deus me⁹ magnificatus es vehementer.
Cõfessionem & decorem in duisti: amictus lumine sicut vestimento.

mento.

Extendens cælum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius.
Qui ponis nubē ascēsum tuū: q̄ ambulas sup pennas ventorū.
Qui facis angelos tuos spūs: & ministros tuos ignem vrentem.
Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in sæculum sæculi.
Abyssus sicut vestimētū amict⁹ eius: sup montes stabunt aquæ.
Ab increpatione tua fugient: à voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendūt montes & descendūt cāpi: in locū quem fundasti eis.
Terminum posuisti quem non transgredientur: neque conuertentur operire terram.
Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montium p̄transibunt aquę.
Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti sua.
Sup ea volucres cæli habitabūt: de medio petrarū dabūt voces.
Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra.
Producens fænum iumentis: & herbam seruituti hominum.
Vt educas panem de terra: & vinum lætificet cor hominis.
Vt exhilaret faciem in oleo: & panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt.
Herodij domus dux est eorum, montes excelsi ceruis: petra refugium herinacijs.
Fecit lunam in tempora: sol cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiæ syluæ.
Catuli leonum rugientes vt rapiant: & quærant à deo escā sibi.
Ortus est sol, & cōgregati sunt: & in cubilibus suis collocabunt.
Exibit homo ad opus suū: & ad operationē suā vsq; ad vesperā.
Quā magnificata sunt opa tua dn̄e: oīa in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnum, & spatiosum manibus: illic reptilia, quorum non est numerus.
Animalia pusilla cū magnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste, quē formasti ad illudendum ei: oīa à te expectant: vt des illis escam in tempore.
Dante te illis colligent, aperiente te manum tuam: omnia implebuntur bonitate.
Auertente autem te faciem turbabuntur: auferes spiritum eorum & deficient, & in puluerem suum reuertentur.
Emitte spiritū tuū, & creabuntur: & renouabis faciem terræ.
Sit gloria dn̄i in sæculū: lætabitur dominus in operibus suis.
Qui respicit terrā, & facit eā tremere: q̄ tāgit mōtes: & fumigāt.
Cantabo dn̄o in vita mea: psallam Deo meo, quamdiu sum.
Iucundum sit eloquiū meum:

ego

ego verò delectabor in domino. Deficiant peccatores à terra, & iniqui, ita vt non sint: benedic anima mea dño. Psalmus. 104.

Confitemini dño, & inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius.
Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in noĩe sancto ei⁹: lætetur cor quærentium dñm.
Quærite dñm & confirmamini: quærite faciem eius semper.
Mementote mirabiliũ eius quę fecit: prodigia eius, & iudicia oris eius.
Semen àbraham serui eius: filij Iacob electi eius.
Ipse dñs deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in sæculum testamenti sui: verbi quod mandauit in mille generationes.
Quod disposuit ad Abraham: & iuramenti sui ad Isaac.
Et statuit illud Iacob in præceptum: & Israel in testamentum æternum.
Dicens, tibi dabo terram Chanaã: funiculũ hæreditatis vr̃æ.
Cum essent numero breui: paucissimi & incolæ eius.
Et ptrãsierũt de gẽte ĩ gentem: & de regno ad populum alterũ.
Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
Nolite tãgere Chr̃os meos: & ĩ pphetis meis nolite malignari
Et vocauit famẽ sup terram: & oẽ firmamentũ panis contriuit.
Misit ante eos virum: in seruum venundatus est Ioseph.
Humiliauerũt in ꝯpedibus pedes eius, ferrũ pertransijt aĩam eius, donec veniret verbum eius.
Eloquium dñi inflãmauit eum: misit rex, & soluit eũ, princeps populorum, & dimisit eum.
Cõstituit eũ dñm dom⁹ suæ, & principem oĩs possessionis suæ.
Vt erudiret principes eius, sicut semetipsum: & senes eius prudentiam doceret.
Et intrauit Israel in Ægyptũ: & Iacob accola fuit ĩ terra Cham.
Et auxit pplm̃ suũ vehemẽter: & firmauit eũ sup inimicos ei⁹.
Cõuertit cor eorum, vt odirent populum eius: & dolum facerẽt in seruos eius.
Misit Moysen seruum suum: Aaron quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorũ suorũ: & ꝓdigiorũ in terra Cham.
Misit tenebras, & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eorum in sanguinẽ: & occidit pisces eorum.
Et dedit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorum.
Dixit, & venit cynomya, & cynifes: in oĩbus finibus eorum:
Posuit pluuias eorũ grandinẽ: ignẽ ꝯburentem in terra ipsorũ.
Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum: & cõtriuit lignũ finium eorum.
Dixit, & venit locusta, & bruch⁹: cuius non erat numerus.
Et comedit omne fęnum in terra

ra eorum: & comedit omnem fructum terræ eorum.
Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento, & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus.
Lætata est Ægyptus ĩ profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos.
Expandit nubem in protectionem eorum: & ignem vt luceret eis per noctem.
Petierunt, & venit coturnix: & panē cæli saturauit eos.
Dirupit petram, & fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina.
Quoniam memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad Abrahā puerum suum.
Et eduxit populū suū in exultatione: & electos suos in lætitia.
Et dedit illis regiones gentiū: & labores populorū possederunt.
Vt custodiāt iustificationes ei⁹: & legem eius requirāt. Antiph.
Bndic aīa mea dño. Psal. 105.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in sęculum misericordia eius.
Quis loquetur potentias domini: auditas faciet oēs laudes ei⁹?
Beati qui custodiunt iudiciū: & faciunt iustitiam in oī tempore.
Memento nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lętitia gentis tuæ: vt lauderis cum hæreditate tua.
Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus.
Patres nostri in Ægypto nō intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.
Et irritauerunt ascendentes in mare: mare rubrum.
Et saluauit eos pp nomen suū: vt notā faceret potentiā suam.
Et increpuit mare rubrum, & exiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos đ māu odiētiū: & redemit eos đ manu inimici.
Et operuit aqua tribulātes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt verbis ei⁹: & laudauerunt laudem eius.
Cito fecerūt, obliti sunt operū ei⁹: & nō sustinuerūt ꝯsiliū eius.
Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentauerunt Dum in inaquoso.
Et dedit eis petitionē ipsorū: & misit saturitatē in aīas eorum.
Et irritauerunt Moysen in castris: Aaron sanctum domini.
Aperta est terra, & deglutiuit Dathan: & operuit super congregationem Abiron.
Et exarsit ignis in synagoga eorū: flāma combussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in oreb: & adorauerunt sculptile.
Et mutauerūt glīā suam: ĩ similitudinē vituli comedētis fænū.

Obliti sunt Deum qui saluauit eos: qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham: terribilia in mari rubro.
Et dixit vt dispderet eos: si non Moyses electus eius stetisset in confractione in cōspectu eius.
Vt auerteret irā eius ne disperderet eos: & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.
Non crediderunt verbo eius: & murmurauerūt in tabernaculis suis: nō exaudierūt vocem dñi.
Et eleuauit manū suā sup eos: vt prosterneret eos in deserto.
Et vt deijceret semen eorum in nationibus: & dispederet eos in regionibus.
Et initiati sunt Beelphegor: & comederūt sacrificia mortuorū.
Et irritauerūt eum in adinuentionibus suis: & multiplicata est in eis ruina.
Et stetit Phinees, & placauit: & cessauit quassatio.
Et reputatum est ei in iustitiam: in generatione & generationem vsque in sempiternum.
Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis: & vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbauerunt spiritum eius.
Et distinxit in labijs suis: non disperdiderunt gentes, quas dixit dominus illis.
Et commixti sunt inter gentes: & didicerunt opera eorum, & seruierunt sculptilibus eorū: & factum est illis in scandalum.
Et immolauerunt filios suos: & filias suas dæmonijs.
Et effuderunt sanguinem innocentē, sanguinē filiorum suorū & filiarū suarū: quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan.
Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum: & fornicati sunt in adinuentionibus suis.
Et iratus est furore dominus in populum suum: & abominatus est hæreditatem suam.
Et tradidit eos in man⁹ gentiū: & dñati sūt eorū, q oderunt eos.
Et tribulauerūt eos inimici eorum: & humiliati sunt sub manibus eorū: sępe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: & humiliati sūt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularentur: & audiuit orationem eorum.
Et memor fuit testamenti sui: & pęnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.
Et dedit eos ī misericordias: in cōspectu oīum q ceperant eos.
Saluos nos fac dñe deus nr̄: & congrega nos de nationibus.
Vt cōfiteamur nomini sancto tuo: & gloriemur in laude tua.
Benedictus dñs deus Israel à seculo & vsq; in sæculum: & dicet oīs populus, fiat fiat. Psal. 106.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicāt nūc q redēpti sūt à dño: quos redemit de manu inimici: & de regionib⁹ cōgregauit eos.

A solis ortu & occasu: ab aquilone & mari.
Errauerũt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Esurientes & sitientes: anima eorum in ipsis defecit.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos ĩ viã rectam: vt irent in ciuitatẽ habitationis.
Confiteantur domino misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Quia satiauit animã inanẽ: & aĩam esurientẽ satiauit bonis.
Sedentes in tenebris, & vmbra mortis: vinctos in mendicitate & ferro.
Quia exacerbauerũt eloqa dei & consiliũ altissimi irritauerũt.
Et humiliatum est in laborib9 cor eorum: & infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris & vmbra mortis: & vincula eorum dirupit.
Confiteantur dño misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas ęreas: & vectes ferreos confregit.
Suscepit eos da via iniquitatis eorum: ꝓpter iniustitias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt vsque ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum, & sanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur dño misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Et sacrificent sacrificiũ laudis: & annunciẽt opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.
Ipsi viderunt opera domini: & mirabilia eius in profundo.
Dixit, & stetit spiritus procellæ: & exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt vsq; ad cęlos, & descendunt vsque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt, & moti sũt sicut ebrius: & omnis sapientia eorũ deuorata est.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluctus eius.
Et lętati sũt qa siluerũt: & ddduxit eos in portũ volũtatis eorũ.
Confiteantur dño misericordiæ eius: & mirabilia eius filjs hominum.
Et exaltẽt eũ in ecclesia plebis: & ĩ cathedra seniorũ laudẽt eũ.
Posuit flumina in desertum: &

exitus aquarum in sitim.
Terrã fructiferã in salsuginem, à malitia inhabitantium in ea.
Posuit desertũ in stagna aquarum: & terram sine aqua in exitus aquarum.
Et collocauit illic esurientes: & ꝯstituerũt ciuitatẽ habitatiõis.
Et seminauerunt agros: & plãtauerunt vineas: & fecerunt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: & iumenta eorum non minorauit.
Et pauci facti sũt: & vexati sunt à tribulatiõe malorũ & dolore:
Effusa est contentio super principes: & errare fecit eos in inuio, & non in via.
Et adiuuit pauperẽ de inopia: & posuit sicut oues familias.
Videbũt recti, & lętabuntur: & oĩs iniquitas oppilabit os suũ.
Quis sapiens & custodiet hęc? & intelliget misericordias domini? Aña. Visita nos domine in salutari tuo. Psalmus. 107.
Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloria mea.
Exurge gl'ia mea, exurge psalteriũ & cithara: exurgam diluculo
Confitebor tibi in populis dñe: & psallam tibi in nationibus.
Quia magna est super cœlos misericordia tua: & vsque ad nubes veritas tua.
Exaltare super cœlos Deus: & super omnẽ terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.
Saluũ fac dextera tua, & exaudi me: de⁹ locut⁹ est in sc̃tõ suo.
Exultabo & diuidam Sichimã. & conuallem tabernaculorum dimetiar.
Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim susceptio capitis mei.
Iuda rex meus: Moab lebes spei meæ.
In Idumæam extendam calciamentum meum: mihi alienigenę amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me vsq; in Idumæam?
Nonne tu Deus qui repulisti nos? & non exibis Deus in virtutibus nostris?
Da nobis auxilium de tribulatione: q̃a vana salus hominis.
In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros. Psalmus. 108.
Deus laudẽ meam ne tacueris: quia os peccatoris & os dolosi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: & sermonibus odij circundederunt me, & expugnauerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: ego autẽ orabam.
Et posuerũt aduersum me mala pro bonis: & odium pro dilectione mea.
Constitue super eum peccatorẽ: & diabolus stet a dextris ei⁹.
Cum iudicatur exeat ꝯdemnatus. & oratio eius fiat in peccatum.

Fiant dies eius pauci: & episcopatum eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: & vxor eius vidua.
Nutantes transferant filij eius, & mendicent: & eijciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fœnerator omnē substantiam eius: & diripiant alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiāt nati ei⁹ in interitū: in generatione vna deleat̄ nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu dñi, & pctm̄ matris eius non deleatur.
Fiant contra dominū semper: & dispereat de terra memoria eorum, pro eo ꝙ non est recordatus facere misericordiam.
Et persecutus est hominem in opem & mendicum: & compunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem sicut vestimentum: & intrauit sicut aqua in interiora eius: & sicut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: & sicut zona qua semper præcingitur.
Hoc opus eorū qui detrahunt mihi apud dñm: & qui loquuntur mala aduersus aīam meam.
Et tu domine domine fac mecum propter nomē tuum: quia suauis est misericordia tua.
Libera me quia egenus & pauper ego sum: & cor meum conturbatum est intra me.
Sicut vmbra cū declinat ablatus sum: & excussus sum sicut locusta.
Genua mea infirmata sunt a ieiunio: & caro mea immutata est propter oleum.
Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & mouerunt capita sua.
Adiuua me dñe deus me⁹: saluum me fac propter misericordiam tuam.
Et sciant quia manus tua hęc: & tu domine fecisti eam.
Maledicēt illi, & tu benedices: qui insurgūt in me confundantur: seruus aūt tuus lætabitur.
Induantur qui detrahunt mihi pudore: & operiantur sicut diploide confusione sua.
Confitebor domino nimis in ore meo: & in medio multorū laudabo eum.
Qui astitit à dextris paupis: vt saluā faceret à persequentibus aīam meā. Aña Confitebor dño nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orationē meā. ℞. Et clamor meus ad te veniat. In laud Aña.
Benigne fac in bona volūtate tua dñe. ps. Miserere. 16.
Aña. Bonū est cōfiteri dño. ps. Ipse. 28. Aña. Metuāt dñm oēs fines terræ. ps. Deus deus. 18.
Aña. Et in seruis suis dominus miserebitur. Cant. Audite. 47.
Aña. In cymbalis bene sonātib⁹

laudate dñm. ps. Laudate. 42.
Aña. In viam pacis dirige nos domine. ps. Benedictus do. 44.

DOMINICIS DIEBVS.

Psalmus. 109.

Dixit dominus domino meo: sede à dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tuæ emittet dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecũ principium in die virtutis tuę, in splẽdoribus sanctorũ: ex vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dñs, & non pœnitebit, eũ: tu es sacerdos in æternũ, secundũ ordinem Melchisedech.
Dominus à dextris tuis confregit in die iræ suæ reges.
Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. Aña. Dixit dominus domino meo: sede à dextris meis. Psalmus. 110.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in consilio iustorum; & congregatione.
Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.
Confessio, & magnificẽtia opus eius: & iustitia eius manet in sæculum sæculi.
Memoriã fecit mirabiliũ suorum: misericors & miserator dominus: escam dedit timentibus se.
Memor erit in sæculum testamenti sui: virtutem operũ suorum, annunciabit populo suo.
Vt det illis hæreditatem gentium: opera manuum eius veritas & iudicium.
Fidelia omnia mandata eius, confirmata in sæculum sæculi: facta in veritate & æquitate.
Redemptionẽ misit dominus populo suo mandauit in æternum testamentum suum.
Sanctũ & terribile nomẽ eius: initiũ sapientiæ timor domini.
Intellectus bonus omnibus facientibus eum laudatio eius manet in sæculum sæculi. Aña.
Fidelia oĩa mandata eius: cõfirmata in sæculũ sæculi. ps. 111.

Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicet.
Gloria & diuitiæ in domo eius: & iustitia eius manet in sæculum sæculi.
Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors & miserator & iustus.
Iucundus homo qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in iudicio: quia in æternum non commouebitur.
In memoria ęterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratum cor eius sperare in domino, confirmatũ est cor eius: non commouebitur, donec despiciant inimicos suos.
Dispersit, dedit pauperibus, iu-

ſtitia ei⁹ manet ī ſęculū̃ ſæculi: cornu eius exaltabit in gloria.
P eccator videbit, & iraſcet, dētibus ſuis fremet & tabeſcet: deſiderium pctōrum peribit. Añã. In mādatis ei⁹ volet nimis. Pſ. 112.
L Audate pueri dominum; laudate nomen domini.
S it nomen dñi benedictum: ex hoc, nunc, & vſq; in ſæculum.
A ſolis ortu vſque ad occaſum: laudabile nomen domini.
E xcelſus ſuper omnes gentes dñs: & ſuper cœlos gloria eius.
Q uis ſicut dñs deus noſter, qui in altis habitat: & humilia reſpicit in cœlo & in terra?
S uſcitans à terra inopem: & de ſtercore erigens pauperem.
V t collocet eum cum principibus: cum principibus populi ſui.
Q ui habitare facit ſterilem in domo: matrē filiorū lætantem.
Añã. Sit nomen domini benedictum in ſæcula. Pſalmus. 113.
I N exitu Iſrael de Ægypto: domus Iacob de pplō barbaro.
F acta eſt Iudæa ſanctificatio eius: Iſrael poteſtas eius.
M are vidit & fugit: Iordanis conuerſus eſt retrorſum.
M ontes exultauerunt vt arietes: & colles ſicut agni ouium.
Q ui d eſt tibi mare quod fugiſti: & tu Iordanis, quia conuerſus es retrorſum?
M ontes exultaſtis ſicut arietes: & colles ſicut agni ouium.
A facie domini mota eſt terra: à facie Dei Iacob.
Q ui cōuertit petrā in ſtagna aquarū: & rupē ī fontes aquarū.
N on nobis domine non nobis, ſed nomini tuo da gloriam.
S uper miſericordia tua & veritate tua: nequando dicant gentes, vbi eſt Deus eorum?
D eus autē noſter in cælo: omnia quęcunque voluit fecit.
S imulacra gentium argentū & aurū: opera manuū hominum.
O s habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.
A ures habent & non audient: nares habēt, & non odorabunt.
M anus habent & nō palpabūt: pedes habent & nō ambulabūt: non clamabunt in gutture ſuo.
S imiles illis fiāt qui faciūt ea: & omnes qui confidunt in eis.
D om⁹ Iſrael ſperauit ī dño: adiutor eorū & ptector eorū eſt.
D om⁹ Aarō ſperauit in dño, adiutor eorū & protector eorū eſt.
Q ui timent dominum ſperauerunt in domino, adiutor eorum & protector eorum eſt.
D ominus memor fuit noſtri: & benedixit nobis.
B enedixit domui Iſrael, benedixit domui Aaron.
B enedixit omnibus qui timent dominum: puſillis cū maiorib⁹.
A dijciat dominus ſuper vos: ſuper vos & ſuper filios veſtros.
B enedicti vos à domino: qui fecit cœlum & terram.
C œlum cœli domino: terram autem dedit filijs hominum.
N on mortui laudabunt te domine

mine: neque omnes qui descendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus, benedicimus domino: ex hoc,nunc, & vsque in sæculum. Aña Nos qui viuimus,benedicimus domino.
Tempore Paschali. Antiphona. Haleluiah,haleluiah,haleluiah
FERIA SECVNDA.
Psalmus 114.

Ilexi, qm̃ exaudiet dominus: vocem orationis meæ.
Quia inclinauit aurẽ suam mihi: & in diebus meis inuocabo.
Circũdederunt me dolores mortis: & pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem & dolorem inueni:& nomen dñi inuocaui.
O domine libera animam meã misericors dominus & iustus: & Deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dñs:humiliatus sum,& liberauit me.
Conuertere aĩa mea in requiem tuam: quia dñs benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos à lacrymis,pedes meos à lapsu.
Placebo dño: in regione viuorum. Aña. Inclinauit dñs aurẽ suam mihi. Psalmus.115.
Credidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnibus quæ retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam: & nomen domini inuocabo.
Vota mea dño reddã coram omni populo ei⁹:preciosa in conspectu dñi, mors sanctorum eius.
O dñe quia ego seruus tuus:ego seru⁹ tuus,& filius ancillæ tuæ.
Dirupisti vincula mea,tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomẽ domini inuocabo.
Vota mea domino reddã in cõspectu omnis populi eius: in atrijs domus dñi: in medio tui Ierusalem. Aña. Credidi propter quod locutus sum. Psal. 116.
Laudate dñm oẽs gentes: laudate eum omnes populi.
Qm̃ confirmata est super nos misericordia eius: & veritas dñi manet in æternũ. Añ. Laudate dñm omnes gentes. Psal.117.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicat nũc Israel qm̃ bonus: qm̃ in sæculum misericordia eius.
Dicat nunc domus Aaron: qm̃ in sæculum misericordia eius.
Dicant nũc qui timẽt dñm: qm̃ in sæculum misericordia eius.
De tribulatione inuocaui dominum: & exaudiuit me in latitudine dominus.
Dominus mihi adiutor:non timebo, quid faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: quam confidere in homine.

Bonum est sperare in domino: quam sperare in principibus.
Oēs gentes circuierunt me:& in noīe dñi,q̄a vltus sum in eos.
Circundantes circundederunt me : & in nomine domini,quia vltus sum in eos.
Circundederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis : & in nomine domini,quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderem:& dominus suscepit me.
Fortitudo mea & laus mea dñs: & factus est mihi in salutem.
Vox exultationis & salutis : in tabernaculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me, dextera domini fecit virtutem,
Non moriar:sed viuam , & narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus: & morti non tradidit me.
Aperite mihi portas,iustitiæ, & īgressus ī eas ꝯfitebor dño : hæc porta dñi , iusti intrabunt in eā.
Confitebor tibi , qm̄ exaudisti me:& factus es mihi in salutem.
Lapidē quē reprobauerūt ędificātes:hic factus est ī caput āguli
A domino factum est istud : & est mirabile in oculis nostris.
Hæc dies quam fecit dominus: exultemus,& lætemur in ea.
O domine saluum me fac,o dñe bene prosperare : benedictus qui venit in nomine domini.
Benediximus vobis de domo dñi: deus dñs & illuxit nobis.
Constituite diem solennem in condensis:vsq; ad cornu altaris.
Deꝰ meꝰ es tu,& confitebor tibi: deus meus es tu,& exaltabo te.
Cōfitebor tibi,qm̄ exaudisti me: & factus es mihi in salutem.
Cōfitemini dño qm̄ bonus:qm̄ in sæculum misericordia eius.

AD PRIMAM.

Psalmus 118.

Beati immaculati in via : qui ambulant in lege domini.
Beati qui scrutantur testimonia eius : in toto corde exquirunt eum.
Non enim qui operant̄ iniquitatē:in vijs eius ambulauerunt.
Tu mandasti mandata tua : custodiri nimis.
Vtinā dirigant̄ vię meę: ad custodiendas iustificationes tuas.
Tunc nō confundar: cū perspexero in oībus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.
Iustificationes tuas custodiam: nō me derelīquas vsquequaque.
In quo corrigit adolescentior viam suam:in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te : ne repellas me à mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua:vt non peccem tibi .
Benedictus es domine: doce me me iustificationes tuas.
In labijs meis: pronunciaui omnia iudicia oris tui.

In

In via testimoniorũ tuorũ delectat⁹ sum: sicut ĩ oĩbus divitijs.
In mandatis tuis exercebor: & considerabo vias tuas.
In iustificationib⁹ tuis meditabor: non obliviscar smões tuos.
Retribue servo tuo vivifica me: & custodiam sermones tuos.
Revela oculos meos: & considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: non abscondas à me mandata tua.
Concupivit anima mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui declinant à mandatis tuis.
Aufer à me opprobrium & contemptum: quia testimonia tua exquisivi.
Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur: servus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam & testimonia tua meditatio mea est: & consilium meum iustificationes tuæ.
Adhæsit pavimento aĩa mea: vivifica me sm verbum tuum.
Vias meas enũciavi & exaudisti me: doce me iustificatiões tuas.
Viam iustificationum tuarum instrue me: & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitavit anima mea præ tędio: confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amove à me: & de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.
Adhæsi testimonijs tuis domine: noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri: cum dilatasti cor meum.

AD PRIMAM

¶ In ferialib⁹ dieb⁹ Aduẽt⁹. Aña. Veni, & libera nos deus noster.
¶ In Dñicis diebus ab octa. Epiphaniæ usq; ad Septuagesi. & à Deus omnium. usq; ad Aduentum Aña. Gloria tibi trinitas, æqualis una deitas, & ante oĩa sęcula, & nunc, & in perpetuum.
¶ In ferialibus autem diebus p idem tempus antiphona.
Deus exaudi orationem meam, auribus percipe verba oris mei.
¶ In ferialib⁹ diebus Quadragesimæ, aña. Vivo ego, dicit dñs: nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur & vivat.
¶ In ferialibus diebus à Dñica in passione usq; ad Cænam dñi. exclusive Aña. Animæ impiorũ fremebant adversum me: & gravatum est cor meum super eos.
¶ In tpe Pasc. tã in Dñicis quam in ferialibus dieb⁹ à feria ij. post oct. Pasc. usq; ad Ascensio. Aña. Cognoverunt dominum haleluiah, in fractione panis, halah.

AD TERTIAM

Legem pone mihi domine viam iustificationum tuarum: & exquirã eã semp.
Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorũ tuorum: quia ipsam volui.
Inclina cor meum in testimonia tua:& non in auaritiam.
Auerte oculos meos ne videant vanitem:in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquiũ tuum: in timore tuo.
Amputa opprobrium meum qđ suspicatus sum: quia iudicia tua iucunda.
Ecce concupiui mandata tua:in æquitate tua viuifica me.
Et veniat super me misericordia tua domine: salutare tuum secũdum eloquium tuum.
Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speraui ĩ sermonibus tuis.
Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vsquequaq;: quia in iudicijs tuis super speraui.
Et custodiam legem tuã semper in sęculum,& in sęculũ sæculi.
Et ambulam in latitudine:quia mandata tua exquisiui.
Et loquebar de testimonijs tuis in conspectu regum: & non confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: quæ dilexi.
Et leuaui manus meas ad mandata tua quæ dilexi:& exercebor in iustificationibus tuis.

Memor esto verbi tui seruo tuo: inquo mihi spem dedisti.
Hæc me consolata est in humilitate mea:quia eloquium tuum viuificauit me.
Supbi inique agebãt vsquequaque:à lege aũt tua nõ declinaui.
Memor fui iudiciorũ tuorum à sæculo dñe: & consolatus sum.
Defectio tenuit me: pro pctõribus derelinquentibus legẽ tuã.
Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ:in loco peregrinationis meę.
Memor fui nocte nominis tui dñe:& custodiui legem tuam.
Hæc facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciẽ tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: & conuertĩ pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum, & non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.
Funes pctõrũ circumplexi sũt me:& legẽ tuã nõ sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendum tibi: super iudicia iustificationis tuæ.
Particeps ego sũ oĩum timẽtiũ te:& custodientiũ mandata tua.
Misericordia tua dñe plena ẽ terra:iustificationes tuas doce me.

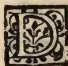
Bonitatem fecisti cum seruo tuo dñe:ſm verbum tuum.
Bonitatem,& disciplinã,& scientiam doce me: quia mandatis tis tuis credidi.
Priusq̃ humiliarer ego deliqui: ppea eloquium tuum custodiui.
Bonus es tu: & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

Multiplicata est sup me iniquitas supborũ:ego aũt in toto corde meo scrutabor mãdata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorum, ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonũ mihi qa humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonũ mihi lex oris tui: super millia auri & argenti.
Manus tuę fecerunt me, & plasmauerunt me: da mihi intellectum,vt discam mandata tua.
Qui timent te, videbũt me, & lætabuntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui domine quia æquitas iudicia tua: & in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua, vt ꝯsolet me sm eloquiũ tuũ seruo tuo.
Veniãt mihi miserationes tuæ, & viuam: quia lex tua meditatio mea est.
Cõfundant superbi: qa iniuste iniquitatẽ fecerunt in me: ego aũt exercebor in mãdatis tuis.
Cõuertantur mihi timentes te: & qui nouerũt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis: vt non confundar.

AD TERTIAM.

¶ In Aduẽ.in ferialib. dieb⁹. añ. Veni dñe, & noli tardare: relaxà facinora plebis tuæ.Israel.
¶ In dñicis diebus ab oc. Epiphaniæ vsq; ad Septuagesi. & à Deus oĩum. vsq; ad Aduent. añ. Laus, & perennis gloria, Deo Patri,& filio, sancto simul paraclito in sæcula sæculorum.
¶ In ferialib⁹ vero diebus p idẽ tp̃s, aña. Deduc me domine in semitam mãdatorum tuorum.
¶ In ferialibus diebus p Quadrag. Aña. Aduenerunt nobis dies pęnitentiæ, ad redimenda peccata,ad saluandas animas.
¶ In ferialibus diebus à dñica in passione vsque ad cęnam dñi exclusiue, Aña. Iudicasti domine causam animæ meæ, defensor vitæ meæ domine deus meus.
¶ In tpe Pasch. tam in dñicis, q̃ in feriabus dieb⁹. à feria ij. post octa. Paschæ vsque ad Ascensio. Aña. Pax vobis ego sum, haleluiah: nolite timere, haleluiah.

A D S E X T A M.

Defecit in salutare tuũ anima mea: & in verbum tuum supersperaui.
Defecerunt oculi mei ĩ eloquiũ tuum: dicentes, quando consolaberis me?
Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies serui tui? quãdo facies de persequentibus me iudicium?
Narrauerũt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.
Omnia mãdata tua veritas: iniqui psecuti sũt mea: diuua me:
Paulominus consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

Secun-

S ecundum misericordiam tuã viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.
I n æternum domine: verbum tuum permanet in cęlo.
I n gñone & generationẽ veritas tua: fundasti terrã, & permanet.
O rdinatione tua pseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.
N isi ꝙ lex tua meditatio mea est: tunc forte perijssem in humilitate mea.
I n æternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
T uus sum ego, saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.
M e expectauerũt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.
O mnis consummationis vidi finẽ: latum mandatum tuum nimis:

Q Vomodo dilexi legẽ tuam domine: tota die meditatio mea est.
S uper inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: qa in æternum mihi est.
S uper omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.
S uper senes intellexi: quia mãdata tua quæsiui.
A b oĩ via mala prohibui pedes meos: vt custodiã verba tua.
A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti mihi.
Q uã dulcia faucib⁹ meis eloquia tua: super mel ori meo?
A mãdatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui oẽm viã iniquitatis.
L ucerna pedibus meis verbum tuum: & lumen semitis meis.
I uraui, & statui: custodire iudicia iustitiæ tuæ.
H umiliatus sum vsquequaque dñe: viuifica me ſm verbũ tuum.
V oluntaria oris mei bñplacita fac dñe: & iudicia tua doce me.
A nima mea in manibus meis semper: & legem tuam nõ sum oblitus.
P osuerũt pctõres laqueũ mihi: & de mandatis tuis non erraui.
H æreditate acquisiui testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.
I nclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum: propter retributionem.

I Niquos odio habui: & legem tuam dilexi.
A diutor & susceptor me⁹ es tu: & in verbum tuũ supersperaui.
D eclinate à me maligni: & scrutabor mandata Dei mei.
S uscipe me secundũ eloquium tuum, & viuam: & non confundas me ab expectatione mea.
A diuua me, & saluus ero: & meditabor in iustificationibus tuis semper.
S preuisti omnes discedentes à iudicijs tuis: quia iniusta est cogitatio eorum.
P ræuaricantes reputaui omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: à iudicijs enim tuis timui.
Feci iudicium,& iustitiam: non tradas me calumniantibus me.
Suscipe seruum tuũ in bonum: non calumnientur me superbi.
Oculi mei defecerunt in salutare tuũ: & ĩ eloquiũ iustitiæ tuæ.
Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam: & iustificationes tuas doce me.
Seruus tu⁹ sum ego: da mihi intellectũ, vt sciã testimonia tua.
Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: super aurum & topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

AD SEXTAM

¶ In Aduentu: in ferialibus diebus, an. Tuã dñe excita potentiam, & veni ad saluandũ nos. ¶ In dominicis diebus ab octaua Epiphaniæ vsq; ad Septuagesimam, & à ... vsq; ad Aduentum Aña. Deus omnium. Gloria laudis resonet in ore omnium: patri genitæq; proli, spiritui sctõ pariter resultet laude perenni. ¶ In ferial. vero dieb⁹ p idẽ tps. An. Adiuua me,& salu⁹ ero dño. ¶ In ferialib. dieb. p Quadrage. Aña. Commendemus nosmetipsos in multa patientia: in ieiunijs multis per arma iustitiæ. ¶ In ferial. die ... a dnica ĩ passio. vsq; ad Cænã dñi exclusiue, añ. Populc meus quid fecit tibi: aut quid molest⁹ fui? respõde mihi. ¶ In tpe Pascha. tam in dnicis, q̃ in ferialib⁹ diebus à feria ij. post oct. Paschæ vsq; ad Ascens. Aña. Ecce ego vobiscum sum, haleluiah: omnibus diebus, haleluiah.

AD NONAM.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est anima mea.
Declaratio sermonũ tuorum illuminat: & intellectũ dat paruulis.
Os meum aperui & atraxi spm̃: quia mandata tua desiderabam.
Aspice in me,& miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: et non dominetur mei omnis iniustitia.
Redime me à calumnijs hominum: vt custodiã mandata tua.
Faciem tuam illumina super seruum tuum: & doce me iustificationes tuas.
Exitus aquarũ deduxerũt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.
Iustus es domine: & rectum iudicium tuum.
Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquiũ tuũ vehementer: & seruus tuus dilexit illud.
Adolescẽtulus sum ego, & contemptus: iustificationes tuas

non

non sum oblitus.
Iustitia tua, iustitia in æternum: & lex tua veritas.
Tribulatio & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
Æquitas testimonia tua ĩ æternũ: intellectũ da mihi, & viuam.
CLamaui ĩ toto corde, exaudi me domine: iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te, saluum me fac: vt custodiam mandata tua.
Præueni ĩ maturitate, & clamaui: qa in verba tua supsperaui.
Præuenerũt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloqa tua.
Vocem meam audi sm misericordiam tuam dñe: & secundũ iudicium tuum viuifica me.
Appropinquauerũt persequentes me iniquitati: à lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu domine: & omnes viæ tuæ veritas.
Initio cognoui de testimonijs tuis: quia in ęternũ fundasti ea.
Vide humilitatem meã, & eripe me: qa legẽ tuã nõ sum oblitus.
Iudica iudiciũ meũ, & redime me: propter eloquium tuum viuifica me.
Longe à pctõrib⁹ salus: quia iustificatiões tuas nõ exqsierunt.
Misericordiæ tuæ multæ dñe: sm iudicium tuum viuifica me.
Multi qui persequuntur me, tribulant me: à testimonijs tuis nõ declinaui.
Vidi puaricantes, & tabescebã: qa eloquia tua nõ custodierũt.
Vide qm̃ mãdata tua dilexi dñe in misicordia tua viuifica me.
Principium verborum tuorum veritas: in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.
PRincipes persecuti sunt me gratis: & à verbis tuis formidauit cor meum.
Lætabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.
Iniquitatẽ odio habui: & abominat⁹ sum: legẽ aũt tuã dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iustitiæ tuæ.
Pax multa diligentibus legem tuam: & nõ est illis scandalum.
Expectabam salutare tuum domine: & mandata tua dilexi.
Custodiuit aĩa mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua, & testimonia tua: quia oẽs viæ meæ in conspectu tuo.
Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo dñe: iuxta eloquium tuũ da mihi intellectũ.
Intret postulatio mea in cõspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnũ: cum docueris me iustificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas.
Fiat manus tua, vt saluet me: quoniam mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuum dñe: & lex tua meditatio mea est.

Viuet aĩa mea,& laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui ſicut ouis quæ periјt: q̃re ſeruum tuum dñe, quia mandata tua non ſum oblitus.

AD NONAM.

¶ In Aduen.in ferial.dieb⁹, Añ. In tuo aduentu erue nos dñe.
¶ In dñicis diebus ab octa.Epiphaniæ, vſq; ad Septuageſi. & à Deus oĩum. vſq; ad Aduen.Añ. Ex quo oĩa,per quem omnia ,in quo omnia: ipſi gloria ĩ ſæcula.
¶ In ferialibus vero diebus per idem tempus;Añ. Aſpice in me domine:& mi ſerere mei.
In ferialibus diebus p Quadrageſi. Añ. Per arma iuſtitiæ virtutis Dei cõmendemus noſmetipſos in multa patientia.
In ferial.dieb. à dñica ĩ paſſi. vſq; ad cœnã dñi excluſiue. Añ. Nũquid reddit pro bono malũ: quia foderũt foueam aĩæ meę?
¶ In tpe Paſch.tam in dñicis, q̃ in ferialibus dieb⁹ in fer.ij. poſt octa.Paſchæ vſq;ad Aſcen. Añ. Noli flere Maria,hal'ah: reſurrexit dominus,haleluiah.ps. 119.
AD dñm cum tribularer clamaui:& exaudiuit me.
Dñe libera aĩam meam a labijs iniquis:& à lingua doloſa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: ad linguã doloſam?
Sagittę potentis acutę: cum carbonibus deſolatorijs.
Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt: habitaui cum habitantibus cedar, multum incola fuit anima mea.
Cũ his qui oderũt pacem eram pacificus:cum loquebar illis impugnabant me gratis. Aña. Clamaui,& exaudiuit me. ps. 120.
LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi?
Auxilium meũ à domino: qui fecit cælum,& terram.
Non det in commotionem pedem tuum: neq; dormitet qui cuſtodit te.
Ecce non dormitabit, neq; dormiet:qui cuſtodit Iſrael.
Dominus cuſtodit te, dñs protectio tua: ſuper manum dexteram tuam.
Per diem ſol non vret te: neque luna per noctem.
Dñs cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animam tuam dñs.
Dominus cuſtodiat introitum tuum & exitũ tuum: ex hoc nũc & vſque in ſæculum. Antipho. Auxilium meum à domino Ad M.Aña. Magnificat anima mea dominũ. Tpe Paſcha. Añ Hal. Hęc Aña dicatur quotidie in ferialibus diebus ab octa. Paſchæ vſq; ad Aſcenſionem dñi ad veſperas qñ de tempore agitur.

FERIA TERTIA

Pſalmus 121.

LAetatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: in domum domini ibimus.
Stantes erant pedes noſtri: in atrijs tuis Ieruſalem.

Ierusalē quæ ædificat̄ vt ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ in idipsum.
Illuc enim ascenderunt tribus tribus dñi: testimonium Israel: ad ꝯfitendum nomini domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domū Dauid.
Rogate q̄ ad pacē sunt Ierusalē: & abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.
Propter frēs meos, & proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domum dñi Dei nostri: q̄siui bona tibi. Aña. In domū dñi lætantes ibimus. Ps 122.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in cælis.
Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancillæ in manibus dominę suæ: ita oculi nostri ad dominum deum nostrum, donec misereatur nostri.
Miserere nostri domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.
Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus & despectio superbis.
Antiphona. Qui habitas in cęlis, miserere nobis. Psalm⁹ 123.

NIsi quia dñs erat in nobis, dicat nunc Israel: nisi quia dominus erat in nobis.
Cum exurgerent hoīes in nos: forte viuos deglutissent nos.
Cum irasceretur furor eorum in nos: forsitam aqua absorbuisset nos.
Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilē.
Benedictus dñs, qui non dedit nos: in captionē dentibus eorū.
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.
Laqueus contritus est: & nos liberati sumus.
Adiutorium nostrum in nomine domini: qui fecit cælum, & terram. Añ: Adiutorium nostrum in nomine domini. Psal. 124.

QVi confidunt in domino sicut mons Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat in Ierusalem.
Montes in circuitu eius, & domus in circuitu populi sui: ex hoc, nunc, & vsque in sæculum.
Quia non relīquet dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.
Benefac domine: bonis & rectis corde.
Declinantes autē in obligationes adducet dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.
Aña. Benefac domine, bonis, & rectis corde. Psalmus. 125.

IN conuertendo dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes magnificauit dñs facere cum eis.

Magnificauit dominus facere nobiscũ: facti sumus lætantes.
Conuerte domine captiuitatem nostrã: sicut torrens in Austro.
Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant, & flebant: mittẽtes semina sua.
Venietes aũt venient cũ exultatione: portãtes manipulos suos.
Aña. Facti sumus sicut cõsolati.
Ad Magnificat. Antiphona.
Exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.

FERIA QVARTA.

Psalmus. 126.

Nisi dominus ædificauerit domum: in vanum laborauerunt, qui ædificant eam.
Nisi dominus custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditatis Domini: filij merces fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussorum.
Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.
Antiphona. Beatus vir, qui impleuit desiderium suum.

Psalmus. 127.

Beati omnes qui timent dominum: qui ambulant in vijs eius.
Labores manuum tuarũ quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundans: in lateribus domus tuę.
Filij tui sicut nouellæ oliuarũ: in circuitu mensæ tuę.
Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum.
Benedicat tibi dominus ex Siõ: & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorũ tuorum: pacẽ super Israel. Añ. Beati oẽs qui timent dñm. Psalmus. 128.
Sæpe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: dicat nũc Israel.
Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.
Dominus iustus concidet ceruices peccatorum: confundantur, & conuertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.
Fiant sicut fænum tectorum: quod priusq̃ euellatur, exaruit.
De quo non implebit manum suam qui metet: & sinum suum qui manipulos colliget.
Et non dixerũt qui prẹteribant benedictio dñi super vos: benediximus vobis in nomine dñi.
Aña. Benediximus vobis in nomine dñi. Psalmus. 129.
Deprofundis clamaui ad te do-

domine: domine exaudi vocem meam.
F iant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.
S i iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit?
Q uia apud te ꝓpitiatio est: & ꝓpter legē tuā sustinui te dn̄e.
S ustinuit anima mea in verbo eius: sperauit aīa mea in dn̄o.
A custodia matutina vsque ad noctem: speret Israel in dn̄o.
Q uia apud dn̄m misericordia: & copiosa apud eum redēptio.
E t ipse redimet Israel: ex oībus iniquitatib' eius. Añ. De ꝓfundis clamaui ad te dn̄e. ps. 130

D Omine non est exaltatum cor meum: neq; elati sunt oculi mei.
N eque ambulaui in magnis: neq; in mirabilibus super me.
S i nō humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam.
S icut ablactatus est sup matrem suā: ita retributio in aīa mea.
S peret Israel in domino: ex hoc nunc, & vsque in sæculum.
Añ. Speret Israel in domino.
Ad Magnifi. Añ. Respexisti humilitatē meam dn̄e: deus meus.

FERIA QVINTA.

Psalmus. 131.

Emento domine David: & omnis mansuetudinis eius.
S icut iurauit domino: votum vouit Deo Iacob.
S i introiero in tabernaculum domus meæ: si ascendero in lectum strati mei.
S i dedero somnū oculis meis: & palpebris meis dormitationē.
E t requiem temporibus meis donec inueniam locum domino, tabernaculum Deo Iacob.
E cce audiuimus eā in Effrata: inuenimus eā in cāpis syluæ.
I ntroibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius.
S urge dn̄e in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tuæ.
S acerdotes tui induantur iustitiā: & sancti tui exultent.
P ropter Dauid seruum tuum: non auertas faciem Christi tui.
I urauit dn̄s Dauid veritatē, & nō frustrabitur eum: de fructu ventris tui, ponam super sedem tuam.
S i custodierint filij tui testamentum meum: & testimonia mea, hæc quæ docebo eos.
E t filij eorum vsq; in sæculum: sedebunt super sedem tuam.
Q uoniam elegit dn̄s Sion: elegit eam in habitationem sibi.
H ęc requies mea in sæculum sęculi: hic habitabo qm̄ elegi eā.
V iduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus.
S acerdotes eius induam salutari: & sancti eius exultatione exultabunt.
I lluc producam cornu Dauid: paraui lucernā Christo meo.
I nimicos eius induā cōfusione: super ipsum autē efflorebit sanctifica-

etificatio mea. Aña. Et omnis mansuetudinis eius. Psalm.132.

Ecce q̄ bonū: & q̄ iucundū: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguētū in capite: quod descendit in barbā, barbā Aarō.
Quod descendit in oram vestimenti eius: sicut nos Hermon, qui descendit in montem Sion.
Quoniam illic mandauit dñs benedictionem: & vitam vsque in sæculū. Aña. Ecce q̄ bonum & q̄ iucundum. Psalmus.133.

Ecce nunc benedicite dominum: omnes serui domiini.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus Dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sācta: & benedicite dñm.
Benedicat tibi dñs ex Sion: qui fecit cœlū & terram. Psalm.134.

Laudate nomen domini: laudate serui dominum.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus Dei nostri.
Laudate dominum, quoniam bonus dominus: psallite nomini eius, quoniam suaue.
Quoniam Iacob elegit sibi dñs: Israel in possessionem sibi.
Quoniam ego cognoui q̄ magnus est dominus; & deus noster præ omnibus dijs.
Omnia quæcunque voluit dñs. fecit in cœlo, & in terra: in mari, & in omnibus abyssis.
Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluuiam fecit.
Qui ꝓducit vētos de thesauris suis: qui percussit primogenita Aegypti ab hoīe vsq; ad pecus.
Et misit signa & prodigia in medio tui Aegyptæ: in Pharaonem, & in omnes seruos eius.
Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes.
Seō regē Amorrhæorū, & Og regē Basan: & oīa regna Chanaā.
Et dedit terrā eorū hæreditatē hæreditatem Israel populo suo.
Domine nomen tuum in æternum: dñe memoriale tuum in generatione, & generationem.
Quia iudicabit dñs ppl̄m suū: & in seruis suis deprecabitur.
Simulacra gentium argentū & aurū: opera manuū hominum.
Os habent & non loquentur: oculos habent & nō videbunt.
Aures hn̄t & nō audient: neque enim est spiritus in ore ipsorū.
Similes illis fiāt qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.
Domus Israel benedicite dño: domus Aarōn benedicite dño.
Domus Leui bn̄dicite dño: qui timetis dn̄m benedicite dño.
Benedictus dñs ex Sion: qui habitat in Ierusalem. Aña. Omnia q̄cūq; voluit dñs fecit. ps.135.

Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.
Confitemini Deo deorum.
Confitemini dño dominorum.
Qui facit mirabilia magna sol.
Qui fecit cœlos in intellectu.
Qui firmauit terrā sup aquas.
Qui fecit luminaria magna.
Solem in potestatem diei.

Lunã & stellas in ptãtẽ noctis.
Qui percussit Aegyptum: cum primogenitis eorum.
Qui eduxit Isrl'ẽ medio eorũ.
In manu potenti: & brachio excelso.
Qui diuisit mare rubrum: in diuisiones.
Et eduxit Israel: per mediũ eius.
Et excussit Pharaonem: & virtutem eius in mare rubro.
Qui traduxit populum suum per desertum.
Qui percussit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem Amorrheorum.
Et Og regem Basan.
Et dedit terra eorũ hæreditatẽ.
Hereditatem Israel seruo suo.
Quia in humilitate nostra: memor fuit nostri.
Et redemit nos ab ĩimicis nr̃is.
Qui dat escam omni carni.
Confitemini Deo cœli.
Confitemini dño dñorum: qm̃ in æternum misericordia eius.
Aña. Quoniam in æternũ misericordia eius. Psalmus. 136.

SVper flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus: dum recordaremur tui Sion.
In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogauerũt nos, qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum.
Et qui abduxerunt nos: hymnũ cantate nobis de canticis Sion.
Quomodo cantabimus canticum domini: in terra aliena?
Si oblitus fuero tuĩ Ierusalem obliuioni detur dextera mea.
Adhæreat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui.
Si non proposuero Ierusalem: in principio lætitiæ meæ.
Memor esto domine filiorum Edom: in die Ierusalem.
Qui dicunt exinanite, exinanite: vsq; ad fundamentum in ea.
Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionẽ tuam, quam retribuisti nobis.
Beatus qui tenebit: & allidet paruulos suos ad petram. Aña. Hymnum cantate nobis de canticis Sion. Ad Magnificat. Ana. Deposuit potentes sanctos persequentes: & exaltauit humiles Christum confitentes.

FERIA SEXTA.

Psalmus. 137.

COnfitebor tibi domine in toto corde meo: qm̃ audisti omnia verba oris mei.
In conspectu angelorũ psallam tibi: adorabo ad templũ sanctũ tuũ, & confitebor nomini tuo.
Super misericordia tua, & veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctũ tuũ.
In quacunque die inuocauero te, exaudi me multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi domine omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui.
Et cantent in vijs domini: quoniam magna est gloria domini.

Q m excels⁹ dñs, & humilia respicit:& alta à lóge cognoscit.

Si ambulauero iu medio tribulationis, viuificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluũ me fecit dextera tua.

Dñs retribuet pro me: dñe misericordia tua in sæculũ: opa manuum tuarũ ne despicias. Aña. In conspectu angelorum psallã tibi Deus meus. Psalmus 138.

Domine probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, & resurrectionem.

Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam, & funiculum meum inuestigasti.

Et omnes vias meas præuidisti: qa nõ est sermo in lingua mea.

Ecce dñe tu cognouisti oĩa nouissima & antiqua: tu formasti me & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

Quo ibo à spiritu tuo? & quo à facie tua fugiam?

Si ascẽdero in cœlũ, tu illic es: si descendero in infernũ, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitauero in extremis maris.

Etenim illuc man⁹ tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

Et dixi forsitan tenebræ conculcabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebræ non obscurabũtur à te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ eius, ita & lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris meæ.

Confitebor tibi, qa terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opera tua, & aĩa mea cognoscet nimis.

Non est occultatũ os meũ à te, qd fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectũ meũ viderunt oculi tui: & in libro tuo oẽs scribent: dies formabũtur, & nemo ĩ eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate à me.

Quia dicitis ĩ cogitatione: accipiẽt in vanitate ciuitates suas.

Nonne qui oderunt te domine oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

Proba me deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: & deduc me in via æterna.

Aña. Domine probasti me, & cognouisti me. Psalmus. 139.

Eripe me dñe ab hoĩe malo: a viro iniquo eripe me.

Qui

Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die cõstituebãt ꝓlia.
Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labijs eorum.
Custodi me dñe de manu pctõris: & ab hoĩbus iniqs eripe me.
Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.
Et funes extenderũt in laqueũ: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.
Dixi dño deus meꝰ es tu: exaudi dñe vocem deprecationis meæ.
Domine domine virtus salutis meæ: obumbrasti super caput meum in die belli.
Non tradas me domine à desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones: in ignem deijcies eos, in miserijs non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu.
Cognoui qa faciet dñs iudiciũ inopis: & vindictam pauperum.
Veruntamen iusti confitebunt nomini tuo: & habitabũt recti cum vultu tuo. Aña. A viro iniquo libera me dñe. Psal's. 140.
Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci meæ. cum clamauero ad te.
Dirigat̃ orõ mea sicut incẽsum in ꝯspectu tuo: eleuatio manuũ mearũ sacrificiũ vespertinum.
Pone dñe custodiam ori meo: & ostiũ circunstantiæ labijs meis.
Non declines cor meum in verba malitiæ: ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Qm̃ adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sũt iuncti petræ iudices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terræ erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernnm: quia ad te dñe domine oculi mei: in te speraui non auferas animam meam.
Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: & à scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeã. Aña Dñe clamaui ad te, exaudi me. Psalmus. 141.
Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum.
Effundo in conspectu eius orationem meam: & tribulatioñe meam ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spm̃ meum: & tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabam: ab-

ſconderunt laqueum mihi.
Conſiderabã ad dexterã, & videbã:&nõ erat q cognoſceret me.
Perijt fuga à me: & non eſt qui requirat animam meam.
Clamaui ad te domine: dixi, tu es ſpes mea, portio mea in terra viuentium.
Intende ad deprecationẽ meã: quia humiliatus ſum nimis.
Libera me à pſequentibus me: quia confortati ſunt ſup me.
Educ de cuſtodia animã meam ad confitendũ nomini tuo: me expectant iuſti, donec retribuas mihi. Añ. Portio mea dñe ſit in terra viuentium. Ad Mag Aña. Suſcepit Deus Iſrael puerũ ſuũ, ſicut locutus eſt Abraham, & ſemini eius: & exaltauit humiles vſq; in ſæculum. Pſalmus. 142.

Domine exaudi orationem meã, auribus percipe obſecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iuſtitia.
Et non intres in iudicium cum ſeruo tuo: quia non iuſtificabit in conſpectu tuo omnis viuens.
Quia perſecutus eſt inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſæculi: & anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus, in me turbatum eſt cor meum.
Memor fui dierũ ãtiquorũ, meditat' ſũ ĩ oĩb' opibus tuis:& in factis manuũ tuarũ meditabar.
Expandi manus meas ad te: aĩa mea ſicut terra ſine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine, defecit ſpiritus meus.
Non auertas faciẽ tuã à me: & ſimilis ero deſcẽdẽtib' in lacũ.
Auditam fac mihi mane miſericordiam tuã: quia in te ſperaui.
Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe, ad te cõfugi: doce me facere voluntatẽ tuã, q̃a deus meus es tu.
Spiritus tuus bon' deducet me in terrã rectã, propter nomẽ tuũ dñe viuificabis me ĩ ęq̃tate tua.
Educes de tribulatione animã meam, & in miſericordia tua diſperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego ſeruus tuus ſum.

SABBATHO.

Aña. Haleluiah. Pſalmus. 143.

Benedictus dominus deus meus, qui docet manus meas ad prelium: & digitos meos ad bellum.
Miſericordia mea & refugium meum: ſuſceptor meus, & liberator meus.
Protector me', & in ipſo ſpaui: qui ſubdit ppl'm meũ ſub me.
Dñe q̃d eſt hõ, q̃a innotuiſti ei: aut filius hõis quia reputas eũ?
Homo vanitati ſimilis fact' eſt: dies eius ſicut vmbra ptereunt.
Dñe, inclina cęlos tuos & deſcẽdet: tange mõtes & fumigabũt.
Fulgura coruſcationẽ, & diſſipabis

pabis eos, emitte sagitas tuas, & conturbabis eos.
Emitte manũ tuã de alto: eripe me, & libera me de aquis multis, & de manu filiorũ alienorũ.
Quorũ os locutũ ẽ vanitatẽ: & dextera eorũ dextera iniq̃tatis.
Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus, qui redemisti Dauid seruũ tuum de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu filiorum alienorum, quorũ os locutum est vanitatem: & dextera eorũ dextera iniquitatis.
Quorum filij, sicut nouellæ plãtationes: in iuuentute sua.
Filiæ eorũ compositæ, circumornatę vt similitudo templi.
Promptuaria eorũ plena, eructãtia ex hoc in illud.
Oues eorum fętosę abundantes in egressibus suis: boues eorum crassæ.
Non est ruina macerię, neq; trãsit⁹: neq; clamor in plateis eorũ.
Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus populus, cuius dñs deus eius. Ana. Benedictus dñs deus meus. Psalmus. 144.
Exaltabo te deus meus rex, & benedicam nomini tuo in sæculũ, & in sęculum sęculi.
Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in sęculum, & in sęculum sęculi.
Magn⁹ dñs, & laudabilis nimis: & magnitudinis ei⁹ nõ est finis.
Gñatio & gñatio laudabit opa tua: & potẽtiã tuã ꝓnunciabũt.
Magnificentiam gloriæ sancti tatis tuę loquentur: & mirabilia tua narrabunt.
Et virtutem terribilium tuorũ dicent: & magnitudinem tuam narrabunt.
Memoriam abundantiæ suauitatis tuę eructabunt, & iustitia tua exultabunt.
Miserator & misericors dñs: patiens & multum misericors.
Suauis dñs vniuersis: & miserationes eius super oĩa opera eius.
Confiteantur tibi dñe oĩa opera tua, & sancti tui benedicãt tibi.
Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur
Vt notam faciant filijs hominum potentiam tuam: & gloriã magnificentię regni tui.
Regnũ tuũ regnũ omniũ sęculorũ: & dominatio tua in omni generatione & generationem.
Fidelis dominus ĩ omnibus verbis suis, & sanctus in omnibus operibus suis.
Alleuat domin⁹ omnes qui corruunt, & erigit omnes elisos.
Oculi omniũ in te sperant domine: & tu das escam illorum in tempore opportuno.
Aperis tu manũ tuam, & imples omne animal benedictione.
Iustus dñs in oĩbus vijs suis: & sanctus in oĩbus operibus suis.
Prope est dñs omnibus inuocãtibus eum, omnibus inuocantibus eum in veritate.

Voluntatem

Voluntatem timentium se faciet: & deprecationem eorũ exaudiet, & saluos faciet eos.
Custodit dñs oẽs diligentes se: & omnes peccatores disperdet.
Laudationem dñi loquetur os meũ: & bñdicat oĩs caro nomini sctõ eius in sæculum, & in sæculum sæculi. Añ. In æternum, & in sęculum sęculi. Psalm⁹. 145.

LAuda aĩa mea dñm: laudabo dominum in vita mea: psallam deo meo, quandiu fuero.
Nolite confidere ĩ principib⁹: in filijs hoĩum, in qb⁹ nõ est salus.
Exibit spirit⁹ eius & reuertetur in terrã suã: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius: spes eius in dño Deo ipsius: qui fecit cælum & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt.
Qui custodit veritatem in sęculum: facit iudicium iniuriam patientibus: dat escam esuriẽtibus.
Domin⁹ soluit compeditos: dominus illuminat cæcos.
Dominus erigit elisos: domin⁹ diligit iustos.
Dominus custodit aduenas: pupillum, & viduam suscipiet: & vias peccatorum disperdet.
Regnabit dñs in sæcula: deus tuus, Sion, in generatione & generationem. Aña. Laudabo Deum meũ, in vita mea. Psalmus. 146.

LAudate dñm, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit iucunda, decoraq; laudatio.
Ædificans Ierusalem dñs: dispersiones Israelis congregabit.
Qui sanat cõtritos corde: & alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinẽ stellarũ: & oĩb⁹ eis nomina vocat.
Magnus dominus noster, & magna virtus eius: & sapientię eius non est numerus.
Suscipiẽs mãsuetos dñs: humiliãs aũt pctõres vsq; ad terram.
Præcinite dño in cõfessione: psallite Deo nostro in cithara.
Qui operit cœlum nubibus: & parat terræ pluuiam.
Qui producit in montibus fænũ: & herbã seruituti hominũ.
Qui dat iumẽtis escã ipsorũ: & pullis coruorũ inuocantib⁹ eũ.
Nõ in fortitudine equi voluntatem habebit: neque in tibijs viri beneplacitum erit ei.
Beneplacitũ est dño sup timẽtes eũ: & in eis, qui sperant super misericordia eius. Añ Deo nrõ iucũda sit laudatio. Psalm⁹ 147.

LAuda Ierusalem dominum: lauda Deum tuum Sion.
Qm̃ confortauit seras portarũ tuarum: bñdixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquiũ suum terræ: velociter currit sermo eius.
Qui dat niuem sicut lanã: nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suum sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit?
Emittet verbũ suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus eius & fluẽt

aquę.
Qui annũciat vbũ suũ Iacob: iustitias & iudicia sua Israel.
Non fecit taliter oĩ nationi: & iudicia sua nõ manifestauit eis.
Aña. Lauda Ierusalem dominũ.
Tempore Paschali ad oẽs psalmos dicitur hæc tantum Aña.
Halłah, halłah, halłah. Psals. 148.
Laudate dominum de cælis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum oẽs angeli eius: laudate eum oẽs virtutes eius.
Laudate eũ sol, & luna: laudate eum omnes stellæ & lumen.
Laudate eum cęli cælorum: & aquæ oẽs, quę super cęlos sunt, laudent nomen domini.
Qnia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt.
Statuit ea in ęternum, & in sæculum sæculi: pręceptum posuit, & non præteribit.
Laudate dñm de terra: dracones & omnes abyssi.
Ignis, grando, nix glacies, spũs, pcellarũ: quæ faciũt verbũ eius.
Montes & omnes colles, ligna fructifera, & omnes cedri.
Bestiæ, & vniuersa pecora: serpentes, & volucres pennatę.
Reges terrę, & oẽs populi: principes & omnes iudices terræ.
Iuuenes, & virgines, senes cũ iunioribꝰ laudẽt nomen dñi: quia exaltatũ est nomen eius solius.
Cõfessio eiꝰ sup cælum & terrã: & exaltauit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis eius: filijs Israel populo, appropinquanti sibi. Psalmus. 149.
Cantate domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum.
Lętetur Israel in eo q̃ fecit eum: & filiæ Sion exultẽt in rege suo.
Laudent nomẽ eius ic choro: in tympano & psalterio psallãt ei.
Quia beneplacitum est domino ĩ populo suo: & exaltauit mãsuetos in salutem.
Exultabunt sancti in gloria: lætabuntur in cubilibus suis.
Exultatiões dei ĩ gutture eorũ: & gladij ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: & nobiles eorũ in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudicium conscriptum: gloria hęc est omnibꝰ sanctis eius. Psalmus. 150.
Laudate dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eiꝰ: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eũ in sono tubæ laudate eum in psalterio & cithara.
Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo.
Laudate eum in cymbalis bene sonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dominum.

FERIA SECVNDA.
Canticum Isaiæ. 12.

Confitebor tibi dñe, qm̃ iratus es mihi: cõuersus est furor tuus, & consolatus es me.
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam, & non timebo.
Quia fortitudo mea & laus mea dñs: & factus est mihi in salutẽ.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris, & dicetis in illa die, confitemini domino, & inuocate nomen eius eius.
Notas facite in populis adinuẽtiones eius, mementote quoniã excelsum est nomen eius.
Cantate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.
Exulta & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui sctũs Israel. Ana. Conuersus est furor tuus dñe, & consolatus es me.

FERIA TERTIA.
Canticũ Ezechiæ regis Isa. 38.

Ego dixi in dimidio dierum meorũ: vadã ad portas ĩferi.
Quæsiui residuum annorum meorum: dixi, nõ videbo dominum deum in terra viuentium.
Non aspiciam hominem vltra: & habitatorem quietis.
Generatio mea ablata est & conuoluta est à me, quasi tabernacula pastorum.
Præcisa est velut à texente vita mea, dum adhuc ordirer succidit me, de mane vsque ad vesperam finies me.
Sperabam vsq; ad mane, quasi leo, sic contriuit oĩa ossa mea.
De mane vsq; ad vesperã finies me, sicut pullus hirũdinis sic clamabo, meditabor vt columba.
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelsum.
Domine, vim patior, responde pro me, quid dicã, aut quid respondebit mihi, cũ ipse fecerit?
Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine aĩæ meæ.
Domine, si sic viuitur, & in talibus vita spũs mei: corripies me & viuificabis me, ecce in pace amaritudo mea amarissima.
Tu aũt eruisti animam meam, vt nõ periret: proiecisti post tergum tuũ omnia peccata mea.
Quia non infernus cõfitebitur tibi, neq; mors laudabit te: nõ expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.
Viuens viuẽs ipse cõfitebitur tibi, sicut & ego hodie, pater filijs notam faciet veritatem tuam.
Dñe saluum me fac: & psalmos nostros cantabimus cũctis diebus vitæ nostræ in domo domini. Ana. Cunctis diebus vitæ nostræ saluos nos fac domine.

FERIA QVARTA.
Canticum Annæ primo Reg. 2.

Exultauit cor meum in domino, & exaltatum est cornu meum in Deo meo.
Dilatatum est os meũ super inimicos meos, quia lætata sum in salutari tuo.
Nõ est sanctus, vt est dominus, neq; enim est alius extra te, & nõ

non est fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui subli mia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vestro, quia deus scientiarum dñs est: & ipsi præparantur cogitationes.
Arcus fortium superatus est: & infirmi accincti sunt robore.
Repleti pri⁹ pro panibus se loca uerūt: & famelici saturati sunt.
Donec sterilis pepit plurimos: & quæ multos habebat filios, in firmata est.
Dñs mortificat, & viuificat: deducit ad inferos, & reducit.
Dominus pauperem facit, & ditat: humiliat, & subleuat.
Suscitās de puluere egenum: & de stercore erigens pauperem.
Vt sedeat cum principibus: & solium gloriæ teneat.
Domini enim sunt cardines terræ: & posuit super eos orbem.
Pedes sanctorum suorum seruabit: & impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.
Dñm formidabunt aduersarij ei⁹: & sup ipsos in cælis tonabit.
Domin⁹ iudicabit fines terræ: & dabit imperium regi suo, & sublimabit cornu Christi sui.
Añā. Dñs iudicabit fines terræ.

FERIA QVARTA.

Cāticum Mariæ sororis Moysi.

Cantem⁹ domino, gloriose enī magnificat⁹ est: equum & ascensorem proiecit in mare.
Fortitudo mea, & laus mea dominus, & fact⁹ est mihi ī salutē. Iste Deus meus, & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.
Dñs quasi vir pugnator, omīs nomē eius: currus Pharaonis, & exercitū eius proiecit in mare.
Electi principes eius submersi sunt in mari rubro, abyssi operuerunt eos: descenderunt in pfundum quasi lapis.
Dextera tua domine magnificata est in fortitudine: dextera tua domine percussit inimicū: & ī multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios meos.
Misisti irā tuam, quæ deuorauit eos sicut stipulam: & in spū furoris tui congregatæ sunt aquæ.
Stetit vnda fluēs: congregatæ sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus, persequar & cōprehendam, diuidam spolia: implebitur anima mea.
Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.
Flauit spiritus tuus, & operuit eos mare submersi sūt quasi plūbum in aquis vehementibus.
Quis similis tui in fortib⁹ dñe quis similis tui? magnificus in sanctitate, terribilis atq; laudabilis, & faciens mirabilia?
Extēdisti manuum tuam: & deuorauit eos terra.
Dux fuisti in misericordia tua populo, quem redemisti.
Et portasti eum in fortitudine tua, ad habitaculū sanctū tuū.
Ascenderunt populi, & irati sunt: dolores obtinuerunt habita-

bitatores Philisthijm.
T unc cõturbati sunt principes Edon, robustos Moab obtinuit tremor:obriguerunt omnes habitatores Chanaan.
I rruat super eos formido, & pauor:ĩ magnitudine brachij tui.
F iant immobiles quasi lapis: donec pertranseat populus tuus dñe: donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.
I ntroduces eos, & plantabis in monte hæreditabis tuæ:firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es domine.
S anctuarium tuum dñe, quod firmauerunt manus tuæ: dñs regnabit in æternum, & vltra.
I ngressus est enim eques Pharao cum curribus, & equitibus eius in mare: & reduxit super eos dominus aquas maris.
F ilij aũt Israel ambulauerunt per siccum:in medio eius. Aña. In æternũ dñs regnabit, & vltra.

FERIA SEXTA.

Canticum Abachuc. iij. cap.

D Omine audiui auditionẽ tuam:& timui.
D omine opus tuum: in medio annorum viuifica illud.
I n medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis.
D eus ab austro veniet: & sanctus de monte Pharan.
O peruit cælos gloria eius: & laudis eius plena est terra.
S plendor eius, vt lux erit: cornua in manibus eius.
I bi abscõdita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
E gredietur diabol⁹ ante pedes eius: stetit, & mensus est terrã.
A spexit, & dissoluit gentes: & contriti sunt montes sęculi.
I ncuruati sunt colles mundi: ab itineribus ęternitatis eius.
P ro iniquitate vidi tẽtoria Æthiopiæ: turbabuntur pelles terræ Madian.
N unquid in fluminibus iratus es dñe: aut in fluminibus furor tu⁹, vel in mari indignatio tua?
Q ui ascẽdis super equos tuos: & quadrigę tuæ saluatio.
S uscitãs suscitabis arcũ tuum: iuramẽta tribub⁹ q̃ locutus es.
F luuios scindes terræ: viderunt te, & doluerunt montes, gurges aquarum transijt.
D edit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit.
S ol & luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarum ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.
I n fremitu conculcabis terrã: & in furore obstupefacies gentes.
E gressus es in salutem populi tui: in salutem cũ Christo tuo.
P ercussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum eius vsque ad collum.
M aledixisti sceptris eius: capiti bellatorum eius, veniẽtibus vt turbo ad dispergendum me.
E xultatio eorum, sicut eius: qui deuorat pauperẽ in abscõdito.
V iã fecisti in mari equis tuis: in lu-

in luto aquarum multarum.
Audiui, & conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis: & subter me scateat.
Vt requiescam in die tribulationis: & ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliuæ: & arua nõ afferent cibum.
Abscindetur de ouili pecus: & non erit armentum in præsepibus.
Ego aũt in domino gaudebo: & exultabo in Deo Iesu meo.
Deus dñs fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentẽ.
Antiphona. Domine audiui auditum tuum, & timui.

SABBATHO

Canticum Moysi. Deutero. 32.

Audite cæli quæ loquor: audiat terra verba oris mei.
Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiũ meum.
Quasi imber super herbam, & quasi stillæ sup gramina: quia nomen domini inuocabo.
Date magnificentiam Deo nostro: Dei perfecta sunt opera: & omnes viæ eius iudicia.
Deus fidelis absq; vlla iniquitate, iustus & rectus: peccauerunt ei, & non filij eius in sordibus.
Generatio praua, atque peruersa: hæccine reddis domino popule stulte, & insipiens?
Nunquid nõ ipse est prr tuus: q̃ possedit te, & fecit, & creauit te?
Memento dierum antiquorum cogita generationes singulas.
Interroga patrem tuum, & annunciabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi.
Quãdo diuidebat altissim⁹ gentes: qñ separabat filios Adam.
Cõstituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum Israel.
Pars autem dñi populus eius: Iacob funiculus hęreditatis eius.
Inuenit eũ ĩ terra deserta: in loco horroris & vastæ solitudinis.
Circũduxit eũ, & docuit: & custodiuit quasi pupillã oculi sui.
Sicut aq̃la puocans ad volãdũ pullos suos: & sup eos volitans.
Expãdit alas suas, & assumpsit eos, atq; portauit ĩ humeris suis
Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.
Constituit eũ sup excelsam terrã: vt comederet fructus agrorũ.
Vt suget mel de petra: oleũque de saxo durissimo.
Butyrum de armento, & lac de ouibus: cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan.
Et hircos cum medulla tritici: & sanguinem vuę biberent meracissimum.
Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit: incrassatus, impinguatus, dilatatus.
Dereliquit Deũ factorem suum: & recessit à Deo salutari suo.
Prouocauerũt eum in dijs alienis:

nis: & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

Immolauerũt demonijs, & non Deo: dijs quos ignorabant.

Noui, recentesq; venerunt: quos non coluerunt patres eorum.

Deũ qui te genuit, dereliquisti, & oblitus es dñi creatoris tui.

Vidit dominus, & ad iracundiã concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui, & filiæ.

Et ait, abscondam faciẽ meã ab eis, & cõsiderabo nouissima eorũ

Generatio enim peruersa est: & infideles filij.

Ipsi me prouocauerunt in eo, q̃ non erat deus: & irritauerunt ĩ vanitatibus suis.

Et ego ꝓuocabo eos in eo qui non est populus: & in gente stulta irritabo illos.

Ignis succẽsus est ĩ furore meo: & ardebit vsque ad inferni nouissima.

Deuorabitq; terram cum germine suo: & montium fundamenta cõburet.

Congregabo super eos mala: & sagittas meas complebo in eis.

Cõsumẽtur fame: & deuorabũt eos aues morsu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos: cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, & intus pauor: iuuenẽ simul & virginem lactentem cum hoĩe sene.

Et dixi, vbi nã sunt? cessare faciã ex hoĩbus memoriam eorũ.

Sed ꝓp irã inimicorum distuli. ne forte superbirẽt hostes eorũ.

Et dicerẽt, manus nostra excelsa: & non dñs fecit hæc omnia;

Gẽs absq; cõsilio est, & sine prudẽtia: vtinã saperẽt & intelligerent, ac nouissima prouiderent,

Quõ persequebat' vnus mille: & duo fugarent decem millia?

Nõne ideo, quia deus suus vendidit eos: & dñs conclusit illos?

Non enim est deus nr̃, vt dij eorũ: & inimici nr̃i sunt iudices.

De vinea Sodomorum vinea eorũ: & de suburbanis Gomorrę.

Vua eorum vua fellis: & botrus amarissimus.

Fel draconum vinum eorum: & venenum aspidum insanabile.

Nonne hęc condita sunt apud me: & signata in thesauris meis?

Mea est vltio, & ego retribuam eis in tẽpore: vt labat' pes eorũ.

Iuxta est dies perditionis: & adesse festinant tempora.

Iudicabit dñs populum suum: & in seruis suis miserebitur.

Videbit ꝙ infirmata sit manus, & clausi quoq; defecerunt: residuiq; consumpti sunt.

Et dicent, vbi sunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam?

De quorum victimis comedebant adipes; & bibebant vinum libaminum.

Surgant, & opitulentur vobis: & in necessitate vos protegant.

Videte ꝙ ego sim solus: & non sit alius Deus prętermе.

Ego occidã, & ego viuere faciã: pcutiã, & ego sanabo, & non est

qui

qui de manu mea possit eruere
Leuabo ad cęlũ manũ meam, & dicam: viuo ego in ęternum.
Si acuero vt fulgur gladiũ meũ & arripuerit iudiciũ manº meę.
Reddã vltionẽ hostibus meis: & his qui oderunt me retribuã.
Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisorũ:& de captiuitate nudati inimicorũ capitis.
Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorũ suorũ vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorum: & propitius erit terrę populi sui. Ana. Et in seruis suis dominus miserebitur.

Canticũ triũ puerorũ. Danie. iij.

Benedicite oĩa opera domini domino: laudate & superexaltate eum in sęcula.
Benedicite angeli domini domino: benedicite cęli domino.
Benedicite aquę oẽs quę super cęlos sunt dño: benedicite omnes virtutes domini domino.
Benedicite sol, & luna domino: benedicite stellę cęli domino.
Benedicite imber & ros dño: benedicite omnes spiritus Dei domino.
Benedicite ignis & æstus dño: benedicite frigus & æstas dño.
Benedicite rores & pruina dño: benedicite gelu & frigus dño.
Benedicite glacies & niues dño: benedicite noctes & dies dño.
Benedicite lux & tenebræ dño: bñdicite fulgura & nubes dño.
Benedicat terra dominum: laudet & superexaltet eũ in sęcula.
Benedicite montes & colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes dño: benedicite maria, & flumina domino.
Benedicite cete & omnia quæ mouentur in aquis dño: benedicite oẽs volucres cæli domino.
Benedicite oẽs bestiæ, & pecora dño: benedicite filij hoĩum dño.
Benedicat Israel dñm: laudet & superexaltet eum in sæcula.
Bndicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui domini domino.
Benedicite spiritus & animæ iustorum domino: benedicite sancti & humiles corde domino.
Benedicite Anania, Azaria, Misael dominum: laudate, & super exaltate eum in sæcula.
Benedicamus patrem, & filium cum sancto spiritu: laudemus & superexaltemus eum in sæcula.
Benedictus es dñe in firmamento cæli: & laudabilis, & gloriosus & superexaltatus in sæcula.

Canticum Zachariæ.

Benedictus dominus deus Israel: quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ.
Et erexit cornu salutis nobis in domo Dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os sctõrũ: q̃ à sæculo sunt prophetarũ eius.
Salutem ex inimicis nostris: & de manu oĩum q̃ oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam

cum patribus nostris: & memorari testamenti sui sancti.
Iusiurandum quod iurauit ad Abraham patrem nostrum: daturum se nobis.
Vt sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati: seruiamus illi.
In sanctitate & iustitia coram ipso: omnibus diebus nostris.
Et tu puer propheta altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem domini, parare vias eius.
Ad dandam scientiam salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera misericordiæ Dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto.
Illuminare his qui in tenebris & vmbra mortis sedent: ad dirigẽdos pedes nr̃os ĩ viã pacis.

Canticu Ambrosij, & Augusti.

TE Deum laudamus: te dominum confitemur.
Te æternum patrem: omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi cœli, & vniuersæ potestates.
Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus dominus deus sabaoth.
Pleni sunt cœli & terra maiestatis gloriæ tuæ.
Te gloriosus apostolorũ chorus,
Te prophetarum laudabilis numerus.
Te martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum, sancta confitetur ecclesia.
Patrem immensæ maiestatis.
Venerandum tuum verum, & vnicum filium.
Sãctũ quoq; paraclytũ spiritũ.
Tu rex gloriæ Christe.
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna cęlorũ.
Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria patris.
Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus, tuis famulis subueni, quos precioso sanguine redemisti.
Aeterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.
Saluum fac populum tuum domine: & benedic hæreditati tuæ.
Et rege eos, & extolle illos: vsq; in æternum.
Per singulos dies: bñdicim⁹ te.
Et laudamus nomen tuum in seculum: & in sæculum sæculi.
Dignare domine die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodum sperauimus in te.

In te

In te domine speraui: non confundar in æternum.

Symbolum Athanasij.

Qvicunque vult saluus esse: ante omnia op⁹ est: vt teneat catholicã fidẽ.

Quã nisi quisque integram inuiolatamque seruauerit: absque dubio in ęternum peribit.

Fides autem catholica hæc est: vt vnum Deum in trinitate, & trinitatẽ in vnitate veneremur.

Neq; confundentes personas: neque substantiam separantes.

Alia est enim persona patris, alia filij, alia spiritus sancti.

Sed patris, & filij, & spiritus sancti, vna est diuinitas: æqualis gloria, coæterna maiestas.

Qualis pater, talis filius, talis spiritus sanctus.

Increatus pater, increatus filius, increatus spiritus sanctus.

Immenus pater, immẽsus fili⁹, immensus spiritus sanctus.

Æternus pater, æternus filius, æternus spiritus sanctus.

Et tñ nõ tres ęterni: sed vn⁹ ętern⁹

Sicut nõ tres ĩcreati, nec tres immẽsi: sed vn⁹ ĩcreat⁹, & vn⁹ ĩmẽs⁹

Similiter omñs pater, omñs fili⁹ omnipotens spiritus sanctus.

Et tamẽ nõ tres omnipotentes: sed vnus omnipotens.

Ita deus pater, deus filius, deus spiritus sanctus.

Et tñ nõ tres dij: sed vn⁹ est de⁹.

Ita dominus pater, dominus filius, dominus spiritus sanctus.

Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.

Quia sicut singillatim vnãquãque personã, Deũ, ac dñm confiteri Christiana veritate cõpellimur: ita tres deos aut dominos dicere: catholica religione prohibemur.

Pater a nullo est fact⁹: nec creatus, nec genitus.

Filius à patre solo est, non factus, nec creatus: sed genitus.

Spiritus sanctus à patre & filio: non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Vnus ergo pater, nõ tres patres: vn⁹ fili⁹, nõ tres filij: vn⁹ spiritus sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac trinitate, nihil prius aut posteri⁹: nihil mai⁹ aut min⁹ sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, & coæquales.

Ita vt per omnia, sicut iã supradictũ est: & vnitas in trinitate, & trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessariũ est ad ęternã salutẽ: vt incarnationẽ quoq; dñi nostri Iesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, vt credam⁹ & cõfiteamur: q a dñs noster Ies⁹ Christus, Dei filius, Deus & homo est.

Deus est ex substãtia patris ante sęcula genit⁹: & homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali & humana carne subsistens.
Æqualis patri secundum diuinitatem: minor patre secundũ humanitatem.
Qui licet deus sit & homo: non duo tamẽ, sed vnus est Christus.
Vnus autem non conuersione diuinitatis in carnẽ: sed assumptione humanitatis in Deum.
Vnus omnino, non confusione substantiæ: sed vnitate personæ
Nam sicut anima rationalis, & caro, vnus est homo: ita deus & homo, vnus est Christus.
Qui passus est pro salute nr̃a, descendit ad inferos: tertia die resurrexit à mortuis.
Ascendit ad cęlos sedet ad dexterã Dei patris oĩpotẽtis: ĩde ventur⁹ ẽ iudicare viuos & mortuos.
Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habẽt cum corporibus suis: & reddituri sunt de factis proprijs rationem.
Et q bona egerũt, ibũt ĩ vitã ęternã: qui verò mala, ĩ ignẽ ęternũ.
Hæc est fides catholica: quã nisi quisq; fideliter, firmiterq; crediderit, saluus esse non poterit.

Canticũ beatissimę Marię virginis.

MAgnificat anima mea dominum.
Et exultauit spiritus meus: in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatã me dicẽt omnes generatiões.
Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum nomen eius.
Et misericordia eius à progenie in progenies: timentibus eum.
Fecit potẽtiã in brachio suo: dispersit superbos mẽte cordis sui.
Deposuit potentes de sede: & exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.
Sicut locutus est ad patres nostros: Abrahã, & semini ei⁹ ĩ sc̃la.

Canticum Symeonis [illegible]

NVnc dimittis seruũ tuũ dñe: secundũ verbũ tuũ ĩ pace.
Quia viderunt oculi mei: salutare tuum.
Quod parasti: ante faciem omnium populorum.
Lumen ad reuelationẽ gentiũ: & gloriam plebis tuæ Israel.

Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deũ patrẽ oĩpotẽtem: creatorẽ cęli & terræ.
Et ĩ Iesũ Christũ filiũ ei⁹ vnicũ dominum nostrum.
Qui cõcept⁹ est de spiritu sãcto,
Natus ex Maria virgine.
Passus sub pontio Pilato.
Crucifixus, mortuus, & sepult⁹.

Descen-

Descendit ad inferos.
Tertia die resurrexit à mortuis.
Ascendit ad cœlos: sedet ad dexteram dei patris omnipotentis,
Inde venturus est iudicare viuos & mortuos.
Credo in spiritum sanctum.
Sanctam ecclesiam catholicam
Sanctorum communionem.
Remissionem peccatorum.
Carnis resurrectionem.
Vitam æternam. Amen.

Oratio Dominicalis.

Ater noster qui es in cœlis, sãctificetur nomen tuum.
Adueniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua, sicut in cœlo & in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.
Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.
Et ne nos inducas ĩ tẽtationem.
Sed libera nos à malo. Amen.

Ante litanias. psalmus.

Deus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum me festina.
Confundantur, & reuereantur: qui quærunt animam meam:
Auertantur retrorsum, & erubescant: qui volunt mihi mala.
Auertantur statim erubescentes qui dicunt mihi, euge euge.
Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te: & dicant semper magnificetur dominus, qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus & pauper sũ: deus adiuua me.
Adiutor meus & liberator meus es tu dñe: ne moreris. Gloria.

Kyrie eleison. Christe eleison.
Christe audi nos.
Pater de cælis deus, miserere nobis.
Fili redemptor mundi Deus, miserere nobis.
Spiritus sancte Deus, mis. nob.
Sancta Trinitas vnus Deus miserere nobis.
Sancta Maria, ora pro nobis.
Sancta Dei genitrix ora
Sancta virgo virginum ora
Sancte Michael ora
Sancte Gabriel ora
Sancte Raphael ora
Omnes sancti angeli, & archangeli, orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orate pro nob.
Sancte Ioannes Baptista ora
Omnes sancti Patriarchę & prophetæ, orate pro nobis.
Sancte Petre ora
Sancte Paule ora
Sancte Andrea ora
Sancte Iacobe ora
Sancte Ioannes ora
Sancte Thoma ora
Sancte Iacobe ora

Sancte Philippe ora
Sancte Bartholomæe ora
Sancte Matthæe ora
Sancte Simon ora
Sancte Thadęe ora
Sancte Matthia ora
Sancte Marce ora
Sancte Luca ora
Sancte Barnaba ora
Omnes sancti discipuli dñi, orate pro nobis.
Omnes sancti Innncẽtes, orate
Sancte Stephane ora
Sancte Clemens ora
Sancte Corneli ora
Sancte Cypriane ora
Sancte Laurenti ora
Sancte Vincenti ora
Sãcte Dionysi cum socijs tuis: orate pro nobis.
Sancte Maurici cum socijs tuis: orate pro nobis.
Sancte Sebastiane ora
Sancte Thoma ora
Sancte Petre ora
Omnes Sancti martyres. orate pro nobis.
Sancte Sylvester ora
Sancte Hylari ora
Sancte Martine ora
Sancte Augustine ora
Sancte Ambrosi ora
Sancte Gregori ora
Sancte Nicolae ora
Sancte Antonine ora
Sancte Dominice ora
Sancte Dominice ora
Sancte Thoma ora
Sancte Vincenti ora
Sancte Francisce ora
Sancte Hieronyme ora
Sancte Benedicte ora
Sancte Antoni ora
Sancte Benarde ora
Omnes sancti confessores: orate pro nobis.
Sancta Maria Magdalena: ora
Sancta Martha ora
Sancta Felicitas ora
Sancta Perpetua ora
Sancta Agatha ora
Sancta Lucia ora
Sancta Agnes ora
Sancta Cecilia ora
Sancta Catherina ora
Sancta Margarita ora
Sãcta Vrsula cũ socijs tuis: ora
Sancta Catherina ora
Omnes sanctę virgines. orate
Omnes sancti: orate pro no.
Propitius esto, parce nobis domine.
A damnatione perpetua, libera nos domine.
A subitanea & improuisa morte. libera nos domine.
Ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis: libera nos domine.
Ab infestationibus dęmonum, libera nos domine.
Ab omni immunditia mentis & corporis, libera nos domine.
Ab ira, & odio, & omni mala volũtate, libera nos domine.
Ab immundis cogitationibus, libera nos domine.
A peste & famæ. libera no.
A cęcitate cordis, libera nos do.
A fulgure & tempestate, li. nos.

A b omni malo, libera nos dñe.
P er mysterium sanctæ incarnationis tuæ, libera nos domi.
P er passionem & crucem tuam, libera nos domine.
P er gloriosam resurrectionem tuam, libera nos domine.
P er admirabilem ascensionem tuam, libera nos domine.
P er gratiam sancti spiritus paracleti, libera nos domine,
I n die iudicij, libera nos dñe.
P eccatores, te rogam⁹ audi no.
V t pacem nobis dones, te rogamus audi nos.
V t misericordia & pietas tua nos custodiat: te rogamus audi nos.
V t ecclesiam tuam regere ac defensare digneris, te rog. audi.
V t donum apostolicum, & omnes gradus ecclesię in sancta religione conseruare digneris, te rogamus audi.
V t episcopos & Prælatos nr̃os, & cũctas cõgregatiões illis cõmissas ĩ tuo sc̃o s̃uitio cõseruare digneris, te rogamus.
V t regibus & principibus nr̃is, pacem & veram concordiam atque victoriam donare digneris, te rogamus audi nos.
V t cunctum populum Christianum precioso sanguine tuo redemptum conseruare digneris, te rogamus audi nos.
V t omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus audi nos.
V t aĩas nostras, & parentũ nostrorũ ab æterna damnatione eripias, te rogamus audi nos.
V t fructus terrę dare & cõseruare digneris, te roga. audi nos.
V t oculos misericordię tuæ sup nos reducere digneris, te rog.
V t obsequiũ seruitutis nostræ rationabile facias, te rog. au.
V t mentes nr̃as ad cælestia desideria erigas, te rog. audi nos.
V t miserias pauperum, & captiuorum intueri, & releuarę dignéris, te rogamus audi nos
V t loca nostra, & oẽs habitantes in eis visitare & consolari digneris, te roga. audi nos.
V t ciuitatẽ istam & oẽm populum eius protegere & ꝯseruare digneris, te roga. audi nos.
V t omnes fideles nauigantes, & itinerantes ad portum salutis perducere digneris, te rogamus audi nos.
V t regularibus disciplinis nos instruere digneris, te rogam⁹ audi nos.
V t oĩbus fidelibus defunctis requiẽ ęternã dones, te rog. au.
V t nos exaudire digneris, te ro.
F ili Dei, te rogamus audi nos.
℟. Fili. &c. A gnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce: exaudñe. ℟. Agnus. &c. A gnus Dei, qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine. ℟. Agnus. &c. A gnus Dei, qui tollis peccata mundi mise. no. ℟. Agnus. &c. K yrie eleison. C hriste eleison. K yrie elei. P ater noster. E t ne nos inducas in tentationem.

℣. Post partum.

℣. Ora pro nobis beate Dñice.

℣. Sapientiam sanctorum narrent populi.

℟. Et laudem eorum nunciet ecclesia.

℣. Memor esto ꝯgregatiōis tuæ,

℣. Saluos fac seruos tuos, & ancillas tuas.

℣. Esto nobis domine turris fortitudis.

℣. Fiat pax. Dominus vobiscū.

℟. Et cum spiritu tu. Oremus.

Oratio.

PRotege domine famulos tuos subsidijs pacis: & beatæ Mariç semper virginis patrocinijs confidentes, à cunctis hostibus redde securos. Oratio.

COncede quæsumus omnipotens Deus: vt qui peccatorum nostrorum pondere premimur, beati Dñici confessoris tui prōcinio subleuemur. Orō.

COncede quæsumus omnipotens Deus: vt ad meliorem vitam sanctorum tuorum Petri, Antonini, Thomæ, Vincentij, & Catharinæ exempla nos prouocent: quatenus, quorum memoriam agimus, etiam actus imitemur. Oratio.

INeffabilē misericordiam tuā domine nobis clementer ostēde: vt simul nos, & à peccatis omnibus exuas, & à pœnis quas pro his meremur, eripias. Oratio.

PRætende domine famulis & famulabus tuis dexteram cœlestis auxilij: vt te toto corde perquirant, & quæ digne postulant, assequantur. Oratio.

ECclesiæ tuæ domine preces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis, secura tibi seruiat libertate. Oratio.

DEus, à quo sancta desideria: recta consilia, & iusta sunt opera: da seruis tuis illam, quam mundus dare non potest, paçem: vt & corda nostra mandatis tuis dedita: & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Christum dominum nostrum. Amen.

RVBRI-

RVBRICA DE OFFI-cio in communi.

De quo officium [illegible]dum.

NOtandum ꝙ per totum annum officiũ tam diei, q̃ noctis est de tpe celebrãdum, exceptis diebus, quibus de festis sanctorũ, aut eorum octa. (put in rubricis seu ordinario ipsorũ disponitur) agendum est. Quã do igitur de tẽpore est celebrandum, omnibus Dominicis extra tempus Paschale, faciendæ sunt nouem lectiones in matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres: nisi in triduo ante pascha. Tempus autem paschale vocatur à missa de vigilia paschæ, & deinceps vsque ad primas vesperas Trinitatis exclusiuè.

De [illegible] in prim[illegible] vesp. D[illegible]icæ.

OMni tempore quando historia Dominicalis ĩ sua prima Dominica inchoat̃, responsorium dicẽdum est in primis vesperis. Quando vero propter aliquod impendimentum Dominica non habet primas vesperas, vel historia Dominicalis non can tatur in Dominica, ĩ qua primo debuit ĩchoari: rñsoriũ in vesp. de cętero nõ dicat̃.

De orati[illegible] Dominicali.

ORatio Dominicalis semper dicenda est sabbatho pręcedenti ad vesperas. & in ipsa Dominica ad omnes horas tã diei quam noctis quãdo de Dominica agitur: prærerquam in prima & in cõpletorio: vbicũq; enim dicitur, hæc oratio dicatur ad horas: nunquã intelligit̃ de prima: neque de Completorio, nisi specialiter exprimatur.

¶ Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias hebdo. vsq; ad vesperas Sabbathi exclusiue, ad omnes horas, tam diei, q̃iam noctis, quando de tempore agitur, nisi in ieiunijs Quatuor temporum Aduentus, & in quarta feria Cinerum, & deinceps vsque ad Dominicam in Albis exclusiuè, & nisi in trib⁹ diebus Rogationum: & nisi in hebd. Pentec. & nisi duæ, aut plures orationes Dominicales infra hebdomadã sint dicẽdæ. Quãdo enim duæ, vel plures orationes infra hebdomadam vnam dicendæ fuerint, postquam vna fuerit incepta, dicatur quãdo de tempore agitur vsque dum alia inchoetur, & sic deinceps, si plures dicẽdæ fuerint.

¶ Illæ autem orationes, quæ infra hebdo. inchoantur, semper sunt in laudibus inchoandæ.

¶ Oratio etiam, quæ dicitur ad laudes, semper dicenda est ad Tertiam, Sextam, & Nonam, nisi in ieiunijs Quatuor temporum Aduentus, & in duobus diebus Rogationum.

¶ Dicitur etiam ad vespe. quando agitur de eodem, de quo in lau-

laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, & in duobus diebus Rogationum.

De Homilia Dominicali.

IN omni Dñica, nisi festũ vel octaua dies festi habẽtis octauam solennem, vel cũ propria Homilia, impediat, tres vltimæ lectiones de expositione euangelij Dominicalis legãtur, præterquam in vigilia Natalis Dnmini, quando in Dominica euenerit. Tunc enim Homilia Dominicalis omittitur illo anno.

¶ Quando vero propter aliqđ impedimentum non legitur in Dominica, semper infra hebdo. suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Syluestri in Dominica euenerit: & quando festum beati Petri martyris, vel apostolorum Philippi, & Iacobi, vel sancti Antonini, vel sanctæ Catharinæ de Senis, vel sanctæ Crucis, vel sancti Athanasij, vel Ioannis ante portam Latinam, vel Apparitionis sancti Michaelis, vel Gregorij Nazianzeni, in dominica ante Ascensionem euenerit. Tunc enim Homilia Dominicalis dimittitur illo anno.

¶ Dimittuntur etiam duæ vltimæ Homiliç Dominicales, quæ sunt post Dominicam. Dominica in ita quando inter octauam Epipha. & Septuagesi. non sunt feriæ vacantes. Similiter de homil. euangelij. Loquente Iesu ad turbas dimittitur: qñ tantum. xxj. septimanæ fuerint inter. Deus omnium & Aduentum, si in vigesima prima septimana non fuerint tot feriç vacantes: quod omnia euangelia legi possunt.

Te Deum. dicatur omnibus Dominicis, prçterquam in Aduentu, & in Septuagesi. & deinceps vsque ad Pascha exclusiue, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima, vel Sexagesima, vel Quinquagesima euenerit.

¶ Psal. Dominus regnauit decorem. Iubilate Deo. Deus deus meus. cum Deus misereatur. Canticum. Benedicite. Et Psal. Laudate dominum de cçlis: dicantur in laudibus, omnibus dominicis, præterquam in Septuagesi. & deinceps vsque ad Pascham exclusiue, nisi similiter festum Purificationis in aliqua supradictarum celebretur. Aliter nanque ij psalmi in laud. in præfatis dominicis diebus dicẽdi sunt, qui pro ipsis, suis in locis specialiter sunt signati, & ita in omnibus seruandum est. Quanquam enim dies ipsi Dominici per totum annum deinceps secus festa duplicia locari, & cum eadem solennitate, & veneratione celebrari debent: nihil tamen de antiquitate, & ordine eorundem, neq; in missis, vt est in numero & ordine orationum, neque in officio nocturno,

cturno, vel diurno, mutandum, addendum, vel diminuendum est, exceptis officio beatę Virginis, quod in Matutinis, & Horis eiusdem tantum Dominici diei prętermitti poterit, & precibus similiter in Prima, & Completo. prout etiam inferius declarabitur. Cætera autem omnia, vt prius fiant: nisi aliquid aliter in locis proprijs, aut in maioribus Rubricis, seu maiori ordinario ceremoniarum ordinis disponatur.

De diuisione historię Dominicalis per ferias.

Responsoria de historia Dñicali per hebd. qñ de tpe agitur, hoc ordine sunt dicenda: videlicet, in ij. & v. feria, tria prima. In tertia & vj. feria, media. In quarta feria, & Sabbato, tria vltima: & hoc semper obseruandum est, nisi aliter sint signata.

¶ Quando aũt festum aliquod infra hebdomadam celebrat̃, nihilominus ordo in reliquis ferijs obseruetur.

Vbi Aduentus Domini celebrandus sit.

Aduentus Dñi semper celebrari debet in Dominica, quæ vicinior est diei scti Andreę, siue pcedat, siue sequatur: vel in ipso die sancti Andreę, quando in Dominica euenerit.

Omnia quę ad Horas tam diei, quam noctis per totum aduentum dicenda sunt: & in Breuiario non sunt notata, dicenda sunt secundum ꝙ in Dominica Domine ne in ira. & eiᵘ ferijs sunt signata.

BREVIARIVM DE TEMPORE

Secundum consuetudinem fratrum Prædicatorum.

DOMINICA PRIMA In Aduentu Domini.

Sabbatho post ... ad Vesp. Añ. Benedictus. Psalmus. Ipse. Cæteræ ad cæteros. Cap. Ier. 24.

Ecce dies veniūt, dicit dominus: & suscitabo Dauid germen iustum: & regnabit rex, & sapiēs erit, & faciet iudicium & iustitiā in terra. Missus est iij. Hymnus.

Conditor alme syderum,
Æterna lux credentium,
Christe redemptor omnium,
Exaudi preces supplicum.
Qui condolens interitu,
Mortis perire sæculum,
Saluasti mundum languidum,
Donans reis remedium.
Vergente mundi vespere,
Vti sponsus è thalamo.
Egressus honestissima,
Virginis matris clausula.
Cuius forti potentiæ,
Genu curuantur omnia,
Cœlestia, terrestria,
Nutu fatentur subdita.
Te deprecamur agie,
Venture iudex sæculi:
Conserua nos in tempore
Hostis à telo perfidi.
Laus, honor, virtus, gloria,
Deo patri, & filio:
Sancto simul paraclito,
In sempiterna secula.

℣ Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustum. ℟ Aperiatur terra, & germinet saluatorem. Ad Mag. Añ. Ecce nomen dñi venit de longinquo, & claritas eius replet orbem terrarū. Or.

Excita quæsumus domine potentiam tuam, & veni, vt ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis, te mereamur protegente eripi, te liberante saluari. Qui viuis & regnas.

Ad Matutinum. Inuitatorium.

Ecce venit rex, Occurramus obuiam saluatori nostro. ...

Venite exultemus. Hymnus.

Verbū supernum prodiens,

A patre olim exiens,
Qui natus orbi subuenis,
Cursu decliui temporis.
Illumina nunc pectora,
Tuoq; amore concrema:
Audito vt præconio,
Sint pulsa tandem lubrica.
Iudexq; cum post aderis,
Rimari facta pectoris,
Reddens vicem pro abditis,
Iustisq; regnum pro bonis.
Non demum arctemur malis,
Pro qualitate criminis:
Sed cum beatis compotes,
Simus perennes cælibes.
Laus, honor, virtus, gloria.

In j. noct. Aña. Sciẽtes q̃a hora: est iã nos de somno surgere: nũc. enĩ ꝓpior est nr̃a salus, q̃ cũ credidim⁹: nox ꝑcessit, dies aũt appropinquauit. ps. Beat⁹ vir. ps. Quare fremuerũt. j. ps. Dñe q̃d. ps. Dñe ne in furore. ℣. Gloria pa. ps. Dñe de⁹ me⁹. Dñe dñs nr̃. ps. Cõfitebor tibi d. ps. In dño. ℣. Gloria pat. ps. Saluum me fac. ps. Vsquequo domine. ps. Dixit insipiens. ps. Dñe quis. Gloria patri. ℣. Ex Sion, species decoris eius. ℞. Deus noster manifeste veniet. Lectio j.

Visio Isaiæ filij Amos: quam vidit super Iudam, & Ierusalem in diebus, Oziæ, Ioathan, Achaz, & Ezechiæ regum Iuda. Audite cæli, & auribus percipe terra: quoniam dominus locutus est. Filios enutriui, & exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. Cognouit bos possessorem suum, & asinus præsepe domini sui: Israel autem me non cognouit, & populus meus non intellexit. Hæc dicit dominus. ℞. Aspiciens à lõge, ecce video Dei potentiã venientẽ, & nebulã totã terram tegentem. Ite obuiam ei, & dicite. Nuncia nobis si tu es ipse. Qui regnaturus es in populo Israel. ℣. Quiq; terrigenæ & filij hominum, simul in vnũ diues, & pauper. Ite. Repetatur vsque in finẽ. ℣. Qui regis Israel intende, qui deducis velut ouem Ioseph. Nũcia. vsq; in finem. ℣. Excita domine potentiam tuam, & veni, vt saluos facias nos. Qui regna. vsque in finem. ℣. Gloria patri. In populo Israel, ℞. Aspiciens. Lectio secunda.

VÆ genti peccatrici, populo graui iniquitate: semini nequã, filijs sceleratis. Dereliquerunt dominũ, blasphemauerũt sanctũ Israel: abalienatĩ sunt retrorsum. Super quo percutiam vos vltra addentes præuaricationem? Omne caput languidum: & omne cor mœrens. A planta pedis vsque ad verticẽ non est in eo sanitas. Vulnus, & liuor, & plaga tumens non est circũligata, nec curata medicamine, neq; fota oleo. Hæc dicit. ℞. Aspiciebam in visu noctis, & ecce in nubib⁹ cæli filius hominis venit, & datum est ei regnũ & honor. Et omnis populus,

lus,tribus, & lingue seruient ei. ℣. Potestas eius, potestas æterna quæ non auferetur, & regnū eius quod non corrumpetur. Et omnis popu. Lectio tertia.

TErra vestra deserta: ciuitates vestræ succensæ igne: Regionem vestram coram vobis alieni deuorant. & desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelīquetur filia Sion, vt vmbraculum in vinea: & sicut tuguriū in cucumerario: & sicut ciuitas quæ vastatur. Nisi dominus exercituum reliquisset nobis semē, quasi Sodoma fuissemus: & quasi Gomorra similes essemus. Hæc dicit dominus. ℟. Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginē desponsatā Ioseph nuncians ei verbū: & expauescit virgo de lumine: ne timeas Maria: inuenisti gratiā apud dñm: ecce concipies, & paries: Et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit ei dominus deus sedem Dauid patris eius: & regnabit in domo Iacob in æternū. Et voca. Gloria. Et.

In ij. noctur. Añа. Hora est iam nos de somno surgere: & aperti sunt oculi nr̄i surgere ad Christum, q̄a lux vera est fulgens in mūdo. ps. Conserua. Gloria. ps Exaudi dñe. Gloria, ps. Diligā te, Gloria. ℣. Egredietur virga de radice Iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet. Lectio iiij.

PAulus seruus Iesu Christi vocatus apostolus: segregatus in euangelium Dei: quod ante ꝓmiserat p ꝓphetas suos ī scripturis sanctis de filio suo, qui factus est ei ex semine Dauid secūdum carnem, q̄ pdistinatus est filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Iesu Christi domini nostri: per quē accepim⁹ gratiam, & apostolatum ad obediēdū fidei in omnibus gentibus pro nomine eius: in quibus estis & vos vocati Iesu Christi, omnibus qui sunt Romæ dilectis dei vocatis sanctis. Gratia vobis & pax à Deo patre, & domino nostro Iesu Christo. Tu autem domine miserere. ℟. Aue Maria gratia plena, dominus tecum. Spiritus sanctus superueniet in te: & virtus altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctum, vocabit̄ filius Dei. ℣. Quomodo fiet istud: quoniam virum non cognosco? & respondens angelus dixit ei. Spiritus san. Lectio v.

PRimum quidē gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro oībus vobis: quia fides vestra annunciat̄ in vniuerso mundo. Testis enim est mihi de⁹, cui seruio in spiritu meo in euangelio filij eius: quia sine intermissione memoriā vestri facio semper in orationibus meis: obsecrās siquo modo tandē aliquando prosperū iter habeā in voluntate Dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos: vt aliquid impertiar vobis gr̄æ spiritualis

tualis ad cōfirmādos vos : ideſt ſimul cōſolari in vobis per eam, quæ inuicē eſt,fidem veſtrā atq; meā. ℟.Saluatorē expectamus dñm Ieſum Chriſtū. Qui reformabit corp⁹ humilitatis noſtræ cōfiguratum corpori claritatis ſuæ. ℣ Sobriè & iuſtè & piè viuamus in hoc ſæculo: expectantes beatā ſpem,& aduentum gloriæ magni Dei. Qui. Lectio vi.

Nolo enim vos ignorare fratres : quia ſæpe ꝓpoſui venire ad vos : & prohibitus ſum vſq; adhuc : vt aliquē fructū habeā in vobis : ſicut & in cæteris gentibus,Grecis ac barbaris, ſapientibus & inſipientibus debitor ſum : ita quod in me promptū eſt, & vobis qui Romæ eſtis euangelizare. Non enim erubeſco euāgeliū : virt⁹ enim Dei eſt in ſalutem omni credēti: Iudæo primum & græco. Iuſtitia enim Dei in eo reuelatur ex fide in fidem:ſicut ſcriptū eſt. Iuſtus aūt ex fide viuit. ℟. Audite verbum domini gentes : & annunciate illud in finibus terræ : & in inſulis, quæ procul ſunt dicite : Saluator noſter adueniet. ℣. Annunciate & auditum facite: loquimini & clamate. Saluator. Gloria.Saluator. In iij. noctur. Antiphona.Nox præceſſit, dies autem appropinquauit : abijciamus ergo opera tenebrarum & induamur arma lucis : ſicut in die honeſte ambulemus. ps. Cœli enarrāt. Gloria. ps. Exaudiat.Glīa. ps. Dñe ī virtute.Glīa.
℣ Egredietᷣ dñs đ loco sācto ſuo
℟. Veniet vt ſaluet populū ſuū.

Secundum Matthæum.

IN illo tempore. Cū appropinquaſſet Ieſus Hieroſolymis, & veniſſet Bethphage ad montē oliueti:tunc miſit duos diſcipulos dicens eis. Ite in caſtellū, qđ contra vos eſt: & ſtatim inuenietis aſinam alligatam, & pullum eum ea. ſoluite & adducite mihi. Et reliqua. Homilia beati Ambroſii epiſcopi. Lectio ſeptima.

PVlchre,relictis Iudæis, habitaturus in mentibus gentilium,templū dominus aſcendit. Hoc enim templum eſt: quod fidei ſeries,non lapidū ſtructura fundauit. Deſerunᷣ ergo q̄ adorant:eligunᷣ qui amaturi erant: & ideo ad mōtem venit oliueti: vt nouellas oliuas ī ſublimi virtute plantaret:quarum mater eſt illa quæ ſurſum eſt Ieruſalē. ℟. Ecce virgo concipiet & pariet filium dicit dñs : & vocabitur nomen eius, Admirabilis deus fortis. ℣ Super ſoliū Dauid & ſuper regnū eius ſedebit in æternū. Admirabilis. Lectio viij.

IN hoc monte eſt ille cœleſtis agricola : vt plātati in domo dñi omnes poſſint veraciter dicere. Ego ſicut oliua fructifera ī domo domini.Et fortaſſe, ipſe Chriſtus mons eſt. Quis enim alius tales fructus ferret olearū, non turgeſcentiū vbertate baccarum, ſed ſpiritus plenitudine geu-

gētiū fęcūdarū; ℟. Obsecro dñe mitte quem missurus es: vide afflictionē populi tui, sicut locut⁹ es, Veni & libera nos. ℣. A solis ortu, & occasu: ab aquilone & marj. Veni. Lectio nona.

Ipse est p quē ascēdim⁹: ipse est ianua: ipse est via, q̄ aperitᷣ & aperit: q̄ pulsatᷣ ab ingrediētib⁹, & ab egrediētib⁹ adoratᷣ. Ergo ī castello erat: & ligat⁹ erat pull⁹ cū asina: nec poterat solui nisi iussu dñi. Soluit eū man⁹ apostolica: talis actus: talis vita: talis gratia. Esto talis: vt & tu possis ligatos soluere. ℟. Ecce dies veniūt dicit dñs: & suscitabo Dauid germē iustū: & regnabit rex & sapiēs erit, & faciet iudiciū & iustitiā in terra: Et hoc nomē qđ vocabunt eū. Dñs iust⁹ noster. ℣. In dieb⁹ illis saluabitᷣ Iuda: & Israel habitabit cōfidēter. Et. Glŕia. Dñs. ℟. Ecce. Nō dicatᷣ Te Deū. per totū aduentū nisi in festis sctōrū: sed ix. ℟. in oībus Dñicis repetatᷣ ℣. Emitte agnum dñe dominatorem terræ. ℟. De petra deserti ad montē filię Sion. In laud. Añ.

In illa die stillabunt montes dulcedinē: & colles fluent lac & mel, haŀah. ps. Dñs regn. 29. Aña. Iucūdare filia Sion: exulta satis filia Ierusalē, haŀ. ps. Iubilā. 30. Añ. Ecce dñs veniet & oēs sācti ei⁹ cū eo: & erit ī die illa lux magna, haŀ. ps. De⁹ de⁹ me⁹. 18. Aña. Oēs sitiētes vēite ad aquas: quærite dñm dum inueniri potest, haŀah. ps. Benedicite. 49. Aña. Ecce veniet propheta magnus: & ipse renouabit Ierusalē, haleluiah. ps. Laudate. 46. Cap. Ecce dies. 55. Hymnus.

Vox clara ecce intonat,
Obscura queq; increpat:
Pellantur eminus somnia:
Ab ęthere Christus promicat.
Mens iam resurgat torpida:
Quæ sorde extat saucia:
Sydus refulget iam nouum:
Vt tollat omne noxium.
E sursum agnus mittitur,
Laxare gratis debitum:
Omnes pro indulgentia,
Vocem demus cū lacrymis.
Secundo vt cum fulserit:
Mundumq; horror cinxerit:
Non pro reatu puniat:
Sed pius nos tunc protegat.
Laus honor. ℣. Vos clamantis in deserto. ℟. Parate viam dñi. Ad Bñs. Aña. Spūs sanctus in tę descendet Maria: ne timeas: habebis in vtero filium Dei, haŀah. Ad horas dicī añæ laudum: quarta prætermissa: & hoc per totū aduentum in dñicis obseruetur. Ad Primam. ℟. Iesu Christe fili Dei viui. Miserere nobis. ℣. Qui venturus es in mundum. Hic ℣. dicat ad primā per totum aduentū etiā in festis sanctorū. Ad iij. cap. Ecce dies. ℟. Veni ad liberandū nos Dñe deus virtutū. ℣ Ostende faciē tuam, & salui erimus. Domine. Gloria. Veni. ℣. Timebunt gentes nomen tuum domine. ℟. Et omnes reges terræ gloriam tuam.

Ad Sextam. Capitulum.

Isa. I N dieb' illis saluabitur Iuda,
c.23. & Israel habitabit cōfidēter: & hoc est nomē quod vocabūt eū, dñs iustus noster. ℟. Ostēde nobis dñe, Misericordiam tuā. ℣. Et salutare tuū da nobis. Misericordiam, Gloria. Ostende. ℣. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. Ad Nonā. Cap.

Isa.2. ERit in nouissimis dieb' præparatus mons domus domini in vertice montiū: & eleuabitur super colles, & fluēt ad eum omnes gentes. ℟. Super te Ierusalem, Orietur dñs. ℣. Et gloria eius in te videbitur. Orietur. Gloria. Super. ℣. Dñe deus virtutū conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuā, & salui erimus.

Ad vespe. Cap. Hym. ℣. vt supr. in primis vespe. Ad Mag. Aña. Ne timeas Maria: inuenisti gratiam apud dominum: ecce concipies, & paries filium, halelui.

Huius diei Cap. Hym. ℣. & ℟. horarum cum suis ℣. dicantur suis locis, quando agitur de aduentu vsque ad vigiliam natalis Domini exclusiue.

¶ Feria ij. Ad Matu. Inu. Regē venturū dñm, Venite adoremus: Hoc Inuitatoriū dicatur quotidie per Aduentum in profestis diebus vsq; ad vigiliam natalis dñi nisi in ieiuniis quatuor temporum. ℣. Ex Sion. Lectio j.

Isa.1. LAuamini, mundi estote: auferte malum cogitationum vestrarū ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite benefacere. Quærite iudiciū: subuenite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduam: & venite & arguite me, dicit dominus.

¶ Si fuerīt peccata vr̄a vt coccinū: quasi nix dealbabūt: & si fuerīt rubra quasi vermicul': velut lana alba erunt.

¶ Si volueritis & audieritis me: bona terræ comedetis. Quod si nolueritis: & me ad iracundiam prouocaueritis: gladi' deuorabit vos: quia os dñi locutū est. Hæc.

¶ Supradicta lectio, si hæc die agitur de feria, diuidat in tres lectiones. Cū similiter fiat, si festū nouē lectionū nō habēs proprias de scriptura lectiones ipsa die celebrādū occurrat si enim proprias habeat, illæ feriales dimittēdę sunt.

¶ Si vero de festo trium lectionū agatur prædicta lectio pro vna vel duab' deseruiet. iuxta quod sanctum vel vnam tātū vel duas ex propria historia lectiones habuerit. Et hic ordo per totum annum quoties de feria vel de sanctis agitur obseruetur, nisi aliter sit notatum. Ad Lās. Aña. Angelus dñi nunciauit Mariæ, & cōcepit de spū sancto, halah.

Ad Primam. Antiphona. Veni & libera nos Deus noster.

Ad iij. Aña. Veni dñe & noli tardare: relaxa facinora plebis tuæ Israel. Ad Sextam. Antiphona. Tuā dñe excita potentiā & veni ad saluandum nos. Ad ix. Aña.

In

In tuo aduentu erue nos dñe.
Præcedentes añæ dicant in pfestis dieb' ad horas p Aduentũ.
Ad M. Aña Ierusalem respice ad orientem & vide, haleluiah.

Feria tertia. Lectio prima.

VErbum quod vidit Isaias filius Amos: super Iudam & Ierusalem. Et erit in nouissimis diebus præparatus mõs domus domini in vertice montiũ: & eleuabitur super colles. Et fluent ad eum omnes gentes. ¶ Et ibunt populi multi, & dicent. Venite ascendamus ad mõtem domini: & ad domum Dei Iacob: & docebit nos vias suas & ambulabimus in semitis eius quia de Sion exibit lex: & verbum domini de Ierusalem. ¶ Et iudicabit gentes: & arguet populos multos. Et conflabũt gladios suos in vomeres: & lanceas suas in falces. Non leuabit gens contra gentem gladiũ, nec exercebuntur vltra ad prælium. Dom' Iacob, venite & ambulemus in lumine dei nři. Hæc di. Ad Bns. Aña. Leua Ierlm oculos, & vide potẽtiam regis: ecce saluator venit soluere te à uinculis. Ad Mag. Aña. Quærite dñm, dum inueniri potest: inuocate eum, dum prope est, haleluiah.

Feria iiij. ℣. Egredietur dñs.
Prædicti tres versic. dicantur per Aduen. in profestis dieb' fm ordinem nocturnorum. Lectio j.

CAntabo dilecto meo canticum patruelis mei vineæ suæ: Vinea facta est dilecto meo in cornu filio olei. Et sępiuit eã & lapides elegit ex illa: & plãtauit vineã electam. Et ædificauit turrim in medio ei': & torcular extruxit in ea. Et expectauit vt faceret vuas: & fecit labruscas. ¶ Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri Iuda: iudicate inter me & vineã meã. Quod est, quid vltra debui facere vineę meæ, & non feci ei? An q expectaui, vt faceret vuas & fecit labruscas: ¶ Et nũc ostẽdã vobis: quid ego faciã vineæ meæ. Auferã sępem eius, & erit in direptionẽ: diruã macerim eius, & erit in conculcationẽ: & ponã eã desertã. Nõ putabit', & nõ fodietur, & ascendent super eam vepres & spinę: & nubibus mandabo, ne pluant sup eã imbrẽ. Vinea enim dñi exercituum domus Israel est: & viri Iuda germen eius delectabile. Expectaui vt faceret iudiciũ, & ecce iniquitas: & iustitiam, & ecce clamor. Hæc dicit. Ad B. Aña. De Sion exibit lex: & verbũ domini de Ierusalem. Ad M. Aña. Veniet fortior me post me: cuius nõ sum dignus soluere corrigiam calciamentorum eius.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

PRopterea captiuus ductus est populus meus: quia nõ habuit scientiã, & nobiles eius interierunt fame: & multitudo eius siti exaruit: propterea dilatauit infernus aĩam suã: & aperuit os suũ absq; vllo termino.

¶ Et descendent fortes eius, & populus eius, & sublimes, gloriosiq; eius ad eum. Et incuruabitur homo, & humiliabit vir: & oculi sublimiũ deprimentur. ¶ Et exaltabitur dñs exercituũ in iudicio: & deus sanctus sanctificabitur in iustitia: & pascẽtur agni iuxta ordinem suum, & deserta in vbertatẽ versa, aduenę comedent. Hęc dicit dñs. Ad B. Aña. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ad Magnificat. Aña. Expectabo dominum saluatorem meum: & præstolabor eum dum prope est, haleluiah.

FERIA VI. Lectio prima.

ca. 6. IN anno quo mortuus est rex Ozias, vidi dñm sedentem super soliũ excelsum & eleuatum: & plena erat domus à maiestate eius: & ea quæ sub ipso erant replebant templum. Seraphim stabant super illud: sex alæ vni: & sex alæ alteri. Duabus velabãt faciem eius: & duabus volabant pedes eius: & duabus velabant. ¶ Et clamabant alter ad alterum, & dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, dñs Deus exercituum: plena est oĩs terra gloria eius. Et cõmota sunt superliminaria cardinum à voce clamantis: & domus repleta est fumo. ¶ Et dixi. Væ mihi quia tacui: quia vir pollut' labijs ego sum: & in medio populi polluta labia habentis ego habito: & regem dominum exercituum vidi oculis meis. Hæc dicit dominus. Ad Bns. Aña. Ecce veniet Deus & homo de domo Dauid, sedere in throno, haleluiah.

Ad Magnificat. Antiphona. Ex Ægypto vocaui filiũ meum: veniet vt saluet populum suum.

SABBATO. Lectio prima.

ET egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. Et requiescet sup eum spiritus domini, spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis: & replebit eum spiritus timoris domini. ca. 11

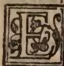
¶ Non secundum visionem oculorum iudicabit: neque sm auditum aurium arguet: sed iudicabit ĩ iustitia pauperes, & arguet in æquitate pro mãsuetis terræ. ¶ Et percutiet terram virga oris sui: & spiritu labiorũ suorum interficiet impium. Et erit iustitia cingulũ lumborũ eius: & fides cinctorium renum eius. Hæc. Ad Bns. Aña. Sion noli timere: ecce deus tuus veniet, hal'ah.

DOMINICA II.

Sabbatho præcedenti ad Vespe.

℟. Ecce dominus veniet. ij.

Ad M. Aña. Veni domine visitare nos in pace, vt lętentur coram te corde perfecto. Oratio.

EXcita dñe corda nostra ad præparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus seruire mereamur. Qui tecum vi.

Ad Matut. Inui. Rex noster adueniet Christus, Quē Ioannes prædicauit agnū esse venturum. Añæ, psalmi, & ℣. nocturnorum sicut in precedenti dñica. Lctō j.

PRope est vt veniat tempus eius: & dies eius nō elongabuntur. Miserebitur enim dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel: & requiescere eos faciet super humum suam. Adiūgetur aduena ad eos: & adhærebit domui Iacob. Et tenebunt eos populi: & adducent eos in locum suum. Et possidebit eos domus Israel super terram domini: in seruos & ancillas: Et erunt capientes eos, qui se ceperant: & subijcient exactores suos. Hæc dicit. ℟ Ierusalem cito veniet salus tua, quare mœrore consumeris? nunquid consiliarius nō est tibi: qa innouauit te dolor? Saluabo te & liberabo te, noli timere. ℣. Israel si me audieris, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum: ego enim dominus. Salua. Lctō ij

ET erit, In die illa, cum requiem dederit tibi Deus à labore tuo, & à cōcussione tua, & à seruitute dura qua ante seruisti, sumes parabolā istam contra regem Babylonis, & dices. Quomodo cessauit exactor: qeuit tributum? Contriuit dñs baculū impiorū, virgam dominātium cędentum populos in indignatiōe plaga insanabili, subijcientem in furore gentes, persequentem crudeliter. Cōquieuit & siluit omnis terra: gauisa est & exultauit: abietes quoq; lætatę sunt super te & cedri Libani. Hæc dicit dñs. ℟. Ecce dñs veniet & oēs sancti eius cum eo, & erit in die illa lux magna: & exibunt de Ierusalē sicut aqua munda, & regnabit dñs in æternum, Super omnes gētes. ℣ Ecce dominus cum virtute veniet, & regnum in manu eius & potestas & imperium. Super. Lectio iij.

EX quo dormisti: non ascendit qui succidat nos. Infernus subter te conturbatus est, in occursum aduentus tui suscitabit tibi gigantes. Omnes principes terræ surrexerunt de solijs suis. omnes principes nationū. Vniuersi respondebunt: & dicent tibi. Et tu vulneratus es sicut & nos: nostri similis effectus es. Detracta est ad inferos superbia tua: concidit cadauer tuum. Subter te sterhetur tinea: & operimentum tuum erunt vermes. Hæc dicit. ℟. Ciuitas Ierusalem noli flere, quoniā doluit dominus super te. Et auferet à te omnem tribulationem. ℣. Ecce dominus in fortitudine veniet, & brachium eius dominabitur. Et aufe. Gloria. Et aufer. Lctō iiij.

INexcusabilis igitur es o homo omnis q iudicas. In quo enim iudicas alterum, teipsum condemnas. Eadē enim agis quæ iudicas. Scimus enim, qm̄ iudicium Dei est fm veritatem: i eos

qui talia agunt. Existimas autẽ hoc o homo qui iudicas eos qui talia agũt & facis ea: q̃a tu effugies iudiciũ dei? An diuitias bonitatis eius, & patiẽtię & longanimitatis cõtẽnis? Ignoras q̃m benignitas Dei ad pęnitentiam te adducit? ℟. Ecce veniet dñs ꝓtector nr̃ sc̃tũs Israel, Coronã regni habẽs in capite suo. ℣. Et dñabitur à mari vsque ad mare, & à flumine vsque ad terminos orbis terrarũ. Coronã. Lectio v.

SEcundũ autem duritiã tuam & impęnitens cor: thesaurizas tibi irã in die irę, & reuelationis iusti iudicij Dei: qui reddet vnicuiq; ſm opera eius. His quidẽ qui ſm patientiam boni operis, gloriam & honorẽ & incorruptionẽ quęrunt, vitã æternam: His aũt qui sunt ex cõtentione, & qui nõ acquiescũt veritati, credũt aũt iniquitati, ira & indignatio. Tribulatio & angustia, in oẽm animã hoĩs operantis malũ: Iudęi primũ & Græci. Gloria autẽ & honor & pax omni operãti bonũ: Iudæo primũ & græco. Non enĩ est acceptio personarũ apud Deũ. ℟. Sicut mater cõsolatur filios suos: ita con. solabor vos dicit dñs: & de Ierusalem ciuitate quã elegi: veniet vobis auxilium & videbitis. Et gaudebit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salutẽ & in Ierusalem gloriam meã. Et gau. Lc̃õ vj.

QVicunque enim sine lege peccauerunt: sine lege peribunt. Et quicunque in lege peccauerunt per legem iudicabunt. Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum: sed factores legis iustificabuntur. Cum enim gentes quę legem non habent naturaliter ea quæ legis sunt faciunt: eiusmodi legẽ non habentes ipsi sibi sunt lex: quæ ostendũt opus legis scriptũ in cordibus suis, testimonium reddente illis ꝯscientia ipsorũ: & inter se inuicẽ cogitationũ accusantium aut etiã defendentiũ: in die cũ iudicabit Deus occulta hoĩum ſm euãgelium meum per Iesum Christum. ℟. Ierusalem plantabit vineam in montibus tuis: & exultabis, quia dies dñi veniet: surge Sion conuertere ad Deum tuum, gaude, & lætare Iacob: Quia de medio gẽtiũ saluator tu⁹ veniet. ℣. Exulta satis filia Siõ: iubila filia Ierusalem. Quia. Gloria. Quia. Secundũ Lucam.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Erũt signa in sole & luna & stellis: & in terris pressura gentium præ confusione sonitus maris & fluctuũ: arescentibus hominibus præ timore & expectatione, quæ superueniẽt vniuerso orbi. Et reliqua. c. 21.

Hom. beati Gregorij pp. Le. vij.

DOminus ac redemptor nr̃ paratos nos inuenire desiderãs: senescẽtem mundũ, q̃ mala sequãtur denũciat: vt nos ab eius amore cõpescat. Appropinquante eis termino quãtæ ꝑsecutio-

cutiones prçueniát innotescit: vt si deum metuere in tranquillitate nolumus: vicinũ eius iudicium, vel percussionibus attriti timeamus. ℟. Egreditur dñs de Samaria ad portã, quæ respicit ad orientẽ, & veniet in Bethleẽ, ambulans sup aquas redemptionis iudæ. Tũc saluus erit oĩs hõi, quia ecce veniet. ℣. Et præparabitur in misericordia soliũ ei⁹: & sedebit super illud iudicans in æquitate. Tunc. Lectio viij.

HVic etenim lectioni sancti euangelij paulo superius dñs præmisit dicens: Exurget gens cõtra gentẽ. Et quibusdã interpositis: hoc qd modo audistis adiunxit. Et erũt signa in sole, & luna, & stellis. ℟. Docebit nos dñs vias suas, & ambulabimus in semitis eius. Quia de Sion exibit lex: & verbum dñi de Ierusalẽ. ℣. Venite ascendamus ad montem dñi: & ad domum dei Iacob. Quia. Lectõ ix.

EX his profecto omnib⁹ alia iam facta cernimus: alia in proximo ventura formidamus. Nam gentẽ supra gentẽ exurgere: earumq; pressurã terris insistere: plus iam ĩ nřis tribulationibus q̃ in codicibus legimus. Quod terrçmotus vrbes innumeras subruat: ex alijs mundi partibus scitis q̃ frequẽter audiuimus, Pestilẽtias, sine cessatione patimur; Signa verò in sole, & luna, & stellis adhuc apertè minime vidimus: Sed q̃a & hæc nõ lõge sint, ab ipsa aeris iã ĩmutatiõe colligim⁹. ℟. Rex noster adueniet Christ⁹: Quẽ Ioãnes p̃dicauit agnũ esse vẽturũ. ℣. Sup ipsũ cõtinebũt reges os suũ: ipsũ gẽtes dep̃cabũt. Quem. Gloria. Quem. ℟. Rex nr. In lau. Añ.

ECce in nubibus cœli dñs veniet cum potestate magna, hał. ℙs. Dñs regna. Aña. Vrbs fortitudinis nrę Sion saluator ponet' in ea mur⁹, & antemurale: aperite portas, quia nobiscũ Deus hał. ℙs. Iubilate. 18. Aña: Ecce apparebit dñs & nõ mẽtietur: si morã fecerit expecta eum quia veniet & nõ tardabit, hał. ℙs. Deus deus. 20. Aña. Montes & colles cantabunt coram Deo laudẽ: & oĩa ligna syluarũ plaudent manibus: qm̃ veniet dñs dominator in regnũ æternum, hałah, hałah. Canti Benedi. 30. Aña. Ecce dñs noster cum virtute venit, & illuminabit oculos seruorum suorũ haleluiah. ℙs. Lauda. 45. Ad Bñs. Aña. Super solium Dauid, & super regnum eius sedebit in æternum, hałah. Ad Magni. Aña. Beata es Maria quæ credidisti, perficiẽtur in te quæ dicta sunt tibi à dño, hała.

FERIA II. Lectio i.

EMitte agnum domine dominatorem terræ: de petra deserti ad montem filiæ Sion Et erit sicut auis fugiẽs, & pulli de nido auolantes: sic erũt filiæ Moab in transcensu Arnon. Is. 16

¶ Ini ꝯsilium, coge concilium,

Pone quasi noctem vmbrã tuam in meridie, abſconde fugientes: & vagos ne prodas. Habitabunt apud te profugi mei. Moab eſto latibulũ eorum: à facie vaſtatoris. Finitus eſt enim puluis: cõſummatus eſt miſeri: defecit qui cõculcabat terram. ¶ Et præparabitur in miſericordia ſoliũ: & ſedebit ſuper illud ĩ veritate in tabernaculo Dauid iudicans, & quęrẽs iudicium: & velociter reddens qđ iuſtum eſt. Hæc dicit. Ad Bñs. Aña. De cęlo veniet dominator dñs, & in manu eius honor & imperium.

Ad Magnificat. Antiphona.

Ecce rex veniet dñs terræ, & ipſe auferet iugum captiuitatis nſæ.

FERIA III. Lectio prima.

Iſ. 21 ONus Ægypti. Ecce dominus aſcendet ſuper nubem leuem: & ingredietur Ægyptũ & mouebuntur ſimulacra Aegypti à facie eius: & cor Aegypti tabeſcet in medio eius.

¶ Et conuertere faciam Aegyptios aduerſum Aegyptios: & pugnabit vir contra fratrem ſuũ & vir cõtra amicum ſuum: ciuitas aduerſus ciuitatem, regnum aduerſus regnũ. Et diſrumpetur ſpũs Aegypti in viſceribus eius: & cõſilium eius præcipitabo.

¶ Et interrogabunt ſimulacra ſua & diuinos ſuos: & phytonẽs & ariolos. Et tradam Aegyptum in manu dominorum crudelium: & rex fortis dominabitur eorũ: ait dñs deus exercituũ.

Ad B. Aña. Sup te Ieruſalẽ orietᵃ dñs: & gloria eius in te videbiť. Ad M. Aña. Vox clamantis in deſerto parate viã domini, rectas facite ſemitas Dei noſtri.

FERIA IIII. Lectio j.

DOmine Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor noĩ tuo: qm̃ feciſti mirabilia, cogitationes antiquas fideles: am̃. Iſ. 25

¶ Quia poſuiſti ciuitatem in tumulũ, vrbem fortẽ in ruinã: domus alienorũ vt non ſit ciuitas & in ſempiternũ non ædificetur. ¶ Sup hoc laudabit te populus fortis: ciuitas gentiũ robuſtarũ timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi: fortitudo egeno ĩ tribulatione ſua: ſpes à turbine vmbraculũ ab æſtu. Ad B. Aña. Ecce mitto angelũ meũ, q͂ præparabit viã meã ante faciẽ tuã.

Ad Magnificat. Antiphona.

Sion renouaberis: & videbis iuſtum tuum qui venturus eſt in te.

FERIA QVINTA. Lectio j.

IN die illa cantabitur canticũ iſtud in terra Iuda. Vrbs fortitudinis nſę Sion: ſaluator ponetᵉ in ea murus & ante murale. Aperite portas, & ingredietur gens iuſta cuſtodiẽs veritatem. Iſ. 26

¶ Vetus error abijt, ſeruabit pacẽ: pacẽ, quia in te ſperauimus. Sperastis in dño in ſæculis æternis, in dño deo forti in ppetuũ: q͂ incurabit habitantes ĩ excelſo: ciuitatẽ ſublimẽ humiliabit: ¶ Humiliabit eam vſq; ad terram: detrahet eam vſque ad pul-

ueterem: Conculcabit eam pes pauperum: gressus egenorum.
ca. 21 Semita iusti recta est: rectus callis iusti ad ambulandum.
Ad Bns. Aña. Tu es: qui venturus es domine, quem expectamus: vt saluũ facias populum tuum. Ad Mag. Aña. Qui post me venit, ante me fact⁹ est: cuius non sum dign⁹ calciamenta soluere.
FERIA SEXTA. Lectio j.
Is. 26 SIcut quæ concepit cũ appropinquauerit ad partũ: dolens clamat in dolorib⁹ suis: sic facti sumus. A facie tua dñe cõcepimus & quasi parturiuim⁹: & peperimus spm̃ salutis. Iustitiam non fecimus in terra: ideo non ceciderunt habitatores terræ.
¶ Viuẽt mortui tui, interfecti mei resurgent. Expergiscimini & laudate qui habitatis ĩ puluere: q̃a ros lucis ros tuus: & terrã gigãtium detrahes in ruinam.
¶ Vade populus meus, intra in cubicula tua: claude ostia tua super te: abscondere modicum ad momentum donec pertranseat indignatio mea. Ecce enim dominus egredietur de loco suo: vt visitet iniquitatẽ habitatoris terræ contra eum. Ad Bns. Aña. Dicite pusillanimis, cõfortamini: ecce dñs deus vester veniet. Ad Magnificat. Antiphona. Cantate dño cãticum nouum: laus eius ab extremis terræ.
SABBATHO. Lectio prima.
Is. 27 IN die illa visitabit dñs in gladio suo duro & grãdi & forti; sup Leuiatan serpentẽ vectẽ: & sup Leuiatã serpentẽ tortuosũ: & occidet cetũ qui in mari est.
¶ In die illa vinea meri cantabit ei. Ego dñs qui seruo eã: repente propinabo ei. Ne forte visitetur contra eã: nocte & die seruo eam. Indignatio non est mihi.
¶ Quis dabit me spinam, & veprem? In prælio gradiar super eam, succendam eam pariter? An potius tenebo fortitudinem meam? Faciet pacem mihi: pacem faciet mihi. Qui egredientur impetu ab Iacob: & florebit & germinabit Israel: & implebunt faciẽ orbis semine. Hæc. Ad Bñdictus. Aña. Leuabit dominus signum in nationibus: & congregabit dispersos Israel.
DOMINICA TERTIA.
Sabbatho precedẽti ad vesperas Responsoriũ. Qui vẽturus. ij. Ad M. Aña. Ante me nõ est formatus deus, & post me non erit: quia mihi curuabit' oẽ genu: & cõfitebitur omnis lingua. Oro:

AUrem tuam, quæsumus dñe precib⁹ nostris accommoda: & mentis nostræ tenebras gratia tuæ visitationis illustra. Qui viuis & regn. &c.
Ad Matutinum. Inuitatorium. Surgite vigilemus, venite adoremus: Quia nescitis horã q̃n veniet dñs. Aña, Ps, ℣. nocturnorum sicut in prima dñica. Lec. i.
HÆc dicit dñs deus sanctus Israel: Si reuertimini & Is. 30
quie

quiescatis, salui eritis: in silentio, & spe erit fortitudo vestra. Et noluistis, & dixistis. Nequaquã, sed ad equos fugiemus. Ideo fugietis: Et super veloces ascendemus. Ideo velociores erũt qui psequent vos. Mille hoĩes à facie terroris vnius, & a facie terroris quinq; fugietis: donec relinquamini quasi malus nauis in vertice montis. & quasi signum sup collem. Hæc dicit dñs. ℟. Ecce apparebit dñs super nubem candidam, & cum eo sanctorũ millia, habens in vestimento, & in fæmore suo scriptũ. Rex regũ, & dñs dominantium. ℣. Apparebit in finem, & non mentietur: si moram fecerit, expecta eum: quia veniẽs veniet. Rex. Lec. ii.

PRopterea expectat dñs, vt misereatur vestri, & ideo exaltabitur parcens vobis: quia deus iudicij dñs. Beati oẽs, qui expectant eum. Populus enim Sion habitabit in Ierusalem. Plorans nequaquam plorabis. Miserans miserebitur tui: ad vocẽ clamoris tui statim, vt audierit respondebit tibi. Hęc dicit dominus. ℟. Bethleẽ ciuitas Dei summi: ex te exiet dñator Isrł: & egress⁹ ei⁹ sicut à principio à diebus ęternitatus: & magnificabitũ medio vniuersæ terræ: & pax erit in terra nr̃a, Dũ venerit. ℣. Loquetur pacẽ gentibus: & potestas eius à mari vsq; ad mare. Dũ. Lect. iij.

ET dabit tibi dñs panem arctum, & aquã breuẽ: & non faciet auolare à te vltra doctorẽ tuum. Et erunt oculi tui vidẽtes pręceptorem tuum: & aures tuæ audiẽt verbum post tergum monentis. Hęc via, ambulate in ea: & non declinetis ad dexteram, neq; ad sinistram. Hæc dicit do. ℟. Qui ventur⁹ est, veniet & non tardabit: iam non erit timor in finibus nostris. Qm̃ ipse est saluator noster. ℣. Deponet omnes iniquitates nostras: & projiciet omnia pctã nostra. Quoniam. Gloria. Quoniam. Lectio iiii.

QVid ergo amplius est Iudæo: aut quę vtilitas circuncisionis? multum per omnẽ modum. Primum quidem, quia credita sunt illis eloquia Dei. Quid enim si quidã illorũ non crediderunt? Nunquid incredulitas illorũ fidẽ Dei euacuauit? Absit. Est aũt de⁹ verax, oĩs autẽ homo mendax, sicut scriptũ est: vt iustificeris in smonibus tuis, & vincas cũ iudicaris. Si aũt iniquitas nr̃a iustitiã Dei ꝯmẽdat, quid dicimus? Nũquid iniquus est deus, qui infert irã? Secundũ hoĩem dico. Absit. Alioqn quõ iudicabit deus hunc mundum? ℟. Suscipe verbũ virgo Maria, quod tibi à dño p angelũ transmissum est: concipies, & paries Deum pariter & hoĩem. Vt bene dicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Paries quidem filium, & virginitatis non patieris detrimentũ: efficieris grauida, & eris mater semper intacta. Vt. Lect. v.

Si

SI enĩ veritas dei in meo mendacio abundauit in gloriam ipsius, quid adhuc & ego tanquã peccator iudicor? Et non sicut blasphemamur: & sicut aiunt quidã nos dicere. Faciam⁹ mala vt veniãt bona: Quorũ damnatio iusta est. Quid ergo? Præcellimus eos? Nequaquã. Causati enim sumus Iudęos, & Grecos oẽs sub pctõ esse: sicut scriptum est: quia non est iustus, quisquã, nõ est intelligẽs, nõ est requirẽs Deum. Oẽs declinauerunt, simul inutiles facti sunt: nõ est qui faciat bonũ, non est vsq; ad vnum. ℟ Aegypte noli flere, quia dñator tuus veniet tibi, ante cuius ɔspectũ mouebũtur abyssi. Liberare populũ suum de manu potẽtiæ. ℣ Ecce dñator dñs cum virtute veniet. Liberare. Lect. vi.

SCimus aũt qm̃ quæcunq; lex loquitur, his qui ĩ lege sunt loquitur. Vt omne os obstruatur & subditus fiat oĩs mũdus deo: quia ex opibus legis non iustificabitur oĩs caro corã illo. Per legẽ enim cognitio peccati. Nunc aũt sine lege iustitia dei manifestata est: testificata à lege & prophetis. Iustitia aũt Dei per fidem Iesu Christi in oẽs & super oẽs qui credunt in eum. Non enim est distinctio. Oẽs enim peccauerunt: & egent gloria dei. Iustificati gratis per gratiã ipsius per redẽptionem, quæ est in Christo Iesu: quẽ proposuit deus propiciatorẽ p fidẽ in sanguine ipsius ad ostensionem iustitiæ suæ propter remissionem pręcedentium delictorũ in sustẽtatione dei, ad ostẽsionẽ iustitiæ eius ĩ hoc tpe: vt sit ipse iust⁹ & iustificãs eũ, qui ex fide est Iesu Christi. ℟ Prope est, vt veniat tps ei⁹, & dies ei⁹ nõ elõgabunť. Miserebiť dñs Iacob, Et Israel saluabitur. ℣ Qui venturus est veniet, & non tardabit: iã nõ erit timor in finibus nr̃is. Miserebitur. Gloria. Et Israel.

Secundum Matthæum.

IN illo tempore. Cum audisset Ioannes ĩ vinculis opa Christi: mittẽns duos de discipulis suis, ait illi. Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Et r[illegible]. c. 11.

Hom: beati Gregorij pp̃. l. vi.

OVęrendum nobis est, fratres charissimi. Ioannes propheta, & plusq̃ propheta, qui venientem ad Iordanis baptisma dominum ostendit, dicens, ecce agnus dei, ecce qui tollit pctã mundi, cur in carcere positus mittens discipulos requirit: tu es qui venturus es, an aliũ expectamus? tanquam si ignoraret quem ostenderat: & an ipse sit nesciat, quẽ ipsum esse prophetando, baptizando, ostẽdendo, clamauerat. ℟ Descendet dominus sicut pluuia in vellus Orietur in diebus eius iustitia & abũdantia pacis. ℣ Et adorabunt eum omnes reges, omnes gẽtes seruient ei. Orietur. Lectio vij.

SEd hęc citius quæstio soluiť si gestæ rei tepus, & ordo pensetur:

ſetur: Ad Iordianis enim flueta poſitus, quia ipſe redẽptor mundi eſſet aſſeruit: miſſus vero in carcerẽ, an ipſe veniat requirit: non quia ipſum eſſe mũdi redẽptorem dubitet: ſed quærit vt ſciat ſi is qui per ſe in mundum venerat, per ſe etiam ad inferni clauſtra deſcendat. Quem enim præcurrẽs mundo nunciauerat: hunc moriendo ad inferos præcurrebat. ℟ Veni dñe & noli tardare: relaxa facinora plebis tuæ. Et reuoca diſperſos in terram ſuã. ℣ Excita domine potentiam tuam & veni, & ſaluos facias nos. Et reuo. Lectio ix.

AIt ergo. Tu es q̃ venturus es, an alium expectamns? Ac ſi aperte dicat. Sicut pro hominib' naſci dignat' es, an etiã pro hoĩbus mori, & ad inferos deſcendere digneris inſinua: vt qui natiuitatis tuæ precurſor extiti, mortis etiã pręcurſor fiam: & venturũ inferno te nunciem, quem iam veniſſe mundo nunciaui. ℟ Ecce radix Ieſſe aſcendet in ſalutẽ populorum, ipſum gentes deprecabuntur. Et erit nomen eius glorioſum. ℣ Erit iuſtitia cingulũ lumborum eius & fides cinctorium renum eius. Et. Gloria. Et. Ecce. In laud. Aña.

VEniet dñs, & non tardabit, & illuminabit abſcondita tenebrarũ: & manifeſtabit ſe ad omnes gentes, hal'ah. ps Dñs regna. 29. Aña Ieruſalem gaude gaudio magno, quia veniet tibi ſaluator, hal'a. ps Iubilate. 30. Aña Dabo in Sion ſalutẽ: & in Ieruſalem gloriam meam, hal'a. ps Deus deus. 18. Aña Montes, & oẽs colles humiliabuntur, & erunt parua in directa, & aſpera in vias planas: veni dñe, & noli tardare, hal'ah. ps. Bñdicite. 49. Aña Iuſte & pie viuamus, expectantes beatam ſpem, & aduentum domini. ps Laudate. 46.

Ad Bñs. Aña Ioannes autẽ cũ audiſſet in vinculis opera Chriſti, mittens duos de diſcipulis ſuis, ait illi: tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Ad Mag. Aña Ite, dicite Ioanni cęci vident, ſurdi audiũt: claudi curantur: & leproſi mundantur. vel O. Quarta feria poſt iſtam Dominicam ſemper ieiunium quatuor temporum celebratur.

¶ Sciendum eſt etiam: q̃ Añæ laud. quæ infra notatæ ſunt ante añas, quæ incipiũt per O. debẽt dici per ſex ferias proximas antẽ vigi. Natiui. Dñi ſuis proprijs dieb': ille ſcilicet quę pertinẽt ad ij. feriam in ij. feria: & ſic de alijs. Laudes aũt de fer. in qua celebrabitur feſtum ſancti Thomę intermittẽ' illo anno.

FERIA II. Lectio j.

DOmine, miſerere noſtri: te enim expectauimus: eſto brachiũ nr̃m in mane, & ſalus noſtra in tẽpore tribulationis. ¶A voce angeli fugerunt populi: ab exaltatione tua diſperſę ſunt gẽtes. Et cõgregabunt' ſpo-

lia

lia vestra sicut colligit bruc⁹, velut cũ fossæ plenæ fuerint de eo. ℟ Magnificatus est dñs: qm̃ habitauit in excelso. Impleuit Sion iudicio & iustitia: & erit fides in tpib⁹ suis. Diuitiæ salutis sapientia & sciẽtia: timor dñi ipse thesaur⁹ eius. Ad Bñs. An. Egredietur virga de radice Iesse: & replebitur omnis terra gloria dñi: & videbit omnis caro salutare Dei. Ad Mag. Aña. Eleuare eleuare, ꝯsurge Ierusalẽ, solue vĩcula colli tui captiua filia Sion. vel. O

FERIA III. Lectio j.

c.40. ECce seruus meus suscipiam eum: electus meus, complacuit sibi in illo anima mea. Dedi spiritum meum super eum: iudicium gẽtibus proferet. Non clamabit, neque accipiet personam, nec audiet foris vox eius. ¶ Calamum quassatum non conteret, & lignũ fumigans non extinguet. In veritate educet iudiciũ. Nõ erit tristis, neq; turbulentus, donec ponet ĩ terra iudiciũ: & legem ei⁹ insulæ expectabunt. ¶ Hæc dicit dominus Deus: creans cælos, & extendens eos: firmans terram, & quæ germinant ex ea: dans flatum populo, qui est super eam, & spiritũ calcantibus eam. Ego dñs vocaui te in iustitia, & apprehendi manum tuam, & seruaui te, & dedi te in fœdus populi, in lucem gentium: vt aperias oculos cæcorum, & educeres de conclusio ne vinctum, de domo carceris sedentes in tenebris. Hæc dicit. Ad Bns. Aña. Tu Bethleem terra Iuda nõ eris minima: ex te enim exiet dux, qui regat populũ meum Israel. Ad Magnif. Aña. Erumpant montes iucunditatẽ, & colles iustiã, quia lux mundi dñs cum potentia veniet. vel O.

FERIA QVARTA

In ieiunijs iiij. tpm̃. Ad Matutin.

Inuit. Prope est iam dñs, Venite adorem⁹. Secundũ Lucã. Le. j.

IN illo tempore: Missus est angelus Gabriel à Deo in ciuitatem galileę cui nomen Nazaret, ad virginẽ desponsatã viro, cui nomẽ erat Ioseph de domo Dauid: & nomen virginis Maria. 1.ca

Et reliq. Hom. stĩ Ambrosij epi.

LAtent quidem diuina mysteria: nec facile iuxta propheticum dictum quisquam hominum potest scire consiliũ Dei. Sed tñ ex cęteris factis atque præceptis dñi saluatoris possumus intelligere, & hoc ꝓpensioris fuisse consilij: ꝙ ea potissimum electa est vt dñm pareret, quę erat desponsata viro. ℟. Clama in fortitudine, qui annuncias pacem in Ierusalẽ. Dic ciuitatib⁹ Iudę & habitatoribus Siõ: ecce deus nr̃, quẽ expectamus, adueniet. ℣. Super montẽ excelsum ascende tu qui euãgelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam. Dic. Lcõ ij.

CVr aũt non antequã despõsaret impleta est, fortasse ne diceretur ꝙ conceperat ex adulterio. Et bene vtrunq; pŏsu't

fuit scriptura. vt & desponsata esset & virgo. Virgo vt expers virilis cōsortij videret desponsata, ne temeratę virginitatis adureret infamia, cui grauis aluus corruptelę videret īsigne ꝑferre. ℟. Orietur stella ex Iacob, & exurget homo de Israel, & confringet omnes duces alienigenarum. Et erit omnis terra possessio eius. ℣. Et adorabunt eū omnes reges: omnes gentes seruient ei. Et erit omnis. Lectio iij.

MAluit aūt dn̄s aliquos de suo ortu, quā de matris pudore dubitare. Sciebat enim teneram esse virginis verecundiam, & lubricā famā pudoris: Nec putauit ortus sui fidem matris iniurijs astruendam. Seruatur itaq; Sanctæ Mariæ sicut pudore ītegra: ita inuiolabilis opinione virginitas. Oportet enim sanctos & ab his testimoniū habere qui foris sunt. ℟. Egredietur dn̄s & pręliabitur cōtra gentes. Et stabunt pedes eius supra mōtes oliuarū ad orientē. ℣. Et eleuabit sup oēs colles, & fluēt ad eum oēs gētes. Et Gloria. Et

Prædicta tria ℟℟. & alia quę sequunt fer. vj. & sabb. dici tn̄ debēt ī diebus ī quib' notata sunt, nisi festū scti Thomæ in sequenti sexta feria vel sabbatho euenerit: ūc enī ℟℟ia illius diei in v. feria dicent. Hom. vero diei in quo festum euenerit omittetur. Ad Bn̄s. An. Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph. Oratio.

FEstina, q̄s dn̄e, ne tardaueris: & auxilium nobis supnę virtutis impende: vt aduētus tui cōsolationibus subleuētur, qui in tua pietate cōfidunt. Qui vi.

Hęc orō dicat ad laudes tm̄: ad alias aūt horas orō dn̄icalis. Idē fiat de orōnibus quæ sequuntur.

Feria vj. & sabba. Ad Mag. Añā. Quomodo fiet istud āgele dei: quia virum in concipiendo non pertuli? audi Maria virgo Christi, spūs sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi. vel O FERIA V. Inuit. Regem venturum. L. j.

ET nunc hęc dicit dominus creans te Iacob: & formans te Israel. Noli timere: quia redemi te: & vocaui te nomine tuo. Is. 43
Meus es tu. Cum transieris per aquas, tecū ero: & flumina non operient te. Cum ambulaueris in igne, non cōbureris: & flāma nō ardebit in te: qa ego dn̄s deus tuus sctūs Israel saluator tuus.

¶ Dedi propitiationem tuam Ægyptū: Æthiopiam & Sabba pro te. Ex quo honorabilis factus es in oculis meis & gloriosus: ego dilexi te. Et dabo hoīes pro te: & ppſos pro anima tua.

¶ Noli timere, q̄m ego tecum sum: ab oriente adducā semen tuum, & ab occidente cōgregabo te. Dicam aquiloni, da, & austro noli prohibere: affer filios meos de lōginquo: & filias meas ab extremis terre: Hæc dicit.

Ad Bñs. Aña. Vigilate animo, in proximo est domin' de' noster. Ad Mag. Aña. Lætamini cum Ierusalé: & exultate ĩ ea oés qui diligitis eam in æternũ. vel O.

¶ Feria vj. Inuita. Prope est.

Secundum Lucã. Lectio prima.

cap. 1 IN illo tépore. Exurgens Maria abijt in mõtana cũ festinatione in ciuitatem Iuda: & intrauit in domũ Zachariæ, & salutauit Elisabet. Et re. Hom. Origenis.

MEliores ad deteriores veniunt, vt eis ex aduentu suo aliqd tribuant emoluméti. Sic & saluator venit ad Ioanné, vt sanctificaret baptisma illius. Et maria statim vt audiuit angelum nunciantem ꝙ cõceperit saluatoré: & ꝙ cognata illius haberet in vtero: consurgens cum festinatione venit in montana, & ingressa est domũ Elisabeth. Iesus vero, q in vtero illius erat, festinabat Ioannẽ adhuc in ventre matris positũ scĩficare. ℞. Præcursor pro nobis ĩgreditur, agnus sine macula fm ordinem Melchisedech pontifex factus: In æternũ & in sęculũ sæculi. ℣. Ipse est rex iustitiæ: cui' generatio nõ habet finem. In. Lectio ii.

DEnique anteq̃ veniret Maria & salutaret Elisabeth, non exultauit infans in vtero: Sed statim vt Maria locuta est verbũ, quod filius dei in ventre matris suggesserat, exultauit infans in gaudio: & tunc primũ præcursorem suum prophetam fecit Iesus. ℞. Modo veniet dominator dñs: Et nomen eius Emmanuel vocabit'. ℣. Orietur in diebus eius iustitia & abundãtia pacis. Et no. Lectio iij.

OPortebat quoque Mariam cum dei prole dignissima post alloquium Dei in montana cõscendere & in sublimioribus cũmorari. Debuerat etiam cum esset sollicita, non pigra, properare solicitudine: & spiritu sancto plena ad sublimiora perduci: & virtute dei ꝓtegi aqua fuerat obũbrata. ℞. Videbũt gentes iustum tuum, & cuncti reges inclytum tuũ. Et vocabitur tibi nomen nouum quod os dñi nominauit. ℣. Et eris corona gloriæ in manu dñi: & diadema regni in manu Dei tui. Et voca. Gloria. Et voca. Ad Bñs. An. Ex quo facta é vox salutationis tuæ in aurib' meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Oro.

EXcita quæsumus domine potentiam tuam & veni: vt hi qui in tua pietate confidunt, ab omni citius aduersitate liberentur. Qui vi. Ad Mag. Aña. Beata es Maria quæ credidisti: perficientur in te quæ dicta sunt tibi à dño, haleluiah. vel O.

SABBATHO

Inuit. Prope est. Luc. L. j

ANno quintodecimo imperij Tyberij Cæsaris: procurante Pontio Pilato Iudæam: Tetracha aũt galilęæ Herodes: Philippo aũt fratre eius tetrarcha 3. cap

cha Ituree & traconitidis regionis: & Lisania Abilinæ Tetrarcha: sub principibus sacerdotum Anna, & Caypha: factum est verbum domini super Ioannem Zachariæ filium in deserto. Et rel.

Homilia Beati Gregorij papæ.

REdemptoris præcursor quo tempore verbum prædicationis acceperit: memorato Romanæ reipublicæ principe, & Iudeæ regibus designatur. Quia illum prędicare veniebat, qui ex Iudæa quosdã & multos ex gentibus redempturus erat: Per regẽ gentiũ, & principes Iudęorũ ꝑdicationis eius tp̃a designant. ℟. Emitte agnũ dñe dñatorem terræ: de petra deserti, Ad montẽ filię Sion. ℣ Ex Sion species decoris eius: deus noster manifeste veniet A d montem. Lc. ij.

QVia autem gentilitas colligenda erat: & Iudæa pro culpa perfidiæ dispergenda, ipsa quoq; descriptio terreni principatus ostendit: quoniam & in Romana republica vnus ꝑfuisse describit̃: & in Iudææ regno per quartã partem plurimi principabant̃. Voce etenim redemptoris nostri dicitur. Omne regnum in semetipsum diuisum desolabitur. Liquet ergo ꝙ ad finẽ regni Iudęa peruenerat: quę tot regibus diuisa subiacebat. ℟. Germinauerunt campi eremi germen odoris Israel: quia ecce deus noster cum virtute veniet. Et splendor eius cum eo. ℣. Ecce dñator dñs cum virtute veniet Et splendor eius. Lectio iij.

APte quoque non solum sub quibus regibus, sed etiam sub quibus sacerdotibus actum sit demõstrabitur: vt quia illum Ioannes Baptista ꝑdicabat, qui simul rex & sacerdos existeret: Lucas euangelista prædicationis eius tempora per regnum, & sacerdotium designauit. ℟. Radix Iesse, qui exurget iudicare gentes, in eum gentes sperabũt. Et erit nomen eius benedictum in sęcula. ℣. Super quem continebunt reges os suum: ipsum gentes deprecabuntur. Et erit nomen eius. Gloria. In sęcula.

Ad Bñs. Aña. Omnis vallis implebitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & videbit omnis caro salutare Dei. Oratio.

DEus qui conspicis, quia ex nr̃a prauitate affligimur: concede propitius: vt ex tua visitatione consolemur. Qui viuis.

DOMINICA IIII.

Sabbatho præcedenti ad vespe. ℟. Non auferetur sceptrum. ij. Ad Magnifi. Aña. Oratio.

Xcita domine potentiam tuam, & veni: & magna nobis virtute succurre: vt per auxilium gratię tuę, quod nostra peccata prępediunt, indulgentia tuæ propitiationis acceleret. Qui viuis & regnas.

Ad Matutinum. Inuitatorium. Ecce iam venit plenitudo temporis

poris, in quo misit deus filium suum natum de virgine, factũ sub lege, Venite adoremus.

Añæ, psalmi, & ℣. noct. sicut in prima Dñica, excepto q tertius versicul' nõ dicet, si vigilia Natalis dñi hac die euenerit. Lectio j.

AVdite me qui sequimini quod iustũ est: & quæritis dñm. Attendite ad petram vnde excisi estis: & ad cauernam laci de qua præcisi estis. Attẽdite ad abraham patrem vestrum: & ad Sarã quæ peperit vos: quia vnũ vocaui eũ, & bñdixi ei, & multiplicaui eum. Hæc dicit dñs. ℟. Canite tuba in Sion, vocate gentes, annunciate populos & dicite. Ecce deus saluator noster adueniet. ℣. Annunciate in finibus terræ, & in insulis, quæ procul sunt, dicite. Ecce. Lectio ij.

COnsolabitur ergo dominus Sion: & cõsolabitur omnes ruinas eius. Et ponet desertum eius quasi delicias: & solitudinẽ eius quasi ortum dñi. Gaudium & lætitia inuenieť in ea: gratiarũ actio & vox laudis. Attendite ad me popule meus: & tribus mea me audite: quia lex à me exiet: & iudicium meũ in lucem pplorum requiescet. Hæc. ℟. Nũ auferet sceptrum de Iuda & dux de fęmore eius donec veniat qui mittẽdus est: Et ipse erit expectatio gentiũ. ℣. Pulchriores sunt oculi ei' vino, & dẽtes eius lacte candidiores. Et. Le. iij.

PRope est iustus me': egressus est saluator me', & brachia mea pplos iudicabũt. Me insulæ expectabunt: & brachiũ meũ sustinebũt. Leuate in cælum oculos vestros: & videte sub terra deorsum, quia cæli sicut fumus liquescent: & terra sicut vestimentum atteretur: & habitatores eius sicut hæc interibunt. Salus autem mea in sempiternũ erit & iustitia mea nõ deficiet. Hæc. ℟. Me oportet minui, illũ aũt crescere: qui post me venit, ante me fact' est. Cuius non sum dignus corrigiam calciamenti soluere. ℣. Ego baptizo vos aqua: ille aũt baptizabit vos spũ sancto. Cuius. Gloria. Cuius. Lectio iiij.

QVid ergo dicemus inuenisse Abraham patrẽ nostrum secũdum carnem? Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit scriptura? Credidit Abraham Deo, & reputatũ est illi ad iustitiam. Ei aũt qui operatur, merces non imputať sm gratiã: sed sm debitũ. Ei vero qui non operatur, credenti autẽ in eum qui iustificat impium, reputať fides eius ad iustitiã sm propositum gratiæ Dei. Sicut & Dauid dicit beatitudinẽ hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus: Beati, quorũ remissę sunt iniquitates: & quorũ tecta sunt peccata: Beatus vir, cui non imputauit dñs peccatum. ℟. Ecce iam venit plenitudo tẽporis, in

quo misit deus filiũ suum in terris, natum de virgine factũ sub lege. Vt eos qui sub lege erãt redimeret. ℣. Propter nimiã charitatẽ suã qua dilexit nos deus: filiũ suũ misit in similitudinem carnis peccati. Vt eos. Lectio. v.

BEatitudo ergo hæc, in circuncisione tantũ manet, an etiam ĩ præputio; Dicim⁹ enim quia reputata est Abrahæ fides ad iustitiam. Q̃uo ergo reputata est? in circũcisione, an in præputio? Non in circuncisione, sed in ꝑputio. Et signum accepit circuncisionis, signaculum iustitiæ fidei quæ est ĩ præputio, vt sit pr̃ oĩum credentiũ per præputium, vt reputetur & illis ad iustitiam, & sit pater circuncisionis, nõ ijs tm̃ qui sunt ex circũcisione, sed ijs qui sectant᷑ vestigia fidei, quę est in ꝑputio patris nr̃i Abrahæ. Non enim per legem, promissio Abrahę, aut semini ei⁹, vt hæres esset mundi, sed per iustitiam fidei. ℟. Virgo Israel reuertere ad ciuitates tuas: vsquequo dolẽs auerteris? generabis dominũ saluatorem, oblationem nouã ĩ terra, ambulabunt homines, In saluationem. ℣. In charitate ꝑpetua dilexi te: ideo attraxi te miserans. In salua. Lectio vj.

SI enim qui ex lege, hæredes sunt: exinanita est fides, abolita est promissio. Lex enim irã operatur. Vbi enim non est lex, nec prępuaricatio. Ideo ex fide, vt ſm gratiam firma sit, ꝓmissio oĩ semini, non ei q̃ ex lege est solũ, sed & ei qui ex fide est Abrahæ, qui pater est omnium nostrum, sicut scriptum est: Quia patrem multarum gẽtium posui te ante Deum, cui credidisti, q̃ viuificat mortuos, & vocat ea q̃ non sunt, tanquã ea quæ sunt: qui contra spem inspem credidit, vt fieret pater multarum gentium, ſm quod dictum est ei: Si erit semen tuum, sicut stellæ cęli. ℟. Iuraui dicit dñs: vt vltra iã non irascar suꝑ terrã: montes enim & colles suscipiẽt iustitiã meam: & testamentũ pacis erit, In Ierusalẽ. ℣. Iuxta est salus mea vt veniat: & iustitia mea vt reueletur. In Ierusalẽ. Gloria, In Ierusalẽ.

Quãdo vigil. natalis dñi in hac dñica euenerit: tres vltimæ lectõnes fiant de homilia vigil. hæc aũt homil. non legit᷑ illo anno. Secundum Iohannem. Lectõ vij.

IN illo tempore. Miserũt Iudęi ab Ierosolymis sacerdotes & leuitas ad Ioannẽ: vt interrogarent eũ, Tu quis es? Et reliqua. cap. j

Homil. bti Gregorij Papæ.

EX huius nobis lectionis verbis fratres carissimi Ioannis humilitas cõmendat᷑: qui cum tantæ virtutis esset vt Christus credi potuisset: elegit solide subsistere in se, ne humana opinione raperet᷑ inaniter suꝑ se. ℟. Non discedimus à te, viuificabis nos dñe, & nomẽ tuũ inuocabimus: ostende nobis faciẽ tuã, Et salui erimus. ℣. Memento nostri dñe

in

in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Et Lcõ. viij.

NAm confessus est: & non negauit. Confessus est: quia nõ sum ego Christus. Sed qui dixit non sum, negauit plane qđ non erat: sed non negauit quod erat: vt veritatẽ loquẽs eius mẽbrũ fieret, cuius sibi nomẽ falla citer non vsurparet. ℟. Intuemini quãtus sit iste qui ingreditur ad saluandas gentes: ipse est rex iustitiæ. Cui⁹ gñatio non habet finẽ. ℣. Præcursor pro nobis ingreditur sm ordinẽ Melchisedech pontifex factus est in æternum. Cuius generatio. Lec. ix.

CVm ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrũ Christi: quia dum infirmitatẽ suã studuit humiliter agnoscere, illius celsitudinẽ meruit veraciter obtinere. ℟. Montes Israel ramos vr̃os expãdite, & florete, & fructus facite. Prope est vt veniat dies dñi. ℣. Rorate cæli desuper: & nubes pluant iustum: aperiatur terra, & germinet saluatorẽ. Prope est Gloria. Montes Israel. In laudib. Ana.

CAnite tuba in Sion, quia ꝓpe est dies dñi: ecce veniet ad saluandũ nos, hal. hal. ps Dñs regna. 29. Añа. Ecce veniet desideratus cũctis gẽtibus: & replebit᷑ gloria dom⁹ dñi, hal. ps. Iubilate. 30. Añа Erunt praua in directa, & aspera in vias planas: veni dñe, & noli tardare. haleluiah. ps. Deus deus. 18. Añ. Dñs veniet, occurrĩte illi dicentes: magnum principium: & regni eius non erit finis: de⁹ fortis, dñator, princeps pacis, hal̃a. hal. Canti. Benedicite. 49. Añа. Omnipotens sermo tuus dñe à regalibus sedibus venit, hal̃ah. ps Laudate. 45. Ad Bñs. Añа. Aue Maria gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, hal. Ad Mag. Añа. O.

FERIA II. Lectio j.

LAuda sterilis quæ non paris: decanta laudẽ & hinni quæ non pariebas: qm̃ multi filij desertæ magis quã eius quæ habebat virũ: dicit dñs. Dilata locum tentorij tui: & pelles tabernaculorum tuorum extẽde. Lect. ij. Is. 54

NE parcas: longos fac funiculos tuos: & clauos tuos consolida. Ad dexteram enim, & ad læuã penetrabis: & semen tuum gentes hereditabit: & ciuitates desertas inhabitabit. Lectio iij.

NOli timere: quia nõ cõfunderis, neq; erubesces. Non enim te pudebit: quia cõfusionis adolescentię tuæ obliuisceris: & opprobrij viduitatis tuæ non recordaberis amplius: quia dominabitur tui qui fecit te. Hæc. Ad Bñs. Añ. Dicit dñs: pænitẽtiã agite, appropinquabit enim regnũ cęlorũ, hal. Ad M. Añа. O

FERIA III. Lectio j.

VTinam dirumperes cælos, & descenderes. A facie tua montes defluerent, sicut exustio ignis tabescerẽt, aquæ arde- Is. 64

rent igni: vt notũ fieret nomen tuum inimicis tuis: à facie tua gentes turbarentur. Lectio ij.

CVm feceris mirabilia: non sustinebimus. Descẽdisti: & a facie tua mõtes defluxerunt. A sęculo non audierũt neq; auribus perceperunt. Oculus non vidit deus, absq; te: quæ pręparasti expectãtibus te. Occurristi lętanti, & facienti iustitiã: in vijs tuis recordabuntur tui. Lcõ iij.

ECce tu iratus es, & peccauimus: in ipsis fuimus semper & saluabimur. Et facti sum⁹ vt immũdi oẽs nos: quasi pannus mẽstruatæ vniuersæ iustitiæ nostræ. Et cęcidim⁹ quasi foliũ vniuersi: & iniq̃tates nrę quasi ventus abstulerũt nos. Hęc dicit do. Ad Bñs. Aña. Consurge. consurge, induere fortitudinem brachium dñi. Ad Magn. Aña. O.

FERIA IIII. Lcõ prima.

VOs q̃ dereliquistis dñm, q̃ obliti estis montem sanctum meum, qui ponitis fortunæ mensam, & libatis super eã, numerabo vos in gladio: & omnes in cęde corruetis: pro eo qđ vocaui, & non respondistis, locutus sum, & non audistis: & faciebatis malum in oculis meis, & quæ nolui elegistis. Lectio ij.

PRopter hoc: hæc dicit dñs de⁹. Ecce serui mei comedẽt & vos esurietis: ecce serui mei bibent, & vos sitietis: ecce serui mei lętabunt, & vos ꝯfundemini. Ecce serui mei laudabũt præ exultatione cordis: & vos clamabitis ꝑ dolore cordis: & præ ꝯturbatione spũs vlulabitis. Hęc dicit dominus deus Israel. Le. iij.

ET dimittetis nomẽ vestrum in iuramentũ electis meis: & interficiet te dñs deus. Et seruos suos vocabit nomine alio: in quo q̃ benedictus est sup terram, benedicetur in dño. Amen. Ad Bñs. Aña. Ponẽt domino gloriã, & laudẽ eius in insulis nunciabunt: quia ecce veniet & non tardabit. Ad Magnificat. Aña O.

FERIA V. Lectio prima.

HÆc dicit dominus. Cœlum sedes mea: & terra scabellum pedum meorũ. Quæ est ista domus quam ædificabitis mihi: & quis est iste locus requietionis meæ? Omnia hæc manus mea fecit: & facta sunt vniuersa ista, dicit dñs. Lcõ ij. Is. 66

AD quẽ autẽ respiciã nisi ad pauperculum, & contritũ spũ: & tremẽtẽ sermones meos? Qui immolat bouẽ, quasi q̃ interficiat virũ: q̃ mactat pec⁹, quasi qui excerebret carnẽ: q̃ offert oblationẽ, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur turis, quasi qui benedicat idolo. Hæc dicit dominus. Lectio iij.

HÆc oĩa elegerunt in vijs, & in abominationib⁹ suis aĩa eorũ delectata est. Vñ & ego eligã illusiones eorũ: & quæ timebãt adducã eis: quia vocaui, & nõ erat qui responderet: locutus sum & non audierunt: fecerunt

runtq; malū in oculis meis, & quæ nolui eligere. Hæc dicit. Ad Bñs.Aña Cōsolamini ꝯsolamini pplē meᵒ, dicit deus vester. Ad Magnificat.Antipho. O.

FERIA VI. Lectio prima.

Is. 66 LÆtamini cum Ierusalem: & exultate in ea: oēs qui diligitis eā. Gaudete cū ea gaudio vniuersi,qui lugetis super eam: vt sugatis & repleamini ab vberibus cōsolationis eius: vt mulgeatis & delicijs affluatis ab oīmoda gloria eius. Quia hæc dicit dñs. Ecce ego declinabo sup eā quasi fluuium pacis: & quasi torrentem inundantem gloriā gentium quam sugetis. Lcō ij.

AD vbera portabimini: & sup genua blādiet̄ vobis. Qūo si cui mr̄ blandiat̄: ita ego ꝯsolabor vos: & ī Ierl'm ꝯsolabimini. Videbitis & gaudebitis: & gaudebit cor vestrū: & ossa vr̄a quasi herba germinabūt. Le.iij.

ET cognoscetur manus dñi à seruis eiᵒ: & indignabit̄ inimicis suis. Quia ecce dñs ī igne veniet: & quasi turbo quadrigę eiᵒ:reddere ī īdignatione furorē suū, & increpationē suā in flam ma ignis. Ad Bñs.Aña. Dies dñi sicut fur ita in nocte veniet: & vos estote parati: quia qua hora nō putatis filius hoīs veniet. Ad Mag. Aña. O.¶ Añæ dicēdæ in laud. p sex ferias ante vigiliā Natalis dñi sm ordinē feriarū.

FERIA II. In laud.Añ.

ECce veniet dñs princeps terræ: beati qui parati sunt occurrere illi. ps Miserere.15. Aña. Dum venerit filius hominis putas inueniet fidem super terram? ps. Verba.1.Aña. Ecce iam veniet plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terris. ps. Deus deus.18. Aña. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. Canticum. Cōfitebor.46.Aña Egrediet̄ dñs de loco scō suo, veniet vt saluet populum suum.ps Laudate.45.

FERIA III. In laudi.Aña.

ROrate cœli desuper, & nubes pluant iustum: aperiat̄ terra, & germinet saluatorē. ps. Miserere.14. Aña. Emitte agnū dñe dñatorem terræ, de petra deserti ad montem filiæ Sion. ps. Iudica me deus. 13. Aña. Vt cognoscamᵒ dñe in terra viam tuā: in oībus gentibus salutare tuū. ps. Deus deus.18. Aña. Da mercedē domine sustinentibᵒ te: vt pphetæ tui fideles inueniātur. Canticū.Ego dixi.46. Aña. Lex per Moysen data est: gratia & veritas per Iesum Christum facta est. ps. Laudate dominū.46.

FERIA IIII. In laud.Aña.

PRophetæ prędicauerunt nasci saluatorem de virgine Maria. ps Miserere.15.Aña Spiritᵒ domini sup me: euāgelizare pauperibus misit me. ps Te decet.19. Aña Annūciate populis, & dicite: ecce saluator deus nr̄ veniet. ps Deus deus. 18. Aña. Ecce veniet dñs, vt sedeat cum

principib' & soliū glorię teneat. Canti. Exultauit 46. Aña. Propter Sion nō tacebo donec egrediat' vt splendor iustus eius. Psalmus. Laudate. 46.

FERIA. V. In lau. Añ.

DE Sion veniet dñs omnipotens, vt saluum faciat populum suū. ps. Miserere. 17. Aña. Conuertere dñe aliquantulum, & ne tardes venire ad seruos tuos. ps. Dñe refu. 28. Aña. De Sion veniet, qui regnaturus est dñs, Emmanuel magni nomē eius. ps. Deus deus. 18. Aña. Ecce Deus meus & honorificabo eum, deus patris mei & exaltabo eum. Canticum. Cantemus. 47. Aña. Deus legifer noster, dñs rex noster, ipse veniet & saluabit nos. ps. Laudate. 46.

FERIA VI. In lau. Añ.

COnstantes estote, videbitis auxiliū dñi super vos. ps. Miserere. 15. Aña. Ad te dñe leuaui aīam meam, veni & eripe me dñe, ad te confugi. ps. Dñe exaudi. ij. 44. Aña. Veni dñe & noli tardare, relaxa facinora plebis tuæ Israel. ps. Deus deus. 18. Aña. De' à libano veniet, & splēdor eius sicut lumē erit. Canti. Dñe audiui. 47. Aña. Ego aūt ad dñm aspiciā: & expectabo Deū saluatorē meū. ps. Laudate. 46.

SABBATO. In lau. Añ.

INtuemini quātus sit gloriosus iste, q ingredit' ad saluandos populos. ps. Miserere. 15. Aña. Cōsurge cōsurge, induere fortitudinem brachium dñi. ps. Bonum. 29. Aña. Eleuare eleuare, consurge Ierusalē, solue vincula colli tui captiua filia Sion. ps. Deus de'. 18. Aña. Expectet sicut pluuia eloquiū dñi: & descendet sup nos sicut ros de' nr. Canti. Audite cę. 48. Aña. Paratus esto in occursum dñi Israel: quoniā venit. ps. Laudate. 46.

¶ Sequētes añæ sunt dicendę semptē pximis dieb' añ. vigil. natalis dñi ad mag. In diebus vero in quib' cantant' nec pces dicendę nec prostrationes sunt in vespe. faciendæ. Sed statim post añam subiūgat' oratio. Antiphona. j.

O Sapiētia quæ ex ore altissimi pdijsti, attingēs à fine vsq; ad finē, fortiter suauiterque disponēs omnia: veni ad docendum nos viā prudentiæ. Aña. ij.

O adonai & dux domus Israel: qui Moysi in igne flammæ rubi apparuisti, & ei in Sina legem dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extēto. Aña. iij.

O radix Iessæ qui stas in signum populorū, super quē cōtinebūt reges os suum, quem gentes deprecabuntur: veni ad liberandū nos iam noli tadare. Aña. iiij.

O clauis Dauid & sceptrum domus Israel, qui aperis & nemo claudit, claudis & nemo aperit: veni & educ vinctum de domo carceris, sedentem in tenebris & vmbra mortis.. Antiphona v.

O oriēs splendor lūcis ęternę & sol iustitiæ: vēi & illūina sedētes

tenebris & ũbra mortis. Añ.vi. O rex gẽtium & desideratus earum, lapisq; angularis, qui facis vtraq; vnum, veni salua hoĩem quẽ de limo formasti. Aña.vii. O emmanuel rex, & lugifer nr̃, expectatio gẽtiũ & saluator earum: veni ad saluandũ nos dñe deus noster. Memoria de aduẽtu in die sc̃ti Thomæ ĩ laud Añ. Nolite timere, quinta enim die veniet ad vos dominus noster.

Quando autẽ transfertur in secundã feriã, prædicta. Aña. oĩno dimittat: & aña ferialis scilicet Dicit dñs. ad memoriam dicat.

IN VIGILIA NATALIS Domini ad matu. prostrationes non fiant. Inuitatorium.

Hodie scietis quia veniet dñs. Et mane videbitis gloriam eius. Hym. Verbum super. 61. Añæ, & psal. feriales. ℣. Hodie scietis quia veniet dominus. ℟. Et mane videbitis gloriam eius.

Lectio prima, vel septima si dñica fuerit. Secundum Matthęum.

a. 1. IN illo tpe. Cum esset despon sata mr̃ Iesu Maria Ioseph: anteq̃ conuenirent, inuenta est in vtero habens de spũ sancto. Et reliqua. Homilia Origenis.

QVæ fuit necessitas vt desponsata esset Maria Ioseph, nisi ppea quaten' hoc sacramẽtũ diabolo cęlaret? & ille malignus fraudis cõmenta aduersus desponsatã virginẽ nulla penit' inueniret? ℟. Sc̃tificamini hodie: & estote parati: quia die crastina videbitis maiestatẽ Dei in vobis. ℣. Hodie scietis quia veniet dñs & mane videbitis. Maie. Lctõ ij. vel viii.

VEl ideo desponsata fuit Ioseph: vt nato infanti, vel ipsi Mariæ curam videret gerere Ioseph: siue ĩ Ægyptũ iens, siue inde denuo veniens. Ideo despõsata fuit Ioseph: nõ tamen in cõcupiscentia iũcta. ℟. Constantes estote videbitis auxiliũ dñi super vos: Iudęa & Ierusalẽ nolite timere. Cras egrediemini, & dñs erit vobiscum. ℣. Sanctificamini filij Israel & estote parati. Cras egre. Lectio iij. vel ix.

MAter inquit eius. Mater immaculata: mr̃ incorrupta: mater intacta. Mater eius, Cuius ei'? Mater dei vnigeniti: dei & regis omnium: plasmatoris & creatoris cunctorũ. Illius qui in excelsis sine matre, & in terra est sine patre. Illius qui in cœlis sm̃ deitatẽ in sinu est patris: & in terrris secũdum corporis susceptionẽ in sinu est mr̃is: ℟ Sanctificamini filij Israel, dicit dñs: in die enim crastina descendet dñs, Et auferet à nobis oẽm languorẽ. ℣ Ex Sion spẽs decoris eius, deus nr̃ manifeste veniet. Et aufe. Gloria. Et aufe. Hac die in laudibus & deinceps vsque ad vesper. exclusiue, fiat officium sicut in fest. duplici. ℣. Crastina die delebitur iniquitas terræ. ℟. Et regnabit super nos saluator mũdi. In laud. Añ.

Iudęa & Ierusalem nolite timere: cras egredie mini & dñs erit vobiscum. ps. Dñs regn. 29. Aña Crastina die erit vobis salus, dicit domin⁹ de⁹ exercituũ. ps Iubilate. 30. Aña Hodie scietis, quia veniet dominus, & mane videbitis gloriam eius. Plal's. De⁹ deus. 18. Aña Propter Sion non tacebo, donec egrediatur vt splendor iustus eius. Cantic. Benedcite. 49. Aña. Crastina die delebitur iniquitas terrę, & regnabit sup nos saluator mundi. ps Laudate. 45. Capitulum.

Is. 62 Propter Sion non tacebo: & propter Ierusalem non quiescam: donec egrediat' vt splédor iustus eius, & saluator eius, vt lampas accendatur. Hymn. Vox clara. 53. ℣ Cõstãtes estote. ℟. Videbitis auxilium dñi sup vos. Ad Bñs. Aña. Cũ esset despõsata mater Iesu Maria Ioseph, ãtequã cõuenirent, inuenta est in vtero habẽs, quod enim in ea natum est, de spũ sctõ est, hal. Oratio

Deus qui nos redemptionis nostræ annua expectatione lętificas: pręsta, vt vnigenitũ tuũ, que redẽptorem lætati susci pimus: venientẽ quoq; iudicem securi videamus Dñm nostrum. Hec oratio dicat' ad iij. vj. ix. & vespe. Ad horas diei Añę laud. Ad iij. cap. Propter Sion nõ. ℟. Hodie scietis, Quia veniet dñs. ℣. Et mane videbitis gloriã ei⁹. Quia Gloria. Hodie. ℣ Crasti. na die delebitur. Ad sexta. Cap.

Videbunt gẽtes iustũ tuum: & cuncti reges inclytum tuum: & vocabitur tibi nomen nouũ, quod os domini noĩauit. ℟ Crasti na die Delebit' iniquitas terræ. ℣ Et regnabit super nos saluator mundi. Delebitur. Gloria pa. Crastina. ℣ Crastina die erit vobis salus. Ad ix. Cap.

Non vocaberis vltra derelicta: & terra tua non vocabit' amplius desolata: sed vocaberis voluntas mea in ea, & terra tua inhabitabitur. ℟ Crastina die Erit vobis salus. ℣ Dicit dñs exercituũ. Erit. Gloria. Crastina. ℣. Constantes. Si hæc vigilia in dnica euenerit, hoc modo fiat officium. Ad Matu. Inui. Hodie scietis. Hymn⁹ vt supra. Super psal. primi noctur. Aña. Sciẽtes. ps. Beatus vir. &c. Cæteræ ad cæteros, vt supra in j. noct. ℣. Ex Sion In ij. nocturnó ℣. Egredietur virga. Sex lctõnes, & sex ℟ia de dñica. In iij. noct ℣. Hodie scietis. Tres lctõnes vltimæ de expositione euangelij. Cũ esset desponsata. & tria vltima ℟ia de vigil. Expositio autẽ dñicalis euangelij cũ tribus vltimis ℟ijs de historia. Canite. & cũ laud. illo anno omittant'. ℣. Crastina. In laud. Añæ cap. ℣. & añę ad Bñs, & oratio de vigi. erũt. Post orõne de vigil. memória fiat de dominica. Añę, capit. ℟ia, ℣sic. & oratio ad horas de vigi. eruntA d vesper. Aña.

Rex pacificus magnificatus est:

est: cuius vultum desiderat vniuersa terra. Psalm⁹. Laudate pueri. 39. Aña Magnificatus est rex pacificus sup oēs reges vniuersæ terræ. ps. Laudate dñm oēs. 36. Añ. Scitote, quia ppe est regnũ dei: amen dico vobis, quia non tardabit. ps Lauda aīa. 45. Aña Leuate capita vestra, ecce appropinquabit redemptio vestra. ps. Laudate dñm, qm. 45. Aña. Cõpleti sunt dies Marię, vt pareret filium suum primogenitũ. ps. Lauda Ierusalem do. 46. Capit.

Isa. 9 POpulus gentiũ, qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnã, habitãtibus in regione vmbræ mortis, lux orta est eis. ℟. Iudæa, & Ierusalem nolite timere, Cras egrediemini, Et dñs erit vobiscum. ℣. Constantes estote. videbitis auxiliũ domini sup vos Cras. Gloria. Et Hym

VEni redemptor gentium,
Ostende partum virginis
Miretur omne sæculum,
Talis decet partus deum.
Non ex virili semine,
Sed mystico spiramine,
Verbum Dei factum caro,
Fructusq; ventris floruit.
Aluus tumescit virginis,
Claustra pudoris permanent,
Vexilla virtutum micant,
Versatur in templo deus.
Procedens de thalamo suo,
Pudoris aula regia,
Geminæ gigas substantiæ,
Alacris vt currat viam.
Egressus eius à patre,
Regressus eius ad patrem,
Excursusq; ad inferos,
Recursus ad sedem dei.
Aequalis æterno patri,
Carnis tropheo accingere,
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpeti.
Præsepe iam fulget tuum,
Lumenq; nox spirat nouum,
Quod nulla nox interpolet,
Fideq; iugi luceat.
Gloria tibi domine,
Qui natus es de virgine,
Cum patre, & sancto spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Iste ℣. dicat ad oēs hym. eiusdē metri, tam de tpe, q̃ de sctis vsq; ad primas vesp. Epipha. exclusi. ℣. Tanquã sponsus. ℟. Dominus procedens de thalamo suo. Ad Mag. Añ. Dũ ort⁹ fuerit sol de cælo, videbitis regē regum pcedētē à patre tanq̃ sponsum de thalamo suo. Orō. Deus q nos tem. Ad Comple. sup psal. Aña. Completi sunt. Ad Nunc di añ. Ecce completa sunt oïa, q̃ dicta sũt p angelũ de virgine Maria.

IN NATALI DOMINI

Ad Matutinum. Inuitatorium Christus natus est nobis, Venite adoremus. ps Venite. Hymn⁹.

CHriste redemptor omnium,
Ex patre patris, vnice,
Solus añ principium
Natus ineffabiliter

biliter.
Tu lumen, tu splendor patris,
Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces,
Tui per orbem famuli.
Memento salutis auctor,
Quod nostri quondã corporis
Ex illibata virgine.
Nascẽdo formam sumpseris,
Sic præsens testatur dies
Currens per anni circulum:
Quod solus à sede patris
Mundi salus adueneris.
Hunc cœlũ, terra, hunc mare,
Hunc omne quod in eis est:
Auctorem aduentus tui
Laudãs exultans cantico,
Nos quoque, qui sancto tuo
Redempti sumus sanguine,
Ob diem natalis tui
Hymnum nouum cõcinimus.
Gloria tibi domine.

In i. noct. Aña Dñs dixit ad me, fili' me' es tu, ego hodie gẽui te. ps Quare. 1. Añ. Tanq̃ sponsus dñs pcedẽs de thalamo suo. ps. Cæli. Aña. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te de' in æternũ. ps. Eructauit. 14. ℣. Verbũ caro factũ est. ℟. Et habitauit in nobis. L. i.

PRimo tempore alleuiata est terra Zabulon, & terra Nephtalim, & nouissimo aggrauata est via maris trans Iordanem Galilææ gentium. Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnã. Habitãtibus in regione vmbræ mortis: lux orta est ei. Multiplicasti gentem & non magnificasti lætitiam. Lętabuntur coram te sicut qui lætantur in messe: sicut exultant victores capta præda: quando diuidunt spolia. Iugum enim oneris eius, & virgã humeri eius, & sceptrũ exactoris eius superasti, sicut in die Madian. Quia oĩs violẽta prędatio cũ tumultu, & vestimentum mixtum sanguine, erit in combustione: & cibus ignis. Paruulus enim natus est nobis: & filius dat' est nobis. Hęc. ℟. Hodie nobis cęlorum rex de virgine nasci dignatus est: vt hominem perditũ ad cœlestia regna reuocaret: gaudet exercit' angelorũ. Quia salus æterna humano generi apparuit. ℣. Gl'ia in excelsis Deo: & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Quia salus. Lect. ii.

COnsolamini, consolamini popule meus: dicit deus vester. Loquimini ad cor Ierusalẽ, & aduocate eam: qm̃ completa est malitia eius: dimissa est iniquitas illius. Suscepit de manu dñi duplicia: p omnibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto, Parate viam dñi: rectas facite ĩ solitudine semitas Dei nostri. Oĩs vallis exaltabitur: & omnis mons, & collis humiliabitur: & erunt praua in directa, & aspera in vias planas. Et reuelabit gl'ia dñi: & videbit omnis caro pariter qd os dñi locutum est. Hœc dicit. ℟. Hodie nobis de cęlo Is. 40

pax

pax vera descendit. Hodie per totũ mundũ melliflui facti sunt cæli. ℣. Hodie illuxit dies redẽptionis nouæ, reparationis antiq̃, felicitatis æternę. Hodie. L. iij

f. 52 CONsurge, cõsurge: induere fortitudine tua sion. Induere vestimentis gloriæ tuæ Ierusalem ciuitas sancti: quia non adijciet vltra vt pertranseat per te incircuncisus, & immundus. Excutere de puluere, consurge: sede Ierusalẽ: solue vincula colli tui captiua filia Sion. Quia hæc dicit dñs. Gratis venundati estis: & sine argento redimemini. Quia hæc dicit dñs deus. In Ægyptũ descendit popul⁹ meus in principio, vt colon⁹ esset ibi: & Assur absq; vlla causa calumniatus est eũ. Et nunc quid mihi est hic, dicit dñs? Quoniam ablatus est populus me⁹ gratis: dominatores eius inique agunt, dicit dñs: & iugiter tota die nomen meum blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. ℟. Descendit de cælis deus verus à pr̃egenitus, & introiuit in vterum virginis nobis vt appareret visibilis indutus carne humana, protoparente edita, & exiuit per clausam portã, deus & homo. Lux & vita, conditor mundi. ℣. Tanq̃ sponsus domi nus procedens de thalamo suo. Lux. Glori. Lux. In ij. noc. Aña. Suscepimus Deus misericordiã tuã in medio templi tui. ps. Magnus do. 14. Añ. Orietur in diebus dñi abundantia pacis, & dominabit̃. ps. Deus iudiciũ. 22. Aña. Veritas de terra orta est, & iustitia de cælo prospexit. ps. Benedixisti. 29. ℣. Notum fecit dominus. ℟. Salutare suũ. Sermo beati Leonis papę de natiuitate domini. Lectio quarta.

SAluator noster dilectissimi hodie natus est: gaudeamus. Neq; enim fas est locum esse tristitiæ: vbi natalis est vitę. Nemo ab huius alacritatis participatione secernitur: vna cunctis lætitię communis est ratio. Exultet sctũs, quia appropinquat ad palmã. Gaudeat peccator: quia inuitatur ad veniam. Animetur gentilis: quia vocatur ad vitam. Verbũ enim dei, deus filius dei, propter liberandum hominẽ ab ęterna morte factus est homo. Et tanto fœdere vtranque naturam conseruit, vt nec inferiorẽ consumeret glorificatio, nec superiorem minueret assumptio. ℟. Quem vidistis pastores? dicite: annũciate nobis, in terris quis apparuit? Natũ vidimus, & choros angelorũ collaudãtes dñm. ℣. Dicite quid nam vidistis, & annunciate Christi natiuitatem. Natum vidimus. Lectio. v.

SAlua igitur vtrisque proprietate substantiæ, & in vnam coeunte personã, suscipit̃ à maiestate humilitas, à virtute infirmitas, ab æternitate mortali-

tas: vt qđ nr̄is remedijs cōgruebat, vnus atq; idē dei & hoīum mediator, & mori ex vno, & resurgere posset ex altero. Nisi enim esset verus deus non afferret remediū: nisi verus esset hō, non p̄beret exēplū. Ab exultantibus angelis nascēte dn̄o gloria in excelsis Deo canitur. De hoc ergo inenarrabili pietatis opere quātū lætari debet humilitas hoīum: cū tantū gaudeat sublimitas angelorū? ℟. O magnū mysterium & admirabile sacramētū: vt aīalia viderēt dn̄m natum Iacētē in p̄sepio: beata virgo cuius viscera meruerūt portare dn̄m Christū. ℣. Dn̄e audiui auditū tuū, & timui: cōsideraui opa tua, & expaui ī medio duorū aīalium. Iacentē. Lcō vj.

AGamus ergo gratias Deo patri per filiū eius in spiritu sc̄tō. Deponamus veterem hoīem cū actibus suis: & adepti participationē gn̄ationis Christi, carnis renunciem᷒ operibus. Agnosce o christiane dignitatē tuā: & diuinę consors factus naturæ noli ī veterē vtilitatē degeneri couuersatione redire. Memento cuius capitis, & cuius sis corporis membrū. Reminiscere q̄a erutus de potestate tenebrarum, trāslatus es in dei lumē & regnum. Noli diaboli te iterum seruituti subijcere: quia preciū tuū sanguis Christi est: qui veritate te iudicabit, qui misericordia te redemit. Tu autem. ℟. Sc̄tā & immaculata virginitas, quibus te laudib᷒ efferā nescio: Quia quē cœli capere non poterāt, tuo gremio ꝯtulisti. ℣. Benedicta tu in mulierib᷒, & bn̄dictus fruct᷒ vētris tui. Quia. Gl. Quia.

In iij. noct. Añā. Ipse inuocauit me, hal'ah: p̄r meus es tu, hal'ah. p̄s. Misericordias dn̄i. 27. Añā. Lætent' cęli, & exultet terra ante faciem dn̄i, qm̄ venit. p̄s. Cantate. 29. Añā. Notum fecit dn̄s, haleluiah, salutare suū. hal'ah. p̄s. Cantate. 30. ℣. Ipse inuocauit me. ℟. Pater meus es tu.

Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tēpore. Exijt edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis. Et rel. ca. 2

Homilia beati Gregorij papæ.

QVia largiente dn̄o missarum solēnia ter hodie celebraturi sumus: loqui diu de euangelica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breuiter dicere, redēptoris nr̄i natiuitas ipsa compellit. Quid est q̄ nascituro dn̄o mundus descritur? nisi hoc qđ aperte mōstratur, quia ille veniebat in carne, qui electos suos ascribet in æternitate? Quo contra de reprobis: per prophetam dicitur. Deleatur de libro viuētiū: & cū iustis nō scribantur. Qui bene etiam in Bethleem nascitur. Bethleē q̄ppe: domus panis interpretatur. Ipse nāque est: qui ait. Ego sum panis vnius q de cœlo descendi. ℟. Beata Dei genitrix Maria, cuius

cuius viſcera intacta permanēt, Hodie genuit ſaluatorē ſęculi. ℣. Beata quæ credidit, quoniā perfecta ſunt omnia, quæ dicta ſunt ei à dño. Hodie genuit ſal.

Secundum Lucam. Lectio viij.

ca. 2. IN illo tpe. Paſtores loquebātur ad inuicem. Tranſeamus vſq; Bethleem, & videamus hoc verbum quod factum eſt: quod fecit dominus, & oſtēdit nobis. Et reſ. Hom. beati Ambro. epi.

VIdete eccleſiæ ſurgentis exordiū Chriſtus naſcitur, & paſtores vigilare cęperunt, q gentium greges, pecudum modo ante viuentes in caulam dñi cōgregarent: ne quos ſpiritaliū beſtiarum per effuſas noctium tenebras paterentur incurſus. Et bene paſtores vigilant, quos bon⁹ paſtor informat. Grex igitur popul⁹, nox ſæculū, paſtores ſunt ſacerdotes. Aut fortaſſe ēt ille ſit paſtor, cui dicitur: eſto vigilans, & confirma: quia non ſolum epiſcopos ad tuendum gregem dñs ordinauit, ſed etiā angelos deſtinauit. Ecce angelus domini ſtetit ante illos. Videte quēadmodū diuina cura fidem aſtruat. Angelus Mariā, angelus Ioſeph, angelus paſtores edocet. ℟. Beata viſcera Mariæ virginis quæ portauerunt æterni patris filiū: & beata vbera quæ lactauerūt Chriſtum dñm. Quia hodie pro ſalute mundi de virgine naſci dignatus eſt. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis, venite gentes, & adorate dñm. Quia.

Secundum Ioannem. Lectio ix.

IN principio erat verbum: & verbum erat apud Deum: & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Et reliq.

Homilia bti Ioannis epiſcopi.

CVm Matthęus ab Herode, Lucas à Tyberio Cæſare, Marcus à baptiſmate Ioannis exordiatur: his oībus Ioannes omiſſis ſupra oē tempus & ſæculum aſcendit. Tu autē dilectiſſime, cū verbū hoc in loco audis: noli quæſo his acquieſcere qui dicunt, id verbum eſſe quod ore profertur. Hoc enim verbū ſubſtantia quædā eſt in perſona: ex ipſo patre ſine paſſione proueniens. Quemadmodum autem, in principio erat verbū, ęternitatem ſignificat: Ita, hoc erat in principio apud Deum, coæternitatem nobis oſtendit. Nunquā enim ſolus pater ſine verbo fuit: ſed ſemper deus apud deū erat: Et in perſona quidem propria. Cum audis ꝙ in principio creauit deus cœlum & terram, quid nam per hoc principiū intelligis? Certe ꝙ ante oīa viſibilia ea creauerit. Sic cū de vnigenito dicatur, quod in principio erat: ante oīa ītelligibilia & ante ſæcula fuiſſe intelligas neceſſe eſt. ℟. Verbū caro factum eſt & habitauit in nobis, cuius gloriam vidimus quaſi vnigeniti à patre: Plenum gratiæ & veritatis. ℣. In principio erat verbū. & ve-

& verbum erat apud Deum, & deus erat verbum. Plenum. Gloria. Plenum. Postea sequit Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo. Initiũ sancti euangelij sm Matthæum. Gloria tibi domine.

LIber gñationis Iesu Christi filij Dauid, filij Abraham. Abrahã genuit Isaac. Isaac autẽ genuit Iacob. Iacob autẽ genuit Iudã & fratres ei⁹. Iudas autẽ genuit Phares, & Zaram de Thamar. Phares autẽ genuit Esron. Esron aũt genuit Aram. Arã aũt genuit Aminadab. Aminadab aũt genuit Naason. Naason aũt genuit Salmon. Salmon autem genui Booz de Raab. Booz autẽ genuit Obeth ex Ruth. Obeth aũt genuit Iesse. Iesse aũt genuit Dauid regem. Dauid aũt rex, genuit Salomonem: ex ea quæ fuit Vriæ. Salomon aũt genuit Roboam. Roboã aũt genuit Abiã. Abias aũt genuit Asa. Asa autẽ genuit Iosaphat. Iosaphat autẽ genuit Iorã. Ioram autẽ genuit Oziã. Ozias aũt genuit Ioathã Ioatham autem genuit Achaz Achaz aũt genuit Ezechiã. Ezechias aũt genuit Manassen. Manasses aũt genuit Amon. Amon aũt genuit Iosiam. Iosias aũt genuit Iechoniã & fratres eius, in transmigratione Babylonis. Et post transmigrationem Babylonis, Iechonias genuit Salathiel. Salathiel aũt genuit Zorobabel. Zorobabel aũt gẽuit Abiud. Abiud aũt genuit Eliachĩ. Eliachĩ aũt gẽuit Azor. Azor aũt genuit Sadoch. Sadoch aũt gẽuit Achĩ. Achim autẽ genuit Eliud. Eliud autẽ genuit Eleazar. Eleazar aũt genuit Mathan. Mathã aũt genuit Iacob. Iacob aũt genuit Ioseph virũ Mariæ, de qua nat⁹ est Iesus, q̃ vocat Christus. Te Deũ. finito Te Deũ, si Missa immediate nõ sequat, dicit ℣. Puer natus est nobis. ℞. Et filius datus est nobis. Deus in adiu. Et dicetur laudes more solito. In laud. Añ.

QVẽ vidistis pastores? dicite: annũciate nobis, in terris q̃s apparuit? natũ vidim⁹, & choros angelorũ collaudãtes, dñm hal. hal. ps Dñs reg. 30. Añ. Genuit puerpa regẽ, cui nomẽ ęternũ, & gaudia matris habẽs cum virginitatis honore, nec primã similẽ visa est, nec habere sequẽtẽ, hal. ps Iubilate. 30. Añа. Angelus ad pastores ait, annuncio vobis gaudiũ magnũ: q̃a natus est vobis hodie saluator mundi, halah. ps. Deus deus. 18. Aña Facta est cum angelo multitudo cælestis exercitus laudantium & dicentiũ: gloria in excelsis Deo, & in terra pax hoĩbus bonæ voluntatis, halah. ps Bñdicite. 49. Añ Paruulus filius hodie natus est nobis, & vocabit deus fortis, halah, halah. ps. Laudate. 46. Non dicat cap. neq; hym. neque ℣. sed immediate post quintam añam dicat ad Bñs, Aña. Gloria in excelsis Deo: & in terra pax hominibus bonæ voluntatis, hal.

haleluiah, haleluiah. Oratio.
Concede q̄s om̄ps deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eundē. Deinde. Dn̄s vobiscum. vel Domine exaudi. ℞. Benedicamus domino.
Prædicto modo dicantur laudes quando missa non celebrat̄ inter Matuti. & laud. Qn̄ vero missa fuerit celebranda: statim post Te Deū laudamus inchoet̄ & dicta cōione absq; ℣. & absque Deus in adiutoriū. Immediate cī choet̄ aña in lau. Quē vidistis. Finita ℣o post bn̄s an. dicat sacerdos post cn̄ionē, & subiūcto. Dn̄s vobiscū. dicat Ite missa est. & sic missa & laud. terminentur.
Ad horas diei an̄æ lau. Ad j. ℟. Iesu Christe fili Dei viui miserer̄ nobis, Hal'ah, hal'a. ℣. Qui natus es de virgine Maria. Hal'ah. ℣. iste dicatur quotidie vsq; ad Epiph, exclusi. Ad tertiam. Cap.
Heb. j. Multifarie, multisque modis olim deus loquēs patribus in prophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio: quē cōstituit hæredē vniuersorum: per quem fecit & sæcula. ℟. Verbū caro factum est: Hal'ah, hal'. ℣. Et habitauit in nobis. Hal'ah. Gloria. Verbum. ℣. Notū fecit dn̄s. ℟. Salutare suū. Oro. Concede. Ad vj. Cap.
Titū. 3. b. Apparuit benignitas & humanitas saluatoris nostri Dei: nō ex operib⁹ iustitiæ quæ fecimus nos: sed s̄m suam misericordiam saluos nos fecit. ℟. Notum fecit dn̄s, Hal'ah, hal'ah. ℣. Salutare suū. Hal'ah. Gloria. Notum. ℣. Ipse inuocauit me. ℟. Pater me⁹ es tu. Ad ix. Cap.
Titū. 2. c. Apparuit gratia Dei saluatoris nostri oībus hoībus erudiens nos: vt abnegantes impietatē & sæcularia desideria, sobrie, & iuste, & pie viuamus in hoc sæculo. ℟. Ipse inuocauit me, Hal'ah, hal'. ℣. Pater meus es tu. Hal'ah. Gloria. Ipse. ℣. Bn̄dictus qui venit in noīe dn̄i. ℟. Deus dn̄s & illuxit nobis.
Ab hac die vsq; in crastinu octa. Epiph. exclusi. quotidie dicant̄ ℟. ia horarū cū Hal'. excepto festo Innocentiū qn̄ extra dn̄icam euenerit. In octa. t̄n eorū dicant̄ cum Hal'ah. Ad vesper. Aña.
Tecum principiū in die virtutis tuæ, in splendoribus sanctorū: ex vtero ante luciferū genui te. ps. Dixit do. 35. Aña. Redemptionē misit dn̄s populo suo: mādauit in æternum testamentū suū, ps. Confitebor. 35. Aña Exortum est in tenebris lumen rectis corde: misericors, & miserator, & iustus dn̄s. ps. Beatus. 35. Aña Apud dn̄m misericordia, & copiosa apud eū redēptio. ps. De profun. 42. Aña De fructu vētris tui, ponā sup sedē tuā. ps. Memento. 42. Prędictæ añę cū suis psal. dicant̄ quotidie ad vesp. vsq; ad octa. Epiph. & in ipsis oct. Cap Multifarie. Hym ℣.

℣. vt sup. ĩ j. vesp. Ad M g. Aña. Hodie Christus natus est: hodie saluator apparuit, hodie ĩ terra canunt angeli, lętantur archangeli: hodie exultant iusti, dicentes, gloria in excelsis deo, hal'a. Orõ. Concede. Postea fiat memoria de sancto Stephano. Ad Comple. super psal. Aña. Natus est nobis hodie saluator, qui est Christus dñs in ciuitate Dauid. Ad Nunc dimittis. Aña. Hal'ah. Verbum caro factum est, hal'. & habitauit in nobis, hal'ah, hal'a, Prædictę añæ dicant' in Comple. vsque ad vigiliã Epiph. exclusi. Subscripto modo fiat memo. de Natali in laud. & in vespe. quotidie vsq; ad primas vesp. Circuncisionis exclusiue. In laud. Aña. Nesciens mater virgo virum, peperit sine dolore saluatorẽ sæculorum, ipsum regem angelorũ: sola virgo lactabat vbere de cælo pleno. ℣. Benedictus q venit Oratio Concede. In vespe. Aña. Gaudeamus omnes fideles, saluator noster natus est in mundum: hodie pcessit proles magnifici germinis: & perseuerat pudor virginitatis. ℣. Tanquã sponsus. Orõ. Concede quæsu. Si festũ Nata. dñi, sctĩ Stephani vel sancti Ioannis, vel sanctorũ Innocentium, vel sancti Thomę ĩ Dñica euenerit illã die de Dñica nihil fiat. Sed in crastino sctĩ Thomæ post memoriã de sãctis. In laud. fiat da Dñica p añam. Dum mediũ. ℣. Notum fecit. & orõnẽ Oĩps sempiterne deus. In vesp. ... Erat Ioseph. & per ℣. Verbum caro factum est. & orationẽ pdictam. Lectiones de sacra Biblia quæ tã in festis, quam profestis diebus per totũ annũ regulariter legendæ sunt, à præsenti Nati. domini solẽnitate, vsque ad lxx. exclusi. de beato aplo Paulo assument', nisi p aliquo particulari die sit aliter notatũ. Pro occurrentibus vero festis, & eorũ octauis vsque ad vigil'. Epipha. eædem de aplo lectiones cum lectionib' de eisdem sanctis & octauis suis quibusq; locis pro maiori commoditate distributæ reperient': cum alias tñ inter lectiones de tpe requiri soleant. Proxima die post festum sctĩ Thomæ si Dñica fuerit Ad Matu. Inuit. hym. añæ ps. ℣. ℟ia de Nata. dicentur cũ ix. sequentibus lectionibus. Lect. i.

ITaq; lex quidem sctã, & mandatũ sctm̃ & iustũ, & bonum. Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccatum vt appareat peccatum, per bonũ operatũ est mihi mortem: vt fiat supra modũ peccans peccatum per mandatum. Scimus enim, q a lex spiritualis est, ego autem carnalis sum venũdatus sub pctõ. Quod enim operor nõ intelligo: non enim quod volo bonum hoc ago: sed quod odi malum illud facio. Lectio ij.

SI aũt qd nolo, illud facio: consẽtio legi, qm̃ bona est. Nunc aut:

autẽ iam non ego operor illud, sed qđ habitat in me peccatum. Scio enim quia non habitat in me, hoc est, in carne mea bonũ. Nam velle adiacet mihi, perfice re aũt bonũ, non inuenio. Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed qđ nolo malũ, hoc ago. Si aũt quod nolo, illud facio: iã non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatũ. Lect. iij.

INuenio igit legẽ volenti mihi facere bonum qm̃ mihi malũ adiacet. Cõdelector enĩ legi dei ꝟm interiorẽ hoĩem video autẽ aliam legẽ in mẽbris meis repugnantẽ legi mẽtis meę, & captiuantẽ me ĩ lege pcti, quæ est in mẽbris meis. Infelix ego hõ, qs me liberabit de corpe mortis huius? Gratia Dei per Iesum Chrm dñm nostrũ. Igit ego ipse mente seruio legi dei: carne aũt, legi peccati. Ex sermone Augusti. Vnigenitus Christus. Lectio iiij

DEus factus est hõ: vt homo deus fieret. Formam serui accepit deus: vt seruus verteretur ĩn dñm. Cælorũ habitator & cõditor habitauit in terris: vt homo de terris migraret ad cælos. Verbum enim pris, per quod facta sunt oĩa tẽpora, caro factum natale suum nobis fecit in tpe: & in hora humana habere voluit vnũ diẽ, sine cui' nutu diuino, nullus voluitur dies, Lect. v.

HOmo fact' est hoĩs factor, vt sugeret vbera regẽs sydera: vt esuriret panis, sitiret fons, dormiret lux, ab itinere via fatigaret: falsis testib' veritas accusaret, iudex viuorũ ac mortuorũ à mortali iudicaret, ab iniustis iustitia dãnaretur, & flagellis disciplina cæderet, spinis botrus coronaret in ligno fundamentum suspẽderet: virtus infirmaret, salus vulneraret, vita moreret. Lec. vj.

HÆc atque huiusmodi sustinuit pro nobis indigna, vt liberaret indignos, quamq̃ nec aliquid mali merebat, qui pro nobis tãta ptulit mala: nec nos aliqd boni merebamur, q peũ tãta accepim' bona. Sed humilitas eius, nr̃a sublimitas est. Crux ei' nr̃a victoria est. Illius patibulum nr̃ triũphus est. Illius mors nr̃a vita est. Propter hoc ergo q̃ erat ante oĩa sęcula sine initio dierũ dei fili': in nouissimis diebus dignatus est esse hoĩs filius. Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tempore. Erant Ioseph ca. 2. & Maria mater Iesu mirantes super his, quæ dicebãtur de eo. Et reliqua. Homilia Origenis.

COngregamus ĩ vnum ea q̃ in ortu dñi Iesu dicta scriptaq; sunt de eo: & tunc scire poterim' singula quæq; digna esse miraculo. Quãobrẽ mirabatur & pater, sic enim appellatus est Ioseph, quia nutricius fuit: mirabatur & mater sup omnibus, quæ dicebantur de eo. Lect. viij.

QVæsũ ergo sũt q̃ d paruulo Iesu fama dispserat? Pastores erant in regione illa vigi-

lātes, & obseruātes custodias no ctis sup gregē suū. Venit angel' sub ipsa hora natiuitatis Iesu: & ait ad illos. Annuncio vobis gaudiū magnum. Ite, & inuenie tis infātem inuolutum pannis: & positum in præsepio. Lcō. ix.

NEcdū angel' v̄ba finierat: & ecce multitudo cælestis exercitus laudare cæpit, & bñdicere Deū. Cum hoc pastores trepidi pspexissent, & angel' recessisset ab eis: dixerūt ad se inuicē. Eamus in Bethleē: & videamus hoc factum, quod dñs ostendit nobis. Venerunt, & inuenerunt paruulū. Tam illi, q̄ parentes, quæ facta fuerant, mirabantur. ℣. ante lau. Puer nat' est nobis. ℟. Et filius datus est nobis.

In laudibus aña. p sal. ℣. Capitulum de Natiuitate. Hymnus.

A Solis ortus cardine,
Ad vsq; terræ limitem,
Christum Canamus principē
Natum Maria virgine.
Beatus auctor sæculi,
Seruile corpus induit:
Vt carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.
Castæ parentis viscera,
Cælestis intrat gratia:
Venter puellæ baiulat
Secreta, quæ non nouerat.
Domus pudici pectoris,
Templum repente fit dei:
Intacta nesciens virum,
Verbo concepit filium.
Enixa est puerpera,
Quem Gabriel prædixerat:
Quem matris aluo gestiens,
Clausus Ioannes senserat.
Fœno iacere pertulit,
Præsepe non abhorruit:
Paruoq; lacte pastus est,
Per quem nec ales esurit.
Gaudet chorus cęlestium,
Et angeli canunt deo:
Palamq; fit pastoribus.
Pastor creator omnium.
Gloria tibi dñe. ℣. Bñdict' qui venit. Ad Bñs. Añ. Nesciens mr. Oro. Cōcede. Memoria de sanctis: vltimo de Dñica per Añam.

Dum mediū silentium tenerent oīa, & nox i suo cursu mediū iter perageret: oīpotēs sermo tu' dñe a regalibus sedib' venit, haľah. ℣. Notum fecit dominus: Oro.

OMnipotēs sempiterne deus dirige actus nostros in beneplacito tuo, vt in nomine dilecti filij tui, mereamur bonis operibus abūdare. Per eundem. Horę diei de Nata. erūt. Ad vesp. Cap. & q̄ sequunt de sctō sylu e. erūt, & memo. fiet. de Nat. & in de de sctīs: vltīo de Dñica p Añam. Erant Ioseph, & Maria mr Iesu mirantes sup his quæ dicebant de illo. ℣. Verbum caro. Oro. Omnipotēs sempit. Si vero hac die Dñica non fuerit, Ad Matut. Inuita. Christus natus. Hymn. Christe redēptor. Sup psal. Aña. Dñs dixit. sola dicat ps. Quare fremuerunt. & cæteri de Natiui. ℣. & tria ℟ia de histor. Nati ui. fm feriā. Tres lcōnes de expositione Dñicalis euāg. q̄ omittenda,

da est, qñ festum scti Syluestri in Dñica venerit. Et tunc, s. in hac die post festũ scti Thomæ fiant tres lctões de suprapositis, duæ s. primæ de aplo, & tertia de sermone. Te Deũ dicat. ℣. Puer. In laudi. vna Aña Quẽ vidistis. Cap. Multifarie. Hym. A solis ortus. ℣. Bñdictus. Ad Bñs. Añ. Nesciẽs. Oro. Concede. Memoria de sctis, vltimo de Dñica, nisi hic dies in Sabbatho euenerit. Tunc enĩ memoria Dñicalis in crast. reseruabit. Ad j. Aña. Quẽ vidistis. Cæteræ ad cæt. ho. Cap. ℟. ia ℣. & oro de die Na. In vesp. post alias memorias fit memo. de dñica, vt supra notatum est.

IN CIRCVNCISIONE Domini.

Ad Vespe. Capit. Multifarie. ℟. Verbũ caro. ix. Hy. Venite. 76. ℣. Tanq̃ spõsus. Ad Mag. Aña. Qui de terra est de terra loquit: q de cælo venit sup oẽs. est: & qd vidit & audiuit, hoc testatur, & testimoniũ eius nemo accipit: q autẽ acceperit eius testimoniũ signauit, qa deus verax est. Oro.

Deus qui nobis nati saluatoris diem celebrare concedis octauũ, fac nos q̃sum' eius perpetua diuinitate muniri: cui' sum' carnali commercio reparati. Qui. Memoria d scõ Syluestro, deinde de sctis, postea de Dominica, si hæc die euenerit. Ad Matu. Inui. Christus nat' est. Hymnus. Christe redemp. 69. In j. noc. Aña. Dñs dixit ad me, fili' meus es tu, ego hodie genui te. ps. Quare. 1. Añ. In sole posuit tabernaculũ suũ: & ipse tãq̃ spõs' ꝓcedens d talamo suo. ps. Cęli. 4. Añ. Eleuãini portæ æternales, & introibit rex gloriæ. ps. Doimini est terra. 7. ℣. Verbum caro. Lectio j.

Dixit dñs ad Abraham. Hoc est pactum meum quod obseruaueris inter me & vos: & semen tuũ post te. Circuncidetur ex vobis oẽ masculinũ, & circuncidetis carnẽ præputij vestri: vt sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo dierũ circuncidetur in vobis. Omne masculinũ in gñationibus vestris, tam vernaculus, q̃ emptitius circuncidet: & quicunq; non fuerit de stirpe vestra. Eritq; pactũ meum in carne vestra: in fœdus æternũ. Masculus cuius ꝑputij caro circuncisa non fuerit, delebitur aĩa illa de populo suo: qa pactũ meũ irritum fecit. ℟. In principio erat verbum, & verbum erat apud deũ, & deus erat verbum: hoc erat in principio apud deũ. Oĩa p ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. ℣. Quod factũ est in ipso vita erat, & vita erat lux hominũ. Oĩa. Lctõ ij. Gen. 17.

Eo tpe ait dñs ad Iosue. Fac tibi cultros lapideos: & circuncide secũdò filios Israel. Fe- Iof. 5

cit quoque quod iusserat dñs: & circuncidit filios Israel in colle preputiorũ. Hæc autẽ causa est secũdę circuncisionis. Oĩs populus qui egressus est de Ægypto generis masculini, vniuersi bellatores viri, mortui sunt ĩ deserto p lõgissimos vię circuit⁹: qui oẽs circuncisi erãt. Populus autẽ qui nat⁹ est in deseto p quadraginta annos itineris latissimæ solitudinis incircũcisus fuit, donec cõsumerent̃, qui non audierũt vocẽ dñi. ℟. Bñdictus qui venit in noĩe dñi, deus dñs, Et illuxit nobis. ℣. Lapidẽ quẽ reprobauerũt ædificantes, hic factus est in caput anguli. Et. Lctõ iij.

Circuncisio quidẽ prodest, si legẽ obserues: si aũt præuaricator legis sis, circuncisio tua præputiũ facta est. Si igitur præputiũ, iustitias legis custodiat, nonne præputiũ illius in circuncisionem reputabitur, & iudicabit id quod ex natura est præputiũ, legẽ cõsummans te, qui per literã & circuncisionẽ pręuaricator legis es? Non enim qui in manifesto, Iudęus est: neque quę in manifesto ĩ carne, est circũcisio: sed qui in abscõdito, Iudęus est: & circuncisio cordis in spũ, non litera, cuius laus non ex hominib⁹, sed ex Deo est. ℟. Ecce agnus Dei: ecce q tollit peccata mundi: ecce de quo dicebam vobis Qui post me venit, ante me factus est. Cui⁹ non sum dignus corrigiã calciamenti soluere. ℣. Hoc est testimoniũ qd phibuit Ioãnes, dicẽs. Qui. Glia. Cuius.

In ij. noctur. Aña. Speciosus forma præ filijs hoĩum: diffusa est gratia in labijs tuis. ps. Eructauit. 14. Aña. Suscepimus de⁹ misericordiã tuã in medio templi tui. ps. Magnus do. 14. Aña. Homo natus est in ea, & ipse fundauit eã altissimus. ps. Fundamenta. 27. ℣. Notum fecit dñs,

Sermo bti Bernardi abba. L. iiij.

Populo duræ ceruicis, cultellus erat necessarius, & lapideis cordibus merito cultri lapidei debebant̃, qualib⁹ ã Iesu naue facta circuncisio memorat. Noster autem Iesus tanq̃ agnus mansuetus: omnẽ austeritatem abstulit, duritiam cordis seruis congruentẽ, filij commutauit in mãsuetudinẽ: vt rubiginem originalis pctĩ quam vix cultellus eradere poterat: ex hoc iam cum vnctione grę facili lauet aqua. ℟. Nesciens mater virgo virum, peperit sine dolore saluatorem sæculorũ. Ipsum regẽ angelorũ sola virgo lactabat vbere de cœlo pleno. ℣. Beata viscera Mariæ virginis: q̃ portauerunt æterni patris filium. Ipsum. Lectio v.

Nihil ergo mirum: si pro diuersitate temporũ mutata sint sacramenta; vt daret̃ vtrisq; qd congruum erat eis. Ipse vero Chrs vtranque suscepit: vt tanq̃ lapis angularis vtrique parieti cohæreret, sicut & pascha figuratũ ipse cõpleuit, & verũ protinus

nus inchoauit. ℟. Sancta & im maculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem cœli capere non poterant tuo gremio cõtulisti. ℣. Benedicta tu in mulierib⁹, & benedict⁹ fructus ventris tui. Quia. Lec. vj.

SEd & ꝓpterea voluit circuncidi, vt ostenderet authorem se esse veteris legis, sicut & euangelij. Qm̃ qui ꝑ seipsum ait, nisi quis renatus fuerit ex aqua & spũ scõ &c. ipse idẽ ꝑ seruũ suũ prius dixerat, oĩs aĩa cui ꝓputij caro circũcisa nõ fuerit: peribit de populo suo. Quod si solum baptismum suscepisset, videri poterat refugisse circũcisionẽ, tã q̃ nihil ad se ptinẽtẽ. Sed & humilitatẽ voluit exhibere. vt alligaturã vulneratorũ susciperet, qui solus erat absq; vulnere. ℟. Confirmatum est cor virginis in quo diuina mysteria angelo narrante suscepit: q̃ speciosum forma præ filijs hoĩum castis cõcepit visceribꝰ. Et bñdicta in æternũ, Deũ nobis protulit & hominem. ℣. Domus pudici ꝑ ctoris templũ repẽte fit dei, intacta nesciẽs virũ, verbo cõcepit filium. Et Gloria. Deũ. In iij. noct. Añ. Exultabũt oĩa ligna syluarũ ante faciẽ dñi, qm̃ venit. ps. Cantate. j. 29. Aña. In principio & ante sæcula deus erat verbum: & ipse natꝰ est nobis saluator mũdi. ps. Dñs regna. exul. 30. Aña. Ante luciferum genitus, & ante sæcula, dñs saluator noster hodie nasci dignatus est. ps. Cantate. ij. 30. ℣. Ipse inuocauit me.

Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tpe. Postq̃ cõsummati sunt dies octo, vt circunciderẽt puer: vocatũ est nomẽ eius, Iesus. Et rel. Homil. Origenis. 2. ca.

QVod mortuus est Christꝰ, pro peccato mortuus est. Nõ q̃a ipse peccauerit neque enim peccatum fecit, nec dolus inuentꝰ est in ore eius, sed mortuus est, vt nos qui mortui sumus, illo moriente peccatis, nequaquam peccatis & vitijs viueremus, vnde scribit. Sicut igitur mortui sumus tunc illi morienti, & cõsurreximus resurgẽti, sic cũ eo circuncisi sumus, & post circuncisionẽ solenni purgatione mundati: vnde nõ iam indigemus circuncisione carnali. ℟. O regem cœli cui talia famulãtur obsequia: stabulo ponitur qui cõtinet mundũ. Iacet in præsepio & in nubibus tonat. ℣. Qui cœlũ terrãque regit in sæcula solus. Iacet. Lcõ viij.

ET vt scias propter nos fuisse illũ circuncisum, audi Paulum manifestissime prædicantẽ. In quo habitat, inq̃t, oĩs plenitudo diuinitatis corporaliter, & estis in illo repleti, q̃ est caput oĩs principatus & potestatis. In quo & circuncisi estis circuncisione sine manibus, in expoliatione corporis carnis, in circuncisione Christi, ꝯsepulti ei in baptisma te, in quo & cõsurrexistis ꝑ fidem oper-

operationis dei, qui suscitauit eũ à mortuis. Et mors igit, & resurrectio, & circuncisio eius pro nobis factæ sunt. ℟. Congratulamini mihi oẽs q̃ diligitis dñm, quia cum essem paruula placui altissimo. Et de meis visceribus genui Deum & hominem. ℣. Beatam me dicent omnes gñationes, quia ancillam humilem respexit deus. Et de. Lectio ix.

CVm impleti essent, inquit, dies circuncidẽdi puerum, vocatum est nomen eius Iesus: quod vocatum fuerat ab angelo anteq̃ conciperetur. Vocabulum Iesu gloriosum oĩ adoratu cultuq; dignissimũ, neq; ab hominibus appellari, neque ab eis debuit efferri in mundũ: sed ab ex collẽtiori quadã maioriq; natura. Vnde signanter euãgelista addidit dicens, & vocatũ est nomẽ eius Iesus: quod vocatum fuerat ab angelo, anteq̃ in vtero concipere͡t. ℟. Verbũ caro factum est & habitauit in nobis, cuius gloriã vidim⁹ quasi vnigeniti à patre, Plenum gratiæ & veritatis. ℣. In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & deus erat verbũ. Plenum. Gloria. Plenũ. ℣. Puer natus. In laud. Añ.

O Admirabile cõmercium, creator generis humani aĩatũ corpus sumens de virgine nasci dignat⁹ est: & ꝓcedens homo sine semine, largitus est nobis suã deitatẽ. Ps. Dñs reg. 30. Aña. Quãdo natus es ineffabiliter ex virgine, tunc implete sunt scripturæ: sicut pluuia in vellus descẽdisti, vt saluũ faceres gen⁹ humanũ: te laudamus deus nr̃. Ps. Iubilate. 30. Añ. Rubũ quẽ viderat Moyses incõbustũ, ꝯseruatã agnouimus tuã laudabilẽ virginitatẽ: dei genitrix intercede pro nobis. Ps. Deus deus. 18. Aña. Germinauit radix Iesse, orta est stella ex Iacob, virgo peperit saluatorẽ, te laudam⁹ de⁹ nr̃. Ps. Bñdicite. 49. Añ. Ecce Maria genuit saluatorẽ, quẽ Ioannes videns exclamauit, dicens: ecce agnus dei, ecce qui tollit pc̃tã mũdi, halñ. Ps. Laudate. 46. Cap. Multifarie. Hy⁹. A solis ort⁹. 72. ℣. Bñdict⁹ q̃ venit. Ad Bñs. aña. Mirabile mysterium declaratur, hodie innouant naturæ, de⁹ homo factus est: id quod fuit permansit, & quod nõ erat assumpsit, nõ cõmixtionẽ passus, neq; diuisionem. Oro. Deus qui no. Memoria de sctĩs. Capl̃a. ℟. ℣. ad ho. sicut in die Nata. cum oratione. Deus qui no. Ad vesper. Cap. hym. ℣. vt in primis vespe. Ad Mag. Aña. Magnũ hereditatis mysteriũ: templũ Dei factus est vterus nesciens virũ, non est pollutus ex ea carnẽ assumens: omnes gentes venient dicentes, glĩa tibi domine. Memoria de sancto Stephano. Aña. Tu principatum. Deinde de alijs sctĩs.

¶ Si vigil. Epiphaniæ in Dñica ꝯtigerit, fiant, ix lectiones: sex primæ erunt sequẽtes. Lectio j.

Dico

Dico ergo: Nunquid deus repulit pplm suum? Absit Nam & ego Israelita sum, ex semine Abraham, de tribu Beniamin. Non repulit deus plebem suã quam præsciuit. An nescitis ĩ Elia q̃d dicit scriptura, quẽ ad modũ ĩterpellat deũ aduersum Israel? Dñe, pphetas tuos occiderũt: & altaria tua suffuderunt: & ego relictus sum solus, & quærunt aĩam meam. Sed quid dicit illi diuinum rñsum? Reliq mihi septẽ millia virorũ, q nõ curuauerũt genua ante Baal. Lctõ. ij.

Sic ergo & ĩ hoc tpe, reliquiæ sm electionẽ grã factæ sunt. Si aũt gratia, iã non ex operib⁹. Alioquin gratia iam nõ est gratia. Quid ergo? Quod quærebat Israel, hoc non est cõsecutus, electio aũt cõsecuta est: cæteri vero excæcati sunt, sicut scriptũ est. Dedit illis deus spm̃ compũctionis, oculos, vt nõ videant, & autes, vt nõ audiãt vsq; in hodiernum diem. Et Dauid dicit: Fiat mensa eorũ corã ipsis ĩ laqueũ. & in captionẽ, & in scandalũ, & in retributionẽ illis. Obscurentᷣ oculi eorũ ne videãt, & dorsum eorum semper incurua. Lect. iij.

Dico ergo, nũquid sic offenderũt vt caderẽt? Absit. Sed illorũ delicto, salus gẽtib⁹, vt illos æmulentᷣ. Quod si delictũ illorũ diuitiæ sunt mũdi, & diminutio eorũ sunt diuitiæ gẽtium, quanto magis plenitudo eorũ? Vobis enĩ dico gentib⁹. Q uãdiu quidẽ ego sum gẽtiũ Apostolus, ministeriũ meum honorificabo si quo mõ ad æmulandum puocem carnẽ meã, & saluos faciam aliquos ex illis. Si enim amissio eorũ recõciliatio est mũdi, quæ assumptio, nisi vita ex mortuis?

Sermo ex commentarijs beati Ambrosij super Lucã. Lctõ iiij.

Vnigenitus dei filius paruulus & infantulus fuit: vt tu vir possis esse pfectus: ille inuolutus ĩ pãnis: vt tu mortis laqueis absolutus sis. Ille in psepibus, vt tu in altarib⁹. Ille in terris, vt tu ĩ cælis. Ille aliũ locũ ĩ eo diuersorio nõ habebat: vt tu plures habetes ĩ cælestib⁹ mãsiones. L. v.

Qui cũ diues, inquit, esset, pp vos paup factus est, vt illius inopia vos ditaremini. Meum ergo paupertas illius patrimonium est: & infirmitas dñi mea virtus est. Maluit sibi egere: vt oĩb⁹ abũdaret. Me illi⁹ ĩfantiæ vagiẽtis abluũt flet⁹: mea lachrymæ illæ delicta lauerũt. Lctõ vj.

Plus igitur dñe Iesu iniurijs tuis debeo ꝙ redẽptus sum q̃ opibus ꝙ creat⁹ sum. Nõ prodesset nasci, nisi redimi pfuisset Sed nemo intra vsum corpis, formã oẽm diuinitatis includat. Alia natura carnis ẽ: alia diuinitatis gloria. Propter te infirmitas: in se potẽtia: pp te inopia: in se opulẽtia. Noli hoc æstimare q̃d cernis, sed ꝙ redimeris agnosce.

¶ Tres vltimæ lectiones erunt de hom̃. sequenti. Inuita. hym.

añæ, psalmi, ℣. & ℟. ia ab añç. laudũ Cap. hym. ℣. de Circuncisione, Ad Bñs. Aña. Reuertere in terrã Iuda: mortui sunt enim qui q̃rebant animam pueri. Oratio.

CORda nr̃a, q̃s dñe, venturæ festiuitatis splendor illustret: quò mundi huius tenebris carere valeamus: & pueniamus ad patriã claritatis æternæ. Per. Per. hor. diei añæ. cap. ℟. ℣. de Circuncisione, cum oratione Corda nostra. Si vero dñica nõ fuerit, ita fiat officium. Inuitat. Christus. natus. Hym. Christe redem. 69. Sup psal. Añ. Dñs dixit ad me. Sola dicat. Psalmi vt in Circũcisione ℣. Notum fecit

cap. 2 Secũdũ Matthæũ. Lect. j. vel vij.

IN illo tempore. Defuncto Herode: ecce angelus domini apparuit ĩ somnis Ioseph in Ægypto, dicens. Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & vade in terram Israel. Et reliqua.

Homi. venera. Bedæ presbyteri.

QVod occisis p dño pueris Herodes non longe post obijt, & Ioseph monẽte angelo, dominũ cũ matre sua ad terrã Israel reduxit: significat omnes persecutiones, quæ ɔtra ecclesiã erant mouendę, ipsorum persecutorum morte vindicandas: eisdemq; mulctatis persecutoribus, pacẽ ecclesiæ denuo reddendam, & sanctos qui latuerũt ad sua loca fuisse reuersuros. ℟.

POssumus quoque odiũ Herodis, quo perdere Iesum voluit, pro persecutionibus, quæ apłorũ sunt temporib⁹ factæ in Iudæa, spiritualiter accipere: qñ inualescente inuidia prædicatores verbi sunt pene oẽs expulsi de prouincia, & in gentibus pdicaturi sunt lõge, lateq; dispersi: sicq; factum est, vt gentilitas, q̃ p Ægyptũ figurat, pctĩs ante tenebrosa, lumen verbi pciperet, ℟. O regẽ cęli. Lẽctõ ij. vel ix.

Cõfirmatũ est. Le. ij. vel viij.

HOc est aũt puerũ Iesum, & matrem eius per Ioseph in Ægyptũ trãsferri: dñicæ scilicet fidẽ incarnationis, & ecclesiæ societatẽ p doctores sctõs gentib⁹ ɔmitti. Quòd erat in Ægypto vsq; ad obitum Herodis: indicat figuratæ fidẽ Christi in gentibus mansurã: donec plenitudo earũ introeat: & sic oĩs Israel saluus fiat. ℟. Cõgratulamini. Te deũ ℣. Puer nat⁹. In laud. sola aña. O admirabi. ps. Dñs reg. Capit. Multifarie. Hym. A solis ortus. ℣. Bñdict⁹ q venit. Ad Bñs. Aña. Reuertere. Oro. Corda nostra. Ad primã. Cap. Regi sęculorũ. Oratio. In hac hora. Ad iij. vi. & ix. añæ, capla, ℟ia, & versic. de Circũcisione, cum oratione Corda nostra. Ad vespe. Capit.

SVrge, illuminare Ierusalem: Is. 60
quia venit lumen tuum: & gloria domini super te orta est. ℟. In columbæ. ij. Hymnus.

HOstis Herodes impie,
Chr̃m venire quid times?
Non eripit mortalia,

Qui

Qui regna dat cęlestia.
I bant Magi quam viderant,
Stellam sequentes præuiam,
Lumen requirunt lumine,
Deum fatentur munere.
L auacra puri gurgitis,
Cælestis agnus attigit,
Peccata quæ non detulit,
Nos abluendo sustulit.
N ouum genus potentiæ,
Aquę rubescunt hydriæ,
Vinumq; iussa fundere,
Mutauit vnda originem.
G loria tibi dñe. Qui appa. &c.
Iste ℣ dicatur ad omnes hym. p octa. Epiphan. ℣. Reges Tharsis, & insulæ munera offerent. ℟. Reges Arabum, & Saba dona adducent. Ad Magnifi. Aña. Magi videntes stellã, dixerũt ad inuicẽ, hoc signum magni regis est: eamus, & inquiramus eũ, & offeramus ei munera, aurũ, tus, & myrrhã. Oro. Corda nostra. Ad Cõplet. sup psal. Añ. Lux de luce apparuisti Chre, cui Magi munera offerũt, halah, hal. hal. Ad Nunc dimittis. Aña Halah. Oẽs de Saba venient, hal. aurũ, & tus deferentes, halah, halah. Prędictæ antiphonæ dicātur ad Complet. vsq; ad octa. exclusi.

IN EPIPHANIA Domini.

Ad Matuti. non dicatur Inuita. neq; hym. sed statim post Domine labia & Deus in ad inc ipiatur Añ Afferte domino filij Dei, adorate dominũ ĩ aula sctã eius ps. Ipse. 8. Aña Fluminis impetus lętificat, hal. ciuitatem dei, hal. ps. Deꝰ noster. 15. Aña. Psallite deo nr̃o, psallite: psallite regi nr̃o, psallite sapiẽter. ps. Oẽs gẽ. 15. ℣. Reges thar. L. j. Is. 55

O Mnes sitientes venite ad aquas & qui non habetis argentũ properate: ẽmite & comedite. Venite, emite absq; argẽto, & absq; vlla cõmutatione vinũ & lac. Quare appẽditis argentũ nõ in panibꝰ: & laborẽ vr̃m nõ in saturitate? Audite audientes me: & comedite bonũ, & delectabit in crassitudine aĩa vr̃a. Hæc di ℟. Hodie in Iordane baptizato dño aperti sunt cœli: & sicut columba super eum spũs mãsit: & vox pris intonuit: Hic est filiꝰ meꝰ dilectus in quo mihi complacui. ℣. Descendit spũs sctũs corporali specie, sicut colũba in ipsum: & vox de cęlo facta est. Hic est filius. Lctõ ij.

I Nclinate aurẽ vestrã, & venite ad me: audite, & viuet aĩa vestra. Et feriam vobiscũ pactũ sempiternum: misericordias Dauid fideles. Ecce testem populis dedi eũ: ducẽ, ac preceptorẽ gẽtibus. Ecce gẽtẽ quã nesciebas vocabis: & gẽtes q̃ nõ cognouerũt te, ad te current ꝑp dñm Deum tuũ, & sctm̃ Israel, qui glorificauit te Hæc. ℟. In colũbæ specie spũs sctũs visus est, paterna vox audita

audita est. Hic est filius meus dilectus, ĩ quo mihi bene ꝯplacui. ℣ Cœli aperti sunt sup eum, & vox p̃ris audita est. Hic. Le.iij.

QVærite dñm, dũ inueniri potest: inuocate eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas: & reuertatur ad dñm, & miserebitur eius, & ad Deum nrm: qm̃ multus est ad ignoscendũ. Non enim cogitationes meæ cogitatiões vestræ: neq; viæ meæ viæ vrę, dicit dñs. Quia sicut exaltant cęli à terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ à vijs vestris: & cogitationes meæ à cogitationibus vestris. Hæc. ℟. Reges tharsis, & insulæ munera offerẽt. Reges Arabum, & Saba dona dño deo adducẽt. ℣. Oẽs de Saba veuient, aurũ & thus deferentes. Reges. Gloria. Reges.

In ij. noc. Ana. Oĩs terra adoret te, & psallat tibi: psalmũ dicat noĩ tuo dñe. ps. Iubilate. 19. Añ. Reges tharsis & Insulæ, munera offerent regi domino. ps. Deus iudi. 21. Añ. Omnes gentes quascunq; fecisti, venient: & adorabũt corã te dñe. ps. Inclina, 26. ℣ Oẽs de Saba venient. ℟. Aurum & thus deferentes.

Sermo bti Augu. de epl̃a Le.iiij.

NVper celebrauimus diem quo ex Iudęis dñs nat⁹ est: hodie celebram⁹ diẽ, quo à gentibus adoratus est: qm̃ salus ex Iudæis est. Nã illo die pastores adorauerunt; hodie Magi. Illis angeli: istis stella nunciauit. Vtriq; de cœlo didicerũt, cũ regem cœli in terra viderũt. Vidimus, inquiũt Magi, stellã ei⁹: & venimus adorare eũ. Annunciãt & interrogant: credunt & inquirunt significãtes eos qui ambulant p fidẽ, & desiderant per speciẽ. Tu aũt. ℟. Illuminare illuminare Ierusalem: venit lux tua. Et gloria dñi super te orta est. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: & reges in splendore ortus tui. Et gloria. Lectio v.

QVid est quod iste ab alienigenis in cœlo agnoscitur, in terra quęritur? in alto fulget: & in humili latet? In oriente vident stellã: & in Iudæa natũ intelligunt regẽ? Quis est iste rex tam paruus, tã magnus? nõdum in terris loquẽs, iam in cœlis edicta proponens? Iudæi Magis demõstrato vitæ fonte, sunt mortui siccitate. Viatorib⁹ ambulantib⁹ aliquid ostẽderũt: sed ipsi stolidi atque immobiles permanserunt. Magi quærebãt vt inuenirẽt: Herodes quærebat vt pderet. Iudæi ciuitatẽ nascentis legebant, tẽpus venientis non intelligebãt. ℟. Omnes de Saba venient aurũ & thus deferentes: Et laudẽ dño annunciantes. ℣. Reges tharsis, & insulę munera offerẽt: reges Arabũ, & Saba dona adducent. Et laudẽ. Lc̃tõ vj.

INter Magorũ pium amorem, & Herodis crudelem timorẽ illi euanuerũt. Bethleẽ, demonstran-

ſtrantes. Chriſtũ aũt qui ibi natus eſt non nunc quæſitũ ſed viſum, poſtea negaturi: nec nunc infantem ſed loquentem poſtea necaturi. Felix potius infantum ignorantia, quos Herodes perſecutus eſt territus, quàm iſtorum ſcientia, quos ꝯſuluit perturbatus. Iſti pro Chriſto potuerunt pati: quẽ nondũ poterant confiteri. Iſti docentis non ſunt ſecuti veritatẽ: cuius naſcentis potuerunt noſſe ciuitatem. ℟. Magi veniunt ab oriente Ieroſolymã quærentes & dicẽtes: vbi eſt qui natus eſt: cuius ſtellã vidimus. Et venimus adorare dominum? ℣. Vidim⁹ ſtellam eius in oriente. Et veni. Gloria. Et venimus. In iij. noctur. Añ. Venite adoremus deũ, quia ipſe eſt dñs deus noſter. Pſ. Ipſe. 29. Prædicta Añ. cum pſalmo non cantetur infra octauã: ſed loco ipſius dicat̃ añ. Homo natus eſt in ea, & ipſe fundauit eã altiſſimus. Pſ. Fundamenta. 27. Añ. Adorate dominum, halľah, in aula ſancta eius, halľah. Pſ. Cantate. j. 29. Añ. Adorate deũ, halľah: omnes angeli eius, halľah. Pſ. Dñs regna exul. 30. ℣. Omnis terra adoret te deus, & pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat nomini tuo. Secundum Matthæum. Lcõ vij.

ca. 2. CVm natus eſſet Ieſus in Bethlehẽ Iudę, in dieb⁹ Herodis regis: ecce Magi ab oriente venerunt Ieroſolymã, dicentes. Vbi eſt qui natus eſt rex Iudæorũ? vidimus enim ſtellã eius in oriente, & venimus adorare eũ. Et reľ. Hom. bti Ambroſij epi.

PAruulũ quem tu quaſi vilẽ, qui infidelis es, arbitraris, Magi ex oriẽte veniẽtes tã lõgo ſpatio ſequebant̃, & procidentes adorãt & regẽ appellãt, & reſurrecturũ lætant̃, afferẽtes de theſauris ſuis, aurũ, tus, & myrrha, Aurũ regi, tus Deo, myrrhã defuncto. Aliud enĩ regis inſigne, aliud diuinæ ſacramentũ eſt poteſtatis, aliud honor eſt ſepulturæ, q̃ nõ corumpat corpus mortui, ſed ꝯſeruet. Nos quoque qui hęc audimus & legimus: de theſauris nřis talia fratres munera proferam⁹. Habemus enim theſaurũ in vaſis fictilib⁹. Si igit̃ in teipſo, nõ ex te debes æſtimare, qđ es, ſed ex Chriſto: quãto magis in Chřo non tua debes æſtimare, ſed Chriſti? ℟. Stella quã viderãt Magi in oriẽte, antecedebat eos, donec venirent ad locũ vbi puer erat, videtes aũt eã, Gauiſi sũt gaudio magno. ℣. Et ĩtrãtes domũ, ĩuenerũt puerũ cũ Maria matre eius, & procidẽtes adorauerunt eũ. Gauiſi. Lc. viij.

ERgo Magi de theſauris ſuis offerunt munera. Qui ſunt iſti Magi, niſi qui (vt hiſtoria quædã docet) à Balaam genus ducũt à quo prophetatũ eſt, Orient̃ ſtella ex Iacob? Iſti ergo ſunt nõ minus fidei q̃ ſucceſſionis hæredes. Ille ſtellã vidit in ſpũ: iſti viderunt oculis, & crediderũt.

derũt. Viderãt nouã stellã? quę non erat visa à creatura mundi. Gratias noui hoĩs requirebant, sm qđ Moyses pphetice posuit quia orietur stella ex Iacob: & exurget homo de Israel. Et cognouerunt hanc esse stellã, quæ hominẽ deũq; signabat, & adorauerunt paruulũ: quẽ vtiq; nõ adorassent, si paruulũ tantũmodo credidissent. ℟. Videntes stellam magi: gauisi sunt gaudio magno: & intrantes domũ inuenerunt puerũ cum Maria matre ei⁹: & pcidẽtes adorauerunt eũ. Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, tus, & myrrhã. ℣. Stella quam viderãt Magi in oriente, antecedebat eos, vsque dũ veniẽs, staret supra vbi erat puer. Et aper. Lectio ix.

NAtum ergo magi nunciant regem. Perturbatus Herodes congregat scribas & principes sacerdotũ: & interrogat vbi Christus oriatur. Magi tantum modo regẽ nunciant. Herodes Christum requirit. Iesum igitur regẽ, de quo interrogat, confitetur. Deinde cum, vbi nasci haberet inquiritur: vtiq; prænunciatus ostẽditur. Neque enim quęri poterat: qui nunciatus non erat. O amantes Iudæi, venisse non creditis, quẽ videtis? Venisse non creditis, quem dicitis esse venturum? ℟. Tria sunt munera preciosa, quæ obtulerũt magi dño in die ista: & habẽt in se diuina mysteria. In auro ostendit regis potentia, in ture sacerdotem magnum considera. Et in myrrha Dñicã sepulturã. ℣. Salutis nostræ auctorẽ Magi venerati sunt in cunabulis: & de thesauris suis mysticas ei munerũ species obtulerunt. In auro. Gloria. Et in. Postea sequitur. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Sequẽ. sancti euang. sm Lucam.

FActũ est aũt cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato & orante, apertum est cœlum: & descendit spũs sanct⁹ corporali specie sicut colũba, in ipsum: Et vox de cælo facta est. Tu es filius meus dilectus: in te complacui mihi. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorũ triginta: vt putabat filius Ioseph. Qui fuit Eli. Qui fuit Mathat. Qui fuit Leui. qui fuit Melchi. Qui fuit Iãne. Qui fuit Ioseph. Qui fuit Mathathiæ. Qui fuit Amos. qui fuit Nahũ. Qui fuit Esli. Qui fuit Nagge. Qui fuit Maath. Qui fuit Mathathiæ. Qui fuit Semei. qui fuit Ioseph. Qui fuit Iuda. Qui fuit Ioãna. Qui fuit Resa. qui fuit Zorobabel. Qui fuit Salathiel. qui fuit Neri. Qui fuit Melchi. qui fuit Addi. Qui fuit Chosan. qui fuit Elmadã. Qui fuit Her. qui fuit Iesu. Qui fuit Heliezer. qui fuit Iorã: Qui fuit Matthat. qui fuit Leui. Qui fuit Simeon. qui fuit Iuda. Qui fuit Ioseph. Qui fuit Iona. Qui fuit Heliachim. Qui fuit Melcha. Qui fuit Menna.

Qui

Qui fuit Mathatha. qui fuit Nę than. Qui fuit Dauid. Qui fuit Ieſſe. Qui fuit Obeth. Qui fuit Booz. Qui fuit Salmõ. Qui fuit Naaſon. Qui fuit Aminadab. Qui fuit Aran. Qui fuit Eſron: Qui fuit Phares. Qui fuit Iudæ. Qui fuit Iacob. Qui fuit Iſaac. Qui fuit Abrahę. Qui fuit Thare. Qui fuit Nachor. Qui fuit Saruch. Qui fuit Ragau. Qui fuit Falech. Qui fuit Heber. qui fuit Sale. Qui fuit Chaynã. Qui fuit Arfaxat. Qui fuit Sem. Qui fuit Noe. Qui fuit Lamech. Qui fuit Mathuſalẽ. Qui fuit Enoch. Qui fuit Iareth. qui fuit Malaleel. Qui fuit Chainam. Qui fuit Enos. Qui fuit Seth. Qui fuit Adam. Qui fuit Dei. Ies⁹ autem plen⁹ ſpiritu ſctõ regreſſus eſt à Iordane. Te Deum. ℣. Vidimus ſtellã eius in oriente. ℟. Et venimus adorare eum. In laud. Añ.

Ante luciferum genitus & ante ſæcula dñs ſaluator noſter hodie mundo apparuit. ℣s Dñs regna 19. Añ. Venit lumen tuũ Ieruſalẽ, & gloria dñi ſuper te orta eſt: & ambulabũt gẽtes in lumine tuo, hal'ah. ℣s. Iubilate. 30. Añ. Apertis theſauris ſuis obtulerũt magi dño, aurum, tus, & myrrhã, hal'ah. ℣s. Deus deus. 18. Añ. Maria & flumina benedicite dño: hymnum dicite fontes domino, hal'. Cãti. Bñdicite. 49. Añ. Tria ſunt munera q̃ obtulerũt magi dño, aurum, tus, & myrrhã filio dei, regi, magno, hal'a. ℣s Laudate. 46. Cap. Surge illuminare. Hymn'.

A Patre vnigenitus,
Ad nos venit per virginẽ,
Baptiſma cruce conſecrans,
Cunctos fideles generans.
De cœlo celſus prodijt
Excepit formam hominis,
Facturam morte redimens,
Gaudia vitæ largiens.
Hoc te redemptor quæſumus
Illabere propitius,
Clarumq; noſtris ſenſibus,
Lumen præbe fidelibus.
Mane nobiſcum domine
Noctem obſcuram remoue,
Omne delictum ablue
Piam medelam tribue.
Quem iam veniſſe nouimus
Redire item credimus
Sub ſceptro tuo inclyto
Tuum defende populum.
Gloria tibi domine. Qui appa.

℣. Adorate dominũ. ℟. In aula ſancta eius. Ad Benedict'. Añ. Hodie cœleſti ſponſo iuncta eſt eccleſia, quoniã in Iordane lauit Chriſtus eius crimina: currunt cũ muneribus magi ad regales nuptias: & ex aqua facto vino lætantur conuiuę, hal'ah. Oro.

Deus qui hodierna die vnigenitũ tuũ gentibus ſtella duce reuelaſti: cõcede propitius vt qui iã te ex fide cognouimus, vſq; ad cõtemplandã ſpeciẽ tuæ celſitudinis pducamur. Per eun-

Ad horas Añę laudũ. Ad primã. ℟. Ieſu Chriſte. ℣. Qui apparuiſti hodie. Iſte ℣. dicat' vſque

ad octauã inclusiue. Ad iij. Cap. Surge. ℞. Reges tharsis & ĩsulę munera offeret: Hal. hal. ℣. Reges arabũ & Saba dona adducẽt Hal. Gloria. Reges. ℣. Oẽs de Saba venient: Ad vj. Capitu.

SVper te Ierusalem orief dñs: & gloria ei⁹ in te videbitur: & ambulabũt gẽtes in lumine suo & reges in splendore ortus tui. ℞. Oẽs de Saba venient. Halah. halah. ℣. Aurum & thus deferentes. Halah. Gloria. Omnes. ℣. Omnis terra adoret te deus, & psallat tibi. Ad Nonã. Cap.

OMnes de Saba venient, aurũ & thus deferẽtes, & laudem dño annunciantes. ℞. Oĩs terra adoret te deus, & psallat tibi. Hal. hal. ℣. Psalmum dicat noĩ tuo. Halã. Gloria. Omnis. ℣. Adorate dñm. ℞. In aula sctã eius. Ad vesp. cap. Hym. ℣. vt in primis vesp. Ad Mag. Aña. Ab oriente venerunt Magi in Bethleẽ adorare dñm, & apertis thesauris suis preciosa munera obtulerant: aurum sicut regi magno: tus sicut Deo vero: myrrham sepulturæ eius. hala:

PER OCTA. EPIPHA.

Ad Matutinum. Inuitatorium. Chrs apparuit nobis, Venite adorem⁹. Hym. Hostis Herod. Quotidie dicatur in ferialibus dieb⁹ vna aña de noct. sup psalmos prima die post festũ dicat prima: secunda die secũda, & sic deinceps quot fuerĩt necessariæ. Psalmi de festo, excepto psalmo Venite. loco cui⁹ dicat ps. Fundamenta. ℣ si. aũt noctur. & tria ℞ia de historia sm ordinẽ noc. excepto ꝙ qñ dici ꝯtigerit, Aña. Omnis terra, dicendus est ℣. Reges Tharsis. Et qñ dr Aña. Reges Tharsis. dicendus est. ℣. Omnes de Saba. Te Deum. quotidie dicatur ℣. Vidimus. In laud. prima aña laudũ super psalmos. Cap. Hym. ℣. de die. Ad Bñs. Añ. Descẽdit spũs sctũs corporali specie sicut columba ĩ ipsum, & vox de cęlo facta est: hic est filius meus dilectus, hal. Oro sicut in die horæ diei sicut ĩ festo Ad vesp. ca. hy⁹. ℣. de die Ad Mag. Aña. Videntes stellam Magi gauisi sũt gaudio magno & ĩtrãtes domũ obtulerũt dño aurũ, tus, & myrrhã. Oro vt sup. Prædictæ duę añæ dicant quotidie ĩfra octa. etiã j. dñica. Descendit. ad Bñs. & Vidẽtes. ad Mag. Si dies. Epiph. in dominica euenerit, in sequẽ. iiij. feria legat ad Matut. Hom. euang. Cũ factus. In laud. vero post orationem de Epiph. dicat ad memoriam. Añ. Fili. cum ℣. Oĩs terra. & orone Vota. In vesp. vero fiat post orationẽ de Epipha. dicatur ad memoriã Añ. Puer Iesus. cum ℣. Oẽs de Saba. & oratione Vota. Sabbatho aũt seq. post oronem. Deus cuius vnigenitus. fiat memoria de dñica sequẽ. p añam Peccata. & ℣. Vespertina oro. per orationẽ. Ops sempiterne deus, qui cęlestia. Ad laud. vero

dici

diei seque. in qua totũ offiñ est de octa. Epipha. fiat memoria de dominica p antiphonã. Nuptię. & ℣. Dominus regna. & orationem Omnipotens sempiter. In vespe. aũt p antiphonã. Defi ciētes. & ℣. Dirigatur. & orationem pdictam. In iiij. vero feria sequenti ad Matut. legat Hom. de nuptijs: & totũ officiũ fiat de feria: & de sctõ Hilario fiat tñ memoria. Ad laud. autem & ad hor. diei dicit oro. Oĩs sempit. Quãdo vero infra octa. Epipha. dominica euenerit, sic fiat offiñ. ad Matut. Inuit. Christus apparuit nobis, Hym. Hostis. Añæ. psalmi, ℣si. & alia de die Epipha. excepta Aña. Venite. cum suo psalmo, locò cuius dicatur Aña. Homo natus. cũ psalo Fundamenta. In lau. Añę, Cap. Hym. ℣: de die. Ad Bñs. añ. Descēdit. Oro. Deus qui hodierna. Dein de fiat memoria de dominica p añam Filicum ℣. Oĩs terra. & orone Vota. Horæ sicut ĩ diē Epipha, Ad vesp. Cap. Hym. ℣. de Epiph. Ad Mag. Añ. Vidētes. Oro. Deus qui hodierna. Dein de fiat memoria de dominica p añam Puer Iesus. cum ℣. Oẽs de Saba ve. & oratione. Vota.

¶ Infra octa. Epihha. in diebus ferialibus, & in dominica infra octa. leguntur sequentes lectio.

¶ Dominica infra octa. Lec. j.

Ro. 13 A. OBsecro itaque vos fratres p misericordiã Dei, vt exhibeatis corpora vr̃a hostiã viuentem, sanctã, Deo placentē, rationabile obsequium vestrum. Et nolite cõformari huic sclo, sed reformamini in nouitate sensus vestri, vt probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & pfecta. Dico enim p grãm quæ data est mihi, oĩbus qui sunt inter vos, Non plus sapere q̃ oportet sapere, sed sapere ad sobrietatē, & vnicuiq; sicut de⁹ diuisit mēsurã fidei. Sicut enim in vno corpore, multa mēbra habem⁹, oĩa autem membra non eundē actũ habent, ita multi vnum corpus sum⁹ ĩ Christo: singuli aũt alter alterius membra. Lctõ ij.

HAbētes donationes secũdũ gratiam, q̃ data est nobis, differentes: siue pphetiã sm rationē fidei, siue ministerium in ministrando, siue qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortãdo, qui tribuit in simplicitate, qui pest ĩ solicitudine, qui miseretur in hilaritate. Dilectio sine simulatione, odiētes malũ, adhęrentes bono, charitate fraternitatis inuicē diligentes, honore inuicem præuenientes, solicitudine non pigri, spiritu feruentes, domino seruientes, spe gaudētes, in tribulatione patiētes, orationi instantes, necessitatibus sanctorum cõmunicantes, hospitalitatē sectantes. Lec. iij.

BEnedicite psequētibus vos: benedicite, & nolite maledicere. Gaudete cum gaudentib⁹, flete cũ flentibus. Idipsum inui- Isa. 9.

cem

cem sentientes. Non alta sapientes, sed humilibus consentientes Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Nulli malũ pro malo reddentes. Prouidentes bona, nõ tantum coram Deo; sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest, quod in vobis est, cũ omnibus hominibus pacem habentes: Non vosmetipsos defendentes carissimi, sed date locũ irę. Scriptum est enim: Mihi vindictam: & ego retribuam, dicit dominus. Beati Fulgen. in sermone. Noctis Lect.o iiij.

Iste deus qui sibi primitias offerri mandauit: homo natus primitias gentiũ hodie suo cultui didicauit. Pastores fuerunt primitiæ Iudæorum: Magi facti sunt primitię gentiũ: illi de proximo adducti: isti de longinquo reducti. Vbi est, inquiunt, qui natus est Rex Iudęorum? De Herode rege Iudeorum filij iã nati fuerant, Archelaus natus est in palatio, Christus in diuersorio. Archelaus natus, in lecto est appositus: Christus autẽ in præsepio est collocatus. Et tñ ille contemnit: iste queritur. ille nullatenus nominatur: iste inuentus suppliciter adoratur. Lectio v.

Qvis est iste rex Iudæorum? pauper & diues: humilis & sublimis: qui portatur vt paruulus in ꝑsepio: ĩmensus in cælo: vilis ĩ pãnis: ꝑciosus ĩ stellis. Quid turbaris Herodes? Rex iste nõ venit reges pugnando superare: sed moriẽdo mirabiliter subiugare. Nec natus est vt tibi succedat: sed vt in eũ mundus fideľr credat: venit non vt pugnet viu⁹, sed vt triũphet occis⁹. L. vj.

Pver iste q̃ dicitur rex Iudæorum: idem creator est & dñs angelorũ. Quapropter cuius times infantiam nascentis: magis timere debes omnipotentiam iudicantis. Noli enim timere regni tui successorem: sed tuæ infidelitatis iustissimum damnatorem. Ite inquit: vt & ego veniẽs adorem eum. O calliditas ficta: o crudelitas impia: o nequitia fraudulenta. Sanguis innocẽtũ quẽ crudeliter effudisti, attestatur quid de hoc puero voluisti. Secundum Lucam Lectio vij.

In illo tempore. Cum factus ca.2.
esset Iesus annorũ duodecim ascendentibus parentibus eius Hierosolymã secundum cõsuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remãsit puer Iesus in Ierusalem, & nõ cognouerunt parentes eius. Et reliqua. Homilia Oriegenis.

Cvm dñs meus Iesus duodecim esset annorũ remanet in Ierusalẽ: parẽtes eius ignorantes quærũt eũ solicite, & nõ inueniũt. Quærũt inter affines, quærunt in comitatu, quærunt inter notos: & in his omnibus non reperiunt. Non enim inter cognatos, & carnis propinquos inuenitur Iesus, nõ in his qui corporaliter ei iuncti sunt. In multorum

tu comitatu non pot inuenirl: Disce vbi eum quærentes reperiant: vt & tu quærentes cum Ioseph Mariaq; reperias. Lc. viij.

ET q̃rentes, inquit, inuenerũt illũ in tẽplo. Non vbicũq;: nõ in alio loco: sed ĩ tẽplo, neq; in templo simpliciter: sed in medio doctorum audientẽ & interrogantem eos. Et tu ergo quære Iesum in templo Dei, quære in ecclesia, quære eum apud magistros qui in templo sunt: & non egrediuntur ex eo. Si enim ita quæsieris, inuenies eum. Porro si quispiã dicit se magistrum esse, & Iesum non habet: iste tñ nomine magister est, & ideo apud eum nõ potest inueniri Iesus, verbum Dei, & sapientia. Lctõ ix.

IN medio doctorũ sedentẽ inueniũt eum, & nõ solũ sedentem, sed & sciscitantẽ & audientem eos. Et nunc præsens est Iesus: interrogat nos & audit loquentes. Et mirabantur, inquit, oẽs. Super quo mirabãtur? Non sup interrogationib⁹ eius (licet & ipsę mirabiles erãt) sed super responsionibus eius. Aliud est interrogare: & aliud respõdere. Interrogabat magistros, & quia respondere nõ poterant, ipse his de quib⁹ interrogauerat, respondebat. Ad memoriam de Dñica. Ad Bns. Añ. Fili, quid fecisti nobis sic? ego & pater tuus dolẽtes quærebamus te: & quid est quod me q̃rebatis? nesciebatis q̃a in his q̃ pr̃is mei sunt, oportet me esse. Alleluia. ℣. Oĩs terra. Orõ.

Ota, q̃s, domine supplicantis populi cælesti pietate prosequere: vt & quę agenda sunt videant: & ad implenda quæ viderint conualescant. Per dominum nost. In vesper. Ad memo. Añ. Puer Iesus proficiebat sapientia & ętate coram Deo & hominibus. ℣. Omnes de Saba. Orõ. Vota quęsumus.

¶ Alia die infra octa. Lectio j.

OMnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Ro. 13. a
Non est enim potestas, nisi à Deo: quæ autem sunt à Deo ordinata sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui aũt resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt: Nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis aũt non timere potestatẽ? Bonum fac, & habebis laudem ex illa. Dei enim minister est tibi in bonum. Si aũt malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est, vindex in iram, ei qui malũ agit. Ideoq; necessitate subditi estote, non solũ ꝓpter iram, sed etiã propter conscientiam. Ideo enim & tributa præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum seruiẽtes. Lctõ ij.

REddite ergo oĩbus debita: Cui tributũ, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorẽ, timorẽ: cui honorẽ, honorem: Nemini q̃cq̃ debeatis, nisi vt inui-

tē diligatis. Quī enī diligit prō-ximū, legē īpleuit. Nā: Nō adulterabis, Non occides, Non furaberis. Nō falsum testimoniū dices, Non concupisces: & si quod est aliud mandatū, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio ꝓximi, malum non operatur. Plenitudo ergo legis, est dilectiō.

Ex August. in sermone. Lec. iij.

MAgi venīūnt ab oriente: regem Iudæorum requirunt: qui tot reges Iudæorum nunq̄ antea quesierunt. Requirunt autem non aliquem grandæuum in excelsa sede cōspicuū exercitibus potentem: purpura nitentem: sed recens natum in cunis, vberibus inhiantem: nullo ornatu corporis, nullis membrorū virib⁹: nullis parentū opibus præstantē. Quærunt regem à rege Iudæorū. ab Herode Christum: à grandi paruulū: à claro latentē, ab excelso humilē, à loquente infantem, ab opulento inopem: à forte infirmū, & tandem à cōtemnēdo adorandum.

¶ Pro alia die. Lectio prima.

INfirmū autem in fide, assumite, nō in disceptationibus cogitationū. Alius enim credit se mādūcare oīa: qui aūt infirmus est, olus manducet. Is qui manducat, non manducantenī non spernat: & qui non manducat, manducantem non iudicet: De⁹ enim illum assumpsit. Tu quis es, qui iudicas alienū seruū? Domino suo stat, aut cadit. Stabit aūt. Potēs est enim deus statuere illū. Nam alius iudicat diē inter diē, alius autē iudicat oē m diē. Vnusq̄sq; in suo sensu abundet. Qui sapit diē, domino sapit. Et q̄ manducat, domino māducat: grās enim agit Deo. Et qui non manducat, dño nō manducat: & gratias agit Deo. Lectio ij.

NEmo enim nr̄m sibi viuit, & nemo sibi moritur. Siue enim viuim⁹, dominō viuimus: siue morimur, dño morimur. Siue ergo viuim⁹, siue morimur, dñi sum⁹. In hoc enim Christus mortuus est, & resurrexit; vt & viuorū & mortuorum dominet. Tu autem quid iudicas fratrem tuum? aūt tu quare spernis fratrem tuum? Oēs enim stabimus ante tribunal Christi: scriptum est enim: Viuo ego dicit dominus, qm̄, mihi flectet oē genu, & oīs lingua cōfitebitur Deo. Itaq; vnusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo. August. in sermone. Proxime. Lectio iij.

MAgi oculis, hoīem videntes & Deū obsequijs ꝯfitentur videbant enim in eo plus esse q̄ animi hoīum: quā quod oculi peruiderent: Videbatur quidē in presepio: sed dominabatur in cœlo. Intra corpusculū erat: sed intra se oīa continebat. Natus quidē ex matre fuerat: sed matrem suā ipse creauerat. Et ideo se ei magi humiliabāt, q̄a famulari altra cernebāt. Deū esse co-

gnouerāt: cui cælestia seruiebāt. Et idcirco ipsa etiā eorū munera diuino mysterio plena erant.

¶ Pro alia die. Lectio prima.

Ro. 14. Non ergo amplius inuicem iudicemus. Sed hoc iudicate magis, ne ponatis offendiculū fratri, vel scādalum. Scio & confido in dño Iesu: quia nihil cōe per ipsum, nisi ei qui existimat quid commune esse illi, cōmune est. Si enim propter cibum frater tuus cōtristatur: iam non sm charitatē ambulas. Noli cibo tuo illū pdere: pro quo Christus mortuus est. Non ergo blasphemetur bonū nostrum. Non est enim regnum Dei esca & potus: sed iustitia & pax & gaudiū in spū sancto. Qui enim in hoc seruit Chro: placet Deo: & probatus est hominibus. Lctō ij.

Itaque q̄ pacis sunt, sectemur: & q̄ ædificationis sunt in inuicem custodiamus. Nolo propter escam destruere opus Dei. Omnia quidē sunt munda: sed malū est homini qui p offendiculū manducat. Bonum est non manducare carnē & non bibere vinum: neque in quo frater tuus offendit, aut scandalizatur, aut infirmatur. Tu fidem quā habes penes temetipsum, habe coram Deo. Beatus qui non iudicat semetipsum in eo quod probat. Qui aūt discernit, si manducauerit damnatus est: quia non ex fide. Omne aūt quod non est ex fide: peccatum est. Ex sermone Ad pattum. B. Augu. Lctō iij.

Ad partū virginis adorādū Magi ab oriente venerūt. Magnū sacramentū. In præsepio tūc iacebat & magos ab oriente ducebat. Abscondebatur in stabulo: & agnoscebatur in cœlo: vt agnitus in cœlo manifestaretur in stabulo: vt qui in aperto cælo signis sydereis monstrabatur in angusto diuersorio: quæsitus inueniretur inualid' ī infantilib' mēbris, inuolutus infantilibus pannis; adoraretur à Magis: timeretur à malis. Timuit enim eum Herodes paruulum; quem cognouerant magi cœlo teste iam natum. Pro alia die. Lctō j.

Debemus autem nos firmiores, imbecillitates infirmorū sustinere, & non nobis placere. Vnusquisque vestrū proximo suo placeat in bonū, ad ædificationē. Etenim Christus non sibi placuit; sed sicut scriptum est: Improperia ītproperantiū tibi, ceciderunt sup me. Quæcunque enim scripta sunt, ad nostrā doctrinā scripta sunt, vt per patientiā & cōsolationē scripturarum, spem habeamus. Deus autem patientiæ & solatij, det vobis idipsum sapere in alterutrum sm Iesum Chrm, vt vnanimes, vno ore honorificetis Deū, & patrem dñi nostri Iesu Christi. Lctō ij. C. 15.

Dico enim Christū Iesum, ministrū fuisse Circuncisionis propter veritatē dei, ad cōfirmādas promissiones patrū: Gen-

tes aũt sup misericordia, honorare deũ, sicut scriptũ est: Propterea ꝯfitebor tibi in gentibus dñe & nomini tuo cantabo. Et iterũ dicit: Lętamini gentes cũ plebe eius. Et iterum: laudate oẽs gentes dñm, & magnificate eum oẽs populi. Et rursus Isaias ait: Erit radix Iesse: & qui exurget regere gẽtes, in eũ gentes sperabunt. Deus aũt spei, repleat vos omni gaudio & pace in credendo, vt abundetis in spe, & virtute spiritus sancti. Augus. in sermo. supradicto. Ad partũ. Lctõ iij.

HÆc magorũ illuminatio magnũ testimoniũ existit cęcitatis Iudæorũ. In terra eorũ isti requirebant quod illi in sua non agnoscebant. Apud eos isti infantẽ inuenerũt: quẽ illi apud se docentẽ negauerũt. In his terris de longinquo isti peregrini puerũ Christum nondum verba promentem adorauerunt: vbi ciues illi iuuenẽ miracula facientem crucifixerunt. Isti in mẽbris paruis Deũ agnouerũt: illi in factis magnis nec tanquã hoĩem perceperunt. Quasi plus fuerit videre nouã stellã in ei⁹ natiuitate fulgentẽ: q̃ solẽ in eius morte lugentẽ. Pro alia die. Lctõ j.

CErtus sum autẽ fratres mei & ego ipse de vobis, qm̃ & ipsi pleni estis dilectione, repleti omni scientia: ita vt possitis alterutrum monere. Audacius autẽ scripsi vobis fratres ex parte, tanquã in memoriam vos reducens, propter gratiã quæ data est mihi à Deo, vt sim minister Christi Iesu in gẽtibus, sanctificans euangeliũ Dei, vt fiat oblatio gentiũ accepta & sanctificata in spiritu sancto. Lctõ ij.

HAbeo igit͛ gloriam in Christo Iesu ad Deũ. Non enim audeo aliquid loqui eorũ q̃ per me nõ efficit Christ⁹ in obedientiã gentiũ verbo & factis, in virtute signorũ & prodigiorum, in virtute spiritus sancti, ita vt ab Ierusalẽ per circuitum vsque ad Illyricum repleuerim euangeliũ Christi. Sic aũt ꝑdicaui euangelium hoc, non vbi nominat⁹ est Christus, ne super alienũ fundamentũ ædificarem: sed sicut scriptũ est: Quibus non est annunciatum de eo: videbunt, & qui nõ audierũt de eo, intelligent. Chrysost. in Homilia. Lctõ iij.

VIderũt Magi puerum pannis sordidissimis inuolutũ, & in pręsepio sordidiore positũ: quia locus ille sic erat angustus, vt nec ponẽdi infantis spatiũ inueniret. Si ergo terrenũ regẽ quærentes venissent, magis cõfundendi fuerant quã gauisuri: quia tanti itineris laborem sine causa suscepissent. Nunc autem qa cœlestẽ quærebant: & si nihil regale videbant in eo, tñ solius stellæ testimonio contenti gaudebant. Oculi eorũ contemptibilem puerum aspicere non poterant: quia spũs in corde eorum eum terribilem damonstrabat.

¶ In

¶ In octa. Epiphaniæ in primis vesperis. Cap. Surge illuminare. Hymnus. Hostis Herodes. 77 ℣. Reges tharsis. Ad Magni. Aña. Baptizat miles regem, seruus dñm suum, Ioannes saluatorem aqua Iordanis stupuit: columba protestata est: paterna vox audita est: hic est fili⁹ meus. Oro.

Eus cuius vnigenitus in substantia nostræ carnis apparuit: præsta quæsumus: vt per eum quem similem nobis foris agnouimus, intus reformari mereamur. Qui tecum. Ad Matutinum. Inuitatorium. Christus apparuit. Hym. Aña. psal. ℣. ℟ia sicut supra in dominica notatum est. Lectio i.

j. cor PAulus vocatus apostolus Iesu Christi, p volũtatem Dei, & Sosthenes frater: ecclesiæ Dei quæ est Corinthi, sanctificatis ĩ Christo Iesu, vocatis sctĩs, cum oĩbus q̃ inuocant nomẽ dñi nfi Iesu Christi in oĩ loco ipsorum & nostro: Gratia vobis & pax à deo patre nfo, & dño Iesu Christo. Gratias ago deo meo semper pro vobis in gr̃a Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu, q̃ in oĩbus diuites facti estis in isto in oĩ verbo, & in oĩ sciẽtia, sicut testimoniũ Christi confirmatũ est ĩ vobis: ita vt nihil vobis desit in vlla gr̃a, expectantib⁹ reuelationem dñi nfi Iesu Christi, qui & confirmabit vos vsque in finẽ sine crimine, in die aduent⁹ dñi nostri Iesu Christi. Lectio ii.

FIdelis de⁹, p quẽ vocati estis ĩ societatẽ filij ei⁹ Iesu Christi dñi nostri. Obsecro autẽ vos fratres, p nomen dñi nostri Iesu Christi, vt idipsum dicatis oẽs, & non sint in vobis schismata: sitis autẽ pfecti in eodẽ sensu, & in eadem scientia. Significatum est enim mihi de vobis fratres mei: ab ijs qui sunt Chloes, quia ɔtentiones sunt inter vos. Hoc autẽ dico, q̃ vnusquisq; vestrum dicit: Ego quidẽ sum Pauli, ego autẽ Apollo, ego vero Cephæ, ego autem Christi. Diuisus est Christus? Nunquid Paulus crucifixus est pro vobis: aut in noĩe Pauli baptizati estis? Lectio iij.

GRatias ago deo meo, quia neminẽ vestrum baptizaui, nisi Crispum & Caiũ, ne quis dicat q̃ ĩ noĩe meo baptizati estis Baptizaui autẽ & Stephanæ domũ. Cæterũ, nescio si quẽ aliũ vestrum baptizauerim. Non enim misit me Christ⁹ baptizare, sed euãgelizare, nõ in sapientia verbi, vt non euacuẽt crux Christi. Verbũ enim crucis, pereuntibus quidẽ stultitia est: ijs autem, qui salui fiũt. id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: perdam sapientiam sapientium, & prudentiã prudentium reprobabo.

PAug. i serm. Proxima. L. iiij. Roxima, fratres carissimi, sacri natalis die natus est dñs, nunc baptizatus. Tunc nos genuit ad vitam: nunc regenerauit

ad salutē. Tunc Adam suscepit perditū: nunc abluit peccatorē. Illū ergo currētes aquæ tunc infundebant: sed pctā nostra secū portabant. De illo guttæ baptismatis fluebāt: sed nostra in guttis crimina defluebant. Lctō v.

O Misericordia simul & potentia Dei. Necdū eramus in mundo & iā abluebamur in baptismo. Nam ipsa fuit baptismatis ratio, vt aquæ q̄ purgaturæ erāt, ab illo purgarent̄. Tunc enim Chrm dnm non tam lauit vnda: q̄ lota est. Tibi ergo nascēdo aduenit Chrs: tibi viuendo militauit: tibi moriendo conflixit. Quem pro te vides mortuū; pro te intellige baptizatum Idē in sermo. Intelligere. L. vj.

HOdie ergo cōsecratus est in Iordane, vt eodē tpe & ederet p virginē, & per mysteriū gigneretur: vt quem tunc mirabamur incorrupta matre progenitū, nunc suscipiamus pura vnda submersum. Filium genuit mr, & casta est; Christū vnda lauit, & sancta est. Nam sicut post partum glorificata est Mariæ castificatio: ita post baptismū aquæ est purificatio comprobata, nisi qd pene maiori munere quam Maria vnda dicata est. Illa enim sibi tantum meruit castitatem, ista nobis contulit sctificationē. Secundum Matthæum. Lect. vij.

IN illo tempore. Venit Iesus à Galilæa ī Iordanē ad Ioannem: vt baptizaretur ab eo &c.

Ex tcr. Hom. beati Ioannis epi.

CVm famulis dns, cū reis iudex, baptizandus venit. Verū nihil tibi hinc ꝯturbationis oriatur. In his qppe humilibus illius sublime resplendet. Qui enim dignatus est tanto tempore gestari in vtero virginali, cumque nostra in diem procederet natura: cædi atq; crucifigi, cunctaque perpeti quæ passus est: quid miraris etiam si baptizari suscipiat, eumque alijs ad seruū venire non respuat? Lectio viij.

ILlud est quippe admirationis omni modo plenū, ꝙ scilicet ille q erat Deus, homo fieri voluit. Iā vero alia iuxta rōnis ordinem consequunt̄. Propterea enim & Ioannes præoccupans dicit: qm non sit dignus soluere corrigiā calciamenti eius, cunctaq; alia, ex quibus illud est, ꝙ sit omniū iudex, & ſm meritum vniuscuiusq; retribuat, quodq; sanctū spm omnibus liberaliter largiatur: cùm eum videris ad baptisma venientē, nihil prorsus humile suspiceris. Lctō ix.

IDcirco enim Ioānes p̄sentem quoq; illū ꝓhibet dicēs. Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? Quia enim illud erat baptisma pænitentiæ, & in accusationē pctōrū inducebat: ne quis putaret qm & ipse tali ꝓposito ad Iordanem veniret, p̄muniuit hoc, agnū certe illū, ac redēptorem vocando, ab oī immunem, qd in toto erat orbe, pctō. Qui enim

enim cũcta humani generis poterat pctã delere: absque oĩ erat ipse peccati delicto. In Lau. Añ. Veterem hominẽ renouãs saluator venit ad baptismum: vt naturam quæ corrupta erat per aquã recuperaret: incorruptibili veste circumamictans nos. ps. Dñs reg. 29. Añ. Tu qui ĩ spũ & igne purificas humanã contagia, Deũ ac redẽptorẽ oẽs glorificamus ps. Iubilate. 30. Aña. Baptista contremuit & nõ audet tangere sctm̃ dei verticẽ ĩ sed clamat cum tremore, sctifica me saluator. ps. Deus deus. 18 Aña. Caput draconis saluator contriuit in Iordanis flumine: & ab eius potestate omnes eripuit. Canticum. Benedicite. 49. Aña. Magnum mysteriũ declaratur hodie, qa creator oĩum ĩ Iordane expurgat nña facinora. ps. Laudate. 46 Cap. hy⁹ ℣. de die Ad Bñs. Añ. Præcursor Ioannes exultat cum Iordane, baptizato dño, facta est orbis terrarũ exultatio, facta est pctõrũ nostrorũ remissio sanctificans aquas: ipsi cẽs clamemus, miserere nobis. Oratio. Deus cuius vnigenitus. Ad hor. diei añe lau. Cap. ℟. ℣. de die Epipha. Oro. Deus cui⁹. Ad vesp. hym. ℣. vt in primis vesp. Ad Mag. Aña. Fontes aquarum sctificati sunt Christo apparẽtẽ in gloria: orbis terrarũ, haurite aquas de fontibus saluatoris: sanctificauit enim nunc omnẽ creaturã Christus Deus noster. Oro. Deus cuius. Si hæc octa. in sabba. euenerit: in vespe. fiat tm̃ memoria de Dñica sequen. ¶ Pro diebus qui medihto possunt inter octa. Epipha. & dnicã Dñe ne in ira. Lcõ de apostolo. ¶ Pro prima die in qua erit festum sancti Hilarij. Lectio j.

Et ego fratres, non potui vobis loqui quasi spiritualibus j. c. 3. sed quasi carnalibus. Tanquam paruulis ĩ Christo, lac vobis potum dedi, non escã: nondũ enim poteratis, sed nec nunc quidem potestis, adhuc enim carnales estis. Cum enim sit inter vos zelus & contentio: nonne carnales estis, & sm̃ hominem ambulatis? Cum enĩ
 q̃s dicat: Ego quidẽ sum Pauli, alius aũt, Ego Apollo, nonne hoĩes estis? Quid igit est Apollo? Quid vere Paulus? ministri eius cui credidistis, & vnicuiq; sicut dñs dedit. Ego plãtaui, Apollo rigauit, sed de⁹ incrementum dedit. Lctõ ij.

Itaq; neq; qui plantat est aliqd, neq; qui rigat: sed q̃ incrementũ dat deus. Qui aũt plãtat. & q̃ rigat, vnũ sunt. Vnusquisq; aũt ꝓpriã mercedẽ accipiet sm̃ suũ laborẽ. Dei enim sum⁹ adiutores. Dei agricultura estis: dei ædificatio estis. Secundũ gratiã dei q̃ data est mihi, vt sapiens architect⁹ fundamẽtũ posui: alius aũt supedificat. Vnusquisq; aũt videat quõ supędificet. Lctõ iij.

Fundamentum enim aliud nemo põt ponere, præter id

qd positum est, quod est Chrs Iesus. Si quis aũt superędificat super fundamentũ hoc, aurum, argentũ, lapides preciosos, ligna, fœnum, stipulam: vniuscuiusque opus manifestũ erit. Dies enim dñi declarabit, quia in igne reuelabitur: & vniuscuiusq; opus quale sit, ignis probabit. Si cuius opus manserit, quod super ædificauit, mercedem accipiet. Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: Ipse autem saluus erit, sic tamen quasi per ignem.

¶ Pro die secunda. Lectio j.

j.Cor 7.d

AVdet aliquis vestrũ habens negociũ aduersus alterũ, iudicari apud iniquos, & non apud sctõs? An nescitis, qm̃ sctĩ de hoc mũdo iudicabũt? Et, si in vobis iudicabit mũdus, indigni estis qui de minimis iudicetis? Nescitis qm̃ angelos iudicabimus? quanto magis sæcularia? Sæcularia igitur iudicia si habueritis: ɔtẽptibiles q̃ sunt in ecclesia illos constituite ad iudicãdũ. Ad verecundiam vestrã dico. Sic nõ est inter vos sapiẽs quisquam qui possit iudicare inter fratrem suũ: sed frater cũ fratre iudicio cõtendit: & hoc apud infideles.

¶ Pro die tertia Lectio prima.

IAm quidẽ omnino delictum est in vobis, ꝙ iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriam accipitis? Quare non magis fraudem patimini? Sed vos iniuriã facitis & fraudatis, & hoc fratribus. An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: neq; fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque molles, neq; masculorum concubitores, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neq; maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt.

¶ Pro die quarta.

¶ Die iiij. erit festum S. Anto. pro quo in Breuiario sanctorum assignabuntur loco suo lectiones de scriptu. ipsi appropriatæ.

¶ Pro die v. quando opus fuerit.

VNusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat. Seruus vocatus es, non sit tibi curę, sed & si potes fieri liber magis vtere. Qui enim in domino vocatus est seruus, libertus est domini. Similiter qui liber vocatus est, seruus est Christi. Precio empti estis, nolite fieri serui hominum. Vnusquisque ergo in quo vocatus est fratrer. in hoc permaneat apud Deum. j.Cor 7.d

¶ Quando inter octa. Epipha. & dñicã tot dies non intercesserint, lctões ꝓ illis suprapositę, vel oẽs, vel quæ supfuerint, omittant, exceptis illis q̃ ꝓ prima die S. Hilarij scilicet assignatę sunt, quę oĩno legẽtur. illa die etiã si dñica fuerit, & ꝓ dñica, vel feria positæ, ꝓ illo anno relinquant.

NOtandum ꝙ histo. Dñe ne in ira. cantari debet dñicis ab octa. Epipha. vsque ad lxx. exclusiue & ia ferialia infra hebd. quando de feria agitur tã: dicto

tpe.

tpe, q̃ ab oct. corpis Chri. vsque ad Aduen. dñi sunt cãtãda, nisi qñ nulla esset dñica vacans, in qua dñica histo. cantari posset. Tunc enim eadẽ dñicalis histo. in tribus ferijs cantari, & in eis rñsoria ferialia dimitti deberẽt.

¶ Cæterũ, considerandũ est diligẽter, vtrum inter octa. Epiph. & lxx. tot dies dñici sunt, quot orones & dñicalia officia sunt notata. Alias enim per ferias, in q̃bus nulla (si pot fieri) fit festiuitas, sunt legenda. Quod si necessitas coegerit, vt ea die offim dñicale dicat in qua festum triũ lect. occurrerit, memoria tm̃ de ipso festo fiat, nisi ĩfra octa. seq. dies in aliã fer. vocantẽ transfer. possit. Ad Matut. aũt homilia, & aña ad Bñs, & ad Magn. & Miss. in die de dominica cantabuntur. Sed ita agendũ est, q̃ pp orones & euange. quæ post duo officia sunt posita, offim festi trium lec. vel de beata Virgi. in sabba. vel de btõ Dñico ĩ fer. iij. vel de corpore Christi, seu de sctis ordinis in quinta non intermittatur, nisi in aliquo, vel aliquibus ipsorum dierum propter ℟ia dominicalis histo. vt infra dicetur, de feria agere oporteat.

¶ Qñ inter octa. Epiph. & lxx. nulla ẽ dñica vacãs, ĩ qua histo. **Domine ne in ira:** cãtari possit. Tunc ℟ia ferial. et, & ẽt offim de festis trium lect. si aliæ ferię non vacauerint, intermittenda sunt & histo. dñicalis p ferias cãtanda, si tñ tot dies idonei reperiantur. Si q̃ident lxx. ꝯcurrente xv. Kal. Febr. in die s. sanctæ Prisc æ. Tunc in quinta fer. immediate p̃cedenti, q̃ est post octa. Epiphæ. die uñ S. Hilarij mediãte, in die S. Mauri leget hom. de nuptijs, & cantabuntur tria prima ℟ia de historia dominicali prędicta. feria vero sequẽ, in die S. Marcel. leget hom. **Cũ descendisset.** cum tribus medijs responsorijs. Tria vero vltima, impediente festo S. Anto. ipso anno omittere oportebit. Ad lxx. occurrẽte 14. Kal. Febr. tunc fer. iiij. pręceden. legenda est hom. de nuptiis cũ medijs ℟ijs. feria quinta hom. **Cũ descẽdiĩet.** cu primis ℟ijs. In vj. feria fiat festũ beati Anto. In sabba. hom. **Ascendente Iesu.** cũ trib⁹ vlt. ℟ijs. Sed qñ 13. Kal. Febr. ipsa lxx. occurrerit, tunc feria iij. p̃cedenti legatur hom. de nuptijs, cũ tribus primis ℟ijs. In iiij. fer. hom. **Cũ descendisset.** cum vltimis responsorijs. In fer. vj. hom. **Ascendente Iesu.** cũ trib⁹ medijs ℟ijs hist. suprd. In sabb. fiat festũ Fabia. & Seba. Qñ autem lxx. occurrerit. 12. Kal. Febr. cũ vnica sit dominica inter oct. Epipha. & ipsam lxx. quæ etiam à festo B. Hilarij impeditur, tũc fer. ij. in die scilicet S. Mauri legatur homil. de nup cum tribus primis responsorijs. Feria v. hom. **Cum descendisset.** cum medijs responsorijs. Feria vj. hom. **Ascendente Iesu.**

cum

cum vlt. ℞iis. histo. supradictæ.

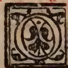
DOMINICA PRIMA post octa. Epipha.

Sabb. pcedēti sic inchoent vesp. Deus in adiutoriū meū intende. ℞. Dñe ad adiuuandū me festina. Gloria pa. Sicut erat. halah. Hoc modo inchoent oēs horæ, & laud. nisi ꝙ ad Cōpleto. præmittendus est. ℣. Conuerte nos Deus salutaris nr̄. ℞. Et auerte irā tuā à nobis. & ad Matut. ℣. Domine labia mea aperies. ℞. Et os meum annunciabit laudē tuam. & ante laud. dicitur versi. Excipit totū triduū ante pascha & dies aīarū, & vesi. ī die paschæ, & deinceps oēs vesp. vsque ad vespe. Sabba. in Albis exclusi. & ꝙ halah post Sicut erat. nō dr̄ in Complet. Sabb. ante dñicā lxx. & deīceps vsq; ad Cōple. Sab. Paschę exclusi. Deīde inchoet. Añ. Benedictus dñs deus meus. ps. Ipse. 44. Aña. In æternum, & in sclm̄ sæculi. ps. Exaltabo te. 45. Aña. Laudabo Deū meū in vita mea. ps. Lauda anima. 45. Añ. Deo nr̄o iucunda sit laudatio. ps Laudate dñm, qm̄. 45. Aña. Lauda Ierl'm dñm. ps. Ipse. 45. Prędictę añę cū suis psal. dicant in oībus sabba. p annum, qn̄ de dñica agit, nisi in tpe Pasc. Cap.

2. cor 1. a Benedictus deus, & pater dñi nr̄i Iesu Christi. pater misericordiarū, & deus totius ꝯsolationis, qui consolatur nos in oī tribulatione nr̄a. ℞. Deo grãs. ℣. Deus qui sedes. 2. Hymnus.

O Lux beata trinitas,
Et principalis vnitas.
Iam sol recedit igneus,
Infunde lumen cordibus.
Te mane laudum carmine,
Te deprecemur vesperi,
Te nostra supplex gloria
Per cuncta laudet sæcula.
Deo patri sit gloria,
Eiusq; soli filio,
Cum spiritu paraclito,
Et nūc, & in perpetuum. Amē.

℣. Vespertina oratio ascendat ad te domine. ℞. Et descendat super nos misericordia tua. Cap. pced. hym. & ℣. dicant oībus sabba. ad vespe. vsque ad xl. exclusi. & in sabba. post oct. Trinitatis: & deinceps in oībus sabbatis vsq; ad Aduen. exclusi. qn̄ de dñica agitur. Ad Mag. Aña. Peccata mea dñe sicut sagittæ infixa sunt ī me: sed anteq̄ vulnera gnr̄ēt in me, salua me dño medicamento pænitentię deus. Prędicta aña dicat in sabb. vsque ad lxx. inclusi. ad Magnif. vel ad memoriam de dñica. Finita aña post Mag. seq. Dñs vobis. Oratio

Mnipotens sempiterne Deus, qui cælestia simul, & terrena moderaris: supplicationes populi tui clementer exaudi: & pacem tuam nostris concede temporib⁹. Per do. finita oratione, & rūso. Amen. sequit Dñs vobiscū. nisi memoria fuerit facienda. Tunc enim statim inchoāda est aña ad memoriā:

moriã: qua finita dicat ℣. Deinde absq; Dñs vobiscũ, præmisso Oremus. dicat oro. & si alia memo. fuerit facieda, terminet oro. Per Christum. vel Per eundem Christum. vel Qui viuis & reg. ꝑ oĩa, &c. fm varietatem terminationũ. Si vero non fuerit alia memoria facienda, vltima oro terminet sicut prima: & ea finita subiungatur. Dñs vobiscum. & Benedicamus. Hoc idem in laud. obseruet rñso. Deo gras. post Benedicamus dicatur Fidelium aĩæ p misericordiã dei requiescant in pace Quod semp dicẽdum est post quãlibet horã, nisi in die cœne: & deinceps vsq; ad Cõple. sabba. exclusi. & nisi post offiñ Defunct. in cuius fine dicẽdum est. Requiescant in pace. Qñ vero plures horæ pariter sũt dicẽdę: tunc solũ in fine vltimæ horæ dicat Fideliũ. nisi vt dictũ est post offiñ Defunctorũ. Dicto Fideliũ. vel Requiescãt in pace. dicat Amen. Ad Cõple. sup psalt Aña. Miserere mihi dñe, & exaudi orationẽ meã. ps. Cũ inuo. I. ps. In te dñe. 9 vsque ad versum: Odisti obser. exclusiue. Qui habitat. 28 ps. Ecce nunc. 42. Cap.

Tu in nobis es dñe, & nomẽ sctũ tuũ inuocatũ est super nos: ne derelinquas nos dñe deus noster. ℟. In manus tuas dñe, Cõmendo spm meum. ℣. Redemisti me domine deus veritatis. Cõmẽdo. Glia. In Hymn. Te lucis ante terminum,

Rerum creator poscimus,
Vt solita clementia,
Sis præsul ad custodiam.
Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata,
Hostemq; nostrum cõprime,
Ne polluantur corpora.
Præsta pater omnipotens,
Per Iesum Christum dominũ,
Qui tecum in perpetuum,
Regnat cũ sancto spiritu. Amẽ.

℣. Custodi nos domine, vt pupillam oculi. ℟. Sub vmbra alarum tuarum protege nos. Ad Nunc di. Aña. Salua nos dñe vigilãtes, custodi nos dormientes: vt vigilemus cum Christo, & requiescamus in pace. Kyrie el'e. Christe el'. Kyrie el'. Pr nr. secret. Quo dicto subiungat alte. Et ne nos. ℟. Sed libe. ℣. In pace in idipsum. ℟. Dormiã & requiescã. Deinde dicat Credo. & sec. Quo dicto subiungat alte Carnis resurrectionem. ℟. Vitam æternam. Amen. Deinde ℣. Dignare domine nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Dominus vobiscum. Oremus. Oro.

Visita, qs dñe, habitationem istã: & omnes insidias inimici ab ea lõge repelle: & angeli tui sancti habitãtes in ea, nos in pace custodiant: & benedictio tua sit super nos semp. Per. Dñs vobiscum. Benedicamus dño. Deinde detur benedictio. Prædicta Añ. Miserere. dicat ad Cõple. sup psal. p totum annũ, nisi in cœna dñi: & deinceps vsq;

vsq; ad sabba. Trinitatis: & vbi alia particularis Aña est notata. Psalmi vero dicantur per totum annũ, nisi, qꝫ vigil. Pasch. & deinceps vsque ad Complet. sabba. in Albis exclusi. & in vigil. Pente. & deinceps vsque ad Cõplet. sabba. ante festum Trinitatis exclusiue intermittitur ps. **Qui habitat.**

¶ Cap. **Tu in nobis.** semp dicatur nisi ĩ cęna dñi, & deinceps vsq; ad Comple. sabb. in Albis. exclusiue. ¶ ℟. **In manus tuas.** per totum annum dicatur, nisi in dñicis, & in festis, sanctorum, & vtrunque Cõplet. in xl. vsq; ad Complet. sabba. ante dñicam in passione exclusiue: & nisi in cęna dñi: & dein. vsq; ad Complet, sabba. in Albis exclusiue.

¶ Hym. **Te lucis.** semp dicat nisi in sabbatho ante primã dñicã xl. & deinceps vsq; ad sabba. ante festũ Trinitatis exclusiue.

¶ Versic. **Custodi nos.** dicatur semp nisi in cęna dñi, & deĩceps vsq; ad Comple. sabba. in Albis. exclusiue. Cãti. **Nunc dimittis.** semp dicatur. Aña. **Salua nos.** per totum annum dicatur, nisi alia particularis aña sit notata.

¶ Preces vero quotidie dicantur nisi in cęna dñi: & deinceps vsqꝫ ad ij. feriã post dñicam in Albis. exclusi. & nisi in festis duplicibꝰ & supra, atq; octauis solẽnibus.

¶ ℣. **Dignare dñe.** ante **Dñs vobiscũ.** non dicatur qñ preces nõ dnr. Similiter nec in prima:

¶ Oro. **Visita qs.** semp dicatur nisi in cęna dñi: & deinceps vsq; ad iij. fer. põst Pascha inclusiue.

¶ Benedictio semper detur, nisi in die cœnæ, & parasceues.

Ad Matut. Inui. **Venite exultemꝰ dño, iubilemꝰ deo salutari nro.** Quo dicto sequit. ℣. **Præoccupemus.** Hoc Inuitat. dicatur do minicis diebus vsq; ad. lxx. exclusiue quando de dñica agitur. Quandocunq; aũt Inuita. dicit, dicat etiã ps. **Venite.** Hyꝰ.

NOcte surgẽtes vigilemꝰ oẽs
Semp in psalis meditemur, atq;
Viribus totis domino canamus
Dulciter hymnos.
Vt pio regi pariter canentes,
Cum suis sctĩs meremur aulã,
Ingredi cœli simul & beatam,
Ducere vitam.
Præstet hoc nobis deitas beata,
Patris ac nati pariterq; sancti,
Spiritus, cuius reboat in omni,
Gloria mũdo. Amẽ. In j. noc. Añ.

Seruite domino in timore & exultate ei cum tremore. ps. **Beatus vir. 1. Quare fremu. Dñe quid. Domine ne. Gloria.** Aña. **Domine deus meus in te speraui.** ps. **Ipse. 2. Domine dominꝰ. Cõfitebor. In domino. Gloria.** Aña. **Tu dñe seruabis nos: & custodies nos.** ps. **Saluũ me fac. 3. Vsquequo. Dixit insipiens. Domine quis. Gloria.** ℣. **Memor fui nocte nominis tui dñe.** ℟. **Et custodiui legem tuã.** Deinde **Pater noster.** Quo dicto subiũgatur alte **Et ne nos.** & hoc generaliter obseruetur ante primam lectio-

lectionem & quartam, & septimã, nisi in triduo ante Pascha.

¶ Dñica j.post oct.Epiph. Le.j.

cor 8. DE his aũt quę idolis sacrificant: scimus qa oẽs scientiã habemus. Scientia inflat: charitas vero ędificat. Si quis aũt se existimat scirę aliquid: nondum cognouit quemadmodum oporteat eũ scire. Si quis auté diliget Deũ, hic cognitus est ab eo. De escis aũt quæ idolis immolant, scim⁹ qa nihil est idolũ in mundo, & ꝙ null⁹ est deus nisi vnus. Nã & si sunt qui dicant dij: siue in cælo siue ĩ terra: siquidẽ sunt dij multi, & domini multi: nobis tamen vnus deus pater, ex quo omnia: & nos in illo: & vn⁹ dñs Iesus Christus: per quem omnia: & nos per ipsum. Sed nõ in oĩbus est scientia. Tu. ℟. Deo gratias. Per hanc clausulã Tu autem. terminant semp lectiões, nisi ĩ triduo ante pascha & nisi vbi aliud est signatũ, ℟. Domine, ne ĩ ira tua arguas me: neq; in furore tuo corripias me: Miserere mei dñe qm̃ infirmus sum. ℣. Timor & tremor venerunt sup me, & contexerunt me tenebræ, & dixi: Miserere. Le.ij.

QVidam aũt cum conscientia vsq; nunc idoli. quasi idolothytũ mãducãt: & ꝯscientia ipsorũ cum sit infirma, polluitur. Esca aũt nos non cõmẽdat deo. Neque enim si mãducauerim⁹ abundabim⁹, neq; si nõ manducauerimus deficiemus. Videte aũt ne forte hæc licentia vr̃a offendiculũ fiat infirmis. ℟. Deus qui sedes sup thronum, & iudicas æquitatem: esto refugium pauperũ in tribulatione: Quia tu sol⁹ laborem & dolorem ꝯsideras. ℣. Tibi enim derelict⁹ est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia tu. Lectio iij.

SI enim quis viderit eum qui habet sciam in idolio recumbentem: nõne ꝯscientia eius cum sit infirma ædificabit ad mãducandũ idolothyta? Et peribit infirmus in tua conscientia frater, ꝑpter quẽ Christus mortu⁹ est? Sic aũt peccãtes in frẽs, & percutientes conscientiam eorũ infirmã in Christum peccatis. Quaꝑpter si esca scandalizat fratrẽ meũ, non manducabo carnem ĩ æternũ: ne fratrẽ meũ scandalizem. ℟. A dextris est mihi dñs ne cõmouear. Propter hoc dilatatũ est cor meum, Et exultauit lingua mea. ℣. Conserua me dñe, qm̃ speraui in te: dixi dño, de⁹ me⁹ es tu. Propter. Gloria. Et. In ij.noct. Añ. Bonorũ meorum non indiges, in te speraui, conserua me dñe. ps. Conserua. 3. Aña. Inclina dñe aurem tuam mihi, & exaudi verba mea. ps. Exaudi dñe. 3. Aña. Dominus firmamentũ meum, & refugium meũ. ps. Diligam te. 3. ℣. Media nocte surgebam ad cõfitendum tibi. ℟. Sup iustitia iustificationis tuæ. Lectió quarta. j.Cor

NOn sum liber? Non sum apo- 9.

apo-

apostolus, Nonne Christum Iesum dñm nrm vidi? Nõne opus meũ vos estis in dño? Et si alijs non sum apostolus: sed tñ vobis sum. Nã signaculũ apostolatus mei vos estis in dño. Mea defensio apud eos q me interrogant, hæc est. Nunquid non habemus potestatẽ manducandi & bibendi? Nunquid nõ habemus potestatem sororẽ mulierẽ circunducẽdi? sicut & cæteri apostoli, & fratres dñi, & Cephas Aut solus ego & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi? ℟. Notas mihi fecisti domine vias vitæ, & adimplebis me lætitia cum vultu tuo. Delectationes in dextera tua vsq; in finẽ. ℣. Tu es dñe, qui restitues hæreditatem meam mihi. Delectatio. Lctõ v.

QVis militat suis stipendijs vnquã? Quis plãtat vineã & de fructu ei⁹ nõ edit? quis pascit gregẽ: & de lacte gregis nõ manducat? Nunquid sm hoĩem hæc dico? An & lex hoc nõ dicit? Scriptum est enim in lege Moysi. Non alligabit os boui trituranti. Nunquid de bobus cura est Deo? An propter nos vtique hoc dicit? Nam propter nos scripta sunt, quoniam debet in spe qui arat arare, & q triturat in spẽ fructus percipiẽdi. ℟. Diligam te dñe virtus mea. Dñs firmamentum meum, & refugium meum. ℣. Laudans inuocabo dominũ, & ab inimicis meis saluus ero. Dominus. L. vj.

SI nos vobis spiritualia seminauimus: magnũ est si nos carnalia vrã metamus? Si alij potestatis vrẽ participes sunt, quare nõ potius nos? Sed nõ vsi sumus hac potestate. Sed omnia sustinemus: ne quod offendiculum demus euangelio Christi. Nescitis qm qui in sacrario operant, quæ de sacrario sunt edunt? Et qui altari deseruiunt, cũ altari participãt? Ita & dñs ordinauit his qui euangeliũ annunciant: de euãgelio viuere. Ego autẽ nullo horũ vsus sum. ℟. Domini est terra, & plenitudo eius: Orbis terrarum, & vniuersi Qui habitant in eo. ℣. In manu eius sunt oẽs fines terræ, & altitudines montiũ ipsi⁹ sunt. Orbis. Gloria. Qui ha. In iij. noct. Añ. Nõ sunt loquelæ, neq; sermones, quorũ non audiant voces eorũ. ps. Cœli enarrant. 5. Añ. Exaudiat te dñs in die tribulationis. ps Ipse. 5. Añ. Domine in virtutẽ tua lętabitur rex. ps. Ipse. 5. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabimus, & psallemus virtutes tuas.

Secundum Ioannem. Lectio vij.

IN illo tpe. Nuptiæ factę sunt in Chana Galileę: & erat mater Iesu ibi, Vocatus est autem Iesus, & discipuli eius ad nuptias Et rel. Homilia btĩ Cyrilli epi.

HOnestę celebratis nuptijs tam Christi mater, q̃ ipse Christus cum discipulis inuitatus adest, miraculi potius quod acturus erat, q̃ coniugij gratia pro-

profectus, & ad hęc vt natiuitatis nostrę principiũ quantum ad carnẽ attinet sctificaret. Oportebat certe, q̃m totam naturam hoĩs ad melius restaurabat, non solũ natis iã hoĩbus benediceret verũ etiã nascituris gratiã pparare, & aditũ illorũ ad hanc vitã auctoritate miraculi, & præsentia sua sanctũ efficere. ℞. Ad te dñe leuaui animã meam, Deus meus in te cõfido, non erubescã. ℣. Neque irrideant me inimici mei, etenim vniuersi q sustinent te, nõ confundent. Deus. Lc. viij.

PRæterea in doloribus parere filios ad mulierẽ ppter peccatũ dictum fuit. Quomodo igitur aliter hęc depellẽda maledictio erat, ne cõdẽnata nuptiarũ sanctimonia videret, quã saluatoris existentia? Qui cũ sit verũ gaudiũ, priscũ nuptiarũ mœrorem presentia sui depulit. Noua enim omnis creatura in Christo est: pterierẽq; vetera (vt Paulus ait) & oĩa facta sunt noua. Discipuli quoq; affuerant, vt miraculo fidem suam cõfirmarent. ℞. Audiam domine vocem laudis tuæ, Vt enarrem vniuersa mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ. Vt. Lc̃õ ix.

VIno aũt deficiẽte, mater ei⁹ quæ vniuersa illi possibilia esse nõ ignorabat, hortatur vt solita sua bonitate atq; misericordia vteret. Vinum enim ait, nõ habent. Dixit ei Iesus. Quid mihi & tibi mulier? Nondum venit hora mea. Non à se, neq; non rogatus ad actionẽ miraculorũ dñs solet peruenire. Necessitati enĩ atq; vsui hoĩum gratiã suã pbere solet: quãuis etiã gratiora sunt q̃ petunt, si aliquantulũ differãt. ℞. Abscondi tanquã aurũ pctã mea: & cęlaui in sinu meo iniquitatẽ meam: Miserere mei deus secundum magnã misericordiã tuam. ℣. Qm iniquitatẽ meã ego cognosco, & delictum meũ contra me est semper, tibi soli peccaui. Miserere. Gloria. Secundũ. ℣. Excelsus super omnes gentes dñs. ℞. Et super cœlos gloria eius. In laud. Aña.

Regnauit dñs præcinct⁹ fortitudine cum decore virtutum, cui⁹ sedes parata est in æternum. ps. Dñs regn. 29. cum cęteris Cap.

BEnedictio, & claritas, & sapiẽtia, & gratiarũ actio: honor, virt⁹, & fortitudo deo nr̃o, in scl'a sclorũ. Amen. Hym.

ECce iã noctis tenuat vmbra
Lucis aurora rutilans corruscat,
Nisibus totis rogitemus omnes,
Cuncti potentem.

Vt deus noster miseratus omnẽ,
Pellat languorẽ, tribuat salutẽ,
Donet & nobis pietate patris,
Regna polorum.

Pręstet hoc nobis deitas. ℣. Dñs regnauit. ℞. Decorẽ ĩduit Ad Bñs. Aña. Nuptiæ factę sunt in Chana Galileæ, & erat ibi Iesus cum Maria matre eius.

¶ Prædicti Hymni. Nocte surgen-

gentes. ℟. Ecce iam noctis. dicã tur omnib⁹ Dnicis & fer. per totum annũ qñ de tẽpore agitur, ad Matu. & ad laud. nisi in xl. & in Paschali tpe, & ĩ Aduentu dñi

¶ Añæ noctur. cum psal. dicant Dñicis diebus vsque ad Dñicã in passio. exclusi. qñ de dñica agit.

¶ Versiculi noct. & ℣. añ. lau. dicant in Dñicis vsq; ad xl. exclusi.

¶ Añæ sup psal. in lau. ℣. dicãtur in Dñicis vsq; ad lxx. exclusiue quando de dominica agit.

¶ Capitulum vero. Benedictio. dicat oĩbus Dñicis, qñ de dñica agitur vsque ad xl. exclusiue.

¶ Postquam prædicta historia Dñe ne in ira. in dñica fuerit cãtata. In reliquis Dñicis, si aliqua fuerit vsq; ad lxx. exclusiue, loco noni ℟. ij. dicatur ℟. Honor. De trinitate. Ad. j. Hymnus.

IAm lucis orto sydere,
Deum precemur supplices:
Vt in diurnis actibus,
Nos seruet à nocentibus.
Linguam refrenans temperet,
Ne litis horror insonet,
Visum fouendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima,
Absistat & vecordia,
Carnis terat superbiam
Potus, cibiq; parcitas.
Vt cum dies abscesserit,
Noctemq; sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam,
Ipsi canamus gloriam.
Deo patri. Aña. Gloria tibi trinitas, æqualis vna deitas, & ante oĩa sæcula, & nũc & in ppetuũ.

ps De⁹ in no. 16. Beati ĩma. 37. Retribue. Quicũq; vult. 49. Ca.

REgi sæculorũ, immortali. & ĩuisibili, soli deo, honor & gloria in sæcula sclorũ. Amẽ. ℟. Iesu Christe fili dei viui, Miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexteram pris. Mise. Glia. Iesu. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ. Deinde Confitebor. Misereatur. ℣. Dñs vobiscũ. Oremus. Oro.

IN hac hora hui⁹ diei tua nos dñe reple misericordia: vt pertotũ diem exultãtes in tuis laudibus iugiter delectemur. Per. Dñs vobiscũ. Benedicamus dño. Et hoc mõ terminet iij. vj. & ix.

¶ Prædictus hymn⁹, Iam lucis. dicat p totũ añnũ ad j. nisi in cæna dñi: & deinceps vsq; ad dñicã ĩ Albis. exclu. & nisi ĩ die aĩarũ.

¶ Psalmi vero semp dicant, nisi q̃ ĩ lxx. & deĩceps ĩ dñicis dieb⁹ vsq; ad Pascha exclusi. adduntur alij fmq; ĩ dñica lxx. sũt notati.

¶ Quicũq; vult. dicat semp in dñicis, nisi festum totum duplex euenerit. ¶ Cap. Regi sclorum. dicat ad j. oĩbus dñicis & festis etiã triũ lect. & p oẽs oct. nisi in cæna dñi, & ĩ hebd. pasc. & in die aĩarũ qñ nullũ capitulũ dicitur

¶ ℟. Iesu Christe fili dei. semper dicat, nisi in dñica de passio. & deinceps vsq; ad dñicã ĩ Albis exclusi. qñ de tpe agitur. ℣. Qui sedes. cũ suo ℟. semp dicat, nisi ali⁹ ℣. particulariter sit notatus

¶ ℣. Exurge. semper dicatur. nisi in die cœnæ, & deinceps vsq; ad dominicam in Albis exclusiue, & nisi in die animarum.
¶ Confiteor. in prima semp dicat, nisi in triduo ante Pascha.
¶ ℣. Dignare. ante Dñs vobis. non dicat qñ preces non dicunt.
¶ Oro. In hac hora. semper dicat, qñ dicit cap Regi scłorum. dr etiã ĩ quatuor diebus vltimis in heb. Paschæ. Ad iij. Hymnus.

NVnc sancte nobis spiritus
Vnum patri cum filio,
Dignare promptus ingeri,
Nostro refusus pectori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessione personent,
Flammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Præsta pater pijssime,
Patriq; compar vnice,
Cum spiritu paraclito,
Regnãs per omne sæculũ. Amẽ.

Añ. Laꝰ & perẽnis glia Deo pri, & filio, sancto simul paraclito in scła scłorũ. ps. Legẽ pone. 37. ps Memor. ps. Bonitatẽ. Ad iij. ca.

DEus charitas est, & qui manet in charitate, ĩ Deo manet, & deus in eo. ℟. Inclina cor meũ deus In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ: in via tua viuifica me. In testi. Glo. Incli. ℣. Adiutor meus esto dñe, ne derelinquas me. ℟. Neq; despicias me deus salutaris meus. Ad sextã. Hym.

REctor potens verax deus,
Qui temperas rerũ vices:
Splendore mane ĩstruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramq; pacem cordium.
Præsta pater pijssime. Añ. Gloria laudis resonet in ore oĩum, patri, genitæq; pli, spiritui sancto pariter resultet laude perenni. ps. Defecit. 38. ps. Quomodo dilexi. ps. Iniquos. Capitu.

GRatia dñi nostri Iesu Christi, & charitas Dei, & cõmunicatio sancti spiritꝰ sit semper cum omnibus vobis. Amen. 2 Co 13.
℟. In æternum dñe Permanet verbum tuum. ℣. In cælo, & in sæculum sęculi veritas tua. Permanet. Gloria. In æternum.
℣. Dominus regit me, & nihil mihi deerit. ℟. In loco pascuæ ibi me collocauit. Ad ix. Hym.

RErum deus tenax vigor,
Immotus in te permanens:
Lucis diurnę tempora
Successibus determinans.
Largire clarum vespere,
Quo vita nusquam decidat,
Sed præmium mortis sacræ,
Perennis instet gloria.
Præsta pater pijssime. Aña. Ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia, ipsi gloria in sæcula. ps. Mirabilia. 39. ps. Clamaui. ps. Principes. Capitulũ.

TRes sunt, qui testimonium dant in cœlo: pater, verbum & spũs sanctus: & hi tres vnum sunt. ℟. Clamaui in toto corde 1. Io. 3.

Exaudi me domine. ℣. Iustificationes tuas requiram. Exaudi. Gloria. Clamaui. ℣ Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo.

¶ Prædicti tres hymni ad iij. vj. & ix. semper dicantur, nisi in cœna dñi, & deinceps vsque ad dñicam in Albis exclusi. & nisi φ in hebdo. Pentec. ad tertiam loco Nūc sancte. dicit, Veni creator. &preterquàm in die animarum, Psalmi vero semper dicantur.

Añę supraſcriptæ ꝑ j.iij.vj.& ix.dicantur dñicis diebus, qñ de dñica agit vsque ad lxx. exclusi. Capitula vero vsque ad xl. ℟. ia aūt qñ & supradictæ añæ dicantur: ℣ ſiculi vero vſq; ad primam dñicā xl.tam in dñicis, q̃ in profestis diebus, qñ, de tpe agitur.

Ad Vesperas. Aña. Dixit dominus dño meo, sede à dextris meis. ℣s Ipse.35. Aña Fidelia oīa mandata eius, confirmata in sæculū sæculi. ps Confitebor. 25. Aña. In mandatis ei⁹ volet nimis. ps. Beatus vir qui timet.35. Aña Sit nomen dñi benedictum in sæcula. ps Laudate pueri.36. Aña Nos qui viuimus benedicimus domino. ps In exitu.36. Cap.

2. tñ. DOminus dirigat corda, &
3. corpora nostra in charitate dei,& patiētia Christi. Hym

LVcis creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordijs lucis nouæ,
Mundi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi,
Diem vocari præcipis,
Tetrum chaos illabitur,
Audi preces cum fletibus.
Ne mens grauata crimine,
Vitæ sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseq; culpis illigat.
Cęlorum pulset intimum,
Vitale tollat præmium,
Vitemus omne noxium,
Purgemus omne pessimum.
Præsta pater pijssime.

℣ Dirigat, dñe oratio mea. ℟. Sicut incensum in cōspectu tuo.

Ad Mag. Aña Deficiēte vino iussit Iesus impleri hydrias aqua: quæ in vinū cōuersa est, halah.

¶ Prædicti psalmi dicantur omnibus Dominicis in vesp. quando de simplici Dominica agit.

¶ Añæ vero sup psalmos dicant in Dñicis per totū annū excepto tpe Paschali qñ de Dñica agitur.

¶ Capitulū. Dominus dirigat. dicatur oībus Dñicis in secūdis vesp..& per ferias qñ de tempore agitur vsque ad diem cinerū exclusiue,& in Dñica. Deus oīum. & deinceps vsq; ad Aduentum.

¶ Hym Lucis creator. dicatur oib⁹ Dñicis in secūdis vesp.& p ferias, qñ & hymni supradicti in Matutinis. Silr & ℣. Dirigatur.

¶ Feria ij. Ad Matu. Inui. Venite exultemus dño. quo dicto sequit. Iubilemus. In noc. Añ. Dñs defensor vitæ meæ. ps Dñs illumi.8. Aña. Adorate dñm in aula sctā ei⁹. ps. Afferte.8. Aña. In tua iustitia libera me dñe.

ps.

ps. In te dñe. Aña. Rectos decet collaudatio. ps. Exultate. 9. Añ Expugna ĩpugnātes me. ps. Iudica dñe. 10. Aña. Reuela dño viã tuam. ps. Noli æmulari. 11. Dñe ne in fur. ij. ℣. Dñe in cœlo misericordia tua. ℟. Et vsque ad nubes veritas tua. Lectio j.

j. cor 9. CVm liber essem ex omnib⁹ oĩum me seruum feci: vt plures lucrifacerẽ. Et fact⁹ sum Iudæis tãquã Iudæus, vt Iudæos lucrarer. His qui sub lege sunt quasi sub lege essem: cùm ipse nõ essem sub legẽ, vt eos q̃ sub lege erãt, lucrifacerem. His qui sine lege erant, tanquã sine lege essem, cum sine lege Dei non essem: sed in lege essem Christi: vt lucrifacerẽ eos qui sine lege erãt. ℟. Quam magna multitudo dulcedinis tuę dñe, Quã abscõdisti timẽtib⁹ te?? ℣. Perfecisti eis qui sperãt in te ĩ cõspectu filiorum hoĩum. Quã. Lctõ ij.

FActus sum infirmis infirm⁹, vt infirmos lucrifacerem. Omnib⁹ oĩa factus sum: vt oẽs facerẽ saluos Omnia aũt facio propter euãgelium: vt particeps eius efficiar. Nescitis ꝙ hi qui in stadio currũt, oẽs quidem currunt: sed vnus accipit brauium. Sic currite vt cõprehendatis.. ℟. Bñdicam dñm in oĩ tpe. Semper laus eius in ore meo. ℣. In dño laudabit aĩa mea: audiant mansueti & lętentur. Semp. Lctõ iij.

OMnis aũt qui ĩ agone contendit ab oĩb⁹ se abstinet: & illi quidẽ vt corruptibilẽ coronã accipiãt: nos aũt incorruptã. Ego igit sic curro, nõ quasi in incertũ: sic pugno, non quasi aerẽ verberãs. Sed castigo corp⁹ meũ & in seruitutẽ redigo, ne forte cũ alijs prædicauerim, ipse reprobus efficiar. ℟. Delectare in dño, Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣. Spera ĩ dño & fac bonitatẽ: & inhabita terrã, & pasceris in diuitijs ei⁹. Et. Glia. Et. ℣. Fiat misericordia tua dñe super nos. ℟. Quẽadmodũ sperauimus in te. In laudibus. Aña. Miserere mei deus. ps. Ipse. 15. Añ. Intellige clamorẽ meũ dñe. ps. Verba mea. 18. Añ. Deus de⁹ meus ad te de luce vigilo. ps Ipse. 18. Aña Conuersus est furor tuus dñe & consolatus es me. ps Cõfitebor. 46. Aña Laudate dñm de cęlis. ps. Ipse. 46. Cap.

Ro. 13. a NOx præcessit dies autem appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarũ: & induamur arma lucis, sicut in die honeste ambulem⁹. ℣. In matutinis dñe meditabor ĩ te. ℟. Quia fuisti adiutor me⁹. Ad Bñs. Aña. Bñs dñs deus Israel. Dicta aña subiũgatur Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie ele. Paternr. Et ne nos. Dñs vobis. Deinde orõ.

¶ Hoc modo dicant preces ad iij. vj. & ix. & ad vesper. qñ fiunt ꝓstrationes nisi in parasceue & sabbatho paschę. Ad primã. Añ. Deus exaudi orõnẽ meã, auribus ꝑcipe verba oris mei. Capit.

PAcē & veritatem diligite, ait dñs ops. ℟. Iesu Christe. ℣. Exurge. Deinde sequitur. Kyrie elei. Christe elei. Kyrie el. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Viuet aīa mea & laudabit te. ℣. Et iudicia tua adiuuabūt me. ℣. Erraui sicut ouis q̄ perijt. ℟. Quęre seruum tuum dñe: quia mādata tua non sum oblitus. Credo in Deū. ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitā ęternā. Amē. Deīde. Cōfiteor. Misereatur. ℣. Dignare dñe die isto. ℟. Sine pctō nos custodire. ℣. Dñs vobis. Oremus. Oratio.

DOmine Deus ops qui nos ad principiū hui⁹ diei peruenire fecisti: tua nos salua virtute, vt in hac die ad nullū declinem⁹ pctm̄: sed semp ad tuā iustitiā faciendā nr̄a procedant eloquia: dirigātur cogitationes & opera. Per. Cætera vt supra in prima Dominica est notatū. ¶ Cap. Pacē, & orō. Dñe deus. dicantur oībus diebus profestis ad primā nisi in parasceue & in sabbatho sancto. Preces etiā quotidie dicēdæ sunt, nisi in diebus in quibus etiā in complet. non dicuntur, sicut supra notauimus & ī die animarū. Ad tertiā. Aña. Deduc me domine in semitam mandatorum tuorum. Caplm.

Iere. 17. SAna me domine & sanabor, saluum me fac & saluus ero: quoniā laus mea tu es. ℟. Sana animā meam, Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine miserere mei. Quia. Gloria. Sana. ℣. Adiutor meus. Ad vj. Añ. Adiuua me & saluus ero dñe. Cap.

Ga. 6 ALter alterius onera porta te: & sic adimplebitis legē Christi. ℟. Benedicā dñm, In oī tpe. ℣. Semp la⁹ ei⁹ in ore meo. In oī. Gl. Bnd. ℣. Dñs regit me. Ad Nonam. Aña. Aspice in me domine & miserere mei. Cap.

Co. 6 EMpti estis precio magno: glorificate & portate Deū in corpe vestro. ℟. Redime me dñe, Et miserere mei. ℣. Pes enim me⁹ stetit ī via recta in ecclesijs bñdicam te dñe. Et miser. Gloria. Redi. ℣. Ab occultis meis mūda me dñe. Ad vesp. Aña. Inclinauit dñs aurem suam mihi. ps Dilexi. 36. Aña. Credidi pp qd̄ locutus sum. ps. Ipse. 36. Aña. Laudate dñm oēs gen. ps. Ipse. Aña. Clamaui & exaudiuit me. ps. Ad do. Añ. Auxiliū meū à dño. ps. Leua. Ad Mag. Aña. Magnificat anima mea dñm.

¶ Feria iij. Inuitato. Iubilemus Deo salutari nostro. In noc. Añ. Vt non delinquā in lingua mea. ps. Dixi custo. 12. Aña. Sana dñe aīam meā, quia peccaui tibi. ps. Beatus qui intel. 13. Añ. Eructauit cor meū verbū bonum. ps. Deus auri. 14. Aña. Adiutor in tribulationib⁹. ps. Deus nr. 15. Aña. Aurib⁹ pcipite q habitatis orbē. ps. Magnus dñs. 14. Aña. Deus deorū dñs locutus est. ps. Ipse. 15. ℣. Immola deo sacrificium laudis. ℟. Et redde. Le. j.

Nolo

j.cor. 10. NOlo vos ignorare fratres qm̃ patres nr̃i oẽs sub nube fuerunt, & oẽs mare transierunt, & oẽs in Moyse baptizati sunt in nube & ĩ mari. Et omnes eandẽ escã spiritalem manducauerunt: & oẽs eundẽ potum spiritalẽ biberunt. Bibebant autem di spiritali consequente eos petra: petra aũt erat Christus. Sed nõ in pluribus eorũ beneplacitũ est deo. Nã prostrati sunt in deserto, ℟. Auribus pcipe dñe lachrymas meas, ne sileas à me, remitte mihi. Qm̃ incola ego sum apud te & peregrinus. ℣. Dixi custodiã vias meas vt non delin quã in lingua mea. Qm̃. Lcõ ij.

HÆc aũt in figura facta sunt nostri: vt nõ simus concupiscẽtes malorũ, sicut & illi pcupierunt. Neq; idololatrę efficia mini: sicut quidã ex ipsis: quem-
Exo. 32. admodũ scriptũ est. Sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere. Neque fornice-
Nu. 25. mur sicut quidã ex ipsis fornicati sunt: & ceciderunt vna die viginti tria millia. ℟. Statuit dñs supra petrã pedes meos, & direxit gressus meos deus meus. Et immisit in os meum canticum nouũ. ℣. Expectans expectaui dñm, & respexit me. Et. Lcõ iij.

HÆc autẽ omnia, in figura contingebant illis: scripta sunt aũt ad correptionẽ nostrã in quos fines sæculorũ deuenerunt. Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. Tentatio vos nõ apprehendat, nisi humana: Fidelis aũt de⁹ est, qui nõ patietur vos tẽtari supra id quod potestis: sed faciet etiam cum tentatione prouentũ, vt possitis sustinere. ℟. Ego dixi dñe miserere mei: Sana animam meam, quia peccaui tibi. ℣. Dñe ne in ira tua arguas me: neque in furore tuo corripias me. Sana ani. Gloria. Sana animam. In laud. Añ.

SEcundum magnã misericordiã tuam miserere mei deus. ps. Miserere. 15. Aña. Salutare vultus mei, & deus meus. ps. Iudica me deus. 14. Aña. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deus deus. 18. Añ. Cunctis dieb⁹ vitæ nrę, saluos nos fac dñe. ps. Ego dixi. 46. Aña. Oẽs angeli ei⁹ laudate dñm de cælis. ps. Laudate dominũ. 46. Ad Bñs. Aña. Erexit dñs nobis cornu salutis in domo Dauid pueri sui. Ad ves. Añ.

IN domum dñi lætantes ibimus. ps. Lætatus. 40. Aña. Qui habitas in cœlis miserere nobis. ps. Ad te leuaui. 41. Aña. Adiutorium nr̃m in noĩe dñi. ps Nisi quia. Aña. Benefac dñe bonis & rectis corde. ps. Qui confidunt. 41. Aña Facti sum⁹ sicut consolati. ps In conuertendo. Ad Magn. Aña. Exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.

¶ Feria iiij. Inuita. In manu tua dñe oẽs fines terrę. In noct. Aña. Auertet dñs captiuitatem plebis suæ. ps. Dixit insipiens. 18. Aña. Qm̃ in te confidit aĩa mea. ps.

Miſerere mei de⁹ qm̄ cõcul. ps. Miſerere mei de⁹ miſerere mei. Aña. Iuſte iudicate filij hoı̄um. ps. Si vere vtiq;. Aña. Da nobis dñe auxiliũ de tribulatione. ps. De⁹ repuliſti. Aña. A timore inimici eripe dñe animã meam. ps. Nonne deo. Aña. In eccleſijs benedicite dño. ps. Iubilate. ℣. Deus vitam meam annunciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachrymas meas in ꝯſpectu tuo. Lectio j.

1. Co
10
CAriſſimi mihi, fugite ab idolorum cultura. Vt prudentib⁹ loquor, vos ipſi iudicate qđ dico. Calix benedictionis cui benedicimus, nonne cõicatio ſanguinis Chriſti eſt? Et panis quẽ frangimus, nonne participatio corporis dñi eſt? Qm̄ vnus panis, & vnũ corpus multi ſumus: oẽs quidem de vno pane, & de vno calice participamus. Videte Iſrael ſm carnẽ. Nõne qui edũt hoſtias, participes ſunt altaris? Quid ergo? Dico quod idolis immolatũ ſit aliquid? aut ꝙ idolũ ſit aliquid? Sed ꝙ quæ immolãt gẽtes, dæmonijs immolãt, & nõ Deo. Nolo autẽ vos ſocios fieri dęmoniorum. ℟. Ne perdideris me dñe cum iniquitatibus meis. Neq; in finẽ iratus reſerues mala mea. ℣. Miſerere mei deus miſerere mei: qm̄ in te confidit anima mea. Neque. Lectio ij.

NOn poteſtis calicẽ domini bibere, & calicem dęmoniorum: non poteſtis menſæ dñi participes eſſe, & menſæ dæmoniorum. An æmulamur dñm? Nunquid fortiores illo ſumus? Omnia mihi licẽt, ſed non oĩa expediũt: oĩa mihi licẽt, ſed nõ oĩa ędificant. Nemo quod ſuum eſt quærat, ſed qđ alteri⁹. Omne quod in macello venit, mãducate, nihil interrogantes ꝓpter cõſcientiam: Dñi eſt terra, & plenitudo eius. Si quis vocat vos infidelium ad cęnã, & vultis ire, oẽ quod vobis apponit̃, manducate, nihil interrogantes propter ꝯſcientiã. ℟. Paratũ cor meum deus, paratũ cor meum. Cantabo, & pſalmum dicam domino. ℣. Exurge gloria mea, exurge pſalterium & cithara, exurgam diluculo. Cantabo. Lectio iij.

SI quis autem dixerit: Hoc immolatũ eſt idolis, nolite manducare ꝑꝑ illum, qui indicauit, & ꝑꝑ conſcientiam: conſcientiã aũt dico non tuam, ſed alterius. Vt qđ enim libertas mea iudicatur ab alia conſcientia? Si ego cũ grã participo, quid blaſphemor ꝓ eo ꝙ grãs ago? Siue ergo mãducatis, ſiue bibitis vel aliud qđ facitis, omnia in gloriã dei facite. Sine offenſione eſtote Iudæis & gentib⁹, & eccleſiæ Dei, ſicut & ego ꝑ omnia oĩbus placeo, non quærens qđ mihi vtile eſt, ſed quod multis, vt ſalui fiant. ℟. Adiutor me⁹ tibi pſallã: qa de⁹ ſuſceptor meus es. Deus meus miſericordia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: & ab inſurgẽtib⁹ in me libera me.

Deus

Deus. Gloria Deus. In lau. Aña. Amplius laua me domine ab iniustitia mea. ps. Miserere. 15. Aña. Te decet hymnus deus in Sion. ps. Ipse. 19. Aña. Labia mea laudabunt te in vita mea de' meus. ps Deus de'. 18. Aña. Dominus iudicabit fines terrę. ps. Exultauit. 46. Aña. Cœli cœlorum laudate deum. ps. Laudate. 46. Ad Bñs. Aña. Salutem ex inimicis nr̃is, & de manu omniũ qui nos oderũt, libera nos dñe. Ad vesperas. Añ. Beatus vir qui impleuit desideriũ suum. ps. Nisi do. 41. Aña. Beati oẽs qui timent dñm. ps. Ipse. Aña Benediximus vobis in nomine domini. ps. Sępe expugna. Añ. De profundis clamaui ad te dñe. ps. Ipse. Antiph. Speret Israel in domino. psalm. Domine non est exaltatum.

Ad Mag. Aña. Respexisti humilitatem meam dñe deus meus.

¶ Feria v. Inuit. Adoremus dominum, Quoniã ipse fecit nos. In noct. Aña. Dñe deus in adiutoriũ meũ intende. ps. Saluum me fac. 20. Aña. Esto mihi dñe in Deum protectorem. ps. In te do. ij. Aña Liberasti virgam hęreditatis tuæ. ps. Quam bonus Aña. In Israel magnum nomen eius. ps. Confitebimur. Aña. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. Voce mea. Aña. Propitius esto peccatis nostris domine. ps. Deus vene. ℣. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi. ℟. Et mea quã redemisti. Lectio j.

Conuenientibus vobis in ecclesiam, audio scissuras esse 1 cor. 11.
inter vos, & ex parte credo. Nam oportet & hęreses esse, vt & qui ꝓbati sunt, manifesti fiãt in vobis. Conuenientibus ergo vobis in vnum, iam non est dominicã cænam manducare. Vnusquisq; enim suam cænam præsumit ad manducandũ. Et alius quidem esurit, alius aũt ebrius est. Nunquid domos nõ habetis ad manducandum & bibendũ? Aut ecclesiã Dei contẽnitis, & confunditis eos qui non habent? Quid dicã vobis? Laudo vos: In hoc non laudo. ℟. Deus in te sperani dñe, nõ cõfundar in æternũ: in tua iustitia, Libera me, & eripe me. ℣. Esto mihi in deũ protectorẽ, & in locum munitum vt saluum me facias. Libe. Lect. ij.

Ego enim accepi à dño quod & tradidi vobis, qm̃ dñs Iesus in qua nocte tradebat', accepit panẽ, & grãs agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate. hoc est corpus meum, qđ pro vobis tradet: hoc facite in meã conmemorationẽ. Similiter & calicem, postq̃ cęnauit, dicens: Hic calix, nouum testamentũ est in meo sanguine: hoc facite, quotiescunq; bibetis, in meã cõmemorationẽ. ℟. Repleat' os meũ laude: vt hymnum dicam glorię tuæ tota die magnificentiæ tuæ, noli me ꝓijcere in tpe senectutis cũ defecerit virtus mea. Deus

Miserere mei de⁹ qm̄ cõcul. ps. Miserere mei de⁹ miserere mei. Aña. Iuste iudicate filij hoīum. ps. Si vere vtiq;. Aña. Da nobis dñe auxiliū de tribulatione. ps. De⁹ repulisti. Aña. A timore inimici eripe dñe animā meam. ps. Nonne deo. Aña. In ecclesijs benedicite dño. ps. Iubilate. ℣. Deus vitam meam annunciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in ꝯspectu tuo Lectio j.

1.Co 10 Charissimi mihi, fugite ab idolorum cultura. Vt prudentib⁹ loquor, vos ipsi iudicate qđ dico. Calix benedictionis cui benedicimus, nonne cõicatio sanguinis Christi est? Et panis quē frangimus, nonne participatio corporis dñi est? Qm̄ vnus panis, & vnū corpus multi sumus: oēs quidem de vno pane, & de vno calice participamus. Videte Israel ſm carnē. Nōne qui edūt hostias, participes sunt altaris? Quid ergo? Dico quod idolis immolatū sit aliquid? aut ꝙ idolū sit aliquid? Sed ꝙ quæ immolāt gētes, dæmonijs immolāt, & nō Deo. Nolo autē vos socios fieri dęmoniorum. ℟. Ne perdideris me dñe cum iniquitatibus meis. Neq; in finē iratus reserues mala mea. ℣. Miserere mei deus miserere mei: qm̄ in te confidit anima mea. Neque. Lectio ij.

Non potestis calicē domini bibere, & calicem dęmoniorum: non potestis mensæ dñi participes esse, & mensæ dæmoniorum. An æmulamur dñm? Nunquid fortiores illo sumus? Omnia mihi licēt, sed non oīa expediūt: oīa mihi licēt, sed nō oīa ędificant. Nemo quod suum est quærat, sed qđ alteri⁹. Omne quod in macello venit, māducate, nihil interrogantes ꝓpter cōscientiam: Dñi est terra, & plenitudo eius. Si quis vocat vos infidelium ad cęnā, & vultis ire, oē quod vobis apponit̄, manducate, nihil interrogantes propter ꝯscientiā. ℟. Paratū cor meum deus, paratū cor meum. Cantabo, & psalmum dicam domino. ℣. Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara, exurgam diluculo. Cantabo. Lectio iij.

Si quis autem dixerit: Hoc immolatū est idolis, nolite manducare pp illum, qui indicauit, & pp conscientiam: conscientiā aūt dico non tuam, sed alterius. Vt qđ enim libertas mea iudicatur ab alia conscientia? Si ego cū gr̄a participo, quid blasphemor ꝓ eo ꝙ gr̄as ago? Siue ergo mā ducatis, siue bibitis vel aliud qđ facitis, omnia in gloriā dei facite. Sine offensione estote Iudæis & gentib⁹, & ecclesiæ Dei, sicut & ego p omnia oībus placeo, non quærens qđ mihi vtile est, sed quod multis, vt salui fiant. ℟. Adiutor me⁹ tibi psallā: qa de⁹ susceptor meus es. Deus meus misericordia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgētib⁹ in me libera me.

Deus

Deus. Gloria Deus. In lau. Aña. AMplius laua me domine ab iniustitia mea. ps. Miserere. 15. Aña. Te decet hymnus deus in Sion. ps. Ipse. 19. Aña. Labia mea laudabunt te in vita mea de' meus. ps Deus de'. 18. Aña. Dominus iudicabit fines terrę. ps. Exultauit. 46. Aña. Cœli cœlorum laudate deum. ps. Laudate. 46. Ad Bñs. Aña. Salutem ex inimicis nr̄is, & de manu omniũ qui nos oderunt, libera nos dñe. Ad vesperas. Añ. BEatus vir qui impleuit desideriũ suum. ps. Nisi do. 41. Aña. Beati oẽs qui timent dñm. ps. Ipse. Aña Benediximus vobis in nomine domini. ps. Sępe expugna. Añ. De profundis clamaui ad te dñe. ps. Ipse. Antiph. Speret Israel in domino. psals. Domine non est exaltatum. Ad Mag. Aña. Respexisti humilitatem meam dñe deus meus.

¶ Feria v. Inuit. Adoremus dominum, Quoniã ipse fecit nos. In noct. Aña. Dñe deus in adiutoriũ meũ intende. ps. Saluum me fac. 20. Aña. Esto mihi dñe in Deum protectorem. ps. In te do. ij. Aña Liberasti virgam hę reditatis tuæ. ps. Quam bonus Aña. In Israel magnum nomen eius. ps. Confitebimur. Aña. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. Voce mea. Aña. Propitius esto peccatis nostris domine. ps. Deus vene. ℣. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi. ℟. Et mea quã redemisti. Lectio j.

COnuenientibus vobis in ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo. Nam oportet & hęreses esse, vt & qui ꝓbati sunt, manifesti fiãt in vobis. Conuenientibus ergo vobis in vnum, iam non est dominicã cœnam manducare. Vnusquisq; enim suam cœnam præsumit ad manducandũ. Et alius quidem esurit, alius aũt ebrius est. Numquid domos nõ habetis ad manducandum & bibendũ? Aut ecclesiã Dei contẽnitis, & confunditis eos qui non habent? Quid dicã vobis? Laudo vos: In hoc non laudo. ℟. Deus in te speraui dñe, nõ cõfundar in æternũ: in tua iustitia, Libera me, & eripe me. ℣. Esto mihi in deũ protectorẽ, & in locum munitum vt saluum me facias. Libe. Lect. ij. 1 cor. 11.

EGo enim accepi à dño quod & tradidi vobis, qm̃ dñs Iesus in qua nocte tradebat', accepit panẽ, & gr̃as agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate. hoc est corpus meum, qđ pro vobis tradet: hoc facite in meã commemorationẽ. Similiter & calicem, postq̃ cęnauit, dicens: Hic calix, nouum testamentũ est in meo sanguine: hoc facite, quotiescunq; bibetis, in meã cõmemorationẽ. ℟. Repleat' os meũ laude: vt hymnum dicam glorię tuæ tota die magnificentiæ tuæ, noli me ꝓijcere in tpe senectutis cũ defecerit virtus mea. Deus ne

ne derelinquas me. ℣. Deus ne elongeris a me: deus in auxiliũ meum respice. Deus. Lectio ij.

O Votiescunq; enim mandu cabitis panẽ hunc, & calicem bibetis, mortem domini annũciabitis, donec veniat. Itaq; quicunq; mãducauerit panem & biberit calicem dñi indigne, reus erit corporis & sanguinis dñi. Probet aũt seipsum hõ, & sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat & bibit i digne, iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicãs corpus dñi. ℟. Gaudebunt labia mea dum cãtauero tibi: Et aĩa mea quã redemisti dñe. ℣. Sed & lingua mea meditabitur iustitiam tuã: tota die laudẽ tuã. Et. Gloria. Et anima. In laud. Aña.

TIbi soli peccaui dñe: miserere mei. ℣s. Miserere. 15. Añ. Dñe refugium factus es nobis. ℣s. Ipse. 28. Aña. In matutinis domine meditabor in te. ℣s. Deus deus. 28. Añ. In æternum dominus regnabit & vltra. ℣s. Cantemus. 46. Aña. In sanctis eius laudate Deum. ℣s. Laudate. 46. Ad Bñs. Añ. In sanctitate seruiamus dño, & liberabit nos ab inimicis nostris. Ad vesp. an.

ET oĩs mansuetudinis eius. ℣s. Memẽto. 41. Aña. Ecce quã bonũ & quã iucundum. ℣s. Ipse. Añ. Omnia quæcunque voluit dñs fecit. ℣s. Laudate nomen dñi. Añ. Qm̃ in æternũ misericordia eius. ℣s. Confitemini. Aña. Hymnũ cantate nobis de canticis Sion. ℣s. Super flumina. Ad Mag. añ. Deposuit potentes sctõs persequentes: & exaltauit humiles Christum confitentes.

¶ Feria vi. Inuitato. Dominum qui fecit nos. Venite adoremus. In noct. Añ. Exultate Deo adiutori nr̃o. ℣s. Ipse. 25. Aña. Bñdixisti dñe terram tuam. ℣s. Ipse. Gloria. Añ. Fundamẽta eius in montibus sanctis. ℣s. Ipse. Aña. Benedictus dñs in æternum. ℣s. Misericordias. Aña. Cãtate dño. & benedicite nomini eius. ℣s. Ipse. ℣. Beatus homo quem tu erudieris domine. ℟. Et de lege tua docueris eum. Lectio i.

SI linguis hominum loquar & angelorũ, charitatẽ autẽ non habeã, fact⁹ sum velut æs sonãs, aut cymbalum tinniens. Et si habuero ꝓphetiã, & nouerim mysteria oĩa, & omnẽ scientiã: &, si habuero omnẽ fidẽ ita vt montes transferã, charitatẽ aũt non habuero, nihil sum. Et, si distribuero ĩ cibos pauperũ oẽs facultates meas: &, si tradidero corpus meũ ita vt ardeã, charitatẽ aũt nõ habuero, nihil mihi prodest. Charitas patiens est, benigna est. Charitas nõ æmulat, nõ agit perperã, nõ inflatur, non est ambitiosa, non q̃rit q̃ sua sunt, nõ irritat, nõ cogitat malũ, non gaudet sup iniq̃tate: congaudet autẽ veritati, oĩa suffert, oĩa credit, oĩa sperat, oĩa sustinet. ℟. Confitebor tibi dñe in toto corde

de meo, & honorificabo nomen tuũ in æternũ. Quia misericordia tua dñe magna est sup me. ℣. Eripuisti animam meam ex inferno inferiori.quia. Lctõ ii.

CHaritas nunquã excidit, siue prophetię euacuabuntur: siue linguę cessabunt, siue scientia destruet. Ex parte enim cognoscimus,& ex parte prophetamus. Cũ aũt venerit quod pfectũ est: euacuabit quod ex parte est. Cũ essem paruulus, loquebar vt paruul⁹, sapiebam vt paruulus, cogitabam vt paruulus. Quãdo aũt factus sum vir, euacuaui q̃ erant paruuli. ℟. Misericordia tua dñe magna est sup me. Et liberasti aĩam meã ex inferno inferiori. ℣. Deus iniqui insurrexerunt in me:& fortes q̃sierũt aĩam meã. Et li. Lctõ iij.

VIdeamus nunc per speculũ in ænigmate:tunc aũt, facie ad faciẽ. Nunc cognosco ex parte:tunc aũt cognoscã, sicut & cognitus sum. Nũc aũt manent, fides, spes, charitas, tria hæc: maior aũt horum, est charitas. Sectamini charitatem: ęmulamini spiritalia: magis autem vt pphetetis. Qui enim loquit lingua, non hoĩbus loquit: sed deo. Nemo enim audit. Spũs aũt loquit mysteria. Nã q̃ prophetat: hoĩbus loquit ad ædificationem & exhortationẽ & cõsolationẽ. ℟. Factus est mihi dñs refugiũ & deus meus In auxilium spei meæ. ℣. Deus vltionum dñs: deus vltionũ libere egit. In auxi. Gloria. In auxi. In laudi. Añ.

SPiritu principali cõfirma cor meũ deus. ps. Miserere. 15. Aña. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi. 44. Aña. Illumina dñe vultum tuum super nos. ps. Deus deus. 18. Aña. Dñe audiui auditum tuum, & timui. ps. Ipse. 47. Aña. In tympano & choro, in chordis & orgão laudate Deũ. Laudate d. 46. Ad B. Añ. Per viscera misericordię Dei nostri, in quibus visitauit nos oriẽs ex alto. ad Ves. Añ.

IN conspectu angelorũ psallã tibi deus meus. ps. Confitebor. 43. aña. Domine pbasti me & cognouisti me. ps. Ipse. 43. añ. A viro iniquo libera me domine ps. Eripe me dñe. Aña. Domine clamaui ad te, exaudi me ps. Ipse. Aña. Portio mea dñe sit in terra viuentium. ps. Voce mea. Ad Magnifi. aña. Suscepit deus Israel puerũ suum, sicut locut⁹ est Abrahã & semini ei⁹: & exaltauit humiles vsque ĩ sæculum. ¶ Sabbatho, Inuita. Dominum Deũ nostrũ, Venite adoremus. In noct. Añ. Quia mirabilia fecit dñs. ps. Cantate. ij. 46. aña. Iubilate Deo oĩs terra. ps. Ipse. Aña. Clamor meus ad te veniat deus. ps. Dñe exaudi. aña. Benedic anima mea dño. ps. Ipse. aña. Visita nos domine in salutari tuo. ps. Confitemini. ij. aña. Confitebor domino nimis in ore meo. ps Paratum cor. ℣.

℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor. Lectio i.

1 cor. 14. FRatres, nolite pueri effici sensib⁹, sed malitia paruuli estote, sensibus aũt pfecti estote. In lege enim scriptũ est, Qm̃ in alijs linguis, & labijs alijs loquar pplo huic: & nec sic exaudiẽt me, dicit dñs. Itaq; linguę in signũ sunt non fidelib⁹, sed infi delib⁹: pphetiæ aũt nõ infidelibus, sed fidelibus. Si ergo conueniat vniuersa ecclesia in vnũ, & oẽs linguis loquant: intrẽt autẽ idiotæ, aut infideles: nõne dicent ꝙ insanitis? Si autẽ oẽs prophetent: intret aũt quis infidelis, vel idiota, ꝯuincit ab oĩbus, diiudicatur ab omnibus: occulta enim cordis eius manifesta fiũt: & ita cadens in faciem adorabit deũ, pronũcians ꝙ vere deus in vobis sit. ℟. Misericordia & iudicium cantabo tibi dñe. Psallã & intelligã in via immaculata, qñ venies ad me. ℣. Perambulabã in innocentia cordis mei in me dio domus meę. Psallam. Le. ii.

QVid ergo est fratres? Cum cõuenitis, vnusquisq; vestrum psalmum habet, doctrinam habet, apocalypsim habet, interpretationem habet: oĩa ad ædificationem fiant. Siue lingua qs loquit: sm duos, aut vt multũ, tres, & p partes, & vnus interpretetur. Si autẽ non fuerit interpres, taceat in ecclesia: sibi aũt loquat & deo. ℟. Dñe exaudi orationẽ meã: & clamor me⁹ ad te pueniat: Quia non spernis deus preces pauperum. ℣. De pfundis clamaui ad te dñe, dñe exaudi vocẽ meã. Quia. Lect. iij.

PRophetę autẽ duo, aut tres dicant, & cæteri diiudicent. Quòd si alij reuelatum fuerit sedenti, prior taceat. Potestis enim oẽs p singulos pphetare, vt oẽs discant, & oẽs exhortent, & spũs prophetarum prophetis subiecti sunt. Non enim est dissensionis deus, sed pacis: sicut & in omnibus ecclesijs sanctorũ doceo. ℟. Velociter exaudi me dñe. Quia defecerũt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerunt: & ego sicut fænũ arui. Quia. Gloria Dies. In laud. Aña.

BEnigne fac in bona volũtate tua dñe. ps. Miserere. 5. Añ. Bonũ. est confiteri dño. ps. Ipse: 29. Aña Metuant dñm oẽs fines terrę. Psal's. Deus deus. 18. Añ. Et ĩ suis suis dñs misebitur. ps. Audite cæli. 48. Aña. In cymbalis benesonãtib⁹ laudate Deũ ps. Laudate. 46. Ad B. Añ. In viã pacis dirige nos dñe. Sciẽdũ est ꝙ ordo pcedẽtis hebdomadæ in Inui. añis, psalmis, & cãticis, cap. ℣si. & horarũ, ℟ijs ita seruand⁹ est qñ de feria agitur: videlicet inuitatoria dicant, ab oct. Epipha. vsq; ad dñicã in passione, capla vsq; ad feriã quartã in capite ieiunij exclusi. ℣si. & ℟ia ad horas vsq; ad dñicã j. Quadragesi. Singulis prædictorũ quatuor à Deus oĩum. vsque ad Aduentũ.

Item

Itē añę laudū vsq; ad ramos palmarū: & à Deus oīum. vsque ad feriā, in qua incipiūt añæ laud. notatæ ante vigiliā Natalis dñi exclusi. Itē psal. & cantica laud. vsque ad hebdō. Paschę exclusi. & à Deus oīum. vsq; ad vigil. Nata. Item añæ, & psal. ad vesp. vsq; ad Cænam dñi exclusi. & à Deus oīum. vsq; ad vigil. Natalis dñi. Item añæ ad Bñs, & ad Mag. dicuntur vsque ad lxx. & à Deus oīum. vsque ad Aduentū.

DOMINICA II. post octa. Epiphaniæ. Oratio.

Mnipotens sempiterne deus, infirmitatem nostram ꝓpitius respice: atque ad ꝓtegēdum nos dexteram tuæ maiestatis extende. Per dominum.

Ad Matutinum. Lectio prima.

j. Cor 15. A Notum vobis facio, fratres, euangeliū quod prædicaui vobis, quod & accepistis, in quo & statis, per quod & saluamini, qua rōne prędicauerim vobis si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis in primis quod & accepi, ꝙ Christus mortuus est pro pctīs nr̄is, ſm scripturas: & q̄a sepultus est, & quia resurrexit tertia die ſm scripturas: & quia visus est Cephæ: & post hoc vndecim. Deinde visus est plusq̄ quingētis fratribus simul: ex quib⁹ multi manēt vsq; adhuc, quidam aūt dormierunt. Deīde visus est Iacobo, deinde apostolis omnibus. Lectio ij.

Nouissime autem oīum tāq̄ abortiuo, visus est, & mihi. Ego enim sum minimi⁹ apostolorū: q nō sum dign⁹ vocari apl̄s, qm̄ ꝑsecutus sum ecclesiam Dei. Gratia autē Dei sum id qđ sum: & gr̄a eius in me vacua nō fuit, sed abundantius illis oībus laboraui: nō ego aūt, sed gratia dei mecū. Siue enim ego, siue illi: sic prędicamus, & sic credidistis. Si aūt Christus p̄dicat̄, ꝙ resurrexit à mortuis, quomodo quidā dicunt in vobis, qm̄ resurrectio mortuorū nō est? Lect. iij.

SI autē resurrectio mortuorū nō est, neque Christus resurrexit. Si aūt Christus nō resurrexit, inanis est p̄dicatio nr̄a, inanis est & fides vestra: īuenimur autem & falsi testes Dei: qm̄ testimoniū dixim⁹ aduersus Deū, ꝙ suscitauerit Christū, quē non suscitauit, si mortui nō resurgunt. Nā si mortui nō resurgūt, neque Chr̄s resurrexit. Quod si Christus nō resurrexit, vana est fides vr̄a. Adhuc enim estis in peccatis vestris. Ergo & qui dormierunt in Christo, perierunt. Si in hac vita tantū in Christo sperantes sumus, miserabiliores sum⁹ omnibus hominibus. Lec. iiij.

NVnc autē Chr̄s resurrexit à mortuis, primitiæ dormientiū, qm̄ quidem per hoīem mors, & p hominem resurrectio mortuorū. Et sicut in Adam oēs moriunt̄, ita & in Chr̄o oēs viuificabunt̄: vnusquisq; aūt in suo ordi-

ordine: Primitiæ, Christus: deinde ij qui sunt Chri qui in aduẽtũ ei⁹ crediderunt. Deinde finis: cũ tradiderit regnũ Deo & pri, cũ euacuauerit omnẽ principatũ: & potestatẽ, & virtutẽ. Lec. v.

OPorteat aũt illum regnare donec ponat oẽs inimicos sub pedib⁹ eius. Nouissime autẽ inimica destruet mors: Omnia enim subiecit sub pedib⁹ ei⁹. Cũ aũt dicat: Omnia subiecta sunt ei, sine dubio pter eũ, qui subiecit ei oĩa. Cum aũt subiecta fuerint illi omnia: tunc & ipse fili⁹ subiect⁹ erit ei, qui subiecit sibi oĩa, vt sit Deus oĩa in omnibus. Alioquin quid faciẽt qui baptizant pro mortuis, si oĩno mortui nõ resurgunt? Vt quid & baptizãtur pro illis? Vtquid & nos periclitamur oĩ hora. Lcto vi.

QVotidie morior pp vestrã gloriã, fratres, quã habeo in Chro Iesu dño nro. Si, sm hoĩem, ad bestias pugnaui Ephesi: quid mihi prodest, si mortui nõ resurgũt? Manducemus & bibamus, cras enim moriemur. Nolite seduci. Corrumpũt mores bonos colloqa mala Euigilate iusti, & nolite peccare: ignorantiã enim Dei quidam hñt. Ad reuerentiã vobis loquor.

Secundum Matthæũ. Lcto vij.

ca. 8. IN illo tpe. Cum descendisset Iesus de monte: secuti sunt eum turbæ multæ. Et ecce leprosus veniens, adorabat eũ dicens. Dñe, si vis potes me mundare. Et reliqua. Homilia Origenis.

DOcente in monte dño: discipuli venerunt ad eum: sicut alacres, sicut domestici, sicut pximi, sicut amici, vel frẽs. Ideo & dñs ait ad illos. Vos estis sal terræ: vos estis lux mundi. Nũc vero descẽdẽte eo de monte, turbæ secutæ sunt eum, quæ in montẽ ascendere non potuerunt, vt pigri populi, vt negligẽtes, vt imperfecti. Lectio viij.

ITa & filij Isrl primit⁹ in montẽ ascendere nõ valuerunt: ad obuiandũ Deo pgere nõ potuerunt propter suã irreligiositatẽ, & impietatem: sed solus Moyses ascendit & pauci cũ eo seniorum Israel. Ita & cũ dño discipuli soli in montẽ ascẽderũt: & tardiores deorsum steterunt. Lcto ix.

DEscendẽte nũc dño, hoc est, inclinante se ad infirmitate, & impotẽtiã cæterorũ: misertoq; impfectioni eorũ, vel infirmitati: secutæ sũt eũ turbæ multę: aliquanti pp charitatẽ, aliquãti pp doctrinam, aliquanti pp admirationem, & curationem. Et ecce homo leprosus: vnus ex illis qui curã quærebat, qui leuamen desiderabat. Ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens. Dñe, si vis, potes me mundare. Ad Bñs. Aña. Cũ aũt descẽdisset Iesus de monte: ecce leprosus veniens: adorabat eum, dicens. Dñe, si vis, potes me mundare: & extendens manũ tetigit eũ, dicẽs: volo, mũdare. Ad Mag. Aña.

Domine, si vis, potes me mundare: & ait Iesus: volo, mundare.

FERIA II. Lectio prima.

1. Co. 15. HOc dico, fratres, quia caro & sanguis regnũ Dei possidere nõ possunt, neq; corruptio incorruptelam possidebit. Ecce mysteriũ vobis dico: Oẽs quidẽ resurgemus: sed non oẽs immutabimur. In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba: (canet enĩ tuba) & mortui resurgent incorrupti: & nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc, induere ĩcorruptionẽ: & mortale hoc, induere immortalitatẽ. ¶ Cum aũt mortale hoc induerit ĩmortalitatẽ: tũc fiet sermo, q script' est. Absorpta est mors in victoria. Vbi est mors victoria tua; vbi est mors stimul' tu'? Stimulus autem mortis, peccatum est: virtus vero peccati, lex. ¶ Deo aũt gratias qui dedit nobis victoriam per dñm nostrum Iesum Christum. Itaque frẽs mei dilecti stabiles estote, & immobiles, abundantes in opere domini semper, scientes ꝙ labor vester nõ est inanis in domino.

FERIA III. Lectio prima.

2. Co 1. PAulus apostolus Iesu Christi per voluntatẽ Dei, & Timothæus frater: ecclesiæ Dei quæ est Corinthi, cum omnib' sanctis, qui sunt in vniuersa Achaia: Gratia vobis & pax à Deo patre nostro, & domino Iesu Christo. Benedictus deus, & pater dñi nostri Iesu Christi, pater misericordiarum; & deus totius ꝯsolationis, qui consolatur nos in oĩ tribulatione nostra, vt possim' & ipsi consolari eos, qui in oĩ pressura sunt, per exhortationẽ, qua exhortamur & ipsi à Deo: q̃m sicut abundãt passiones Christi in nobis: ita & per Christum abundat cõsolatio nostra. ¶ Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione & salute, siue consolamur pro vestra consolatione, siue exhortamur pro vr̃a exhortatione & salute, quæ operatur tolerãtiam earũdẽ passionũ, quas & nos patimur, vt spes nostra firma sit pro vobis, scientes quod sicut socij passionum estis, sic eritis & consolationis. ¶ Non enim volumus ignorare vos fratres, de tribulatione nostra quæ facta est in Asia: quoniam supra modum grauati sumus supra virtutem, ita vt tæderet nos etiam viuere.

FERIA IIII. Lectio prima.

2. Co 2. STatui hoc ipsum apud me, ne iterũ in tristitia venirẽ ad vos. Si enim ego contristo vos: & quis est qui me lętificet? nisi qui contristatur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis, vt non cum venero, tristitiã super tristitiã habeã, de quib' oportuerat me gaudere: confidens in oĩbus vobis, quia meũ gaudiũ, omniũ vestrũ est. ¶ Nam ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi vobis per multas lachrymas: nõ vt contristemini, sed vt sciatis quã charitatẽ

tatē habeā abūdātius in vobis. ¶ Si quis aūt cōtristauit me, nō me contristauit, sed ex parte, vt nō onerem oēs vos. Sufficit illi q̄ eiusmodi est, obiurgatio hæc quæ fit à pluribus, ita vt e cōtrario magis donetis & consolemini, ne forte abūdantiori tristitia absorbeatur, qui eiusmodi est.

FERIA V. Lectio prima.

2. Co 6. Adiuuantes exhortamur, Ne in vacuum gratiā Dei recipiatis. Ait enī. Tēpore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te. Ecce nunc tēpus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllā offensionē, vt nō vituperet ministeriū nr̄m. ¶ Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patiētia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustijs, ī plagis, ī carcerib⁹, in seditionibus, in laborib⁹, ī vestigijs, in ieiunijs, ī castitate, in sciētia, in lōganimitate, ī suauitate, in spū sctō, ī charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei. ¶ Per arma iustitiæ à dextris & à sinistris, p gloriā & ignobilitatem, p infamiā & bonā famā: vt seductores, & veraces: sicut qui ignoti, & cogniti, quasi morientes, & ecce viuimus: vt castigati & non mortificati: quasi tristes, semp aūt gaudentes: sicut egentes, multos aūt locupletātes: tāq̄ nihil habētes, & oīa possidētes.

2. Co 7. FERIA VI. Lectio j.

Has ergo habētes promissiones charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis, & spiritus, perficientes sanctificationē in timore dei. Capite nos Neminē læsimus, neminem corrupimus, neminem circunuenimus. Non ad condēnationē vestrā dico. Prædiximus enim, q̄ in cordibus nostris estis ad commoriendū, & ad conueniēdum. ¶ Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis: repletus sum ꝯsolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nr̄a. Nam & cū venissemus in Macedoniam, nullā requiē habuit caro nostra, sed oēm tribulationē passi sumus: foris, pugnæ: intus, timores. ¶ Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos, deus, in aduētu Titi. Non solum autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione, qui consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram æmulationem pro me, ita vt magis gauderem.

SABBATHO. Lectio prima.

Notam facimus vobis frēs gratiā Dei, quæ data est in ecclesijs Macedoniæ, q̄ in multo experimento tribulationis abundantia gaudij ipsorum fuit. & altissima paupertas eorū abūdauit ī diuitias simplicitatis eorum: quia fm virtutē (testimonium illis reddo) & supra virtutem voluntarij fuerunt, cū multa exhortatione obsecrātes nos 1. Co 8.

gra-

gratiam, & communicationem ministerij quod fit in sanctos.
¶ Et non sicut sperauimus, sed semetipsos dederunt, primum dño, deinde nobis per voluntatem Dei, ita vt rogaremus Titũ, vt queadmodũ cępit, ita & perficiat in vobis etiã gratiã istam.
¶ Sed sicut in omnibus abundatis fide & sermone, & scientia, & omni solicitudine, insuper & charitate vestra in nos, vt & in hac gratia abundetis.

DOMINICA TERTIA post octa. Epipha. Oratio.

Deus qui nos in tantis periculis constitutos: pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutẽ mentis & corporis: vt ea quæ pro peccatis nostris patimur te adiuuante vincamus. Per dominum nostrum Iesum. Lectio prima.

2. Co 10. Ipse ergo Paulus, obsecro vos per mansuetudinem & modestiam Christi, qui in facie quidẽ humilis sum inter vos: absens aũt confido in vobis. Rogo aũt vos, ne præsens audeã per eam confidentiã qua existimor audere in quosdã: qui arbitrant nos, tanquã ſm carnẽ ambulemus. In carne enim ambulantes non ſm carnem militamus. Lctõ ij.

Nam arma militiæ nr̃æ non carnalia, sed potentia Deo ad destructionẽ munitionũ, ꝯsilia destruẽtes: & oẽm altitudinẽ extollẽtẽ se aduersus sciam Dei, & in captiuitatẽ redigentes oẽm intellectũ in obsequiũ Christi, & in promptu habentes vlcisci oẽm inobedientiã, cum impleta fuerit vestra obediẽtia. Lctõ iij.

Quę ſm faciẽ sunt, videte Si quis cõfidit sibi, Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se, ꝙ sicut ipse Chr̃i est, ita & nos. Nã & si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra quã dedit nobis dñs in ędificationẽ & nõ in destructionem vestram, nõ erubescã. Lctõ iiij.

Vt aũt non existimer tanq̃ terrere vos per epistolas. (Qm̃ quidẽ epistolę, inquiunt, graues sunt & fortes: præsentia autẽ corporis infirma, & sermo contemptibilis) hoc cogitet qui eiusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas absentes, tales & præsentes in facto. Lctõ v.

Non enim audemus inserere, aut comparare nos quibusdã, q̃ seipsos cõmendant, sed ipsi ĩ nobis nosmetipsos metiẽtes & cõparãtes nosmetipsos nobis. Nos aũt non in immensum gloriabimur: sed ſm mẽsurã regulę qua mẽsus est nobis deꝰ mẽsurã pertingẽdi vsq; ad vos. Non enim quasi nõ ptĩgentes ad vos, superextendimus nos. Lctõ vj.

Vsq; ad vos enim puenimus in euãgelio Chr̃i: nõ in immẽsum gloriãtes ĩ alienis laboribꝰ: spem aũt habẽtes crescẽtis fidei vestræ ĩ vobis magnificari secundũ regulã nostrã in abundan-

dan-

dantia: etiã in illa quæ vltra vos sunt euãgelizare, non in aliena regula, in ijs quæ pparata sunt gloriari. Qui autẽ gloriatur, in dño glorietur. Non enim qui se ipsum cõmendat, ille probatus est, sed quem deus commendat.

Secundum Matthæum. Le. vij.

S. ca. IN illo tempore: Ascendente Iesu in nauiculã: secuti sunt eũ discipuli eius. Et ecce motus magn⁹ factus est in mari: ita vt nauicula operiretur fluctibus. Et reliqua. Homilia Origenis.

INgrediẽte dño in nauiculam, secuti sunt eũ discipuli eius, nõ imbecilles, sed firmi & stabiles in fide, mãsueti, & pij, spernẽtes mundũ: non duplici corde, sed simplici. Hi ergo secuti sunt eũ: nõ tm̃ gressus eius sequẽtes: sed magis sctĩtatẽ comitãtes: & iustitiã eius ꝯsectantes. Le. viij.

ET ecce tempestas magna facta est in mari: ita vt nauicula opiret̃ fluctib⁹. Cũ enim multa magna & mirãda ostẽdisset ĩ terra, transijt ad mare, vt & ibi adhuc excellẽtiora opa demonstraret: quatenus terræ marisque dñm cũctis se esse oñderet. L. ix.

INgressus ergo nauiculã fecit turbari mare: ꝯmouit ventos, cõcitauit fluctus. Cur hoc? Ideo vt discipulos mitteret ĩ timorẽ: & suũ auxiliũ postularet, suãq; potentiã rogantibus manifestaret. Illa tempestas nõ ex se oborta est: sed potestati paruit imperantis eius qui educit ventos de thesauris suis: qui terminũ mari arenam ꝯstituit. Ad Bñs. Aña.

Ascendente Iesu in nauiculam: ecce motus magnus factus est in mari: & suscitauerũt eum discipuli eius, dicentes: dñe salua nos, perimus. Ad Magnifi. Aña.

Dñe, salua nos, perimus: impera & fac deus tranquillitatem.

FERIA II. Lectio j.

PAulus apl's non ab hoĩbus, neque p hoĩem, sed p Iesum Christum, & Deum patrem qui suscitauit eum à mortuis, & qui mecum sunt omnes fratres, ecclesijs Galatiæ. Gratia vobis, & pax à Deo patre nostro & domino Iesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, vt eriperet nos de præsenti sæculo nequam, ſm voluntatem Dei & patris nostri: cui est gloria in sæcula sæculorum. Amen. gal. 1

¶ Miror ꝙ sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit in gratiam Christi, in aliud euangelium, quod non est aliud, nisi sunt aliqui, qui vos conturbant, & volunt conuertere euangelium Christi.

¶ Sed licet nos, aut angelus de cælo euãgelizet vobis præterquã quod euangelizauimus vobis, anathema sit. Sicut prædiximus & nunc iterum dico: Si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepistis, anathema sit.

FERIA III. Lectio j.

O Insensati Galatæ, quis vos fascinauit non obedire veritati, gal. 3

titati, ante quorum oculos Iesus Christus ꝓscriptus est; & in vobis crucifix⁹? Hoc solum à vobis volo discere: Ex operibus legis spiritum accepistis, an ex auditu fidei? Sic stulti estis, vt cum spiritu cęperitis, nunc carne consumamini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa.
¶ Qui ergo tribuit vobis spiritum, & operatur virtutes in vobis, ex operibus legis, an ex au-
Geñ. ditu fidei? Sicut scriptum est,
15. Abraham credidit Deo, & reputatum est illi ad iustitiam.
¶ Cognoscite ergo quia q ex fide sũt, ij sũt filij Abrahæ. Prævidẽs aũt scriptura, quia ex fide iustificat gẽtes Deus, prænũciauit
Geñ. Abrahæ, Quia bñdicentur in te
22. oẽs gentes. Igit̃ qui ex fide sunt, bñdicentur cum fideli Abrahã.

F E R I A IIII. Lectio j.

gal.3 ABrahę dictæ sunt promissiones, & semini eius. Non dicit: Et seminib⁹, quasi in multis, sed quasi in vno. Et semini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico, testamentum ꝯfirmatum à Deo, q̃ post quadringentos & trigĩta annos facta est lex, nõ irritum facit ad euacuãdam ꝓmissionẽ. Nã si ex lege hæreditas, iã non ex ꝓmissione. Abrahæ autẽ ꝑ repromissionẽ donauit Deus.
¶ Quid igit̃ lex? Propter transgressionem posita est, donec veniret semen cui promiserat, ordinata per angelos in manu mediatoris. Mediator autem vnius non est, Deus autem vnus est.
¶ Lex ergo aduersus promissa Dei? Absit. Si enim data esset lex q̃ posset viuificare, vere ex lege esset iustitia. Sed conclusit scriptura omnia sub peccato, vt promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus.

F E R I A V. Lectio prima.

DIco autem, quanto tempore gal.4
hæres paruulus est, nihil differt à seruo, cum sit dominus omnium: sed sub tutoribus & actoribus est vsque ad præfinitũ tempus à patre: ita & nos, cũ essemus paruuli, sub elementis mundi huius eramus seruientes. At vbi venit plenitudo temporis, misit deus filiũ suum fctm̃ ex muliere, fctm̃ sub lege: vt eos qui sub lege erãt, redimeret, vt adoptionem filiorũ reciperem⁹.
¶ Qm̃ autẽ estis filij Dei, misit Deus spm̃ filij sui in corda vrã, clamãtẽ, Abba, pr̃. Itaq; iam non est seruus, sed filius. Quod si filius, & hæres per Deũ. Sed tunc quidẽ ignorantes Deum, ijs qui natura non sunt dij, seruiebatis.
¶ Nunc autẽ cum cognoueritis Deum, imo cogniti sitis à Deo, q̃ıo conuertimini iterum ad infirma & egena elementa, quibus denuo seruire vultis? Dies obseruatis, & menses, & tpa, & annos.

F E R I A VI. Lectio prima.

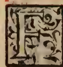
SPiritu ambulate, & desideria gal.5
carnis nõ pficietis. Caro enim concupiscit aduersus spm̃: spũs aũt aduersus carnem. Hæc enim

sibi inuicē aduersant: vt non quę cūq; vultis illa faciatis. Quod si spū ducimini, non estis sub lege. ¶ Manifesta sunt autē opa carnis q̄ sunt fornicatio, īmūditia, īpudicitia, luxuria, idolorū seruitus, veneficia, inimicitiæ, contentiones, æmulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, inuidiæ, homicidia, ebrietates, comessationes, & his similia, quæ pdico vobis sicut pdixi: qm̄ q talia agūt regnum Dei non consequentur. ¶ Fructus autē spūs est charitas gaudiū, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, cōtinentia, castitas. Aduersus huiusmōdi nō est lex. Qui aūt sunt Christi: carnem suam crucifixerunt cum vitijs & concupiscentijs.

Gal. 6. SABBATHO. Lectio prima.

SI spiritu viuimus: spū ambulemus. Non efficiamur inanis gloriæ cupidi: inuicem prouocantes: inuicem inuidentes. Fratres, & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spū lenitatis, considerans teipsum, ne & tu tenteris. ¶ Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legē Christi. Nam si quis existimat se aliquid esse cum nihil sit, ipse se seducit. Opus aūt suū pbet vnusquisq; & sic in semetipso tm̄ gloriā habebit, & non in altero. Vnusquisq; enim onus suū portabit. ¶ Communicet aūt is qui catechizatur verbo, ei q se catechizat in oībus bonis. Nolite errare. Deus non irridet. Quæ enim seminauerit hō: hæc & metet.

DOMINICA QVARTA post octa. Epipha. Oratio.

FAmiliā tuā, q̄s domine, cōtinua pietate custodi: vt q̄ in sola spe gratię cęlestis innititur: tua semp ptectione muniatur. Per dominū. Lectio prima.

PAulus apl's Iesu Christi per volūtatē Dei, oībus sanctis qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Iesu, Gratia vobis & pax à Deo patre nostro, & dño Iesu Christo. Bñdictus deus & pater dñi nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spūali in cœlestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, vt essemus sancti & immaculati in cōspectu eius in charitate. Lcō ij. Eph. 1.

QVi pdestinauit nos in adoptionē filiorum per Iesum Chrm̄ ī ipsū, fm̄ ppositū volūtatis suę: ī laudē glīæ grę suę, ī qua gratificauit nos in dilecto filio suo: in quo habem' redēptionē p sāguinē ei', remissionē pctōrū fm̄ diuitias grę eius q̄ superabundauit in nobis in oī sapiētia & prudētia: vt notum faceret nobis sacramentū volūtatis suę, fm̄ bñplacitū eius, quod proposuit in eo in dispensatione plenitudinis temporū instaurare oīa in Christo, quæ in cœlis &

quæ in terra sunt ī ipso. Lcō iij.

IN quo etiā: & nos forte vocati sumus, prædestinati sm ꝓpositū eius, q operat oīa sm consiliū voluntatis suę: vt simus in laudē glorię eius nos, qui ante sperauimus in Christo: In quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, euangeliū salutis vestræ, in quo & credentes signati estis spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudē glorię ipsius. Lectio iiij.

Eph. 2. ET vos cum essetis mortui delictis & peccatis vestris; in quibus aliquādo ambulastis sm seculū mūdi huius, sm principē potestatis aeris huius, spūs qui nūc operat in filio diffidentię, in quibus & nos oēs aliquando conuersati sumus in desiderijs carnis nostræ, facientes voluntatem carnis & cogitationū, & eramus natura filij irę sicut & cęteri: Deus aūt qui diues est in misericordia ꝓpter nimiā charitatē suā qua dilexit nos, & cū essemus mortui pctīs, conuiuificauit nos Christo, cuius gratia estis saluati, & cor resuscitauit & cōsedere fecit in cœlestibus in Christo Iesu, vt ostenderet in seculis superuenientibus abundantes diuitias grē suæ in bonitate sup nos in Christo Iesu. Lcō v.

GRatia enim estis saluati, p fidē, & hoc nō ex vobis, Dei enim donū est, nō ex operibus, vt ne quis glorietur. Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Iesu ī opibus bonis, quæ pparauit Deus vt in illis ambulemus. Propter quod memores estote, ꝙ aliqn̄ vos eratis gentes in carne, qui dicebamini præputium ab ea quæ dicitur circuncisio in carne manufacta, ꝙ eratis illo in tēpore sine Christo, alienati, à conuersatione Israel, & hospites testamentum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. Lectio sexta.

NVnc aūt ī Christo Iesu vos q eratis aliqn̄ lōge: facti estis ꝓpe in sanguine Chri. Ipse enim est pax nr̄a: q fecit vtraque vnū, & mediū parietem maceriæ solués inimicitias in carne sua: legem mandatorū decretis euacuās: vt duos cōdat in semetipso, in vno nouo hoīe faciens pacē, vt reconciliet ambos in vno corpore Deo: per crucem interficiēs inimicitias in semetipso. Et veniēs euāgelizauit pacē vobis, q longe fuistis, & pacē his q prope: qm̄ p ipsum habemus accessum ambo in vno spū ad patrē.

Secundum Matthæum. Lcō vij.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis parabolā hāc. ca. 13
Simile factum est regnum cœlorum homini qui seminauit bonum semen in agro suo. Et reli.

Homil. beati Hierony: presbyt.

DImittit turbā Iesus, & domū reuertit: vt accedant ad eū discipuli: & interrogēt q̄ nec populus merebat audire, nec poterat

terat. Nā dimiſſis turbis, venit ī domū: & acceſſerunt ad eū diſcipuli eius dicētes. Ediſſere nobis parabolā zizaniorū agri. Qui reſpōdens ait. Qui ſeminat bonum ſemen, eſt filius hoīs. Perſpicue vero expoſuit quod ager mūdus ſit: ſator filius hominis: Bonum ſemē filij regni: zizania filij peſſimi: zizaniorū ſator diabolus: meſſis conſummatio mūdi: meſſores angeli. Lectio viij.

OMnia ergo ſcandala referūtur ad zizania: iuſti reputantur in filios regni. Ergo quæ expoſita ſunt à dño: his debēmus accōmodare fidē. Quæ aūt tacita, & nr̄ę intelligentiæ derelicta: breuiter ſunt intelligenda. Nā hoīes dormientes ſignificāt eccleſiarū magiſtros: & ſerui patris familias angelos, qui quotidie vidēt faciem patris. Lctō. ix.

CVm aūt dormirent hoīes: venit inimicus hō, & ſuperſeminauit zizania in medio tritici: & abijt. Id eſt cum negligentius agerent præpoſiti eccleſiæ, aut dormitionem mortis acciperent apoſtoli: venit diabolus, & ſupſeminauit eos: quos dn̄s malos filios interpretatur: qui etiā hęretici poſſunt dici: qui ex eodē euangelij ſemine procreati: prauis opinionib⁹ ad falſa dogmata ɔuertunt. Ad Benedict. Aña. Domine nonne bonū ſemen ſeminaſti in agro tuo? vnde habet zizania? & ait: hoc fecit inimicus homo. Ad Magnifi. Aña. Colligite primum zizania, & alligate ea in faſciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meum.

FERIA II. Lectio prima.

OBſecro vos ego vinctus in domino, vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis, cū oī humilitate & māſuetudine, cū patientia, ſupportātes inuicē in charitate, ſoliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis. Eph. 4.
Vnū corpus, & vnus ſpūs: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtræ. Vnus dn̄s, vna fides, vnū baptiſma. Vnus deus, & pater oīum, qui eſt ſuper oēs, & per omnia, & in omnibus nobis.
¶ Vnicuique aūt noſtrū data eſt gratia ſm menſurā donationis Chriſti. Propter ꝙ dicit: Aſcendens in altum, captiuā duxit captiuitatem, dedit dona hoībus. ¶ Quod autē aſcendit, quid eſt niſi quia & deſcendit primū in inferiores partes terræ? Qui deſcendit, ipſe eſt, & qui aſcēdit ſupra oēs cœlos, vt impleret oīa.

FERIA III. Lectio prima.

REnouamini ſpiritu mentis veſtræ, & induite nouū hoīem, qui ſm Deum creatus eſt: in iuſtitia, & ſanctitate veritatis. Eph. 4.
Propter quod deponentes mendaciū, loquimini veritatem vnuſquiſque cum proximo ſuo: qm̄ ſumus inuicem membra. ¶ Iraſcimini, & nolite peccare. Sol nō occidat ſuper iracundiā veſtrā. Nolite locum dare diabolo.

lo.Qui furabat, iã non furetur: magis aũt laboret, operãdo manibus suis qđ bonũ est,vt habeat vnde tribuat necessitatẽ patiẽti.
¶ Omnis sermo malus ex ore vestro nõ procedat: sed si q̃s bonus ad ædificationẽ fidei, vt det gratiã audiẽtibus. Et nolite cõtristare spm̃ sanctum Dei,in quo signati estis in die redẽptionis.
FERIA IIII. Lectio prima.
Eph. 5. ESTote ergo imitatores Dei, sicut filij carissimi: & ambulate in dilectiõe, sicut & Christus dilexit nos: & tradidit semetipsum pro nobis oblationẽ & hostiã Deo in odorẽ suauitatis.Fornicatio aũt, & omnis immunditia, aut auaritia: nec nominet ĩ vobis: sicut decet sctõs: aut turpitudo: aut stultiloquiũ: aut scurrilitas q̃ ad rem nõ ptinet:sed magis gratiarum actio.
¶ Hoc enim scitote intelligentes, ꝙ omnis fornicator,aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus: non habet hæreditatem in regno Christi: & Dei.Nemo vos seducat inanibus verbis:propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentiæ.
¶ Nolite ergo effici participes eorũ.Eratis enim aliqñ tenebræ nũc aũt lux in dño. Vt filij lucis ambulate. Fructus.n.lucis est in oĩ bonitate & iustitia & veritate.
FERIA V. Lectio prima.
Eph. 5. VIdete itaque frẽs quomodo caute ambuletis, non quasi insipientes, sed vt sapientes:redimentes tempus, quoniã dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes, sed intelligentes quæ sit voluntas Dei.
¶ Et nolite inebriari vino in quo est luxuria; sed implemini spiritu sancto, loquentes vobismetipsis:in psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus,cantantes & psallentes in cordibus vestris dño,gratias agentes semper pro omnibus: in nomine dñi nostrĩ Iesu Christi deo & patri. Subiecti inuicem,in timore Christi.
¶ Mulieres viris suis subditæ sint, sicut dño: quoniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est ecclesiæ: ipse saluator corporis eius. Sed sicut ecclesia subiecta est Christo, ita & mulieres viris suis in omnibus. Viri, diligete vxores vestras, sicut & Christus dilexit ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea.
FERIA VI. Lectio prima.
FIlij obedite parentibus vestris in dño. Hoc enim iustũ est.Honora patrẽtuũ & matrem tuam: quod est mandatũ primũ in promissione: vt bene sit tibi: & sis longæuus super terram. Eph. 6.
¶ Et vos patres nolite ad iracundiam prouocare filios vestros: sed educate illos in disciplina & correptione domini.
¶ Serui obedite dominus carnalibus cum timore & tremore: in simplicitate cordis vestri sicut Christo: non ad oculum seruientes quasi hominibus placẽ-

tes: sed vt serui Christi facientes voluntatem Dei ex animo, cum bona voluntate seruientes sicut dño & non hoībus: scientes qm̄ vnusquisque quodcunq; fecerit bonum: hoc recipiet à domino.

SABBATHO, Lectio prima.

DE cætero fratres, confortamini in dño, & in potentia virtutis eius. Induite vos armaturam Dei, vt possitis stare aduersus insidias diaboli: quoniā non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinē, sed aduersus principes & potestates, aduersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiæ in cælestibus.

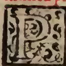
¶ Propterea accipite armaturam Dei, vt possitis resistere in die malo, & ī oībus pfecti stare.

¶ State ergo succincti lumbos vestros in veritate, & induti loricam iustitiæ, & calceati pedes in præparationem euangelij pacis in omnibus sumentes scutū fidei, in quo possitis oīa tela nequissimi ignea extinguere, & galeam salutis assumite, & gladium spūs, quod est verbū Dei.

DOMINICA QVINTA post octa. Epipha. Oratio.

Familiam tuam. 108. vt in Dominica præcedenti. Lectio prima.

phi. 1

Aulus & Timotheus serui Iesu Christi, omnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philippis cum Episcopis, & diaconibus. Gratia vobis & pax à Deo patre nostro, & domino Iesu Christo. Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis, cū gaudio deprecationē faciēs sup cōicatione vestra in euangelio Christi à prima die vsque nunc: confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonū, perficiet vsque in diem Christi Iesu, sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis, eo ꝙ habeam vos in corde, & in vinculis meis, & in defensione, & confirmatione euāgelij, socios gaudij mei omnes vos esse. Lectio ij.

TEstis enim mihi est Deus quō cupiā oēs vos in visceribus Iesu Chri. Et hoc oro, vt charitas vestra magis ac magis abundet in omni scientia, & in omni sensu, vt pbetis potiora, vt sitis synceri, & sine offensa in diem Christi, repleti fructu iustitiæ per Iesum Christum, in gloriā & laudem Dei. Lect. iij.

SCire aūt volo vos frēs, ꝙ quæ circa me sunt, magis ad profectum venerunt euangelij: ita vt vincula mea manifesta fierēt in Christo, & in oī ꝑtorio, & in cæteris oībus, & plures è fratribus in dño, confidentes in vinculis meis, abundantius auderent sine timore verbū Dei loqui. Le. iiij.

QVidam quidem & propter inuidiam & contentionē: quidam autem & propter bonam voluntatem Christum prædicāt.

dicat. Quidã ex charitate: scientes q̃m in defensionẽ euangelij positus sum: Quidã aũt ex contentione Christum annunciant non syncere: existimantes pressuram se suscitare vinculis meis. Quid enim? Dum oĩ modo, siue per occasionẽ, siue per veritatem Christus annuncietur: & in hoc gaudeo, sed & gaudebo. Lect. v.

SCio enim q̃a hoc mihi proueniet ad salutẽ, p vestrã oratio nem & subministrationem spũs Iesu Christi, ſm expectationẽ & spem meã, q̃ ĩ nullo cunfundar, sed in oĩ fiducia, sicut semper, & nunc magnificabit̃ Christus in corpore meo, siue per vitam, siue per mortem. Mihi enim viuere Christ⁹ est, & mori lucrũ. Le. vj.

QVòd si viuere in carne: hic mihi fructus opis est, & q̃d eligam ignoro. Coarctor autem è duobus, desiderium habens dissolui, & esse cũ Chr̃o, multo magis melius: pmanere aũt in carne necessariũ ppter vos. Et hoc confidens, scio quia manebo & permanebo omnibus vobis ad profectum vestrum, & gaudium fidei: vt gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me, per meum aduentũ iterum ad vos.

Repetat̃ hom. pcedentis dñicæ.

Phi.2 FERIA II. Lectio j.

SI qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua viscera miserationis: implete gaudiũ meum, vt idem sapiatis, eandem charitatem habentes, vnanimes, idipsum sentientes: nihil per contentionem, neq; per inanẽ gloriã, sed in humilitate, superiores sibi inuicẽ arbitrãtes: non q̃ sua sunt singuli ꝯsiderantes, sed & ea q̃ aliorũ. ¶ Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se ęqualẽ Deo, sed semetipsum exinaniuit formã serui accipiẽs, in similitudinem hoĩum factus, & habitu inuentus vt homo. Humiliauit semetipsum, factus obediẽs vsque ad mortẽ, mortem autẽ crucis. ¶ Propter quod & deus exaltauit illũ: & donauit illi nomẽ q̃d est sup omne nomen, vt in noĩe Iesu oẽ genuflectatur, cęlestium, terrestriũ, & infernorum, & oĩs lingua ꝯfiteatur, quia dñs Iesus Christus in gloria est Dei patris

FERIA III. Lectio j.

Phi.2 CArissimi mei, sicut semper obedistis, nõ vt ĩ præsentia mea tm̃, sed multo magis nunc in absentia mea, cũ metu & tremore vr̃o salutẽ opamini. Deus est enim q̃ opatur in vobis & velle, & pficere, pro bona volũtate. ¶ Omnia autem facite sine murmurationibus & hæsitationib⁹, vt sitis sine querela, & simplices filij dei, sine reprehẽsione in medio nationis prauæ & puersę: inter quos lucetis sicut luminaria in mundo: verbum vitæ cõtinentes ad gloriam meam in diem Christi: quia non in vacuum cu-

curri, neq; in vacuum laboraui. ¶ Sed & si immolor supra sacrificium & obsequium fidei vestræ: gaudeo, & congratulor omnibus vobis.Idipsum autem & vos gaudete, & ꝯgratulamini mihi.

F E R I A IIII. Lectio j.

Phi.3 DE cętero fratres mei, gaudete ĩ domino.Eadẽ vobis scribere mihi quidẽ non pigrũ: nobis aũt necessarium: videte canes, videte malos operarios, videte cõcisionẽ.Nos enim sumus circũcisio, qui spiritu seruimus Deo, & gloriamur in Christo Iesu, & nõ in carne fiduciã habẽtes,quanquã & ego habeã confidentiã in carne. Lctõ secunda.

SI quis alius videtur confidere in carne:ego magis,circuncisus octauo die, ex genere Israel, de tribu Beniamin,hæbreꝰ ex hæbreis, ſm legem pharisæus, ſm ęmulationẽ ꝑsequens ecclesiam dei,ſm iustitiam q̃ in lege est,cõuersatus sine quętela.Sed q̃ mihi fuerũt lucra, hęc arbitratus sum ꝑp Christũ detrimẽta. Lctõ iij.

VErũtñ existimo oĩa detrimentũ esse ꝓpter eminentẽ scientiã Iesu Christi dñi mei, ꝑp quem oĩa detrimentum feci, & arbitror vt stercora, vt Chrm lucrifaciã, vt & inueniar in illo nõ hñs meam iustitiã,quæ ex lege est,sed illã q̃ ex fide est Christi,q̃ ex Deo est iustitia in fide.

F E R I A V. Lectio prima.

Phi.4 FRatres mei carissimi & desideratissimi, gaudiũ meum & corona mea,sic state in domino carissimi. Euodiam rogo & Syntychen deprecor, id ipsum sapere in dño. Etiam rogo & te germane compar, adiuua illas quæ mecum laborauerunt in euangelio cum Clemente, & cæteris coadiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitæ. Lectio secunda.

GAudete in dño semper, iterum dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus.Dñs prope est.Nihil solliciti sitis, sed in omni orõne & obsecratione cũ gratiarũ actione petitiones vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei quæ exuperat omnem sensum,custodiat corda vestra & ĩtelligentias vestras in Christo Iesu. Lect.iij.

DE cætero fratres, q̃cunque sunt verã,quæcunq; pudica,quęcunq;iusta,q̃cũq; sancta, quæcũq; amabilia, quęcũq; bonæ famę,si qua virtꝰ, si qua laus disciplinę,hæc cogitate. Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me: hęc agite, & Deus pacis erit vobiscum.

F E R I A V I. Lectio j.

GAuisus sum autẽ in dño vehementer,qm̃ tandẽ aliqñ refloruistis ꝓ me sentire, sicut & sentiebatis: occupati autem eratis. Non quasi propter penuriã dico: ego enim didici,in quibus sum sufficiens esse. Lectio ij. Phi.4

SCio & humiliari,scio & abundare,vbique & in oĩbus institutus

tutus sum, & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati. Omnia possum in eo qui me confortat. Veruntamen bene fecistis communicantes tribulationi meæ. Lectio tertia.

Scitis & vos Philippenses, qđ in principio euangelij, qñ profectus sum à Macedonia, nulla mihi ecclesia communicauit in ratione dati & accepti, nisi vos soli: qa & Thessalonicam, semel & bis in vsum mihi misistis. Nõ q quæro datũ, sed requiro fructũ abũdantem in rõnem vestram.

SABBATHO. Lectio prima

Phi. 4 Habeo aũt oĩa, & abũdo: repletus sum, acceptis ab Epaphrodito quæ misistis, ĩ odorem suauitatis, hostiam acceptam, placentem Deo. Lectio secunda.

Deus auté meus impleat oẽ desideriũ vestrũ, secũdũm diuitias suas in gloria, in Chr̃o Iesu. Deo autem & patri nostro gloria in sæcula sclorũ. Lect. iij.

Salutant omnẽ sctũ in Chr̃o Iesu. Salutant vos qui mecum sunt fratres. Salutant cum omnes sancti, maxime aũt q de Cæsaris domo sunt. Gratia Dñi Iesu Chr̃i cũ spiritu vr̃o. Amen.

DOMINICA

In Septuagesima.

Sabbato præcedenti ad vesp. ℟. Igitur. iij. Ad Magnificat. Aña. Peccata mea. Oratio.

Preces populi tui quæsumus domine clemẽter exaudi, vt qui iuste pro peccatis nostris affligimur: pro tui nominis gloria misericorditer liberemur. Per dominũ. Benedicamus dño halah, hala. Ab hinc vsq; ad missam vigiliæ pasch e non dicatur Halah. Sed in principio horarũ post Sicut erat, dic tur Laus tibi domine rex æternæ gloriæ. Ad Mat. Inui. Præoccupemus faciem domini. Et in psalmis iubilemus ei. Prædictũ Inui. non resumat post Salutari nostro, sed post Iubilemus ei. Lectio prima.

In principio creauit Deus cælum & terrã. Terra auté erat inanis & vacua, & tenebræ erãt sup faciem abissi, & spũs Dei ferebatur super aquas. Dixitq; Deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem q esset bona: & diuisit lucẽ à tenebris. Appellauitq; lucẽ diem: & tenebras noctẽ. Factumq; est vespere & mane dies vnus. Dixit quoq; deus. Fiat firmamentum in medio aquarũ: & diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentũ: diuisitq; aquas q̃ erant sub firmamẽto, ab his q̃ erant sup firmamentum. Et factũ est ita. Vocauitq; deus firmamentum cælum. Et factũ est vespere & mane dies secũd⁹. gen. 1

℟. In principio fecit deus cælũ & terram: & creauit in ea hoĩem, Ad imaginem & similitudinem suam. ℣. Formauit igitur deus hominem de limo terræ: & inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ. Ad ima. Lectio ij.

Dixit vero deus. Congregent aquæ quę sub cœlo sunt in locũ vnum: & appareat arida. Factũq; est ita. Et vocauit deus aridã terram: cõgregationesque aquarũ appellauit maria. Et vidit deus ꝙ esset bonum: & ait. Germinet terra herbã virentem & faciẽtem semẽ: & lignũ pomiferũ faciens fructũ iuxta genus suũ, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factũ est ita. Et protulit terra herbã virentẽ, & afferentẽ semen iuxta genus suum, lignũq; faciens fructũ, & habens vnũquodq; semẽtem secundũ speciẽ suã. Et vidit de⁹ ꝙ esset bonum: factũq; est vespere & mane dies tertius. ℞. In principio de⁹ creauit cœlum & terrã: & spiritus dñi ferebatur super aquas, & vidit deus cuncta quæ fecerat, Et erant valde bona. ℣. Igitur perfecti sunt cæli & terra & oĩs ornatus eorũ. Et. Lect. ij.

Dixit autẽ deus. Fiant luminaria in firmamento cæli. & diuidant diẽ ac noctẽ, & sint insigna & tempora & dies & annos: & luceant in firmamento cæli, & illuminẽt terrã. Et factũ est ita. Fecitq; deus duo magna luminaria. Luminare maius vt pesset diei: & Luminare min⁹ vt præesset nocti, & stellas. Et posuit eas in firmamento cæli, vt lucerẽt super terram, & pręessent diei ac nocti: & diuiderent lucẽ ac tenebras. Et vidit deus ꝙ esset bonum & factum est vespere & mane dies quartus. ℞. Igitur pfecti sunt cœli & terra, & omnis ornatus eorum: cõpleuitque deus die septimo opus suum qđ fecerat. Et requieuit, Ab oĩ opere, quod patrarat. ℣. Vidit deus cũcta quæ fecerat, & erant valde bona. Et re. Gloria Ab. Lect. iiij.

Paulus apostolus Iesu Christi col. 1 per volũtatẽ Dei: & Timothæus frater, ijs qui sunt Colossis sanctis & fidelibus fratribus in Christo Iesu, Gratia vobis & pax à deo patre nostro. Gratias agimus Deo & patri dñi nostri Iesu Christi semp ꝓ vobis orantes, audiẽtes fidẽ vestrã in Christo Iesu, & dilectionem quã habetis in sanctos oẽs, propter spem quę reposita est vobis in cælis, quam audistis in verbo veritatis euãgelij quod peruenit ad vos, sicut & in vniuerso mundo est, & fructificat, & crescit, sicut & in vobis ex ea die qua audistis & cognouistis gratiam Dei in veritate, sicut didicistis ab Epaphra carissimo conseruo nr̃o, qui est fidelis pro vobis minister Chrĩ Iesu, q etiã manifestauit nobis dilectionẽ vestrã in spũ. ℞. Formauit igit deus hoĩem de limo terræ, & inspirauit ĩ faciẽ ei⁹ spiraculũ vitæ, & factus est homo, In animam viuentem. ℣. In princio fecit deus cęlum & terram, & creauit in ea hominem. In ani. Lectio quinta.

Ideo & nos ex qua die audiuimus, non cessamus pro vobis orãtes

orãtes & postulantes, vt impleamini agnitione voluntatis eius, in oĩ sapientia, & intellectu spirituali: vt ambuletis digne Deo per oĩa placentes in oĩ opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei, in oĩ virtute cõfortati sm potentiã claritatis eius, in omni patiẽtia, & lõganimitate, cũ gaudio grãs agentes Deo prĩ, q̃ dignos nos fecit ĩ partem sortis sctõrũ in lumine, qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnũ filij dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem, & remissiõem peccatorum, qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus oĩs creaturæ, qm̃ in ipso cõdita sunt vniuersa in cælis, & in terra, visibilia, & inuisibilia. ℟. Tulit ergo dñs hoĩem, & posuit eũ in paradiso voluptatis. Vt operaret̃, & custodiret illũ. ℣. Plãtauerat aũt dñs deus paradisum voluptatis ab initio, ĩ quo posuit hoĩem quem formauerat. Vt ope. Lectio vj.

Siue throni, siue dñationes, siue principatus, siue potestates, oĩa per ipsum, & in ipso creata sunt, & ipse est ante oĩa: & oĩa in ipso constant: & ipse est caput corpis ecclesię, q̃ est principium, primogenit' ex mortuis: vt sit ĩ oĩb' ipse primatũ tenens. Quia in ipso ꝯplacuit oẽm plenitudinem diuinitatis ĩhabitare. & per eũ recõciliare oĩa ĩ ipsum, pacificãs p sanguinem crucis ei', siue quæ ĩ terris, siue q̃ in cęlis sunt. Et vos cũ essetis aliqñ alienati, & inimici sensu; in operibus malis: nũc aũt reconciliauit in corpore carnis suę p mortem, exhibere vos sctõs, & ĩmaculatos, & irreprehensibiles corã ipso. ℟. Dixit dñs Deus, nõ est bonũ hominẽ esse solũ. Faciam' ei adiutorium simile sibi. ℣. Adæ vero non inueniebat̃ adiutor similis sibi: dixit quoq; deus. Faciamus.

Secundum Matthęum Lcõ. vij.

IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnũ cælorũ homini patrisfamilias: q exijt primo mane ꝯducere oparios ĩ vineã suã. ca. 20

Et reliq. Hom. bti Gregorij papę.

IN explanatione sua multa ad loquendũ sctĩ euãgelij lectio postulat: quam volo, si possum, sub breuiate perstringere: ne vos & extensa ꝓcessio, & ꝓlixa expositio videat̃ onerare. Regnũ cælorũ patrifamilias simile credit̃: qui ad excolendã vineã suã operarios cõducit. ℟. Immisit dñs soporem ĩ Adam, & tulit vnã de costis eius: & ędificauit costam quã tulerat de Adã ĩ mulierem, & adduxit eã ad Adã, vt videret q̃d vocaret eã. Et vocauit nomen eius virgo, quia de viro sumpta est. ℣. Cũque obdormisset, tulit vnam de costis eius: & repleuit carnem pro ea. Et. Lectio viij. hom̃ 19.

QVis vero patrisfamilias similitudinem rectius tenet quam conditor noster, qui regit quos condidit: & electos

ctos suos in hoc mundo sic possidet: quasi subiectos dominus in domo? Qui habet vineam: vniuersam scilicet ecclesiam: q̄ ad Abel iusto vsq; ad vltimū electum qui in fine mundi nasciturus est: quot sanctos protulit: quasi tot palmites misit. ℟. Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est: sciens bonum & malū. Videte, ne forte sumat de ligno vitæ, & viuat in æternum. ℣. Cherubim collocauit dn̄s. & flāmeum gladium, atque versatilem, ad custodiendā viam ligni vitæ, & ait. Videte, ne. Lctō ix.

Hic itaque pater familias ad excolēdam vineam suam, mane, hora tertia, sexta, nona, & vndecima operarios conducit: quia à mūdi hui⁹ initio vsq; ad finē, ad erudiendā plebē fideliū p̄dicatores congregare non desistit. Mane etenim mūdi fuit ab Adam vsque ad Noe. Hora vero tertia: à Noe vsque ad Abraham. Sexta quoque: ab Abrahā vsque ad Moysen. Nona aūt à Moyse vsq; ad aduentū dn̄i. Vndecima vero ab aduentu dn̄i vsq; ad finē mundi: in qua prędicatores sctī apostoli missi sunt, q mercedem plenā & tarde venientes acceperunt. ℟. Vbi est Abel frater tuus dixit dn̄s ad Cayn? nescio dn̄e, nūquid custos fratris mei sum ego? dixit ad eū, q̄d fecisti? Ecce vox sanguinis fratris tui Abel, clamat ad me de terra. ℣. Maledict⁹ eris sup terrā, quæ aperuit os suū, & suscepit sanguinē fratris tui de manu tua. Ecce. Gloria. Ecce. Vbi. Nō dicat Te deū. nec deinceps vsque ad pascha: nisi in duplicibus & supra: sed nonū. ℟. repetat. In laud. Añā.

Miserere mei deus, & à delicto meo munda me. q̄a tibi soli peccaui. ps. Ipse. 15. Añ. Cōfitebor tibi domine, q̄m exaudisti me. ps. Confitemini. dn̄o. 46. Añā. Deus deus me⁹ ad te de luce vigilo, quia factus es adiutor meus. ps. Ipse. 18. Añā. Bn̄dictus es in firmamento cœlī & laudabilis in sęcula deus nr̄. Cāt. Benedicite. 49. Añ. Laudate dn̄m de cœlis. ps Ipse. 46. ℣. Dn̄e refugium factus es nobis. ℟. A generatione & progenie. Ad Bn̄s. Añā. Simile est regnum cœlorū homini patrifamilias, qui exijt primo mane cōducere operarios in vineā suā dicit dn̄s. Ad primā. Añā. Cōuentione aūt facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineā suam. ps. Deus deus meus re. Dn̄s regit. 6. Gloria. ps. Dn̄i est ter. Ad te dn̄e leua. Gl'ia. ps. Iudica me dn̄e q̄m. Deus in noīe. Gloria. ps. Dn̄s regna. Beati imma. Gloria. ps. Retribue. Gloria. Quicunq;. Gloria. Prædicti psalmi dicantur prædicto modo dn̄icis diebus ad primā vsq; ad ramos inclusiue quādo de dn̄ica agitur Ad tertiā Añā. Ite & vos ī vineā meā: & quod iustum fuerit dabo vobis. ℟. Spes mea dn̄e, A iuuētute

tute mea. ℣. In te confirmatus sum ex vtero, de ventre matris meæ tu es meus protector. A iu. Gloria. Spes. ℣. Adiutor meus. Ad vj. Aña. Quid hic statis tota die ociosi: rñderunt & dixerunt, nemo nos cõduxit. ℟. Esto nobis dñe, Turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Turris. Gloria. Esto. ℣. Dñs regit me. Ad ix. Añ. Voca operarios, & redde illis mercedẽ suam, dicit dñs. ℟. Educ de carcere aĩam meam. Vt ꝯfiteatur noĩ tuo dñe. ℣. Periit fuga à me: & non est qui requirat aĩam meã. Vt. Gloria. Educ. ℣. Ab occultis. Ad Magni. Aña. Dixit paterfamilias operariis suis: q̃d hic statis tota die ociosi? at illi rñdentes dixerũt: quia nemo nos conduxit, ite & vos in vineam meã, & quod iustũ fuerit dabo vobis. Per hebdom. q̃n de tempore agitur. Ad Bñs. Aña. Hi nouissimi vna hora fecerũt, & pares illos nobis fecisti, qui portauim⁹ pondus diei & ęstus. Ad Magnificat. Aña. Erunt primi nouissimi, & nouissimi primi: multi enĩ sunt vocati: pauci vero electi, dicit dominus.

FERIA II. Lectio prima.

Ge. 2 IGitur perfecti sunt cœli & terra, & oĩs ornatus eorũ. Compleuitq; deus die septimo opus suũ q̃d fecerat: & requieuit die septimo ab vniuerso ope quod patrarat. Et benedixit diei septimo, & sanctificauit illũ: quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit de⁹ vt faceret. ¶Istæ sunt gñationes cęli & terræ q̃n creatæ sunt, in die quo fecit dñs deus cęlũ & terram: & oẽ virgultum agri, anteq̃ oriretur ĩ terra: omnemq; herbã regionis priusq̃ germinaret. Non enim pluerat dñs deus super terrã: & hõ non erat qui operaret̃ terrã: sed fons ascendebat è terra: irrigãs vniuersam superficiẽ terræ. ¶Formauit igitur dñs deus hominẽ de limo terræ: & ĩspirauit in faciẽ eius spiraculũ vitæ: & factus est homo in aĩam viuentẽ. Plãtauerat aũt dñs deus paradisum voluptatis à prĩcipio: ĩ quo posuit hoĩem quẽ formauerat.

FERIA III. Lectio prima.

TVlit ergo dñs deus homĩnẽ: Ge. 3
& posuit eũ in paradisum voluptatis: vt operaret̃, & custodiret illum: præcepitq; ei, dicens. Ex oĩ ligno paradisi comede: de ligno aũt sciẽ boni & mali ne comedas. In quacũq; enĩ die comederis ex eo, morte morieris. Dixit quoque dñs deus. Non est bonum esse hominẽ solum: faciamus ei adiutoriũ simile sibi. ¶Formatis igit̃ dñs deus de humo cunctis animantib⁹ terræ, & vniuersis volatilib⁹ cœli, adduxit ea ad Adã: vt videret q̃d vocaret ea. Oẽ enim quod vocauit Adam aĩæ viuẽtis: ipsum est nomẽ ei⁹ Appellauitq; Adã noĩb⁹ suis cũcta aĩantia: & vniuersa volatilia cęli, & oẽs bestias terræ. ¶Adę vero non inueniebat̃ adiutor

tutor similis eius. Immisit ergo dñs deus soporé in Adã. Cumq; obdormisset: tulit vnã de costis eius: & repleuit carnem pro ea. Et ædificauit dñs deus costam quã tulerat de Adam in mulierem:& adduxit eam ad Adam.

FERIA IIII. Lectio prima.

Ge. 3 Serpens erat callidior cunctis aĩantibus terræ: quæ fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulieré. Cur ꝓcepit vobis deus:vt non comederetis de oĩ ligno paradisi? Cui rñdit mulier. De fructu lignorũ q̃ sunt in paradiso vescimur: de fructu vero ligni qđ est in medio paradisi, ꝓcepit nobis de⁹,ne comederem⁹, & ne tangeremus illud:ne forte moriamur. ¶ Dixit auté serpens ad mulierem. Nequaquã morte moriemini. Scit enim deus: quod in quocunque die comederitis ex eo: aperientur oculi vestri: & eritis sicut dij, sciẽtes bonũ & malum: ¶ Vidit igitur mulier ꝙ bonum esset lignũ ad vescendũ, & pulchrũ oculis, aspectuq; delectabile:& tulit de fructu illi⁹,& comedit:deditq; viro suo. Qui comedit,& aperti sunt oculi amborũ.

FERIA V. Lectio prima.

Ge. 3 ET ait dñs deus ad serpenté. Quia fecisti:hoc maledictus eris inter oĩa animãtia & bestias terræ. Sup pectus tuũ gradieris: & terrã comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicias ponam inter te & mulieré,& semen tuũ: & semen illi⁹. Ipsa ꝯteret caput tuũ: & tu insidiaberis calcaneo eius. ¶ Mulieri quoq; dixit de⁹: multiplicabo erũnas tuas,& cõcept⁹ tuos. In dolore pies filios: & sub viri ptãte eris: & ipse dñabit tui. ¶ Adæ vero dixit. Quia audisti vocem vxoris tuæ: & comedisti de ligno ex quo ꝓceperam tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes ex ea:cũctis diebus vitæ tuæ.

FERIA VI. Lectio prima.

FActum est auté post multos dies, vt offerret Cayn de fructibus terræ munera domino, Abel quoq; obtulit de primogenitis gregis sui: & de adipib⁹ eorum. Et respexit dñs ad Abel, & ad munera eius: ad Cain vero, & ad munera eius non respexit. ¶ Iratusque est Cain vehementer:& concidit vultus ei⁹. Dixitq; dñs ad eum. Quare iratus es? Et cur cõcidit facies tua? Nonne si bene egeris, recipies? Sin autem male, statim in foribus peccatũ tuũ aderit. Sed sub te erit appetitus eius: & tu dñaberis illius. ¶ Dixitque Cain ad Abel fratrem suum. Egrediamur foras. Cumque essent in agro: consurrexit Cain aduersus Abel fratrem suum, & interfecit eum.

SABBATHO. Lectio prima.

ET ait dñs ad Cain: Vbi est Gen. Abel frater tu⁹? Qui rñdit. Nescio. Nunquid custos fratris mei sum ego? Dixitq; ad eum. Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra.

¶ Nūc igitur maledictus eris super terram: quę aperuit os suū, & suscepit sanguinē fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam: non dabit tibi fructus suos. Vagus & ꝓfugus eris sup terrā ¶ Dixitq; Cain ad dominū. Maior ē iniqtas mea: q̄ vt veniā me rear. Ecce eijcies me hodie à facie terræ & à facie tua abscōdar: & ero vagus & ꝓfugus in terra.

DOMINICA In lx. sabbato ꝓced. ad vesp. ℟. Benedicens. ix. Ad Mag. Aña. Erūt primi. Oratio.

Deus qui conspicis qa ex nulla nr̄a actione ↄfidimus, cōcede ꝓpitius: vt contra aduersa omnia doctoris gentiū ꝓtectione muniamur. Per do. Ad Matut. Inu. Præoccupemus. Lectio prima.

Ge. 6 Cvm cępissent hoïes multiplicari super terrā & filias procreassent, vidētes filij dei filias hoïum ꝙ eēnt pulchræ: acceperūt vxores sibi ex oïb⁹ quas elegerāt. Dixitq; deus. Non pmanebit spūs me⁹ in hoïe in æternū: quia caro est. Erūtq; dies illius centū viginti annorū. Gigantes aūt erāt sup terrā in dieb⁹ illis. Postquā enim ingressi sunt filij Dei ad filias hominū, illæq; genuerūt; isti sunt potentes a sclo: viri famosi. ℟. Noe vir iustus atque perfectus cū Deo ambulauit, Et fecit oïa quęcūq; pcepit ei deus. ℣. Noe aūt inuenit gratiam ante dñm Deū. Et. Lec. ij.

Videns autē Deus ꝙ multa malitia hoïum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tpe: pœnituit eū ꝙ hoiem fecisset in terra. Et præcauens in futurum: & tactus dolore cordis intrinsecus: delebo inquit hominē quē creaui à facie terræ, ab hoïe vsq; ad animantia, à reptili vsque ad volucres cœli. Pœnitet enim me fecisse eos. Noe vero inuenit gratiā coram dño. ℟. Quadraginta dies & noctes aperti sunt cœli: & ex omni carne habente spm̄ vitæ, Ingressi sunt ī arcā, & clausit à foris ostiū domin⁹. ℣. Noe vero & filij eius, vxor eius, & vxores filiorū eius. Ingressi. Lcō iij.

Hae sunt generationes Noe. Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis. Cum deo ambulauit: & genuit tres filios, Sem, Cham, & Iaphet. Corrupta est autem terra coram dño: & repleta est iniquitate. Cūq; vidisset deus terrā esse corruptā (oīs quippe caro corruperat viā suā super terram) dixit ad Noe. Finis vniuersæ carnis venit corā me. Repleta est terra iniquitate à facie eorum: & ego disperdā eos cū terra. ℟. Requieuit arca mēse septimo sup montes Armeniæ: Et aquę ibāt & decrescebant, vsq, ad decimū mensem. ℣. Decimo enim mēse, primo die mēsis, cacumina mōtiū apparuerūt. Et. Gl. Et. Lc. iiij.

Volo vos scire frēs qualem. Col. 2.

soli-

solicitudinem habeam pro vo-
bis & pro ijs q̃ sunt Laodiceæ,
& quicũq; nõ viderũt faciẽ meã
in carne: vt consolent' corda ip-
sorũ, instructi in charitate, & in
oẽs diuitias plenitudinis intel-
lectus in agnitionẽ ministri Dei
pr̃is & Christi Iesu, in quo sunt
oẽs thesauri sapiẽtiæ & scientiæ
absconditi. Hoc aũt dico: vt ne
mo vos decipiat in sublimitate
sermonũ. Nam etsi corpore ab
sens sum: sed spũ vobiscũ sum,
gaudens & videns ordinẽ vestrũ,
& firmamẽtũ eius quæ in Chri
sto est, fidei vestrę. ℟. Volens
Noe scire si iam cessassent aquæ,
emisit columbã, quæ ramum vi
rentis oliuæ in ore suo deferens,
Ad arcam reuersa est. ℣. Defe-
rens aũt signum clementię Dei
columba in ore suo. Ad. Lcõ. v.

SIcut ergo accepistis Iesum
Christũ dñm nostrũ in ipso
ambulate, radicati & superędifi-
cati in ipso, & cõfirmati in fide,
sicut & didicistis, abundantes in
illo in gratiarũ actione. Videtę
ne quis vos decipiat per philoso-
phiã & inanẽ fallaciã, s̃m tradi-
tionẽ hoĩum, s̃m elemẽta mun-
di, & nõ s̃m Christũ: quia ĩ ipso
inhabitat oĩs plenitudo diuini-
tatis corporaliter: & estis in illo
repleti, qui est caput oĩs princi-
patus & potestatis: In quo & cir-
cũcisi estis circuncisione nõ ma-
nufacta: in expoliatione corpis
carnis: sed in circuncisione Chri
cõsepulti ei in baptismo in quo
& resurrexistis p̃ fidem operatio
nis Dei, qui suscitauit illũ à mor
tuis. ℟. Aedificauit Noe altare
dño, offerens sup illud holocau-
stum: odoratus est dñs odorem
suauitatis, & bñdixit eis: Cresci-
te, & multiplicamini, & replete
terrã. ℣. Ecce ego statuã pactũ
meum vobiscũ, & cum semine
vestro post vos. Cresci. Lect. vj.

ET vos cum mortui essetis
in delictis & præputio car-
nis vestræ, cõuiuificauit cũ illo:
donans vobis omnia delicta, de-
lẽs quod aduersus nos erat, chi-
rographũ decreti: quod erat con
trarium nobis: & ipsum tulit de
medio, affigẽs illud cruci: & ex
polians principatus & potesta-
tes, traduxit confidentes palam,
triũphãs illos in semetipso. ℟.
Ponam arcũ meum in nubibus
cæli dixit dñs ad Noe. Et recor-
dabor fœderis mei quod pepigi
tecũ. ℣. Cũque obduxero nubi
bus cęlũ, apparebit arcus meus
in nubibus. Et re. Gloria. Et re.

Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tpe. Cum turba pluri ca. 8.
ma conueniret & de ciuitati-
bus properarẽt ad Iesum: dixit
per similitudinem. Exijt qui se-
minat seminare semen suum.
Et rel. Hom. beati Grego. Papæ

LEctio sancti euãgelij quam ho.
mõ frẽs charissimi audistis 15.
expositiõe nõ ĩdiget: sed admo-
nitione. Quã enĩ p̃ semetipsam
veritas exposuit: hanc discutere
humana fragilitas nõ p̃sumit.

Sed

Sed est qđ solicite in ipsa expositione dñica pensare debeatis. Quia si nos vobis semen verbũ: agrũ mũdũ: volucres demonia: spinas diuitias: significare dicerem⁹: ad credendũ nobis forsitã mens vestra dubitaret. ℞. Per memetipsum iuraui dicit dñs: non adijciã vltra aquas diluuij sup terrã: pacti mei recordabor, Vt non perdã aquis diluuij oẽm carnẽ. ℣. Arcũ meũ ponã in nubibus: & erit signũ fœderis inter me & inter terrã. Vt. Lectio viij.

VNde idem dñs per semetipsum dignatus est exponere qđ dicebat: vt sciatis rerũ significationes quærere in his etiam quæ per semetipsum noluit explanare. Exponendo ergo quod dicit, figurate se loqui innotuit: quatenus certos vos redderet: cum vobis nostra fragilitas verborũ illius figuras aperiret. ℞. Ecce ego statuam pactum meũ vobiscum: & cum semine vestro post vos. Neque erit deinceps diluuiũ dissipans terrã. ℣. Erit arcus meus in nubibus, & videbo illũ: & recordabor fœderis mei, sempiterni. Neq; erit. Lectõ ix.

QVis enim mihi vnq̃ crederet, si spinas diuitias interpretari voluissem: maxime cũ illæ pungãt, iste delectẽt? Et tamẽ spinę sunt: quia cogitationũ suarũ pũctionibus mentẽ lacerant. Et cum vsq; ad pc̃m pertrahunt: quasi inflicto vulnere cruentant. Quas bene hoc in loco, alio euangelista testante: nequaq̃ dñs diuitias, sed fallaces diuitias appellat. Fallaces enim sunt: quæ nobiscũ diu permanere non possunt. Fallaces sunt: quæ mentis nostræ inopiã non expellunt. Solæ autẽ diuitiæ veræ sunt: quæ nos virtutibus diuites faciunt. ℞. Benedicens ergo Deus Noe, ait: nequaq̃ vltra maledicã terræ propter hominem. Ad imaginem quippe Dei factus est homo. ℣. Hoc erit signum fœderis inter me & terram: arcum meum ponam ĩ nubibus cœli. Ad. Gloria. Ad. ℞. Benedicens. In lau. Añã.

SEcundum multitudinẽ miserationũ tuarum dñe dele iniquitatem meã. ps. Miserere. 15. Añ. Deus meus es tu, & confitebor tibi: deus meus es tu, & exaltabo te. ps. Cõfitemini. 43. Añã. Ad te de luce vigilo Deus, vt videam virtutem tuam. ps. Deus deus. 18. Aña. Hymnum dicite, & superexaltate eum in sæcula. Canti. Benedicite. 49. Añã. Omnes angeli eius laudate dñm de cœlis. ps. Laudate. 46. ℣. Dñe refugiũ. Ad Bñs. Aña. Cũ turba plurima conueniret ad Iesum, & de ciuitatibus properarent ad eũ, dixit per similitudinem: exijt q̃ seminat seminare semen suũ: Ad j. Aña. Semen cecidit in terrã bonã: & attulit fructũ: aliud cẽtesimũ, & aliud sexagesimum. ps. Deus deus meus respice. 8. Ad iij. Añ. Semẽ cecidit in terrã

bonã: & attulit fructũ in patientia. ℟. Spes mea dñe. Ad vj. An. Iesus hoc dicens clamabat: qui habet aures audiendi audiat. ℟. Esto nobis dñe. Ad ix. Aña. Qui verbũ Dei retinent corde pfecto & optimo: fructum afferunt in patientia. ℟. Educ de carcere. Ad Magnifi. Aña. Vobis datũ est nosse mysteriũ regni Dei, cęteris autem in parabolis, dixit Iesus discipulis suis. Per hebdomadam qñ de tpe agit. Ad Bñs. Aña. Semen est verbũ Dei, sator autẽ Christus: oĩs qui audit eum, manebit in æternum. Ad Mag. Añ. Quod autem cecidit in terram bonam: hi sunt qui in corde bono & optimo verbũ retinent, & fructum afferunt in patientia.

FERIA II. Lectio pñma.

Ge. 7. FEcit Noe oĩa quæ mandauerat ei dñs. Eratq; sexcẽtorũ annorũ, qñ diluuij aquæ inũdauerũt super terram. Et ingressus est Noe, & filij eius, & vxor eius, & vxores filiorum eius cum eo in arcã, propter aquas diluuij. ❡ De animantibus quoq; mundis & immundis, & ex volucribus, & ex omni quod mouetur super terram, duo & duo ingressa sunt ad Noe in arcam, masculus & fęmina: sicut præceperat dominus Noe. Cumq; transissent septẽ dies: aquæ diluuij inundauerunt super terram. ❡ Anno sexcentesimo vitæ Noe mense secundo: septimodecimo die mensis, rupti sunt oẽs fontes abyssi magnæ: & catharactæ cœli apertæ sunt: & facta est super terram pluuia quadraginta diebus, & quadraginta noctib⁹.

FERIA III. Lectio prima.

Ge. 7 ARca ferebat᷑ super aquas: & aquæ pualuerunt nimis sup terrã. Opertiq; sunt oẽs mõtes excelsi sub vniuerso cœlo. Quindecim cubitis altior fuit aqua sup montes quos opuerat. ❡ Cõsumptaq; est oĩs caro quæ mouebatur super terrã: volucrũ animantiũ, bestiarũ, oĩumq; reptiliũ ꝗ reptãt sup terrã, vniuersi hoĩes: & cũcta in qb⁹ spiraculũ vitę est ĩ terra, mortua sunt. ❡ Et deleuit deus oẽm substantiam quæ erat super terram ab homine vsq; ad pecus. tam reptile ꝗ̃ volucres cœli: & deleta sunt de terra. Remãsit aũt solus Noe: & qui cũ eo erant in arca.

FERIA IIII. Lectio prima.

Ce. 8 C CVmque transissent quadraginta dies, aperiens Noe fenestrã arcæ qoam fecerat: emisit coruum. Qui egrediebatur: & non reuertebatur, donec siccarentur aquæ super terram. ❡ Emisit quoque columbã post eũ, vt videret si iã cessassent aquę sup faciẽ terrę. Quæ cum non inuenisset vbi requiesceret pes eius reuersa est ad eũ in arcam. Aquę enim erãt sup vniuersam terrã. Extenditque manum suam: & apprehensam intulit in arcam. ❡ Expectatis autẽ vltra septem diebus alijs: rursum dimisit colum-

lumbam ex arca. At illa venit ad eũ ad vesperã: portans ramũ oliuę virentib⁹ folijs in ore suo.

FERIA V. Lectio prima.

Ge. 8 AEdificauit autem Noe altare dño: tollens de cunctis volucribus & pecoribus mundis, obtulit holocausta super altare. Odoratusque est dominus odorẽ suauitatis. Et ait ad eum. Nequaquã vltra maledicam terrę propter hoĩes. Sensus enim & cogitatio humani cordis prona sunt in malũ, ab adolescẽtia sua. ¶ Non igitur vltra percutiam oẽm animã viuentẽ, sicut feci. Cunctis diebus terræ, sementis & messis: frigus & æstus, æstas, & hyems, nox & dies non requiescẽt.

ca. 9. ¶ Benedixitque deus Noe: & filijs eius, & dixit ad eos. Crescite & multiplicamini & replete terram: & terror vester, ac tremor sit super cuncta animalia terræ, & super oẽs volucres cœli cum vniuersis quæ mouent in terra.

FERIA VI. Lectio prima

Ge. 9 DIxitq; deus. Hoc est signũ fœderis quod do inter me & vos: & ad oẽm aĩam viuẽtẽ quæ est vobiscũ in generationes sempiternas. Arcũ meum ponã in nubibus cœli: & erit signum fœderis inter me & inter terrã. ¶ Cũq; obduxero nubibus cœlũ apparebit arcus meus in nubibus, & recordabor fœderis mei quod pepigi vobiscũ: & cum oĩ aĩa viuente quæ carnẽ vegetat: & non erunt vltra aquæ diluuij ad delendã vniuersam carnem. ¶ Eritque arcus meus in nubibus, & videbo illum: & recordabor fœderis sempiterni, quod pactum est inter Deum, & omnem animam viuentem vniuersæ carnis, quæ est super terram.

SABBATHO. Lectio prima.

EP Rat terra labij vnius: & sermonũ eorũdẽ. Cũq; proficiscerent de oriente: inuenerunt campum in terra Sennar: & habitauerunt in eo: dixitq; alter ad proximũ suũ. Venite faciamus lateres: & coquamus eos igni. Gen. 11

¶ Habuerũtq; lateres pro saxis: & bitumẽ pro cemento: & dixerunt. Venite faciamus nobis ciuitatẽ: & turrem cuius culmen pertingat vsque ad cęlũ: & celebremus nomen nrm̃, antequam diuidamur in vniuersas terras. ¶ Descendit autẽ dñs, vt videret ciuitatẽ & turrim, quã ædificabant filij Adam. Et dixit, Ecce vnus est populus: & vnũ labium oĩbus. Cœperũtq; hoc facere, nec desistent à cogitationibus suis: donec eas opere compleãt. Venite igit descẽdam⁹, & cõfundam⁹ ibi linguas eorũ: vt nõ audiat vnusquisq; vocẽ pximi sui.

DOMINICA.

In quinquagesima.

sab. pce. ad vel. ℟. Dũ staret iiij. Ad Mag. Aña. Quod autẽ. Oro.

PReces nostras quæsumus domine clementer exaudi: atq; à peccatorum vincu-

lis absolutus, ab omni nos aduersitate custodi. Per dominum.
Ad Matutinum. Inuitatorium. Præoccupemus. Lectio prima.

Dixit dñs ad Abram. Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terrã quã mõstrauero tibi, faciamq; te in gentem magnã, & bñdicã tibi, & magnificabo nomen tuũ, erisq; benedictus. Bñdicã bñdicentibus tibi, & maledicã maledicentib' tibi: atque in te benedicent vniuersæ cognationes terræ. Egressus est itaq; Abram sicut præceperat ei dñs & iuit cum eo Loth. ℟. Locutus est dñs ad Abram dicens: egredere de terra tua, & de cognatione tua: & veni in terram quã monstrauero tibi: & faciam te crescere In gentem magnam. ℣. Benedicens benedicam tibi. & multiplicabo te. In. Lect. ij.

Septuaginta quinq; annorum erat Abram: cum egrederet de Aran. Tulitq; Sarai vxorem suã: & Loth filiũ fratris sui: vniuersamq; substantiã quã possederant: & animas quas fecerant in Aran: & egressi sunt vt irent in terram Chanaan. Cũq; venissent in eam: pertransiuit Abram terram vsq; ad locum Sichen: & vsq; ad cõuallẽ illustrẽ. Chananeus autẽ tunc erat in terra. ℟. Reuertenti Abram à cæde quatuor regum, ocurrit ei rex Salem Melchisedech, offerens panem & vinũ: erat enim dei sacerdos, Et benedixit illi. ℣. Benedictus Abrahã Deo altissimo, qui creauit cælum & terrã. Et. Lect. iij.

Apparuit autẽ dñs Abram: ca. 12
& dixit ei. Semini tuo dabo terrã hanc. Qui ædificauit ibi altare dño: qui apparuerat ei. Et inde transgrediẽs ad montẽ qui erat contra orientem Bethel: tetendit ibi tabernaculũ suum: ab occidẽte habens Bethel: & ab oriente Hay. Aedificauitq; ibi altare dño: & inuocauit nomen ei'. Perrexitq; Abram, vadens & vltra progrediẽs ad meridiẽ. ℟. Dixit autẽ dñs ad Abrahã: ego sum, & pactũ meũ tecũ: sanctificetur in vobis oẽ masculinum. Et erit signum inter me & semẽ tuũ. ℣. Ex te nanq; egredient, in quo omnes gẽtes benedicentur. Et. Gloria. Et erit si. Lectio iiij.

Igitur si cõsurrexistis cũ Christo, q̃ sursum sunt quærite, col. 3
vbi Christus est in dextera Dei sedens: quę sursum sunt sapite, nõ quæ sup terrã. Mortui enim estis: & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. Cum autẽ Christus apparuerit, vita vestra: tunc & vos aparebitis cum ipso in gloria. Mortificate ergo membra vestra quæ sunt super terrã, fornicationẽ, immũditiã, libidinem, concupiscentiã malam, & auaritiã quæ est simulacrorum seruitus, propter quę venit ira Dei super filios incredulitatis, in quibus & vos ambulastis aliquando, cũ viueretis in illis. ℟.

Dum staret Abram ad ilicẽ mãbræ vidit tres viros descendentes per viã: tres vidit Et vnũ adorauit. ℣. Cumque eleuasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes iuxta eum. Et vnum. Lect. v.

Nvnc autem deponite & vos oĩa, irã, indignationẽ, maliciã, blasphemiã, turpẽ sermonẽ de ore vestro. Nolite mentiri inuicẽ. Expoliãtes vos veterẽ hominẽ cum actib⁹ suis, & induentes nouũ, eum qui renouatur in agnitionẽ sm imaginẽ eius qui creauit illũ, vbi nõ est Gentilis & Iudæus, circuncisio & præputiũ, barbarus & Scytha, seruus & liber, sed omnia & in oĩbus Christus. Induite vos ergo sicut electi Dei, scti & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatẽ, humilitatem, modestiã, patientiã, supportantes inuicẽ: & donãtes vobismetipsis siquis aduersus aliquem habet querelam, sicut & dñs donauit vobis: ita & vos. ℟. Clamor inquit dñs sodomorũ & gomorreorũ venit ad me. Descendã & videbo, vtrum clamorem opere compleuerint. ℣. Abrahã stetit coram Deo, & ait: absit à te dñe vt perdas iustum cum impijs. Descendã. Lect. vj.

Svper omnia autẽ hæc, charitatẽ habete, qd est vinculum perfectionis, & pax Christi exultet in cordibus vestris, in quã & vocati estis in vno corpe: & grati estote: verbum Chri habitet in vobis abundanter. in oĩ sapiẽtia docẽtes & cõmonẽtes vosmetipsos in psalmis, hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris dño. Omne quodcũque facitis in verbo aut in opere: omnia in noĩe dñi nostri Iesu Chri facite, gratias agentes Deo & patri per ipsum. ℟. Ascendẽs ergo deus ab Abrahã, pluit ignem & sulphur super Sodomã. Abraham mane cõsurgens stetit: & euersas vrbes à longe conspexit. ℣. Recordatus est deus Abraham., & liberauit Loth de subuersione Sodomæ. Abrahã. Gloria. Abraham.

Secundum Lucam. Lectio vij.

In illo tẽpore. Assumpsit Iesus duodecim discipulos suos secreto: & ait illis: Ecce ascendimus hierosolymã: & cõsummabuntur omnia quę scripta sunt per prophetas de filio hominis. Et rel. Hom. btĩ Gregorij papæ. ca. 18

Redẽptor nr̃ pꝓuidens ex passione sua discipulorũ aĩos pturbãdos: eis lõge ante & eiusdẽ passionis pœnã, & gloriã resurrectionis suæ pdicit, vt cũ morientẽ sicut pdictũ est cernerent: etiã resurrecturũ non dubitarẽt. Sed qa carnales adhuc discipuli nullo mõ capere volebãt verba mysterij: venit ad miraculum. Ante eorũ oculos cæcus lumẽ recepit, vt q cœlestis mysterij verba non caperent: eos ad fidẽ cælestia facta solidarẽt. ℟. Tentauit deus Abrahã, & dixit ad eum: Tolle filiũ tuũ, quẽ diligis, Isaac: & offeres ho. 2

res illú ibi in holocaustú, super vnú montiú, qué dixero tibi. ℣. Vocatus quoq; à dño rńdit, adsum. & ait ei dñs. Tolle. Le. viij.

ECce qs iuxta historiá cæcus iste fuerit ignoramus: sed tñ quem per mysteriú significet nouimus, Cæcus qppe est genus humanum: qd í parente primo à paradisi gaudijs expulsum, claritaté supernę lucis ignorás, damnatiõis suæ tenebras patit: sed tñ per redéptoris sui p̃sentiá illuminat. ℟. Angelus dñi vocauit Abrahá dicens. Ne extendas manú tuá sup puerum, eo ꝙ timeas dñm. ℣. Cunque extendisset manú vt ímolaret filium: ecce angelus dñi de cælo clamauit dicens: Ne exten. Lectio ix.

CVm igitur conditor noster Appropinquat Hierico: cæcus ad lumé redit: qa dum diuinitas defectum nřæ carnis suscepit: humanú genus lumé quod amiserat recepit. Vnde ení deus humana patitur: inde homo ad diuina subleuatur. ℟. Deus dñi mei Abrahá dirige viam meam: Vt cú salute reuertar In domú dñi mei. ℣. Obsecro dñe fac misericordiam cum seruo tuo. Vt. Gloria. In. Deus. In laudi. Aña.

AVerte domine faciem tuá à pctís meis: & oés iniquitates meas dele. ps. Miserere. 15. Aña. Fortitudo mea, & laus mea dñs, & factus est mihi in saluté. ps. Confitemini. 43. Añ. In matutinis dñe meditabor in te, qa factus es adiutor meus. ps. Deus deus. 18. Aña. Bñdicamus patré & filiú in sæcula cú sancto spú. Canti. Benedicite. 49. Aña. Iuuenes & virgines, senes cum iunioribus laudent nomé dñi. ps. Laudate. 46. ℣. Dñe refugium. Ad Bñs. Aña. Ecce ascendimus hierosolymá, & cõsummabunt oía q̃ scripta sunt de filio hoĩs: tradet. n. gentibus, & illudet, & flagellabit. & ɔspuetur: & postq̃ flagellauerint, occident eú, & tertia die resurget. Ad j. Aña. Iter faciéte Iesu dú appropinquaret Hierico: cęcus clamabat ad eú, vt lumen recipire mereretur. ps. De' deus me' resp. 7. Ad iij. Añ. Transeunte domino clamabat cæcus ad eum: miserere mei fili Dauid. ℟. Spes mea. Ad vj. Añ. Cœcus sedebat secus viá, & clamabat: misere mei fili Dauid. ℟. Esto nobis. Ad ix. Aña. Cæcus magis ac magis clamabat, vt eú dominus illuminaret. ℟. Educ de carcere. Ad Mag. Aña. Stans aút Iesus, iussit cæcú adduci ad se, & ait illi, quid vis vt faciam tibi? dñe vt videam: & Iesus ait illi: respice, fides tua te saluú fecit, & cõfestim vidit, & sequebatur illum magnificans Deú.

F E R I A I I. Lect. prima.

AScendit ergo Abram de Gen.
Ægypto ipse, & vxor eius, 13.
& oía quæ habebat, & Loth cú eo ad australé plagá. Erat autem diues valde in possessione auri, & argenti. Reuersusq; est per iter

quo venerat à meridie ī Bethel, vſq; ad locū vbi prius fixerat tabernaculū inter Bethel & Hay, in loco altaris qđ fecerat pri⁹: & inuocauit ibi nomē dñi. Lect. ij.

SEd & Loth, qui erat cū Abrā, fuerūt greges ouiū, & armēta, & tabernacula: nec poterat eos capere terra, vt habitarēt ſimul. Erat q̄ppe ſubſtātia eorum multa: & nequibāt habitare cōiter. Vñ fctā eſt rixa inter paſtores gregū Abrā, & Loth. Le. iij.

EO autē tpe Chanane⁹ & Phe rezęus habitabāt in terra illa. Dixit ergo Abrā ad Loth. Neq̄ ſo ſit iurgium inter me & te, & inter paſtores meos & paſtores tuos: Frēs. n. ſumus. Ecce vniuerſa terra coram te eſt: recede à me obſecro. Si ad ſiniſtram ieris: ego dexteram tenebo: ſi tu dexterā elegeris: ego ad ſiniſtrā pergam. Ad Bñs. An. Tradetur. n. gentib⁹ ad illudendū, & flagellandū, & crucifigendū. Ad Mag. Añ. Oīs plebs vt vidit, dedit laudē Deo.

FERIA III. Lectio prima.

Gen. 1. ELegitq; ſibi Loth regionem circa Iordanē, & receſſit ab oriente. Diuiſiq; ſunt alterutrū à fratre ſuo: Abram habitauit in terra Chanaā, Loth vero moratus eſt ī oppidis q̄ erāt circa Iordanē: & habitauit in Sodomis. ¶ Hoīes autem Sodomitæ peſſimi erant: & pctōres coram dño nimis. Dixitq; dñs ad Abram, poſtquā diuiſus eſt ab eo Loth. Leua oculos tuos in directū, & vide à loco in quo nunc es, ad aquilonē & meridiem, ad orientem & occidentem. Lectio ij.

OMnē terrā q̄ ↄſpicis: tibi dabo, & ſemini tuo vſq; ī ſempiternū: faciāq; ſemē tuum ſicut puluerē terræ. Si qs pōt hoīum numerare puluerē terrę: ſemen quoq; tuum numerare poterit. Surge ergo, & perambula terrā in longitudine & in latitudine ſua: qa tibi daturus ſum eā. Moués igit tabernaculū ſuū Abram venit, & habitauit iuxta conuallem Mābrę, quę eſt in Hebron, ædificauitq; ibi altare domino.

FERIA QVARTA

In capite ieiunij ad Matutinum. Secundum Matthæum. Lect. j.

IN illo tempore: dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocritæ triſtes. Et re. Hom. btī Max. epi. ca. 8.

QUia nōnullorū eſt conſuetudo cariſſimi aduenientis quadrageſimæ dies deuotionis ieiunio præuenire, neceſſario p̄ſens euāgelij decurſa eſt lectio: in qua dñs noſter virtutū ſpūaliū retributor: ſacratā nobis perfectāq; dedit regulam ieiunādi dicens, Cum ieiunatis: non eritis ſicut hypocritæ triſtes. Exterminant enim facies ſuas: vt appareant hominibus ieiunantes. Lect. ij.

NOn enī Deo ieiunat ſed hominibus: qcunq; oſtentatione ieiunij ſui gloriā requirit humanā. Exterminát aūt facies

suas;q̃ merore simulato religiosum vultũ ꝑplorũ oculis mẽtiũtur. Nõ vult enĩ disciplinę cœlestis magister irreligiose agi, q̃ fieri pro religione ꝑcipitur: nec patit̃ inuocãtiũ se laborẽ, quib' ęternã parat mercedẽ: ĩfructuosę iactantiæ vitio deperire. L. ii

NOn eritis inq̃t sicut hypocritæ tristes. Si enĩ vere tristis & męst' es q̃a ieiunas, nullã tibi vt ingrat' apud Deũ gratiã reseruabis: quia q̃uis op' facias bonũ, prauitate tñ degeneris animi inuit' operaris. Si autẽ pro quadã sanctitatis imagine tristitiã simulas: oẽm fructũ pro missionis diuinæ, obsequij tui ostentator amittis. In lau. Cap.

Ioel. 2. COnuertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio & fletu & plãctu: & scindite corda vestra & nõ vestimẽta vestra: ait dñs omnipotẽs. Ad Bñs. An. Cum ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes. Oratio.

PRæsta dñe fidelib' tuis: vt ieiuniorũ veneranda solẽnia, & cõgrua pietate suscipiãt, & secura deuotione percurrant. Per.

Hac die et deinceps vsq; ad cęnã dñi exclusiue, orones.q̃ ĩ singulis ferijs sunt notatæ ad laud. dicant̃ ad tertiã sextã, & nonã: q̃n de tempore agitur. Ad vesp. vero dicant̃ propriæ quæ notatæ sunt per singulas ferias dñi in sabbatis, in quibus semper dicit̃ oratio sequentis dñicæ. Ad iij. Cap. Conuertimini: Ad sextam. Cap.

INEt relinquat impius viã suã, & vir iniquus cogitationes Is. 55 suas: & reuertat̃ ad dñm, & miserebit̃ ei', & ad deũ nr̃m, q̃m multus est ad ignoscẽdũ. Ad ix. Cap.

FRange esurienti panẽ tuũ: & Is. 58 egenos, vagosq; induc in domũ tuã: cũ videris nudum operi eũ, & carnẽ tuam ne despexeris, ait dñs ops. Ad vesp. Cap. Cõuertimini. Ad Mag. Añ. Thesaurizate vobis thesauros in cœlo: vbi nec erugo nec tinea demolit̃. Oro.

INclinantes se dñe maiestati tuæ propitius intende: vt qui diuino munere sunt refecti: cœlestib' semper nutriant̃ auxilijs. Per do. ¶ Prædicta tria capitula dicant̃ quotidie ad horas in quibus notata sunt diebus profestis vsq; ad dominicam in passione. ¶ Hac die & deinceps quotidie dicantur vesperæ ante prandium: nisi in dominicis diebus.

FERIA V. Lectio prima.

FActus est sermo Dei ad Abrã ꝑ visionẽ dicẽs. Noli timere Abrã, Ego ꝓtector tuus sum: & merces tua magna nimis. Dixitq; Abram. Dñe deus q̃d dabis mihi? Ego vadã absq; liberis: & filius procuratoris domus meæ: iste Damascus Eliezer. Lẽtõ ij.

Addiditq; Abrã: Mihi autẽ non dedisti semẽ: & ecce vernaculus meus hęres meus erit. Statimq; sermo dñi factus est ad eum dicens. Non erit hic hęres tuus. sed qui egrediet̃ de vtero tuo: ipsum habebis hæredem. Lẽtõ iij.

E du-

E duxitque eum foras: & ait illi: Suspice cœlū: & numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuum. Credidit Abram Deo: & reputatum est illi ad iustitiam. Ad Bñs. Aña. Dñe, puer meus iacet paralyticus in domo: & male torquetur: amen dico tibi, ego veniā, & curabo eum. Oratio.

DEus qui culpa offenderis, penitentia placaris: preces populi tui supplicātis propitius respice: & flagella tuæ iracundiæ, quæ pro pctīs nostris meremur: auerte. Per do. Ad Mag. Añ. Dñe, non sum dignus vt intres sub tectū meum: sed tm̄ dic verbo, & sanabit puer meus. Oro.

PArce domine, parce populo tuo: vt dignis flagellationibus castigatus, in tua miseratione respiret. Per dominum.

FERIA VI. Lectio prima.

Geñ. 15. DIxit iterum dñs ad Abram. Ego dñs q̄ eduxi te de Hur Chaldæorum: vt darē tibi terrā istā, & possideres eā. At ille ait. Dñe deus, vnde scire possum q̄ possessur⁹ sū eā? Et rñdit dñs. Sume, inq̄t, mihi vaccā triēnē, & caprā trimā & arietē annorū triū: turturē quoq; & columbā. Lc. ij.

Qui tollens vniuersa hęc: diuisit ea per mediū, & vtrasque partes contra se altrinsecus posuit: aues autē non diuisit: descenderuntq; volucres sup cadauera: & abigebat eas Abram. Lcō iij.

Cumque sol occumberet: sopor irruit sup Abram: & horror magnus, & tenebrosus inuasit eū. Dictumq; est ad eum. Scito prænoscens: quod peregrinū futurū sit semen tuum ī terra nō sua, & subijciēt eos seruituti, & affligent quadringētis annis. Veruntamē gētē cui seruituri sunt, ego iudicabo: & post hęc egredientur cū magna substātia. Tu aūt ibis ad pr̄es tuos ī pace, sepult⁹ in senectute bona. Ad Bñs. Añ. Cum facis eleemosynā, nesciat sinistra tua, q̄d faciat dextera tua. Oro.

INchoata ieiunia q̄s dñe benigno fauore prosequere: vt obseruātiā quā corporaliter exhibemus, mentibus etiam sinceris exercere valeamus. Per dom. Ad mag. Aña. Tu autē cum oraueris, intra in cubiculū, & clauso ostio ora patrem tuum. Oro.

TVere dñe populum tuum: & ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduersitas, si nulla dominetur iniquitas. Per dominū.

SABBATHO. Lectio prima.

SArai vxor Abrahā nō genuerat liberos: sed habens ancillam Ægyptiā nomine Agar: dixit marito suo. Ecce conclusit me dñs ne parerem. Ingredere ad ancillā meam: si forte saltem ex illa suscipiam filios. Lcō ij. Geñ. 16.

Cūq; ille acquiesceret deprecanti: tulit agar ęgyptiā Ancillā suā post annos decē, quam habitare cęperat ī terra Chanaā: & dedit eā viro suo, vxorē. Qui īgressus est ad eam. At illa cōcepisse se videns,

dens, despexit dñam suã. Le.iij
Dixit Sarai ad Abram. Inique agis cõtra me. Ego dedi ancillã meã in sinũ tuũ, q̃ videns quod conceperit: despectui me habet. Iudicet dominus inter me & te. Cui respondens Abraham. Ecce, ait, ancilla tua in manu tua est, vtere ea vt libet. Ad Bñs Aña. Quare ieiunauimus, & non aspexisti? humiliauimus animas nostras, & nescisti? Oratio.

Adesto domine supplicatio nibus nostris, & concede: vt hoc solẽne ieiuniũ quod animis, corporibusq; curandis salubriter institutum est, deuoto seruitio celebremus. Per domin.

DOMINICA I.

2.Co. 6. ¶ xl. sabbat. pcedẽti ad vesp. Cap.

Hortamur vos ne in vacuum gratiam Dei recipiatis: ait enim, tpe accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te. ℟. Emendemus. iij. Hymnus.

Audi benigne cõditor, nr̃as pces cũ fletibus: in hoc sacro ieiunio, fusas q̃dragenario.
Scrutator alme cordium, infirma tu scis virium, ad te reuersis exhibe, remissionis gratiam.
Multũ quidẽ peccauimus: sed parce cõfitentibus, ad laudẽ tui noĩs, confer medelã languidis.
Sic corp⁹ extra cõteri, dona per abstinentiã, ieiunet vt mens sobria, a labe prorsus criminum.
Præsta beata trinitas: concede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis ieiuniorum munera. Amen. ℣. Angelis suis deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus vijs tuis. Ad Mag. Añ. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis: in his ergo diebus exhibeamus nos, sicut Dei ministros, in multa patiẽtia, in vigilijs, & ieiunijs, in charitate non ficta. Oro.

Deus qui ecclesiam tuam annua quadragesimali obseruatione purificas: præsta familiæ tuæ, vt quod a te obtinere abstinendo nititur: hoc bonis operibus exequatur. Per domi. Ad comple. ℟. In pace in idipsum. Dormiam & requiescam. ℣. Si dedero somnum oculis meis: & palpebris meis dormitationem. Dor. Gloria. In. Hoc ℟. dicatur tm̃ in sab. & dñicis diebus, & festiuis in vtraque cõple. vsq; ad sab. ante dñicã in passione exclusi. cæteris autẽ diebus dicatur ℟. In man⁹. Hym.

Christe qui lux es & dies, noctis tenebras detegis: lucisque lumen crederis, lumen beatum prædicans.
Precamur sancte dñe: defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies, quietã noctem tribue.
Ne grauis somn⁹ irruat: nec hostis nos subripiat: nec caro illi cõsentiens, nos tibi reos, statuat.
Oculi somnũ capiant, cor ad te semper vigilet: dextera tua protegat, famulos qui te diligunt.

Defen-

D efensor nr̃ aspice, insidiantes reprime: guberna tuos famulos quos sanguine mercatus es.
M emento nostri dñe, in graui isto corpore: qui es defensor animæ, adesto nobis domine.
P ræsta pater ops. Prędict⁹ hym. dicat quotidie vsq; ad diem cœnę exclusi. Ad nũc dimittis Aña.
E uigila sup nos ęterne saluator ne nos apprehendat callidus tẽtator, quia tu fact⁹ es nobis sempitern⁹ adiutor. Hęc aña. dicat sup Nũc dimit. per xv. dies: nisi in Annunciatione qñ infra hoc tempus euenerit. Ad Mat. Inuit.
Nõ sit vobis vanum, mane surge te ante lucem. Quia ꝑmisit dñs coronam vigilantibus. Hymn.
S Vmmi largitor premij, spes qui es vnica mundi: preces intende seruorum, ad te deuote clamantium.
Nostra te ꝯscientia, graue offendisse mõstrat: quã emundes supplicamus, ab omnibus piaculis.
S i renuis, quis tribuet? indulge quia potens es: te corde rogare mundo, fac nos precamur, dñe.
E rgo nunc accepta nostrũ, qui sacrasti ieiunium: quo mystice paschalia, capiam⁹ sacramenta.
Summa nobis hoc conferat, in deitate trinitas, in qua gloriatur vn⁹, ꝑ cuncta sæcula de⁹. Amen.
In j. noc. Añ. Seruite dño. ℣. Dicet dño susceptor me⁹ es tu, ℟. Et refugiũ meũ de⁹ meus. Lec. j.
Ioel. 2 C Anite tubã in sion, sanctificate ieiuniũ, vocate cœtum, congregate populũ, sanctificate ecclesiã, coadunate senes, cõgregate paruulos, & sugẽtes vbera. Egrediat sponsus de cubili suo, & sponsa de thalamo suo. Inter vestibulũ & altare plorabũt sacerdotes ministri dñi: & dicent. Parce dñe, parce populo tuo: & ne des hæreditatẽ tuã in opprobrium, vt dominentur eis nationes. Quare dicũt in populis, vbi est deus eorum? Zelatus est dñs super terram suã: & pepercit populo suo. ℟. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis: cõmendem⁹ nosmetipsos in multa patiẽtia, ĩ ieiuniis multis Per arma iustitię virtutis Dei. ℣. In omnibus exhibeamus nosmetipsos, sicut dei ministros, in multa patientia. Per ar. Lect. ij.
E T peruenit verbum Ionæ ad Ione 3. regem Niniuæ. Et surrexit de solio suo: & abiecit vestimentũ suum a se, & indutus est sacco, & sedit ĩ cinere. Et clamauit, & dixit in Niniuę, ex ore regis & principũ eius, dicens. Homines, & iumenta, & boues, & pecora, non gustent quidquã, nec pascant, & aquã nõ bibant: & operiant saccis hoĩes & iumenta: & clament ad dñm in fortitudine, & conuertat vir a via sua mala, & ab iniquitate q̃ est in manibus eorũ. Quis scit si ꝯuertat & ignoscat Deus? ℟. In oĩbus exhibeamus nos, sicut dei ministros, in multa patiẽtia. Vt non vituperetur ministerium nostrũ. ℣. Ecce nunc

nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis, nemini dantes vllam offēsionem. Vt. Lectio iij.

NOlite ieiunare sicut vsque ad hanc diē: vt audiatur in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiuniū qd elegi, per diē affligere hominē animā suam? Nunquid contorquere quasi circulū caput suū, & saccum, & cinerem sternere? Nunquid istud vocaui ieiuniū & diem acceptabilē dño? Nonne hoc magis est ieiunium qd elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimētes, dimitte eos q cōfracti sunt liberos, & omne on⁹ disrūpe, frāge esurieti panē tuū: & egenos, vagosq; induc in domū tuā. Cū videris nudū, operi eū: & carnē tuam ne despexeris. Tunc erūpet quasi mane lumen tuū: & sanitas tua citi⁹ orietur. ℟. Emendemus in melius quæ ignorāter peccauimus, ne subito pꝛoccupati die mortis, quæram⁹ spatiū pænitētiæ, & inuenire nō possim⁹. Attēde dñe, & miserere: quia peccauimus tibi. ℣. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nřis: iniuste egimus, iniquitatē fecimus. Attende. Gloria. Attēde. In ij. noc. ℣. Ipse liberauit me de laqueo ve. ℟. Et a verbo aspero. Basilius sermo 2. de ieiunio. Lectio iiij.

ESt quidē omni tempore ieiuniū vtile, volentibus ipsum. Neq; enim dæmonum insultus ieiunantes impetere audet, & custodes vitæ nostræ, angeli, libentius perseuerant apud eos, q animā habent per ieiuniū purgatā: nunc vero multo amplius cū in oēm terrarū orbē preconium ipsius annunciat, & neq; insula aliqua neque terra firma, non ciuitas, non gens, nō extremitas est, ad quā pdicatio ipsius non pueniat, sed & exercitus, & viatores, & nauigatores, & mercatores, oēs æqualiter & præceptum audiūt, & cum gaudio suscipiunt. Quare nemo seipsum ex ieiunantium cathalogo eximat, in quo oīa genera, & omnis ętas, & oēs dignitatū differentiæ recensent. ℟. Paradisi portas aperuit nobis ieiunij tēpus: suscipiamus illud orantes & deprecantes. Vt in die resurrectionis cum dño gloriemur. ℣. Ecce nunc tēpus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia. Vt. Lect. v.

ANgeli sunt qui per singulas ecclesias ieiunantes describunt. Vide ne propter paruā edulioꝛū voluptatē damnū incurras, vt ne ab angelo in numerum ascribaris: & teipsum criminis desertoris reū apud exercit⁹ lustratorem statuas. Minus periculum esset, si abiecto scuto in acie fugitiuus deprehendereris, quā si magno scuto ieiunio abiecto appareas. Diues es: ne afficias contumelia ieiuniū, ne aliquando te apud ieiunioꝛū legislatorem accuset. Pauper cauillis non imperat ieiuniū, iam olim

ipsum

ipsum cõtubernale habens. Mulierib' autem velut respirare.ita etiã ieiunare proprium est,& sm naturã.Pueri velut plantæ virides ieiunij aqua irrigentur. Senib' assuetudo ac familiaritas ab antiquo ad ipsum leuem facit laborem.℟. Scindite corda vr̃a & nõ vestimenta vestra. Et conuertimini ad dñm Deum quia benign' & misericors est. ℣. Reuertimini vnusquisq; a via sua mala & a pessimis cogitationibus vestris.Et cõuertimini. Lect.vj.

IEiun'ũ angelorũ similitudo, iustorum contubernalis vitæ castigatio. Hoc Moysen legislatorem fecit, ieiunij fruct' est Samuel.Hoc magnũ Sansonem instar nutricis enutriuit; & donec viro ipsum aderat per miliaria hostes cadebant: & portę inimicorũ diuellebant', & leones manuũ robur non sustinebant: vbi vero ebrietas,& scortatio ipsum apprehendissent: iã hostibus captu facilis erat: & oculis priuat' ludibrium pueris alienigenis expositꝰ erat.Elias ieiunans,cõclusit cælũ per annos tres,& menses sex.Cũ enim multã iniuriam ex satietate nesci nosset: necessario ipsis inuitum ex fame ieiunium induxit, per quod pctm̃ ipsorũ iã ad immodestiã diffusum cõpescuit ac finiuit per ieiunium, velut cauterij vltiõem aut sectionem mali progressu ampliore 1 tercepto. ℟. Abscõdite eleemosynã ĩ sinu pauperis, & ipsa orat pro vobis ad dñm. Quia sicut aqua extinguit ignem: ita eleemosyna extinguit pctm̃. ℣. Date eleemosinã dicit dñs: & ecce omnia mũda sunt vobis. Quia. Gloria. Quia. In iij.noctur. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟.Et sub pennis eius sperabis.

Secundum Matthæũ Lectio vij.

IN illo tempore. Ductus est Iesus in desertum à spiritu:vt tentaretur a diabolo. Et reliq.

Homilia beati Gregorij papæ.

Dubitari a quibusdam solet, à quo spũ ductus sit Iesus in desertum: pp hoc quod subditur, Assumpsit eũ diabol' in sanctam ciuitatem. Et rursus. Assumpsit eũ in montem excelsum.Sed vere & absq; vlla quęstione cõuenienter accipit',vt a spũ scõ in desertum ductus credat', vt illuc eum suus spũs duceret: vbi hũc ad tentandũ malign' spũs inueniret. ℟. In ieiunio & fletu orabant sacerdotes dicentes. Parce dñe,parce pplo tuo, & ne de hæreditatem tuã ĩ perditionem. ℣ Inter vestibulum & altare plorabant sacerdotes dicentes.Parce. Lect.viij.

SEd ecce cũ dicit': deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctã ciuitatem a diabolo assumptus: mens refugit: humanę hoc audire aures expauescunt. Qui tñ non esse incredibilia ista cognoscimus: si in illo & alia facta pensamus. ℟. Tribularer si nescirem misericordias tuas dñe tu dixisti nolo mortem pctõris:

sed

sed vt conuertatur & viuat. Qui Chananeã & Publicanum vocasti ad pęnitentiã. ℣. Et Petrum lachrymantem suscepisti misericors domine. Qui. Lectio ix.

Certe iniquorũ omnium diabolus caput est: & hui⁹ capitis membra sunt oẽs iniqui. An nõ diaboli mẽbrũ fuit Pilatus? An nõ diaboli mẽbra iudei p̃sequentes, & milites crucifigentes fuerũt? Quid ergo mirũ si se ab illo p̃misit in montem duci: qui se pertulit etiã à membris illius crucifigi? Non est indignũ redẽptori nr̃o, ꝙ tentari voluit, q̃ venerat occidi. ℟. Ductus est Iesus in desertũ a spiritu vt tentaretꝰ a diabolo. Et accedẽs tẽtator dixit ei. Si fili⁹ Dei es, dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cum ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, postea esurijt. Et acce. Gloria. Si filius. Ductus. ℣. In manibus portabunt te. ℟. Ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuum. In lau. Añ.

Cor mũdũ crea in me deus, & spm̃ rectũ innoua in visceribus meis. ps. Miserere. 15. Añã. O dñe saluũ me fac, o dñe bene prosperare. ps. Confitemini. 43. Añã. Sic benedicã te in vita mea dñe: & in noĩe tuo leuabo man⁹ meas. ps. Deus de⁹. 81. Añã. In spiritu humilitatis & in animo ꝯtrito suscipiamur dñe à te: & sic fiat sacrificiũ nostrum: vt a te suscipiatur hodie, & placeat tibi dñe deus. Cantu. Bndicite. 49. Añ. Laudate Deum cęli cęlorum & aquę oẽs. ps. Laudate. Cap. Hortamur. Hymnus.

Iam Chrẽ sol iustitię: mentis diescant tenebrę: virtutum vt lux redeat: terris diẽ cũ reparas.

Da tempus acceptabile, & pænitens cor tribue: ꝯuertat vt benignitas: quos lõga suffert pietas.

Quiddamq; pęnitẽtię: da ferre quãuis grauiũ: maiori tuo munere: quo demptio sit criminum.

Dies venit dies tua: in qua reflorent omnia: lætemur in hac vt tuæ: per hanc reducti gratiæ.

Te rerum vniuersitas: clemens adoret trinitas: & nos noui p veniã: nouum canamus canticum. Amen. ℣. Scuto circundabit te veritas eius. ℟. Nõ timebis a timore nocturno. Ad Bñs. Añ. Duct⁹ est Iesus in desertum a spũ, vt tentaretꝰ a diabolo: & cum ieiunasset q̃draginta diebus & quadraginta noctib⁹, postea esurijt. Añ ij. Añ. Iesus aũt cũ ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, postea esurrijt. Ad iij. añ. Non ĩ solo pane viuit homo, sed in omni verbo, quod ꝓcedit de ore Dei. Cap. Hortamur. ℟. Participem me fac deus oĩum timentiũ te, Et custodientium mãdata tua. ℣. Aspice in me, & miserere mei, sm̃ iudiciũ diligentium nomen tuum. Et cu. Gloria. Participem. ℣. Dicet dño. Ad vj. Añ. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctã ciuitatem, & statuit eum supra pinnaculum

culum templi, & dixit ei: si fili⁹ Dei es: mitte te deorsum. Cap.

Ecce nunc tps acceptabile, ecce nūc dies salutis, nemini dantes vllā offensionē: vt non vituperetur ministerium nfm. ℞. Ab oī via mala prohibui pedes meos, Vt custodiā mandata tua dñe. ℣. A iudicijs tuis non declinaui qa tu legem posuisti mihi. Vt. Gloria. Ab. ℣. Ipse liber. Ad ix. Añ. Vade sathana, nō tentabis dominum Deū tuum.

Capitulum.

2. co. 6. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia: in ieiunijs multis per arma iustitiæ. ℞. Septies in die laudem dixi tibi dñe deus meus, Ne perdas me. ℣. Errani sicut ouis q̄ perierat. : require seruuū tuū dñe qa manda ta tua nō sum oblitus. Ne. Gloria. Septies in. ℣. Scapulis suis. Prædicta ℞ia dicātur ad horas per quindecim dies qn̄ de tēpore agitur. Ad vespe. cap Hortamur. Prædicta tria capl'a dicantur ad horas ī qb⁹ notata sunt ī dñicis diebus vsq; ad vesp. sabbat. ante dñicā in passione exclusi. Hym. Audi benigne. ℣. Angelis suis. mādauit. Prędicti. hym. & ℣ si. ad matu, & ad vesp. & ad alias horas in quib⁹ notati sunt dicātur vsq; ad vesp. sabbathi ante dñicā in passione exclusiue quando de tēpore agitur. Ad Mag. antipho. Reliquit eū tentator & accesserunt angeli & ministrabant ei.

FERIA II. Lectio prima.

Hæc dicit dñs deus, ecce in diebus illis in tempore illo cū cōuertero captiuitatem Iuda & Ierusalē, congregabo omnes gentes: & deducā eas in vallem Iosaphat: & disceptabo cum eis ibi super populo meo & hæreditate mea Israel: quos dispersuerunt in nationib⁹: & terrā meam diuiserunt: & super populum meum miserūt sortem. Leō ij. Ioel. 3.

Augustin⁹ in sermo. 67. de tpe

Quid faciemus carissimi ī illo metuendo iudicij die, cum tremente mundo, dñs præcinentibus angelorum buccinis, in illo maiestatis suę throno, circundatus cœlestis militię luce cōsederit? Ibiq; de terræ gremio, & antiquo puluere suscitato humano genere, astante testimonio conscientiæ singulorum, positis in conspectu peccatorum pœnis, iustorūq; præmijs, rationē vitæ cęperit postulare, & plus iam iustus quàm misericors, seueritate iudicis, cōtemptæ misericordiæ, reos cęperit accusare. Lectio iij.

Qui tunc erit stridor dentium, cū sanctorū multitudinę ad dexterā regis & ad gloriā segregata, peccati populus in profundo tartari sine vlla miserationis ac veniæ spe demersus, excludi se tenebris suis à beata sanctorum luce viderit, & in profundi sinū sine fine descendens, Vrgente os suum puteo, æterna supplicia & perpetuā mortē non moriturus

aspe-

aspexerit? Quã vellet miser cum pauperum gloriã viderit, duris quondã paupertatis subiacuisse laboribus: & in illa vita, quæ cum vita moreretur, mala portasse, ne ad illa æterna mereretur supplicia peruenire. Ad bñs. añ. Venite bñdicti patris mei precipite regnũ quod vobis paratum est ab origine mundi. Oratio.

CONuerte nos deus salutaris nr̃: & vt ieiunium quadragesimale nobis ꝓficiat, mentes nostras cęlestibus instrue disciplinis. Per d. Ad i. añ. Viuo ego dicit dñs, nolo mortem pctõris: sed vt magis cõuertat & viuat. Ad iij. Aña. Aduenerunt nobis dies pęnitẽtię, ad rediméda pctã & saluandas animas. Ad vj. Añ. Cõmẽdem⁹ nosmetipsos ĩ multa patiẽtia, in ieiunijs multis, p arma iustitiæ. Ad ix. Añ. Per arma iustitiæ virtutis Dei, cõmendem⁹ nosmetipsos, in multa patiẽtia. Añę pdictæ ad horas dicãtur quotidie ĩ ꝓfestis dieb⁹ vsq; ad passionem dñi. Ad mag. Aña. Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis, dicit dñs. Oro.

ABsolue qs domine nostrorum vincula peccatorum: & quicquid pro eis meremur propitiatus auerte. Per dominũ.

FERIA III. Lectio prima.

Gen. 17. POstquam vero nonaginta & nouem annorum esse cęperat Abram: apparuit ei deus. Dixitque ad eum, Ego dominus omnipotens, Ambula corã me: & esto pfectus. Ponãq; fędus meũ inter me & te: & multiplicabo te vehementer nimis. Cecidit Abram pronus in faciẽ. Lctõ ij. Dixitq; ei deus. Ego sum, & põnã pactũ meũ tecũ: erisque pater multarũ gẽtiũ. Nec vltra vocabitur nomẽ tuum Abram, sed appelaberis Abrahã: quia patrem multarũ gentium ↄstitui te. Faciamq; te crescere vehementissime: & ponam te in gentibus, regesque ex te egredientur: Et statuam pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generationibus suis fœdere sempiterno: vt sim deus tuus, & seminis tui post te. Lectio iij.

S. Augustin⁹ in sermo. 48. de tpe. Abrahã sine opere iustificat ex fide, & quicqd illi legali posset obseruatiõe cõferri: totũ credulitas sola donauit. Ipse sibi fuerat lex: q legẽ non acceperat, natura tñ qdqd legis fuerat obseruabat. Abrahã pater nr̃ radicem fidei nõminisq; christiani habebat: qui cũ ex proprietate genuina ad incerta atq; peregrina iuberet exire: tota deuotione compleuit. Cui in re tam dura nulla dubitatiõ fuit: sed sentẽtiã Dei, tanq̃ q optare videret accepit. Ad Bñs aña. Intrauit Iesus in tẽplũ Dei, & eijciebat oẽs vendentes & ementes: & mensas nũmulariorum, & cathedras vendentiũ columbas, euertit. Oratio.

REspice dñe familiã tuam, & præsta, vt apud te mẽs nr̃a

tuo desiderio fulgeat, quæ se car nis maceratione castigat. Per. Ad Mag. aña. Abijt Iesus foras extra ciuitatē ī Bethaniā: ibique docebat eos de regno dei. Oro. Ascendant ad te dñe preces nostræ, & ab ecclesia tua cunctā repelle nequitiā. Per do.

FERIA IIII. Lectio j.

Gen. 18. Apparuit autē Abrahæ dñs in conualle mābræ, sedenti ī ostio tabernaculi sui: in ipso feruore dei. Cūq; eleuasset oculos, apparuerunt ei tres viri stantes prope eum. Quos cū vidisset: cucurit in occursum eorum, de ostio tabernaculi sui, & adorauit in terra, & dixit. Dñe si īueni grām ī oculis tuis: ne trāseas seruū tuū: sed afferā pauxillū aquæ & lauentur pedes vestri: & requiescite sub arbore. Ponāq; buccellā panis, & cōfortet cor vestrum, postea transibitis. Idcirco enim declinastis ad seruū vestrū. Qui dixerūt. Fac vt locutus es. Lc. ij. S. Augustinus in sm. 68. de tpē. Excepit Abraham peregrinum quercus arbor humana, q̄ veniētem æstiuo sole decoctū, amæni tatis suæ vmbraculo refoueret. Sub qua cōstituitur qualecūq; suffugiū, angustū qdē hoī, sđ sufficiens maiestati. Dignū Deo palatium fides deuota pingebat, in quo fuisset maiestas supna transitura. Cū ergo illic posit' curiosis oculis cælū intētaret, ecce subito ī triū virorū psona, maiestas incorporea descendit. Accurrit, pperat, manⁿ suppli ceś tēdit: & transeuntiū genua osculat. Dñe, ait, si īueni grām corā te: ne tran sieris puerū tuum. Videtis, Abraham tribus occurrit, & vnū adorat: trina vnitas, & vna trinitas. Idē Augustinus in sermone septuagesimo de tēpore. Lectio iij. Sed attendite frēs, & videte qualiter Deus apparuit Abrahæ, & qualiter apparuit Loth: & videte si nō dispēsatione sancti spūs p meritis res geruntur? Veniunt ad Abrahā tres viri in meridie, venerunt ad Loth duo tm̄, & in vespere. Non enim sustinebat meridianæ lucis magnitudinē Loth: Abrahā vero poterat plenū fulgorē lucis accipere. Loth excepit quippe sed duos tm̄: & nōn integrā trinitatē. Et qa meritis multo inferior erat Abrahā, nec vitulū saginatū habuit; nec in tribus mensuris similaginis, mysteriū trinitatis agnouit. Attamen, quia vel hoc quod potuit, benigno animo obtulit: de pditione Sodomorum liberari promeruit. Ad Bñs añ. Generatio hæc praua & peruersa signū quærit: & signū non dabitur ei, nisi signū Ionæ prophetæ. Oro. Preces nostras quęsumus dñe clementer exaudi, & contra cūcta nobis aduersantia, dexteram tuæ maiestatis extende. Per. Ad Mag. aña. Sicut fuit Ionas in ventre cæti tribus diebus & tribus noctibus: ita erit filius hominis in corde terræ. Oratio.

MEntes nostras q̄s dñe lũi-ne tuę claritatis illustra: vt videre possim⁹ q̄ agenda sunt: & q̄ recta sũt, agere valeamus. p.

FERIA V. Lectio prima.

VIsitauit dñs Sarã sicut promiserat: & impleuit, quę locutus est. Concepitq; & peperit filium in senectute sua? tpe quo pdixerat ei deus. Vocauitq; Abrahã nomẽ filij sui quem genuit ei Sara, Isaac, & circũcidit eũ octauo die sicut pceperat ei deus, cũ esset centũ annorũ. Hac quippe ætate pr̃is nat⁹ est Isaac. Lcõ ij.

Dixitque Sara. Risum fecit mihi deus: & quicunq; audierit corridebit mihi. Rursumq; ait. Quis auditurus crederet Abraham: ꝙ Sara lactaret filiũ quẽ peperit ei iã seni? Creuit igit̃ puer & ablactat⁹ est. Fecitque Abrahã grãde ꝯuiuiũ in die ablactationis eius. Origenes sup Genesim. Lcõ iij.

Sui filij Isaac diẽ natalẽ nõ celebrat Abrahã: sed celebrat diem depositionis a lacte, & facit ꝯuiuiũ magnũ. Isaac risus vel gaudiũ interpretat̃. Quis ergo est vt talẽ filiũ generet? Ille nimirũ q̄ dicebat de ijs quos p euangeliũ genuerat. Vos enĩ estis gaudium meum & corona gloriæ dei. De huiusmodi filijs cũ fuerint a lacte depulsi fit cõuiuium & lętitia magna: de his qui nõ iã lacte ĩdigẽt sed cibo forti, qui pro possibilitate sumẽdi exercitatos habẽt sensus ad discretionem boni vel mali: de illis non fit ꝯuiuium de q̄b⁹ dicit apl's: lac vobis potũ dedi nõ escã. Nondũ enim poteratis sed nec adhuc q̄dem potestis. Ad bñs. Añ. Si vos manseritis in sermone meo, vere discipuli mei eritis: & cognoscetis veritatem: & veritas liberabit vos. Oratio.

DEuotionem populi tui quæsumus domine benignus intende: vt qui per abstinentiam macerantur in corpore: per fructum boni operis reficiantur in mente. Per dominum nostrum. Ad Magnificat. Añ. Ego enim ex Deo processi & veni; neque enim a meipso veni, sed pater meus ille me misit. Oratio.

DA quæsumus dñe populis Christianis: & quę profitẽtur agnoscere, & cæleste munus diligere quod frequentant. Per.

FERIA VI. Lectio prima.

QVę postq̄ gesta sunt: tentauit deus Abraham, & dixit ei ad eũ. Abraham: Abrahã, At ille respõdit. Adsum. Ait illi. Tolle filium tuum vnigenitum quem diligis Isaac: & vade in terram visiõis: atq; ibi offeres eum ĩ holocaustum super vnum mõtiũ quẽ monstrauero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens strauit asinum suum, ducẽs secũ duos iuuenes, & Isaac filiũ suũ. Cumq; concidisset ligna in holocaustum: abijt ad locum quẽ præceperat ei deus. Lectio ij. Gen. 22.

Ex August. lib. xvj. de ciuit. dei.

Nunqĩ crederet Abrahã ꝙ victimis de⁹ delectaretur humanis:

quātũis diuino intonãte pcepto obediendũ sit, non disputãdum. Veruntñ Abrahã cõfestim filiũ cũ fuisset immolaturus, resurrecturũ credidisse laudandus est. Dixerat nãq; illi de⁹, cũ de ancilla & filio eius foras eijciendis, voluntatẽ cõiugis nollet implere. In Isaac vocabit' tibi semen. Hãc ergo promissionẽ pr̃ pius fideliter tenens, quia per hunc oportebat impleri, quem deus iubebat occidi: non hęsitauit ꝙ sibi reddi poterat immolatus, q dari poterat nõ speratus. Lcõ iij. Sic intellectũ est & in epistola ad hebreos & sic expositũ est. Fide inquit, præcessit Abrahã in Isaac tentat⁹, & vnicũ obtulit, qui promissiones suscepit, ad quẽ dictũ est: in Isaac vocabit' tibi semen: Cogitãs qa ex mortuis excitare põt Deus. Proinde addidit. Pro hoc etiã eũ, & in similitudinem adduxit. Cui⁹ similitudinẽ? nisi illius de quo dicit idẽ apostolus, qui proprio filio nõ pepercit, sed pro nobis oĩbus tradidit illum? Propterea & Isaac sicut dñs crucẽ suã, ita sibi ligna ad victimæ locũ q̃bus fuerat imponẽd⁹ ipse portauit. Ad Bñs Añ. Angel⁹ dñi descẽdebat de cœlo, & mouebat' aqua, & sanabatur vn⁹. Oratio.

Esto domine propitius plebi tuę: & quã tibi facis esse deuotam: benigno refoue miseratus auxilio. Per. Ad Mag. Añ. Qui me sanum fecit: ille mihi præcepit: tolle grabatum tuum & ambula in pace. Oratio.

Exaudi nos misericors deus: & mentibus nostris gratiæ tuę lumen ostende. Per dominũ nostrum Iesum Christum.

SABBATHO. Lectio prima.

HÆ quoque sunt generationes Isaac filij Abraham. Gen. 25. c. Abrahã genuit Isaac: q cũ quadragita esset annorũ, duxit vxorem Rebeccã filiã Batuelis syri de Mesopotamia sororem Labã. Deprecatus est Isaac dominum ꝓ vxore sua: eo ꝙ esset sterilis. Qui exaudiuit eũ, & dedit conceptũ Rebeccæ: sed collidebantur in vtero eius paruuli. Quæ ait. Si sic mihi futurũ erat, quid necesse fuit concipere? Lcõ ij. Perrexitꝗ; Rebecca vt cõsuleret dñm. Qui rñdẽs ait. Duę gentes sunt in vtero tuo: & duo ppl'i ex ventre tuo diuident': populusq; populũ superabit: & maior seruiet minori. Iã tẽp⁹ pariendi aduenerat: & ecce gemini in vtero ei⁹ reperti sũt. Qui primus egressus est, rufus erat & tot⁹ ĩ morẽ pellis hispid⁹. Vocatumq; est nomen ei⁹ Esau. Protin⁹ alter egrediẽs: plãtã fratris tenebat manu. Et idcirco appellauit eum Iacob. Augus. serm. 78. de tpe. L. iij. Lectio nobis de beato Isaac & sctã Rebecca, & paruulis qui in eius vtero collidebant', recitata est. Quod aũt beat⁹ Isaac typum habuerit dñi saluatoris pene nulli habet' incognitũ. Isaac ergo Chrm dñm: btã autẽ Rebec-

ta ecclesiá figurauit. Cōcepit ergo corporaliter de beato Isaac Rebecca: quia ↄceptura erat spiritualiter de Chr̄o eccl'ia. Sed sicut duo puuli in vtero Rebeccæ collidebant: sic in vtero ecclesiæ duo sibi ppl'i iugiter aduersant. Bonorū desideriū est, vt q mali sūt corrigant: malorū studiū ē, vt qui boni sūt, ↄsumant. Vnum est genus piorū, quod ad cęlum erigit p humilitatem: aliud impiorū, quod ad infernū demergitur per elationē. Ad Bñs. Aña. Assumpsit Iesus discipulos suos, & ascendit in montem: & transfiguratus est ante eos. Oratio.

POpulū tuū q̄s dñe ꝓpiti⁹ respice, atq; ab eo flagella tuæ iracundię clementer auerte. Per.

DOMINICA II.

in xl. sabbato precedēti ad vesp. ℞. Det tibi deus.iij. Ad M. Añ. Domine bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū: Moysi vnum: & Elię vnum. Oratio.

DEus qui cōspicis omni nos virtute destitui, interius exteriusque custodi: vt ab oībus aduersitatib⁹ muniamur ī corpore, & a prauis cogitationibus mundemur in mēte. Per do. Ad mat. inui. Q̄m deus magnus dñs, Et rex magnus super oēs deos. Hic ℣. ī psalmo intermittatur postquam secunda vice dictum fuerit inuita. Lectio j.

Gen. 27. SEnuit Isaac, & caligauerunt oculi eius: & videre non poterat. Vocauitque Esau filium suum maiorē: & dixit ad eum. Fili mi. Qui respōdit. Adsum. Cui pater. Vides inquit quód senuerim, & ignorē diē mortis meę? Sume arma tua: pharetrā & arcū: & egredere foras. Cūq; venatu aliquid apprehēderis, fac mihi inde pulmētū sicut velle me nosti: & affer vt comedam, & benedicat tibi aīa mea antequā moriar. ℞. Tolle arma tua pharetrā & arcum: & affer de venatione tua, vt comedā. Et bñdicat tibi aīa mea. ℣. Cunque venatu aliquid attuleris, fac mihi inde pulmentū, vt comedā. Et bene. Lcō. ij.

QVod cū audisset Rebecca, & ille abijsset in agrū, vt iussionem patris expleret: dixit filio suo Iacob. Audiui patrem tuum loquentē cū Esau fratre tuo: & dicentē ei. Affer mihi de venatione tua, & fac cibos vt comedam: & benedicā tibi coram dño antequam moriar. ℞. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni, quē bñdixit dñs: crescere te faciat Deus meus sicut arenā maris, Et donet tibi de rore cœli benedictionem. ℣. Qui maledixerit tibi sit ille maledict⁹: & qui bñdixerit tibi, benedictionibus repleatur. Et do. Lcō. iij.

NVnc ergo fili mi acquiesce cōsilijs meis, & pergēs ad gregem affer mihi duos hædos optimos: vt faciā ex eis escā patri tuo, quibus libēter vescitur.

Quas

Quas cum intuleris, & comederit, benedicat tibi priusq̃ moriatur. R. Det tibi de⁹ de rore cœli, & de pinguedine terrę abundãtiã: seruiãt tibi tribus & populi. Esto dñs fratrũ tuorum. V. Et incuruentur ante te filij matris tuę. Esto. Gloria. Esto. Lectio iiij. Amb. de patriar. Iac. & vita btã.

BEatus patriarcha Isaac & scã Rebecca pio affectu certabat vt neutrũ filiũ ĩferiorẽ faceret, sed vtrũq; equalẽ: vicit tñ ille q̃ pferebat oraculo, vicit impigritia tarditatẽ, mansuetudo duritiã. Dũ alter venatu aspero predã quęrit agrestẽ, hic mitiũ cibos morũ, hic domesticã gratiam, hic tenerę mansuetudinis atq; pietatis pio pri dulces epulas ministrauit, plus placet ĩ animis q̃cq̃d occurrerit quã q̃cq̃d affectatũ putaueris differendũ. R. Quis igit ille est, qui dudum captã venationẽ attulit mihi, & comedi ex oĩbus priusquã tu venires? Benedixiq; ei, & erit bñdictus. V. Dñm tuũ illũ constitui & omnes fratres eius seruituti illius subiugaui. Benedi. Lectio v.

ACcessit ad oues Iacob, & attulit innocentiæ partus, vel sacrę pphetiæ munera, quia patriarchæ cibũ nullũ credidit dulciorẽ esse quã Christum, q̃ sicut ouis ad occisionẽ ductus est, & sicut agn⁹ ad victimã: hũc dublico parenti vel pplo cui⁹ typũ gerebat, cibum vtilẽ iudicabat quo futura erat remissio pctõrũ. Ideo stolã accepit fratris sui q̃a senili pstabat sapientia. Ideo iunior frater seniorẽ fratrẽ exiuit q̃a fidei emicuit dignitate. R. Dum exiret Iacob de terra sua, vidit gloriã Dei, & ait: quã terribilis est locus iste? Non est hic aliud, nisi dom⁹ Dei & porta cęli. V. Vere dominus est in loco isto, & ergo nesciebam. Non. Lectio sexta.

HAnc stolam ecclesiæ typo Rebecca protulit, & dedit filio iuniori stolam veteris testamenti, stolã propheticã & sacerdotalẽ, stolã illã regalẽ dauidicam, stolã Salomonis, Ezechiæ & Iosię regum: & dedit populo christiano qui vti amictu sciret accepto, quĩ popul⁹ iudęorũ eã sine vsu habebat, & proprios nesciebat ornat⁹. Iacebat hęc stola in vmbra abiecta atq; neglecta obscurabat enim tenebrosa impietatis caligine: nec in angusto corde populi iudaici latius poterat explicari. Induit eã christianus populus, & refulsit, & illuminauit eã suę fidei claritate & piorum luce factorũ. R. Si dñs deus meus fuerit mecum in via ista per quã ego ambulo: & custodierit me: & dederit mihi panẽ ad edendũ, & vestimentũ quo operiar, & renocauerit me cum salute. Erit mihi dñs in refugiũ, Et lapis iste in signum. V. Surgens mane Iacob tulit lapidẽ, & erexit in titulum: fudensque oleũ desup ait. Erit. Gloria. Et.

Secundum Matthæũ. Lectio vij.

ca. 15 IN illo tpe. Egressus Iesus secessit in partes tyri & sidonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa: clamauit dicés ei. Miserere mei dñe fili dauid: filia mea male a dæmonio vexat. Et reliq. Hom. Orige. lectionis eius.

Et ecce mulier chananea. Mirares. Mulier caput pctĩ, arma diaboli, expulsio paradisi, mr̃ delicti, corruptio legis antiquæ: veniebat ad dñm Iesum. Mirũ negociũ. Iudæi fugiunt, chananea sequit: domestici derelinquunt, alienigena hæret. Et ecce mulier. Cherubim aspectũ eius tremũt in cœlo. Angeli metuunt in excelsis: & mulier non veret ĩ terris, sed loquit cũ eo. O miranda res. Sursum tremor: deorsum fiducia. ℟. Erit mihi dñs ĩ deũ: & lapis iste quẽ erexi ĩ titulũ, vocabitur dom⁹ Dei, & de vniuersis quæ dederis mihi, Decimas, & hostias pacificas offerã tibi. ℣. Si dñs deus meus fuerit mecũ in via ista per quã ego ambulo, & custodierit me. Deci. Lectio viij.

PRopterea, inquit, descendit, ꝓpterea carnẽ assumpsit, & homo factus est: vt & ego audeã ei loqui. Non perrexit ad diuinos, non vocauit magos: nõ alligaturas quęsiuit, non impostatrices mulieres adduxit, non ad falsa confugit præsidia, sed reliquit omnes diaboli falsitates, & venit ad dñm Iesum omniũ saluatorem. ℟. Dixit angelus ad Iacob: dimitte me, aurora est: respondit ei: non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit eum in eodẽ loco. ℣. Nequaq̃ vocaberis Iacob: sed Israel erit nomen tuum. Et. Lectio nona.

ET ecce mulier. Non rogat Iacobũ, non obsecrat Ioannẽ, non pergit ad Petrũ, non interpellat apostolorũ chorũ, non quæsiuit mediatorẽ: sed pro omnibus illis accepit pænitẽtiã comitẽ, quæ aduocati locũ impleuit: & sic ad sũmũ pietatis fontẽ perrexit dicens. Miserere mei. Non est, inquit, in actibus meis bonũ: non est mihi de conuersatione fiducia: ad misericordiam tuã confugio. Miserere mei. ℟. Orauit Iacob, & dixit: dñe qui dixisti mihi, reuertere in terrã natiuitatis tuæ. Erue me de manu fratris mei, q a valde eũ timeo. ℣. Deus in cuius conspectu ambulauerunt pres nostri, dñe qui pascis me a iuuentute mea. Erue. Gloria. Erue. Ora. In laud. Aña.

DOmine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudẽ tuã. ps. Miserere. 15. Aña. Dextera dñi, fecit virtutẽ, dextera dñi exaltauit me. ps. Cõfitemini. 43. Aña. Fact⁹ est adiutor me⁹ de⁹ me⁹. ps. Deus deus. 18. Aña. Trium puerorũ cantemus hymnũ, quem cantabãt in camino ignis bñdicẽtes dñm. Canti. Benedicite. 49. Añ. Statuit ea in æternũ, & in sęculũ sęculi: pręceptũ posuit, & non pręteribit. ps. Lauda.

Lauda. 46. Ab Bñs. Añ. Egressus Iesus secessit in partes Tyri & Sydonis: & ecce mulier chananea a finib⁹ illis egressa, clamabat dicens miserere mei dñe fili Dauid. Ad ij. Añ. Accedētes discipuli Iesu ad eū, rogabant eum dicentes dimitte eā, qa clamat post nos. Ad iij. Añ. Non sum missus nisi ad oues q̄ perierūt dom⁹ Israel, dicit dñs. Ad vj. Aña. O mulier, magna ē fides tua: fiat tibi sicut petisti. Ad ix. Añ. Vade mulier, semel tibi dixi: si credideris videbis mirabilia. Ad Ma. Añ. Dixit dñs mulieri Chananeæ: non est bonū sumere panē filiorū, & mittere canib⁹ ad manducādū: vtiq; dñe: nā & catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorū: ait illi. Iesus: mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut petisti.

FERIA II. Lectio j.

Gen. 27. VIx Isaac sermonē impleuerat: & egresso Iacob foras venit Esau: coctosque de venatione cibos intulit pr̄i dicēs: Surge pr̄ mi, & comede de venatiōe filij tui, vt bñdicat mihi aīa tua. Dixitq; illi Isaac. Quis.n. es tu? Qui rñdit. Ego sum fili⁹ tu⁹ primogenitus Esau. Expauit Isaac stupoř vehemēti: & vltra q̄ credi pōt, admirās ait. Quis igit ille ē q dudū captā venationē attulit mihi: & cōedi ex oīb⁹ pri⁹ q̄ tu venires? Bñdixiq; ei, & erit bñs. AVditis Esau sermo- L. ij. nibus patris, irrugijt clamore magno: & consternatus ait. Benedic ēt & mihi pr̄ mi. Qui ait. Venit german⁹ tuus fraudulenter, & accepit bñdictionē tuam. Subiunxit. Iuste vocatum est nomē eius Iacob: supplātauit enim me en altera vice. Primogenita mea ante tulit: & nunc secundo subripuit benedictionē meam. Ambr. de Iacob & vita [illegible] ta. L. iij.

CElebrata benedictione, postea senior frater aduenit, quo declaratur prius ecclesiæ regnum, q̄ synagogæ in prædestinatione delatū: sed subintrasse sinagogam, vt superabundaret peccatū, & inde superabundaret & gr̄a, & simul clareret impigrū militē, regni cęlestis cādidatum, esse debere: vt præripiat benedictionē & prærogatiuā suę cōmēdationis vsurpet. Vnde non est notatus a patre iunior filius: sed laudatus. Quod ait Isaac, frater tuus veniens cū dolo accepit benedictionē tuam. Bona enim vbi irreprehensibilis est rapina: Irreprehēsibilis aūt rapina pietatis, qui a diebus Ioannis regnū cælorum cogitur, & cogentes diripiūt illud. Ad Bñs an. Ego principiū qui & loquor vobis. Oro.

PRæsta q̄s ops deus: vt familia tua quæ se affligēdo carnem ab alimētis abstinet: sectando iustitiā a culpa ieiunet. Per. Ad mag. Añ. Qui me misit mecū est, & nō reliqt me solū: qa q̄ placita sunt ei facio semp. Oro.

Adesto supplicationib⁹ nostris ops deus: & quibus fiduciam superãdæ pietatis indulges: consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per do.

Gen. 28.. FERIA III. Lectio prima.

Vocauit Isaac Iacob, & benedixit eũ: præcepitq; ei dicens. Noli accipe coniugẽ de genere Chanaã: sed vade & proficiscere in Mesopotamiã Syriç ad domũ Bathuel patris matris tuæ: & accipe inde tibi vxorẽ de fil'ab⁹ Laban auunculi tui. De⁹ aũt omnipotens benedicat tibi: & crescere te faciat atque multiplicet, vt sis in turbas populorũ: & det tibi bñdictiones Abrahã & semini tuo post te: vt possideas terram peregrinationis tuç quã pollicitus est auo tuo. L. ij.

Igitur egressus Iacob de Bersabee, pergebat Aran. Cumq; venisset ad locũ quendã: & vellet ĩ eo requiescere post solis occubitũ, tulit de lapidibus q iacebãt: & supponens capiti suo dormiuit in eodem loco. Viditq; in somnis scalam stantẽ sup terrã, & cacumen eius tãgens cçlũ: angelos quoq; dei ascẽdentes & descendentes p eã: & dñm ĩnixum scalæ dicentẽ sibi. Ego sum dñs deus Abrahã patris tui: & Deus Isaac. Terrã in qua dormis tibi dabo, & semini tuo: eritq; semẽ tuũ quasi puluis terræ. Lect. iij. Augustinus sermo. 79. de tpe.

Beatus Isaac, neglectis mulieribus regionis in qua habitabat: mittebat filium suũ, vt in regione longinqua, sibi vxorẽ acciperet, quia deus pater missurus erat vnigenitũ suũ, qui repudiata synagoga, de gentibus sibi ecclesiã sociaret. Hoc tũc in veritate cõpletũ est, qñ iudæis apostoli dixerũt. Vobis quidẽ primũ oportebat loqui verbũ Dei: sed qa vos indignos iudicastis æternç vitç: ecce conuertimur ad gẽtes. Idem de ciui. dei. lib. 16. cap. 38.

Scalã vero istã quã Iacob vidit, intelligit ipse Saluator nobis in memoriã renocare in euãgelio, vbi cum dixisset de Nathanaele, ecce vere Israelita ĩ quo dol⁹ nõ est, qa Israel viderat istã visionẽ eodẽ loco subiũxit, videbitis cælũ apertũ: & ãgelos dei ascendentes & descẽdentes sup filiũ hoĩs. Ad Bns aña. Vn⁹ est. n. magister vester q ĩ cœlis est, dicit dñs. Or.

Perfice qs dñe benignus ĩ nobis obseruãtiç sctẽ subsidiũ, vt q̃ te auctore facienda cognouimus, te operãte impleamus. Per. Ad Mag. an. Qui maior est vrm erit minister vr: qa oĩs q se exaltãt humiliabit, dicit dñs. Oro.

Propitiare dñe supplicationibus nostris: & animarum nostrarũ medere lãguoribus: vt remissione percepta, in tua semper benedictione letemur. Per.

FERIA IIII. Lectio prima Geñ. 29.

Profectus ergo Iacob: venit in terram orientalem. Et vidit puteum

teum in agro: tresque greges ouium accubantes iuxta eum. Nam ex illo adaquabantur pecora: & os eius grãdi lapide claudebatur. Morisq; erat, vt cunctis ouibus congregatis, deuoluerent lapidem: & refectis gregibus, rursus super os putei ponerent. Dixitq; ad pastores: Fratres vnde estis? Qui responderunt. De aran. Quos interrogans, nunquid ait nostis Laban filium Nachor? Dixerunt. Nouimus. Sanus ne est inquit? Valet inquiũt: & ecce Rachel filia eius venit cum grege suo. Lectio ij. Dixitq; Iacob: Adhuc multum diei superest: nec est temp⁹ vt reducantur ad caulas greges. Date ante potũ ouibus: & sic ad pastũ eas reducite. Qui rñderunt. Non possumus, donec oĩa pecora congregent, & amoueam⁹ lapidem đ ore putei: vt adaquem⁹ greges. Adhuc loquebantur: & ecce Rachel veniebat cũ ouib⁹ pr̃is sui. Ambr. de Iacob & vita beã. Lxiij. Et profectus est Iacob, & dormiuit, quod est quieti animi indiciũ: & vidit ãgelos dei ascendentes & descendentes, hoc est Christũ ꝓuidit in terris, ad quem ãgelorũ caterua descẽdit, atq; ascendit obsequium proprio dño pio præbitura seruitio. Et venit ad puteũ vt biberet de suis vasis, & de puteorũ suorũ fontib⁹, & supfuerũt ei aq̃ de suo fonte. Fons enim vitæ est ĩ manibus iusti. Et venit ad Laban, & oues eius pauit. Iniquitas ĩcomitatã residet: sapiẽtia regẽdi officiũ nõ omittit: nescit vel alienis vacare, nescit exul esse in peregrinis. Q̃ũq; enim exul, qui vbiq; suũ seruat, & in se habet quod possidet? R.

Ad Bñs. añ. Ecce ascendimus Hierosolymã, & filius hoĩs tradetur ad crucifigendum. Oro.

Populũ tuũ dñe ꝓpitius respice: & quos ab escis carnalibus præcipis abstinere, a noxijs quoq; vitijs cessare concede. Per.

Ad Magñ. aña. Sedere autẽ mecũ nõ est meum date vobis: sed quibus paratũ est à pr̃e meo. Oro.

Deus innocentiæ restitutor & amator, dirige ad te tuorũ corda seruorũ: vt spũs tui feruore ꝯcepto, & ĩ fide inueniant̃ stabiles, & in opere efficaces. Per

FERIA V. Lectio prima.

Auditis causis itineris: respondit Laban. Os meũ es: & caro mea. Et postquam expleti sunt dies mẽsis vni⁹: dixit ei. Num q̃a frater me⁹ es gratis seruies mihi? Dic q̃d mercedis accipias. Habebat vero duas filias. Nomen maioris Lya: minor appellabat̃ Rachel. Sed Lya lippis erat oculis: Rachel decora facie & venusto aspectu. Quã diligẽs Iacob ait. Seruiã tibi ꝓ Rachel filia tua minore, septẽ ãnis. R. j. Gen. 29.

Respondit Laban. Melius est vt tibi eãdem: quã viro alteri. Mane apud me. Seruiuit igit̃ Iacob ꝓ Rachel septem annis: & vide-

& videbātur pauci dies illi, præ amoris magnitudine. Dixitque ad Labā. Da mihi vxorē meam: qa iā temp⁹ expletū est, vt ingrediar ad eam. Qui vocatis multis amicorū turbis ad cōuiuiū: fecit nuptias. Et vespere introduxit ad eū filiā suā lyam: dās ancillā filiæ Zelpham nomine. Lec. iij. Augustin. sermo. 80. de tēpore.

QVomodo Christus venturus erat in mundum vt iūgeretur ecclesiæ, ita in beato Iacob hoc præfiguratum est, qn in regionē lōginquā peregrinatus est, vt coniugium sortiretur. Quod autē duas ibidē vxores accepit, duos populos figurabat, Iudæorum, & gentiū. Nam in aduentu Christi nō paruul⁹ numer⁹ etiā de iudæorū populo ī eū legitur credidisse. Lya igitur iudęo℞, Rachel gētiū ppłm figurabat: quibus duob⁹ populis: velut duob⁹ parietibus tanq̃ lapis angularis iunctus est Chrs. In ipso enim se osculati sunt, & ī ipso æternā pacē inuenire meruerunt, sicut dicit apostolus. Ipse est pax nr̄a qui fecit vtraq; vnū. Ad Bñs añ. Pater Abraham miserere mei, & mitte Lazarū: vt intingat extremum digiti sui in aquam, vt refrigeret linguā meam. Oratio

PRęsta nobis dñe q̄s auxiliū gr̄æ tuæ, vt ieiunijs & orationib⁹ cōueniēter intēti: liberemur ab hostib⁹ mētis & corpis. Per. Ad mag. añ. Fili recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala. Ora.

ADesto dñe famulis tuis, & perpetuā benignitatē largire poscentibus: vt his qui te auctore & gubernatore gloriantur: & congregata restaures & restaurata cōserues. Per domin.

FERIA VI. Lectio prima.

POstquā autē audiuit Iacob verba filiorum Laban dicētiū: tulit Iacob oīa quę fuerūt pris nr̄i: & de illi⁹ facultate ditatus fact⁹ est inclytus, animaduertit quoq; faciē Labā ꝙ nō esset erga se sicut heri & nudiustertius: maxime dicēte sibi dño, reuertere in terrā patrum tuorū: & ad generationē tuā: eroq; tecū. Gen. 31. Misit & vocauit Rachel, & Lyam in agrū vbi pascebat greges: dixitq; eis. Video faciem patris vestri: ꝙ non sit erga me sicut heri & nudiustertius. Lectio ij.

DEus autem patris mei fuit mecū: & ipsę nostis ꝙ totis viribus meis seruierim patri vestro. Sed & pater vester circunuenit me: & mutauit mercedem meā decē vicibus: & tamen non dimisit eū deus vt noceret mihi. Si qn dixit: varię erunt mercedes tuæ: pariebant omnes oues varios fætus: quando vero econtrario ait: alba quæque accipies pro mercede, oēs greges alba pepererunt. Tulitq; deus substantiam patris vestri: & dedit mihi.

Amb. d Iacob & vita btā. L. iij.

ITaque (vt scriptura dicit) Iacob

Iob diues factus est valde bonum gregem nutriens Christo, quem fidei titulo, & variarũ virtutũ nobilitabat insignib⁹. Itaq; nec sibi videbatur angust⁹, censu fidi opim⁹: & labe filijs vt opulentissim⁹ ĩ inuidiũ vocabat. Et dixit ei deus. Reuertere ĩ terrã pr̃is tui & ĩ gentem tuã, ostendens nihil ei deesse, cui adesset omniũ plenitudo. Hũc solum abundar pfecte, in hoc cõstare oĩa, & oĩa ad ipsum referri, nihil ei nouũ, nihil superfluũ, nihil necessariũ cui pax fida suppeteret, per quã reconciliare q̃ primo fuerant discrepãtia. Nec mirũ si pacem haberet q columnã statuerat & vnxerat Deo, q̃ est ecclesia. Columna enim & firmamentũ dicta est veritatis. Eã vngit q ĩ Christum fidei, in pauperes misericordię fundit vnguẽtum. Ad Bñs. Añã. Malos male pdet, & vineã suã locabit alijs agricolis: qui reddãt ei fructum temporib⁹ suis. Orõ

DA quæsumus oĩs deus: vt sacro nos purificante ieiunio, sinceris mentibus ad sancta ventura facias peruenire. Per. Ad mag. añ. Quærentes eum tenere, timuerunt turbas: q̃a sicut prophetã eum habebant. Orõ

DA q̃sumus dñe populo tuo salutem mentis & corporis: vt bonis operibus inhærendo, tuæ semper virtutis mereamur protectione defendi. Per dominum nostrum Iesum Christum filium tuum.

SABBATHO. Lectio prima:

IAcob abijt itinere quo cęperat. Fueruntq; ei obuiam angeli dei. Quos cum vidisset ait. Castra dei sunt hæc. Et appellauit nomen loci illius Manaym: idest castra. Misit autẽ & nuncios ante se ad Esau fratrem suum ĩ terrã Seyr regionis Edom: pcepitq; eis dicens. Sic loquimini dño meo Esau. Hęc dicit frater tuus Iacob. Apud Labã peregrinatus sum: & fui vsq; in præsentem diem. Habeo boues, & asinos, & oues, & seruos & ancillas, mittoq; legationem ad dominum meum: vt inueniã gratiã in conspectu tuo. Lec. ij. Gen. 32.

REuersiq; sunt nuncij: ad Iacob: dicentes. Venimus ad Esau fratrem tuum, & ecce ppe rat ĩ occursum tibi: cũ quadrigẽtis viris. Timuit Iacob valde: & pterrit⁹ diuisit populũ: q secum erat: greges quoq; & oues & boues & camelos in duas turmas dicẽs. Si venerit Esau ad vnã turmã & percusserit eã: alia turma quę reliqua est, saluabit. Le. iij. August. in sermone. 80. de tpe.

SIcut sctũs Iacob creuit, ac ditatus est, & cum infinita substantia ad patriã reuersus: ita & verus Iacob dñs nr̃ Iesus Chr̃s: veniens in hunc mundũ, & istas duas sibi plebes cõsocięs, innumerales ex eis filios spiritualiter genuit & creauit: ac ditatus est nimis. Deniq; audi ipsum dicentem.

tem. Data est mihi oĩs potestas in cœlo, & ĩn terra. Nã expoliato diabolo, reuersus ad patrem, magnas secum diuitias reportauit, sicut psalmista de eo multo ante prędixerat. Ascendẽs in altũ captiuã duxit captiuitatẽ. [illegible] ns.aña. Vadã ad patrẽ meũ & dicam ei: pater fac me sicut vnũ ex mercenarijs tuis. Oratio.

DA q̃s dñe nr̃is effectum ieiuniis salutarem: vt castigatio carnis assumpta, ad nostrarũ vegetationẽ transeat aĩarũ. Per.

DOMINICA III. in xl. sabbato ꝑcedẽti ad vesp. Loquẽs Ioseph. ix. Ad Mag. Añ. Dixit aũt pr̃ ad seruos suos: cito proferte stolã primã, & induite illũ, & date annulũ ĩ manu eius, & calciamẽta ĩ pedib⁹ ei⁹. Oro.

uæsumus oĩps deus vota humiliũ respice: atque ad defensionem nostrã, dexterã tuæ maiestatis extende. Per do.

¶ In cõple. ad Nuc dimittis añ. Media vita ĩ morte sumus: quẽ quęrimus adiutorẽ nisi te dñe: qui pro peccatis nr̃is iuste irasceris? Sancte deus, sancte fortis, scte & misericors saluator, amaræ morti ne tradas nos. ℣. Ne proijcias nos in tẽpore senectutis, cum defecerit virtus nostra: ne derelinquas nos dñe. Sancte. Præcedes autem suo versu dicat per xv. dies super. Nunc dimit. nisi ĩ annunciatione si infra hoc tempus euenerit. Ad Mat. Inui. Ploremus coram domino Deo nostro, Qui fecit nos. Lectio.j.

IOseph cum sexdecim esset an Gen. 37
norũ, pascebat oues cũ fratribus suis adhuc puer: & erat cum filijs Balę & Zelphę vxorũ pr̃is sui. Accusauitque frẽs suos apud patrem crimine pessimo. Israel autẽ diligebat Ioseph super oẽs filios suos: eo q in senectute genuisset eũ. Fecitq; ei tunicã polimitã. Videntes autẽ frẽs eius, q a pr̃e plus cunctis filijs amaretur, oderant eũ, nec poterãt ei quidq̃ pacifice loqui. ℟. Videntes Ioseph à longe, loquebant mutuo fratres dicentes: ecce somniator venit. Venite occidamus eum: & videamus si prosint illi somnia sua. ℣. Cumq; vidissent Ioseph frẽs sui, q a pr̃e cunctis fratribus plus amaretur, oderãt eum, nec poterant ei quidquã pacifice loqui: vnde & dicebãt. Ve. Lectio ij.

ACcidit autẽ vt visum somniũ referret fratribus suis. Quę causa maioris odij seminariũ fuit. Dixitque ad eos. Audite somniũ meum qd vidi. Putabã nos manipulos ligare ĩ agro: & quasi ꝯsurgere manipulũ meũ, & stare: vestrosq; manipulos circunstãtes adorare manipulum meũ. Responderuntque frẽs ei⁹. Nunquid rex nr̃ eris: aũt subijciemur ditioni tuæ? Hæc ergo causa somniorũ atq; sermonũ: inuidię & odij somitẽ ministrauit. ℟. Dixit Iudas fratrib⁹ suis: ecce Hismaelitę transeunt, venite,

re, venundet, & man' nostræ nō polluantur. Caro enī & frater nr̄ est. ℣. Quid enim ꝓdest si occiderim' fratrē nostrū: & celauerimus sanguinē ipsius? melius est enim vt venūdet. Caro. Lco iii.

Aliud quoq; vidit somniū quod narrās fratribus ait. Vidi per somnium quasi solem lunā, & stellas vndecim adorare me. Quod cū prī suo, & fratribus retulisset. increpauit eum pr̄ & dixit. Quid vult sibi hoc somniū quod vidisti? Nū ego, & mr̄ tua, & frēs tui, adorabim' te sup terrā? Inuidebāt igit ei frēs sui: pater vero rem tacitus cōsiderabat. ℟. Videns Iacob vestimenta Ioseph, scidit vestimenta sua cum fletu, & dixit: Fera pessima deuorauit filium meum Ioseph. ℣. Congregatis autē cunctis liberis eius, vt delinirent dolorem patris: noluit eos audire: sed dixit, Fera. Gloria. Et. Lctō iiij. Ambro. in libro de sctō Ioseph.

Nec libertatē possumus auferre parētibus, ne eos plus diligāt, quos plus credunt mereri: nec filij resecare debemus studiū plus placendi. Deniq; & Iacob illū plus amabat i quo maiora virtutum insignia preuidebat, vt non tam filiū pr̄ retulisse videatur quam propheta mysteriū. Meritoq; varia tunicā fecit ei, quo significaret, eum diuersarū virtutū amictu, fratrib' prefe rendū. ℟. Ioseph dū intraret in terrā Ægypti, linguā quā nō nouerat audiuit. Manus eius in laboribus seruierunt: & lingua ei' inter principes loquebat sapientiam. ℣. Diuertit ab oneribus dorsum eius. Manus. Lect. v.

Denique in puero adhuc refulsit diuina gr̄a, siquidem somniauit ꝙ cum alligasset (vt sibi videbat per visum) manipulos cū fratribus suis, surrexerit manipulus eius, & steterit erectus: pueri aūt fratrū manipuli adorauerint manipulum suū. In quo vtiq; dn̄i Iesu futura resurrectio reuelata ē, quē & Hierosolymis cū vidissent vndecim adorauere discipuli: & oēs sancti cū resurrexerint adorabunt, fructus bonorū operū proferentes: sicut scriptū est. Veniētes aūt venient cū exultatione, portantes manipulos suos. ℟. Memento mei dū bene tibi fuerit. Vt suggeras Pharaoni, vt educat me de isto carcere: qa furtim sublatus sum, & hic innocens in lacū missus sum. ℣. Tres enī adhuc dies sunt post quos recordabitur Pharao ministerij tui: & restituet te in gradum pristinum, tunc memēto mei. Vt. Lco vj.

Vidit autē aliud somniū & narrauit illud prī suo & fratrib' suis, eo ꝙ Sol & Luna & vndecim stellæ adorarēt eū. Vnde obiurgauit illū pr̄ eius. &c. Quis est ille quē parētes, & frēs adorauerunt sup terrā nisi Chrs Iesus? qū eū Maria & Ioseph cū discipulis adorauerunt deū verū

esse

de cœlo. ℟. Loquẽs Ioseph fratrib⁹ suis dixit. Pax vobis:nolite timere. Pro salute: enĩ vr̃a misit me dñs ante vos. ℣. Eleuauitq; vocẽ cũ fletu quã audierunt ęgyptij,omnisq; dom⁹ Pharaonis, & dixit fratrib⁹ suis.Pax.Gloria. Pro.Loquẽs Ioseph.In lau. Añ.

Fac benigne in bona voluntate tua: vt ædificentur dñe muri Ierusalẽ. Ps. Miserere. 15. Aña. Dñs mihi adiutor est:nõ timebo qd faciat mihi homo. Ps. Cõfitemini.43. Añ. Deus misereat̃ nostri & bñdicat nobis. Ps. Deus deus.15. Añ. Vim virtutis suæ oblit⁹ est ignis: vt pueri tui liberarent̃ illæsi. Canti. Benedicite.49. Añ. Sol & Luna laudate deum: qa exaltatũ est nomẽ ei⁹ soli⁹. Ps. Laudate.46. Ad bñs, añ. Et cũ eiecisset dęmoniũ locutus est mutus, & admiratę sunt turbæ. Ad j. Añ. Si in digito dei eijcio dæmonia: profecto peruenit in vos regnũ dei. Ad iij. Añ. Dũ fortis armat⁹ custodit atriũ suũ, in pace sunt oĩa q̃ possidet. ℟. Bonum mihi dñe ꝙ humiliasti me,Bonum mihi lex oris tui sup millia auri & argẽti. ℣. Manus tuæ dñe fecerunt me & plasmauerũt me,da mihi intellectũ, vt discam mandata tua.Bo.Gloria Bo. ℣. Dicet dño. Ad sextã. Añ. Qui nõ colligit mecũ dispergit & qui nõ est mecũ,contra me est ℟. Seruus tuus ego sum, Da mihi intellectum dñe. ℣. Vt discã mãdata tua. Da mi. Glr̃ia. Seru⁹. ℣. Ipse liberauit. Ad ix. Añ. Cũ immũdus spũs exierit ab hoĩe, ambulat p loca inaquosa q̃rens requiẽ, & nõ inuenit. ℟. Declara sup nos deus Tuã misericordiam. ℣. Declaratio sermonum tuorum dat intellectum dñe. Tuã. Glr̃ia.De. ℣. Scapulis suis. ℟ia. p nõtata dñr per .xv. dies ad hor. añ. de tpe agit̃. Ad mag. Añ. Extollens quędã mulier vocẽ de turba dixit,Btũs venter q̃ te portauit, & vbera q̃ suxisti. At Iesus dixit ei:quinimmo,btĩ q̃ audiũt verbũ Dei, & custodiunt illud

FERIA II. Lectio prima.

Missus a patre suo Ioseph de valle Ebron, venit in Sychem. Inuenitq; eũ vir errãtẽ in agro, & interrogauit qd q̃reret. At ille respondit. Fratres meos quæro: Indica mihi vbi pascant greges. Dixitque ei vir. Recesserunt de loco isto. Audiui autem eos dicẽtes:eamus in Dothaim. Perrexit ergo post fratres suos Ioseph:& inuenit eos ĩ Dothaim. Qui cum vidissent eum procul, anteq̃ accederet ad eos: cogitauerunt eũ occidere:& mutuo loquebantur. Ecce somniator venit:venite,occidamus eũ,& mittamus in cisternam veterem, dicemusq;, Fera pessima deuorauit eum. Et tunc apparebit quid prosint illi somnia sua. Lectio ij. Ambro. in lib. de benedi. Ioseph.

Ioseph à patre missus est ad fratres, ab illo magis pr̃e, qui proprio filio non pepercit, sed pro

Gen. 37.

nobis oĩbus tradidit illũ, ab illo patre de quo scriptum est: Deus filiũ suũ mittens in similitudinem carnis peccati. Errabat, inquit, Ioseph, quia fr̃es suos inuenire non poterat. Nõ immerito errabat, qui quærebat errantes. Eos enim agnoscit dñs qui sunt ipsius. Deniq; Christ⁹ fatigatus ex itinere, sedebat supra puteũ. Fatigabat, quia non inueniebat dei populũ quẽ q̃rebat. Exierat enim à facie dñi. Qui enim culpam sequit̃ exijt à Chr̃o. Le. iii. Inuenit aũt Ioseph fr̃es suos in Dotahim, quod significat defectionẽ. Vbi est enim nisi in defectione qui Deũ deserit? Et prœviderunt eum fratres de longe venientẽ, & insequiebant vt occiderent eum. Merito longe erant qui erant in defectione, & ideo insequiebant quia appropiauerat his Christus. Ad B[ened]. an. Amen dico vobis: quia nemo ꝓpheta acceptus est in patria sua. Oro.

Cordibus nostris q̃s dñe gratiam tuã benignus infunde: vt sicut ab escis corporalibus abstinemus, ita quoq; sensus nostros à noxijs retrahamus excessibus. Per do. Ad Mag. añ. Iesus autem transiens per medium illorum ibat. Oratio.

Subueniat nobis dñe misericordia tua: vt ab ĩminẽtibus pc̃tõrũ nostrorũ periculis te mereamur ꝓtegente eripi, te liberãte saluari. Per dominum nostrum Iesum.

¶ FERIA III. Lectio prima.

Igit' Ioseph ductus est in Ægyptũ, emitq; eũ Phutifar eunuch⁹ Pharaonis, princeps exercit⁹ sui, vir Ægypti⁹, d manu Ismaelitarũ, à q̃bus ꝑduct⁹ erat. Gen. 39. Fuitq; dñs cũ eo, & erat vir in cũctis ꝓspere agẽs. Habitabatq; ĩ domo dñi sui, qui optime nouerat esse dñm cũ eo: & oĩa q̃ gereret, ab eo dirigi ĩ manu illi⁹. Inuenitq; Ioseph grã corã dño suo: & ministrabat ei. A quo ꝓposit⁹ oĩb⁹ gubnabat creditã sibi domũ: & vniuersa q̃ ei tradita fuerãt. L. ij. Ambro. in lib. de beato Ioseph.

Vendit⁹ est Ioseph in Aegypto: quia Chr̃s venturus erat ad eos, quib⁹ dictũ est: pc̃tis vestris venditi estis, & ideo suo sanguine redemit quos ꝓpria pc̃tã vendiderãt. Sed vẽdit⁹ Chr̃s ꝯditionis susceptione, nõ culpæ: peccatiq; ꝑcio tenet̃, quia pc̃tũ ipse non fecit. Precio igitur nr̃o debitum nõ sua æra contraxerunt, chirographum sustulit, fœneratorem remouit, exuit debitorem; vnus exoluit quod ab oĩbus debebat̃. Nõ licebat nobis exire seruitio: suscepit hoc ille pro nobis, vt seruitutẽ mundi repelleret, libertatẽ paradisi restitueret, gratiam nouã, cõsortij sui honorẽ relinqueret. Hoc de mysterio. Le. iii.

Cæterũ quod ad mortalẽ pertinet locũ. Quia oẽs vult saluos fieri dñs deus nr̃: dedit p Ioseph etiã his q sunt in seruitute solatiũ, attribuit magisterium: vt di-

scerẽt

ſcerēt etiā in vltima conditione poſſe mores eſſe ſuperiores, nec vllū ſtatū immunē eſſe virtutis, ſi animus vniuſcuiuſque cognoſcat, carnē ſeruituti ſubditā eſſe non mentem, multosq; ſeruulos eſſe dñis liberiores, ſi ī ſeruitute poſiti, à ſeruilib⁹ putāt operibus abſtinēdum. Seruile eſt oē pc̄tm̄: libera eſt innocentia. Vnde & dñs ait. Omnis qui facit pc̄tm̄. ſeruus eſt peccati. Ad Bñs Aña. Si duo ex vobis conſenſerīt ſup terram, de omni re quācunq; petierint, fiet illis à patre meo qui in cœlis eſt, dicit dñs. Oratio.

Exaudi nos omnipotens & miſericors deus: & cōtinentiæ ſalutaris propitius nobis dona concede Per. Ad Magni. Aña. Vbi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, in medio eorum ſum, dicit dñs. Oratio.

Tua nos dñe protectione defende, & ab omni ſemper iniquitate cuſtodi. Per dominū.

FERIA IIII. Lectio prima.

Poſt multos itaque dies iniecit dña oculos ſuos ī Ioſeph & ait. Dormi mecū. Qui nequaquā acquieſcēs operi nefario: dixit ad eam. Ecce dñs meus oībus mihi traditis ignorat q̄d habeat in domo ſua: nec quidq̄ eſt q̄d nō ſit ī mea poteſtate vel nō tradiderit mihi: ꝑter te q̄ vxor eius es. Qūo ergo poſſum malū hoc facere, & peccare in Deū meum? Huiuſmodi verbis per ſingulos dies & mulier moleſta erat adoleſcēti, & ille recuſabat ſtuprum. Accidit autē, vt quadā die intraret Ioſeph domū, & operis quippiam abſque arbitris faceret: & illa apprehēſa lacinia veſtimēti eius diceret. Dormi mecū. Qui relicto in manu illius pallio: fugit: & egreſſus eſt foras. Lect. ij. Ambro. libro de ſancto Ioſeph.

Magnus quippe vir, q̄ venditus ſeruile tamē neſciuit ingenium, Adamatus non redamauit, rogatus non acquieuit, cōprehenſus aufugit. Qui cum ab vxore dñi conueniret, teneri veſte potuit, animo capi non potuit: ac ne ipſa quidem verba diu paſſus eſt. Cōtagiū enī iudicauit ſi diutius moraret, ne per manus adulterę libidinis incentiua trāſirēt. Itaq; veſtem exuit: crimen excuſſit: &, relictis quibus tenebat exuuijs ſpoliat⁹ quidē, ſed nō nudus aufugit, q̄ erat tectior indumento pudoris: nō eſt enim nudus niſi quē culpa nudauerit. Lectio iij.

Conſidera nunc illum verū hebreū, illū nō ſomnij, ſed veritatis, & prœclaræ viſionis interpretem, q̄ de deuinitatis illa plenitudine ac libertate cæleſtis grãe in hunc corporeū carcerē venerat: quē nonpotuit ſęculi huius illicebra mutare, nō vlla corruptela mūdanę voluptatis auertere. Qui tētatus nō decidit, appetitus non appetiuit. Poſtremo adulterina quadam ſynagogæ manu veſte corpis apprehēſus, carnē exuit, liber mortis aſcendit.

dit. Calumniata est meretrix vbi eum tenere non potuit, quē carcer non terruit, nō inferna tenue runt: quin etiam quo veluti puniendus descenderat, inde alios liberauit: vbi ipsi stringebantur mortis vinculis, ibi laxauit ipse vincula mortuorū. Ad Bñs. Añ. Audite & intelligite traditiones quas dñs dedit vobis. Oratio.

PRęsta nobis q̄s dñe, vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi: a noxijs quoque vitijs abstinentes, propitiationem tuam facilius impetremus. Per. Ad mag. Aña. Non lotis manibus manducare non coinquinat hominē. Orō.

COncede q̄s ops̄ de⁹: vt qui ꝓtectionis tuę gratiā quęrimus: liberati a malis oībus secura tibi mente seruiamus. Per.

FERIA V. Lectio prima.

Gen. 41. PLacuit Pharaoni ꝯsilium & cunctis ministris eius. Locutusque est ad eos. Num inuenire poterimus talē virū, qui spū Dei plenus sit? Dixit ergo ad Ioseph. Quia ostendit tibi deus oīa q̄ locutus es: nunq̄d sapiētiorē & cō similē tui inuenire potero? Tu eris sup domum meam: & ad tui oris imperiū cunct⁹ popul⁹ obediet. Vno tm̄ regni solio præcedam te. Dixitq̄; rursum Pharao ad Ioseph. Ecce cōstitui te super vniuersam terrā Ægypti. L. ij. Tulitque annulū de manu sua: & dedit eum in manu eius: vestiuitq̄; eū stola bissina: & collo torquem auream circumposuit. Fecitq̄; eum ascendere sup currum suum secundū: clamante precone: vt omnes corā eo genuflecterent: & præpositum esse scirent vniuersæ terræ Ægypti. Dixit quoq̄; rex Ægypti ad Ioseph. Ego sum Pharao. Absque tuo imperio non mouebit quisquam manum aut pedē in omni terra Ægypti. Vertitq̄; nomē eius: & vocauit eum lingua ęgyptiaca saluatorem mundi.

Ambro. lib. de scō Ioseph. L. iij.

MAgis mystica meruisse p̄mia Ioseph arbitror: quia de mysticis est locutus. Quid enim sibi vult annullus digito eius insertus, nisi vt intelligamus pontificatum ei fidei esse delatum, vt alios ipse signaret? Quid stola quæ amictus est sapientiæ, nisi tributum ei ab illo rege cœlesti prudentiæ principatū? Torques aurea intellectum bonum videt exprimere: currus quoq̄; significat fastigium meritorum. Quis autem est qui ex gentibus accepit vxorem, nisi qui ecclesiā ex nationibus ꝯgreuauit? Et suscepit ex ea filium Manassem per quē oblitus est omnes dolores suos quos habuit de sacrilegijs iudęorum. Suscepit quoq̄; aliū filium Efren per cuius profectū claruit, ꝙ suscepta in carne humilitas & diuinitatem non humiliauit: & gloriam cumulauit. Ad Bñs. Añ. Exibant autem dæmonia a multis clamantia & dicentia: tu es fili⁹ Dei: & increpans non

non sinebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse Christũ. Oro.

Concede q̃s ops deus: vt ieiuniorũ nobis sancta deuotio, & purificationem tribuat, & maiestati tuæ nos reddat acceptos. Per. Ad Mag Aña. Q̃es qui habebãt infirmos ducebãt illos ad Iesum, & curabantur. Oro.

Subiectum tibi populum q̃s domine propitiatio cœlestis amplificet: & tuis semper faciat seruire mãdatis. Per dominum.

FERIA VI. Lectio prima.

Gen. 41. Aperuitque Ioseph vniuersa horrea & vendebat Ægyptijs. Nã & illos oppresserat fames. Omnesq; prouinciæ veniebant in Ægyptũ vt emerẽt escas & malũ inopiæ tẽperarent. Audiens aũt Iacob q̃ alimẽta vẽderent in Ægypto, dixit filijs suis. Quare negligitis? Audiui q̃ triticũ venundetur in Ægypto. Descendite & emite nobis necessaria: vt possimus viuere & non consumamur inopia. Lectio ij.

Descẽdẽtes igit̃ fratres Ioseph decẽ vt emerẽt frumẽta in Ægypto: Beniamin domi retento à Iacob q̃ dixerat fratribus eius ne forte in itinere quicquã patiat̃ mali: ingressi sunt terrã Ægypti cũ alijs qui pergebant ad emendũ. Erat autẽ fames ĩ terra Chanaan: & Ioseph erat princeps in terra Ægypti: atq; ad eius nutũ frumenta populis vendebantur. Cumq; adorassent eũ frẽs sui, & agnouisset eos: quasi ad alienos durius loquebatur. Lctõ iij. Ambro. in lib. de beato Ioseph.

Dñs Iesus ieiunia mũdana miserat⁹, aperuit horrea sua, & mysteriorum cœlestium thesauros scientiæ sapiẽtięq; patefecit absconditos: vt nulli alimenta deessent. Dixit enim sapientia. Venite, edite panes meos. Et ideo ab illo solo dicitur. Dñs pascit me, & nihil mihi deerit, qui saturatur a Christo. Aperuit ergo horrea sua Christus, & vendebat, nõ ęra pecuniæ, sed fidei precium, & deuotionis stipendium quærens. Vendebat enĩ non paucis in Iudæa, sed vẽdebat oĩbus, vt ab vniuersis nationibus crederetur. Emamus ergo alimenta quibus famẽ possim⁹ repellere. Nemo vereat̃ qui argentum nõ habet: nõ quæritur Christus argento: sed fide quę p̃ciosior est. Ad Bñs. Aña. Domine, vt video, propheta es tu, patres nostri in monte hoc adorauerunt.

Ieiunia nostra quæsum⁹: dñe benigno fauore prosequere, vt sicut ab alimẽtis abstinemus in corpore, ita a vitijs ieiunemus in mente. Per. Ad Magnifi. Aña. Veri adoratores adorabunt patrẽ in spiritu & veritate. Oratio.

Præsta quæsumus ops deus, vt qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis aduersantia, te adiuuante vincamus. Per.

SABBATHO. Lectio prima.

Non se poterat vltra cohibere Ioseph: multis coram Gen. 45.

 astan-

astantibus. Vnde pcepit vt egrederent cuncti foras: & nullus interesset alienus, agnitioni mutuę. Eleuauitq; vocé cum fletu: quã audierunt Ægyptij, oĩsq; Pharaonis dom⁹: & dixit fratrib⁹ suis. Ego sum Ioseph, Adhuc pater meus viuit? Non poterant rñdere fratres, nimio timore pterriti. Ad quos ille clementer, accedite, inquit, ad me, Lcõ ij. Et cum accessissent prope: ego sum: ait Ioseph frater vester quẽ vẽdidistis ĩ Ægyptũ. Nolite pauere, nec vobis esse durũ videat quod vendidistis me in his regionib⁹: pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptũ. Biennium est quod cępit fames esse in terra: & adhuc qnque anni restant quibus nec arari poterit, nec meti. Præmisitque me Deus, vt reseruemini super terrã: & escas ad viuendũ habere possitis. Non vestro cõsilio, sed Dei voluntate huc missus sum. Hierony. ad Demetriadẽ. Le. iij. Piusq̃ propheta diceret. Vnusquisq; malitiã pximi sui nõ reminiscatur ĩ corde suo, Ioseph pro odio reddidit charitatem: & cum videret fratres suos, immo inimicos ex fratribus: cumq; ab eis cognosci vellet, dilectionis affectum pro dolore testatus est. Deosculabatur singulos: & irriguis fletibus pauentium colla perfundens, odiũ fratrum charitatis lachrymis abluebat: quos tam viuo patre quam mortuo, germano semper dilexit amore. Nec recordatus est illum in quo ob necem fuit deiectus lacum: non cogitauit addictã germanitatem precio, sed pro malis bonum retribuens, apostolicum præceptum, sub naturæ ad huc lege cõpleuit. Ad Bñs Aña. Inclinauit se Iesus, & scribebat in terra: si quis sine peccato est: mittat in eam lapidem. Oratio.

Presta q̃s oñs deus: vt qui se affligendo carnem ab alimentis abstinent: sectando iustitiam à culpa ieiunent. Per do.

DOMINICA IIII.
In quadragesima.

Sabbato precedenti ad vesp. ℟. Audi Israel. ix. Ad Magnifi. Aña. Nemo te cõdẽnauit mulier? nemo dñe: nec ego te cõdẽnabo, iã amplius noli peccare. Oratio.

Concede quæsumus omnipotens deus: vt qui ex merito nostrę actionis affligimur, tuę grẽ ɔsolatione respiremus. Per. Ad Matut. Inuit. Populus, dñi, & oues pascuæ eius, Venite adoremus dominum. Lec. j.

Hæc sunt nomina filiorum Israel qui ingressi sunt in ęgyptũ cũ Iacob, singuli cũ domibus suis introierunt. Ruben, Symeõ, Leui, Iudas, Isachar, Zabulon, & Beniamin, Dan, & Neptalim, Gad, & Aser. Erãt igitur oẽs aĩe eorũ qui egressi sunt de fęmore Iacob, septuaginta: Ioseph autẽ in Ægypto erat. Quo mor- Exo. 1.

mortuo & vniuersis fratrib⁹ ei⁹ oĩq; cognatione sua, filij Israel creuerunt: & quasi germinantes multiplicati sũt, ac roborati nimis impleuerũt terrã. ℟. Locutus est dñs ad Moysen dicẽs: descẽde in ęgyptũ, & dic Pharaoni vt dimittat ppl'm meũ: induratũ est cor Pharaonis: non vult dimittere ppl'm meum nisi in manu forti. ℣. Videns vidi afflictionẽ populi mei q est ĩ ægypto: & gemitũ eius audiui, & descendi liberare eum. In manu. Lcõ ij.

SVrrexit interea rex nou⁹ sũp Ægyptum. qui ignorabat Ioseph. Et ait ad populum suum. Ecce populus filiorũ Israel: multus & fortior nobis est. Venite sapienter opprimamus eum: ne forte multiplicetur, & si ingruerit contra nos bellum, addatˀ inimicis nostris, expugnatisq; nobis, egrediatur è terra. Præposuit itaq; eis magistros operũ vt affligerent eos oneribus. Ædificaueruntque vrbes tabernaculorũ Pharaoni. Phiton, & Ramasses. ℟. Stetit Moyses corã Pharaone & dixit: hæc dicit dñs. Dimitte populum meum vt sacrificet mihi in deserto. ℣. Dominus Deus hebræorum misit me ad te dicens: Dimitte. Lectio iij.

QVantoq; opprimebãt eos, tãto magis multiplicabãtur & crescebant. Oderuntq; filios Israel ęgyptij & affligebant illudentes eis: atque ad amaritudinem perducebant vitã eorum operib⁹ duris luti & lateris, omniq; famulatu quo in terræ operibus premebanť. Dixit autẽ rex ęgypti obstetricib⁹ hebræorum quarum vna appellabatur Sephora: altera Phua: præcipiens eis. Quando obstetricabitis hebræas: & partus tempus aduenerit: si masculus fuerit, interficite illum: si fœmina, reseruate. ℟. Cantemus dño: gloriose enĩm honorificat⁹ est: equũ & ascensorem proiecit in mare. Adiutor & protector factus est mihi dñs: In salutem. ℣. Dñs quasi vir pugnator omnĩpotens nomẽ eius. Adiutor. Gloria. In. Lectio. iiij.

Origenes super Exodum.

ANteq̃ moreretur noster Ioseph, ille q distract⁹ est triginta argenteis ab vno ex fratrib⁹ suis Iuda: valde pauci erant filij Israel. Cum vero pro oĩbus gustauit mortẽ, per quã destruxit eum qui mortis habebat imperiũ, id est diabolũ, multiplicatus est fidelium populus: & diffusi sunt filij Israel. Nisi enim (sicut ipse dixit) cecidisset granum frumenti in terrã, & mortuum fuisset: non vtiq; fructum hunc plurimũ totius orbis terræ ecclesia attulisset. Igitur posteaq̃ cecidit granũ in terrã, & mortuũ est: oĩs hęc ex ipso surrexit filiorum seges. Hæc quãtũ ad misticũ pertinent intellectũ. ℟. In mari via tua, & semite tuę in aquis multis, deduxisti sicut oues ppl'm tuũ: In manu Moysi

& Aaron. ℣. Trāſtuliſti illos ꝑ mare rubrū: & tranſuexiſti eos per aquā nimiā. In ma. Lect.v.

AT vero & in te ſi moriatur Ioſeph, ideſt ſi mortificatione Chriſti in corpore tuo ſuſcipias, & mortifices mēbra tua pctō: tunc in te multiplicantur filij Iſrael, ideſt ſenſus boni & ſpirituales accipiunt. Si ergo ſenſus carnis mortificentur, ſenſus ſpūs creſcūt, & quotidie morientibus in te vitijs virtutum numerus augetur. Sed & terra te multiplicat in operib⁹ bonis, quæ per officiū corporis miniſtrant. ℟. Qui perſequebant populū tuū. dñe, demerſiſti eos ī ꝓfundum, & ī colūna nubis ductor eorum fuiſti dñe. ℣. Deduxiſti ſicut oues pplm tuum ī manu Moyſi & Aaron. Et in eo. Lectio ſexta.

VErum ſi vis vt oſtendam tibi de ſcripturis: quis eſt quem terra multiplicauerit: intuere apoſtolum Paulū quomodo dicit. Si antē viuerem in carne, hic mihi fructus operis eſt, & quid eligam ignoro. Coarctor enim ex duobus, deſiderium habens diſſolui & eſſe cum Chro: multo enim melius permanere in carne magis neceſſarium ꝑ vos. Vides quomodo hæc terra multiplicat? Dum enim manet in terra, ideſt ī carne ſua multiplicatur cōdendo eccleſias: multiplicat acquirēdo populū Deo: & à Ieruſalem in circuitu vſque ad illiricum Dei euangelium prædicando. ℟. Moyſes famulus dñi ieiunauit quadraginta diebus & quadraginta noctib⁹. Vt legem domini mereretur accipere. ℣. Aſcendit Moyſes in montem Sinai. Vt. Gloria. Vt te. Secundum Ioannem. Lectio vij.

IN illo tpe. Abijt Ieſus trans mare Galileę, quod eſt Tyberiadis: & ſequebat eū multitudo magna: quia videbāt ſigna q̄ faciebat ſup his q infirmabantur. Et rel. Hom. btī Auguſtini epi. ca.6.

Miracula quę fecit dñs noſter Ieſus Chriſtus, ſunt quidem diuina opera, & ad intelligēdū Deū de viſibilibus admonent humanā mentem. Quia enim ille non eſt talis ſubſtantia q̄ videri oculis poſſit, & miracula eius, qbus totū mūdū regit, vniuerſamq; creaturam adminiſtrat, aſſiduitate viluerūt, ita vt penè nemo dignet attendere opera Dei mira & ſtupenda in quolibet ſeminis grano: ſm ſuam miſericordiam. ſeruauit ſibi quædā quæ faceret opportuno tpe præter vſitatum curſum, ordinēq; naturę, vt non maiora, ſed inſolita vidēdo ſtuperēt, quibus quotidiana viluerunt. ℟. Splendida facta eſt facies Moyſi, dum aſpiceret in eū dñs. Videntes ſeniores claritatē vultus ei⁹: admirātes timuerunt valde. ℣. Deſcendit Moyſes de monte portans duas tabulas lapideas in manibus ſuis, ſcriptas vtraſq; digito Dei. V. L.viij

MAius qppe miraculum eſt gubernatio

gubernatio totius mundi, quã saturatio quinque millium hominum de quinq; panibus: & tñ nemo hoc miratur. Illud mirantur homines, non quia maius est, sed quia rarũ est. Quis enim & nunc pascit vniuersum mundum, nisi ille qui de paucis granis segetes creat? ℟. Ecce mitto angelum meũ qui præcedat te, & custodiat sẽper: obserua, & audi vocem meam, & inimicus ero inimicis tuis: & affligentes te, affligã. Et pcedet te angelus meus. ℣. Israel, si me audieris, non erit in te deus recens: neque adorabis Deum alienum, ego enim dñs. Et præcedet. Lect. ix.

FEcit ergo quomodo Deus. Vnde enim multiplicat de paucis granis segetes: inde ĩ manib⁹ suis multiplicauit quinque panes. Potestas enim erat in manib⁹ suis. Panes aũt illi quinque quasi semina erant: non quidem terræ mãdata: sed ab eo qui terram fecit multiplicata. ℟. Audi Israel præcepta dñi, & ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terrã fluentẽ lac & mel. ℣. Obserua igitur & audi vocem meam, & inimicus ero inimicis tuis. Et dabo. Gloria. Et dabo tibi ter. In laudib⁹ aña.

TVnc acceptabis sacrificium iustitiæ: si auerteris faciem tuã à pctĩs meis. ps. Miserere 15 Añ. Bonum est sperare in dño, q̃ sperare in principib⁹. ps. Confitemini dño. 43. Aña. Benedicat nos deus deus noster, benedicat nos deus. ps. Deus de⁹ meus 19. Aña. Potens es dñe eripere nos de manu mortis: libera nos de⁹ noster. Cantic. Bñdicite. 49. Aña. Reges terræ, & omnes populi, laudate Deum. ps. Laudate. 46. Ad Bñs Aña. Abijt Iesus trans mare galilææ quod est Tyberiadis, & sequebatur eum multitudo magna: quia videbãt signa super his qui infirmabantur: subijt ergo in montem Iesus, & ibi sedebat cum discipulis suis: erat autem proximum pascha dies festus iudæorum. Ad j. Añ. Accepit ergo Iesus panes, & cũ gratias egisset distribuit discũbentibus. Ad iij. Añ. De quinq; panib⁹ & duobus piscibus, saturauit dñs qnq; millia hominum. Ad vj. Aña. Satiauit dñs quinq; millia hominũ de qnq; panib⁹ & duob⁹ piscib⁹. Ad ix. Añ. Illi ergo hoĩes cũ vidissent signum quod factũ fuerat, glorificabant Deũ, & dicebant: q̃a hic est saluator mũdi. Ad Mag. Añ. Cũ subleuasset oculos Iesus, & vidisset maximã multitudinẽ venientẽ ad se, dixit ad Philippum: vnde ememus panes vt mãducent hi? hoc aut dicebat tentãs eum, ipse enim sciebat quid esset factur⁹.

FERIA II. Lectio prima.

EGressus est post hœc vir de domo leui: & accepit vxorẽ stirpis suæ, q̃ concepit & peperit filium. Et vidẽs eum elegantem: abscondit tribus mensibus Exo. 2.

Cumq; iā celare non posset: sum psit fiscellā scirpeam, & liniuit eam bitumine ac pice, posuitq; intus infantulū: exposuitq; eū in carecto ripæ fluminis: stante procul sorore eius: & considerāte euentum rei. Lectio secunda.

Ecce aūt descendebat filia Pharaonis vt lauaret in flumine: & puellæ ei⁹ gradiebant per crepidinē aluei. Quæ cum vidisset fiscellā in papirione: misit vnā è famulab⁹ suis. Et allatā aperiēs, cernēsq; in ea paruulū vagiētē: miserta eius ait. De infantibus hebræorū est hic. Cui soror pueri. Vis inquit vt vadam: & vocē tibi hebręam mulierem quæ nutrire possit infantulum? Respondit. Vade. Perrexit puella: & vocauit matrem eius. Lectio iij.

August. in sermone. 86. de tpe.

Moyses ex muliere Iudæa nascitur, & Pharaonis filia adoptatur ab illa, scilicet, cui dicit per prophetā, audi filia & vide, & obliuiscere ppłm tuū & domū pris tui. Quæ licet prius patrem Pharaonem: idest diabolū habuerit, nō ex eo nascēdo sed illi⁹ nequitiam imitando, iuxta illud qđ à dño iudæos increpante in euāgelio dr, vos ex patre diabolo estis, de eiusdē domo tñ egressa ad aquas baptismi festinauit: vt à pctis quæ in domo eiusdem sui patris contraxerat lauaretur: & statim viscera misericordiæ accipere meruit: & Moysen in flumen a parētibus proiectum collegit. Moyses ergo a misericordia sua proijcitur & à Pharaonis filia inuenitur. Christus dominus à synagoga de qua natus est repudiatur, & ab ecclesia gentium inuentus suscipitur. Ad Bñs Aña.

Auferte ista hīc dicit dñs: & noli te facere domum patris mei domum negociationis. Oratio.

Præsta q̃s oṗs deus, vt obseruationes sacras annua deuotione recolentes: & corpore tibi placeamus & mente. Per do.

Ad mag. Aña. Soluite templum hoc, dicit dñs: & post triduum reædificabo illud: hoc autē dicebat de tēplo corporis sui. Oro.

Deprecationem nostram q̃s dñe benign⁹ exaudi: & quibus supplicandi præstas affectū: tribue defensionis auxiliū. Per.

FERIA III. Lectio prima.

In diebus illis: postq̃ creuerat Moyses, egressus ad frēs suos, vidit afflictionem eorum: & virū ęgyptium pcutientem quendam de hebræis fratribus suis. Cumq; circunspexisset huc atq; illuc, & nullum adesse vidisset, pcussum ægyptium, abscondit in sabulo. Et egressus die altero, cōspexit duos hebræos rixantes. Dixitq; ei qui faciebat iniuriā. Quare pcutis ꝓximum tuum? Qui rñdit. Quis constituit te principem & iudicem sup nos? Nunquid occidere me tu vis, sicut occidisti heri ægyptium? Timuit Moyses, & ait: Quomodo palam factum est verbum istud? Exo. 2.

Audiuit-

Audiuitq; Pharao ſmonẽ hũc, & q̃rebat occidere Moyſen. Qui fugiens de conſpectu eius, moratus eſt in terra Madian. Lcõ ij Auguſt. contra Fauſtum lib. 22.

Animę virtutis capaces ac fertiles, præmittunt ſępe vitia, quib⁹ hoc ipſum iudicent, cui virtuti ſint potiſſimum accõmodatæ, ſi fuerint præceptis excultæ. Sicut enim & agricolæ, quã terrã viderint, quãuis inutiles, tñ ingẽtes herbas ꝓgignere, frumẽtis aptã eſſe ꝓnunciãt: & vbi filicẽ aſpexerint, licet eradicandã ſciãt, validis vitib⁹ habilẽ intelligunt: & quẽ mõtem oleaſtris ſylueſcere aſpexerint, oleis eſſe vtilẽ cultura accedente, nõ dubitãt: ſic ille animi motus, quo Moyſes peregrinum fratrem a ciue improbo iniuriã perpetientẽ nõ obſeruato ordine poteſtatis inultum eſſe nõ ptulit: nõ virtutũ fructibus inutilis erat: ſed adhuc incultus, vitioſa q̃dẽ, ſed magna fertilitatis ſigna fundebat. Lectio iij

Ipſe deniq; p angelum ſuũ diuinis Moyſen vocibus euocauit in monte Sina, p quem liberaret ex ęgypto popul⁹ Iſrael: eumq; miraculo viſiõis ĩ rubo flammãte, & nõ ardente, verbisq; dñicis ad frugẽ obediẽtiæ pręparauit, qui etiã Saulũ eccleſiã perſequentẽ è cœlo vocauit, proſtrauit, erexit, impleuit, ĩſeruit, fæcũdauit. Illa nãq; Pauli ſæuitia, cum ſm emulationẽ paternarũ itraditionũ perſequebat eccleſiã, putans officiũ Deo ſe facere, tanquã ſylueſtre erat vitium, ſed magnæ ferocitatis indicium: Reſecãdum hoc vitiũ, vel eradicandũ, ſed tñ tam magnũ cor, tanq̃ terra frugibus, ita ferendis virtutibus excolendũ. Ad Bñs aña Quid me quæritis interficere, hoĩem qui vera locutus ſum vobis? Oro.

Sacrę nobis dñe q̃s obſeruationis ieiunia, & pię cõuerſationis augmentũ: & tuæ ꝓpitiationis cõtinuũ præſtẽt auxilium Per. Ad Mag. Ana. Vnũ op⁹ feci, & oẽs admiramini, q̃a totũ hominẽ ſanũ feci ĩ ſabbatho. Oro.

Miſerere dñe populo tuo, & cõtinuis tribulationibus laborantem, propitius reſpirare cõcede. Per dominum noſtrum.

FERIA IIII. Lectio prima

Moyſes aũt paſcebat oues Ietro ſoceri ſui ſacerdotis Madian. Cumque minaſſet gregẽ ad interiora deſerti: venit ad montẽ dei Oreb. Apparuitq; ei dñs in flãma ignis de medio rubi, & videbat quod rubus arderet, & non combureretur: Dixit ergo Moyſes. Vadam, & videbo viſionem hanc magnam, quare non Comburatur rubus. Cernẽs autem deus ꝙ pergeret ad videndum: vocauit eum de medio rubi, & ait? Moyſes, Moyſes. Qui reſpõdit. Ad ſum. At ille. Ne appropies, inquit, huc. Solue calciamentum de pedibus tuis. Locus enim in quo ſtas: terra ſancta eſt. Et ait. Ego ſum deus patris

Exo. 3.

tris tui, de⁹ Abrahã: & de⁹ Isaac, & deus Iacob. Abscondit Moyses faciem suã: nõ enim audebat respicere contra Deum.

Grego. sup Ezechi. Homilia. 3.

Quid flãma ignis, nisi legẽ de qua scriptũ est (in dextera eius ignea lex) & quid rubus ille, nisi iudaicum populũ, pctõrũ suorũ spinis obsitũ designauit? Sed rubus ardens consumi nõ potuit: quia iudaicus populus, & ignem quidẽ legis accepit, & tñ peccatorũ suorũ spinas non deseruit nec eius vitia diuini sermonis flamma concremauit. Lctõ.iij.

Deniq; & inter hoĩes pfectus hõ fact⁹ est vnic⁹ Dei fili⁹, q̃ sua peccata nõ habuit, sed spinas nostrę nequitię suscepit: atq; vsq; ad passionẽ ꝓ nobis humiliari dignatus est, & ĩ semetipso ignem tribulationis nostræ suscipere. Sed arsit & nõ arsit: quia ex humanitate est mortuus, & tñ immortalis ex diuinitate permãsit. Suscepit à nobis vnde sacrificiũ fieret ꝓ nobis: & tñ impassibilis, atq; incõmutabilis permãsit in proprijs, vt nos commutaret a nr̃is.

Ad Bñs. Añ. Rabbi, q̃s peccauit, hic, aut parẽtes eius, quia cæcus natus est? respondit Iesus, & dixit: neque hic peccauit, neq; parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo. Oratio.

Deus qui & iustis præmia meritorum & peccatoribus per ieiunium veniam præbes: miserere supplicibus tuis, vt reatus nostri confessio, indulgentiam valeat percipere delictorũ. Per dominum. Ad Mag. Añ. Ille homo qui dicitur Iesus: lutum fecit ex sputo, & liniuit oculos meos & modo video. Oratio.

Pateant aures misericordiæ tuæ domine, præcibus supplicantiũ, & vt petentibus desiderata cõcedas: fac eos quæ tibi sunt placita postulare. Per dñm.

FERIA V. Lectio prima.

Respondens Moyses, ait ad dñm. Non credent mihi, neq; audiẽt vocẽ meã: sed dicẽt. Non apparuit tibi dñs. Dixit ergo ad eum. Quid est q̃d tenes in manu tua? Rñdit. Virga. Dixitq; dñs. Proijce eã in terrã. Proiecit. Et versa est in colubrũ: ita vt fugeret Moyses. Dixitq; Dñs. Extẽde manum tuam: & apprehẽde caudã eius. Extẽdit & tenuit: versaq; est in virgã. Vt credat inq̃t: quod apparuerit tibi dñs de⁹ patrum tuorum: Deus Abraham & deus Isaac; & de⁹ Iacob. Lctõ ij.

Dixitq; dñs rursum. Mitte manum tuã ĩ sinũ tuum. Quã cum misisset in sinũ: ꝓtulit lęprosam instar niuis. Retrahe ait manũ tuã in sinum tuum. Retraxit. Et protulit iterũ: & erat similis carni reliquę. Si non crediderint inquit tibi; neq; audierint sermonem signi prioris: credent verbo signi sequentis. Quod si nec duobus quidẽ his signis crediderint: nec audierint vocẽ tuam, sumeaquã fluminis & funde eam sup.

aridã;

aridá: & q̃cquid hauseris de fluuio vertet in sanguinē. Lctō iij.
Ambrosius in psalmum ca. viij.
Quis tãtus vt aperiat oculos & legis videat sacramenta, nisi ei Chr̃s demonstret? Non Moyses tantus. Deniq; iubente dño virgã proiecit, & facta est sepens: & fugit ab ea: apprehendit caudam serpentis & facta est virga, & adhuc non cognoscebat mysteriũ, quo declarabatur descensurũ in terras dñm Iesum, qui cum se exinanisset, poni in crucē, & deponi pateretur in tumulũ, quasi serpēs de virga factus: q in tumulũ proiectus, de quo sm oraculum legis resurgens in gloria Dei, diuinæq; sedis regale cõsortium, de serpente remearet. Apprehendam⁹ ergo & nos caudam illius serpentis crucifixi: vt potestatem eius regiam possim⁹ agnoscere. Ad bñs. Añ. Accessit Iesus & tetigit loculum: hi autem qui portabant steterunt: & ait, adolescens tibi dico surge: & resedit qui erat mortuus & cœpit loqui. Oratio.
PRæsta q̃s ops deus: vt quos ieiunia votiua castigant: ipsa quoq; deuotio sctã lætificet: vt terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiamus. Per.
Ad Mag. Añ. Propheta magnus surrexit in nobis: & quia deus visitauit plebem suam. Oratio.
POpuli tui deus institutor & rector, pctã quib⁹ impugnatᶜ expelle: vt semp tibi placitus, & tuo munimine sit securus. Per.
FERIA VI. Lectio prima.
INgressi sunt Moyses & Aarõ & dixerunt Pharaoni. Hęc dicit dñs Deus Israel. Dimitte populũ meum: vt sacrificet mihi in deserto. At ille respondit. Quis est dñs, vt audiam vocem eius. & dimittã Israel? Nescio dñm: & Israel non dimittã. Dixerũtq; Deus hebræorum vocauit nos, vt eamus viam trium dierum in solitudinem, & sacrificem⁹ dño Deo nostro, ne forte accidat nobis pestis aut gladius. Ait ad eos rex Ægypti. Quare Moyses & Aaron solicitatis populum ab operib⁹ suis? Ite ad onera vestra. Exo 5.
Origenes. Lectio secunda.
Non vult Moyses vt populus in Ægypto posit⁹ seruiat dño, sed, vt exeat in desertum: quia donec quis in tenebris sæcularib⁹ manet, & in negociorũ obscuritate versatur, non potest seruire dño. Nemo põt duobus dñis seruire. Exeundã nobis igit est de Ægypto, relinquendus est mũdus, si volumus seruire Deo. Relinquēdus autē dico non loco, sed animo, non itinere proficiscēdo, sed fide proficiendo. Audi hæc eadē Ioannē dicentem. Filioli, nolite diligere mundũ, neq; ea quæ in mundo sunt: q̃m eũ quod est in mundo, desideriũ carnis est, aut desideriũ oculorum. Et q d tñ dicit ĩ quo vel quatenus proficisci iubet videam⁹: viã (inquit) trium dierum ibimus in eremo: & ibi

Im-

Immolabim⁹ dño Deo nostro. Augu. in sermo. 90. de tpe. d. iij. Hæc quidẽ volebat Moyses, sed Pharao non volebat filios Israel a se lõge discedere. Non volebat princeps huius mundi exercitũ dñi triũ dierũ sacraméta cognoscere. Illa vtiq; scr̃a de qb⁹ propheta dixit. Viuificabit nos post duos dies: in die tertio suscitabit nos. Prima dies passio dñi saluatoris est: secũda qua descendit ad infernũ: tertia autẽ resurrectionis est dies. Ad Bñs añ. Lazarus amicus noster dormit: eamus & à somno excitemus eum. Orõ.

DEus q̃ ineffabilibus mũdũ renouas sacramentis: p̃sta q̃s: vt eccl'ia tua æternis proficiat institutis: & tẽporalib⁹ nõ destituatᶜ auxilijs. Per. Ad Mag. Añ. Dñe, si hic fuisses, Lazarus non esset mortuus, ecce iã fętet quatriduanus in monuméto. Orõ

DA q̃s op̃s deus: vt qui infirmitatis nostræ conscij de tua virtute confidimus: sub tua semper pietate gaudeam⁹. Per.

SABBATHO. Lectio prima.

Exo. 24. DIxit dñs ad Moysen. Quid clamas ad me? Loquere filijs Israel vt ꝓficiscant. Tu autẽ eleua virgã tuã & extende manũ tuã sup mare & diuide illud, vt gradiantᶜ filij Israel ĩ medio maris p siccũ. Ego aũt indurabo cor ęgyptiorũ vt persequantur vos, & glorificabor ĩ Pharaone: & in oĩ exercitu ei⁹: & in curribus & in equitib⁹ illi⁹. Et sciẽt egyptij: qa ego sum dñs cũ glorificatus fuero in Pharaone: & in curribus atq; in equitib⁹ eius. Lcõ ij. Tollẽsq; se angel⁹ dñi q̃ p̃cedebat castra Israel: abijt post eos, & cũ eo pariter columna nubis. Priora dimittens post tergum stetit ĩter castra ęgyptiorũ & castra Isrl̃. Et erat nubes tenebrosa & illuminãs nocte: ita vt ad se inuicem toto noctis tpe accedere nõ valerẽt. Cũq; extẽdisset Moyses manũ super mare: abstulit illud dñs flante vento vehemẽti: & vrẽte tota nocte: & vertit ĩ siccũ: Diuisaq; est aqua: & ĩgressi sunt filij Israel p mediũ sicci maris.

Gregorius Nazianzenus in sermone de Epipha. Lectio tertia.

Baptizauit Moyses populum ĩn nube & in mari, sed p figurã, vt & Paulo videtur. Siquidẽ mare aquę, nubes vero spũs, at manna panis vitę, potio vero petræ, potionis diuinæ erat figura. Baptizauit quoq; Ioannes, verum nõ iam Iudaice, quoniã nõ in aqua solũ: sed & in pænitentiã. Baptizat Iesus, verũ in spiritu. Scio & quartũ baptisma quod per martyrium & sanguinem fit, quo & Christ⁹ ipse baptizatus est lõge reliquis venerabili⁹: q̃m ita baptizatis secundis sordibus haud inquinant. Scio etiã & q̃ntũ lachrymarũ nempe: sed laborios⁹, sicut ille qui per singulas noctes lectũ lauat suũ & stratũ lachrymis, cuius putauerunt & cicatrices, q̃ lugens ac mæstus incedit,

qui

qui imitat̃ ꝯuersionẽ Manassæ: & Niniuitarũ miserãdã humilitatẽ. Ad Bñs. Añ. Ego sum lux mundi, qui sequitur me nõ ambulat in tenebris: sed habebit lumen vitæ, dicit dñs. Oratio.

Fiat quæsumus dñe per gratiã fructuosus nostræ deuotionis affectus: quia tunc nobis proderunt suscepta ieiunia: si tuæ sint placita pietati. Per dom.

D O M I N I C A in passione sabbatho præcedenti ad vesperas. Capitulum.

Iere. 11.d. Tu autẽ dñe sabaoth q̃ iudicas iuste & probas renes & corda: videã vltionẽ tuã ex eis: tibi. n. reuelaui causã meã dñe de⁹ me⁹. ℞. Multiplicati sunt.

Ab hac die vsque ad pascha exclu. post ℣ sum ℞ ij. Glia. nõ dicatur: nec ad matu. nec ad alias ho. canonicas: sed loco Gloria. repetatur. ℞. nisi festum euenerit. Hymnus.

Vexilla regis prodeunt: fulget crucis mysterium: quo carne carnis conditor: suspensus est patibulo.

Quo vulneratus insup: mucrone diræ lãceæ: vt nos lauaret crimine: manauit vnda sanguine.

Impleta sunt q̃ cõcinit: Dauid fidelis carmine: dicendo nationibus, regnauit à ligno deus.

Arbor decora & fulgida: ornata regis purpura: electa digno stipite: tam sctã mẽbra tangere.

Beata cuius brachijs: sęcli pependit preciũ: statera facta corporis: prædamque tulit tartari.

O crux aue spes vnica: hoc passionis tempore: auge pijs iustitiam: reisque dona veniam.

Te summe de⁹ trinitas: collaudet oĩs spiritus: quos per crucis mysterium, saluas, rege ꝑ sęcula. Amen. ℣. Eripe me dñe ab homine malo. ℞. A viro iniquo eripe me. Ad Magñ Añ. Ego sum qui testimoniũ perhibeo de me ipso: & testimonium perhibet de me qui misit me pater. Oratio.

Quæsumus omnipotens deus familiam tuam propitius respice: vt te largiente regatur in corpore, & te seruãte custodiatur in mente. Per dñm.

Ad Completor. ℞. In manus. Ad Nunc dimit. Añа. O rex gloriose inter sanctos tuos qui semper es laudabilis: & tamen ineffabilis, tu in nobis es dñe, & nomen sanctum tuum inuocatum est sup nos: ne derelinquas nos deus noster: vt in die iudicij nos collocare digneris inter sanctos & electos tuos rex benedicte.

Hæc añ. dicat̃ quotidie ad Nũc dimit. vsq; ad cęnã dñi exclusi. nisi ĩ annunciatione, si infra hoc temp⁹ euenerit. Ad Matut. Inuit. Hodie si vocẽ audieritis, Nolite obdurare corda vestra. Hic ℣. intermittat̃ in psalmo: & eo dicto sequit̃. Sicut ĩ exacerbatiõe. in fine. Venite. Gloria. nõ dicat̃ sed post vltimũ versum inuitat. bis ex integro repetatur. Hym.

PAnge lingua gloriosi prælium certaminis: & sup crucis trophęum dic triumphum nobilem: qualiter redemptor orbis immolatus vicerit.
De parentis protoplasti fraude facta condolens: quando pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignum tunc notauit damna ligni vt solueret.
Hoc opus nostræ salutis ordo depoposcerat: multiformis proditoris ars vt artem falleret: & medelam ferret inde hostis vnde læserat.
Quando venit ergo sacri plenitudo tpis: missus est ab arce pris natus orbis cõditor:ac de ventre virginali caro factus prodijt.
Vagit infans inter arcta ꝯditus pręsepia: mēbra pānis inuoluta virgo mater alligat: man⁹ pedes atq; crura: stricta cingit fascia.
Gloria & honor deo vsquequo altissimo: vna patri filioq; inclito paraclito:cui laus est, & potestas per æterna secula. Amen.
In.j.noc.An. Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonū operata est ī me. Hæc añ: dicat̄ sup psal.primi noct. cū triplici. Gloria. ℣. Erue à framea Deus animam meam. ℟. Et de manu canis vnicam meam. Lectio.j.
Iere. ca.I. VErba Ieremiæ filij Elechiæ de sacerdotibus q̄ fuerunt in Anathot, in terra Beniamin. Quod factū est verbum dñi ad eū in diebus Iosiæ filij Amon regis iuda, in tertiodecimo anno regni eius. Et factū est in diebus Ioachin filij Iosiæ regis iuda, vsq;ad consummationē vndecimi āni Sedechię filij Iosiæ regis iuda vsq; ad trāsmigrationē Ierusalē ī mense q̄nto. Et factū est verbū dñi ad me dicens. Priusq̄ te formarem in vtero noui te, & anteq̄ exires de vulua sctificaui te: & ꝓphetā in gentib⁹ dedi te. Hæc dicit dñs deus:conuertimini ad me. ℟. Isti sunt dies quos obseruare debetis tēporib⁹ suis. Quartadecima die ad vesperum pascha dñi est:& in q̄ntadecima solennitatē celebrabitis altissimo dño. ℣. Locutus est dñs ad Moysen dicens: loquere filijs Israel,& dices ad eos. Quarta. Lec.ij.
ET dixi: ah,ah,ah, dñe deus: ecce nescio loqui: quia puer ego sum. Et dixit dñs ad me. Noli dicere quia puer sum,q̄m ad oīa q̄ mittā te,ibis:& vniuersa quęcunque mādauero tibi loqueris:Ne timeas à facie eorum: q̄a ego tecum sum vt eruā te, dicit dñs. Et misit dñs manū suā, & tetigit os meū:& dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo:ecce constitui te hodie sup gentes & super regna, vt euellas & destruas & disperdas & dissipes & ædifices & plātes. Hæc di. ℟. Multiplicati sunt qui tribulant me,& dicūt, nō est salus illi in Deo eius:Exurge dñe,saluum me fac Deus meus. ℣. Ne quando dicat inimicus meus præualui aduersus eum. Ex. Lec.iij.

ET factum est verbum dñi ad me dicens. Quid tu vides Ieremia? Et dixi. Virgã vigilantẽ ego video. Et dixit dñs ad me. Bene vidisti: qa vigilabo ego super verbo meo, vt faciã illud. Et factũ est verbum dñi secũdo ad me dicens. Quid tu vides? Et dixi. Ollã succẽsam ego video: & faciem eius à facie aquilonis. Et dixit dñs ad me. Ab aquilone pandetur omne malum sup oẽs habitatores terræ. Hæc dici. ℟. Qui custodiebant animam meã consilium fecerunt in vnũ dicentes: deus dereliquit eum, persequimini & comprehendite eum: quia non est qui liberet eum: deus meus ne elongeris à me, Deus meus in adiutorium meum intende. ℣. Oẽs inimici mei cogitabant mala mihi: verbum iniquũ mandauerunt aduersus me dicentes. Deus. Qui. Sup. ii. noct. cũ triplici. Gloria. Añ. Mittens hęc mulier in corpus meũ hoc vnguentũ, ad sepeliendũ me fecit. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cornib⁹ vnicorniũ humilitatẽ meã

Beatus Hyeronymus. Lect. iiij.

ET factum est (inquit) verbum dñi ad me dicens. Priusq̃ te formarẽ in vtero, noui te. Non q; ante ↄceptionẽ (vt hæresis suspicat) fuerit Ieremias: sed quo præsciret eum futurum dñs: cui necdũ facta, iam facta sunt, sm illud qd apostol⁹ loquitur. Qui vocauit ea q̃ non erant, quasi ea quę essent. Quod aũt sanctificatur ĩ vtero, iuxta illud apostoli debem⁹ accipere. Postq̃ aũt placuit ei q me segregauit de vtero matris meæ, & vocauit ꝑ gratiã suã, vt reuelaret filiũ suũ in me, vt euãgelizarẽ illũ in gentibus. Ioannes quoq; Baptista sanctificatur in vtero, & sctm spm accipit, & mouet in vulua: & per os matris loquit. ℟. Deus meus es tu, ne discedas a me. Qm tribulatio proxima est, & non est qui adiuuet. ℣. Deus deus meus, respice in me. Quoniam. Lect. v.

QVod aũt dicit: Prophetã in gentib⁹ dedi te, illud vult intelligi, qd in ipso postea propheta lecturi sumus, quod nõ solũ Ierusalem: sed & multis in circuitu gentibus prophetarit. Quidã hunc locum super saluatorẽ intelligũt, qui proprie propheta gentiũ fuit, & ꝑ apostolos vocauit oẽs nationes. Iste enim vere priusq̃ ĩ vtero virginali formaret, & anteq̃ exiret de vulua matris sanctificatus in vtero est & notus patri, quippe qui semp in patre, & in quo semper est pater. ℟. Tota die contristatus ingrediebar dñe, quoniam anima mea impleta est illusionibus. Et vim faciebãt qui quærebãt animã meã. ℣. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates & dolos tota die meditabantur. Et vim faciebant. Lect. vj.

ECce ego, inquit, constitui te hodie sup gentes, & sup regna,

gna, vt euellas, & destruas,& c. Cōsiderandum ꝙ quatuor tristibus duo læta succedant. Neque enī ædificari poterant bona, nisi destructa essent mala: nec plantari optima, nisi eradicarentur pessima. Omnis enim plantatio, quā non plātauit cælestis pater, eradicabiť, & ædificatio q̄ supra petrā nō habet fundamentū, sed in arena extructa est, sermone Dei suffoditur, atq; destruiť. Illā aūt quā consumet Iesus spū oris sui, & destruet aduentu p̄sentiæ suæ: oēm scilicet sacrilegā, peruersamq; doctrinā disperdet in ꝑpetuū. Porro ea q̄ eleuanť contra sciētiā Dei, & in sua cōfidunt sapiētia, quæ apud Deū stultitia est: dissipabit atque deponet, vt ædificentur pro ijs humilia: & in locū supiorū q̄ destructa sunt, & euulsa extruanť, atq; plātenť, quę ecclesiasticę conueniunt veritati, & impleať illud quod dicit apostolus: Dei ædificatio, Dei agricultura estis. ℟. Deus meus eripe me de manu p̄cōris, & de manu ꝯtra legē agētis & iniqui: Quoniam tu es patientia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgentib⁹ in me libera me. Quoniā tu. Deus,

Super psal' iij. noc. cum triplici Gloria. Añ. Magister dicit: tempus meum prope est, apud te facio pascha cum discipulis meis. ℣. Ne perdas cum impijs deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Secundum Ioannē. Lectio vij.

IN illo tempore. Dicebat Iesus turbis Iudæorum, & principibus sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de pc̄tō? Et reliq. ca. 8.

Homilia beati Gregorij papæ.

Pensate fr̄es carissimi mansuetudinē Dei. Relaxare pc̄tā venerat, & dicebat: Quis ex vobis arguet me de pc̄tō? Non dedignať ex r̄one ostendere se peccatorem non esse q ex virtute diuinitatis poterat pc̄tōres iustificare. Sed terribile est valde quod subdiť. Qui ex deo est, verba dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex deo nō estis. ℟. Adiutor & susceptor me⁹ es tu dn̄e, & ī verbū tuū speraui. Declinate a me maligni, & scrutabor mandata Dei mei. ℣. Iniquos odio habui; & legē tuā dilexi. Declinate, l. viij. hom. 18.

SI enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audire verba Dei non pōt: quisquis ex illo nō est: īterroget se vnusquisque si verba Dei ī aure cordis p̄cipit, & ītelliget vnde sit. Cęlestem patriā desiderare veritas iubet: carnis desideria ꝯteri: mūdi gloriā declinare, aliena non appetere, ꝑpria largiri. Penset ergo apud se vnusquisq; vestrū, si hæc vox Dei ī cordis ei⁹ aure cōualuit: & quia iā ex Deo sit, agnoscit, ℟. In te iactat⁹ sum ex vtero: de vētre m̄ris meę, de⁹ meus es tu: ne discedas a me. Qm̄ tribulatio ꝓxima est, & nō est q̄ adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis: & a

cornibus vnicornium humilitatem meã. Quoniam. Lctõ ix.

NAm sunt nõnulli, qui ꝑcepta Dei nec aure corporis ꝑcipere dignant. Et sunt nõnulli qui hæc quidem corporis aure ꝑcipiũt, sed nullo ea mẽtis desiderio complectunt. Et sunt nonnulli qui libẽter verba Dei susci piunt, ita vt etiam in fletibus cõpungantur: sed post lachrymarũ tempus ad iniquitatem redeunt. Hi ꝓfecto verba dei nõ audiũt: quia hæc exercere in opere contemnũt. ℟. In proximo est tribulatio mea dñe, & non est qui adiuuet: vt fodiãt manus meas, & pedes meos: libera me de ore leonis. Vt enarrẽ nomen tuũ fratrib⁹ meis. ℣. Erue a framea de⁹ aĩam meã: & de manu canis vnicã meã. Vt. In pro. ℣. Intẽde aĩæ meę, & libera eã. ℟. Propter inimicos meos eri. me. In lau. ana.

VIde dñe afflictionẽ meam, quoniã erectus est inimic⁹ meus. ps Miserere. 15. Aña. In tribulatione inuocaui dñm: & exaudiuit me in latitudine. ps. Cõfitemi. 43. Ana. Iudicasti dñe causam aĩæ meæ, defensor vitæ meæ dñe deus meus. ps. Deus deus. 18. Ana. Popule me⁹ quid feci tibi, aũt quid molestus fui: respõde mihi. ps. Bñdicite. 40. Aña. Nunquid reddit pro bono malũ, quia foderunt foucã animæ meę? ps. Laudate. 46. Cap.

LTu aũt dñe sabaoth. Hym. LVstra sex qui iam peracta tempus implens corporis: se volente natus ad hoc passioni deditus: agnus in cruce leuatur immolandus stipite.

Hic acetum, fel, arundo, sputa, claui, lancea: mite corpus perforatur: sanguis vnda profluit: terra, pontus, astra, mundus, quo lauantur flumine.

Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis, nulla silua talem profert fronde flore germine: dulce lignum: dulces clauos: dulce pondus sustinet.

Flecte ramos arbor alta: tensa laxa viscera: & rigor lẽtescat ille quẽ dedit natiuitas: vt superni mẽbra regis, miti tendas stipite.

Sola digna tu fuisti ferre secli preciũ: atq; portũ ꝑparare: nauta mũdo naufrago: quem sacer cruor perũxit: fusus agni corpe.

Glia & honor deo vsq; quo. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgẽtibus in me libera me. Ad Bñs. An. Quis ex vobis arguet me de pctõ? si veritatẽ dico vobis? q̃re vos non creditis mihi? q̃ ex deo est, ṽba Dei audit: ꝓpterea vos nõ auditis: qa ex Deo nõ estis. Ad j. An. Ego demonium non habeo: sed honorifico patrẽ meũ, dicit dñs. In hac die & deinceps vsque ad dñicã in albis exclusiue non dicat ad primã. ℟. Iesu Christe. nisi ĩ festis sctõrũ si occurrerint: sed ĩ hac die & deinceps vsq; ad cenam dñi exclusiue qñ de tpe agit post cap. immediat subiũgatur.

gat℣. Exurge dñe adiuua nos. Ad iij. Añ. Ego gloriā meā non quęro: est qui quęrat & iudicet. Cap. Tu aūt dñe. ℟. Erue a framea deus aīam meā: Et de manu canis vnicam meā. ℣. Salua me ex ore leonis: & à cornibus vnicorniū humilitatē meā. Et Erue. ℣. De ore leonis libera me dominē. Ad vj. Aña. Amen amen dico vobis: siquis sermonem meum, seruauerit, mortem non gustabit in æternum. Cap.

Isa. 50. c. Faciē meā non auerti ab increpātibus & cōspuentibus in me: dñs de⁹ auxiliator meus: & ideo nō sum cōfusus. ℟. De ore leonis libera me dñe: Et à cornibus vnicorniū humilitatē meā. ℣. Erue à framea deus animā meā: & de manu canis vnicā meā. Et a. De ore. ℣. Ne pdas cū impijs. Ad ix. Añ. Abrahā pr̄ vester exultauit: vt videret diem meū: vidit & gauisus est. Capit.

Iere. 17. Confundantur qui me persequunt̄ & non ɔfundar ego, paueant illi & nō pauea ego: induc sup eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos dñe Deus noster. ℟. Principes ꝑsecuti sunt me gratis, & a verbis tuis formidauit cor meum. Lętabor ego super eloquia tua. ℣. Quasi q inuenit spol'a multa. Lętabor. Princi. ℣. Eripe me de inimicis meis Deus meus.

Ad vesp. cap. hym. ℣. vt in j. vesp. Ad Mag. Añ. Tulerūt lapides iudęi, vt iacerent in eū: Iesus autē abscondit se & exiuit de templo. Ordo hui⁹ diei capitulorū hym. norū vesiculorū ℟iorum ad horas seruet̄ quotidie vsq; ad cęnā dñi exclusiue: qñ de tpe agitur.

FERIA SECVNDA.

Ad matuti. Inuit.

Adoremus dñm: Qui nos redemit per crucē. Hoc inuita. dicat̄ quotidie vsq; ad cœnam dñi in profestis diebus quando de tpe agitur: & in fine psal. Venite. bis ex integro repetatur. Lcō j.

Audite verbum dñi domus Iacob: & oēs cognationes domus Israel. Hæc dicit domin⁹ Quid inuenerunt pr̄es vestri in me iniquitatis: q̄a elongauerūt a me, & ambulauerunt post vanitatē, & vani facti sunt? Et non dixerunt: vbi est dñs qui ascēdere nos fecit de terra Ægypti, qui traduxit nos p desertum, per terram inhabitabilem & inuiam, per terrā sitis, & imaginē mortis: per terrā in qua non ambulauit vir, neq; habitauit homo. Et induxi vos in terrā carmeli: vt comederetis fructū eius, & bona illi⁹. Hæc dicit. Lectio ij. Iere. 2.

Et ingressi contaminastis terrā meā: & hæreditatem meā posuistis in abhominationē. Sacerdotes nō dixerunt, vbi est dñs, & tenentes legē nesciērūt me, & pastores pręuaricati sunt in me: & prophetę ꝓphetauerūt in Baal, & Idola secuti sunt. Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum, ait dominus, & cum fi-

lijs vestris disceptabo. Hæc di.
Beat⁹ Hieronymus. Lectio iij.
Quõ ille populus terrã sanctã & omniũ rerum fertilẽ idolatria polluit atq; violauit: sic nos vere circũcisionis accipiẽtes scientiã: comedimus fructus eius. Et si negligẽtia surrepserit cõtaminamus terrã Dei: & hæreditatem illius abominabilẽ facimus. Sacerdotes nõ dixerũt vbi est dñs, Post tãta enim bñficia verterũt in cõtemptũ priuilegia dignitatis: vt sacerdotes dñm nõ quærerent, vt doctores legis ignorarẽt eũ qui alios docere debebant: & pastores per negligentiã præuaricatores fierẽt: & prophetæ qui ĩ populis disputãt, nõ Deo loquãtur, sed idolo, & sua figmẽta venerent. His autẽ verbis vtendũ est aduersus nñi ordinis magistros q̃ deuorant plebẽ Dei velut cibum panis, & per mala opera nõ inuocãt dñm. Ad Bñs An. In die magno festiuitatis, stabat Iesus & clamabat dicens, siquis sitit, veniat ad me, & bibat. Orõ.
Sanctifica q̃s dñe nostra ieiunia: & cunctarum nobis propitius indulgentiam largire culparum. Per do. Ad j. Añ. Animæ impiorum fremebãt aduersum me, & grauatum est cor meum super eos. Ad iij. Aña. Iudicasti. Ad vj. añ. Popule me⁹. Ad ix. añ. Nunquid redditur. Prædictæ tres anæ, quærãtur in lau. præcedentis dñicæ: & dicant ad horas in profestis dieb⁹ vsque ad cœnã dñi. Ad Mag. Añ. Si quis sitit, veniat ad me, & bibat: & de vẽtre eius fluent aquæ viuæ. Oratio.
DA q̃s dñe populo tuo salutẽ mẽtis & corporis: vt bonis operib⁹ inhærẽdo, tua semp mereat ptectione defendi. Per.

FERIA IIII. Lectio prima.

Scito & vide, quia malum & amarũ est reliquisse te dñm Deum tuum, & non esse timorem eius apud te: dicit dñs deus exercituum. A sæculo cõfregisti iugũ meũ: rupisti vincula mea, & dixisti. Non seruiam. In omni enĩ colle sublimi; & sub omni ligno frondoso: tu prosternebaris meretrix. Ego aũt plantaui te, vineã electam omne semen verũ. Quomodo ergo conuersa es mihi in prauũ, vinea aliena? Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbã borith: maculata es in iniquitate tua corã me, dicit dñs Deus. Hæc. Lectio ij. Iere. 2.
Quomodo dicis nõ sum polluta, post Baalim non ambulaui? Vide vias tuas in conualle: scito quid feceris. Cursor leuis explicans vias suas. Onager assuetus in solitudinẽ, ĩ desiderio animæ suæ attraxit ventum amoris sui. Nullus auertet eam. Omnes qui quærunt eam, non deficient: in menstruis eius inuenient eam. Prohibe pedẽ tuum a nuditate. & guttur tuum à siti. Et dixisti Desperaui; nequaquam faciam adamaui quippe alienos: & post eos ambulabo. Hæc dicit dñs.

Beatus

Beatus Hieronymus. Lectio iij.
Quasi ad meretricem loquitur Israel, q̃ iugalia fœdera ruperit, & dixerit nõ seruiã: subauditur dño, vel marito, Sed in oĩ colle sublimi, & sub omni regno frõdoso prostrata fuerit idolatria. Amæna enim semper & excelsa loca, idolis dedicantur. Põt hoc & ad eũ dici, qui ab initio Christianus, & ex parte sacris literis eruditus, postea desiderio secularis literaturæ, q̃ significatur in collibus, & amœne eloquentiæ, quæ in frondosis monstrat̃ arboribus, prosternat se dæmonib⁹: qui sub occasione eruditionis & sublimis sciẽtiæ polluunt credentiũ animas, & diuaricare faciũt pedes suos omni trãseunti.
Ad bñs. Añ. Tempus meũ nondum aduenit, tempus autem vestrum semper est paratũ. Orõ.
Nostra quæsumus dñe sint accepta ieiunia: quæ nos & expiando gratia tua dignos efficiãt, & ad remedia perducãt æterna. Per dñm. Ad Mag. Aña. Vos ascendite ad diẽ festũ hunc, ego nõ ascendam, quia tempus meum nondum aduenit. Orõ.
Da nobis q̃s dñe, perseuerantẽ in tua voluntate famulatum: vt in diebus nostris, & merito, & numero, populus tibi seruiens augeatur. Per dñm.
FERIA IIII. Lectio prima
Iere. 3. Conuertimini filij reuertentes: dicit dñs: quia ego vir vester. Et assumã vos: vnũ de ciuitate: & duos de cognatione: & introducam vos in sion. Et dabo vobis pastores iuxta cor meum: & pascent vos sciẽtia & doctrina. Cũq; multiplicati fueritis & creueritis in terra in diebus ills ait dñs: non dicent vltra arca testamenti dñi: neque ascendet super eos, neq; recordabunt̃ illius, nec visitabitur, nec fiet vltra. In tpe illo vocabunt Ierusalẽ soliũ dñi & congregabuntur ad eam oẽs gentes in noĩe dñi in Ierusalem: & nõ ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. Lctõ ij.
In dieb⁹ illis ibit dom⁹ iuda ad domũ Israel: & venient simul de terra aquilonis ad terrã quã dedi patrib⁹ vestris. Ego autẽ dixi. Qũo ponam te in filios, & retribuã tibi terrã desiderabilẽ, hæreditatem prçclarã, exercituum gentium? Et dixi, Patrem vocabis me: & post me ingredi non cessabis. Sed quomodo si contẽnat mulier amatorem suum: sic contempsit me domus Israel dicit dñs. Vox in vijs audita est: ploratus & vlulatus filiorum Israel: q̃m iniquam fecerunt viã suam: obliti sunt dñi Dei sui.
Beatus Hieronymus. Lectio iij.
Quod dicit, cõuertimini ad me filij reuertentes, Iudçi impletum putãt post reuersionem ex Babylone sub Cyro rege Persarũ: etiã si nõ oẽs reuersi sunt. Sed melius in aduentu Christi, qũ reliquiæ saluæ factæ sunt, dicẽte & exponẽte apostolo, Nisi dñs sabaoth

reliquisset nobis semẽ, quasi Sodoma essem⁹, & similes Gomorrę fuissemus. Tunc introducti sunt in Sion, de qua scriptũ est. Gloriosa dicta sũt de te ciuitas Dei. Et dati sunt pr̃es iuxta cor eius (apostoli, & apostolici viri) & pauerũt credentiũ multitudinẽ non in iudaicis cerimonijs, sed in sciẽtia Chr̃i. Ad Bñs Ana. Oues meę vocem meã audiunt, & ego dñs agnosco eas. Oratio.

SAnctificato hoc ieiunio deus tuorũ corda fideliũm misera tor illustra: & quib⁹ deuotionis p̃stas affectũ: prębe supplicantibus piũ benignus auditum. Per. Ad Mag. Añ. Multa bona opera operatus sum in vobis. pp quod opus vultis me occidere? Or̃o.

ADesto supplicationibus nostris oĩs deus: & quibus fiduciã sperandę pietatis indulges, consuetę misericordię tribue benignus effectum. Per do.

FERIA V. Lectio prima.

Iere. 4. ET erit in die illa, dicit dñs: peribit cor regis, & cor principũ: & obstupescent sacerdotes & ꝓphetę ꝯsternabunt. Et dixi: Heu, heu, heu dñe deus. Ergo ne decepisti populũ istũ, & Ierusalẽ, dicens: pax erit vobis? Et ecce peruenit gladius vsque ad aĩam In tpe illo dicetur populo huic & Ierusalẽ vẽtus vrens in vijs q̃ sunt in deserto vię filię populi mei, nõ ad ventilãdum & ad purgãdũ Sp̃us plenus ex his veniet mihi: Et nunc ego loquar iudicia mea cũ eis. Hieronv. Lcõ ij.

astante prędone ecclesiam dñi & ira cõtra nos dñi permanẽte, oẽ auxilium inutile erit. Peribit cor regis: cuius cor debet esse in manu Dei: & cor principũ q puta bant esse sapiẽtes. Stultã enim fecit deus sapientiã mundi: quia p illã nõ cognouerunt Deũ. Ipsi quoq; sacerdotes, q legẽ dñi docere deberent, & subiectos sibi populos à leonis furore defendere: quodam stupore infatuati, vertentur in amentiã. Lect. iij.

Turbatur aũt ex hoc ꝓpheta, & ĩ se Deũ putat esse mentitum: nec intelligit q̃ supra bona nunciata sunt, multa post tempora repromissa. Hoc aũt vicino futurum tpe. Iuxta qd & apostolus loquitur. Nũquid repulit deus populum suum? Absit. Peruenit aũt vsq; ad aĩam gladius: qñ nihil valde in anima reseruatur. Si mulq̃;, & hoc ostẽdit, q nisi gladius pręcesserit q desecet & purget animę vitia, pax & ꝓmissio non sequatur. Ad Bñs an. Quid molesti estis huic mulieri? opus enĩ bonũ opata est in me. Or̃o.

PRęsta quęsumus omnipotens deus, vt dignitas conditionis humanę per immoderantiam sauciata, medicinalis parsimonię studio reformetur. Per. Ad Mag. añ. Mittẽs hęc mulier in corpus meũ hoc vnguentum, ad sepeliendum me fecit. Or̃o.

ESto q̃s dñe propitius plebi tuę: vt quę tibi non placent respuẽs,

respuēs, tuorū potius repleatur delectationibus mādatorū. Per.

FERIA VI. Lectio prima.

Iere. 9. QVis dabit capiti meo à quā, & oculis meis frontē lachrymarum:& plorabo die ac nocte interfectos filię populi mei? Quis dabit me in solitudinem diuersorium viatorum, & derelinquā populum meum, & recedā ab eis? Quia oēs adulteri sunt cætus præuaricatorum: extenderunt linguā suam quasi arcum mendacij, & non veritatis. Cōfortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, & me nō cognouerunt, dicit dn̄s.

Beatus Hieronymus. Lectio ij.

Si tot⁹, inquit, vertar in fletū, & nequaq̄ guttæ sint lachrymarū, sed abundātia fluminis: tn̄ inter fectos filios populi mei, & digne flere nō potero. Tanta enī sunt mala, vt oēm dolorē sua vincant magnitudine. Hoc autē tam ex ꝓphetæ, q̄ ex dn̄i ꝑsona intelligi pōt. Quis dabit me ī solitudine, diuersoriū viatorū; Melius, inquit, est habitare in extrema solitudine: q̄ inter tāta hoīum scelera cōmorari. Vnde & salua tor ī euangelio loquebať. Vsque quo sustinebo vos? Et in alio loco scriptum est: In tempore illo q intelligit. sedebit, & tacebit: qm̄ tēpus pessimum est. Lect. iij.

Omnes, inquit, adulteri sunt. De malo enim ad malū trāseunt pctōres: quando idolum mutant idolo: & de pctīs ad peccata transcendunt. Vel certe de obsidionis malo trāseūt ad captiuitatē. Et de sanctis quidē dicit. Ibunt de virtute in virtutem: De peccatoribus vero de malo in malum egressi sunt. Causaq; oīum miseriarū, ꝙ nō cognouerūt dn̄m. Cætusq; sit præuaricantiū, & armantiū linguam suā, instar extenti arcus, in blasphemiā: confortatique sunt in terra, vt mereatur audire: Terra es, & in terram ibis. Ad Bn̄s Añ. Appropinquabat autem dies festus, & quærebant principes sacerdotū quomodo Iesum interficerent, sed timebant plebem. Oratio.

COrdibus nostris q̄s dn̄e auxiliū gratiæ tuæ benignus infunde, vt pctā nostra castigatione voluntaria cohibentes, tēporaliter potius maceremur: q̄ supplicijs deputemur æternis. Per. Ad Mag. aña. Principes sacerdotum consilium fecerunt vt Iesum occiderent: dicebant autem: nō in die festo, ne forte tumultus fieret ī populo. Oratio.

COncede q̄s ops Deus, vt qui ꝓtectionis tuæ gratiā quęrimus, liberati a malis oībus secura tibi mente seruiamus. Per.

SABBATHO. Lectio prima.

TV autē dn̄e demōstrasti mihi, & cognoui, tu ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portať ad victimā, & non cognoui, q̄a sup me cogitauerunt consilia dicentes. Mittamus lignum in panem Iere. 11.

eius, & eradamus eũ de terra viuentiũ: & nomẽ eius nõ memoretur amplius. Tu autem dñe sabaoth qui iudicas iuste, & probas renes & corda: videam vltionẽ tuã ex eis. Tibi enim reuelaui causam meã. Hæc dicit dñs,

Beatus Hieronymus. Lectio ij.

Omnium ecclesiarũ iste est consensus, vt sub persona Ieremiæ à Chr̃o præmissa dici intelligant, quod ei pater monstrauerit q̃uo eũ oporteat loqui: & ostenderit illi studia iudæorũ: & ipse quasi agn' ductus ad victimã nõ aperuit os suum & nõ cognouerit, subauditur pctm̃: iuxta illud, qđ ab apl'o dicit. Qui cũ nõ cognouisset peccatum, pro nobis pctm̃ factus est. Et dixerũt. Mittamus lignum in panem eius, crucem videlicet in corpus Saluatoris. Ipse est enim q̃ ait. Ego sum panis qui de cælo descẽdi. Lect. iij.

Et eradicem' eũ de terra viuentiũ: Hoc enim scelus animo cogitauerunt, vt nomen eius deleretur in perpetuũ: Sed è contrario iuxta assumpti corporis sacramẽtũ loquit' filius ad patrẽ, & imprecatur iudicium eius dũ laudat iustitiã: & inspectorem renis & cordis inuocat deum, vt ipse reddat popolo quod meretur: & dicit. Videam vltionem tuã ex eis: eorum videlicet qui in scelere perseuerant, & nõ eorum qui vertuntur ad pænitentiam. De illis ait in cruce: Pater: ignosce illis: quod enim faciũt nesciũt. Reuelatq; patri, & aperit causam suam, quia nullo suo merito, sed scelere populi crucifixus est, dicens: Ecce venit princeps mundi huius, & inuenit in me nihil. Ab bñs añ. Desiderio desideraui hoc pascha mãducare vobiscum anteq̃ patiar. Oro.

Proficiat quæsumus domine plebs tibi dicata piæ deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita: quanto maiestati tuę sit gratior, tanto donis potioribus augeatur. Per domi.

D O M I N I C A
in ramis palmarum,

sabbatho præcedenti ad vesp. ℞. Circundederunt. Ad Mag. Aña. Clarifica me pater apud temetipsum claritate quam habui priusquã mundus fieret. Oro.

Omnipotens sempiterne deus, qui humano generi ad imitandũ humilitatis exemplũ, saluatorẽ nr̃m carnẽ sumere, & crucẽ subire fecisti: cõcede ppitius, vt & patientię ipsius habere documenta, & resurrectionis cõsortia mereamur. Per eũ. Ad matu. Inui Ipsi vero non cognouerũt vias meas. Quibus in raui in ira mea, si introibunt in requiẽ meã. Dicto vltimo ℣ su. Psal. Venite. vsq; Hi errãt corde Inuita. bis ex integro repetatur. Añæ in nocturnis, vt in præcedenti dominica. Lectio prima.

Iustus quidem es tu dñe, si disputẽ tecũ. Veruntamen iusta loquar Iere. 12.

loquar ad te. Quare via impiorum ꝓſperat: bene eſt oĩbus qui præuaricant, & iniq; agũt? Plantaſti eos, & radicem miſerunt. proficiunt, & faciunt fructum. Prope es tu ori eorum: & longe à renibus eorum. Et tu dñe noſti me, vidiſti me, & probaſti cor meũ tecum. Cõgrega eos quaſi gregem ad victimã, & ſanctifica eos in die occiſionis. Hæc. ℟. In die qua inuocaui te dñe, dixiſti noli timere: tu iudicaſti cauſam meam, & liberaſti me deus meus. ℣. In die tribulationis meę clamaui ad te quia exaudiſti me. Deus. Lectio ſecũda.

VSquequo lugebit terra: & herba oĩs regionis ſiccabitur? Propter malitiã ĩhabitantiũ in ea, ꝯſumptũ eſt animal & volucre: qm̃ dixerunt. Non videbit nouiſſima noſtra. Si cũ peditib᷒ currens laboraſti: qũo poteris contendere cũ equis? Cum autẽ in terra pacis ſecura non fueris, qd facies in ſuperbia iordanis? Hæc. ℟. Fratres mei elongauerũt à me, & noti mei. Quaſi alieni receſſerunt à me. ℣. Dereliquerunt me ꝓximi mei, & qui me nouerunt. Quaſi alie. L. iij.

NAm & fratres tui, & domus patris tui etiã ipſi pugnauerunt aduerſum te, & clamauerunt poſt te plena voce. Ne credas eis cũ locuti fuerint tibi bona. Reliqui domũ meã, dimiſi hæreditatẽ meam, dedi dilectam aĩam meã in manus inimicorũ eius. Facta eſt mihi hæreditas mea quaſi leo in ſylua, dedit contra me vocẽ, ideo odiui eã. Hæc. ℟. Attende dñe ad me, & audi vocẽ aduerſariorũ meorũ. Nunquid redditᷣ pro bono malũ, q̃a foderunt foueã aĩæ meę. ℣. Recordare, ꝙ ſteterim in cõſpectu tuo, vt loquerer pro eis bonũ, & auerterẽ indignationẽ tuam ab eis. Nunquid. Attende. Lect. iij. Athanaſius in ſerm. de paſſiõe.

SI cauſam diſcamus, & quamobrẽ paſſus fuerit vnigenitus Dei filius, cõſideremus, non iam erubeſcem᷒, ſed mirabimur bonitatẽ humanitatẽq; ei᷒: & gloriabimur nos quoq; queãdmodum Paulus in cruce. Nõ enim dñs ipſe ꝓpter ſeipſum, ſed nos in illo patiebamur. Nã hoĩum pctm̃ ingens erat: & hoc malum totũ occupauerat orbẽ. Quum aũt & antea maximum eſſet, ac paulatim deinde creuiſſet, intolerabile factum eſt hoĩbus. Nam & mors in oẽs, & in oĩbus inualuit regnando. Dñs autẽ nr̃ immortalis & incorruptibilis eſt, & queãdmodũ immortalis & incorruptibilis eſt, ita bon᷒ quoq; & human᷒. Nã boni pr̃is bonus eſt ſermo, eo q; non diſſimulauit perire quod factũ erat: neque ſuſtinuit, vt eorũ quę ipſe cõdiderat: ali᷒ fieret dñs. ℟. Concluſit vias meas inimic᷒, inſidiator factus eſt mihi ſicut leo in abſcondito: repleuit & inebriauit me amaritudine: deduxerũt in lacũ

mortis

moris vitã meã, & posuerunt lapidẽ contra me. Vide dñe iniquitates illorũ, & iudica causam aïę meę defensor vitæ meę. ℣. Fact⁹ sum in derisum omni pp̃lo, canticũ eorũ tota die. Vide. Lect. v.

VErum cũ aspiceret ad malitiã intollerabilem: humanũ genus non satis erat idoneũ ad resistendum morti: neq; poterat pœnã pro pc̃tis dissoluere. Superabat enĩ oẽm pœnã malitiæ magnitudo. Rursus cũ respiceret & patris bonitatem, & suam potentiam ac virtutem) Christus enim Dei virtus, & dei sapientia) cõmot⁹ est humanitate: & miseratus infirmitatẽ nostrã: hãc induit. Ipse enim vt ait propheta, infirmitates nr̃as portauit, morbosq; gestauit, ac miseratus nostrã mortalitatẽ induit illã. Ait enim Paulus: Humiliauit semet ipsum vsq; ad mortẽ, mortẽ aũt crucis. ℟. Saluũ me fac de⁹, qm̃ intrauerunt aquæ vsq; ad aĩam meã, ne auertas faciẽ tuã à me, qm̃ tribulor exaudi me. Deus meus. ℣. Intẽde animę meæ, & libera eam. Deus meus. Lect. vi.

CÆterũ videns & illud nos non posse p̃soluere pœnas, has in se recepit ipse. (Nã Christus factus est pro nobis maledictio (& ita tandẽ humana indutus amictusque carne p̃ seipsum nos adduxit ad patrẽ, vt ipse patiẽs eũ q̃ vere patiebat̃ redderet innocuũ, ac parua magnis permutaret: Descendit enĩ, vt nobis ascẽsum pararet: expertus est natiuitatẽ, vt nos p̃ eã p̃ri innascibili reconciliaremur. Infirmat⁹ est propter nos, vt nos erigeremur robore, vtq; dicamus more Pauli, oĩa possum in eo qui me corroborat Iesu Chr̃o. ℟. Noli esse mihi dñe alienus, parce mihi in die mala: confundãtur oẽs qui me p̃sequuntur, Et non confundar ego. ℣. Cõfundant̃ oẽs inimici mei: & q̃ quęrunt aĩam meã, vt auferant eam. Et Noli.

Secundũ Mattheum. Lectio vii.

IN illo tẽpore: Cum appropinquasset Iesus Ierosolymis, & venisset Bethphage ad montem Olïueti: tũc misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castellũ q̃d contra vos est, & statim inuenietis asinã alligatã, & pullum cum ea. Soluite, & adducite mihi. c.21.

Et rel. Homilia beati Ioan. ep̃i.

Frequenter quidẽ Iesus venit in Ierusalẽ: sicut Ioannes testatur, nunq̃ t̃n sibi adhibuit ministeria iumẽtorũ, nec ramorũ circa se virentia cõstituit ornamenta, nec ad terribilẽ laudẽ suæ diuinitatis aĩos pp̃li excitauit: nisi modo, qñ, vt pateretur ascendit. Ideo ergo cũ tanta gloria est ingressus, vt amplius eorũ aduersus se excitaret inuidiã: quia iã tẽpus passionis eius instabat, & non mors eum vrgebat, sed ipse magis aduersus se compellebat mortẽ. Quoties.n. de manibus sacerdotũ elapsus euasit, cũ esset inuisibilis factus? Quãdo iudęi.

Christũ

Christũ voluerũt occidere, tãge re eũ nõ putuerũt. Quãdo autẽ ipse secutus est mortẽ, parcere ei iudæi nõ potuerũt. ℟. Dñs mecũ est tanq̃ bellator fortis: propterea ꝑsecuti sũt me, & intelligere nõ potuerũt: dñe, ꝓbãs renes & corda: Tibi reuelaui causam meã. ℣. Vidisti dñe iniquitates eorũ aduersum me, iudica iudiciũ meũ Tibi. Lect. viii.

Ergo si Christus eos ꝓuocauit, forte ne de morte sua fecit eos innoxios? Absit. Excitauit eos nõ vt facerent quod ante noluerant: sed vt possint facere quod prius volebat, Facultas eis data est, non mutata voluntas. Asina & pullus eius, iudæi sunt, & gentes. Iudæa enim ſm Deum ma ter est gentiũ, Sic enim dicit ad eã Deus, per Isaiã prophetã. Et cõstituã principes tuos sicut antea: & cõsiliarios tuos sicut ab initio. Et tunc vocaberis ciuitas iustitię, & mater ciuitatũ, id est ecclesiarum: fidelis sion. Propter, quasdã tales similitudines animalib⁹ his assimilati sunt hoĩes Deum vel Dei filiũ nõ cognoscẽ tes. ℟. Dixerunt impij apud se nõ recte cogitãtes circunueniamus iustũ, qm̃ cõtrari⁹ est operibus nr̃is: ꝓmittit se scientiã Dei habere: filiũ Dei se noĩat, & gloriat̃ patrẽ se habere Deũ: videamus si sermones illius veri sunt Et si est verus filius Dei, liberet illũ de manibus nr̃is. Morte turpissima cõdemnemus eum. ℣. Tanq̃ nugaces æstimati sumus ab illo, & abstinet se à vijs nr̃is tanq̃ ab immũditijs: & ꝓfert nouissima iustorũ. Morte. Lect. ix.

Est enim animal hoc ĩmundum, & prę cæteris pene iumentis magis irrationabile & stultũ, & infirmũ, & ignobile, & oneriferum magis: sic fuerunt & hoĩes ante Christi aduentũ ido latrię passionibus dediti, immũdi, & irrationabiles, verbi ratione carẽtes, quãtũ ad Deũ stulti. At vbi Chr̃s sup eos ascendit, & induxit in tẽplum: lauati per baptismũ, facti sunt de immundis animalibus hoĩes sancti. Percepta enim verbi ratione, sapiẽtia Dei, facti sunt rõnabiles & prudentes: & inuẽta est irrationabilitas eorũ esse simplicitas, & stultitia eorũ mansuetudo. ℟. Circundederũt me viri mẽdaces: sine causa flagellis cęciderũt me: Sed tu dñe defensor vindica me ℣. Quoniã tribulatio proxima est, & non est qui adiuuet. Sed tu. Circundederunt me viri. ℣. Intende animę meæ. In lau. añ.

Dominus Deus auxiliator meus, & ideo nõ sum confusus. ps. Miserere. 15. Añ. Circundãtes circundederunt me, & in noĩe dñi vindicabor in eis. ps. Cõfitemini. 43. Aña. Iudica causam meam, defende me, quia potens es dñe. ps. Deus deus. 18. Añ. Cũ angelis & pueris fideles inueniantur triũphatori mortis clamãtes: hosanna ĩ excelsis. ps.

Benedi-

Benedic te. 49. Aña. Cõfundant qui me pſequunt, & nõ confundar ego dñe deus me⁹. ps. Laudate. 46. Ad Bñs. añ. Turba multa quę conuenerat ad diẽ feſtũ, clamabat dño: benedictus qui venit in nomine dñi, hoſanna ĩ excelſis. Ad j. Aña. Oſanna filio Dauid, benedictus qui venit in nomine dñi. Ad iij. Aña. Pueri hebræorũ veſtimenta proſternebãt in via, & clamabãt dicentes: hoſanna filio Dauid, benedictus qui venit in noĩe dñi. ℟. Erue. Ad vj. Añ. Pueri hebræorũ tollẽtes ramos oliuarũ, obuiauerunt dño clamãtes & dicẽtes: oſanna ĩ excelſis. ℟. De ore. Ad ix. Añ. Occurrunt turbæ cũ floribus & palmis redẽptori, & victori triũphanti digna dant obſequia: filium Dei ore gentes pdicant: & in laudẽ Chri voces tonant per nubila hoſanna. ℟. Principes. Ad Mag. Aña. Cœperunt omnes tubæ deſcendentium gaudentes laudare Deum voce magna, ſuper omnibus quas viderant virtutibus, dicentes: benedictus qui venit rex in nomine dñi, pax in cœlo & gloria in excelſis.

FERIA II. Lectio prima.

Iere. c. 18. DIxerunt impij iudęi ad inuicem. Venite & cogitemus contra Ieremiam cogitationes. Non enim peribit lex à ſacerdote, neq; cõſiliũ a ſapiẽte, nec ſermo à propheta. Venite & percutiamus eũ lingua: & nõ attendamus ad vniuerſos ſermones ei⁹: Attẽde dñe ad me: & audi vocẽ aduerſariorũ meorũ. Nunquid reddit pro bono malũ, quia foderunt foueam animæ meæ? Recordare quòd ſteterim in cõſpectu tuo vt loquerer pro eis bonum: & auerterẽ indignationem tuam ab eis. Hæc dicit. Lctõ ij. Athanaſi⁹ in ſermo. de paſſione.

Seruator noſter dñs Ieſus Chriſtus, hanc ob cauſam circa mortis tẽpus angi cœpit & cõtriſtari deprecans, vt poculũ hoc tranſiret: clamabatq;, ſpirit⁹ prõptus, caro aũt infirma: vt aduerſarius nr velut hoĩem aggreſſus diuinam experiretur potentiam. His itaq; rebus illectus miſer deluſus eſt, & adortus eſt dñm. Mox conſpiciens fortitudinem expauit. Rurſus conſiderans corporis imbecilitatem recepit audaciã. Iamq; videre licebat diabolum cũ toto exercitu: cum principatibus ac poteſtatib⁹ ſuis fugientem: dñm autem humanis armis perſequentem phalangã diabolicam. Nec enim interceſſit multum interualli: quin cũctis ſpoliarit hoſtem. Lctõ iij.

Ibi iam ille pudefact⁹ aduerſus dñm mouebat oĩa, iudices quidem, vt cõſpirarent, Pilatũ autẽ, vt cõdẽnaret, milites vt illi illuderent. Verum ignorabat, quod hæc quoq; faceret in ſuũ ipſius malũ. Cæca eſt enim malitia & improuida peruerſitas, nec ſciebat quod manus aduerſus ſeſe acueret. Quemadmodum enim

si qs serpētē apprehēdat manu, dumq; conat̃ in alterũ proijcere, prorsus ipse mordeatur, aut si qs ignē manu tenēs, dum vult hostē lędere, non intelligat, qđ ipse prorsus exurit̃: sic malitia militat aduersus eos, qui ipsa vtunt̃: magisq; lędit eos à qbus habet̃, quã eos in quos intēdit̃. Itidem accidit infęlici diabolo. Nã tentare conãs, tentat⁹ est: ac dũ mouet milites, imo ipse magis in militib⁹ mouet̃, aduersus seipsum agebat oĩa. In laud. añ.

Faciē meã non auerti ab increpantibus, & cõspuentib⁹ in me. ps. Miserere. 16. Añ. Fra mea suscitare aduersus eos, qui dispergunt gregem meum. ps. Verba. 1. Aña Appēderunt mercedem meam triginta argēteis: quos appreciat⁹ sum ab eis. ps. Deus deus. 18. Aña. Inundauerunt aquę sup caput meum: dixi perij, inuocabo nomen tuum dñe deus. Canti. Cõfitebor. 46. Añ. Labia insurgentium: & cogitationes eorum, vide dñe. ps. Laudate. 46. Ad bñs. Añ. Nõ haberes in me potestatem, nisi desuper datum tibi fuisset. Oro.

Da q̃s oĩps deus: vt q in tot aduersis ex nr̃a infirmitate deficimus: intercedēte vnigeniti filij tui passione respirem⁹. Per eun. Ad mag. Añ. Potestatē habeo ponendi animam meam, & iterum sumēdi eam. Oratio.

Adiuua nos deus salutaris nr̃: & ad bñficia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es: tribue venire gaudētes. Per d.

FERIA III. Lectio prima.

Seduxisti me dñe & seductus sum: fortior me fuisti & inualuisti. Factus sum in derisum tota die. Oẽs subsannabant me: quia iã olim loquor vociferans iniquitatē, & vastitatē clamito. Et factus est mihi sermo dñi in opprobrium, & in derisum tota die. Et dixi. Nõ recordabor eius: neque loquar vltra in nomine illius. Et factus est in corde meo quasi ignis exęstuãs, claususque in ossibus meis. Et defeci ferre nõ sustinens. Hæc dicit, Lctõ. ij. Iere. 10.

Athanasi⁹ in sermo. de passione.

Postquam sese exuisset ad congressum dñs, quo trophęum aduersus diabolum paratum fieret omnib⁹ cõspicuum: protinus induerũt eum, quēadmũdũ Ioannes dicit purpura, vt vero Matthęus, & Marcus, clamyde coccinea, coronaq; de spinis sup caput illius, & arundinē in manũ dabant: atq; ita accedētes genua flectebant ei. Miraculum nouũ & incredibile magnæque victoriæ reuera, documentũ. Lctõ iij.

Quē enim vt hominē condemnarũt, hunc morientē, deinceps, vt Deũ adorabãt: & quē pro nihilo duxerãt: ceu vilē, hunc cõfitebant̃ regem: & à quo vulgaria vestimenta abstulerãt, huic purpurã imponũt, & quē inscientes cõtumelijs afficiebant, hunc nolentes ꝓphetã appellabãt: & quē illu-

illu ferãt verberãtes, huic victoriæ premia tribuerũt, coccineam clamydẽ, & è spinis contestã coronã, cũ arundine. Quãq̃ enim per cõtumeliã ista faciebant: tamen ignorabãt, ꝙ etiã nolentes spoliabantur ab eo. In lau. Aña.

Vide dñe, & considera, qm̃ tribulor velociter exaudi me. ps. Miserere. 15. Añ. Discerne causam meam dñe, ab hoĩe iniquo & doloso eripe me. ps. Iudica me de⁹. 13. Añ. Dũ tribularer clamaui ad dñm, de ventre inferi exaudiuit me. ps. De⁹ de⁹ meus. 18. Aña. Dñe, vim patior. respõde pro me, quia nescio qd dicã inimicis meis. Canti. Ego dixi in di. 46. Aña. Dixerunt impij opprimamus virũ iustũ: qm̃ contrarius est operibus nr̃is. ps. Lauda. 46. Ad Bñs Aña. Nemo tollet aĩam meam, sed ego pono eam, & iterum sumo eam. Oro.

Omps sempiterne deus, da nobis ita dñicæ passionis sacramẽta peragere, vt indulgẽtiã pcipere mereamur. Per eund. Ad Magn. Aña. Quotidie apud vos erã in templo docens, & nõ me tenuistis: & ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum. Oro.

Tua nos misericordia deus, & ab oĩ subreptione vetustatis expurget: & capaces sanctæ nouitatis efficiat. Per dñm.

FERIA IIII. Lectio prima.

Iere. 26. Cumq; complesset Ieremias, loquens omnia quæ præceperat ei dñs; vt loqueretur ad vniuersum populum, apprehenderunt eum sacerdotes: & prophetæ & omnis populus dicentes. Morte moriat. Quare prophetauit in nomine dñi dicens, sicut filio erit dom⁹ hæc, & vrbs ista desolabitur eo ꝙ non sit habitator? Et congregatus est omnis populus aduersum Ieremiã in domũ dñi. Et audierunt principes iuda omnia verba hæc: & ascenderunt de domo regis in domum dñi, & sederunt in introitu portæ domus dñi nouæ.

Athanasius in sermone de passione domini. Lectio secunda.

Cum omnia iam circa passionẽ dñi sic essent facta: venit festinans ad locũ vbi erat illi cõscẽdenda crux, vt chirographum qd erat aduersus nos ab hostibus abreptum, affigeret cruci: ac spoliatos principatus, potestatesque confidenter traduceret ligno, triumphũ agens aduersus illas, ostẽdẽs, ex ore leonis reuulsum hominẽ, mox proprio sanguine rigans, purgansq; terram. Hoc aũt facturus exuebat vestimenta. Oportebat enim eũ qui reduceret hominem in paradisum, exuere tunicas quæ acceperat Adam, cũ è paradiso eijceretur. Postquã enim peccauerat, restabat vt etiã moreretur. Acceperat autẽ tunicas pelliceas ex animantibus mortuis factas, signum mortificationis, quæ illi per peccatũ accesserat. Lctio. iij.

Verum dñs qui oĩa nostra propter

pter nos ĩ se recepit, induit hæc vt exueret: proq; his nos indueret vitam & ĩmortalitatẽ. Induit autẽ cũ ijs etiã tunicã, quæ fuit desup cõtextilis p totũ, quo vel hinc credere possint iudæi quis esset, & vnde esset, q hęc induit, ꝙ verbum erat nõ à terra, sed ẽ cęlis veniẽs, quodq; nõ diuisibile, sed indiuisibile verbũ est patris, quodq; fact⁹ homo: habuit corpus ex virgine sola contextũ spũs gratia. Vnde milites cętera quidem vestimenta partiti sunt. Poterant enim diuidi, & diuidũt in partes quatuor, eo ꝙ ꝑ pctĩs mundi quadrifariã diuisi ad exortũ, occasum, septentrionẽ: ac meridiẽ gestabat illa. In lau. an.

LIbera me de sanguinibus deus deus meus: & exultabit lingua mea iustitiam tuam. ps. Miserere. 15. Aña. Contumelias & terrores passus sum ab eis: & dñs mecũ est tanq̃ bellator fortis. ps. Te decet. 19. Añ. Ipsi vero in vanum quęsierunt animã meã introibunt in inferiora terrę. ps. Deus de⁹ meus. 18. Aña. Oẽs inimici mei audierunt malũ meum dñe: lætati sunt qm̃ tu fecisti. Canti Exultauit. 46. An. Alliga dñe in vinculis nationes gentiũ, & greges earũ in cõpedib⁹. ps. Laudate. 46. Ad Bns. ana. Simon, dormis? nõ potuisti vna hora vigilare mecum: Oratio.

IRæsta q̃s omp̃s deus: vt qui nostris excessibus incessanter affligimur, per vnigeniti tui passionem liberemur. Qui tecũ. Ad vesp. no dicant̃ pces, nec fiat ꝓstratio, nec aliqua memoria. Ad Mag. Añ. Tanto tempore vobiscũ erã docens in tẽplo, & nõ me tenuistis: & modo flagellatũ ducitis ad crucifigendũ. Oro.

REspice q̃s dñe super hanc familiã tuam: pro qua dñs noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocẽtiũ, & crucis subire tormentũ. Qui te. Comple. solito more absq; prostratione dicat, & bñdictio post cõple. detur in duobus vero diebus sequentibus nõ detur bñdictio. Añ. de btã virgine hac die & duobus seqũtibus nõ dicat̃.

¶ Feria v. in cœna dñi, & duob⁹ sequent. ad matut. non dicatur. Dñe labia. nec Deus in adiuto. neq; inuit. neque hym. sed dicto Pater noster & Credo. Postq̃ signauerint se frẽs, quod etiã fiat ad alias horas statim incipiatur. In j. noc. Añ. Zelus dom⁹ tuæ comedit me, & opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt sup me. ps. Saluũ me fac. 19. Non dicat̃. Glŕia. I nne piat. nec cãticorũ añ. Auertantur retrorsum & erubescãt qui cogitãt mihi mala. ps. Deus in adiuto. Ana Deus meus eripe me đ manu peccatoris. ps. In te domine. ij. ℣ Exurge domine. ℟. Et iudica causã meã. Non pronuncietur. Et ne nos. sed dicto Pater noster. lector incipiat legere. Et hoc etiam fiat ante quartã & septimã lectionẽ

Iube,

Iube dñe. ℣. Tu aũt. non dicat: sed finita lcõne, sine lamẽtatione, ĩmediate inchoetur ℟. Iste mod⁹ ad matu. in duobus dieb⁹ sequen. obseruet. Lect. j Aleph.

treñ. I.

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo, facta est quasi vidua domina gẽtium: prĩceps puinciarũ facta est sub tributo. Beth Plorans plorauit in nocte: & lachrymæ eius in maxillis eius. Non est qui consoletur eã: ex omnibus charis eius. Oẽs amici eius spreuerunt eam: & facti sunt ei inimici. Gimel. Migrauit iudas, pter afflictionẽ & multitudinem seruitutis: habitauit inter gentes, nec inuẽnit requiem. Omnes psecutores eius apprehenderunt eam inter angustias. Ierusalem, Ierusalem conuertere ad dñm Deũ tuũ, ℟. In monte Oliueti oraui ad patrẽ: pater, si fieri potest, transeat a me calix iste: spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Fiat volũtas tua. ℣. Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu vis. Fiat. Lectio ij. Daleth.

VIæ Sion lugẽt, eo quod nõ sint qui veniãt ad solennitatẽ. Oẽs portæ eius destructæ, sacerdotes eius gementes, virgines eius squalidæ: Et ipsa oppressa amaritudine. He. Facti sunt hostes eius in capite, inimici ei⁹ locupletati sunt: quia dñs locutus est super eam pp multitudinem iniquitatum eius. Paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciẽ tribulantis. Vau. Et egressus est à filia Siõ, omnis decor eius. Facti sunt principes ei⁹ velut arietes nõ inuenientes pascua: & abierunt absq; fortitudine ante faciem subsequentis. Ierusalem, Ierusalẽ, conuertere ad dñm Deum tuum. ℟. Tristis est aĩa mea vsque ad mortem, sustinete hic, & vigilate mecum: nũc videbitis turbã quæ circundabit me. Vos fugam capietis, & ego vadam immolari pro vobis. ℣. Ecce appropinquabit hora, & filius hominis tradet in manus peccatorum. Vos. Lect. iij. Zay.

ET recordata est Ierusalem dierũ afflictionis suæ, & præuaricationis oĩum desiderabilium suorum, quæ habuerat à dieb⁹ antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili; & non esset auxiliator. Viderunt eam hostes; & deriserunt sabbatha ei⁹. Het. Peccatum peccauit Ierusalem, propterea instabilis facta est. Oẽs qui glorificabant eam, spreuerunt eã: qm viderũt ignominiã ei⁹. Ipsa aũt gemens, & conuersa est retrorsum. Ierusalem. ℟. Ecce vidimus eũ non habentem speciem, neque decorem: aspectus eius in eo non est: hic peccata nostra portauit & p nobis dolens: ipse aũt vulneratus est pp iniquitates nostras. Cuius liuore sanati sumus. ℣. Vere languores nostros ipse tulit: & dolores nostros ipse portauit

uit. Cuius. Ecce. In ii. noct. aña. Liberauit dñs pauperē apotente & inopē cui nō erat adiutor. ps. De⁹ iudiciū. 21. Aña. Cogitauerunt impij, & locuti sunt nequitiā, iniquitatem in excelso locuti sunt. ps. Quam bo. 22. Aña. Exurge dñe, & iudica causam meam. ps. Vt quid deus. 23. ℣. Deus meus eripe me de manu pctōris. ℟. Et de manu contra legem agentis & iniq. Leo papa in serm. Scio quidem. Lc. iiii.

INcipientes dilectissimi de passione dñi tractare, diuino intelligim⁹ dispositū fuisse ɔsilio: vt iudæorū principes & sacerdotes nō nisi ī solennitate paschali exercendi furoris sui acciperens potestatem vt implerent q̄ diu figurato fuerāt promissa mysterio: & vno expleret sacrificio variarū differētia victimarū. Vt ergo vmbræ cederēt corpori: antiqua obseruantia nouo excludit sacramēto. Hostia in hostiā trāsit, sanguine sanguis auferr: & legalis festiuitas dū mutat implet. ℟. Amicus me⁹ osculi me tradidit signo: quē osculatus fuero, ipse est, tenete eum: hoc malum fecit signū, qui per osculū adimpleuit homicidiū. Infælix prœtermisit preciū sanguinis, & in fine laqueo se suspendit. ℣. Fili⁹ quidē hoīs vadit, sicut scriptum est de illo: væ autē hoī illi p quē tradet. Infælix. Lectio. v.

INcipiente enim festiuitate paschali qui ornare tēplū, vasa mūdare, victimas prouidere debuerāt: in vnū facinus cōiurāt: vt & noua mysteria non apprehēderent, & ātiqua violarent. At Iesus ɔsilij sui cert⁹, vetus testamentū cōsummabat, & nouum pascha ɔdebat. Et cū in Cayphæ atrio tractaret quo modo Christus deberet occidi, ille corporis & sanguinis sui ordinans sacramentū. docebat qualis Deo hostia deberet offerri: nec traditore submoto, vt ostenderet nulla iniuria exasperat⁹. ℟. Vnus ex vobis tradet me hodie: væ illi p quē tradar ego: Melius illi erat si natus non fuisset. ℣. Qui intingit mecū manum in paropside: hic me traditurus est in manus peccatorū. Melius. Lect. vj.

DIcens quoq; vnus vestrū me traditurus est: non aspera nec aperta impiū increpatione cōfudit: vt facilius corrigeret pænitudo quem nulla deformasset abiectio. Cur infęlix iuda tanta benignitate non vteris? Ecce Christ⁹ nulli te nisi tibi indicat, nec nomen tuū nec psona detegitur: nō apostolici ordinis honor: nec sacramētorū tibi cōmunio denegat. Respice, clementia inuitat, sal⁹ pulsat, ad vitā te vita reuocat. ℟. Erā quasi agnus innocens: duct⁹ sum ad immolādū, & nesciebā: cōsiliū fecerunt inimici mei aduersum me dicentes: Venite mittamus lignū in panem eius, & eradam⁹ eum de terra viuentiū. ℣. Omnes inimi

ei mei aduersum me cogitabant mala mihi:verbũ iniquum mandauerunt aduersum me dicentes.Venite.Erã. In iij.noct.Aña. Dixi iniquis,nolite loqui aduersus Deum iniquitatẽ. Ps. Confitebimur. 22. Añ. Terra tremuit & quieuit, dum resurgeret in iudiciũ de⁹. Ps. Not⁹ in iudæa 22. Aña. In die tribulationis meæ, Deum exquisiui manibus meis. Ps. Voce mea. 22. ℣. Homo pacis meæ in quo speraui. ℟. Ampliauit aduersum me supplantationem. Chrysostomus in sermone. Paucis hodie. Lectio vij.

TVnc abijt inquit vnus de duodecim. Ante proditionis tẽpus :meretrix vnguentum supra dñi caput effudit. Grandẽ fidẽ,multã reuerentiã: mirandã correctionẽ ostendit. Et qñ prostituta lupanar exiuit: tũc discipulus gehẽnã intrauit. Quãdo illa mercedem sui corporis abdicabat: tunc iste preciũ magistri sanguinis postulabat. Quando illa osculabat pedes vt susciperetur: tunc ille dñi osculabat labia vt ꝓderet. ℟. Vna hora nõ potuistis vigilare mecũ, qui exhortabamini mori pro me? Vel Iudã non videtis quomodo non dormit: sed festinat tradere me iudæis? ℣. Dormite iam & requiescite! ecce appropinquabit qui me tradet. Vel. Lectio viij.

QVando iudas de traditione tractabat: dicunt discipuli. Vbi vis parem⁹ tibi pascha manducare? Vide discipulos: vide discipulum. Isti sunt de præparatione soliciti:ille dñici sanguinis mercator existit. Et illud quidẽ pascha iudæorũ discipuli ꝑparabant:istud autẽ qđ nostrũ est,ipse Chrs constituit.Et dixit. Hoc est corpus meũ:quod ꝓ vobis tradet. Hic est sanguis meus: qui pro multis effundet. O Chri misericordia. O Iudę dementia. Ille eum paciscebat vt venderet: Chrs ei sanguinẽ quẽ vendidit offerebat,vt haberet remissionẽ peccatorũ: si tñ impius existere noluisset. ℟. Seniores ppli cõsiliũ fecerũt, Vt Iesum dolo tenerẽt & occiderẽt: cũ gladijs & fustibus exierũt tanq̃ ad latronẽ. ℣. Collegerunt ergo pontifices & pharisęi consiliũ. Vt. Lect.ix.

SEd iam ad terribilẽ mensam cũ debita reuerẽtia:cum congrua vigilãtia, oppurtunum tẽpus inuitat. Nullus ibi Iudas reperiatur,nullus malignus accedat: nec insidiæ mẽte cõdantur. Pura igitur sit mẽs, pura cogitatio: quia & sacrificium purũ est. Dñs quidẽ nr corpus assumptũ ablatum ex oculis nris, & sideribus illaturus, in hac die sacramentũ corporis & sanguinis sui consecrauit:vt perennis illa victima viueret in memoria, & semper præsens esset in gra. Cũ igit ad reuerendũ altare ascendis, sacrũ Dei tui corpus & sanguinẽ fi de respice, honore mirare, mẽte ꝯtinge :cordis manu suscipe, & haustu

haustu ĩteriori assume. ℟. Reuelabunt cęli iniquitatẽ Iudæ: & terra aduersus eũ ɔsurget: & manifestũ erit pctm̃ illi' ĩ die furoris dñi. Cũ eis qui dixerunt dño deo: recede à nobis, sciẽtiã viarũ tuarũ nolum'. ℣. In diẽ pditionis seruabitur: & ad diẽ vltionis ducetur. Cũ eis. Reuela. Finito nono ℞io nõ dicat ℣. ante lau. sed statim inchoetur in lau. aña.

IVstificeris dñe in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris. ps. Miserere. 15. Aña. Dñs tanq̃ ouis ad victimã duct' est, & non aperuit os suũ. ps Dñe refu. 28. An. Contritũ est cor meũ in medio mei: contremuerunt omnia ossa mea. ps De' deus. 18. Aña. Exhortat' es in virtute tua: & in refectione sctã tua dñe. Cãti. Cĩtemus. 47. Aña. Oblatus est qa ipse voluit, & peccata nostra ipse portauit. ps. Lauda. 46. Cap nõ dicat nec hym. nec ℣si. sed finita qnta añ. ĩchoet ad Bñs Aña. Traditor aũt dedit eis signũ dicẽs: quẽ osculatus fuero ipse est tenete eũ. Finita aña. post Bene. sequitur Kyrie elei. Kyrie elei. Kyrie elei. Dñe miserere. Christ' dominus factus est obediẽs, vsq; ad mortẽ. ℣. Qui passur' aduenisti ꝓpter nos. Christe elei. ℣. Qui expãsis in cruce manibus, traxisti oĩa ad te sęcula. Christe elei. ℣. Qui prophetice prompsisti: ero mors tua, o mors Chre el. Dñe miserere. Christus dñs factus est obediens, vsque ad mortẽ. Kyrie elei. Kyrie el. Kyrie el. Dñe miserere. Christus dñs factus est obediẽs, vsq; ad mortem. Mortẽ aũt crucis. Pater noster. ps. Miserere. Oratio. Respice. sine Dñs vobisc. & sine Oremus. & sine Qui tecũ. & non dicatur Amen. nec Benedicamus dño. neq; Fidelium. Sed solum post orationẽ dicatur. Pater noster.

¶ Vsq; ad ɔple. sabbat. exclusiue: nõ dicat Deus ĩ adiutorium. in principio horarũ, nec Cõuerte nos. Ad cõpleto. nec Gloria. in fine psalmorum nec cantico rũ: nec cap. nec hym. nec ℣. nec Dñs vobiscũ. nec Oremus. nec Qui tecum. nec Benedicamus. nec Fidelium. Post hor. more solito sed tm̃ dicatur Pater noster.

¶ Ad j. dicto Pater nr & Credo. inchoetur Aña Christus factus est pro nobis obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. ps De' in nomine. 16. ps Beati ĩmaculati. 37. ps. Retrib. dicta post psal. an. absque Kyrie eleis. & precibus, & sine ps. Miserere. dicatur oro. Respice. Confiteor non dicatur vsque ad completo. sabbati exclusi Preciosa. solito more dicatur sine Gloria. Tertia sexta, & nona dicantur supradicto modo cũ aña. Christ' factus. & oratione Respice. Ad vesper. si missa præcessit, immediate finita cõmunione incipiatur aña. Calicem salutaris accipiã, & nomen dñi inuocabo. ps. Credidi. 36. An. Cum his qui oderũt

 pacẽ

pacē, eram pacificus: cum loquebar illis impugnabāt me gratis. ps. Ad dñm. 40. Aña, Ab hominibus iniquis libera me dñe. ps. Eripe me 45. Aña. Custodi me à laqueo quē statuerunt mihi: & à scandalis operātiū iniquitatē. ps. Dñe clamaui. 45. Aña. Cōsiderabam ad dexteram, & videbā, & non erat qui cognosceret me.

Voce mea: 40. Finita quinta aña inchoetur ad magnifi. añ. Cœnātib⁹, aūt eis, accepit Iesus panē, bñdixit, ac fregit, deditque discipulis suis. Finita post cāti. añ. sequit. Dñs vobiscū. Et post com. Refecti. si missa pcesserit Deinde Benedicamus. qui vero missæ nū interfuerint, dicāt orōnem Respice. eo modo quo ad alias horas. Ad cōple. non dicat. lectio Fratres sobrij: sed dicto Pater noster. inchoetur aña. Christus factu. ps. Cū inuocarem. 1. In te dñe. 29. Qui habitat. 53. Ecce nūc. 42. Cāti. Nūc dimittis. 50. Postea dicatur añ. Xps fact⁹. Post añam orō. Respi.

¶ Feria. vj. in parasceue añ. matutinū, frēs dicto Pater noster. & Credo. postq̄ signauerint se, incipiat. In j. noc. Aña. Astiterūt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, Aduersus dñm, & aduersus Christum eius. ps. Quare fre. 1. Añ Diuiserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meā miserunt sortem. ps Deus deus meus respice. 4. An. Insurrexerūt in me testes iniq, & mentita est iniquitas sibi. ps. Dñs illumi. 7. ℣. Diuiserūt sibi vestimenta mea. ℟. Et sup vestē meā miserunt sortem. Lctō j. Aleph.

Vomodo obtexit caligine in furore suo dns filiā sion: proiecit de cœlo in terrā inclitam Israel: & non est recordatus scabelli pedum suorū in die furoris sui Beth. Præcipitauit dns nec pepercit omnia speciosa Iacob, destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda: deiecit in terrā. Polluit regnū, & principes eius. Gimel. Cōfregit ī ira furoris sui omne cornu Israel, auertit retrorsum dexteram suam à facie inimici: & succēdit in Iacob, quasi ignem flāmæ deuorantis in gyro. Ierusalem. ℟. Omnes amici mei dereliquerunt me: & præualuerunt insidiantes mihi: tradidit me, quem diligebam, & terribilibus oculis plaga crudeli percutiens, Aceto potabant me. ℣. Et dederunt in escam meam fel, & in siti mea. Ace. Lectio ij. Daleth. trenī. 2.

Tetendit arcū suū quasi inimicus, firmauit dexteram suam quasi hostis: & occidit oē qd pulchrum erat visu, in tabernaculis filiæ Sion, effudit quasi ignē indignationē suā. He Factus est dns velut inimicus, præcipitauit Israel. Præcipitauit oīa mēnia ei⁹: dissipauit munitiōes ei⁹, & repleuit in filia iuda humiliatū & humiliatā. Ierusalē. ierusalē.

salē. ℟. Velū templi scissum est & oīs terra tremuit:latro de cruce clamabat,dicēs. Memēto mei dn̄e.dū veneris in regnū tuū. ℣. Amē dico tibi hodie mecū eris in paradiso.Memē. L.iij.Vau.

ET dissipauit quasi hortum tentoriū suū: demolitus est tabernaculū suū. Obliuioni tradidit dn̄s in sion festiuitatem & sabbathū:& inopprobriū & indignationē furoris sui regē & sacerdotē. Zay. Repulit dn̄s altare suū, maledixit sanctificationi suę: tradidit in man⁹ inimici muros turrium eius. Vocē dederūt in domo dn̄i : sicut in die solenni.Ierusalem. ℟. Vinea mea electa,ego te plātaui. Quō conuersa es in amaritudinē: vt me crucifigeres,&Barabbam dimitteres? ℣. Ego qdē plātaui te vineā meā electā,oē semenverum. Quomodo.Vinea. In ij.noc.añ. Vim faciebāt qui quærebant aīmā meam. ps. Dn̄e ne in furore.ij.11. Añ Cōfundantur & reuereant̄ qui quærunt aīam meā, vt auferāt eā. ps. Expectans. 12. Aña Alieni insurrexerūt in me, & fortes quęsierunt aīam meā. ps. Deus in nomine. 16. ℣. Ab insurgentibus in me. ℟. Libera me dn̄e. Leo papa in sermo. de pssione Decursus. Lctō iiij.

CVm verbis orōnis suæ dn̄s declarasset verissime sibihumanam & diuinam inesse naturam: depulsa trepidatione infirmitatis, sęuienti diabolo p ministeria iudæorum formam serui obiecit: vt per eum ageretur oīum causa, in quo erat omniū natura sine culpa. Irruerunt ergo in lumen filij tenebrarum:& vtentes faculis & laternis non euaserunt infidelitatis suæ noctem.Igitur ad Annam Cayphæ socerū,deinde ad Caypham perducit̄, & post insanas obiectiones, ad audientiā Pilati trāsfertur. ℟. Tanq̄ ad latronem existis cū gladijs, cōprehēdere me: quotidie apud vos eram in templo,docēs,& non me tenuistis:& ecce flagellatū ducitis Ad crucifigendū. ℣. Filius quidē hominis vadit,sicut scriptum est de illo:vę autē homini illi per quem tradetur.Ad crucifigen. Lctō v.

DIuino autem iure neglecto: tanquā Romanis deuoti legibus,expetierunt executorē magis sęuitię q̄ arbitrū causę. Offerebāt enim Iesum duris nexib⁹ vinctum, colaphis & alapis frequentibus cęsum, sputis oblitū clamoribus prædānatū: vt inter tot præiudicia non auderet eum Pilat⁹ absoluere.Denique nec in accusato eo reperisse se culpam: nec in sententia suā tenuisse constantiā,docet ipsa cognitio, qua iudex quē innocentem pronunciat:damnat. ℟. Tenebræ factæ sunt dum crucifixissent Iesum iudæi: & circa horā nonā exclāmauit Iesus voce magna: deus meus deus meus, vt qd me dereliquisti?Et inclinato capite emisit

pius summis principibus sacerdotũ, & senioribus populi. Petrus autem sequebatur à longe, Vt videret finem. ℣. Et ingressus est Petrus atrium principis sacerdotum. Vt. Lectio nona.

TRaxisti dñe omnia ad te, cum confitendæ maiestatis tuæ sensum totus mundus accepit. Traxisti dñe omnia ad te: qm̃ scisso templi velo sancta sanctorum ab indignis pontificibus recesserunt, vt figura in veritatẽ, prophetia in manifestationẽ: & lex in euangeliũ verteretur. Traxisti dñe omnia ad te, vt quod in vno Iudęorum templo obumbratis significationibus tegebatur: aperto sacramento vniuersarũ nationum deuotio celebraret. Nunc enim & ordo clarior leuitarũ, & dignitas amplior seniorum, & sacratior vnctio sacerdotum: quia crux tua oĩum fons benedictionũ, omnium est causa gratiarũ, ꝑ quam credẽtib⁹ datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte. ℟. Sicut ouis ad occisionem ductus est: & cum male tractaretur, non aperuit os suum, traditus est ad mortem: vt viuificaret populum suũ. ℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scelera nostra, Vt viuificaret. Sicut ouis. In lau. Aña.

PRoprio filio suo non pepercit Deus: sed pro nobis omnibus tradidit illũ. ps. Miserere. 15. Aña. Anxiatus est in me spirit⁹ meus: in me turbatum est cor meum. ps. Dñe exaudi orationem. ij. 44. Aña. Ait latro ad latronẽ: nos quidẽ digna factis recipimus: hic autem quid fecit? memento mei dñe dum veneris in regnum tuum. ps. Deus deus meus. 18. Aña. Dum conturbata fuerit anima mea dñe; misericordiæ memor eius. Cantic. Dñe audiui. 47. Aña. Memento mei dñe dum veneris in regnum tuũ. ps. Lauda. 46. Ad bñs. Aña. Posuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: Iesus Nazarenus Rex Iudæorũ. Finita aña sequit. Kyrie ele, &c. sicut in præcedenti nocte cũ his versib⁹. ℣. Agno miti basia: cui lupus dedit venenosa. ℣. Vita in ligno moritur: infernus, & mors lugens spoliatur. ℣. Te qui vinciri voluisti: nosque à mortis vinculis eripuisti. Ad j. añ. Christus fact⁹. ps. Deus in nomine. 16. ps. Beati immaculati. 17. ps. Retribue. Finita post psal. añ. dicatur. Pater noster. & ps Miserere. Quo dicto statim subsequatur oratio. Respice. supradicto modo. Hic modus seruetur ad tertiam sextam & nonam, hac die, & in sabbatho. Ad vesperas añ. Calicem. ps. Credidi. Cæterę antiphonæ cum suis psal. sicut in die cœnæ. Ad Mag. Aña. Cum accepisset acetum, dixit: Consummatũ est, & inclinato capite tradidit spiritũ. Finita post canti. aña. dicat Pater noster. & ps. Miserere.

post psalmū dicat oro. Respice. & sic vesperæ finiant. Ad cōple. añ. & psal. & cāti. sicut in die cænę post añam dicatur. Pr noster. & ps. Miserere. & oro. Respice

¶ In sabbatho scō paschæ ante matu. fiat sicut in vj. feria dictū est: & postmodum incipiatur.

In j. noc. añ. In pace in idipsum dormiā & requiescam. ps. Cum inuocarem. 1. Aña. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo. ps. Dñe quis. 4. Aña Caro mea requiescet in spe. ps. Conserua. 4. ℣. In pace in idipsum. ℟. Dormiā & requiescam. Lectio j Aleph.

tren. 4.

Vomodo obscuratū est aurū, mutatus est color optim⁹: dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum? Beth. Filij sion inclyti & amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli. Gimel. Sed & lamiæ nudauerunt māmas: lactauerunt catulos suos. Filia populi mei crudelis: quasi struthio in deserto, Ierusalē, ierusalem. ℟. Sepulto dño signatum est monumentum, voluentes lapidem ad ostium monumenti. Ponentes milites qui custodirent illud. ℣. Ne forte veniant discipuli eius, & furentur eū: & dicāt plebi: surrexit à mortis. Ponentes. Lectio ij. Daleth

Adhæsit lingua lactentis ad palatū eius in siti. Paruuli petierūt panē: & nō erat q̃ frangeret eis. He. Qui vescebantur voluptuose, interierūt in vijs: q nutriebant in croceis, amplexati sunt stercora. Vau. Et maior effecta est iniquitas filiæ populi mei pcō Sodomorū: q̃ subuersa est in momento: & non cęperunt in ea manus. Ierusalē. ℟. Ierusalem luge, & exue te vestibus iucūditatis: induere cinere & cilicio. Quia in te est occisus saluator Israel. ℣ Deduc quasi torrentem lachrymas per diem & noctem, & non taceat pupilla oculi tui. Quia in. Lcō iij. Zay.

Candidiores nazarei ei⁹ niue, nitidiores lacte, rubicūdiores ebore antiquo, saphyro pulchriores. Heth. Denigrata est sup carbones facies eorum, & nō sunt cogniti ī plateis. Adhæsit cutis eorū ossibus: aruit, & facta est quasi lignū. Teth Melius fuit occisis gladio q̃ interfectis fame, qm̄ isti extabuerunt consumpti à sterilitate terræ. Ierusalē. ℟. Plāge quasi virgo plebs mea, vlulate pastores in cinere & cilicio. Quia veniet dies dñi magna & amara valde. ℣. Vlulate pastores, & clamate, aspergi te vos cinere. Quia. Plāge quasi.

In ij. noc. ana. Eleuamini portæ æternales, & introibit rex gloriç. ps Domini est terra. 7. Ana. Credo videre bona dñi in terra viuentium. ps Dñs illu. 7. Ana. Dñe abstraxisti ab inferis aīam meā. ps. Exaltabo te dñe. 8. ℣.

Tu

Tu autem dñe miserere mei. ℟. Et resuscita me, & retribuā eis. Augusti .in sermo. Passionem. vel resurrectionem. Lectio iiij.

Deus vltionum dñs, deus vltionum libere egit. Libere egit de quo multo ante fuerat ꝓphetatū: q̄a fact⁹ est vt homo sine adiutorio inter mortuos liber. Vultis tñ scire quid egerit? Audite q̄d fecerit. Nulla necessitate, sed ꝓpria volūtate: ī ligno se suspēdi ꝑmisit. Clauis corpus suū perforari nō renuit: animā ponendo mortē sustinuit, & carnem in sepulchro reposuit: & comitante secū aīa ad inferna descēdit, tenebrarū & mortis principē colligauit, lectiones illius ꝑturbauit, portā inferni, vectes ferreos ꝯfregit: & oēs iustos qui originali pc̄tō astricti tenebant̄ absoluit. ℟. Recessit pastor noster fons aquæ viuæ, ad cui⁹ transitum, sol obscuratus est: nam & ille captus est qui captiuū tenebat primū hominē. Hodie portas mortis, & seras pariter saluator noster dirupit. ℣. Destruxit q̄dem claustra inferni, & subuertit potētias diaboli. Ho. Lect. v.

Cum autē tenebrarum terminū quasi quidam depredator splendidus ac terribilis attigisset: aspicientes eum impię ac tartareæ legiones, territæ ac trementes inquirere potuerunt: dicentes. Vnde est iste tam fortis, tam splendidus, tam prœclarus tam terribilis? Mūdus ille q̄ nobis subditus fuit, semperque nostris vsibus mortis tributa ꝑsoluit: nunquā talem mortuum misit: nunquam talia inferis munera destinauit. Quis ergo iste est, qui sic intrepidus fines nostros ingreditur? Nō solū nr̄a supplicia non veretur: Insuper & alios de vinculis nostris absoluit. ℟. O vos oēs qui transitis per viam, attendite & videte si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. Attendite vniuersi populi, & videte dolorem meum. Si. Lectio vj.

Post istas aūt crudelium & infernalium voces: sine aliqua mora ad imperium dñi ac saluatoris: oēs ferrei cōfracti sunt vectes: & ecce subito innumerabiles sanctorū populi qui tenebantur in morte captiui, saluatoris sui genib⁹ obuoluti, lachrymabili eū obseruatione deposcunt, dicentes. Aduenisti redemptor mūdi, Aduenisti, quē desiderantes quotidie sperabam⁹, Descendisti pro nobis ad inferos. Noli nobis deesse: cū fueris reuersus ad superos. Posuisti titulum gloriæ in cælo: pone signū victoriæ in terra. ℟. Caligauerunt oculi mei à fletu meo, quia elongatus est à me qui cōsolabatur me. videte oēs populi mei, Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. O vos oēs qui transitis per viam, attendite & videte. Si. Caligaue. In iij. noc. ana. De⁹ adiuuat me, & dñs susceptor est animæ meę. Ps. Deus in nomine. 16. An In pace

pace factus est locus eius, & in sion habitatio eius. ps. Notus in.25. Añ. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. ps. Dñe Deus salutis.27. ℣. In pace fact⁹ est locus eius. ℟. Et in sion habitatio ei⁹.

¶ Ista homil. legatur sine titulo, scilicet vt non dicat̃ ſm Matthę. nec hom. beati Hierony. Le.vij.

c.28 IN illo tempore. Vespere autem sabbathi quæ lucescit in prima sabbathi: venit Maria Magdalene: & altera Maria videre sepulchrum. Et reliqua.

Quod diuersa tempora istarum mulierũ in euãgelijs describunt̃ non mendacij signũ est, vt impij obijciũt, sed sedulæ visitationis officia, dum crebro abeunt ac recurrunt, & nõ patiunt̃ sepulchro dñi diu abesse vel longius. Et ecce terrẹmotus factus est magn⁹ angel⁹ enim dñi descẽdit de cœlo. Dñs noster, atq; idẽ filius Dei, & filius hoĩs iuxta vtranque naturam diuinitatis & carnis: nunc magnitudinis suę, nũc humilitatis signa demonstrat. ℟. Ecce qũo morit̃ iustus, & nemo percipit corde, & viri iusti tolluntur, & nemo ꝯsiderat, à facie iniquitatis sublatus est iustus. Et erit in pace memoria eius. ℣ In pace factus est locus eius: & in sion habitatio eius. Et erit. Lcõ viij.

VNde in pręsenti loco, quãq̃ homo sit q crucifixus est, qui sepultus, qui clausus tumulo, quẽ lapis oppositus cohibet; tamen quæ foris aguntur, ostendunt filiũ Dei, sol fugiens, tenebræ ingruentes, terra mota, velũ scissum, saxa diruta, mortui suscitati: angelorum ministeria q̃ ab initio natiuitatis eius dñm probabant. ℟. Æstimatus sum cum descendentibus in lacum. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis, & in vmbra mortis. Fact⁹ sum. Lcõ ix.

AD Mariam Gabriel venit, cum Ioseph angelus loquitur, idẽ pastorib⁹ nunciat, angelorũ postea audit̃ chorus concinens, gloria in excelsis deo, & in terra pax hoĩbus bonę volũtatis: tentatur in solitudine, & post victoriã statim seruiunt angeli. Nunc quoque angelus venit custos sepulchri dñici: & in vestitu candido signat gloriã triũphantis. Post ix. lectionem sine aliquo interuallo dicitur oratio Ieremiæ prophetæ, cum titulo hoc modo

Oratio Ieremiæ prophetæ.

REcordare dñe quid acciderit nobis: intuere, & respice opprobrium nostrum. Hæreditas nr̃a versa est ad alienos: domus nr̃æ ad extraneos. Pupilli facti sum⁹ absq; pr̃e: mr̃es nr̃æ quasi viduę. Aquam nostrã pecunia bibimus: ligna nostra precio cõparauim⁹. Ceruicib⁹ minabamur: & lassis non dabatur requies. Aegypto dedimus manum & Assyrijs: vt saturaremur pane. Patres nostri

nostrī peccauerunt,& nō sunt: & nos iniquitates eorum portauimus. Serui dñati sunt nostri: non fuit qui redimeret nos de manu eorum. In animabus nrīs afferebamus panem nobis: à facie gladij in deserto. Pellis nrā quasi clybanus exusta est: à facie tēpestatum famis. Mulieres in sion humiliauerunt: & virgines in ciuitatib' Iuda. Principes manu suspensi sunt: facies senū non erubuerūt. Adolescentibus impudice abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt. Senes defecerunt de portis: iuuenes de choro psallentium. Defecit gaudiū cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cecidit corona capitis nostri: væ nobis, quia peccauimus. Propterea mestum factum est cor nostrum: ideo cōtenebrati sunt oculi nostri. Propter mōtem Sion quia disperijt: vulpes ambulauerunt in eo. Tu autem dñe in eternum permanebis: solium tuum in generatione & generationem. Quare in perpetuum obliuisceris nostri: derelinquens nos in longitudinem dierum? Conuerte nos dñe ad te, & conuertemur: innoua dies nostros sicut à principio. Sed projjciens repulisti nos: iratus es contra nos vehementer. Ierusalē Ierusalem. ℟. Agnus dei Christus immolatus est pro salute mundi: nā de parentis ꝓtoplasti fraude facta condolens qn̄ pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignum tunc notauit: Damna ligni vt solueret. ℣. Lustra sex qui iam peracta tempus implēs corporis: sē volente natus ad hoc passioni deditus: agnus in cruce leuatur, immolandus stipite. Damna. ℟. Agnus. In lau. Añā.

O Mors ero mors tua, morsus tu' ero inferne. ℣s. Miserere. 15. Añ. Plangent eū quasi vnigenitū: qa innocens dñs occisus est. ℣s. Iudica me deus. 13. Añ. Attendite vniuersi populi & videte dolorē meum. ℣s. Deus de'. 19. Añā. A porta inferi erue dñe animā meam. Canti. Ego dixi. 45. Añ. O vos oēs qui trāsitis per viam, attendite & videte si est dolor sicut dolor meus. ℣s. Lauda. 46. Ad bñs. Añā. Mulieres sedentes ad monumentum lamentabant̄ flentes dñm. Kyrie eleis. Et cętera oīa sicut in nocte cęnę. Hac die, prima, tertia, sexta, & nona dicāt̄ sicut in die hesterna. Ad vesp. Añ. Hal'ah, hal'ah, hal'. tota dicatur ante psal. Laudate dñm omnes gentes. Gloria pat. Repetita añ. post psal. sequitur. Ad Mag. Añ. Vespere aūt sabbathi q̄ lucescit ī prima sabbathi, venit Maria Magdalene & altera Maria videre sepulchrū, hal'. Dicto mag. & añ, repetita: sequitur. Dn̄s vobiscū. Orem'. Oro.

S Piritū nobis dñe tuæ charitatis infunde: vt quos sacramētis paschalib' satiasti, tua facias pietate concordes. Per. eiusdem. Deinde. Dominus vobiscum.

Bene-

Benedicamus domino, haleluiah, haleluiah. nisi quando vesperę & missa simul terminant. Cōple. hac die dicat hoc modo. Dicto Cōfiteor. dicat. Cōuerte nos. Deus in adiutorium meū. Postea īcipiatur añ. Haleluiah. ps. Cum inuocarem. In te dñe. Ecce nunc. Canti. Nunc dimittis cum Gloria patri: dicantur: & postea sequit. añ. Haleluiah. haľah, haľah, haleluiah. Deinde Dominus vobiscum. Oremus. Oro. Spiritū nobis. vt supra. in vesper. deinde. Dñs vobiscum. & Benedicamus. Postea sequit bñdictio & Aña. de btā virgine.

IN DIE SANCTO

Paschæ ad matuti.

Omine labia. Deus in adiutorium. Inuitat. Haleluiah, haleluia. haleluiah. Hac die & per totam hebdomadam vsque ad vesp. sequētis sabbathi exclusiue ad horas tam diei quā noctis nullus dicat hym. In noct. Aña. Ego sum qui sum: & consilium meū non est cū impijs, sed in lege dñi voluntas mea est, haľah. ps Beatus vir. 1. Aña Postulaui patrē meū haľah: dedit mihi gētes haľ. in hēditatē haľ. ps Quare: Aña Ego dormiui & somnū cepi: & exurrexi quia dñs suscepit me haľah haleluiah. ps Dñe qd. ℣ Resurrexit dñs haľa. ℟. Sicut dixit vobis haľ. Hic ℣. dicat in noct. in dñica & fer. ij. & v. vsq; ad ascensio. qñ de tpe agitur

Secundum Marcum. Lectio j.

IN illo tempore. Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata: vt venientes vngerent Iesum: Et valde mane vna sabbathorum veniunt ad monumentum orto iam sole. c. 16.

Et rel. Hom. beati Grego. papæ. hom 21.

Audistis frēs carissimi qd sanctæ mulieres quę dñm fuerant secutæ, cū aromatib' ad monumētū venerūt: & ei quem viuentē dilexerant: etiā mortuo humanitatis studio obsequunt. Sed res gesta aliqd in sanctaecclesia signat gerendū. Sic qppe necesse est, vt audiamus quę facta sunt: quatenus cogitemus etiam quę nobis sunt ex eorū imitatione facienda. ℟. Angelus dñi descendit de cœlo: & accedens reuoluit lapidem & super eum sedit, & dixit mulieribus: nolite timere, scio enim qa crucifixum quęritis: iā surrexit: venite & videte locum vbi positus erat dñs, haľah. ℣. Angelus dñi locutus est mulieribus, dicens: quem quęritis? an Iesum quęritis? Iam. Lectio ij

ET nos ergo in eum qui est mortuus credentes, si odore virtutū referti cum opinione bonorum

norũ operũ dñm quęrimus: ad monumentũ profecto illius cũ aromatib⁹ venim⁹. Illæ aũt mulieres angelos vident, quę cũ aromatib⁹ venerunt: quia videlicet illę mentes super nos ciues aspiciunt, quæ cũ virtutũ odorib⁹ ad Deum per scã desideria proficiscunt. ℟. Angelus dñi locut⁹ est mulieribus dicẽs: quẽ quæritis? an Iesum quęritis? iam surrexit: Venite & videte, haleluiah, haleluiah. ℣. Iesum quæritis nazarenum crucifixum: surrexit non est hic. Venite & vi. Lectio iii.

Notandum vero nobis est, quidnã sit ꝙ in dextris sedere angelus cernit: Quid nãq; ꝑ sinistram, nisi vita pręsens: qd vero pr dexteram, nisi perpetua vita signatur? Vnde scriptum est. Leua ei⁹ sub capite meo, & dextera illi⁹ amplexabit me. Quia igitur redẽptor noster iam præsentis vitæ corruptionẽ transierat: recte angelus qui nunciare perennem eius vitam venerat in dextera sedebat. Qui stola cãdida coopert⁹ apparuit: quia festiuitatis nostræ gaudia nũciauit. ℟. Dum transisset sabbatũ Maria magdalene & Maria Iacobi & Salome emerũt aromata. Vt venientes vngerẽt Iesum. Haleluiah, halah. ℣. Et valde mane vna sabbathorũ veniunt ad monumentum, orto iam sole. Vt ve. Gloria. Haleluiah. Te deum. Et dicatur ꝑ totã hebdoma. ℣. In resurrectione tua Chre, hala. ℟. Cœli & terra lętentur, halah. Hic ℣ si. dicat quotidie aña. laudes vsq; ad ascensio. exclusi. nisi in festis sanctorũ. In laud Aña.

Angelus aũt dñi descendit de cœlo: & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eũ, halah, halah. ps. Dñs regn. 28. An. Et ecce terremot⁹ factus est magn⁹: angel⁹ aũt dñi descendit de cęlo, haleluiah. ps. Iubila. 19. An. Erat autem aspectus ei⁹ sicut fulgur: vestimẽta eius sicut nix, halah, hal. ps. De⁹ de⁹. 18. Aña. Præ timore autem eius exterriti sunt custodes: & facti sunt velut mortui, halah. ps. Bñdicite. 48. An. Rñdens aũt angelus, dixit mulieribus: nolite timere, scio enĩ ꝙ Iesum q̃ritis, hal. ps. Lauda. 45. Post pdicta añam statim incipiat ad bñs añ. Et valde mane vna sabbathorũ veniũt ad monumẽ ũ, orto iã sole, hal. Oro.

Deus qui hodierna die per vnigenitum tuũ æternitatis nobis aditum deuicta morte reserasti: vota nr̃a q̃ preueniendo aspiras, ẽt adiuuando ꝓsequere. Per eundẽ. n. Benedicamus dño. cũ duplici Halah. dicat in; lau. & in vesp. ꝑ totã hebdo. & ꝑ hebdoma. pentec. & ꝑ octa. & ĩ octa. ascen. & in oĩbus dñicis: & in festis simpli. & supra in tertijs ferijs qñ de btõ dñico, & in qntis qñ de corpe Chri, vel de scĩs ordinis: & in sabbathis qñ de beata virgine agit in conuentu vsq; ad vesp.

vesp. sabb. ante trinitatē exclusiu. In profestis autē diebus, & festis trium lectionū, & infra octauas nō solēnes qn̄ de octaua agit̄, dicat̄ tm̄ cum vno Hal̄ah. Ad cęteras autē horas nunq̄ dicat̄ cum Hal̄. Ad primam dicto Deus in adiutoriū. & Gloria pr̄i. statim inchoet̄ añ̄a. similiter & ad alias horas. Et sciendū ꝙ ꝑ totā hebdom. vsq; ad vesp. sequen. sabbat. exclusiue nec cap̄la, nec ℞ia ad horas nec ℣. dicunt̄ nisi ī no. & ante lau. añ̄a. Angelus autē dn̄i. Cęterę ad cęte. hor. ps. Deus in nomine tuo. Beati immaculati. Retribue. Finita añ̄a post psal̄. statim īchoet̄ ℞. Hæc dies quā fecit dn̄s, exultemus, & lætemur in ea. sine ℣. Et sic dicat̄ quotidie ad oēs hooras per hebd. vsq; ad sabb. exclusi. ꝑterq̄ ad matu. ad vesp. autē dicat̄ cū ℣. illi⁹ diei finito ℞io Hęc dies. Ad j. dicat̄ Cōfiteor, deinde Domin⁹ vobis cum, & oratio. Deus qui hodier Dn̄s vobiscū. Benedicamus dn̄o. Prædicta oro dicat̄ ad j. hac die, & duob⁹ sequē. dieb⁹, & hoc modo dicat̄ prima ꝑ totā septimanā, nisi ꝙ ī iiij. feria & deinceps dicat̄ oro In hac hora, & in sabbatho loco respōsorij. Hęc dies. dicatur Haleluiah. Hæc dies. Ad vesp. nō dicat̄ Deus in adiuto. sed dicto Pr̄ nr̄. sic incipiantur Kyrie elei. Kyrie elei. Kyrie elei. Chr̄e elei. Chr̄e elei. Chr̄e elei. Kyrię elei. Kyrie elei. Kyrie elei. Et hoc modo incipiat̄ vsque ad sabbathū exclusi. post vltimum Kyrie elei. statim inchoetur Añ̄. Angelus autem. ps. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. Prædicta añ̄a. & ꝑdicti tres psal̄s. dicātur ad vesp. quotidie vsque ad vesp. sequentis sabbathi exclusi. Finita añ̄a post psal̄. sequitur ℞. Hæc dies. ℣. Confitemini dn̄o qm̄ bonus, qm̄ in sæculū miseri cordia ei⁹. ℞. nō repetat̄ deinde dicat̄ Hal̄. ℣. Pascha nr̄m īmolatus est Chr̄s. Gal̄. Post versum repetatur Postea sequitur Prosa

Victimæ paschali laudes immolent Christiani.

Agnus redemit oues, Christus innocens patri reconciliauit peccatores.

Mors & vita duello conflixere mirando: dux vitæ mortuus regnat viuus.

Dic nobis Maria, quid vidisti in via?

Sepulchrum Christi viuentis & gloriam vidi resurgentis.

Angelicos testes, sudarium & vestes.

Surrexit Christus spes mea pręcedet suos in Galilęa.

Credendū est magis soli Mariæ veraci, q̄ iudæorū turbę fallaci.

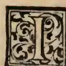
Scimus Christum surrexisse ex mortuis vere, tu nobis victor rex miserere hal̄. Pręcedens prosa dicat̄ p[..] na[..] die, & duobus sequēt. postea sequit̄ ad mag. añ̄a. Et respiciētes viderūt reuolutū lapidē: erat quippe magnus valde, hal̄ah. Oro. Deus qui hodierna.

dierna. Dicta oratione sequitR. Christ⁹ resurgens ex mortuis iā nō moritᷣ mors illi vltra non dominabitᷣ. Quod enī viuit: viuit Deo, halľah, halľah. ℣. Dicant nūc iudæi, quomodo milites custodientes sepulchrum perdiderunt regē ad lapidis positionē: quare nō seruabant petram iustitiæ: aut sepultum reddāt, aut resurgētem adorent nobiscum dicentes. Quod. ℣. Dicite in nationibus halľa. ℟. Quia dñs regnauit a ligno haleluiah. Oṙo.

DEus qui pro nobis filium tuū crucis patibulū subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatē, cōcede nobis famulis tuis, vt resurrectionis gratiam cōsequamur. Per eund. Deinde dicatᷣ Aña. Regina cæli lætare halľah: quia quē meruisti portare, halľah: resurrexit sicut dixit, halľah: ora pro nobis deū, halľ. ℣. Ora pro nobis sctā dei genitrix, halľ. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus. Oṙo.

GRatiā tuā q̄s dñe mētibus nr̄is infunde: vt q̄ angelo nunciante Chr̄i filij tui incarnationē cognouimus, per passionē ei⁹ & crucē ad resurrectiōis gloriā perducamur. Per eū. Dñs vobiscū. Benedicamus dño, halľah, halľah. Deo grās, halľah, halľah. Et hoc mō his tribus dieb⁹ vesp. terminentᷣ. Et sciendū ꝙ inuita. & añæ & ℟ia horarū, cū suis ℣. & oēs alij ℣. vsque ad festū sctē trinitatis exclusiue debēt terminari cū Halľah. Ad cōpleto. Añ. Halľah, halľah, halľ. halľ. ps. Cum inuocarē. In te dñe. Ecce nunc. Finita post psal. aña. dicatur ℟. Hæc dies. Ad Nūc dimittis. Añ. Halľah: resurrexit dñs, halľah: sicut dixit vobis, halľah, halľah. Post añam oṙo Spiritum nobis, cum Benedicam⁹ dño. Hoc modo dicatᷣ cōple. ꝑ totā hebdom. vsq; ad sabbat. exclusi. excepto ꝙ prædicta oṙo nō dicitur, nisi in duobus diebus sequentibus

¶ Feria. ij. ad matu. Inuit. Surrexit dñs vere, Halľ. Sup noct. Aña. Surrexit Christus, & illuxit populo suo: quem redemit sanguine suo, halľah. Hæc aña dicatur per totā hebdom. super noct. ps. Cū inuocarem. Verba mea. Dñe ne. j. ℣. Resurrexit dñs, halľah. Secundū Lucam. Lectio prima.

IN illo tempore: Duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die in castellum quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emaus. c. 24.

Et reľ. Hom. B. Gregorij papæ.

In quotidiana solēnitate nobis laborātibus: pauca loquēda sūt. hoṁ 23.
Et fortasse hęc, vtilius proderūt: q̄a sępe & alimēta q̄ min⁹ sufficiūt, auidius sumuntᷣ. Ecce audistis fr̄es carissimi, quia duobus discipulis ambulātib⁹ in via, nō quidem credētibus, sed tn̄ de se loquētibus dñs apparuit: sed eis speciem quam recognoscerent non ostendit. Hoc ergo egit foris

ris dñs in oculis corporis: quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi nanq; apud semetipsos intus, & amabant, & dubitabant: eis aũt dñs fortis& præsens aderat, & quis esset non ostendebat. ℟. Maria Magdalene, & altera Maria ibant diluculo ad monumentum. Iesum quem quęritis non est hic: surrexit sicut locutus est: Præcedet vos in Galilęã, ibi eum videbitis, halłah, hal'. ℣. Cito euntes, dicite discipulis eius, & Petro: quia surrexit dñs. Præce. Lect. ii.

DE se ergo loquentibus præsentiam exhibuit: sed de se dubitãtibus, cognitionis suę speciem abscondit. Verba quidem cõtulit, duritiã intellectus increpauit, scripturæ sacræ mysteria, quæ de ipso erant, aperuit: & tñ qa adhuc in eorũ cordibus peregrinus erat à fide: ire se longius finxit. Fingere nanq; cõponere dicimus. Vnde & cõpositores luti figulos vocamus. ℟. Surgens Iesus dñs nr̃, & stans in medio discipulorũ suorũ dixit: Pax vobis, halłah: gauisi sunt discipuli viso dño, hal'. ℣. Vna ergo sabbathorũ, cũ fores essent clausæ vbi erãt discipuli cõgregati: venit Iesus, & stetit in medio, & dixit eis. Pax vobis, hal'. Lect. iij.

NIhil ergo simplex veritas per duplicitatem fecit: sed talẽ se eis exhibuit in corpore, qualis apud illos erat in mente. Probandi aũt erant, si hi qui eũ (& si nec dũ vt deum) diligerent: saltẽ (vt peregrinum) amare potuissent. Sed quia esse extranei à charitate nõ poterant hi cum quibus veritas gradiebatur: eũ ad hospitiũ quasi peregrinũ vocant. Cur autẽ dicimus, vocant, cum illic scriptũ sit, & coegerũt illum? Ex quo nimirũ exemplo colligitur, quia peregrini ad hospitiũ nõ solũ inuitãdi sunt, sed etiã trahendi. ℟. Congratulamini mihi oẽs qui diligitis dñm quia quem quærebam, apparuit mihi: Et dum flerem ad monumentũ, vidi dñm meũ, Halłah. ℣. Recedentibus discipulis nõ recedebam: & amoris eius igne succensa ardebam desiderio. Et. Gloria. Haleluiah. In Laud. Añ. Angel' aũt dñi. Hæc sola añ. dicat' quotidie p octa. in laudibus super psalmos. Dicta post psal'os añ. statim incipiat' añ. ad bñs & hoc p totã hebdoma. obseruet' Ad Bñs añ. Qui sunt hi sermones, quos confertis adinuicem ambulantes, & estis tristes? Haleluiah, haleluiah. Oratio.

DEus q̃ solennitate paschali mũdo remedia contulisti: populum tuum q̃s cęlesti dono prosequere, vt & perfectam libertatẽ consequi mereat': & ad vitã proficiat sempiternam. Per eun. Hac die & sequen. diebus p hebdom. nisi in sabbatho iij. & vj. & ix. dicant' sicut in die paschę cũ propriis orõnibus. Ad vespe. ℟. Hęc dies. ℣ Dicat nunc Israel quoniã

qm̄ bonus: qm̄ in sæculū misericordia eius, Hal'a. ℣. Nōne cor nr̄m ardēs erat in nobis de Iesu: dū nobis loquereť in via? Hal'a. Sequētia. Victimæ. Ad mag. añ. Nonne sic oportuit pati Christū & intrare in gloriā suā? hal'ah. Postea sequitur Aña. Christus. & cætera sicut in præcedēti die.

¶ Feria tertia in nocturno ps. Dñe deus meus. ℟. ps. Dñe dñs noster. ps. In dño confido. ℣. Surrexit dñs vere, haleluiah, ℟. Et apparuit Simoni, haleluiah. Hic ℣ si. dicatī noc. fer. iij. & vj. vsq; ad ascēsionē qñ d̄ tpe agitur Secundum Lucam. Lectio j.

c.24. IN illo tempore: Stetit Iesus in medio discipulorum suorū, & dixit eis: Pax vobis. Et reľ. Hom. beati Ambro. e͡pi. Non p incorporeā naturam, sed p resurrectionis corporeæ qualitatem, in peruia vsu clausa, dñs penetrauit. Nā quod tangiť, corpus est: quod palpať, corpus est. In corpe aūt resurgemus. Seminatur enim corpus aīale: surgit corpus spiritale, sed illud subtilius, hoc crassius; vt pote adhuc terrenæ labis qualitate concretum. Nā quomodo non corpus in quo manebant insignia vulnerum, vestigia cicatricum, quæ dñs palpanda obtulit? In quo nō solum fidē firmat, sed etiam deuotionē acuit: ꝙ vulnera suscepta pro nobis, cælum inferre maluit, abolere noluit, vt Deo pr̄i nostroꝶ prælia libertatis ostēderet. ℟. Surrexit dñs de sepulchro hal'. Qui pro nobis pependit in ligno, hal'a. ℣. Lętentur cæli, & exultet terra ante faciem dñi. Qui pro nobis. Lectio ij.

TAlē sibi pater ad dexteram locat, trophæū nostræ salutis amplectens, tales illic martyres, nobis cicatricis suæ corona monstrauit. Et qm̄ sermo huc nr̄ vsq; euasit, consideremus, quia gratia sm̄ Ioannem crediderint apostoli, qui gauisi sunt: sm̄ Lucam quasi increduli redarguantur: ibi spm̄ sanctum acceperint hic sedere in ciuitate iubeantur, quoadusq; induantur virtute ex alto. Et videtur mihi quasi ap̄ls maiora & altiora tetigisset, hic sequentia & humanis proxima: hic historico vsus circuitu, ille cōpendio. Nā & si primo Lucas non credidisse dicat, postea tñ credidisse demonstrat. Et si prima cōsideremus contraria sunt: si sequentia certum est conuenire. ℟. Tulerunt dñm meum, & nescio vbi posuerunt eum: dicit ei angelus: noli flere Maria; Surrexit sicut dixit: pręcedet vos in Galilęam, ibi eum videbitis; hal'ah, ha l'. ℣. Dum ergo fleret, inclinauit se, & prospexit in monumentum, & vidit duos angelos in albis sedentes, qui dicunt ei. Surrexit sicut. Lectio tertia.

STetit (inquit) in medio eorū & dixit. Pax vobis: ego sum: nolite timere. Conturbati vero,

& cōterriti, existimabant se spm̄ videre. Videtur separatim se istis vndecim demonstrasse sicut se Amoni, & Cleophę seorsum iam vespere demonstrauerat. Et quēadmodū isti duo, ita etiā & illi vidēt vndecim: ad cōfirmandos reliquos. Deniq; conturbati sunt, & ideo aperuit sensum, vt intelligerēt ea quæ scripta sunt. Spiritum autē sctm̄, vel illis vndecim quasi perfectioribus insufflauit, & reliquis postea tribuendū esse promittit: vel eisdē ibi insufflauit, hic spondet. Nec videt esse cōtrariū cum diuisiones gratiarum sint. Ibi remittendorū gratia tributa est pctōrum quod esse videtur angustius, & ideo insufflat à Christo: ibi aūt, Lucas linguarū gratiā effusam esse descripsit. ℟. Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersio: etenim pascha nostrum immolatus est Christus: Itaque epulemur in dño, Hal. ℣. Non in fermēto malitiæ, & nequitiæ: sed in azimis sinceritatis & veritatis. Itaq; Gloria, Haleluiah. Ad Bn̄s añ. Stetit Iesus in medio discipulorū suorum, & dixit eis: pax vobis, halah, halah. Oratio.

Deus qui ecclesiā tuā nouo semper fœtu multiplicas: cōcede famulis tuis, vt sacramētum viuendo teneant, quod fide perceperūt. Per eun. Ad vesp. ℟. Hęc dies. ℣. Dicāt nunc qui redēpti sunt à dño, quos redemit de manu inimici: & de regionibus cōgregauit eos. Halah. ℣. Surrexit dn̄s, & occurrens mulieribus, ait: auete. tunc accesserunt, & tenuerunt pedes eius. Sequētia. Victimæ. Ad mag. An. Videte manus meas, & pedes meos: qa ego ipse sum, Halelu. hal. Post orōnē sequit añ. Christus resurgēs. sicut ī die paschę.

¶ Feria quarta. in noctur. psal. Saluum me fac. j. Vsquequo. Dixit insipiens in. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro, haleluia. Qui pro nobis pependit in ligno.

Hic versicul' dicatur in noct. fer. iiij. & sabbatho vsq; ad ascensionem, qn̄ de tempore agitur. Secundum Ioannem. Lectio j. c. 21.

In illo tempore: Manifestauit se iterum Iesus discipulis suis ad mare Tyberiadis. Manifestauit autē sic. Erant simul Simon Petrus, & Thomas (qui dicitur didimus) & Nathanael q erat à chana Galilęę: & filij Zebedæi, & alij ex discipulis eius, duo. Et rel. Hom. ... Grego. papę. Lectio sctī euangelij quę modo in auribus nr̄is lecta est (frēs carissimi) quæstione aīum pulsat: sed pulsatiōne sua vim discretionis indicat. Quæri enim pōt, cur Petrus q piscator ante ɔuersionē fuit: post ɔuersionem ad piscationē redijt: & cum veritas dicat, Nemo mittens manū suā ad aratrum & respicens retro, aptus est regno dei: cur repetijt quod dereliquit? Sed si virtus discretionis inspicit, citius videt, quia ni

mirum

mirū negociū quod ante cōuersionē sine pctō extitit: hoc etiam post conuersionē repetere, culpa nō fuit. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda, radix dauid: aperire librū & soluere septem signacula eius. Hal'ah. hal'ah. halelui. ℣. Et vn' de senioribus dixit mihi, ne fleueris: dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem & fortitudinem. Hal'ah. Lectio ij.

PIscatorē igitur Petrum. Matthæum vero teloneariū scimus. Post ꝯuersionē suam Petrus ad piscationē rediit: Matthæus vero ad telonei negociū non resedit. Quia aliud est victum p pi scationem quęrere: & aliud telonei lucris pecunias augere. Sunt enim pleraq; negocia, quę sine pctō exhiberi: aut vix, aut nullatenus possunt. Quæ ergo ad peccatum implicant: ad hæc necesse est, vt post cōuersionem animus nō recurrat. ℟. Si consurrexistis cū Christo, quę sursum sunt quęrite: vbi Christus est in dextera Dei sedens. Quę sursum sunt sapite, non quæ super terram halelu. ℣. Mortui enim estis, & vita vestra abscondita est cum Christo: Quę. Lectio iij.

QVęri etiam potest cur discipulis in mari laborātibus, post resurrectionem suā dn̄s in littore stetit: qui ante resurrectionē suā coram discipulis suis, in maris fluctibus ambulauit. Cui' rei ratio festine cognoscit, si ipsa q̄ tūc inerat causa pensetur. Quia enim discipuli adhuc fluctibus mortalis vitę inerant: in mari laborabant. Quia autē redēptor noster iā corruptionē carnis excesserat: post resurrectionē suam in littore stabat. ℟. Surrexit pastor bonus, q̄ posuit aīam suā pro ouib' suis. Et pro suo grege mori dignatus est. Hal'ah. hale. ℣. Etenim pascha nostrū īmolatus est Christus. Et Gloria. Halelu. Ad Bn̄s pro añ. Mitte in dexteram nauigij rete: & inuenietis haleluiah. Oratio.

DEus qui nos resurrectionis dn̄icę annua solēnitate lętificas, concede propitius, vt per tēporalia festa quæ agimus: peruenire ad gaudia æterna mereamur. Per do. Ad vespe. ℟. Hæc dies. vt supra. ℣. Dextera dn̄i fecit virtutem: dextera dn̄i exaltauit me. Hal'ah. ℣. Christ' resurgens ex mortuis iā nō moritur: mors illi vltra non dominabit. Ad Mag. añ. Hoc etiā tertio manifestauit se Iesus postq̄ resurrexit a mortuis, hal'. post orōnem fiat memoria de cruce sicut in die paschę: excepto ℣. añę. s. Dicant nunc iudęi. nō dicat: & hoc quotidie fiat a vesperis vsq; ad vesp. sabbat. exclusi, memo. vero de beata virgine non fiat.

¶ Feria v. in noct. ps. Dn̄e quis habitabit. 3. ps. Cōserua. 3. ps. Exaudi dn̄e iustitiā. 3. ℣. Resurrexit dn̄s. Secundū Ioannē. Le. j.

IN illo tempore: Maria stabat ad monumētū foris plorans, c.20.

Et rel. Hom. beati Grego. Papę.

hom 25 Maria Magdalene q̄ fuerat in ciuitate peccatrix, amando veritatē, lauit lachrymis maculas criminis: & vox veritatis ĩplet, qua dicit̄. Dimissa sunt ei pc̄cā multa: q̄m dilexit multū. Quæ enim pri⁹ frigida peccādo remāserat: postmodū amādo fortiter ardebat. ℟ ia sicut in ij. feria Lcō ij.

Postquā igitur venit ad monumentū: ibiq; corp⁹ dn̄icū nō inuenit: sublatū credidit: atq; discipolis nūciauit. Qui venientes viderunt: atq; ita esse, vt mulier dixerat crediderunt: & de eis ꝓtinus scriptū est. Abierunt ergo discipuli ad semetipsos. Deinde subiungat̄. Maria stabat ad monumentū foris plorans. Qua in re pensandum est, huius mulieris mentem quanta vis amoris accenderat, quæ à monumento dn̄i, etiam discipulis recedentibus, non recedebat. Lectio iij.

Exquirebat Maria quē non inuenerat: flebat inquirendo, & amoris sui igne succensa: eius quem ablatū credidit, ardebat desiderio. Vnde contigit, vt eū sola tūc videret, q̄ remansit, vt quęreret: quia nimirū virtus boni operis, perseuerantia est, & voce veritatis dicitur. Qui perseuerauerit vsque in finem: hic saluus erit. Ad Bn̄s. Añ. Maria stabat ad monumentū foris plorans: & vidit duos angelos in albis sedentes: & sudarium quod fuerat super caput Iesu, haleluiah. Oratio.

Deus qui diuersitatē gentiū in ꝯfessione tui nom̄is adunasti: dà vt renatis fonte baptismatis, vna sit fides mentium: & pietas actionū. Per. Ad vespe. ℟. Hæc dies. ℣. Lapidē quē reprobauerunt ędificantes, hic factus est in caput anguli: à dn̄o factū est istud, & est mirabile ĩ oculis nr̄is, Halah. ℣. In die resurrectionis meæ, dicit dn̄s, præcedā vos in Galilæam. Ad Mag. Aña. Tulerūt dn̄m meū: & nescio vbi posuerūt eum: si tu sustulisti eū, dicito mihi, & ego eū tollā, hal.

¶ Feria vj. in noctu. ps. Cœli enarrāt.6. ps. Exaudiat. ps. Dn̄e in virtu. ℣. Surrexit dn̄s vere. Secundum Matthęū. Lectio j.

In illo tp̄e: Vndecim discipuli abierunt in Galilęā in mōtem, vbi constituerat illis Iesus. c.28.

Et rel. Hom. beati Hiero. pr̄sbyt.

Post resurrectionē, Iesus in Galilęa in mōte ꝯspicit̄, ibiq; adoratur: licet qdā dubitēt, & dubitatio eorū nostrā augeat fidem Tunc manifestius ostēdit Thomę, & latus lancea perforatū, & manus fixas, demōstrat clauis. Rn̄soria vt in tertia feria. Lcō ij.

Et accedens Iesus locut⁹ est eis dicens. Data est mihi oīs potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, q paulo ante crucifixus, qui sepultus in tumulo, qui mortu⁹ iacuerat: qui postea resurrexit. In cœlo aūt, & in terra ei potestas data est: vt q ante regnabat in cœlo; per fidem creden-

dentiũ, regnet in terris. Lctõ iij. Euntes ergo docete oẽs gentes: baptizãtes eos in noĩe patris, & filij, & spũs sancti. Primũ docent oẽs gentes: deinde doctas intingũt aqua. Non enim põt fieri, vt corpus baptismi recipiat sacramẽtũ: nisi ante anima fidei susceperit veritatẽ. Baptizanť autẽ in noĩe pris, & filij, & spũs scti: vt quorũ vna est diuinitas, vna sit largitio. Ad Bñs. Aña. Vndecim discipuli in Galilæa vidẽtes dñm: adorauerunt, haľah. Oro.

Omnipotẽs sempiterne de⁹, q paschale sacramẽtũ ĩ reconciliationis humanę fœdere cõtulisti: da mẽtibus nris, vt qđ professione celebramus, imitemur effectu. Per. Ad vesperas. ℞. Hęc dies. ℣. Bñdictus qui venit in noĩe dñi: de⁹ dñs, & illuxit nobis. Haľah. ℣. Angel⁹ dñi descẽdit de cœlo, & accedens reuoluit lapidem: & sedebat super eum. Ad mag. añ. Data ẽ mihi oĩs potestas in cœlo & ĩ terra, haľ. haľ. ¶ Sabbatho in nóc. psaľ. Dñs regit me. 8. Dñi est terra. Iudica me dñe. ℣. Surrexit dñs de sepulcho. Secundũ Ioãnẽ. Lcõ j.

20. In illo tempore. Vna sabbathi Maria Magdalene venit mane (cum adhuc tenebræ essent) ad monumentum, & vidit lapidem sublatum à monumento. Et reľ. Hom. beati Grego. papæ. Maria Magdalene, cũ adhuc tenebræ essent, venit ad monumẽtum. Iuxta historiã notať hora, iuxta intellectũ vero mysticum, requirentis signať intelligentia. Maria enim auctorẽ oĩum, quẽ carne viderat mortuũ: quęrebat in monumento. Et quia hũc minime inuenit, furatum credidit. Rñsoria sicut in iiij. feria. Lc. iij. Adhuc ergo etãt tenebræ cũ venit ad monumentũ: cucurrit citius, discipulis nunciauit. Sed illi præ cæteris cucurrerunt, qui præ cæteris amauerunt: Petrus, videlicet & Ioannes. Currebant autem duo simul: sed Ioannes cucurrit citius Petro, & venit prior ad monumentum. Sed ingredi non præsumpsit. Lctõ iij. Quid frẽs: qđ cursus iste significat? Nunquid hæc tam subtilis euangelistę descriptio à mysterijs vacare credẽda est? Minime. Quid ergo per Ioannẽ nisi synagoga, quid p Petrũ nisi præsens ecclesia designatur? Vidit enim Ioannes linteamina posita non tñ introiuit, quia videlicet synagoga, & si scripturæ sacræ sacramenta cognouit: tñ ad fidẽ passionis dñicę eredendo, diu ĩtrare distulit. Quẽ diu longeq; pphetauit: præsentem vidit & renuit. Hoĩem esse despexit: deũ carne mortalẽ factum credere noluit. Ad Bñs. Aña. Currebant duo simul: & ille ali⁹ discipul⁹ præcucurrit citius Petro: & venit prior ad monumentũ: haľah. Oratio.

Concede qs ops deus: vt qui festa paschalia venerando egimus, per hæc contingere ad

gaudia æterna mereamur. Per. Hac die non dicat℟. Hæc dies. ad horas, sed dicatur post añam loco rñsorij Hal. ℣. Hæc dies. post ℣sum. Halah. nõ repetat.

DOMINICA

in octa. paschæ sabbatho præcedēti ad vesp. Deus in adiutoriũ. super psal. aña. Halah, halah, halah. ps. Bñdictus. 44. Exaltabo. Lauda anima. Laudate dñm quoniam. Lauda Ierusalē. Cap.

Ro. 6 CHristus resurgēs ex mortuis, iã nõ morit: mors illi vltra nõ dñabit, qđ enī mortuus est pctõ, mortuus est semel: qđ autē viuit: viuit Deo. Hym.

AD cęnam agni prouidi: & stolis albis candidi: post transitum maris rubri: Christo canamus principi.

Cuius corpus sanctissimum, in ara crucis torridum, cruore eius roseo: gustando viuimus Deo.

Protecti paschæ vesperę, à deuastante angelo, erepti de durissimo, Pharaonis imperio.

Iam pascha nrm Christ᷒ est: qui immolatus agnus est: sinceritatis azyma: caro eius oblata est.

O vere digna hostia: per quã fracta sunt tartara: redempta plebs captiuata, reddita vitæ premia.

Consurgit Christus tumulo: victor redit de barathro: tyrannum trudens vinculo: & reserãs paradisum.

Quesum᷒ auctor oĩum: in hoc paschali gaudio: ab oĩ mortis impetu: tuum defende populũ: Gloria tibi dñe, qui surrexisti. Isti duo ℣. Quesum᷒. & Glia. dicant in fine oĩum hymnorũ, eiusdē metri, vsq; ad primas vesp. ascēsio. dñi, nisi in Annũciatione dñica qñ post pasc. celebratur. Tũc n. ĩ fine hymnorũ post ℣. Quæsumus auct. dicetur ℣. Maria mater gratiæ. & ℣. Gloria tibi domine qui nat᷒ es. &c. ℣. Mane nobiscum dñe, halah. ℟. Qm̃ aduesperascit haleluia. Hic ordo seruetur oĩ die sabbat. vsq; ad ascen. de aña sup psal. & de capit. & de hym. & de ℣sic. qñ de dñica agitur. Ad mag. Añ. Cum esset sero die illa vna sabbathorum, & fores essent clausæ vbi erant discipuli congregati: stetit Iesus in medio, & dixit eis: pax vobis, haleluiah. Oratio.

PRæsta qs ops deus: vt qui paschalia festa peregim᷒, hæc te largiēte, morib᷒ & vita teneamus. Per. Postea fiat memoria de cruce p añam. Crucē sanctã subijt, qui infernũ cõfregit, accinctus est potentia surrexit die tertia, halah. ℣. Dicite in nationibus. Oro. Deus qui p nobis. Ad complet. añ. Halah, halah, halah, halah. ps. Cum inuo. 1. In te domine. 8. Qui habitat. 38. Ecce nũc. 42. Prædicta añ. dicat ad cõple. sup psal. p totũ tẽp᷒ paschale, nisi in Annũcia. qñ post pascha celebrat. Cap. Tu in nobis es. ℟. In man᷒ tuas dñe cõmendo spm̃ meum, halah, halah. ℣.

℣. Redemisti me dñe deus veritatis. Halah. Gloria. In. Hymn.
IEsu nostra redemptio: amor & desiderium: Deus creator oium, homo in fine temporum.
Quę te vicit clemētia, vt ferres nostra crimina, crudelē mortem patiens, vt nos à morte tolleres?
Inferni claustra penetrans, tuos captiuos redimens, victor triūpho nobilis, ad dexteram patris residens.
Ipsa te cogat pietas: vt mala nostra superes parcendo & voti compotes, nos tuo vultu saties.
Quæsum⁹ auct. Gloria tibi do. Iste hy⁹: dicat vsq; ad festū trini. exclusi. ℣. Custodi. Ad Nūc di. Aña. Halah, re surrexit. Prędicta aña dicāt ad Nunc dimit. vsq; ad ascēs. exclusi. nisi in Annunciā. qn post pasch. celebrat oro. Visita. Ad matut. Inui. Halah. Surrexit dñs vere; Venite adoremus, halah. Hoc inui. dicāt singulis dñicis dieb⁹ vsq; ad ascēsi. qn de tempore agitur. Hymnus.
AVrora lucis rutilat; cœlum laudibus intonat, mundus exultans iubilat, gemens infernus vlulat.
Cum rex ille fortissim⁹; mortis cōfractis virib⁹; pede cōculcans tartara, soluit à pœna miseros.
Ille qui clausus lapide, custodit sub milite, triumphans pompa nobili, victor surgit de funere.
Solutis iam gemitib⁹, & inferni doloribus, quia surrexit dñs, resplendens clamat angelus.
Tristes erant apostoli, de nece sui dñi: quem pœna mortis crudeli serui damnarunt impij.
Quæsum⁹ auct. Gloria tibi do. Aña. psal. ℣. ℟. sicut in die paschæ. Secundum Ioannē. Lctō j.
IN illo tēpore: Cum esset sero die illa vna sabbathorū, & fores essent clausæ vbi erant discipuli congregati propter metum iudęorū: venit Iesus: & stetit in medio & dixit eis. Pax vobis. c.20.
Et rel. Hom. beati Grego. Papæ.
Prima lectionis hui⁹ euāgelicę quęstio animū pulsat, quō post resurrectionē corpus dnicū verum fuit: quod clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed sciendū nobis est: ꝙ diuina operatio si ratione comprehenditur nō est admirabilis, nec fides habet meritum, cui humana ratio præbet experimentum. Lctō ij. hom. 26.
Sed hæc ipsa redemptoris nostri opera quæ ex semetipsis cōprehendi nequaquā possunt, ex alia eius operatione pensanda sunt: vt rebus mirabilibus fidem præbeant facta mirabiliora. Illud enim corpus dñi intrauit ad discipulos ianuis clausis: quod videlicet ad humanos oculos ꝑ natiuitatem suam clauso exijt vtero virginis. Lectio tertia.
Quid ergo mirū, si ianuis clausis post resurrectionē suā in ęternū iā victurus intrauit: qui moriturus veniens nō aperto vtero virginis exiuit? Sed quia illud corp⁹ quod videri poterat, fides

intuentiũ dubitabat: ostendit eis protinus manus & latus. Palpandã carnem præbuit: quã clausis ianuis introduxit. Qua in re, duo mira, & iuxta humanam rationẽ sibi valde ꝯtraria ostẽdit, dum post resurrectionem corp⁹ suum & incorruptibile, & tamẽ palpabile demonstrauit. ℣. In resurrectione In laud. añę sicut in die paschæ, que etiã dicant̃ ad hor. cap. Christ⁹ resurgẽs Hym.

Sermone blãdo angelus, prædixit mulieribus, in Galilęa dñs, videndus est quantocyus.
Ille dũ pergunt concitę, apostolis hoc dicere, videntes eum viuere, osculantur pedes domini.
Quo agnito discipuli, in Galilœam propere, pergunt videre faciem, desideratam domini.
Claro paschali gaudio, sol mũdo nitet radio: cũ Christum iam apostoli: visu cernunt̃ corporeo.
Ostẽsa sibi vulnera, in Christi carne fulgida, resurrexisse dñm voce fatentur publica.
Rex Christe clementissime: tu corda nr̃a posside, vt tibi laudes debitas, reddamus omni tẽpore.
Quæsum⁹. Gl̃ia. ℣. Gauisi sunt discipuli, hal. ℟. Viso dño, hal.

Ad bñs Aña. Post dies octo, ianuis clausis ingressus dñs dixit eis: pax vobis, hal̃ah. hal. Oro. Præsta quæsu. vt supra. Memor. de cruce añ. Crucifixus surrexit à mortuis: & redemit nos, hal. hale. ℣. Dicite Oro. De⁹ qui pro nobis. Prædicto mõ in vesp. & in lau. post alias memo. q̃ occurrũt fiat memo. de cruce quotidie vsq; ad vigi. ascẽ. in vesp. ex clu. nisi ĩ festis duplici & supra

Ad j. ℟. Iesu Chr̃e fili Dei viui, miserere nobis, Hal̃ah, hal. ℣. Qui surrexisti à mortuis, hal̃ah Iste ℣. dicatur quotidie vsq; ad ascen. exclusi. nisi in festo Annũciatiõis qñ post pascha celebrat̃ ℣. Exurge. Ad iij. cap. Christus resurgens. ℟. Resurrexit dñs, Hal. hala ℣. Si cut dixit vobis. Hal̃ah. Gloria. Resurrexit. ℣. Surrexit dñs vere. Ad sextã cap.

Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite: vbi Christ⁹ est in dextera Dei sedẽs, quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. ℟. Surrexit dñs vere, hal̃ah, hal. ℣. Et appa. Hal̃ah. Gloria. Sur. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. Ad ix. Cap. Col. 3

Cum aũt Christus apparuerit vita vestra, tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria. Col. 3 ℟. Surrexit dñs de sepulchro Hal̃ah, hal. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno, Hal̃ah. Gloria. Surrexit do. ℣. Gauisi sunt.

Ad vesper. super psal. Añ. Haleluiah, hal̃ah, hal̃ah, hal̃ah. Ps. Dixit dñs. 35. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. In exitu. Prædicta añ. cũ psal. dicat̃ oĩbus dñicis dieb⁹ vsq; ad ascen. qñ de tpe agit̃. Cap. Hym. & versiculus vt ĩ primis vesp. Ordo hui⁹ diei. s. hymnorũ versi. cap. & ℟iorũ ad hor. seruet̃ vsq; ad ascẽ. exclusi. tã in

tā in dñicis q̃ in ferial. dieb' qñ de tpe agit. Ad mag. aña. Quia vidisti me Thoma, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt, halah. Per hebdomad. quando de tpe agit. Ad bñs Aña. Multa qdē & alia signa fecit Iesus ĩ ɔspectu discipulorũ suorũ, haleluiah, quæ non sunt scripta in libro hoc, hal. Ad mag. Aña. Hæc autem scripta sunt, vt credatis, quia Iesus Christus est filius Dei: & vt credẽtes vitam habeatis in nomine ipsius, halah.

¶ Feria ij. & deinceps vsque post oct. corpo. Chři nō fiāt ɔstratiōnes ad matuti. nec ad alias hor. Ad matu. inui. Halah. hal. hal. Sup psal. Añ. Hal. Inui. & Aña. prædicta dicant oĩbus fer. dieb' vsq; ad ascẽsiõ. qñ de fef. agitur.

¶ Hebdomada prima.

Post octa. Pas. psal. ad ma: sũt hi.

¶ Feria ij. ps. Dñs illuminatio mea. 8. Ad te domine. Afferte.

¶ Feria iij. ps Dixi custodiã. 12. Expectãs. Beatus qui intelligit.

¶ Fer. iiij. ps. Dixit insipiẽs. 15. Exaudi deus. Miserere mei deus.

¶ Fer. v. ps. Saluum me fac. 20. Deus in adiutorium. In te dñe.

¶ Feria. vj. ps Exultate Deo. 25. Deus stetit in, Deus quis similis.

¶ Sabbatho ps. Cãtate dño. 30. Dñs regna. irascantur. Iubilate.

Hebdomada secunda.

¶ Fer. ij. ps. Exaltabo te dñe. 8. In te domine. j. Beati quorum.

¶ Fer. iij. ps. Quẽadmodũ. 13. Deus auribus. Eructauit cor.

¶ Feria. iiij. ps. Miserere. 15. Si vere. 17. Eripe me de inimi. 17.

¶ Feria v. ps. Deus iudiciũ. 21. Quã bonus isra. Vt quid Deus.

¶ Feria. vj. ps. Quã dilecta. 26. Benedixisti dñe. Inclina dñe au.

¶ Sabba. ps. Misericordiam. 30. Domine exaudi. oro. Benedic.

Hebdomada tertia.

¶ Feria. ij. ps. Exultate iusti. 19. Benedicam. Iudica domine no.

¶ Feria iij. ps. De' noster re. 15. Omnes gentes. Magnus domi.

¶ Feria quarta ps Deus repulisti. 18. Exaudi deus. Nonne deo.

¶ Feria v. ps Confitebimur. 23. Notus in iudea deus. Voce mea.

¶ Feria. vj. ps Fundamenta. 27. Dñe deus salu. Misericordias.

¶ Sabbato ps. Benedic anima. 31. Confitemini. Confitemini.

Hebdomada quarta.

¶ Feria. ij. ps. Dixit iniustus. 10. Noli æmulari. Dñe ne in furore.

¶ Feria iij. ps. Audite hęc, 15. Deus deum. Quid gloriaris.

¶ Feria quarta psalm Exaudi deus orationem. 18. Iubilate deo. Exurgat.

¶ Fef. v. ps. Attendite popu. 23. Deus venerũt. Qui regis Israel.

¶ Feria. vj. ps. Deus vltio. 29. Cantate. Dñs regnauit exultet.

¶ Sabbatho ps. Confitemin. 33. Paratum cor meum. Deus salu.

¶ Feria secunda & tertia & iiij. hebdomadæ quintæ dicantur psal. sicut in primis tribus ferijs primę hebdoma. post octa. Paschæ quando de tpe agitur.

FERIA SECVNDA post octa. Paschæ.

Incipit historia. Dignus es. nisi festa ĩpediãt: & cãtat ĩn hac hebdom. & duab⁹ seq. qñ d tpe agit. Et legitur de Apocalypsi. Lcõ. j.

Apo. 1. Pocalypsis Iesu Christi, quam dedit illi De⁹ palam facere seruis suis quæ oportet fieri cito: & significauit mittens per angelum suũ seruo suo Ioãni: qui testimonium perhibuit verbo Dei: & testimonium Iesu Christi quęcunque vidit. Beatus qui legit, & qui audit verba prophetiæ huius, & seruat ea quę in eã scripta sunt. Tempus enim prope est. ℟. Dignus es dñe accipere librum, & aperire signacula eius, qm̃ occisus es, & redemisti nos deo In sanguine tuo halel. ℣. Fecisti enim nos Deo nr̃o regnum: & sacerdotes. In. Lcõ. ij.

Ioannes septem ecclesijs quæ sunt in Asia. Gratia vobis, & pax ab eo q est, & q erat, & qui venturus est: & à septẽ spiritib⁹, qui in cõspectu throni ei⁹ sunt: & à Iesu Christo, q est testis fidelis, primogenitus mortuorũ, & princeps regũ terræ. Qui dilexit nos & lauit nos à peccatis nr̃is in sanguine suo: & fecit nos regnũ & sacerdotes Deo & patri, Ipsi gloria & imperium ĩ sæcula sęculorũ. Amẽ. ℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris, haleluiah. Trãsite ad me oẽs q ɔcupiscitis me: & à generatio nib⁹ meis adimplemini: haleluiah. ℣. Ego diligẽtes me, dilí go: & qui mane vigilauerint ad me, inueniet me. Trãsi. Lcõ. iij.

Ecce venit cũ nubibus, & videbit eum oĩs oculus: & qui eũ pupugerũt. Et plangẽt se sup eũ oẽs tribus terræ: etiam amen. Ego sum Alpha & omega, principiũ & finis: dicit dñs deus qui est, & qui erat: & q ventur⁹ est ops. ℟. Audiui vocem de cœlo tanq̃ vocẽ tonitrui magni, haleluiah, regnabit deus nr̃ in ęternũ, hal. Quia facta est salus & virtus, & potestas Christi ei⁹. Haleluiah, hal. ℣. Et vox de throno exiuit dicens: laudẽ dicite Deo nostro oẽs sancti eius: & q timetis Deũ pusilli & magni. Qui. Gloria. Hal. In lau. añ. Haleluiah, hala. Hęc añ. dicat vsq; ad ascẽsi. Et in dñicis q̃ in profestis dieb⁹ qñ de tpe agit. ps. Dñs rẽgna. & cętera dicaut per totũ tẽpus paschale. Ad j. añ. Cognouerunt dominũ, haleluiah: ĩ fractiõe panis, haleluiah. Ad iij. Añ. Pax vobis, ego sum, halah: nolite timere, hal. Ad vj. Aña. Ecce ego vobiscum sum, halah: oĩbus dieb⁹, halah. Ad ix. Añ. Noli flere Maria, hal. resurrexit dominus, haleluiah. Predictę añę dicanẽ tam in dñicis q̃ in profestis dieb⁹ ad horas. vsq; ad ascensionẽ, qñ de tẽpore agitur. Ad vespe. super psal. aña. Halah, Prædicta aña dicat sup psal. ad ves. in ꝓfestis dieb⁹ vsq; ad ascensio. dñi qñ de tpe agitur.

FERIA III. Lectio prima.

Apo. 1. EGo Ioannes frater vester: & particeps in tribulatione & regno, & patientia in Christo Iesu, fui in insula, quæ appellatur Pathmos, ꝓpter verbum Dei, & testimoninm Iesu. Fui in spũ, in dñica die: & audiui post me vocem magnã tanq̃ tubæ dicentis. Quod vides, scribe in libro: & mitte septẽ ecclesijs quę sunt in Asia, Epheso, & Smirnæ, & Pergamo, & Thyatiræ: & Sardis, & Philadelphiæ: & Laodiceæ. ℟. Locut⁹ est ad me vn⁹ de septẽ angelis dicẽs: veni, ostendã tibi nouã nuptã spõsam agni: Et vidi Ierusalẽ descẽdentẽ de cœlo ornatã monilib⁹ suis: halah, hal. hal. ℣. Et sustulit me in spũ in mõtẽ magnũ & altũ. Et. Lcõ ii.

ET conuersus sum: vt viderẽ vocem quæ loquebatur mecum. Et conuersus: vidi septem candelabra aurea: & in medio septẽ cãdelabrorum aureorum similem filio hominis: vestitum podere: & præcinctũ ad mamillas zona aurea. ℟. Audiui vocẽ in cęlo angelorum multorũ dicentium. Timete dñm: & date claritatem illi, & adorate eum q̃ fecit cęlum & terrã: mare & fontes aquarum: haleluiah, hal. ℣. Vidi angelũ Dei volãtẽ per medium cęli: voce magna clamantem & dicentẽ. Time. Lcõ iij.

CAput aũt ei⁹, & capilli sunt candidi: tanq̃ lana alba: & tanq̃ nix: & oculi ei⁹ velut flamma ignis: & pedes ei⁹ similes aurichalco: sicut in camino ardenti: & vox illi⁹ tanq̃ vox aquarũ multarũ. Et habebat in dextera sua stellas septẽ: & de ore ei⁹ gladius ex vtraq; parte acutus exibat: & facies eius sicut sol lucet in virtute sua. ℟. Ostendit mihi angel⁹ fontẽ aquę viuę. Et dixit ad me hal. Hic deũ adora. Hal. hal. hal. ℣. Postquã audissem & vidissem: cecidi vt adorarẽ ante pedes angeli q̃ mihi hęc ostẽdebat, & dixit. Hic. Gloria. Halah.

FERIA IIII. Lectio prima.

ET cum vidissem eum, cecidi ad pedes eius tãquã mortuus. Et posuit dexterã suã sup me dicẽs. Noli timere. Ego sum prim⁹ & nouissimus: & viuus, & fui mortuus: & ecce sum viuens in sęcula sęculorũ: & habeo claues mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidisti, & q̃ sunt, & quæ oportet fieri post hęc. Sacramentũ septẽ stellarũ quas vidisti in dextera mea: & septẽ candelabra aurea: septẽ stellæ angeli sunt, septẽ ecclesiarũ, & cãdelabra septem, septẽ ecclesiæ sunt. ℟. Vidi portã ciuitatis ad orientẽ positã, & apostolorũ noĩa & agni sup eã scripta. Et super muros ei⁹ angelorũ custodiã halah. ℣. Vidi ciuitatẽ sanctã Ierusalem: descẽdentẽ de cœlo, ornatam, tanq̃ sponsam viro suo. Et sup muros eius angelorum. Lcõ ij.

ET angelo Ephesi Ecclesiæ scribe. Hæc dicit qui tenet ca. 2.

septē stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septē candelabrorū aureorū: Scio opera tua & laborē, & patientiā tuā: & quia nō potes sustinere malos, & tentasti eos qui se dicunt apostolos esse, & non sunt, & inuenisti eos mendaces: & patientiā habes, & sustinuisti pp nomē meum, & non defecisti. Sed habeo aduersum te pauca: quod charitatem tuā primā reliquisti. ℟. Vidi Ierusalē descendentē de cœlo ornatam auro mundo. Et lapidibus pretiosis intextā, halah. hal. ℣. Abintus in fimbrijs aureis circūamicta varietate. Et. Lcō iij.

Memor esto itaq; vnde cecideris, & age pœnitentiā, & prima opera fac. Sin autē veniā tibi cito, & mouebo candelabrū tuū de loco suo: nisi pœnitentiā egeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarū, quæ & ego odi. Qui habet aurē, audiat quid spirit⁹ dicat ecclesijs. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. ℟. In diademate capitis Aaron lapides pretiosi fulgebant. Dum perficeretur opus Dei. Halah, halah, halah. ℣. Corona aurea super caput eius, expressa signo sanctitatis. Dum. Gloria. Halah.

FERIA V. Lectio prima.

Apo. 2. Et angelo Smyrnæ ecclesiæ scribe. Hæc dicit primus & nouissimus, qui fuit mortuus & viuit. Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuam, sed diues es & blasphemaris ab his qui se dicunt iudæos esse, & non sunt, sed sunt synagoga Satanæ. ¶ Nihil horum timeas quę passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem, vt tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem. ¶ Esto fidelis vsque ad mortem: & dabo tibi coronam vitæ. Qui habet aures audiendi, audiat quid spiritus dicat ecclesijs. Qui vicerit non lædetur à morte secūda.

FERIA VI. Lectio prima.

Apo. 2. Et angelo Pergami ecclesiæ scribe. Hęc dicit qui habet romphæam ex vtraq; parte acutā. Scio vbi habitas, vbi sedes est sathanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meā. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos vbi sathanas habitat. ¶ Sed habeo aduersū te pauca, quia habes illic tenētes doctrinā Balaā, qui docebat Balac mittere scādalū corā filijs Israel, edere & fornicari: ita habes & tu tenētes doctrinā Nicolaitarū. Similiter pœnitētiā age. Si quominus veniam tibi cito, & pugnabo cū illis in gladio oris mei. ¶ Qui habet aurē, audiat quid spūs dicat ecclesijs. Vincenti dabo manna absconditū, & dabo illi calculum candidū: & in calculo nomen nouum scriptum, quod nemo scit nisi qui accepit.

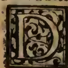
SABBATHO. Lectio j.

Apo. 2. Et angelo Thyatiræ ecclesiæ scri-

scribe: Hæc dicit filius Dei, qui habet oculos tanquã flammam ignis: & pedes eius similes auricalco. Noui opera tua, & fidẽ, & charitatem tuam: & ministerium, & patientiã tuã, & opera tua nouissima plura prioribus. ¶ Sed habeo aduersum te pauca, quia permittis mulierẽ Hiezabel, quæ se dicit prophetam, docere & seducere seruos meos fornicari & manducare de idolotitis: & dedi illi tempus vt pœnitentiam ageret, & non vult pœnitere à fornicatione sua. ¶ Et ecce ego mitto eam in lectum, & qui mœchantur cũ ea, in tribulatione maxima erunt: nisi pœnitentiã ab operibus suis egerint, & filios eius interficiam in morte, & scient omnes ecclesiæ, quia ego sum scrutans renes & corda. Et dabo vnicuique vestrum, secundum opera sua.

DOMINICA I. post octauam paschę.

sabbatho prçcedẽti. Ad Mag. añ. Hæc autem. Oratio.

Deus qui in filij tui humilitate, iacentẽ mũdum erexisti: fidelib⁹ tuis perpetuã concede lætitiã, vt quos ꝑpetuæ mortis eripuisti casibus, gaudijs facias sempiternis perfrui. Per. Ad matu, sup psal. Añ. Surrexit Christus, & illuxit populo suo: quẽ redemit sanguine suo, hal. ps. Beat⁹ vir. i. Quare. Dñe q̃d. Prædicta añ. cũ suis psal. dicatur in dñicis dieb⁹ vsq; ad ascensionem quando de tempore agitur. Secundum Ioannem. Lectio j.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Ego sum pastor bon⁹: bon⁹ pastor dat aĩam suã pro ouibus suis. Et reliqua. c. 10.

Homilia beati Gregorij Papæ.

Audistis fratres charissimi, ex lectione euangelica eruditionẽ vestram: audistis & periculũ nostrum. Ecce etenim is qui non ex accidenti dono: sed essentialiter bon⁹ est: dicit. Ego sum pastor bonus. Atq; eiusdem bonitatis formam quam nos imitemur, adiungit, dicens: Bonus pastor animã suam ponit pro ouibus suis. ℟. Dignus es dñe. Le. iii. hom. 14.

Fecit quod monuit: ostendit quod iussit. Bonus pastor aĩam suã pro ouib⁹ suis posuit: vt in sacramento nostro, corpus suũ, & sanguinem verteret, & oues quas redemerat carnis suæ alimẽto satiaret. Ostensa nobis est de cõtemptu mortis via, quã sequamur: posita forma, cui imprimamur. ℟. Ego sicut. Le. iij.

Primum nobis est exteriora nr̃a misericorditer ouibus impẽdere: postremũ vero (si necesse sit) etiã mortẽ nostrã, pro eisdẽ ouibus ministrare. A primo autem hoc minimo, puenit ad postremũ maius. Sed cũ incõparabiliter lõge sit melior aĩa qua viuimus, terrenas substãtia quã exterius possidemus, qui nõ dat pro ouibus substantiã suã, qũo pro

his

his daturus est animā suam? ℞. Audiui. Ad Bñs aña. Ego sū pastor bon⁹, qui pasco oues meas: & pro ouibus meis pono aīam meam, halah, hal. Ad Mag. Aña Ego sum pastor ouiū, ego sum via, veritas, & vita: ego sum pastor bonus, & cognosco oues meas: & cognoscunt me meæ, halah, hale. Per hebdom. qū de tpe agit. Ad Bñs Aña. Pastor bonus aīam suā ponit pro ouibus suis, halah. Ad Mag. Ana. Alias oues habeo, q̄ non sunt ex hoc ouili, & illas oportet me adducere, & vocē meā audient, & fiet vnū ouile, & vn⁹ pastor, halelu.

FERIA II. Lectio prima

Apo. 6. ET vidi in dextera sedentis super thronū, librū scriptū in t⁹ & foris: signatū sigillis septē. Et vidi angelū fortē: prędicantem voce magna. Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius? Et nemo poterat neque in cœlo neque in terra, neq; subtus terram aperire librum: neq; respicere illum. Et ego flebam multum: quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, nec videre illum.

¶ Et vnus de seniorib⁹ dixit mihi. Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix Dauid: aperire librū, & soluere septē signacula eius. Et vidi, & ecce in medio throni & quatuor animaliū: & in medio seniorū, agnū stantem tanq̄ occisum, habentē cornua septē & oculos septē, qui sunt spū̄s dei, missi in oēm terrā.

¶ Et venit, & accepit librum de dextera sedentis in throno. Et cū aperuisset librū: quatuor animalia & viginti quatuor seniores, ceciderūt corā agno, habentes singuli cytharas & phialas aureas, plenas odoramētorum: quę sunt orationes sanctorum.

FERIA III. Lectio prima.

ET vidi, ꝙ aperuisset agnus vnum de septē sigilis, & audiui vnū de quatuor aīalibus dicēs, tanq̄ vocē tonitrui. Veni & vide. Et vidi. & Ecce equ⁹ albus, & qui sedebat super illū, habebat arcū, & data est ei corona: & exiuit vincens, vt vinceret. Apo. 6.

¶ Et cū aperuisset sigillum secūdū: audiui secundū animal dicens: Veni & vide Et exiuit ali⁹ equus rursus, & qui sedebat sup eū datum est illi vt sumeret pacem de terra: & vt inuicē se interficiant, & datus est illi gladius magnus.

¶ Et cū aperuisset sigillum tertiū: audiui tertiū animal dicens. Veni & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super eum habebat stateram in manu sua. Et audiui tanquā vocem in medio quatuor animalium, dicētium. Bilibris tritici denario vno, & tres Bilibres ordei denario vno, & vinum & oleum ne lęseris.

FERIA IIII. Lectio prima.

ET cum aperuisset sigillum quartū audiui vocē quarti aīalis dicentis. Veni & vide, & ecce equ⁹ pallid⁹: & qui sedebat Apo. 6.

sup

sup eũ, nomẽ illi mors: & infernus sequebatur eum. Et data est illi potestas, super quatuor partes terrę: interficere gladio, fame, & morte, & bestijs terræ.
¶ Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtus altare animas infectorũ propter verbum Dei: & pp testimonium quod habebant. Et clamabant voce magna dicẽtes. Vsquequo dñe sanctus & verus, non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum, de his qui habitant in terra?
¶ Et datæ sunt illis, singulę stolę albæ. Et dictum est illis, vt requiescerent tẽpus adhuc modicum, donec compleantur conserui eorum, & fratres eorũ qui interficiendi sunt, sicut & illi.

FERIA QVINTA
Lectio prima.

Apo. 8.
ET vidi septẽ angelos stãtes in ɔspectu Dei: & datæ sunt illis septem tubę. Et alius angelus venit, & stetit ante altare: habens thuribulum aureum. Et data sunt illi incensa multa, vt daret de orationib⁹ sanctorum oĩum, super altare aureũ, qđ est ãnte thronũ: & ascẽdit fumus incẽsorũ de orationibus sanctorũ de manu angeli coram Deo.
¶ Et accepit angelus thuribulum aureum, & impleuit illud de igne altaris: & misit in terram. Et facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terræmotus magnus. Et septem angeli qui habebant septem tubas: parauerunt se vt tuba canerent.
¶ Et primus angelus tuba cecinit: & facta est grando, & ignis mixta in sanguine, & missum est in terram. Et tertia pars terrę combusta est, & tertia pars arborum concremata est: & omne fęnum viride combustũ est.

FERIA VI. Lectio prima. Apo. 10
ET vidi alium angelum fortem, descendentem de cælo, amictum nube, & iris in capite eius. Et facies eius erat vt Sol, pedes eius, tanquam columna ignis. Et habebat in manu sua libellum apertum, & posuit pedem suum dextrum supra mare, sinistrum autem super terram: & clamauit voce magna, quemadmodum cum leo rugit.
¶ Et cũ clamasset, locuta sunt septẽ tonitrua voces suas. Et cũ locuta fuissent septem tonitrua voces suas, & ego scriptur⁹ erã. Et audiui vocẽ de cælo dicentẽ mihi. Signa quæ locuta sunt septẽ tonitrua: & noli ea scribere.
¶ Et angel⁹, quem vidi stantem supra mare, & super terram, leuauit manum suam ad cælum & iurauit per viuentem in sęcula sęculorum, qui creauit cælũ. & ea quæ in eo sunt: & terram, & ea quæ in ea sunt, & mare, & ea quę in eo sunt, quia tempus amplius non erit. Sed in diebus vocis septimi angeli, cum cœperit tuba canere: consummabitur mysterium Dei, sicut euangelizauit p seruos suos prophetas.

SABBA-

SABBATHO Lectio prima.

ET vidi de mari bestiam ascédentem, habétem capita septem: & cornua decem: & super cornua eius decem diademata, & sup capita eius nomina blasphemie. Et bestia quam vidi, similis erat pardo: & pedes eius sicut pedes vrsi, & os eius sicut leonis. Et dedit illi draco virtutem suam: & potestatē magnā.

¶Et vidi vnū de capitibus suis: quasi occisum ī mortē. Et plaga mortis ei⁹ curata est: & admirata est vniuersa terra post bestiā. Et adorauerunt draconem, qui dedit potestatem bestie: & adorauerunt bestiā, dicentes. Quis similis bestiæ, & quis poterit pugnare cum ea?

¶Et datum est ei os loquens magna, & blasphemias. Et data est illi potestas, facere menses quadragintaduos.

DOMINICA II. post oct. paschæ

Sabbatho præcedēti. Ad Mag. añ Alias oues. vt supra Oratio

DEus, qui errantibus, vt in viam possint redire iustitiæ, veritatis tue lumē ostendis: da cunctis q christiana pfessione censent, & illa respuere quæ huic inimica sunt nomini, & ea quæ sunt apta sectari. Per.

Ad matu. Secundū Ioannē. Le. j.

c. 16. IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Modicū & iā nō videbitis me: & iterū modicū & videbitis me: quia vado ad patrē.

Et res. Hom. beati Augustini. epi

Hec dñi verba vbi ait: (Modicum & iam non videbitis me, & iterū modicū & videbitis me, & quia vado ad patrē) ita erant obscura discipulis anteq̄ id quod dixit, esset impletū: vt querentes inter se quid esset quod diceret, omnino se nescire faterentur.

R. ia vt in pcedēti dñica. Lcō ij.

Hoc est enim quod eos mouebat, qa dixit. Modicū & iā non videbitis me. & iterū modicum, & videbitis me. Nā in pcedenti bus, qa non dixerat modicū, sed dixerat ad patrē vado, & iā non videbitis me: tanquam aperte visus est eis locutus, nec inter se de hoc aliquid quæsierūt. Lect. iij.

Nunc ergo quod illis tunc obscurū fuit, & mox manifestū est: iam nobis vtiq; manifestum est. Post paululū enim passus est: & nō viderū eum. Rursus post paululū resurrexit: & viderunt eū.

Ad bñs aña. Modicū & nō videbitis me dicit dñs: iterum modicū & videbitis me: quia vado ad patrē: hal. hal'a. Ad Mag. Aña. Iterū aūt videbo vos: & gaudebit cor vestrū halah: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.

Per hebdomadā qñ de tpe agit.

Ad Bñ. Añ. Amen, amē dico vobis, qa plorabitis & flebitis vos: mundus aūt gaudebit: vos autē contristabimini: sed tristitia vestra conuertet in gaudiū halah.

Ad Mag. añ. Tristitia impleuit

cor

cor vestrũ:& gaudiũ vestrum nemo tollet à vobis:halah.halah.

FERIA II. Lectio prima.

Apo. 18. ET post hæc vidi alium angelũ descendẽtem de cælo, habentẽ potestatem magnã: & terra illuminata est a gloria eius. ¶ Et exclamauit in fortitudine dicens,Cecidit, cecidit Babylon magna, & facta est habitatio dęmoniorũ, & custodia omnis spũs immundi, & custodia oĩs volucris ĩmundę & odibilis: q̃a de vino irę fornicationis ei⁹ biberunt omnes gentes, & reges terrę cum illa fornicati sunt: & mercatores terræ de virtute delitiarum eius, diuites facti sunt. ¶ Et audiui aliam vocẽ de cælo dicentem. Exite de illa populus meus; & ne participes sitis delictorũ eius, & de plagis eius non accipiatis: qm̃ peruenerunt peccata eius vsq; ad cęlum: & recordatus est dñs iniquitatum eius,

FERIA III. Lectio prima.

ET flebũt & plangent se super illã reges terrę: qui cum illa fornicati sunt:& in delitijs vixerunt, cũ viderint fumum incendij eius: longe stantes pp timorem tormentorũ eius dicentes. Væ,væ ciuitas magna Babylon, ciuitas illa fortis:quoniam vna hora venit iudicium tuum. ¶ Et negociatores terræ flebunt & lugebunt sup illam: qm̃ merces eorum nemo emet amplius, merces auri & argenti lapidis p̃ciosi; & margaritę, & byssi, & purpuræ,& serici,& cocci: & oẽ lignũ thynũ: & oĩa vasa eboris: & oĩa vasa de lapide precioso:& æramento:& ferro:& marmore: & cinnamomũ: & amomum: & odoramẽtorũ,& vnguentorũ: & thuris: & vini, & olei:& similę: & tritici;& iumentorũ: & ouiũ, & equorũ, & rhedarum,& mancipiorũ, & animarũ hominum. ¶ Et poma desiderij aĩę tuæ discesserunt à te:& oĩa pinguia, & præclara perierũt à te; & ampli⁹ illa nõ inueniẽt mercatores hominũ. Qui diuites facti sunt ab ea,lõge stabunt pp timorem tormẽtorũ eius flentes & lugentes,

FERIA IIII. Lectio prima.

ET miserunt puluerem sup capita sua: & clamauerũt flentes,& lugentes,dicentes. Væ,væ, ciuitas illa magna,in qua diuites facti sunt oẽs qui habebant naues in mari de p̃cijs eius:qm̃ vna hora desolata est. Exulta super eã cælũ & sancti apostoli & prophetę: quoniam iudicauit deus iudicium vestrum de illa. ¶ Et sustulit vn⁹ angel⁹ fortis lapidẽ quasi molare magnum, & misit ĩ mare,dicens.Hoc impetu mittet Babylon ciuitas illa magna:& vltra iã non inuenietur. ¶ Et vox citharædorum & musicorum & tibia canentium & tuba, non audiet in te amplius. & omnis artifex omnis artis non inuenietur in te amplius.

FERIA V. Lectio j.

AVdiui quasi vocem tubarum Apo. 19

rum multarum in cœlo dicen-
tiũ haleluiah. Laus & gloria &
virtus Deo nostro est: quia vera
& iusta iudicia eius sunt: qui iu-
dicauit de meretrice magna, q̃
corrupit terrã in prostitutione
sua: & vindicauit sanguinẽ ser-
uorũ suorũ de manibus eius. Et
verũ dixerunt, halłah. Et fumus
eius ascẽdit in sęcula sęculorũ.
¶ Et vigintiquatuor seniores
ceciderunt, & quatuor aĩalia:
& adorauerunt Deum sedentem
super thronum, dicentes amen:
halłah. Et vox de throno exiuit
dicens: Laudem dicite Deo no-
stro, omnes sancti eius: & qui ti-
metis Deum pusilli & magni.
¶ Et audiui vocem quasi tubæ
magnæ, & sicut vocẽ aquarum
multarũ, & sicut vocẽ tonitruo-
rũ magnorũ dicentium halłah:
quoniam regnauit dñs Deus no-
ster omnipotens. Gaudeamus &
exultemus: & demus gloriã ei.

FERIA VI. Lectio prima.

Apo. ET vidi angelũ descendentẽ
20. de cœlo, habentem clauem
abyssi: & catenã magnam in ma-
nu sua. Et apprehẽdit draconem
serpentẽ antiquum qui est dia-
bolus & sathanas: & ligauit eũ
per annos mille. Et misit eum in
abyssum, & clausit, & signauit
super illum: vt non seducat am-
plius gentes donec consumẽtur
mille anni. Et post hoc oportet
illum solui modico tempore.
¶ Et vidi sedes, & sederunt su-
per eas & iudicium datum est
illis: & animas decollatorum
pp testimoniũ Iesu, & propter
verbum Dei. Et qui non adora-
uerunt bestiam neque imaginẽ
eius, nec acceperunt characterẽ
eius in frontibus aut in mani-
bus suis: & vixerunt: & regnaue-
runt cum Christo mille annis.
¶ Cæteri mortuorum non vixe-
runt: donec consumentur mil-
le anni. Hæc est resurrectio pri-
ma. Beat' & sanctus: qui habet
partem in resurrectione prima.

SABBATHO. Lectio j.

ET dixit mihi. Hæc verba fi- Apo.
delissima & vera sunt: & dñs 22.
deus spũ prophetarũ, misit an-
gelũ suum ostẽdere seruis suis,
quæ oportet fieri cito. Et ecce
venio velociter. Beatus q̃ custo-
dit verba prophetię libri huius.
¶ Et ego Ioannes qui audiui &
vidi hæc. Et postquã audissem &
vidissem: cecidi vt adorarẽ ante
pedes angeli, qui mihi hęc ostẽ-
debat. Et dixit mihi. Vide ne fe-
ceris. Cõseru'.n. tuus sum & fra-
trum tuorũ prophetarũ: & eo-
rum qui seruant verba prophe-
tiæ libri huius, Deum adora.
¶ Et dixit mihi. Ne signaueris
verba prophetiæ libri huius.
Tempus enim prope est. Qui
nocet noceat adhuc, & qui in
sordib' est, sordescat adhuc. Et
q̃ est iustus iustificetur adhuc:
& sanctus sanctificetur adhuc.
Ecce venio cito, & merces mea
mecum est: reddere vnicuiq; se-
cundum opera sua.

DOMINICA III.
post octa. paschæ.
sabbatho præcedenti, ad vesp. ℟.
Viderunt. ij. Ad Magnificat. añ.
Tristitia imple. vt supra. Oro.

Eus qui fideliũ mentes, vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis: vt inter mundanas varietates, ibi nostra fixa sint corda, vbi vera sunt gaudia. Per.
Ad matu. Secundũ Ioannẽ. Le. j.
16.c IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Vado ad eum qui me misit: & nemo ex vobis iterrogat me quo vadis. Et reł.
Hom: venerabilis Bedæ presby.
VAdo (inqt dñs) ad eũ qui me misit: & nemo ex vobis interrogat me quo vadis? Ac si aperte dicat. Reuertar ascendendo ad eum qui me incarnari cõstituit, & tãta tamq; manifesta erit eiusdẽ ascẽsionis claritas: vt nemini vestiũ opus sit interrogare quo vadã, videntibus cunctis, qa ad cœlos pergam. ℟. Si oblit⁹ fuero tui: halłah: obliui scatur mei dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui: halłah. ℣. Sup flumina babylonis illic sedimus & fleuimus: dum recordaremur tui sion. Adhę. Lectio ij.
BEne autem, cũ de ascensione sua dixisset, vado ad eũ qui me misit, addidit: Et nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? Superi⁹ nãq;, cũ de suá passione ꝓtestaretᷣ dicens, quo ego vado, vos non potestis venire: interrogauit eũ Petrus. & ait: Dñe quo vadis? Responsumq; est ei. Quo ego vado, tu nõ potes me modo seq: sequeris autẽ postea. Quia nimirũ passionis mortisq; eius mysterium necdum intelligere? necdum poterãt imitari. Maiestatẽ vero ascensionis, statim vt viderũt, cognouerũt; totisq; animi votis, vt seq mererentᷣ, optabãt. ℟. Viderũt te aquæ de⁹, viderũt te aquæ & timuerũt. Multitudo sonit⁹ aquarũ, vocẽ dederũt nubes: halłah, halłah, halłah. ℣. Illuxerũt coruscationes tuæ orbi terræ, commota est, & contremuit terra. Multitu. Lcõ iij.
SEd qa hęc locutus sũm vobis: tristitia impleuit cor vestrũ. Sciẽbat ipse dñs q̃d hæc sua verba ĩ discipulorũ cordib⁹ agerẽt, quia videlicet tristitiã magis de abscessu quo eos desereret, quã de ascẽsu quo patrẽ peteret lętitiã generarẽt. Vnde benigne cõsolãdo subiunxit. Sed ego veritatẽ dico vobis, expedit vobis: vt ego vadã. Expedit, vt forma serui s vestris subtrahatᷣ aspectibus: quatenus amor diuinitatis arctius vestris infigatᷣ mentibus. ℟. Narrabo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis halłah: in medio ecclesiæ, Laudabo te: Halłah, halłah. ℣. Confitebor tibi in ecclesia magna, in ppło graui. Lauda. Gloria. Halłah. Ad Bñs. añ. Vado ad

eũ, q misit me: sed qa hæc locutus sum vobis, tristitia impleuit cor vestrũ. haľah. Ad Mag. Ana. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadam: si enim nõ abiero paraclitus nõ veniet ad vos: haľah. Per hebdomadã, q̃ de tempore agitur. Ad Bñs. añ. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo: cũ aũt venerit ille spũs veritatis: docebit vos oẽm veritatẽ: haľa. Ad Mag. Ana. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet & annũciabit vobis. haleluiah.

FERIA II. Lectio prima.

Iac. 1 IAcobus Deí & dñi nostri Iesu Christi seruus, duodecim tribubus quæ sunt in dispersione, salutem. Omne gaudium existimate fratres mei: cum in tentationes varias incideritis: scientes quòd probatio fidei vestræ patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habet: vt sitis perfecti & integri in nullo deficientes. ℟. Si oblitus. vt supra. Lectio secunda.

Siquis aũt vestrũ indiget sapiẽtia: postulet à Deo qui dat oĩbus affluenter, & non improperat: & dabitei. Postulet aũt in fide: nihil hęsitans. Qui enim hęsitat, similis est fluctui maris: qui à vento mouet̃, & circunfert̃. Non ergo existimet homo ille ꝙ accipiat aliquid à dño. Vir duplex animo incostans est in oĩbus vijs suis. ℟. Viderunt. Lectio iij. Glorietur aũt frater humilis in exaltatione sua: diues aũt in humilitate sua, qm̃ sicut flos fœni trãsibit. Exortus est enim sol cũ adore, & arefecit fænum: & flos ei⁹ decidit: & decor vult⁹ ei⁹ deperijt, Ita & diues ĩ itinerib⁹ suis marcescet. ℟. Narrabo.

FERIA III. Lectio prima.

BEatus vir qui suffert tentationem: qm̃ cum probatus fuerit, accipiet coronã vitæ, quã repromisit Deus diligentibus se. Iac. 1 Nemo cũ tẽtat̃ dicat qm̃ à Deo tentatur. Deus enim intentator malorũ est. Ipse autẽ neminem tentat. Vnusquique vero tentat̃ à cõcupiscẽtia sua, abstract⁹, & illectus. Deinde concupiscentia cum conceperit, parit pctm̃. Peccatũ vero cum consummatũ fuerit generat mortem. ℟. In toto corde meo, haľah, exquisiui te haľah. Ne repellas me à mandatis tuis, haľah, haľ. ℣. Bñdictus es tu dñe, doce me iustificationes tuas. Ne repellas. Lectio ij.

NOlite itaq; errare frẽs mei dilectissimi. Omne datum optimũ, & oẽ donum perfectũ, desursum est. descendens à patre luminũ: apud quẽ non est transmutatio, nec vicissitudinis obũbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, vt simus initiũ aliqđ creaturæ ei⁹. ℟. In ecclesijs bñdicite Deo dño de fontib⁹ Israel, Haľah, haľ. ℣. Cãtate dño cãticũ nouũ, cantate dño oĩs terra. Haľah, haľ. Lec. iij.

Scitis fratres mei dilectissimi

Sit

Sit autẽ omnis homo velox ad audiẽdũ: tard⁹ aũt ad loquendũ & tardus ad irã. Ita enim viri iustitiã Dei non operatur. Propter quod abijcientes oẽm immunditiã, & abundantiã malitiæ: In mansuetudine suscipite insitum verbũ, quod põt saluare aĩas vestras. ℟. Hymnũ cantate nobis halłah, de canticis sion, halłah. Quomodo cantabimus canticũ dñi in terra aliena? Halłah, hał. ℣. Illic interrogauerũt nos, qui captiuos duxerunt nos verba cãtionum. Qũo. Gloria. Halłah.

FERIA IIII. Lectio j.

j. Pet. 2. CArissimi, obsecro vos tanquam aduenas & peregrinos: abstinere à carnalibus desiderijs, q̃ militãt aduersus aĩam Cõuersationẽ vestrã inter gentes habẽtes bonã: vt in eo quod detractãt de vobis tanq̃ de malefactorib⁹, ex bonis operib⁹ vos cõsiderantes, glorificent Dei in die visitationis. Subiecti igitur estote oĩ humanę creaturæ pp Deum: siue regi, quasi pręcellenti, siue ducibus tanq̃ ab eo missis, ad vindictã malefactorum, laudẽ vero bonorum: quia sic est voluntas Dei, vt benefacientes, obmutescere faciatis imprudentiũ hominũ ignorantiã. Quasi liberi, & nõ quasi velamẽ habẽtes malitiæ libertatem, sed sicut serui Dei. ℟. De⁹ cãticũ nouum cantabo tibi, halłah. In psalterio decem chordarum psallam tibi, halłah, hał. ℣. Deus meus es tu, & confitebor tibi: deus meus es tu, & exaltabo te. In. Lectio ij.

OMnes honorate: fraternitatẽ diligite: Deũ timete: regẽ honorificate. Serui, subditi estote in omni timore dñis: non tm̃ bonis & modestis: sed etiam dyscolis. Hæc est enim gratia, si propter Dei cõscientiã, sustinet qs tristitias, patiẽs iniuste. Quæ enim est gr̃a, si peccantes, colaphizati, suffertis? Sed si bene facientes patienter sustinetis: hæc est gr̃a apud Deũ. ℟. Halłah, audiuim⁹ eũ in ephrata: inuenim⁹ eũ in cãpis syluę. Introibim⁹ in tabernaculum eius: adorabim⁹ in loco vbi steterunt pedes eius, halłah, hał. ℣. Surge dñe in requiẽ tuam, tu & arca sanctificationis tuæ. Introibim⁹. Lectio iij.

IN hoc enim vocati estis: quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum vt sequamini vestigia eius. Qui pc̃m̃ non fecit, nec inuentus est dolus in ore ei⁹. Quĩ cũ malediceretur, non maledicebat, cũ pateret, non cõminabat: tradebat aũt iudicãti se iniuste. Qui peccata nr̃a ipse pertulit in corpore suo sup lignum: vt pc̃is mortui iustitiæ viuamus, cui⁹ liuore sanati estis. Eratis enim sicut oues errantes: sed cõuersi estis nũc ad pastorẽ & ep̃m animarũ vestrarũ. ℟. Deduc me in semitã mandatorũ tuorũ, halłah: qm̃ ipsam volui, halłah. Inclina cor meum in testimonia tua, Halłah, hał. hał.

hal. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ: in via tua viuifica me. Inclina cor meum in.

j. Pet. 3. FERIA V. Lectio prima.

CHristus semel pro peccatis nr̃is mortuꝰ est, iustus ꝓ ĩ iustis, vt nos offerret Deo: mortificatos q̃dẽ carne, viuificatos aũt spũ: In quo, & his qui in carcere erãt spiritibus, veniẽs prędicauit: qui increduli fuerant aliquãdo, qñ expectabãt dei patientiã in dibeus Noe, cũ fabricaret arca, ĩ qua pauci, idest octo animæ saluæ factę sunt per aquam. ¶ Quod & vos nunc similis formæ saluos facit baptisma, non carnis depositio sordiũ, sed conscientiæ bonæ interrogatio in deum: per resurrectionem Iesu Christi, qui est in dextera Dei, degluties mortẽ, vt vitæ æternę hæredes efficeremur profectus in cælum, subiectis sibi angelis, & potestatibus, & virtutibus. ¶ Christo igiť passo in carne: & vos eadem cogitatione armamini, q a q passus est ĩ carne, desijt à pctĩs, vt iam non desiderijs hominũ, sed voluntate Dei q̃d reliquũ est in carne viuat temporis.

FERIA VI. Lectio prima.

Io. 3. VIdete qualẽ charitatem dedit nobis pater: vt filij dei nominemur & simus. Proprer hoc mundus nõ nouit nos: quia non nouit eum. Carissimi, nunc filij dei sumꝰ: & nondũ apparuit quid erimus. Scimus aũt ꝙ cum apparuerit, similes ei erimꝰ: qm̃ videbimus eum sicuti est. Et omnis qui habet hãc spẽ in eo: sanctificat se, sicut & ille sanctus est. ¶ Omnis qui facit pctm̃, & iniquitatẽ facit: & pctm̃ est iniquitas. Et scitis ꝙ ille apparuit, vt pctã tolleret: & peccatum in eo non est. Omnis qui in eo manet nõ peccat: & omnis qui peccat, nõ vidit eum, nec cognouit eũ. ¶ Filioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiã, iustus est, sicut & ille iustus est. Qui facit pctm̃ ex diabolo est, qm̃ ab initio diabolꝰ peccat. In hoc apparuit filiꝰ Dei, vt dissoluat opera diaboli.

SABBATHO. Lectio prima.

CArissimi, nolite omni spiritui credere, sed ꝓbate spiritus si ex Deo sint: quoniã multi pseudo prophetæ exierunt in mundum. In hoc cognosciť spiritus Dei. Omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus qui soluit Iesum ex Deo non est, & hic est antichristus de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est. ¶ Vos ex Deo estis filioli, & vicistis eos, qm̃ maior est qui in vobis est, q̃ qui ĩ mũdo. Ipsi ẽ mundo sunt: ideo ẽ mũdo loquũtur, & mũdus eos audit. Nos ex deo sumus. Qui nouit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos. In hoc cognoscimꝰ spiritũm veritatis, & spiritũ erroris. ¶ Carissimi, diligamus nos inuicem, quiã charitas ex deo est. Io. 4.

Et omnis qui diligit, ex deo natus est, & cognoscit Deum. Qui non diligit, nõ nouit Deum: quõ de⁹ charitas est. In hoc apparuit charitas Dei in nobis: qđ filium suum vnigenitum misit deus in mundum, vt viuamus per eum.

DOMINICA QVARTA sabbatho precedenti.

Ad magn. Ana. Ille me clarificabit. vt supra. Oratio.

Eus à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis, vt cogitemus te inspirante quę recta sunt, & te gubernante eadem faciamus. Per dominum.

Secundum Ioannem. Lectio j.

c. 16. IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Amen, amen dico vobis, si quid petieritis patrem in noĩe meo, dabit vobis.

Et rel. Hom. beati Augusti. epi. Iam dictum est, in superioribus huius dñici sermonis partibus, propter eos, q nonnulla petũt à patre in Christi noĩe, nec accipiũt: nõ petit in noĩe saluatoris quicquid petit cõtra rationẽ salutis. Nõ enim sonũ literarũ, ac syllabarũ, sed quod sonus ipse significat, & quod eo sono recte ac veraciter intelligitur: hoc accipiendum est dicere, cum dicit, in noĩe meo. Vnde q hoc sentit de Christo, qđ non est de vnico Dei filio sentiendũ, non petit in eius noĩe, etiã si non taceat literis, ac syllabis Christũ, quĩ in ei⁹ noĩe petit, quem cogitat, cum petit. ℟ ia quere i pcedẽti dñica. Le. ij. Qui vero qđ est de illo sentiendum, sentit: ipse in eius noĩe petit & accipit, qđ petit, si non contra suã salutẽ sempiternã petit. Accipit autẽ quñ debet accipere. Quædã enim non negant, sed vt congruo dentur tpe, differuntur. Ita sane intelligendum est quod ait, dabit vobis: vt ea beneficia significata sciant his verbis, q̃ ad eos qui petunt ꝓprie pertinent. Exaudiuntur quippe oẽs sancti pro seipsis, non autẽ pro omnibus exaudiuntur, vel pro amicis vel inimicis suis: vel qbuslibet alijs: quia non vtcunq; dictũ est, dabit, sed dabit vobis. Lectio iij. Vsque modo (inquit) non petistis quicq̃ in noĩe meo. Petite, & accipietis, vt gaudiũ vestrũ sit plenũ. Hoc quod dicit, gaudiũ plenũ, profecto non carnale, sed spirituale gaudium est: & quñ tantum erit, vt aliquid ei iã non sit addendũ: proculdubio tunc erit plenum. Quicquid ergo petitur quod pertineat ad hoc gaudiũ cõsequendũ, hoc est ĩ noĩe Christi petendum, si diuinam intelligimus gratiam: si vere beatã poscimus vitã. Quicquid autẽ aliud petitur: nihil petitur, non quia nulla omnino res est, sed qa in tantę rei comparatione, quicquid aliud cõcupiscit, nihil est.

Ad bñs añ. Vsque modo non petistis quicquã in nomine meo, petite & accipietis, halleluiah.

Ad mag. añ. Petite & accipietis, vt gaudiũ vestrũ plenũ sit: ipse enim pr amat vos: quia vos me amastis & credidistis, haleluiah.

FERIA SECVNDA in rogationibus ad mat.

Secundum Lucã. Lectio prima.

c.11. IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Quis vestrũ habebit amicum, & ibit ad illum media nocte & dicet illi. Amice, cõmoda mihi tres panes, qm̃ amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illum.

Et rel. Hom. beati Augusti. epi. Venit amic⁹ tibi de via, id est de vita hui⁹ sęculi: in quo oẽs velut peregrini trãseũt: nũc vllus quasi possessor manet, sed oĩ homini dicit, refectus transi, age iter, da vẽturo locũ. Aut forte de via mala, hoc est de vita mala fatigatus, nescio q̃s amic⁹ tuus non inueniẽs veritatẽ, qua audita & percepta beatus fiat, sed lassatus in oĩ cupiditate & egestate sęculi, venit ad te tãq̃ ad Christianũ & dicit: redde mihi rationẽ, fac me christianũ, & interrogat forte, quod tu per simplicitatẽ fidei nesciebas. Et non est vnde reficias esurientẽ, & te admonit⁹ inuenis indigentẽ: & dum erubescis eum qui te interrogauit, qđ quærebat nõ in te inueniẽs: compelleris quærere, vt merearis inuenire. ℞. Si oblitus. Lectio ij.

Vrget interrogator: ipsum Paulum, aut Petrũ, aut aliquem prophetam, interrogare nõ sineris, iã enim requiescet familia ista cũ dño suo, & sęculi huius ignorãtia valida est, hæc est nox media, & vrget amic⁹ esuriens. Tibi forte sufficiebat simplex fides, illi nõ sufficit, nunquid deserendus est? Nunq̃d de domo proijciendus? Ergo ad ipsum dñm, ad ipsum cum quo familia requiescit pulsa orãdo, pete, insta. Nõ quomodo amicus ille in similitudine positus: surget, & dabit Dare vult. Tu pulsans nõdũ accepisti, pulsa. Dare vult: & quod dare vult, differt, vt ampli⁹ desideres delatum, ne vilescat cito datum. ℞. Viderunt. Lectio iij.

Cũ aũt perueneris ad tres panes hoc est ad cibũ & intelligentiã trinitatis: habes & vnde viuas. & vnde pascas. Cibus & panis ætern⁹, est pr & fili⁹ & spũs sctũs. Disce & doce, & viue & pasce. Ecce alia tria. Quis est vestrũ, à quo petit fili⁹ suus panẽ, nunq̃d lapidẽ porriget ei? aut si piscem, nunquid serpentem porriget ei? aut pro ouo, nunquid porriget scorpionẽ? Tria ergo ista cõsideremus: ne forte sint ibi illa tria: fides, spes, charitas, maior autem horum est charitas. Pone ergo tria, panẽ, piscẽ, ouũ: maior horũ panis est. Ideo panẽ bñ intelligim⁹ charitatẽ. ℞. Narrabo.

Ad bñs añ. Petite & dabitur vobis, quærite & inuenietis: pulsate, & aperiet vobis halah. Oro.

PRæsta quęsumus ops deus, vt qui in afflictione nr̃a de

tua

tua pietate confidimus: contra aduersa omnia, tua semper protectione muniamur. Per domi.

¶ Hæc oratio in hac die: & sequenti ad laudes dicat. Ad alias aūt ho. & ad vespe. orō dñicalis.

¶ Si festum simplex: vel maius in hac feria secūda venerit: pdicta hom. legat in tertia feria sequēti: nisi aliud festū īmediate occurrerit: tunc enim omittit.

¶ Ad mag. Aña. Omnis qui petit accipit, & qui quærit inuenit, & pulsanti aperietur, haleluiah.

FERIA III. Lectio prima.

1. Io. 1 SEnior, electę dnę, & natis eius quos ego diligo in veritate & non ego sol', sed & oēs qui cognouerūt veritatē, propter veritatē quę pmanet in vobis, & vobiscū erit in ęternū: Sit vobiscū grā, misericordia, pax à deo pře & à Christo Iesu filio pris in veritate, & charitate. Gauisus sum valde ꝙ inueni de filijs tuis ambulantes in veritate, sicut mandatū accepimus à patre. Et nunc rogo te dña, non tanquam mandatum nouum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, vt diligamus alterutrum. Et hæc est charitas, vt amulem' secundum mādata eius. ℟. In toto corde.

Auitus archiepiscopus Viennensis (quē Cinnadius nominat, inter viros illustres & suis successor beati Mamerti qui tempore Clodouei regis) inuenit obseruantiā rogationum. Le. ij.

TEmporibus beati Mamerti archiepiscopi Viennensis, apud Vtinnam contigerunt incendia crebera, terræmotus assidui: nocturni sonitus, populosis hominū cōuentib', feræ syluestres se ingerebant, intantū vt pauidi cerui, p angusta portarum vsque ad fori loca penetrarent. Tracta sūt hęc vsq; ad noctē vigiliarum dñicę resurrectionis. In qua cum sperarent homines hęc finem habere: ędes publica, quā præcelsa in ciuitatis vertice sublimitas in immensum ptulerat: flāmis terribilibus conflagrare crepusculo cœpit. ℟. In ecclesijs. Le. iij.

INterpellatur solēnitas, pleno timoribus populo ecclesia vacuatur, perstitit autē inuict' antistes festiuis altaribus, & calore fidei succensus flumine lachrymarum permissam ignibus potestatē cōpescuit: & tunc cōcepit aīo qcqd hodie psalmis, ac pcibus mūd' inclamat. ℟. Hymn. Ana ad bñs & oratio, sicut in præcedenti feria ij. Ad mag. aña. Omnis q petit. vt supra ī ij. ser.

IN VIGIL. ASCEN. ad matu. inui. hymn. ℣ si. vt sup. Secundum Ioan. Lectio prima.

IN illo tempore: subleuatis Iesus oculis in cęlum dixit. Pater venit hora, clarifica filium tuum: vt filius tuus clarificet te. Ioan 17. Et rel. Hom. beati Augustini epi.

Poterat dñs nr, vnigenitus, & coęternus při, ī forma serui, & ex forma serui (si hoc op' esset) orare silentio, sed ita pri se exhibere voluit

volnit pcatorē: vt meminisset se esse nrm doctorē. Proinde quam fecit orationē pro nobis, notam fecit & nobis: qm̄ tanti magistri nri, non solū apud ipsos sermocinatio, sed etiam pro ipsis ad patrē oratio, discipulorū est ædificatio. ℟. Deus canticū. Lect. ii. In hoc aūt quod dicit, venit hora, ostendit oē tempus: & qd & qn̄ faceret, vel fieri fineret, ab illo esse dispositū, qui tēpori subditus nō est: qm̄ quæ futura fuerant, per singula tempora, in Dei sapientia causas efficientes habent, in qua nulla sunt tēpora. ℟. Haleluiah. audiui. Lect. iij. Non ergo credit hæc hora, fato vrgēte venisse: sed Deo potius ordinante: nec syderea necessitas, Christi cōnexuit passionē. Absit enim, vt sydera mori cogerent, syderū conditorē. Non ita Christum tēpus, vt moreretur impegit, sed tēpus Christus quo moreret elegit: qui etiā tēpus, quo de virgine nat⁹ est cū p̄re constituit, de quo sine tēpore nat⁹ est. ℟. Deduc me. Ad Bn̄s aña. Clarifica me p̄r apud temetipsum claritate quā habui, priusquam mundus fieret, haleluiah. Oro.

PRæsta quæsumus ops deus: vt nostræ mētis intētio, quo solēnitatis vēturæ gloriosus auctor ingressus est, semper intendat, & quo fide pergit, conuersatione perueniat. Per. Horæ diei vt supra cū oratione de vigilia.

¶ Ad vespe: super psalmos Aña. Ascēndens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, dedit dona hominibus halelu. ps. Laudate pue. cum cęteris. Cap.

PRimum quidem sermonem feci de oībus (o Theophile) quæ cæpit Iesus facere & docere: vsque in diem qua præcipiens apostolis, per spiritum sanctū, quos elegit assumptus est. Act. 1 ℟. Oīs pulchritudo. ij. Hymn.

ETerne rex altissime, redemptor & fideliū: quo mors soluta deperit, dat̄ triūphus grāe.
Scādēs tribunal dexterę: patris potestas oīum: collata Iesu cælitus: quę non erat humanitus.
Vt trina rerum machina: cælestiū terrestriū: & infernorum condita: flectant genu iam subdita.
Tremūt videntes angeli: versa vice mortaliū, culpat caro, purgat caro, regnat deus Dei caro.
Tu esto nostrū gaudium: qui es futurus pręmiū: sit nostra in te gloria: per cuncta semp sæcula.
Gloria tibi dn̄e: q̄ scādis supra sydera: cū p̄re & sctō spū: in sempiterna scl'a. Am̄. Isti duo ℣ſ. ſ. Tu esto. & Glīa tibi dn̄e q̄ scandicantur in fine omnium hymnorum eiusdem metri: vsq; ad vigil. Pente. in vesp. exclusiue. ℣: Eleuata est magnificentia tua, hal'. ℟. Super cælos Deus hal'a. Ad Mag. aña. Pater manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi: nunc autem pro eis rogo; non pro mundo: quia ad te

ad te venio hal. Oratio. Præsta quęsumus: oḿps deus vt nostrę. vt supra. Ad nunc dimittis Aña. Halah. ascédés Christ⁹ in altum hal. captiuã duxit captiuitatem halah, halelu. Hęc an. dicat sup Nunc dimittis, vsque ad completo. vigiliæ Pẽtec. exclusiue.

IN DIE ASCENSIONIS domini ad matu. Inui.

Haleluiah, Christum dominum ascendentem in cęlum, Venite adoremus, halelu. Hymnus. Æterne. In noctur. añ. Eleuata est magnificentia tua super cælos deus halelu. ps. Dñe dñs nō ster. 2 Aña. Dñs in templo sancto suo: dñs in cælo, haleluiah. ps. In domino confido. 3. Aña. A summo cælo egressio eius, & occursus eius, halelu. ps. Cæli enarrant glor. 5. ℣. Eleuata est.

c. 16. Secundum Marcum. Lectio j.

IN illo tempore. Recũbentibus vndecim discipulis: apparuit illis Iesus, & exprobrauit incredulitatem illorum & duritiam cordis: quia his qui viderant eum resurrexisse non crediderant. Et reliq.

hom. 29. Hom. beati Gregorij Papę.

Quod resurrectionem dñicã discipuli tarde crediderũt, non tã illorũ infirmitas, quã nostra (vt ita dicã) futura firmitas fuit. Ipsa năq; resurrectio, illis dubitantibus, p multa argumenta monstrata est. Quę dũ nos legentes agnoscimus: quid aliud q̃ de eorũ dubitatione solidamur? Minus enim mihi Maria Magdalene præstitit, q̃ citius credidit: quàm Thomas qui diu dubitauit. Ille etenim dubitãdo vulnerũ cicatrices tetigit: & de nr̃o pectore dubietatis vulnus amputauit. ℟. Post passionẽ suã per dies quadraginta apparẽs eis & loquẽs de regno dei, halelu. & videntibus illis eleuatus est halelu. Et nubes suscepit eum ab oculis eorũ, halelu. ℣. Et cõuescẽs precepit eis ab Ierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionẽ patris. Et nub. Lect. ij.

AD insinuandam quoq; veritatem dñicę resurrectionis notandũ nobis est, quid Lucas referat dicens. Cõuescens præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent. Et post pauca. Videntibus illis, eleuat⁹ est: & nubes suscepit eũ ab oculis eorum. Nota te, verba: signate mysteria. Conuescẽs eleuatus est. Comedit, & ascendit: vt videlicet per effectum comestionis, veritas patesceret carnis. ℟. Oĩs pulchritudo dñi exaltata est supra sydera, species eius in nubibus cœli. Et nomen eius in ęternũ permanet hale. ℣. A summo cęlo egressio ei⁹: & occursus ei⁹ vsque ad summum eius. Et. Lectio iij.

MArcus vero priusquã dñs cęlũ ascendat: eũ de cordis

dis atque infidelitatis duritia increpare discipulos cõmemorat. Qua in re quid cõsiderandũ est, nisi quod iccirco dñs tunc discipulos increpauit, cũ corporaliter reliquit: vt verba q̃ recedens diceret in cordibus audientium, arctius impressa remanerent? Increpata igiť eorũ duritia, quid admonẽdo dicat audiam⁹. Euntes in mundũ vniuersum: pdicate euãgeliũ omni creaturæ. ℟. Viri Galilæi, quid admiramini aspicientes in cœlũ? Quemadmodũ vidistis eũ ascendentẽ in cœlũ, ita veniet. Hal'ah, hal'ah, hal'. ℣. Cunque intuerenť in cęlum euntẽ illum: ecce duo viri astiterũt iuxta illos in vestibus albis, qui & dixerũt. Quẽadmodũ. Gloria. Hal'ah. ℣. Ascendo ad patrẽ meũ, & patrẽ vestrum, hal'ah, ℟. Deum meũ & Deum vestrum, hal'ah. Hic ℣ si. dicatur quotidie p oct. quando de ipsa agitur & in octa. de In laudib.

V Iri Galilæi qd aspicitis in cœlũ? hic Iesus qui assumptus est à vobis in cælum: sic veniet, hal'. Ps. Dñs regna. 29. Añ. Cunq; intuerenť in cœlũ euntẽ illũ: dixerũt, hal'ah. Añ. Eleuatis manibus ferebatur in cœlũ: & bñdixit eis, hal'ah. Añ. Exaltate regem regum: & hymnum dicite Deo, hal'ah. Aña. Videntibus illis eleuatus est: & nubes suscepit eũ in cęlũ, hal'ah. Cap. Primum quidem. Hym.

T V Christe nostrũ gaudium: manens olimpo preditum: mundi regis qui fabricam: mundana vincens gaudia.

Hinc te precantes q̃s, ignosce culpis omnib⁹: & corda sursum subleua: ad te superna gratia.

Vt cum rubente ceperis: clarere nube iudicis: pęnas repellas debitas, reddas coronas perditas.

Iu esto. Gloria. ℣. A summo cęlo egressio eius, hal'ah. ℟. Et occursus ei⁹ vsq; ad summũ ei⁹, hal'ah. Ad bñs Añ. Ascendo ad patrẽ meũ, & patrẽ vestrũ: Deũ meũ, & Deũ vestrum, hal'. Oro.

C Oncede q̃s ops de⁹, vt q hodierna die vnigenitũ tuum redẽptorẽ nostrũ ad cœlos ascẽdisse credim⁹, ipsi quoq; mente in cęlestib⁹ habitem⁹. Per eun.

¶ Ad hor. añæ laud. Ad j. ℟. Iesu Chre. ℣. Qui scãdis supra sydera. Iste ℣. dicatur quotidie vsq; ad Pentec. exclu. Ad iii. Ca. Primũ qdẽ. ℟. Eleuata est magnificentia tua: Hal'ah, hal'. ℣. Sup cœlos de⁹. Hal'ah. Glo. Ele. ℣. Ascẽdit de⁹ in iu. Ad vj. Cap.

E T conuescẽs præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent Act. 1.
sed expectarent promissionem patris: quam audistis, inquit, per os meum. ℟. Ascendit deus in iubilatione. Haleluiah, hal'ah. ℣. Et dñs in voce tubæ. Haleluiah. Gloria. Ascendit deus. ℣. Ascendens Christus in altum, haleluiah. ℟. Captiuam duxit captiuitatẽ. Ad nonã. cap.

V Iri Galilæi, quid statis aspi- Act. 1.
cientes

cientes in cœlum? hic Iesus qui assumptus est à vobis in cœlũ sic veniet, quẽadmodũ vidistis eum euntẽ in cęlũ. ℞. Ascẽdẽs Christus in altũ. Hal. hal. ℣. Captiuã duxit captiuitatẽ. Hal. Glo. Ascendens, ℣. A summo cœlo, Prædicto modo dicant horæ per octa. q̃ de ascen agit Ad ... spe. super psal. añ. Viri Galilæi. ps. Dixit dñs. 35. Cõfitebor. Beatus vir. Laudate pueri do. Laudate dñm oẽs gen. Hi psal. dicantur per oct. q̃n de oct. agit cũ prædicta añ. & cap. Primũ quidẽ. ℞. hy. Æterne rex. & ℣. Eleuata. Ad Mag. Ana. O rex gloriæ, dñe virtutum, qui triumphator hodie super omnes cœlos ascendisti: ne derelinquas nos orphanos: sed mitte ꝓmissum patris in nos spiritũ veritatis, halah,

FERIA VI.

Ad Matutinum. Inuitatorium. Ascẽdẽs Christ' in altũ. Halah. Hoc inuit. dicatur per octa. q̃n de octa. agit, nisi in dñica hym. sicut in die asc. Super psal. añ. Exaltare dñe ĩ virtute tua, cãtabim', & psaliemus, hal. ps. Dñe in virtute tua. 6. Exaltabo te domi. 8. Oẽs gen. 14. ℣. Ascendit deus in iubilatione, hal. Lectio i.

Act. 1. PRimũ quidem sermonẽ feci de oĩbus, o Theophile, q̃ cępit Iesus facere & docere vsq; in diẽ, qua pręcipiens apostolis per spiritum sanctum, quos elegit assumptus est. Quib' & præbuit seipsum viuum post passionẽ suã in multis argumentis: p dies quadraginta apparens eis: & loquens de regno dei. Et conuescens præcepit eis ab hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionẽ patris, quã audistis (inquit) per os meum: Quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos aũt baptizabimini spiritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui cõuenerant interrogabant eũ dicentes. Dñe si in tempore hoc restitues regnũ Israel? Dixit autem eis. Non est vestrum nosse tempora vel momenta quę pater posuit ĩ sua potestate, sed accipietis virtutem superuenientis spũs sancti in vos: & eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni iudęa, & samaria, & vsq; ad vltimũ terrę. ℞. Si enim nõ abiero, paraclyt' non veniet ad vos: si autẽ abiero mittã eũ ad vos, cũ autẽ venerit ille docebit vos omnẽ veritatẽ, Halah. ℣. Non enim loquetur à semetipso: sed quæcũque audiat loquetur, & quæ ventura sunt annũciabit vobis. Hal. Lectio ii.

ET cum hæc dixisset, videntibus illis eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorũ. Cunq; intuerentur in cœlũ euntẽ illum, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis, qui & dixerunt. Viri galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Iesus qui assumptus est à vobis in cœlum, sic veniet quẽadmodũ vidistis eum euntẽ in cœlũ.

Tunc

Tũc reuersi sunt Ierosolymam à monte qui vocať, oliueti, qui ẽ iuxta Ierusalẽ, sabbathi habẽs iter. Et cũ introissent in cœnaculũ, ascẽderunt vbi manebãt Petrus, & Ioannes, Iacobus, & Andreas, Philipp⁹, & Thomas, Bartholomę⁹, & Matthę⁹, Iacob⁹ alphęi, & Simõ zelotes, & iudas Iacobi. Hi oẽs erãt pseuerãtes vnanimiter in oronecũ mulierib⁹, & Maria matre Iesu, & fratribus ei⁹. ℟. Ascendens Chřs in altũ, halľ. captiuã duxit captiuitatẽ; Dedit dona hoĩbus, halľah, halľ. ℣. Ascendit de⁹ ĩ iubilatione, & dñs in voce tubæ. Dedit dona.

Sermo beati Cypriani. Lcťõ iij.

CElebrata in cruce solenni victoria; cũ iam tẽplũ corporis sui, quod psecutio iudeorum effoderat, dñs reparasset, noluit statim ad patrẽ ascendere, & glorificati corporis præsentiam inferre cœlestibus. Sed necessaria dispẽsatione, dicipulorũ infirmitati cõsulens, vtiliter distulit, & quadraginta diebus in terra conuersatus, & visus est sæpe, & locutus cũ apostolis, & manducauit, & bibit: & vulnera quæ ad dubietatem eorũ tollendam, in corpore reseruarat, & videnda, & palpãdã exposuit, & impleta in se, quæ in scripturis erãt prædicta, euidẽtia rerũ edocuit. Ad hoc dilata est ascẽsionis gloria, vt sub hoc dierũ interstitio præcedẽs doctrina affectibus firmaret. ℟. Non relinquã vos orphanos: halľah. vado, & venio ad vos. Et gaudebit cor vestrum, halľah, halľah. ℣. Ego rogabo patrem, & aliũ paraclitum dabit vobis, Et gau. Gloria. Halľah.

¶ Per oct. qñ de octa. agit Añ. Viri galilæi. sola dicať ĩ laudib in dñica, & in octa. die & cap. & hym. ℣. & oratio de die ascensi. Sequẽtes vero añæ dicanť p oct. e tiã in dñica ad bñs, vel ad memoriã. Ad bñs. Añ. Rogabo patrẽ meum, & alium paraclitum dabit vobis, haleluiah. Ad Magnifi. vel ad memo. in vespe. añ. Euntes ĩ mũdũ vniuersum, pdicate euangeliũ oĩ creaturę, halľ. qui crediderit, & baptizat⁹ fuerit, saluus erit, halľah: q vero nõ crediderit, condẽnabiť, halľah.

S A B B A T H O.

Ad matu. super. ps. añ. Nimis exaltat⁹ es, halľah: sup cęlos deus, halľ. ps. Dñs regnauit ex. 30. Domin⁹ regna. irasca. ps. Benedic. ij. ℣. Ascendens Christus in altũ, halľah. ℟. Captiuã duxit captiuitatẽ. halľah. Lcťõ j.

ET cum cõplerentur dies pẽtecostes, erant oẽs pariter in eodẽ loco. Et factus est repente de cœlo sonus, tanq aduenientis spũs vehemẽtis: & repleuit totã domũ vbi erãt sedẽtes. Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tanq ignis: seditq; supra singulos eorũ. Et repleti sunt oẽs spũ sancto, & cęperunt loqui varijs linguis, prout spũs sctũs dabat eloqui illis. Erant aũt in Ierusalem Act. 2.

lem habitantes iudæi viri religiosi ex oĩ natione quæ sub cœlo est. ℟ Exaltare dñe, halłah. In virtute tua, halłah. ℣ Cantabim⁹, & psallem⁹. In vir. Lcõ ij.

FActa aũt hac voce, conuenit multitudo, & mente cõfusa est: qm̃ audiebat vnusquisque lingua sua: illos loquẽtes. Stupebãt aũt oẽs: & mirabantur dicentes. Nonne ecce omnes isti qui loquuntur Galilæi sunt? Et quomodo nos audiuim⁹ vnusquisq; linguã nostrã in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Elamitę, & qui habitant Mesopotamiã, Iudęã, & Cappadociã, Põtũ, & Asiam, Phrygiã, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Libiæ, quæ est circa Cyrenẽ, & aduenę Romani: Iudæi quoq;. & Proseliti, Cretes, & Arabes, audiuimus eos loquentes nostris linguis magnalia dei. ℟ Ponis nubem ascensum tuũ dñe. Qui ambulas super pennas ventorũ, halłah. ℣ Confessionem & decorem induisti amictus lumine sicut vestimẽto. Qui ambulas. Lctõ iij.

Sermo sancti Leonis Papæ.

EXpletis oĩbus quæ noui testamenti mysterijs cõgruebant, dñs noster est eleuatus in cœlũ: mansurus in pr̃is dextera, donec tẽpora multiplicandis ecclesię filijs diuinitus pręstituta peragant: & ad iudicãdos viuos & mortuos veniat. Quod itaque redẽptoris nr̃i cõspicuũ fuit: in sacramenta transiuit. Et vt fides esset firmior: visioni doctrina successit. Hanc fidem ascensione dñi auctã: nõ vincula, nõ carceres, non fames, nõ ignes aut laniat⁹ ferarum: nec exquisita supplicia terruerunt. ℟ Nõ turbet cor vestrũ: ego vado ad patrẽ, & dũ assumpt⁹ fuero à vobis, mittam vobis, halłah, spm̃ veritatis, Et gaudebit cor vestrũ, Halłah. ℣ Ego rogabo patrem, & alium paraclitum dabit vobis. Et gaudebit cor ve. Gloria. Halłh.

DOMINICA infra octa. ad matut. Inuit. hym, ℣. añæ, ℟ ia sicut in die ascensi. Secundum Ioannem. Lectio j.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Cum venerit paraclitus quẽ ego mittam vobis à patre, spiritum veritatis qui à patre procedit ille testimonium perhibebit de me, 15. c. Et rel. Hom. beati Cyrilli epi.

Identitatẽ substãtię filij ac pr̃is ostendens, cũ veritatis spm̃ dixerit: à patre illũ pcędere asseruit: vt in vnã rationem deitatis, trinitas cõstringeret. Quando igit venerit paraclitus, ait, spũs veritatis, id est me⁹ qui à pr̃e procedit, ille testimonium perhibebit de me. Quomodo aũt perhibebit? Magna in vobis & p vos miracula faciẽs: diuinæ meæ potestatis atq; virtutis testis erit grauissimus. Spirit⁹ enim meus est qui operabitur ĩ vobis: sed sicut me⁹, ęst sic & Dei patris. Lctõ ij.

Hæc locutus sum vobis: vt non scādalizemini. Sic enim inquit, vobis testibus tot, tantaq; mirabilia feci, si paraclitus quoq; in vobis similia faciet, nec tamen iudęi ad meliora reducētur, nolite cōturbari, si oratione vestra conuertere illos non poteritis: Sed mementote vbique sermonis mei: non esse discipulum super magistrum: sed nec seruum domino suo maiorem. Lect. iij.

Absq; synagogis faciēt vos, sed venit hora, vt oīs qui interficit vos, arbitretᵉ obsequiū se pręstare Deo. Summū oīum periculorū prędixit: non vt formidine ad ignauiā discipulorū reduceret animos, sed vt maximᵉ mortis pauor (qm̄ pręscirent.) cōtem ptus: fortiores ad subeunda pericula redderet. Et hæc facient vobis, quia non nouerunt patrem, neq; me. Iudæorum zelum non fuisse per cognitionem (vt etiam Paulus dicebat) ostendit: In lau. An. Viri Galilęi. cu cęte. Ad Bn̄s Aña. Rogabo. Oratio. Cōcede. Ad memo. de dn̄ica an. Cum venerit paraclitus, quem ego mittam vobis à patre spiritum veritatis, qui à patre procedit: ille testimonium perhibebit de me. hal'ah. ℣. Ascendit deus in iubilatione hal'ah. ℟. Et dn̄s in voce tubę, hal'ah. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus fac nos tibi semp & deuotā gerere volūtatem; & maiestati tuę sincero corde seruire. Per.

¶ In vespe. ad mag. A ña. Euntes in mūdum. Ad memoriā de dnica ana. Hæc locutus sum vobis vt cū venerit hora eorum reminiscamini; quia ego dixi vobis, hal'ah. ℣. Ascendens Christus in altum, hal'ah, Oro vt supra.

FERIA SECVNDA

ad matut. super ps. an.

Dn̄s in tēplo sancto suo dn̄s in cælo, hal'ah. Plat. versi. & ℟ia sicut in die ascensionis. Lectio i.

Stans autem Petrus cum vndecim, eleuauit vocem suam: & locutᵉ est eis. Viri iudęi & q habitatis Ierusalē vniuersi, hoc vobis notū sit: & auribᵉ pcipite verba mea. Non enim sicut vos existimatis, hi ebrij sunt; cū sit hora diei tertia. Sed hoc est quod dictū est p prophetā Iohel. Et erit in nouissimis diebus, dicit dn̄s: Effundam de spū meo sup oēm carnē: & pphetabunt filij vestri & filiæ vestrę: Iuuenes vestri visiones videbunt, & seniores vr̄i somnia somniabunt. Et quidem super seruos meos, & ancillas meas in diebus illis effundā de spū meo & pphetabūt. Lect. ij. Ac. 2

Et dabo pdigia in cęlo sursum & signa in terra deorsum: sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem, anteq̄ veniat dies dn̄i magnus & manifestus. Et erit. Omnis qui cunq; inuocauerit nomen dn̄i, saluus erit. Viri Israelitę, audite verba hæc. Iesum nazarenum

virū

virum approbatum à Deo in oībus virtutibus & prodigijs, & signis quę fecit deus per illum ī medio vestri, sicut scitis:hunc definito cōsilio & præsciētia dei traditū p manus iniquorū, affigentes interemistis. Quem deus suscitauit solutis dolorib' inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. Lectio iij.

Ex smo. B.Cypria. suprapositō.

E leuatis igitur manibus hęreditariam eis benedictionem relinquens, non manufacto vehiculo, nec auxiliaribus carpētis euectus est Christus: sed naturæ diuinæ propria vsus virtute: carnem cœlo intulit, & corpus glorificatū patris conspectibus pręsentauit. Non indiguit vectorib' angelis, qui offendicula tollētes è medio ferrent eum in manibus: sed pręcedentes & subsequentes applaudebant victori: & concinnantes in iubilatione modulabantur canticum nouum, & implebat cœlos consonātiæ illius harmonia: thronis & dominationibus patantibus filio iuxta patrem consessum, Cherubim & Seraphim pedes pacificos ambientibus.

FERIA TERTIA ad matu.super ps.añ.

Exaltabo te dñe, quoniā suscepisti me, hal. ps. ℣. & ℟ia sicut in precedenti dñica sexta. Lect.j.

Act. PEtri sermonibus auditis cōpūcti sunt corde: & dixerunt ad Petrū, & ad reliquos apostolos. Quid faciemus viri frēs? Petr' aūt ad illos, Pęnitētiā, inquit, agite: & baptizetur vnusquisq; vestrum in noīe Iesu Christi, in remissionē pctōrū vestrorum: & accipietis donū spūs sancti. Vobis enim est repromissio, & filijs vestris, & oībus qui longe sunt, quoscūq; aduocauerit dñs deus noster. Alijs etiam verbis plurimis testificatus est: & exhortabatur eos dicens: Saluamini à generatione ista praua. Qui ergo receperūt sermonē eius, baptizati sunt: & appositæ sunt in die illa animæ circiter tria millia. L.ij.

Erant aūt pseuerātes in doctrina apostolorū, & cōmunicatione fractionis panis & orationibus. Fiebat autē omni animę timor. Multa quoque prodigia & signa per apostolos in Ierusalē fiebāt: & metus erat magnus in vniuersis. Oēs etiā qui credebant erāt pariter & habebāt oīa communia. Possessiones & substantias vendebant, & diuidebāt illa omnibus, prout cuiq; opus erat. Quotidie quoq; pdurantes vnanimiter ī tēplo, & frāgētes circa domos panē, sumebant cibū cū exultatione, & simplicitate cordis, collaudantes Deū. Lect.iij. Aug. 88.

Quia igit' Christi ascensio nr̃a prouectio est: & quo præcessit gloria capitis: eo spes vocatur & corpis: dignis dilectissimi exultemus gaudijs: & pia gratiarum actione lætemur. Hodie enim nō solū paradisi possessores firmati

mati sumus: sed etiam cælorũ ĩ Christo superna penetrauimus, amplius adepti per ineffabilem Christi gratiam, quã per diaboli amiseramus inuidiam. Nam quos virulentus inimicus primi habitaculi fælicitate deiecit: eos sibi comparatos Dei filius ad patris dexteram collocauit.

FERIA QVARTA

ad matu. super ps. añ.

Dñs in sion, hal'ah magnus & excelsus, hal'ah. Psal. ℣ R. ℞ia sicut in pcedēti sabbatho. Le. j.

Act. 3 PEtrus autem & Ionnes ascendebant in tẽplum, ad horam orationis nonã. Et quidã vir qui erat claudus ex vtero m̃ris suæ, baiulabat: quẽ ponebant quotidie ad portã tẽpli quæ dicit' speciosa: vt peteret eleemosynã ab introeuntibus in tẽplum. Is cũ vidisset Petrum & Ioannem incipiẽtes introire in tẽplũ, rogabat vt eleemosynam acciperet. Intuens aũt in eũ Petrus cum Ioanne, dixit. Respice in nos. At ille intendebat in eos: sperãs se aliquid accepturum ab eis. Le. ij.

Petrus aũt dixit. Argẽtum & aurũ non est mihi: qđ aũt habeo: hoc tibi do. In noīe Iesu Christi nazareni, surge & ambula. Et apprehẽsa manu ei⁹ dextera, alleuauit eũ: & protinus consolidatę sunt bases eius & plantę: & exiliens, stetit, & ambulabat: & intrauit cũ illis in tẽplum, ambulãs, & exiliẽs, & laudans Deũ. Et vidit oĩs populus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscebãt aũt illum, ꝙ ipse erat, qui ad eleemosynã sedebat ad speciosam portam templi. Et impleti sunt stupore & extasi, in eo quod contigerat illi. Lect. iij. Chrysost. ĩ sermo. Qñ de cruce.

Hodierna die, dilectissimi frẽs, Deo sumus mira recõciliatione sociati. Hodie nobis pax miranda donata est, quę nunꝗ̃ sperabatur posse concedi. Nam quę spes erat Deũ velle humanæ reconciliari naturę? Non quia crudelis dñs, sed quia contumax seruus. Vis audire ꝙ nr̃o vitio deus ad cõmotionẽ ꝓuocatus est? Delebo (inquit) hoĩem quem feci, à facie terræ. Sed nos qui & terra videbamur indigni: hodie eleuati sumus ad cælũ: & cælorum trãsiuimus fines: & ipsa sede regali decoramur. In octa. ascensionis ĩ primis vespe. sup ps. Aña Viri Galilæi. ps. Dixit dominus. & cęteri. Cætera omnia ad vesp. & ad matu. & ad horas sicut in die ascẽsio. excepto ꝙ ℞. in primis vesperis non dicitur. Lect. j.

LOquentibus autẽ illis ad populũ: superuenerunt sacerdotes & magistratus tẽpli, & saducæi, dolentes ꝙ docerẽt populũ, & annunciarent in Iesum resurrectionem ex mortuis: & iniecerũt in eos manus, & posuerũt eos in custodiã in crastinũ. Erat autẽ iã vespera. Multi aũt eorũ qui audierant verbum, crediderũt. Et factus est numer⁹ eorum Act. 4

quinq;

quinq; millia. Factũ est autẽ in crastinũ, vt congregarent̃ principes eorũ, & seniores, & scribæ in Ierusalem: & Annas princeps sacerdotũ, & Cayphas, & Ioãnes, & Alexander: & quotquot erãt de genere sacerdotali. Lectio ij.
E t statuẽtes eos in medio interrogabant: In qua virtute, aut in quo noĩe fecistis hoc vos? Tunc Petrus replet⁹ spiritu sancto, dĩxit ad eos. Principes populi, & seniores Israel: audite. Si nos hodie diiudicamur ĩ benefacto hoĩs infirmi, in quo iste saluus factus est: notũ sit omnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nomine Iesu Christi nazareni, quẽ vos crucifixistis, quẽ deus suscitauit à mortuis: in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis q reprobat⁹ est à vobis ędificãtibus: qui factus est in caput anguli: & nõ est ĩ alio aliquo salus. Nec enĩ aliud nomẽ est sub cęlo datũ hoĩbus, in quo oportet nos saluos fieri. Lectio iij.
Sermo scti Augustini episcopi.
A scensionis dñi nři Iesu Christi sctũs & solennis dies illuxit. Exultemus & lętemur in eo. Chřs descẽdit, ĩferi patuerũt, Christ⁹ ascẽdit, supna claruerunt. Christus in ligno pependit, insultent furentes: Christus in sepulchro, mentiant̃ custodientes: Christus in inferno, visitent̃ quiescentes: Christus in cęlo, credãt oẽs gentes. Dum humanã conditionem dñs syderib⁹ importauit, credentibus cęlũ posse patere monstrauit. Et dum victorem mortis in cælestia eleuauit: victorẽ eiusdẽ mortis quo sequamur ostendit.

FERIA SEXTA post octa. ascensi. ad mat. inuit.
Haľah, haľ. haľ. Hym. Æterne rex. super psaľ. Aña. Regnabit deus super oẽs gẽtes, deus sedet super sedẽ sanctã suam halelu. Psal. ℣. & responso. sicut in precedenti feria vj. Lectio prima.

P Etrus & Ioannes dimissi venerũt ad suos: & annunciauerunt eis quãta ad eos prĩcipes sacerdotũ & seniores dixissent. Act. 4.
Qui cũ audissẽt vnanimiter leuauerũt vocẽ ad deũ: & dixerũt. Dñe tu qui fecisti cælũ & terram mare & oĩa q̃ ĩ eis sunt: qui spũ sctõ p os přis nostri Dauid pueri tui dixisti, Quare fremuerunt gentes: & populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terrę & principes conuenerunt in vnum aduersus dñm, & aduersus Christũ eius. Conuenerunt enim vere in ciuitate ista aduersus sanctum puerum tuũ Iesum, quem vnxisti, Herodes & Pontius Pilatus cũ gẽtibus & populis Israel: facere quę manus tua & cõsiliũ tuum decreuerunt fieri. Lect. ij.
E t nũc dñe respice in minas eorũ: & da seruis tuis cũ oĩ fiducia loqui verbum tuum: in eo ꝙ manũ tuã extendas ad sanitates & signa & ꝓdigia fieri per nomen sctĩ filij tui Iesu. Et cũ orassent, motus est locus in quo erãt congregati:

gregati, & repleti sunt oẽs spũ sctõ: & loquebantur verbum Dei cũ fiducia. Multitudinis autem credétiũ erat cor vnum & anima vna: nec quisquã eorum q̃ possi debat aliq̃d suũ esse dicebat: sed erãt illis oĩa cõmunia. Lctõ iij.

Et virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi dñi nostri: & gratia magna erat in omnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum aut domorũ erant: vendentes afferebant precia eorũ quæ vendebãt & ponebant ante pedes apostolorum. Diuidebatur autem singulis prout cunque opus erat. Nõ dicatur hac die, & sequenti. Te Deũ. nisi festũ fuerit: q̃a q̃si de fer. agit. ℣. Ascẽdo ad patrẽ. ¶ In laudibus. añ. Viri Galilęi. sola dicat' cap. hym. ℣. de ascen. Ad bñs. añ. Cũ venerit paraclit' quem ego mittã vobis à patre, spiritũ veritatis q̃ à patre procedit: ille testimonium perhibebit de me, halah. Oro de dñica. Ad j. Añ. Viri Galilęi. Capitulũ, Pacẽ & veritatẽ. Ad cęteras horas diei añę cap. ℟. ℣. de ascensi. Oratio de dominica. Ad vespe. añæ. ps. cap. hym. ℣. de ascensi. Ad Mag. Ana. Hæc locutus sum vobis: vt cũ venerit hora eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis, haleluiah. Oro de dñica. ¶ Si festũ in hac sexta feria euenerit nulla memo. fiat de ascẽsi.

IN VIGILIA PENTEC. ad matut. Inuit.

Halah, halah. Hymn. Æterne rex. In noct. Aña. Dñs in cœlo, halah, parauit sedẽ suã, halah. Psalmi ℣si. & ℟ia sicut ĩ sabbatho p̃cedẽti. Secũdũ Ioan. Lctõ j.

In illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Si diligitis me, mandata mea seruate, & ego rogabo patrẽ, & aliũ paraclitũ dabit vobis. Et reli. Hom. btĩ Aug. epi. c. 14.

Hic est in trinitate spũs sanctus quẽ patri & filio cõsubstãtialem, & coętenũ, fides catholica confitetur. Ipse est de quo dicit apostolus. Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris p spm̃ sanctũ qui datus est nobis. Quomodo ergo dñs dicit: Si diligitis me, mãdata mea seruate: & ego rogabo patrẽ, & aliũ paraclitũ dabit vobis: cũm hoc dicat de spũ sancto, quẽ nisi habeamus, nec Deum diligere possumus, nec ei' mãdata seruare? Quomodo diligimus, vt eum accipiamus, quẽ nisi habeamus, diligere non valemus? At q̃uo mandata seruabimus, vt eum accipiamus, quem nisi habeamus, mandata seruare non possumus? Lctõ ij.

An forte præcedit in nobis charitas, qua diligamus Christũ, vt diligẽdo Christũ, eiusque mãdata faciendo, mereamur accipere spm̃ sanctũ, vt charitas nõ Christi quę iã p̃cesserat, sed Dei pr̃is diffundat' in cordibus nr̃is? Peruersa est ista sententia: Qui enĩ se

se filiū Dei diligere credit, & patrē nō diligit: profecto nec filiū diligit: sed qđ sibi ipse confinxit. Deinde apostolica vox est. Nemo dicit dñs Iesus, nisi in spiritu sctō. Et quis dñm Iesum, nisi qui eū diligit, dicit? Si eo modo dicit, quō apls ītelligi voluit. P.iii Iam itaq; apostoli dicebant, dñs Iesus: & si eo modo dicebant, vt non ficte dicerent, ore confitentes, corde & factis negātes: prorsus si veraciter hoc dicebāt, proculdubio diligebant. Quomodo igitur diligebant, nisi in spiritu sancto? Restat ergo vt intelligamus spiritum sanctum habere qui diligit, & habendo mereri vt plus habeat, & plus habēdo, plus diligat. Iam itaq; habebant spiritum discipuli quem dñs promittebat, sine quo eum dñm non dicebant: nec tamen eum adhuc habebant, sicut eum dominus promittebat.

¶ In lau.añ. Viri Galil. ps Dñs regnauit. 29. cum ceteris. Cap. Hym. ℣. vt in ascē. Ad bñs. aña. Si diligitis me, mādata mea seruate, hal'ah, hal'ah, hal'ah. Orō.

Præsta quæsumus oīpotens deus, vt claritatis tuæ super nos splēdor effulgeat, & lux tuæ lucis corda eorū qui per gratiā tuam renati sunt, sancti spiritus illustratione confirmet. Per eun.

¶ Horę diei, vt in pcedēti vj. fer. cū orone de vigil. Ad vesp. super psal. Añ Veni sancte spūs, reple tuorū corda fideliū, & tui amoris ī eis ignē accēde: qui p diuersitatē linguarū multarū, gētes ī vnitate fidei cōgregasti, hal'ah, hal'ah, hal'a. ps. Lauda aīa. 45. Laudate dñm quoniam bonus. Lauda Ierusalem dñm. Cap.

Factus est repente de cœlo sonus, tāquam aduenientis spirit' vehementis: & repleuit totā domum vbi erant apostoli sedentes. ℟. Repleti. Hymnus. Act. 2.

Beata nobis gaudia, anni reduxit orbita, cum spiritus paraclytus, effulsit in discipulos

Ignis vibrante lumine, linguæ figuram detulit, verbis vt essent proflui, & charitate feruidi.

Linguis loquuntur omnium, turbæ pauent gentilium, musto madere deputant: quos spiritus repleuerat.

Patrata sūt hęc mystice, paschæ peracto tempore, sacro dierum numero: quo lege fit remissio.

Te nunc deus pijssime: vultu precamur cernuo: illāpsa nobis cœlitus, largire dona spiritus.

Dudum sacrata pectora tua replesti gratia, dimitte nunc peccamina, & da quieta tempora.

Sit la' patri cum filio, sctō simul paraclito, nobisq; mittat filius, charisma sancti spiritus. Amen.

Isto duo ℣. scilicet Dudū & Sit. &c. dicant in fine hym. per totā

hebdom. nisi in hym. Veni creator. In quo tm̃ dicit Sit laus. ℣. Repleti sunt oẽs spiritu sancto, halah. ℟. Et cœperunt loqui, halah. Ad mag. Añ. Non vos relinquã orphanos, halah, vado, & venio ad vos, halah & gaudebit cor vestrũ, haleluiah. Oro. Præsta quæsumus oĩpotẽs deus: ¶ Ad cõplet. Añ. Halah, halah, halah, hal. ps. Cũ inuocarem. 1. In te dñe. Ecce nunc benedicite. & dicat vsque ad sabba. exclusi. Ad nunc dimit. aña. Haleluiah, spiritus paraclitus, haleluiah, docebit vos omnia, halah, hal. Hæc aña, dicatur vsque ad completo. sequen. sabbat. exclusiue.

IN DIE ad matu. inui. Hala. spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ, Venite adorem⁹, halah. Hym.

Iam Christus astra ascenderat: regressus vnde venerat promissum patris munere, sanctum daturus spiritum.

Solennis vrgebat dies: quo mystico septemplici: orbis volutus septies, signat beata tempora.

Dum hora cunctis tertia, repente mundus intonat, orantibus apostolis, Deũ venisse nunciat.

De patris ergo lumine, decorus ignis missus est: qui fida Christi pectora: calore verbi compleuit.

D udũ. Sit. Añ. Fact⁹ est repẽte de cęlo sonus aduenientis spũs vehementis, haleluiah, hala. ps. Magnus dñs. 14. Aña. Cõfirma hoc deus: quod operat⁹ es in nobis: à tẽplo sancto tuo, quod est in Ierusalẽ, haleluiah, halah. ps. Exurgat deus. 19. Aña. Emitte spm̃ tuum, & creabunt & renouabis faciẽ terræ, halah, halah. ps Bñdic anima mea. 30. ij. ℣. Repleti sunt omnes spũ sancto.

Secundum Ioannem. Lectio i.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Si quis diligit me: sermonẽ meum seruabit, & pater meus diliget eum, & ad eum veniemus & mãsionem apud eum faciemus. c. 14.

Et rel. Hom. beati Grego. papæ. hom 30.

Libet fratres mei carissimi euãgelicæ verba lectionis sub breuitate transcurrere, vt post diutius liceat in cõtẽplatione tãtæ solennitatis ĩmorari. Hodie nanque spũs sanctus repẽtino sonitu super discipulos venit, mẽtesq; carnalium in sui amorem pmutauit: & foris apparentibus linguis igneis, intus facta sunt corda flammantia: qa dum Deũ in ignis visione suscipiunt, per amorem suauiter arserunt. Ipse nanq; spũs sanctus amor est. Vnde & Ioannes dicit. Deus charitas est. Qui ergo mente integra Deũ desiderat: profecto iam habet quem amat. Neq; enim qs quã posset Deum diligere: si eũ quẽ diligit non haberet. ℟. Dũ cõplerent dies pentecostes, erant oẽs pariter dicentes, halah, & subito factus est sonus de cęlo, haleluiah. Tanq̃ spũs vehemẽs, & repleuit totã domum, hala, hal. ℣.

℣. Dum ergo essent in vnũ discipuli cõgregati propter metũ iudęorũ: sonus repente de cœlo venit super eos. Tanq̃. Lctõ ii.

SEd ecce, si vnusquisque vestrũ requirat an diligat Deum: tota fiducia & secura mẽte respondet, diligo. In ipso aũt lectionis exordio audistis, quid veritas dixit: Si quis diligit me sermonem meum seruabit. Probatio ergo dilectionis: exhibitio est operis. Hinc in epistola sua, idẽ Ioãnes ait. Qui dicit, q̃a diligo Deũ: & mãdata eius non custodit: mendax est. Vere enim diligimus si mãdata eius seruamus. Vere diligimus: si à nr̃is nos voluptatibus coarctamus: Nã qui adhuc per illicita desideria defluit: profecto Deũ non amat, q̃a in voluptate sua ei ꝯtradicit. ℟. Repleti sunt oẽs spiritu sancto & cęperunt loqui, prout spirit⁹ sanctus dabat eloqui illis: Et conuenit multitudo dicentium, hal. ℣. Loquebãtur varijs linguis apostoli magnalia Dei. Et. Lctõ iii.

ET pater meus diliget eum: & ad eũ veniemus, & mãsionẽ apud eum faciemus. Pensate fratres carissimi quãta sit ista dignitas: habere in cordis hospitio aduentũ Dei. Certe si domũ nostrã quisquã diues, ac prӕpotens amicus intraret: oĩ festinantia tota domus mundaret: ne quid fortasse esset, ꝙ oculos amici intrantis offenderet: terget ergo sordes praui operis: q̃ Deo ꝑparat domũ mẽtis. Qui nõ diligit me, sermones meos non seruat. Ad vosmetipsos ergo fratres carissimi introrsus redite: si Deum vere amatis exquirite. Nec tñ sibi aliquis credat: quicquid sibi animus sine operis attestatione respõderit. De dilectione conditoris: lingua, mens, & vita requirantur. Nunq̃ est amor Dei ociosus. Operatur etenim magna, si est: si autẽ operari renuit, amor nõ est. ℟. Spũs sctũs ꝓcedens à throno, apostolorum pectora inuisibiliter penetrauit, nouũ sanctificationis signũ: vt in ore eorum oĩum genera nascerent̃ linguarũ. Hal. ℣. Aduenit ignis diuinus non cõburens, sed illuminans: & tribuit eis charismatum dona. Vt. Gloria. Hal. Te Deũ. ℣. Emitte spm̃ tuum, & creabuntur, haleluiah. ℟. Et renouabis faciem terrӕ, hal. Te Deum. & ℣. Emitte spm̃. per totam hebdom. In lau. añ.

DVm cõplerentur dies pentecostes, erant omnes pariter dicentes, hal. ps. Dñs regna. 29. Añ. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum, hal. Aña. Repleti sunt oẽs spiritu sancto: & cӕperunt loqui, hal. Añ. Fontes, & omnia quę mouentur in aquis hymnum dicite dño haleluiah. Aña. Loquebantur varijs linguis apostoli magnali Dei. haleluiah, hal. hal. Cap.

I Factus est repente. Hymnus.

IMpleta gaudent viscera, affla-

 ta san-

ta sancto spũ, voces diuersas intonant, fantur Dei magnalia.
Ex omni gente cogniti, grecis, latinis, barbaris: cũctisq; admirantib⁹, linguis loquunt̃ oĩum.
Iudæa tunc incredula, vesana toruo spũ, ructare musti crapulam: alumnos Christi concrepat.
Sed signis & virtutibus, occurrit & docet Petrus, falsa profari perfidos, Iohelis testimonio.
Dudum. Sit laus. ℣. Spũs paraclitus, haľ. ℟. Docebit vos oĩa, haľa. Ad bñs aña. Accipite spm̃ sanctũ, quorum remiseritis pctã, remittuntur eis, haleluiah. Oro

Deus q hodierna die corda fideliũ sancti spũs illustratione docuisti: da nobis in eodẽ spũ recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Per.
Ad primam ℟. Iesu Christe. ℣. Qui se. Ad tertiam hymnus.

Veni creator spiritus, mẽtes tuorũ visita, imple superna gratia, q̃ tu creasti pectora.
Qui paraclitus diceris, donum Dei altissimi, fons viuus, ignis charitas, & spiritalis vnctio.
Tu septiformis munere: dextrę Dei tu digitus, tu rite promisso patris sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus, infunde amorẽ cordibus, infirma nri corporis, virtute firmans ppeti.
Hostẽ repellas longius, pacẽq; dones protinus, ductore sic te præuio, vitemus omne noxium.
Per te sciamus, da patrẽ, noscamus atq; filium, te vtriusque spiritum, credamus omni tẽporę.
Sit laus. Iste hym. dicat̃ p totam hebdomad. Cap. Factus est. ℟. Repleti sunt oẽs spiritu sancto: Haľah: haľah. ℣. Et cœperunt loqui Haleluiah, haľah. Gloria patri, & filio, & spiritui sancto. Repleti sunt oẽs spiritu sancto. Haľah, haľah. ℣. Loquebantur varijs linguis apostoli, haleluia. ℟. Magnalia Dei. Ad vj. Cap.

Apparuerunt aplĩs dispertitæ linguæ tanquã ignis: se ditq; sup singulos eorum spũs sctũs. ℟. Loquebant̃ varijs linguis apostoli. Haľ. haľ. ℣. Magnalia dei. Haľah. Glĩa. Loquebãtur. ℣. Spiritus dñi repleuit orbẽ terrarũ, haľah. Ad ix. Cap. Act. 2

Facta aũt hac voce conuenit multitudo & mente confusa est: qm̃ audiebat vnusqq̃sque lingua sua illos loquẽtes. ℟. Spiritus dñi repleuit orbẽ terrarũ, Haľah, halelu. ℣. Et hoc quod continet omnia, scientiã habet vocis. Haľah. Gloria. Spiritus. ℣. Spiritus paraclitus halel..a. Ad vesp. aña. Dũ cõplerent̃. ps. Dixit do. Cõfitebor. Beatus vir. Prædicta añæ & hi tres psaľ. dicãtur quotidie ad vesp. vsque ad vesp. sequentis sabbati exclusiue Cap. Hym. ℣. vt in primis vesp. Ad Mag. Aña. Hodie completi sunt dies Pentecostes haľah, hodię spũs sanctus in igne discipulis apparuit: & tribuens eis charismatũ dona: misit eos in vniuersum mundũ prędicare & testifi- Act. 2

stificari: qui crediderit & baptizatus fuerit saluus erit: halelu. FERIA II. per hebdo. ad matt. Inui. Repleti sunt omnes spũ sctõ. Hym. Iam Christus In noct. Aña. Factus est. Cæteris diebus dicantur cæterę, sicut sunt in ordine: & cũ dictę fuerint reincipiant: Psalmi sicut in precedẽti die: & dicant per totã hebdomadã. ℣. Repleti sunt. Secundum Ioannem. Lectio j.

ca. 3. N illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Sic deus dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in eũ non pereat, sed habeat vitã ęternã. Et reliq. Hom. beati Augustini episcopi. Notandũ ꝙ eadem de filio Dei vnigenito replicat: q̃ de filio hominis in Cruce exaltato præmiserat dicens: Vt omnis qui credit in illum nõ pereat: sed habeat vitã ęternã. Profecto idẽ conditor & redẽptor noster filius Dei ante sæcula existẽs fili⁹ hoĩs factus est ĩ fine sæculorũ, vt q per diuinitatis suę potẽtiã nos creauerat, ad perfruendã vitæ perennis beatitudinẽ: ipse per fragilitatẽ humanitatis nostrę nos restauraret ad recipiẽdã quam perdidim⁹ vitã. ℟. Iã nõ dicam vos seruos sed amicos meos: q̃a oĩa cognouistis quæ operat⁹ sum in medio vestri: halelu. Accipite spm̃ sanctũ in vobis paraclitum ipse est quem pater mittet vobis: hal. ℣. Quorũ remiseritis pcc̃ã remittuntur eis. Acci. Lectio ij.

Non enim misit deus filium suũ in mundũ, vt iudicet mundum: sed vt saluetur mundus per ipsum. Ergo quantum ĩ medico est, sanare venit ægrotũ. Ipse aũt se interimit: qui præcepta medici seruare non vult. Venit saluator in mundũ. Quare saluator dict⁹ est mundi, nisi vt saluet mundũ, non vt iudicet mundum? Saluari nõ vis ab ipso, ex te iudicaberis. Vide quid ait. Qui credit in eum: non iudicatur. Qui autẽ nõ credit: q̃d dicturum putas, nisi iudicatur? Quid addidit? Iã inquit iudicatus est. ℟. Disciplinã & sapientiã docuit eos dñs hale firmauit in illis gratiã spũs sctĩ: Et intellectu adimpleuit corda eorum: hale. hal. ℣. Repentino nanque sonitu spiritus sanctus super eos venit. Et. Lectio tertia.

Nondũ apparuit iudicium, sed iam factũ est iudicium. Nouit enĩm dñs qui sunt eius, Nouit qui permaneant ad coronam: qui permaneant ad flammã. Nouit in area sua triticum, nouit paleam & nouit segetem: nouit zizaniã. Iam iudicatus est qui nõ credit. Quare iudicatus? Quia non credit in nomine vnigeniti filij Dei Hoc est autem iudicium, quia lux venit in mundũ: & dilexerũt hoĩes magis tenebras quã lucem. Erant enim eorum mala operą. ℟. Vltimo

festi-

festiuitatis die dicebat Iesus: qui in me credit flumina de ventre eius fluēt aquę viuę. Hal'ah. ℣. Hoc aūt dicebat de spiritu quē accepturi erant credētes in eum. Haleluiah. Gloria. Haleluiah. ¶ In lau. v hebdo. hæc sola aña. Dum cōplerentur. dicatur cap. Factus. Hym. Impleta. ℣. Spiritus vnigenitus. Ad Bñs. añ. Sic deus dilexit mundum: vt filium suum vnigenitū daret: vt oīs qui credit in ipsum non pereat: sed habeat vitā ęternā: hal'ah. Orō.

DEus qui apostolis tuis sanctū dedisti spiritum: concede plebi tuæ piæ deuotionis effectum: vt quibus dedisti fidem, largiaris & pacem. Per. eiusdem. ¶ Ad horas aña capit. ℟. de die præcedenti & dicantur per totā hebdomadam. Ad Mag. Aña. Nō enim misit deus filiū suū in mundū, vt iudicet mundum: sed vt saluetur mundus per ipsum hal'ah. ℣. Loquebantur varijs.

FERIA III. Scdm Ioan. I..j.

10. c.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis: amen amen dico vobis, qui non intrat per ostium in ouile ouium. sed ascendit aliunde: ille fur est & latro. Qui autem intrat per ostium: pastor est ouiū. Et rel. Hom beati Augustini episcopi. Domin⁹ de grege suo & de ostio quo intratur ad ouile similitudinē posuit in hodierna lectione. Dicant ergo Pagani. Bene viuimus. Si per ostium non intrant: quid eis prodest vnde gloriant? Ad hoc enim debet vnicuiq; ꝓdesse bene viuere: vt detur illi semper viuere. Quid enim prodest bene viuere, cui non datur semper viuere? Quia nec bene viuere dicendi sunt, qui finem bene viuēdi vel cęcitate nesciūt: vel inflatione contemnunt. Non est aūt cuiquam spes vera & certa semper viuendi, nisi agnoscat vitam quæ Christus est: & per ianuam intret in ouile. ℟. Loquebantur varijs linguis apostoli magnalia dei: Prout spūs sanctus dabat eloqui illis, hal'a. ℣. Repleti sunt oēs spū scō: & cœperunt loqui. Prout. Lctō ij.

FErūt quidā philosophi de virtutibus & vitijs subtilia multa tractantes: diuidētes, diffiniētes, ratiocinātes, acutissimos sillogismos concludentes libros implentes, sapientiā suam buccis crepantibus ventilantes: qui etiā dicere auderēt hoībus, nos sequimini, sectam nostram tenete: si vultis beate viuere. Sed qa nō intrabant per ostium: perdere volebāt, mactare & occidere. Quid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisęi legebant, & in eo quod legebāt Christū sonabant: venturū sperabant, & præsentē non agnoscebāt. Iactabāt se etiā ipsi inter vidētes: hoc est inter sapiētes, & negabant Christū & non intrabant ꝑ ostiū. ℟. Apparuerunt apostolis dispertitæ linguæ, tanq̄

tanq̃ ignis halah. Seditq; supra singulos eorũ spiritus sanctus. Halah, halah. ℣. Spirit⁹ dñi repleuit totã domũ vbi erant apostoli sedentes. Seditq;. Lcõ iij.

Videamus illos si forte intrãt p ostiũ: q ipsius Christi noĩe gloriant. Sabellius dicit. Qui filius est: ipse est pater, non intrat per ostium. Arrius dicit. Aliud est pr̃: aliud filius. Recte diceret: si diceret alius: nõ aliud. Et qd opus est multa pcurrere, & multa vana hęresum nominare? Hoc tenete: ouile Christi esse ecclesiã catholicã. Quicũq; vult intrare ad ouile, p ostium intret: Christũ verũ prædicet: sed nõ solũ Christũ verũ prædicet, sed Chri gloriã quęrat, nõ suã. ℟. Spũs dñi repleuit orbẽ terrarum. Et hoc quod continet oĩa, scientiam habet vocis: Halah, hal. ℣. Oĩum est enim artifex, omnem habẽs virtutẽ, oĩa prospiciens. Et hoc. Gloria. Halah.

Ad Bñs. Añ. Amen amẽ dico vobis, q non intrat p ostiũ in ouile ouiũ, sed ascẽdit aliũde: ille fur est & latro: qui autem intrat per ostiũ, pastor est oiuũ hal. Orõ.

Adsit nobis dñe q̃s virt⁹ spiritus scĩ: quæ & corda nostra clemẽter expurget, & ab oĩbus tueat aduersis. Per. eiusdẽ.

Ad Mag. Añ. Ego sum ostiũ dicit dñs: p me si qs introierit saluabit, & pascua inueniet, halah.

FERIA QVARTA

℟. Spiritus domini repleuit.

Secundum Ioannem. Lectio i

N illo tempore. Dixit Iesus turbis iudæorum. Nemo põt venire ad me: nisi pater qui misit me: traxerit eum. ca. 6.

Et ref. Hom. beati Augusti. epi.

Magna gr̃ę cõmẽdatio. Nemo venit, nisi tract⁹. Quẽ trahat, & quẽ non trahat, q̃re istũ trahat, & illũ nõ trahat: noli velle iudicare, si nõ vis errare. Semel accipe: & intellige. Nondũ traheris? Ora vt traharis. Quid hic dicemus frẽs? Si trahimur ad Christũ, ergo inuiti credimus, ergo violẽtia adhibetur: non volũtas excitat. Nolite cogitare inuitũ trahi: inuitus nõ trahit animus, sed amore. ℟. Aduenit ignis diuinus: nõ cõburens: sed illuminans: nõ cõsumẽs: sed lucens: & inuenit corda discipulorũ receptacula munda. Et tribuit eis charismatum dona: halah, hal. ℣. Inuenit eos concordes charitate, & illustrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et. Lectio ij.

Est quædam voluptas cordis: cui dulcis est ille panis cœlestis. Porro si Poetæ dicere licuit, trahit suã quẽq; voluptas: non obligatio, sed delectatio, quanto fortius nos dicere debemus, trahi hominẽ ad Christũ, qui delectat veritate, delectatur beatitudine, delectatur iustitia, delectat ęterna vita, quod totũ Christus est? Da amantẽ, & sentit quid dico, da desiderantẽ, da fer-

feruentem: da in ista solitudine peregrinātē: atque sitientē, & ad fontē ęternę patriæ suspirantē: da talē, & scit quid dicā. ℟ Facta aūt hac voce, cōuenit multitudo: & mente confusa est: quia audiebat vnusquisq; lingua sua. illos loquentes magnalia Dei, haleluiah, haleluiah, hal. ℣ Nōne oēs isti qui loquunť, Galilęi sunt? & quomodo nos audiuimus vnusquisq; lingua sua. Illos. Lēō iij.

ET ego resuscitabo eum, in nouissimo die. Reddo illi quod amat: reddo quod sperat. Videbit quod adhuc nō vidēdo credidit, manducabit qđ esurit: saturabitur eo quod sitit. Vbi? In resurrectione mortuorum: qa ego resuscitabo eum in nouissimo die. Scriptum est enim in prophetis. Et erunt oēs docibiles Dei. Quare hoc dixi o iudæi? Pater vos non docuit, quomodo me potestis agnoscere? Oēs regni illius hoīes docibiles Dei erunt: nō ab hoībus audiēt: Et si ab hoībus audiunt, tā qđ intelligunt intus dať: intus coruscat, intus reuelať. ℟ Spiritus sanctus repleuit totam domum vbi erant apostoli: & apparuerunt illis dispertitæ linguæ tanq̄ ignis: seditq; supra singulos eorum. Et repleti sunt oēs spiritu sancto, haleluiah, haleluiah, haleluiah. ℣ Dum essent discipuli in vnum congregati, pp metum iudęorum: sonus repente de cœlo venit sup eos. Et.

Gloria. Haleluiah. Ad Bñs Aħ. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam ęternam; haleluiah, haleluiah. Oratio.

MEntes nostras q̄s dn̄e paracletus, q̄ à te procedit, illuminet: & inducat in oēm, sicut tuus ꝓmisit filius, veritatē, Qui.

Ad M.aña. Ego sū panis viuus, q de cœlo descēdi: si q̄s māducauerit ex hoc pane, viuet in æternum: & panis quē ego dabo, caro mea est, ꝓ mundi vita, hal. hal.

¶ Feria. v. ℣. & ℟ia de feria. ij.

Secundum Lucam: Lectio j:

IN illo tēpore. Cōuocatis Iesus duodecim apostolis, dedit illis virtutē & potestatem sup oīa dęmonia, & vt lāguores curarēt. ca. 9.

Et reł. Hom. beati Ambro. epi.

Qualis debeat esse qui euangelizare regnum Dei præcipitur, præceptis euangelicis designať, vt sine virga, sine pera, sine calciamento, sine pane, sine pecunia, hoc est subsidij secularis adminicula non requirens: fideq; tutus putet sibi quominus ea requirat magis posse suppetere, quæ possunt qui volunt ad eum deriuare tractatum: vt spiritualē tantū modo locus iste formare videať affectum: qui velut indumentum quoddam videatur corporis exuisse, non solum potestate reiecta, contemptisq; diuitijs, sed etiam carnis ipsius illecebris abdicatis. Lectio ij.

His primo omnium dať pacis, atq; cōstantiæ generale mandatum,

tum, vt pacē ferant, cōstātiā feruent, hospitalis necessitudinis iura custodiāt: alienū à prædicatore regni cœlestis astruēs, cursitare p domos, & inuiolabilis hospitij iura mutare. Sed vt hospitij gratia deferēda censetur: ita etiam si non recipiatur excutiendum puluerem, egrediendumq; de ciuitate, mandatur. Quo nō mediocris boni remuneratio docet hospitij: vt non solum pacē tribuamus hospitib⁹, verum etiam si qua eos terrenæ obumbrant delicta leuitatis, receptis apostolicæ prædicationis vestigijs auferantur. Lectio iij.

Nec ociose fm Matthęum, domus quam ingrediunt apostoli, eligēda decernit, vt mutādi hospitij, necessitudinisquè violādę causa nō suppetat. Non tñ eadē cautio recepturi mandat hospitij: ne dū hospes eligit, hospitalitas ipsa minuat. Sed hæc sicut secūdū literā de hospitij religione, venerabilis est forma præceptis: ita etiā de mysterio, sentētia cœlestis arridet. Etenim cū domus eligit, dign⁹ hospes inquiritur. Videam⁹ ne forte ecclesia preferenda, designet & Christus.

Ad Bns. añ. Cōuocatis Iesus duodecim apostolis, dedit illis virtutē, & potestatē super oīa dęmonia: & vt lāguores curarēt, & misit illos pdicare regnū Dei, & sanare infirmos, halah, hal. Oro.

Præsta quæsumus omnipotens & misericors deus, vt spiritus sanctus adueniens: templum nos gloriæ suæ dignanter inhabitando perficiat. Per dñm.

Ad Mag. Añ. Egressi duodecim apostoli, circuibant per castella, euangelizantes, & curantes vbique, haleluiah, haleluiah.

Feria vj. ℣. & ℟. ia sicut in fer. iij.

Secundum Lucam. Lectio j.

In illo tpe. Factum est in vna dierū, & Iesus sedebat docens: & erant pharisęi sedētes, & legis doctores, q venerāt ex oī castello galilęę, & Iudęę, & Ierusalem. ca. 5.

Et reł. Hom. beati Ambro. epi.

Non ociosa hui⁹ paralytici, nec angusta medicina est, qñ dñs & orasse premittit: nō vtiq; pter suffragiū, sed propter exēplum. Imitandi enim speciē dedit: non impetrandi ambitū requisiuit. Et cōuenientibus ex oī galilęa, & Iudęa, & Ierusalem, legis doctoribus, inter cęterorū remedia debiliū paralytici istius medicina describit. Primū oīum, quod ante diximus; vnusquisq; ęger petēdæ præcatores salutis debet adhibere, p quos vitæ nostræ cōpago resoluta, actuumq; nrōrū clauda vestigia verbi cœlestis remedio reformētur. Lectio ij.

Sint igit aliqui monitores mētis, qui animū hominis quāuis exteriores corpis debilitate torpentē, ad superiora erigāt: quorū rursus adminiculis, & attollere & humiliare se facili⁹ ante Iesum locetur, dñico dignus videri aspectu. Humilitatē enim

respi

rospicit dñs: quia respexit humilitatem ancillæ suæ. Lect.iij. Quorum fidem, inquit, vt vidit. Magnus dñs, qui aliorũ merito ignoscit alijs, & dum alios probat, alijs errata relaxat. Cur apud te, o homo, collega non valeat: cum apud Deum seruus, & interueniendi meritum, & ius habeat impetrãdi? Disce qui iudex es ignoscere: disce qui æger es impetrare. Si grauium peccatorum diffidis veniam: adhibe precatores: adhibe ecclesiã, quæ pro te precetur, cuius contemplatione, quod tibi dñs negare posset, ignoscat. Ad Bñs Añã. Factum est in vna dierum, & Iesus sedebat docens, & erant pharisęi sedentes, & legis doctores, qui venerant ex omni castello Galilęę & Ierusalem, & virtus domini erat, ad sanandum eos. haleluiah, haleluiah. Oratio.

DA q̃sum⁹ ecclesię tuæ miseri cors deus, vt spritu sancto congregata: hostili nullatenus incursione turbet᷑. Per. eiusdem. Ad Mag. añã. Tulit ergo paralytic⁹ lectũ suũ ĩ quo iacebat, magnificãs Deũ: & omnis plebs vt vidit, dedit laudem Deo, halłah.

SABBATHO. ℣. ℞ia vt in fer. iiij. Secundũ Lucam Lect. j.

ca. 4. IN illo tẽpore. Surgẽs Iesus de synagoga: introiuit in domũ Simonis. Socrus autem Simonis, tenebatur magnis febribus Et rel᷑. Homi venera. Bedæ p̃sby. Fæmina febribus tenta, sed ad imperium dñi curata, carnem ostendit à concupiscẽtiæ suę feruore per continentię præcepta frenatam. Fornicationem siquidem & immũditiã, libidinem, concupiscentiã malam, & auaritiã, quę est simulacrorum seruitus, & his similia febrem humanę naturę possumus accipere. Quisquis se molestia hui⁹ ægritudinis fatigari cognoscit: recurrat ad ecclesiam, ostẽdat ęgritudinem medico, id est confiteat᷑ dño peccata sua: pœnitentiam agat malorum quæ fecit, petat à domino indulgentiam, roget sibi patrocinio esse sanctos & iustos viros in ecclesia: vt veram à domino percipere sanitatem animę, mereatur. Lectio secunda

Et rogauerunt illum, pro ea. Et stans super illam: imperauit febri, & dimisit illam. Modo saluator rogatur, modo vltro curat ægrotos: ostendens se contra peccatorum passiones, precibus fidelium semper annuere: & ea quæ ipsi minime q̃ se intelligunt vel intelligenda dare, vel etiam non intellecta dimittere, iuxta illud quod postulat dicens. Delicta quis intelligit? Ab occultis meis munda me. Lectio iij.

Et continuo surgens, ministrabat eis. Naturale est febricitantibus, incipiẽte sanitate, languescere: & ęgrotationis sentire molestiam. Verum sanitas, quę dñi confertur imperio, simul tota redit nec solum ipsa redit, sed

& tāto robore comitante, vt eis continuo, qui se adiuuerant ministrare sufficiat: & iuxta legis tropologiam membra quę seruierāt īmunditię ad iniquitatē, vt fructum facerent mortis: seruiant iustitię in vitam ęternam. Ad Bns Aña. Vespere autem facto, cum sol occubuisset, veniebant ad Iesum oēs male habentes: at ille singulis manus imponens, curabat eos. Haľah. Oro.

MEntibus nostris q̄s domine spiritū sanctum benignus infunde: cuius & sapientia conditi sumus: & prouidentia gubernamur. Per. eiusdem.

IN FESTO sanctissimæ Trinitatis ad vesp. sup psal. Añ. Obeata & bñdicta & gloriosa trinitas: pater, filius, & spiritus sanctus. ps. Laudate pueri do. 36. cu ceteris capitulū.

Altitudo diuitiarum sapientiæ & scientię Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia ei⁹: & inuestigabiles vię ei⁹? ℟. Honor virtus. vj. Hymnus.

ADesto sancta trinitas: pax splendor vna deitas: quæ extas rerum omnium, sine fine principium.

Te cęlorū militia: laudat, adorat, prędicat: triplexque mundi machina, benedicit per sęcula.

Assum⁹ & nos cernui, te adorantes famuli: vota precesq; supplicum: hymnis iunge cælestium.

Vnū te lumē credimus, q̄ & ter idē colimus: alpha & o quē dicimus: te laudat omnis spiritus.

Laus patri sit ingenito: laus eius vnigenito: laus sit sancto spiritui: trino Deo & simplici. Amen

℣ Bñdicamus patrē & filium, cum sancto spiritu. ℟. Laudemus & superexaltemus eum in sæcula. Ad Mag. aña. Gratias tibi deus gratias tibi vera & vna trinitas, vna & summa deitas, sancta, & vna vnitas Oratio.

OMnipotēs sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidei ęternæ trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia maiestatis adorare vnitatem: quęsumus, vt eiusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur aduersis. Per.

Ad completo. aña. Miserere. ps. Cum inuocarem cum cæteris. Ad nunc dimit. Aña. Salua nos. Ad matu. Inuit. Deū verū vnum in trinitate: & trinitatem in vnitate, Venite adoremus. Hymn. Adesto. In j. noct Aña. Adesto Deus vnus ops, pater, filius, & spiritus sanctus. ps. Dñe dñs :. An. Te vnū in substantia: trinitatē in personis confitemur. ps. Cæli enar. 5. Añ. Te semp idem esse, viuere, & intelligere profitemur. ps. Domini est ter. 7. ℣. Benedicamus patrē & fi. Lect. j.

VIdi dñm sedentem super solīū excelsum & eleuatum, & plena erat domus à maiestate eius, & ea quę sub ipso erant, replebāt tēplū. Seraphim stabant super

sup illud: sex alæ vni, & sex alæ alteri. Duabus velabant faciem eius, & duabus velabant pedes eius, & duab⁹ volabāt: & clamabat alter ad alterum, & dicebāt, Sanctus, sanctus, sctūs dñs deus exercituum, plena est omnis terra gloria ei⁹. Et cōmota sunt superliminaria cardinum à voce clamātis, & dom⁹ repleta est fumo. Et dixi. Vę mihi, qa tacui, qa vir pollutus labijs ego sum: & ī medio populi polluta labia habentis ego habito, & regem dominū exercituum vidi oculis meis. ℞. Bñdicat nos deus deus noster: bñdicat nos deus: Et metuant eū omnes fines terræ. ℣. Deus misereat nostri, & benedicat nos deus. Et metuāt. Lect. ij.

Vidi & ecce ostium apertum in cælo, & ecce sedes posita erat in eo, & supra sedē sedēs, & qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis, & sardinis: Et iris erat in circuitu sedis simi lis visioni smaragdinæ, & in circuitu sedis sedilia vigintiquatuor, & super Thronos viginti quatuor seniores sedētes circum amicta vestimētis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebāt fulgura & voces & tonitrua, & septem lāpades ardentes ante thronum q sunt septem spiritus Dei: & in conspectu sedis, tanquā mare vitreum simile christallo. Et ī medio sedis & ī circuitu sedis: quatuor animalia plena oculis ante & retro. Et requiem non habebant die ac nocte dicentia: sanctus, sanctus, sanctus dñs deus omnipotens, qui est, & qui erat, & qui venturus est. ℞. Benedictus dñs deus Israel qui facit mirabilia solus: Et benedictū nomen maiestatis eius in ęternum. ℣. Replebit maiestate eius omnis terra: fiat, fiat. Et. Lectio iij.

Omne quod natum est ex Deo, vincit mūdū. Et hæc est victoria quę vincit mundum, fides nr̄a. Quis est aūt qui vincit mundū: nisi qui credit: qm̄ Iesus est filius Dei? Hic est qui venit per aquā & sanguinem, Iesus Christus. Nō in aqua solum: sed in aqua & sangnine. Et spiritus est qui testificatur: qm̄ Christus est veritas. Quoniam tres sunt qui testimonium dant in cælo: pater: verbum: & spūs sanct⁹: & hi tres vnū sunt. ℞. Quis deus magnus sicut deus noster? Tu es deus qui facis mirabilia. ℣. Notā fecisti in populis virtutem tuam, redemisti in brachio tuo populū tuū. Tu es. Gloria. Qui In iij. noct. aña. Te inuocamus, te adoram⁹, te laudamus, o beata trinitas. ps. Omnes gen. 14. Añ. Spes nostra, salus nostra: honor noster, o beata trinitas. ps. Magn⁹ dñs. 14. Añ. Libera nos, salua nos, iustifica nos, o beata trinitas. ps. Deus iudicium, 21. ℣. Benedictus es dñe in firmamēto cœli. ℞. Et laudabilis, & gloriosus in sæcula. Lectio iiij. j. Ioā. 5.

Hilari⁹

Hilari⁹ de Trinitate lib. secūdo.

SVfficiebat quidē credentibus dei sermo, q̄ in aures nostras euāgelistę testimonio cum ipsa veritatis suæ virtute transfusus est, cū dicit dn̄s: Euntes nunc, docete oēs gētes, baptizātes eos in nōīe patris & filij & spūs sancti: docētes eos seruare oīa q̄cunque mandaui vobis. Et ecce ego vobiscū sum oībus diebus vsq; ad cōsummationem sęculi. Quid enim in eodē sacramēto salutis humanę non cōtinet? aut q̄d est quod reliquū sit, aut obscurum? Plena sunt oīa & perfecta, vt à pleno & pfecto. Nam & verborū significationē, & efficiētiā rerū. & negociorū ordinē, & naturæ intelligētiā comprehendunt. Baptizari iussit in noīe pris, & filij, & spūs sancti, id est in confessione, & auctoris, & vnigeniti, & doni. ℟. Magn⁹ domin⁹, & magna virt⁹ eius. Et sapiētię eius non est numerus. ℣. Magn⁹ dn̄s, & laudabilis nimis, & magnitudinis eius non est finis. Et Lectio v.

AVctor vnus est omnium. Vnus est enim ingenitus deus pr̄, ex quo oīa, & vn⁹ vnigenitus dn̄s Iesus Christus, p quem oīa, & vnus spūs donū in oībus. Omnia ergo sunt suis virtutib⁹ ac meritis ordinata, vna potestas innascibilis, ex qua oīa: vna progenies, per quā oīa, perfectæ spei, munus vnum. Nec deesse quicquā cōsummationi tātę reperiet, intra quā sit in pr̄e & filio & spū scō, infinitas in æterno, species in imagine, vsus in munere. ℟. Gloria patri, genitęque proli, & tibi cōpar vtriusq; semper, spūs alme, deus vnus, Omni tēpore sęcli. ℣. Da gaudiorum pręmia, da gratiarum munera, dissolue litis vincula, & astringe pacis fœdera. Omni tēpo. Lc. vj.

SEd cōpellimur hęreticorū & blasphemantiū vitijs illicita agere, ardua scandere, ineffabilia eloqui, inconcessa p̄sumere, & cū sola fide expleri, quæ precepta sunt, oporteret, p̄sonis ac rebus adorare scilicet, patrē, & venerari cū eo filiū, scō spū abundare: cogimur sermonis nostri humilitate, ad ea quæ inenarrabilia sunt extendere, & ī vitium vitio coarctamur alieno, vt quæ cōtineri religione mētium oportuisset, nūc in periculū humani eloquij proferantur. Extiterunt enim plures, qui cælestiū verborū simplicitatem pro voluntatis suæ sensu, non p veritatis ipsius absolutione susciperent, aliter interp̄tanda qui dictorū virt⁹ postularet. De intelligentia enim hæresis, non de scriptura est, & sensus nō sermo fit crimen. ℟. Honor, virtus, potestas, & imperiū sit trinitati ī vnitate, vnitati in trinitate, In perēni sæculorū tempore. ℣. Trinitati lux perennis, vnitati sit decus perpetim, In perenni. Gloria. In perenni.

In iij. noct. Aña. Charitas pater est, gratia Christus, communica

tio spūs sanct⁹, o beata trinitas. Ps. Cantate.46. Aña. Verax est pater, veritas filius, veritas spiritus, o beata trinitas. Ps. Dñs regnauit exul. 31. Aña. Vna igit pater logos, paraclitusq; substātia est, o beata trinitas. Ps. Cantate. 30.ij. ℣. Verbo dñi cœli firmati sunt. ℟. Et spiritu oris eius oīs virtus eorum. Lect. vij.

PAter est, ex quo omne quod est, consistit ipse in Christo, & p Christum, origo oīum. Cæterū esse in sese est, non aliunde quod est assumens: sed id quod est, ex se, atq; in se continens. Infinitus, quia non ipse in aliquo, sed intra eum oīa. Semper extra locum, quia nō cōtinetur in loco: semper ante æuum, quia tempus ab eo est. Curre sensu, si quid ei putas vltimum esse, eum semper inuenies, quia cū semp intendas, semp est quo intēdas. Sermo in eo deficiet, nō natura claudetur. Iterum reuolue tempora, esse semper inuenies, & cū calculi numerus in sermone defecerit, Deo tñ semper esse non deficit. Hæc veritas est sacramēti Dei, hoc imperspicabilis naturę nomē in patre. Deus inuisibilis, ineffabilis, infinitus, ad quē & eloquendū sermo sileat, & inuestigandum sensus hebetetur, & cōplectendū intelligentia coarctetur. ℟. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarū actio. In sęcula sempiterna, o beata trinitas. ℣. Et benedictū nomē glorię tuę sāctū & laudabile: & superexaltatū. In sęcula. Lect. viij.

FIliū mens cōsternatur attingere, & trepidat oīs sermo se prodere. Est enim progenies ingeniti, vnus ex vno, verus à vero, viuus à viuo, perfectus à perfecto, virtutis virtus, sapientiæ sapientia, gloria glorię, imago inuisibilis Dei, forma patris ingeniti. Quā autē progeniē opinabimur vnigeniti ab ingenito? Clamat enim sępenumero pater de cælis. Hic est fili⁹ meus dilectus in quo mihi bene complacui. Nō est abscissio aut diuisio: impassibilis enim est ille q genuit, & imago inuisibilis Dei est ille, qui natus est: & testatur, quia pater in me, & ego in patre. ℟. Benedicamus patrem & filium cū sancto spiritu, laudemus, & superexaltemus eum in sæcula. ℣. Benedictus es dñe in firmamento cæli, & laudabilis, & gloriosus. In sęcula. Lect. ix.

DE spiritu autē sancto, nec tacere oportet, nec loq necesse est, sed sileri à nobis eorum causa qui nesciunt, non potest: Loqui autem de eo non necesse est, quia de patre & filio auctoribus confitendum est. Et qui dē puto, an sit, non esse tractandū. Est enim: quando quidē donatur, accipitur, obtinetur, & q confessioni patris & filij connexus est, nō pōt à confessione patris & filij separari. Imperfectū enim est nobis totum, si aliquid

desit

desit à toto. De quo siquis intelligentiæ nostrę sensum requirit, in apostolo legimus ambo. Qm̃ estis,inquit,filij Dei, misit de⁹ spm̃ filij sui in corda vestra, clamantem Abba,pr̃. Et rursum. Nolite cõtristare spm̃ sctm̃ dei, in quo signati estis. ℞. Summæ trinitati simplici Deo: vna diuinitas:æqualis gl̃ia:coęterna maiestas, pr̃i, proli, sctóq; flamini: Qui totũ subdit suis orbẽ legib⁹. ℣. Præstet nobis gratiã deitas beata pr̃is ac nati, pariterque spiritus almi. Qui. Gloria. Qui totũ. ℣. Magnus dñs & laudabilis nimis. ℞. Et magnitudinis eius nõ est finis. In laud.añ.

Gloria tibi trinitas, ęqualis vna deitas,& ante oĩa sæcula,& nunc, & in perpetuum. Ps. Dñs reg. 31. Aña. Laus & perennis gl̃ia Deo patri,& filio, sancto simul paraclito in sęcula sęculorũ. An. Gloria laudis resonet in ore oĩum,patri,genitæq; proli, spiritui sctõ, pariter resultet, laude perẽni. Ana. Laus deo patri, parilíq; proli, & tibi semper studio perenni spũs,nr̃o resonet ab ore,omne per æuum. Aña. Ex quo oĩa, per quẽ omnia,in quo omnia,ipsi gloria in scl'a. Cap. O altitudo diuitiarum. Hymn.

O Trinitas laudabilis, & vnitas mirabilis: in simplici substãtia, virt⁹ manẽs ĩtermina. Tu charitas, tu puritas, tu pax & immortalitas, patris,nati,paracliti,decore pollens perpeti. Fides corona supplicũ, in te pie fidentium, exterge sordes mentium, sorti misertus pauperum. Laus patri sit ingenito,laus. ℣. Sit nomen dñi benedictum. ℞. Ex hoc nũc & vsq; in sęculum. Ab. Bñs An. Bñdicta sit creatrix & gubernatrix oĩum, sctã & indiuidua trinitas, & nũc & semp & p infinita sclorũ secula. Orõ. Omnipotens sempiterne.&c.

¶ Ad Lor. añæ lau. Ad iij. c. ℣. O altitudo. ℞. Bñdicam⁹ patrẽ & filiũ cũ sctõ spũ, Hal'ah, hal'. ℣. Laudemus, & sup. Hal'. Gloria. Bñdicam⁹. ℣. Bñdict⁹ es dñe in firmamento cæli. Ad vj. cap.

Gratia dñi nr̃i Iesu Christi & charitas dei, & cõmunicatio sancti spũs,sit semper cum oĩbus vobis. Amen. ℞. Bñdict⁹ es dñe in firmamẽto cœli. Hal'a. hal'. ℣. Et laudabilis, & gloriosus ĩ sęcula. Hal'. Gloria. Benedictus. ℣. Verbo dñi. Ad ix. cap. 2. cor 13.

Tres sunt qui testimonium dant in cælo: pater, verbũ, & spũs sanctus: & hi tres vnum sunt. ℞. Verbo dñi, cæli firmati sunt, Hal'ah. hal'ah. ℣. Et spiritu oris eius: omnis virtus eorũ. Haleluiah. Gloria. Verbo. ℣. Sit nomen dñi benedictum. ℞. Ex hoc nunc & vsq; in sęculum. j. Ioã 5.

¶ Ad secũdas vesp. sup psal. Añ. Gl'ia tibi trinit. Ps. Dixit do. 49. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Laudate dñm omnes. Cap. hym. ℣. vt in primis vesp. Ad mag. Añ. Te deum patrẽ ingenitũ,

genitū te filiū vnigenitū, te spiritū sctm̄ paraclitū, sanctā & indiuiduā trinitatem toto corde & ore confitemur, laudamus, atq; benedicimus: tibi gloria in scl'a. ¶ Per octa. qñ de octa. agitur ad matut. inuit. Deum verū vnum in trinitate, Venite adoremus. Ad bñs, vel memor. in laud. añ. Benedicta sit creatrix. Ad mag. vel ad memoriam in vespe. aña. Te deū patrem. Cętera per oct. fiāt fm ordinē qui infra ī rubrica de oct. sctōrū notatus est vsq; ad vesp. seque. quartę fer. exclu. & dicantur sequentes lectiones.

FERIA II. Lectio prima.

Act. 5. PEr man⁹ aūt apostolorū fiebāt signa & prodigia multa ī plebe. Et erant vnanimiter oēs in porticu Salomonis. Cęterorū autē nemo audebat se cōiūgere illis, sed magnificabat eos populus. Magis autē augebat̄ credentiū in dño multitudo virorū ac mulierū, ita vt in plateas eijcerēt infirmos, & ponerēt in lectulis ac grabatis, vt veniēte Petro, saltem vmbra illi⁹ obūbraret quēquā illorū, & liberarent̄ oēs ab infirmitatibus suis. Cōcurrebat aūt & multitudo vicinarū ciuitatū Ierusalē, afferentes ęgros, & vexatos à spiritib⁹ immūdis: qui curabantur omnes. Lctō ij. Exurgens aūt princeps sacerdotum, & oēs q cum illo erāt, q̄ est hęresis saduceorum, repleti sunt zelo, & iniecerunt man⁹ in apostolos: & posuerunt eos in custodia publica. Angel⁹ autem dñi p noctē aperiens ianuas carceris, & educens eos, dixit. Ite, & stantes loquimini in tēplo plebi oīa verba vitæ huius. Qui cū audissent, intrauerunt diluculo in tēplo, & docebāt. Adueniens autē princeps sacerdotū, & q cum eo erāt, cōuocauerunt ɔciliū, & oēs seniores filiorum Israel, & miserunt ad carcerē vt adducerentur.

Sermo beati Leonis papę. Le. iij.

Cum ad intelligendā dignitatē summæ Trinitatis dilectissimi aciē mentis intendim⁹, nihil diuersum in illa excellētia cogitemus: qa in nullo ab vnitate sua discrepat diuinitatis essentia. Sempiternū est pri: cōsempiterni sibi filij sui genitorē eē. Sempiternū est filio intēporaliter à pr̄e esse progenitū. Sempiternū quoq; est spiritui sctō spm̄ esse pr̄is & filij: vt nunquā pater sine filio, nunquā pr̄ & filius fuerint sine spū sctō: & oībus existentiæ gradib⁹ exclusis, nulla ibi persona sit anterior, nulla posterior.

FERIA III. Lectio prima. Act. 5.

ADueniēs aūt qdā in conciliū nunciauit eis: quia ecce viri quos posuistis in carcerē sūt in tēplo stātes & docentes populum. Tunc abijt magistrat⁹ cum ministris: & adduxit illos sine vi. Timebāt enim populū ne lapidarent̄. Et cum adduxissent illos: statuerunt in ɔcilio. Et interrogauit eos princeps sacerdotū, dicēs. Pręcipiendo p̄cepimus vobis

bis ne doceretis in noĩe isto: & ecce repleſtis Ieruſalem doctrina veſtra: & vultis inducere ſuper nos ſanguinem hoĩs iſti⁹. L. ij.

R eſpondens autem Petrus & apoſtoli dixerũt, Obedire oportet Deo magis quã hoĩbus. Deus patrum nrõrum ſuſcitauit Ieſum quem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno. Hunc principem & ſaluatorem deus exaltauit dextera ſua ad dandã pœnitentiam Iſrael & remiſſionem peccatorum. Et nos ſum⁹ teſtes horum verborum: & ſpirit⁹ ſanctus quem dedit deus omnibus obedientibus ſibi. Hæc cum audiſſent diſſecabantur: & cogitabant interficere illos. Lctõ iij.

Beatus Auguſtin⁹ de Trinitate.

C redim⁹ ſanctã trinitatẽ id eſt patrẽ & filiũ & ſpiritum ſanctũ vnum Deũ omnipotentẽ, vnius ſubſtantię, vnius eſſentię, vnius poteſtatis: creatorẽ omniũ creaturarum, à quo omnia, per quẽ omnia, in quo oĩa. Credim⁹ patrẽ à ſemetipſo nõ ab alio, filiũ à patre genitũ, deũ verũ de deo vero, lumen verũ de lumine vero, nõ tñ duo lumina, ſed vnum lumen: ſpm̃ ſanctũ à pr̃e & filio ęqualiter procedentẽ, cõſubſtantialem, coęternum patri & filio.

FERIA IIII. Lectio prima.

Act. 8. F Acta eſt aũt illa die perſecutio magna in eccleſia q̃ erat Ieroſolymis: & omnes diſperſi ſunt p regiones Iudęæ & Samariæ p̃ter apoſtolos. Curauerunt autẽ Stephanũ viri timorati: & fecerunt plãctũ magnũ ſup eũ. Saulus vero deuaſtabat eccleſiã per domos intrans & trahẽs viros ac mulieres tradebat in cuſtodiam. Igit̃ qui diſperſi erant pertranſibãt euãgelizantes verbum dei. Philippus autẽ deſcendens in ciuitatẽ Samarię p̃dicabat illis Chr̃m. Intendebãt autẽ turbę his q̃ à Philippo dicebant vnanimiter audientes: & videntes ſigna quæ faciebat. Lcõ. ij.

C um autẽ audiſſent apoſtoli q̃ erant Ieroſolymis q̃a recepiſſet Samaria verbum dei miſerunt ad eos Petrum & Ioannem. Qui cum veniſſent orauerunt pro ipſis, vt acciperent ſpiritũ ſanctũ. Nõdum enim in quẽquã illorũ venerat: ſed baptizati tm̃ erant in nomine dñi Ieſu. Tũc imponebãt manus ſuper illos: & accipiebant ſpm̃ ſanctum. Leo papa, in ſermo. ſuprapoſito. L. iij.

C ogitatio de Trinitatis deitate cõcepta nihil per diſtantiã intelligat, nihil p gradus q̃rat, aut ſi q̃d dignum de deo ſenſerit, de nulla hoc ibi audeat negare perſona. Hanc autẽ fidem non terrena ſapientia reperit, nec opinio humana p̃ſuaſit, ſed ipſe vnigenit⁹ docuit: ipſe ſpũs ſctũs inſtituit, de quo nihil eſt aliter quã de patre & filio ſentiendum: q̃a licet nõ ſit pater, nõ ſit fili⁹: non tamẽ eſt à patre filioq; diuiſus.

FERIA QVINTA Poſt feſtum ſanctæ Trinitatis

solennissime celebratur festũ sacratissimi corporis dñi nostri Iesu Christi. Quod si aliqđ festum in ꝑdicta. v. feria euenerit post ipsas octauas transferatur. Fiat autẽ officium per beatum Thomam de Aquino ordinis nostri editum quod est sequens.

¶ Ad primas vesp. sup psal. aña. Sacerdos in æternum Christus dñs secũdũ ordinẽ Melchisedech panem & vinum obtulit. Psal's. Laudate pueri. cũ cęteris. Cap.

1.co. 11. Omin' Iesus in qua nocte tradebatur accepit panem & gratias agẽs fregit & dixit: accipite & manducate hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur. ℟. Homo qdã fecit cęnã magnã, & misit seruũ suũ hora cęnę dicere inuitatis vt venirẽt. Quia parata sunt oĩa. ℣. Venite comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis. Quia. Gloria. Quia. Hym.

PAnge lingua gloriosi, corporis mysterium: sanguinisq; preciosi, quem in mundi precium: fructus ventris generosi, rex effudit gentium.

Nobis natus nobis datus, ex intacta virgine & in mundo conuersatus, sparso verbi semine: sui moras incolatus miro clausit ordine.

In supremæ nocte cęnæ, recumbens cũ fratrib': obseruata lege plene, cibis in legalib': cibũ turbæ duodenę, se dat suis manibus.

Verbum caro panem verum: verbo carnem efficit: fitque sanguis Christi merum, & si sensus deficit: ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit.

Tantum ergo sacramentum, veneremur cernui: & antiquum documentum, nouo cedat ritui: præstet fides supplementum, sensuum defectui.

Genitori genitoq; laus, & iubilatio: salus honor virtus quoq;, sit & benedictio: procedenti ab vtroq; cõpar sit laudatio. Amẽ. ℣. Panẽ de cęlo ꝑstitisti eis. ℟. Oẽ delectamentũ in se habentẽ. Ad mag. Añ. O quam suauis est dñe spũs tuus, qui vt dulcedinẽ tuã in filios demonstrares, pane suauissimo de cœlo ꝑstito, esurientes reples bonis, fastidiosos; diuites dimittis inanes. Oratio.

DEus q nobis sub sacramento mirabili passionis tuæ memoriã reliquisti: tribue quæsum' ita nos corporis & sanguinis tui sacra mysteria venerari, vt redemptionis tuæ fructum in nobis iugiter sentiam'. Qui vi.

¶ Ad cõplet. sup psal. aña. Miserere. ps. Cõ inuoca. cũ cæteris. Ad nũc dimit. aña. Hal'ah. Panis quem ego dedero, hal'. caro mea est pro mundi vita: hal'ah: hal'a. Ad matuti. inui. Christum regẽ adoremus dominantẽ gentib': Qui se mãducantibus dat spũs pinguedinẽ. ps. Venite. Hym.

SAcris solẽnijs iũcta sint gaudia: & ex ꝑcordijs sonẽt præconia:

conia: recedat vetera, noua sint omnia: corda, voces, & opera.
Noctis recolit cena nouissima: qua Christ' credit agnū & azyma dedisse fratribus, iuxta legitima, priscis indulta patribus.
Post agnū typicū expletis epulis: corpus dñicum datum discipulis: sic totū oībus q totum singulis eius fatemur manibus.
Dedit fragilibus corporis ferculum: dedit & tristibus sanguinis poculū: dicēs accipite quod trado vasculum: oēs ex eo bibite.
Sic sacrificium istud instituit: cuius officium committi voluit solis presbyteris: quibus sic congruit: vt sumant & dent cæteris.
Panis angelicus fit panis hominū: dat panis cęlicus figuris terminū: o res mirabilis mādūcat dñm: pauper, seruus, & humilis.
Te trina deitas vnaq; poscimus quæ sic nos visitas sicut te colimus: per tuas semitas duc nos quo tendimus ad lucem quā inhabitas. Amen. In j. noctur. añ. Fructū salutiferū gustandū dedit dñs mortis suę tempore. ps. Beat' vir. I. Añ. A fructu frumēti & vini multiplicati fideles in pace Christi requiescūt. ps. Cū inuocarem. I. Añ. Cōmunione calicis quo de' ipse sumit, nō vitulorū sanguine cōgregauit nos dñs. ps. Conserua. 4. ℣. Panem cœli dedit eis. ℟. Panē angelorum manducauit homo. Lcō j.
Exo: 12. Dixit quoq; dñs ad Moysen & Aaron in terra Ægypti. Mensis iste vobis principiū mēsium: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad vniuersum cętū filiorum Israel: & dicite eis. Decima die mensis huius tollat vnusquisq; agnū per familias & domos suas. Sin autē minor est numer' vt sufficere possit ad vescendum agnū, assumet vicinū suū qui cōiunct' est domui eius iuxta numerū animarū q̄ sufficere possint ad esum agni. Erit aūt agn' absq; macula, masculus, anniculus. Iuxta quē ritum tolletis & hędū: & seruabitis eū vsq; ad quartādecimā diē mensis huius. Immolabitq; eū vniuersa multitudo filiorum Israel ad vesperā. Et sumēt de sanguine eius, ac ponēt sup vtrūq; postem: & in superliminarib' domorū, in quibus comedent illū. Et edent carnes nocte illa assas igni: & azymos panes cū lactucis agrestibus. ℟. Immolabit hędum multitudo filiorū Israel ad vesperā paschæ. Et edent carnes & azymos panes. ℣. Pascha nostrū immolatus est Christus, itaq; epulemur in azymis sinceritatis & veritatis. Et. L. ij.
Cum loqueretur Aaron ad omnem cętum filiorum Israel: Exo. 16.
respexerunt ad solitudinem. Et ecce gloria dñi apparuit in nube. Locutus est aūt dñs ad Moysen dicēs. Audiui murmurationes filiorum Israel. Loquere ad eos. Vespere comedetis carnes: & mane saturabimini panibus:

 scie-

scietisq; q ego sum dñs deus vester. Factum est ergo vespere, & ascendẽs coturnix cooperuit castra: mane quoque ros iacuit per circuitũ castrorũ. Cũq; operuisset superficiem terræ: apparuit in solitudine minutum: & quasi pilosum ĩ similitudinem pruinæ sup terrã. Quod cũ vidissent filij Israel: dixerunt adinuicem. Man hu? Quod significat. Quid est hoc? Ignorabant enim quid esset. Quibus ait Moyses. Iste est panis quem dñs dedit vobis ad vescendũ. ℟. Comedetis carnes & saturabimini panibus. Iste est panis quem dedit vobis dñs ad vescendum. ℣. Nõ Moyses dedit vobis panem de cœlo: sed pater meus dat vobis panem de cęlo verum. Iste. Lectio iij.

CVm venisset in desertum Elias, & sederet subter vnã iuniperũ, petiuit aĩę suæ, vt moreretur, & ait: Sufficit mihi dñe: tolle aĩam meam: neq; enim melior sum q̃ pr̃es mei. Proiecitque se, & obdormiuit in vmbra iuniperi: & ecce angelus dñi tetigit eum, dixitq; illi. Surge, comede. Respexit, & ecce ad caput suum subcineritius panis, & vas aquę. Comedit ergo & bibit, & rursum obdormiuit. Reuersusque est angelus dñi secũdò, & tetigit eum: dixitq; illi. Surge, comede: grãdis enim tibi restat via. Qui cũ surrexisset, comedit & bibit & ambulauit ĩ fortitudine cibi illius quadraginta diebus & quadraginta noctibus vsq; ad mõtẽ Dei Oreb. ℟. Respexit Elias ad caput suũ subcineritiũ panẽ, qui surgẽs, comedit, & bibit: Et ambulauit in fortitudine cibi illius Vsq; ad montem Dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in ęternũ. Et. Gloria. Vsque. In ij. noct. añ. Memor sit dñs sacrificij nr̃i, & holocaustũ nr̃m pingue fiat. ps. Exaudiat. 5. Aña. Parat nobis mensa dñi aduersus oẽs qui tribulãt nos. ps. Dñs regit. 7. Aña. In voce exultationis resonẽt epulãtes ĩ mẽsa dñi. ps. Queadmodum. 13. ℣. Cibauit eos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle saturauit eos. L. iiij. Sermo sctĩ Thomæ de Aquino.

IMmensa diuinæ largitatis beneficia exhibita populo Christiano: inęstimabilẽ ei cõferunt dignitatem. Neque enim est, aut fuit aliquãdo, tã grandis natio, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut adest nobis deus noster. Vnigenitus siquidẽ Dei filius, suæ diuinitatis volens nos esse participes, nostrã naturã assumpsit: vt hoĩes Deos faceret, factus homo, & hoc insuper qd de nostro assumpsit, totũ nobis contulit ad salutẽ. Corpus nanq; suũ pro nostra reconciliatione in ara crucis, hostiam obtulit Deo prĩ, & sanguinẽ suũ fudit in pretiũ simul & lauacrũ: vt redempti à miserabili seruitute, à peccatis omnibus mũdaremur. ℟. Panis quẽ ego dabo caro mea est pro

mundi

mūdi vita: litigabāt ergo iudęi dicentes. Quomodo pōt hic nobis dare carnē suam ad manducandū? ℣. Locutus est populus contra dn̄m aīa nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo Quo. Le.v.

VT autem tanti beneficij iugis in nobis maneret memoria, corpus suū in cibum, & sanguinē suū in potū sub specie panis & vini sumēdū fidelibus dereliquit. O preciosum & admirandū conuiuiū salutiferū: & omni suauitate repletum. Quid enim hoc conuiuio pretiosius esse pōt? in quo non carnes vitulorū & hircorū, vt olim in lege, sed nobis sumēdus proponitur Christus verus deus. Quid hoc sacramento mirabilius? In ipso nāq; panis & vinū in corpus & sanguinē Christi substantialiter conuertunt. Ideo Christ⁹ deus & homo pfect⁹, sub modici panis; & vini specie cōtinet. ℟. Cœnātibus illis, accepit Iesus panē, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait, Accipite & comedite, hoc est corpus meū. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eius vt saturemur? Accipite &. Lectio vj.

MAnducatur itaq; a fidelibus, sed minime lacerat quinimmo diuiso sacramento integer sub qualibet diuisionis particula perseuerat. Accidentia etiā sine subiecto ī eodē existunt (vt fides locum habeat) dū visibile inuisibiliter sumit sub aliena specie occultatum: & sensus a deceptione immunes reddātur q de accidentibus iudicāt sibi notis. Nullū etiā sacramentum est isto salubrius, quo delent pctā, virtutes augent, & mens oīum spiritualiū charismatū abundātia impinguat. Offertur etiā in ecclesia pro viuis & mortuis, vt oībus prosit, quod est pro salute omniū institutū. ℟. Accepit Iesus calicem postq̄ cœnauit, dicens: hic calix nouū testamentū est in meo sanguine, Hoc facite ī meā cōmemorationē. ℣. Memoria memor ero, & tabescet in me aīa mea. Hoc. Gloria. Hoc.

In iij. noct. an̄. Introibo ad altare dei, sumā Christū q renouat iuuentutē meam ps Iudica. 13. An̄a. Cibauit nos dn̄s ex adipe frumenti, & de petra melle saturauit nos. ps. Exultate Deo. 26. An̄. Ex altari tuo dn̄e Christum sumimus, in quē cor & caro nostra exultāt. ps. Quā dilecta. 27 ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinum lætificet cor hominis.

Secundum Ioannem. Lectio vij. ca. 6.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis & turbis iudęorū. Caro mea vere est cibus & sanguis meus vere est potus. Et rel. Hom. beati Augusti. epi.

CUm enim cibo & potu id appetant homines vt non esuriant neq; sitiant, hoc veraciter non præstat nisi iste cibus & potus, qui eos a quibus sumit immortales & incorruptibiles facit: id

est

est ipsa societas sanctorum vbi pax est & vnitas plena atq; perfecta. Propterea quippe sicut ante nos intellexerunt homines dei: dñs noster Iesus Christus corpus & sanguinē suum nobis in eis rebus commendauit, quæ ad vnū aliquid redigunt̃: Ex multis nāq; granis vnus panis ꝯficit̃: & ex multis racemis vinum in vnū cōfluit. ℟. Qui manducat meā carnē & bibit meū sanguinem. In me manet & ego in illo: ℣. Nō est alia natio tā grandis: q̃ habeat Deos appropinquantes sibi: sicut deus nr̃ adest nobis. In me manet & ego. Lctõ viii.

DEniq; iam exponit quomodo id fiat quod loquitur: & quid sit māducare corp⁹ eius & sanguinē bibere. Qui inquit manducat meā carnem & bibit meū sanguinē: in me manet & ego in illo. Hoc est ergo māducare illā escam & illū bibere potum: in Christo manere, & illū manentem in se habere. Ac per hoc qui nō manet in Christo & in quo nō manet Christus: proculdubio nō māducat eius carnem spiritualiter, licet carnaliter & visibiliter premat dentibus sacramenta corporis & sanguinis Christi: sed magis tantę rei sacramentum ad iudicium sibi manducat & bibit, qui immundus pręsumit ad Christi sacramenta accedere, quæ alius non digne sumit, nisi q mundus est. De quibus dicitur, Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. ℟. Misit me pater viuens: & ego viuo propter patrem. Et qui māducat me, viuit propter me. ℣. Cibauit eum dñs pane vitæ & intellectus. Et. Lctõ ix.

SIcut misit me inquit pater viuens, & ego viuo propter patrem: & qui manducat me, & ipse viuit propter me. Nō enim filius participatione pr̃is fit melior, qui est natus æqualis: sicut participatione filij per vnitatem corporis & sanguinis, quam illa manducatio potatioque significat, nos efficit meliores. Viuim⁹ ergo nos pp ipsum manducantes eū: id est per ipsum accipientes vitā ęternā, quā nō habemus ex nobis. Viuit aūt ipse propter patrē missus ab eo, q̃a semetipsum exinaniuit factus obediens vsq; ad mortē: mortem aūt crucis. ℟. Vnus panis & vnum corpus multi sumus. Omnes qui de vno pane & de vno calice participam⁹. ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi deus, q habitare facis vnanimes in domo. Omnes. Gloria patri. ℣. Comedi fauū cum melle meo, ℟. Bibi vinum meū cum lacte meo. In lau. aña.

SApientia ædificauit sibi domum, miscuit vinū & posuit mensam, halah. ps. Dñs regnauit. 49. Añ. Angelorū esca nutriuisti populū tuū, & panē de cœlo præstitisti eis, hal. ps. Iubilate. 46. Añ. Pinguis ē panis Christi, & prębebit delitias regibus, hale-

halah, ps. Deus deus meus. 18.
Añ. Sacerdotes Dei incensum &
panes offerũt Deo, halla. Canti.
Benedicite 49. Aña. Vincẽti da-
bo manna absconditum & no-
men nouũ. halla. ps. Lauda. 46.
Cap. Dominus Iesus. Hymnus.
VErbum supernũ prodiens,
nec patris linquens dexte-
ram: ad opus suum exiens, ve-
nit ad vitæ vesperam.
In mortem à discipulo, suis tra-
dendus ęmulis: prius in vitę fer-
culo, se tradidit discipulis.
Quibus sub bina specie, carnẽ
dedit & sanguinem: vt duplicis
substantię, totũ cibaret hoĩem.
Se nascẽs dedit sociũ, conuescẽs
in eduliũ, se moriens in preciũ,
se regnans dat in præmium.
O salutaris hostia, quę cęli pan-
dis ostium: bella premunt ho-
stilia, da robur, fer auxilium.
Vni trinoq; dño, sit sempiterna
glĩa, qui vitã sine termino, nobis
donet ĩ patria. Amen. ℣. Posuit
fines tuos pacem. ℟. Et adipe
frumenti satiat te. Ad Bñs. Añ.
Ego sum panis viuus qui de cęlo
descendi: siquis mãducauerit ex
hoc pane, viuet ĩ ęternũ, halah.
Oratio vt supra, in primis vespe.
¶ Ad primã & ad alias hor. añæ
lau. ℟. Iesu Chrẽ. ℣. Qui nat⁹.
Iste ℣. dicatur per totam octau.
ñ de ipsa agitur. Ad tertiã. cap.
Dñs Iesus. ℟. Panem cęli dedit
eis, haleluiah, haleluiah. ℣. Pa-
nem angelorũ manducauit ho-
mo, Halah. Gloria. Panem. ℣.
Cibauit eos ex adipe frumenti.
℟. Et de petra. Ad sextam cap.
QVotiescunq; manducabi- j. co. 11
tis panẽ hunc: & calicẽ bi-
betis, mortem domini annun-
ciabitis donec veniat. ℟. Ciba-
uit eos ex adipe frumenti, Hale-
luiah, hal. ℣. Et de petra melle
saturauit eos. Halah. Gloria.
Cibauit. ℣. Educas. Ad ix. cap.
QVicunq; mãducauerit pa- j. co. 11.
nem & biberit calicem dñi
indigne: reus erit corporis &
sanguinis domini. ℟. Educas
panem de terra, Haleluiah, hal.
℣. Et vinum lætificet cor ho-
minis. Halah. Gloria. Educas.
℣. Posuit fines tuos pacem. ℟.
Et adipe frumenti satiat te. ℟.
¶ Ad vesp. sup psal. an. Sapientia
ędificauit. ps. Dixit dñs. 35. Cõ-
fitebor. Credidi. 36. Beati om-
nes. 36. Lauda Ierusalem. Cap.
Hym. ℣. vt ĩ j. vesp. Ad Mag. Añ.
O sacrũ ꝯuiuiũ in quo Christus
sumitur: recolit memoria passio
nis eius, mẽs implet grã: & futu-
ræ gloriæ nobis pign⁹ dat, halla,
hal. Oro Deus qui nobis sub.
¶ Infra octa: & in octa. corporis
Chri oĩa festa occurrẽtia trans-
feruntur exceptis festis natiuit.
sancti Ioãnis Baptistę & aplorũ
Petri & Pauli de quibus matri
ecclesiæ ꝯformamur, & oĩa fiunt
sm rubricã octauarum paschæ.
¶ Ad matut. inuit. sicut ĩ die. ix.
psal. cũ vna añ. & tribus lectionib⁹
sicut in aliis octa Ad Bñs. Aña.
Ego sum panis viuus qui de cęlo
descen-

descēdi: qui mãducat ex hoc pane viuet in ęternũ. Ad Mag. Añ. Memoriã fecit mirabilium suorum misericors & miserator dominus, escã dedit timentibus se.

FERIA VI.

Act. 9. post festũ corporis Chri. Lctõ j.

FActũ est autē vt Petrus dum transiret vniuersos deueniret ad sctõs q habitabãt Lyddę. Inuenit aũt ibi hoĩem quēdam noĩe Æneã: ab annis octo iacentē in grabato: qui erat paralyticus. Et ait illi Petr⁹. Ænea, sanet te dñs Iesus Christus. Surge & sterne tibi. Et cõtinuo surrexit. Et viderũt eum oēs q habitabãt Lyddę, & Saronę qui ↄuersi sunt ad dñm. In Ioppe autē fuit q̃dã discipula noĩe Tabitha: quę ĩterpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operib⁹ bonis & eleemosynis quas faciebat. Factum est aũt in diebus illis: vt infirmata moreretũ. Quã cum lauissent posuerunt eã in cęnaculo. Lctõ ij. Cum aũt prope esset Lydda ab Ioppe, discipuli audientes quia Petrus esset in ea: miserunt duos viros ad eum rogantes: ne pigriteris venire vsque ad nos. Exurgens autem Petrus: venit cum illis. Et cum aduenissent, duxerunt illum in cœnaculum: & circunsteterunt omnes viduæ flentes & ostendentes ei tunicas & vestes quas faciebat illis Dorcas. Eiectis autem omnibus foras Petrus ponens genua orauit: & conuersus ad corpus dixit. Tabitha surge. At illa aperuit oculos: & viso Petro resedit. Dans autē illi manum erexit eam. Et cum vocasset sanctos & viduas: assignauit eam viuam. Notum autem factum est per vniuersam Ioppen: & crediderunt multi in domino.

Cyrillus super Ioannē. Lctõ iij.

Qui venit ad me, inquit, dominus non esuriet, & qui credit in me, non sitiet vnquam. Quid igitur Christ⁹ pollicetur? Quid credentibus affert? Corruptibile certe nullum, sed benedictionem, quam cõmunicationi corporis atq; sanguinis Christi assequimur. Vnde ad eam incorruptionem integre reducemur, vt cibo & potu corporali nõ indigeamus. Viuificat enim corpus Christi, & ad incorruptionem sua participatione reducit. Non enim alterius cuiusdam, sed ipsius vitæ corpus est, virtutem incarnati verbi retinens, & plenum potestate illius, quo vniuersa & viuunt, & sũnt.

SABBATHO. Lectio prima.

ET illi quidem q̃ dispersi fuerant à tribulatione quæ facta fuerat sub Stephano: perambulauerũt vsq; Phenicem & Cyprum & Antiochiã: nemini loquentes verbũ nisi solis iudæis. Erant autē quidã ex eis viri Cyprij, & Cyrenei. Qui cum introissent Antiochiã loquebantur & ad græcos: annunciantes dñm Iesum. Et erat manus dñi cũ eis mul- Act. 11.

multusq; numerus credentium conuersus est ad dñm. Lctõ ij. Peruenit aũt sermo ad aures ecclesię quę erat Hierosolymis super istis: & miserunt Barnabam vsq; ad Antiochiã. Qui cũ peruenisset & vidisset gratiã Dei: gauisus est & hortabaẽ oẽs in proposito cordis permanere in dño: quia erat vir bonus & plenus spiritu sancto & fide: & apposita est multa turba à dño. Profectꝰ est aũt Tharsum vt quęreret Saulum. Quem cũ inuenisset perduxit Antiochiã. Et annum totũ cõuersati sunt ibi in ecclesia: & docuerunt turbã multam, ita vt cognominarẽtur primum Antiochię discipuli Christiani.
Cyrillus super Ioannẽ. Lctõ iij. Sciant igiẽ baptizati homines, & diuinę gratię participes facti, si rarius in ecclesiã ꝓficiscanẽ, & longo temporũ spatio ꝓpter simulatam religionẽ mistice cõmunicare Christo recusent, ab æterna se vita procul depellere. Quippe recusatio huiusmodi, quamuis ex religione proficisci videatur, & scandalũ facit, & laqueos instruit. Quare oportet omnibus viribus à pctõ mundari, & recte viuendi iactis fundamentis magna cum fiducia ad sumendã vitã concurrere: sed variæ sunt diaboli multiplicesque insidiæ. Quare demus operã modo, vt vinculis eius abruptis, & iugo seruitutis peccatorum excusso, in timore dñi seruiamus: & vt carnis voluptate per continentiã superata, ad cœlestiam gratiã accedamus.

DOMINICA infra octa. corporis Christi. L. j.

Vltifarie multisque modis olim deus loquens patribus in ꝓphetis, nouissime diebus istis locutus est nobis in filio, quẽ ꝯstituit hęredẽ vniuersorum, per quem fecit & sęcula. Qui cum sit splendor gloriæ & figura substãtię eius, portansq; omnia verbo virtutis suæ, purgationẽ peccatorũ faciens, sedet ad dexteram maiestatis in excelsis: tanto melior angelis effectꝰ, quãto defferentius prę illis nomẽ hęreditauit. Cui enim dixit aliquãdo angelorũ. Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum, Ego ero illi ĩ patrem: & ipse erit mihi in filiũ? Lectio ij. Et cum iterũ introducit primogenitum in orbẽ terrę, dicit, Et adorent eum oẽs angeli Dei. Et ad angelos quidẽ dicit: Qui facit angelos suos spiritꝰ: & ministros suos flãmã ignis. Ad filium aũt, Thronus tuꝰ deus in sęculũ sęculi: virga ęquitatis: virga regni tui. Dilexisti iustitiã & odisti iniquitatẽ: ꝓpterea vnxit te deus, deus tuꝰ oleo exultationis præ participibus tuis. Lctõ iij. Et, Tu in principio dñe terram fundasti: & opera manuum tuarũ sunt cęli. Ipsi peribũt, tu autẽ permanebis, & oẽs vt vestimentum

Heb. 1.

tum

tum veterascét. Et velut amictũ mutabis eos & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Ad quem aũt angelorũ dixit aliquando, Sede à dextris meis, Quoadusq; ponã inimicos tuos scabellum pedũ tuorum? Nõnne oẽs sunt administratorij spiritus: in ministeriũ missi propter eos qui hæreditatẽ capiẽt salutis? Cyprianus in sermo. de cæna dñi. Lect. iiij.

FInem legalibus cæremonijs impositurus dñs noster Iesus Christ' parari sibi voluit pascha: & ex consuetudine legis ea quęri quę solennitas exigebat, agnum assum, panes azimos, & lactucas agrestes. Non oportet esse fermẽtarios noui testamenti ministros, puras sincerasq; mentes, sanctumq; erit conuiuiũ in verũ crucis boni odoris assatio, omnẽ excoquet carnalium sensuum cruditatẽ, & induret, solidetq; mentis affectus, nec in ecclesiæ sanctæ sacrificio vlla sit macula: sed pura simplicitas & innocentia vitæ, in vna ecclesiæ catholicæ domo, à fidelibus de Ægypto egrediẽtibus, transito mari rubro, lotis Christi sanguine affectibus offeratur. Lect. v.

Cœna itaque disposita inter sacramentales epulas obuiarunt sibi instituta antiqua & noua, & cõsumpto agno quẽ antiqua traditio ꝓponebat, inconsumptibile cibum magister apponit discipulis. Nec iam ad elaborata impensis & arte conuiuiã populi inuitantur, sed immortalitatis alimonia datur, à cõmunibus cibis differens, corporalis substãtiæ retinens speciem: sed virtutis diuinę inuisibili efficiẽtia probans adesse præsentiam. Significata olim à tempore Melchisedech prodeunt sacramenta, & filijs Abrahę facientibus opera eius, summ' sacerdos panem profert & vinum. Lect. vj.

Hoc est, inquit, corpus meum. Manducauerant & biberant de eodem pane, sm formã visibilẽ, sed ante verba illa, cibus ille cõmunis, tantũ nutriendo corpori cõmodus erat: sed ex quo à dño dictum est, hoc facite in meam cõmemorationem, hæc est caro mea, & hic est sanguis me', quotiescunq; his verbis & hac fide actum est, panis iste substantialis, & calix, benedictione solenni sacratus, ad totius hominis vitam salutemq; proficit, simul medicamentum & holocaustũ ad sanandas infirmitates, & purgandas iniquitates existens.

Secundum Ioannem Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis, & turbis iudęorum. Ego sum panis vitę. Patres vestri mãducauerũt manna in deserto & mortui sunt. ca. 6.

Et rel. Hom. beati Cyrilli epi.

Liquido in istis videre licet qđ ab Isaia prædictum est. Apparui non quęrentibus me: inuentus sum à non inuestigantibus me.

Omnibus

Omnibus enim orationis vela minib' remotis aperte seipsum ostēdit dicens: ego sum panis vitę, vt discerent si mortē effugere vellēt, necesse esse illo pane participare, q̃ mortē solus & interitum potest destruere, Id enim opus proprium vitæ est. L. viij.

Verum quoniam manna de cælo patribus suis pluisse contendentes, panem verũ qui de cælo descendit, id est filiũ Dei, nõ suscipiebant: necessario figuræ ad veritatē collationem subiecit, vt hinc discant non illum, sed eum esse panē de cęlo, quem periculo rerum, ita iure & esse, & appellari percepimus. Nam vestri maiores, ait, quãuis manna comedissent: naturæ tamen concesserunt, breue corporaleq; alimentum inde cõsequentes Lect. ix.

Imaginē aũt atq; vmbram panis veri manna fuisse, & nobis in superioribus dictũ est latius & psalmista in spũ clamat, panem Angelorum mãducauit homo. Videtur enim hæc de maioribus suis dixisse, vere autē potius de nobis dixit. Furoris enim penitus plenũ est, angelos (qui natura incorporei sunt) rudiore vti alimento putare: patrocinioque indigere cibi, queãdmodũ animata hęc & terrestria corpora. Quomodo igitur maiores iudæorum panem hunc angelorum spiritalem comederunt? Cõspicuum igitur est, quoniam Christi, qui vniuersa continet & nutrit, figura q̃dam erat manna sensibile. Ad memo. in lau. Ana. Amen amen dico vobis, Nisi manducaueritis carnē filij hominis, & biberitis eius sanguinem: non habebitis vitam in vobis. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinum lętificet. Oratio.

Deus in te sperantium fortitudo, adesto propitius inuocationibus nostris, & quia sine te nihil potest mortalis infirmitas, præsta auxilium gratię tuę: vt in exequendis mandatis tuis, & voluntate tibi & actione placeamus. Per dominũ Ad memor. in vesper. Ana. Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem habet vitam ęternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die. ℣. Cibauit eos. Oratio, vt supra.

FERIA II. Lectio prima.

Erant autem in ecclesia quæ erat Antiochię, Prophetę & Doctores: in quibus Barnabas & Simon qui vocabat niger & Lucius Cyrenẽsis & Manahem qui erat Herodis Tetrarchæ Collactaneus & Saulus. Ministrãtib' aũt illis dño & ieiunantibus dixit illis spũs sanctus. Segregate mihi Saulũ & Barnabã in opus ad quod assumpsi eos. Tunc ieiunãtes & orãtes, imponentesque eis manus: dimiserunt illos. Et ipsi qdem missi à spiritu sancto abierunt Seleuciã, & inde nauigauerunt Cyprum. Et cum venissent Salaminam: predicabant Act. 13.

verbum

verbum Dei in synagogis iudęorum. Habebant autem, & Ioannem in ministerio. Lectio ij.

Et cũ perambulassent vniuersam insulam vsq; Paphum, inuenerunt quendá virum magum pseudo prophetam iudęum, cui nomen erat Barieu qui erat cum proconsule Sergio Paulo viro prudente. Hic accersitis Barnaba & Paulo: desiderabat audire verbum Dei. Resistebat autem illis Elymas magus: sic enim interpretat' nomẽ eius, quærens auertere proconsulem á fide. Saulus aũt qui & Paulus: repletus spiritu sancto intuens in eum dixit: O plene omni dolo & omni fallacia fili diaboli: inimice oĩs iustitiæ: non desinis subuertere vias dñi rectas? Et nunc ecce manus domini super te, & eris cęcus non videns solem vsque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo & tenebrę: & circumiens quęrebat qui ei manũ daret. Tunc proconsul cum vidisset factũ credidit, admirans super doctrina dñi. Cyprianus in serm. de cœna dñi. Lectio iij.

Manifestata est etiam ĩ hac dñica cæna spiritualis & corporalis cibi distantia, aliud fuisse quod prius est appositũ & consumptũ, aliud quod à magistro datũ est & distributum. Quãdiu cibi illi q ad diẽ festũ erãt parati, à cõuescentibus apostolis sumebantur veteris paschæ agebatur memoria: necdũ Iudas ad veterẽ vitam ptinẽs diabolo inuadente & occupãte amicũ eius egredi cogebatur. Sed vbi sacrũ cibũ mens perfida tetigit, & scæleratum os panis sanctificat' intrauit: parricidalis animus vim tanti sacramenti non sustinẽs, quasi palea de area exufflatus est, & pręceps cucurrit ad proditionem & prę ciũ, ad desperationẽ & laqueũ.

FERIA III. Lectio prima.

Paulus & Barnabas morabantur Lystris. Et quidá vir Lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex vtero matris suæ: qui nunquá ambulauerat. Hic audiuit Paulũ loquentẽ. Qui intuitus eũ, & videns quia fidẽ haberet vt saluus fieret: dixit magna voce. Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit: & ambulabat. Turbæ aũt cum vidissent quod fecerat Paulus: leuauerũt vocẽ suã lyaconice dicentes. Dij similes facti hominibus descẽderũt ad nos. Et vocabant Barnabam, Iouem: Paulũ vero Mercurium, quoniam ipse erat dux verbi. Sacerdos quoque Iouis, qui erat ante ciuitatẽ: tauros & coronas ante ianuas afferens cum populis volebat sacrificare. Lect. ij.

Act. 14.

Quod vbi audierunt apostoli Barnabas: & Paul', cõcisis tunicis suis, exilierunt in turbas clamãtes & dicentes. Viri quid hoc facitis? Et nos mortales sumus similes vobis hoĩes, annunciãtes vobis, ab his vanis conuerti ad Deũ viuum, qui fecit cælum & terrã,

& terram, & oīa quæ in eis sunt, qui in præteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi vias suas. Et quidem non sine testimonio semetipsum reliquit benefaciens, de cœlo dans pluuias & tempora fructifera: implēs cibo & lætitia corda eorum. Et hęc dicentes, vix sedauerunt turbas ne sibi immolarent.

Cypria. i ser. de cœna dñi. Lectio iij.

Panē angelorum sub sacramento manducamus in terris, eundē sine sacramento manifestius edemus in cælis, nō ministerio corporali sæpe repetitis actionibus ad eadem reuertentęs, sed cōsummato sacerdotio nostro, erit & permanebit perpetua & stabilis implens & reficiens nos sufficientia, qua proferet se palā absq; vllis tegumētis, & oībus cōspicabilis, summi p̄sentia sacerdotis. Sacramēta quidē, quātum in se est, sine propria esse virtute nō possunt, nec vllo modo diuina se absentat maiestas misterijs, sed quamuis ab indignis se sumi vel contingi sacramenta p̄mittant, nō possunt tñ spūs esse participes, quorum infidelitas vel dignitas tantæ sanctitudini ꝯtradicit. Ideoq; alijs sunt hæc munera, odor vitæ in vitā, alijs odor mortis in mortē, quia omnino iustū est, vt tanto priuent' beneficio cōtēptores.

FERIA IIII. Lectio prima.

Act. 15. ET quidā descendentes de Iudæā docebāt fratres, q̄a nisi circuncidamini secundum morem Moysi non potestis saluari. Facta ergo seditione non minima Paulo & Barnabę aduersus illos: statuerunt vt ascenderent Paulus & Barnabas: & quidam alij ex alijs ad apostolos & presbyteros in Ierusalem super hac quæstione. Illi ergo deducti ab ecclesia pertransibant Phęnicem & Samariam, narrantes conuersionem gentium: & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. Cum autem venissent Ierosolyman suscepti sunt ab ecclesia & ab apostolis & senioribꝰ: annunciantes quanta deus fecisset cum illis. Lectio secūda.

Surrexerunt autem quidam de hæresi pharisæorū qui crediderunt dicentes: quia oportet circuncidi eos, p̄cipere quoque seruare legē Moysi. Cōuenerunt q; apostoli & seniores videre de verbo hoc. Cum aūt magna conquisitio fieret: surgens Petrus dixit ad eos. Viri fratres, vos scitis q̄m ab antiquis diebus deus in nobis elegit per os meum audire gentes verbū euangelij & credere: & q̄ nouit corda deus testimonium perhibuit: dās illis spiritum sanctum sicut & nobis: & nihil discreuit inter nos & illos fide purificās corda eorū. Nunc ergo quid tentatis Deum imponere iugum super ceruices discipulorum, qđ neq; nos neq; p̄res nr̄i portare potuimus? Sed p̄ gratiam dñi Iesu Christi credimus

saluari quemadmodum & illi.
Cypria. in ser. de cœna dñi. L. iij.
Esus igitur carnis Christi quędam auiditas est & quoddam desiderium manendi in ipso, per quod sic imprimimus & eliquamus in nobis dulcedinem charitatis, vt hęreat palato nro & visceribus sapor dilectionis infusus, penetrans & imbuens oẽs animæ corporisq; recessus. Potus & esus ad eãdem pertinent rationem, quibus sicut corporea nutritur substãtia, & viuit, & incolumis perseuerat, ita vita spiritus hoc ꝓprio alimento nutritur: & quod est esca carni, hoc animæ est fides: quod cibus corpori hoc verbum spiritui, excellentiori virtute peragens æternaliter, quod agunt alimenta carnalia temporaliter & finaliter.

¶ In octa corporis Chri. Lect. j.

Act. 15.

Acuit autem omnis multitudo: & audiebant Barnabã & Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa & prodigia in gentibus per eos. Et postquam tacuerunt respondit Iacobus dicens. Viri fratres audite me. Simõ narrauit quemadmodum primum deus visitauit sumere ex gentib' populum nomini suo: & huic concordant verba prophetarum sicut scriptum est. Post hæc reuertar & reædificabo tabernaculum Dauid, qđ decidit, & diruta eius reædificabo: & erigam illud: vt requirant cęteri hominum dñm, & omnes gentes super quas inuocatum est nomen meum dicit domin' faciẽs hęc. Lectio ij.

N otũ à sęculo est domino opus suum. Propter quod ego iudico non inquietari eos qui ex gentibus conuertuntur ad Deum: sed scribere ad eos vt abstineant se à cõtaminationibus simulacrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine. Moyses enim à tẽporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum prędicent synagogis: vbi per omne sabbathum legitur. Lectio iij.

Tunc placuit apostolis & senioribus cum omni ecclesia eligere viros ex eis: & mittere antiochiã cum Paulo & Barnaba: iudã qui cognominabatur Barsabas & Sylam viros primos in fratrib': scribentes ꝑ manus eorum. Apostoli & seniores fratres, his qui sunt antiochiæ & Syrię & Cilicię fratribus ex gentibus salutẽ. Qm̃ audiuimus quia quidam ex nobis exeuntes turbauerunt vos verbis euertẽtes animas vestras, quibus non mandauimus: placuit nobis collectis in vnum eligere viros & mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba & Paulo hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine dñi nri Iesu Christi. Misimus ergo iudam & Sylam: qui & ipsi vobis verbis referent eadem.

¶ Augustin' sup Ioãnẽ. L. iiij.

Clamat dominus noster Iesus

sus Christus, Ego sum panis vitę. Et vnde illi superbiebant? pſes vestri (inquit) manducauerūt manna & mortui sunt. Quid est vnde ſupbitis? Manducauerunt mãna & mortui sunt. Quare manducauerunt & mortui sunt? Quia qđ videbant credebãt, & quod nõ videbant non intelligebant, ideo patres vestri quia similes estis illis. Nã quantum ptinet fratres mei ad mortem istam visibilem & corporalem, nunquid nos non moriemur, qui manducamus panem de cęlo descendentem? Lect. v. Sic sunt mortui illi, quẽadmodum & nos sum⁹ morituri; quãtum attinet vt dixi ad mortem huius corporis, visibilẽ atq; carnalem. Quantum aũt pertinet ad illam mortem, de qua tenet dñs qa mortui sunt patres istorum, mãducauit manna & Moyses, manducauit & Aaron, manducauerunt ibi multi, qui dño placuerunt & mortui non sunt. Quare? Quia visibilem cibum spiritualiter intellexerunt, spiritualiter esurierunt, spiritualiter gustauerunt, vt spiritualiter satiarentur. Nam & nos hodie accepimus visibilem cibum, sed aliud est sacramentum aliud est virtus sacramenti. Lectio sexta. Quã multi de altari accipiunt & moriuntur: & accipiendo moriuntur? Vnde dicit Apostolus. Iudiciũ sibi manducat & bibit. Non enim buccella dñica venenō fuit Iudæ, & tamẽ accepit: & cum accepit, in eum inimicus intrauit, nõ quia malum accepit: sed qa bonum male malus accepit. Videte ergo fratres, panem cælestem spiritualiter manducate, innocetiam ad altare portate. Peccata & si sint quotidiana, non sint mortifera. Lect. vij.

EXponens nobis Apostolus Paulus hũc panem, Vnus panis, inquit, vnũ corpus multi sumus. O sacramẽtũ pietatis, o signũ vnitatis, o vinculũ charitatis. Qui vult viuere, habet vbi viuat, habet vnde viuat. Accedat, credãt, incorporetᷣ: vt viuificetur. Non abhorreat à cõpage mẽbrorũ qđ resecari mereatur: nõ sit distortũ, de quo erubescatur. Sit pulchrũ, sit aptum, sit sanum, hæreat corpori, viuat Deo de Deo. Nunc laboret in terra: vt postea regnet ĩ cęlo. Lectio viij. Hunc itaq; cibum & potum, societatem vult intelligi corporis & membrorum suorum, quod est sancta ecclesia in prædestinatis & vocatis, & iustificatis, & glorificatis, sanctis, & fidelibus eius: quorum ptimum iam factum est, id est prędestinatio: secundum & tertium, & factum est, & fit & fiet, id est vocatio & iustificatio: quartum vero nunc in spe est, in re autem futurum est, id est glorificatio. Lect. ix. Huius rei sacramentum, id est vnitatis corporis & sanguinis Christi, alicubi quotidie, alicubi cer-

bi certis interuallis dierum in dominica mensſe preparatur, & de mensa dñica sumitur, quibusdam ad vitam, quibusdã ad exitium. Res verò ipsa cuius & sacramentum est, omni homini ad vitam, nulli ad exitium quicunque eius particeps fuerit.

FERIA VI Lectio prima.

Act. 19. FActũ est autẽ cũ apollo esset Corinthi, vt Paulus peragratis superioribus partib', veniret Ephesum: & inueniret quosdam discipulos. Dixitq; ad eos. Si spiritũ sanctũ accepistis credentes. At illi dixerũt ad eum. Sed neq; si spiritus sctũs est: audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati estis? Qui dixerũt In Ioannis baptismate. Dixit aũt Paul'. Ioãnes baptizauit baptismo pęnitentię populũ, dicens, in eum, qui venturus esset post ipsum, vt crederent, hoc est in ipsum.

¶ His auditis baptizati sunt in nomine dñi Iesu. Et cum imposuisset illis manus Paulus: venit spiritus sanctus super eos: & loquebantur linguis, & prophetabant. Erant autem omnes viri fere duodecim. Introgressus autem synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses: disputans & suadens de regno Dei.

¶ Cum aũt quidã indurarentur & non crederent, maledicentes viã dñi corã multitudine, discedens ab eis segregauit discipulos: quotidie disputãs in schola tyranni cuiusdã. Hoc autẽ factũ est per biennium: ita vt oẽs q habitabãt in Asia, audirent verbũ dñi, iudęi atque gentiles. Virtutesq; non quaslibet faciebat de' per manũ Pauli: ita vt etiam sup languidos deferrentur à corpore eius sudaria & semicintia: & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur.

Responsoria ferialia quę habet in hebdomada post oct. epipha. & ita per oẽs ferias, qñ de tempore agitur, vsq; ad aduentũ dñi, dicantur, nisi forte aliqua historia, in nulla possit Dñica cãtari.

SABBATHO. Lectio i.

TEntauerunt autem quidam & de circũeuntibus iudæis exorcistis: inuocare sup eos qui habebant spũs malos nomẽ dñi Iesu: dicentes. Adiuro vos per Iesum quẽ Paulus prędicat. Erant aũt cuiusdam Scenę iudęi principis sacerdotũ septem filij, qui hęc faciebnt. Respondens antẽ spũs nequã dixit eis. Iesum noui: & Paulum scio. Vos aũt qui estis? Et insiliẽs in eos homo in quo erat dęmoniũ pessimum & dominatus amborum, inualuit contra eos: ita vt nudi & vulnerati effugerent de domo illa. Act. 19.

¶ Hoc autẽ notũ factum est omnib' iudęis atq; gentilibus q habitãt Ephesi: & cecidit timor super oẽs illos & magnificabat̃ nomen dñi Iesu. Multiq; credentiũ veniebãt: cõfitẽtes & annunciãtes actus suos. Multi autẽ ex eis qui fuerãt curiosa sectati: contulerũt

lerunt libros & cõbusserunt eos corã omnibus. Et cũputatis precijs illorũ inuenerunt pecuniã denariorũ q nquaginta milliũ. ¶ Ita fortiter crescebat verbum Dei & confirmabatur. His autẽ expletis proposuit Paul' in spiritu, transita Macedonia & Achaia ire Ierosolymam dicens: quoniam postquam fuero ibi: oportet me & Romam videre.

DOMINICA PRIMA.

Post octauas Trinitatis sabbatho precedenti ad vesp. añe psalmi Cap. Hym. ℣. sicut in sabba. post octa. epiphan. ℟. Dñs qui eripuit. ij. Ad mag. añ. Loquere dñe, quia audit seruus tuus. Orõnes dñicales vsq; ad aduentũ exclusiue: sicut ĩfra in ordinale hom. sunt notate. Ad mat. inuit. Venite exultemus domino: Iubilemus Deo salutari nostro. Hoc inuit. dicat vsq; ad aduentum dñi exclusiue in dñicis, qñ de dñica agitur. In j. noct. Añæ. Pro fidei meritis, vocitatur iure beatus: legẽ qui dñi meditat nocte dieq;. ps Beatus vir. Quare fre. Dñe quid multip. Dñe ne in furore. j. Gloria pat. Añã. Iuste deus iudex fortis patiẽsq; benignus: in te sperãtes muni miserãdo fideles. ps. Dñe deus me'. Dñe dñs noster. Confitebor tibi dñe. In dño confi. Gloria pat. Añã Surge & in æternum serua munimine sacro: custodique tuos altripotẽs famulos. ps Saluũ me fac deus. Vsquequo dñe. Dixit insipiẽs in cor. Dñe quis habita. Gloria pat. ℣. Memor fui nocte, nominis tui dñe. ℟. Et custodiui, legem tuam. Lctõ j.

Fuit vir vnus de Ramathaim Sophym, de monte effraim, & nomẽ ei' Helchana fili' Hieroboam, filij Heliu, filij Thau, filij Suph effrate', & habuit duas vxores, nomen vni Anna, & nomẽ secundę Fenenna. Fuerũtq; Fenennę filij: Annę aũt non erãt liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus: vt adoraret & sacrificaret dño exercituum in Silo. Erant autem ibi duo filij Heli: Ophni & fines sacerdotes dñi. j. reg. 1.

℟ Deus omniũ exauditor est: ipse misit angelum suum, & tulit me de ouibus patris mei: Et vnxit me vnctione misericordiæ suæ. ℣. Dñs qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestię liberauit me. Et. Lectio ij.

Venit ergo dies & immolauit Helcana: deditque Fenennę vxori suæ & cunctis filijs eius & filiab' partes. Annę autẽ dedit partẽ vnã tristis, qa Annã diligebat. Dñs aũt concluserat vuluã eius. Affligebat quoq; eã ęmula eius, & vehemẽter angebat in tm̃, vt exprobraret ꝙ conclusisset dñs vuluã ei'. Sicq; faciebat per singulos annos: cum redeunte tẽpore ascenderent in domum dñi: & sic prouocabat eam: Porro illa flebat: & non capiebat

piebat cibum. ℟. Dñs qui eripuit me de ore leonis: & de manu bestię liberauit me. Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. ℣. Misit deus misericordiā suam & veritatē suam. animā meam eripuit de medio catulorum leonū. Ipse. Lctō iii.

Dixit ergo ei Helchana vir suus. Anna cur fles, & quare non comedis? & quamobrem affligit cor tuum? Nunquid non ego melior sum tibi quā decem filij? Surrexit autem Anna postq̄ comederat in sylo & biberat: & Heli sacerdote sedente super sellam ante postes domus dñi: cū esset amaro animo, orauit dñm flens largiter, & votum vouit dicens. Dñe exercituum, si respiciens videris afflictionē famulæ tuæ & recordat⁹ mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ, dederisque seruæ tuæ sexum virilem, dabo eum dño omnibus diebus vitæ eius. ℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit dñs: & posui te pascere gregem populi mei: & fui tecum ī omnibus vbicunq; ambulasti. Firmans regnum tuum In æternum. ℣. Fecique tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiē dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Firmans. Gloria. In æternum. In ij. nocturn. aña. Naturæ genitor conserua à morte redemptos: facq; tuo dignos seruitio famulos. ps. Cōserua. Añ. Pectora nostra tibi tu conditor orbis adure: ignē pio purgans, atque cremando probans. Ps. Exaudi domine. Añ. Tu populum humilem saluasti à morte redemptor: atq; superba tuo colla premis iaculo. ps. Diligam te. ℣. Media nocte surgebam. Lectiones pro secundo nocturno infra in ferie orationum, & homiliarum reperientur, & ita successiue in omnibus dominicis vsque ad aduentum. ℟. iiii. Præparate corda vestra dño, & seruite illi soli. Et liberabit vos de manib⁹ inimicorū vestrorum ℣. Auferte deos alienos, de medio vrī. Et. ℟. v. Percussit Saul mille, & Dauid decē millia, quia man⁹ dñi erat cum illo, percussit philistęum, Et abstulit opprobrium ex Israel. ℣. Nonne iste est Dauid de quo canebant in choro dicentes, Saul percussit mille, & Dauid decem millia de millibus suis? Et. ℟. vj. Montes Gelboe, nec ros, nec pluuia veniant super vos. Vbi ceciderunt Fortes Israel. ℣. Omnes montes in circuitu eius visitet dñs, à Gelboe autē transeat. Vbi Gloria. For. ¶ In iij. noct. Aña. Sponsus vt è thalamo processit Christus in orbē: descendēs cœlo iure salutifero. Ps. Cęli enar. Aña. Auxilium nobis saluator mitte salutis: & tribuas vitam tempore perpetuo. ps. Exaudiat. Aña. Rex sine fine manens, miseris tu parce ruinis: præmia concedēs, & tua cuncta regens. ps. Domine in

ne in vir. ℣. Exaltare domine.
¶ Prædictæ añæ. ps. & ℣. noctu. dicantur omnibus dñicis quando de dñica agit' vsq; ad aduentum domini exclusiue. ℞. vij. Audi dñe hymnũ & orationem, quam seruus tuus orat coram te hodie: vt sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ. Sup domum istam, die ac nocte. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo, & de excelso cœlorũ habitaculo. Super. ℞. viii. Peccaui super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt pctã mea: & nõ sum dignus videre altitudinẽ cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritaui iram tuam. Et malum coram te feci. ℣. Quoniam iniquitatem meã ego agnosco, & delictũ meum contra me est semper, tibi soli peccaui. Et malum. ℞. ix. Factum est dum tolleret domin' Eliam per turbinẽ in cœlum, Elisęus clamat dicẽs: Pater mi, pater mi, currus Israel & auriga eius. ℣. Oro domine vt fiat spiritus tuus duplex in me, at ille inquit, si videris quando tollar à te, erit quod petijsti. Pater. Gloria. Pater.
¶ In q̃libet dñica a. Deus oĩum. vsque ad aduentũ. exclusi. qñ de dñica agitur. ℞. Honor virtus. loco noni rñsorij dicatur postq̃ dñicalis historia fuerit cantata.
In laud. aña. ps. cap. hym. ℣. sicut in dñica. Dñe ne in ira. Añæ vero ad bñs, & ad mag. fm q infra in. ferie euangeliorũ cũ orationibus sunt notatę dicant.
¶ Ad primam & ad alias horas añę cap. ℞. ℣. dicantur sicut in historia. Dñe ne in ira. Et hic ordo in lau. & in horis seruetur omnib' dñicis, quando de dñica agit' vsq; ad aduẽtũ dñi exclusi.
¶ Sequentes añæ sunt dicendæ dieb' sabbathorũ suo ordine ad mag. vel ad memoriam vsq; ad sabbathũ ante j. dñicã Augusti exclusiue pro sabbatho ij. Aña. Cognouerunt omnes à dan vsq; ad Bersabee: ꝙ fidelis Samuel propheta esset dñi. iij. Aña. Præualuit Dauid in Philistęum in funda & lapide, in nomine dñi. iiij. Aña. Nõne iste est Dauid de quo canebant in choro dicẽtes: Saul percussit mille & Dauid decem millia, in millibus suis? v. Aña. Irat' rex Saul dixit: mihi mille dederunt, & filio Isai dederunt decem millia. vj. Aña. Quis enim in omnib' sicut dauid fidelis inuentus est in regno tuo: egrediens, & regrediens, & pgẽs ad imperiũ regis? vij. Aña. Doleo sup te frater mi Ionatha amabilis valde sup amorẽ mulierũ: sicut mr̃ vnicũ amat filiũ ita te diligebã, sagitta Ionathæ nunq̃ abijt retrorsum: nec declinauit clypeus ei' in bello, & hasta ei' nõ est auersa. viij. Aña. Dixitq; Dauid ad dñm cum vidisset angelũ cędentẽ populum: ego sum q peccaui: ego inique egi: isti q oues sunt q̃d fecerunt? ix. Aña. Montes gelboe nec ros

nec pluuia veniāt sup vos, quia ibi abiect⁹ est clypeus fortiū: clype⁹ Saul q̄si nō esset vnct⁹ oleo, quō ceciderūt fortes in prælio? Ionathas in excelsis tuis interfectus est: Saul & Ionathas amabiles & decori valde in vita sua: in morte quoq; non sunt separati.

FERIA II. Lectio prima.

j.reg. 1. ET factum est post circulum dierum, concepit Anna, & peperit filium vocauitque nomen eius Samuel, eo quod à domino postulasset eum. Ascendit autem vir eius Helcana, & omnis domus: vt immolaret domino hostiam solennem & votum suū, & Anna non ascendit. ¶ Dixit enim viro suo. Non vadam donec ablactetur infans, & ducā eum, vt appareat ante conspectum dñi, & maneat ibi iugiter. Et ait ei Helcana vir suus. Fac qđ bonum tibi videt̃, & mane donec ablactes eū, precorq;, vt impleat dñs verbum suum. ¶ Mansit ergo mulier, & lactauit filium suum, donec amoueret eum à lacte. Et adduxit eum secum postquam ablactauerat, in vitulis tribus, & modio farinę, & amphora vini: & adduxit eum ad domū domini in Silo.

FERIA III. Lectio prima.

j.Re. 2. PVer autem Samuel erat minister in conspectu dñi: ante faciem Heli sacerdotis. Porro filij Heli filij Belial: nescientes dñm neque officium sacerdotū ad populum. Sed quicunque immolasset victimam, veniebat puer sacerdotis dum coquerentur carnes: & habebat fuscinulā tridentem in manu sua, & mittebat eam in lebetem vel in caldariam, aut in ollam siue in cacabū: & omne quod leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi. ¶ Sic faciebant vniuerso Israeli venientiū in sylo, etiam antequā adolerēt adipē: puer sacerdotis veniebat & dicebat immolanti. Da mihi carnem vt coquam sacerdoti. Non enim accipiam à te carnem coctam: sed crudam. Dicebatq; illi immolans. Incendatur primum iuxta morem hodie adeps, & tolle ibi quantuncunque desiderat anima tua. ¶ Qui respondēs aiebat ei Nequaquam; nunc enim dabis: alioquin tollam vi. Erat enim peccatum puerorum grande nimis coram domino, quia detrahebant homines à sacrificio dñi.

FERIA IIII. Lectio prima.

SAmuel autem dormiebat in templo domini, vbi erat arca Dei. Et vocauit domin⁹ Samuel. Qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad Heli: & dixit. Ecce ego. Vocasti enim me. Qui dixit. Non vocaui te. Reuertere, dormi. Et abijt & dormiuit. ¶ Et adiecit dñs rursum vocare Samuel. Consurgēsq; Samuel abijt ad heli. Et dixit. Ecce ego. quia vocasti me. Qui respondit. Non vocaui te fili mi: reuertere & dormi. Porro Samuel necdum j.reg. 3.

dum

dum sciebat dñm: neque reuelatus fuerat ei sermo domini. ¶ Et adiecit dñs: & vocauit adhuc Samuel tertiò. Qui consurgens abijt ad Heli: & ait. Ecce ego quia vocasti me. Intellexit igitur Heli, quia vocaret dominus puerum: & ait ad Samuel. Vade & dormi. Et si deinceps vocauerit te: dices. Loquere domine: quia audit seruus tuus.

FERIA V. Lectio prima.

j.reg. 3. Abijt ergo Samuel: & dormiuit in loco suo. Et venit dñs & stetit: & vocauit sicut vocauerat scdo, Samuel: Samuel: Et ait Samuel, Loquere dñe quia audit seruus tuus. Et dixit dñs ad Samuel. Ecce ego facio verbū in Israel, quod quicunque audierit tinnient ambæ aures eius. ¶ In die illo suscitabo aduersum Heli, omnia quę loquutus sum super domum eius. Incipiā & complebo. Prædixi enim ei ꝙ iudicaturus essem domum eius in ęternū, ꝓpter iniquitatē: eo ꝙ nouerat indigne agere filios suos, & non corripuerit eos. ¶ Idcirco iuraui domui Heli: quod nō expietur iniquitas domus eius victimis & muneribus vsq; in æternum. Dormiuit autē Samuel vsq; mane: aperuitque ostia domus dñi. Et Samuel timebat indicare visionem Heli.

FERIA VI. Lectio prima.

j. Re. 4 Egressus est Israel obuiam Philisthijm in prelium, & castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Porro Philisthijm venerunt in Aphec, & instruxerunt aciem contra Israel. Inito autem certamine, terga vertit Israel Philistęis: & cęsa sunt in illo certamine passim ꝑ agros. quasi quatuor millia virorum. ¶ Et reuersus est populus ad castra. Dixeruntq; maiores natu de Israel, Quare percussit nos dñs hodie, coram Philisthijm? Afferam⁹ ad nos de Sylo arcam fęderis domini, & veniat in medium nostri, vt saluet nos de manu inimicorum nostrorum. ¶ Misit ergo populus in Sylo, & tulerunt inde arcam fœderis dñi exercituum sedentis super Cherubim. Erātq; duo filij Heli cum arca Ophini & phinees.

SABBATHO. Lectio prima.

Currēs aūt vir de Beniamin ex acie venit in Silo in die illa, scissa veste, & cōspersus puluere caput. Cumque ille venisset, Heli sedebat super sellam contra viam expectans. Erat enim cor eius pauens, pro arca dñi. Vir autem ille postquam ingressus est, nunciauit vrbi, & vlulauit omnis ciuitas, Et audiuit Heli sonitum clamoris, dixitque. Quis est hic sonitus tumultus huius? At ille festinauit, & venit, & nunciauit Heli. ¶ Heli autem erat nonaginta & octo annorū, & oculi ei⁹ caligauerāt, & videre nō poterat. Et dixit ad Heli. Ego sum qui veni de ꝓlio, & ego q de acie fugi hodie j.reg. 4.

Cui

Cui ille ait. Quid actũ e fili mi? Respondens aũt ille qui nunciabat, Fugit, inqt, Israel coram Philistijm, & ruina magna facta est in populo. Insup, & duo filij tui mortui sũt Ophni & Phinees: & arca Dei capta est. Cumq; ille nominasset arcã dei, cecidit de sella retrorsum iuxta ostium, & fractis ceruicib⁹ mortuus est.

DOMINICA II. Lectio j.

j. reg. 7.

Enerunt viri Cariathiarim, & reduxerunt arcam dñi: & intulerunt eã in domũ Aminadab in Gabaa. Eleazarum autem filium eius sanctificauerunt: vt custodirent arcam dñi. Et factum est ex qua die mansit arca dñi in cariathiarim, multiplicati sunt dies: erat quippe iam annus vigesimus, & requieuit omnis dom⁹ Israel post dominum. Tu. Lectio ij.

Ait autẽ Samuel ad vniuersam domum Israel, dicens. Si in toto corde vestro, reuertimini ad dominũ, auferte Deos alienos d̃ medio vr̃i Baalim, & Astaroth, & praeparate corda vestra dño & seruite illi soli: & eruet vos de manu Philisthijm: Sustulerũt ergo filij Israel Baalĩ & Astaroth. & seruierũt dño soli. Lectio iij.

Dixit autẽ Samuel. Congregate vniuersum Israel in Masphath: vt orem pro vobis dñm. Et conuenerunt in Masphath Hauseruntq; aquam & effuderunt in conspectu domini: & ieiunauerunt in die illo. Et dixerũt. Tibi peccauimus, dñe. Iudicauitque Samuel filios Israel in masphat.

FERIA II. Lectio prima.

Et audierunt Philistijm, q̃ congregati essent filij Israel in masphath: & ascẽderũt Satrapę philistinorum ad Israel. Qđ cum audissent filij Israel: timuerunt à facie philistinorum. Dixeruntque ad Samuel. Ne cesses clamare pro nobis ad dñm deũ nostrum: vt saluet nos de manu philistinorum. j. reg. 7.

¶ Tulit Samuel agnum lactentẽ vnum: & obtulit illum holocaustũ integrum dño. Et clamauit Samuel ad dominum pro Israel: & exaudiuit eum dñs. Factum est autem cum Samuel offerret holocaustũ: Philistijm inire praelium contra Israel. ¶ Intonuit autem dñs fragore magno sup Philistijm, & exterruit eos, & cęsi sũt à filijs Israel. Egressiq; filij Isrl' de masphat, persecuti sunt Philistęos, & percusserunt eos vsq; ad locum, qui erat subter Bethchar. Tu autem.

FERIA III. Lectio prima.

Cum senuisset Samuel: posuit filios suos iudices ĩ Isrl' j. reg. 8.
Fuitq; nomen filij eius primogeniti Iohel, & nomen secundi Abia: iudicum in Bersabee: Et non ambulauerũt filij illius in vijs eius: sed declinauerunt post auaritiã. Acceperuntq; munera: & peruerterunt iudicium. ¶ Congregati ergo vniuersi maiores

iores natu Israel venerunt ad Samuelē in ramatha: dixerūtq; ei. Ecce tu senuisti & filij tui nō ambulant in vijs tuis. Constitue nobis regem vt iudicet nos: sicut & vniuersę habēt nationes. ¶ Displicuitq; sermo in oculis Samuelis: eo ꝙ dixissent, da nobis regem vt iudicet nos. Et orauit Samuel ad dñm. Dixit autē dñs ad Samuel. Audi vocem populi: in omnib⁹ quę loquuntur tibi. Non enim te abiecerunt sed me: ne regnem super eos.

FERIA IIII. Lectio prima.

j.reg. ca. 8. Dixit itaque Samuel oīa verba dñi ad populum qui petierat à se regem: & ait. Hoc erit ius regis: q imperaturus est vobis. Filios vestros tollet & ponet in currib⁹ suis: facietq; sibi equites & præcursores quadrigarum suarū. Et cōstituet sibi tribunos & cēturiones, & aratores agrorū suorū, & messores segetum: & fabros armorū & curruū suorum. ¶ Noluit populus audire vocem Samuelis: sed dixerunt. Nequaquam. Rex enim erit sup nos: & erimus nos quoque sicut omnes gentes. Et iudicabit nos rex noster: & egredietur ante nos: & pugnabit bella nostra pro nobis. ¶ Et audiuit Samuel oīa verba populi: & locutus est ea in auribus dñi. Dixit autem dñs ad Samuelem. Audi vocē eorum: & constitue super eos regem. Et ait Samuel ad viros Israel. Vadat vnusquisque in ciuitatem suā.

FERIA V. Lectio prima.

Cumque aspexisset Samuel Saulem: dominus ait ei. Ecce vir quem dixeram tibi. Iste dominabitur populo meo. Accessit autem Saul ad Samuelem in medio portæ: & ait. Indica mihi oro vbi est dom⁹ videntis. ¶ Et respondit Samuel Sauli, dicens. Ego sum videns. Ascende ante me in excelsum vt comedas mecum hodie, & dimittā te mane, & oīa q̄ sunt in corde tuo indicabo tibi: & de asinis quas pdidisti nudius tertius, ne solicitus sis q a inuentę sunt. Et cui⁹ erūt optima queq; Israel? nonne tibi & omni domui patris tui? ¶ Respondēs aūt Saul ait: Nunqd non fili⁹ Iemini ego sum de minima tribu Israel, & cognatio mea nouissima inter oēs familias de tribu Beniamin? Quare ergo locutus es mihi sermonē istū? Assumēs itaq; Samuel Saulem & puerū ei⁹: introduxit eos in tricliniū: & dedit eis locū ī capite eorum, qui fuerant inuitati. — j.reg. 9.

FERIA VI. Lectio prima.

Et conuocauit Samuel populum ad dñm in masphat: & ait ad filios Israel. Hæc dicit dñs deus Israel. Ego eduxi Israel de ęgypto, & erui vos de manu ęgyptiorum, & de manu omniū regū qui affligebant vos: vos autē hodie proiecistis dñm Deum vestrum, qui solus saluauit vos de vniuersis malis & tribulationibus vestris: & dixistis. Nequaquam: — j.reg. 10.

quam: sed regẽ constitue super nos. Nũc ergo state coram dño per tribus vestras & familias.

¶ Et applicuit Samuel oẽs trib⁹ Israel: & cecidit sors sup tribum Beniamin. Et applicuit tribum Beniamin & cognationes eius, & cecidit sors super cognationem methri: & peruenit vsq; ad Saul filium Cis. Quæsierunt ergo eum. & non est inuentus.

¶ Et ꝯsuluerunt post hæc dñm: vtrum nam venturus esset illuc. Respõditq;. Ecce abscõditus est domi. Cucurrerunt itaq;, & tulerunt eũ inde. Stetitq; in medio populi: & altior fuit vniuerso populo ab humero & sursum.

SABBATHO. Lectio prima.

j.reg. 11. A Scendit autẽ Naas ammonites: & pugnare cœpit aduersus Iabes Galaad. Dixerũtq; oẽs viri Iabes ad Naas. Habeto nos fœderatos: & seruiemus tibi. Et respõdit ad eos Naas ammonites. In hoc feriam vobiscum fœdus: vt eruam omniũ vestrum oculos dextros: ponamque vos opprobriũ in vniuerso Israel.

¶ Et dixerunt ad eum seniores Iabes. Concede nobis septẽ dies: vt mittamus nuncios in vniuersos terminos Israel. Et si nõ fuerit q defendat nos: egrediemur ad te. Venerunt ergo nuncij in Gabaa Saulis: & locuti sunt verba hæc, audiẽte populo. Et leuauit oĩs popul⁹ vocẽ suã: & fleuit.

¶ Et ecce Saul veniebat, sequens boues de agro. Et ait. Quid habet popul⁹, quod plorat? Et narrauerunt ei verba virorum Iabes. Et insiluit spiritus domini in Saul cum audisset hæc verba: & iratus est furor eius nimis. Et assumens vtrumq; bouẽ cõcidit in frustra: misitq; in omnes terminos Israel per manum nunciorũ dicens. Quicunq; non exierit secutusque fuerit Saul & Samuelem, sic fiet bobus eius.

DOMINICA III. Lectõ j.

j.reg. 16. FEcit ergo Samuel sicut locutus est ei dominus. Venitque in Bethleem: & admirati sunt seniores ciuitatis, occurrentes ei. Dixeruntque Pacificus ne est ingressus tuus? Et ait: pacificus. Ad immolandum dño veni: sanctificamini, & venite mecum, vt immolem. Sanctificauit ergo Isai & filios eius: & vocauit eos ad sacrificium. Cũq; ingressi essent; vidit Helihab, & ait. Num corã dño est Christus eius? Et dixit dñs ad Samuel. Ne respicias vultũ eius: neq; altitudinẽ staturæ ei⁹, quoniam abieci eum: nec iuxta intuitum hominis iudico. Homo enim videt ea quæ patent: dñs autem intuetur cor. Lectio ij.

Et vocauit Isai Aminadab: & adduxit eũ coram Samuel, Qui dixit. Nõ hũc elegit dñs. Adduxit aũt Isai Samma. De quo ait. Etiã nec hũc elegit dñs. Adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele. Et ait Samuel

ad Isai. Non elegit dñs ex istis. Dixitq; Samuel ad Isai: nunqd iam completi sunt filij? Qui respondit. Adhuc reliquus est paruulus:& pascit oues. Lectio.iij. Et ait Samuel ad Isai. Mitte & adhuc eũ. Nec enim discumbemus:priusquam ille huc veniat. Misit ergo:& adduxit eum. Erat aũt rufus & pulcher aspectu: de coraq; facie. Et ait dñs. Surge & vnge eum, ipse est enim. Tulit igitur Samuel cornu olei: & vnxit eum in medio fratrum eius. Et directus est spirit⁹ dñi in Dauid, à die illa & deinceps. Surgésq; Samuel:abijt in ramatha.

FERIA II. Lectio prima.

j.reg. 16. SPiritus autem dñi recessit à Saul:& exagitabat eum spũs nequã à dño. Dixeruntque serui Saul ad eum. Ecce spiritus dñi mal⁹ exagitat te. Iubeat dñs noster rex, & serui tui qui coram te sunt, quęrẽt hominẽ scientem psallere cithara, vt quando arripuerit te spirit⁹ Dei malus, psallat manu sua:& leuius feras. ¶ Et ait Saul ad seruos suos. Prouidete mihi aliquem bene psallentem, & adducite eum ad me. Et respondens vnus de pueris ait. Ecce vidi filiũ Isai bethleemitem, sciẽtẽ psallere,& fortissimum robore,& virũ bellicosum, & prudentem in verbis & pulchrũ visu: & dñs est cum eo. ¶ Misit ergo Saul nuncios ad Isai, dicens: Mitte ad me Dauid filium tuum: qui est in pascuis. Tulit itaq; Isai asinum plenum panibus,& lagenã vini, & hędũ de capris vnum: & misit per manũ Dauid filij sui Sauli. Et venit Dauid ad Saul: & stetit coram eo. At ille dilexit eum nimis:& factus est armiger eius.

FERIA III. Lectio prima.

DErelinquens ergo Dauid vasa quæ attulerat sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad locũ certaminis: & interrogabat, si oĩa recte agerent erga fratres suos. Cũq; adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille spurius, ascendens, Goliath nomine, philistæus, de Geth, de castris philistinorum. Et loquente eo eadem verba: audiuit Dauid. ¶ Oẽs autẽ israelitæ cum vidissent virũ, fugerunt à facie ei⁹, timentes eũ valde. Et dixit vnusquispiam de Israel. Num vidisti virũ hũc, qui ascẽdit? Ad exprobrãdũ enim Israel, ascẽdit. Virũ ergo qui percusserit eũ, ditabit rex diuitijs magnis, & filiã suã dabit ei: & domum patris eius faciet absque tributo in Israel. ¶ Et ait Dauid ad viros qui secum stabant, dicens. Quid dabitur viro qui percusserit Philistęum hunc, & tulerit opprobrium de Israel? Quis est enim hic Philistęus incircũcisus, qui exprobrauit aciẽ Dei viuentis?

j.reg. 17.

FERIA IIII. Lectio prima.

AVdita sunt verba quę locutus est Dauid: & annunciata in cõspectu Saul. Ad quem fuiss-

fuiſſet adductus: locutus eſt ei. Nō ↄcidit cor cuiuſquam in eo. Ego ſeruus tuus vadā: & pugnabo aduerſus philiſtæum. Et ait Saul ad Dauid. Non vales reſiſtere philiſtęo iſti: nec pugnare aduerſus eū, quia puer es: hic autē vir bellator ab adoloſcētia ſua. ¶Dixitque Dauid ad Saul. Paſcebat ſeruus tuus gregē patris ſui: & veniebat leo, vel vrſus: tollebatq; arietē de medio gregis: & perſequebar eos & percutiebā: eruebamq; de ore eorum. Et illi conſurgebant aduerſum me, & apprehendebam mentum eorum: & ſuffocabam, interficiebamq; eos. Nam & leonem & vrſum: ego interfeci ſeruus tuus. ¶Erit igitur & Philiſtæus hic incircunciſus, quaſi vnus ex eis: nunc vadam & auferam opprobrium populi. Quoniā quis eſt Philiſtæus hic incircunciſus, qui auſus eſt maledicere exercitui Dei viuentis? Et ait Dauid. Dominus q eripuit me de ore leonis & de manu vrſi: ipſe me liberabit de manu Philiſtęi huius.

j.reg. 17. FERIA V. Lectio prima.

TVlit Dauid baculum ſuum quem ſemper habebat in manibus, & elegit ſibi quinque limpidiſſimos lapides de torrēte: & miſit eos in peram paſtoralem, quam habebat ſecum, & fundam manu ſua tulit: & proceſſit aduerſus Philiſtæum. Ibat autem Philiſtęus incedens, & appropinquans aduerſus Dauid: & armiger eius ante eum. ¶Cumque inſpexiſſet Philiſtæus, & vidiſſet Dauid, deſpexit eum. Erat enim adoloſcens, rufus, & pulcher aſpectu. Et dixit Philiſtęus ad Dauid. Nunquid ego canis ſum: quia tu venis ad me cum baculo? ¶Et male dixit Philiſtæus Dauid, in dijs ſuis. Dixitq; ad Dauid. Veni ad me: & dabo carnes tuas volatilibus cæli, & beſtijs terrę. Dixit autem Dauid ad Philiſtæum. Tu venis ad me cum gladio & haſta & clypeo, ego autem venio ad te in nomine domini exercituum Dei agminū Iſrael: quib⁹ exprobraſti hodie.

FERIA VI. Lectio prima.

CVm ergo ſurrexiſſet Philiſte⁹, & veniret & appropinquaret contra Dauid, feſtinauit Dauid, & occurrit ad pugnā, ex aduerſo Philiſtęi. Et miſit manum ſuā in perā, tulitq; vnū lapidem, & funda iecit: & circunducens, percuſſit eum in fronte. j.reg. 17. ¶Et infixus eſt lapis in fronte eius, & cecidit in faciem ſuam ſuper terram. Præualuitque Dauid aduerſum Philiſtęum in funda & lapide: percuſſumquē Philiſtęum interfecit. ¶Cumq; gladium non haberet in manu Dauid, cucurrit, & ſtetit ſuper Philiſtęum, & tulit gladium eius, & eduxit eū de vagina ſua: & interfecit eum præciditq; caput eius. Videntes autem Philiſtijm, quod mortuus eſſet

fortissimus eorum, fugerunt.

SABBATHO. Lectio prima.

j.reg. 11. CVm reuerteretur percusso Philistæo Dauid, & ferret caput eius in Ierusalem, egressę sunt mulieres de vniuersis vrbibus Israel, cantantes, chorosque ducentes in occursum Saul regis, in tympanis lętitię & in sistris: & pręcinebant mulieres ludentes, atque dicentes, percussit Saul mille, & dauid decẽ millia. ¶ Iratus est autem Saul nimis, & displicuit ĩ oculis ei⁹ sermo iste: dixitq;. Dederũt dauid decẽ millia, & mihi mille dederunt: quid ei superest, nisi solũ regnũ? Non rectis ergo oculis Saul aspiciebat Dauid à die illa, & deinceps. ¶ Post diem autẽ alterã, inuasit spiritus Dei malus Saul, & prophetabat in medio domus suæ. Dauid autẽ psallebat manu sua sicut per singulos dies. Tenebatq; Saul lanceam, & misit eã, putans quod cõfigere posset Dauid cum pariete. Et declinauit Dauid: à facie eius secundo. Et timuit Saul Dauid: eo quod dñs esset cum eo, & à se recessisset.

DOMINICA IIII. Lect. j.

.. re. 8. FActum est postquam mortuus est Saul, vt Dauid reuerteretur à cæde Amalech: & maneret in Siceleg duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saul, veste conscissa: & puluere aspersus caput. Et vt venit ad Dauid: cecidit super faciem suã, & adorauit: Dixitq; ad eum Dauid. Vnde venis? Qui ait ad eum. De castris Israel fugi. Et dixit ad eum Dauid. Quod est verbum, quod factũ est? Indica mihi. Qui ait: Fugit populus è prælio: & multi corruentes ex populo, mortui sunt. Sed & Saul & Ionathas filius eius, interierunt. Lect. ij. Dixitq; Dauid ad adolescẽtem: qui nunciabat ei. Vnde scis quia mortuus est Saul, & Ionathas filius eius? Et ait adolescens, qui nunciabat ei. Casu veni in montem Gelboe: & Saul incumbebat super hastã suam. Porro currus & equites: appropinquabant ei. Et cõuersus post tergum suum: vidensq; me, vocauit. Cui cum respõdissem adsum: dixit mihi. Quis nam es tu? Et aio ad eum. Amalachites sum. Lectio. iij. Et locutus est mihi. Sta sup me, & interfice me: quoniam tenent me angustiæ, & adhuc tota anima mea in me est. Stansq; super eum, occidi illũ. Sciebã enim ꝙ viuere nõ poterat, post ruinam. Et tuli diadema quod erat in capite eius, & armillã de brachio illius: & attuli ad te dñm meum huc. Apprehendens aũt Dauid vestimenta sua scidit, omnesq; viri qui erant cum eo: & Planxerunt, & fleuerunt, & ieiunauerunt vsq; ad vesperã super Saul & super Ionatham filium eius, & super populũ dñi, & sup domũ Israel, eo ꝙ corruissent gladio.

FERIA II. Lectio prima.

2. re. Consuluit Dauid dominũ di
2. cens. Num ascendam ĩ vnã de ciuitatibus iuda? Et ait dñs ad eum. Ascende. Dixitq; Dauid Quo ascẽdam? Et respõdit ei. In Hebron. Ascẽdit ergo Dauid: & duæ vxores eius Achinoã Iezrahelites, & Abigail vxor Nabal Carmeli. Sed & viros qui erant cũ eo, duxit Dauid singulos cũ domo sua: & manserunt in oppidis Hebron. Veneruntq; viri Iuda, & vnxerunt ibi Dauid: vt regnaret super domum Iuda.

¶ Et nũciatum est Dauid: q̃ viri Iabes Galaad sepellissent Saul. Missit ergo Dauid nuncios ad viros Iabes Galaad: dixitque ad eos. Bñdicti vos à domino q̃ fecistis misericordiam hanc cum dño vestro Saul: & sepelistis eũ.

¶ Et nunc retribuet vobis quidem dñs misericordiã & veritatem: sed & ego reddã gratiã, eo q̃ fecistis verbum istud. Confortẽtur manus vestrę: & estote filij fortitudinis. Licet enim mortuus sit dñs vester Saul: tñ me vnxit domus Iuda, in regẽ sibi.

FERIA III Lectio prima.

2. re. ET venerunt vniuersæ tribus
5. Israel, ad Dauid in Ebron: dicentes. Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus. Sed & heri & nudius tertius, cũ esset Saul rex super nos: tu eras educens & reducens Israel. Dixit autem dñs ad te. Tu pasces populũ meum Israel: & tu eris dux super Israel.

¶ Venerunt quoque & seniores de Israel ad regem in Hebron: & percussit cũ eis rex Dauid fœdus in Hebrõ, corã dño. Vnxeruntq; Dauid in regem super Israel.

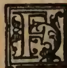
¶ Filius triginta annorum erat Dauid cum regnare cœpisset: & quadraginta annis regnauit. In Hebrõ regnauit sup iudã septẽ annis & sex mẽsibus: in Ierusalẽ autem regnauit triginta tribus annis sup omnẽ Israel & Iudam.

FERIA IIII. Lectio prima.

Congregauit Dauid omnes 2. re.
electos ex Israel triginta 6.
millia. Surrexitq; dauid & abijt & vniuersus popul⁹ qui erat cũ eo de viris iuda: vt adducerent arcam Dei, super quã inuocatũ est nomẽ dñi exercituũ sedentis in Cherubim sup eam. Et imposuerunt arcã dñi super plaustrũ nouũ: tuleruntq; eam de domo Aminadab, quæ erat in Gabaa.

¶ Oza aũt & Haio filij Aminadab: minabãt plaustrũ nouum. Cũq; tulisset eã de domo Aminadab, qui erat in Gabaa, custodiẽs arcã Dei: haio pcedebat arcã, Dauid aũt & oĩs Israel, ludebant corã dño: in oĩb⁹ lignis fabrefactis, & citharis, & lyris, & timpanis, & sistris, & cimbalis.

¶ Postq̃ aũt venerunt ad arcam nachor, extendit manũ Oza ad arcam Dei, & tenuit eã: qm̃ calcitrabant boues, & declinauerant eam. Iratus que est dñs indignatione contra Ozam: & percussit eum sup temeritate. Qui mortuus

tuus est ibi, iuxta arcã domini.
2. re. 6. FERIA V. Lectio prima.
ET habitauit arca domini in domo Obededon Gethei: tribus mensibus. Et benedixit dñs Obededon:& oẽm domum eius. Nũciatũq; est regi, quia benedixisset dñs Obededon, & omnia eius: propter arcam dñi. Dixitq; Dauid. Ibo, & reducã arcam cũ benedictione in domum meã.
¶ Abijt ergo Dauid, & adduxit arcam Dei de domo Obededon ĩ ciuitatẽ Dauid cum gaudio. Et erãt cũ Dauid septẽ chori, & victima vituli. Cũq; trãscẽdissent, qui portabant arcã dñi sex passus: immolabant bouẽ, & arietẽ.
¶ Et Dauid percutiebat in organis armigatis: & saltabat totis viribus ante dñm. Porro Dauid erat accinctus ephod lineo. Et Dauid & omnis Israel deducebant arcam testamenti dñi in iubilo & in clangore buccinæ.
FERIA VI. Lectio prima.
2. re. 6. ET abijt oĩs populus: vnusquisq; ĩ domũ suam. Reuersusq; est Dauid: vt bñdiceret domui suæ. Et egressa est Michol filia Saul, in occursum Dauid & ait. Quam gloriosus fuit hodie rex Isrl, discooperiẽs se ante ancillas seruorũ suorũ: & nudatus est quasi si nudet' vnꝰ de scurris.
¶ Dixit Dauid Ad Michol. Viuit dñs, quia ludã ante dñm, qui elegit me potius quã patrẽ tuũ, & quam omnem domum eius: & præcepit mihi vt essem dux super populum domini Israel.
¶ Et ludã & vilior fiam plusquã factꝰ sum, & ero humilis in oculis meis: & cũ ancillis de quibus locuta es, gloriosior apparebo.
SABBATHO. Lectio j.
FActum est autem, post hęc pcussit Dauid Philistijm, & humiliauit eos, & tulit Dauid fręnum tributi de manu Philistijm, & percussit Moab, & mensus est eos funiculo coæquans terrę. Mensus est autem duos funiculos, vnum ad occidendũ, & vnum ad viuificandum. 2. re. 8.
¶ Factusq; est Moab, Dauid seruiens sub tributo. Et percussit Dauid Adadezer filium Roob regem Soba, qñ profectus est vt dñaretur sup flumẽ Euphratẽ.
¶ Et captis Dauid ex parte eius mille septingentis equitibus, & viginti millibꝰ peditum, subuertauit oẽs iugales curruũ. Dereliquit autẽ ex eis centũ currus.
DOMINICA V.
Lectio prima.

FActum est, vertente anno eo tpe, quo solẽt reges ad bella ꝓcedere, misit Dauid Ioab & seruos suos cum eo, & vniuersum Israel, & vastauerũt filios Amon, & obsederunt Rabba. Dauid autẽ remansit in Ierusalẽ. Dum hęc agerentur accidit quadã die, vt surgeret Dauid de stratu suo post meridiem: & deambularet in solario domus regiæ, viditq; mulierem se lauan- 2. re. 11.

tem ex aduerſo ſuper ſolarium ſuum. Erat autẽ mulier pulchra valde. Tu autem dñe. Lectio ij.

Miſit ergo rex; & requiſiuit qua eſſet mulier. Nunciatumq́ue eſt ei, ꝙ ipſa eſſet Berſabee filia Helchię: vxor Vriæ Hethæi. Miſſis itaq; Dauid nuncijs, tulit eam. Quæ cum ingreſſa eſſet ad illũ, dormiuit cum ea. Statimq; ſanctificata eſt ab immunditia ſua: & reuerſa eſt domum ſuam concepto fętu. Mittensq; nunciauit Dauid: & ait. Concepi. Lctõ iij.

Miſit aũt Dauid ad Ioab, dicens. Mitte ad me vriã ęthęũ. Miſitq; Ioab vriam ad Dauid. Et venit vrias ad Dauid. Quæſiuitq; Dauid, q̃ recte ageret Ioab & ppl's: & q̃uo adminiſtraret bellum. Et dixit Dauid ad vriã. Vade in domum tuam: & laua pedes tuos. Egreſſus eſt vrias de domo regis: ſecutusq; eſt eũ cib⁹ regius.

FERIA II. Lectio prima.

2. re. 11. Ait ergo Dauid ad vriã. Mane hic etiam hodie: & cras dimittã te. Manſit ergo vrias in Ieruſalẽ, die illa: & altera. Et vocauit eum Dauid, vt comederet coram ſe, & biberet: & inebriauit eũ. Qui egreſſus veſpere, dormiuit in ſtratu ſuo, cum ſeruis dñi ſui: & in domũ ſuã nõ deſcẽdit.

¶Factum eſt ergo mane, & ſcripſit Dauid epiſtolam ad Ioab: & miſit p manũ vrię, ſcribẽs ĩ ep'la. Ponite vriã ex aduerſo belli, vbi fortiſſimũ eſt præliũ: & derelinquite eum, vt percuſſus intereat.

¶Igitur cum Ioab obſideret vrbem: poſuit vriam in loco, vbi ſciebat viros eſſe fortiſſimos. Egreſſique viri de ciuitate: bellabant aduerſum Ioab. Et ceciderũt de populo ſeruorũ Dauid: & mortuus eſt etiã Vrias hethęus.

FERIA III. Lectio prima.

Fecit Abſalon ſibi currus, & equites, & quinquaginta viros: qui eum pręcederent. Et mane conſurgens Abſalon ſtabat iuxta introitum portæ: & oẽm virum qui habebat negocium, vt veniret ad regis iudicium, vocabat Abſalon ad ſe, & dicebat. De qua ciuitate es tu? Qui reſpondens, aiebat. Ex vna tribu Iſrael, ego ſum ſeruus tuus. 2. re. 15.

¶Reſpondebat ei Abſalon. Videnť mihi ſermones tui boni & iuſti: ſed non eſt qui te audiat cõſtitutus à rege. Dicebatq; Abſalon. Quis me conſtituat iudicẽ ſup terrã: vt ad me veniant oẽs q̃ habent negociũ, & iuſte iudicẽ?

¶Sed & cum accederet ad eũ homo, vt ſalutaret eum, extẽdebat manum ſuam: & apprehendens oſculabatur eũ. Faciebatq; hoc omni Iſrael qui veniebat ad iudicium, vt audiretur à rege. Et ſolicitabat corda virorũ Iſrael.

FERIA IIII. Lectio prima.

Facta eſt igitur coniuratio valida: populusq; cõcurrẽs augebať cum Abſalon. Venit igiť nuncius ad Dauid, dicens. Toto corde vniuerſus Iſrael ſequitur Abſalõ. Et ait Dauid ſeruis ſuis, 2. re. 15.

qui

q erãt cũ eo in Ierusalẽ. Surgite, & fugiam⁹. Neq; enĩ erit in nobis effugiũ à facie Absalon. Festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & ĩpellat sup nos ruinã & pcutiat ciuitatẽ in ore gladij. ¶ Dixerunt serui regis ad eum. Omnia quęcũq; pręceperit dñs noster rex, libenter exequemur serui tui. Egressus est ergo rex, & vniuersa dom⁹ ei⁹, pedib⁹ suis. Et reliquit rex decẽ mulieres cõcubinas, ad custodiendã domũ. ¶ Egressusq; rex & oĩs Israel pedibus suis, stetit procul à domo & vniuersi serui ei⁹ ambulabant iuxta eum. Et legiones Cerethĩ, & Phelethi, & omnes Cethæi, pugnatores validi sexcenti viri, qui secuti eum fuerãt de Geth, pedites præcedebant regem.

FERIA V. Lectio prima.

2. re.
15.
VEnit aũt Sadoch, & vniuersi Leuitę cũ Dauid, portantes arcã fęderis Dei: & deposuerũt arcã dei. Et ascendit Abbiathar donec expletus eẽt oĩs ppls: qui egressus fuerat de ciuitate. ¶ Et dixit rex ad Sadoch. Reporta arcã Dei in vrbem. Si inuenero gratiã in oculis dñi, reducet me, & ostendet mihi eam, & tabernaculum suum. Si aut. m̃ dixerit, non places: præsto sum, faciat qđ bonum est coram se. ¶ Et dixit rex ad Sadoch sacerdotem. O videns reuertere in ciuitatem in pace: & Achimàs fili⁹ tuus, & Ionathas fili⁹ Abiathar, duo filij vestri sint vobiscum. Ecce ego abscondar in cãpestribus deserti, donec veniat sermo à vobis, indicans mihi.

FERIA VI. Lectio prima.

IGitur considerato Dauid populo suo: constituit super eos 2. re. 18.
tribunos & centuriones: & dedit populi tertiam partem sub manu Ioab, & tertiam partem sub manu Abisai filij Saruiæ fratris Ioab: & tertiam partẽ sub manu Ethai qui erat de Geth. ¶ Dixit rex ad populum. Egrediar & ego vobiscũ. Et respondit populus. Non exibis. Siue enim fugerimus, non magnopere ad eos de nobis pertinebit: siue media pars ceciderit è nobis, nõ satis curabunt: quia tu vnus solus pro decẽ millib⁹ cõputaris. Melius est igitur vt sis nobis in vrbe pręsidio. Ad quos rex ait. Quod vobis videť rectum hoc faciam. ¶ Stetit ergo rex iuxta portam: egrediebaturq; populus per turmas suas, centeni & milleni. Et præcepit rex Ioab, & Abisai, & Ethai, dicens. Seruate mihi puerũ Absalon. Et omnis populus audiebat præcipientem regem, cũctis principibus p Absalon.

SABBATHO. Lectio prima.

TVlit ergo Ioab tres lanceas 2. re.
in manu sua: & infixit eas 18.
in corde Absalon. Cumque adhuc palpitaret herens in quercu, cucurrerunt decem iuuenes armigeri Ioab, & percutientes interfecerunt eum. ¶ Cecinit autem Ioab buccina, & re-

& retinuit populum ne persequeretur fugientem Israel, volens parcere multitudini.

¶ Et tulerunt Absalon, & proiecerunt eum in saltu in foueam grandem: & comportauerunt super eum aceruum lapidum magnum nimis. Omnis autem Israel fugit in tabernacula sua.

DOMINICA VI. Lctõ i.

3. re. T rex Dauid senuerat: habebatq; ætatis plurimos annos
1. Cumque operiretur vestibus, non calefiebat. Dixerunt ergo ei serui sui. Quæramus dño nostro regi adolescentulam virginem, & stet coram rege, & foueat eum: dormiatq; in sinu suo & calefaciat dñm nostrum regem. Quæsierunt igitur adolesceutulam speciosam in omnibus finibus Israel, & inuenerunt Abysac sunamitem: & adduxerunt eam ad regem. Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatq; cum rege, & ministrabat ei. Rex vero non cognouit eam. Lectio secunda.

Adonias autẽ filius Agith, eleuabatᷣ, dicens. Ego regnabo. Fecitq; sibi currum, & equites, & quinquaginta viros, qui ante eũ currerent. Nec corripuit eum pater suus aliquando dicens: quare hoc fecisti? Erat autem & ipse pulcher valde, secundus natu post Absalon. Et sermo eius cum Ioab filio Saruiæ, & cum Abiathar sacerdote, qui adiuuabant partes Adoniæ. Sadoch vero sacerdos, & Banaias filius Ioiadæ, & Nathan propheta, & Semei, & Cerethi, & Felethi, & robur exercitus Dauid, non erat cum Adonia. Lectio tertia.

Immolatis ergo Adonias arietibus & vitulis, & vniuersis pinguibus iuxta lapidem Zoeleth, qui erat vicinus fonti Rogel: vocauit vniuersos fratres suos filios regis, & omnes viros iuda, seruos regis. Nathan autem prophetam, & Baianam & robustos quosque, & Salomonem fratrem suum non vocauit.

FERIA II. Lectio prima.

DIxitq; Natham ad Bersabee 3. re.
matrem Salomonis. Num 1.
audisti, ꝙ regnauerit Adonias filius Hagith, & dñs nr̃ Dauid hoc ignorat? Nunc ergo veni. & accipe consiliũ à me: & saluã aĩẽm tuã, filijq; tui Salomonis.

¶ Vade, & ingredere ad regem Dauid, & dic ei. Nonne tu dñe mi rex, iurasti mihi ancillæ tuæ, dicens, ꝙ Salomon fili' tuus regnabit post me, & ipse sedebit ĩ solio meo? Quare ergo regnat Adonias? Et adhuc ibi te loquẽte cum rege: ego veniam post te, & complebo sermones tuos.

¶ Ingressa est itaque Bersabee ad regem in cubiculo. Rex autem senuerat nimis: & Abysac Sunamitis ministrabat ei.

FERIA III. Lectio prima.

POstq̃ locutus est Nathã pro- 3. re.
pheta, respondit Dauid rex, 1.
dicens.

dicens. Vocate ad me Betſabee. Quæ cũ fuiſſet ingreſſa corã rege, & ſteriſſet ante eum, iurauit rex,& ait: Viuit dñs q̃ eruit animã meã de oĩ anguſtia, q̃ ſicut iuraui tibi p dñm deũ Iſrael, dicens. Salomon fili⁹ tu⁹ regnabit poſt me, & ipſe ſedebit ſuper ſolium meũ p me, ſic faciã hodie. ¶.Summiſſoque Berſabee in terram vultu: adorauit regem, dicens. Viuat dominus meus rex Dauid: in ęternum. Dixitq; rex Dauid. Vocate mihi Sadoch ſacerdotem, & Natham prophetam; & Banaiam filium Ioiadæ. ¶ Qui cũ ingreſſi fuiſſent coram rege: dixit ad eos. Tollite vobiſcum ſeruos dñi veſtri, & imponite Salomonẽ filiũ meũ ſuper mulã meã, & ducite eũ in Gion; & vngat eam ibi Sadoch ſacerdos, & Natham ꝓpheta in regẽ ſuper Iſrael: & canetis buccina, atq; dicetis. Viuat rex Salomon.

FERIA IIII. Lectio prima.

3. re. 1. ET aſcendit vniuerſa multitudo poſt Salomonem,& populus canentiũ tibijs, & lętãtiũ gaudio magno: & inſonuit terra à clamore eorũ. Audiuit aũt Adonias, & omnes qui inuitati fuerant ab eo. Iamq; conuiuiũ finitum erat. Sed & Ioab audita voce tubę, ait. Quid ſibi vult clamor ciuitatis tumultuantis? ¶ Adhuc illo loquente, Ionathan filius Abiathar ſacerdotis venit. Cui dixit Adonias. Ingredere quia vir fortis es, & bona nũciãs. Reſpõditq; Ionatham Adoniæ. Nequaquam. Dominus enim noſter rex Dauid, regem conſtituit Salomonem. ¶ Miſitque cũ eo Sadoch ſacerdotem, & Natham prophetã, & Banaiam filiũ Ioiadæ, & Cerethi, & Pheleti: & impoſuerunt eum ſuper mulam regis. Vnxeruntq; eum Sadoch ſacerdos, & Nathan propheta regẽ in Gion.

FERIA V. Lectio prima. 3. re. 3.

COnfirmatum eſt regnum in manu Salomonis, & affinitate coniunctus eſt Pharaoni regi ægypti. Accepit nanq; filiã eius,& adduxit in ciuitatem Dauid: donec compleret ædificans domum ſuã, & domum dñi, & murum Ieruſalẽ per circuitum. ¶ Attamen populus immolabat in excelſis. Non enim ædificatum erat templum nomini domini: vſque in diem illum. ¶ Dilexit autem Salomon dominum, ambulans in pręceptis Dauid patris ſui: excepto quod in excelſis immolabat, & accendebat thimiama.

FERIA VI. Lectio prima.

3. re. 3. APparuit autem dñs Salomoni per ſomnium nocte, dicẽs. Poſtula quod vis: vt dem tibi. Et ait Salomon. Tu feciſti cum ſeruo tuo Dauid patre meo miſericordiam magnam: ſicut ambulauit in conſpectu tuo in veritate & iuſtitia, & recto corde tecum. Cuſtodiſti ei miſericordiam tuam grandem: & de

disti ei filium sedentem super
thronum eius, sicut est hodie.
¶ Et nunc domine deus, tu regnare
fecisti seruum tuum pro Dauid patre meo. Ego aũt sum
puer paruulus, & ignorãs egressum
& introitum meum: & seruus
tuus in medio populi tui
est, quem elegisti, populi infiniti:
qui numerari & supputari
non potest præ multitudine.
¶ Dabis igitur seruo tuo cor
docile, vt populum tuum iudicare
possit: & discernere inter
bonum & malum.

SABBATHO. Lectio prima.

3. re. 3. Placuit ergo sermo coram
dño: quod Salomõ postulasset
huiuscemodi rem. Et dixit
dominus Salomoni. Quia postulasti
verbum hoc: & non petisti
tibi dies multos: nec diuitias,
aut animas inimicorũ tuorum:
sed postulasti tibi sapientiam
ad discernendum iudiciũ:
ecce feci tibi ſm sermones tuos:
& dedi tibi cor sapiens & intelligens:
in tantum vt nullus ante
te similis tui fuerit: nec post
te surrecturus sit.
¶ Sed & hæc quę non postulasti
dedi tibi: diuitias, scilicet, & gloriã
vt nemo fuerit similis tui in
regibus, cunctis retro diebus.
¶ Si autem ambulaueris in vijs
meis: & custodieris ꝓcepta mea
& mandata mea, sicut ambulauit
pater tuus: longos faciã dies
tuos. Igitur euigilauit Salomõ:
& intellexit qđ esset somnium.

DOMINICA VII. Lect. j.

Regina Saba audita fama Salamonis in 3. re. 10.
noĩe dñi venit tentare eũ in enigmatibus.
Et ingressa Ierusalẽ cũ multo
comitatu, & diuitijs, & camelis
portantibus aromata, & aurũ
infinitum nimis, & gemmas
preciosas: venit ad regẽ Salomonẽ,
& locuta est ei vniuersa, quæ
habebat in corde suo. Lectio ij.
Et docuit eam Salomon: omnia
verba quæ proposuit. Non fuit
sermo, qui regem posset latere:
& non responderet ei. Videns autem
regina Saba, omnẽ sapientiã
Salomõnis, & domum quã
ędificauerat, & cibos mẽsæ eius,
& habitacula seruorum & ordinem
ministrantium, vestesq; eorum,
& pincernas, & holocausta
quæ offerebat in domo dñi: non
habebat vltra spiritum. Lect. iij.
Dixitq; ad regem. Verus est sermo,
quem audiui in terra mea
super sermonibus tuis, & super
sapientia tua, & non credebam
narrãtibus mihi, donec ipsa veni,
& vidi oculis meis: & probaui
quod media pars mihi nunciata
non fuerat. Maior est sapiẽtia
& opera tua: q̃ rumor quem
audiui. Beati viri tui, & beati serui
tui: hi qui stant coram te semper,
& audiunt sapientiã tuam.

FERIA II. Lectio prima.

Erat aũt pondus auri, quod 3. re. 10.
afferebat regi Salomoni ꝑ
singulos annos, sexcentum sexa

ginta sex talentorum auri: excepto eo, qđ offerebant viri, q̄ sup vectigalia erāt, & negociatores, vniuersiq; scuta vendentes: & oēs reges Arabię ducesq; terræ. ¶ Fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro purissimo: sexcentos auri siclos, dedit in laminas scuti vnius, & trecentas peltas ex auro probato. Trecentæq; minæ auri, vnam peltam vestiebant. Posuitq; eas rex, in domo saltus libani.

¶ Fecit etiam rex Salomon thronum de ebore grandem: & vestiuit eum auro fuluo nimis. Qui habebat sex gradus. Et summitas throni rotunda erat in parte posteriori. Et duę manus hinc atq; inde, tenētes sedile. Et duo leones stabāt iuxta man⁹ singulas, & duodecim leunculi stantes super sex gradus, hinc atq; inde. Non est factum tale opus, in vniuersis regnis. Tu aūt dñe.

FERIA III Lectio prima.

3. re. 10 OMnia vasa, de quibus potabat rex Salomon, erant aurea: & vniuersa supellex domus saltus libani, de auro purissimo. Non erat argentū, nec alicuius precij putabatur in diebus Salomonis, q̄ classis regis per mare cum classe hirā, Semel per tres annos ibat in tharsis: deferens inde aurum & argētū, & dentes elefantorum, & simias & pauos. ¶ Magnificat⁹ est ergo rex Salomō sup oēs reges terrę diuitijs & sapientia, & vniuersa terra desiderabat videre vultū Salomōnis, vt audiret sapientiam eius, quā dederat dñs in corde eius. ¶ Et singuli deferebant ei munera, & vasa aurea, & argentea: vestes & arma bellica, aromata quoque, & equos, & mulos, per annos singulos.

FERIA IIII. Lectio prima.

REx Salomon adamauit mulieres alienigenas multas, 3. re. 11.
filiam quoque Pharaonis & Moabitidas, & Ammonitidas, & Idumæas, & Sydonias, & Æthæas de gentibus, super quib⁹ dixit dñs filijs Israel, non ingrediemini ad eas, neque de illis ingredientur ad vestras. Certissime enim auertēt corda vestra: vt sequamini deos earum. ¶ His itaq; copulatus est rex Salomon, ardētissimo amore: fueruntq; ei vxores quasi reginę septingente, & cōcubinæ trecentę. Et auerterunt mulieres cor eius. ¶ Cumq; iam esset senex deprauatum est cor eius p mulieres, vt sequeretur deos alienos, nec erat cor eius pfectū cū dño deo suo, sicut cor Dauid patris eius.

FERIA V. Lectio prima. 3. re. 11.

DOrmiuit Salomon cum patribus suis, sepultusque est in ciuitate Dauid patris sui. Regnauitque Roboam filius eius, pro eo. Venit autem Roboam in Sichem. Illuc enim congregatus erat omnis Israel, ad constituendum eum regem. ¶ At vero Hieroboam filius

Nabath cùm adhuc esset in Ægypto profugus à facie regis Salomonis, audita morte eius, reuersus est de Ægypto miseruntq;:& vocauerunt eum.

¶ Venit ergo Hieroboam & omnis multitudo Israel: & locuti sunt ad Roboam, dicẽtes. Pater tuus, durissimũ iugũ imposuit nobis. Tu itaq; nunc imminue paululũ de imperio pr̃is tui durissimo, & de iugo grauissimo qđ imposuit nobis:& seruiemus tibi. Qui ait eis Ite vsque ad tertium diẽ:& reuertimini ad me.

FERIA VI. Lectio prima.

3. re. 12. Venit Hieroboam, & omnis populus ad Roboam, die tertia. Respõditq; rex populo dura derelicto consilio seniorũ quod ei dederant, & locutus est eis, secundũ consilium iuuenum, dicens. Pater meus aggrauauit iugum vestrum: ego autem addam iugo vestro. Pater meus cęcidit vos flagellis: ego autẽ cædam vos scorpionibus.

¶ Et non acquieuit rex populo, quoniam auersatus fuerat eum dominus: vt suscitaret verbum suum quod locutus fuerat ĩ manu Ahiæ silonithis, ad Hieroboam filium Nabath.

¶ Vidẽs itaq; populus quòd noluisset audire eos rex: respondit ei dicens. Quæ nobis pars in Dauid, vel quę hæreditas ĩ filio Isai? Vade in tabernacula tua Israel: nunc vide domum tuam Dauid. Et abijt Israel in tabernacula sua. Sup filios autẽ Isrl̃, quicunq; habitabat in ciuitatibus Iuda: regnauit Roboam.

SABBATHO. Lectio prima.

3. re. 13. ET ecce vir Dei venit de iuda in sermone dñi in Bethel Hieroboam stãte sup altare, & thus iaciẽte: Et exclamauit contra altare in sermone dñi & ait Altare altare: hęc dicit dominus Ecce filius nascet̃ domui Dauid Iosias noĩe: & immolabit super te sacerdotes excelsorũ qui nunc in te thura succendunt: & ossa hominum super te incendet. Deditq; in illa die signum dicens. Hoc erit signum quod locutus est dñs. Ecce altare scindetur: & effundetur cinis qui in eo est.

¶ Cunq; audisset rex sermonem hoĩs dei quẽ inclamauerat ꝯtra altare in Bethel: extendit manũ suã de altari dicẽs. Apprehẽdite eũ. Et exaruit manꝰ eius quã extẽderat contra eũ: nec valuit retrahere eã ad se. Altare quoq; scissum est: & effusus est cinis de altari: iuxta signũ quod prędixerat vir Dei in sermone dñi.

¶ Et ait rex ad virum Dei. Deprecare faciẽ dñi Dei tui: & ora pro me: vt restituatur manus mea mihi. Orauit vir Dei faciem dñi, & reuersa est manꝰ regis ad eũ: & facta est sicut prius fuerat.

DOMINICA VIII. Lect. j.

Præuaricatus est autem Moab in Israel postquam mortuus est Achab. Ceciditque 4. re. 1.

Ochozias

Ochozias per cancellos cænaculi sui quod habebat in Samaria: & ægrotauit. Misitque nuncios: dicens ad eos: Ite consulite Beelzebub Deum Accarō: vtrū viuere queam, de infirmitate mea hac. Lectio secunda.

Angelus autem dñi locutus est ad Eliam thesbithen, dicēs. Surge & ascende in occursum nunciorum regis Samariæ, & dices ad eos. Nunquid non est deus in Israel, vt eatis ad consulendum Belzebub Deum Accaron? Quamobrē hæc dicit dominus. De lectulo super quē ascendisti non descendes: sed morte morieris. Et abijt Elias. Lectio iij.

Reuersiq; sunt nuncij ad Ochoziam. Qui dixit eis. Quare reuersi estis? At illi respōderūt ei. Vir occurrit nobis: & dixit ad nos. Ite & reuertimini ad regem qui misit vos, & dicetis ei. Hæc dicit dñs. Nunquid qa non erat deus in Israel, mittis vt cōsulat Beelzebub deus Accarō? Iccirco de lectulo sup quē ascēdisti non descendes: sed morte morieris.

FERIA II. Lectio prima.

4: re. 2. Factum est ergo cum leuare vellet dñs Eliā per turbinem in cęlū: ibant Elias, & Elisęus de galgalis. Dixitque Elias ad Elisęum. Sede hic, qa dñs misit me vsque in Bethel. Cui ait Eliseus, Viuit dñs & viuit aīa tua: quia nō derelinquam te. Cūq; descendisset Bethel, egressi sunt filij prophetarū qui erant in Bethel ad Eliseum: & dixerunt ei. Nunquid nosti, quia hodie tollet dñs dominum tuum à te? Qui respondit. Et ego noui. Silete. ¶Dixit autem Elias ad Elisęum. Sede hic: qa dñs misit me in Iertico. Et ille ait. Viuit dñs & viuit aīa tua: qa non derelīquā te. Cumq; venissent Ierico, accesserunt filij pphetarū qui erant in Ierico ad Eliseū: & dixerunt ei. Nunqd nosti, qa hodie dñs tollet dnm tuū à te? Et ait. Et ego noui. Silete. Dixit autē ei Elias. Sede hic, qa dñs misit me ad iordanē. Qui ait. Viuit dñs, & viuit aīa tua: quia non derelinquā te. ¶Ierunt ergo ambo pariter, & quinquaginta viri de filijs prophetarū, se uti sunt: qui & steterunt ē contra, à longe. Illi autē ambo stabant super Iordanem. Tulitq; Elias, palliū suum, & inuoluit illud: & percussit aquas. Quę diuisę sunt ī vtrāq; partem Et transierunt ambo per siccum.

FERIA III. Lectio prima.

Cum transissent Iordanem Elias dixit ad Elisęum. Postula quod vis vt faciam tibi, anteq̄ tollar à te. Dixitq; Elisæus. Obsecro vt fiat duplex spūs tu⁹ in me. Qui respondit. Rē difficilē postulasti. Attamen si videris me qn̄ tollar à te, erit quod petisti. Si autē nō videris nō erit. ¶Cūq; pergerent, & incedentes sermocinarent̄ ecce curr⁹ igneus & equi ignei diuiserūt vtrūque. Et ascēdit Elias per turbinē in cælum. 4. re. 2.

cælũ. Eliſęus aũt videbat,& clamabat. Pater mi,pr̃ mi: currus Iſr̃l, & auriga ei⁹ & non vidit eũ ampli⁹. Apprehẽditq; veſtimenta ſua,& ſcidit illa ĩ duas partes ¶ Et leuauit pallium Eliç quod ceciderat ei: reuerſuſq; ſtetit ſuper ripã Iordanis, & pallio Eliæ qđ ceciderat ei, percuſſit aquas. Quæ nõ ſũt diuiſę. Et dixit. Vbi eſt de⁹ Eliç etiã nũc, Percuſſitque aquas, & diuiſę ſunt huc atque illuc. Et trãſijt Eliſęus. Tu autẽ.

FERIA IIII. Lectio prima.

4. re. 6. DIxerunt filij prophetarũ ad Eliſęum. Ecce locus in quo habitamus corã te, anguſtus eſt nobis. Eam⁹ vſq; ad Iordanem. & tollant ſinguli de ſylua materias ſingulas: vt ædificem⁹ nobis ibi locũ ad habitandũ. Qui dixit. Ite. Et ait vn⁹ ex illis. Veni ergo & tu cum ſeruis tuis. Reſpondit. Ego veniam & abijt cũ illis. ¶ Cumque veniſſent ad Iordanẽ, cędebant ligna. Accidit autem cum vnus materiam ſucciſſet: caderet ferrum ſecuris in aquam. Exclamauitq; ille,& ait. Heu, heu, heu domine mi. Et hoc ipſum mutuo acceperam. ¶ Dixit aũt hõ dei. Vbi cecidit? At ille mõſtrauit ei locum. Pręcidit ergo lignũ,& miſit illuc, natauitq; ferrũ. Et ait. Tolle. Qui extendit manum, & tulit illud.

FERIA V. Lectio prima.

4. re. 6. REx aũt Siriæ pugnabat contra Iſrael. Conſiliũq; inijt cum ſeruis ſuis, dicens. In loco illo, & illo ponem⁹ inſidias. Miſit itaque vir Dei ad regẽ Iſrael, dicens. Caue ne tranſeas in locum illum, quia ibi Siri in inſidijs ſunt. Miſit itaque rex Iſrael ad locũ quem dixerat ei vir Dei, & pręoccupauit eum, & obſeruauit ſe ibi, non Semel, neq; bis. ¶ Conturbatumque eſt cor regis Syriæ pro hac re. Et conuocatis ſeruis ſuis, ait. Quare non indicatis mihi, quis proditor mei ſit apud regem Iſrael? ¶ Dixitq; vnus ſeruorum eius. Nequaquam dñe mi rex. Sed Eliſęus propheta, qui eſt in Iſrael; indicat regi Iſrael omnia verba, quæcunq; locutus fueris in conclaui tuo. Dixitque eis. Ite, & videte vbi ſit: vt mittam & capiam eum. Annunciaueruntq; ei dicentes: Ecce in Dothaim.

FERIA VI. Lectio prima.

MIſit ergo rex Syriæ in Dothaim equos, & currus, & robur exercitus. Qui cum veniſſent nocte, circundederunt ciuitatẽ. Conſurgens aũt diluculo miniſter viri Dei, egreſſus eſt. Viditq; exercitũ in circuitu ciuitatis, & equos, & currus. Nunciauitq; ei dicens. Heu, heu, heu dñe mi, quid faciemus? At ille reſpondit. Noli timere. Plures enim nobiſcum ſunt, q̃ cũ illis. ¶ Cumque oraſſet Eliſęus, ait, Dñe, aperi oculos pueri huius, vt videat. Et aperuit dñs oculos pueri: & vidit. Et ecce mons plenu⁹ equorũ, & curruũ igneorum 4. re. 6.

in circuitu Elisei. Hostes vero descẽderũt ad eũ. Porro Eliseus orauit ad dñm dicens. Percute obsecro gentem hanc cęcitate. Percussitque eos dominus ne viderent, iuxta verbum Elisei.

¶ Dixit autem ad eos Eliseus. Non est hæc via, neq; ista est ciuitas. Sequimini me, & ostendã vobis virum, quem quæritis. Duxit ergo eos in Samariam: Cũque ingressi fuissent in Samariam, dixit Eliseus. Dñe, aperi oculos illorum, vt videant. Aperuitq; dñs oculos eorũ, & viderunt se esse in medio Samariæ.

SABBATHO. Lectio prima.

4. re. 8. ELiseus locutus est ad mulierem, cuius viuere fecerat filium, dicens. Surge, & vade tu, & domus tua, & peregrinare vbi cunque repereris. Vocabit enim dñs famem: & veniet super terram, septem annis. Quæ surrexit, & fecit iuxta verbum hominis Dei. Et vadens cum domo sua: peregrinata est in terra Philisthijm diebus multis. Cunque finiti essent anni septem, reuersa est mulier de terra Philisthijm & egressa est, vt interpellaret regẽ pro domo sua, & agris suis. ¶ Rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicẽs. Narra mihi omnia magnalia, quæ fecit Eliseus. Cũq; ille narraret regi quõ mortuũ suscitasset: apparuit mulier cuius viuificauerat filium, clamans ad regem, pro domo sua, & pro agris suis. ¶ Dixitque Giezi, Dñe mi rex, hęc est mulier, & hic est filius eius, quem suscitauit Eliseus. Et interrogauit rex mulierẽ. Quę narrauit ei. Deditq; ei rex eunuchum vnum, dicens. Restitue ei omnia quæ sua sunt, & vniuersos redditũs agrorum: à die qua reliquit terrã, vsq; ad præsens.

DOMINICA IX. Lectio. j

VEnit Elisæus Damascũ: & Benadab rex Syrię ægrotabat. Nũciaueruntque ei dicẽtes. Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Azahel. Tolle tecũ munera, & vade in occursum viri Dei: & consule dñm per eum dicens. Si euadere potero de infirmitate mea hac? Iuit igitur Azahel in occursum eius: habẽs secũ munera & omnia bona Damasci, onera quadraginta camelorũ. Cũq; stetisset corã eo: ait. Filius tuus Benadab rex Syriæ: misit me ad te, dicẽs. Si sanari potero de infirmitate mea hac. 4. re. 8.

Lect. ij.

Dixitq; ei Eliseus. Vade, dic ei. Sanaberis. Porro ostendit mihi dñs: quia morte morietur. Stetitq; cum eo: & conturbatus est vsque ad suffosionẽ vultus. Fleuitque vir Dei. Cui Azahel ait: Quare dominus meus flet? At ille respondit. Quia scio, quę facturus sis filijs Israel mala. Ciuitates eorum igne succendes: & iuuenes eorum interficies gladio, & paruulos eorum elides: & pregnantes diuides. Lectio iij.

Dixit-

Dixitque Azahel. Quid enim sum seruus tuus canis: vt faciam rem istam magnam? Et ait Eliseus. Ostendit mihi dñs te regem Syriæ fore. Qui cum recessisset ab Eliseo, venit ad dominũ suum Qui ait ei. Quid tibi dixit Eliseus? At ille rñdit. Dixit mihi. Recipies sanitatem. Cũq; venisset die altera, tulit stragulum & infudit, aquam & expandit super faciem eius. Quo mortuo, regnauit Azahel p eo.

FERIA II. Lectio prima.

3. re. Eliseus ęgrotabat infirmitate, qua & mortuus est. Descenditq; ad eum Iohas rex Israel: & flebat coram eo, Dicebatque. Pater mi: pater mi: currus Israel & auriga eius. Et ait illi Elisæus. Affer arcum & sagittas. Cumq; attulisset ad eum arcum & sagittas: dixit ad regẽ Israel. Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suam, superposuit Eliseus manus suas manibus regis: & ait. Aperi fenestram orientalem ¶ Cunque aperuisset: dixit Eliseus. Iace sagittã. Et iecit. Et ait Eliseus. Sagitta salutis dñi: & sagitta salutis contra Syriã. Percutiesq; Syriam in Aphech: donec consumas eam. Et ait. Tolle sagittas. Qui cum tulisset: rursum dixit ei. Percute iaculo terram. ¶ Et cum percussisset tribus vicibus, & stetisset: iratus est vir Dei contra eum & ait. Si percussisses quinquies, aut sexies siue septies: percussisses Syriam vsq; ad consummationẽ. Nunc autem tribus vicibus percuties eam. Mortuus est ergo Elisæus: & sepelierunt eum. Tu autem.

13. c.

FERIA. III. Lectio prima.

Misit aũt Isaias filius Amos ad Ezechiam regẽ dicens; hęc dicit dñs de rege Assyriorũ. Non ingredietur vrbẽ hãc: nec mittet in eam sagittã: nec occupabit eam clypeus: nec circundabit eã munitio. Per viam qua venit: reuertetur: & ciuitatẽ hãc non ingredietur, dicit dñs. Protegã vrbem hanc & saluabo eã propter me: & propter Dauid seruũ meum. ¶ Factum est igitur in nocte illa venit angelus dñi: & percussit in castris Assyriorũ centũ octoginta quinq; millia. Cunque diluculo surrexisset: vidit omnia corpora mortuorũ. Et recedens abijt, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum: & mansit in niniue. ¶ Cumque adoraret in templo Nesrach Deũm suum: Adramelech & Saralas filij eius percusserunt eam gladio: fugeruntq; in terrã armeniorum: & regnauit Asaraddon filius eius pro eo.

4. re. 19. f.

FERIA IIII. Lectio prima.

ET misit Rex Iosias & congregati sunt ad eum omnes senes Iuda & Ierusalem: ascenditq; rex templum dñi: & omnes viri iuda, vniuersiq; qui habitabant in Ierusalem cum eo sacerdotes & prophetæ & omnis populus à paruo vsq; ad magnum:

4. re. 23.

gnum: legitq; cunctis audientibus omnia verba libri fœderis: qui inuentus est in domo dñi.
¶ Stetitque rex sup gradũ: & fœdus pcussit corã dño vt ambularẽt post dñm: & custodirent præcepta eius & testimonia & cæremonias in oĩ corde & ĩ tota anima: & suscitarent verba fœderis huius quę scripta erant in libro illo. Acquieuitq; popul⁹ pacto.
¶ Et præcepit rex Helchiæ pontifici, & sacerdotibus secundi ordinis, & ianitoribus, vt proijcerent de templo domini omnia vasa quæ facta fuerant Baal: & in luco & vniuersæ militiæ cœli: & combussit ea foris Ierusalem in conualle cedron: & tulit puluerem eorum in Bethel.

FERIA VI. Lectio prima.

4. re. 23. ET conuersus vidit Iosias sepulchra: quæ erant in monte. Misitq; & tulit ossa de sepulchris, & combussit ea super altare: & posuit illud, iuxta verbum dñi quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba hæc.
¶ Et ait. Quis est titulus ille, quem video? Responderuntq; ei ciues illius vrbis. Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Iuda: & prædixit verba hęc quæ fecisti, super altare Bethel.
¶ Et ait. Dimittitę eum, Nemo cõmoueat ossa eius. Et intacta mãserũt ossa ille: cũ ossib⁹ illius pphetę qui venerat de Samaria.

4. re. 23. SFERIA VI. Lectio j.
Imilis Iosiæ non fuit ante eũ rex: qui reuerteretur ad dominũ in omni corde suo: & in tota anima sua, & vniuersa virtute sua iuxta omnẽ legem Moysi: neque post eum surrexit similis illi. Veruntamen non est auersus dñs ab ira furoris sui magni, quũ iratus est furor eius contra iudam: propter irritationes quibus prouocauerat eum Manasses.
¶ Dixit itaq; dñs Etiam Iudam auferam à facie mea: sicut abstuli Israel & proijciam ciuitatem hanc quã elegi Ierusalem, & domum de qua dixi erit nomen meum ibi. Reliqua autẽ sermonum Iosię & vniuersa quæ fecit: nonne hæc scripta sunt in libro verborum dierum regum iuda?
¶ In diebus eius ascendit Pharao Nechao rex ęgypti cõtra regem Assyriorum ad flumen Eufratem. Et abijt Iosias rex iuda in occursũm eius. Et occisus est in Mageddo cum vidisset eum. Et portauerunt eum serui sui mortuum de Mageddo: & pertulerunt in Ierusalem: & sepelierunt eum in sepulchro suo.

SABBATHO. Lectio prima.

FActum est anno nono regni Sedechiæ mense decimo, decima die mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius in Ierusalem & circundederunt eam: & extruxerunt in circuitu eius munitiones, & clausa est ciuitas atque vallata vsque ad vndecimum annum regis Sedechiæ, 4. re. 25.

chiæ, nona die mensis. Præualuitq; fames in ciuitate: nec erat panis populo terræ.

¶ Et interrupta est ciuitas: & omnes viri bellatores nocte fugerunt, per viam portæ quæ est inter duplicē murum ad hortū regis. Porro caldæi obsidebant in circuitu ciuitatē. Fugit itaque Sedechias, per viam quæ ducit ad campestria solitudinis.

¶ Et persecutus est exercitus Chaldęorum regem: cōprehenditq; eum in planitie Ierico. Et omnes bellatores qui erāt cum eo, dispersi sunt: & reliquerunt eum. Apprenhensum ergo regē: adduxerunt ad regem in Reblatha. Qui locutus est cum eo iudicium. Filios autem Sedechiæ occidit coram eo, & oculos eius effodit. Vinxitque eum catenis: & adduxit in Babylonem.

D O M I N I C A prima Augusti, & deinceps vsq; ad primā dominicam Septembris exclusiue, cantetur historia, In principio. quando de tempore agitur: & legantur lectiones de libris Salomonis: & de libris sapientiæ. Et notandum ꝙ dominica prima mēsis appellatur illa quæ propinquior est Calendis. Si igitur calendæ fuerint in dominica: ibi est historia quæ illi dominicę assignatur, inchoanda. Si vero calendæ fuerint ij. iij. vel iiij. feria: tunc in precedenti dominica inchoetur historia. Si autem v. vel vj. feria vel sabbatho calendæ fuerint in sequenti dominica inchoetur.

S A B B A T H O ante j. Dñicam Augusti.

Ad vesperas. ℟. Girum cœli. ij. Ad Mag. Añ. Omnis sapiētia à dño Deo est: & cū illo fuit semper, & est, ante ęuum. Lectio j.

Arabolę Salomonis filij Dauid regis Israel, ad sciendam sapientiam & disciplinam: ad intelligenda verba prudentię, & suscipiēdam eruditionem doctrinæ, iustitiam & iudicium & ęquitatem: vt detur paruulis astutia, & adolescenti sciētia & intellectus. Audiens sapiēs sapientior erit: & intelligens gubernacula possidebit. Animaduertet parabolam & interpretationem: verba sapientū & enigmata eorū. ℟. In principio deꝰ antequā terram faceret: priusꝗ abyssos constitueret: priusꝗ produceret fontes aquarum: antequam mōtes collocarentur: Ante omnes colles generauit me dñs. ℣. Quando præparabat cœlos aderam: cum eo eram cūcta componens. Ante. Lectio ij. Prouer. 1.

Timor dñi, principiū sapientiæ, Sapientiam atq; doctrinam, stulti despiciunt. Audi fili mi disciplinā patris tui, & ne dimittas legē matris tuę: vt addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. Fili mi, si te lactauerint pctōres: ne acquiescas eis. ℟. Girum cœli circuiui sola: & in flu-

in fluctibus maris ambulaui, & in omni gente, & in omni populo primatum tenui. Superborum & sublimium colla, propria virtute calcaui. ℣. Ego in altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Super. Lctõ iij.

SI dixerint, veni nobiscũ, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra insontẽ frustra, deglutiamus eũ sicut infernus viuentẽ, & integrũ quasi descendentẽ in lacum, oẽm preciosam substantiã reperiemus: implebim⁹ domos nostras spolijs, sortẽ mitte nobiscũ, marsupium vnũ sit omniũ nostrũ: fili mi ne ambules cum eis: Prohibe pedem tuũ à semitis eorum. Pedes enim illorũ ad malũ currunt: & festinant, vt effundãt sanguinẽ. ℟. Emitte dñe sapientiã de sede magnitudinis tuæ, vt mecum sit & mecum laboret: Vt sciam quid acceptũ sit coram te. Omni tempore. ℣. Da mihi dñe sediũ tuarũ assestricẽ sapientiã. Vt. Gloria. Omni. ℟. iiij. Da mihi dñe sediũ tuarũ assestricẽ sapientiam: & noli me reprobare à pueris tuis. Quoniã seruus tuus ego sum & fili⁹ ancillæ tuæ. ℣. Mitte illam à sede magnitudinis tuæ, vt mecum sit & mecum laboret. Quoniã. ℟. v. Dñe pater, & deus vitæ meæ: ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorũ meorum, ne dederis mihi: & desiderium malignũ auerte à me dñe, aufer à me concupiscentiã. Et animo irreuerẽti & infrunito ne tradas me dñe. ℣. Ne derelinquas me dñe ne accrescãt ignorãtiæ meæ & multiplicent delicta mea. Et. ℟. vj. Super salutem & omnem pulchritudinem dilexi sapientiam: & proposui pro luce habere illam. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. ℣. Dixi sapientiæ soror mea es, & prudentiam vocaui amicam meam. Vene. Gloria. Venẽ. ℟. vij. Initium sapiẽtię timor domini: intellectus bonus omnibus faciẽtibus eum. Laudatio eius manet in sęculum sęculi. ℣. Dilectio illius custodia legum est: quia omnis sapientia timor domini. Lau. ℟. viij. Magna enim sunt iudicia tua dñe & inenarrabilia verba tua. Magnificasti populum tuũ, & honorasti. ℣. Deduxisti sicut oues populum tuum in manu Moysi & Aaron. Magnificasti. ℟. ix. Verbum iniquum & dolosum longe fac à me domine. Diuitias & paupertates ne dederis mihi: sed tantum victui meo tribue necessaria. ℣. Quo rogaui te ne denegẽs mihi antequam moriar. Diuitias. Gloria. Sed tantum.

Sequentes añæ sunt dicendæ in sabbathis ad mag. vel ad memoriã quãdiu cantabitur historia.

In principio. Añ. Sapientia ędificauit sibi domum, excidit columnas septẽ, subdidit sibi gentes: superborumq; & sublimium colla

colla propria virtute calcaui.
a Sapientia clamitat in plateis: siquis diligit sapiẽtiam ad me declinet, & eam inueniet: & cum eam inuenerit, beatus est si tenuerit eam. Aña. Dominus possedit me ab initio viarũ suarum, antequam quicquam faceret à principio, necdum erant abyssi & ego parturiebar, quando pręparabat cœlos aderam cum eo, componẽs omnia. Aña. Ego in altissimis habito: & thronus meus in columna nubis.

FERIA II. Lectio prima.

Prouer. 1. SApientia foris pdicat: in plateis dat vocẽ suam. In capite turbarũ clamitat: in foribꝰ portarũ vobis profert verba sua, dicens. Vsquequo paruuli diligitis infantiã, & stulti ea quæ sibi sunt noxia cupiẽt: & imprudentes odibunt scientiam? Conuertimini ad correptionẽ meam. Et proferam vobis spiritum meũ, & ostendam vobis verba mea. ¶ Quia vocaui & renuistis: extendi manũ meã: & nõ fuit qui aspiceret. Despexistis oẽ consiliũ meũ: & increpationes meas neglexistis. Ego quoq; in interitu vestro ridebo: & subsannabo cũ vobis id qđ timebatis aduenerit. Cum irruerit repentina calamitas: & interitus quasi tempestas ingruerit, quando venerit sup vos tribulatio & angustia.

Tunc inuocabunt me: & non exaudiã: mãne cõsurgent & non inuenient me, eo ꝙ exosam habuerint disciplinã: & timorem dñi non susceperint: nec acquieuerint consilio meo: & detraxerint vniuersæ correptioni meæ.

FERIA III. Lectio prima.

FIli mi, si susceperis sermones meos & mandata mea absconderis penes te: vt audiat sapientiã auris tua: inclina cor tuũ ad cognoscendã prudentiã. Prouer. 2. Si enim sapiẽtiã inuocaueris, & inclinaueris cor tuũ prudentię: si quęsieris eam quasi pecuniã, & sicut thesauros effoderis illam: tunc intelliges timorem dñi, & scientiam Dei inuenies: quia dñs dat sapientiam: & ex ore eius scientia & prudentia. ¶ Custodiet rectorũ salutem & proteget gradiẽtes simpliciter, seruans semitas iustitiæ, & vias sanctorũ custodiẽs. Tunc intelliges iustitiã, & iudiciũ, & æquitatem, & omnẽ semitam bonã. ¶ Si intrauerit sapientia cor tuũ & scientia animæ tuæ placuerit, cõsiliũ custodiet te, & prudentia seruabit te, vt eruaris à via mala, & ab hoĩe q̃ peruersa loquit̃. Qui relinquunt iter rectum, & ambulant per vias tenebrosas. Qui lætantur cũ malefecerint, & exultant in rebus pessimis.

FERIA IIII. Lectio prima.

Prouer. 6. SEx sunt quæ odit dñs, & septimum detestatur anima eius. Oculos sublimes, Linguã mendacem, Manus effundentes in noxium sanguinem, Cor machinans cogitationes pessimas, Pedes

des veloces ad currendum ĩ malum, Proferentem mendacia, testem fallacem, Et eum qui seminat inter fratres discordias.
¶ Conserua fili mi præcepta patris tui, & ne dimittas legem matris tuę. Liga eam in corde tuo iugiter, & circunda gutturi tuo.
¶ Cum ambulaueris, gradiant̃ tecũ: cũ dormieris, custodiāt te, & euigilās loquere cũ eis. Quia mandatũ lucerna est, & lex lux: & via vitæ, ĩcrepatio disciplinę.

FERIA V. Lectio prima.

Pue. 9. Sapientia ædificauit sibi domum, excidit colũnas septẽ. Immolauit victimas suas: miscuit vinũ, & proposuit mensam suã: Misit ancillas suas, vt vocarent ad arcẽ: & ad mœnia ciuitatis. Si quis est paruul⁹, veniat ad me: & insipientibus locuta est, Venite, comedite panẽ meum: & bibite vinũ quod miscui vobis. Relinquite infantiam: & venite & ambulate per vias prudentiæ.
¶ Qui erudit derisorem ipse iniuriã sibi facit: & qui arguit impiũ sibi maculam generat. Noli arguere derisorem, ne oderit te, Argue sapientem, & diliget te.
¶ Da sapienti occasionem: & addetur ei sapientia. Doce iustũ, & festinabit acccipere. Principium sapientiæ, timor domini: & scientia sanctorũ, prudentia.

FERIA VI. Lectio prima.

Pue. 22. Hominis est animam præparare. & domini gubernare linguam. Quãto magnus es, humilia teipsum, & coram Deo inuenies gratiam. Omnes viæ hominũ patent oculis eius, spirituum ponderator est dominus. Reuela domino opera tua, & dirigentur cogitationes tuæ. Vniuersa propter semetipsum operatus est dominus ‘impium quoque ad diem malum.
¶ Abominatio domini est omnis arrogans, etiam si manus ad manum fuerit, non est innocens. Initium viæ bonæ, facere iustitiam, accepta est apud Deũ magis quam immolare hostias. Misericordia & veritate redimitur iniquitas, & in timore domini declinatur à malo.
¶ Cum placuerint domino viæ hominis, inimicos quoque eius conuertet ad pacem. Melius est parum cum iustitia, quã multi fructus cum iniquitate. Cor hominis disponit viam suam: sed domini est dirigere gressus eius.

SABBATHO. Lectio prima.

Pue. 22. Melius est nomen bonũ, q̃ diuitię multę: sup argentum enim & aurum, gratia bona. Diues & pauper obuiauerunt sibi: vtriusque operator est dñs. Callidus videt malum, & abscondit se: innocens pertransijt, & afflictus est damno. Finis modestię timor dñi: diuitiæ, & gloria, & vita. Arma, & gladij in via superbi: custos autẽ animæ suę longe recedit ab eis.
¶ Prouerbium est. Adolescens iuxta viam suam, etiam cum so-

nuerit, non recedet ab ea. Diues pauperibus imperat; & q̃ accipit Mutuum, seruus est fęnerantis. ¶ Qui seminat iniquitatem, metet mala: & virga iræ suæ consummabitur. Qui pronus est ad misericordiã benedicetur: de panibus enim suis dedit pauperi.

DOMINICA II. Augusti. Lectio prima.

Eccl. 1.

Erba ecclesiastes filij Dauid regis Ierusalem. Vanitas vanitatum, dixit ecclesiastes: vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo, quo laborat sub sole? Generatio pręterit & generatio aduenit: terra autem in ęternum stat. Oritur sol, & occidit, & ad locum suum reuertitur, ibique renascens gyrat per meridiem, & flectitur ad aquilonẽ, lustrans vniuersa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur. Omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat. Ad locũ vnde exeũt flumina reuertuntur, vt iterum fluant. Lcõ ij. Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Nõ saturatur ocul⁹ visu: nec auris auditu impletur. Quid est quod fuit? Ipsum quod futurum est. Quid est qđ factum est; Ipsum quod faciendum est. Nihil sub sole nouum, nec valet quisquam dicere: ecce hoc recens est. Iam enim præcessit in sęculis, quæ fuerunt ante nos. Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem quæ postea futura sunt, erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. Lctõ iij. Ego Ecclesiastes fui rex Israel in Ierusalẽ, & ꝓposui in animo meo quærere, & inuestigare sapienter de oĩbus quæ fiunt sub sole. Hãc occupationẽ pessimam dedit deus filijs hominũ, vt occuparent in ea. Vidi cũcta quæ fiunt sub sole, & ecce vniuersa vanitas, & afflictio spiritus. Peruersi difficile corriguntur, & stultorum infinitus est numerus.

FERIA II. Lectio prima.

Vidi afflictionem, quã dedit deus filijs hominum, vt distendantur in ea. Cuncta fecit bona in tẽpore suo, & mundũ tradidit disputationi eorum: vt nõ inueniat homo opus qđ operatus est deus ab initio vsque ad finẽ. Eccl. 3. Et cognoui ꝙ non esset melius nisi lętari, & facere bona in vita sua. Omnis enim homo qui comedit & bibit, & videt bonũ de labore suo: hoc donum Dei est. ¶ Didici ꝙ oĩa opera quæ fecit deus, perseuerẽt in perpetuum. Non possumus eis quicq̃ addere nec auferre quæ fecit deus vt timeatur. Quod factum est ipsum pmanet. Quæ futura sunt iã fuerunt, & deus instaurat qđ abijt. ¶ Vidi sub sole, in loco iudicij impietatem: & ĩ loco iustitię, iniquitatem. Et dixi in corde meo: Iustum & impiũ iudicabit dñs, & tem-

& tempus omnis rei tunc erit.

FERIA III. Lectio prima.

Eccl. 4. MElior est puer pauper & sapiens, rege sene & stulto, q nescit puidere in posterum, q de carcere, catenisq; interdum quis egrediat ad regnũ: & alius natus in regno, inopia ɔsumat. Vidi cunctos viuẽtes, qui ambulant sub sole, cũ adolescẽte secundo q cõsurget pro eo. Infinitus numerus est populi omnium q fuerũt ante eũ, & q postea futuri sunt nõ lętabunt in eo. Sed & hoc vanitas, & afflictio spũs. ¶ Custodi pedẽ tuũ ingrediens domum Dei: & appropinqua vt audias. Multo enim melior est obedientia, quã stultorũ victimę qui nesciunt quid faciunt mali. ¶ Ne temere qd loquaris, neque cor tuũ sit velox ad proferendũ sermonem coram Deo. Deus enim in cœlo & tu sup terram, iccirco sint pauci sermones tui.

FERIA IIII. Lectio prima.

Eccl. 7. QVid necesse est homini maiora se quærere: cum ignoret quid conducat sibi in vita sua numero dierum peregrinationis suæ: & tempore quod velut vmbra pręterit? Aut quis ei poterit indicare, quid post eum futurum sub sole sit? Melius est nomen bonum quàm vnguenta preciosa: & dies mortis die natiuitatis.

¶ Melius est ire ad domum luctus, quã ad domum conuiuij. In illa enim finis cunctorũ amonetur hominũ, & viuens homo cogitat quid futurũ sit. Melior est ira risu: quia per tristitiã vultus corrigitur animus delinquentis. Cor sapientiũ vbi tristitia est, & cor stultorũ vbi letitia. ¶ Melius est à sapiente corrigi, quam stultorum adulatione decipi: quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla: sic risus stulti, sed & hoc vanitas.

FERIA V. Lectio prima.

SVnt iusti atque sapientes: & opera eorum in manu Dei. Eccl. 9. Et tñ nescit homo, vtrum amore an odio dignus sit: sed oĩa in futurum seruantur incerta: eo q vniuersa æque eueniant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo: immolanti victimas & sacrificia contemnenti. Sicut bonus, sic & peccator: vt periurus ita qui verum deierat. ¶ Hoc est pessimũ inter omnia quę sub sole sunt: qa eadẽ cunctis eueniunt. Vnde & corda filiorum hominũ implentur malitia & cõtemptu in vita sua: & post hæc ad inferos deducentur. Nemo est qui semper viuat & qui huius rei habeat fiduciam. ¶ Melior est canis viuus, leone mortuo. Viuentes enim sciunt se esse morituros: mortui vero nihil nouerũt amplius, nec habent vltra mercedem: quia obliuioni tradita ẽ memoria eorum.

FERIA VI. Lectio prima. Eccl. 9.

QVodcunque facere potest manus tua instanter operare:

tare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, quo tu properas. Verti me ad aliud, & videri sub sole, ne velocium esse cursum, nec fortium bellum, nec sapientium panẽ; nec doctorum diuitias, nec artificum gratiam: sed tempus casumque in omnibus.

¶ Nescit homo finem suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, & aues laqueo comprehendunt, sic capiunt hoĩes in tempore malo, cum eis extemplo superuenerit.

¶ Hanc quoq; sub sole vidi sapientiam, & probaui maximã. Ciuitas parua, & pauci in ea viri. Venit contra eã rex magnus & vallauit eam, extruxitq; munitiones per gyrum, & perfecta est obsidio. Inuentusque est in ea vir pauper, & sapiens, & liberauit vrbem per sapientiam suã: & nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis.

SABBATHO. Lectio prima.

Eccl. 12. MEmento creatoris tui in diebus iuuentutis tuæ antequã veniat tempus afflictionis tuæ: & appropinquent anni de quibus dicas, non mihi placent. Antequã tenebrescant sol & lumen, & stellæ, & luna: & reuertantur nubes post pluuiã. Quando cõmouebuntur custodes domus, & nutabunt viri fortissimi, & ociosę erunt molentes in minuto numero, & tenebrescent videntes per foramina, & claudent ostia in platea in humilitate vocis molentis, & consurgent ad vocẽ volucris, & obsurdescent omnes filiæ certaminis.

¶ Excelsa quoque timebunt, & formidabunt in via, florebit amigdalus, impinguabitur locusta, & dissipabitur capparis. Quoniam ibit homo in domum æternitatis suæ, & circuibunt in platea plangentes.

¶ Antequã rumpatur funiculus argẽteus, & recurrat vita aurea, & conteratur hydria super fontem, & confringatur rota super cisternam: & reuertatur puluis in terram suam vnde erat, & spiritus redeat ad Deum qui dedit illum. Vanitas vanitatum, dixit ecclesiastes, & omnia vanitas.

DOMINICA III. Augusti. Lectio prima.

Sap. 1. Diligite iustitiam: qui iudicatis terrã. Sentite de dño in bonitate: & in simplicitate cordis quærite illũ. Quoniã inuenitur ab his qui nõ tentant eum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. Peruersæ enim cogitationes separant à Deo: probata autem virtus corripit insipiẽtes. Quoniã in maleuolam animam non introibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito peccatis. Lectio ij.

Spiritus enim sanct' disciplinæ effugiet fictũ, & auferet se à cogitationib' quæ sunt sine intellectu, & corripiet à superueniẽte iniquitate. Benignus est enim

spiri-

ſpiritus ſapientiæ, & non liberabit maledictũ in labijs ſuis: quoniã renum illius teſtis eſt deus, & cordis illius ſcrutator eſt verus: & linguę ei⁹ auditor. Quoniam ſpiritus dñi repleuit orbẽ terrarũ, & hoc qđ continet oĩa, ſcientiam habet vocis. Lectõ ij.

Propter hoc, qui loquitur iniqua nõ poteſt latere: nec prætериet illum corripiens iudicium. In cogitationibus enim impij, interrogatio erit, ſermonũ autẽ illius auditio ad Deũ veniet, & ad correctionnẽ iniquitatũ illi⁹. Quoniam auris zeli audit omnia, & tumult⁹ murmurationũ non abſcondetur. Cuſtodite ergo vos à murmuratione, quę nihil prodeſt, & à detractione parcite linguæ, quia ſermo obſcurus in vacuum nõ ibit. Os autẽ quod mentitur, occidit aĩam.

FERIA II. Lectio prima.

Sap. 2. Dixerunt enim impij cogitantes apud ſe non recte. Exiguum & cum tędio eſt tempus vitæ noſtrę, & non eſt refrigeriũ in fine hoĩs, & non eſt qui agnitus ſit reuerſus ab inferis. Quia ex nihilo nati ſumus & poſt hoc erimus tanq̃ nõ fuerimus. Quoniã fumus afflatus eſt in narib⁹ noſtris: & ſermo ſcintillæ ad commouendum cor noſtrum. Quia extinctus cinis erit corpus noſtrum: & ſpiritus diffundetur tanquam mollis aer. ¶Et tranſibit vita noſtra tanq̃ veſtigium nubis, & ſicut nebula diſſoluetur, & fugata eſt à radijs ſolis, & à calore illius aggrauata. Et nomẽ noſtrũ obliuionẽ accipiet per tempus: & nemo memoriã habebit operum noſtrorum. ¶Vmbrę enim tranſit⁹ eſt tẽpus noſtrum: & non eſt reuerſio finis nr̃i, qm̃ conſignata eſt, nemo reuertitur. Venite ergo & fruamur bonis quæ ſunt: & vtamur creatura tanq̃ in iuuẽtute celeriter.

FERIA TERTIA.

Lectio prima.

Mitte ſapientiã. Dñe de cœlis ſanctis tuis: & à ſede magnitudinis tuę: vt mecum ſit, & mecum laboret, vt ſciam quid acceptum ſit apud te. Scit enim illa omnia & intelligit, & deducet me in operibus meis ſobrie: & cuſtodiet me in ſua potentia. Et erunt accepta opera mea: & diſponã populum tuum iuſte, & ero dignus ſedium patris mei. Sap. 9.

¶Quis enim hominum poterit ſcire cõſiliũ Dei? Aut quis poterit cogitare qđ velit deus? Cogitatiões enim mortaliũ timidæ: & incertę ꝓuidẽtię noſtrę. Corpus enim qđ corrũpit aggrauat aĩam, & terrena inhabitatio deprimit ſenſum multa cogitãtẽ. ¶Et difficile æſtimamus quæ in terra ſunt: & quæ in conſpectu ſunt inuenimus cum labore. Quæ in cœlis ſunt autem quis inueſtigabit? Senſum autem tuum quis ſciet niſi tu dederis ſapientiã, & miſeris ſpiritum ſanctum tuũ de altiſſimis &

FERIA IIII. Lectio prima.

Sap. 10. SApientia illũ qui primus formatus est à Deo, pater orbis terrarum, cũ solus esset creatus, custodiuit & eduxit illum à delicto suo. Et eduxit illum de limo terrę: & dedit illi virtutẽ continendi omnia. Ab hac vt recessit iniustus in ira sua: p iram homicidij fraternitas deperijt. Propter qđ cũ aqua deleret terram, sanauit iterũ sapiẽtia p contemptibile lignũ iustũ gubernans. ¶ Hæc & in consensu superbiæ, cum se nationes extulissent, sciuit iustum, & conseruauit sine quętela Deo: & filijs misericordiam fortem custodiuit. Hæc iustum à pereuntibus impijs liberauit fugientem descendente igne in pentapolim: quibus in testimonium nequitiæ fumigabunda constat deserta terra & incerto tempore fructus habentes arbores: & incredibilis aĩę memoria stans figmentũ salis. ¶ Sapientiam enim prætereuntes nõ tantum in hoc lapsi sunt vt ignorarent bona: sed & insipientiæ suæ reliquerũt hominibus memoriã: vt in his quæ peccauerunt: nec latere potuissent.

FERIA V. Lectio prima.

Sap. 10. SApientia autem hos qui se ob seruant à doloribus liberabit. Hęc autem profugum iræ fratris iustum deduxit per vias rectas: & ostendit illi regnũ Dei: & dedit illi scientiam sanctorũ: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. ¶ In fraude circunuenientium illum affuit illi: & honestum fecit illum. Custodiuit illum ab inimicis, & à seductorib⁹ tutauit illum. Et certamen forte dedit illi vt vinceret: & sciret, quoniã omniũ potentior est sapientia. ¶ Hæc venditũ iustũ non dereliquit: sed à peccatorib⁹ liberauit eum. Descenditq; cum illo in foueã: & ĩ vinculis nõ dereliq̃t eũ.

FERIA VI. Lectio prima.

SApientia populum iustum, & semen sine querela liberauit à nationibus quæ illum deprimebant. Intrauit in animam serui Dei, & stetit contra reges horrendos in portentis & signis. Et reddidit iustis mercedem laborum suorum: & deduxit illos in via mirabili: & fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum per noctem. Sap. 10.

¶ Et transtulit illos per mare rubrũ: & transuexit illos per aquã nimiam. Inimicos autem illorum demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illos. ¶ Ideo iusti tulerunt spolia impiorũ: & decantauerunt domine nomen sanctum tuum, & victricem manum tuam laudauerunt pariter. Quoniam sapientia aperuit os mutorum: & linguas infantium fecit disertas.

SABBATHO. Lectio prima.

ANgelorum esca nutriuisti populum tuum: paratum panem dæ cęlo prestitisti Sap. 16.

illis sine labore, omne delecta mentũ in se habentem, & omnis saporis suauitatem. Substantiam enim tuã, & dulcedinem tuam quam in filios habes ostendebas: & deseruiens vniuscuiusque voluntati. Ad quod quisque volebat: conuertebatur.

¶ Nix aũt & glacies sustinebant vim ignis, & non tabescebant vt scirent qm̃ fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in grandine: & pluuia coruscans.

¶ Hoc autẽ iterum vt nutrirentur iusti: ignis etiam suæ virtutis oblitus est. Creatura enim tibi factori deseruiens exardescit in tormentum aduersus iniustos: & lenior fit ad benefaciendum pro his qui in te confidunt.

DOMINICA IIII. Augusti. Lectio prima.

Eccl. 1.

Mnis sapientia à domino deo est, & cum illo fuit semp, & est ante ęuum. Arenam maris, & pluuię guttas, & dies sęculi; quis dinumerauit? Altitudinẽ cœli & latitudinẽ terræ & profundum abyssi, quis dimensus est? Sapientiam Dei præcedentem omnia, quis inuestigauit? Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiæ ab æuo. Fons sapientię verbũ Dei in excelsis: & ingressus illius mãdata ęterna. Radix sapientię cui reuelata est: & astutias illius quis agnouit? Lect. ij.

Disciplina sapientiæ cui reuelata est, & manifestata: & multiplicationẽ ingressus illius, quis intellexit? Vnus est altissimus creator omnium omnipotens rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronũ illius, & dominans deus. Ipse creauit illam in spiritu sancto, & vidit, & dinumerauit, & mensus est, & effudit illã super omnia opera sua, & super omnem carnem. Secundum datum suum præbet illã diligentibus se. Lectio iij.

Timor domini, gloria, & gloriatio, & lętitia, & corona exultationis. Timor domini delectabit cor, & dabit lætitiam, & gaudium in longitudine dierũ. Timenti Deum bene erit in extremis, & in die defunctionis suę benedicetur. Dilectio Dei, honorabilis sapientia. Quibus autem apparuerit in visu: diligunt eam in visione, & in agnitione magnalium suorum.

FERIA II. Lectio prima.

Radix sapientiæ est timere Deum, & rami illius longęui. In thesauris sapiẽtiæ intellect⁹ & sciẽtiæ religiositas: execratio aũt peccatoribus sapientia. Timor dñi expellit peccatũ. Nã qui sine timore est: non poterit iustificari: iracundia enim animositas illius subuersio illius est. Vsq; in tempus: sustinebit patiens: & postea redditio iucũditatis. Bonus sensus vsque in tempus abscondet verba illius, & labia multorum enarrabunt Eccl. 1.

sensum illi',in thesauris sapientię significatio disciplinę, execratio autẽ pctõri cultura Dei.

Fili,concupiscens sapientiam, cõserua iustitiam, & deus prębebit illã tibi. Sapientia enim & disciplina,timor dñi: & quod beneplacitum est illi:fides,& mansuetudo, & adimplebit thesauros illius. Contumax non sis, & incredibilis timori Dei:& ne accesseris ad illum duplici corde.

Ne fueris hypocrita in conspectu hominũ:& non scandalizeris in labijs tuis : Attende in illis, ne forte cadas, & adducas aĩę tuæ inhonorationẽ, & reuelet deus abscon sa tua, & in medio synagogę elidat te: qm̃ accessisti maligne ad dñm & cor tuum plenũ est dolo & fallacia.

FERIA III. Lectio prima.

Eccl. 2. FIli, accedens ad seruitutem Dei sta in iustitia, & in timore, & præpara aĩam tuam ad tentationẽ.Deprime cor tuum, & sustine, & inclina aurẽ tuam, & suscipe verba intellectus : & ne festines in tempus obductionis. Sustine sustentationes Dei, coniungere Deo, & sustine vt crescat in nouissimo via tua.

Omne quod tibi applicitum fuerit,accipe, & in dolore sustine: & in humilitate tua patientiam habe, quoniam igne probatur aurum & argentum: homines vero receptibiles in camino humiliationis. Crede Deo & recuperabit te & dirige viam tuam,& spera in illum. Serua timorem illius :& ĩ illo veterasce.

Metuentes dñm sustinete misericordiã eius, & nõ deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite illi,& nõ euacuabitur merces vestra. Qui timetis dñm sperate in illũ; & ĩ oblectationẽ veniet vobis misericordia. Qui timetis dñm diligite illũ, & illuminabuntur corda vestra.

FERIA IIII. Lectio prima. Eccl. 3.

RESpicite filij nationes hominum & scitote quia nullus sperauit in dño, & confusus est.Quis enim pmãsit in mandatis eius, & derelictus est? Aut quis inuocauit eum, & despexit illum? Quoniam pius & misericors est deus, & remittit in die tribulationis peccata: & protector est omnibus exquirentibus se in veritate. Vę duplici corde, & labijs scelestis, & manibus malefaciẽtibus, & peccatori terram ingredienti duabus vijs.

Væ dissolutis corde, qui non credunt Deo: & ideo non protegentur ab eo. Væ his qui perdiderunt sustinentiam,& qui dereliquerunt vias rectas, & diuerterunt in vias prauas. Et quid facient,cum inspicere cœperit dñs?

Qui timent dñm, non erunt incredibiles verbo illius : & qui diligunt illũ cõseruabũt verbũ illius. Qui timẽt dñm inquirẽt quæ beneplacita sunt ei, & qui diligunt eum replebuntur lege ipsius. Qui timẽt dñm præparabunt

bunt corda suá, & in conspectu illius sanctificabũt animas suas.

Eccl. 3. FERIA V. Lectio prima.

Filij sapiẽtię ecclesia iustorum & natio illorũ obedientia & dilectio. Iudiciũ patris audite filij,& sic facite,vt salui sitis. Deus enim honorauit patrẽ ĩ filijs, & iudiciũ matris,exquirens firmauit ĩ filios. Qui diligit Deũ exorabit pro peccatis, & continebit se ab illis: & in oratione dierũ exaudiet, & sicut q thesaurizat, ita & q honorificat matrẽ suã.

¶Qui honorat patrẽ suum, iucundabit in filijs: & in die orationis suæ exaudiet. Qui honorat patrẽ suũ, vita viuet longiore: & qui obedit pr̃i refrigerabit matrem. Qui timet dñm honorat parentes: & quasi dñs seruiet his qui se genuerunt in opere & sermone & omni patientia.

¶Honora patrem tuum vt superueniat tibi benedictio à Deo & benedictio illi⁹ in nouissimo manet. Benedictio patris firmat domos filiorum: maledictio autẽ matris eradicat fundamenta.

Eccl. 3. FERIA VI. Lectio prima.

QVanto magnus es humilia te in omnibus: & corã Deo inuenies gratiam: quoniam magna potentia Dei solius: & ab humilibus honoratur. Altiora te ne quæsieris: & fortiora te ne scrutat⁹ fueris, sed quę præcepit tibi deus illa cogita semper: & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus. Nõ est enim tibi necessarium ea quę abscondita sunt, videre oculis tuis.

¶In superuacuis reb⁹ noli scrutari multipliciter: & in pluribus operibus eius non eris curiosus. Plurima enĩ sup̃ sensum hominũ ostẽsa sunt tibi. Multos enim supplãtauit suspitio illorũ: & in vanitate detinuit sensus illorũ.

¶Cor durũ habebit male in nouissimo: & q amat periculum, in illo peribit. Cor ingrediẽs duas vias non habebit successus: & prauũ cor in illis scandalizabit.

Eccl. 4. SABBATHO. Lectio prima

SApientia filijs suis vitam inspirat: & suscipit inquirentes se. & præibit in via iustitię. Et qui illam diligit, diligit vitam: & qui vigilauerint ad illã complectentur placorem eius. Qui tenuerint illam, vitam hæreditabunt: & quo introibit benedicet Deus. Qui seruiunt ei obsequentes erunt sancto: & eos qui diligunt illam diligit deus.

¶Qui audit illã iudicabit gentes: & qui intuetur illam permanebit confidens. Si crediderit ei hæreditabit illam: & erunt in cõfirmatione creaturæ illorum: quoniam ĩ tentatione ambulat cum eo: & in primis elegit eum.

¶Timorem & metum & probationem inducet super illum: & cruciabit illum in tribulatione doctrinę suæ: donec tentet eum in cogitationibus suis: & credat animæ illius. Et firmabit illum & iter ducet directum

ad

ad illum: & denudabit abſconſa ſua ilii, & theſaurizabit ſup il lum ſcientiam & intellectum.

Si cõtingat hunc mẽſem Augu. habere.v.dñicam, in ea & in ſua hebdoma repetantur lectiones hebdo.precedentis, vel quę ſuperfuerunt propter feſta habentia lectiones ſibi appropriatas.

DOMINICA I.

Septembris & deinceps vſque ad tertiam dñicam eiuſdem menſis excluſi. id eſt per.xv. dies tñ cantetur hiſto Si bona. & legat de lib. Iob. Sab. vero pcedenti ad veſ. ℟. Antequã.ij. Ad mag.añ. Cũ audiſſet Iob nunciorum verba ſuſtinuit patiẽter, & ait: ſi bona ſuſcepim⁹ de manu dñi: mala autẽ quare non ſuſtineamus? in omnibus his non peccauit Iob labijs ſuis, neque ſtultũ aliquid contra Deum locutus eſt. Sequenti ſabbatho ad mag. añ. In omnibus his nõ peccauit Iob labijs ſuis, neque ſtultum quid cõtra Deum locutus eſt. Lect. j.

Iob. 1.

Ir erat in terra Hus: noĩe Iob. Et erat vir ille ſimplex & rectus ac timens Deum & recedens à malo. Natiq; ſunt ei ſeptem filij: & tres filię: & fuit poſſeſſio eius ſeptẽ millia ouiũ: & tria millia camelorum, quingenta quoq; iuga boum, & quingẽtę aſinæ, ac familia multa nimis. Eratque vir ille magnus inter omnes orientales. Et ibant filij eius, & faciebant conuiuia per domos, vnuſquiſque in die ſuo. Et mittentes vocabant tres ſorores ſuas: vt comederent & biberent cum eis. ℟. Si bona ſuſcepimus de manu dñi, mala autem quare non ſuſtineamus? dominus dedit, dñs abſtulit: Sicut dño placuit, ita factum eſt, ſit nomen domini benedictum. ℣. Nudus egreſſus ſum de vtero matris meę: & nudus reuertar illuc. Sicut. Lectio ij.

CVnq; in orbem tranſiſſent dies conuiuij: mittebat ad eos Iob, & ſctĩficabat illos. Conſurgẽsq; diluculo: offerebat holocauſta per ſingulos. Dicebat enim. Neforte peccauerint filij mei: & benedixerint Deo in cordibus ſuis. Sic faciebat Iob cunctis diebus. Quadã autem die, cum veniſſent filij Dei, vt aſſiſterent coram domino: affuit inter eos etiam Sathan. Cui dixit dñs. Vnde venis? Qui reſpondẽs ait. Circuiui terrã, & perambulaui eã. ℟. Antequam comedam ſuſpiro, & tanq inundantis aquę, ſic rugitus meus, quia timor quem timebam, euenit mihi: & quod verebar, accidit: nonne diſſimulaui? nõne ſilui? nonne quieui? Et venit ſuper me indignatio tua domine? ℣. Ecce non eſt auxilium mihi in me: neceſſarij quoque mei receſſerunt à me. Et ve. Lectio iij.

DIxit dñs ad eum. Nunquid cõſideraſti ſeruum meum, Iob, q non ſit ei ſimilis in terra

homo

homo simplex, & rectus, ac timens Deũ, & recedens à malo? Cui respõdens Sathan ait. Nunquid frustra Iob timet Deum? Nonne tu vallasti eum, ac domum eius, vniuersamq; substantiam eius per circuitum? Operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra. Sed extende paululũ manũ tuã, & tange cũcta quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi. Dixit ergo dñs ad Sathã. Ecce vniuersa quę habet, in manu tua sunt: tantũ in eum non extendas manum tuam. ℟. Vtinam appenderẽtur peccata mea, quibus irã merui: & calamitas quã patior In statera. ℣. Quasi arena maris hęc grauior appareret. In statera. Gloria patri. In statera. ℟. iiij. Quare detraxistis sermonibus veritatis, & ad increpãdũ verba componitis, & subuertere nitimini amicũ vestrum? Veruntamen quę cogitastis explete. ℣. Quod iustum est iudicate: & non inuenietis in lingua mea iniquitatẽ. Veruntamẽ quę co. ℟. v. Induta est caro mea putredine & sordibus pulueris, cutis mea aruit, & contracta est. Memẽto mei dñe, quia ventus est vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerunt, & ego sicut fœnum arui. Memento mei do. ℟. vj. Paucitas dierum meorũ finietur breui: dimitte me dñe vt plangam paululum dolorem meũ, anteq̃ vadã Ad terrã tenebrosam, & opertã mortis caligine. ℣. Remitte mihi vt refrigerer priusquã abeam. Ad Gloria. Ad. ℟. vij. Memento mei deus qa vẽtus est vita mea, Nec aspiciet me visus hominis. ℣. Et nõ reuertetur ocul' meus vt videat bona. Nec. ℟. viij. Ne abscondas me dñe à facie tua: manum tuã longe fac à me. Et formido tua non me terreat. ℣. Corripe me dñe ĩ misericordia, & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Et formido. ℟. ix. Nocte os meũ perforatur doloribus, & qui me comedunt non dormiunt à multitudine eorum consumitur vestimentũ meum. Comparatus sum luto. Et assimilat' sum fauillę & cineri: ℣. O custos hominum, quare me posuisti contrariũ tibi, & factus sum mihimetipsi grauis? parce domine, nihil enim sunt dies mei. Comparatus. Gloria. Et.

FERIA II. Lectio prima.

Factum est aũt cum quadam die venissent filij Dei: & starẽt coram dño: venisset quoq; Sathan inter eos: & staret in cõspectu eius: vt diceret dñs ad Sathã. Vnde venis? Qui respondens ait. Circuiui terram: & perambulaui eã. Et dixit dñs ad Sathan. Nunquid considerasti seruum meum Iob ꝙ non sit ei similis in terra? vir simplex & rectus ac timens Deum: & recedens à malo & adhuc retinens innocentiam? Tu autem cõmouisti me aduersus eum Iob. 2.

eum vt affligerem eum frustra. ¶Cui respondens Sathan ait. Pellem pro pelle: & cuncta quæ habet homo dabit pro anima sua. Alioquin mitte animā tuā & tange os eius & carnem, & tunc videbis ꝙ in faciem benedicat tibi: Dixit ergo dñs ad Sathan. Ecce in manu tua est: veruntamen animam illius serua. ¶Egressus igitur Sathan à facie dñi, percussit Iob vlcere pessimo, à planta pedis vsq; ad verticem eius. Qui testa saniem radebat: sedens in sterquilinio.

FERIA III. Lectio prima.

Iob. 3. POst hęc aperuit Iob os suū: & maledixit diei suæ: & locut' est. Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictū est: concept' est homo. Dies ille vertatur in tenebras. Non requirat eum deus desuper: & non illustret lumine. Obscurent eū tenebræ & vmbra mortis. Occupet eū caligo & inuoluatur amaritudine. ¶Noctem illam tenebrosus turbo possideat. Non computetur in diebus anni: nec numeretur in mensibus. Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Maledicant ei qui maledicunt diei: qui parati sunt suscitare Leuiathan. ¶Obtenebrentur stellæ caligine eius. Expectet lucem & non videat: nec ortum surgentis auroræ. Quia non conclusit ostia ventris qui portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis.

FERIA IIII. Lectio prima.

REspondens autem Eliphaz themanites dixit. Si cępe- Iob.
rimus loqui tibi: forsitan mole- 4.
ste accipies. Sed cōceptū sermonem tenere quis poterit? Ecce docuisti multos & manus lassas roborasti: vacillātes cōfirmauerunt sermones tui: & genua trementia confortasti. Nunc autem venit super te plaga & defecisti, tetigit te & conturbatus es? ¶Vbi est timor tuus, fortitudo tua: & patientia tua: & profectio viarū tuarū? Recordare obsecro te: quis vnquam innocens perijt: aut qñ recti deleti sunt? Quin potius vidi eos qui operant iniquitaté: & seminant dolores: & metunt eos: flante Deo perijsse, & spiritu irę eius consumptos. ¶Rugitus leonis & vox leęnę: & dentes catulorum Leonum contriti sunt. Tigris perijt eo quòd non haberet prædam: & catuli Leonis dissipati sunt.

FERIA V. Lectio prima.

REspondens autē Iob dixit. Iob.
Vtinā appenderentur pec- 6.
cata mea quibus iram merui: & calamitas quā patior in statera: quasi arena maris hæc grauior appareret. Vnde & verba mea dolore sunt plena: quia sagittæ dñi in me sunt: quarū indignatio ebibit spiritum meum, & terrores dñi militant contra me. ¶Nunquid rugiet onager, cum habuerit herbam: aut mugiet bos cum ante pręsepe plenum steterit? Aut poterit comedi in-

fulsum: quod non est sale conditum? Aut potest aliquis gustare, quod gustatũ affert mortem? Animæ enim esuriẽti, etiã amara dulcia esse vident. Quę prius nolebat tangere anima mea, nũc præ angustia cibi mei sunt. ¶ Quis det, vt veniat petitio mea, & quod expecto tribuat mihi deus: & qui cępit ipse me conterat? Soluat manum suam, & succidat me, & hæc mihi sit consolatio, vt affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus sancti.

FERIA VI. Lectio prima.

Iob 7 Militia est vita hominis super terrã, & sicut dies mercenarij dies eius. Sicut ceru' desiderat vmbram, & sicut mercenarius præstolatur finẽ operis sui: sic & ego habui menses vacuos, & noctes laboriosas enumeraui mihi. Si dormiero, dicã. Quãdo consurgam? Et rursum expectabo vesperam, & replebor doloribus vsque ad tenebras. ¶ Induta est caro mea putredine, & sordib' pulueris, cutis mea aruit & contracta est. Dies mei velocius transierũt, quã a texente tela succidit: & ꝯsumpti sunt absq; vlla spe. Memento q̃a ventus est vita mea, & non reuertet oculus me' vt videat bona, nec aspiciet me visus hominis. ¶ Oculi tui in me, & non subsistam, sicut consumitur nubes, & pertransit: sic qui descẽdit ad inferos, non ascendet, nec reuertetur vltra in domum suã: neq; cognoscet eum amplius locus ei'.

SABBATHO. Lectio prima.

Et respondens Iob ait. Vere scio q̃ ita sit, & q̃ non iustificetur homo composit' Deo. Si voluerit cõtẽdere cum eo: nõ poterit respondere ei vnũ pro mille. Sapiens corde est: & fortis robore. Quis restitit ei: & pacẽ habuit? Qui transtulit mõtes, & nescierũt hi quos subuertit in furore suo. Qui cõmouet terram de loco suo, & colũnę ei' cõcutiuntur? Qui ꝓcipit soli & nõ oritur, & stellas claudit quasi sub signaculo. Qui extẽdit cęlos sol': & graditur super fluctus maris. ¶ Qui facit arcturum & oriona, & hyadas, & interiora austri. Qui facit magna, & incomprehensibilia & mirabilia, quorum non est numerus. Si venerit ad me, non videbo eum: si abierit, non intelligam. Si repente interroget, quis respondebit ei? Vel quis dicere potest, cur ita facis? ¶ Deus: cuius iræ nemo resistere potest, & sub quo curuantur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego vt respondeam ei? & loquar verbis meis cum eo? Qui etiam si habuero quippiam iustum, non respondebo: sed meum iudicium deprecabor. Iob 7

DOMINICA II. Lectio prima.

Ddidit quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit. Viuit deus Iob. 27.

deus qui abstulit iudicium meũ: & omnipotens qui ad amaritudinem adduxit animam meam: quia donec superest halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis, non loquentur labia mea iniquitatẽ, nec lingua mea meditabit mendaciũ. Absit à me, vt iustos vos esse iudicem donec deficiã, non recedam ab innocẽtia mea. Iustificationem meã, quam cępi tenere, non deseram. Neque enim reprehẽdit me cor meum, in omni vita mea. Lectio ij.

Sicut impius inimicus meus, & aduersarius meus quasi iniquus. Quæ est enim spes hypocritæ si auare rapiat: & non liberet deus animã eius? Nunqd deus audiet clamorem eius, cum venerit super eum angustia? Aut poterit in omnipotente delectari, & inuocare Deum omni tempore? Docebo vos per manum Dei, quæ omnipotẽs habeat, nec abscondam. Ecce vos oẽs nostis, & quid sine causa vana loquimini? Lectõ iij.

Hæc est pars hominis ĩpij apud Deum, & hęreditas violentorũ, quam ab omnipotente suscipiẽt. Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erũt: & nepotes eiꝰ nõ saturabunt pane. Qui reliq fuerint ex eo, sepelient in interitu: & viduæ illius non plorabunt. Si cõportauerit quasi terram argentũ, & sicut lutum pręparauerit vestimenta: præparabit quidem, sed iustus vestietur illis, & argentum innocens diuidet.

FERIA II. Lectio prima.

Respondens autem dñs Iob Iob.
de turbine, dixit. Quis est 38.
iste inuoluẽs sentẽtias sermonibus imperitis? Accinge sicut vir lumbos tuos, interrogabo te, & responde mihi. Vbi eras qñ ponebã fundamenta terrę? Indica mihi, si habes intelligentiam. Quis posuit mẽsuras eius, si nosti: vel quis tetendit sup eã lineã? Super quo bases illius solidatæ sunt? ¶ Aut quis demisit lapidem angularem eius, cum me laudarẽt simul astra matutina, & iubilarent omnes filij Dei? Quis conclusit ostijs mare, quando erũpebat quasi de vulua procedens, cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud quasi pannis infantiæ obuoluerem? ¶ Circundedi illud terminis meis, & posui vectem & ostia: & dixi. Vsque huc venies, & non procedes amplius: & hic confringes tumentes fluctus tuos.

FERIA III. Lectio prima.

Nunquid nosti tempus par- Iob.
tus ibi cum in petris: vel 39.
parturientes ceruas obseruasti? Dinumerasti menses conceptus earum: & fecisti tempus partus earum? Incuruantur ad fętum, & pariunt, & rugitus emittunt. Separantur filij earum, & pergunt ad pastum, & egrediuntur & non reuertentur ad eas. ¶ Quis dimisit onagrũ liberum, & vincula eiꝰ quis soluit? Cui dedit in solitudine domũ, & tabernacula

baculã eius in terra salsuginis? Contemnit multitudinẽ ciuitatis: clamorẽ exactoris non audit. Circũspicit montes pascuæ suæ, & virentia quæque perquirit. ¶ Nunqd volet rhinoceros seruire tibi, aut morabit̃ ad pręsepe tuum? Nunquid alligabis rhinocerota ad arandum loro tuo, aut confringet glebas vallium post te? Nunquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius: & derelinques ei labores tuos? Nunquid credes illi, qm̃ semẽtẽ reddat tibi, & arcam tuã cõgreget?

FERIA IIII. Lectio prima.

Iob. 39. NVnquid pbebis equo fortitudinem, aut circundabis collo eius hinnitum? Nunquid suscitabis eum quasi locustas? Gloria nariũ eius terror, terram vngula fodit. Exultat audacter, in occursum pgit armatis, Contemnit pauorẽ, nec cędit gladio. Sup ipsum sonabit pharetra, vibrabit hasta & clypeus. Feruens & fremens sorbet terram, nec reputat tubæ sonare clangorem. ¶ Vbi audierit buccinam, dicit vah: procul odoratur bellum, exhortationẽ ducum: & vlulatum exercitus. Nunquid per sapientiam tuam plumescit accipiter, expandens alas suas ad austrũ? ¶ Nunquid ad pręceptum tuum eleuabit̃ aquila, & in arduis ponet nidum suũ? In petris manet, in prærruptis silicibus commoratur, atque in excelsis rupibus. Inde contemplat̃ escã: & de longe oculi eius prospiciunt. Pulli ei⁹ lambũt sanguinẽ, & vbicũq; cadauer fuerit, statim adest.

FERIA V. Lectio prima.

ET adiecit dñs, & locutus est ad Iob. Nunquid qui contẽdit cum Deo, tam facile conquiescit? Vtiq; qui arguit Deum, debet respondere ei. Respondens autẽ Iob dño dixit. Qui leuiter locutus sum, respondere quid possum? Manum meã ponã sup os meum. Vnum lucutus sum, quod vtinam nõ dixissem: & alterum quibus vltra non addam. Iob. 39.
¶ Respondens autem dñs Iob de turbine, dixit. Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & indica mihi. Nunquid irritũ facies iudiciũ meũ, & cõdemnabis me vt iustificeris? Et si habes brachiũ sicut deus, & voce simili tonas, circundã tibi decorẽ, & in sublime erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere vestibus. ¶ Disperge superbos in furore tuo, & cõfunde eos: & respiciens omnẽ arrogantem humilia. Respice cunctos superbos, & confunde eos: & contere impios in loco suo. Abscõde eos in puluere simul: & facies eorum demerge in foueam: & ego confitebor ꝙ saluare te possit dextera tua.

FERIA VI. Lectio prima.

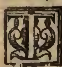
AN extrahere poteris Leuiathan hamo, & fune ligabis linguã ei⁹? Nunqd pones circulũ in narib⁹ ei⁹, aut armilla perforabis maxillã ei⁹? Nunquid multi- Iob. 40.

multiplicabit ad te pces, aut loquet tibi mollia? Nũquid feriet tecũ pactũ,& accipies eũ seruum sempiternum? Nunqd illudes ei q̃si aui, aut ligabis eum ancillis tuis? Cócidét eũ amici, diuident illum negociatores. Nunquid implebis sagenas pelle eius, & gurgutiũ piscium capite illius. ¶ Non quasi crudelis suscitabo eũ. Quis enim resistere pót vultui meo, & qs ante dedit mihi vt reddam ei? Omnia quæ sub cælo sunt, mea sunt. Non parcã ei. verbis potentibus, & ad deprecandum cõpositis. Quis reuelabit faciem indumenti eius, & in medium oris eius quis intrabit? Portas vultus eius quis aperiet? Per gyrũ dentium eius formido. ¶ Corpus illius quasi scuta fusilia, cõpactũ sqñamis se prementibus. Vna vni coniungit, & ne spiraculũ quidé incedit per eas. Vna alteri adhærebit: & tenentes se nequaquã separabuntur.

SABBATHO. Lectio prima.

Iob. 42. RESpondens aũt Iob dño, dixit. Scio quia omnia potes: & nulla te latet cogitatio. Quis est iste qui cęlat consiliũ absque scientia? Ideo insipiéter locutus sum: & q̃ vltra modũ excedunt scientiã meam. Audi, & ego loquar: interrogabo te, & respõde mihi. Auditu auris audiui te, nũc aũt ocul⁹ me⁹ videt te. Iccirco ipse me reprehendo, & ago pœnitẽtiam in fauilla & cinere. ¶ Postquam autem locutus est dñs verba hęc ad Iob, dixit ad eliphaz Themanitem. Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos, quoniã nõ estis locuti coram me rectum, sicut seruus meus Iob. Sumite ergo vobis septem tauros, & septem arietes: & ite ad seruum meum Iob, & offerte holocaustum pro vobis. ¶ Iob autem seruus meus orabit p vobis. Faciem eius suscipiam, vt nõ vobis imputetur stultitia. Neque enim locuti estis corã me rectum, sicut seruus meus Iob.

DOMINICA III. Septemb. & deinceps vsque ad j. dñicam Octobris exclusi. cantetur histo. de Tobia, Iudith, & Hester: & legantur lectiones de eisdé libris. Sabbato vero precedenti ad vesp. Omni tempore. ii. Ad mag. añ. Ingressus angel⁹ Raphael ad Thobiam, salutauit eũ, dicens, gaudiũ tibi semp sit, cui Thobias ait, quale gaudiũ mihi erit. q in tenebris sedeo: & lumé cœli nõ video? cui angelus inqt. Forti animo esto, in proximo est, vt à Deo cureris. Lect. j.

Tob. 1. THobias ex tribu, & ciuitate neptalim, q̃ est in superioribus galilęę supra Naason, post viam quę ducit ad occidentem, in sinistro habens ciuitatem Sephet, cum captus esset in diebus Salmanasar regis assyriorum, in captiuitate tñ positus viam veritatis non deseruit, ita vt omnia quę habere

poterat

poterat quotidie, concaptiuis fratribus, qui erant ex eius genere impertiret. Cumq; esset iunior oībus in tribu Neptalim: nihil tamē puerile gessit in opere. ℟. Peto dñe, vt de vinculo improperij huius absoluas me, aut certe desup terrā eripias me ne reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum, neq; vindictam sumas de peccatis meis. Quia eruis sustinentes te dñe. ℣. Oīa iudicia tua iusta sunt, & omnes viæ tuæ, misericordia & veritas: & nunc dñe memento mei. Quia eruis. Lctō ij.

DEnique cū irent oēs ad vitulos aureos, quos Ieroboam fecerat rex Israel: hic solus fugiebat cōsortia omniū, & pergebat ad Ierusalem ad templum dñi, & ibi adorabat dñm Deum Israel, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerēs, ita vt tertio anno proselytis & aduenis ministraret oēm decimationem. Hæc, & his similia sm legem Dei puerulus obseruabat. ℟. Omni tēpore benedic Deum, & pete ab eo, vt vias tuas dirigat. Et omni tempore consilia tua in ipso permaneant. ℣. Inquire, vt facias quæ placita sunt ei in veritate, & in tota virtute tua. Et. Lectio iij.

CVm vero factus fuisset vir, accepit vxorem Annam de tribu sua, & genuit ex ea filium, nomen suū imponens eis. Quē ab infantia timere Deū docuit, & abstinere ab omni peccato. Igitur cū per captiuitatem deuenisset cum vxore sua, & filio in ciuitatē Niniuæ, cum omni tribu sua, & omnes ederent ex cibis gentiliū, iste custodiuit animā suam, & nunq̄ cōtaminatus est in escis eorū. ℟. Tempus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos autē benedicite Deum, Et enarrate omnia mirabilia eius. ℣. Confitemini ei coram oībus viuentibus, quia fecit nobiscum misericordiam suam. Et enarra. Gloria. Et enarra. ℟. iiij. Adonai dñe deus magne, & mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminę. Exaudi preces seruorū tuorū. ℣. Benedictus es dñe, qui nō derelinquis pręsumentes de te, & de sua virtute gloriātes humilias. Exaudi prec. ℟. v. Dominator dñe cœlorū & terrę, creator aquarū, rex vniuersæ creaturę tuę, Exaudi orationes seruorū tuorum. ℣. Tu dñe, cui humiliū semp & mansuetorū placuit deprecatio. Exaudi oratio. ℟. vj. Spem in alium nunquā habui, præter in te deus Israel. Qui irasceris, & propitius eris. Et oīa peccata hominum in tribulatione dimittis. ℣. Dñe de⁹ cœli & terræ, respice ad humilitatē nostrā. Qui ira. Gloria; Et omnia. ℟. vij. Conforta me rex sanctorū principatum tenēs. Et da sermonē rectum, & bene sonantē in os meum. ℣. Da nobis dñe locū pęnitentiæ: & ne clau-

das ora canentium te dñe. Et.
R.viij. Laudate dñm Deum nostrum. Qui non deseruit sperantes in se:& in me adimpleuit misericordiam suam, quā promisit domui Israel. V. Laudate dñm omnes gētes, & collaudate eum omnes populi. Qui non. R.ix. Dñe rex oīpotens, in ditione tua cuncta sunt posita: & nō est qui possit resistere voluntati tuæ, libera nos Propter nomen tuum.
V. Exaudi dñe orationem nostrā,& conuerte luctum nostrum in gaudium. Propter. Glo. Pro.
¶ Duę sequē. añæ dicant in sabbathis ad mag.vel ad memo.añ. Ne reminiscaris domine delicta mea,vel parentum meorum: neq; vindictā sumas de peccatis meis. Aña. Adonay dñe de⁹ magne & mirabilis,qui dedisti salutē in manu fęminę: exaudi pces seruorū tuorū. Si vnū sabbathū tm̄ fuerit,dimittat.añ. Adonai.

FERIA II. Lectio prima.

Tob. 2. POst hæc vero, cum esset dies festus domini,& factum esset prandium bonum in domo Tobiæ: dixit filio suo. Vade & adduc aliquos de tribu nostra timentes Deum: vt epulentur nobiscum.

Cumque abijsset: reuersus nunciauit ei vnum ex filijs Israel iugulatum iacere in platea. Statimq; exiliens de accubitu suo, relinquens prandium ieiunus peruenit ad corpus, tollensq; illud portauit ad domum suam occulte: vt dum sol occubuisset caute sepeliret eum.

Cumq; occultasset corpus, māducauit panem cum luctu & tremore: memorans illū sermonē, quem dixit dñs per Amos prophetam. Dies festi vestri conuertentur in lamentationem & luctum. Cum vero sol occubuisset, abijt & sepeliuit eum.

FERIA III. Lectio prima.

IGitur cū Tobias putaret orationē suam exaudiri, vt mori potuisset: vocauit ad se Tobiam filiū suū: & dixit ei. Audi fili mi verba oris mei:& ea in corde tuo quasi fundamentū construe. Cū acceperit deus animam meam: corpus meum sepeli: & honorē habebis matri tuę omnibus diebus vitæ eius. Memor enim esse debes quæ & quanta pericula passa sit propter te in vtero suo. Tob. 4.

¶ Cum autem & ipsa cōpleuerit tempus vitę suæ:sepelias eā circa me.Omnib⁹ aūt diebus vitæ tuæ in mente habeto Deum: & caue, ne aliquando pctō consentias & prętermittas præcepta Dei nr̄i.

¶ Ex substantia tua fac eleemosynam: & noli auertere faciē tuā ab vllo paupere. Ita enim fiet: vt nec à te auertat facies dñi. Qūo potueris,ita esto misericors.

FERIA IIII. Lectio prima.

INgressi sunt aūt ad raguelem: & suscepit eos raguel cū gaudio. Intuensq; Tobiā raguel dixit annę vxori suę. Quā similis est iuuenis iste consobrino meo? Tob. 7.

Et cū

Et cum hæc dixisset: ait. Vnde estis iuuenes fratres nostri? At illi dixerunt. Ex tribu Neptalim sumus ex captiuitate Niniue. Dixitq; illis raguel. Nostis Tobiam fratrē meū? Qui dixerunt. Nouimus. Cunq; multa bona loqueretur de eo: dixit angelus ad raguelem. Tobias de quo interrogas, pater istius est. Et misit se raguel & cū lachrymis osculatus est eum. Leo papa in sermone Scio quidem. Lectio secunda.

Quia sacerdotalis officij est, erga omnes ecclesiæ filios curam, habere cōmunem, quæ & rudibus prosit & doctis, quos simul diligimus: pariter incitamus: vt ieiunium quod nobis septimi mensis recursus indicit, fide alacri per castigationem animæ & corporis, celebremus. Vt autem mens rationabilis salubriter exteriora castiget: debet etiam propria exercere ieiunia. Lctō iij.

Iuiunans ergo ab his quæ caro expetit: ieiunet & ab his quę male interior substātia concupiscit. pessimus enim animę cibus est: velle qđ non licet. Et noxia cordis delectatio est, q̄ aut turpi lucro pascitur, aut superbia extollitur: aut vltione lętat̃. Celebretur igitur dilectissimi verum & spirituale ieiuniū: quod corpus & aīam sui puritate sanctificet.

FERIA V. Lectio prima.

Tob. 8. Postquam vero cęnauerunt: introduxerunt iuuenem ad eam. Recordatus itaque Tobias sermonum angeli protulit de cassidili suo partem iecoris posuitque eā super carbones viuos. Tūc Raphael angel' apprehendit dęmonium & religauit illud in deserto superioris ægypti.

¶ Tunc hortatus est virginē Tobias: dixitque ei. Sara exurge & deprecemur Deum hodie & cras & p̄m cras: q̄a his trib' noctibus deo iūgimur: tertia aūt trāsacta nocte in nostro erim' coniugio.

¶ Filij q̄ppe sanctorū sumus: & nō possum' ita cōiungi sicut gētesquę ignorāt Deū. Surgentes aūt pariter, instāter orabant ambo simul: vt sanitas daretur eis.

FERIA VI. Lectio prima.

Tunc dixit eis angelus. Manifesto ergo vobis veritatem: & non abscondā à vobis occultū sermonē. Quando orabas cū lachrymis & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuū, & mortuos abscondebas p̄ diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos: ego obtuli orationē tuam dño. Et quia acceptus eras Deo: necesse fuit vt tentatio probaret te. Et nunc misit me dñs vt curarem te: & Sarā vxorē filij tui à dęmonio liberarem. Ego enī sum Raphael angelus, vnus ex septem qui astamus ante dñm. Iob. 12.

Sermo beati Augustini. Lctō ij.

Quoniā ieiuniorum tempus est fratres carissimi: de ieiunio cum sanctitate vestra tractandum est. Ieiunia Christianorum spiritualiter potius, quā carnaliter exer-

cenda sunt. Vnde & à peccatis principaliter ieiunemus: ne ieiunia nostra, sicut iudæorum à dño respuant. Quale est enim, vt à cibis quos dominus creauit nescio quis impositor abstineat: & peccatorum sagina pinguescat? Non tale ieiunium ego elegi: dicit dominus. Lectio .ij.

Paruũ est etiam ieiuniũ, abstinere à peccatis: nisi addamus, & bona. Porro ieiunijs nostris, etiã illud oportet accedere: quod dñs ait. Cum ieiunatis, nolite fieri sicut hipocritę tristes. Ieiunium est quod probat altissimus, non solum intermissa corporis refectio: verum etiã à malis actibus facta discessio. Itaque cura homo ne mens tua grauet' oppressa peccatis, neq; animus tuus vitiorum illecebris delectet', & digna Deo exoluisti ieiunia. Aliter magis horres: quã places Deo.

SABBATHO. Lectio prima.

Tob. 11. IN hora autem mortis suæ Tobias vocauit ad se Tobiam filium suum, & septem iuuenes filios eius nepotes suos: dixitque ei. Prope erit interitus Niniuæ. Non enim excidit verbũ dñi: & fratres nostri qui dispersi sunt à terra Israel, reuertentur ad eam. Omnis auté deserta terra eius replebitur: & domus Dei, quæ in ea incensa est, iterum reędificabitur: ibique reuertentur omnes timentes Deum. Et relinquent gentes idola sua, & venient in Ierusalé: & inhabitabunt in ea: & gaudebunt in ea omnes reges terrę, adorantes Deum Israel.

Sermo b. Leonis p̃p. Lc. ij.

Apostolica quidẽ institutio, quę dñm Iesum Christum venisse in hunc mundum nouerat, vt legẽ non solueret sed impleret: ita veteris testamenti decreta distinxit, vt q̃dam ex eis, sicut erãt condita, euangelicæ eruditioni profutura decerperet: & quæ dudum fuerant consuetudinis iudaicæ: fierent obseruantiæ christianæ. Quamuis enim varietates hostiarum differentiæ baptismatum: & ocia sabbathorũ cum ipsa carnis circuncisione cessauerint: manent tñ illæ partes legalium mandatorũ, quibus q̃dam p̃cipiuntur, vt fiant: q̃dam interdicuntur, vt non fiant. Lectio iij

Quod igit' ex veteris prædicatione doctrinæ ad purificationem animarũ corporumq̃ue nr̃orum ieiunium septimi mensis assumimus: non legalibus nos oneribus subijcimus: sed vtilitaté cõtinentiæ, quæ Christi euãgelio seruit, amplectimur. Nec enim nostra talia debent esse ieiunia: qualia erant illorũ, q̃bus Isaias propheta spiritu sancto in se loquente, dicebat. Ieiunium, & ferias, & dies vestros: odiuit anima mea.

DOMINICA IIII. Septembris. Lctõ. j.

Rphaxat itaque rex medorum, subiugauerat multas gentes imperio suo, & ipse ædifica- Iudi. 1.

ædificauit ciuitatem potentissimam, quã appellauit Hecbatanis. Ex lapidibus quadratis & sectis fecit muros eius, in altitudine cubitorũ septuaginta: & in latitudine, cubitorũ triginta. Turres vero eius, posuit in altitudine, cubitorum centum. Per quadrũ vero earum, latus vtrunque vicenorum pedum spacio tendebatur. Posuitque portas eius in latitudine turrium: & gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui, & in gloria quadrigarum suarum. Lectio ij.

Anno igitur duodecimo regni sui, Nabuchodonosor rex assyriorum, qui regnabat in Niniue ciuitate magna: pugnauit contra Arphaxat, & obtinuit eum in campo magno, qui appellatur Ragau circa Eufratem & Tigrim: & Iadason in cãpo Erioch regis elicorũ. Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor: & cor eius eleuatũ est. Lect.iij.

Et misit ad omnes, quĩ habitabant in Cilicia, & Damasco, & libano, & ad gentes quæ sunt in Carmelo & cedar: & inhabitantes galilæã in campo magno Esdrelon, & ad omnes qui erant in Samaria & trans flumen iordanem vsque in Ierusalem: & ad oẽm terram iesse, quousque perueniatur ad montes ęthiopiæ. Ad hos oẽs, misit nuncios Nabuchodonosor rex Assyriorum. Qui omnes vno animo contradixerunt, & remiserunt eos vacuos: ac sine honore abiecerũt.

FERIA II. Lectio prima.

Anno tertiodecimo Nabuchodonosor regis, vicesima & secunda die mensis primi: factũ est verbũ in domo Nabuchodonosor regis Assyriorũ, vt defenderet se. Vocauitq; oẽs maiores, omnesque duces bellatores: & habuit cũ eis mysterium consilij sui. Dixitque cogitationem suam in eo esse: vt omnem terrã suo subiugaret imperio. Iudit 2.

¶ Quod dictum cum placuisset omnibus, vocauit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militiæ suæ: & dixit ei. Egredere aduersus omne regnum occidentis, & contra eos pręcipue qui cõtempserunt imperium meum. Nõ parcet oculus tuus vlli regno omnemque vrbẽ munitã subiugabis mihi.

¶ Tũc Holofernes, vocauit duces & magistratus virtutis Assyriorum: & dinumerauit viros in expeditione, sicut præceperat ei rex, centum viginti millia peditum pugnatorum: & equites & sagittarios, duodecim milia.

FERIA III. Lectio prima.

Holofernes autem altera die præcepit exercitibus suis: vt ascenderent contra bethuliã. Iudit 7.
Erant autem pedites bellatorum: centum viginti millia: & æquites. xxij. millia præter pręparationes virorũ illorũ, quos occupauerat captiuitas: & adducti fuerant de prouincijs & vrbibus

vrbibus vniuersę iuuentutis.
¶Oés parauerunt se pariter ad pugnã ꝯtra filios Israel: & venerũt p crepidinẽ montis vsque ad apicẽ: qui respicit sup Dothain à loco q dicitur Belma: vsque ad Chelmõ, q est contra Esdrelon.
¶Filij aũt Israel, vt viderũt multitudinẽ illorũ: ꝓstrauerũt sese p terrã mittẽtes cinerẽ sup capita sua: vnanimes orãtes: vt deus Israel misericordiã suã ostenderet sup populũ suũ. Et assumentes arma sua bellica: sederunt p loca q̃ angusti itineris tramitem dirigũt inter montuosa: & erant custodiẽtes ea tota die & nocte.
FERIA IIII. Lectio prima.
Iudit 8. ERat autem Iudith relicta vidua iã annis trib⁹ & mẽsibus sex. Et in superioribus domus suę fecit sibi secretũ cubiculum in quo cum puellis suis clausa morabatur: & habens sup lũbos suos ciliciũ: ieiunabat oĩb⁹ dieb⁹ vitæ suæ pter sabbatha & neomenias & festa domus Israel.
¶Erat autẽ eleganti aspectu nimis. Cui vir suus reliquerat diuitias multas & familiã copiosam: ac possessiones, armentis boum & gregibus ouiũ plenas.
¶Et erat hęc in omnibus famosissima: quoniam timebat dñm valde: nec erat qui loqueretur de illa verbũ malum. Hęc itaq; cum audisset, quoniam Ozias promisisset ꝙ transacto quinto die traderet ciuitatem: misit ad presbyteros chabri & charni, & venerunt ad illam & dixit illis.
Quod est hoc verbũ in quo consensit Ozias, vt tradat ciuitatem Assyrijs, Si intra q̃nque dies non venerit vobis adiutoriũ? Et qui estis vos qui tẽtatis dominum?
¶Feria v. vel dñica. v. Lectio j.

N diebus Assueri, qui regnauit ab India vsq; Ethiopiam, super centũ vigintiseptem prouincias, quando sedit in solio regni sui: Susan ciuitas regni eius exordium fuit. Tertio igitur anno imperij sui, fecit grande conuiuium cunctis principibus & pueris suis fortissimis Persarum & medorum inclytis, & præfectis prouinciarũ coram se, vt ostenderet diuitias gloriæ regni sui, ac magnitudinẽ atq; iactantiam potentię suę multo tẽpore: centum videlicet & octoginta diebus. Lectio ij.
Cumq; implerentur dies conuiuij: inuitauit omnem populum, qui inuẽtus est Susis, à maximo vsque ad minimum. Et iussit septem diebus conuiuium pręparari, in vestibulo horti & nemoris: quod regio cultu & manu consitum erat. Et pendebant ex omni parte tentoria aerei coloris, & carbasini, & hiacintini: sustentata funibus bissinis ac purpureis, qui eburneis circulis inserti erant: ac columnis marmoreis fulciebantur. Lectio tertia.
Lectuli quoq; aurei & argentei, super pauimentũ smaragdo & pario

Hest. 1.

pario stratum lapide dispositi erāt, quod mira varietate pictura decorabat. Bibebant aūt, qui inuitati erant aureis poculis: & alijs atque alijs vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, vt magnificentia regia dignum erat, abundans & præcipuū ponebatur: nec erat, qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat præponens mensis singulos de principibus suis: vt sumeret vnusquisque quod vellet.

FERIA VI. Lectio prima.

Hest. 2. Erat vir iudæus in Susis ciuitate, vocabulo Mardochęus fili⁹ Iair: filij Semei: filij Cis: de stirpe gemini: qui translatus fuerat de Ierusalē eo tempore quo Iechoniam regem Iuda Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat: q̨ fuit nutritius filiæ fratris sui Edissæ quæ altero nomine vocabatur Hester: & vtrūque parentem amiserat, pulchra nimis & decora facie. Mortuisque patre ei⁹ ac matre: Mardochæus sibi eam adoptauit in filiam.

¶ Cumq; percrebuisset regis imperium & iuxta mandatū illius multę pulchræ virgines adducerentur Susam: & Egeo traderētur Eunucho: Hester quoque inter exteras puellas ei tradita est: vt seruaretur in numero fęminarum. Quę placuit ei & inuenit gratiam in conspectu illius.

¶ Et pręcepit Eunucho vt accelleraret mundū muliebrem & traderet ei partes suas & septem puellas speciosissimas de domo regis, & tam ipsam quā pedisse quas eius ornaret atque excoleret. Quę noluit indicare ei populum & patriam suam. Mardochæus enim præceperat ei; vt de hac re omnino reticeret.

SABBATHO. Lectio prima.

Hester itaque ducta est ad cubiculum regis Assueri mēse decimo q̨ vocat̃ Thebeth, septimo anno regni eius. Et adamauit eam rex plusquam omnes mulieres: habuitq; gratiam & misericordiam coram eo super omnes mulieres: & posuit dyadema regni in capite eius: fecitq; eā regnare in loco Vasthi. Hest. 2.

¶ Et iussit conuiuium præparari permagnificū cunctis principibus & seruis suis: & pro coniunctione & nuptijs Hester. Et dedit requiem vniuersis prouincijs, ac dona largitus est iuxta magnificentiam principalem.

¶ Cunque & secundo quęrerentur virgines, & congregarentur, Mardochæus manebat ad ianuam regis. Necdum prodiderat Hester patriam & populum suum, iuxta mandatum eius. Quicquid enim ille p̄cipiebat, obseruabat Hester: & ita cuncta faciebat, vt eo tempore solita erat quo eā paruulā nutriebat.

Quando mensis Septemb. habuerit quinq; dñicas, tūc lectiones suprapositæ in quinta, sexta feria, & sabbatho d̄ libro Hester ad quintam dominicam, & suā hebdom.

hebdom. reseruentur. Et in ipsis fer. supradictis reassumantur lectiones suprapositę de Iudith.

DOMINICA I.

Octob. & deinceps vsque ad primã dñicam Nouemb. exclusiue cantetur histo. Adaperiat. & legatur de libris Machabæorum. Sabbatho præcedẽti ad vesp. ℟. Tua est potẽtia.iij. Ad mag.añ. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem. Lectio prima.

Mac. I.

ET factum est postq̃ percussit Alexander Philippi Macedo, q̃ primus regnauit in gręcia, egress⁹ de terra Cethim, Dariũ regem Persarum & Medorum constituit prælia multa, & omniũ obtinuit munitiones, & interfecit reges terræ, & pertransijt vsq; ad fines terræ, & accepit spolia multitudinis gentium, & siluit terra in conspectu eius. Et congregauit virtutem & exercitum fortẽ nimis: & exaltatũ est, & eleuatũ cor eius, & obtinuit regiones gentium, & tyrannos, & facti sunt illi in tributum, ℟. Adaperiat dñs cor vestrũ in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacẽ in diebus vestris. Concedat vobis salutem, & redimat vos à malis. ℣. Exaudiat dñs orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat. Lectio ij.

ET post hæc decidit in lectũ, & cognouit quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles; qui secum erant nutriti à iuuentute sua: & diuisit illis regnum, cũ adhuc viueret. Et regnauit Alexander annis duodecim, & mortuus est, & obtinuerunt pueri eius regnum, vnusquisq; in loco suo. Et imposuerunt sibi oẽs diademata post mortem eius, & filij eorum post eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. Et exijt ex eis radix peccati Antiochus illustris filius Antiochi regis, q̃ fuerat Romę obses: & regnauit in anno centesimo tricesimo & septimo regni græcorũ. ℟. Exaudiat dñs orationes vestras, & reconcilietur vobis: Nec vos deserat in tempore malo. ℣. Det vobis cor omnibus, vt colatis eum, & faciatis eius voluntatem. Nec. Lctõ iij.

IN dieb⁹ illis, exierũt ex Israel filij iniqui, & suaserunt multis dicentes. Eamus, & disponamus testamentum cum gentib⁹ quæ circa nos sunt, quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos mala multa. Et visus est sermo bonus in oculis eorum. Et destinauerũt aliqui de populo, & abierunt ad regem: & dedit illis potestatẽ vt facerent iustitias gentium. Et ędificauerunt Gymnasium in Ierosolymis, secundũ leges nationum: & fecerunt sibi præputia, & recesserunt à testamento sancto, & iuncti sunt nationibus, & venundati sunt vt facerent malũ. ℟. Tua est potentia,

tentia, tuum regnum dñe, tu es super omnes gentes. Da pacem dñe In diebus nostris. ℣. Creator omniũ deus, terribilis & fortis, iustus & misericors. Da. Glo. In. ℟. iiij. Congregati sunt inimici nostri, & gloriant in virtute sua: contere fortitudinẽ illorũ dñe, & disperge illos. Vt cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua, & depone eos protector noster dñe. Vt cognoscant, quia. ℟. v. Impetum inimicorũ ne timueritis, memores estote qũo salui facti sunt patres nostri, Et nunc clamemus in cœlũ, & miserebitur nostri deus noster. ℣. Mementote mirabiliũ eius, quæ fecit Pharaoni, & exercitui eius in mari rubro. Et nunc clamem. ℟. vj. Refulsit sol in clypeos aureos, & resplenduerunt montes ab eis. Et fortitudo gentiũ dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magn⁹ valde & fortis: & appropiauit iudas: & exercitus eius in prælium. Et for. Gloria. Et for. ℟. vij. Dixit Iudas Simoni fratri suo: elige tibi viros, & vade libera fratres tuos in galilæam: ego aũt & Ionathas frater meus ibimus in Galidithin. Sicut fuerit voluntas in cœlo, sic fiat. ℣. Accingimini, & estote filij potẽtes, qm̃ melius est nobis mori in bello, quã videre mala gẽtis nr̃æ, & sanctorũ. Sicut fuerit volunt. ℟. viij. In hymnis & confessionibus benedicebãt dñm. Qui magna dedit in Israel: & victoriam Dedit illis dñs omnipotens. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis: & dedicauerunt altare dño, Qui magna fecit in Isr̃l. ℟. ix Ornauerunt faciẽ templi coronis aureis: & dedicauerunt altare dño. Et facta est lætitia magna In populo. ℣. In hymnis & confessionib⁹ benedicebãt dñm. Et facta. Gloria pa. In pop.

Sequentes añæ dicendæ sunt in sab. ad mag. vel ad memo. q̃diu cantat hysto. Adaperiat. Aña. ij. Da pacem dñe in diebus nostris, quia non est alius qui pugnet p̃ nobis, nisi tu de⁹ noster. Aña. iij. Tua est potentia, tuum regnum dñe: tu es super omnes gentes: da pacem dñe in diebus nostris. Añ. iiij. Accingimini filij potẽtes, & estote parati pugnare in prælio, qm̃ meli⁹ est nobis mori in bello, quã videre mala gentis nostræ, & sanctorum: sicut fuerit voluntas in cœlo, sic fiat. Aña. v. Exaudiat domin⁹ orationes vestras: & reconcilietur vobis; nec vos deserat in tempore malo,

FERIA II. Lectio prima. j. ma. 1.

ET conuertit Antioch⁹ postq̃ percussit Ægyptum, in centesimo & quadragesimo: & tertio anno; & ascẽdit ad Israel. Et ascendit in Ierosolymam ĩ multitudine graui: & intrauit ĩ sanctificationẽ cum superbia. Et accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius,

eius,& menſas propoſitionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea,& velum,& coronas, & ornamentũ aureũ, quod erat in facie templi, & comminuit. ¶ Et accepit argentum & aurum,& vaſa concupiſcibilia: & accepit theſauros occultos, quos inuenit, & ſublatis omnibus abijt in terram ſuam. Et fecit cędem hominum: & locutus eſt in ſuperbia magna.

¶ Et factus eſt planctus magnus in Iſrael: & in omni loco eorum. Et ingemuerunt principes & ſeniores, iuuenes & virgines infirmati ſunt: & ſpecioſitas mulierum immutata eſt.

FERIA III. Lectio prima.

j.ma. 1. ET poſt duos annos dierum miſit rex principem tributorum in ciuitates Iuda. Et venit Ieruſalem cum turba magna,& locutus eſt ad eos verba pacifica in dolo,& crediderunt ei. Et irruit ſuper ciuitatem repente, & percuſſit eam plaga, & perdidit populum multum ex Iſrael. ¶ Et accepit ſpolia ciuitatis, & ſuccendit eam igni: & deſtruxit muros eius, & domos eius in circuitu. Et captiuas duxerunt mulieres, & natos, & pecora poſſederunt. Et ędificauerunt ciuitatem Dauid muro magno,& firmo, & turribus firmis:& facta eſt illis in arcem.

¶ Et poſuerunt illic gentem peccatricẽ, viros iniquos, & conualuerunt in ea, & poſuerũt arma & eſcas. Et congregauerunt ſpolia Ieruſalẽ,& repoſuerunt illic: & facti ſunt in laqueũ magnum.

FERIA IIII. Lectio prima.

DIe quintadecima menſis caſleu, q̃nto & quadrageſimo & centeſimo anno, ędificauit rex Antiochus abominandum idolum deſolationis, ſuper altare Dei, & per vniuerſas ciuitates iudę,ĩ circuitu ędificauerunt aras, & ante ianuas domorum, & in plateis incendebant thura, & ſacrificabant. j.ma. 1.

¶ Et libros legis Dei conbuſſerunt igni,ſcindẽtes eos. Et apud quęcunque inueniebantur libri teſtamenti dñi, & quicunque ob ſeruabat legem dñi, ſecundum edictum regis trucidabant eum. ¶ In virtute ſua faciebant hęc populo Iſrael, qui inueniebatur in omni menſe in ciuitatibus: & quinta, & viceſima die menſis ſacrificabant ſup aram quę erat contra altare. Et mulieres quę circuncidebant filios ſuos: trucidabantur ſecundum iuſſum regis Antiochi.

FERIA V. Lectio prima.

IN diebus illis, Surrexit Mathathias filius Ioãnis, filij Simeonis,ſacerdos ex filijs Ioarin ab Ieruſalem: & conſedit in mõte Modin. Et habebat filios quinque. Ioannem qui cognominabatur gaddis, & Simonẽ qui cognominabatur Thaſi, & Iudã qui cognominabatur Machabęus & Eleazarum,q̃ cognomina- j.ma. 2.

minabatr Abaron, & Ionathan, qui cognominabatur Aphus. ¶ Hi viderunt mala, quæ fiebãt in populo Iuda, & Ierusalem. Et dixit Mathathias. Væ mihi. Vt quid natus sum videre cõtritionẽ populi mei, & contritionẽ ciuitatis sanctę, & sedere illic cũ datur in manibus inimicorum? ¶ Sancta in manu extraneorum facta sunt: tẽplũ ei⁹ sicut homo ignobilis, vasa gloriæ eius captiua abducta sunt. Trucidati sunt senes ei⁹ ĩ plateis: & iuuenes eius ceciderũt in gladio inimicorũ.

FERIA VI. Lectio prima.

j.ma. 2. ET qui missi erant ab Antiocho: dixerunt Mathathiæ. Princeps, & clarissimus, & magnus es in hac ciuitate, & ornat⁹ filijs & fratribus. Ergo accede prior, & fac iussum regis, sicut fecerunt oẽs gentes & viri Iuda, & qui remanserunt in Ierusalẽ. Et eris tu & filij tui inter amicos regis: & amplificatus argento & auro, & muneribus multis. ¶ Et respondit Mathathias: dixitque voce magna. Et si omnes gẽtes Antiocho regi obediunt, vt discedant vnusquisque à seruitute legis patrum suorum, & consentiant mandatis eius: ego & filij mei, & fratres mei obediemus legi patrum nostrorum. ¶ Propitius nobis sit deus: non est nobis vtile relinquere legem, & iustitias Dei. Nõ audiem⁹ verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis nostræ mãdata, vt eam⁹ altera via.

SABBATHO. Lectio prima.

ET vt cessauit loqui verba hæc, accessit quidã iudęus, in omniũ oculis sacrificare idolis sup arã in ciuitate Modin, ſm iussum regis. Et vidit Mathathias, & doluit, & cõtremuerunt renes eius. Et accensus est furor eius ſm iudicium legis: & insiliens trucidauit eum sup aram. j.ma. 2. ¶ Et exclamauit Mathathias in ciuitate voce magna dicens. Omnis qui zelum habet legis, statuens testamẽtum, exeat post me. Et fugit ipse, & filij eius in montes: & reliquerunt quæcunque habebant in ciuitate. ¶ Tunc descenderũt multi quęrentes iudicium & iustitiam in desertum, vt sederent ibi ipsi: & filij eorum: & mulieres eorum, & pecora eorum, quoniam inundauerunt super eos mala.

DOMINICA II. Lectio j.

TVnc congregata est ad eos synagoga fortis viribus ex Israel: omnis volũtarius in lege. Et omnes qui fugiebant à malis additi sunt ad eos, & facti sunt illis ad firmamentum. Et collegerũt exercitum, & percusserunt peccatores in ira sua, & viros iniquos in indignatione sua, & cæteri fugerunt ad nationes, vt euaderent. Et circuiuit Mathathias, & amici eius, & destruxerunt aras, & circunciderũt pueros incircuncisos, quotquot j.ma. 2.

inue-

inuenerunt in finibus Israel , in fortitudine. Lectio secunda.

Et psecuti sunt filios superbiæ. Et prosperatū est opus in manibus eorū. Et obtinuerūt legē de manibus gentiū , & de manibus regū, & nō dederunt cornu peccatori. Et appropinquauerunt dies Mathathiæ moriendi,& dixit filijs suis.Nūc confortata est superbia & castigatio,& tempus euersionis & ira indignationis. Nunc ergo , o filij,æmulatores estote legis , & date animas vestras pro testamento patrum , & mementote operum patrū, quæ fecerūt in generationibus suis, & accipietis gloriam magnam, & nomen æternum. Lectio iij.

Abraham,nonne in tentatione inuentus est fidelis ? Et reputatum est ei ad iustitiā. Ioseph in tēpore angustiæ suę custodiuit mandatū,& factus est dñs Ægypti. Phinees pater noster zelando zelum Dei:accepit testamentū sacerdotij æterni. Iesus dum impleuit verbū:factus est dux in israel. Caleph dum testificatur in ecclesia:accepit hæreditatem. Dauid in sua misericordia,consecutus est sedem regni in sęcula.Elias dum zelat zelum legis: receptus est in cœlum.

FERIA II. Lectio prima.

.ma. 2. Et prosequutus est Mathathias. Vos ergo filij confortamini & viriliter agite in lege, qa in ipsa gloriosi eritis.Et ecce Simon frater vester scio ꝙ vir ↄsilij est:ipsum audite semper :& ipse erit vobis pr̄. Et Iudas machabęus fortis virib⁹ à iuuētute sua,sit vobis princeps militiæ, & ipse aget bellū populi . Et adducetis ad vos oēs factores legis, & vindicate vindictam populi vrī. Retribuite retributionē gentib⁹, & intendite in præceptum legis.

¶ Et bñdixit eis , & appositus est ad pres suos.Et defunct⁹ est centesimo & quadragesimo sexto anno , & sepult⁹ est à filijs suis ī sepulchro patrū suorū.Et plāxerūt eū oīs Israel plāctu magno.

¶ Et surrexit Iudas, qui vocabatur Machabæus filius ei⁹ pro eo. Et adiuuabant eum omnes fratres eius & vniuersi qui se coniunxerāt patri ei⁹, & prçliabantur prælium Israel cum lętitia. Et dilatauit gloriā populo suo.

FERIA III. Lectio prima.

Congregauit Apolonius gentes , & a Samaria virtutem multā & magnā, ad bellandum contra Israel. Et cognouit Iudas & exijt obuiā illi , & percussit & occidit illum.Et ceciderunt vulnerati multi , & reliqui fugerūt, & accepit spolia eorū.Et gladiū Apollonij abstulit Iudas ,& erat pugnans in eo omnibus diebus. j.ma. 3.

¶ Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ,quod congregauit Iudas congregationem & ecclesiam fidelium secum , & ait. Faciam mihi nomen , & glorificabor in regno, & debellabo Iudam , & eos qui cum ipso sunt,

qui

qui spreuerunt verbum regis.

¶ Et pręparauit se, & ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarij, vt facerent vindictam in filios fortes Israel. Et appropinquauerunt vsque ad Bethoron, & exiuit Iudas obuiã illi cum paucis.

FERIA QVARTA

Lectio prima.

j.ma. 3. CONgregatus est conuentus, vt essent parati in prælium: & vt orarent, & peterent misericordiam & miserationes. Et Ierusalem non habitabatur: sed erat sicut desertũ. Nõ erat qui ingrederetur, & egrederetur de natis eius, & sanctum conculcabatur, & filij alienigenarũ erant in arce. Ibi erat habitatio gentiũ. Et ablata est voluptas à Iacob, & defecit ibi tibia & cithara.

¶ Et cõgregati sunt, & venerunt in Masphat cõtra Ierusalẽ, quia locus orationis erat ĩ Masphat ante in Israel. Et ieiunauerunt illa die, & induerunt se cilicijs: & cinerem posuerunt in capite suo, & sciderunt vestiméta sua.

¶ Et expanderunt libros legis Dei, de quib⁹ scrutabantur gentes similitudinẽ simulachrorũ suorũ. Et attulerunt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas: & suscitauerunt nazareos qui impleuerãt dies, & clamauerunt voce magna in cælũ.

FERIA QVINTA.

Lectio prima.

j.ma. 4. COngregauit Lysias electorum virorum sexaginta millia, & equitũ qnq; millia, vt debellaret eos. Et venerũt ĩ Iudæã, & castra posuerunt ĩ Bethoron, & occurrit illis iudas cum decẽ millibus viris. Et viderũt exercitum fortem, & orauit, & dixit. Benedictus es saluator Israel q̃ cõtriuisti impetũ potentis ĩ manu serui tui Dauid & tradidisti castra alienigenarũ in manus Ionathę filij Saul, & armigeri eius.

¶ Conclude exercitum istum in manu populi tui Israel: & ꝯfundantur in exercitu suo & ęquitibus. Da illis formidinem, & tabe fac audaciam virtutis eorum, & cõmoueantur contritione sua. Deijce eos gladio diligẽtium te & collaudent te omnes qui nouerunt nomen tuũ in hymnis.

¶ Et cõmiserunt ꝑlium, & ceciderũt de exercitu Lysię qnque millia virorũ. Vidẽs aũt Lysias suorum fugã, & iudęorum audaciã, & ꝙ parati sunt, aut viuere aut mori fortiter, abijt Antiochiã. Et elegit milites: vt multiplicati rursus venirent in iudæam.

FERIA SEXTA

Lectio prima.

TVnc ordinauit iudas viros vt pugnarent aduersus eos qui erãt in arce, donec emundarent sancta. Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatẽ habẽtes in lege Dei: & mundauerũt sancta. Et tulerunt lapides cõtaminationis in locum immundum. j. ma. 4.

¶ Et cogitauit de altari holocausto-

caustorũ, quod ꝓphanatũ erat: quid de eo faceret. Et incidit illi ꝯsiliũ bonũ, vt destrueret illud, ne forte illi esset in opprobriũ, q̃a cõtaminauerũt illud gentes. ¶ Et demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto: quoadusque veniret propheta, & responderet de eis. Et acceperunt lapides integros secundum legem, & ædificauerunt altare nouum, secundum illud, quod fuerat pri⁹.

SABBATHO

Lectio prima.

j.ma. 4. Secundum tẽpus, & ſm diem in qua contaminauerũt templũ gentes, ĩ ipsa renouatum est in cãticis, & cithatis, & cynaris, & cymbalis. Et cecidit omnis populus in faciem: & adorauerunt, & benedixerunt in cœlum eum qui prosperauit eis. Et fecerunt dedicationẽ altaris diebus octo: & obtulerunt holocausta cum lætitia, & salutaria laudis. ¶ Et ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis & scutulis, & dedicauerũt portas & pastophoria, & imposuerunt eis ianuas. Et facta est lętitia in populo magna valde: & auersum est opprobrium gentium.

¶ Et statuit iudas & fratres eius, & vniuersa ecclesia Israel, vt agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis, ab anno in annum per dies octo, à quinta & vicesima die mensis casleu cum lætitia & gaudio.

DOMINICA III.

Lectio prima.

Fratribus, qui sunt per Ægyptum Iudæis, salutem dicũt fratres, qui sunt in Ierosolymis iudæi, & qui in regione iudæa, & pacem bonam. 2.ma 1. Benefaciat vobis deus, & meminerit testamenti sui, quod ad Abraham & Isaac, & Iacob locutus est seruorum suorum fidelium: & det vobis cor oĩbus, vt colatis eum, & faciatis ei⁹ voluntatem corde magno, & animo volenti. Adaperiat cor vestrum in lege sua, & in pręceptis suis, & faciat pacem. Exaudiat orõnes vr̃as, & recõcilieť vobis, nec vos deserat ĩ tpe malo. L.ij. Et nunc hic sumus orantes pro vobis: regnante Demetrio anno centesimo sexagesimo nono. Nos iudæi scripsim⁹ vobis in tribulatione & impetu, q̃ superuenit nobis ĩ istis annis, ex quo recessit Iason à sancta terra, & regno. Portã succenderunt, & effuderunt sanguinẽ innocentẽ. Et orauimus ad dñm, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium & similaginem, & accendimus lucernas, & ꝓposuimus panes, & nunc frequentate dies scenophegiæ mensis casleu. Lctõ iij. Anno centesimo octuagesimo octauo, populus qui est Ierosolymis, & in iudęa, senatusque & iudas, Aristobolo magistro Ptolomęi regis, qui est đ genere chrĩstorum

storum sacerdotũ, & his qui in ægypto sunt iudæis, salutem & sanitatem. De magnis periculis à Deo liberati, magnifice gratias agimus ipsi, vt pote qui aduersus talem regem dimicauimus.

FERIA II. Lectio prima.

2.ma 1. ORationem faciebant sacerdotes dum consummaret sacrificium, Ionatha inchoante, cæteris autem respondentibus. Et Neemiæ oratio erat, hunc habens modum. Domine deus omnium creator, terribilis & fortis: iustus & misericors, qui solus es bonus, rex solus, præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israel de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos: accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israel, & custodi partem tuam, & sanctifica.
¶ Congrega dispersionem nostram, libera eos qui seruiunt gentibus, & contemptos, & abominatos respice: vt sciant gẽtes quia tu es deus noster. Affligе opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbia. Constitue populũ tuum in loco sancto tuo: sicut dixit Moyses.
¶ Sacerdotes autem psallebant hymnis, vsquequo consumptum esset sacrificium. Cum autem consumptum fuisset sacrificium: ex residua aqua, Neemias iussit lapides maiores perfundi. Quod vt factum est, flamma ex eis accensa est: sed ex lumine, quod refulsit ab altari consumpta est.

FERIA III. Lectio prima.

INuenitur in descriptionibus Ieremiæ prophetę: quod iussit accipere ignem eos qui transmigrabantur vt significatum est, & vt mandauit transmigratis. Et dedit illis legem, ne obliuiscerentur præcepta dñi, & vt non exerrarent mentibus: videntes simulacra aurea, & argentea, & ornamenta eorum. Et alia huiusmodi dicens: hortabatur, ne legem amouerent à corde suo. 2.ma 2.
¶ Erat autem in ipsa scriptura, quo tabernaculũ & arcam, iussit propheta diuino responso ad se facto, comitari secum: vsquequo exijt in montem in quo Moyses ascẽdit, & vidit Dei hæreditatẽ.
¶ Et veniens ibi Ieremias inuenit locum speluncę, & tabernaculũ, & arcã, & altare incensi intulit illuc, & ostiũ obstruxit. Et accesserunt quidã simul, qui loquebantur, vt notarent sibi locum, & non potuerunt inuenire.

FERIA IIII. Lectio prima.

CVm autẽ sancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiã adhuc optime custodirenť: propter Onię pontificis dispositionẽ: & pietatẽ, & animos odio habẽtes mala, fiebat, vt & ipsi reges & principes locũ summo honore dignum ducerent, & templũ maximis muneribus illustrarent, ita vt Seleucus asiæ rex de redditibus suis præstaret 2.ma 3.

omnes

omnes sumptus,ad ministerium sacrificiorum pertinentes.

¶ Simon autem de tribu Beniamin,præpositus tẽpli constitut⁹, contendebat obsistente sibi princ ipe sacerdotum,iniquũ aliquid in ciuitate moliri. Sed cum vincere Onian non posset, venit in apolloniũ tharsæ filiũ, qui illo tempore erat dux cęlesyriæ & fęnicis, & nunciauit ei pecunijs innumerabilibus plenum esse ęrarium Ierosolymis, & cõmunes copias immensas esse, quæ non pertinent ad rationẽ sacrificiorum: esse autem possibile sub potestate regis cadere vniuersa.

¶ Cunque retulisset Apollonius ad regem de pecunijs quæ delatę erant, ille accitum heliodorũ qui erat sup negocia eius: misit cum mandatis:vt prædictam pecuniã transportaret. Statimque Heliodorus iter aggressus est: specie quidem, quasi per cęlesyriam & phenicem ciuitates, esset peragraturus: re autem vera regis propositum perfecturus.

FERIA V. Lectio prima.

2.ma 3. CVm venisset Helyodorus Ierosolymam, & benigne à summo sacerdote in ciuitate esset exceptus,narrauit de dato inditio pecuniarũ, & cuius rei gratia adesset, aperuit. Interrogabat autem:si vere hæc ita essent.

¶ Tũc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc ad victualia viduarum ac pupillorum: quædam vero esse hyrcani Tobiæ viri valde eminentis, in his quæ detulerat impius Simon.

¶ Vniuersa autẽ argenti talenta esse quadringẽta,& auri ducenta: decipi vero eos, qui credidissent loco & templo qđ p vniuersum mundũ honorat pro sui veneratione & sanctitate oĩno impossibile esse. At ille pro his quæ habebat ĩ mandatis à rege dicebat oĩ genere regi ea esse deferenda.

FERIA VI. Lectio prima.

COnstituta die: intrabat de pecunijs Heliodorus ordinatur⁹. Non modica vero p vniuersam ciuitatẽ erat trepidatio. Sacerdotes aũt, ante altare cum stolis sacerdotalibus iactauerũt se, & inuocabant de cœlo eũ qui de depositis legẽ posuit, vt his q deposuerãt ea, salua custodiret. 2.ma 3.

¶ Iam vero qui videbat summi sacerdotis vultum: mente vulnerabatur. Facies enim & color, immutatus: declarabat internum animi dolorem. Circũfusa enim erat viro męstitia quædam & horror corporis: per quem manifestus aspicientibus dolor cordis eius deficiebatur.

¶ Alij etiã congregati de domibus cõfluebant, publica supplicatione obsecrantes,pro eo ꝙ in cõtemptũ locus esset venturus: accinctęque mulieres cilicijs pectus, per plateas confluebant. Sed & virgines, quæ conclusæ erant: percurrebant ad Onian, aliæ autem ad muros: quædam vero per fenestras aspiciebant.

Vni-

Vniuersæ aũt protendentes manus in cęlum, deprecabantur.

2.ma 3. SABBATHO. Lectio prima.

HEliodorus, quod decreuerat perficiebat: eodem loco ipse cũ satellitibus circa ęrariũ præsens. Sed spiritus omnipotẽtis Dei magnam fecit suæ ostensionis euidentiam, ita, vt omnes qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute in dissolutionem & formidinem conuerterentur.

¶ Apparuit enim illis quidam equus, terribilẽ habens sessorẽ: optimis operimentis adornatus, isq; cũ impetu Heliodoro priores calces elisit. Qui aũt eí sedebat: videbatur arma habere aurea.

¶ Alij etiam apparuerunt duo iuuenes, & virtute decori, optimi gloria, speciosiq; amictu qui circũsteterunt eum: & ex vtraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberãtes. Subito aũt Heliodorus concidit in terram. Eumq; mira caligine circunfusum rapuerunt: & in sella gestatoria positum eiecerunt.

2.Ma 5. DOMINICA IIII. Lectio prima.

CVm venisset Apollonius Ierosolymã pacem simulans quieuit vsque ad diẽ sctm̃ sabbathi. Et tunc feriatis iudęis, arma capere suis præcepit: omnesque qui ad spectaculum processerant trucidauit; & ciuitatem cum armatis discurrens, ingentem multitudinem peremit. Iudas autem Machabœus qui decimus fuerat, secesserat in desertum locum: ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat. Et fœni cibo vescentes demorabantur: ne participes essent coinquinationis. Lectio ij.

Non post multum temporis mi- ca. 6.
sit rex senem quendam Antiochenum: qui cõpelleret iudœos, vt se transferrẽt à patrijs & Dei legibus: contaminare etiã quod in Ierosolymis erat templum, & cognominare Iouis Olimpij: & in garizim prout erant hi qui locum inhabitabant Iouis hospitalis. Pessima autem, & vniuersis grauis erat malorũ incursio. Nam templum luxuria, & comessationibus erat plenum, & scortantium cum meretricibus: Sacratisque ædibus mulieres se vltro ingerebant: introferentes ea quæ non licebant. Lectio iij.

Altare etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur Neque autem sabbata custodiebantur: neque dies solennes patrum seruabantur: nec simpliciter quisquã se iudęum confitebatur. Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia. Et cum Liberi sacra celebrarentur: cogebantur hedera coronati Libero circumire. Tu autem domine.

FERIA II. Lectio prima.

ELeazarus vnus de primori- 2.ma 6.
bus scribarum, vir ętate prouectus, & vultu decorus: aperto

ore hians, cōpellebatur carnem porcinam manducare. At ille gloriosissimam mortem magis quam odibilem vitam complectens: voluntarie prçibat ad supplicium. Intuens autem quomodo oporteret accedere, patienter sustinens, destinauit non admittere illicita propter vitæ amorē. ¶ Hi autē qui astabant iniqua miseratione cōmoti, ꝓpter antiqui viri amicitiā, tollentes eū secreto, rogabant afferri carnes q̄bus vesci ei licebat, vt simularet manducasse sicut rex imperauerat de sacrificij carnibus: vt hoc facto à morte liberaretur. Et propter veterē viri amicitiā: hāc in eo faciebāt humanitatē. ¶ At ille cogitare cœpit ætatis ac senectutis suç eminentiam dignā, & ingenuæ nobilitatis caniciem, atq; à puero optimo cōuersationis actus, & secundum sanctę & à Deo conditæ legis cōstituta, respondit cito dicens, præmitti se velle in infernum. Non enim ætati nostrę dignū est (inq̄t) fingere, vt multi adolescentes arbitrantes Eleazarū nonaginta annorū transisse ad vitam alienigenarum, & ipsi propter meam simulationem & ꝓpter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur.

FERIA III. Lectio prima.

2.ma 7. Contigit septē fratres, vna cum matre comprehensos compelli à rege edere contra fas carnes porcinas: flagris & taureis cruciator. Vnus aūt ex illis, qui erat primus: sic ait. Quid quæris, & quid vis discere à nobis? Parati sumus mori: magis q̄ patrias Dei leges præuaricari. ¶ Iratus itaque rex iussit sartagines, & ollas ęneas succendi. Quibus statim succensis, iussit ei, q̄ prior fuerat locut⁹ amputari linguam, & cute capitis abstracta, summas quoq; manus & pedes ei præcidi, cæteris eius fratribus, & matre inspicientibus. ¶ Et cū iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignem admoueri: & adhuc spirantem torreri in sartagine. In qua cum diu cruciaretur, cæteri vna cum matre, inuicē se hortabantur mori fortiter: dicentes. Dñs deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis quemadmodum in protestatione cantici declarauit Moyses, & in seruis suis cōsolabitur.

FERIA IIII. Lectio prima.

Mortuo itaque primo, illo modo sequentem deducebant ad illudendū. Et cute capitis eius cū capillis detracta: interrogabāt si prius manducaret quam toto corpore p membra singula puniret. At ille respondens patria voce, dixit. Non faciam. Propter quod & iste sequenti loco primi tormenta suscepit: & in vltimo spū cōstitutus, sic ait. Tu quidem scelestissime in præsenti vita nos perdis: sed rex mūdi defunctos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. 2.ma 7.

¶ Post

¶ Post secundum,tertius illudit. Et linguam postulatus cito protulit, & manus cõstanter extendit:& cũ fiducia ait. E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nũc hęc ipsa despicio :qm̃ ab ipso me ea recepturũ spero : ita vt & rex,& qui cũ ipso erant:mirarenť adolescentis animũ : quod tanq̃ nihilũ duceret cruciatus. ¶ Et hoc ita defuncto: quartum similiter vexabant torquentes, Et cũ iam esset ad mortẽ, sic ait. Potius est ab hominibus morti datos, spem expectare à Deo: iterũ ab ipso resuscitandos. Tibi enĩ resurrectio ad vitã non erit.

FERIA V. Lectio prima.

2.ma 7. ET cũ admouissent quintum vexabant illum. At ille respiciens in eum,dixit. Potestatem inter hoĩes habens cum sis corruptibilis,facis quod vis. Noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum. Tu autem patienter sustine,& videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te,& semẽ tuum torquebit. ¶ Post hunc, ducebant & sextũ. Et is mori incipiens:sic ait. Noli frustra errare. Nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, quia peccauimus in Deum nostrum & digna admiratione facta sunt in nobis:tu autẽ ne existimes tibi impune futurum, ꝙ contra Deũ pugnare tentaueris. ¶ Supra modũ autem mater mirabilis, & bonorũ memoria digna,quę pereũtes septem filios, sub vni' diei tẽpore cõspiciens, bono animo ferebat, propter spem,quã in Deum habebat. Singulos aũt illorũ hortabatur patria voce fortiter,repleta sapientiã, & fęmineę cogitationi masculinum animum ĩserens,dixit ad eos. Nescio qualiter in vtero meo apparuistis. Neq; enim spiritum ego & animam donaui vobis,& vitã, & singulorum membra,non ego ipsa compegi.

FERIA VI. Lectio prima.

ANtiochus contemnẽ se arbitratus, simul & exprobrãtis voce despecta:cum adhuc adolescẽtior superesset, nõ solũ verbis hortabať, sed & cum iuramento affirmabat diuitem se & beatum facturũ, & translatum à patrijs legib', amicũ habiturũ, & res necessarias præbiturũ Sed ad hęc cum adolescens nequaq̃ inclinaretur:vocauit rex matrem. & suadebat ei,vt adolescẽti fieret in salutem. Cum autem mul tis eam verbis esset hortatus; promisit filio suo se suasuram. ¶ Itaque inclinata ad illum, irridens crudelẽ tyrannum, ait patria voce. Fili mi,miserere mei, quę te in vtero nouem mensibus portaui:& lac triennio dedi & alui,& in ętatem istam perduxi. Peto nate, vt aspicias ad cœlũ, & ad terram,& ad oĩa quæ in eis sunt,& intelligas, qa ex nihilo fecit illa deus, & hominum genus.Ita fiet,vt non timeas carnificem istum, sed dignus fratri- 2.ma 7.

bus tuis effectus particeps, suscipe mortem, vt in illa miseratione, te cum fratribus tuis recipiam. ¶Cũ hęc illa adhuc diceret, ait adolescens. Quem sustinetis? Non obedio pręcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. Tu vero qui inuentor omnis malitiæ factus es in hebręos: non effugies manum dei.

S A B B A T H O.

Lectio pri. . 2.

2.ma p. AT Machabęus congregata multitudine: intollerabilis gentibus efficiebatur. Ita enim dñi in misericordiam conuersa est. Et superueniens castellis & ciuitatibus improuisus succendebat eos: & opportuna loca occupans, non paucas hostium strages dabat. Maxime autem noctibus ad huiuscemodi excursus ferebatur. Et fama virtutis eius, vbique diffundebatur. ¶Videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire, ac frequentius res ei prospere cedere, ad Ptolomæum ducem celesyriæ, & fenicis scripsit: vt auxilium ferret negocijs regis. ¶At ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicis regis: datis ei de permixtis gentibus armatis, non minus viginti millibus, vt vniuersum genus iudæorum deleret. adiuncto ei, & Gorgia viro militari, & in bellicis rebus expertissimo.

D O M I N I C A V.

Lectio prima.

Odem tempore, Antioch⁹ inhoneste reuertebatur de Perside. Intrauerat enim in eam quæ dicitur Persipolis: & tentauit spoliare templum, & ciuitatẽ opprimere. Sed multitudine ad arma concurrente, in fugam conuersi sunt. Et ita contigit, vt Antiochus post fugam turpiter rediret. Et cum venisset circa Egbatanã: recognouit quę erga Nicanorem, & Timotheum gesta sunt. Lctõ ij. Elatus autẽ in ira, arbitrabatur illorum iniuriam, qui se vocaue rant: posse in iudęos retorquere. Ideoq; iussit agitari currum sine intermissione agens iter, cœlesti eum iudicio purgente: eo quod ita superbe locutus est: venturũ se Ierosolymã, & congeriem sepulchri iudęorum eã facturum. Sed qui vniuersa conspicit dñs deus Israel: percussit eũ insanabili & inuisibili plaga. Lctõ iij. Vt enim finiuit hũc ipsum sermonem: apprehendit eum dolor dirus viscerũ, & amara internorum tormenta. Et quidem satis iuste, quippe q̃ multis & nouis cruciatibus aliorum torserat viscera: licet ille nullo modo, à sua malitia cessaret. Super hæc autem superbia repletus, ignem spirans animo in iudęos, & pręcipiens accelerari negociũ: contigit illum in impetu euntem

2.ma 9.

de curru cadere, & graui corporis collisione membra vexari.

FERIA II. Lectio prima.

2.ma .9. IS igitur Antiochus, qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montiũ altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contestans: ita vt de corpore impij vermes scaturirent, ac viuentes in doloribus carnes eius effluerent, odore etiam & fœtore illius exercitus grauaretur.

¶ Et qui paulo ante sydera cœli contingere se arbitrabatur, eũ nemo poterat propter intolerantiam fœtoris portare. Hinc igitur cœpit ex graui superbia deductus, ad agnitionem sui venire, diuina admonitus plaga: per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus.

¶ Et cum ipse iam fœtorẽ suum ferre non posset: sic ait. Iustum est subditum esse Deo: & mortalem non paria Deo sentire. Orabat autem hic scelestus dominum: à quo non esset misericordiam consecuturus.

FERIA III. Lectio prima.

2.ma 10. ET Antiochi quidem, qui appellatus est Nobilis, vitæ excessus, ita se habuit. Nũc autem de Eupatore Antiochi impij filio, quæ gesta sunt, narrabimus, breuiãtes mala, quæ in bellis gesta sunt. Hic enim suscepto regno, constituit super negocia regni Lysiam quendam Phœnicis Syriæ militiæ principem. Nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer iusti, tenax erga Iudęos esse constituit, & præcipue propter iniquitatem quæ facta erat in eos, & pacifice agere cum eis.

¶ Sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorẽ, cum frequenter proditor audiret, eo quod Cyprum creditã sibi à Philomethore deseruisset, & ad Antiochum nobilem translatus, etiam ab eo recessisset, veneno vitam finiuit.

¶ Gorgias autem cum esset dux locorum, assumptis aduenis frequenter Iudæos debellabat. Iudæi vero qui tenebant opportunas munitiones, fugatos ab Ierosolymis suscipiebant, & bellare tentabant.

FERIA IIII. Lectio prima.

MAchabæus videns austerius secum agere Nicanorem, & consuetum occursum ferocius exhibentẽ, intelligens non ex bono esse austeritatem istã: paucis suorũ cõgregatis occultauit se à Nicanore. Quod vt ille cognouit fortiter se à viro præuentum, venit ad maximũ, & sanctissimũ templum, & sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit sibi tradi virum. 2.ma 14.

¶ Quibus cum iuramento dicentibus nescire se vbi esset qui quærebatur: extendens manum ad templum iurauit, Nisi Iudam mihi vinctum tradideritis,

istud Dei phanum in planicie deducam, & altare effodiam, & templum hoc Libero patri consecrabo. Et his dictis abijt.

¶ Sacerdotes autem protendentes manus in cœlum: inuocabãt eũ qui propugnator semper est gentis ipsorum, hæc dicentes, Tu domine vniuersorum, qui nullius indiges: voluisti templũ habitationis tuæ fieri in nobis. Et nunc sancte sanctorum omnium domine conserua in æternum domum istam impollutam, quæ nuper mundata est.

2.ma FERIA V. Lectio prima.

15. ET Nicanor quidem, cum summa superbia erectus, cogitauerat cõmune trophęum statuere de iuda. Machabæus autẽ cõfidebat semper, cum omni spe, auxilium sibi à Deo affuturum, & hortabatur suos ne formidarent ad aduentum nationum: sed in mente haberent adiutoria sibi facta de cœlo, & nunc sperarent ab omnipotente, sibi victoriam affuturam.

¶ Et allocutus eos de lege, & prophetis, admouens etiã certamina, quæ fecerant prius, promptiores esse constituit. Et ita animis eorum erectis, simul ostendens gentiũ fallaciã, & iuramentorum pręuaricationem. Singulos eorum armauit, non clypei, & hastæ munitione: sed sermonibus optimis & exhortationib⁹, exposito digno fide somnio. per quod vniuersos lætificauit.

¶ Erat autem huiusmodi visus. Oniam, q̃ fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum verecundum visu, modestũ moribus, & eloquio decorum: & qui à puero sit in virtutibus exercitatus, manus protendentem orare pro omni populo iudæorum.

FERIA VI. Lectio prima.

ET cum iam omnes sperarent iudicium futurũ, hostesque adessent, atque exercitus esset ordinatus, bestiæ, equitesq; in opportuno loco compositi: cõsiderans Machabęus aduentũ multitudinis, & apparatum variũ armorum, ac ferocitatẽ bestiarum extendens manus in cœlum, prodigia facientem, dominum inuocauit, qui non secundum armorum potẽtiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam. 2.ma 15.

¶ Dixit autẽ, inuocans hoc modo. Tu dñe misisti angelũ tuum sub Ezechia rege iuda, & interfecisti de castris Sennacherib, cẽtum octoginta quinq; millia. Et nũc dñator cœlorũ mitte angelũ tuũ bonũ ante nos, in timore magnitudinis brachij tui, vt metuant qui cum blasphemia veniunt aduersus sanctũ populum tuũ. Et hic quidẽ, ita perorauit.

¶ Nicanor autem & qui cum ipso erant: cum tubis & canticis admouebant. Iudas vero & qui cum eo erant, inuocato Deo per orationẽ, congressi sunt, manu quidem pugnãtes: sed & cordib⁹ dñm orãtes, prostrauerunt non

minus triginta qnq; millia, præsentia Dei magnifice delectati. Cumque cessassent, & cum gaudio redirent: cognouerunt Nicanorem cecidisse cum armis suis. Facto itaq; clamore, & perturbatione excitata: patria voce, omnipotenté Deum benedicebant.

SABBATHO. Lectio prima.

2.mach. 3. PRæcepit autem iudas, qui per omnia corpore & animo, miori pro ciuibus paratus erat: caput Nicanoris & manum cum humero abscissam, Ierosolymã perferri. Quo cum peruenisset, conuocatis contribulibus & sacerdotibus, ad altare: accersiuit & eos qui in arce erant.

¶ Et ostenso capite Nicanoris; & manu nefaria, quam extenderat contra domum sanctam omnipotentis Dei: magnifice gloriatus est. Linguam etiam Nicanoris impij præcisam, iussit particulatim auibus dari: manum autem dementis, contra templum suspendi.

¶ Omnes igitur, cœli dñm benedixerunt, dicentes. Benedictus dñs, qui locũ suum incontaminatũ conseruauit. Suspendit autem Nicanoris caput in summa arce: vt euidens esset & manifestũ signum auxilij Dei.

DOMINICA I.

Nouembris & deinceps vsq; ad p̃rimam dominicam aduentus exclusiue quando de tẽpore agitur cantetur historia. Vidi dñm. & legantur Ezechiel & Daniel & duodecim prophetę. Et notãdũ q. cũ legitur liber Ezechielis lectiones de primo capitulo per. Tu aũt. à secundo & deinceps p Hæc dicit dñs. finiunt. Et sabbatho pręcedẽti ad vesp. ℟. Aspice dñe de sede. ij. Ad Mag. Añ. Vidi dñm, sedentem super solium excelsum & eleuatum: & plena erat omnis terra maiestate eius: & ea quæ sub ipso erant, replebãt tẽplum. Lectio prima.

ET factum est in tricesimo anno, ĩ quarto, in quinta mẽsis, cum essem in mdio captiuorum iuxta fluuium chobar: aperti sunt cœli, & vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachin, factum est verbum dñi ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem, in terra Chaldęorum secus flumen Chobar. Et facta est super eum ibi man⁹ domini. Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone, & nubes magna, & ignis inuoluens: & splendor in circuitu eius. Et de medio eius quasi species electri, id est de medio ignis. ℟. Vidi dominum sedentem super solium excelsum, & eleuatum: & plena erat omnis terra maiestate eius. Et ea quę sub ipso erant, replebant templum. ℣. Seraphim stabant super illud, sex alæ vni, & sex alæ alteri. Et. Lectio secũda. Eze. 1.

ET in medio eius similitudo qua-

quatuor animalium, & hic aſpectus eorum. Similitudo hominis in eis. Et quatuor facies vni: & quatuor pennę vni. Et pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum, quaſi planta pedis vituli: & ſcintillę quaſi aſpectus ęris candentis. Et manus hominis ſub pennis eorum: in quatuor partibus. Et facies & pennas per quatuor pennas habebant: iunctęque erant pennæ eorum alterius ad alterum. ℟. Aſpice domine de ſede ſancta tua: & cogita de nobis, inclina deus meus aurem tuã, & audi. Aperi oculos tuos, & vide tribulationem noſtrã. ℣. Qui regis Iſrael intende, qui deducis velut ouem Ioſeph. Aperi. Lectio iij.

NOn reuertebantur cum incederent, ſed vnũ quodque ante faciem ſuam gradiebatur. Similitudo autẽ vultus eorũ: facies hominis: & facies leonis, à dextris ipſorum quatuor. Facies aũt bouis, à ſiniſtris ipſorũ quatuor, & facies aquilæ de ſuper ipſorũ quatuor. Et facies eorũ & pennæ eorum, extentę deſuper. Duæ pẽnæ ſingulorũ iungebantur: & duę tegebant corpora eorũ. Et vnumquodq; eorũ, coram facie ſua ambulabat. ℟. Aſpice dñe, quia facta eſt deſolata ciuitas plena diuitijs, ſedet in triſtitia domina gentiũ. Non eſt qui cõſoletur eam, niſi tu deus. ℣. Plorans plorauit in nocte: & lachrymæ eius in maxillis eius. Non eſt qui conſo. Gloria. Non ℟. iiij. Super muros tuos Ieruſalẽ conſtitui cuſtodes, tota die & nocte non tacebunt. Laudantes nomen domini ℣. Prędicabunt populis fortitudinẽ meam & annunciabũt in gẽtibus gloriam meam. Laudantes. ℟. v. Muro tuo inexpugnabili circũ cinge nos dñe, & armis tuę potentiæ protege nos ſemp. Libera dñe deus Iſrael, clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo. Libera. ℟. vj. Suſtinuim⁹ pacẽ, & non venit, quæſiuim⁹ bona: & ecce turbatio, cognouimus dñe peccata noſtra. Nõ in perpetuũ obliuiſcaris nos. ℣. Peccauim⁹ cũ patribus noſtris, iniuſte egimus, iniquitatem fecimus. Non. Gloria. Non in perpetuum obli. ℟. vij. Anguſtiæ mihi ſunt vndique, & quid eligam ignoro. Melius eſt mihi incidere in manus hoĩum: q̃ derelinquere legẽ Dei mei. ℣. Si enim hoc egero, mors mihi eſt: ſi aũt non egero, non effugiã manus veſtras. Melius. ℟. viij. Miſit dñs angelũ ſuum, & concluſit ora leonũ, & nõ me cõtaminauerũt. Quia corã eo iuſtitia inuẽta eſt in me. ℣. Miſit de⁹ miſericordiã ſuam, & veritatẽ ſuã, animã meam eripuit de medio catulorũ leonũ. Quia. ℟. ix Laudabilis popul⁹, quẽ dñs exercituũ benedixit, dicens: opus manuũ mearũ es tu Hęreditas mea Iſrael. ℣. Beata gens,

gens, cuius est dñs deus eorum: populus electus in hæreditatem. Hęreditas. Gloria. Hæreditas.

Sequentes añæ dicendæ sunt in sabbatis ad mag. vel ad memoriā quandiu cantatur historia.

Vidi dñm. Aña. Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos dñe, & armis tuæ potentiæ protege nos semp deus noster. Aña. Qui cœlorum contines thronos, & abyssos intueris, dñe rex regū, montes ponderas, terrā palmo concludis exaudi nos dñe in gemitibus nostris Aña. Sustinuimus pacē, & nō venit: dñe quœsiuim⁹ bona, & ecce turbatio: cognouimus dñe peccata nostra, non in æternū obliuiscaris nos de⁹ Israel. Aña. Aspice domine, quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet in tristitia domina gentiū: non est qui consoletur eam, nisi tu deus noster.

FERIA II. Lectio prima.

Eze. 2. ET vidi, & cecidi in faciem meam. Et audiui vocem loquentis. Et dixit ad me. Fili hominis sta super pedes tuos, & loquar tecum. Et ingressus est in me spūs, postq̄ locutus est mihi: & statuit me supra pedes meos. Et audiui loquentem ad me: & dicētē. Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatrices, quę recesserunt à me.

¶ Ipsi, & patres eorum præuaricati sunt pactum meum vsque ad diē hanc: & filij dura facie, & indomabili corde sunt ad quos ego mitto te. Et dices ad eos. Hæc dicit dominus deus: si forte vel ipsi audiant, & si forte quiescant: quoniam domus exasperans est. Et scient, quia propheta fuerit in medio eorum.

¶ Tu ego fili hominis, ne timeas eos, neque sermones eorum metuas, quoniam increduli & subuersores sunt tecum: & cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas, & vltus eorum ne formides, quia domus exasperans est. Hæc di.

FERIA III. Lectio prima.

Eze. 3. ET vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus liber: & expandit illum coram me, qui erat scriptus intus & foris: & scriptę erant in eo lamentationes: & carmen, & væ. Et dixit ad me. Fili hominis, quodcunque inueneris, comede: Comede volumen istud, & vadens loquere ad filios Israel.

¶ Et aperui os meum, & cibauit me volumine illo. Et dixit ad me fili hominis, venter tuus comedet: & viscera tua cōplebuntur volumine illo, quod ego do tibi. Et comedi illud: & factum est in ore meo, sicut mel dulce.

¶ Et dixit ad me. Fili hominis, vade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos. Non enim ad populum pronfundi sermonis, & ignotę linguę tu mitteris ad domum Israel: neque ad populos multos profundi sermonis, & ignotę linguę quorum

non

non possis audire sermones.

FERIA IIII. Lectio prima.

Eze. 3. ET assumpsit me spiritus, & audiui post me vocem commotionis magnæ: bñdicta gloria domini, de loco suo. Et vocẽ alarum animaliũ percutientiũ alteram ad alteram,& vocẽ rotarum sequentiũ animalia, & vocem commotionis magnę. Spiritus quoq; eleuauit me, & assumpsit me. Et abij amarus in indignatione spũs mei. Manus enim dñi erat mecum, confortans me. ¶ Et veni ad transmigrationem, & aceruum nouarum frugum, ad eos qui habitabant iuxta fluuium chobar, Et sedi vbi illi sedebant, & mansi ibi septem diebus, mœrens in medio eorum. Cum autem pertransissent septem dies, factum est verbum domini ad me, dicens. Fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel. Et audies de ore meo verbum, & annunciabis eis ex me. ¶ Si dicente me ad impiũ morte morieris, non annunciaueris ei, neque locutus fueris, vt auertat̃ à via sua ĩpia,& viuat: ipse impius in iniquitate sua morieẗ: sanguinẽ aũt ei' de manu tua requirã.

Eze. 4. FERIA V. Lectio prima.

ET tu fili hominis, sume tibi laterem: & pones eum coram te: & describes in eo ciuitatem Ierusalem. Et ordinabis aduersus eã obsidionem,& ædificabis munitiones, & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra: & pones arietes in gyrõ. ¶ Et tu sume tibi sartaginẽ ferream, & pones eam in murũ ferreum inter te,& inter ciuitatem: & obfirmabis faciẽ tuã ad eam: & erit in obsidionem, & circũdabis eam. Signũ est domui Israel. ¶ Et tu dormies sup latus tuum sinistrũ, & pones iniquitates domus Israel super eo numero dierum, quibus dormies sup illud: & assumes iniquitatem eorum. Ego aũt dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos & nonaginta dies,& portabis iniquitatem domus Israel.

FERIA VI. Lectio prima.

ET tu fili hoĩs, sume tibi gladium acutum, radẽtẽ pilos. Eze. 5.
Et assumes eum, & deduces per caput tuum,& barbam tuam. Et assumes tibi staterã ponderis, & diuide eos. Tertiam partem igni cõbures in medio ciuitatis iuxta cõpletionẽ dierum obsidionis Et assumẽs tertiã partem concides gladio in circuitu eius. Tertiam vero aliam disperges in vẽtum,& gladiũ nudabis post eos. ¶ Et sumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate pallij tui. Et ex eis rursum tolles & ꝓijcies eos in medio eius, & combures eos igni,& ex eo egredietur ignis ĩ oẽm domũ Israel. ¶ Hęc dicit domin' deus. Ista est Ierusalem. In medio gentium posui eam,& in circuitu eius terras. Et contempsit iudicia mea, vt plus esset impia quam gentes.

SABBATHO. Lectio prima.

Eze. 7. HÆc dicit dñs deus. Quia superastis gẽtes quę in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis: & iudicia mea non fecistis, & iuxta iudicia gentium quæ in circuitu vestro sũt non estis operati, ideo hæc dicit dñs deus. Ecce ego ad te, & ego ipse faciam in medio tui iudicia in oculis gentium.

¶ Et faciam in te quæ non feci, & quibus similia vltra non faciam: propter omnes abominationes tuas. Ideo patres comedẽt filios in medio tui, & filij comedent patres suos.

¶ Et faciam in te iudicia: & ventilabo vniuersas reliquias tuas in oẽm ventũ. Iccirco viuo ego dicit dñs deus: nisi pro eo ꝙ sanctum meum violasti in omnib⁹ offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & non parcet oculus meus, & non miserebor.

¶ Qñ mensis Nouembris qnq; dñicas habuerit, tunc oẽs lectiones sicut signatę sunt legantur: qñ autem non habuerit nisi quatuor, lectiones sequentes de Ezechiele dimittant, & ꝙ pro tertia dñica & hebdom. notatę sunt, in dñica & hebdo. secunda & ꝙ pro quarta in tertia, & similiter quæ pro quinta in quarta recitentur.

DOMINICA II.

Lectio prima.

Eze. 7. ET factus est sermo domini ad me, dicens. Et tu fili hominis, hæc dicit dominus Deus terrę Israel: finis venit, venit finis super quatuor plagas terræ. Nunc finis super te. Et immittam furorem meum in te, & iudicabo te iuxta vias tuas: & ponam contra te omnes abominationes tuas. Et non parcet oculus meus super te, & non miserebor, sed vias tuas ponam super te, & abominationes tuæ in medio tui erunt. Et scietis, quia ego dominus. Lectio ij.

Hęc dicit dominus de⁹. Afflictio vna, afflictio ecce venit: finis venit, venit finis. Euigilauit aduersum te: ecce venit. Venit contractio sup te: qui habitas in terra. Venit tẽpus, prope est dies occisionis, & non gloriæ montium. Nunc de propinquo effundam iram meam super te: & complebo furorẽ meum in te. Lctõ iij.

Et iudicabo te iuxta vias tuas, & imponam tibi omnia scelera tua, & non parcet oculus meus, neque miserebor, sed vias tuas imponam tibi: & abominationes tuæ in medio tui erunt: & scietis, quia ego sum dñs percutiens. Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio. Floruit virga germinauit superbia, iniquitas surrexit in via impietatis.

FERIA II. Lectio prima.

ET eleuauit me spiritus inter terram & cœlum, & adduxit me in Ierusalem in visione Dei, iuxta ostiũ interitus, qđ respiciebat ad aquilonem: vbi erat statutum Eze. 8

tum idolum cœli ad prouocandam æmulationem. Et ecce ibi gloria Dei Israel, secundũ visionem quam videram in campo. ¶ Et dixit ad me. Fili hoīs, leua oculos tuos ad viã aquilonis. Et leuaui oculos meos ad viã aqlonis: & ecce ab aqlone portę altaris, idolum zeli in ipso introitu ¶ Et dixit ad me. Fili hominis, putas ne vides tu quid isti faciunt, abominationes magnas, quas domus Israel facit hic, vt procul recedam à sanctuario meo? Et adhuc conuersus, videbis abominationes maiores.

FERIA III. Lectio prima.

Eze. 8. ET ingressus vidi, & ecce omnis similitudo reptilium, & animaliũ abominatio, & vniuersa idola domus Israel, depicta erant in pariete, in circuitu per totum. Et septuaginta viri de senioribus domus Israel, & Ieconias filius Saphan, stabat in medio eorum stantiũ ante picturas: & vnusquisque habebat thuribulũ in manu sua, & vapor nebulæ de thure consurgebat. ¶ Et dixit ad me. Certe vides fili hominis, quę seniores dom⁹ Israel faciunt in tenebris, vnusquisque in abscondito cubiculi sui. Dicunt enim. Non videt nos dñs: dereliquit dñs terram. ¶ Et dixit ad me. Adhuc conuersus videbis abominationes maiores: quasi isti faciunt. Et introduxit me per ostium portæ dom⁹ domini, quod respiciebat ad aquilonẽ, & ecce mulieres ibi sedebant plangentes Adonidem.

FERIA IIII. Lectio prima.

ET clamauit in aurib⁹ meis, voce magna, dicens. Appropinquauerũt visitationes vrbis: & vnusquisq; vas interfectionis habet in manu sua. Et ecce sex viri veniebãt de via portę superioris, q̃ respicit ad aqlonẽ: & vnusquisq; vas interit⁹ in manu ei⁹. ¶ Vir quoque vnus in medio eorum vestitus erat lineis: & atramentarium scriptoris ad renes eius. Et ingressi sunt: & steterunt iuxta altare ęneũ. Et gloria dñi Israel, assumpta est de cherub: q̃ erat sup eũ, ad limen domus. ¶ Et vocauit virum qui indutus erat lineis: & atramentariũ scriptoris habebat in lumbis suis. Et dixit dñs ad eum. Transi per mediã ciuitatẽ in medio Ierusalem, & signa thau super frontes virorum gementiũ & dolẽtium super cunctis abominationib⁹: quæ fiunt in medio eius. — Eze. 9.

FERIA V. Lectio prima.

ET factus est sermo dñi ad me, dicẽs. Fili hominis: vaticinare ad prophetas Israel: qui prophetant. Et dices prophetantibus de corde suo. Audite verbum dñi. Hęc dicit dñs deus. Væ prophetis insipientib⁹ q̃ sequũtur spiritum suũ: & nihil vident. ¶ Quasi vulpes in desertis: prophetę tui Israel erant. Non ascẽdistis ex aduerso, neq; opposuistis murum pro domo Israel vt staretis — Eze. 13.

starcris in prælio in die domini. ¶ Vident vana & diuinant mendacium: dicentes ait dñs, cum dñs non miserit eos: & perseuerauerunt confirmare sermoné. Nunquid non visioné cassam vidistis, & diuinationé mendacem locuti estis? & dicitis, ait dominus, cum ego non sim locutus?

FERIA VI. Lectio prima.

Eze. 14. ET venerũt ad me viri seniorum Israel: & sederunt corã me. Et factus est sermo dñi ad me, dicens. Fili hominis, viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis, & scandalum iniquitatis suæ statuerunt contra faciem suam. Nunquid interrogatus respondebo eis?

¶ Propter hoc loquere eis: & dices ad eos. Hæc dicit dñs deus Homo homo de domo Israel q posuerit immunditias suas in corde suo, & scandalũ iniquitatis suę statuerit contra faciẽ suã, & venerit ad prophetam interrogans per eũ me: ego dñs respondebo ei, in multitudine immunditiarũ suarũ, vt capiatur dom⁹ Israel in corde suo, quo recesserunt à me in cunctis idolis suis. ¶ Propterea, dic ad domũ Israel. Hęc dicit dñs deus. Conuertimini & recedite ab idolis vestris: & ab vniuersis cõtaminationib⁹ vestris auertite facies vestras.

SABBATHO. Lectio prima.

Eze. 14. ET factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis terra cum peccauerit præuaricans, extendam manum meam super eam, & conteram virgam panis eius, & immittam in eam famem, & interficiam de ea hominem, & iumentum. Et si fuerint tres viri isti in medio eius Noe Daniel & Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas suas: ait dominus exercituum. ¶ Quod & si bestias pessimas induxero super terrã, vt vastent eam, & fuerit inuia eo q non sit pertransiens propter bestias: tres viri isti si fuerint in ea: viuo ego dicit dñs deus: q̃a nec filios, nec filias liberabũt, sed ipsi soli liberabunt: terra autem desolabitur. ¶ Vel si gladium induxero super terram illam, & dixero gladio: transi per terram: & interfecero de ea hominem & iumentum, & tres viri isti fuerint in medio eius: viuo ego, dicit dñs deus: non liberabunt filios nec filias, sed ipsi soli liberabuntur.

DOMINICA III.

Lectio prima.

Dan. 1. ANno tertio regni Ioachin regis iuda, venit Nabuchodonosor rex Babilonis Ierusalẽ, & obsedit eã. Et tradidit dominus in manum eius Ioachin regem iudæ: & partem vasorum domus Dei: & asportauit ea in terram Senaar, in domũ Dei sui: & vasa intulit in domũ thesauri Dei sui. Lctõ ij. Et ait rex Asphenez præposito Eunuchorum, vt introduceret

de filijs Israel, & de semine regio, & tyrannorũ pueros in quibus nulla esset macula, decoros forma & eruditos oĩ sapientia, cautos sapientia, doctos disciplina: & qui possent stare in palatio regis, vt doceret eos literas & linguã Chaldæorum. Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis, & de vino vnde bibebat ipse: vt enutriti tribus annis, postea starent in conspectu regis. Lectio iij.

Fuerunt ergo inter eos de filijs iuda, Daniel, Ananias, Misael & Azarias. Et imposuit eis ppositus Eunuchorũ nomina, Danieli Balthasar, Ananiæ Sidrach, Misaeli Misach, & Azariæ Abdenago. Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa regis: neque de vino potus eius. Et rogauit Eunuchorum præpositũ, ne contaminaretur. Dedit autem Danieli gratiam & misericordiã deus in conspectu principis Eunuchorum.

FERIA II. Lectio prima.

Dañ. 7. ET dixit Daniel ad Malasar, quem constituerat princeps Eunuchorũ sup Danielem, Ananiã. Misaelem, & Azariam. Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decẽ: & dentur nobis legumina ad vescendum, & aqua ad bibendũ: & cõtemplare vultus nostros, & vultus puerorum, qui vescũtur cibo regio, & sicut videris sic facias cũ seruis tuis. ¶ Qui audito sermone huiuscemodi: tentauit eos diebus decẽ. Post dies autẽ decem, apparuerunt vultus eorum meliores, & corpulentiores, præ oĩbus pueris qui vescebantur cibo regio. ¶ Porro Malasar tollebat cibaria, & vinum potus eorum: dabatq; eis legumina. Pueris autẽ his dedit deus sciẽtiã & disciplinã in omni libro, & sapientia: Danieli aũt intelligentiam omnium visionũ & somniorũ. Tu.

FERIA III. Lectio prima.

Dañ. 7. VIdebam in visione mea nocte, ego Daniel, & ecce quatuor venti cæli pugnabãt in mari magno: & quatuor bestiæ grandes ascendebant de mari, diuersæ inter se. Prima quasi leæna, & alas habebat aquilæ. Aspiciebam donec euulsę sunt alę eius: & sublata est de terra, & super pedes quasi homo stetit, & cor hominis datum est ei. ¶ Et ecce bestia alia similis vrso: in parte stetit, & tres ordines erant in ore eius, & dẽtibus eius, & sic dicebant ei. Surge, comede carnes plurimas. Post hæc aspiciebã, & ecce alia quasi pard⁹: & alas habebat quasi auis q̃tuor super se. Et quatuor capita erant in bestia, & potestas data est ei. ¶ Post hæc aspiciebã in visione noctis: & ecce bestia quarta terribilis atq; mirabilis, & fortis nimis. Dentes ferreos habebat magnos, comedẽs atq; cõminuens: & reliqua pedibus suis conculcans. Dissimilis autem erat ceteris

teris bestijs quas videram ante eam:& habebat cornua decem.

FERIA IIII. Lectio prima.

Dañ. 7. c EGo Daniel territus sum in his, & visiones capitis mei conturbauerunt me. Accessi ad vnum de assistentibus, & veritatem quærebam ab eo de omnibus his. Qui dixit mihi interpretatioñe sermonum, & docuit me. Hæ quatuor bestiæ magnæ, quatuor sunt regna quæ consurgent de terra. Suscipient autem regnum sancti Dei altissimi, & obtinebunt regnũ vsque in seculum, & in seculum seculorum, ¶ Post hoc volui libenter discere de bestia quarta, q̃ erat dissimilis valde ab oĩbus & terribilis nimis. Dentes & vngues eius ferrei, comedebat & comminuebat, & reliqua pedib' suis cõculcabat. Et de cornibus decẽ quæ habebat in capite, & de illo qđ ortum fuerat, ante quod ceciderãt tria cornua: & de cornu illo quod habebat oculos, & os loquẽs grãdia:& mai' erat cæteris. ¶ Aspiciebam, & ecce cornu illud faciebat bellũ aduersus sanctos: & prævalebat eis, donec venit antiquus dierũ, & iudicium dedit sctĩs excelsi, & tẽpus aduenit, & regnũ obtinuerũt sancti.

FERIA V. Lectio prima.

Dañ. 7. BEstia quarta regnum quartũ erit in terra quod maius erit oĩbus regnis: & deuorabit vniuersam terrã, & conculcabit, & cõminuet eam. Porro, cornua decem ipsius regni, decẽ reges erunt: & alius consurget post eos, & ipse potentior erit prioribus & tres reges humiliabit. ¶ Et sermones contra excelsum loquet', & sanctos altissimi cõteret. Et putabit q̃ possit mutare tẽpora & leges: & tradentur in manu eius vsq; ad tẽpus, & tempora, & dimidium temporis. ¶ Et iudicium sedebit, vt auferatur potentia: & conteratur, & dispereat vsq; ĩ finẽ: regnũ aũt, & potestas, & magnitudo regni quæ est subter omne cælũ, detur populo sanctorũ altissimi, cuius regnum, regnum sempiternum est:& omnes reges seruient ei, & obedient. Hucusq; finis verbi.

FERIA VI. Lectio prima.

FActum est autem cum viderẽ ego Daniel visionem, & quærerem intelligentiã: ecce stetit in cõspectu meo quasi species viri. Et audiui vocem viri inter Vlai: & clamauit, & ait. Gabriel, fac intelligere istam visionem. Et venit, & stetit iuxta, vbi ego stabã: Cumque venisset, pauẽs corrui in faciem meam: & ait ad me: Intellige fili hominis quoniam in tẽpore finis cõplebitur visio. ¶ Cumque loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terrã. Et tetigit me, & statuit me in gradu meo: dixitque mihi. Ego ostẽdam tibi quæ futura sint in nouissimo maledictionis, quoniã habet tempus finem suum. ¶ Aries quem vidisti habere cornua, Dañ. 8.

nua,rex Medorum eſt atq; Perſarũ.Porro hirc⁹ caprarũ, rex grecorum eſt, & cornu grãde quod erat inter oculos ei⁹, ipſe eſt rex prim⁹.Quod aũt fracto illo, ſurrexerunt quatuor pro eo, quatuor reges de gente eius conſurgent: ſed nõ in fortitudine eius.

SABBATHO. Lectio prima.

Dañ. 12. IN tempore aũt illo, conſurget Michael princeps magn⁹ qui ſtat pro filijs populi tui: & veniet tẽpus quale non fuit ab eo, ex quo gentes eſſe cœperunt vſq; ad tẽpus illud. Et in tẽpore illo ſaluabitur populus tuus: omnis qui iuuẽtus fuerit ſcriptus in libro.Et multi de his q̃ dormiunt in terræ puluere euigilabũt, alij in vitam æternam: alij in opprobrium,vt videant ſemper. Qui autẽ docti fuerint fulgebunt q̃ſi ſplendor firmamenti: & qui ad iuſtitiã erudiunt multos: quaſi ſtellę in perpetuas æternitates.

¶ Tu autem Daniel claude ſermones: & ſigna librum vſq; ad tempus ſtatutum. Plurimi pertranſibũt:& multiplex erit ſcientia. Et vidi ego Daniel: & ecce quaſi duo alij ſtabant,vnus hinc ſuper ripã fluminis: & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixit viro qui erat indutus lineis, qui ſtabat ſuper aquas fluminis. Vſq;quo finis horũ mirabilium? ¶Et audiui virũ q̃ indutus erat lineis, qui ſtabat ſup aquas fluminis:cum eleuaſſet dexterã & ſiniſtrã ſuã in cælum, & iuraſſet per viuẽtẽ in æternũ quia in tempus,& tẽpora, & dimidiũ tpis.

DOMINICA LIII.

Lectio prima.

Erbum dñi, quod factũ eſt ad Oſee filiũ Beeri in dieb⁹ Oziæ Ioathã, Achaz,Ezechiæ regũ Iuda: & ĩ diebus Ieroboã filij Ioas regis Iſrael. Principium loquendi dño in Oſee. Et dixit dominus ad Oſee. Vade, ſume tibi vxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum, quia fornicans fornicabitur terra à domino. Et abijt: & accepit Gomer filiam Debelaim.Et concepit, & peperit ei filium.Hæc dicit. Lect.ij. Oſeę 1.

Et dixit dñs ad eum. Voca nomẽ eius Iezrael: qm̃ adhuc modicum, & viſitabo ſanguinem Iezrael ſuper domum Iehu, & quieſcere faciã regnum domus Iſrael.Et in illa die conterã arcũ Iſrael in valle Iezrael.Et concepit adhuc, & peperit filiã. Et dixit ei.Voca nomẽ eius abſq; miſericordia, quia non addã vltra miſereri domui Iſrael: ſed obliuione obliuiſcar eorũ. Lect.iij.

Et domui Iuda miſerebor & ſaluabo eos in dño Deo ſuo, & non ſaluabo eos in arcu, & gladio,& in bello, & in equis, & in equitibus.Et ablactauit eã, quæ erat abſq; miſericordia. Et concepit,& peperit filium. Et dixit. Voca nomen eius non populus meus,qa vos nõ populus meus, & ego

& ego non ero vester deus.

FERIA II. Lectio prima.

Osee 2. Dicite fratribus vestris, populus meus, & sorori vestræ, misericordiam consecuta. Iudicate matrem vestram iudicate: quoniam ipsa non vxor mea: & ego nõ vir eius. Auferat fornicationes suas à facie sua, & adulteria sua de medio vberum suorum, nesorte expoliem eam nudam, & statuam eam, secundum dié natiuitatis suæ. ¶ Et ponam eam quasi solitudiné, & statuam eam velut terram inuiam, & interficiam eam siti. Et filiorũ illius non miserebor, quoniã filij fornicationũ sunt: quia fornicata est mater eorum. ¶ Confusa est quæ concepit eos: quia dixi. Vadam post amatores meos, qui dant panes meos mihi: & aquas meas, lanã meã & linum meum, oleum meum, & potum meum. Propter hoc. ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria: & semitas suas non inueniet.

FERIA III. Lectio prima.

Osee 4. Audite verbum domini filij Israel: quia iudicium dño cum habitatoribus terræ. Non est enim veritas & non est misericordia, & nõ est scientia Dei in terra. Maledictum, & mendacium, & homicidiũ, & furtum, & adulterium inundauerunt, & sanguis sanguinem tetigit. ¶ Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis q̃ habitat in ea, in bestia agri & in volucre cœli: sed & pisces maris congregabuntur. Veruntamen vnusquisq; nõ iudicet, & nõ arguatur vir. Populus enim tuus: sicut hi, qui contradicunt sacerdoti. ¶ Et corrues hodie: & corruet etiã propheta tecũ. Nocte tacere feci matrem tuam. Conticuit populus meus: eo quod non habuerit scientiam. Quia tu scientiã repulisti, repellã te: ne sacerdotio fungaris mihi. Hęc dicit.

FERIA IIII. Lectio prima.

Verbũ dñi, quod factum est ad Ioel: filiũ Phatuel. Audite hoc senes, & auribꝰ percipite oẽs habitatores terræ: si factũ est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum. Sup hoc filijs vestris narrate, & filij vestri, filijs suis: & filij eorum generationi alterę. Residuum erucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit brucus: & residuum bruci comedit rubigo. Ioel 2.

¶ Expergiscimini ebrij, & flete & vlutate oẽs qui bibitis vinum in dulcedine: qm̃ perijt ab ore vestro. Gens enim ascendet sup terrã meã, fortis, & innumerabilis, dentes eius, vt dentes leonis: & molares eius vt catuli leonis. ¶ Posuit vineam meam in desertum, & ficum meã decorticauit, Nudans spoliauit eã, & proiecit: albi facti sunt rami eius, Plange quasi virgo accincta sacco, sup virũ pubertatis suę. Perijt sacrificiũ & libatio de domo dñi: &

luxerūt sacerdotes ministri dñi.

FERIA V. Lectio prima.

amos 1. Verba Amos qui fuit in pastoralibus Techuæ, quæ vidit super Israel, in diebus Oziæ regis iuda, & in diebus Hieroboam filij Ioas regis Israel, ante duos annos terręmotus. Et dixit. Dñs de sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: Et luxerunt speciosa pastorum, & exsiccatus est vertex carmeli.

¶Hęc dicit dominus. Sup tribus sceleribus Damasci & super quatuor non conuertam eum: eo ꝙ triturauerint in plaustris ferreis galaad. Et mittam ignem in domum Azahel, & deuorabit domos Benadab. Et conteram vectes Damasci, & disperdam habitatores de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis, & luxuriæ. Et transferetur popolus Syriæ cyrenem, dicit dominus.

¶Hæc dicit dominus. Super tribus sceleribus gazæ, & super quatuor non conuertam eum; eo ꝙ transtulerit captiuitatem perfectam, vt concluderet eam in idumęa. Et mittam ignem in murum gazæ: & deuorabit ædes eius: & disperdam habitatorem de azato: & tenentem sceptrum de ascalone.

FERIA VI. Lectio prima.

Abd. 1. Visio Abdię. Hæc dicit dñs deus ad Edon. Auditū audiuim⁹ à dño, & legatum ad gentes misit. Surgite, & consurgamus aduersus eum in prælium. Ecce paruulum dedi te in gentibus, contemptilis tu es valde.

¶Superbia cordis tui, extulit te habitantem in scissuris petrarum, exaltantem solium tuum, qui dicis in corde tuo. Quis detrahet me in terram? Si exaltatus fueris vt aquila, & inter sydera posueris nidum tuum: inde detraham te, dicit dominus.

¶Si fures introissent ad te, si latrones per noctē, quomodo conticuisses? Nonne furati essent sufficientia sibi? Si vindemiatores introissent ad te, nunquid saltem racemos reliquissent tibi?

SABBATHO. Lectio prima.

Ionę. 2. Et pręparauit dñs piscē grandem, vt deglutiret Ionam: & erat Ionas in ventre piscis tribus diebus, & tribus noctibus. Et orauit Ionas ad dñm Deum suum de ventre piscis, & dixit. Clamaui de tribulatione mea ad dominum, & exaudiuit me. De ventre inferi clamaui, & exaudisti vocem meam: & proiecisti me in profundum in corde maris, & flumen circundedit me.

¶Omnes gurgites tui, & fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi. Abiectus sum à conspectu oculorum tuorum. Veruntamen rursus videbo templum sanctum tuum. Circundederunt me aquæ vsq; ad aīam, abyssus vallauit me: pelagus operuit caput meum. Ad extrema montium descendi, terrę vectes con-

clu∫erunt me in æternum. Et ∫ubleuabis de corruptionē vitā meam: domine deus meus.

¶ Cum angu∫tiaretur in me anima mea, dn̄i recordatus ∫um, vt veniat ad te oratio mea ad templum ∫anctum tuum. Qui cu∫todiunt vanitates: fru∫tra mi∫ericordiā ∫uā derelinquūt: ego autē in voce laudis immolabo tibi: Quæcunq; voui reddam pro ∫alute mea dn̄o: Et dixit dn̄s pi∫ci, & euomuit Ionam ī aridum.

DOMINICA V.

Mic. Lectio prima.

1. Erbum dn̄i, quod factum e∫t ad Micheā mora∫titem, in dieb⁹ Ioathan, Achaz, & Ezechię regum Iuda, quod vidit ∫up Samariam & Ieru∫alē. Audite populi oēs, & attendat terra, & plenitudo eius, & ∫it dn̄s deus vobis in te∫tem, dn̄s de templo ∫ancto ∫uo. Quia ecce dn̄s egredietur de loco ∫uo, & de∫cendet. & calcabit ∫uper excel∫a terræ. Et con∫umentur montes ∫ubtus eū, & valles ∫cindētur ∫icut cera à facie ignis: ∫icut aquæ quę decurrunt in pręceps. Hęc. Lcō ij.

In ∫celere Iacob omne i∫tud, & in peccatis domus I∫rael. Quod ∫celus Iacob? Nonnę Samaria? Et quæ excel∫a Iudę? Nonne Ieru∫alem? Et ponā Samariam quasi aceruum lapidum in agro, cum plantat᷑ vinea: Et detraham lapides eius in vallē, & fundamenta ei⁹ reuelabo: & omnia ∫culptilia eius concident: & oēs mercedes eius comburētur igni: & omnia idola eius ponā in perditionem, qa de mercedibus meretricis cōgregata ∫unt, & v∫q; ad mercedē meretricis reuertentur. Lcō iij.

Super hoc plangam, & vlulabo: vadam ∫poliatus & nudus, Faciā planctū velut draconum, & luctum quasi ∫truthionum, quia de∫perata e∫t plaga eius: quia venit v∫que ad Iudam: tetigit portam populi mei v∫que ad Ieru∫alem. In Geth nolite annunciare, lachrymis ne ploretis. In domo pulueris, puluere vos cō∫pergite: & tran∫ite, vobis habitatio pulchra confu∫a ignominia. Non e∫t egre∫∫a quę habitat in exitu. Hæc dicit domiuus.

FERIA II. Lectio prima.

Na. 1. ONus Niniuæ Liber vi∫ionis Naum helche∫ęi. Deus ęmulator, & vlci∫cens dn̄s. Vlci∫cens dn̄s, & habens furorē. Vlci∫cens dn̄s in ho∫tes ∫uos, & ira∫cens ip∫e inimicis ∫uis. Dn̄s patiens & magnus fortitudine: & mundans non faciet innocentē.

¶ Dn̄s in tempe∫tate & turbine, viæ eius, & nebulæ puluis pedū eius. Increpans mare, & exiccans illud, & oīa flumina ad de∫ertū deducens. Infirmat⁹ e∫t Ba∫an & carmel⁹, & flos libani elanguit.

¶ Montes commoti ∫unt ab eo, & colles de∫olati ∫unt: & contremuit terra à facie eius: & orbis: & omnes habitantes in eo. Ante faciem indignationis eius quis

ſtabit? & quis reſiſtet in ira furoris eius? Indignatio eius effuſa eſt vt ignis, & petræ reſolutæ ſunt ab eo. Bonus dominus, & confortans in die tribulationis:& ſciens ſperantes in ſe.

FERIA III. Lectio prima.

abac. 1. ONus, quod vidit Abacuc propheta. Vſquequo clamabo dñe, & non exaudies, vociferabor ad te vim patiens, & non ſaluabis? Quare oſtendiſti mihi iniquitatẽ & laborem,& videre prædam & iniuſtitiam contra me? Quare reſpicis contemptores, & taces conculcante impio iuſtiorem ſe? Et facies homines, quaſi piſces maris, & quaſi reptilia non habentia ducem.

¶ Et factũ eſt iudiciũ, & contradictio potentior. Propter hoc lacerata eſt lex,& non puenit vſq; ad finẽ iudiciũ, q̃a impius præualet aduerſum iuſtũ, ꝑpterea egredietur iudicium peruerſum.

¶ Aſpicite in gentibus, & videte,& admiramini, & obſtupeſcite, quia opus factum eſt in diebus veſtris, quod nemo credet cum narrabitur. Quia ecce ego ſuſcitabo chaldæos, gentẽ amaram & velocem, ambulantem ſuper latitudinem terræ, vt poſſideat tabernacula non ſua.

FERIA IIII. Lectio prima.

ſoph. 1. ET erit in tempore illo: Scrutabor Ieruſalem in lucernis, & viſitabo ſuper viros defixos in fœcibus ſuis: q̃ dicunt in cordibus ſuis. Non faciet bene domin⁹,& nõ faciet male. Et erit fortitudo eorũ in direptionem; & domus eorum in deſertum.

¶ Et ędificabunt domos, & non habitabunt,& plantabũt vineas, & non bibent vinũ earum. Iuxta eſt dies dñi magnus: iuxta eſt & velox nimis, Vox diei domini amara:tribulabitur ibi fortis.

¶ Dies iræ dies illa, dies tribulationis & anguſtiæ: dies calamitatis & miſerię, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulæ & turbinis, dies tubę & clangoris, ſup ciuitates munitas, & ſuper angulos excelſos. Et tribulabo homines & ambulabunt vt cęci, quia domino peccauerunt.

FERIA QVINTA.

Lectio prima.

ANno ſecundo Darij regis, in menſe ſexto, in die vna mẽſis: factũ eſt verbum domini in manu Aggei ꝓphetę ad Zorobabel filium Salathiel ducem iuda, & ad Ieſum filiũ Ioſedech ſacerdotẽ magnum, dicens. Hęc ait dñs exercituum dicens: Populus iſte dicit. Nondum venit tempus domus dñi ædificandæ. Agg. 1.

¶ Et factum eſt verbum dñi in manu Aggęi prophetæ, dicens. Nunquid tẽpus vobis eſt, vt habitetis in domibus laqueatis, & domus iſta deſerta? Et nunc hæc dicit domin⁹ exercituum. Ponite corda veſtra ſuper vias veſtras.

¶ Seminaſtis multum, & intuliſtis parum. Comediſtis, & non eſtis ſatiati: bibiſtis, & non eſtis inebria-

inebriati. Operuistis vos, & non estis calefacti. Et qui mercedes congregauit: misit eas in sacculum pertusum. Hæc dicit dominus exercituum. Ponite corda vestra super vias vestras.

FERIA VI. Lectio prima.

Zac. 1. IN mense octauo, in anno secundo Darij, factum est verbum dñi ad Zachariam filium Barachię, filij Addo, prophetã, dicens. Iratus est dñs sup patres vestros iracundia. Et dices ad eos. Hæc dicit dñs exercituum. Conuertimini ad me. dicit dominus exercituum, & conuertar ad vos, dicit dñs exercituum.

¶ Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamabant prophetę priores, dicentes. Hæc dicit dñs exercituum. Conuertimini de vijs vestris malis, & cogitationibus vestris pessimis. Et non audierunt, neq; attẽderunt ad me, dicit dñs exercituum. Fratres vestri vbi sunt, & prophetæ? Nunquid in sempiternum viuent? ¶ Veruntamen verba mea & legitima mea, quę mãdaui seruis meis prophetis, nunquid nõ cõprehẽderunt pres vestros? Et cõuersi sunt, & dixerũt. Sicut cogitauit dñs exercituum facere nobis fm vias nostras, & fm adinuentiones nostras fecit nobis.

SABBATHO. Lectio prima.

Mal. 1. ONus verbi domini ad Isrl: ĩ manu Malachiæ prophetę: Dilexi vos: dicit dñs. Et dixistis. In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Iacob: dicit dñs, & dilexi Iacob, Esau autem odio habui? Et posui montes eius in solitudinem: & hereditatem eius in dracones deserti? ¶ Quod si dixerit, idumæa destructi sumus, sed reuertẽtes ędificabimus, quæ destructa sunt: hæc dicit dñs exercituũ: Isti ędificabunt: & ego destruã. Et vocabuntur termini impietatis: & populus cui iratus est dñs, vsque in ęternũ. Et oculi vestri videbunt: & vos dicetis. Magnificetur dominus super terminum Israel. ¶ Filius honorat patrem: & seruus dñm suũ. Si ergo pater ego sum, vbi est honor meus? Et si dominus ego sum, vbi est timor meus, dicit dñs exercituum? Ad vos ô sacerdotes: qui despicitis nomen meum. Et dixistis. In quo despeximus nomen tuum? Offertis super altare meum, pollutum panem, & dicitis in quo polluimus te? In eo quod dicitis: mensa domini despecta est.

DOMINICA I. post octa trini. Orõ.

SAncti nominis tui dñe, timorẽ pariter, & amorẽ fac nos habere perpetuũ: quia nunquam tua gubernatione destitutis: quos in soliditate tuę dilectionis instituis. Per. Lcõ iiij.

Heb. 2. PRopterea abũdantius oportet obseruare nos, ea quę audiuimus: ne forte perfluamus. Si enim qui per angelos dictus

est sermo, factus est firmus, & omnis præuaricatio, & inobedientia accepit iustam mercedis retributionem, quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salutẽ? Quæ cũ initiũ accepisset enarrari per dñm, ab eis qui audierũt, in nos confirmata est cõtestante Deo signis & portentis & varijs virtutibus, & spiritus sancti distributionibus, secundum suã voluntatem. Lec. v.

Nõ enim angelis subiecit orbẽ terrę futurũ, de quo loquimur. Testatus est aũt in quodã loco, quidã dicens. Quid est homo ꝙ memor es eius, aut filius hominis, qm̃ visitas eũ? Minuisti eum paulominꝰ ab angelis, gloria & honore coronasti eum: & constituisti eũ sup opera manuũ tuarum, Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo enim ꝙ omnia ei subiecit: nihil dimisit non subiectum ei. Nunc aũt, necdum videmus oĩa subiecta ei. Eũ aũt qui modicũ quid prę angelis, minoratus est, videmꝰ Iesum, propter passionẽ mortis gloria & honore coronatum: vt gratia Dei, pro oĩbus gustaret mortem. Lect. vj.

Decebat enim eum propter quẽ omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriã adduxerat: auctorem salutis eorum per passionẽ ꝯsummare. Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex vno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare dicens, Nunciabo nomẽ tuum fratribus meis: in medio ecclesię laudabo te.

Secundum Lucam. Lectio vij.

In illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis similitudinẽ hanc. Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocauit multos. Et misit seruũ suum hora cœna dicere inuitatis, vt venirent, quia iam parata sunt oĩa. c. 14.

Et rel. Hom. beati Gregor. papę.

Quis est iste homo, frẽs carissimi, nisi ille de quo ꝑ ꝓphetã dicitur, Homo est, & quis cognoscet eũ? Qui fecit cœnã magnam qa satietatẽ nobis internę dulcedinis præparauit. Qui vocauit multos, sed pauci veniunt, quia nõnunq̃ ipsi q ei per fidem subiecti sunt, ęterno eiꝰ conuiuio, male viuendo cõtradicũt. Lect. viij. hom. 36.

Misit aũt seruum suũ hora cœnæ dicere inuitatis, vt venirent. Quid hora cœnæ, nisi finis mundi est? In quo nimirũ nos sumꝰ, sicut iã dudum Paulus testatᷣ, dicens: Nos sumus, in quos fines sęculorum deuenerunt. Lect. ix.

Si ergo hora cœnæ iam est cum vocamur, tãto minus nos excusare debemus à conuiuio Dei, quãto propinquasse iã cernimꝰ finem mundi. Quo enim pensamus, quia nihil est ꝙ restat, eo debemus pertimescere, ne tẽpus gratię quod præsto est, pereat.

Ad Bñs aña. Homo quidam fecit cęnam magnam, & vocauit multos: & misit seruum suum hora cęnę dicere inuitatis, vt venirẽt,

venirēt, q̃a omnia parata sunt, haleluiah. Ad Magnificat. Ant. Exi cito in plateas & vicos ciuitatis, & pauperes ac debiles, cæcos & claudos compelle intrare, vt impleatur domus mea, haleluiah.

DOMINICA II. Oratio.

E precationē nostrā quæsumus domine benignus exaudi: & quibus supplicandi præstas affectum, tribue defensionis auxilium. Per dominum nostrum. Lectio quarta.

Heb. 3. FRatres sancti, vocationis cælestis participes, considerate apostolum & pontificem confessionis nostrę Iesum, qui fidelis est ei qui præfecit illum, sicut & Moyses in tota domo eius. Ampliori enim gloria iste præ Moyse dignus est habitus: quanto ampliorem honorem habet domus qui fabricauit illā. Omnis nanq; domus fabricatur ab aliquo: qui autem omnia creauit, deus est. Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo eius tanq̃ famulus, in testimonium eorum quę dicenda erant: Christus vero tanqua filius in domo sua, quæ domus sumus nos: si fiduciā & gloriam spei vsque ad finē, firmā retineamus. Lect. v.

Q uapropter, sicut dicit spiritus sctūs: Hodie si vocē eius audieritis: nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione fm diem tentationis in deserto, vbi tentauerunt me p̄res vestri: probauerūt & viderunt operá mea, quadraginta annis. Propter qđ infensus fui generationi huic, & dixi: Semp hi errāt corde. Ipsi aūt non cognouerūt vias meas, qb' iuraui in ira mea. Si introibunt in requiem meā. Lect. vi.

V idete fratres, nequando sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discedendi à Deo viuo: sed adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec hodie cognominat', vt nō obdurēt quis ex vobis fallacia peccati. Participes enim Christi effecti sumus, si tñ initiū substātię ei' vsq; ad finē firmū retineamus.

Secundum Lucam. Lectio vij.

I N illo tēpore. Erant appropinquantes ad Iesum publicani & peccatores: vt audirent illum. c. 15. Et murmurabāt pharisęi & scribæ dicentes, quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis.

Et reliq. Hom. beati Grego. papę. Hom 34.

A udistis ex lectione euangelica fratres mei, quia peccatores & publicani accesserunt ad redemptorē nostrum: & non solum ad colloquendum, sed etiā ad conuescendum recepti sunt. Quod vidētes pharisęi, dedignati sunt. Ex qua re colligitur, quia vera iustia compassionem habet: falsa vero iustitia dedignationem. quāuis & iusti recte soleant peccatoribus indignari. Lectio viij.

S ed aliud est, quod agitur typo superbię: aliud quod zelo disciplinę. Dedignantur etenim, sed

nõ dedignantes deſperant, non deſperantes, perſecutionem con mouent, ſed amante. Quia & ſi foris increpationes per diſciplinã exaggerant: intus tamen dulcedinem per charitatem ſeruant. Pręponunt ſibi in animo iuſti, ipſos plerunq; quos corrigunt: meliores exiſtimant eos quoq; quos iudicant. Quod videlicet agentes, & per diſciplinã ſubditos, & per humilitatem cuſtodiunt ſemetipſos. Lectio ix. At contra hi, q ne falſa iuſtitia ſuperbire ſolẽt cæteros quoſque deſpiciunt: nulla infirmantibus miſericordia cõdeſcendunt. Et quo ſe pctõres eſſe non credunt, eo deterius peccatores fiunt. De quorum profecto numero phariſęi extiterant, qui dijudicantes dñm, ꝙ peccatores ſuſciperet ardenti corde, ipſum fontem miſericordiæ reprehendebant. Ad bñs Aña. Quis ex vobis homo qui habet centum oues, & ſi perdiderit vnã ex illis, nonne dimittit nonaginta nouẽ in deſerto, & vadit ad illã quæ perierat, donec inueniat eam, haſah? Ad mag. añ. Quę mulier habẽs drachmas decem, & ſi perdiderit drachmam vnã, nonne accendit lucernã, & euertit domũ & quæ rit diligenter donec inueniat?

DOMINICA III. Orõ.

Rotector in te ſperãtium deus, ſine quo nihil eſt validum, nihil ſanctum: multiplica ſuper nos miſericordiam tuam, vt te rectore te duce, ſic tranſeamus per bona temporalia, vt non amittamus ęterna. Per dominum. Lectio quarta.

Voniã ergo ſupereſt ĩtroire quoſdã in illã reqẽ, & ij qb' prius annunciatũ eſt, non introierũt propter incredulitatẽ, iterum terminat diem quẽdam, hodie, In Dauid dicendo, poſt tãtum tẽporis, ſicut ſupradictũ eſt. Hodie ſi vocem eius audieritis, nolite obdurare corda veſtra. Nam ſi eis Ieſus requiẽ pręſtitiſſet: nunq̃ de alia loqueretur poſt hac die. Itaque relinquitᷣ ſabbatiſmus populo Dei. Qui enim ingreſſus eſt ĩ requiẽ eius: etiã ipſe requieuit ab operibus ſuis, ſicut & à ſuis deus. Lect. v. Feſtinem' ergo ingredi in illam requiem: vt ne in idipſum quis incidat incredulitatis exẽplum. Viuus eſt enim ſermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti & pertingens vſq; ad diuiſionẽ animæ ac ſpiritus, cõpagũ quoq; ac medullarum, & diſcretor cogitationũ & intentionum cordis. Et non eſt vlla creatura inuiſibilis in conſpectu eius. Omnia autem nuda & aperta ſunt oculis eius: ad quem nobis ſermo. Lectio vj. Habentes ergo pontificem magnum qui penetrauit cœlos. Ieſum filiũ Dei, teneamus ſpei noſtræ confeſſionẽ. Non enim habemus pontificẽ, qui non poſſit

Heb. 4.

com-

compati infirmitatibus nostris: tentatum autē p oĩa, pro similitudine absq; peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratię eius, vt misericordiam cōsequamur, & gratiē inueniamus in auxilio opportuno.

Secundum Lucam. Lectio vij.

ca. 6. IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Estote misericordes, sicut & pater vester misericors est. Nolite iudicare & non iudicabimini. Et reliqua.

Homilia venera Bedæ presbyt.

Benign⁹ est deus super ingratos & malos, vel multiplici, scilicet sua misericordia, qua ēt iumenta saluat, tēporalia bona largiēdo, vel cœlestia dona singulari gratia, qua electos suos solum glĩficat inspirādo. Sed siue hoc, siue illud, siue vtrũq; intelligas, magna Dei bonitate fit, quæ nobis imitanda præcipitur, si filij Dei esse volumus. Lectio viij.

Nolite inquit iudicare, & non iudicabimini. Nolite condēnare, & non cōdemnabimini. Hoc loco, nihil aliud præcipi existimo: nisi vt ea facta, quæ dubiũ est, quo animo fiant, in meliorē partem interpretemur. Quod aũt scriptũ est, à fructibus eorũ cognoscetis eos, de manifestis dictũ est, quæ nō possunt bono aĩo fieri, sicut sunt stupra, vel blasphemiæ, vel furta, vel ebrietates, & si qua sunt talia, de q̃bus nobis iudicare pmitatit. Lect. ix.

De genere autem ciborum, quia possunt bono animo & simplici corde sine vitio cōcupiscētiæ, quicũq; humani cibi indifferenter sumi: prohibet apostolus iudicare eos qui carnib⁹ vescebantur, & bibebant vinum, ab eis qui se ab huiusmodi alimentis temperabāt. Qui enim manducat (inquit) non manducantem non spernat, & qui non manducat, manducantem nō iudicet. Ad bñs añ. Estote ergo misericordes, sicut & pr̃ vester misericors est, dicit dñs. Ad Mag. Ana. Nolite iudicare, & nō iudicabimini: in quo enĩ iudicio iudicaueritis, iudicabimini, dicit dñs.

DOMINICA IIII. Oratio.

DA nobis quæsumus domine vt & mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigatur, & ecclesia tua tranquilla deuotione lætetur. Per do. e.iiij

OMnis nanque Pontifex ex hominib⁹ assumptus, pro hominibus constituitur in ijs, quæ sunt ad Deũ, vt offerat dona & sacrificia pro peccatis, qui condolere possit ijs, q̃ ignorant & errant: quoniam & ipse circũdatus est infirmitate: & propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisquam sumit sibi honorem: sed qui vocatur à Deo, quēadmodum & Aaron. Lectio v Heb. 5.

Sic & Christus non semetipsum clarificauit vt pōtifex fieret, sed qui

qui locutus est ad eum : Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodũ & in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternũ, secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suę preces, supplicationesq; ad eum, qui posset illum saluum facere à morte, cum clamore valido, & lachrymis offerens, exauditus est pro sua reuerentia. Lectio vj.

Et quidem cum esset filius Dei, didicit ex ijs, quę passus est, obedientiã: & consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternę, appellatus à Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech. De quo nobis grandis sermo & interpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiẽdum.

Secundum Lucam. Lectio vij.

ca. 5. IN illo tempore. Cum turbę irruerent in Iesum, vt audirent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnũ Genesareth. Et reliq.

Hom. beati Ambrosij episcopi.

Vbi dominus multis impertiuit varia genera sanitatum nec tempore, nec loco cępit à studio sanandi turba cohiberi: Vesper incubuit, sequebantur: stagnum occurrit, vrgebant: & ideo ascendit in Petri nauim. Hęc est illa nauis, quæ adhuc secundum Matthęum fluctuat, secundum Lucam repletur piscibus: vt & principia ecclesię fluctuantis, & posteriora exuberantis cognoscas. Pisces enim sunt, qui hanc enauigant vitã. Ibi adhuc Christus discipulis dormit: hic pręcipit. Dormit enim tepidis, perfectis vigilat. Sed quemadmodũ dormiat Christus, audistis dicentem ĩ ꝓpheta: Ego dormio, & cor meum vigilat. Lectio viij.

Sanctus Matthæ' recte non prætermittendũ putauit æternę iudiciũ potestatis, vbi imperat ventis: Sanctus Lucas eã sibi nauim vbi Petr' piscaret, elegit. Nõ turbat ista q̃ Petrũ habet: turbat illa q̃ Iudam habet. Et si multa illic discipulorum merita nauigabant: tamẽ eã adhuc ꝑfidia proditoris agitabat. In vtraque Petrus: sed qui suis meritis est firmus, turbatur alienis. Lectio ix.

Caueamus igit perfidum, caueamus proditorẽ: ne per vnum plurimi fluctuemus. Ergo non turbatur hæc nauis, vbi prudentia nauigat, abest perfidia, Fides aspirat. Quemadmodum enim turbari poterat, cui pręerat is in quo ecclesię firmamentum est? Illic ergo turbatio, vbi modica fides: hic securitas, vbi perfecta dilectio. Ad bñdictus Añ. Ascendit Iesus in nauim, & sedens docebat turbas, haleluiah. Ad Mag. Añ. Præceptor, per totã noctẽ laborãtes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete.

DOMINICA V. Oratio.

Deus, qui diligẽtibus te, bona inuisibilia præparasti: infunde cordibus nostris tui amo-

amoris affectum, vt te in omnibus & super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium superant consequamur. Per dominum. Lectio iiij.

Quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectionem feramur: non rursum iacientes fundamentum pænitentiæ ab operibus mortuis & fidei in Deũ, baptismatum doctrinæ, impositionis quoq; manuũ, ac resurrectionis mortuorũ, & iudicij æterni. Et hoc faciemus: siquidẽ permiserit deus. Impossibile enim est eos qui semel sunt illuminati: gustauerũtq; donum cœleste, & participes facti sunt spiritus sancti, & gustauerunt bonum Dei verbũ, virtutesq; sæculi venturi & prolapsi sunt, rursus renouari ad pœnitentiam, rursum crucifigentes sibimetipsis filium Dei, & ostentui habentes. Lectio v.

Terra enim, sæpe venientem super se bibens imbrem, & germinans herbam opportunã illis, à quibus colitur, accipit bñdictionem à Deo: proferẽs aũt spinas ac tribulos, reproba est, & maledicto ꝓxima, cuius consummatio in combustionẽ. Cõfidimus autem de vobis, dilectissimi, meliora & viciniora saluti: tametsi ita loquimur. Nõ enim iniustus deus vt obliuiscaẽ operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in noĩe ipsius, qui ministrastis sanctis & ministratis. Lectio vj.

Cupimus autẽ vnumquenq; vestrum eandem ostentare solicitudinẽ, ad expletionem spei vsq; in finem: vt non segnes efficiamini, verum imitatores eorum qui fide, & patiẽtia hæreditabũt promissiones. Abrahæ nanque promittens deus: qm̃ neminem habuit per quem iuraret maiorem, iurauit per semetipsum, dicens. Nisi benedicens benedicã te: & multiplicans multiplicabo te. Et sic longanimiter ferens, adeptus est repromissiones.

Secundum Matthæum. Lect. vii

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Amen dico vobis. ca. 5. Nisi abundauerit iustitia vestra plusquã scribarũ & pharisæorũ, non intrabitis in regnũ cælorũ.

Et rel. Hom. beati Augusti. epi.

Iustitia pharisæorum est, vt non occidant; iustitia eorum qui intraturi sunt in regnum cœlorum: vt nõ irascãtur sine causa. Qui docet vt non irascamur, non soluit legem, vt nõ occidamus, sed implet potius, vt & foris dum nõ occidimus, & in corde dum non irascimur, innocentiam custodiamus. Lectio viij.

Audistis ergo (inquit) quia dictum est antiquis, Non occides Ego aũt dico vobis, quia omnis qui irascitur fratri suo sine causa, reus erit iudicio. Qui autẽ dixerit fratri suo racha: reus erit concilio. Qui aũt dixerit fatue, reus erit gehennæ ignis. Quid interest inter reũ iudicio, reum

cõcilio,

cõcilio: & reum gehennę ignis? Hoc postremum grauissimum sonat: & admonet quosdam gradus factos à leuioribus ad grauiora, donec ad gehenn am ignis veniretur. Lectio nona. Et ideo sicut leuius est esse reum iudicio, quàm reum esse concilio, ita leuius est reum esse concilio, quàm esse reum gehennæ ignis. Itaq; oportet vt leuius esse intelligatur irasci sine causa fratri, quam dicere racha: & rursus leuius esse dicere racha, quã dicere fatue. Non enim reatus ipse haberet gradus: nisi gradatim peccata etiam cõmemorarentur. Ad Bñs. Aña. Audistis quia dictum est antiquis, non occides: qui autem occiderit reus erit iudicio. Ad Mag. Aña. Si offers munus tuum ante altare, & recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuũ ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuum, haleluiah.

DOMINICA VI. Oratio.

Eus virtutum cuius est totum, quod est optimum, in sere pectorib' nostris amorem tui nominis: & præsta in nobis religionis augmentum: vt quæ sunt bona nutrias, ac pietatis studio quæ sunt nutrita custodias. Per. Lectio quarta.

Heb. 7. Hic enim Melchisedech, rex Salem, sacerdos Dei summi, qui obuiauit Abrahæ regresso à cæde regum, & benedixit ei, cui & decimas omnium diuisit Abraham, primum quidem qui interpretatur rex iustitiæ: deinde autem & rex Salem, quod est rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finẽ vitæ habens: assimilatus autem filio Dei, manet sacerdos in perpetuum. Intuemini autem quantus sit hic: cui, & decimas dedit de præcipuis Abrahã patriarcha. Lctõ v. Et quidẽ de filijs Leui sacerdotium accipientes, mandatũ habent decimas sumere à populo secundum legẽ, id est à fratribus suis: quãquam: & ipsi exierint de lumbis Abrahæ. Cuius autẽ generatio non annumeratur ĩ eis: decimas sumpsit ab Abraham, & hunc q habebat repromissiones benedixit. Sine vlla autem contradictione: quod minus est, à meliore benedicitur. Lct. vi. Et hic quidem decimas morientes hoĩes accipiunt: ibi autẽ contestatur q vivit. Et (vt ita dictum sit) per Abrahã & Leui: qui decimas accipit decimatus est. Adhuc enim in lumbis patris erat: qñ obuiauit ei Melchisedech. Si ergo consummatio per sacerdotium Leuiticum erat (popul' enim, sub ipso legem accepit) quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotẽ, & non secundum ordinem Aaron dici?

Transla-

Translato enim sacerdotio, necesse est, vt & legis translatio fiat.

Secundum Marcum. Lectio vij.

8. ca. IN illo tpe. Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod mãducarent: cõuocatis discipulis, ait illis. Misereor super turbã, qa ecce iã triduo sustinent me, nec habent quod maducent. Et reli. Hom. beati Ambrosi. epi.

Prius quinq; millia quinque panibus, postea etiã quatuor millia septem panibus saciata legimus, si facti tantũ sequamur miraculum, videtur diuinius esse, ꝙ de minori numero pluribus abundauit. Sed quæramus mysterium quod miraculo pstet. Non ociosus numerus, non ociosus ordo: non ociosę reliquię manducantium. Itaq; videtur illa quinque millia quasi quinq; corporis sensus, adhuc corporalibus proxima, alimenta accepisse de Christo: quatuor vero millia & si adhuc in corpore sint, & in hoc mundo qui ex quatuor constat elementis, non ociose tamen feruntur accepisse escam quietis. Iam enim ęquantur mundo supra mundum futuro. Lectõ viij.

Septem etiã quatuor illis millibus fragmentorum sportę superfsunt. Non medio ris hic panis est sabbathorum, panis sanctificatus, panis quietis. Et fortasse si quinque panes prius manducaueris: audebo & dicam, post quinque panes & septem: Tertio iam in terra non mãducabis panem, sed supra terrã manducabis octo panes, sicut qui sunt in cœlestibus. Sicut enim septem panes, sunt panes quietis: ita octo sũt resurrectionis. Lco ix.

Ergo isti qui septem aluntur panibus triduo persteterunt: & fortasse integram resurrectionis futuræ fidem & constantiã consecuti. Deniq; sanctorum vox est. Tribus diebus ambulabimus, vt epulemur dño Deo nostro. Sed de quinque panibus, S. Ioannes me docuit ꝙ hordeacei fuerunt: & ideo non inepte diximus escã illam esse aptam corporalibus. Suis enim quæquę apta sunt alimenta virtutibus: & ideo prius hordeum, deinde triticum nobis ad alimoniã detur. Ad Bñs. Añ. Misereor sup turbã, qa ecce iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent, & si dimisero eos ieiunos: deficient in via hal'.

Ad Mag. Aña. Et accipiens Iesus septem panes, gratias agens benedixit, & fregit, & dedit discipulis suis, vt apponerent, & apposuerunt turbæ, haleluiah.

DOMINICA VII. Oratio.

DEus cuius prouidentia in sui dispositione nõ fallitur: te supplices exoramus, vt noxia cuncta submoueas, & omnis nobis profutura concedas. Per dominum. Lectio quarta.

ET alij quidem plures facti sunt sacerdotes, iccirco q᷑ morte prohiberentur permanere:

re: hic autẽ eo q̄ maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium. Vnde & saluare in perpetuum potest, accedens per semetipsum ad Deum: semper viuens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decebat vt nobis esset pontifex, sanctus, innocens: impollutus, segregatus à peccatoribus & excelsior cœlis factus, qui non habeat necessitatem quotidie (quemadmodũ sacerdotes) prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi. Hoc enim fecit semel se offerendo. Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo aũt iurisiurandi qui post legem est, filium in æternum perfectum. Lcõ v.

Capitulum autem super ea quæ dicuntur. Talem habemus pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in cęlis, sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit deus, & non homo. Omnis enim pontifex, ad offerẽdũ munera, & hostias constituitur, vnde necesse est & hunc habere aliquid quod offerat. Si ergo esset super terram nec sacerdos esset: cũ essent qui offerrent secundum legẽ munera, q̄ exemplari & vmbræ deseruiũt cœlestiũ, sicut responsum est Moysi, cum consummaret tabernaculum. Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte. Lcõ vj.

Nunc autem melius sortitus est ministerium: quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sancitum est? Nam si illud prius culpa vacasset: non vtique secundi locus inquireretur. Vituperans enim eos dicit. Ecce dies venient, dicit dñs, & consummabo super domum Israel, & super domum Iuda, testamentum nouum, non sm testamẽtum quod feci patribus eorum in die qua apprehendi manum eorum, vt educerem illos de terra egypti, quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo, & ego neglexi eos, dicit dñs. Quia hoc est testamentum quod disponã domui Israel post dies illos, dicit dominus. Dabo leges meas in mentem eorum, & in corde eorum subscribam eas.

Secundum Matthæũ. Lectio vij.

IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Attẽdite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. 7. c

Et reł. Hom. beati Hilarij epi.

Blandimenta verborum & mansuetudinis simulationem, admonet fructũ operationis expendi oportere, non qualẽ quis se ferat, sed qualem se rebus efficiat: spectemus. Quia in multis vestitu ouium rabies lupina contegitur. Ergo vt spinę vuas, vt tribuli ficus nõ generant vt iniquę arbores vtilia poma non afferunt: ita ne in istis quidẽ cõsistere do-

cet

cet boni operis effectum, & iccirco omnes cognoscendos esse de fructibus. Regnũ enim cœlorũ sola verborum officia non obtinent: neque qui dixerit, dñe dñe, hæres illi⁹ erit, Quid enim meriti est dicere domino, domine? Nunquid dominus non erit, nisi fuerit dictus à nobis? Lctõ viij.

Multi mihi dicent in illa die, inquit, dñe, dñe, nonne in nomine tuo prophetauimus? Etiam nunc pseudo prophetarum fraudulentiam & hypocritarũ simulamenta condemnat: qui gloriã sibi ex verbi virtute præsumunt, in doctrinæ prophetia, & dæmoniorum fuga, & istiusmodi operum virtutibus. Atque hinc sibi regnum cœlorum pollicentur, quasi vero eorũ aliquid ꝑprium sit, quæ loquuntur aut faciunt, & non omnia virtus Dei inuocata perficiat, cum doctrinę scientiã lectio afferat, dęmonia Christi nomen exagitet. Lectio ix.

Le nro igitur est beata illa ęternitas promerenda, præstandũq; est aliquid ex proprio, vt bonum velimus, malum oẽ vitemus, totoq; affectu pręceptis cęlestibus obtẽperemus, ac talibus officijs cogniti Deo sim⁹, agamusq; potius qđ vult, quã quod pôt glorie mur, repudians eos ac repellens, quos à cognitione, sua opera iniquitatis auerterint. Ad Bns. A.

Attẽdite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. Ad Mag. Aña.

Non omnis qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ cœlorum, sed qui facit voluntatem patris mei qui est in cœlis: ipse intrabit in regnum cœlorum. Halah.

DOMINICA VIII. Oro.

Argire nobis q̃s dñs semper spiritum cogitandi quæ recta sunt propitius & agendi: vt qui sine te esse non possumus, secundum te viuere valeamus. Per domi. Lctõ iij.

Tabernaculum factũ est primum, in quo erant candelabrum, & mensa, & propositio panum, quę dicitur sancta: post velamentum autem secundum tabernaculum, quod dicitur sancta sanctorum aureum habens thuribulum: & arcam testamenti circuntectam ex omni parte auro, in qua vrna aurea habens mãna, & virga Aaron quæ fronduerat, & tabulæ testamenti, super quæ erant Cherubin glorię obumbrantia propitiatoriũ, de quibus non est modo dicendũ per singula. Lectio quinta. Heb. 9.

His vero ita cõpositis, in priori quidẽ tabernaculo semp introibant sacerdotes, sacrificiorum officia cõsummantes: in secundo autẽ, semel in anno solus Pontifex: non sine sanguine quẽ offerret pro sua, & populi ignorantia, hoc significante spiritu sancto, nondum propalatã esse sancto-

rum

rum viã, adhuc priore tabernaculo habente statum, quæ parabola est temporis instãtis iuxta quam munera & hostiæ offeruntur, quæ non possunt iuxta conscientiã perfectũ facere seruientem solũmodo in cibis, & in potibus, & ĩ varijs baptismatibus, & iustitijs carnis vsque ad tẽpus correctionis impositis. Lect. vj.

C hristus autẽ assistens pontifex futurorũ bonorũ, per amplius, & perfectius tabernaculum non manufactũ, id est, nõ huius creationis, neq; per sanguinẽ hircorum, aut vitulorum, sed per propriũ sanguinẽ, introiuit semel in sancta, æterna redẽptione inuenta. Si enim sanguis hircorũ, & taurorũ & cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationẽ carnis, quãto magis sanguis Christi, qui per spm sanctũ, semetipsum obtulit immaculatũ Deo, emundabit conscietiam nostrãab operibus mortuis, ad seruiendũ Deo viuenti?

Secundom Lucam. Lectio. vij.

c. 16. IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis parabolã hãc. Homo quidam erat diues qui habebat villicum. Et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona illius. Et reliq.

Homilia beati Hierony. psby.

V illicus propriẽ, villæ gubernator est, œconomus autem, tam pecuniæ, q̃ frugũ, & omnium quę dñs possidet, dispensator est. Iste igitur dispensator accusatus est apud dñm suũ ꝙ dissiparet substantiã eius. Quo vocato: dixit. Quid hoc audio de te? Redde rationẽ dispẽsationis tuę. Neque enim ĩ ea vltra dispẽsabis. Qui dixit in semetipso, Quid faciã: quia dñs meus aufert à me dispẽsationem? Fodere non valeo, mẽdicare erubesco. Lectio viij.

S i dispensator iniqui mammonæ dñi voce laudat, ꝙ de re iniqua sibi iustitiam præparauerit, & passus dispendium dñs, laudat dispensatoris prudentiã, ꝙ aduersus dñm, quidem fraudulenter, sed pro se prudenter egerit: quanto magis Christus, qui nullum potest sustinere damnum, & pronus est ad clementiam, laudabit discipulos suos, si in eos qui sibi crediti sunt, misericordes fuerint? Lectio ix.

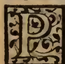
D eniq; post parabolam intulit. Et ego dico vobis: facite vobis amicos de iniquo mammona. Mãmonę aũt nõ hebræorũ, sed syrorũ lingua, diuitię nũcupantur: qđ de iniqtate collectę sunt. Si ergo iniqtas bene dispensata vertit in iustiam, quanto magis sermo diuinus in quo nulla est iniquitas, q̃ apostolis credit⁹ est, si bene dispensatus fuerit dispẽsatores suos leuabit in cęlum?

Ad Bns Aña. Dixit dñs villico, quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ halah.

Ad mag. Añ. Quid faciam, quia dñs meus aufert à me villicationem? fodere non valeo, mendicare

care erubesco: scio quid faciam: vt cũ amotus fuero à villicatione: recipiant me in domos suas.

DOMINICA IX. Oratio.

Pateant aures misericordiæ tuæ domine precibus supplicantium: & vt petentibus desiderata concedas, fac eos quę tibi sunt placita postulare. Per dominum. Lectio quarta.

Heb. 9. Necesse est ergo exemplaria quidẽ cœlestium, his mundari: ipsa autẽ cœlestia, melioribus hostijs q̃ istis. Non enim in manufacta sctã Iesus introiuit, exẽplaria verorum: sed in ipsum cælum vt appareat nunc vultui Dei pro nobis: non vt sæpe offerat semetipsum, quemadmodũ põtifex intrat in sancta p singulos annos in sanguine alieno. Alioquin oportebat eũ frequenter pati ab origine mũdi: Nunc aũt semel in cõsummationẽ sęculorũ, ad destitutionẽ peccati per hostiã suã apparuit. Lect. v. Et quemadmodũ statutum est hominib' semel mori, post hoc autem iudicium: sic & Christus semel oblatus est, ad multorũ exhaurienda pctã: secundo sine peccato apparebit oĩbus expectantibus se, in salutem. Vmbrã enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerũ: per singulos annos eisdem ipsis hostijs, quas offerũt indesinenter, nunq̃ potest accedentes perfectos facere: alioquin cessassent offerri: ideo ꝙ nullam haberent vltra cõscientiã peccati, cultores semel mundati, sed in ipsis cõmemoratio peccatorum per singulos annos fit. Lect. vj. Impossibile enim est, sanguine taurorũ & hircorum auferri peccata. Ideo ingrediens mundũ dicit, Hostiã & oblationem noluisti: corpus aũt aptasti mihi. Holocaustomata & pro pctõ non tibi placuerunt. Tũc dixi, Ecce venio, in capite libri scriptũ est de me: vt faciam deus volũtatẽ tuã. Superius dicẽs, Hostias, & oblationes, & holocaustomata, & pro peccato noluisti, nec placita sunt tibi, quæ fm legẽ offerunt, tũc dixi: Ecce venio, vt faciã de' voluntatẽ tuã: aufert primũ, vt sequẽs statuat, in qua voluntate sanctificati sumus: p oblationẽ corporis Iesu Christi semel.

Secundum Lucam. Lectio vij.

In illo tempore. Cum appropinquaret Iesus Ierusalem: videns ciuitatem, fleuit sup illã, dicens. Quia si cognouisses & tu. c. 19.

Et rel. Hom. beati Grego. papę.

Quod flente dño, illa Ierosolymorum subuersio describitur, quæ à Vespasiano & Tyto Romanis principibus facta est: nullus qui historiã euersionis eiusdẽ legit, ignorat. Romani enim principes denominantur, cum dicitur. Quia veniẽt dies in te, & circundabunt te inimici tui vallo: & circundabunt te, & coangustabunt te vndique: & ad Hom. 39.

terram, prosternent te, & filios tuos qui in te sunt. Lectio octaua. Hoc quoque qd additur, & non relinquent in te lapidem super lapidem, etiã ipsa iam eiusdem ciuitatis transmigratio testatur. Quia dum nunc in eo loco constructa est, vbi extra portam dñs fuerat crucifixus: prior illa Ierusalé, vt dicitur, funditus est euersa. Cui ex qua culpa euersionis suę pęna fuerit illata: subiungitur. Eo quod non cognoueris tépus visitationis tuæ. Lectio ix. Creator quippe oĩum hanc per incarnationis suę mysteriũ, visitare dignatus est: sed ipsa timoris & amoris isti⁹ recordata non est. Vnde etiam per prophetam, in increpatione cordis humani aues cœli ad testimonium deducuntur: cum dicitur. Miluus in cœlo cognouit tempus suum, turtur & hyrundo, & cyconia custodierunt tempus aduentus sui. Populus autem meus nõ cognouit iudicium domini. Ad Benedictus. Añ. Cum appropinquaret dominus Ierusalem, videns ciuitatem fleuit super illam, & dixit, quia si cognouisses & tu, quia venient dies in te, & circundabunt te, & coangustabunt te vndique, & ad terram prosternent te: eo ꝙ non cognoueris tempus visitationis tuæ, haleluiah. Ad Magnificat Aña. Scriptum est enim, quia domus mea domus orationis est: cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: & erat quotidie docens in templo.

DOMINICA. X. Oratio.

Deus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime, & miserando manifestas, multiplica super nos misericordiam tuam vt ad tua promissa currentes, cœlestium bonorum facias esse consortes. Per dominum nostrum. Lectio quarta.

Habentes itaque fratres fiduciã in introitu sanctorum in sanguine Christi, quã initiauit nobis viam nouam, & viuentem per velamen, id est carnem suã, & sacerdotem magnum super domũ Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda à conscientia mala, & abluti corpus aqua munda teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem. Fidelis enĩ est qui repromisit. Et consideremus inuicem in prouocationem charitatis, & bonorum operum non deserentes collectioné nostram sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes: & tanto magis quanto videtis appropinquantem diem. Lctõ v. Voluntarie enim peccantib⁹ nobis post acceptã notitiam veritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia, sed terribilis quædã expectatio iudicij, & ignis emulatio, quæ consumptura est aduersarios. Irritam quis faciens legem Moysi: sine vlla miseratio-

Heb. 10.

ne, duobus, vel tribus testibus moritur: quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium Dei conculcauerit, & sanguinē testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratię contumeliam fecerit? Scimus enim quia dixit. Mihi vindictam, & ego retribuā. Et iterum. Iudicabit dñs populū suum. Horrendum est incidere in manus Dei viuentis. Lcō vj.

Rememoramini autem pristinos dies: in quibus illuminati, magnum certamen sustinuistis passionum, & in altero quidem opprobrijs, & tribulationibus spectaculum facti: in altero autem socij taliter conuersantium effecti. Nam & vinctis compassi estis: & rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere meliorem, & manentem substantiam. Nolite itaq; amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. Patientia enim vobis necessaria est, vt voluntatem Dei facientes: reportetis promissionem. Adhuc enim modicum aliquantulumque qui venturus est veniet, & non tardabit, iustus autem meus, ex fide viuet.

Secundum Lucam. Lectio vij.

c. 18. In illo tempore. Dixit Iesus ad quosdam qui in se confidebant tanquam iusti, & aspernabantur cæteros parabolam istam: Duo homines ascenderunt in templum vt orarēt: vnus phariseus, & alter publicanus. Et reł. Hom. beati Augusti. epi.

Gratias tibi deus, quia nō sum sicut cæteri hominum. Diceret saltem sicut multi hoīes. Quid est cæteri homines, nisi oēs preter ipsum? Ego inqt iustus sum: cæteri autem pctōres. Ieiuno bis in sabbatho: decimas do omniū q̄ possideo. Quid rogauerit deū quęre in verbis eius: nihil inuenies. Ascendit orare, noluit Deū rogare, sed se laudare. Parum est, nō deū rogare, sed se laudare īsuper & rogāti insultare. Lcō viij.

Publicanus autē de longinquo stabat, & Deo tamen ipse propinquabat. Cordis cōsciētia remouebat, pietas applicabat. Excelsus enim dñs humilia respicit: & excelsa qualis erat ille phariseus à longe cognoscit. Adhuc audi humilitatem publicani: Nec oculos suos (inqt) ad cœlū leuabat. Vt respiceretur: non respiciebat. Premebat conscientia: spes subleuabat. Lectio ix.

Et percutiebat pectus suum dicens, Deus propitius esto mihi peccatori. Ecce quę rogat. Quid miraris si deus ignoscit, quando ipse agnoscit? At si de Phariseo, & publicano audisti controuersiam: nunc audi sententiā. Audisti superbū accusatorem: audisti reum humilē, audi nunc iudicē. Amē dico vobis descendit iustificatus publicanus de tēplo: magis q̄ phariseus. Quæris quare?

Audi quare. Quia omnis qui se exaltat humiliabit: & qui se humiliat exaltabitur. Ad Bñs Añ. Duo homines ascenderunt in templum, vt orarent, vnus phariseus, & alter publicanus: descendit hic iustificat⁹ in domum suã ab illo, halah. Ad Mag. Añ. Stans à longe publicanus, nolebat oculos ad cęlum leuare, sed percutiebat pectus suum dicens: deus propitius esto mihi pctõri.

DOMINICA XI. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui abundãtia pietatis tuæ, & merita supplicũ excedis, & vota: effunde super nos misericordiam tuam, vt dimittas quæ conscientia metuit, & adijcias quod oratio non præsumit. Per dominum. Lectio iiij.

Heb. 11. Est autem fides, sperandarum substãtia rerũ argumentum non apparentium. In hac enim testimoniũ consecuti sunt senes. Fide intelligimus aptata esse sęcula verbo Dei, vt ex inuisibilibus, visibilia fierent. Fide plurimã hostiam Abel, quam Cain, obtulit Deo, per quam testimoniũ consecutus est ꝙ esset iustus testimonium perhibente de muneribus eius Deo, & per illam defunctus adhuc loquitur. Lcõ. v. Fide, Enoch translatus est ne videret mortem, & non inueniebatur: quia transtulit illũ deus. Ante translationem enim, testimonium habuit placuisse Deo. sine fide autem, impossibile est placere deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum quia est, & inquirentibus se remunerator sit. Fide, Noe responso accepto de ijs quę adhuc non videbantur, metuens, aptauit arcam in salutem domus suæ, per quam damnauit mundum, & iustitiæ quæ per fidem est, hæres est institutus. Lectio sexta. Fide, qui vocatur Abrahã, obediuit, in locum exire quem accepturus erat in hæreditatem, & exijt nesciens quo iret. Fide demoratus est in terra repromissionis tanquã in aliena, in casulis habitando, cum Isaac & Iacob cohæredibus repromissionis eiusdem. Expectabat enim fundamenta habentẽ ciuitatem: cuius artifex & conditor, deus.

Sec. ndum Marcum. Lectio vij.

In illo tempore. Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sydonem ad mare Galilęæ, inter medios fines decapoleos. ca. 7.

Et rel. Hom. beati Grego. papæ.

Quid est ꝙ creator oĩum deus cum surdum & mutum sanare voluisset, in aures illius suos digitos misit, & expuens, linguam eius tetigit? Quid per digitos redemptoris, nisi dona sancti spũs designantur? Vnde cum in alio loco eiecisset dæmonium: ait. Si in digito Dei eijcio dęmonia, profecto peruenit in vos regnũ Dei. Qua de re, per euangelistã alium dixisse describitur. Si ego

in spũ

in spũ Dei eijcio demones: igitur peruenit in vos regnum Dei. Ex quo vtroq; loco colligit quia digit⁹, spũs vocatur. Digitos ergo in auriculas mittere, est per dona spũs sancti, mẽtẽ surdi ad obediendũ adaperire. Lctõ viij.

Quid vero est, quod expuẽs linguam tetigit? Saliua nobis est ex ore redẽptoris: accepta sapientia in eloquio diuino. Saliua quippe ex capite defluit in ore. Ea ergo sapientia quæ ipse est, dum lingua nostra tangitur: mox ad prædicationis verba formatur. Qui suspiciens in cœlum, ingemuit. Non quod ipse necessariũ gemitum haberet, q dabat quod postulabat: sed nos ad eum gemere qui cœlo præsidet, docuit, vt & aures nostræ per donum spiritus sancti aperiri: & lingua per saliuã oris, id est per scientiã diuinæ locutionis solui debeat ad verba prędicationis. Lctõ ix.

Cui mox, effeta, id est adaperire dicitur. Et statim apertę sunt aures eius: & solutũ est vinculũ linguę eius. Qua in re notãdum est, quia propter clausas aures, dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis ad obediendũ apertæ fuerint, ex subsequenti procul dubio etiam linguę eius vinculum soluitur, vt bona quæ ipse fecerit, etiam facienda alijs loquatur. Vnde bene additur. Et loquebatur recte. Ille enim recte loquitur, q prius obediendo fecerit, quę loquendo admonet esse facienda. Ad Bñs. Añа.

Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sydonem ad mare Galilęæ: inter medios fines decapoleos, haleluiah. Ad Mag. Añа.

Bene omnia fecit dominus, surdos fecit audire, & mutos loqui.

DOMINICA XII. Oratio.

Mnipotens & misericors deus, de cuius munere venit, vt tibi à fidelibus tuis digne & laudabiliter seruiatur: tribue quæsumus nobis, vt ad promissiones tuas sine offensione cùrramus. Per dominum nostrum. Lectio quarta.

ET nos tantam habentes impositam nubem testium: deponentes oẽ pondus & circunstans nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen: aspicientes in authorem fidei & cõsum matorẽ Iesum, qui ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucẽ: confusione contempta, atq; in dextera sedis Dei sedit. Recogitate enim eum qui talẽ sustinuit à peccatoribus aduersũm semetipsum contradictionem: vt non fatigemini animis vestris deficientes. Lctõ v.

Nondum vsq; ad sanguinem restitistis, aduersus peccatum repugnantes, & obliti estis consolationis, quę vobis tanq̃ filijs loquitur, dicẽs Fili mi, noli negligere disciplinã dñi, neq; defatigeris cum ab eo argueris. Quem enim diligit dñs castigat: flagel-

lat autem omnem filium quem recipit. In disciplina perseuerate. Tanquam filijs, vobis offert se deus, quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinã estis, cuius participes facti sunt omnes: ergo adulteri: & non filij estis. Lectio vj.

Deinde patres quidẽ carnis nostræ, eruditores habuimus, & reuerebamur eos, an non multo magis obtẽperabimus patri spirituũ, & viuemus? Et illi quidẽ in tempore paucorum dierum, sm voluntatem suã erudiebant nos: hic autem ad id quod vtile est in recipiendo sanctificationem eius. Omnis aũt disciplina in pręsenti quidẽ videt non esse gaudij, sed męroris: postea autẽ fructum pacatissimum exercitatis per eam, reddet iustitiæ.

Secundum Lucam. Lectio vij.

L.10. In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Beati oculi q̃ vidẽt quæ vos videtis: Dico enim vobis, ꝙ multi prophetæ & reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt, & audire quę auditis, & non audierunt. Et rel. Hom. beati Ambrosij epi

Homo quidam descendebat ab Ierusalẽ in Hierico, & incidit in latrones. Hierico, figura huius mũdi est, ĩ quã de paradiso, hoc est de Ierusalem illa cęlesti eiectus Adã pręuaricationis prolapsione descendit, hoc est de vita sibus ad inferna demigrans, cui non loci, sed morũ mutatio, naturę suæ fecit exiliũ. Lõge enim mutat ab illo Adam, q̃ inoffensa beatitudine fruebat, vbi in sęcularia pctã deflexit. Incidit in latrones, in quos non incidisset, nisi his mandati cælestis deuius se fecisset obnoxium. Lectio viij.

Qui sunt isti latrones, nisi angeli noctis atque tenebrarũ, qui se nonnunq̃ transfigurant in angelos lucis, sed perseuerare non possunt? Hi autem despoliant quæ accepimus indumẽta gratię spiritualis: & sic vulnera inferre cõsueuerũt. Nam si intemerata quę sumpsimus indumenta seruemus, plagas latronum sentire nõ possumus. Caue ergo ne ante nuderis, sicut ante Adam nudatus est, mandati cælestis custodia destitutus, & exutus fidei vestimento, & sic lethale vulnus accepit. In quo omne genꝰ occidisset humanum: nisi Samaritanus ille descendens, vulnera eius acerba curasset. Lectio ix.

Hic ergo Samaritanus descendens (quis est q̃ descendit de cælo, nisi q̃ ascendit in cęlũ, filius hominis qui est in cęlo?) videns semiuiuiũ, quẽ nemo poterat ante curare: venit secꝰ eum, hoc est factus cõpassionis nostræ susceptione finitimꝰ, & misericordiæ collatione vicinus. Et alligauit vulnera eius infundens oleũ & vinum. Multa medicamina medicus habet iste, quibus sanare consueuit. Sermo eius medicamentum est. Alius eius sermo

mo constringit vulnera, alius oleo fouet, alius vinũ infundit. Constringit vulnera austeriori præcepto, fouet remissione peccati: sicut vino compungit de nunciatione iudicij. Ab bns añ. Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Ierico, & incidit in latrones, qui etiã despoliauerũt eũ, & plagis impositis abierunt se miuiuo relicto. Ad mag. Aña. Quis tibi videt̃ proximus fuisse illi q̃ incidit in latrones? & ait, ille q̃ fecit misericordiã in illũ, vade, & tu fac similiter, halah.

DOMINICA XIII. Oratio.

Mnipotens sempiterne deus: da nobis fidei, spei & charitatis augmentũ, & vt mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod præcipis. Per dominum nost. Lectio iiij.

Heb. 13. CHaritas fraternitatis maneat in vobis, & hospitalitatem nolite obliuisci. Per hanc enim placuerunt quidã, angelis hospitio receptis. Mementote vinctorum, tanq̃ simul vincti: & laborantium, tanq̃ & ipsi in corpore morãtes. Honorabile connubium in oĩbus, & thorus immaculatus. Fornicatores enim & adulteros iudicabit deus. Sint mores sine auaritia: cõtenti præsentibus. Ipse enim dixit. Non te deseram, neque derelinquam, ita vt confidenter dicamus. Dñs mihi adiutor, non timebo quid faciat mihi homo. Lectio v.

MEmẽtote prepositorum vestrorum qui vobis locuti sunt verbũ Dei: quorũ intuẽtes exitũ cõuersationis imitamini fidem. Iesus Christus heri & hodie, ipse & in sæcula. Doctrinis varijs & peregrinis nolite abduci. Optimum est enim grã stabilire cor, non escis q̃ nõ ꝓfuerũt ambulãtib⁹ in eis. Habemus altare, de quo edere nõ habẽt potestatẽ qui tabernaculo deseruiũt. Quorum enim animalium infert̃ sanguis pro pctõ in sancta per pontificẽ: horũ corpora cremant̃ extra castra. Propter quod & Iesus vt sanctificaret p suũ sanguinẽ populũ, extra portã passus est. Lect. vj.

Exeamus igitur ad eũ extra castra: improperiũ eius portantes. Nõ enim habem⁹ hic manentẽ ciuitatẽ, sed futurã inquirimus. Per ipsum ergo offeram⁹ hostiã laudis semper Deo, id est fructũ labiorum confitemini nomini eius. Beneficentiæ aũt & cõmunicationis nolite obliuisci: talibus enim hostijs ꝓmeret̃ deus. Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tempore. Dum iret Iesus in Ierusalem: transibat p mediã Samariã & Galilæam. Et cũ ingrederet̃ quoddã castellũ: occurrerunt ei decẽ viri leprosi. c.17. Et rel. Hom. beati Augusti. epi.

Leprosi non absurde intelligi possunt, qui scientiam verę fidei non habentes: varias doctrinas profitentur erroris. Non enim vel abscondunt imperitiã suam:

ſed pro ſumma peritia ꝓferunt in lucem, & iactantia ſermonis oſtentant. Nulla porro falſa doctrina eſt: quæ non aliqua vera intermiſceat. Vera ergo falſis inordinate permixta in vna diſputatione vel narratione hominis, tanquã in vnius corporis colore apparentia: ſignificant lepram, tanq̃ veris, falſiſq; colorũ fucis, humana corpora varian tem, atq; maculãtem. Lect. viij.

Hi autẽ tam vitandi ſunt eccleſię, vt ſi fieri poteſt, longius remoti magno clamore Chriſtum interpellent: ſicut iſti decem ſteterunt à longe, & leuauerunt vocem dicentes. Ieſu præceptor, miſerere nobis. Nam & quod pręceptorem vocant: quo nomine neſcio, vtrum quiſquã dñm interpellauerit pro medicina corporali: ſatis puto lepram ſignificare falſam doctrinã, quam bonus præceptor abſterget. Lectio ix.

Sacerdotium vero iudęorum nemo ferè fideliũ dubitat, figuram fuiſſe futuri ſacerdotij regalis: quod eſt in eccleſia, quo cõſecrantur omnes pertinentes ad corpus Chriſti ſummi & veri principis ſacerdotum.

Cœtera itaque vitia, per ſeipſum interius in cõſcientia, & intellectu, dñs ſanat & corrigit: doctrina vero vel imbuẽdi p ſacramenta, vel cathechizandi p ſermonẽ ſonãtẽ atque lectionẽ vbi color quidã intelligit verus atq; ſincerus, ad ſacerdotes mittẽdi ſunt.

Ad Bñs añá. Dũ ingrederet Ieſus quoddã caſtellum, occurrerũt ei decẽ viri leproſi, q̃ ſteterũt à longe, & leuauerunt vocẽ dicentes, Ieſu preceptor miſerere noſtri. Ad mag. Aña. Nõne decẽ mũdati ſunt, & nouẽ vbi ſunt? non eſt inuentus q̃ rediret & daret gl'iá deo, niſi hic alienigena: vade, q̃a fides tua te ſaluum fecit, halelu.

DOMINICA XIIII. Oratio.

Vſtodi dñe q̃s eccleſiam tuam propitiatione ꝑpetua: & quia ſine te labit humana mortalitas, tuis ſemper auxilijs & abſtrahatur à noxijs, & ad ſalutaria dirigatur. Per. Lect. iiij.

Paulus, & Syluanus, & Timotheus eccleſię Theſſalonicenſium, in deo patre noſtro, & dño Ieſu Chriſto: Gratia vobis & pax. Gratias agimus deo ſemp pro oĩbus vobis: memoriam veſtri facientes in orationibus noſtris ſine intermiſſione: memores operis fidei veſtrę, & laboris, & charitatis, & ſuſtinentię ſpei dñi noſtri Ieſu Chriſti ante deũ & patrẽ noſtrum. Scientes fr̃es dilecti à deo electionẽ veſtram, q̃a euãgeliũ noſtrũ non fuit ad vos in ſermone tñ, ſed & in virtute, & in ſpũ ſancto & in plenitudine multa, ſicut ſcitis quales fuerim⁹ in vobis ꝓpter vos. Lec. v. j. the. 1.

Et vos imitatores nr̃i facti eſtis & dñi excipientes verbum in tribulatione multa cũ gaudio ſpiritus ſc̃i, ita vt facti ſitis forma omni-

omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. A vobis enim diffamatus est sermo dñi: non solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in omni loco fides vestra q̃ est ad deum, ꝓfecta est: ita vt non sit nobis necesse quicquã loqui. Ipsi enim de nobis annunciãt qualẽ introitũ habuerimus ad vos: & qũo conuersi estis ad deũ à simulachris seruire deo viuo & vero: & expectare filium eius de cœlis, quẽ suscitauit ex mortuis Iesum, q eripuit nos ab ira ventura. Lect. vj.

Nam & ipsi scitis fratres introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit: sed ante passi multa, & contumelijs affecti, sicut scitis in Philippis: fiduciam habuimus in deo nostro loqui ad vos euãgelium Dei in multa solicitudine. Exhortatio enim nostra non de errore: neque de immũditia, neque in dolo, sed sicut probati sumus à deo, vt crederetur nobis euangeliũ ita loquimur, nõ quasi hoĩbus placentes, sed deo, qui ꝓbat corda nostra.

Secundum Matthæum. Lect. vij.

Ma. 6. IN illo tempore Dixit Iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dominis seruire. Aut enim vnum odio habebit, & alterum diliget: aut vnum sustinebit, & alterum contemnet.

Et rel. Hom. beati Hiero. psbyt.

Mammona sermone Syriaco, diuitiæ nuncupãtur. Non potestis Deo seruire, & mãmonæ. Audiat hoc auarus, audiat hoc qui censetur vocabulo christiano, nõ posse simul diuitijs Christoq; seruiri. Et tamen non dicit qui habet diuitias, sed qui seruit diuitijs. Qui enim diuitiarum seruus est: diuitias custodit vt seruus. Qui autem seruitutis excussit iugum: distribuit eas vt dominus. Lect. viij.

Ne soliciti sitis animę vestrę quid manducetis: neque corpori vestro quid induamini. In non nullis codicibus additum est: neque quid bibatis. Ergo q natura omnibus tribuit: & iumentis ac bestijs, hominibus quoq; commune est: huius cura penitus liberamur: & præcipitur nobis, ne soliciti simus quid cõmedamus. Et quia in sudore vultus preparamus nobis panem: labor exercendus est; solicitudo tollenda. Lectio nona.

Hoc quod dicitur: ne soliciti sitis animę vestræ quid comedatis: neque corpori vestro quid induamini, de carnali cibo ac vestimento accipiamus. Cæterum de spiritualibus cibis & vestimentis, semper debemus esse soliciti. Nonne anima plus est quam esca, & corpus plusquam vestimentum? Quod dicit istiusmodi est. Qui maiora præstitit: vtique & minora præstabit.

Ad Benedictus Antiphona. Nolite soliciti esse dicentes, quid manducabimus, aut quid bibemus: scit enim pater vester

cęle-

cæleſtis quid vobis neceſſe ſit, haleluiah. Ad magnifi. Aña. Quærite ptimum regnum dei, & iuſtitiam eius, & hæc omnia adijcientur vobis, haleluiah.

DOMINICA XV. Oratio.

Ccleſiã tuã dñe, miſeratio continuata mũdet & muniat: & qa ſine te non poteſt ſalua conſiſtere, tuo ſemper munere gubernetur. Per. Lectio iiij.

j theſſa. 2. Memores eſtis fratres laboris noſtri & fatigationis nocte ac die operantes, ne quem veſtrum grauaremus: prædicauimus in vobis euãgelium Dei. Vos teſtes eſtis & de⁹: quã ſancte & iuſte & ſine quærela vobis qui crediſiſtis affuimus; ſicut ſcitis qualiter vnũquẽque veſtrũ ſicut pater filios ſuos, deprecãtes vos & cõſolantes: teſtificati ſumus vt ambularetis digne Deo q̃ vocauit vos in ſuũ regnum & gloriã. Ideo & nos gratias agimus Deo ſine intermiſſione: qm̃ cum acccepiſſetis à nobis verbum auditus Dei; accepiſtis illud non vt verbum hominũ: ſed ſicut eſt vere verbum Dei: qui operatur in vobis qui credidiſtis. Lect. v.

Vos enim imitatores facti eſtis fratres eccleſiarũ Dei, quœ ſunt in iudęa in Chriſto Ieſu: quia eadem paſſi eſtis & vos à contribulib⁹ veſtris, ſicut & ipſi à iudæis, qui & dñm occiderunt Ieſum & prophetas, & nos perſecuti ſunt, & Deo non placent, & omnibus hominibus aduerſant prohibentes nos gentibus loqui vt ſaluæ fiant: vt impleant peccata ſua ſemper. Peruenit enim ira Dei ſup illos vſq; in finem. Lect. vj.

Nos aũt fratres deſolati à vobis ad tẽpus horę, aſpectu nõ corde abundãtius feſtinauimus faciẽ veſtram videre cum multo deſiderio, qm̃ voluimus venire ad vos: ego q̃dẽ Paulus, & ſemel, & iterum: ſed impediuit nos ſatanas. Quæ eſt enim nr̃a ſpes, aut gaudiũ, aut corona gloriæ? Nonne vos ante dñm noſtrũ Ieſum Chriſtũ in aduẽtu ei⁹? Vos enim eſtis gloria noſtra, & gaudium.

Secundum Lucam. Lectio vij

ca. 7. In illo tempore: Ibat Ieſus in ciuitatẽ quæ vocatur Naim: & ibant cum illo diſcipuli eius, & turba copioſa. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis: ecce defunctus efferebat filius vnicus matris ſuę. Et reliqua.

Hom. beati Ambroſij epiſcopi

Hic locus ad vtranq; redundat gratiã, vt & cito flecti diuinam miſericordiam matris viduæ lamẽtatione credamus, (eius prœcipue quę vnici filij, vel labore, vel morte frangatur: cui tamen viduæ grauitatis meritum exequiarũ turba conciliet: (& hanc viduã populorum turba ſeptã, plus videri eſſe, q̃ fęminã? Quæ reſurrectionem vnici adoleſcentis filij ſuis lachrymis meruerit impetrare: eo q̃ ſancta eccleſia populum iuniorem à pompa funeris

neris atque supremis sepulchri, suarum reuocet ad vitam contemplatione lachrimarum, quæ flere prohibetur eum, cui resurrectio debebatur. Lectio viij.

Qui quidem mortuus ĩ loculo materialibus quatuor elementis ad sepulchrum ferebatur, sed spem resurgendi habebat, quia ferebatur in ligno: Quod & si nobis ante non proderat, tamen posteaquã Iesus id tetigit, proficere cœpit ad vitam. Audito igitur Dei verbo steterunt accerbi illi funeris portiores, qui corpus humanũ lethali fluxu naturæ materialis vrgebant. Lect. ix.

Quid enim aliud, nisi ĩ quodã feretro, hoc est supremi funeris instrumẽto iacemus exanimes, cum vel ignis immodicę cupiditatis exæstuat, vel frigidus humor exundat, vel pigra quadam corporis habitudine vigor hebetatur animorum: vel cõcreta spirit⁹ noster labe purę lucis vacuus alit mentẽ? Hi sunt nostri funeris portitores. Sed quãuis suprema mortis, spem vitæ omnis aboleuerint, & tumulo proxima corpora iaceant defunctorum: verbo tñ Dei, iam moritura resurgũt cadauera, vox redit, redditur filius matri, reuocatur à tumulo, eripitur à sepulchro. Ad Bñs añ. Ibat Iesus in ciuitatem quę vocatur Naym: & ecce defunctus efferebatur filius vnius matris suę. Ad Magnifi. Añ. Accepit autem oẽs timor, & magnificabant Deũ dicentes, quia ꝑpheta magn⁹ surrexit ĩ nobis & quia deus visitauit plebẽ suã.

DOMINICA XVI. Oratio.

TVa nos q̃sumus dñe gr̃a semper & præueniat & sequat: ac bonis operibus iugiter præstet esse intentos. L. iiij. j. the. 5.

DE cętero ergo fratres rogamus vos, & obsecramus in dño Iesu: vt queãdmodum accepistis à nobis: quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo: sic & ambuletis: vt abundetis magis. Scitis enim q̃ pręcepta dederim vobis per dñm Iesum. Hæc est enim voluntas Dei sanctificatio vestra, vt abstineatis vos à fornicatiõe: vt sciat vnusq̃sq; vestrũ vas suum possidere in sanctificatione & honore: nõ in passione desiderij, sicut & gentes quę ignorant deũ. Et ne quis supergrediatur: neq; circũueniat in negocio fratrẽ suũ, qm̃ vindex est dñs de his omnibus sicut pręediximus vobis, & testificati sumus. Non enim vocauit nos deus in immunditiã: sed in sanctificationem. Lect. v. Itaq; qui hæc spernit non hominem spernit: sed deum: qui etiã dedit spiritum suum sanctum in nobis. De charitate autẽ fraternitatis non necesse habuim⁹ scribere vobis. Ipsi enim vos à deo didicistis: vt diligatis inuicem. Etenim illud facitis in omnes fratres in vniuersa Macedonia.

nia. Rogamus autẽ vos fratres: vt abundetis magis: & operam detis vt quieti sitis: & vt vestrum negocium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis, & vt honeste ambuletis ad eos qui foris sunt, & nullius aliquid desideretis. Lctõ vi.

Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus: vt non contristemini, sicut & cęteri qui spem non habent. Si enim credimus ꝙ Iesus mortuus est, & resurrexit: ita & deus eos qui dormierunt per Iesum, adducet cũ eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo dñi, quia nos qui viuim⁹, qui residui sumus: in aduẽtu dñi non præueniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse dñs in iussu & in voce archangeli, & in tuba Dei descendet de cœlo, & mortui qui in Christo sunt, resurgẽt primi. Deĩde nos qui viuimus: qui relinquimur simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam Christo in aera, & sic semper cum dño erimus: itaq; consolamini inuicem ĩ verbis istis.

Secundum Lucam. Lectio vij.

c. 14. In illo tempore. Cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis pharisęorũ sabbatho manducare panem, & ipsi obseruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illũ.

Et reli. Hom. venera. Bede presbyt

Hydropisis morbus, ab aquoso humore vocabulum trahit. Grece enim hydor aqua vocatur. Est autem humor subcutaneus de vitio vesicæ natus cum inflatione turgente, & hanelitu fętido Propriumq; est hydropici, quanto magis abundat humore inordinato, tanto amplius sitire. Et ideo recte comparatur ei, quem fluxus carnalium voluptatum exuberans eggrauat. Lctõ viii.

Comparatur etiam hydropicus diuiti auaro, qui quanto est copiosior diuitijs quibus non bene vtitur: tanto ardentius talia concupiscit. Et respondens Iesus: dixit ad legisperitos & pharisæos. Si licet sabbatho curare? At illi tacuerunt. Quod dicitur respondisse Iesus, ad hoc respicit, quod præmissum est, & ipsi obseruabant eum. Dominus enim nouit cogitationes hominum. Lectio nona.

Sed merito interrogati tacent: qui contra se dictũ, quicquid dixerint, vidẽt. Nã si licet sabbatho curare, quare saluatorem an curet obseruãt? Si non licet, quare ipsi sabbatho pecora curãt? Ipse vero apprehensum sanauit eum: ac dimisit. Ad Bñs. añ. Dixit Iesus ad legisperitos & pharisæos: si licet sabbatho curare, at illi tacuerunt, ipse vero apprehendens hydropicum sanauit eum, ac dimisit. Ad Mag. añ. Cum vocat⁹ fueris ad nuptias, recumbe in nouissimo loco, vt dicat tibi qui te inuitauit: amice ascende superius: tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus, haIah.

DO-

DOMINICA XVII. Oro.

Da quæsumus domine populo tuo diabolica vitare contagia, & te solum deũ pura mente sectari. Per dominum nostrum. Lectio quarta.

j.thessa. 5. De temporibus autẽ, & momentis fratres, non indigetis, vt scribam⁹ vobis, Ipsi enim diligenter scitis ꝙ dies dñi, sicut fur in nocte, ita veniet. Cum enim dixerint, pax & securitas, tunc repentinus eis superueniet interitus, sicut dolor in vtero habentis, & non effugient. Vos autem fratres: non estis in tenebris: vt vos dies illa tanquam fur comprehendat, omnes enim vos filij lucis estis: & filij dei, non sumus noctis neque tenebrarum. Igitur non dormiamus sicut & cæteri: sed vigilemus, & sobrij simus. Qui enim dormiunt, nocte dormiunt, & qui ebrij sunt, nocte ebrij sunt. Lectio quinta.

Nos autem qui Dei sumus, sobrij simus: induti loricam fidei, & charitatis, & galeam, spem salutis, qm̃ non posuit nos deus in irам, sed in acquisitionem salutis per dñm nostrũ Iesum Christũ, qui mortuus est pro nobis, vt siue vigilemus, siue dormiamus, simul cum illo viuamus. Propter quod consolamini inuicẽ, & ędificate alterutrum, sicut & facitis. Rogamus autem vos fratres, vt noueritis eos qui laborant inter vos, & pręsunt vobis in dño, & monent vos, vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum: pacem habete cum eis. Lectio vj.

Rogamus autẽ vos fratres, corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote erga oẽs. Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in inuicem, & in omnes. Semper gaudete. Sine intermissione orate. In omnibus gras agite. Hæc est enim voluntas Dei in Christo Iesu in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere. Prophetias nolite spernere. Omnia probate: quod bonum est, tenete. Ab omni specie mala abstinete vos. Ipse autem deus pacis sanctificet vos per omnia, vt integer spiritus vester, & anima, & corpus sine querela, in aduentu domini nostri Iesu Christi conseruetur.

Secundum Matthæum. Lcõ vij.

In illo tpe. Pharisæi audientes c. 22. ꝙ Iesus silentium imposuisset saducęis: cõuenerunt in vnũ. Et interrogauit eum vn⁹ ex eis legis doctor tẽtãs eũ. Magister, qd est mãdatũ magnũ in lege? Et rel.

Homilia beati Ioannis episcopi.

Conuenerunt, vt multitudine vincerent: quẽ ratione superare non poterant. A veritate nudos se esse professi sunt, qui multitudine se armauerunt. Dicebant enim apud se. Vnus loquatᷣ pro omnibus, & omnes loquamur

per vnum: vt si quidem vicerit, omnes videamur victores, si aűt victus fuerit, vel solus videatur confusus. O pharisæi qui omnia propter homines cogitatis, & facitis: primum quidem venientes cũ vno, vincendi estis per vnum. Tamen pone, quia vno victo, homines non intelligant, oẽs vos esse victos: nunquid conscientiæ vestræ nõ sentiunt se esse confusas? Leuis enim est ei consolatio qui in seipso confusus est, quod ab alijs ignoratur. Lectio viij.

Magister, quod est madatũ magnum in lege? Magistrum vocat, cui' nõ vult esse discipulus. Simplicissim' interrogator, & malignissimus insidiator de magno mãdato interrogat: q nec minimum obseruat. Ille enim debet interrogare de iustitia maiore: qui iã minorẽ cõpleuit. Lctõ ix.

Domin' autẽ sic ei respondit, vt interrogationis eius fictam, cõscientiã, statim in primo responso percuteret, dicens: Diliges dñm Deum tuum ex toto corde tuo, id est non sicut tu, qui deuotionem ostendis in ore, & fraudem moliris in corde. Magnum autem & minimum mandatum dicimus, quantum ad dignitatẽ mandatorum, non quantum ad vtilitatẽ. Alioquin vtilitas mandatorũ oĩum vna est: & omnia mandata, quæ vnũ videntur esse mandatũ ita sibi cohęrent: vt alterum sine altero esse non possit. Ad Bñs. Añа. Magister, quod est mandatum magnum in lege? Ait illi Iesus. Diliges dñm Deum tuum ex toto corde tuo, hallah. Ad Mag. Aña. Quid vobis videt de Christo, cui' filius est? dicunt ei omnes, Dauid: dicit eis Iesus, quomodo Dauid in spiritu vocat eum dñm, dicens: dixit dñs domino meo, sede à dextris meis

DOMINICA XVIII. Oratio.

Dirigat corda nostra qs dñe tuę miserationis operatio, quia tibi sine te placere nõ possumus. Per do. Lectio iiij.

Rogamus autem vos fratres per aduentũ domini nostri Iesu Christi, & nostræ congregationis in ipsum, vt non cito moueamini à vestro sensu: neq; terreamini, neq; pe spm̃, neque per sermonem, neq; p epistolã tanq̃ per nos missam, quasi instet dies dñi. Ne qs vos seducat vllo modo. Quoniam nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, qui aduersatur, & extollitur supra omne quod dicitur deus aut quod colitur; ita vt in templo Dei sedeat: ostendens se tanquã sit deus. Non retinetis, q cum adhuc essem apud vos, hæc dicebam vobis? Lectio v.

2. th. 1.

Et nunc quid detineat scitis, vt reueletur in suo tempore. Nam mysterium iam operatur iniquitatis, tm̃ vt q tenet, nunc teneat donec de medio fiat. Et nunc reuelabitur ille iniquus, quem dñs

Iesus

Iesus interficiet spũ oris sui: & destruet illustratione aduentus sui eum, cuius est aduentus s͠m operationẽ sathanę in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus: & in omni seductione iniquitatis his qui pereunt, eo ꝙ charitatẽ veritatis nõ receperunt vt sani fierẽt. Ideo mittet illis de⁹ operationẽ erroris vt credant mendacio: vt iudicent oẽs qui non crediderunt veritati, sed cõsenserunt iniquitati. Lctõ vj. Nos autẽ debemus gratias agere Deo semper pro vobis fratres dilecti à Deo, ꝙ elegerit vos deus primitias in salutẽ in sanctificatione spirit⁹, & fide veritatis: in qua & vocauit vos per euãgeliũ nostrum in acquisitione gloriæ dñi nrĩ Iesu Christi. Itaque frẽs state & tenete traditiones quas didicistis, siue per sermonẽ, siue per epistolam nostram. Ipse autem dñs noster Iesus Christus, & deus, & pater noster q̃ dilexit nos, & dedit cõsolationẽ ęternã, & spem bonam in gratia exhortetur corda vestra, & cõfirmet in omni opere & sermone bono.

Secundum Matthæum. Lcõ vij.

ca. 9. IN illo tempore. Ascendens Iesus in nauiculam, transfretauit & venit in ciuitatem suã. Et ecce offerebant ei paralyticum, iacentem in lecto. Et rel.

Homilia beati Ioannis episcopi.

Christus ecclesię nauem sęculi fluctũ semp mitigaturus ascendit, vt credentes in se ad cœlestẽ patriam tranquilla nauigatione pducat, & municipes ciuitatis suę faciat, quos humanitatis suę fecit esse cõsortes. Non ergo Christus indiget naui, sed nauis indiget Chr̃o. Quia sine cœlesti gubernatione, nauis ecclesię per mundanũ pelagus: per talia & tanta discrimina ad cœlestem portũ nõ valet ꝑuenire. L. viij. Ascendens (inquit) nauiculam, transfretauit: & venit in ciuitatem suam. Creator rerum orbis terrę dñs, postquã se propter nos nostra angustauit in carne, cœpit habere humanam patriam: cœpit ciuitatis iudaicæ esse ciuis: parẽtes habere cępit, parentũ omnium ipse parens: vt inuitaret amor, attraheret charitas, vinceret affectio, suaderet humanitas, quos fugarat dominatio, metus disperserat: & fecerat eius potestatis extorres. Lctõ ix. Et videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico. Confide fili, remittuntur tibi pc̃tã tua. O mira humilitas. Despectum & debilẽ, totisq; mẽbrorum compagibus dissolutũ, filium vocat, quem sacerdotes non dignabant contingere. Aut certe ideo filium, quia dimittunt ei peccata sua. Audit veniam, & tacet paralyticus, nec vllã respondet gratiã, quia plus corporis quã animæ tẽdebat ad curã, & temporales ęrumnas resoluti corporis sic deflebat, vt ęternas pœnas resolutionis animę non defleret: gratiorem sibi

præ-

præsentem vitã iudicans, quam futuram. Ad Bñs Añ. Dixit dñs paralytico: ꝯfide fili, remittũtur tibi pecca tua. Ad Mag. Aña. Videntes aũt turbę, timuerunt, & glorificauerunt deum, qui dedit potestatẽ talem hominibus.

DOMINICA XIX. Oratio.

Mnipotens & misericors deus, vniuersa nobis aduersãntia propitiat⁹ exclude: vt mente & corpore pariter expediti, quæ tua sunt liberis mentibus exequamur. Per. Lect. iiij.

j. thi. 1. PAulus apostolus Iesu Christi ſm impetiũ Dei saluatoris nostri, & Christi Iesu spei nostræ: Timotheo dilecto filio in fide: Gratia, & misericordia, & pax à deo pr̃e & Chr̃o Iesu dño nostro. Sicut rogaui te, vt remaneres Ephesi cũ irem in Macedoniã, vt denunciares quibusdam ne aliter docerent: neq; intenderẽt fabulis, & genealogijs interminatis: quæ quęstiones ꝑstant magis q̃ ædificationem dei, quę est in fide. Finis aũt pṛęcepti est charitas, de corde puro & conscientia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrantes cõuersi sunt in vaniloquiũ, volentes esse legis doctores, non intelligẽtes, neq; quę loquunť, neque de quibus affirmant. Lectio v. Scimus aũt quia bona est lex, si quis ea legitime vtatur: sciẽtes hoc, q̃a lex iusto non est posita, sed iniustis & non subditis, impijs & peccatoribus, sceleratis & cõtaminatis, patricidis & matricidis, homicidis, fornicarijs, masculorũ concubitoribus, plagiarijs, mendacibus & periuris & si q̃d aliud sanę doctrinæ aduersatur, quæ est ſm euangeliũ glorię beati dei, quod creditum est mihi. Gratias ago ei qui me confortauit in Christo Iesu dño nostro, quia fidelẽ me existimauit, ponens in ministerio. Qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: sed misericordiam dei cõsecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. Superabundauit aũt gratia dñi nostri cũ fide & dilectione, quæ est in Christo Iesu. Lect. vj. Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: q̃a Christus Iesus venit in hũc mundũ peccatores saluos facere, quorum primus ego sum. Sed ideo misericordiam cõsecutus sũ, vt in me primũ ostenderet Christus Iesus oẽm patientiã ad informationẽ eorum qui credituri sunt illi in vitã æternã. Regi autẽ sęculorũ, immortali, inuisibili, soli Deo honor & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Secundũ Matthæum. Lectio vij.

IN illo tp̃e. Dicebat Iesus turbis parabolam hanc. Simile factũ est regnũ cœlorũ homini regi, q̃ fecit nuptias filio suo: & misit suos suos vocare inuitatos ad nuptias, & nolebant venire. c. 22.

Et reľ. Hom. beati Grego. papæ. Quętendum nobis prius est: an

hæc

nitæ apud Matthęum ipsa sit lectio, quæ apud Lucã sub appellatione cęnę describitur. Et qui dē sunt nõnulla, quæ sibi dissona esse videntur: quia hic prandium, illic cœna memoratur. Hic qui ad nuptias non dignis vestibus intrauit, repulsus est: illic nullus qui intrasse dicitur, repulsus esse perhibet'. Qua ex re colligitur, quod & hic per nuptias præsens ecclesia: & illic per cęnam ęternum & vltimum conuiuium designatur: quia & hanc nonnulli exituri intrant, & ad illud quisquis semel intrauerit, vlterius non exibit. Lectio viij.

Et si quis forte contendat, hanc eandem esse lectionem, ego melius puto salua fide alieno intellectui cedere, quam contentionibus deseruire: quoniam & intelligi cõgrue forsitan põt, quia de proiecto eo qui cum nuptiali veste non venerat, quod Lucas tacuit, Matthæus dixit. Quod vero per illum cæna, per hunc prandium dicit, nequaquam vel hoc nostrę intelligentiæ obsistit: quia cum ad horam nonam apud antiquos quotidie prãdium fieret, ipsum quoque prandium, cęna vocabatur. Lectio nona.

Sępe enim iam me dixisse memini: quia plerũq; in scõ euangelio, regnum cęlorum præsens ecclesia nominat'. Congregatio quippe iustorum, regnum cælorũ dicitur. Quia enim per prophetam dñs dicit, cęlum mihi sedes est: & Salomon ait: anima iusti sedes est sapientiæ. Paulus etiam dicit, Cristum Dei virtutẽ, & Dei sapientiã, liquido colligere debemus, quia si deus sapientia: anima autẽ iusti sedes est sapientię, dũ cœlum dicitur sedes Dei: regnum cęlorum est ecclesia iustorum. Ad Bñs Aña.

Dicite inuitatis, ecce prandium meũ paraui: venite ad nuptias, dicit dominus. Ad magnif. Aña

Nuptiæ quidem paratę sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarũ, & quoscunq; inueneritis, vocate ad nuptias, dicit domin'.

D O M I N I C A XX.

Oratio.

Largire quæsum' domine fidelibus tuis indulgentiam placatus & pacem: vt pariter ab omnibus mundẽtur offensis, & secura tibi mente deseruiant. Per do. Lectio quarta

Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus, pro regibus & omnibus qui in sublimitate constituti sunt, vt quietam, & trãquillam vitam agamus in omni pietate & castitate. Hoc enim bonum est & acceptum coram saluatore nostro Deo: qui omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. Lect. v. j. thi. 2.

V nus enim deus, vnus & mediator Dei & hominũ, homo Christus Iesus: qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus. Cuius testimonium tẽporibus suis confirmatũ est: in quo positus sum ego prædicator & apostolus. Veritatẽ dico, non mentior, doctor gentiũ in fide & veritate. Volo ergo viros orare in omni loco, leuãtes puras manus sine ira & disceptatione.

Lectio sexta.

S imiliter & mulieres in habitu ornato, cum verecundia & sobrietate ornantes se: non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, vel veste preciosa, sed quod decet mulieres promittẽtes pietatem per opera bona. Mulier in silentio discat, cum omni subiectione. Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum, sed esse in silentio. Adam enim primus formatus est, deinde Eua: & Adam nõ est seductus, mulier autem seducta in præuaricatione fuit.

Secundum Ioannem. Lectio vij.

ca 4. I N illo tempore. Erat quidam regulus, cuius filius infirmabat Capharnaum. Et rel.

hom Homilia beati Gregorij papæ.

28. H oc nobis solummodo fratres de sancti euangelij expositione video esse requirendum: curis qui ad salutem petendam venerat, audiuit, Nisi signa & prodigia videritis non creditis. Qui enim quærebat salutem filio, procul dubio credebat. Neque enim ab eo quæreret salutem, quem nõ crederet saluatorem. Quare ergo dicitur, nisi signa & prodigia videritis, non creditis, cum ante crederet, quã signum videret? Sed mementote quid petijt, & aperte cognoscetis: quia in fide dubitauit. Poposcit namque vt descenderet, & sanaret filium eius.

Lectio octaua.

C orporalem ergo præsentiam domini regulus quærebat, qui per spm nusquã deerat. Minus itaque in illum credidit, quem non putauit posse salutem dare, nisi præsens esset & corpore. Si enim perfecte credidisset, procul dubio sciret, quia non esset locus, vbi non esset deus. Ex magna ergo parte diffisus est, qui honorem non dedit maiestati, sed præsentiæ corporali. Lec. ix.

S alutem itaque filio petijt, & tamen in fide dubitauit: quia eum ad quem venerat, & potentem ad curandum credidit, & tamen morienti filio esse absentem dominum putauit. Sed dñs qui rogatur vt vadat: quia non desit vbi inuitatur, indicat; Solo iussu salutem reddidit: qui voluntate omnia creauit.

Ad Benedictus Antiphona.

Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum: hic cum audisset q; Iesus adueniret in galilæã, rogabat eum vt descenderet, & sanaret filiũ eius.

Ad mag. Añ Cognouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit Iesus, filius tuus viuit, & credidit ipse, & domus eius tota.

DOMINICA XXI.

Oratio.

Familiam tuã quæsumus dñe, continua pietate custodi: vt à cunctis aduersitatibus te protegente sit libera, & in bonis actibus tuo nomini sit deuota. Per do. Lectio quarta.

j. thi. 4. Spiritus autem manifeste dicit: quia in nouissimis temporibus discedẽt quidam à fide, attendentes spiritui erroris & doctrinis dæmoniorum, in hypocrisi loquentium mẽdacium, & cauteriatam habẽtium suam conscientiam, prohibentium nubere, abstinere à cibis quos deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus: & his qui cognouerunt veritatem. Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reijciẽdum quod cum gratiarum actione percipitur. Sanctificatur enim per verbum Dei & orationem.

Lectio quinta.

Hæc proponens fratribus: bonus eris minister Christi Iesu: nutritus verbis fidei & bonę doctrinæ q̃ assecutus es. Ineptas autem & inanes fabulas deuita. Exerce aũt teipsum ad pietatẽ. Nam corporalis exercitatio ad modicum vtilis est. Pietas autem ad oĩa vtilis est: ꝓmissionẽ hñs vitæ, quæ nũc est & futuræ. Fidelis sermo & omni acceptione dignus. In hoc enim laboramus & maledicimur: quia speramus in deũ viuũ, q̃ est saluator oĩum hominum: maxime fidelium.

Lectio sexta.

Præcipe hęc & doce. Nemo adolescẽtiam tuam contemnat: sed exẽplum esto fidelium: in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. Dum venio attende lectioni, exhortationi, & doctrinæ. Noli negligere grãm quę in te est, quę data est tibi per prophetiam cũ impositione manuum presbyterij. Hęc meditare: in his esto: vt profectus tuus manifestus fit oĩbus. Attende enim tibi & doctrinę, insta in illis. Hoc enim faciẽs & teipsum saluum facies: & eos qui te audiunt.

Secundum Matthęum. Lect. vij.

In illo tẽpore. Dixit Iesus discipulis suis. Simile est regnum cælorũ homini regi: qui voluit rationẽ ponere cum seruis suis. c. 18. Et reliqua. Homilia beati Hieronymi presbyteri.

Familiare est Siris & maxime palæstinis, ad omnẽ sermonem suũ parabolas iungere, vt quod per simplex præceptum teneri ab auditoribus non potest: per similitudinẽ exempli teneatur. Pręcepit itaque dominus Petro, sub comparatione regis & dñi, & serui, qui debitor decem millium talentorum, à domino rogãs

gans veniã impetrauerat: vt ipse quoque dimittat conuersus suis minora peccantibus. Lectio viij.

Si enim ille rex & domin⁹ seruo suo debitori, decẽ millia talẽtorũ tã facile dimisit, quanto magis serui conseruis suis, debent minora dimittere? Quod vt manifestius fiat: dicamus sub exemplo. Si quis nostrum commiserit adulterium, homicidium, sacrilegium, maiora crimina decẽ millia talẽtorũ, rogantibus di mittuntur, si & ipse dimittat minora peccantibus. Lectio nona.

Si autem ob factam contumeliam simus implacabiles, & propter amarius verbũ perpetes habeamus discordias, nonne nobis videmur recte redigendi in carcerem, & sub exemplo operis nostri hoc agere, vt maiorum nobis delictorũ venia non relaxetur?

Ad Benedictus. Antiphona. Dixit autem dominus seruo, redde quod debes: procidens autem seruus ille rogabat eum dicens, patientiam habe in me, & omni reddam tibi.

Ad Magnificat. Antiphona. Serue nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me, nonne ergo oportuit, & te misereri conserui tui: sicut & ego tui misertus sum? dicit domin⁹.

DOMINICA XXII. Oro.

Deus refugium nostrum, & virtus: adesto pijs ecclesiæ tuæ precibus auctor ipse pietatis, & præsta: vt quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per dominum nostrum Iesum Christum. Lectio quarta.

Haec doce, & exhortare. Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus domini nostri Iesu Christi, & ei qui secundum pietatem est doctrinę superbus nihil sciens: sed languens circa quęstiones, & pugnans verborum ex quib⁹ oriuntur inuidię: contentiones: blasphemiæ: suspitiones malæ: conflictationes hominum mente corruptorum, & qui veritate priuati sunt, existimantium quæstum esse pietatem. Est autẽ quæstus magnus pietas cum sufficiẽtia. Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium, quia nec auferre quid possumus. Lectio quinta.

1 thi. 6.

Habentes autem alimenta, & quibus tegamur: his contenti simus. Nam qui volunt diuites fieri incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociua quæ mergunt hoĩes in interitũ & perditionẽ. Radix enim omnium malorum, est cupiditas. Quam quidam appetentes errauerunt à fide, & inseruerunt se doloribus multis. Tu autem o homo Dei hæc fuge, sectare vero iustitiam, pietatem, fidem, charitatẽ, patientiam, mansuetudinem. Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam æter-

æternam, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. Lctõ vj. Præcipio tibi coram Deo qui viuificat omnia, & Christo Iesu qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem, vt serues mandatum sine macula irreprehensibile vsque in aduẽtum domini nostri Iesu Christi: quem suis temporibus ostendet beatus, & solus potens, Rex regum, & dominus dominantium: qui solꝰ habet immortalitatem: & lucem habitat inaccessibilem, quem nullus hominum vidit: sed nec videre potest, cui honor, & Imperium sempiternum. Amen.

Secundum Mattheũ. Lectio vij.

C. 22. IN illo tẽpore. Abeuntes pharisęi: consilium inierunt, vt caperẽt Iesum in sermone. Et rel.

Homilia beati Ioãnis Chrysost.

Abierunt, & consilium acceperunt. Quo abierunt? Ad herodianos. Nam ex eo quod non dicit consiliati sunt, sed consilium acceperunt, & ex eo quod pariter cum herodianis venerunt: apparet: quia cum illis, eiusmodi circunuentionis consilium tractauerunt. Homines coloni, cuius terram possident: eius auxilio opus habent. Qui iustitiam tenet: nullius patrocinio indiget, nisi dei. Qui in diaboli iniquitatibus ambulat: diaboli adiutorium necessarium habet. Coloni enim Dei, diaboli auxilium non requirunt: colonus autem diaboli auxilium Dei, & si quęrit nõ inueniet. Lectio octaua. Vidisti aliquando euntem ad furtum Deum orare, vt bene prosperetur in furto? Aut qui vadit ad fornicationem, nunquid signum crucis sibi ponit in fronte: vt non comprehendatur in crimine? Quod si fecerit, non iuuatur, quia nescit iustitia Dei patrocinium dare criminibus. Sic & isti Christum expugnare cupientes, conuenienter non ad seruos Dei viros religiosos, sed ad gentiles, id est herodianos se cõtulerunt. Lectio nona.

Quale cõsiliũ, tales & cõsiliatores. Quis autẽ poterat dare cõsiliũ cõtra Christũ, nisi diabolꝰ, q̄ erat aduersariꝰ Chri? Cogitabant enim apud se sacerdotes. Si nos soli eũtes interrogauerimꝰ christũ, quãuis dixerit, q̄a non licet Cęsari dari tributum: tñ nemo nobis credet dicentibꝰ cõtra eũ: Iam enim oẽs sciunt, q̄a inimici eius sumus. Inimicorum autẽ, testimoniũ in iudicio, & si verũ fuerit, quasi suspectum reprobat.

Ad Bñs. Añ. Magister, scimus q̄a verax es, & viã Dei in veritate doces, haľah. Ad Mag. Aña. Reddite ergo quæ sunt Cęsaris Cæsari: & quæ sunt Dei Deo, haľah.

DOMINICA XXIII. Orõ.

Absolue quęsumꝰ dñe tuorum delicta populorum, & à peccatorũ nostrorũ nexibus,

bus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tua benignitate liberemur. Per do. Lectio iiij.

Tim. 1. PAulus apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei secundum promissionẽ vitæ, quæ est in Christo Iesu: Timotheo carissimo filio. Gratia & misericordia & pax à Deo patre nostro, & Christo Iesu domino nostro. Gratias ago Deo meo cui seruio à progenitorib⁹ meis in cõscientia pura: quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis nocte ac die, desiderans te videre, memor lachrymarum tuarum: vt gaudio implear, recordationem accipiens eius fidei, quæ est in te non ficta, quę & habitauit primum in auia tua Loide, & matre tua Eutice: certus sum autem quod & in te. Lectio. v.

ropter quam causam admoneo te, vt resuscites gratiam Dei quæ est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis deus spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. Noli itaq; erubescere testimonium domini nostri: neque me vinctũ eius, sed collabora euangelio secũdum virtutem Dei, qui nos liberauit, & vocauit vocatione sua sancta: non secundum opera nostra, sed sm propositũ suum, & gratiam quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora secularia. Lctõ vj.

Manifestata est autem nunc per illuminationem saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidẽ mortem: illuminauit aũt vitã & incorruptionẽ per euangelium, in quo positus sum ego prædicator, & apostolus, & magister gentium. Ob quã causam etiam hæc patior, sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum, quia potẽs est depositum meum seruare in illum diem. Formã habe sanorũ verborum, quæ à me audisti in fide & dilectione in Christo Iesu, Bonũ depositũ custodi per spũ sanctum qui habitat in nobis.

Secundum Matthęũ. Lectio vij. 9. ca.

IN illo tempore. Loquente Iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit, & adorauit eum, dicens. Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & viuet. Et reliqua.

Homilia beati Hilarij episcopi.

Princeps hic lex esse intelligitur, quæ dñm orat: vt vitã mortuæ reddat. Nã cũ nullum principem credidisse legimus, persona principis huius orãtis, merito in typum legis aptatur. Cui quidem dñs opem spopondit, ad quem præstandam prosecutus est: sed prior cum apostolis peccatorum turba saluatur. Et cũ primum electionem, quæ ex lege destinabatur viuere oportuisset: anterior tamen in mulieris specie, sal⁹ publicanis, & peccatorib us redditur. Cuius fidem-

& cõstantiã dominus laudauit: quia quod Israeli parabatur, plebs gentiũ occupauit. Lc. viij. Est autem in simplici intelligentia magna virtutis dominicæ admiratio, cum potestas intra corpus manens, rebus caducis efficientiam redderet sanitatis, & vsque in vestium fimbrias operatio diuina procederet. Nõ enim diuisibilis, & comprehensibilis erat deus: vt corpore clauderetur. Ipse enim dona in spiritu diuidit: cæterum non diuiditur in donis. Lcõ ix Virtutẽ autem eius fides vbique consequitur, quia vbique est, & nusquã abest. Et assumptio corporis non naturam virtutis inclusit, sed ad redemptionem suam, fragilitatem corporis virtus assumpsit. Quę tam infinita, tam libera est: vt etiam ostenderit, non ex salute fidem, sed per fidem salutem expectandã. Cęci quia crediderant viderunt: non quia viderant crediderunt. Ex quo intelligendũ est, fide merendũ esse, quod petitur: non ex impetratis fidẽ esse sumendam. Ad Bñs. Aña. Loquente Iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit, & adorauit eum dicens: domine, filia mea modo defuncta est, sed veni, impone manum tuam super eam, & viuet. Ad Magnificat. Antiphona. Confide filia, fides tua te saluam fecit: & sanata est mulier ex illa hora; haleluiah,

DOMINICA XXIIII. Oro.

Xcita quęsumus dñe tuorum fidelium volũtates, vt diuini operis fructum propensius exequentes, pietatis tuæ remedia maiora percipiant. Per dominum. Lectio quarta.

Paulus seruus Dei, apostolus autem Iesu Christi, secundum fidẽ electorum Dei: & agnitionem veritatis, quæ secundum pietatem est in spem vitæ æternę, quam promisit qui non mentitur deus ante tempora secularia: manifestauit autem temporibus suis verbum suum in prædicatione, quæ credita est mihi secundum præceptum saluatoris nostri Dei, Tito dilecto filio secundũ cõmunẽ fidẽ: Gratia & pax à Deo patre, & Christo Iesu saluatore nostro. Lectio quinta. Titũ. 1.

Huius rei gratia reliqui te Cretæ, vt ea quæ desunt corrigas, & cõstituas per ciuitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi. Si quis sine crimine est, vnius vxoris vir, filios habens fideles, non in accusatione luxurię, aut non subditos. Oportet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem, non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidũ: sed hospitalẽ, benignum, prudẽtem, sobrium, iustum, sanctum, continentem, amplectentem eum qui secundum doctrinam est, fidelem ser-

monem, vt potens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt arguere. Lect. vi. Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui & seductores, maxime qui de circuncisione sunt: quos oportet redargui: q vniuersas domos subuertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia. Dixit quidam ex illis proprius ipsorũ propheta: Cretentes semper mendaces malę bestiæ, ventres pigri. Testimonium hoc, verum est. Quam ob caussam increpa illos dure, vt sani sint in fide, non attendentes Iudaicis fabulis, & mandatis hominũ auersantium se à veritate.

Secundum Matthęum
Lectio septima.

c. 24. IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Cum videritis abominationem desolationis (quę dicta est à Daniele propheta) stantem in loco sancto: qui legit intelligat. Et reliqua. Homil. beati Hilarij episcopi. Iudicium dominus noster Iesus Christus sui aduent⁹ futuri, cum abominationem desolationis stantem in loco sancto videbunt intelligendum posuit. Et de hoc quidem, beatissimo Daniele, & Paulo prædicantibus superfluum puto nos habere sermonem. De Antichristi enim temporibus hoec locutus est. Abominatio ex eo dictus: quod aduersus Deum veniens honorem sibi Dei vendicet. Desolationis autem abominatio, quia bellis & cædibus terrã cum piaculo desolaturus sit, atque à Iudęis susceptus loco sanctificationis instet: vt vbi sanctorum precibus deus inuocabatur, illic ab infidelibus receptus, Dei honore venerabilis sit. Lectio viij. Quod autem ait, & qui in tecto sunt: non descendant tollere aliquid de domo, secundum humanã intelligentiam rationem dicti factique non recepit. Qui enim in tecto est, & iudœam sit relicturus: nisi descendens ex eo, abire non poterit. Aut quę vtilitas est consistere in tecto, & non in domo manere? Sed frequenter admonuimus proprietates verborũ & locorũ contuendas: vt documenta pręcœptorum cœlestium consequamur. Lect. ix. Tectum est domus fastigium, & habitationis totius celsa perfectio. Qui igitur in consummatione domus suæ, id est in corporis sui perfectione consistit, regeneratione nouus, spũ celsus, & diuini muneris absolutione pfectus, non descendere in humiliora rerum sęcularium cupiditate debebit. Et qui in agro erit, non reuertatur tollere tunicam suam, scilicet positus in operationẽ præcepti, non ad curas pristinas reuertatur. Neque aliqua corporis indumenta desideret: ob quę reuersus veterum exinde peccaminum, quibus antea contegebatur erit tunicam relaturus.

relaturus Ad Benedictus Aña. Cum videritis abominationem desolationis, quę dicta est à Daniele propheta stantem in loco sancto, qui legit intelligat.

Ad Magnificat Antiphona. Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant, Cælum & terra transibunt, verba autem mea non trásibunt, dicit dominus.

Sciendum quòd à dominica; Deus omniū. vsq; ad aduentum exclusi. sunt. xxvj. hebdom. quando prolixius est temporis spatiū, quando vero breuius. xxj Euãgelia vero dñicalia cum orationibus. xxiiij. & totidem Añæ ad Bñs., & totidem ad magnifi. ¶ Quando igitur tantum. xxj. fuerint hebdom. vltimę homiliarum Euangeliorum legantur per ferias. xxj. hebdom. si vacauerint, & dicantur orationes cū antiphonis ad bñs, & ad magni. quod si tot ferię non vacauerint quot sunt homiliæ hom. euãg. Loquente Iesu. cū oratione sua, & antiphonis dimittatur. Si autem. xxij. fuerint hebdom. duę residuæ hom. legãtur infra vltimá hebdoma. prædicto modo. Si vero. xxiij. homil. euangelij. Cū videritis, legatur in aliqua feria vacante eodem modo. Si autem. xxiiij. quælibet hom. legatur in sua dñica, si vero. xxv. hom. euangelij. Loquente Iesu repetatur in xxiiij. dñica, & euangelium. Cū videritis. legatur in xxv. Si vero. xxvj. fuerit hebdo. euangelium. Loquente Iesu. legatur in. xxiij. & xxiiij. dñica & euangelium. Cum videritis legat̃ ĩ vigesimaquinta & xxvj.

Hoc tamen sciendum q̃ quãdo sunt. xxv. & xxvj. hebdomapostq̃, hom. lecta fuerit in sua i. hebdom. siue in dñica: siue in aliqua alia feria. si ĩ sequenti dñica in qua repeti debuerat: festū occurrerit, non est vlteri⁹ repetẽda.

¶ De officio dedicationis.

Notandum q̃ in primo anno dedicationis ecclesiæ officium inchoatur in missa. In hora vero quæ sequitur missam, & deinceps in omnibus vsque ad comple. sequentis die exclusi. fiat officium totum duplex & dicatur oratio Deus qui inuisibiliter, ad omnes horas præter quam ad completoriū, & primã.

In vespe. diei quo ecclesia dedicata est cantetur ℟. & die sequenti in matu. fiant ix. lectiones, vel tres tempore paschali. Octa. vero si celebranda fuerit: celebrabitur reuoluta hebdom. eo die quo dedicatio facta fuerit & dicetur oratio. Deus qui inuisibiliter. quotidie per octa. quando de ipsis agendum fuerit.

¶ Secundo anno & deinceps singulis annis in anniuersario fiat officium sicut in toto duplici, & octa. celebrentur, præterq̃ in aduentu

uentu & deinceps vſque ad octa. epiphanię, & in .lxx. & deinceps vſque ad octa. paſchæ: & in diebus rogationũ & deinceps vſque ad octa. corporis Christi. Quando autẽ octauę non fiunt, infra octauas memoria non fiat de dedicatione. Quod ſi hoc feſtũ infra octau. alicuius ſctĩ euenerit duratibus octa. de ſancto: fiat memoria de octa. dedicationis.

¶ Fratres de conuentu in quo feſtum huiuſmodi celebratur: tam intus, quam extra faciant officium de dedicatione.

¶ Fratres etiam hoſpites dum ſunt præſentes in conuentũ aliquo, faciant officium ſicut fit in conuentu: tam de feſto dedicationis, q̃ de alijs, quãuis per ordinẽ generaliter nõ fiant. Poſtq̃ vero receſſerint de conuentu ad officium conſuetum redeant.

¶ In dedicatione eccleſiæ, & in anniuerſario eiuſdẽ. Ad veſ. ſup pſal. añ. Sanctificauit dñs tabernaculum ſuum, hæc eſt domus domini, in qua inuocetur nomẽ eius, de qua ſcriptum eſt: erit nomen meum ibi, dicit dominus. Ps. Laudate pue. & cæterę. Cap.

Apoc. 21.

Vidi ciuitatẽ ſanctam Ieruſalem nouam, deſcendẽtem de cœlo, à Deo paratam, ſicut ſponſam ornatam viro ſuo. ℟. Terribilis.

Hymnus.

Urbs beata Ieruſalem dicta pacis viſio, quæ conſtruitur in cęlis: viuis ex lapidibus, & angelis coronata vt ſponſata comite.

Noua veniens e cœlo nuptiali thalamo: præparata vt ſponſata, copuletur domino, plateę & muri eius, ex auro puriſſimo.

Portæ nitent margaritis aditis patentibus: & virtute meritorum illuc introducitur: omnis qui ob Chriſti nomen, hic in mundo premitur.

Tunſionibus preſſuris expoliti lapides: ſuis coaptantur locis per manus artificis: diſponuntur permãſuri ſacris ędificijs.

Gloria & honor deo vſquequo altiſſimo: vna patri filioque, inclyto paraclito: cui laus eſt & poteſtas per ęterna ſęcula. Amen.

℣. Domum tuam domine, decet ſanctitudo. ℟. In longitudine dierum. Ad Magnificat. Aña. O quam metuendus eſt locus iſte: non eſt hic aliud niſi domus Dei, & porta cœli.

In primo anno. Oratio.

Deus qui inuiſibiliter omnia contines, & tamen pro ſalute generis humani ſigna tuæ potentię viſibiliter oſtendis, templum hoc potentia tuæ inhabitationis illuſtra, vt omnes qui huc deprecaturi conueniũt, ex quacũq; tribulatiõe ad te clamauerint: cõſolationis tuæ beneficia, conſequantur. Per dñm.

In ij. anno & deinceps. Oratio. Deus qui nobis per singulos annos, huius sctī templi tui consecrationis reparas diem: & sacris semper mysterijs repraesentas incolumes, exaudi preces populi tui, & praesta, vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse laetetur. Per dominum. Ad matut. Inuit. Exultemus domino regi summo. Qui suum sanctificauit tabernaculum. Hym. Vrbs beata. In j. noctur. Aña. Tollite portas principes vestras, & eleuamini portę ęternales, & introibit rex gloriae. ps. Domini est terra. 8. Añ. Vidit Iacob scalam, summitas eius coelos tangebat, & descendentes angelos, & dixit: vere locus iste sanctus est. ps. Deus noster. 14. Añ. Cum euigilasset Iacob de somno ait: vere locus iste sctūs est. ps. Magnꝰ dñs. 14. ℣. Domum tuam. Lctō prima.

j. paralip. 7. Cum complesset Salomon fundens preces flexis genibus, & palmis in coelum leuatis corā altari domini, ignis descendit de cęlo, & deuorauit holocausta, & victimas, & maiestas domini impleuit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templū domini, eo ꝙ implesset maiestas domini templum domini. Sed & omnes filij Israel videbant descendentem ignem, & gloriā domini sup domum. Et corruentes proni in terram super pauimentum stratum lapide: adorauerunt, & laudauerunt dominum quoniam bonꝰ, quoniam in sęculum misericordia eius. Rex autem, & omnis populus immolabant victimas coram domino. Mactauit igitur rex Salomon hostias boum viginti duo millia: arietum centum viginti millia. Et dedicauit domū Dei rex, & vniuersus populꝰ. ℟. In dedicatione templi decātabat populus laudem, Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ℣. Obtulerunt sacrificium super altare domini, & ceciderunt in facies suas, & adorauerunt eum. Et in. Lectio ij.

Sacerdotes autem stabant in officijs suis, & leuitę in organis carminum domini quae fecit Dauid rex ad laudandum dominum, quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius: hymnos Dauid canentes per manus suas. Porro sacerdotes canebant tubis ante eos: cunctusq; Israel stabat. Sctīficauit quoque Salomon mediū atrij, ante templū domini. Obtulerat enim ibi holocausta, & adipes pacificorū quia altare aeneū quod fecerat, non poterat sustinere holocausta: & sacrificia, & adipes pacificorum. Fecit ergo Salomon solennitatē in tempore illo septem diebus: & omnis Israel cum eo ecclesia magna valde. ℟. Fundata est domus dñi super verticē montium, & exaltata est sup oēs colles,

colles, & venient ad eam omnes gentes. Et dicent gloria tibi domine. ℣. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et. Lectio iij.

Apparuit autem ei dominus nocte, & ait. Audiui orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificij. Si clausero cęlum & pluuia non fluxerit, & mandauero, & precepero locustę, vt deuoret terram, & misero pestilentiam in populum meum: conuersus autem populus meus super quos inuocatum est nomen meũ, deprecatus me fuerit, & exquisierit faciem meam; & egerit pęnitentiam à vijs suis pessimis, & ego exaudiam de cęlo, & propitius ero peccatis eorum, & sanabo terram eorũ. Oculi quoq; mei erunt aperti, & aures meæ erectæ, ad orationem eius qui in loco isto orauerit. ℟. Mane surgens Iacob erigebat lapidem in titulum, fundésque oleum desuper, votum vouit domino: Vere locus istę sanctus est, Et ego nesciebam. ℣. Vidit Iacob scalam, summitas eius cęlos tangebat, & descendentes angelos, & ait. Vere locus. Gloria. Et ego.

In iij. noct. Añ. Non est hic aliud nisi domus Dei, & porta cęli. ps. Quam dilecta. 26. Aña. Erexit Iacob lapidem in titulum: fundens oleum desuper. ps. Benedixisti. 26. Añ. Erit mihi dominus in Deũ, & lapis iste vocabitur domus Dei. ps. Fundamenta. 27. ℣. Hæc est domus dñi, firmiter ædificata. ℟. Bene fundata est, supra firmam petram.

Sermo sancti Augustini episcopi
Lectio quarta.

Quotiescunque fratres carissimi altaris, vel templi festiuitatem colimus: si fideliter ac diligenter attendimus, & sancte ac iuste viuimus, quicquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spirituali ędificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit. Templum Dei sanctum est: quod estis vos. Quibus autem meritis, nisi per gratiam Dei meruimus fieri templum Dei? Et ideo quantũ possumus laboremus, ne deus noster in templo suo, hoc est in nobis, inueniat qđ oculos suæ maiestatis offendat, sed habitaculum cordis nostri euacuetur vitijs, & virtutibus repleatur, claudatur diabolo, & aperiatur Christo. ℟. Benedic dñe domum istam, quam ædificaui nomini tuo, venientium in locum istum. Exaudi preces in excelso solio gloriæ tuæ. ℣. Domine si conuersus fuerit populus tuus, & orauerit ad sanctuarium tuum. Exaudi preces in. Lectio quinta.

Laboremus: vt bonorum operum nobis clauibus ianuam regni cęlestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibusdam seris ac vectibus, cę-

lestis vitæ nobis ianua clauditur, ita absque dubio bonis operibus aperitur. Et ideo fratres carissimi, vnusquisq; conscientiam suam consideret, & quando se aliquo peccato vulneratū esse cognouerit: prius orationibus, ieiunijs, & eleemosynis studeat conscientiam suam emundare: & sic eucharistiam præsumat accipere. Qui enim agnoscens reatum suum se humiliter ab altari ecclesiæ pro emendatione vitæ remouere voluerit: ab illo æterno & cęlesti conuiuio excōmunicari penitus non timebit. ℟. O q̄ metuendus est locus iste, Non est hic aliud, nisi domus Dei & porta cęli. ℣. Mane surgens Iacob votum vouit dño, & dixit. Non. Lcō vj.

SI ad mensam cuiusque potentis nemo prǽsumit cum vestibus inquinatis accedere, quáto magis à conuiuio æterni regis, id est ab altari dñi, debet se vnusquisq; inuidiæ vel odij telo percussus, iracundiæ veneno repletus, cum humilitate & reuerentia subtrahere? Hinc enim scriptum est. Vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuum. Et iterum dictū est cuidam. Amice, quomodo huc intrasti, non habés vesté nuptialem? Quo obmutescente: dictū est ministris. Ligatis manibus eius & pedibus, mittite eum in tenebras exteriores. ℟. Orantibus in loco isto, dimitte dñe peccata populi tui: & ostende eis viam bonam per quam ambulent, Et da gloriam nomini tuo. ℣. Dñe exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat. Et da. Gloria. Et da.

In iij. noct. Aña. Qui habitat in adiutorio altissimi, in protectione Dei cęli commorabitur. ps. Ipse. 28. Aña. Domū istā protége dñe, & angeli tui custodiant muros eius. ps. Cātate. 29. Aña. Fundata est domus domini sup verticem montium, & exaltata est super omnes colles. ps. Dñs regna. exult. 30. ℣. Beati qui habitant in domo tua dñe. ℟. In sęcula sęculorum laudabunt te.

Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tépore. Ingressus Iesus, perambulabat hierico. Et ecce vir nomine Zachęus, & hic erat princeps publicanorum, & ipse diues. Et reliqua. c. 19

Homilia beati Ambro. episcopi.

Zachęus quia statura pusillus erat, nulla nobilitatis ingenitę dignitate sublimis, exiguus meritis, sicut populus nationū: audito saluatoris dñi aduentu, quē sui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo facile Iesum videt, nemo potest Iesum videre constitutus in terra. Et quia non prophetas, non alibi regnū habebat, tanq̄ forma gratię naturalis ascendit in sicomorum, vanitatem scilicet, iudęorū, vestigio suo proterés, errataque; corrigens superioris ætatis. Et

ideo

ideo Iesum interioris domus hospitio recepit. Tu autem. ℟. Lapides preciosi omnes muri tui. Et turres Ierusalem gemmis ædificabuntur. ℣. Hęc est domus domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Et turres.

Lectio octaua.

Et bene ascendit in arborem, vt arbor bona, bonos fructus faceret: ac naturali excisus oleastro, & contra naturā insertus in bonam oliuam, fructum posset legis afferre. Discant diuites non in facultatibus crimen hærere: sed in his qui vti nesciunt facultatibus. Nam diuitiæ vt impedimenta reprobis: ita bonis sunt adiumenta virtutis. Diues certe Zachęus electus à Christo, sed dimidium bonorū suorum pauperibus largiendo: reddēdo etiā in quadruplū, quæ fraude substulerat (Alterum enim non sat est: nec habet gratiā liberalitatis, si iniuria perseuerat: quia non spolia sed dona quærun tur). vberiorem mercedem q̄ conferebat accepit. ℟. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit dn̄s. In ea omnis qui petit accipit, & qui quærit inuenit, & pulsanti aperietur. ℣. Domum tuam domine decet sanctitudo, in longitudine dierum. In ea.

Lectio nona.

Et bene princeps inducitur publicanorū. Quis enim de se desperet? quando & iste peruenit cui census ex fraude. Et ipse inquit erat diues: vt scias non omnes diuites auaros. Quid autem sibi vult ꝙ nullius alterius staturam scriptura, nisi huius expressit? Quia statura pusillus erat? vide ne forte malitia pusillus; aut adhuc pusillus fide, Non dum enim promiserat cū ascenderet, non dū viderat Christum: merito adhuc pusillus. Terribilis est locus iste, non est hic aliud nisi domus Dei & porta cæli: Vere etenim dn̄s est in loco isto. Et ego nesciebam. Cūq; euigilasset Iacob, quasi de graui somno ait. Vere. Gloria. Et ego. ℣. Dn̄e dilexi decorem domus tuę. ℟. Et locum habitationis gloriæ tuę.

In Laud. Antiphona.

Domum tuam domine decet sanctitudo, in longitudine dierum. Ps. Dominus regnauit. Aña. Hœc est domus domini firmiter ędificata, bene fundata est supra firmam petram. Aña. Domus mea, domus orationis vocabitur. Aña. Bene fundata est domus domini supra firmam petram. Aña Lapides preciosi omnes muri tui, & turres Ierusalem gemmis ædificabuntur. Capitulum Vidi ciuitatem. Hymnus.

Angulare fundamentum lapis Christus missus est, qui compage parietū in vtroq; nectitur, quem sion sancta suscepit, in quo credens permanet.

Omnis illa deo grata & dilecta ciuitas: plena modulis in laude, & canore iubilo: trinum Deum vnicumq; cum fauore prędicat. Hoc in templo summe deus exoratus adueni: & clementi bonitate precum vota suscipe: largam benedictionem hic infunde iugiter.
Hic promereantur omnes petita accipere, & adepta possidere cũ sanctis perenniter: paradisum introire translati in requiẽ. Gloria & honor Deo ℣. Dom⁹ mea. ℟. Dom⁹ orationes vocabitur. Ad Bñs Aña. Mane surgens Iacob, erigebat lapidẽ in titulũ fundens oleũ de super, votum vouit dño: vere locus iste sanctus est, & ego nesciebam. Ad hor. añę laudum. Ad iij. cap. Vidi ciuitatẽ. ℟. Domum tuã dñe decet sanctitudo, Halelu. hal'ah. ℣. In longitudine dierum, hal'ah. Gloria domum. ℣. Hæc est domus.
Ad sextam capitulum.
Apo. 21. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cũ eis, & ipsi populus eius erunt, & ipse deus cũ eis erit eorũ deus. ℟. Hęc est domus domini firmiter ędificata, Hal'ah, hal'ah. ℣. Bene fundata est supra firmã petram, Hal'ah. Gloria. Hæc. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine. ℟. In sęcula sæculorum laudabunt te.
Ad nonam capitulum.
j. cor. 3. Fundamentum aliud nemo pot ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Iesus. ℟. Beati qui habitant in domo tua dñe, Hal'ah, hal'ah: ℣. In sęcula sęculorũ laudabũt te, Haleluiah. Gloria. Beati. ℣. Domus mea domus orationis. Ad vesper. aña. Domum tuam. ps. Credidi. Lętatus sum. Nisi dominus. Laudate dominum quoniam. Lauda Ierusalem. Capitulum hymnus. ℣. vt in primis vesperis Ad magnificat Antiphona. Zachœe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere, at ille festinans descẽdit, & suscepit illum gaudens in domũ suam: hodie huic domui sal⁹ à Deo facta est.
¶Per octauas & in octa. inuita. de die. Ad bñdictus, & ad mag. Aña. de die. Cætera fiant secundum modum octa. de sanctis.
¶Tempore paschali sic fiat officiũ. Ad vesper. vt supra. Ad matutí. inuitato. hym. ℣. vt supra. Tres psalmi cũ añis & ℣. & tribus ℟ijs secundum feriã, & ordinem nocturnorum, & dimissa hom. legantur tres lectiones de suprapositis pro prima, scilicet prima descript. & pro alijs, quarta & quinta quæ sunt de sermo. In octaua die duę reliquę de Biblia, & vna de sermo. In laud. & ad horas, vt supra. Post Gloria. uero ℟. repetatur. Hal'ah. Et añ oẽs ℣. & ℟. terminentur cum Hal'ah. Lectiones per octa. & in octa. post lectiones de sacra scriptura.

pturæ, quæ de historia ordinaria [illegible] erunt infra scriptæ.

Pro prima die infra octa. L. iij. Ex sermo bti Augu. supradicto.

EXempla supradicta fratres carissimi attentius cogitantes, cōscientias nostras, quantum possumus, cum Dei adiutorio custodire diligentius studeamus, vt cum iudicij dies aduenerit: in illa æterna & beata ecclesia, vbi nunquam habitare poterit malus, vnde nunquam exiturus est bonus, non cum pannis veteribus foras in tenebras exteriores exclusi appareamus, sed stola immortalitatis induti, castitatis, vel iustitię gemmis ornati, eleemosynarum luce vestiti, audire mereamur: venite benedicti patris mei: percipite regnum. Et illud, Serue bone & fidelis: intra in gaudium domini tui.

Pro secūda die. Lectio tertia. Sermo beati Augusti. episcopi.

CElebritas huius congregationis: dedicatio est domus orationis. Domus nostrarū orationū, ista domus Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur, vt in fine sæculi dedicemur. Aedificatio habet laborem: dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgebat: hoc fit modo quādo congregamur credentes in Christum. Credendo enim quasi de syluis, & montibus ligna & lapides præciduntur. Cum vero chatechizantur, baptizantur, informantur, tanquam inter manus fabrorum, & opificum, dolantur, collinuntur, complanātur. Veruntamen domus Dei non fiunt: nisi quando charitate compaginantur.

Pro tertia die. Lectio tertia. Ex smo. b. Au. epi. Sicut optime.

QVando festiuitates istas colimus fratres carissimi, diligenter debemus attendere, ac totis viribus laborare: vt quod in templis: vel altaribus visibiliter colitur, in nobis inuisibiliter compleatur. Quia quamuis sancta sint templa, quæ videmus de lignis, & lapidibus fabricari: tamen plus apud Deum preciosa sunt templa cordis nostri, quia illa fiunt ab homine carnali: ista ab artifice mundi. Templa de lignis, & lapidibus humano ingenio con ponuntur: templa corporum, ipsius cælestis artificis manu fabricantur, sicut scriptum est. Manus tuę fecerunt me, & plasmauerunt me. Et iterum. Priusquā te formarem in vtero, noui te.

¶ Pro quarta die. Lectio tertia. Sermo beati Augusti episcopi.

REcte festa huius domus, scilicet ecclesiæ colunt: qui se ecclesiæ filios esse recognoscunt. Hæc enim omnium credentium mater est, quæ natos ad mortem, regenerat ad salutem. Hæc est quidē post synagogam

vocata,

mortem, regenerat ad salutem. Hęc est quidē post synagogam vocata, sed ante synagogam ꝓmissa. Hæc in primo homine præfigurata est. Nam sicut ex Adę latere Eua fabricata est, ita hęc ex corpore Christi, & vulnere redempta, creuit ecclesia. Hæc intra arcam inundante diluuio seruata: crucis beneficium, & baptismatis mysterium ꝑsignauit.

¶ Pro v. die. Lectio tertia. Beati Aug. in sermo. supradicto.

HAec igitur ecclesia est regina illa, de qua ad dñm dicitur. Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circundata varietatibus, id est diuersarum circundata precioso decore virtutū. Hęc est illa regina, quę venit à partibus ęthiopiæ: audire sapientiā Salomonis. Sed hęc non tam ab vna regione, q̄ ex diuersis mundi partibus reges paritura conuenit, sicut etiam euāgelista cōmemorat. Regina austri venit à finibus terræ: audire sapientiam Salomonis. Venit ecclesia ad redemptorem suum, & eruditorem: vt de stultitia erroris, doctrinam ꝑciperet veritatis.

¶ Pro vj. die. Beatus Bernardus in serm. Domestica. Lectio iij.

TEstant̄ sanctæ literæ, olim positum in paradiso primū Adam vt operaretur, & custodiret illum. Sic secundus Adam in ecclesia sanctorum in horto delitiarum. Siquidem delitiæ suæ sunt: esse cum filijs hominum. Ita inquam est ī loco isto: vt operetur, & custodiat. Porro angelos ascendentes, & descendentes esse in loco isto: patriarchalis ipsa visio manifestat: Ascendentes, vt videant faciē patris: descendentes, vt prouideant nobis. Quid ergo nos, quomodo hic esse debemus, in qua reuerentia stare in loco isto, vbi deus est operans, & seruans, angeli ascendentes & descendētes?

¶ Pro vij. die. De eodem sermo. Lectio quarta.

QVid ergo fratres? quid parietes istos sanctos dicere vereamur, quos manus pontificū tantis sanctificauere mysterijs? Ex tunc quoque & deinceps sanctarum inibi lectionum resultauit frequentia: sanctarum orationum murmurauere suspiria: sanctarum reliquiarum honoratur præsentia: sanctorum spirituum indefessa noscitur vigilare custodia. Super muros tuos Ierusalē, ait domin⁹ per prophetam: constitui custodes. Licet ergo parietes hos carissimi, & dici sanctos, & esse faciat consecratio episcoporū, frequentatio scripturarum, instantia orationum, reliquię sanctorum, visitatio angelorum, minime tamen eorum sanctitas, propter se credenda est honorari, quos nec propter se certum est sanctificari: quinimmo scā est propter corpora domus, corpora propter animas, animę propter

sanctum inhabitantē spiritum.

In octaua si Dominica non fuerit. Sermo sancti Bernardi. Lectio iiij.

OLim rex gloriosus, & propheta dñi Dauid sanctus, religiosa cępit cogitatione moueri: indignum iudicans ꝙ nullam adhuc dñs Sabaoth domū haberet in terris, ipse vero domum inhabitaret regiæ dignitatis. Hoc ipsum fratres decet nos cogitare fideliter, & viriliter effectui mandare. Nam quòd alia ratio est, licet Deo placuerit cogitatio illa prophetę: opus tamen reseruatum est Salomoni. Lectio quinta.

Iam vero, ô anima tu quidem sublimi in domo habitas, quę à Deo tibi fabricata est: corpus hoc dico, quod sic compegit, quod sic aptauit, quod sic ornauit: vt gloriose, & delectabiliter habitares in eo. Sed & corpori domum fecit excelsam: aptissimam, ac decoram. Dico autem sensibilem hunc, & habitabilem mundum. Nonne ergo indignum reputas, vt tibi ipse fecerit domum, tu vero ei templum ędificare dissimules? Propterea iam nō dederis somnum oculis tuis, & palpebris tuis dormitationem: donec inuenias locū domino, tabernaculum Deo Iacob. Lectio sexta.

Sed vbi inuenitur huius ędificij locus? Tribularer valde, & anxiaretur super me spiritus meus, nisi quod audio de quo dam dicente, quia ego, & pater ad eum veniemus, & mansionē apud eum faciemus. Itaqꝫ iam scio, vbi paranda sit ei domus, quando non capit eum nisi imago sua. Studeamus igitur ei templum ędificare in nobis, primo quidem in singulis, deinde in omnibus: quia nec singulos dedignatur, nec vniuersos. Lectio septima.

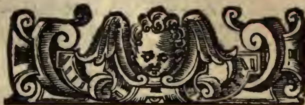
PRimo igitur caueat anima, ne à se inuicem diffideant membra eius, id est ratio, voluntas, atque memoria. Sit ergo sine errore ratio, vt bene congruat voluntati, talem enim voluntas amat. Sit & voluntas sine iniquitate, quoniam ratio talem approbat. Sit memoria sine sorde, vt nullum in ea peccatum maneat, quod non dignis pœnitentię fructibus deleatur. Alioquin conscientiam in qua peccatum latet, & voluntas odit & ratio execratur. Lectio octaua.

Bonum proinde habitaculum Deo parat; cuius nec ratio decepta: nec voluntas peruersa: nec memoratio fuerit inquinata. Iam vero sic se exhibentibus singulis, etiam nos omnes connecti necesse est mutua charitate: quę est vinculum perfectionis. Nam cogitatio perfecta in hac vita haberi non potest: forsitan nec oportet. In cœlesti quidem domo cognitio, dilectionis est nutrimentum, hic vero esse poterat

terat

terat detrimentum. ¶ Lectio ix. Ibi iucunda erit cognitio: vbi iam macula non erit. Illa domus connexa est firmius, tanquam in æternum mansura: hæc tanquam tabernaculum bellatorum, minus solide copulata. Illa nimirum domus est lętitię: ista militiæ. Illa domus laudis: ista orationis. Hęc, inquam vrbs fortitudinis nostrę: illa est ciuitas requiei nostrę. Propterea si victoriosi fuerimus hic, illic erimus gloriosi, habentes loco galeę diadema, sceptrum, & palmam pro gladio: pro scuto clamidem deauratam: pro thorace stolam iucunditatis. Tu autem domine miserere nobis.

¶ Explicit Breuiarium de tempore.

QVI SEQVITVR ME NON AMBVLAT
IN TENEBRIS.

INCIPIT BREVIARIVM DE SANCTIS.

¶ De festis in communi, & eorum celebratione.

Festa quæ libet per anni circulum occurrentia. eo mõ, & his quibus occurrerint dieb⁹, prout in calẽdario notata sunt, & non aliter celebrari debẽt, nisi à maiori superueniente solennitate (prout dicet̃, fuerint impedita. ¶ Quæcunque igit̃ festa etiã duplicia & maiora in Dñicis diebus, tam aduentus dñi q̃ septuagesimę. LX. L. & XL. & à Domica in ramis vsq; ad octa. paschæ inclusiue, & in die, & in octa. Ascensi. & à vigilia pentecostes vsq; ad secundã feriã trini. & in die corporis Chr̃i, & infra octa. & in oct. eiusdẽ occurrerint, impedita censenda sunt, & ob id in dies alios trãsferẽda, exceptis festo purificationis q̃d semper suo die agit̃, & festis Annũciationis dñicę, sancti Ioãnis Baptistę, & sanctorum Apostolorũ, Petri, & Pauli, in quorum celebratione, vel etiã translatione semper matrici ecclesię conformabimur.

¶ In quocunq; festo etiã sanctorum, & infra octa. & in octa. corundem (si octauas habent) q̃n fiũt nouẽ lectiones, tres saltẽ, & q̃n fiunt tres, duæ, vel vna ad minus, erũt de sacris biblijs, illæ scilicet, vel de illis, q̃ de historia cõcurrente pro eadem die notatæ sunt, nisi pro ipso festo vel octauis, aliæ particulariter sint signatę, Exceptis dieb⁹, quib⁹ fiũt tm̃ tres lectiones, siue tpe paschali, siue extra, & oportet legere homiliã, & excepto festo, & octaua oĩum sc̃torũ, vbi lcões particulares de ipsis sc̃tis pro diuersitate graduũ sũt signatæ. Reliquę ꝟo lect dieb⁹ singulis, vltra p̃dictas de sacris bibilijs, erũt de gestis sc̃torũ, vel de sermonib⁹ festiuitatũ, aut ẽt (si ad sũt) de hom̃.

¶ In dñicis diebus, quæ occurrunt ab octa. sanctissimę Trini. vsq; ad aduent. dñi q̃n de festo vel octaua quacunq; celebrãdũ fuerit, vbi nõ sint particula. lcões de sacra scriptu. appropriatę pro primis illæ tres q̃ de aplo Paulo signatę sũt legant̃, & illæ de ordinaria histo. relinquant̃.

De translatione festiuitatũ.

¶ Si festũ duplex, aũt maius, in aliqua dñica aduẽtus, vel in dñica septuagesimę, & deinceps in

dñica aliqua vſque ad ramos excluſiue euenerit, in ſecũdã feriã, aut in aliã ſequẽtem, ſi ſecũda à ſimplici vel maiori feſto ꝓoccupata fuerit, trãsferatur. Excepto feſto purificationis, & cęteris de quibus ſupra dictum eſt, & feſto ſanctorum Fabiani, & Sebaſtiani, quod ſi in lxx. euenerit, in pręceden. ſabb. celebra. debet.

¶ Feſta duplicia, & ſupra, in dñica in ramis palmarũ & deinceps vſque ad oct. Paſchę incluſi. occurrentia, in hebdomadã poſt dictas octa. transferantur, in ferias ſ. vacantes hebdo. prædictæ eo ordine quo venerunt, dummodo feſtum Annunciationis ſi trãsfertur, oĩbus alijs ĩ ſua celebratione præponať. Ferias autẽ vacantes hic dicimus, in quibus non ſunt feſta ſimp. vel maiora.

¶ Feſta itẽ duplicia, & ſupra, ſi in die Aſcenſionis, vel in octa. eiuſdem eueniant in ſequentem ſextam feriam, ſi vero in vigiľ. pentecoſt. in pręcedenti ſexta feria, Si autem in die pentecoſt. vel deinceps vſq; ad feſtum trinitat. incluſi. in ſecundam feriam poſt trinita. Si in feſto corporis Chriſti, Et vſq; ad octa. ipſius incluſi. poſt ipſas octa. transferãtur, his ſemper exceptis, quæ ſupra excepta eſſe debere declarauimus.

¶ Quandocunq; feſtũ ſimplex aut maius in die cinerũ occurrerit, in ꝓceden. iij. fer. celebrabiť.

¶ Quando feſtũ ſimplex in dñica in ramis palma. vel deinceps vſque ad oct. paſchę, vel in vigiľ. pentecoſt. & deinceqs vſq; ad feſtum trinit. incluſi. euenerit, nihil de eo fiat niſi tãtum memo. in dominica in ram. & in ſecunda & tertia feria in vtriſq; veſpe. & in lau. & in iiij, feria in laudib.

¶ Feſta autẽ ſimiliter ſimplicia, aut etiã ſemidupl. alias per totũ annum in dñicis diebus occurrentia, ſemper in ſecundã feriã, aut in aliã propinqua, ſi ſecunda fuerit impedita trãsferri debent. Exceptis tñ feſtis ſctõrum innocentum, ſancti Thomæ epi, & mar. & ſancti Silueſtri papæ, de quibus ſemper ſuis diebus agitur, quæ & pure ſimpl. reputanda non ſunt quando octauarum ſolenniũ, infra quas occurrunt, in omnibus induunt qualitatẽ. Idem dicendum de octaua ſancti Laurentij, quę infra octauas Aſſumptionis beatæ Mariæ occurrit quando fuerit in dñica.

¶ Feſta trium lectionum, magis euidens eſt nunquam debere in dominicis dieb⁹ celebrari. ſed vel infra hebdomadam trãſferri, vel omnino dimitti, vt infra particulariter notabitur.

¶ Dies ſiquidẽ dñicos feſtis duplicibus ęquipollere volum⁹, & ita deinceps per totũ annũ cum ſolennitate feſtorũ dup. ab omnibus celebrari, ita tñ ꝙ dicta ſolennitas præſertim quo ad dimiſſionẽ officij beatæ virgi. non in veſp. aut cõplet. ſabbathi, ſed inſtar vigiľ. natalis dñi, in matu- inci-

incipere intelligaᵗ. Et q̃ de officio ordinario ipsius dñicæ quando de ipsa agitur, tam in matu. quã in omnibus horis diei, nihil penitus immutetur, aut diminuatur, Demptis tamen precibus in Prima, & Completorio.

¶ De cõcomitantia festiuitatũ.

¶ Si festum minoris solennitatis ante, vel post festũ maiᵒ celebrãdum occurrerit, consequens est festũ maius totas vesper. habere debere, & de minori tãtum fieri memo. In æqualibus vero, si festum totũ duplex post aliud totum duplex celebrari debuerit, primũ habebit totas vesper. suo die, & de secundo tm̃ memo. fiet, Excipitur festum beati Vincentij nostri ordinis quod in die præcedenti, quæ est sc̃ti Ambrosij habebit integras vespas, & de beato Ambro. memor. tantum fiet. Idem dicimus, si aliquod festum totum duplex in vigil. Ascensi. aut corporis Christi celebretur.

¶ Si festum duplex post aliud duplex euenerit, primum festum habebit in die suo in vesperis psal. cum añ. & memor. in fine, Capitu. vero, & quę sequuntur de festo sequenti erunt.

¶ Si festum semiduplex, post aliud semiduplex, aut etiã post simplex euenerit, In die primi festi, in vesper. cum psal. de primo festo, & memo. in fine antiphona super psal. & cætera omnia erunt de festo sequenti.

¶ Qñ festũ simplex post aliud simplex occurrerit, idẽ ordo seruetur, q̃ supra de duplicibus est positus. At vero prefatus ordo in concurrentia, vel consequentia æqualiũ festorũ positus, intelligi debet, quando primum festũ habuit suas vesper. in vigil. alias enim secundas habere debebit.

¶ Si festũ semiduplex, vel maius in quocunq; sabbatho celebrandum occurrerit, habebit in ipso sabbatho totas vespe. etiã si dñica non sit secũdas ves. habitura.

¶ Si festũ simplex ĩ sabbatho celebretᵗ, in secũdis ves psal. & aña. & in fine memo. habebit, in reliquis erũt vespę de dñica: Festum simplex, aut semiduplex dñicæ succedens, in primis ves. solã memoriã habebit, duplex aũt à ca. incipiet. Nullarũ etiã non solennium octauarũ in dñica occurrentium intuitu, prętereq̃ earum quę sunt inter natale dñi & epipha. & apostolorũ Petri & Pauli propter hom̃. propriam, officium de dominica relinquatur.

¶ De festo trium lectionum.

¶ Festum trium lectionum, si in cœna dñi, & deinceps vsque ad dñicam in albis inclusiue, aut in die Ascen. vel ĩ die Pente. & deinceps vsq; ad festum trinit. siue in die corporis Christi, & vsque ad octa. ipsius inclusi. euenerit, nihil pro illo anno de eo fiet. Idem similiter dicimus quandocunq; in diem ipsius festum duplex, aut maius fuerit trãsferendum, nisi & ipsum festum trium le-

ctionum in aliā vacantē feriam transferri queat. Quandocunq; autē festum trium lectionū diebus domin. occurrerit, aut dieb⁹ quibus pp legendam dn̄icalem, historiā, vel hom̄. de feria agere oporteat, memo. tm̄ de ipso fiat, nisi similiter facultas adsit, vt in aliā feriā transferatᷣ. Fiat etiā de eo memo. qn̄ venerit in quarta feria cinerum, & deinceps vsq; ad cœnā dn̄i exclusi. & in tribus dieb⁹ rogationū, & in vigil. Pete. & infra oct. trini. Item de ipso tm̄ memo. fiat infra oct. dedicatiōis ecclesię, & infra alias oct. simplices, & in ieiunijs quatuor tēporū Septēb. & in tertijs ferijs, qn̄ de beato Dn̄ico, & in sabbathis, qn̄ de beata Virgi. est agendum, nisi in aliam feriam transferri possit.

¶ Qn̄ festum trium lectionū in crastino festi simpli. aut semidu. debuerit celebrari, in primis vesp. solā memo. habebit, & in sequēti die officiū de eo erit, in matut. & in lau. & horis diei vsq; ad nonam inclusi. in qua. s. nona semp eius officiū terminatur. Si aūtem in crastino dupl. vel totius dupl. celebrari debuerit, in præcedenti die neq; de eo memo. fiet. Quando vero in crastino vacantis ferię occurrerit, eius officium à capitulo inchoabitur. In matut. autem habebit inuitat. sicut est notatum, an̄. vnam tantum super psal. ℣. ante lectiōes, & tria ℟ia secundum feriā de suo cōmuni, Exceptis festis sanctarum virginū non martyrum, in quib⁹ semper dicuntur tria vltima ℟ia.

¶ Tempore paschali tres psal. tm̄ dicantᷣ cum vna an̄a & ℣. sm ordinem noctur & tria ℟ia, quæ pro illo tempore notata sunt, vel de cōi ordinario pro virginibus sm ferias cū hal'ah. Te Deū non dicatur, & vna tm̄ an̄a. ī laudib⁹ super psal. Psal. pro oībus sancto rū festis in laudibus erunt, Dn̄s regnauit, cum cęteris qui pro prima dn̄ica aduentus notati sunt.

¶ Potest autem transferri festum trium lectionū per spatiū quindecim dierum, quando vt supra diximus, transferendum est.

¶ De festo simplici.

¶ Officium festi simpl. nisi à maiori festo præcedenti impediatᷣ, a caplo in primis vespe. inchoetur. In matut. inuit. prout est notatū, nouem psal. de suo cōi, cum an̄is siue proprijs, siue de cōi, si proprias nō habuerit, Et item nouē lectio. excepto tēpore paschali, ī quo tres tm̄, cum tribus psalmis fient. Te deum semper dicatᷣ, nisi à lxx. & deinceps per totam quadragesi. loco cuius nonū ℟. durante eo tpe reperitur. In laud. quinq; an̄æ sup psal. Quę etiam dicantᷣ ad horas diei suo ordine, quarta pretermissa. Et hoc generaliter obseruetur, qn̄cūque an̄æ laudū ad horas dn̄r, siue de tpe, siue de sc̄tīs officiū agatur. Prima vero earum in festis sc̄tōrū dicatᷣ in secundis vespe. super psal. prę terquam in tempore à natali domini

mini vsq; ad oct. epipha. inclusi.

¶ De semiduplici.

¶ Festum semiduplex siquod celebrandum occurrat, per omnia sicut festa simplicia celebretur: addita tantũ aña super psal. & responso. in primis vesperis.

¶ De festo duplici.

¶ In festo duplici vltra ea quæ pro semiduplici notata sunt, dimittendæ sunt preces in prima & completorio; Et Te deum semper dicitur per totum annum.

¶ De festo toto duplici

¶ In festo toto dupl. vltra ea quę de duplici pmissa sunt, in primis vespe. dñr ij psal. Laudate pueri dñm. Laudate dñm omnes gen. Lauda aĩa mea. Laud. dñm qm̃ bonus. Lauda Ierusalem: nisi qñ primę vesperę à præcedenti alio toto duplici poccupantur: & nisi in sabbatho sctõ, & ĩ vigilia pentecost. & in festis occurrentibus inter natale dñi, & octa. epipha. Et item añ. ad mag. & ad bñs ante sui cantici inceptionẽ tota cãtatur, & ℞ia horarum pręterquã à septuagesima vsque ad Pascha dicũtur cum duplici, haleluiah.

¶ De octauis sanctorum.

¶ Festa sanctorum habentium octauas ista sunt, videlicet assumptionis beatæ Mariæ virginis. beati Dñici patris nostri, & omniũ sanctorũ, Item natiuitatis & visitationis eiusdem beatæ Mariæ sanctorũ Angelorũ, natiuitatis Sancti Ioannis Baptistæ, beatorũ apostolorũ Petri, & Pauli, sancti Laurẽtij martyris, sanctorũ Augustini, & Martini episcoporũ, & beatę Marię Magdalenę. Et itẽ sancti Stephani, sancti Ioannis euangelistę, & sanctorum Innocentum: & vlterius sancti Andreę apostoli, sctĩ Vincentij martyr. & sanctorũ nostri ordinis, Petri Antonini, Thomæ, Vincentij, & Catharinæ. Præter istas nullæ aliæ octauæ sanctorum fiant, siue patronorũ ecclesię, siue quorũ libet aliorũ.

¶ Inter prefatas octauas, aliæ sunt de quibus nunquam agitur officium, sicut sunt septẽ vltimo recitatæ, sed memoriã tm̃ habẽt in vesperis, & in laudibus in die octaua semper, infra octauas vero nisi à festo duplici, vel maiori impediantur, Tres vero dictas septem pręcedentes habẽt infra octauas solam memoriam, & in die octaua sub tribus lectionib⁹ celebrãtur, sicut in suis proprijs locis est notatũ. Nouẽ autẽ quæ ante istas tres nominatæ sunt, vocantur octauę simplices, de quibus quotidie agit officiũ nisi à maiori solennitate poccupent, & in die octaua habent nouẽ lectiones, Aut vero tres prime vocantur solennes, & in eis agitur officiũ ad exemplar octauarum Ascensionis vel natiuitatis dñi.

¶ Infra octauas, vel in octauis simplicibus, ita officium agendũ est. Ad matutinũ inuitatorium, sicut in suis locis est notatum; Hymnus sicut in die festi, vna tantum

tantum añ. de festo super psalmo. Prima die scilicet prima, & sic deinceps, quot fuerint necessariç, versiculi, & tria Responsoria de festo secundum feriam, quç scilicet Responsoria eo modo quo supra de dominicali historia, dicitur diuidenda sunt.

¶ Te Deum, quotidie dicatur, In lau. super psal. prima tantum aña, de lau. diei, cap. hym. versi. similiter de die, Ad Bñs aña. quæ notata est, Ad horas diei oĩa sicut ĩ festo, excepto quod si fuerit totũ dup. Respõs. tñ extra tẽpus paschale: infra octau. vel in octa. non sunt dicenda cum, halah. Ad vesp. Añ. Ad mag. quæ notata est, & cætera oĩa de die, In octau. die, Ad vesperas præcedentes, psalmi, cum prima aña. laudum de festo, cætera fiant tam in vesperis q̃ in matutinis, & omnibus horis diei, sicut in die proprio notata sunt, seruato modo festi simplicis, nisi aliquid aliter in proprijs locis sit notatum.

¶ Infra octauas & in octauis solennibus officiũ per omnia agatur sicut de octa. simplicibus prçnotatum est, excepto quod nullæ memoriæ fient nisi ibi particulariter sint signatæ, neque fiunt preces in prima aut cõple. neque dicitur officium beatæ virgi. & Responso. horarum dicunt quotidie cũ halah. Et officium taliũ octa. in die dñico non prætermittitur, & si ĩfra ipsas de aliquo festo simpl. particulariter signato agit, ipsum festum earũdẽ oct. taliter conditiones induit, vt cum eadem solẽnitate poĩa celebret.

¶ De memorijs faciendis.

Per totum annum qñ propter festũ, vel octa. de dñica non fit plenum officiũ semper faciẽnda est de ipsa memoria sabbatho pcedenti in vesperis & ĩ ipsa die in laudi. & in vesperis, excipiunt dñicæ à vigil. Natalis domini vsque ad epipha. occurrentes, de quibus nihil fit, nisi vt ibi notatum est, & dñica infra octa. epiphaniæ, ascensio. & corporis Christi: de quib⁹ in sabbatho pcedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per oẽs ferias aduentus & quadragesimç & tribus diebus rogationum, qñ festum aliquod in prçdictis temporibus occurrerit celebrandũ. Alijs aũt temporibus per totũ annum qñ festum infra hebdomadã celebrari contigerit, nulla est de tpe memo. faciẽda. Item de omnibus festis simplicib⁹ & supra, si non habuerint integre primas vespe. vel secundas. memoria in vtrisque vesperis semper fiat. Item de festo trium lectionum qñ non habent plenum officium faciẽda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in calendario est signata. Quando autẽ infra quascunque octa. non fit officium de octauis facienda est de ipsis memoria: nisi

nisi in vtrisque vespe. & in laudi. assumptionis beatæ virginis. De octa. vero quę simplicem tm̄ memo. habēt, in festo duplici & supra, neque ipsa est memo. facienda, nisi in die vltima octauarum in primis vesper. & in laudibus.

¶ Omnibus vero sabbathis per totū annū fiat memoria de beata virgine prēterq̄ ī sabbatho infra octa. natalis dn̄i: & in sabbatho paschę & sequēti: & in sabbatho ante festum trinitatis & prēterq̄ in festis duplicibus & supra & infra octa. solēnes, & quotiescunque officiū de ipsa agit. Fiat etiā de ipsa memo. in oct. sancti Stephani: ī laud. & deinceps tam in ves. q̄ in laudi. vsq; ad vespas octauarū epiphanię: nisi in vigilia & in festo ipsius epiphaniæ. Item de ea fiat similiter memoria omnibus dominicis diebus per totum annum quando de ipsa dominica agitur in matutinis per antiphonam Sub tuum presidium. ℟. Post partum. Et orationem Protege domine. In vesperis per antiphonā. Regali ex progenie Maria ora pro nobis, orationem ꝓtege & cætera. De cruce vero facienda est memoria quotidie p hebdomadam pasch. in vesper. & in dn̄ica in albis: & deinceps quotidie in lau. & in vesp. vsq; ad vesperas vigiliæ ascensionis exclusiue nisi in inuentione ipsius & in festis duplicibus & supra. De beato dn̄ico autē fiat memoria per totum annū in tertijs ferijs qn̄ de ipso non agitur officium nisi à vigil. natiuit. dn̄i vsq; ad oct. epiph. & diebus festorum duplicium & supra & solenniū octa. Fiat enim memoria in oībus quintis Fer. de Sacramento qn̄ de ipso agitur offiñ: exceptis diebus sicut modo de memoria beati Dominici dictum est.

¶ De ordine memoriam.

¶ Memoria de festo simplici vt supra præcedit memoriam de octa. non solenni, memo. de oct. solenni præcedit memo. tam de festis simplicibus & semidupli. quam etiam de dominica: memor. de octa. simplici præcedit memoriam de beato Dominico in tertia feria, & de beata virgine in sabbatho, memo. de beata virgine in sabbatho, & de beato Dominico in tertia feria præcedit memoriam trium lectionum & festi solam memoriam habentis: memo. de quadragesi. præcedit memoriam de beata virgine in sabbatho, & de beato Dominico in tertia feria, memoria de beata virgine ī sabbatho, & de beato Dominico in tertia feria præcedunt memoriā de aduentu & de octa. solū memoriam hubentis, & memoriā Crucis in paschali tempore, memo. de Cruce in paschali tēpore fiat post oēs alias memorias. Quandocunque autē fuerit memo. facienda, in vesper. & in laudi. per añam, & versic. & orationē fiat.

¶ De

¶ De festiuitatibus extraordinariis.

FEstiuitates sanctorũ quæ solennes habentur in locis in quib⁹ fr̃es cõmorantur possunt ab eis solenniter celebrari, cantari historię,& eorũ gesta legi.

¶ De matu. sero post comple. torium dicendis.

IN festo sanctæ Trinitatis & deinceps in oĩbus festis duplicibus & totis duplicibus per totũ mensem Augusti matu.in sero post completo. cantentur.

¶ De orationibus in vigilijs Sanctorum.

IN omnibus festis sanctorum nisi vigiliam habeant: oratio quæ dicitur in vesperis præcedentibus diem festum,dicenda est in ipsa die in laudib⁹, & quæ dicitur in laudib. semper dicenda est ad tertiam, sextam,& nonam & ad secundas vesper. diei nisi fuerit trium lectionũ, quod secundas vesperas non habet. In festis vero sanctorum habentium vigil. oratio de vigilia si propria fuerit, dicẽda est ad primas vesperas: nisi in festo sancti Andreę quando in secundam feriam transfertur. Sciendum autem,ꝙ nulla vigilia sancti alicuius habet aliquid ĩ matu. nec in horis diei pręcedentis ante vespe.nisi solã homiliam quę ẽt qñ vigil.ĩ domi. occurrit dimittenda est prout in vigilia S. Andreæ apostoli est hactenus obseruatum.

¶ Quę requirenda sunt in communi sanctorum

PEr totũ annum omnia quæ, in festis sanctorũ in suis locis non inueniuntur notata de cõmuni sctorũ paschalis temporis siue alterius sunt assumenda, & dicẽda suis locis fm ꝙ ibi notata sunt, & cõpetũt festiuitatibus de quibus agit. præter lectiones de scriptura sacra, quæ si nõ sint ibi particulariter signatæ, inter lectiones de tempore requirẽdę sunt. Quãdocunq; ergo in festo alicuius sancti nouẽ lectionum, sex tñ in proprio loco signatę sunt, recurrendum est ad feriã, vel ad dñicã, in qua festum celebratur, & inde lectiones tres pro primo noctur. assumendæ sunt. Si autẽ sit festum trium lectionũ, & non habeat nisi duas signatas, vel vnam tñ: tunc vna vel duæ de prædicta sua feria similiter assumãtur, & idẽ ordo infra octa. & in oct. obseruetur, nisi ꝙ infra octa. duæ sẽper de scriptura,& tertia tñ de ipsa oct. legi debẽt, nisi aliter notat. Si aũt sit festũ nullas habens proprias lectiones, tunc vltra duas de sacra scriptura in festo trium lectionũ, & vltra tres in festo nouem lectio. ad scm̃. de cõmuni pro reliquis recurrendum est.

In vigilia sancti Andrę apostoli, si dominica fuerit, legatur homilia de dominica: alioquin ista de vigilia.

Secundum Ioannem. Lectio j.

Ioa.1.

IN illo tempore, Stabat Ioannes & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulantem, dixit. Ecce agnus Dei. Et reliqua.

Hom. beati Ioannis Chrisostô.

Prophetæ, & apostoli oẽs absentẽ Christum prędicauerunt. Illi qdẽ ante, hi vero post acceptam carnem: Ioannes autẽ solus præsentẽ, & viso Iesu ambulante, dixit. Ecce Agnus Dei, neque voce tantum, sed & oculis Christũ testatus est, & incredibili gaudio exultauit. Neque iam exhortatur, sed admiratur, & obstupescit præsentem & dei donum quod annũciaturus venerat, & purgationis modum manifestat. Agnus enim vtrunq; significat. Lect. ij.

Neq; dixit qui tollet, aut tulit, sed tollit pctã mundi, vt quotidie ea tollere intelligatur. Quemadmodum igitur cũ verbum, & filiũ dixit, prę cæteris eximiũ intellexit, ita & agn⁹ & pphetã, & lux vera, & pastor bonus, & alia quæ ab eo articuli adiectione dĩcta sunt, pcipuũ quiddã, & cęteris pstãtius demõstrãt. Lect. iij.

Et audierũt eũ duo discipuli loquentẽ, & sequuti sunt Iesum. Atqui & alij erãt Ioãnis discipuli, q nõ modo non sequuti sunt, sed ei ęmulabantur. Dicebant enĩ, Rabbi, q erat tecum trans iordanẽ, cui tu testimoniũ perhibuisti, ecce hic baptizat, & oẽs veniũt ad eũ. Et iterũ videntur accusare. Quare nos ieiunam⁹, & discipuli tui nõ ieiunant? Sed meliores nullo alio affectu perturbati, audito Ioanne ę vestigiò sequuti sunt Iesum, nõ ꝙ magistrum despicerent, sed ꝙ certam fidẽ eius adhiberẽt testimonio. Prædicta etiã hom. intermittitur, qñ pp dñicã festũ apostoli transfertur. Ad vesp. sup psalmos Añ.

Vnus ex duobus, qui secuti sunt dominum, erat Andreas frater Simonis Petri, halelu. ℟. Homo dei. iij. Ad mag. añ. Ambulãs Iesus iuxta mare galilææ, vidit Petrum, & Andream fratrẽ eius, & ait illis, venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum, at illi relictis retibus, & naui, secuti sunt eum. Oratio.

QVæsumus oĩpotens deus, vt beatus Andreas apostolus, tuum pro nobis imploret auxilium, vt à nostris reatibus absoluti, à cunctis etiam periculis eruamur. Per dominum.

Si festum apostoli propter dominicã transferatur ad primas vesp. dicatur oratio. Maiestatẽ. Ad matuti. inuitato. Adoremus victoriosissimum regem Christum. Qui victorem per crucis tropheum coronauit beatũ Andream

dream apostolum. ps. Venite. In j.noc.Aña. Vidit dñs Petrum, & Andream,& vocauit eos. ps. Cæli enar. 5.Aña. Venite post me dicit dominus, faciam vos fieri piscatores hominum. ps. Benedicã.10.Aña Relictis retibus suis, secuti sunt dominũ redemptorem. ps. Eructauit. 14. ℣. In omnem terram. Lectio j.

Ro. 10 FRatres finis legis Christus est:ad iustitiã omni credẽti. Moyses enim scripsit: qm̃ iustitiam quæ ex lege est, qui fecerit homo,viuet in ea.Quæ autẽ ex fide est iustitia sic dicit. Ne dixeris in corde tuo, quis ascẽdet in cęlũ? id est Christum deducere. Aut q̃s descẽdet in abyssum? Hoc est Christum à mortuis reuocare. Sed quid dicit scriptura? Prope est verbum in ore tuo: & in corde tuo. Hoc est verbum fidei quod prędicamus, quia si confitearis in ore tuo dñm Iesum, & in corde tuo credideris ꝙ deus illum suscitauit à mortuis:saluus eris. ℟. Cum perambularet dñs iuxta mare secus litus galilęæ: vidit Petrum,& Andream retia mittentes in mare, & vocauit eos dicens, Venite post me, faciam vos piscatores hominũ. ℣. Erant enim piscatores,& ait illis. Venite. Lect.ij.

COrde enim credit ad iustitiam:ore autẽ confessio fit ad salutẽ. Dicit enim scriptura, Omnis qui credit in illũ nõ confundetur. Non enim est distinctio iudæi,& græci. Nam idem dñs omnium,diues in oẽs qui inuocant illum. Omnis enim quicunque inuocauerit nomen dñi saluus erit. Quomodo ergo inuocabunt,in quẽ nõ crediderũt? Aut quomodo credent ei: quem non audierunt? Quomodo aũt audient sine prędicãte? Quomodo vero prædicabũt nisi mittantur? Sicut scriptum est. Quã speciosi pedes euangelizantium pacem, euãgelizantium bona? ℟. Mox vt vocem dñi prædicantis audiuit beatus Andreas, relictis retibus, quorum vsu actuque viuebat, æternę vitæ secutus est Præmia largientẽ. ℣. Ad vnius iussionis vocem, Petrus & Andreas secuti sunt redemptorem. Prēmia largientem. Lectio iij.

SEd non omnes obediunt euãgelio. Isaias enim dicit, Dñe quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico, nunquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. ℟. Homo dei ducebatur, vt crucifigerent eum, populus autem clamabat voce magna dicens, Innocens eius sanguis sine causa damnatur. ℣. Cũque carnifices ducerent eum, vt crucifigeretur: factus est concursus populorum clamãtium, & dicentium. Innocens. Gloria. Innocens. In ij.noct.añ. Dilexit Andream

dñs,

dñs, in odorem suauitatis, hale. ℣s. Oẽs gentes plaudi 13. Aña. Dignum sibi dñs computauit martyrem, quem vocauit apostolum dum esset in mari, halleluia. ℣s. Exaudi Deus depre. 27. Aña. Christus me misit ad istam prouinciam, vbi non paruum populum acquisiui. ℣s. Exaudi deus orationẽ. 18. ℣. Cõstitues

Ex Sophronio, de passione sancti Andreæ apostoli per presbyteros & diaconos ecclesiarum Achaiæ scripta. Lectio quarta.

ANdreas Petri frater in bethsaida ortus Galilęæ vico, post passionem, & resurrectionem Christi in Scythia Europę, doctrinã euangelicam dissemínans, plurimis editis miraculis, multos ad verum Dei cultũ perduxit. In græciam deinde venit vbi multis ad Christi fidem conuersis, Egeam proconsulem ad patras vrbem prædicationibus suis obsistentem, Christianosq; dijs sacrificare cogentem, liberrime cœpit increpare, ꝙ qui iudex hominũ haberi vellet, Christum Deum atq; omnium iudicem, à dæmonibus illusus non agnosceret. ℟. Doctor bonus, & amicus Dei Andreas, ducitur ad crucem, aspiciens à longe vidit crucem salue crux, Suscipe discipulum eius, qui pependit in te magister meus Christus. ℣. Salue crux, quę in corpore Christi dedicata es, & ex membris eius tanquã margaritis ornata. Suscipe discipulum.

Lectio quinta.

AEgeas vero ira succensus monuit vt desineret Christum iactare: cui similia nihil profuissent, quo minus à iudæis crucifigeretur. Cũque apostolus multa in laudẽ Christi, pro genere humano crucifixi, diceret: à procõsule vanis & impijs verbis interpellatur, atq; in carcerẽ trudi iubetur. Inde paulo post ad tribunal ductus, cum in proposito constantissime perseueraret, & crucis mysteriũ maxime extolleret, ac suã Egeę impietatem libera voce exprobraret: tolli in crucẽ iussus est, vt Christi à se pdicati mortẽ imitaretur. ℟. O, bona crux, quę decorẽ & pulchritudinẽ de mẽbris dñi suscepisti: accipe me ab hoĩbus, & redde me magistro meo, Vt per te me suscipiat: qui per te me redemit. ℣. Securus & gaudens venio ad te: ita & tu exultans suscipias me. Vt per. Lectio vi.

FActo autẽ populi in Egeam irati cõcursu, suppliciũ euasisset apostolus, nisi idẽ ipse animos populariũ cõpescuisset, rogans ne se desideratissimo martyrio fraudarẽt. Ductus ergo ad locũ martyrij, cum multa prius in laudem crucis exclamãdo dixisset, cruci affigitur atq; ita Christũ imitatus est, nisi ꝙ neq; manus neq; pedes eius clauis sunt affixi, sed fune tãtum ligati, vt diuitiꝰ desiderata morte crucia

retur.

retur. ℟. Salue crux, q̄ in corpore Christi dedicata es: & ex membris ei⁹ tanq̄ margaritis ornata, Suscipe discipulū eius, q̄ pependit in te. ℣. O bona crux diu desiderata, & iam concupiscenti animo præparata. Suscipe. Gloria pñi. Suscipe. In iij. noct. aña. Vidēs Andreas crucē, cum gaudio dicebat: quia amator tuus semper fui & desideraui amplecti te, o bona crux. ps. Confitebimur. 23. Aña. Recipe me ab hominibus, & redde me magistro meo: vt per te me recipiat, qui per te me redemit. ps. Dñs regnauit exul. 30. Aña. Biduo viuens, pēdebat in cruce pro Christi nomine beatus Andreas, & docebat populum. ps. Dñs reg. irasc. 31. ℣. Nimis honorati sūt.

Secundum Matthæum. Leō vij.

ca. 4. IN illo tempore. Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ vidit duos fratres: Simonem qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare. Erāt enim piscatores. Et rel.

Homilia beati Gregorij Papæ.

Hom 5. Audistis fratres carissimi, quia ad vnius iussionis vocem: Petrus & Andreas relictis retibus, secuti sunt redemptorē. Nulla vero, hunc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio æternæ retributionis audierant: & tamen ad vnū dñi præceptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos eius miracula videmus, quot flagellis atterimur, quantis minarū asperitatibus deterremur: & tñ vocantem sequi contemnimus. ℟. Expandi man⁹ meas tota die in Cruce ad populū non credentē, sed contradicentē mihi: Qui ambulant viam non bonā, sed post peccata sua. ℣. Exaltare qui iudicas terram: redde retributionē superbis. Qui ambu. Leō viij.

QVid ergo fratres carissimi, quid in eius iudicio dicturi sumus, qui ab amore præsentis sæculi, nec præceptis flectimur: nec verberibus emendamur: Sed fortassis, aliquis tacitis secum cogitationibus dicat. Ad vocem dominicā vterq; iste piscator, quid & quantū dimisit: qui pene nihil habuerit? Sed hac in re fratres carissimi affectum debemus potius pensare quam censum. Multum reliquit: qui sibi nihil retinuit. Multum reliquit: qui quātumlibet parum, totum deseruit. ℟. Dilexit Andreā dominus in odorem suauitatis, dum penderet in Cruce dignum sibi computauit martyrem, quem vocauit apostolum, dum esset in mari. Et ideo amicus Dei appellatus est. ℣. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit: sanctitate aūt & gratia plenus. Et. Lctō ix.

NEmo igitur, etiā cū quosdā conspicit multa reliquisse: apud semetipsum dicat. Imitari mūdi huius cōtēptores volo: sed quod relinquā non habeo.

Multa frēs relinquitis: si desiderij carnis renunciatis. Exteriora enim nr̄a dn̄o quantūlibet parua sufficiunt. Cor nanque & nō substātiam pensat: nec perpēdit quantū in eius sacrificiū, sed ex quanto proferatur. Regnū Dei tantū valet: quantum habes. ℟. Videns crucem Andreas exclamauit dicēs, O crux inenarrabilis, o crux inæstimabilis, o crux quę p totū mundū fulges. Non me dimittas errantem, sicut ouē non habentē pastorē. ℣. Biduo viuens, pendebat in cruce pro Christi nomine beat' Andreas, & docebat populum & dicebat. O crux. Gloria. Non me di. ℣. Dilexit Andream dominus. ℟. In odorē suauitatis. In laud. añ.

Salue crux preciosa, suscipe discipulū eius, qui pependit in te magister meus Christus.

Añ. Beat' Andreas orabat dicēs dn̄e rex ęternæ gloriæ, suscipe me pendentē in patibulo. Añā. Andreas Christi famulus, dign' Dei apostolus, germanus, Petri, & in passione socius. Añā. Maximilla Christo amabilis tulit corpus apostoli, optimo loco cum aromatibus sepeliuit. Añā. Qui persequebantur iustū, demersisti eos dn̄e in profundū, & in ligno crucis dux iusti fuisti. Ad Bn̄s Añ. Concede nobis hominem iustum, redde nobis hominem sanctum, ne interficias hominē. Deo carum, iustum, mansuetum, & pium. Oratio.

B.S.D.

Maiestatem tuam dn̄e suppliciter exoramus, vt sicut ecclesiæ tuę beatus Andreas apostolus extitit prædicator, & rector, ita apud te sit pro nobis perpetu' intercessor. Per domi. Ad vesperas super psalmos añā. Salue. ps. Dixit domin'. Cū cæteris de apostolis. Ad mag. Añā. Cū peruenisset beatus Andreas ad locū, vbi crux parata erat, exclamauit, & dixit, o bona crux diu desiderata, & iam concupiscenti animo pręparata, securus, & gaudens venio ad te, ita vt & tu exultās suscipias me discipulū eius, qui pependit in te. Quotidie vsque ad octa. diē, fiat memoria de sancto Andrea. In laudib' per añam. Bi duo. & ℣. Annunciauerunt. In vesperis p antiphonā. Btūs Andreas. & ℣. Dilexit Andream dn̄s. Oratio. Maiestatem tuam dn̄e suppliciter exoramus, vt sicut eccle.

¶ In festo sanctę Barbarę virginis, & martyris. Oratio. Die 4

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beatę Barbarę virginis, & martyris tuę festiuitate gaudemus, ita, piæ deuotionis erudiamur affectu. Per dominum. Ex veriori suę passionis narratione. Lectio quarta.

Beata virgo Barbara, Nicomediæ orta, ex patre Dioscoro, viro quidē nobili, sed pagano, ab ipso munita in turre eminenti ob suā nimiā pulchritudi-

tudinē custodienda recluditur. In qua & termas, vbi se virgo lauare posset, & duas tantum fenestras fieri iussit; beata vero Barbara patre statim à Cęsare vocato, in ipsis termis baptizata est. Et operarios induxit, vt tertiā fenestram adderent. Lectō v.

Patre autem redeunte, ac de fenestra tertia quęrente, respondit. virgo, tres esse personas, patrem, & filium, & spiritum sanctum, in vna deitatis substantia. At vero pater nō solū suę impietatis stimulis, sed etiā maximo Cęsaris timore adductus, qui Christi fidem immaniter persequebatur, filiam nititur ad idololatriā reuocare. Cūque id consequi minis aut blanditijs non posset, eā diro carceri recludi iussit, ac sic etiā immobilē persistentē castigandā prǽsidi, infidelitatis suę furore ebrius pſentauit. Lcō vj.

Prǽses aūt eius miram pulchritudinem contemplatus, e duobus inquit, vnū eligere te oportet, aut tuę misertam pulchritudinis, deorum nostrorum debito cultui cōsentire, aut acerrimis ac diris supplicijs cruciari. Virgo ad hęc respondit, Ego dn̄m meum Iesum Christum qui fecit cœlum & terram, mare, & omnia quę in eis sunt, colo. Ipsique quotidie sacrificare non cesso. De dęmonibus tuis dicit propheta, quia os habent & non loquentur. oculos habent & non videbunt. Ad hęc prǽses fecit eam taurinis neruis ad magnam sanguinis effusionem toto corpore laniati: Lectio vij.

Cumq; nec sic vllatenus moueretur, eam in carcerem recludi iussit: vbi circa mediam noctem sanata est. Mane autem videns eam prǽses sanatam, vide (inquit) quomodo te diligunt dij, qui plagas tuas penitus sanauerunt. Tunc virgo subridēs. Et quomodo (inquit) cum sint cęci, surdi, & muti, sibique ipsis esse auxilio non possint, curare mea vulnera potuerunt? Non ipsi igitur sed domin9 me9 Iesus Christus, mihi quam cernis restituit sanitatem. Lectio viij.

Ob hęc furibundus prǽses iussit ad eius latera ardētes lampades applicari, deinde malleo caput eius contundi; Post hęc mamillas à suo pectore abscindi, at demum per totā regionem nudam circunduci, & durissime flagellari. Cūq; ad suas preces stola candida ab angelo cooperta, in omnibus tormentis immobilis permaneret, prǽcepit eam pręses gladio decollari. Lcō ix.

Tunc pater insanus nondum propriǽ filię sanguine satiatus, eam à prǽside impetrauit suis proprijs manibus obtruncandam. Quod ipsa exultanti animo accipiens. ad locum destinatum immenso cum gaudio festinabat. Quò cum peruenisset, fusis ad Deum deuotis precibus, ac genibus flexis, à crudeli patre

tre gladio percussa, suum martyrium feliciter consummauit.

6. die ¶ In festo sancti Nico. epi & cōfes. ad vespe. sup psalmos. añ. Amicus Dei Nicolaus, pontificali decoratus infula, omnibus se amabilē exhibuit, ℞. Ex eius tumba. ix. Ad Magnifi. añ. O pastor æterne, o clemens & bone custos, qui dum deuoti gregis preces attenderes, voce lapsa de cœlo præsuli sanctissimo, dignū episcopatu, Nicolaū ostendisti tuum famulum. Oratio.

Deus qui beatum Nicolaum pontificem tuū innumeris decorasti miraculis, tribue nobis q̄s, vt eius meritis, & precibus à gehennæ incendijs liberemur. Per. Ad matu. Inuit. Adoremus regem sęculorum. In quo viuit Nicola⁹ honor sacerdotum. ps. Venite. In j. noct. añ. Nobilissimis siquidē natalibus ortus, velut lucifer. Nicola⁹ emicuit. ps. Beatus vir. Aña. Postq̄ domi puerilem decurrit ętatem, cunctis mūdi hui⁹ spretis oblectationibus, Christi se iugo subijciens documentis sanctis suū prębuit auditū. ps. Quare fremuerunt. Aña. Pudore bono repletus dei famulus, sumptibus datis, stupri nefas ꝓhibuit. ps. Dñe qd. ℣. Amauit eū dñs. L. j.

Prouer. 3. Fili mi ne obliuiscaris legis meæ, & præcepta mea cor tuum custodiat. Longitudinem enim dierū, & annos vitæ & pacem apponent tibi. Misericordia, & veritas, te non deserant. Circunda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui, & inuenies gratiam, & disciplinam bonam coram Deo & hominibus. Habe fiduciam in dño ex toto corde tuo, & ne innitaris prudentiæ tuæ. In omnibus vijs tuis cogita illum, & ipse diriget gressus tuos. ℞. Confessor Dei Nicolaus nobilis progenie, sed nobilior moribus, ab ipso puerili ęuo secutus dominum, Meruit diuina reuelatione ad summum prouehi sacerdotium. ℣. Erat enim valde compatiens, & super afflictos pia gestans viscera. Meruit diuina. Lectio ij.

Ne sis sapiens apud temetipsum. Time Deum, & recede à malo. Sanitas quippe erit vmbilico tuo, & irrigatio ossiū tuorum. Honora Deum, de tua substantia, & de primitijs omnium frugum tuarū da pauperibus, & implebunt horrea tua saturitate, & vino torcularia redundabunt. Disciplinam dñi fili mi ne abijcias, nec deficias cum ab eo corriperis. Quem enim diligit dñs corripit, & quasi pater in filio complacet sibi. ℞. Operibus sanctis Nicolaus humiliter insistens reuelatione diuina prouectus est. Ad summum sacerdotij gradum. ℣. Voce quippe de cœlo lapsa cuidam insinuatur pręsuli dignum episcopatu Nicolaum. Ad summum. Lcō iij.

Beatus homo qui inuenit sapientiam, & qui affluit prudentia. Melior est acquisitio eius negociatione auri, & argēti, primi & purissimi fructus eius. Preciosior est cunctis opibus sapientia, & omnia quæ desiderantur: huic nō valent comparari. Longitudo dierum in dextera eius, & in sinistra illius diuitię, & gloria. Viæ eius, viæ pulchræ, & oēs semitę eius pacificę. Lignū vitæ est his, qui apprehenderint eam, & qui tenuerint eam beati. ℟. Quadam die tempestate sęuissima quassati nautę, ceperunt sanctū inuocare Nicolaum. Et statim cessauit tempestas. ℣. Mox illis clamantibus, apparuit quidam dicens eis, ecce adsum, quid vocastis me? Et statim. Gloria. Et statim. In ij. noctur. aū. Auro virginum incestus, auro patris earum inopiā, auro prorsus vtrorunque detestabilem infamiam, Dei seruus ademit Nicolaus. ps. Cum inuocarem. Antiph. Innocenter iura puerilia transcendēs, euāgelicę institutionis discipulus effectus est. ps. Verba mea. Aū. Gloriam mūdi spreuit cum suis oblectationibus, & ideo meruit prouehi ad summum sacerdotij gradum. ps. Domine dominus noster quam admi.

Ex vita sancti Nicolai e græco in latinum versa à Leonardo Iustiniano veneto. Lectio quarta.

Beatus Nicolaus in patera cilicię vrbe, ex illustribus parentibus originem clarā duxit. Qui cū illum in primęuo ętatis suę flore à dño impetrassent, perpetuo deinceps continenter vixerūt. Hic ab vberibus adhuc pendens. iiij. & vj. feria semel tātum lac sugens, toto diei reliquo ieiunabat. Factus autem iuuenis, omnem illius ętatis lasciuiā declinans, sedulo ac deuote ecclesiā frequentabat, & quod ibi de sacris literis audire poterat, sui pectoris armariolo reconde bat. ℟. Audiēs Christi cōfessor, triū iuuenū innocentū necem, præcucurrit quātocyus ad locū in quo fuerāt plectendi. Et liberauit eos. ℣. Statimque solutos à vinculis, vsq; ad pretoriū consulis, secum adduxit. Et. Lcō v.

Utroq; autē parentē orbatus, cum audiret quendam suum conciuem ad tantā inopiā deueuisse, vt de prostituendis trib⁹ suis filiabus cogitaret, magnam tribus vicibus auri quantitatem, tam pro filiarū dotibus, q̄ pro sui subsentatione sufficiētē, clam in illius domum per fenestram proiecit, & cum tertio auri sonitu excitatus homo, e domo prosiliens Nicolaum inter vmbras agnosceret, seque pedes ei⁹ osculatur⁹, in terra cum lachrymis præ magno gaudio volutaret, non solū hoc sanctus prohibuit, sed ne se eius facti dū ipse viueret authorē, indicaret, magnis ab eo precibus impetrauit. ℟. Qui cū audissent sancti

Niculai nomen, statim expādūt manus vtrasq; ad cœlum: Saluatoris laudantes clementiam. ℣. Clara quippe voce coram omnibus, dignum referebant illum dei famulū. Saluatoris. Lcō vi.

DEfuncto denique Mireę ciuitatis epo, diuina reuelatione summo omniū consensu (quanq̄ multū renitens) eps ordinatur. At pontificali cathedra sublimat⁹ virtutib⁹ cūctis, tanq̄ lucerna sup cādelabrum ecclesię posita, vndique radiabat. Semel edebat quotidie, & vesperi quidē, quo publicis negocijs diem commodius impenderet. ℟. Beatus Nicolaus iā triūpho potitus, nouit suis famulis prębere cœlestia commoda, q toto corde poscunt eius largitiones. Illi nimirū tota nos deuotione oportet committere. ℣. Vt apud Christum, eius patrocinijs adiuuemur semper. Illi. Gloria. Illi. In iij. noct. Aña. Pōtifices almi diuina reuelatione lętificati, Nicolaum pręsulē deuotissime consecrauerunt. ps. Dñe qs habi. Ana. Sanctus quidem triticum, quod à nautis postulauerat acceptum, & sagacitate distribuere, & augeri, precibus impetrauit. ps. Dñe in virtute. Ana. Muneribus datis, neci sunt iuuenes innocentes addicti, quibus domini seruus, fuit vitę pręsidio festinanter. ps. Domini est terra. Lectio vij

CIbus autem eiusmodi erat qui ad abstinentiam potius, quam ad saturitatem inuitaret: carnes ab ineunte ętate, ita dimisit, vt illas nunquam resumpserit. Non plus vno ferculo cœnauit vnquam, nisi hospitum gratia. Nunquam sine sacrorum librorum lectione cœnabat. ℟. Summe dei confessor Nicolae, te venerantes protegę, Nanque credimus tuis precibus nos posse saluari. ℣. Qui tres pueros mor ti addictos, illęsos abire fecisti, tuis laudibus instantem conserua plebem. Nanque credimus tu i precibus. Lectio octaua.

MIraculorum etiā frequentia ita diuina ei fauente gratia, coruscabat, vt quilibet oppressi, eum in suis angustijs inuocantes: Dei manum continuo sibi adesse pręsentirent. Niceno concilio primo, aduersus Arrium congregato interfuit. Qui non minor doctrina, quam vita neq; sermone maior quam opere: in refellendis fallacijs Arrianis iudicatus est. Nec disputationibus tantum ac lingua: sed multo maxime supplicationib⁹, & assiduis ad Deum precibus, contra Arrianos pugnauit. ℟. Seruus Dei Nicolaus auri pondo trium virginum redemit pudorem. Earumque patris impudicam remenso auro fugauit inopiam. ℣. Affluens itaque misericordiæ visceribus metallo duplicato propulsauit earum infamiam. Earumque. Lectio nona.

VErum cum aliquot annis post reditũ,e concilio vltimus ei dies immineret: leui decumbens ęgritudine, vidit ad se venientes Angelos. Itaq; oculis in cœlũ erectis, lęto vultu cępit psalmũ, In te dñe speraui. Et cũ ad versum, In manus tuas peruenisset, per manus sanctorum Angelorũ, beatum spm̃ Deo reddidit. Corpore vero illi⁹ ĩ ipsa sua ciuitate sepulto, cœpit ex eius tumba oleũ emanare: quo liniti infirmi, ab oĩ ægritudine sanabãt. ℞. Ex eius tumba marmorea, sacrũ resudat oleũ, quo liniti sanantur cœci. Surdis auditus reddit. Et debilis quisque sospes regreditur. ℣. Cateruatim ruunt populi, cernere cupiẽtes, quę per eũ fiunt mirabilia. Surdis. Gl̃ia. Et debilis. In lau. Añ. Beatus Nicolaus adhuc puerulus, multo ieiunio macerabat corpus. Añ. Ecclesiæ sanctę frequentãs limina, sacra pectori condebat mãdata. Aña. Iuste & sancte viuendo, ad honorẽ sacerdotij meruit ꝓmoueri diuinitus. Aña. Amicus Dei Nicolaus pontificali decorat⁹ infula, omnibus se amabilẽ exhibuit. Añ. O per omnia laudabilẽ virum, cuius meritis ab omni clade liberantur, qui ex toto corde quęrũt illũ. Ad Bñs. añ. Copiosę charitatis Nicolae pontifex, qui cũ Deo gloriaris ĩ cœli palatio: condescende supplicantis ad te suspirantibus, vt exutus graui carne perfrahas ad superos.

¶In ordinatione beati Ambrosij episcopi & ꝯfessoris. Ad mag. Antiphona. Confessor. Oratio. dic 7.

DEus mundi actor & cõditor, qui hodiernę festiuitatis diem beati Ambrosij sacerdotij electione consecrasti, præsta populo tuo, vt cui⁹ annua celebritate deuotis resultat obsequijs: eius suffragijs tuę pietatis consequatur auxilium. Per. Memo. de bea. Nicol. per añam. O Christi pietas oĩ prosequenda laude, quę sui famuli Nicolai merita lõge lateq; declarat, nam ex tumba eius oleum manat, cunctosq; languidos sanat. Memo. de scõ Andrea p̃ Añam. Ambulans. ℣. Dilexit. Oratio. PRotegat nos domine sæpius beati Adreę Apostoli tui repetita solennitas, vt cuius patrocinia sine intermissione recolimus, perpetuam defensionem sentiamus. Per. Lectio j.

FIdelis sermo. Siquis episcopatũ desiderat, bonum opus desiderat. Oportet enim episcopũ irreprehensibilem esse: vnius vxoris virum, sobrium, ornatũ, prudentem, pudicum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modũ est, non litigiosum, non cupidum, suæ domui bene prępositum: filios habentem subditos cum omni castitate. Si quis autem domui suæ pręesse nescit j. ti. 3

scit; quomodo ecclesiç Dei diligentiam habebit? Non neophitum, ne in superbiam elatus in iudiciū incidat diaboli. Lect. ii.
Oportet autē, & illum testimonium habere bonum ab his, qui foris sunt, vt nō in opprobrium incidat, & in laqueum diaboli. Diaconus similiter pudicos non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes, habentes ministerium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primum, & sic ministrent nullum crimen habētes. Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in oībus. Diacones sint vni⁹ vxoris viri: qui filijs suis bene prçsint & suis domibus. Qui enī bene ministrauerint, gradum bonū sibi acquirent, & multā fiduciā ī fide quç est in Christo Iesu. Lect. iij.
Hçc tibi scribo fili Timothee: sperans me venire ad te cito. Si autē tardauero, vt scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quç est ecclesia Dei viui: columna, & firmamētum veritatis. Et manifeste magnū est pietatis sacramentū, qđ manifestatū est in carne, iustificatū est in spū, apparuit angelis, prędicatū est gentibus, creditū est in mundo, & assumptum est in gloria.
Ex Paulino Nolanç vrbis epo in vita beati Ambrosij. Lect. iiij.
Posito ī administratione prçfecturæ galliarum patre suo Ambrosio, nat⁹ est Ambrosius. Qui infans cum ī area prætorij in cunis positus dormiret, aperto ore: subito examen apum adueniens, faciem eius atq; ora ꝯpleuit: ita vt ingrediendi in os egrediendique frequentarent vices. Quod videns pater, qui tunc cū mre & filia deambulabat, ne abigerentur prohibens, quo fine illud miraculū clauderet, expectabat. At illæ aliquādiu euolantes: in tātā altitudinē subleuatæ sunt: vt humanis oculis minime viderent. Quo pfecto, territus pr, ait. Si vixerit infantulus iste, aliquid magni erit. Lect. v.
Postq̄ adultus liberalibus disciplinis plenissime imbutus, ex vrbe egressus est: ꝓfectusq; in auditoriū præfecturæ prætorij: ita splēdide causas perorauit, vt exigeretā viro illustri Probo, tunc præfecto prætorij, ad consiliū tribuendū. Post qđ consularitatis suscepit insignia: & vt regeret Liguriā Aemiliāq;, prouincias, Mediolanum venit. Per idē tempus, mortuo Auxentio Arrianæ perfidiæ episcopo: cum populus ad seditionē surgeret in petēdo successore, illius sedandæ cura Ambrosius solicitus, ecclesiam protinus ingressus est. Lect. vj.
Cum itaq; plebē ibidē alloqueretur, subito vox fertur infantis in populo sonuisse, Ambrosium episcopū. Ad cui⁹ vocis sonitū, totius populi ora conuersa sunt acclamantis, Ambrosiū episcopum. Et ita q̄ ante turbulentissime

me diffidebant, quia & Adriani sibi, & catholici sibi episcopum, cupiebant, superatis alterutris, repente in hunc vnum, mirabili & incredibili concordia consenserunt. Quo ille comperto, egressus ecclesia: tribunal sibi parari fecit, & contra consuetudinem suã, tormenta personis adhiberi iussit. Quod cum faceret, populus nihilominus clamabat: peccatũ tuũ super nos. Lect. vij.

TVnc ille turbatus, reuertens domũ philosophiam profiteri voluit. Quod ne faceret, reuocatus est. Publicas ad se mulieres ingredi fecit ad hoc tantum, vt his visis, populi intentio reuocaret. At vero populus magis magisque clamabat: peccatum tuũ super nos. At ille cum videret nihil suam intentationẽ posse proficere: fugam parauit. Egressusq; noctis medio ciuitatem: cum Ticinum se pergere putaret: mane ad portam ciuitatis Mediolanensis, quæ Romana dicitur, inuenitur. Lectio viij

DUm ergo inuentus custodiret à populo, missa est relatio ad clementissimũ imperatorẽ Valẽtinianũ. Qui summo gaudio accepit, ꝙ iudices à se directi, ad sacerdotiũ peterent. Lętabat etiã Probus præfectus: qa verbũ suũ impleret in Ambrosio. Dixerat enim proficiscenti cũ mandata ab eodẽ darent: vt moris est. Vade, age, non vt iudex: sed vt eps. Pendente aũt relatione, iterum fugã arripuit. Sed à Leontio viro clarissimo, in cuius possessione latebat, proditus est. Lect. ix.

ADductus itaque Mediolanũ, cũ intelligeret erga se Dei voluntatẽ: nec se diutius posse resistere: postulauit se non nisi à catholico epo baptizari. Baptizat⁹ aũt, ferẽ oĩa officia ecclesiastica impleſſe, atque octauo die hoc est hodie, summa cũ gr̃a ac lętitia cunctorũ eps ordinatus est: præstante Christo dño nr̃o. Amen.

Cætera omnia fiant de cõmuni vnius confessoris. In laudi. post orationem beati Ambrosij: fiat memoria de octaua sancti Andreę per antiphonã. Cõcede. ℣. Annũciauerũt. Oro. Protegat.

¶ In festo sanctificationis beatæ Mariæ virgi. Omnia ꝓter lectiones de officio natiuitatis ipsius assumantur, mutato natiuitatis vocabulo in sctificationẽ. Le. j. Die 8

AB initio & ante sęcula creata sum, & vsq; ad futurũ seculũ nõ desinã & ĩ habitatione sancta corã ipso ministraui. Et sic in sion firmata sum: & in ciuitate sanctificata similiter requieui: & in Ierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: & in partes Dei mei hæreditas illi⁹: & in plenitudine sanctorũ detẽtio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano: & quasi cypressus in monte sion: quasi palma exaltata sum in cades: & quasi plãtatio rosę in hierico. Eccl. 24.

tico Quasi oliua speciosa in cā pis: & q̄si platan' exaltata sum iuxta aquam ī plateis. Lectio ij.

Sicut cynnamomū & balsamū aromatizās odorē dedi. Quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris: & quasi storax & galbanus & vngula & gutta. Quasi libanus non incisus vaporaui habitationē meam: & quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos: & rami mei honoris & gratię. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis & timoris & agnitionis & sanctæ spei. Lectio iij.

In me gratia omnis vitæ & veritatis: in me oīs spes vitę & virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis adimplemini. Spiritus enim meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel & fauum. Memoria mea in generatione sęculorum. Qui edūt me, adhuc esurient, & q̄ bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me nō confundet, & qui operant in me non peccabūt. Qui elucidāt me, vitam æternam habebunt.

Sermo Petri Damiani. Lect. iiij.

Solennitas hodierna beatissimæ & intemeratæ genitricis Dei, frēs carissimi, merito præcipuū, & singulare prebet omnibus gaudiū, quę totius extitit humanæ salutis exordiū. Sicut enim oīpotens deus, ineffabili prouidentiæ suæ ītuitu, antequā homo fieret, hominem periturum diabolica machinatione prçuidit, sic etiam redemptionis humanę consiliū, ante sęcula in immensę pietatis suæ visceribus habuit. Et non solū qualiter redimeret, modum, & ordinem in profundissima sapientiæ suę natione cōstituit: verum etiā quando redimeret, certum temporis articulum præfiniuit. Lectio v.

Sicut ergo impossibile erat, vt humani generis redemptio fieret, nisi Dei filius de virgine nasceretur, ita etiā necessariū fuerat vt virgo, ex qua verbū fieret nasceret. Oportebat q̄ppe prius ędificari domū, in qua descendens cœlestis rex habere dignaretur hospitiū. Illam videlicet, de qua per Salomonem dicitur. Sapiētia ędificauit sibi domum: excidit columnas septē. Lect. vj.

Septem nāq; virginalis hæc domus columnis suffulta extit: quia venerabilis mater dn̄i, septem sancti spūs donis id est sapientię, & intellectus, consilij, & fortitudinis, scientiæ, & pietatis atque timoris dn̄i, ditata fuit. Quā vtiq; æterna sapiētia, quœ attingit à fine vsq; ad finē fortiter, & disponit oīa suauiter talē cōstruxit: quæ digna fieret illū suscipere: & de intemeratæ carnis visceribꝰ procreare. Lect. vij.

Necesse erat prius erigi thalamum qui venientem ad nuptias

nuptias sanctæ ecclesiæ suscipe-ret sponsum. Cui dauid exultás in spiritu: epythalamium canit dicens. Tanq̃ sponsus, dominus procedens de thalamo suo. Merito ergo hodie profusis gaudijs totus vbiq; terrarũ mundus exultat, merito vniuersa sancta ecclesia pro sponsi sui genitrice laudes alternat. Lcõ viij.
Exultemus igitur dilectissimi in hac die, in quo dum beatissimæ virginis præuenimus ortũ, cunctarum etiã noui testamenti festiuiatum celebremus initium Exultem⁹ in qua in hac die præcipua, & totis visceribus in dño delectemur, in qua dum redemptoris nostri recolimus matrem, reliquarum festiuitatum celebramus originẽ. Quę enim cunctis solennitatibus est antiquior tempore: nequaquam esse debet inferior dignitate. Lctõ.ix.
Si enim Salomon cũ israelitico populo, in dedicatione templi ex lapidibus facti, tam copiosum & magnificũ sacrificiũ solenniter celebrauit, qualẽ quãtũque gaudiũ beatæ Mariæ pręsens solẽnitas populo. Christiano debet afferre, in cui⁹ vtero velut re vera sacratissimũ templũ, deus ipse descẽdẽs, & humanã naturam ex ea suscipere, & cũ hominibus dignat⁹ est visibiliter habitare.

dìe 11.

Sctĩ Damasi Papę. Or. D A q̃s omnipotens de⁹, vt beati Damasi confessoris tui atq; pontificis veneranda solennitas: & deuotionem nobis augeat & salutem. Per dominũ. Ex vitis pontificum Romanorum. Lcõ.iij.

DAmasus papa natione Hispanus, qui Iuliani imperatoris tempore ecclesię præfuit, in publico cõcilio adulterij causam dixit, & innocens à quadraginta quatuor epis absolutus est Concordio atque Calixto diaconis, falsis accusatoribus damnatis. Hic instituit vt psalmi in ecclesia alternatim canerent, & in fine cuiusq; diceretur Gloria prĩ, & filio, & spiri. vtq; in principio missę cõfessio diceretur: Sicut & hodie fit. Ocio quoque literario maxime delectatus, res gestas oĩum superiorum põtificũ libro ad sctũ Hieronymum misso memoriæ prodidit. Morit' autẽ prope octogenarius, & sepelitur via Ardeatina cum matre & sorore, in Basilica quã ipse condiderat.
¶ Sãctæ Luciæ virginis & martyris, Ad vesper. super psal. aña. Veniẽte sponso. de cõmuni. ℟. Rogaui dñm. ix. Hym. de cõi. Ad mag. Aña. In tua patientia possedisti aĩam tuã Lucia spõsa Christi: odisti quę ĩ mũdo sunt, & coruscas cum angelis, sanguine ꝓprio inimicũ vicisti. Oro. die 13.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beatæ Luciæ virginis & martyris tuæ festiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per.

Ad matut.anę & responsoria oĩa (præter nonum (de cõi. Lctõ j.

j.cor. 7 DE virginibus autem præceptum dñi nõ habeo: consilium autẽ do tanquã misericordiã consecutus à Deo: vt sim fidelis: Existimo enim hoc bonum esse propter instantem necessitatem: qm̃ bonum est homini sic esse. Alligat' es vxori? noli quærere solutionẽ. Solut' es ab vxore? noli quęrere vxorem. Si autẽ acceperis vxorẽ: non peccasti: & si nupserit virgo non peccauit. Tribulationem tamen carnis habebũt huiusmodi. Lectio ii.

Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico fratres. Tempus breue est. Reliquum est: vt & qui habent vxores tanquam non habentes sint: & qui flent: tanquã non flentes: & qui gaudent: tanquam non gaudentes: & qui emunt tanquam non possidentes: & qui vtuntur hoc mundo: tanq̃ non vtantur. Preterit enim figura huius mũdi. Lectio iii.

Volo autem vos sine solicitudine esse. Qui sine vxore est: solicitus est quę dñi sunt, quomodo placeat Deo. Qui autẽ cũ vxore est: solicitus est quę sunt mundi, quomodo placeat vxori, & diuisus est. Mulier innupta, & virgo cogitat quæ dñi sunt, vt sit sctã corpore, & spiritu. Quę aũt nupta est, cogitat quę sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad vtilitatem vestram dico, nõ vt laqueum vobis inijciam, sed ad id quod honestum est: & quod facultaem præbeat, sine impedimento dñm obsecrandi.

Ex eius martyrio, quod communiter in ecclesia legit. Lctõ iiij.

LVcia virgo Siracusana nobilis generis, & egregiæ ab infantia pietatis, cũ matre Euticia (quæ fluxũ sanguinis patiebatur) religionis gratia Cathaniam peruenit, vbi sanctæ Agathę corp' magna Siculorũ veneratione colitur, Prostrata igitur ante sepulchrũ pro matris incolumitate impetranda, vidit beatam Agatham in medio Angelorum gẽmis ornatam dicentem sibi. Soror mea Lucia, qd à me petis quod ipsa præstare potes? Nam fides tua matri subuenit, Et sicut Cathania per me, ita & Siracusa per te honorabitur, à domino Iesu Christo. Lectio v.

Tũc Lucia expergefacta, & matrem sanatã inueniens, eam multis precibus exorat, vt facultates, quàs sibi dare constituerat nomine dotis, cũ se cuidã inueni despondisset, sibi suo arbitratu, pro Christo dispẽsandas traderet. Siracusas igitur rediens, omnes suas facultates vendidit & pecunias pauperibus distribuit: sicque quicqd habuit Deo viuo sacrificauit. Lectio sexta.

Id postquam sponsus eius resciuit, factum ęgerrime ferens, ad Vrbis præfectum Paschasium defert Luciam Christianã esse, ac superstitioni seruientem, bona

ſua diſſipaſſe. Cum igitur Paſcha ſius eam corripiens, ad ſacrificia dęmonum inuitaret, reſpondit: Ego per tres annos non ceſſaui ſacrificare Deo viuo quicquid habui: modo q̃a nihil ſupereſt, me ipſam offero, Faciat quod voluerit de hoſtia ſua. Lctõ vij.

TVnc præfectus, iſta (inquit) Chriſtiano homini inculcãda ſunt, mihi aũt q principũ decreta cuſtodio, hæc fruſtra ꝓſequeris? Reſpondit virgo. Tu principũ leges attendis: ego Dei leges attẽdo. Tu illos times, ego Deũ. Tu illis placere deſideras, ego Deo. Tu igitur fac quod tibi neceſſe eſt: ipſe agam quod mihi vtile cognoſco. Tum Paſchaſius Ceſſabunt verba, cũ peruentum fuerit ad verbera. Cui Lucia, ancilla (inq̃t) ſum Chriſti, ſpiritus ſanctus loquit in nobis, & ideo ceſſare non poterunt. Lctõ viij.

Paſchaſius ĩtulit, In te igitur eſt ſpiritus ſanctus? Cui Lucia, apoſtolus habet, quod caſte viuẽtes, templum ſunt Dei, & ſpiritus ſanctus habitat in illis. At Paſchaſius, Ego faciam te ad lupanar duci, vt ita ſpiritus ſanctus à te recedat. Virgo reſpondit, ſi me inuitam violari feceris, caſtitas mihi duplicabitur ad coronam. Id cum facere voluiſſet, tanto pondere fixit eam ſpiritus ſanctus, vt multis hominibus cum funibus, ac pluribus iugis boum additis, nunquã à loco dimouere poſſet. Nulla deniq; ratione, non verbis, ac minis, non igne, ac alijs tormentis adhibitis, potuit eam à vera pietate ad idolorum cultum auertere. Cunque propterea mirum in modum torqueretur, iuſſerunt eius amici Lucię guttur gladio transfigi. Lectio ix.

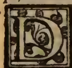
Sed hoc vulnere accepto, virgo non ante amiſit vocem, nec ſpiritum emiſit, q̃ ſacra myſteria de manibus ſacerdotũ perciperet, ac diuinit⁹ aliqua futura prædiceret: Et in his eccleſię tranquillitatem futurã poſt Maximini, & Diocletiani tempora, in quibus paſſa eſt. Eius corpus Siracuſis cõditum eſt, & longo poſt tempore conſtantinopolim, & hinc poſtremo Venetias tranſlatum. ℟. Rogaui dñm meum Ieſum Chriſtũ, vt ignis iſte nõ dominetur mihi. Et impetraui à dño inducias martyrij mei. ℣. Vt credentibus timorem auferam paſſionis, & non credentibus vocem inſultationis. Et impet. Gloria. Et impe. In lau. aña.

ORante ſancta Lucia, apparuit ei btã Agatha: & conſolabatur ancillã Chriſti. Aña. Lucia virgo q̃d à me petis: quod ipſa poteris præſtare continuo matri tuæ. Aña. Per te Lucia virgo ciuitas ſyracuſana decorabitur à domino Ieſu Chriſto. Aña. Benedico te pater domini mei Ieſu Chriſti: quia per filium tuum, ignis extinctus eſt à latere meo. Aña. Soror mea

Lucia

Lucia virgo Deo deuota, quid a me petis, quod ipſa poteris præſtare continuo matri tuæ? Ad Bñs. Añ. Columna es immobilis Lucia ſponſa Chriſti: quia omnis plebs te expectat, vt accipias coronam regni, haleluiah. Ad Magnifi. Añ. Tanto pondere fixit eam ſpiritus ſanctus, vt virgo dñi immobilis permaneret.

Die ¶ Sctĩ Thome apĩi ad mag. aña.
21 O Thoma dydime qui Chriſtum meruiſti tangere: te precibus rogamus altiſonis, ſuccurre nobis miſeris: ne damnemur cum impijs in aduentu iudicis. Oratio.

A nobis quæſumus domine beati apoſtoli tui Thomę ſolennitatibus gloriari: vt eius ſemper & patrocinijs ſubleuemur, & fidem congrua deuotione ſectemur. Per dominum noſtrum. Lectio prima.

j.cor. 2. ET ego cum veniſſem ad vos fratres: veni non in ſublimitate ſermonis, aut ſapientię, annuncians vobis teſtimoniũ Chriſti. Non enim iudicaui me ſcire aliq̃d inter vos, niſi Ieſum Chriſtũ, & hunc crucifixum. Et ego in infirmitate, & timore & tremore multo fui apud vos, & ſermo meus, & prędicatio mea, non in perſuaſibilibus humanæ ſapientiæ verbis, ſed in oſtenſione ſpiritus & virtutis: vt fides veſtra non ſit in ſapientia hominum, ſed in virtute Dei. Lcõ ij.

Sapientiã autem loquimur inter perfectos. Sapientiam vero non huius ſeculi, neq; principũ huius ſęculi q̃ deſtruuntur: ſed loquimur Dei ſapientiã in myſterio quę abſcondita eſt: quam prædeſtinauit deus ante ſæcula in gloriã noſtram, quam nemo principũ huius ſæculi cognouit. Si enim cognouiſſent: nunquam dñm gloriæ crucifixiſſent: ſed ſicut ſcriptũ eſt, ꝙ oculus nõ vidit, nec auris audiuit: nec in cor hominis aſcenderũt: quę prępa rauit deus his qui diligũt illum: nobis autem reuelauit deus per ſpm̃ ſuum. Spũs enim oĩa ſcrutatur: etiam profunda Dei. Quis enim ſcit hoĩum quę ſunt hoĩs niſi ſpiritus hominis qui in ipſo eſt? Ita & quæ Dei ſunt nemo cognouit niſi ſpũs Dei. Lctõ iij.

Nos autem non ſpiritum huius mundi accepimus: ſed ſpiritum qui ex Deo eſt: vt ſciamus quæ à Deo donata ſunt nobis: q̃ & loquimur non in doctis humanæ ſapientiæ verbis: ſed in doctrina ſpũs: ſpiritualib⁹ ſpiritualia cõparantes. Animalis autem homo non percipit ea quę ſunt ſpiritus Dei. Stultitia enim eſt illi: & non põt intelligere: quia ſpiritualiter examinatur. Spiritualis autẽ iudicat omnia, & ipſe à nemine iudicatur: ſicut ſcriptũ eſt. Quis enim cognouit ſenſum domini? aut quis inſtruxit eum? Nos autẽ ſenſum Chriſti habemus.

Ex ſermone. Lectio quarta

THomæ apoſtolo, Chriſti à mor-

mortuis ſurrectionem non credenti : Chriſtus ipſe foribus clauſis ingreſſus ſeſe palpandum præbuit. Quo facto, non ſua tantum, ſed noſtra etiam fides ædificata eſt. Nobis enim & fidei veritas innotuit, probatione diſcipuli, & vtilitas commendatione domini. Nobis ſiquidem explorator ille tam curioſus, factus eſt teſtis fidelis, nosque illa reſpicit ſententia ſaluatoris, Beati qui non viderunt & crediderunt.

Lectio quinta.

Et propterea Thomas domiminum poſt reſurrectionem non vidiſſe dicitur, quia non erat cum alijs qñ venit Ieſus. Nos igitur ſectemur communem vitam, diligamus communem regulam, inſtituta communia, & maiorum æmulemur exempla. Non ſum ex his qui ſeparant ſemetipſos animales, ſpiritum nõ habentes, dominum non videntes.

Ex Sophronio & Iſidoro in libro de ortu, & vita. Lectio. vi.

Hic vero apoſtolus natione fui Galilæus. Qui ſicut nobis traditum eſt: Parthis, Medis, Perſis, Hircanis, Bactris prædicauit euangelium domini. Demum ab his qui euãgelicam veritatem oderant, primum eſt, candentibus laminis aduſtus, deinde in fornacem iniectus, poſtremo lanceis cõfoſſus, dormiuit in ciuitate calamina, quæ eſt Indiæ, ibique eſt ſepultus, xij. Calend. Ianuarij.

Secundum Ioannem.

Lectio ſeptima.

In illo tempore. Thomas vnus ex duodecim qui dicitur didimus: non erat cum eis, quando venit Ieſus. Et reliqua.

Homilia beati Gregorij Papę.

Iſte vnus diſcipulus defuit, reuerſus quod geſtum eſt audiuit: audita credere noluit. Venit iterum dominus, & nõ credenti diſcipulo latus palpandum prębuit, manus oſtendit, & oſtenſa ſuorum cicatrice vulnerum, infidelitatis illius vulnꝰ ſanauit. Quid fratres cariſſimi, quid inter hæc animaduertitis. Hoc non caſu ſed diuina diſpenſatione geſtum eſt.

Lectio octaua.

Egit nanq; miro modo diuina clementia, vt diſcipulus dubitans, dum in magiſtro ſuo vulnera palparet carnis, in nobis vulnera ſanaret infidelitatis. Plus enim nobis Thomę infidelitas ad fidem, quem fides credentium diſcipulorum profuit: quia dum ille ad fidem palpando reducitur, noſtra mens omni dubitatione poſt poſita, in fide ſolidatur.

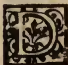
Lectio nona.

Sic quippe diſcipulum poſt reſurrectionem ſuam dubitare permiſit, nec tamen in dubitatione deſeruit, ſicut ante natiuitatem ſuam habere Mariam ſponſum voluit, qui tamen ad eius nuptias non peruenit. Nam ita factus eſt diſcipulus dubitans, & palpans, teſtis veræ reſurrectionis, ſicut ſponſus matris fuerat cuſtos integerrimæ virginitatis. Palpauit autem, & exclamauit. Dominus meus, & deus meus.

Ad Benedictus Antiphona. Quia vidiſti me Thoma credidiſti: beati, qui non viderũt & crediderunt, Haleluia. Memo. de aduentu p Añ. Nolite

lite timere, nisi festũ transferat. Ad mag.aña. In regeneratione. ¶Sancti Stephani prothomartyr. Ad memo.in die Nati.domini Aña.. Tu principatum tenes in choro martyrum, similis angelo, qui pro te lapidantibus Deum deprecatus es, beate Stephane intercede pro nobis ad dominum. Oratio.

Die 26

A nobis quęsumus domine imitari qđ colimus, vt discamus, & inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus, qui nouit etiam pro persecutoribus exorare: Dominum nostrum Iesum Christum. Quando prædicta oratio dicitur ad memoriam, & sequit' alia memoria immediate: finiatur sic. exorate Christũ dñm nostrum. Ad matuti.inui. Christum natum, qui beatum hodie coronauit Stephanum, Venite adoremus. ps. Venite. In j.noct. Aña. Beatus Stephanus iugi legis Dei meditatione roboratus, tanq̃ lignum fructiferum secus salutarium aquarum plantatũ decursus: fructum martyrij in tempore suo dedit primus. ps. Beatus vir. Añ. Constitutus à Deo prædicator pręceptorũ ei', in timore sctõ illi seruire studuit: officioq; fideliter peracto, in montem sanctum eius ascendere dign' fuit. ps. Quare fre. Aña. In tribulatione lapidũ se prementiũ positus, millia populi se circundantis non timuit: quia susceptorem suum Iesum, vt eum saluũ faceret, exurgere in cœlo vidit. ps. Domine quid. Lect.j.

IVstificati ergo ex fide pacem habeamus ad Deum per dñm nostrũ Iesum Christũ: per quem habemus accessum per fidem in gratiam istam: in qua stamus, & gloriamur in spe glorię filiorũ Dei. Nõ solum aũt: sed & gloriamur in tribulationibus: scientes ꝙ tribulatio patientiã operatur patientia autem probationem: probatio vero spẽ. Spes aũt non cõfundit: q̃a charitas Dei diffusa est in cordibus nostris: per spiritum sanctum qui datus est nobis. Vt quid enim Christus cum adhuc infirmi essemus secundũ tempus pro impijs mortuus est? Vix enim pro iusto quis moritur. Nã pro bono forsitan quis audeat mori. ℟. Stephanus autem plenus gratia & fortitudine: Faciebat prodigia & signa magna in populo. ℣. Cum esset plenus spiritu sancto beatus Stephanus. Faciebat. Lectio ij. Ro. 5

COmmendat autem charitatẽ suam deus in nobis: quoniam cũ adhuc peccatores essemus secundum tẽpus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. Si enim cũ inimici essemus recõciliati sumus Deo per mortem filij eius: multo magis reconciliati salui erimus

mus in vita ipsius. Non solũ autem: sed & gloriamur in Deo ꝑ dñm nostrum Iesum Christum: per quẽ nunc reconciliationem accepimus. ℟. Videbant omnes Stephanum qui erant in concilio. Et intuebantur vultũ eius tanq̃ vultum angeli stantis in ter illos. ℣. Stephanus plenus gratia & fortitudine faciebat prodigia, & signa magna in populo. Et intuebantur. Lect. iij.

PRopterea sicut per vnum hominem peccatum in hunc mundum intrauit: & per peccatũ mors, & ita in omnes homines mors pertransijt: in quo omnes peccauerunt. Vsque ad legẽ enim peccatum erat in mundo. Peccatum autẽ non imputabatur: cum lex non esset. Sed regnauit mors ab Adam vsque ad Moysen: etiam in eos qui non peccauerũt in similitudinẽ præuaricationis Adæ: qui est forma futuri. Sed non sicut delictum: ita & donum. Si enim vnius delicto multi mortui sunt: multo magis gratia Dei, & donum in gratia vnius hominis Iesu Christi in plures abundauit. ℟. Intuens in cælum beatus Stephanus, vidit gloriam Dei, & ait. Ecce video cœlos apertos, & filium hominis stantẽ A dextris virtutis Dei. ℣. Cum autẽ esset Stephanus plen⁹ spiritu sancto, intendens in cœlum, ait. Ecce video. Gloria patri. A dextris. In ij. noct. Aña. Lumine vultus tui dñe, insignitus prothomartyr, Stephan⁹, sacrificiũ iustitiæ seipsum tibi sacrificauit, ideoq; in lętitia cordis, in pace obdormiens requiescit. ps. Cum inuocarem. Aña. Benedictionis tuæ dñe munere iustificatus, & scuto tuæ protectionis in passionẽ munitus: nominis sui coronam Stephan⁹ à te percipere meruit. ps. Verba mea. Aña. O q̃ admirabile est nomen tuum domine deus noster, pro quo beatus Stephan⁹ passus, gloria & honore à te est coronatus, & super cæ los dono tuæ magnificẽtię exaltatus. ps. Domine dominus.

Sermo sancti Fulgẽtij. Lect. iiij.

HEri celebrauimus temporalem sempiterni regis natalem: hodie celebramus triumphalem militis passionem. Heri rex noster trabea carnis indut⁹, de aula vteri virginalis egrediẽs visitare dignatus est mũdũ, Hodie miles de tabernaculo corporis exiens, triumphator migrauit ad cælum. Ille sempiternæ deitatis maiestate seruata, serui le cinctorium carnis assumens, in huius sæculi campũ pugnaturus intrauit. Iste depositis corruptibilibus corporis indumentis, ad cœli palatium perreni ter regnaturus ascendit. ℟. Lapidabant Stephanum inuocantem & dicentem, domine Iesu Christe accipe spiritum meum, & ne statuas illis hoc peccatum. ℣. Positis autem genibus

beatus Stephanus orabat dicens. Ne. Lectio quinta.

INuictæ in Stephano veritatis insigne enituit: quæ nec frementium sęuitiam formidauit, nec lapidantium ictibus deuicta succubuit. Quod vero est tam insuperabile genus armorum, quo munitus sęuiētes argueret, lapidantes nō repercutiens, sed patiens, superaret, in sup & occisus, aulam regni cœlestis viuus, & coronatus intraret. Proculdubio munimine regio septus nullatenus est ab aduersarijs superatus. Charitas ergo, quæ de cęlo ad terrā deposuit Christū: ipsa Stephanum de terris eleuauit ad cœlū. Charitas, quæ præcessit in rege: ipsa subsequenter refulsit in milite. ℟. Impetum fecerunt vnanimiter in eum, & eiecerunt eum extra ciuitatem. Inuocantem, & dicentem: dñe accipe spiritū meum. ℣. Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus, & lapidabant Stephanū. Inuocentem. Lcō. v.

O Admiranda vbiq; potentia saluatoris, o prędicāda indesineuter gratia redemptoris, ostendit in matre virginitatis ętern ę miraculum: demonstrauit in martyre inuictæ charitatis indicium. Et sicut in matre dñi non potuit virginitas violari: sic in martyris mēte nō potuit Christi charitas: tanto sęuientiū agmine superari. Stephanus ergo, vt nominis sui coronam meruisset accipere: charitatem pro armis habebat, & p ipsam vbiq; vincebat. Per charitatem Dei sęuiētibus iudęis non cessit: p charitatem proximi pro lapidātib⁹ intercessit. ℟. Stephan⁹ seruus Dei quē lapidabant Iudęi, vidit cœlos apertos: vidit, & introiuit Btūs homo cui cœli patebāt. ℣. Cū igitur saxorū crepitātiū turbine quateretur: inter ęthereos aulę cœlestis sinus, diuina ei claritas fulsit. Beat⁹. Gloria. Beatus. In iij. noc. aña. In dño Deo suo, cōfisus, fortis athleta Stephanus lapidum fortiter sustinuit ictus: & idcirco ad montem virtutum transmigrauit victoriosus. ℣. In dño cōfi. Aña Sine macula beatus Stephanus ingressus est dñe in tabernaculū tuū: qa operatus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo. ps. Dñe qs habitabit. Aña Dñe virtus & lætitia rectorum: quoniā tu pręuenisti dilectum tibi Stephanum dono gratuitæ benedictionis: te primum secutus est in morte gloriosę passionis, vnde cū corona martyrij, dedisti vitā ei in sęculum sęculi. ps. Dñe in virtute.

I Secundū Matthæū. Lcō vij.
Nillo tempore. Dicebat Iesus c. 23.
turbis iudæorum; & principibus sacerdotum: Ecce ego mitto ad vos prophetas; & sapientes, & scribas, & ex illis occidetis, & crucifigetis, & ex eis flagellabitis in synagogis vestris. Et reli.

Et rel. Hom̃ beati Hiero. p̃sbyt.
Ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, & scribas. Obserua iuxta apostolũ scribentem ad Corinthios, varia esse dona discipulorum Christi, alios prophetas, qui ventura prædicant, alios sapiẽtes q̃ nouerint quando debeant proferre sermonem, alios scribas in lege doctissimos. Ex quibus lapidatus est Stephanus, Paulus occisus, Petrus crucifixus, flagellati ĩ actibus apostolorum discipuli, & persecuti sunt eos de ciuitate in ciuitatem, expellentes de iudęa, vt ad gentium populum transmigrarent. ℟. Impij super iustum iacturam fecerunt, vt eum morti traderẽt. At ille gaudens suscepit lapides, vt mereretur accipere coronam gloriæ. ℣. Continuerunt aures suas, & impetũ fecerunt vnanimiter in eum. At. Lectio viij.

Vt veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terrã, à sanguine Abel iusti, vsq; ad sanguinem Zachariç filij Barachię, quẽ occidistis inter tẽplum, & altare. De Abel nulla est ambiguitas: quin hic sit, quẽ Cain frater suus occiderit. Iustus autem non solum ex dñi nunc sententia sed etiam ex genesis testimonio cõprobatur: vbi accepta eius à Deo narrãtur munera. Quęrimus igitur quis sit iste Zacharias fili⁹ Barachiæ quia multos legim⁹ Zacharias. Alij. Zachariam filiũ Barachiæ dicunt qui in duodecim prophetis, vndecim⁹ est. Patrisque in co nomen consentit. Sed vbi occisus sit inter templum, & altare scriptura non loquitur, maximè cum temporibus eius, vix ruinę tẽpli fuerint. ℟. Patefactę sunt ianuę cœli Christi martyri beato Stephano, q̃ in numero martyrum inuentus est primus. Et ideo triumphat in cœlis coronatus. ℣. Mortem enim quam saluator dignatus est pro omnibus pati: hanc ille primus reddidit saluatori. Et ideo. Lectio ix.

Alij istum volunt esse Zachariam: qui occisus est à Ioas rege iudæ inter templum & altare: sicut regum narrat historia. Sed obseruandũ, quod ille Zacharias nõ fuerit fili⁹ Barachię: sed filius Ioiadę sacerdotis. Cũ ergo Zachariã teneamus, & occisionis consentit locus, quęrimus quare Barachię dicit filius, & nõ Ioiadę. Barachias in lingua nostra benedictus dñi dicitur, in quo sacerdotis Ioiadæ iustitia, hebręo nomine demonstratur. ℟. Sancte Dei preciose prothomartyr Stephane, q̃ virtute charitatis circunfultus vndique, dominum pro inimico exorasti populo: Funde preces pro deuoto tibi nunc collegio. ℣. Vt tuo propitiatus interuentu dominus nos purgatos à peccatis iungat cœli ciuibus. Funde preces pro deuo. Gloria. Pro.

In Laudibus. Antiphona.

LApidauerunt Stephanum, & ipse inuocabat dn̄m dicens: ne statuas illis hoc pct̄m. Aña. Lapides torrentis illi dulces fuerunt: ipsum sequuntur omnes animæ iustæ. Aña. Adhæsit anima mea post te: quia caro mea lapidata est pro te deus meus. Aña. Stephan⁹ vidit cœlos apertos: vidit, & introiuit, beatus homo cui cœli patebūt. Aña. Ecce video cœlos apertos, & Iesum stantē à dextris Dei. Capitulum.

Act. 6. STephanus plenus gratia & fortitudine: faciebat prodigia & signa magna in populo. Ad Bn̄s añ. Intuens in cœlū beatus Stephanus vidit gloriā Dei, & ait: ecce video cœlos apertos & filiū hominis stantē à dextris Dei. Oro. Da nobis quæsumus. Memoria de natiuit. Ad iij. Cap. Stephanus plenus. Ad vj. Cap.

Act. 7 CVm esset Stephanus plenus spū sācto: intendens in cœlum: vidit gloriam Dei, & Iesum stantē à dextris Dei. Ad ix. Cap.

ibidē POsitis autē genibus beatus Stephanus, clamauit voce magna dicēs: domine ne statuas illis hoc peccatum. Ad vesp. cap. Stephanus plenus. Ad mag. aña. O quā gloriosus est beatus Stephanus martyr & leuita: q ante apostolos regna cœlestia possidere meruit, & ad p̄ris dexteram

die. 27. filium videre. Memoria de scō Ioanne. Valde honorandus est beatus Ioannes, qui supra pectus dn̄i in cœna recubuit. Oratio.

EcClesiam tuam domine benignus illustra: vt beati Ioannis apostoli tui & euangelistę illuminata doctrinis, ad dona perueniat sempiterna. Memo. de nati. Ad matuti. Inuit. Adoremus regem apostolorum, qui priuilegio amoris Ioannem dilexit apostolum. ps. Venite. In j. noct. Aña. Ioannes apostolus & euangelista, virgo est electus à domino, atque inter cæteros magis dilect⁹. ps. Cœli enarrant. 5. Añ. Supra pectus domini Iesu recumbens: euangelij fluenta de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. ps. Benedicam dn̄m. 10. Añ. Quasi vnus de paradisi fluminibus: euangelista Ioannes, verbi Dei gratiā in toto terrarum orbe diffudit. ps. Eructauit. 10. Lectio j.

QVod fuit ab initio, quod audiuimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus: & manus nostræ contrectauarunt de verbo vitæ, & vita manifestata est, & vidimus & testamur, & annunciamus vobis vitā æternam, quæ erat apud patrem, & apparuit nobis. Quod vidim⁹, & audiuimus annunciamus vobis, vt & vos societatem habeatis nobiscum, & societas nostra sit cum patre, & filio eius Christo Iesu. Et hæc scribimus vobis vt gaudeatis, & vt gaudiū vestrum sit plenum. Et hæc est annunciatio quā audiuimus ab eo. j. Ioā. 1.

eo, & annunciamus vobis: quoniam deus lux est, & tenebrę in eo non sunt vllæ. ℟. Valde honorandus est beatus Ioannes, qui supra pectus domini in cœna recubuit. Cui Christus in cruce matrē virginem virgini commendauit. ℣. Virgo est electus à domino, atque inter cæteros magis dilectus. Cui. Lectio ij.

Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus, mentimur, & non facimus veritatem. Si aũt in luce ambulam⁹, sicut, & ipse in luce est, societatem habem⁹ ad inuicē, & sanguis Iesu Christi filij eius, mundat nos ab omni peccato. Si dixerimus: q̄m peccatum nō habemus, ipsa nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis & iustus est, vt remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab oī iniquitate. Si dixerimus, q̄m non peccauim⁹, mendacem facimus eum, & verbũ eius non est in nobis. ℟. Hic est discipulus ille q̄ testimonium perhibet de his, & scripsit hæc. Et scimus, quia verum est testimonium eius. ℣. Fluenta euangelij de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit. Et. Lcō iij.

Filioli mei hæc scribo vobis, vt non peccetis. Sed & siquis peccauerit, aduocatum habem⁹ apud patrē, Iesum Christum iustum, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris. Non pro nostris autē tantum, sed etiā pro totius mundi. Et in hoc scimus, quoniam cognouimus eum: si mandata eius obseruemus. Qui dicit se nosse eum, & mādata eius nō custodit, mendax est, & veritas in eo non est. Qui aũt seruat verbum eius, vere in hoc charitas Dei perfecta est. ℟. Hic est beatissimus euangelista, & apostolus Ioannes, Qui priuilegio amoris præcipui cæteris altius A domino meruit honorari. ℣. Hic est discipulus ille, quem diligebat Iesus, qui supra pectus domini in cœna recubuit. Qui. Gloria. A dño. In ij. noctur. Añ. In feruentis olei dolium missus Ioannes apostol⁹: diuina se protegente gratia, illęsus exiuit. Omnes gen. 14. Aña. Propter insuperabilem euangelizandi constantiam exilio relegatus: diuinæ visionis & allocutionis meruit crebra consolatione releuari. ps. Exaudi deus depreca. 19. Aña. Occurrit beato Ioanni ab exilio reuertēti omnis populus virorum ac mulierum clamantium, & dicentium: benedictus qui venit in nomine domini. ps. Exaudi deus orationem. 16.

Sermo Petri Damiani. Lcō iiij.

Hodie nobis dilectissimi lętitię gaudia germinantur, quia discipulus quem diligebat Iesus sui dilectoris amplexibus stringitur, societate perfruitur. Et quod viderat, quod audierat quod manibus attrectauerat, de

verbo vitæ, liquide contẽplatur. Hodie illa mirabilis aquila, ad vnicã angelorum & hominum escã fœliciter euolauit. Hic est, quẽ redemptor noster ad declarandã suæ diuinitatis essentiã, quoddã quasi organũ fecit: atq; vt hic suppleret quod ad tempus ipse dñs dispensatiue suppresserat, vicariũ dereliquit. ℟. Qui vicerit, faciã illũ columnam in tẽplo meo dicit dñs. Et scribam super eum nomẽ nouum, & nomen ciuitatis nouę Ierusalem. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vitæ: quod est in paradiso Dei mei. Et scribam. Lectio v.

HAnc autem supereminentem diuinæ scientiæ gratiam: ex illo cœlesti gazophilatio, in quo sunt omnes thesauri sapientię & scientiæ obscõditi, traxit. Et non immerito, vt qui carnis sibi amputauit illecebras cœlestiũ epularum delitijs frueretur: & illuc acie mentis attingeret, quo nõ propheta, non patriacha, non deniq; quisquã ab ipso mundi primordio, cognoscitur in carne positus aspirasse. Nec mirũ si Ioanni vicem suam in hoc delegauit, quem ad custodiendã matrem, quasi alterum filium loco sui supposuit. ℟. Diligebat autem eum Iesus, quoniam specialis pręrogatiua castitatis, ampliori dilectione fecerat dignũ. Quia virgo elect⁹ ab ipso, virgo in æuum permansit. ℣. In cruce denique moriturus, huic matrem virginem virgini cõmendauit. Quia. Lectio vi.

In cœnę cõuiuio, ait Iesus. Vnus ex vobis me tradet. Aspiciebant ergo ad inuicẽ discipuli: hæsitãtes de quo diceret. Innuit Ioanni Symon Petrus: & dixit ei. Quis est de quo dicit? Ioannes condiscipulorũ in se psona suscepta: cõsultor accedit. Quantũ igitur flagitare debemus eius auxiliũ: quẽ sibimet interuentorem, ipsi apostoli petierũt? Quantũ apud iustũ iudicem pro peccatoribus poterit: qui & pro ipsis cælestis curię senatorib⁹ interuenit? Et qui aduocat⁹ factus est summis: q̃ humiliter implorandus est à minimis? ℟. Iste est Ioãnes, qui supra pectus dñi in cœna recubuit, beatus apostol⁹ cui reuelata sunt secreta cælestia. ℣. Iste est Ioannes cui Chrift⁹ in cruce, matrem virginẽ virgini cõmendauit. Beatus. Gloria. Beatus.

In iij. noct. Añ. Apparuit charo suo Ioãni dñs Iesus Christ⁹, cum discipulis suis, & ait illi: veni dilecte meus ad me, quia tempus est, vt epuleris in conuiuio meo, cum fratribus tuis. ps. Confitebimur. 23. Añ. Expandens manus suas ad Deũ dixit, inuitatus ad conuiuium tuum venio gratias agens: quia me dignatus es dñe Iesu Christe ad tuas epulas inuitare, sciens quia ex toto corde meo desiderabam te. ps. Dñs regna. exul. 30. Aña. Dñe suscipe me, vt cum fratribus meis sim,

cum

cũ qb' veniẽs ĩuitasti me: api mihi ianuã vitæ, & pduc me ad conuiuiũ epularũ tuarũ: tu enim es Chr̃us fili' Dei viui, q pcepto patris mundũ saluasti: tibi gratias referimus p infinita seculorũ secula. Ps. Dñs regna. Isaſcã. 30.

Secundum Ioannem. Lectio vij.

c. 21. IN illo tpe. Dixit Iesus Petro. Sequere me. Conuersus Petr', vidit illũ discipulũ quem diligebat Iesus sequentem: qui, & recubuit in cœna sup pectus eius & dixit, dñe quis est qui tradet te? Et rel. Hom venera. Bedæ pſby.

Commendat nobis beatissimus euangelista & apostolus Ioannes, priuilegium amoris præcipui, quo cæteris amplius, meruit honorari à dño. Cõmẽdat testimoniũ euãgelicæ descriptionis, ꝙ veritate diuina subnixũ, null' fideliũ dubitare pmittit. Cõmẽdat placidã suę carnis absolutionẽ: q̃ dño specialiter se visitãte pcepit. Notũ aũt noui vestræ fraternitati, qs sit ille discipul' quẽ diligebat Iesus: Ioannes videlicet, ipse cuius hodie natalitia celebramus. ℟. In illa die suscipiam te seruum meum, & ponam te sicut signaculum in conspectu meo. Quoniam ego elegi te, dicit dñs. ℣. Esto fidelis vsq; ad mortem, & dabo tibi coronã vitæ. Quoniam. Lect. viij.

Diligebat autem eum Iesus nõ exceptis cœteris singulariter solũ, sed prę cæteris quos diligebat familiarius vnũ quem specialis prærogatiua castitatis, ampliori dilectione fecerat dignũ. Omnes quippe se diligere probat, quibus ante passionem loquitur: Sicut dilexit me pater, & ego dilexi vos, manete in dilectione mea. Sed hũc præ cęteris diligit, qui virgo electns ab eo: virgo in æuum permansit. ℟. Cibauit illum dominus pane vitę & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Et exaltauit eum apud proximos suos. ℣. In medio ecclesiæ aperuit os eius: & impleuit eum hominus spiritu sapientię & intellectus. Et exalta. Lectio ix.

Denique huic moriturus in cruce matrẽ suã commendauit, vt virginem virgo seruaret: & ipso post mortem ac resurrectionem cælos ascendente, ne deesset eius genitrici filius, cuius casta vita, castis eius tueretur obsequijs. Ponit & aliud suę personę beatus Ioannes indicium, subiungens. Qui & recubuit in cæna super pectus eius, & dixit, Dñe quis est qui tradet te? Quod autẽ ille supra pectus magistri recubuit: non prę sentis solum modo dilectionis, sed & futuri erat signum mysterij. ℟. In medio ecclesiæ aperuit os ei'. Et impleuit eum dñs spiritu sapientię, & intellectus. ℣. Iucunditatem, & exultationẽ thesaurizauit super eum. Et impleuit. Gloria. Et impleuit. ℣. Valde honorãdus est beatus Ioannes. ℟.

℣. Qui supra pectus domini in cœna recubuit. In laudibus añ. Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his: & scimus quia verũ est testimonium eius. Añ. Hic est discipul⁹ meus sic eum volo manere donec veniam. Aña. Ecce puer meus electus quẽ elegi, posui super eum spiritũ meum. Aña. Sunt de hic stantibus, q non gustabũt mortem donec videant filium hoĩs in regno suo. Añ. Sic eum volo manere donec veniam, tu me sequere. Cap. Qui timet Deum. Ab bñs añ. Iste est oannes, qui supra pectus domini in cæna recubuit: beatus apostolus, cui reuelata sunt secreta cęlestia. Oro. Ecclesiam tuam domine. Memoria de natiuitate: deinde de sancto S-ephano per Añam. Ecce video cęlos. ℣. Corona aurea. Oro Da nobis quæsum⁹. Ad tertiã & alias horas Cap. de cõieuãgelistarum. Ad vesp. Cap. Qui timet Deum. Ad mag. Añ. In medio ecclesię aperuit os ei⁹, & impleuit eũ dñs spũ sapiẽtię & intellectus: stolãq; gloriæ induit eũ, halah, halah, halah. Memoria de Innocentibus. Ambulabant mecum in albis, quoniam digni sunt: & non delebo nomina eorũ de libro vitę. ℣. Lętamni in domino. Oratio.

Eus cuius hodierna die pręconiũ, innocẽtes martyres, non loquẽdo sed moriẽdo cõfessi sunt: oĩa in nobis vitiorum mala mortifica, vt fidem tuã quam lingua nostra loquit, etiã moribus vita fateatur. Per. Memoria de natiuitate: deinde de sancto Stephano aña Stephanus vidit. Sanctorum Innocentum ad matu. inui. Venite adoremus regem regum. Qui beatis martyrib⁹ coronã dedit glorię. Hym. Quæ vox quæ poterit. Te summa. In j. noct. añ. Nouit dñs vias innocentum: qui non steterunt in vijs peccatorũ. ps. Beatus vir. Aña. Rex terræ infremuit aduersus Christum, quia rex in sion constitutus, super innocentum millia regnat. ps. Quare fre. Aña. Deus iudex iustus, iudica nos secundum innocentiam nostram. ps. Domine deus. ℣. Lætamini in. Lect. j.

Igitur sicut per vni⁹ delictum in omnes homines in condẽnationẽ, sic & per vnius iustitiã in omnes homines in iustificationẽ vitę. Sicuti enim p inobedientiã vnius hominis peccatores constituti sunt multi: ita & per vnius obeditionem iusti constituentur multi. Lex aũt subintrauit, vt abundaret delictum. Vbi autem abundauit delictũ: superabundauit, & gratia: vt sicut regnanit peccatum in mortem: ita & gratia regnet per iustitiam in vitam æternam: per Iesum Christum dñm nostrum. Ro. 5

℟. Sub altare Dei audiui voces occisorum dicentiũ: quare non

defendis

defendis sanguinem nostrum? & acceperunt diuinum responsum. Adhuc sustinete modicum tempus donec impleatur numerus fratrū vestrorū. ℣. Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ, & dictum est illis. Adhuc. Lect. ij.

QVid ergo dicemus: ꝑmanebimus in peccato, vt gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato: quomodo adhuc viuemus in illo? An ignoratis: quia quicunq; baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem, vt quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriā patris, ita & nos in nouitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius simul & resurrectionis erimus. scientes, quia verus homo noster simus crucifixus est, vt destruať corpus peccati, vt vltra non seruiamus peccato. Qui enim mortuus est: iustificatus est à peccato. ℟. Effuderūt sanguinē sanctorum tuorum velut aquam in circuitu Ierusalem. Et non erat qui sepeliret. ℣. Vindica domine sanguinem sanctorū tuorum qui effusus est. Et non. Lect. iij.

SI autem mortui sumus cum Christo, credimus, qa simul etiā viuemus cum illo, scientes quod Christus resurgēs ex mortuis iam non moritur, mors illi vltra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autē viuit: viuit Deo. Ita & vos existimate, vos mortuos quidem esse pctō: viuentes autem Deo in Christo Iesu. Non ergo regnet pctm̄ in vestro mortali corpore: vt obediatis concupiscentijs eius. Sed neq; exhibeatis membra vestra arma iniquitatis pctō sed exhibete vos Deo tāquā ex mortuis viuentes & mēbra vestra arma iustitiæ, Deo: peccatum enim vobis non dominabiť. Non enim sub lege estis: sed sub gratia. ℟. Adorauerunt viuentē in sæcula sæculorū. Mittētes coronas suas ante thronum dn̄i Dei sui. ℣. Et ceciderūt in cōspectu throni in facies suas, & benedixerunt viuentem in sæcula. Mittentes. Gloria Mittentes. In ij. noc. An̄. Ex ore infantium deus & lactentium laude pfecta: destruis inimicū. Ps. Dn̄e dn̄s noster. Aña. Iudicabit dn̄s pupillū & viduā, & pluet sup peccatores laqueos ignis. Ps. In domino. Aña. Mortis vsuras rex impius exegit super innocentes: sed illi requiescunt in monte sctō Dei, malignus ad nihilū est deduct⁹. Ps. Domine quis. ℣. Exultēt iusti. Sermo scti August. epi. Lect. iiij.

HOdie fratres, natalē illorū colimus infantū: quos ab Herode interfectos esse, euangelij textus eloquitur. Et ideo gaudeat terra nr̄a: cælestium militum: & tantarum parens fæcunda

da virtutũ. Ecce prophanus hostis, nunq̃ beatis paruulis tantũ prodesse potuisset obseqo: quantum profuit odio. Quãtũ enim contra ipsos iniquitas abundauit: tantum in eis gratia benedictionis effulsit. ℟. Isti sunt sancti q̃ passi sunt propter te domine, vindica eos. Quia clamant ad te quotidie. ℣. Vindica dñe sanguinẽ sanctorum tuorũ, qui effusus est. Quia cla. Lectio v.

TRansmittit infantes infans Christus, beata es o Bethleẽ terra iuda: quæ sub vno tempore candidatã plebem, imbecillis infantię, Deo offere meruisti. Digne tñ natalẽ illorũ colimus, quos beatius ęternę vitę mundus ędidit: quã quos maternorũ viscerũ partus effudit. Siquidem ante vitę perpetuę dignitatem adepti sunt: quã vsum pręsentis acciperent. ℟. Cantabãt sancti cãticũ nouum ante sedem Dei & agni: Et resonabat terra in voces eorum. ℣. Sub throno Dei sc̃ti clamant, vindica sanguinẽ nostrũ de⁹ noster. Et re. Lect. vj.

ALiorum quidem preciosa mors martyrum, laudẽ in confessione promeruit, horũ in cõsummatione cõplacuit: quia in incipientis vitę primordijs, ipse eis occasus initium gloriæ dedit, qui præsentis terminũ imposuit. Qui iure dicuntur martyrum flores, quos in medio frigore infidelitatis exortos velut primas erumpentis ecclesię gemmas, quę dã persecutionis pruina decoxit. ℟. Isti sunt sancti, qui nõ inquinauerunt vestimenta sua. Ambulabunt mecum in albis: Quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati, virgines enim sunt. Ambulabant. Glĩa. Quia.

In iij. noc. Añ. Quis ascẽdet aut quis stabit in loco sc̃õ Dei? innocens manibus & mundo corde. ps. Dñi est ter. Aña. Innocẽtes adhæserunt mihi: quorũ pedes auulsi sũt à laqueo mortis. ps. Ad te dñe leuaui. Aña. Filio regis datũ est iudiciũ, vt saluet innocẽtes filios pauperũ: & humiliabit Herodẽ calũniatorem. ps. Deus iudiciũ. ℣. Iusti autẽ.

Secundum Matthæum. Lect. vij.

IN illo tempore. Angelus dñi apparuit in somnis Ioseph dicens. Surge & accipe puerũ & matrẽ eius, & fuge in ęgyptum: & esto ibi vsq; dum dicam tibi. ca. 2.

Et rel. Hom. beati Ioannis epi.

Iam primũ quidẽ fugit dñs, vt regulã humanę naturę, quã suscepit, conseruet in omnibus & in hac parte: quia & humanæ naturæ & puerili ætati conuenit fugere potestatem minantem. Alioqui si illud agat in corpore constitutus, quod est proprium Dei: nõ dispensat in se humanã naturã sed mutat. Dende, vt & cæteri christiani, idest sancti, cũ necessitas persecutionis aduenerit: fugere nõ erubescãt. Et quare vadit in ęgyptũ? Recordatus

domi-

dñs, qui non in finem irascitur, quanta mala fecerit super ægyptum, ideo mittit filium suum in eam, & dat ei magnæ reconciliationis signum, vt decem plagas ęgypti vna medicina sanaret. ℟. Vidi sub altare Dei animas interfectorum propter verbum Dei, quod habebant, & clara voce dicebant: vindica domine sanguinem sanctorum tuorum: Qui effusus est. ℣. Sub throno Dei sancti clamant: vindica domine sanguinem nostrum. Qui. Lectio octaua.

TVnc Herodes videns quoniam delusus esset à magis: iratus est vehementer. Reges, si qui dẽ ex alijs causis irascuntur, cito placantur: illa autẽ ira eorũ inextinguibilis est, quam regni Zelus accendit. Deinde contemnentes eũ Magi addiderunt causas doloris. Quẽadmodũ si quis infundat oleũ super ignẽ ardentẽ, magis crescit incendium: sic ardentem zelum Herodis delusionis opprobriũ amplius excitauit. Quid fecit? Misit & occidit omnes pueros in Bethleem & in omnibus finibus eius. ℟. Sub throno Dei sancti clamant: Vindica sanguinẽ nostrũ Deus noster. ℣. Sub altare Dei audiui voces occisorũ, clamantium & dicentium. Vindica. Lect. ix.

HErodes homo iniquus putabat se posse mutare consiliũ Dei, & illum posse perdere quẽ deus produxit, quia Zelus sapere nescit, & ira non potest habere cõsiliũ. Vox in rama audita est. Quoniam rama hebraicè interpretatur excelsum, ideo dixit. Vox in excelso audita est, quoniam de morte Innocentium mittebatur ad cælum. Sic enim ait Salomon. Vox pauperis penetrat nubes, & nõ discedit donec audiatur. Quod ait, ploratus, fletum paruulorum ostẽdit, quod autem dixit, vlulatus, matrum significat lamentum. ℟. Centũ quadragintaquatuor millia, qui empti sunt de terra: hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines enim permanserunt: Ideo regnant cum Deo, & agnus Dei In illis. ℣. Hi empti sunt ex omnibus, primitiæ Deo, & agno, & in ore ipsorum non est inuentum mendacium. Ideo regnant. Gloria. In illis. Non dicatur Te Deum, nisi dñica fuerit: sed reincipiatur nonum ℟. ℣. Exultabunt sancti in gloria. In lau. añ. Herodes iratus, occidit multos pueros in Bethleem iudę ciuitate Dauid. Aña. A bimatu & infra, occidit multos pueros Herodes propter dñm. Añ. Vox in rama audita est, ploratus, & vlulatus, Rachel plorãs filios suos. Añ. Sub throno Dei sctĩ clamant: vindica sanguinẽ nostrũ deus noster. Aña. Cantabant sancti canticũ nouũ ante sedem Dei, & agni & resonabat terra ĩ voces eorũ. Capitu.

VIdi supra mõtẽ sion agnũ stantẽ, Apo. 14.

ſtautem, & cum eo centum quadraginta quatuor millia: habentes nomen ei⁹, & nomẽ pr̃is eius ſcriptũ in frontibus ſuis. Hym.

C Aterua matrum perſonat, colliſa deflens pignora. quorum tyrannus millia, Chriſto ſacrauit victima.

G loria tibi dñe qui natus es. ℣. Mirabilis. Ad bñs añã. Hi sũt q cũ mulieribus nõ ſunt coinquinati, virgines enĩ ſunt, & ſequũtur agnũ quocunq; ierit. Oro. Deus cuius. Memoria de natiuitate, & de ſc̃tõ Stephano vt ſup. Memoria de ſancto Ioãne. Aña: Hic ẽ diſcipul⁹. ℣. Annũciauerunt Oro. Eccleſiã. Ad iij. cap. Vidi ſup. ℞. & ℣. plurimorum. martv. ad oẽs horas. Ad vj. cap.

Apo. 14. H I ſunt, qui cum mulieribus non ſunt coinquinati, virgines enim ſunt, & ſequuntur agnũ quocũq; ierit. Ad ix. cap.

Apo. 14. H I empti ſunt ex omnibus, primitiæ Deo & agno: & in ore ipſorũ non eſt inuẽtũ mẽdaciũ. Ad veſp. cap. Vidi ſupra. Hym. Quę vox. T e ſumma. ℣. Lætamini. Ad Mag. Añ. Innocẽtes pro Chriſto infantes occiſi ſunt ab iniquo rege: lactentes interfecti ſunt, ipſum ſequuntur agnũ ſine macula, & dicunt ſemper, gloria tibi dñe. Memo. de ſc̃tõ Thoma. Hic eſt vere. Oro.

Die 29 Eus pro cuius eccleſia, glorioſus pontifex Thomas gladijs impiorũ occubuit: præſta q̃s, vt oẽs qui eius implorãt auxiliũ, petitionis ſuæ ſalutarem conſequantur effectũ. Per. Memoria de natali & de ſc̃õ Stephano vt ſup. De ſc̃õ Ioãne. añ. Valde honorãdus eſt. ℣. In omnem ter. Oratio vt ſupra. Lcõ j.

H Vmanum dico: ꝑpter infirmitatẽ carnis veſtrę. Sicut enim exhibuiſtis membra veſtra ſeruire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra veſtra ſeruire iuſtitiæ in ſanctificationem. Cũ enim ſerui eſſetis peccati: liberi fuiſtis iuſtitię. Quem ergo fructũ habuiſtis tunc in illis: in quib⁹ nunc erubeſcitis? Nã finis illorũ mors eſt. Nunc vero liberati à pc̃tõ: ſerui autẽ facti Deo: habẽtes fructũ veſtrum in ſanctificationem: finẽ vero vitã ęternã. Stipendia enim peccati mors: gratia autem Dei vita æterna, in Chriſto Ieſu dño noſtro. Lec. ij. Ro. 6

A n ignoratis fratres: ſcientibus enim legẽ loquor: q̃a lex in homine dñatur quãto tempore viuit? Nã quę ſub viro eſt mulier: veniente viro alligata eſt legi. Si autem mortuus fuerit vir eius, ſoluta eſt à lege viri. Igitur viuente viro vocabitur adultera: ſi fuerit cum alio viro: ſi autem mortuus fuerit vir eius, liberata eſt à lege viri: vt non ſit adultera: ſi fuerit cum alio viro. Lcõ iij. ca. 7.

I taque frẽs mei & vos mortificati eſtis legi per corpus Chriſti, vt ſitis alterius: qui ex mortuis reſur-

resurrexit: vt fructificetis Deo. Cũ enim essemus in carne, passiones pctõrũ quæ per legem erant operabãtur in membris nostris: vt fructificarent morti. Nunc autem soluti sumus à lege mortis in qua detinebamur: ita vt seruiamus in nouitate spũs & nõ in vetustate literę. Quid ergo dicem⁹? Lex peccatum est? Absit. Sed pctm̃ non cognoui nisi per legẽ. Nã concupiscentiam nesciebam nisi lex diceret. Nõ concupisces.

¶ Ex gestis eius quę scripsit quidam socius eius. Lectio quarta.

BEatus Thomas natione anglus cantuariensis archiepiscopus: post consecrationẽ suam inęstimabiliter Deo deuotus: ciliciũ, & femoralia cilicina, vsque ad poplites deferens, omni studuit honestati virtutũ. Pro iuribus aũt ecclesię suę multas passus est iniurias: tandẽ intentata sibi morte, coactus est exulare. Veniens autẽ Senonas, vbi tunc erat papa Alexãder. iij. receptus est ab eo honorifice, & in abbatia Pontiniacensi collocat⁹. L.v.

Confiscatis interim omnibus eius redditibus, proscribuntur omnes eius cognati, & familiares. Quotquot autem annos discretionis attigerant, compulsi sunt iurare, ꝙ se archiepiscopo pręsentarent, vt vel sic cõpassione cõmotus, conceptum rigorẽ ad regis flecteret voluntatem, Sed vir Dei, nec propter hoc, in aliquo fuit mutatus. Lectio vj.

Audiens autẽ rex eius constantiam: directis literis cõminatorijs ad capitulum Cisterciense, illum expellere de prędicto monasterio laborauit. Ipse autem timens viris sanctis, sponte recessit. Verum ante recessum suũ sibi cœlitus ostensum fuerat: ꝙ ad ecclesiam suam rediturus esset cum gloria, & postmodum per martyrij palmam migraturus ad Christum. Recedentem igitur de prædicto monasterio recepit cum honore rex francorum Ludouicus: & exhibuit humanissime exulanti necessaria continue per sex annos. Lcõ. vij.

TAndẽ procurante papa, pacem reddi ecclesiæ Anglicanę, redijt ĩ Angliã anno septimo, susceptusque est à clero, & populo cum magno gaudio, & honore. Post dies vero paucos, iterum dãnis, & iniurijs affectus: prohibit⁹ est edicto publico, exire ecclesię suę septa. Ipse vero in his oĩbus non deiectus, ad ecclesiæ suę liberationẽ aspirabat, & ob hoc vigilijs, ieiunijs, & orõnib⁹ iugiter insistebat. Lcõ viii

Quinto vero natiuitatis dñicæ die Cantuarium venientes quatuor satellites maleficijs famosi, pontificẽ verbis contumeliosis aggrediuntur. Respõdit vir Dei, modeste ad singula, ipsis autem egressis, perrexit ad ecclesiam. Et illis loricatis sequentibus eum cũ manu armata: aperuit ostium ecclesiæ quod monachi clausetant.

rant. Et eis mortem intentantibus: dixit. Pro Deo & ecclesia, libenter mortem suscipiam: sed ex parte Dei vobis præcipio, ne cuiq̃ meorum noceatis. Lcõ ix. Irruentes igitur in eum, coronam capitis amputarũt. Et præcipitantes Christum dñi, cerebrum cum sanguine sparserunt. Vltima vero verba eius, hęc fuerunt, Deo & beatę Marię, & sancto Dionysio, & sanctis huius ecclesiæ patronis, me, & ecclesiæ causam recommendo. Persecutores vero eius in breui de medio sunt sublati. Porro Christi martyr, clarissimis miraculis coruscauit, Quę quidem deprauare præsumentes, repente perculsi, ea prædicare coacti sunt.

Cętera omnia fiant de cõi vnius martyris. Memoria de natiuitate, & de sanctis vt supra, & de Innocentibus per añ. Herodes. Et vesper. & per añ. A bimatu. Per octa. natiuitatis, & sanctorũ fiat de ipsis memoria eo modo & ordine quo in tribus diebus præcedentibus est notatum.

¶Sancti Siluestri cpi. Oratio.

Die 31 A quæsumus omnipotens deus, vt beati Siluestri confessoris tui atq; pontificis venerãda solennitas & deuotionẽ nobis augeat, & salutem. Per do.

Memoria de natiuitat. postea de sctĩs: vltimo de dñica, si hac die euenerit. Ad mat. Lect. j.

Ro. 8. Nihil ergo nunc damnatio nis est his qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant. Lex enim spiritus vitæ in Christo Iesu, liberauit me à lege peccati, & mortis. Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem, deus filium suũ mittens in similitudinem carnis peccati: & de peccato damnauit peccatum in carne, vt iustificatio legis impleretur in nobis: q̃ nõ secundũ carnẽ ambulamus, sed fm spiritum. Qui enim fm carnẽ sunt, quę carnis sunt sapiũt, qui vero secundũ spiritum sunt, quæ sunt spiritus sentiunt. Nam prudentia carnis mors est, prudẽtia autem spiritus, vita, & pax. Quoniã sapientia carnis inimica est Deo. Legi enĩ Dei non est subiecta, nec enim potest. Lectio ij. Qui aũt in carne sunt, Deo placere non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spũ, si tamen spũs Dei habitat in vobis. Si quis aũt spiritum Christi non habet, hic non est eius. Si autem Christ' in vobis est, corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus vero viuit propter iustificationem. Quod si spiritus eius qui suscitauit Iesum à mortuis: habitat in vobis qui suscitauit Iesum Christum à mortuis, viuificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitantẽ spiritũ eius in vobis. Lcõ iij. Ergo fratres debitores sumus non carni, vt secundum carnem

viua-

viuamus. Si enĩ secundũ carnem vixeritis moriemini. Si autẽ spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. Quicunque enim spũ Dei agunt: hi sunt filij Dei. Non enim accepistis spiritũ seruitutis iterum in timore, sed accepistis spiritũ adoptionis filiorum Dei: in quo clamamus abba pater. Ipse enim spũs testimonium reddit spiritui nostro: ꝙ sumus filij Dei. Si autẽ filij, & hæredes. Hæredes quidẽ Dei, cohæredes autẽ Christi, si tñ compatimur, vt & conglorificemur. Ex historia tripart. & Platina. Lctõ iiij.

Siluester patria Romanus ab infantia presbytero Citino imbuendus est traditus, cuius mores imitans mirum in modum in christiana religione proficiebat. Postq̃ autem adoleuit: hospitalitate summopere delectabatur. Erat autem aspectu angelicus, sermone nitidus, ingenio pollens, ac cœlestem in terra vitam præferebat. Lectio v.

Melchiade igitur e vita sublato ad summũ pontificatũ euectus est, Constantino imperante. Qui Cõstantinus christianæ religionis, ita fuit studiosus, vt non alio q̃ crucis signo, in bello vteretur: eo ꝙ instãte pugna qua Maxentium tyrannum deuicit, crucis signũ ex lumine factum, ipse, & exercitus eius viderat, cælo sereno circa meridiẽ sole declinante, his verbis inscriptũ, Constantine in hoc signo vinces. Lcõ vj.

Hanc itaque nactus occasionem Siluester, relicto soracte monte quo fuerat à tyrannis relegatus, Romam venit, & Constantinum bene iam in Christianos animatum, promptiorem reddidit ad optime de ecclesia Dei merendum. Vnde eius suasu complures basilicas, ac templa in honorem Dei, ac sanctorum extruxit, eisq; dona plurima contulit, quæ longum vtiq; esset recensere. Lectio vij.

Sanctus verò pontifex, pauperes paterno fouebat affectu. Nulla ĩ vrbe inops vidua, nullus orphanus erat, cuius nomẽ scriptũ nõ haberet, cuiq; necessaria nõ subministraret, clericos pauperes: ditiorib' sociare cõsueuerat. Virginibus aũt in monasterijs degentibus, pcipue succurrebat eleemosynis, ne egredi septa monasterij cogerent. L. viij.

Non personã, sed vitę, ac morũ elegantiã inspectabat, & eo vnũ quenque maiori prosequebat' honore, quo eum sanctius viuere cognouisset. Detractores velutì serpentes cauebat, & quos vidisset in malũ pronos, sua quadam familiari, ac blanda monitione ad bonum retrahebat. Lcõ ix.

Inter alia constituit sanctissim' põtifex ne clericus in curia causas ageret, neue ante iudicem secularẽ causam diceret. Instituit etiã ꝙ diaconus in ecclesia, celebandi causa dalmatica indueretur, & palla linostina leua eius

regeretur, cum autem in pontificatu annos.xxiij. menses decem, & dies xj. sanctissime vixisset, mortuus in cæmeterio Priscillæ via salaria sepelitur. Oro. Da q̃s oĩpotens deus. Memoria de nata. & de sanctis, vltimo de dominica, si hac die euenerit.

¶ In octaua sancti Ssephani: si dñica fuerit oĩa fiant sicut in festo ipsi⁹, & legant tres lectiones infrascriptæ de aplõ, & tres de sermone in sex diuidi poterunt. aut tres de die replicari. Lect. i.

Ro. 1 Eritatẽ dico in Christo Iesu non mentior, testimoniũ mihi perhibente conscientia méa in spiritu sancto: qm̃ tristitia mihi magna est: & cõtinuus dolor cordi meo. Optabã enim ego ipse anathema esse à Christo ꝓ fratribus meis, qui sunt cognati mei s̃m carnem, qui sunt israelitę, quorum adoptio est filiorum: & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa, quorũ patres ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia deus benedictus in sæcula, amen. Lectio secunda.

Non autẽ ꝙ exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel, hi sunt israelitę: neq; qui semẽ sunt Abrahę, omnes filij. Sed in Isaac vocabit̃ tibi, semen, id est non qui filij carnis, hi filij Dei: sed qui filij sunt ꝓmissionis ęstimantur in semine. Promissionis enim verbum, hoc est. Secundum hoc tempus veniam, & erit Sarę filius. Lect. iij.

Non solũ aũt illa, sed & Rebecca ex vno ꝯcubitu habẽs Isaac, patris nostri. Cum enim nondũ nati fuissent, aut aliquid boni egissent aut mali, vt s̃m electionẽ propositũ Dei maneret: non ex operibus, sed ex vocãte dictũ est ei, q̃a maior seruiet minori: sicut scriptum est, Iacob dilexi: Esau aũt odio habui. Quid ergo dicemus? Nũquid iniquitas apud Deũ? Absit. Moysi enim dicit. Miserebor cui miser⁹ sum: & misericordiam p̃stabo cui miserebor. Beat⁹ Aug. in sermone. Martyr. Stephanus. Lectio iiij.

Omni ecclesiæ beatus Stephanus datus est ad profectum. Adhuc laycus, diaconij meruit electionẽ: & leuita martyrij obtinuit principatũ. In plebe adhuc positus erat: sed iã virtutibus eminebat. Humilis erat loco, sed celsus fide: discipulus erat ordinẽ, factus est magister exẽplo. Quos sequebatur deuotione fidei: pręcessit velocitate martyrij. In hoc etiã ꝙ p̃positus est fęminis: testimoniũ meruit sincerissimæ castitatis. Beatus ergo carissimi frẽs, q̃ hunc imitat⁹ fuerit pudicitię enim palmã, & martyrij consequetur coronã

¶ Siquid ergo distare inter martyres potest: præcipuus videtur esse, qui primus est. Mortẽ enim quam saluator dignatus est pro

oĩbus

oībus pati: hanc iste prim⁹ reddidit saluatori. In persecutione autem positus, pro persecutoribus dn̄m deprecabatur. Atque in illa lapidū ruina, qn̄ alius obliuisci poterat etiam carissimos suos: ille dn̄o cōmendabat inimicos. Plus itaq; tunc dolebat illorum pctā quā sua vulnera, plus illorum impietatē quā suā mortem. August. in sermo. Ioannes filius.

¶ Denique fratres, vt noueritis quantum valuerit oratio sancti martyris, recurrite nobiscum ad illum adolescentem, qui omniū vestimentā seruabat, & tanquam manibus omniū lapidabat. Cui dictum est: Saule Saule cur me persequeris? Ob hoc quidem debui perdere te? sed Stephanus meus orauit pro te. Nam si martyr Stephanus non sic orasset: ecclesia Paulum non haberet. Sed ideò de terra erectus est Paulus: quia in terram inclinatus, exauditus est Stephanus.

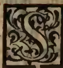
Si autē dn̄ica non fuerit: ad matu. inui. Christū natum. Hym. de vno martyre. Prima aña, primi nocturni sola dicatur super psal. de festo. ℣. de. iij. nocturno vnius martyris, tres tn̄ lectiones de suprapositis, duæ videlicet de aplo, & pro tertia, prima de sermone, & tria vltima ℞ia de festo. Te Deum. In lau. vna tantū añ. scilicet Lapidauerūt. Cap̄. hym. ℣. aña ad bns, & oīo sicut in die. Idē fiat ad horas diei & ad vespe. etiā si dn̄ica sequatur & talis ordo in duobus diebus sequentibus per oīa obseruetur.

¶ In octa. S. Stephani, S. Ioan. SS. Innoc: fiant preces ad primā, & completor. nisi fuerit Dn̄ica. Die 2

Sed officium beatæ virginis quotidianum intermittitur versiculi ad horas cum Halah. dicuntur. In hac die, & deinceps vsq; ad octa. epipha. inclusi. quotidie, nisi in vigilia, & in die epiphaniæ: post alias memorias fiat memor. de beata virgine in laudi. & in vesperis. In laud. aña. Rubum. ℣. Benedictus. Oro.

Deus q̄ salutis æternæ beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quā meruimus auctorem vitæ suscipere, dn̄m nostrū. In vesp. an. Germinauit. ℣. Tanquā sponsus. Oro vt supra.

¶ In octaua scti Ioannis siue dn̄ica fuerit, siue non. Idem ordo in omnib⁹ seruet qui in octau. sancti Stephani notatus est. Lec̄ j. Die 3

Scribo vobis filioli q̄ remittūtur vobis peccata ꝓpter nomē eius. Scribo vobis patres, quoniam cognouistis eum qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes quoniā vicistis malignum. Scribo vobis infantes, quoniam cognouistis patrem. Scripsi vobis patres, qm̄ cognouistis eū, qui est ab initio. Scribo vobis iuuenes, quoniam for- j. Ioā. 2.

tes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignum. Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Lcō ij.

Si quis diligit mundum, non est charitas patris in eo, quoniā omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentiā oculorum, & superbia vitæ quæ non est ex patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum. Lectio iij.

Filioli, nouissima hora est, & sicut audistis, ꝙ antichristus venit, & nunc antichristi multi facti sunt, vnde scimus ꝙ nouissima hora est. Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis: nam si fuissent ex nobis, permansissent vtiq; nobiscum: sed vt manifesti sint ꝙ nō sunt omnes ex nobis. Sed vos vnctionem habetis a sancto, & nostis omnia.

Ex Hieronymi libro de viris illustribus & Isidoro. Lectio iiij.

Ioannes apostolus, quem Iesus amauit plurimum, filius Zebedæi frater Iacobi apl'i ab herode post passionē dñi decollati, nouissim⁹ oīum scripsit euāgeliū rogat⁹ ab Asię epis, aduersus Cherintū, aliosq; hęreticos, & maxime tūc Ebionitarum dogma cōsurgens, qui asserūt Christū ante Mariam non fuisse. Vnde & cōpulsus est, diuinam eius natiuitatem edicere. Lectio v.

Quartodecimo aūt anno secundā post Neronē persecutionem, mouente Domitiano in Patmos insulā relegatus, scripsit Apocalypsim: quā interpretać Iustinus martyr, & Irenæus. Interfecto aūt Domitiano, & actis eius ob nimiam crudelitatem à senatu rescissis, sub Nerua principe rediit Ephesum, ibiq; vsq; ad Traianū perseuerās, totas Asiæ fundauit rexitq; ecclesias. Cuius quidē magnitudo signorum Isidoro referente, hæc fuit. Lctō vj.

Mutauit in aurū syluestres frondium virgas, litoreaque saxa in gēmas. Item gēmarum fragmina in propriā reformauit naturā. Viduam quoque precante populo, suscitauit, & rediuiuum iuuenis corp⁹ reuocata anima, reparauit. Bibēs lethiferum haustum, non solū euasit periculum sed eodem prostratos poculo, ad vitā restituit. Sexagesimo autem octauo post passionem domini anno senio confectus, cum diem extremum sibi imminere sentiret, iussisse fertur effodi sibi sepulchrum, atque inde vale dicens fratribus, facta oratione viuēs tumulum intrauit, & in eo tanquam in lectulo requieuit.

¶In octaua sanctorū Innocentum omnia fiāt vt supra in octa. scti Stephani notatū est. Lctō j. die 4.

Igitur non volentis: neq; currētis: sed miserentis est Dei. Dicit enī scriptura pharaoni. Quia in hoc ipsū excitaui te, Ro. 9.

ui te, vt ostendã ĩ te virtutẽ meã, & vt annuncietur nomen meum in vniuersa terra. Ergo cuius vult miseretur: & quem vult indurat. Dicis itaque mihi. Quid adhuc quæritur? Voluntati enim eius quis resistit? O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? Nunquid dicit figmentum ei qui se finxit: quid me fecisti sic? An non habet potestatẽ figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem: aliud vero in contumeliam? Lectio ij.

Quod si deus volens ostendere iram & notam facere potentiam suam sustinuit in multa patientia vasa ire apta in interitum: vt ostẽderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordię quæ præparauit in gloriam. Quos & vocauit nõ solum ex iudæis: sed etiam ex gentibus: sicut in Osee dicit. Vocabo non plebem meam: plebem meam: & non dilectam: dilectã, & non misericordiam consecutam: misericordiã consecutam. Et erit in loco vbi dictum est eis, nõ plebs mea vos: ibi vocabunt filij Dei viui. Isaias autẽ clamat pro Israel. Si fuerit numerus filiorum Israel tanquã arena maris: reliquię saluę fient. Lectio iij.

Verbum enim consummans, & abbreuians in ęquitate: quia verbũ breuiatũ faciet dñs super terram. Et sicut prędixit Isaias: nisi dñs Sabaoth reliquisset nobis semen, sicut sodoma facti essem⁹, & sicut gomorrha similes fuissemus. Quid ergo dicemus? Quod gẽtes quæ non sectabant iustitiam: apprehenderunt iustitiam: iustitiam autẽ quę ex fide est. Israel vero sectando legem iustitiæ, in legẽ iustitię non peruenit. Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex operibus. Offenderunt enim in lapidem offensionis, sicut scriptum est. Ecce pono in Sion lapidẽ offensionis, & petram scandali, & omnis qui credit in eum non confundetur.

Sermo Ioãnis episcopi. Lectio j.

Dedicatur nouus ab infantibus sermo; sctis laudibus Christi. In gloriam dñi primam vocẽ aperiunt Innocentes. Fiunt diserti laude: q̃ fuerant imperiti sermone. Offerunt dño primitias linguæ: nouos oris immolãt fructus. Infantia enim, q̃ per ętatem loqui non nouerat: gloriã dñi cum gaudio resonabat. Ostendunt laudibus dominum: suffragijs prędicant Christum. Fiunt interea pueri sine magistro diserti: docti sine doctore: eruditi sine eruditore. Agnoscunt Christum, prędicant dominum, non quem persuasio humana docuerat: sed quem diuinitas innocentibus inspirabat. ¶ Erigitur itaq; infantium ætas in laudẽ: quę delictorũ non nouerat crimen. Dignus à dignis laudatur: & innocens innocentium testimonio prędicatur. Accipiunt enim a Christo & reddunt. Vno enim tempore, & qui

dederat recipit, & qui acceperat reddit: dum eius laudes, illi, ab infantibus referuntur. Sed quã laudem intulerunt, quęro, qui loqui non norunt? Loquuntur sanguine: quod lingua non pos-sunt. Passione canunt, quod ser-mone non norunt. O cisi prædicant: quod viui non poterant. ¶ Nec nouum quod dicitur, vt innocens sanguis, aut Deo referat laudes: aut suas iudicet passiones. Cũ Abel sanguis clamet ad cœlum, & occisorum animæ vociferentur ab altari ad dñm. O beata lactentium gloria, qui bus pro Christo contigit dedicare martyria. Experiuntur tempore vno natiuitatẽ & mortem, ingressum, & exitum, principiũ & occasum: vt ipsis posset contingere vno tempore, & ingredi mundum, & dedicare martyrio cœlum. Dicatur Te Deum: & ℟ ia horarũ cum haleluiah.

Die. 14. ¶ Scti Hilarij epi & ꝯfes. Oratio.

Deus qui populo tuo æternæ salutis beatum Hilarium ministrum tribuisti: pręsta quæsumus, vt quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per dominũ nostrum. Tres primę lectiões de apostolo Paulo. j. Cor. iij. quæ habent in-ter lectiones de tpe prima die post octauas epiphanię. Ex ei⁹ gestis cõmuniter receptis. Le. iiij.

Hilarius tẽporibus suis (teste Hieronimo) disertissimus apud aquitanos, claro est genere ortus. Hic sub cõiugali statu primo viuens, quasi monachum agebat: ita moribus ac sancti-tate effulgens, vt complures se totos ad ei⁹ imitationẽ cõferrẽt, sibiq; illum ceu Christianæ vitæ exemplar præponerent. Lect. v.

Cum igitur, & pietate & doctrina per totã galliam celebris haberet, (magno totius populi cõsensu Pictauorũ episcopus creatur. Quo munere sanctissime fungens, mirũ in modũ insectatus est Arrianã hæresim, tũc temporis admodũ vigentẽ. Lect. vj.

Nam Constãtius Augustus exilijs, direptionibus, minis, ac terroribus compellebat catholicos ad partes Arrianorum accedere Hilarius arte ac dolis Saturnini cuiusdã Arelatensis epi, de synodo Biterensi exul in phrigiam relegatus est: vbi & mortuũ suscitasse dicit, & duodecim de trinitate libros scripsisse. Lectio vij.

Post quatuor autem annos, cum imperator Constantius multorũ actus precibus, cõciliũ apud Seleuciã Isauriæ ciuitatem cõgregari iussisset, ad disputandum de filij cum patre consubstantialitate, Hilarius ab exilio est reuocatus, eo præcipue, ꝙ augusto apud cõstantinopolim librũ pro se porrexisset. Lect. viij.

Sed vrsatius, & valens Arriani episcopi exploratam habentes doctrinæ ipsius exuberantiam,

& ingenij acrimoniam ac vim eloquentiæ, timentes factioni eorum suggesserunt imperatori, vt Hilarium sub honoris specie ad suam ecclesiam redire iuberet, atque ita concilio non interesset. Lectio nona.

Hilarium itaq; Pictauos redeuntem Martinus postea Turonensis episcopus comitatus est, ac diutius secum mansit, magnũ sanctimoniæ incrementum sub ipso adeptus. Sanctus autem præsul, miro toti⁹ populi applausu, atque acclamatione, & honoratissimo occursu recept⁹, reliquũ vitæ in pace, ac tranquillitate peregit, eoq; auctore, Gallia dolum Arrianę perfidiæ cognoscens damnauit. Migrauit autẽ ad dñm Valentiniano, & Valente imperantibus anno dñi. 339.

Die. 15. Sancti Mauri abbatis. Oratio.

Intercessio nosquęsu m⁹ dñe beati Mauri abbatis commendet, vt quod nostris meritis non valemus eius patrocinio assequamur. Per dominum.

Ex ei⁹ & beati Bndicti vita. Lc. i.

Beatus Maurus senatorio genere ortus diuo Benedicto regulari institutione imbuendus duodennis traditur. Sub quo mirum in modum proficiẽs, magistri sui cæpit esse adiutor, & miraculorum eius cooperator. Nam cum preceptoris sui iussu, puero cuidam in aqua periclitanti succurreret, super vndas vadens, ac rediens, ipsum liberauit. Quod signum beatus Benedictus eius ascripsit obedientiæ. Lectio tertia.

Hic solo rustico sacco, in quadragesima vtebatur: ac bis tantum in hebdomada comedebat. Cũ autẽ longo post tẽpore Aureliam, quo a sancto Benedicto missus fuerat, peruenisset, nobis viro Floro dante locum pro monasterio construendo, & Theodoberto francorum rege opem ferente, in honorem beati Martini, iuxta ligerim consecrari fecit ecclesiam. In qua virsanctus plenus bonis operibus, ac miraculis coruscans, migrauit ad dñm ætatis suæ anno. 72.

¶ Marcelli papę & mart. Oratio.

Preces populi quæsu m⁹ domine clemẽter exaudi, vt beati Marcelli martyris tui atque pontificis meritis adiuuemur, cuius passione lætamur. Per dominum nost. Ex vitis Romanorum pontificum. Lectio i.

Marcellus patria Romanus Constantino, & Galerio vsq; ad Maxentium, gessit pontificatum. Huius hortatu Priscilla matrona Romana, Cæmeterium suis sumptibus via salaria construxit. Lucina vero, ecclesiam Dei hæredem suorum bonorum instituit. Idem titulos quinque & viginti in vrbe disposuit, quasi diocæses ad commoditatem baptismi, & eorum

qui ad fidem Christi quotidie ex gentibus veniebat, & ad martyrum sepulturas. Lect. iij.
His igitur rebus iratus Maxentius. Lucina relegata, ipsum minis impellere conatur: vt se pontificatu abdicaret, atque nomen Christianum deponeret. In quo cum se negligi ab eo animaduerteret, ipsum in viuaria ad curam publicarum bestiarum damnauit. Ex quo loco nec orationes prætermittens, nec ieiunia, parochias etiam epistolis, quando aliter non poterat, pluribus annis gubernauit. Demum ex fœda illa atque incommoda habitatione, pedore, & situ confectus obijt, eiusq; sanctissimum corpus in cæmiterio Priscillæ, via salaria sepelitur.
¶ Sancti Antonij abbatis. Oro.

Die. 17.

Intercessio nos quæsumus dñe beati Antonij abbatis cõmẽdet: vt quod nostris meritis nõ valemus, eius patrocinio assequamur: Per domin. Lect. j.

Phil. 3.

Quæ mihi fuerunt lucra: hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta. Veruntamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi dñi mei: propter quem omnia detrimentũ feci & arbitror vt stercora, vt Christum lucrifaciam: vt & inueniar in illo non habẽs meã iustitiã quę ex lege est: sed illam quæ ex fide est Christi Iesu quæ ex Deo est iustitia in fide ad cognoscendũ illũ, & virtutẽ resurrectionis eius, & societatẽ passionum illius, configuratus morti eius, si quo modo occurrã ad resurrectionẽ quę est ex mortuis: non ꝙ iã acceperim, aut iã perfectꝰ sim. Sequor aũt si quomodo cõprehendã; in quo, & cõprehensus sum a Christo Iesu. Lect. ij.
Fratres ego me non arbitror cõprehendisse. Vnum autẽ quæ quidẽ retro sunt obliuiscens: ad ea vero quæ sunt priora extendens meipsum, ad destinatum persequor ad brauium supernę vocationis Dei in Christo Iesu. Quicunque ergo perfecti sumus hoc sentiamus, & si quid aliter sapitis: & hoc vobis deus reuelabit. Veruntamen ad quod peruenimus vt idẽ sapiamus, & in eadẽ permaneamus regula. Lect. iij.
Imitatores mei estote fratres, & obseruate eos qui ita ambulãt sicut habetis formã nostram. Multi enim ambulant quos sæpe dicebam vobis, nunc autem, & flens dico, inimicos crucis Christi: quorum finis interitus, quorum deus venter est, & gloria in confusione ipsorũ qui terrena sapiunt. Nostra aũt conuersatio in cælis est. Vnde etiam saluatorem expectamus dñm nostrum Iesum Christũ, qui reformabit corpꝰ humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suę, secundũ operationem, qua etia possit subijcere sibi omnia.

Ex eiꝰ vita ab Athanasio scripta & histo. tripati. lib. j. Lcō. iiij.

Beatus Antonius in ægypto nobili genere natus, Constantini magni tēpore, cum intrās ecclesiā; vt solebat, audisset illud euangelij. Si vis perfectus esse, vende oīa quę habes & da pauperibꝰ, velut ea sibi peculiariter dicta interpretatꝰ oībꝰ suis possessionibꝰ distractis, pretium distribuit pauperibꝰ, ipseq; in vastam solitudinē recessit. Lect. v.

In ea quam plurimos annos incredibili parsimonia & sanctitate, vitā gessit vix humanā. Erat enim eius esca solꝰ panis & sal. Potus aqua, prandijq; tempus, solis occasus. Frequenter duos & amplius dies sine cibo manebat. Vigilabat totā fere noctē, & orationibꝰ diē contingebat. Si vero somnus obreperet, stando paululū dormiebat: plerunq; paulimēto iacens, solāque terrā stratū refectionis habens. Lectio vj.

Sæpe aūt a dæmonibꝰ ipsi sāctimoniā īuidētibꝰ: varijs tētamentis īfestabat. Quos ipse ope diuina fretꝰ, tāstāter spernebat, vt ꝓ nitijs etiā & maledictis ꝓsequeretur, ex ꝓbrās illis imbecillitatē, ī eos quos diuina grā non destituisset. Et tāto iā terrori dæmonibꝰ erat, toties a se deuictis: vt multi per ęgyptum ab illis agitati, nomine Antonij super ipsos innocato, liberarētur. Lectio vij.

Erat Antonius, præcipue clementissimꝰ. Nunquam hilaritate nimia resoluebatur in risum: Nunquā recordatione peccati tristia ora contraxit. Non magnis stupentium se laudibus superbiebat. Sermo eius sale conditus, consolabatᷣ mæstos, docebat inscios, cōcordabat iratos: omnibus suadens, nihil amori Christi anteponendum. Credite mihi experto, aiebat, pertimescit satanas recte viuentiū vigilias, orationes, ieiunia, mansuetudinem, voluntariā paupertatē, humilitatē, misericordiā, iræ domi natum. & præcipue purum cor erga Christi amorem. Lect, viij.

Nunquā schismaticorum se miscuit communioni. Nunq̄ manichæis aut alijs hæreticis saltem amicabilia verba largitus est: nisi tm̄ ea quæ eos possent ab iniquitatis errore reuocare, denunciās taliū amicitias atque sermones, perditionem esse animę. Sic etiā Arrianos detestabatᷣ: vt omnibus diceret, nec iuxta eos qui dē esse accedendū. Qua propter, dicebat, custodienda est pia fides in Christo: & patrum religiosa traditio, quam ex scripturarum lectione, & crebro meæ paruitatis didicistis admonitu. Lect. ix.

Tandem agens annū vltra centesimum, cum non mediocre incōmodum senilia membra turbasset, mortemque sibi imminere sensisset: vocatis ad se fratribus, valete, inquit, viscera mea. Antonius enim migrat: & iam non erit in præsenti sæculo vo-

biscū. Osculantibus itaq; se disci pulis extendens paululū pedes, mortē lętus aspexit: ita vt ex hilaritate vultus eius, angelorum sanctorū, qui ad perferendā animā eius descenderant, præsentia nosceret. Quos intuens, tanquā amicos videret: animam exhalauit, sextodecimo calen. Februa.

die. 18. ¶ Sctę Priscę virg. & marty. Oro.

DA qs ops deus, vt qui beatę Priscę virginis & martyris tuę natalitia colimus, & annua solennitate lętemur, & tātæ fidei pficiam⁹ exemplo. Per do.

Ex eius gestis, quæ communiter ab ecclesia leguntur. Lectio ij.

PRisca nobilis Romana tertiodecimo ętatis suæ anno, ꝙ Christianę fidei esset, accusata, iussu Claudij imperatoris, ad tēplū apollinis ducit, vt dijs immolaret. Quod cū facere recusaret alapis cæsa, in carcerem trudit. Postridie educta in Christi confessione adhuc persistens, flagellis verberat: & feruenti adipe toto corpore perungitur, ac rursus in carcerē retrudit. Lectio iij.

Die tertia in amphitheatrū producta, exponitur immanissimo leoni qui ad pedes eius mansuetus se proiecit. Tunc in ergastulo virgo reclusa, triduo inedia macerat. Deinde equuleo suspensa, & vngulis ferreis exarata, in rogum mittitur: à quo tamen diuina ope incolumis euasit. Tandem extra vrbem educta, capitis abscissione. martyrio coronatur, cuius corpus a Christianis sublatum, via hostiēsi decimo ab vrbe milliario sepelitur.

¶ Sancti Fœlicis presbyteri & confessoris. Oratio.

COncede quæsumus omnipotens deus, vt ad meliorem vitam sanctorum tuorum exempla nos prouocent, quatenus quorum solennia agimus, etiam actus imitemur. Per dom. die. 19.

¶ Ex gestis eius, à beato Paulino Nolano epō descriptis. Le. ij.

FElix Nolanus presbyter, cum multa de Deorū portētis, ꝙ nihil fuerint disputasset: petcu sus diuersorū suppliciorū generibus carceri adiudicat. Sed nocte media ab Angelo solut⁹ educitur: sanctūq; Maximū episcopum in syluaquærere, reducere, & abscondere, donec persecutio cessaret præcipit. Is enim senio confectus, putans se non posse persecutorum supplicia ferre: in syluas fugerat. Perrexit ergo Felix quo nesciebat. Sed Deo volente cito reperit episcopum solo prostratum, clausis oculis, strictisq; dentibus, iā pene moribundum, quē paululum refocillatum, humeris suis detulit, & cuiusdam viduæ tugurio cōmendatum alimēto refecit. Lctō iij.

Orta iterum persecutione, cum Felix in platea populū moneret. persecutor missus adijt: & Felix latebram petens, inter pariete s diru-

diruptos per modicum aditum se occultauit, statimq; nutu dei per aditum illum araneę telarũ stamina prætendunt. Quas dum persequutores conspiciunt: neminem illic esse putantes abscedunt. Facta vero nocte Felix ad aliũ locum secessit, vbi per tres menses latitans, à muliere quadam alimenta suscepit, cuius nunquã faciẽ suspexit. Denique: pace reddita ecclesiæ sanctæ ac populo restitutus, in pace quieuit, sepultusq; est, iuxta vrbem, vbi multis virtutibus claruit.

¶ Sanctorum martyrum Fabiani & Sebastiani. Oratio.

die. 20.

Eus qui beatos martyres tuos Fabianũ atq; Sebastianũ, virtuæ constantiæ in passione roborasti: ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mundi despicere, & nulla eius aduersa formidare. Per domi. Ex vitis Pontificum Romanorum. Lectio iiij.

FAbian⁹ patria Romanus ex patre Fabio, à Gordiano, & Philippo vsq; ad Decium Imperatorem, Pontifex ecclesiæ præfuit. Hic septem Diaconis regiones vrbis diuisit, qui à notarijs res martyrũ gestas scribentibus colligerent. Statuit etiam vt singulis annis, in die cœnæ domini chrismã renouaretur, & vetus combureretur. Lectio v.

Huius tempore, damnata est hæresis Nouati Romanæ ecclesiæ presbyteri, negantis apostatas etiam penitentes, ab ecclesia recipi debere, vna cum hæresi helchesetarum asserentium non esse criminosum in tormentis Christũ vocetenus ab eo negari, qui corde ipsum confiteret. Martyrio autẽ coronatus in cemeterio calixti, via appia sepelitur. Ex eius passione communiter ab ecclesia recepta. Lectio sexta.

Sebastianus ciuis Mediolanensis, sed Narbonæ ortus, vel, vt alij tradũt oriundus, vir nobilis & Imperatori Diocletiano admodum charus, primęque cohortis ductor, erat prudentia insignis, sermone verax, consilio prouidus, iudicio iustus, ac verus Dei cultor. Lectio vij.

HIc propterea, sub clamide terreni imperij, Christi militiam gerebat absconditam, vt christianorũ animos in tormentis deficientes, fortiter, & sancte in fide confirmaret, & ita martyriũ constanter subirẽt. Inter hos fuere Marcus & Marcellian⁹ fratres, q̃ Romę in domo Nicostrati vincti asseruabant. Lctõ viij.

His aũt cognitis, Diocletianus Sebastianum ad se vocat, & grauissime increpatum, oĩ ratione a fide conatur auertere. Cunque hoc frustra tentasset, iubet eum stipiti alligatũ, à Sagittarijs cõfigi. Frequentibus igitur sagittis confixus, licet ab omnibus, aut mortu⁹, aut pretinus moriturus crederetur, sequenti tamẽ nocte

ab

ab Hyrene sancta matrona, sepeliendi gratia sublatus, viuus reperitur, & ope diuina, breui est in illius domo ad pristinam valitudinem restitutus. Lect. ix.

Paulo igitur post, factus obuiã Diocletiano ad rei miraculum attonito, libere cœpit eius impietatem in christianos, & sæuitiã improbare, & tũc eiusdem Imperatoris iussu tandiu est virgis cæsus, donec animã exhalaret. Eius autem corpus in cloacam deiectum, Lucinæ operã, vt sibi idem Sebastianus in somnis visus, demonstrauerat, ad Cathacumbas sepultũ est, vbi tẽplum extat eiusdem nomine dicatum.

Die 21. Sanctę Agnetis virgi. & mart.

Ad mag. aña. Beata Agnes, ĩ medio flãmarũ expansis manibus orabat, te deprecor venerande colende, pater metuende, quia per sctm̃ filium tuũ minas euasi sacrilegi tyrãni, & carnis spurcitias immaculato calle trãsiui: & ecce venio ad te quẽ amaui, quẽ quęsiui, quẽ semp optaui. Oro.

Omnipotens sempiterne deus, qui infirma mundi elegis, vt fortia quæq; cõfundas, concede propitius, vt qui beatæ Agnetis virginis & martyris tuæ solẽnia colimus, eius apud te patrocinia sentiam⁹. Ad matu. in primo noc. añ. Discede à me pabulum mortis, quia iã ab alio amatore præuenta sum. ps. Domine dñs. 2. Aña. Anulo suo subarrauit me dñs meus Iesus Christus, & tanquam sponsam decorauit me corona. ps. Cœli enar. 6. Aña. Dexteram meam, & collum meum cinxit lapidibus preciosis, tradidit auribus meis inęstimabiles margaritas. ps. Domini est terra. 8. Lect. j.

Confitebor tibi dñe rex, & collaudabo te Deum salua- Eccl. 51
torem meum. Confitebor nomini tuo, qm̃ adiutor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meũ à perditione, à laqueo linguæ iniquæ, & à labijs operãtium mendacium, & in conspectu astantium fact⁹ es mihi adiutor. Et liberasti me sm̃ multitudinẽ misericordię nominis tui à rugiẽtibus præparatis ad escã, de manibus quęrentium animã meã, & de portis tribulationum quę circũdederunt me: A pressura flammæ quę circundedit me, & in medio ignis nõ sum æstuata. De altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, & à lingua iniusta. ℟. Diẽ festũ sacratissimæ virginis celebremus, qualiter passa sit beata Agnes, ad memoriã reuocemus, tertiodecimo ætatis suæ anno, mortẽ perdidit, & vitã inuenit. Quia solũ vitę dilexit auctorem. ℣. Infantia quidem computabatur in annis, sed erat senectus mentis immensa. Quia.

Lectio secunda.

Laudabit vsq; ad mortẽ anima

ma mea dominum, & vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circūdederunt me vndiq; & non erat qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiutorium hominum, & non erat. Memorata sum misericordiæ tuæ dñe, & cooperationis tuæ quæ à seculo sunt, quoniam eruis sustinentes te dñe, & liberas eos de manibus gentiū. ℟. Dexterā meā & collum meū cinxit lapidibus pciosis, tradidit auribus meis inæstimabiles margaritas. Et circundedit me vernantibus atque coruscantibus gemmis. ℣. Induit me dñs ciclade auro texta, & immensis monilibus ornauit me. Et circundedit. Lectio iii.

Exaltasti super terram habitationem meam, & p morte defluente deprecata sum. Inuocaui dñm patrem dñi mei, vt nō derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborū sine adiutorio. Laudabo nomē tuū assidue, & collaudabo illud in cōfessione, & exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, & eruisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor & laudem dicā tibi, & benedicam nomini dñi. ℟. Induit me dñs vestimento salutis, & indumento lætitiæ circundedit me. Et tanq̄ spōsam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inæstimabiles margaritas, & circundedit me vernantibus atque coruscantibus gemmis. Et Gloria. Et

In ij. noctur. Aña. Christus circundedit me vernantibus atque coruscantibus gemmis preciosis. ps. Eructauit. 16. Aña. Induit me dominus ciclade auro contexta, & immensis monilibus ornauit me. ps. Deus noster. 16. Aña. Posuit signum in faciem meam, vt nullum præter eum amatorem admittam. ps. Fundamēta. 31. Lectio iiij.

Ex vita eius à beato Ambrosio scripta sermone nonagesimo.

Beata Agnes dum ætatis suæ, anno tertiodecimo, à scholis reuertitur, à simphronij præfecti filio adamatur. Cum autē preciosissima ornamenta sibi ab eo oblata, quasi stercora refutasset, ipse vere multo maiora promitteret: tale fertur, ei dedisse responsum. Discede à me pabulū mortis, quia ab alio amatore præuenta sum, quem cū amauero casta sum, cum tetigero munda sum, cū accepero virgo sum. Audiēs hæc insanus iuuenis, lectio prosternitur, & per alta suspiria amor à medicis aperitur. Fiunt hæc nota patri, cæpitq; inquirere, quis esset de cuius potestate Agnes se iactaret. Dictūque est ei, hanc esse christianā, & ita magicis artibus occupatam, vt dicat Christum sponsum suum esse. ℟. Amo Christum in cuius thalamum introibo, cuius mater virgo est, cuius pater fœminam nescit, cuius mihi organa modu-

modulatis vocibus cantát. Quě cũ amauero casta sum, cum teti gero munda sum, cum accepero virgo sum. ℣. Annulo suo subarrauit me, & imměsis monilibus ornauit me Quem. Lect. v.

AD hæc præfectus eam sibi presentatam, primo blandis sermonibus, deinde terroribus pulsat: sed ipsa terrentem. sicut blandientě, deridet. Quod videns præfectus, titulum sibi Christianitatis opposuit, & nudam iussit, ad lupanar duci. Sed statim crine soluto, tantã densitatem capillis eius gratia diuina cõcessit, vt melius eorum fimbrijs q̃ vestibus tecta videretur. Ingressa igitur Agnes turpitudinis locũ, angelum dñi inuenit circundantem eam tanto lumine: vt nullus eam pre splendore videret. Apparuit etiam & ei stola candidissima ad staturã suã, quã induit, gratias agens Deo. ℟. Mel & lac ex ore eius suscepi. Et sanguis eius ornauit genãs meas. ℣. Cuius pulchritudinem sol, & luna mirantur, ipsi soli seruo fidem: Et. Lectio vj.

INterea omnis qui fuisset ingressus, dans honorě immenso lumini, mundior egrediebatur, q̃ ingressus fuisset. Inter hæc præfecti filius venit ad locum cum sodalibus suis, & deridens alios audacter ingressus est. Et videns tantum lumen circa virginem, & irruens in eam, in ipso lumine, priusquã eam manu cõtingeret, cecidit in faciě suã. Et suffocatus à diabolo, expirauit. Ingrediens aũt vnus ex iuuenibus, viso ꝙ moram faceret, & mortuum eum inueniens, exclamauit, dicens. Pijssimi Romani, succurrite, meretrix ista magicis artibus, præfecti filium interfecit. ℟. Ipsi sum desponsata, cui angeli seruiunt, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur. Ipsi soli seruo fidem. Ipsi me tota deuotione committo. ℣. Dexteram meam & collum meum cinxit lapidibus preciosis, tradidit auribus meis inæstimabiles margaritas. Ipsi soli. Gloria. Ipsi me. In iij. noct. Aña. Mel & lac ex eius ore suscepi, & sanguis ei⁹ ornauit genas meas. ps. Cantate. 34. Añ. Cuius pulchritudinem sol & luna mirantur, ipsi soli seruo fidem. ps. Dñs regna. 34. Aña Ipsi soli seruo fidě, ipsi me tota deuotione committo. ps Cantate, 34. Lect. vij.

PRæfectus igit̃ hæc audiens, venit ad locum, & dixit. Crudelissima fœminarũ, in filio meo voluisti tuam artem magicam demonstrare? At illa, ille cuius voluntatem volebat perficere, in eum potestatem accepit. Tum præfect⁹, In hoc apparebit, quia non magice ista fecisti, si deprecata fueris angelum tuum, & restituas mihi filiũ. Cui illa. Quia tempus est, vt virtus domini nostri Iesu Christi manifestetur: egredimini foras. Orante igitur

tur illa, apparuit ei angelus domini, & eleuauit eam flentem, & iuuenẽ suscitauit. Qui egressus foras, cœpit clamare. Vnus est deus in cœlo, & in terra, & in mari, qui est deus christianorum. ℣. Iam corpus eius corpori meo sociatum est, & sanguis eius ornauit genas meas, Cuius mater virgo est, cuius pater fœminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsata, cui angeli seruiunt: cuius pulchritudinẽ sol & luna mirantur. Cuius. Lectio viij.

AD hanc vocẽ, templorum Pontifices conturbantur. Praefectus autem hoc videns obstupuit: sed ne videretur contra pontifices agere, vicarium relinquens, recessit tristis, ꝙ eam liberare non posset. Tunc vicarius Aspasius igne copioso accenso: iussit eã iactari in medio. Quod cum fuisset factum, flamma in duas partes diuisa, ipsam in nullo contingebat incendium: sed ministros exurebat. ℟. Pulchra facie, sed pulchrior fide, beata es Agnes, respuens mundum, laetaberis cum angelis. Intercede pro nobis omnibus. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna. Intercede. Lectio nona.

TVnc beata Agnes orauit Dicens, omnipotens adorande, colende, tremende, pater dñi mei Iesu Christi, benedico te, quia per filiũ tuum euasi minas hominũ impiorum, & spurcitias diaboli impolluto calle transiui. Et iterũ addidit dicens Benedico te pater praedicãde, qa inter flãmas intrepidam me ad te venire permittis. Ecce ꝙ credidi, iã video, quod speraui iam teneo, quod concupiui amplector. Te confiteor labijs, te totis visceribus cõcupisco. Cunq; complesset orationem: ignis penitus est extinctus. Aspasius autem populi seditionem non ferens: gladiũ in eius guttur immergi fecit, & sic migrauit ad Christum. ℟. Omnipotens adorande, colende, venerande, tremende benedico te. Quia per filiũ tuum vnigenitum euasi minas hominum impiorum, & spurcitias diaboli impolluto calle transiui. ℣. Te confiteor labijs, te corde, te totis viscerib⁹ cõcupisco. Quia. Gloria. Quia. In laudibus Aña.

INgressa Agnes turpitudinis locũ, angelum domini praeparatum inuenit. Aña. Mecum enim habeo custodem corporis mei, angelum domini. Aña. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt: cuius pulchritudinem sol & luna mirantur. Aña. Benedico te pater domini mei Iesu Christi, quia per filium tuum, ignis extinctus est à latere meo. Aña. Congaudete mecum & congratulamini, quia cum his omnibus lucidas sedes accepi. Ad benedictus Aña. Stans beata Agnes in medio flammarum, expãsis manibus orabat ad dominum,

minum, omnipotens adorande, colende tremende, benedico te, & glorifico nomen tuum in ęternum. Ad Magnificat.añ. Ecce quod cõcupiui iam video, quod speraui iã teneo, illi sum iuncta in cœlis: quem in terris posita, tota deuotione dilexi.

die. 22. ¶ Sancti Vincentij martyris, ad vesp. sup psal. aña. Iste est, qui pro lege Dei sui morti se tradidit, non dubitauit mori, ab iniquis interfectus est, & in ęternũ viuit cum Christo, agnũ secutus est, & accepit palmã. ℞. Christi miles. vj. Hym. Deus tuorum. Ad mag. Aña. Sacrã pſentis diei solennitatẽ humili celebremus deuotione, qua inuictus Christi martyr Vincentius, tyranno deuicto, insignẽ victorię palmam, cœlo gaudens intulit. Oratio.

Desto dñe supplicationibus nostris, vt q ex iniquitate nr̃a reos nos esse cognoscimus, beati Vincẽtij martyris tui, intercessione liberemur. Per. Ad ij. vesper. super psalm. Aña. Ingressa, Ad magistram. Ecce quod concupiui iam video, quod speraui, iam teneo, illi sum iuncta in cœlis, quem in terris posita, tota deuotione dilexi. Ad mat. Inuit. Vincentẽ mundum adoremus dominum, In quo pressuram mundi, martyr vicit Vincentius. ps. Venite. In primo noct. aña. Sanctus Vincentius, à pueritia studijs literarum traditus, superna sibi prouidente clemẽtia, gemina scientia efficacissime claruit. ps. Beatus vir. Aña. Sanctitate quoque insignis, Diaconis arce suscepta: vices pontificis diligenter exequebatur. ps. Quare frem. Aña. Valerius igitur episcopus, & leuita Vincentius, spe fruendi victoria diuinitus subnixi, in confessione deitatis alacriter cucurrerunt. ps. Domine quid.

Ex gestis eius. Lectio prima.

NOn sunt condignę passiones huius temporis ad futurã gloriam, quę reuelabitur in nobis. Nam expectatio creaturę reuelationem filiorum Dei expectat. Vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum qui subiecit eã in spe, quia & ipsa creatura liberabitur, à seruitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei. Ro. 8. ℞. Sacram pręsentis diei solennitatem, humili celebremus deuotione, qua inuictus Christi martyr Vincentius tyranno deuicto, Insignem victoriæ palmam, cœlo gaudens intulit. ✝. Peracto passionis suę venerando triumpho, angelorum cętibus comitatur. Insignem. Lctõ ij.

SCimus autem, quoniam diligẽtibus Deum, omnia cooperantur in bonum: his qui secundũ propositum vocati sunt sancti. Nam quos præsciuit, & prædestinauit conformes fieri imaginis filij sui, vt sit ipse primogenitus,

nitus, in multis fratribus. Quos autem prędestinauit, hos & vocauit, & quos vocauit, hos & iustificauit. Quos autem iustificauit: illos, & magnificauit. Quid ergo dicem⁹ ad hęc? Si deus pro nobis quis contra nos? Qui etiã proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, quomodo non etiam cũ illo, omnia nobis donauit ℟. Sanctus Vincentius Christi martyr, prouidente superna clementia, quæ sibi eum præuidebat vas electionis futurum, Gemina scientia efficacissime claruit. ℣. Sanctitate quoque insignis, diaconij arce suscepta, vices pontificis diligenter exequebatur. Gemina scientia. Lectio tertia.

QVis ergo nos separabit à charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an fames: an nuditas, an periculum, an psecutio, an gladius? Sicut scriptum est. Quia propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis. Sed in his omnibus superamus, propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, q̃a neque mors, neq; vita, neque angeli, neq; principatus, neq; virtutes, neq; instantia, neque futura, neque fortitudo, neq; altitudo, neq; profundum, neque creatura alia, poterit nos separare à charitate Dei, quę est in Christo Iesu dño nostro. ℟. Leuita Vincentius dixit beato Valerio, si iubes pater sancte, responsis iudicẽ aggrediar: iã tibi fili carissime diuini verbi curam commiseram. Nunc quoq; Pro fide qua astamus responsa co mmitto. ℣. Tibi enim gemina scientia pollenti, ac superni amoris igne feruenti, cœlestis olim doctrinæ ministerium delegaui. Nũc. Gloria. Pro. In ij. noct. aña. Tanto namque fœliciores se esse credebãt, quanto acriora tyranni supplicia, pia longanimitate certassent euincere. ps. Cum inuocarem. Aña. Leuita Vincenti⁹ dixit beato Valerio, si iubes pater sancte, responsis iudicem aggrediar. ps. Verba mea. Aña. Iam tibi fili carissime, diuinĩ verbi curam commiseram, nunc quoque pro fide qua astamus responsa cõmitto. ps. Dñe dñs. 2. Sermo sancti Aug. epi. Lctõ iiij.

DIgnus itaque Vincentius à domino coronari: ĩ quo elegit, & per patientiam, & per sapientiã gloriari. Dignus solenni celebritate, dignus ęterna fœlicitate pro qua adipiscenda leue duxit quicquid immanissimus iudex terruit, quicquid carnifex cruentus inflixit. Transactũ est quod pertulit, non transiturum est quod accepit. Si vexata sunt membra, si viscera cruciata, tam crebre, & tam crudeliter repetita tormenta, & si fierent multo grauiora, non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. ℟. Ecce iam in subli-

me

me agor, & oẽs principes tuos, ſęculo altior, tyranne deſpicio: volo gloriam meam minuas, nec damna inferas laudi? Paratus ſum enim ad omnia tormenta pro ſaluatoris nomine ſuſtinenda. ℣. Inſurge ergo, & toto malignitatis ſpiritu debacchare, videbis me Dei virtute plus poſſe dum torqueor, quã poſſis ipſe qui torques: Paratus ſum. Lectio quinta.

IN huius corpore varijs pęnis exarato: iam torméta defecerant, & adhuc mẽbra durabant. Tot conuicta miraculis, perſiſtebat impietas, tot vexata ſupplicijs, non cedebat infirmitas. Agnoſcatur ergo operata diuinitas: Habebat in ſermone fiduciam, in paſſione tolerantiam. Nemo ergo, de ſuo corde pręſumat, quia vt bona prudenter loquamur, ab illo eſt, non noſtra ſapiétia, & vt mala fortiter pferamus, ab illo eſt, non noſtra patientia, ℟. Aſſumpt⁹ ex equuleo leuita Vincétius, atq; ad patibulum raptus, tortores ſuos penè præueniens, Moras carnificũ arguendo, ad pęnam alacriter properabat. ℣. Intrepid⁹ itaque Dei athleta, cãdentis ferri machinã vltro conſcẽdit. Moras. Lectio vj.

RECOLITE martyrum regem cohortes ſuas ſpecialibus armis inſtruentem, bella monſtrantem, adiutoria miniſtrantem: præmia pollicentem: Qui cũ dixiſſet, in hoc mũdo præſſuram habebitis: mox adiunxit. Sed confidite: ego vici mũdum. Duplicem mundus aciem producit cõtra milites Chriſti. Blanditur enim vt decipiat: terret vt frangat. Non nos terreat propria volũtas, non nos terreat crudelitas aliena, & victus eſt mundus. ℟. Chriſti miles precioſus leuita Vincentius, vt tribunal ſponte rogum cõſcendit intrepidus. Cuius ſalis crepitantis per corpus minutię ſparſim ibãt. Atque prunæ vernabantur ſanguine. ℣. Inter hæc i[illegible] net immotus ille Dei ſeruulus orans Chriſtum in ſublime erectis luminibus. Cuius. Gloria. Atque.

In iij. noct. Aña. Beatus Vincẽtius cuius mens iam conſcia de corona, dixit Datiano, hactenus à te habitus ſermo de neganda fide perorauit. ps. In dño. 3. Aña. Nefarium tamen, apud chriſtianorum prudentiam eſſe cognoſce, deitatis cultum abnegando blaſphemare. ps. Dñe quis. 4. Aña. Profitemur enim Chriſtianæ religionis nos eſſe cultores: ac vnius veri Dei permanentis in ſæcula, famulos & teſtes. ps. Domine in virtute, 7. Lcõ viij.

SI conſideretur in iſta paſſione humana patientia, incipit eſſe incredibilis Si virtus agnoſcatur diuina: deſinit eſſe mirabilis. Tanta craſſabatur crudelitas in martyris corpore, & tanta tranquillitas proferebatur in voce. Tanta pęnarum aſperitas ſæuie-

ſequebat in membris, tanta ſecuritas ſonabat in verbis, vt putaremus Vincentio patiente; aliũ loqui, aliũ torqueri, & vere ita erat. Caro enim patiebatur, & ſpiritus loquebatur. Et loquente ſpiritu, non ſolum conuincebatur impietas, ſed etiam cõfortabatur infirmitas. ℟. Beat⁹ Dei athleta Vincentius, horrendo clauſus ergaſtulo carceris, pſalmum Deo, & hymnum, angelorum frequentia releuatus lætus dicebat: Quorum vallatus caterua, venerando fouebatur obſequio, & mulcebatur alloquio. ℣. Dantur ergo laudes Deo altiſſimo, & reſonante organo vocis angelicæ modulata ſuauitas ꝓcul diffundit. Quorũ. Lc. viij.

CLariorem nobis martyrem tormenta faciebant. Multiplici enim vulnerum varietate confoſſus, non deſerebat pugnã, ſed acrius iterabat. Putares ꝙ eum duraret flamma, nõ vreret. Et qm̃ vaſa figuli probat fornax probatus eſt, atq; decoctus illo igne Vincentius. Sed ecce iam fratres omnia illa tranſierunt, & ira Daciani, & pæna Vincentij. Nunc autem pęna Diacono: corona vero manet Vincentio. ℟. Agnoſce o Vincenti inuictiſſime, pro cuius nõie fideliter decertaſti. Ipſe tibi coronã paratã ſeruat in cælis, qui te fecit victorẽ in pænis. ℣. Eſto igitur iam ſecurus de præmio, q̃a mox depoſito onere carnis, noſtro eris addẽdus collegio. Ipſe. Lc. ix.

QVod vero tanta cura ſeruauit dominus martyris corpus, quid demonſtrauit, niſi ſe gubernare viuentem, quem non reliquit exanimem? Vicit ergo Dacianum viuens Vincentius: vicit, & mortuus eſt. Viuens tormenta calcauit: mortuus maria trãſnarauit. Ipſe inter vndas gubernauit cadauer extinctũ: qui inter vngulas animum donauit inuictum. Non flexit flãma cor ei⁹: nec merſit aqua corpus eius: Sed in his omnibus nihil aliud quidem eſt, niſi precioſa ſemper ĩ cõſpectu dñi, mors ſanctorum eius. ℟. Vir inclytus Vincẽtius martyr dñi precioſus, ſuccenſus igne diuini amoris, conſtanter ſuſtinuit ſupplicia paſſionis. Et ꝑ immanitatẽ tormẽtorum. Peruenit ad ſocietatẽ angelorũ. ℣. Cuius interceſſio nobis obtineat veniam, qui per tormenta paſſionis æternam meruit palmam, & ſempiternam coronam. Et per. Gloria. Peruenit. In laud. Aña.

ASſumptus ex equuleo leuita Vincentius, atq; ad patibulũ raptus, moras carnificũ arguendo, ad pænã alacriter properabat. Aña. Intrepidus, itaque candentis ferri machinam vltro conſcendit, ac manẽs immotus erectis in cælum luminib⁹, dñm precabatur. Aña. Hinc horrendo carceris clauſus ergaſtulo Dei athleta, angelorum venerando fouebatur obſequio, & mul-

cebat alloquio. Aña. Agnoſce o Vincenti inuictiſſime, quia pro cuius noīe fideliter decertaſti: ipſe tibi coronā præparatam ſeruat in celeſtibus. Aña. Dātur ergo laudes Deo altiſſimo, & reſonāte organo vocis angelicę, modulata ſuauitas procul diffunditur. Ad bñs. Añ. Egregi⁹ Dei martyr Vincētius, diris tormentorum ſupplicijs pro Chriſto alacriter ſuperatis, ac fœlicis pugnę agone cōſtanter expleto, tandem pretioſam reſolutus in mortē, cœlo triumphans ſpm̄ reddidit. Ad magnifi. aña. Beatus Vincentius applicatus tormentis, alacri vultu Dei præſentia roboratus dixit, hoc eſt quod ſemper optaui, & vocis omnibus exquiſiui. Per octauas ſcti Vincentij martyris ad memo. in laudibus Añ. Aſſum ptus. ℣. Corona aurea. Oratio, Adeſto. In veſper. Aña. Beatus Vincentius. ℣. Gloria & honore. Oratio vt ſupra.

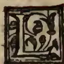
Die. 23. ¶ Sanctæ Emerentianæ virginis & martyris Oratio.

Ndulgentiam nobis domine beata Emerētiana virgo & martyr imploret: quæ tibi grata ſemper extitit: & merito caſtitatis, & tuę profeſſione virtutis. Per dominū noſtrum. Ex vita beatę Agnetis. Lect. iij.

Emerentiana virgo ſanctiſſima, collactanea beatę Agnetis & ipſa ciuis Romana, licet adhuc cathecumena, conſtanter, intrepida, & immobilis, ɔtra ſæuientes aſtabat: & plurimis eos verbis de ſua perfidia exprobrabat. Vnde à turbis furentibus lapidata eſt. Et crās ad ſepulchrū beatiſſimæ Agnetis, emiſit ſpiritū, nō dubium, ꝙ in ſuo ſanguine baptizata, quę pro defenſione iuſtitiæ, dum confiteretur dn̄m, mortē conſtanter accepit.

¶ Scti Timot. epi & mart. Oro. Die. 24

Ætetur eccleſia tua De⁹ beati Timothei martyris tui atq; pontificis cōfiſa ſuffragijs atque eius præcibus glorioſis, & deuota permaneat, & ſecura conſiſtat. Per. Lectio prima.

Aulus apoſtolus Ieſu Chriſti per voluntatem Dei, ſm̄ promiſſionē vitę quę eſt in Chriſto Ieſu, Timotheo cariſſimo filio, gratia & miſericordia, & pax à Deo patre noſtro, & Chriſto Ieſu dn̄o noſtro. Gratias ago Deo meo cui ſeruio à progenitoribus meis in conſciētia pura, ꝙ ſine intermiſſione habeā tui memoriā in orationibus meis, nocte ac die deſiderans te videre, memor lachrymarum tuarū, vt gaudio implear, recordationē accipiens eius fidei quæ eſt in te non ficta: quæ & habitauit primū in auia tua Loide, & matre tua, Eutice. Certus ſum autem quod & in te. Lectio ij. 2. Ti. 1.

Propter quā cauſam admoneo te, vt reſuſcites gratiā Dei, quæ eſt in te per impoſitionem ma-

nuum

nuum meatũ. Non enim dedit nobis deus ſpm̃ timoris: ſed virtutis, & dilectionis, & ſobrietatis. Noli itaque erubeſcere teſtimoniũ dñi noſtri neque me vinctum eius: ſed collabora euangelio ſm virtutẽ Dei, q̃ nos liberauit & vocauit vocatione ſancta: non ſecũdum opera noſtra: ſed ſm propoſitum ſuum & gratiã quæ data eſt nobis in Chriſto Ieſu ante tẽpora ſecularia. Ex eius geſtis. Lectio tertia.

Timotheus lyſtris oppido lycaoniæ natus eſt, ex iudæa matre, & patre gentili. Quẽ Paulus ad ea loca perueniens, eius ſanctitate mot⁹, atq; optima fama, qua inter chriſtianos loci illius celebrabatᷣ ſibi ſociũ & comitem ſuæ peregrinationis aſciuit. Sed Epheſum cũ perueniſſet, ibidem reliquit eum, vt eccleſiã illã eruditione, auctoritate, atq; exẽplo, iuuaret. Vbi poſt aliquot annos cũ in celeberrimo Dianæ feſto Epheſios ab impio ſacrificio conaretur auertere: à furente populo lapidib⁹ obrutus eſt. Vnde pene mortuus ſublatus à Chriſtianis: & ad montem vrbi vicinum eductus: ſpiritum emiſit.

Die 25. ¶In conuerſione ſcti Pauli apl̃i ad veſ ſup pſal. aña Sancte Paule apoſtole, prędicator veritatis, & doctor gentiũ, intercede pro nobis ad Deum, q̃ te elegit. Cap.

Saulus adhuc ſpirans minarum & cędis in diſcipulos domini, acceſſit ad principem ſacerdotum: & petijt ab eo epiſtolas in Damaſcum ad ſynagogas: vt ſi quos inueniret huius vię viros ac mulieres, vinctos perduceret Ieruſalem. ℟. Magnus ſanctus Paulus. ſexta Hymnus.

Doctor egregie Paule, mores inſtrue & mente polum nos trãsferre ſatage: donec perfectum largiatur plenius, euacuato quod ex parte gerimus. Sit trinitati ſempiterna gloria, honor poteſtas atque iubilatio: in vnitate cui manet imperium, extunc & modo per æterna ſęcula. Amen. Ad magnificat. añ. Elegit dñs virũ de plebe, & claritatẽ viſionis æternæ dedit illi: celebremus conuerſionem ſancti Pauli apoſtoli, gaudium ſit in cœlo & in terra, pax hominibus bonæ voluntatis. Oratio.

Deus qui vniuerſum mundum beati Pauli apoſtoli prædicatione docuiſti: da nobis quæſumus: vt qui eius hodie cõuerſionem colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per do. Ad matu. inuit. Laudemus Deũ noſtrum, In conuerſione apoſtoli Pauli. Hym. Doctor egregie. In j. noct. añ. Saulus adhuc ſpirans minarũ & cędis in diſcipulos dñi, abijt ad principẽ ſacerdotũ, & petijt ab eo vt vbicũq; inueniret huius viæ viros, vinctos perduceret Ieruſalem. ps. Cœli enar. ℣. Paternarum traditionũ, ampli⁹ ęmulator exiſtẽs.

Post psalmum ℣. ante añam dicatur & hoc in consimilibus obseruet̃ añis. Añ. Ibat igitur Saulus furijs inuectus, dirum toto pectore virus efflabat, & sanctorum sanguinē sine intermissione sitiebat. ps. Benedicā. 10. ℣. Per totam iudęam insania ferebatur, vt Christi membra laniaret ī terris. Aña. Et subito circūfulsit eum lux de cœlo, & cecidit in terrā, nihilq; videbat. ps. Eructauit. 14. ℣. Audiuit autem vocem dicentem sibi, Saulę Saulę quid me psequeris? Lctō j.

gal. 1 NOtum facio vobis fratres euangelium quod euangelizatum est à me: qa non est secundū hominē. Neque enim ego ab hoīe accepi illud, neque didici, sed per reuelationē Iesu Christi. Audistis enim conuersationem meam aliquando in iudaismo: qm̄ supra modum persequebar ecclesiā Dei, & expugnaba illam, & pficiebam in iudaismo supra multos coętaneos meos in genere meo: abūdantius æmulator existens paternarū mearum traditionū. ℟. Saulus adhuc spirans minarum & cædis in discipulos dñi, abijt ad principē sacerdotū & petijt ab illo, Vt vbicunq; inueniret huius viæ viros, vinctos pduceret Ierusalē. ℣. Ibat igitur Saulꝰ furijs inuectus, dirumque toto pectore virus efflabat. Vt vbicunq; inueniret. Lectio ij.

CVm autem placuit ei qui me segregauit ex vtero matris meæ, & vocauit per gratiā suam, vt reuelaret filium suū in me, vt euangelizarem illū in gentibus: continuo non acquieui carni & sanguini, neq; veni Ierosolymā ad antecessores meos apostolos, sed abij in Arabiā, & iterum reuersus sum Damascum. Deinde post annos tres veni Ierosolymā videre Petrū, & mansi apud eum diebus quindecim. Alium autē apostolorū vidi neminem nisi Iacobū fratrē dñi. Quæ autē scribo vobis: ecce corā Deo, quia nō mentior. ℟. Ibat igit̃ Saulus furijs inuectus, dirūque toto pectore virus efflabat, Et sanctorū sanguinem sine intermissione sitiebat. ℣. Per totā iudęam insania ferebat̃, vt Christi membra laniaret ī terris. Et san. Lctō iij.

DEinde veni in partes Syriæ & Ciliciæ. Eram autē ignotus facie ecclesijs iudæę: q̄ erant in Christo. Tantū autem auditū habebant, qm̄ qui persequebatur nos aliquando, nunc euāgelizat fidē, quam aliquando expugnabat. Et in me glorificabant Deum. Deinde post annos quatuordecim: iterum ascendi Ierosolymam cū Barnaba, assumpto & Tito. Ascendi autē ſm reuelationē: & contuli cum illis euangeliū quod prædico iñ gentibus, seorsum autē his qui videbātur aliquid esse: ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem. ℟. A Christo de cœlo vocatus, & in terram prostratus, ex persecutore

effect⁹ est vas electionis, & plus omnibus laborans, multo latius inter oēs verbi gratiam seminauit, Atq; doctrinā euāgelicā sua prædicatione cōpleuit. ℣. Inter apostolos vocatione nouissim⁹, prædicatione prim⁹, nomē Christi multarū gentium manifestauit populis. Atq;. Gloria. Atque. In iii. noct. añ. Saule Saule quid me persequeris? quis es dñe? ego sum Iesus Nazarenus quem tu persequeris, durū est tibi contra stimulū calcitrare. ps. Omnes gen. 14. ℣. Circunfulsit eū lux de cœlo, & audiuit vocem dicentem sibi. Añ. Saulus autem tremens ac stupens dixit ad Iesum: dñe quid me vis facere? ait autem dñs ad eum: surge & ingredere ciuitatem: & dicetur tibi quid te oporteat facere. ps. Exaudi deus depre. 18. ℣. Viri autem qui comitabantur cum eo, stabāt stupefacti. Aña. A Christo de cęlo uocatus & in terram prostratus: ex persecutore factus est vas electionis. ps. Exaudi deus ora. 19. ℣. Prostratus est sæuissimus persecutor, sed erectus est fidelissimus predicator. Lectio quarta.

A Bijs autem qui videbantur esse aliqd (quales aliquando fuerint, nihil mea interest. Deus enim psonā hominis non accipit) Mihi enim qui videbantur esse aliqd, nihil cōtulerunt. Sed contra: cum vidissent q̄ creditū est mihi euangeliū pręputij, sicut & Petro circuncisionis (qui enim operatus est Petro in apostolatū circuncisionis: operatus est & mihi inter gentes) & cū cognouissent gratiam quę data est mihi, Iacobus & Cephas & Ioannes, qui videbant columnæ esse. dextras dederunt mihi & Barnabæ, societatis, vt nos inter gentes, ipsi aūt in circuncisionē, tm̄ vt pauperum memores essemus. Quod etiā solicitus fui hoc ipsum facere. ℟. Vade Anania & quęre Saulū, qa vas electionis est mihi, vt portet nomen meū, Coram gentibus, & regibus, & filijs Israel. ℣. Ego enim ostēdā illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Coram. Lctō. v.

CVm autē venisset Petrus antiochiam, in faciē ei restiti: quia reprehensibilis erat. Prius enim quā venirent quidā à Iacobo: cū gentibus edebat. Cum aūt venissent, subtrahebat & segregabat se timens eos q ex circūcisione erāt. Et simulationi ei⁹ cōsenserunt cæteri iudæi: ita vt & Barnabas duceret ab eis in illam simulationem. Sed cūm vidissem q̄ non recte ambularent ad veritatē euangelij: dixi Cephæ coram oībus. Si tu cum iudęus sis gentiliter viuis, & non iudaice, quomō gentes cogis iudaizare? ℟. Ingressus Paulus in synagogas pdicabat Iesum Iudæis, affirmans. Quia hic est Christ⁹. ℣. Stupebāt aūt oēs q eū audiebant dicentē. Quia. Lctō vj.

NOs natura iudæi: & non ex gen-

gentibus peccatores. Scientes autem quod nō iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu credimus, vt iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis. Propter quod ex operibus legis, non iustificabit omnis caro. Quod si quęrētes iustificari in Christo, inuenti sumus & ipsi peccatores, nunqd Christus peccati minister est? Absit. Si enim quę destruxi iterum hęc reędifico, pręuaricatorem me cōstituo. Ego enim per legem legi mortuus sum: vt Deo viuam. Christo crucifixus sum cruci. Viuo autē iam non ego, viuit vero in me Christus. Quod autē nūc viuo in carne, in fide viuo filij Dei: qui dilexit me, & tradidit seipsum pro me. ℟. Magnus sctūs Paulus vas electionis, vere digne est glorificandus. Qui & meruit thronum duodecimū possidere ℣. A Christo de cœlos vocatus, & in terrā prostratus, ex persecutore effectus est vas electionis. Qui. Glria. Qui. In. iij. noct. añ. Viri autē qui comitabātur cum eo, stabant stupefacti: audientes quidem vocem, sed neminem videntes. Ps. Cōfitebimur. 22. ℣. Saulus aūt cadens in terrā, apertis oculis nihil videbat. Aña. Ad manus autem illum trahentes introduxerunt Damascum, & erat tribus diebus non videns: nec manducauit neque bibit. Ps. Domin' regna. exul. 30. ℣. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Añ. Vade Anania, & quære Saulum: ecce enim orat, quia vas electionis est mihi, vt portet nomen meum coram gentibus, & regibus, & filijs Israel. Ps. Dominus regna. iras. 30. ℣. Dixit autē dominus in visu Ananiæ. Ioannes Chrysostomūs de laudibus diui Pauli apostoli. L. vij.

Nihil prorsus errauerit, qui pratum insigne quoddam virtutū, & paradisum spiritalē, Pauli animū nuncupauerit, tam mira gratia floruit, tanque huic gratiæ congruēte vitę perfectione resplenduit. Quoniam enim vas electionis effectus est, & bene seipsum emendare curauit, largissime in eum sancti spiritus munus effusum est. Vnde & mirabiles nobis fluuios genuit, non sm paradisi fontes quatuor tantum, sed multo etiam plures, & quotidie fluentes, nec terrā rigātes, sed animas hominū ad producendum virtutū germina suscitantes. Quæ aūt lingua laudibus eius inueniretur æqualis, cū omnia, quæ sunt in hominibus bona, vna anima possideat, & ea cuncta plene, atq; cumulate, quæ non solum hominum sunt, sed qp amplius est angelorū? ℟. Tu es vas electionis sancte Paule apostole, prędicator veritatis in vniuerso mūdo, Per quē omnes gentes cognouerunt gratiā Dei. ℟. Intercede pro nobis ad Deū.

Deũ,qui te elegit. Per. Lcõ viij.

SIue enim prophetę potentius aliquid in ſe oſtenderint, magisq; mirabile, ſiue patriarchę, ſiue iuſti:ſiue apoſtoli, ſiue martyres, hæc omnia ſimul colligẽs Paulus habet cũ tanto cumulo, cum quanto nullus eorũ,bonũ, quo excellebat, impleuit: Abel obtulit ſacrificium, & inde laudatur, ſed ſi Pauli hoſtiã adducamus in medium, ꝙ cœlum à terra ſuperior apparebit. Quam ergo vultis,vt memorem? Verum non vna tantum eſt: ſiquidẽ ſemetipſum per dies ſingulos immolabat. Sed Noe iuſtus in generatione ſua, atq; perfectus, & ſolus erat talis in cunctis, ſed & Paulus ſolus inter omnes talis inuentus,& ille quidem tantummodo legitur ſe ſeruaſſe cum liberis, hic aũt vniuerſum prorſus orbem periclitantem, ex medijs fluctibus liberauit. ℟. Sancte Paule apoſtole, prædicator veritatis, & doctor gentium Intercede pro nobis ad Deum qui te elegit. ℣. Vt digni efficiamur gratia Dei.Int. Lectio ix.

ABraham mirantur oẽs,qui cũ audiſſet, Abraham exi de terra tua, & de cognatione tua,& domos reliquit, & patriã: & amicos, atq; cognatos, quorũ omnium iacturã ſolo diuini pręcepti amore penſabat. Nam & nos eum propterea miramur. Sed qs Paulo poſſit ęquari, qui non modo patriam,cognatos ac domum, ſed ſeipſum quoque, ac mundum reliquit, immo etiam cœlũ,& cœlum cœli, & hęc omnia Chriſtũ ſuſcipiendo deſpexit:vnum pro cunctis, & ſolum, id eſt Chriſti charitatem requirens. Neque prȩſentia inquit, neque futura:neq; altitudo,neq; profundum, neque alia ceatura poterit nos ſeparare à charitate Dei, quę eſt in Chriſto Ieſu dño noſtro. ℟. Celebremus conuerſionem ſancti Pauli apoſtoli. Quia hodie ex perſecutore, effectus eſt vas electionis. ℣. Gaudent angeli, & exultant archangeli, & collaudant in cœlis filiũ Dei. Quia. Glia. Quia. ℣. Dediſti hæreditatẽ. In lau.aña.

SAulus qui & Paulus, magnus pręedicator à Deo confortatus conualeſcebat, & confundebat iudęos. ℣. Oſtendens quia hic eſt Chriſtus,filius Dei viui. Aña. Saule frater: dñs miſit me Ieſus: qui apparuit tibi in via qua veniebas,vt videas, & impleatis ſpũ ſcõ. ℣. Et abijt Ananias & intrauit in domũ, & imponẽs ei manũ dixit. Añ. Sub manu continuo Ananię ceciderunt ſquamę ab oculis eius, & ſurgens baptizatus eſt: & accipiens cibũ cõfortatus eſt. ℣. Fuit aũt cum diſcipulis,ꝗ erant Damaſci, ꝑ dies aliquot. Añ. Proſtrat⁹ eſt ſęuiſſimus perſecutor, ſed erectus eſt fideliſſim⁹ pręedicator, quos dñe verbis edocet de te, meritis ducat ad te. ℣. Inter apoſtolos vo-

catione nouissimus, prædicatione primus. Aña. Ingressus Paulus in synagogas, prædicabat iudæis Iesum: affirmans q̄a hic est Christus. ℣. Stupebant autem omnes, qui eū audiebant. Cap. Saulus adhuc. Hymnus. Aeterna Christi munera. Ad Bñs Añ. Celebremus conuersionē sancti Pauli apostoli, q̄a hodie ex persecutore effectus est vas electionis: ideo gaudent angeli, lætantur archangeli, & collaudant in cælis filium Dei. Ad horas diei añæ laud. sine ℣. Ad tertiā cap. Saulus adhuc spirās. Ad vj. cap.

act. 9 cap. VAde Anania, q̄m vas electionis mihi est iste, vt portet nomē meū corā gētibus, & regibus, & filijs Israel. Ad ix. cap.

Ibidē. ET abijt Ananias, & introiuit in domum, & imponēs ei manum dixit. Saule frater, dñs misit me Iesus, qui apparuit tibi in via qua veniebas, vt videas & implearis spiritu sancto. Ad vesperas super psalm. Aña. Saulus q̄ & Paulus. sine versu. Cap. hym. ℣. vt in primis vesp. Ad mag. Añ. Cū autē cōplacuit ei q̄ me segregauit ex vtero matris meç, & vocauit per gratiam suā, vt reuelaret in me filiū suū in gentibus: cōtinuo nō acquieui carni, & sanguini, sed abij ad antecessores meos apostolos.

¶ Sctī Polycar. e͞pi & mar. Ofo.

Die. 26. DA q̄s omp̄s deus, vt qui beati Polycarpi martyris tui atque pontificis solennia colimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per dominum. Lectio prima.

ET angelo Smyrnę ecclesiæ scribe. Hæc dicit primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, & viuit. Scio tribulationē tuam & paupertatē tuam, sed diues es, & blasphemaris ab his qui sedicūt Iudæos esse, & non sunt, sed sunt synagoga satanæ. Nihil horū timeas q̄ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem, vt tentemini, & habebitis tribulationē dieb⁹ decem. Esto fidelis vsq; ad mortē, & dabo tibi coronam vitæ. Qui habet aurem, audiat quid spiritus dicat ecclesijs. Qui vicerit non lædetur à morte secunda. Apo. 2.

Ex libro iiij. histo. eccle. Lect. ij.

Polycarpus Ioannis apostoli discipulus, & ab eo Smyrnæ episcopus ordinatus, sanctissimis fuit morib⁹, & ingenti doctrina. Hic ob quasdā de die Paschæ dissensiones Romam venit, tempore Anacleti papę, vbi multos à Valentini, & Marcionis hæresi ad rectā fidem reuocauit, illā solā prædicans tenendam esse veritatem, quam ipse sciret se ab apostolis suscepisse. Reb⁹ autem cū Anacleto cōpositis, Smyrnā rediit, ibiq; sęuiente iā Marci Aurelij p̄secutione in Christianos, die, noctuq; in orationibus per manebat, pro pace ecclesiarum, quæ vbiq; sunt Deo supplicans, quod ei facere in omni vita sua

moris perpetuit fuit. Lectio iij. Comprehensus aũt, & ad tribunal ductus, insistéte proconsule, & dicente, iura fortunã Cæsaris, & dic in Christũ contu:tia, & dimitto te, respõdit. Octoginta & sex annis seruio Christo, & nihil me lęsit vnquam. Quomodo possum maledicere, & blasphemare regẽ meũ, qui salutẽ mihi dedit? Cumq; constanti animo fidem suam assereret, nec posset vllis minis deterreri, vniuersa multitudine gentiliũ, & iudæorum id clamoribus efflagitante à proconsule dãnatur, vt viuus igne combureretur. Coniectus igitur in rogum, vinctis post tergum manibus, cum à flamma nullaten⁹ lęderetꝛ, iussus est gládio à carnifice transfodi, atq; ita vir sanctissimus Ad Deũ euolauit annum agens: lxxxvj.

¶ Sctĩ Ioãnis Chrysosto. Oratio.

Die. 27.
Eus qui populo tuo æternæ salutis beatum Ioannem pontificem tuum ministrum tribuisti, præsta quæsumus, vt quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per dominum. Lectio prima.

2.co. 5. Scimus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluať: ꝙ ædificationẽ ex Deo habemus domũ nõ manufactam, sed ęternam in cęlis. Nam & in hoc ingemiscimus habitationẽ nostrã quæ de cœlo est, superindui cupientes, si tñ vestiti & non nudi inueniamur. Nam & qui sumus in hoc tabernaculo ingemiscimus grauati: eo ꝙ nolum⁹ expoliari, sed superuestiri: vt absorbeať quod mortale est à vita. Qui autẽ efficit nos in hoc ipsum deus, q dedit nobis pignus spũs. Audiẽtes igitur semper & sciẽtes, quoniã dũ sumus in hoc corpore, peregrinamur à dño. Per fidem enim ambulamus, & nõ per speciem. Audemus autem, & bonam voluntatem habemus, magis peregrinari à corpore, & pręsentes esse ad dominum, & ideo contendimus, siue absentes, siue ꝑsentes placere illi. Lectio ij. Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi vt referat vnusquisq; ꝓpria corporis, prout gessit siue bonum siue malum. Scientes ergo, timorem domini hominibus suademus: Deo autem manifesti sumus. Spero autẽ & in conscientiis vestris manifestos nos esse. Non iterum cõmendamus nos vobis: sed occasionẽ damus vobis gloriãdi pro nobis, vt habeatis ad eos qui in facie gloriãtur, & non in corde. Siue enim mente excedimus, Deo, siue sobrij sumus vobis. Charitas enim Christi vrget nos æstimãtes hoc, qm̃ si vnus pro omnibus mortuus est, ergo oẽs mortui sunt. Et pro omnibus mortuus est Christus, vt & qui viuunt, iam non sibi

viuant,

uiuant, sed ei qui pro ipsis mortu⁹ est & resurrexit. Lectio iij.

Itaque nos ex hoc neminem nouimus secundum carnem. Et cognouimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non nouimus. Si qua ergo in Christo noua creatura, vetera transierunt, ecce facta sunt omnia noua. Omnia autem ex Deo qui nos reconciliauit sibi per Christũ, & dedit nobis ministerium reconciliationis. Quoniã quidẽ deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis. Pro Christo ergo legatione fungimur tanquã Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo.

Ex historia tripartita. Lcõ iiij.

Ioannes cognomento Chrysostomus ob linguæ sermonisq; pręstantiã, Antiochiæ natus. Secundo, & Anthusa nobilibus parentibus cum esset liberalibus artibus eruditus, relictis forensibus & sęcularibus studijs, quibus vacauerat sub Libanio sophista, & Andragathio philosopho, totum se sacrarum literarum studio tradidit, sub disciplina Diodori, & Cartherij: qui eo tempore sacris monasterijs præsidebant. Lectio v.

Nec multo post à Zenone episcopo lector in ecclesia antiochena, deinde Diaconus à Melitio, ab Euagrio autem Paulini successore sacerdos ordinatus, tum doctrinę tum sanctitatis nomine probatissimorum omnium voce celebris habebatur. Qua fama motus Arcadius imperator, ipsum ex antiochia accersiri iubet, vt Nectario Constantinopolitano episcopo mortuo succederet. Lectio sexta.

Suscepto autẽ episcopatu, cum vitia clericorum, partim exemplo, partim etiam verbis & legitimis pęnis audacter insectaretur, magnã ipsorum in se inuidiã concitauit. Eudoxiæ quoq; Augustæ ob Seuerianum Gabaliensem episcopum, à se tanquã hęreticũ vrbe pulsum: magnum odium incurrit. Proinde Eudoxia contra Ioannem quorundam episcoporum cõcilium cogendum curauit, ad quod velut hostile cum Ioannes vocatus ire recusasset, damnatus ęst, & in exiliũ missus. Lectio septima.

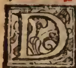
Verum cum per noctẽ, terręmotus ciuitatem regiã inuaderet, legati mittuntur ad eum rogantes vt velociter rediret, & orationibus suis, ciuitatis pericula remoueret. Redeunti igitur popul⁹ cũ magna gratulatione frequentissimus occurrit cęreis & lãpadibus accensis. Sed postea cum in diuę Sophiæ foro ante Augustę argẽteã imaginem ludos agi vetuisset: irata rursus Eudoxia dat operam, vt Ioannes ab inimicis episcopis vrbe pellatur. Synodo itaque co-

acta, quod post priorē depositionem sine concilij decreto in sede resedisset, damnatur atque iterum in exilium mittitur. Lctō viij.

Aiunt aūt illum, cū in exilium duceret, per visionem cognouisse diem quo moriturus esset, ostensum sibi à Basilio martyre in Comanis. Vbi cum esset itinere fatigatus, dolorem capitis non ferens, & ardorem solis, vitam languore finiuit, multis calamitatibus propter ecclesiam & morum correctionem exhaustis, multisque libris mira doctrina & eloquentia sanctitateque cōscriptis. Lectio nona.

Sanctissimum autem eius corpus Theodosius Arcadij filius. Constantinopolim transferendum ac religiose sepeliendum curauit. Cumq; in ciuitatem deueheretur, rursum fidelissimus populus, per pelagus quasi per terram currens, vndas bosphori lampadibus & cęreis obleuauit. Theodosius autem in eius loculum defigens oculos atque frontem, pro Arcadio & Eudoxia genitoribus supplicauit: vt ignoranter delinquentibus veniam condonaret.

¶ Sctē Agnetis secundo. Orō.

ie. 28.
Eus qui nos annua beatę Agnetis virginis & martyris tuæ solēnitate lætificas: da vt quam veneramur officio: etiā piæ conuersationis sequamur exemplo. Per dominum.

Ex Ambr. in vita btē Agne. L. ij.

CVm parentes sanctę Agnetis vigilarent ad tumulum eius, viderūt exercitum virginū pretereuntem cū ingenti lumine, quæ oēs erant indutæ cicladibus auro textis. Inter quas viderunt beatā Agnetē, & ad dexteram eius agnūniue candidiorem. Quę stans dixit eis. Videte ne me quasi mortuam lugeatis, sed cōgaudete mecum: quia cum his omnibus, lucidas sedes accepi. Et pertransiuit. Lectio iij.

Cum autem hęc visio diuulgata, narraretur Constātię virgini filię Constantini, quę plena erat vlceribus: spe recuperandæ sanitatis, venit ad tumulū martyris. Repentino igit somno arrepta, vidit beatā Agnetē dicētem sibi. Constanter age Constantia. Euigilās aūt sanam penitus se inuenit, ac propterea a patre petijt, vt basilica sctē Agneti construeretur, & sibi illic mausoleū collocari pręcepit. Cucurrit hæc opinio, & quotquot credentes ad eius tumulum peruenissent, ab omni infirmitate sanabantur.

¶ Sctī Pauli primi eremi. Orō.

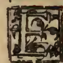

Eus q nos beati Pauli confessoris tui, annua solēnitate lętificas, cōcede ppiti', vt cuius natalitia colimus: per ei'. ad te exempla gradiamur. Per. die. 29.

Ex eius vita à beato Hieronymo scripta. Lectio secunda.

PAulus thebaide Ægypti vrbe

be oriundus, literis græcis, & ægyptijs apprime eruditus, parentibus amissis, cũ esset annorum. xvj. Decio Imperatore in Christianos seuiẽte, in solitudinem secessit. Vbi, (auctore Ieronymo qui vitã eius conscripsit) ad saxei montis radices speluncam, quam vetus palma, & fons limpidissimus exornabat, ad vitam peragendam elegit: palma eadem obsonium, & indumentum suggerente. Cum autem centum tredecim annorum esset: à Beato Antonio nonagenario in illa solitudine inuisitur. Quibus inter se iucundissime colloquentibus: coruus panem integrum ante ipsos deposuit. Tunc Paulus, sexaginta (inquit) anni sunt, quibus semper dimidiatum panem accipio: nunc ad aduentum tuum, militibus suis Christus duplicauit annonam. Lectio tertia. Consedentes autem ad marginem nitidissimi fontis: facta oratione, pane & aqua refecti, noctem peruigiles traduxerunt. Postridie Antonius cum Pauli mortem instare, ipso prædicente cognouisset, lachrymans ad monasterium suum reuertitur, relaturus pallium, quod ipsi dederat Athanasius ad Pauli corpus inuoluendum, vt ab ipso fuerat rogatus. Rediens autem vidit inter Angelorum cateruas eius animam, niueo candore fulgentem in sublime conscendere. Et accurrens in speluncam, cadauer inuenit genibus complicatis, erecta ceruice, extensis in altum manibus oranti simile.

¶ Sctĩ Iuliani epi & cõfes. Oro.

Xaudi dñe preces nostras: quas in sancti Iuliani confessoris tui atq; pontificis solennitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos absoluas peccatis. Per. die. xx.

Ex gestis eius. Lectio tertia.

Beatus Iulianus Cenomanensis episcopus, dicitur cuspide baculi sui terram aperiendo, sitienti populo, fontem eduxisse, & quendam cœcum illuminasse: insuper & tres mortuos suscitasse. Cum igitur multis virtutibus clarus, ac signis admirandus existeret: domino ipsum vocante. vj. calendas Februarij, in pace requieuit.

¶ Sctĩ Ignatij epi & mart. Oro. die. I.

A quæsumus omnipotens deus: vt qui beati Ignatij martyris tui atq; põtificis solẽnia colimus, ei⁹ apud te intercessionibus adiuuemur. Per.

Pro tribus prim⁹ lcõnib⁹ tres primæ assumantur q̃ supra pro sctõ Vincentio martyre sunt positæ.

Ex li. iij. histo. Ecclesiastice L. iiij.

IGnatius Antiochiæ, post Petrũ tertius, episcopatũ gessit: qui tempore Traiani accusatus quod

quod christianus esset: ad bestias damnatur Romam mittendus. Quo cum vinctus deduceretur, oẽs Asiæ ciuitates ad quas puenisset euangelicis cohortationibus edocebat in fide persistere. & obseruare se ab hæreticorum contagijs, qui tum primo copiosius cœperant pullulare. Lctõ v. Hortabatur etiã vt diligentius ac tenacius apostolorũ traditionibus inhærerent, quas cautelæ gratia, & ne quid apud posteros, remaneret incerti, etiam scriptas se asseruit reliquisse. Remotiores autẽ ecclesias in eodẽ itinere epistolis erudiebat. In quarum vna, quã Smirnę, dum apud Polycarpum esset ad Romanos scripsit, deprecatur eos, ne se tanquam supplicijs suis parentes, velint spe priuare martyrij. Lectio vj. In eadẽ epistola, hæc de sua dãnatione refert. A smirna Romã vsq;, cum bestijs terra mariq; depugno, die ac nocte connexus, & colligatus decem Leopardis, militib' dico, ad custodiã datis: qui ex beneficijs nostris sæuiores fiunt. Sed ego nequitijs eorum magis erudior. Nec tamen in hoc iustificat' sum.. Lctõ vij. Et paulopost. Nunc incipio esse discipulus Christi: facessat inuidia, vel humani affectus, vel nequitiæ spiritalis: vt IesumChristum merear adipisci. Ignes, cruces, bestiæ, dispersiones ossiũ, discerptionesq; mẽbrorũ, ac totius corporis pęnę, & oĩa in me vnum supplicia, diaboli arte quęsita cumulentur, dummodo Iesum Christũ merear adipisci. Ex lib. x. historię tripart. L. viij. Ab hoc Ignatio, q etiã cum ipsis vixerat apostolis, sumpsit initiũ, vt in ecclesia añę decantent, Vidit enim angelorum visione quomodo p Añas sanctę trinitati diceret hymnos. Isq; modũ visionis Antiochenæ tradidisse probatur ecclesiæ, & ex hac ad cunctas alias trãmisit. Ex diuo Hiero. in li dẽ viris illustr. L. ix. Romam igitur perductus, ac bestijs expositus, ardore patiendi, cũ rugientes audiret leones ait. Frumentum Christi sum. Dentib' bestiarũ molar, vt panis mund' inueniar. Passus est anno vndecimo Traiani. Reliquiæ corporis eius Antiochiæ iacẽt, extra portã daphniticã in cęmeterio.

¶In purificatione beatæ Mariæ ad vesper. sup psal. antipho. dic. 2.

O admirabile cõmertium, creator generis humani animatum corpus sumens, de virgine nasci dignatus est, & procedens homo sine semine, largitus est nobis suam deitatem. ps. Laudate pueri. cum cæteris. Capitulum.

Ecce ego mitto angelum meũ, qui præparabit viam ante faciẽ meã, & statim veniet ab tẽplu suum dñator quem vos quæritis, & angelus testamenti quẽ vos vultis. ℞. Gaude maria ix. Et post. Gl'ia pri dicit Prosa. Mal. 3.

I nuio-

Inuiolata intacta, & casta es Maria.
Quæ es effecta fulgida cœli porta.
O mater alma chri cariſſima.
Suſcipe pia laudum preconia.
Noſtra vt pura pectora ſint & corpora.
Te nunc flagitant deuota corda, & ora.
Tua per peccata dulciſona.
Nobis concedas veniã p ſęcula.
O benigna, quæ ſola inuiolata permanſiſti. Hymnus.

Aue maris ſtella, Dei mater alma: atque ſemper virgo, fœlix cœli porta.
Sumens illud aue, Gabrielis ore: funda nos in pace, mutans nomen Euæ.
Solue vincla reis, profer lumen cæcis: mala noſtra pelle, bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem, ſumat per te preces: qui pro nobis natus, tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis, inter omnes mitis, nos culpis ſolutos, mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram, iter paratutum: vt videntes Ieſum, ſemper colletemur.
Sit la' deo patri, ſummo Chriſto decus, ſpiritui ſancto, trinus honor vnus. Amen. ℣. Reſponſum accepit Simeon, à ſpiritu ſancto. ℟. Non viſurum ſe mortem, niſi videret Chriſtum dñi.
Ad magnificat an. Cum inducerent puerum Ieſum parentes eius, accepit eum Simeon in vlnas ſuas, & benedixit Deum dicens, Nunc dimittis domine ſeruum tuum in pace. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus maieſtatẽ tuam ſupplices exoram': vt ſicut vnigenit' filius tuus, hodierna die cũ noſtrę carnis ſubſtãtia, in tẽplo eſt præſentatus, ita nos facias purificatis tibi mẽtibus præſentari. Per eun. Ad cõpleto. ſup pſal. Antipho. Sancta dei genitrix virgo ſemper Maria: intercede pro nobis, ad dominum Deum noſtrum. Ad nũc dimittis añ. Nũc dimittis dñe ſeruũ tuũ in pace: quia viderũt oculi mei ſalutare tuũ. Ad matuti. inuit. Ecce venit ad templum ſanctum ſuum dominator dñs. Gaude & lætare ſion, occurrens Deo tuo. Hymnus.

Quem terra, pontus, æthera, colunt adorant prædicant: trinam regentem machinam, clauſtrum Mariæ baiulat.
Cui luna, ſol, & omnia, deſeruiunt per tempora, perfuſa cœli gratia, geſtant puellæ viſcera.
Beata mater munere, cuius ſupernus artifex: mundum pugillo continens, ventris ſub arca clauſus eſt.
Beata cœli nuncio, fęcunda ſancto ſpiritu: deſideratus gentibus, cuius per aluum fuſus eſt.
Maria mater gratiæ: mater miſericordiæ, tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe.

Gloria tibi domine q̃ nat'es de virgine, cũ patre & sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen. Predicti ℣. Maria. & Gl'ia tibi. dicantur ad oẽs hymn. eiusdem metri, quandocunque agitur de beata virgine. In j. noctur. Ana. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ps. Dñe dñs. 2. Ana. Sicut myrrha electa odorem dedisti suauitatis, sancta Dei genitrix. Ps. Cœli enar. 6. Ana. Post partum virgo inuiolata permansisti, Dei genitrix intercede pro nobis. Ps. Dñi est ter. 8. ℣. Sancta Dei genitrix, virgo semper Maria. ℟. Intercede pro nobis, ad dominum Deum nostrum. Lect. j.

Exo. 13. LOcutus est dñs ad Moysen: dicens. Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vuluã in filijs Israel, tam de hominib' q̃ de iumentis. Mea sunt enim omnia. Et ait Moyses ad populum. Cum introduxerit te dñs ĩ terrã chananei: sicut iurauit tibi, & patribus tuis, & dederit tibi eam: separabis oẽ quod aperit vuluam dño: & quod primitiuum est in pecoribus tuis. Quicqd habueris masculini sexus consecrabis dño. Primogenitum asini mutabis oue. Quod si non redemeris interficies. Omne autẽ primogenitum hoĩs de filijs tuis p̃cio redimes. ℟. Adorna thalamũ tuũ sion, & suscipe regẽ Christum, Quẽ virgo concepit, virgo peperit, virgo post partũ, quẽ genuit adorauit. ℣. Accipiẽs Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit dñm. Quem virgo. Lectio ij.

LOcutus est dñs ad Moysen: dicens. Loquere filijs Israel: & dices ad eos. Mulier si suscepto semine pepererit masculũ: immunda erit septẽ diebus, iuxta dies separationis mẽstruæ, & die octauo circuncidet infantulus, ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suæ. Omne sctm̃ non tãget, nec ingredief in sanctuariũ, donec impleantur dies purgationis suę. Sin aũt fœminam pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui: & sexaginta sex diebus manebit in sanguine purificationis suæ. ℟. Postquã impleti sunt dies purgationis eius, sm legem Moysi: tulerunt illum in Ierusalem, vt sisterent eum domino. Sicut scriptum est in lege domini, quia omne masculinum adaperiens vuluam, sanctũ domino vocabitur. ℣. Obtulerũt pro eo domino, par turturum: aut duos pullos columbarum. Sicut. Lectio tertia. Leui. 12.

CVmque expleti fuerint dies purificationis suæ, pro filio siue pro filia: deferet agnum anniculũ ĩ holocaustũ: & pullũ colũbæ siue turturẽ pro peccato ad ostium tabernaculi testimonij: & tradet sacerdoti. Qui offeret illa coram dño, & orabit pro

ea: & sic mundabit a profluuio sanguinis sui. Ista est lex parientis masculũ aut fœminã. Quod si nõ inuenerit manus eius, nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures, vel duos pullos columbarũ, vnum in holocaustum, & alterum pro peccato, orabitq; pro ea sacerdos, & sic mundabitur. ℟. Obtulerunt pro eo dño par turturum, aut duos pullos columbarũ, Sicut scriptũ est In lege dñi. ℣. Postquã impleti sunt dies purgatiõis ei⁹ ſm legẽ Moysi, tulerũt illũ in Ierusalem: Sicut Gloria. In In ij. noct. Aña. Emissiones tuæ paradisus malorum punicorum, cũ demorum fructib⁹. ps. Eructauit. 14. Aña. Fons hortorum, puteus aquarum viuentium, quæ fluunt impetu de libano, ps. Deus no. 14. Aña. Veniat dilectus meus in hortum sum, vt comedat fructũ pomorũ suorum. ps. Fundamenta. 27. ℣. Post partũ virgo.

Sermo beati Aug. Lect. iiij.

Sicut olim prędictum est, nunquid sion dicet homo: & homo natus est in ea. O omnipotentia nascẽtis. O magnificentia de cœlo ad terram descendentis. Adhuc in vtero portabatur & à Ioanne Baptista salutabatur. In templo præsentabat: & à Simeone sene famoso, annoso, probato, cognoscebat. Tunc cognouit tũc adorauit, tunc dixit. Et nunc dñe, dimitte seruũ tuum in pace quia viderũt oculi mei salutare tuum. Differebatur exire de seculo: vt videret natũ, per quẽ conditũ est seculum. ℟. Simeon iustus & timoratus, expectabat redemptionẽ Israel. Et spiritus sanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit Simeon à spiritu sancto: nõ visurũ se mortẽ, nisi videret Christum dñi. Et spiri. Lectio v.

Dictum illi fuerat à dño, ꝙ non gustaret mortẽ, nisi videret Christũ dñi natum. Natus est Christus, Ille veniebat, & iste ibat. Sed nisi veniret ille, iste ire nolebat. Iá senectus matura excludebat: sed sincera pietas detinebat. At vbi natus est Christus, at vbi eum manib⁹ matris portatũ vidit, & diuinã ĩfantiam pia senectus agnouit: accepit eum ĩ manib⁹ suis, & dixit. Nũc dimittis dñe seruũ tuum in pace. ℟. Responsum accepit Simeon à spiritu sancto: non visurum se mortem, nisi videret Christum dñi, & benedixit Deum & dixit, Nunc dimittis seruũ tuũ in pace: quia viderũt oculi mei salutare tuum dñe. ℣. Cum inducerent puerũ Iesum parentes eius, accepit eum Simeon in vlnas suas, & dixit. Nunc. Lectio vj.

HÆc sunt testimonia tua dñe Iesu, antequã tibi sternerentur campi, fluctus maris cederent imperanti, antequam ventus te iubente siluisset: mortui te vocãte resurrexissent: sol te moriente palluisset: terra te resurgente tremuisset: cælum te

te ascendente patuisset. Adhuc enim in manibus matris portabaris: & iam dñs orbis agnoscebaris. Vbique Christus dominus pulcher occurrebat. Pulcher in cælis, pulcher in terris, pulcher in patre verbũ, pulcher in matre caro, & verbum. ℞. Cũ inducerent puerum Iesum parentes eius, vt facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in vlnas suas, & benedixit Deum, & dixit, Nunc dimittis dñe seruũ tuum in pace. ℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamauit dicens. Nunc. Gloria. Nunc.

In iij. noctur. Aña. Veni in hortum meum soror mea sponsa messui mirrham meã cum aromatibus meis. ps. Cantate. j. 29. Añ. Comedi fauum cum melle meo, bibi vinum meum cũ lacte meo. ps. Dñs. reg. exul. 3. Añ. Talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus, filiæ Ierusalem ps. Cantate. ij. 30. ℣. Speciosa facta es, & suauis. ℞. In delitijs tuis, sancta dei genitrix.

Secundum Lucam. Lectio vii.

IN illo tpe. Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi: tulerũt Iesum in Ierusalẽ, vt sisterẽt eum dño, sicut scriptũ est in lege dñi, quia oẽ masculinũ adaperiens vuluã sanctum dño vocabitur. Et reli. Hom. beati Ambro. epi. Nõ solũ ab angelis, & à prophetis, & pastoribus, & parentibus, sed etiã à senioribus, & iustis, generatio dñi accepit testimoniũ. Omnis ætas, & vterq; sexus euentuumq; miraculũ, fidẽ astruunt: Virgo generat, sterilis parit: mutus loquitur, Elisabeth, prophetat, magus adorat, vtero clausus exultat, vidua confitet, iustus expectat. Et bene iustus, qui non suam sed populi gratiam requirebat: cupiens ipse corporeæ vinculis fragilitatis absolui, sed expectans videre promissum. Sciebat enim, qa beati oculi qui viderent. ℞. Suscipiens Iesum in vlnas suas Simeon, exclamauit & dixit. Tu es vere lumen ad illuminationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel. ℣. Simeon in manibus infantem accepit: sed maiestatẽ intꝰ agnouit, & dixit. Tu es. Lectio. viii.

NVnc inquit domine dimitte seruum tuum. Vide te iustũ velut corporeæ carcere molis inclusum velle dissolui: vt incipiat esse cum Christo. Dissolui enim & esse cum Christo, multo melius est. Sed qui vult dimitti, veniat in templum, veniat in Ierusalem: expectet Christum domini. Accipiat in manibus verbum Dei: complectatur velut quibusdam fidei suæ brachijs. Tunc dimittetur, vt non videant mortem, quia viderit vitã. ℞. Senex puerum portabat, puer autem Senem regebat. Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post

ea: & sic mundabit a profluuio sanguinis sui. Ista est lex parientis masculũ aut fœminã. Quod si nõ inuenerit manus eius, nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures, vel duos pullos columbarũ, vnum in holocaustum, & alterum pro peccato, orabitq; pro ea sacerdos, & sic mundabitur. ℞. Obtulerunt pro eo dño par turturum, aut duos pullos columbarũ, Sicut scriptũ est In lege dñi. ℣. Postquã impleti sunt dies purgatiõis ei⁹ sm legẽ Moysi, tulerũt illũ in Ierusalem: Sicut Gloria. In In ij. noct. Aña. Emissiones tuæ paradisus malorum punicorum, cũ domorum fructib⁹. ps. Eructauit. 14. Aña. Fons hortorum, puteus aquarum viuentium, quæ fluunt impetu de libano, ps. Deus no. 14. Aña. Veniat dilectus meus in hortum sum, vt comedat fructũ pomorũ suorum. ps. Fundamenta. 27. ℣. Post partũ virgo.

Sermo beati Aug. Lect. iiij.

Sicut olim prædictum est, nunquid sion dicet homo: & homo natus est in ea. O omnipotentia nascẽtis. O magnificentia de cœlo ad terram descendentis. Adhuc in vtero portabatur & à Ioanne Baptista salutabatur. In templo præsentabatur: & à Simeone sene famoso, annoso, probato, cognoscebatur. Tunc cognouit tũc adorauit, tunc dixit. Et nunc dñe, dimitte seruũ tuum in pace quia viderũt oculi mei salutare tuum. Differebatur exire de seculo: vt videret natũ, per quẽ conditũ est seculum. ℞. Simeon iustus & timoratus, expectabat redemptionẽ Israel. Et spiritus sanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit Simeon à spiritu sancto: nõ visurũ se mortẽ, nisi videret Christum dñi. Et spiri. Lectio v.

Dictum illi fuerat à dño, ꝙ non gustaret mortẽ, nisi videret Christũ dñi natum. Natus est Christus, Ille veniebat, & iste ibat. Sed nisi veniret ille, iste ire nolebat. Iã senectus matura excludebat: sed sincera pietas detinebat. At vbi natus est Christus, at vbi eum manib⁹ matris portatũ vidit, & diuinã ĩfantiam pia senectus agnouit: accepit eum ĩ manib⁹ suis, & dixit. Nũc dimittis dñe seruũ tuum in pace. ℞. Responsum accepit Simeon à spiritu sancto: non visurum se mortem, nisi videret Christum dñi, & benedixit Deum & dixit, Nunc dimittis seruũ tuũ in pace: quia viderũt oculi mei salutare tuum dñe. ℣. Cum inducerent puerũ Iesum parentes eius, accepit eum Simeon in vlnas suas, & dixit. Nunc. Lectio vj.

Hæc sunt testimonia tua dñe Iesu, antequã tibi sternerentur campi, fluctus maris cederent imperanti, antequam ventus te iubente siluisset: mortui te vocãte resurrexissent: sol, te moriente palluisset: terra te resurgente tremuisset: cælum te

te ascendente patuisset. Adhuc enim in manibus matris portabaris: & iam dñs orbis agnoscebaris. Vbique Christus dominus pulcher occurrebat. Pulcher in cælis, pulcher in terris, pulcher in patre verbũ, pulcher in matre caro, & verbum. ℟. Cũ inducerent puerum Iesum parentes eius, vt facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in vlnas suas, & benedixit Deum, & dixit, Nunc dimittis dñe seruũ tuum in pace. ℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamauit dicens. Nunc. Gloria. Nunc. In iij. noctur. Añа. Veni in hortum meum soror mea sponsa messui mirrham meã cum aromatibus meis. ℟s. Cantate. j. 29. Añ. Comedi fauum cum melle meo, bibi vinum meum cũ lacte meo. ℟s. Dñs. reg. exul. 3. Añ. Talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus, filiæ Ierusalem ℟s. Cantate. ij. 30. ℣. Speciosa facta es, & suauis. ℟. In delitijs tuis, sancta dei genitrix.

Secundum Lucam. Lectio vii.

IN illo tpe. Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi: tulerũt Iesum in Ierusalẽ, vt sisterẽt eum dño, sicut scriptũ est in lege dñi, quia oẽ masculinũ adaperiens vuluã sanctum dño vocabitur. Et reł. Hom. beati Ambro. epi.

Nõ solũ ab angelis, & à prophetis, & pastoribus, & parentibus, sed etiã à senioribus, & iustis, generatio dñi accepit testimoniũ. Omnis ætas, & vterq; sexus euentuumq; miracula, fidẽ astruunt: Virgo generat, sterilis parit: mutus loquitur, Elisabeth prophetat, magus adorat, vtero clausus exultat, vidua confitet, iustus expectat. Et bene iustus, qui non suam sed populi gratiam requirebat: cupiens ipse corporeæ vinculis fragilitatis absolui, sed expectans videre promissum. Sciebat enim, qa beati oculi qui viderent. ℟. Suscipiens Iesum in vlnas suas Simeon, exclamauit & dixit. Tu es vere lumen ad illuminationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel. ℣. Simeon in manibus infantem accepit: sed maiestatẽ int' agnouit, & dixit. Tu es. Lectio. viii.

NVnc inquit domine dimitte seruum tuum. Videte iustũ velut corporeæ carcere molis inclusum velle dissolui: vt incipiat esse cum Christo. Dissolui enim & esse cum Christo, multo melius est. Sed qui vult dimitti, veniat in templum, veniat in Ierusalem: expectet Christum domini. Accipiat in manibus verbum Dei: complectatur velut quibusdam fidei suæ brachijs. Tunc dimittetur, vt non videant mortem, quia viderit vitã. ℟. Senex puerum portabat, puer autem Senem regebat. Quem virgo concepit, virgo deperit, virgo post

partum, quem genuit adorauit. ℟. Responsum accepit Simeon à spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum domini. Quem. Lcō.ix.

Vides vberem in omnes gratiam Dei generationes diffusam: & prophetiam incredulis negatam esse, no iustis. Ecce & Simeon prophetauit in ruinam; & in resurrectionem plurimorū venisse dn̄m Iesum Christum, vt iustorum iniquorumque merita discernat, & pro nostrorum qualitate factorū, iudex verus & iustus, aut supplicia decernat, aut præmia. Prophetauit itaque Simeon, prophetauerat copulata coniugio, prophetauerat virgo. Debuit etiam vidua, ne qua aut professio deesset, aut sexus. ℟. Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti, quæ Gabrielis archangeli dictis credidisti. Dum virgo Deū & hominem genuisti, Et post partū virgo inuiolata permansisti. ℣. Gabrielē archangelum scimus diuinitus te esse affatum, vterum tuum de spiritu sancto credimus impregnatum, erubescat iudæus infœlix, qui dicit Christū cū Ioseph semine esse natum. Dum. Gloria. Et post. ℣. Ora pro nobis, sancta Dei genitrix. In lau.aña.

Simeon iustus & timoratus, expectabat, redemptionem Israel, & spiritus sanctus erat in eo. Aña. Responsum accepit Simeon à spiritu sancto: non visurum se morte, nisi videret dn̄m. Aña. Accipiens Simeon puerum in manibus: gratias agens, benedixit domium. Aña. Obtulerunt pro eo dn̄o par turturum: aut duos pullos columbarum, Aña. Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel. Cap. Ecce ego. Hymnus.

O Gloriosa dn̄a, excelsa super sydera, qui te creauit prouide, lactasti sacro vbere.

Quod Eua tristis abstulit: tu reddis almo germine, intrēt, vt astra flebiles cœli fenestra facta es.

Tu regis alti ianua, & porta lucis fulgida, vitam datā per virginem, gentes redemptæ plaudite.

Maria mater gr̄ę. Gloria tibi dn̄e. ℣. Elegit eā deus, & prælegit eā. ℟. Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Ad bn̄s.aña.

Senex puerū portabat, puer autē senem regebat, quē virgo peperit, & post partum virgo permansit: ipsum quē genuit adorauit. Ad Primā ℟. Iesu Christe. ℣. Qui natus es de Maria virgine.

Iste ℣. dicat̄ in oĩbus solennitatibus btē virg. & per octauas qn̄ de ipsis agit̄, & ĩ sabbathis qn̄ de ipsa agit̄ in cōuentu. Ad iij.cap. Ecce ego. ℟. Sctā dei genitrix, virgo semp̄ Maria, Halah, halah. ℣. Intercede pro nobis, ad dn̄m Deū nostrū, Halah. Gloria. Sancta. ℣. Post partum. Ad vj.cap.

Ipse enim quasi ignis conflans; & quasi herba fullonum, & sedebit conflans, & emundans argen- Mal. 3.

gentum, & purgabit filios leui. ℟. Post partum virgo inuiolata permansisti, Halah, halah. ℣. Dei genitrix, intercede pro nobis, Haleluiah. Gloria. Post partum. ℣. Speciosa. Ad ix. cap.

Mal. 3. Et colabit eos, quasi aurum, & quasi argentū, & erūt dño offerentes sacrificia in iustitia. ℟. Speciosa facta es, & suauis, Halah, halah. ℣. In delitijs tuis, scā dei genitrix, Halah. Gloria. Speciosa. ℣. Elegit eam deus. Infra septuagesimā non dicatur ℟. ia horarum cum. Haleluiah. ad ves. sup. psal. añ. Simeon. ps. Dixit dñs. Laudate pue. Lætatus sum. Nisi dñs. Lauda Ierusalem. Prædicti psalmi dicantur in secundis vesperis in omnibus festiuitatibus beatæ Mariæ. Cap. Hym. ℣. vt in primis vesperis, Ad magn. aña. Hodie btā virgo Maria, puerum Iesum, præsentauit in templo, & Simeon repletus spiritu sancto accepit eum in vlnas suas, & benedixit Deum.

Die. 3. ¶ Scti Blasij epi & marty. Oro.

A quæsumus omnipotens deus, vt qui beati blasij martyris tui atq; pontificis, solennia colimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per d. Ex eius vita quæ communiter habetur. Lectio quarta.

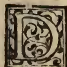
Beatus Blasius per totum vitæ suæ tempus mitis degebat sicut de beato Iob legimus, purus, innocens, Deum colens, verax, mansuetus, & ab omni opere prauo abstinens. Quod videntes fideles Sebastæ, quæ ciuitas est Cappadociæ, episcopum eū elegerunt, Diocletiani Imperatoris tempore. sed persecutione in Christianos inualescente, in speluncā Argæi vicini montis aufugit, ibiq; tandiu latuit, donec ab Agricolai præsidis militibus, in eo monte venantibus, est repertus. Lectio v.

Iussu igitur Agricolai captus, & in vincula coniectus est, Atque inde multos ægrotantes, qui ad ipsum afferebant sanauit, inter quos puer quidam iam pene suffocatus spina strangulante, quæ transuersa gutturi suo inhæserat, sanitati est restitutus. Lcō. vj.

Producitur aūt Blasius ad præsidem semel & iterum, cum dijs sacrificare renuisset, primum virgis cæsus est, deinde ferreis pectinib' in equuleo laniatus, postremo septem mulieribus, quæ guttas sanguinis eius collegerant: prius capite truncatis, ipse quoque capite plexus, martyrio coronatur cū duobus puerulis.

Lectiones pro tertio nocturno, de hom. Nisi granū frumenti. In cōi vnius marty. accipiantur.

¶ Scte Agathe virgi. & martyris. die. 5. Ad vesperas super ps. antiphon. Veniente. ℟. Beata Agatha. ix. Ad Magnificat. Antiphona. Agatha virgo sacra nobili orta genere: gloriosam propter Christum pertulit passionem. Oro.

Eus qui inter cætera potentię tuę miracula, etiã in sexu fragili victoriã martyrij cõtulisti: cõcede propiti⁹, vt cui⁹ natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm. In noctur. aña. Ingenua sum & spectabilis genere, vt omnis parentela mea testatur. ps. Dñe dñs noster. 2. Añ. Ancilla Christi sum: & ideo me ostendo seruilem personã. ps. Cœli enar. 6. Añ. Summa ingenuitas ista est, in qua seruitus Christi comprobatur. ps. Domini est terra. ℣. Tres primę lectões de apostolo Paulo. 1. Cor. 7. quę supra habentur in festo btẽ Luciæ virgi. 285. ℟. j. Cum ingrederet beata Agatha in carcerem, dixit ad iudicẽ. Impie, crudelis, & dire tyranne non es cõfusus amputare in fœmina, qđ ipse in matre suxisti? ℣. Ego habeo mammillas integras, intus ĩ anima mea: quas ab infantia dño consecraui. Impie. ℟. ij. Vidisti dñe, & expectasti agonem meũ, quõmodo pugnaui in stadio, sed quia nolui obedire mandatis principum, Iussa sum in mammilla torqueri. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Iussa sum. ℟. iij. Quis es tu, qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum apostolus Christi, nihil in me dubites filia: ipse me misi ad te, quẽ dilexisti mente, & puro corde. ℣. Nam & ego apostolus eius sum, & in nomine eius, scias te esse saluandam. Quem. Gloria. Quem. In ij. noct. Aña. Agatha lætissime, & glorianter ibat ad carcerẽ, & quasi ad epulas inuitata, agonem suum dño precibus commẽdebat. ps. Eructauit. 14. Añ. Si ignẽ adhibeas rorẽ mihi saluificũ de cœlo angeli ministrabunt. ps. Deus noster. 14. Añ. Nisi diligẽter pfeceris corpus meum à carnificibus attrectari, nõ põt aĩa mea in paradisum dñi cum palma martyrij introire. ps. Funda. Lcõ iiij.

Q. Vintianus Siciliæ præses Decio imperante, captus amore nobilis, ac pulcherri mæ virginis Agathæ in vrbe Cathania, cũ ipsam christianam esse & sanctæ pudicitiæ cognouisset, capi eam iubet, prætensa superstitionis causa, atque Aphrodisię cuidã septem filiarũ meretricum matri ac lenæ, turpi cõsuetudine deprauãdam tradi. ℟. Ipse me coronauit, qui per apostolũ suum in custodiã confortauit me pro eo q iussa sum suspẽdi ĩ equleo ,pter fidẽ castitatis: Adiuua me dñe deus meus, ĩ tortura mãmillarũ mearũ. ℣. Ipse me dignat⁹ est ab oĩ plaga curare: & mãmillã meã meo pectori restituere. Adiuua. Lcõ v.

Sed post dies. 30. cum Agatha meretriciam pulchritudinem multo magis exosa sanctior & in virtute constantior persistere: nunciaretur, eam ad se productã

sic Quintian' alloquit. Cur deo-rum sacra cõtemnis? Agatha respondit. Noli dicere deorum sed dæmonũ. Tum præses. Elige, inquit, aut diuersis pœnis interire aut dijs sacrificare. At virgo, Sit vxor tua, vt dea tua venus, & tu, sicut deus tuus iuppiter. Tum Quintianus iussit eã alapis cædi dicẽs, In iniuriã iudicis noli garrire. Respondit Agatha. Miror te virũ prudentẽ ad tantã stultitiã deuolutum, vt illos dicas deos, quorũ vitã nec tu, nec vxor tua velis imitari. ℟. Agatha lętissime & gloriãter ibat ad carcerem, & q̃si ad epulas inuitata, Agonẽ suũ dño precibus commendabat. ℣. Nobilissimis orta natalibus: ab ignobili gaudens trahebat ad carcerẽ. Agonẽ. Lcõ. vj.

IVssit postea Quintianus eam in carcerẽ recipi dicens. Cogita tecũ, vt possis euadere. At illa Tu potius minister sathanę pęnitentiã age, vt possis euadere damnationẽ ęternã. Sequenti die ad se adductã sic pręses interrogat. Quid tractasti circa salutẽ tuã? cui Agatha. Salus mea Christus est. Tum Quintianus iussit eam cruciari, torta primũ, ac deinde abscissa in equuleo mammilla, atq; iterũ in carcarẽ retrudi. ℟. Ego sũ adiuta à dño, perseuerabo in cõfessione eius, Qui me saluã fecit, & cõsolat' est me. ℣. Mẽs mea solidata est, & in Christo fundata. Qui. Gloria. Qui. In iij. noct. Aña. Agatha sctã dixit. Si feras mihi ꝑmittis, audito Christi noĩe mãsuescunt. ps. Cãta. j. 29. Aña. Vidisti dñe agonẽ meũ, quo pugnaui in stadio, sed qa nolui obedire mandatis principũ iussa sum ĩ mammilla torqueri. ps. Dñs reg. ex ul. Aña. Propter fidẽ castitatis iussa sum suspendi in equuleo: adiuua me dñe de' meus, ĩ tortura mammillarũ mearũ. ps. Canta. ij. L. vij.

ECce autẽ circa mediam noctem, senex quidam medici effigiem præferens, quem antecedabat puer luminis portitor: ad quem cum Agatha diceret, medicinam carnalem corpori meo nunquã exhibui: sed habeo saluatorem dñm Iesum Christum, qui curat oĩa verbo subridens senior, ait. Et ipse me misit ad te. Nã & ego apostolus eius sum: & in noĩe eius scias te esse sanã dã; Et hoc dicto, disparuit. Tũc Agatha prostrauit se, gratias agẽs. Et finita oratione, inuenit se omnino sanatam. ℟. Gaudeam' oẽs in dño, diẽ festum celebrãtes in honore Agathę virginis, De cuius passione gaudent angeli, & collaudant filiũ Dei. ℣. Immaculatus dñs, immaculatã sibi famulam, in hoc fragilitatis corpore positã, misericorditer consecrauit. De. Lcõ viij.

POst, quatuor vero dies, cum Quintianus eã faceret super acutissimas testas & carbones volutari, subito mot' est loc', & pars parietis corruẽs Siluiniũ &

 Falco-

Falconium prçsidis domesticos oppressit, quorũ consilio hçc fiebant. Sed & oĩs ciuitas exagitata est. Et dum currerent ciues tumultuantes ad Quintianũ: ipse iussit eã poni in carcerẽ, & fugit. ℟. Qui me dignat⁹ est ab omni plaga curare, & mãmillã meam meo pectori restituere. Ipsum inuoco Deũ viuũ. ℣. Medicinã carnalem corpori meo nunquã exhibui, sed habeo dñm Iesum Christum, qui solo sermone restaurat vniuersa. Ipsum. Lect. ix.

SAncta aũt virgo cum in carcere rogaret dñm, vt acciperet spm̃ eius, sic orando, emisit spm̃. Cũ autẽ sepeliretur, ecce quidã iuuenis sericis indutus, quem sequebãtur plusquam cẽtum alij pueri armati, & pulchri, quos nemo vnquã viderat: posuit ad caput eius tabulã breuẽ ex marmore, ĩ qua scriptũ erat. Mẽtem sanctã, spontaneã, honorẽ Deo, & patriæ liberationem. Ex tunc ergo tam iudæi, quam gentiles: cæperũt venerari sepulchrũ ei⁹. Quintianus vero post paucos dies ĩ flumine interijt. ℟. Beata Agatha ingressa carcerẽ expandit manus suas ad Deũ, & dixit, dñe qui me fecisti vincere tormenta carnificum. Iube me dñe ad tuã misericordiã peruenire. ℣. Dñe qui me creasti, & tulisti à me amorem sçculi: qui corpus meũ à pollutione separasti, Iube me. Glia. Iube. In la. an.

QVis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum apostolus Christi, nihil in me dubites filia. Antipho. Medicinam carnalẽ corpori meo nunquam exhibui: sed habeo dñm Iesum Christum, qui solo sermone restaurat vniuersa. Ana. Gr̃as tibi ago dñe, quia memor es mei: & misisti ad me apostolũ tuũ, curare vulnera mea. An. Benedico te pater dñi mei Iesu Christi: quia per apostolum tuũ mãmillam meã meo pectori restituisti. Ana. Qui me dignatus est ab oĩ plaga curare, & mammillam meã meo pectori restituere: ipsum inuoco Deũ viuum. Ad bñs ana. Paganorum multitudo fugiens ad sepulchrum virginis, tulerunt velum eius contra ignem: vt comprobaret dominus, ꝙ à periculis incendij, meritis Agathæ martyris suæ eos liberaret. Ad magnificat an. Mentẽ sanctã spontaneã, honorẽ Deo, & patriæ liberationem.

¶ Scte Dorotheæ virg. & m. Oro. die 6.

DEus qui nos annua beatæ Dorotheæ virginis & martyris tuæ solennitate lætificas: da vt quam veneramur officio, etiam piæ conuersationis sequamur exemplo Pe dominum.

Eodem die memo. sanctorum Vedasti, & Amãdi cõfes. Oratio.

DEus qui nos sanctorum tuorum Vedasti, & Amandi confessionibus gloriosis circundas & protegis: da nobis eorum imita-

imitatione proficere: & intercessione gaudere. Per dominum.
Ex gestis beatæ Dorotheæ quæ communiter leguntur. Lec. iiij.

THeodorus, nobilissimus senator, videns persecutioné vehementissimam per Diocletianum & Maximianum imperatores in Christianos excitatam: relictis amplissimis facultatibus quas possidebat, cum vxore & duabus filijs, ad ciuitaté Cesareę Cappadocię se transtulit, vbi nata est ei filia, quam Dorotheam nuncupauit. Hæc ab infantia, spiritu sancto plena, omnium virtutum erat adornata fulgore. Lectio quinta.

Hanc cum Fabricius præses, ob eius eximiam pulchritudinem adamaret: nunquã tamen potuit eius animum immutare. Qui videns se à puella contemni: fecit eã in dolium feruentis olei immitti. Sed ipsa, virtute Christi confortata, stabat in eo fine omni dolore, ac si ballsamo perungeret. Quod multi paganorum vidẽtes: baptizati sunt. Lect. vj.

Fabricius vero credens hoc magicis artibus fieri: reclusit eã in carceré per dies nouem, sine cibo & potu. Quæ à sanctis angelis nutrita, dum presentata fuisset pśidi, post dies nouem, pulchrior quam antea apparuit. Lectio vij.

POst hæc in eculeo posita, grauissimisque pœnis excruciata, in carcere recluditur. Ad quã præses misit duas eius sorores, quæ metu pœnarũ christũ abnegauerant, vt eius animũ immutarent. Sed ipsæ magis conuersæ ad Christũ per Dorotheam, postea igni traditæ sunt. Lect. viij.

Cumq; preses ei morté minaretur, ila respõdit, se libenter velle mori, vt posset in viridario Christi spõsi sui, rosas & poma colligere. Quó audito, tyrannus sententiã decollationis in eã tulit. Tunc quidã scriba palatij, noĩe Theophilus subsannando, dixit ei. Dorothea, cum fueris cum sponso tuo, mitte mihi de rosis & pomis viridarij eius. Qua promittẽte: decollata fuit. Lect. ix.

Eadem hora cum Theophilus esset in palatio, angelus dñi, in forma pueri, ei cum sportula in qua erant rosæ & poma apparuit: & dixit ei. Accipe hæc, quæ tibi mittit Dorothea, de viridario sponsi sui. Qui admirans, cum esset de mense Februarij, in Christum credidit, & martyrio postmodum coronatus fuit.

Sctę Appolloniæ vir. & m. Or. die. 9

DEus, qui nos annua beatæ Apolloniæ virginis & martyris tuę solẽnitate lætificas: da vt quam veneramur officio, etiam piæ cõuersationis sequamur exemplo. Per dominum.
Ex gestis eius, quæ etiam habentur libro sexto historię ecclesiasticæ. Lectio tertia.

BEata virgo Apollonia in ciuitate Alexandrina, apud

iudicem quod christiana esset, accusatur. Quam, cum non posset à Christi fide auelli, fecit primum vncinis ferreis laniari, & post modum omnes dentes eius excuti. Cumque adhuc immobilis permaneret, carnifices ei dixerunt. Nisi Christum blasphemaueris: te viuam hoc copioso igne, quem modo extruximus, cremabimus. Apollonia autem parumper animo subsistens, spiritu sancto inspirata, de manibus impiorum se excutiens, in ignem prosilijt, Sicque gloriose suum martyrium consummauit. Tu autem domine.

¶ Sãctæ Scolasticę virginis; In vesperis & matutinis. Hymnus. Huius obtentu. Oratio.

Die. 10.

Xaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beatæ Scolasticæ virginis tuæ festiuitate gaudemus, ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per dom.

Beatus Gregorius papa in secundo libro dialogorum. Lectio ij.

Beata Scolastica, soror sancti Benedicti à pueritia sua Deo dicata: ad fratrẽ suum visitandũ, atque vt ab eo diuina eloquia perciperet, semel in anno venire consueuerat. Ad quã beatus Benedictus, non longe à monasterio, ĩ quadam ipsius monasterij possessione descendebat. Quadam ergo vice, cum hora iam tardior inter sacra colloquia protracta esset, beata Scolastica rogauit fratrem, vt etiam per illam noctem ibi staret, ad colloquẽdum de spiritualibus, & cœlestibus. Quod cum ille negasset, ipsa insertas digitis manus super mensam posuit, & caput in manibus reclinans ad dominum orauit. Lectio tertia.

Cumq; caput leuasset, tãta pluuia, & coruscationes, & tonitrua eruperunt: q́ beatus Benedictus inde discedere non potuit, sed in dei colloquijs cum ipsa, vsq; in diem perseuerauit. Reuersa est igitur illa ad cellam suam. Post triduũ autẽ vir Dei Benedictus, in cella consistens, eleuatis in aera oculis, vidit eius animã de corpore egressam, in columbę specie cęlos penetrare, & continuo fratres suos misit, vt eius corpus ad monasterium deportarent: atque in sepulchro quod sibi ipsi parauerat, ponerent, in quo & ipse postea est positus.

Sancti Valentini mart. Oratio.

Resta quæsum⁹ omnipotens deus: vt qui beati Valentini martyris tui natalitia colimus, à cunctis malis imminentibus, eius intercessione liberemur. Per dominum nostrum. die. 14.

Ex gestis eius, quæ communiter leguntur in ecclesia. Lectio ij.

Valẽtinus presbyter, Claudio imperatori eum interrogãti, cur sua amicitia nõ frueretur, deos adorans, & superstitionem christianã abijciens: respon-

spondit Si scires gloriam Dei, tu idola respueres, & deũ verũ qui in cœlis est adorares. Tum quidã, qui assistebat, Quid, inquit, asseris de altitudine deorum nostrorum? Respõdit Valentinus. Homines fuerunt miseri, & immunditia pleni. Cumque acriter fidei suę rationem redderet, & idololatriã refelleret: Claudius astãtibus dixit. Viri Romani audite, quã sapienter loquitur homo iste. Tunc prę̈fectus. Seductus es, ait, imperator. Lectio iij.

Mutatum est aũt cor Claudij: & pcepit Valẽtinum Asterio tradi: vt eũ verbis mollib⁹ inclinaret. Qui duxit eum in domũ suam. Vbi cũ esset, orauit dicens: Iesu Christe, qui es verum lumen, illumina domum istã, vt oẽs te cognoscant: & credant in te. Audiens hęc Asterius, dixit. Miror te dicentẽ, ꝙ Christus est lumen. Et quidẽ si per eum illuminaueris filiam meam diu cęcam: quicquid prę̈ceperis, faciã. Quod cũ fecisset Valentinus puella adducta corã se, Asterius cum vxore sua, & tota familia credentes, omnia idola confregerunt: & baptizati sunt. Imperator vero hęc audiens, illos diuersis supplicijs interemit: Valentinum vero fustibus cęsum decollari fecit.

¶ In Cathedra S. Petri ad vesp. Cap. Dilectus. Hymn.

Die. 22.

Iam bone pastor Petre, clemens accipe vota precantum: & peccati vincula resolue tibi potestate tradita, qua cunctis cęlũ verbo claudis aperis. ¶ Sit trinitati sempiterna gloria: honor potestas atque iubilatio: In vnitate cui manet imperium, ex tũc & modo per ęterna secula. Amẽ. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram, ędificabo ecclesiã meam. Ad Magnificat. Aña. Tu es pastor ouium: princeps apostolorum: tibi traditæ sunt claues regni cęlorum. Oratio.

DEus qui beato Petro apostolo tuo, collatis clauibus regni cælestis ligandi atque soluendi pontificium tradidisti; concede vt intercessionis eius auxilio, à peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui vi: Ad matuti. Inuitato. Tu es pastor ouium, princeps apostolorum: Tibi tradidit deus claues regni cœlorum. Hymn. Iam bone. Lectio prima.

PEtrus apostolus Iesu Christi electis aduenis dispersio- i. Pet. 1
nis, Põti, Galatię, Cappadocię, Asię, & Bithinię, secundum prę̈scientiam Dei patris: in sanctificationẽ spũs, in obediẽtiam, & aspersionẽ sanguinis Iesu Christi: gratia vobis, & pax multiplicetur. Benedictus deus, & pater dñi nostri Iesu Christi, qui secundũ misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi, ex mortuis, in hęreditatem incorruptibilem, &: incontamina-

taminatā, & immarcescibilem conseruatā in cęlis in vobis qui in virtute Dei custodimini per fidē in salutem paratā reuelari in tempore nouissimo. Lect. ij.

In quo exultabitis modicū nūc si oportet cōtristari in varijs tentationibus, vt probatio vestrę fidei multo præcisior auro, quod p ignē probat, inueniatur in laudē & gloriā, & honorē in reuelationē Iesu Christi, quē cum non videritis diligitis. In quem nunc quoq; nō videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitia inenarrabili, & glorificata, reportantes finem fidei vestrę salutē animarū vestrarum. Lect. iij.

De qua salute exquisierūt, atque scrutati sunt prophetæ, q de futura in vobis gratia pphetauerūt: scrutātes in quod vel quale tempus significaret in eis spirit9 Christi pnuncians eas q̄ in Christo sunt passiones, & posteriores glorias, quibus reuelatū est, quia nō sibimetipsis, nobis autē ministrabant ea quæ nunc nunciata sunt vobis p eos, qui euangelizauerunt vobis spiritu sctō misso de cœlo in quem desiderant angeli prospicere. Lect. iiij.

PRopter quod succincti lumbos mentis vestræ sobrij, perfecti sperate in eā quæ offertur vobis gratiā, in reuelationem Iesu Christi, quasi filij obedientiæ nō cōfigurati prioribus ignorantiæ vestræ desiderijs: sed sm eum qui vocauit vos sanctum; vt & ipsi in omni conuersatione scti sitis, qm̄ scriptū est, sancti eritis, quoniā ego sanctus sum. Lect. v.

Et si patrē inuocatis eum q sine acceptione personarum iudicat sm vniuscuiusq; opus in timore incolatus vestri tēpore cōuersamini: Scientes quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conuersatione paternę traditionis: sed pcioso sanguine quasi agni immaculati Chri, & incontaminati, pręcogniti quidē ante mundi cōstitutionē, manifestati autē nouissimis temporibus propter vos, q per ipsum fideles estis in Deo, q suscitauit eū à mortuis, & dedit ei gloriam: vt fides vestra, & spes esset in Deo. Lect. vj.

Animas vestras castificantes in obedientia charitatis in fraternitatis amore, simplici ex corde inuicē diligite attentius, renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbū Dei viui, & permanentis in ęternum: quia omnis caro, vt fęnū, & omnis gloria eius tanquā flos fœni. Exaruit fęnū & flos eius decidit: verbum autē dn̄i manet in ęternum. Hoc est autem verbum, quod euangelizatū est in vobis. Sermo scti August. epi. Lect. vij.

INstitutio solennitatis hodiernæ à senioribus nostris, cathedrę nomen accepit, ideo q primus apostolorum Petrus, hodie episcopatus cathedrā suscepisse referatur. Recte ergo ecclesię

sedis

sedis illius natalem colunt, quā apostolus pro ecclesiarum salute suscepit, dño dicente. Tu es Petrus, & super hanc petrā ędificabo ecclesiam meam. Lect viij. Petrū itaq; fundamētum esse ecclesię, dñs nominauit. Et ideo digne hoc fundamentū ecclesia colit: supra qđ ecclesiastici ędificij altitudo cōsurgit. Vnde conuenienter, psalmus q lectus est, dicit. Exaltent eum in ecclesia plebis, & in cathedra seniorum laudent eum. Bene eum dñs in ecclesia exaltari pręcepit, quia dignum est, vt fundamentū hoc in ecclesia honoretur, per quod ad cœlum ascenditur. Lectio. ix. Quod natalis ergo cathedrę hodie colitur: sacerdotale officiū honoratur. Et sibi hoc ecclesię pręstant, quia tantum necesse est plus habeāt ecclesię dignitatis: quantum sacerdotale officiū plus honoris. Cum aūt solennitatem hanc religiosa obseruatiō introduxerit, miror cur apud quosdam fideles, hac die tā perniciosus error increuerit, vt super tumulos defunctorū, cibos, & vina conferant; quasi egressę de corporibus animę, carnales cibos requirant. Cessate fratres ad hoc infidelitatis errorē. ℟. Quodcunq; ligaueris super terram, erit ligatum & in cœlis. Et quodcūq; solueris super terram, erit solutum & in cœlis. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ędificabo ecclesiā meam. Et quodcunque. Gloria. Ante laud. ℣. Exaltent eum in ecclesia plebis. ℟. Et in cathedra seniorū laudent eum. In laudi. ℣. Iustus germinabit Ad bñs añ. Quodcunq; ligaueris super terram, erit ligatum & in cœlis; & quodcunq; solueris super terram, erit solutum & in cœlis, dixit dñs Simoni Petro Ad vesper. Cap. Hym. ℣. vt in primis vesperis. Ad magnifi. añ. Simon bariona, tu vocaberis cephas, quod interpretatur Petrus, ianitor cœli pulsantibus aperi, supra modum omnes peccauimus, dimitte septuagies septies. Cętera oīa fiāt de coi vni' cōfes.

¶ Sctī Matthię apostoli. Oratio.

Deus qui beatū Matthiam apostolorum tuorum collegio sociasti: tribue quęsumus, vt eius interuentione tuę circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per do. Lectio j. dic. 24.

Sic nos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. Hic iā quęritur inter dispensatores: vt fidelis quis inueniatur. Mihi autē pro minimo est, vt à vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. Nihil enim mihi cōscius sum: sed non in hoc iustificatus sum. Qui aūt iudicat me, dñs est. Itaque nolite ante tēpus iudicare, quoadusq; veniat dñs, q & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit j. cor. 4

stabit consilia cordiũ, & tũc laus erit vnicuiq; à Deo. Lectio ij.

Puto enim quod deus nos apostolos nouissimos ostendit, tanq̃ morti destinatos: quia spectaculũ facti sumus, mundo, & angelis, & hominibus. Nos stulti propter Christum: vos aũt prudentes in Christo: nos infirmi, vos autẽ fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. Vsq; in hanc horã, & esurimus: & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cędimur, & instabiles sumus, & laboramus operãtes manibus nostris. Maledicimur, & benedicimus: persecutionem patimur: & sustinemus: blasphemamur, & obsecramus: tanquã purgamenta huius mũdi facti sumus, omnium peripsema vsq; adhuc. Lectio iij.

Non vt confundam vos, hæc scribo: sed vt filios meos carissimos moneo. Nam si decem millia pedagogorum habeatis in Chro: sed nõ multos patres. Nã in Christo Iesu, per euangelium ego vos genui. Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego christi.

Ex gestis eius. Lectio quarta.

Matthias de tribu Iuda, ciuitate Bethleem: parentes habuit diuitijs & nobilitate insignes, & morum venustate pollentes. Qui ipsum ab annis puerilibus, diuinę legis institutionibus manciparunt. Vt igitur lucerna de medio legis, ad candelabrũ transferretur ecclesiæ, vocatione Christi dignus habitus, in consortium septuaginta duorum discipulorum ab ipso dñs designatus. Completo deinde dñicæ dispensationis mysterio: locum Iudę proditoris inter apostolos est sortitus. Lectio v.

Cum ergo dispersi essent discipuli toto orbe terrarum: decreto spiritus sancti iudęam in sortem prædicationis accepit. Igitur verbum vitæ ęternæ iudæis, & per circuitum annunciabat: multósque filiorum Israel ad Deum conuertebat. Cum autem venisset in prouinciam Galilęę: & in synagoga euangelizaret Christum: iudæi zelo repleti vixerunt eum, & annunciauerũt principibus sacerdotum ac senioribus, vt viderent quod facto opus esset, cum esset peritissimus in lege, & genere illustris, & acceptus in plebe. Lectio vj.

Hi vero habita deliberatione, iusserunt vt coram eis in concilium adduceretur. Quod cum factum fuisset, inter summum pontificem, & ipsum, habita est longa disputatio. Ipse vero per legem & prophetas ostendebat manifeste, quę de Christo erant: protestans se seruum eius, & in ipsum credere. Propter quod Pontifex in eum sententiam lapidationis, tanq̃ in blasphemũ protulit. Lapidatus ergo, & securi percussus, more Romano, vt prędidi deferretur, extensis in cœlum manibus reddidit spiritũ.

Secundum Matthæũ. Lectio vii.

c. 11. IN illo tẽpore. Respondens Iesus dixit. Confiteor tibi pater dñe cœli & terrę: quia abscondisti hęc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis.

Et relic. Hom̃ beati Ioannis epi.

Quod hic confiteor dixit, idem valet ꝙ gratias ago. Non ergo, quia sapientes non cognouerũt gaudet: sed quia paruuli perceperunt. Ita & diuus Paulus dicit. Gratias ago Deo meo, qm̃ fuistis serui peccati. Obedistis autem ex corde in quam traditi estis formam doctrinæ. Non itaq; & Paulus ꝓpterea gaudet, quia erãt serui peccati, sed quia cum essent huiusmodi, veritatis cultores facti sunt. Lectio viii.

Cum aũt sapientes dixerit, non illã verã sapientiam laudabilem intelligit, sed hanc quę sęculari doctrina pręstatur. Iccirco etiam non dixit stultis reuelasti, sed paruulis, quasi non formatis adhuc, seu simplicibus. Ita ostendit non indigne illos: sed iure his rebus fuisse priuatos, ac per omnia nos docet flatum superbiæ oĩno esse fugiendum, ac simplicitatẽ amplexãdam. Cũ aũt audis, oĩa sibi à patre tradita, nihil humano more factũ suspiceris. Quæ dictio nę duos ingenitos arbitrari quis p ossit posita est. Filius enim dñs oĩum nascitur. L. ix.

Cum autem per ea quę dicuntur confirmasset eos, atq; in desiderium sui attraxisset omnipotentia sua aliqualiter monstrata, tũc ad se vocat dicens. Venite ad me oẽs q laboratis. Et quomodo in superioribus dicebat angustam esse ianuam & arduam tribulationibus viã, quando videlicet desidia, & ignauia dissolutus es, ita quando quæ dicta sunt perfeceris, leue tunc asserit onus, quod magnitudine etiam retributionis leue appellatur. Ita autem quę dicta sunt perficies animo, si humilitate sincera, si mansuetudine vera, si moderatione integra te cõmunies.

Scti Albini epi & cõfes. Oro.

DA quæsumus omnipotens deus, vt beati Albini cõfessoris tui atq; põtificis venerãda solennitas: & deotionem nobis augeat & salutem. Per domi.

Ex eius vita. Lectio secunda.

BEatus Albinus, nobilib⁹ ortus natalibus, in sua adolescentia spõte parẽtes deseruit: & factus monachus in monasterio Traiectensi breui tempore adeo in religionis pfectione profecit: & xxxv. anno vitę suę, vnanimi voto est in abbatem electus. Qui tãq̃ lucerna sup cãdelabrũ. xxv. annis dictum monasterium laudabiliter gubernauit. Lcõ iij.

Post hæc Andegauensis ecclesiæ licet plurimũ reluctaretur, ab omni populo pastor decretus, totũ se in eleemosynas pauperum defensionẽ ciuium, visitationem languentiũ m: ac redemptionem ca-

captiuorũ assiduũ præbuit. Hic etiã iuuenem quendam defunctũ, precibus suscitauit: & alium cæcum signo crucis illuminauit, atq; multa alia miracula fecit. Deinde cum per. xx. annos & sex menses episcopatũ rexisset: plenus bonis operibus in pace quieuit, ætatis suæ anno. 80.

Die. 7. In festo beati Thomæ de Aquino, doctoris & confessoris; ad vesperas super psal. antipho. Fœlix Thomas doctor ecclesię, lumen mundi, splendor Italiæ, candens virgo flore munditiæ, bina gaudet corona gloriæ. ps. Laudate pueri cũ cæteris capit.

Eccl. 45. Legit eũ dominus, ex omni carne, & dedit illi cor ad præcepta, & legem vitæ & disciplinæ: docere Iacob testamentum, & iudicia suã Israel. ℟. Sertũ gestans. ix. Hymnus.

Exultet mentis iubilo, laudãs turba fidelium: errorum pulso nubilo, per noui solis radium.
Thomas in mũdi vespere, fudit thesauros gratiæ, donis plenus ex ęthere, morum & sapientiæ.
De cuius fonte luminis, verbi corruscãt faculæ: scripturæ sacræ numinis, & veritatis regulæ.
Fulgens doctrinæ radijs, clarus vitæ munditia, splendens miris pdigijs, dat toti mũdo gaudia.
Laus pñi sit ac genito, simulque sancti flamini: qui sancti Thomæ merito, nos cœli iungat agmini. Amen. ℣. Ora pro nobis.

Ad Magnificat. aña. Scandit doctor ciuis cœlestium, orbis decor, dux, lux fidelium, norma limes lex morum omniũ, vas virtutum ad vitæ brauium. Oro.

Deus qui ecclesiã tuam beati Thomæ confessoris tui, mira eruditione clarificas, & sancta operatione fęcundas: da nobis quæsumus, & quę docuit intellecta conspicere, & quæ egit imitati oñe complere. Per domi.

Ad matut. inuitator. Assunt doctoris cœlici Thomæ festa solennia, Deuotione supplici, laudes promat ecclesiã. Hymnus.

Thomas insignis genere, claram ducens originem: subit ætatis teneræ prædicatorum ordinem.
Typum gessit luciferi: splendens in cœtu nubium: plusquã doctores cæteri, purgans dogma gentilium.
Profunda scrutans fluminum, in lucem pandit abdita: dum supra sensus hominum, obscura facit cognita.
Fit paradisi fluui⁹, quadripartitæ peruius, fit Gedeonis gladius, tuba lagena radius. Laus patri.

In j. noct. aña. Doctor Thomas repletus gratia, præmonstratus sacris oraculis, mũdi carnis hostisque vitia fugat, exẽplar datũ sęculis. ps. Beatus vir. Añ. Mentis innocentia, flosque puritatis, extiterunt præuia luci veritatis. ps. Quare. Aña. Ope doctoris cœlici, tota gaudet ecclesia, fulget

get corde Dominici, peculiari gloria. ℣s. Domine quid. ℣. Amauit eum dominus. Lcō. j.

Eccl. 39. Sapientiā omniū antiquorum exquiret sapiens: & in ꝓphetis vacabit. Narrationem virorū nominatorum conseruabit: & in versutias parabolarum simul introibit. Occulta prouerbiorum exquiret: & in absconditis parabolarum cōuersabitur. In medio magnatū ministrabit, & in conspectu prȩsidis apparebit, in terram alienigenarū gentium pertransiet. Bona enim & mala in omnibus tentabit. Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad dn̄m qui fecit illū, & in conspectu altissimi deprecabitur. ℟. Sancti viri verbum propheticum prȩmonstrauit mundo mirificū sanctum Thomā doctorē cœlicum, Sectaturum sanctum Dn̄icum. ℣. Nam vir sanctus hunc matri grauidȩ, ducem prompsit doctrinȩ lucidæ. Secta. Lcō ij.

Aperiet os suū in oratione: & pro delictis suis deprecabitur. Si enim dn̄s magnus voluerit, spū intelligentiȩ replebit illū, & ipse tanq̄ imbres emittet eloquia sapientiȩ suȩ, & in oratione confitebit̄ dn̄o. Et ipse diriget consilium eius, & disciplinā, & in absconditis suis consiliabit̄. Ipse palam faciet disciplinam doctrinȩ suȩ, & in lege testamenti dn̄i gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam eius, & vsq; in sȩculum nō delebitur. Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur à generatione in generationem. ℟. Christi pia tractus dulcedine mundū linquens probatur turbine: Pugil fortis raptus de ordine, vicit, prorsus pulsa libidine. ℣. Orat pressa cruce mirifica, tenes cingit manus angelica Pugil. Lectio iij.

Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enunciabit ecclesia. Si permanserit nomen eius derelinquet plusquam mille, & si requieuerit proderit illi. Adhuc consiliabor vt enarrē vt furore enim replet⁹ sum. Et in voce dicit. Obaudite me diuini fruct⁹, & q̄si rosa plantata sup riuos aquarum fructificate. Quasi liban⁹, odorē suauitatis habete. Florete flores quasi liliū, & datē odorē, & frondete in gratiam, & collaudate canticū, & benedicite dn̄m in operib⁹ suis. Date nomini eius magnificentiam: & cōfitemini illi in voce laborū vestrorum. ℟. O anima sāctissima qua contemplante dulciter corpus linquebat infima. Stans fuit sum mirabiliter, ℣. Nullo pror sus fult⁹ subsidio leuabat̄ in raptus gaudio. Stans. Gloria. Stās.

In ij. noc. Añ. O munus Dei gratiæ vincens quoduis miraculum: pestiferȩ superbiȩ nunquam persensit stimulū. ps. Cū inuocarē. Añ. Prece curat socium febrem patientem, & in oram vestiū sanguine fluentem. ps. Verba mea. Añ. Stella caudens emicat stupo-

tem

rē dans insolutū, quæ instantem iudicabat beati Thomę trāsitū. ps. Dñe dñs. ℣. Iustū deduxit. Ex eius vita quæ apud prædicatores habetur. Lectio quarta.

BEatus Thomas de illustri prosapia comitum de Aquino in confinibus Campaniæ & regni Siciliæ, originē claram duxit. Huius sctī ortus, & vitæ progressus, antequam ex vtero nasceretur, fuit diuinitus ab Anacoreta quodā sanctissimo, matri vix adhuc ex eo grauidæ prænunciatus. Natus itaque puer nobilis, Thomasq; vocatus, spreta seculi vanitate, Prædicatorū ordinem est ingressus. Qui postea à fratribus carnalib⁹ rapitur, & per biennium fere, turris custodiæ mancipatur. Cumq; nec minis nec blanditijs posset ab ordinis ꝑposito reuocari, per speciem puellæ ad eum introductæ, subuertere quærūt animū innocentis. Qui mox de igne titionē arripiens: suggestricem ignitæ libidinis, extra cameram effugauit. ℟. De excelsis fons sapientiæ, sancto Thomæ infudit copiam, tanquā flumen claræ scientiæ, qui susceptam refudit gratiam, dum fluentis summæ peritię. Rigat totam sanctam ecclesiam. ℣. Stylus breuis, grata facundia, cella, clara firma sententia. Rigat totam sanctā. Lect. v.

TVnc signo crucis cū eodem titione parieti impresso, in oratione se humiliter prosternens cum lachrymis, à Deo sibi dari meruit perpetuæ continentiæ castitatē. Nam mox oranti, duo angeli astiterunt, dicentes illū à dño exauditum. Qui & ipsum circa renes stringētes dixerunt. Ex parte Dei te cingimus cingulo castitatis, quod nullatenus dissoluet. Tandem cogitante prouide matre sua, ꝙ deberet impleri in filio quod sibi fuerat diuinitus præmōstratū: ne videretur non tam iuuenis cōstātiā, quā Dei prouidētiam impugnare, ipsa permittente per eiusdem ordinis fratres ad ordinem est reductus. ℟. Fœlix doctor, cuius solatio angelorū seruit attentio Petrus, Paulus fauent obsequio. Dei mater mulcet alloquio. ℣. Eleuatus à terra cernitur crucifixus ei alloquitur Dei. Lect. vj.

REstitutus itaq; ordini, cœpit non segniter studio intendere, velut apis argumentosa, spiritualia mella colligens: vt suo tempore mellita effunderet eloquia doctrinarum. Tanto etiā gaudio in cōtemplando replebat mens ei⁹, ꝙ pluries dum in secreto loco ad orādum Deū totū spm̄ suum collegisset: visus est stare totaliter eleuatus à terra, nullo prosus innixus corporeo fulcimēto. Quoties aūt sanctus Dei legere, disputare, scribere, vel dictare voluit, prius ad orationes secretum accessit locū. Ex quo surgens, ita in promptu inueniebat quod scriberet, vel dicta-

dictaret, quasi in libro didicisset. Nam vt socio suo fratri Reginaldo secretò reuelauit (& secretũ quandiu vixit seruari voluit) scientiã suam nõ tam humano ingenio & studio, quã orationis suffragio diuinitus impetrauit. ℟. Sydus missum Thomę de superis, nouo signo diuini muneris Hunc cœlestem demonstrat cęteris, Verbo, vita, doctrina, literis. ℣. Quã excelsus, quem cœli prędicãt, quã pręclar⁹ quẽ stellę indicant? Hunc. Gloria. Verbo. In iij. noc. aña. Instante vitę termino, vidit regna cęlestia, & reuelante dño, nouit parata pręmia. ps. Dñe qs. Aña. Seminauit hic largiter, doctor virtuosus: metit illic fœliciter victor gloriosus. ps. Domine i virtute. Aña. Sydus de nube trahitur, de fœno flos elicitur: adeps de carne tollitur, dum Thomas cœlo redditur. ps. Domini est terra. ℣. Iustus, vt palma. Lectio vij.

Quadam etiam nocte orationi insistentem, quo obscuru s quidam scripturę locus clarior fieret: sancti apostoli, Petrus & Paulus diuinitus instruxerunt. Alia vice beatissima Dei mř Maria ei apparuit, & ipsum de suę vitę & scientię integritate certificauit. Addiditq; ꝙ quicquid deliberate per ipsam à Deo petijuerat impetrasset, & maxime quod statum sui ordinis non mutaret. Altera quoque vice, cũ apud Neapolim i ecclesia oraret, visus est à terra, quasi duobus cubitis eleuatus. Super quo frater q hęc videbat, admirans, audiuit ab imagine crucifixi, ad quã cõuersus sanctus doctor orabat prolatã clari⁹ istam vocẽ, Bene scripsisti de me Thoma. Quã ergo recipies pro tuo labore mercedem? & fertũ [illegible] nus respondente. Dñe non aliam ꝑter te. ℟. Scholas Thomę Paulus ingreditur, sacra simul fantur mysteria, digne tandem per raptum trahitur. Vir cęlestis ad cœli pręmia. ℣. Clamor fratris trinus emittitur, doctor noster à nobis tollitur. Vir. Lectio viij.

Cum autem ex mandato dñi Gregorij papę decimi, ad generale concilium proficisceretur, transiens per Campaniam cępit languere ita vt pene totaliter perderet appetitum. Appropians ãt monasterio Fossę nouę Cisterciensis ordinis, & deuote à monachis inuitatus, eo quiescendi gratia declinauit. Cum aũt in dies languor increscceret, nec sic sanctus à doctrina fluentis sapientię, se poterat continere, rogatus nempe à monachis, exposuit eis Cantica Cãticorũ, vt in canticum cœlestis glorię, transiret studium ęcclesiasticę disciplinę. Igit ad extrema breui deductus, receptis deuote ecclesiasticis sacramentis, suaque doctrina sanctę Romanę Ecclesię supposita correctioni, anno domini. 1270. nonis Martij, vitę

vero suæ, anno quinquagesimo, in dño fæliciter obdormiuit. In cui⁹ etiam obitu neq; diuina miracula defuere. ℟. Beati Thomæ gloria, diuo fulsit miraculo, dū odoris fragrātia mira, fluxit ex tumulo. Qui nitēs pudicitia vixit absq; piaculo. ℣. Hic speciali gratia lustrato mentis oculo, celsa nouit mysteria cæli doctus oraculo. Qui. Lect. ix.

Sacro igitur doctoris corpore in præfato monasterio tumulato, timentes monachi ne à fratribus sui ordinis (prout ipse etiam disposuerat) aliquā asportaretur: post lapsum tēporis, ipsum, clām noctu leuantes, ad locum aliū transtulerūt. Sup quo prior dicti monasterij ab ipso sancto grauiter reprehēsus, metuēs diuinæ vltionis iudiciū: illud ad priorem locum reportari iussit. Aperto itaque sepulchro, tāta suauissimi odoris fragātia emanauit, vt nō defuncti corporis sepulchrū, sed multorū aromatū apotheca patuisse videretur. Restitutū est aūt sacrum corpus ordini post annos ferè cētū & Tholosam summo antistite Vrbano quinto disponēte, delatū. In qua sane ciuitate cū ingēti pompa & apparatu à Christianissimo francorum Rege & infinita occursante populi multitudine (vbi neq; diuina potestas in miraculorū operatiōe, pro gloria sui sancti defuit) receptū est, & in ecclesia Prędicatorū, nunc ab eius nomine dedicata, honorificentissime collocatū. ℟. Sertum gestans cū torque duplici, cappa gēmis ornata cernitur, ex monili fulgoris cælici, lux emissa mūdo diffundit, Augustinus fratri sic loquitur. ℣. Thomas mihi par est in gloria; virginali pręstans munditia. Augustinus. Gloria. Augustinus. In laudibus añ.

Adest dies lætitię, quo Thomas doctor inclytus, fit ciuis cæli curiæ bina corona præditus. Añ. Aurum sub terra tegitur, & lucerna sub modio, sed virtus Dei cernitur, miraculorum radio. Añ. Alma mater ecclesia, Christi fundata sanguine, sceptra cōscendit grādia, noui doctoris lumine. An. Pressus vi demonij cito liberatur, raptu mersus fluuij, vitæ restauratur. Añ. Tumor gulę pellitur, leprosus mundatur, cæco lumen redditur, claudo gressus datur. Capitulum. Elegit. Hymnus.

Lauda mater ecclesia, Thomæ felicem exitum, qui peruenit ad gaudia, per verbi vitę meritum.

Fossa noua tunc suscipit, thesaurū gręcū Christ⁹ Thomā efficit, hæredem regni gloriæ.

Manens doctrinæ veritas, & funeris integritas: mira fragrans suauitas, ægris collata sanitas.

Monstrat hunc dignum laudibus, terræ ponto & superis: nos iuuet suis precibus, Deo cōmendet meritis. Laus. ℣. Iustus germinabit.

minabit. Ad bñis aña. Vigor car nis flore mūditię, vigor vitæ fructu iustitiæ, splēdor verbi dono scientię, te decorant stantem in acie, te coronāt in statu gloriæ.

Eccl. 39. Ad iij. ca. Elegit eū, Ad vj. cap.

Ipse tanq̄ imbres mittet eloquia sapientiæ suę: & palam faciet disciplinā doctrinæ eius, collaudabunt multi sapientiam eius: & vsq; in sęculum non delebitur. Ad nonam capitulum.

Lætatus sum quoniam antecedebat me ista sapientia: quam sine fictione didici, & sine inuidia communico, & honestatem illius non abscondo. Ad mag. aña. Militantis doctor ecclesiæ, virginali florens mundicia, triumphātis optata curię, sancte Thoma largire gaudia.

Per octa. Ad memo. in laud. aña. Collaudetur Christus rex gloriæ, qui per Thomam lumen ecclesiæ, mundum replet doctrina gratiæ. Ad vesper. Antiph. O Thoma laus & gloria predicatorū ordinis, nos transfer ad cælestia ꝓfessor sacri numinis.

Dic. 12 ¶ Sancti Gregorij papæ. Oratio.

Deus, qui nos beati Gregorij cōfessoris tui atq; pōtificis, annua, solennitate lęti ficas, cōcede propitius: vt cuius opere atque doctrina, scripturæ tuę mysteria multa cognouimus, eius apud te semper patrocinia sentiamus. Per do. Lectio j.

Eze. 4. Hæc dicit dominus deus. Ecce ego ipse requiram oues meas, & visitabo eas. Sicut visitat pastor gregē suū, in die quando fuerit in medio ouium suarū dissipatarum: sic visitabo oues meas: & liberabo eas de omnibus locis in quibus dispersæ fuerant, in die nubis & caliginis. Et educam eas de populis, & cōgregabo eas de terris, & inducam eas in terram suā: & pascam eas in mōtibus Israel, in riuis, & in cunctis sedibus terrę. Lectio ij.

In pascuis vberrimis pascā eas: & in mōtib⁹ excelsis Israel erunt pascua earum. Ibi requiescēt in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur sup montes Israel. Ego pascā oues meas: & ego eas accubare faciam, dicit dn̄s deus. Quod perierat requiram, & quod abiectum erat reducam: & quod confractum fuerat alligabo, & quod infirmū fuerat consolidabo, & quod pingue & forte custodiam, & pascam illas in iudicio. Lectio iij.

Et suscitabo super eas pastorem vnū qui pascat eas, seruū meum Dauid ipse pascet eas, & ipse erit eis in pastorem, Ego autem dominus ero eis in Deum & seruus meus dauid princeps in medio eorum. Ego dominus locutus sum. Et faciam cum eis pactum pacis, & cessare faciam bestias pessimas de terra: & q̄ habitant in deserto, securi dormiēt in saltibus. Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem, dedu

eam imbrem in tempore suo, & pluuiæ benedictionis erunt.

Ex vita eius, à Ioãne illius diacono, & Platina conscripta. L. iiij.

Gregori' patria Romanus, ex patre Gordiano, & matre Syluia senatorij ordinis natus, postq̃ adolescẽs liberalibus artibus non mediocriter fuit instructus, cępit Deo deuotus existere, & ad cęlestem patriã anhelare. Sed dum melius putaret se Christo famulaturũ sub specie sęculari: cœperũt contra eum multa succrescere, vt iam non specie tantum in mundo, sed etiam mente retineretur. Lcõ. v.

Patre igitur orbatus, sex monasteria in Sicilia fabricauit, septimum vero in vrbe. In quod cum multis socijs intrauit: & postea de fratrum concordia præfuit. Quanq̃ autẽ infirmato stomacho, propter abstinentias & orationes, quotidie lãgueret: nunq̃ tamen quiescebat: quin aut oraret, aut legeret, aut scriberet aut dictaret. A matre autem sua beata Syluia, ibi crudis leguminibus pascebatur. Lectio sexta.

At Benedictus pontifex, violenter eum leuitam septimum consecrauit. Nec multo post Constantinopolim à Pelagio papa, pro negocijs ecclesiæ destinatur, vbi vitę cœlestis propositum non intermisit. Post causarum siquidem sęculariũ vertigines, refugiebat ad consortium fratrum suorum quorum multi illucusq; eũ secuti fuerãt, germana charitate deuincti. Lcõ. vij.

Postquam autẽ Romã reuersus est, Pelagio defuncto, eũ licet renitentem, clerus, senatus, & populus concorditer in pontificem elegerunt. Missis autem literis ad imperatorem compatrem suum adiuratorijs, ne consentiret, mutato (vt fertur) habitu cauernarum latibula requisiuit. Sed inditio colũnæ fulgidæ super se e cœlo dependentis, inuẽtus, captus, & tractus, summus pontifex consecratur. Lcõ viij.

Hic primus seruum seruorum Dei, se scripsit. Quotidie ad mẽsam peregrinos habebat, & omnibus pauperibus necessaria pro cuiusq; conditione subministrabat. Ideq; instituit vt Kyrie eleison nouies in missa diceret, vtq; haleluiah caneretur, preterquã à septuagesima vsque ad pascha. Maiores etiam supplicationes, quas gręci litanias vocãt, & magnam stationum partem Xenodochium etiam Ierosolymis cõstituit: & tam ibi quàm in monte Syna famulis Dei victum & vestiméta annualiter misit. Tribus millibus Dei ancillis octoginta libras auri quotannis dare solitus. Lectio nona.

Tandẽ postq̃ ecclesiã annis. 13. mensibus. 6. diebus. 10. gloriose rexisset, ex hac luce subtractus est. Cũ autem quidã inuidi nonnullos eius libros cõbussissent, & ad alios comburẽdos anhelareut,

rent, Petrus eius diaconus obstitit, dicens. Immane sacrilegium esse, tanti patris libros comburere: super cuius caput dictantis ipse spiritū sanctum in specie columbæ sæpissime conspexisset.

Die 19. ¶ Sancti Ioseph confess. Ad vesp. super psal. An. Iste sanctus. ℟. Sancti Ioseph. Cætera de cōi cōfess. extra tps paschale. Oratio.

Beati patriachæ Ioseph sanctissimæ genitricis tuę sponsi ęs dñe meritis adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur. Qui vi. Lcō j.

Pro. 10. Benedictio dñi super caput iusti: os aūt impiorum operit iniquitatem. Memoria iusti cum laudibus, & nomen impiorū putrescet. Sapiens corde præcepta suscipiet, stultus cęditur labijs. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter: qui autem deprauat vias suas manifestus erit. Qui annuit oculo dabit dolorē, & stultus labijs verberabitur. Vena vitæ os iusti: & os impiorum operit iniquitatem. Odiū suscitat rixas, & vniuersa delicta operit charitas. Lcō ij. In labijs sapientis inuenitur sapiētia: & virga in dorso eius qui indiget corde. Sapientes abscōdunt sciētiā: os aūt stulti cōfusioni ꝓximū est. Substātia diuitis vrbs fortitudinis eius: pauor pauperū egestas eorū. Opus iusti ad vitā: fructus autē impij ad peccatum. Via vitæ custodienti disciplinā: qui autē increpationes relinquit, errat: Abscondunt odium labia mendacia, qui profert contumeliam insipiens est. In multiloquio nō deerit peccatum, qui autē moderatur labia sua, prudētissimus est. Lcō iij. Argētum electum lingua iusti, cor aūt impiorū pro nihilo. Labia iusti erudiunt plurimos: qui autē indocti sunt, in cordis egestate morientur. Benedictio dñi diuites facit, nec sociabitur ei afflictio. Quasi per risum stultus operatur scelus: sapientia autem est viro prudentia. Quod timet impius veniet sup eū: desideriū suū iustis dabitur. Quasi tempestas transiens non erit impius: iustus autem quasi fundamentū sempiternum. Lcō iiij. Ex diuo Bernardo in Homilia secunda super Missus est.

Quis & qualis homo fuerit beatus Ioseph, conijce ex appellatione, qua (licet dispensatoria) meruit honorari à Deo, vt pater Dei dictus & creditus sit. Conijce, & ex proprio vocabulo, quod augmentū non dubitas interpretari & memento magni illius quondā patriarchæ venditi in Aegypto: & scito ipsius istū nō solū vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniā fuisse adeptum, innocentiā assecutum & gratiā. Lcō v. Siquidem ille Ioseph, fraterna ex inuidia venditus, & ductus in

Ægyptum, Christi venditionem præfigurauit, Iste Ioseph Herodianam inuidiam fugiens Christum in Ægyptum portauit. Ille domino suo fidem seruans, dnę noluit commisceri. Iste dominã suam domini sui matrem virginem agnoscens, & ipse continens fideliter custodiuit. Illi data est intelligentia in mysterijs somniorum: isti datum est conscium fieri atque participem cœlestiũ sacramentorũ. Lco. vj. Ille frumenta seruauit, non sibi, sed omni populo: iste panem viuũ e cœlo seruandum accepit tam sibi q̃ toti mundo, Non est dubiũ quin bonus & fidelis homo fuerit iste Ioseph, cui mater desponsata est saluatoris, fidelis inquã seruus & prudens, quem cõstituit dñs suę matris solatiũ, suæ carnis nutritium. Solum deniq; in terris magni consilij coadiutorẽ fidelissimum. Tu autẽ:

Secundum Matthęu. Lectio vij.

ca. i. Cvm esset desponsata mater Iesu Maria Ioseph, antequã conuenirent, inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. Et reliqua. Homilia Origenis.

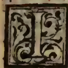
Ioseph autẽ vir eius inquit cum esset iustus homo, & nollet eam traducere. Virum eum appellauit contra iudęorũ prauitatem: vt aduersus virginem non sequerẽt. Propterea & desponsata fuit ipsi Ioseph, vt supra dictum est. Si enim non fuisset desponsata Ioseph, omnium bonorum incredibiles, & inimici iudęi lapidibus eã occiderent. Ideo virum eius hic eum euangelista appellauit. Ioseph vir eius, cum esset homo iustus. Iustus autẽ in verbo, iustus in facto, iustus in lege, iustus in legis consummatione. iustus in initio gratię. Lco. viij.

Iustus itaque cũ fuisset: & nollet eam traducere, noluit eã accipere, noluit eam male diffamare, sed voluit eã occulte dimittere. Occulte eam à se dimittere volebat, sicut mansuetus, sicut pius, sicut misericors. Talis ergo cum esset Ioseph, cogitabat occulte dimittere eã. Hęc (inquit) eo cogitante. Quærendum nobis est quid cogitauerit, vt occulte eam dimitteret. Si suspicionẽ in eam habebat: quomodo iustus erat? Si ergo non est suspicat⁹ vel tale aliquid cogitauit, cur eã dimittere volebat? Cur immaculatam & sanctã vellet dimittere; Iniustum enim & hoc erat. Lco. ix.

Sed simplicem sensum audi huius rationis. Ioseph iustus erat, & illa virgo immaculata erat. Sed ideo eam dimittere volebat, qm̃ virtutem mysterij, & sacramentũ quoddã magnificum in eadẽ cognoscebat, cui approximare sese indignum existimabat. Ergo humilians se ante tantam & tam ineffabilem rem, quęrebat se longe facere; sicut & beatus Petrus dño se humilians aiebat. Recede à me dñe, q̃m ego homo peccator sum.

Si festum S. Ioseph celebratur in paschali tempore pro prima lec: accipiat prima Sacræ Scripturæ q̃ in hoc festo signata est, pro ij. & iij. iiij. & v. eiusdẽ festi. Cætera oĩa de cõi vni' ↄf. paschalis epis.

Die 21. ¶ Beati Bñdicti abbatis. Orõ.

INtercessio nos quæsumus dñe beati Benedicti abbatis commẽdet, vt q̃d nostris meritis nõ valemus, eius patrocinio assequamur. Per. Lectio j.

Pu. 4 AVdite filij disciplinam patris, & attendite vt sciatis prudentiã. Donum bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis. Nam & ego filius fui patris mei tenellus, & vnigenitus coram matre mea, & docebat me, atq; dicebat: Suscipiat verba mea cor tuũ: custodi præcepta mea, & viues Posside sapientiam: posside prudentiam, Ne obliuiscaris neque declines à verbis oris mei. Ne dimittas eam, & custodiet te: dilige eam, & conseruabit te. Lectio ij.

Principium sapientiæ posside sapientiam, & in omni possessione tua acquire prudentiam. Arripe illam, & exaltabit te, glorificaberis ab ea cum eam fueris amplexatus. Dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & corona inclyta proteget te: Audi fili mi: & suscipe verba mea, vt multiplicentur tibi anni vitæ. Viam sapientiæ monstrabo tibi: & ducam te per semitas æquitatis. Quas cum ingressus fueris non arctabuntur gressus tui, & currens non habebis offendiculum. Lectio iij.

Tene disciplinam, & ne dimittas eam. Custodi illam, quia illa est vita tua. Ne delecteris in semitis impiorũ: nec tibi placeat malorum via. Fuge ab ea, nec transeas per illam, declina, & desere eam. Non enim dormiunt; nisi cum malefecerint: & non capitur somnus ab eis, nisi supplantauerint. Comedunt panem impietatis: & vinum iniquitatis bibunt. Iustorum autem semita quasi lux splendens: procedit, & crescit vsque ad perfectam diem. Ex beati Greg. in dialog. L. iiij.

BEatus Benedictus à pueritia cor senile gerens, nulli animum voluptati dedit. Cum autẽ liberalibus artibus Romę traditus, multos in eis per abrupta viriorũ ire cerneret: despectis studijs, & relicta domo, sanctę conuersationis habitum quæsiuit. Cum autẽ ob causam prędictam proficisceretur, nutrix sua secuta est eũ, qua ipse occulte dimissa, deserti secessum petijt. Lco v.

Eo vero dum pergeret: monachus quidã Romanus nomine, ipsum reperiens, & desiderium eius cognoscẽs, habitũ ei sanctę cõuersationis tradidit: & quem admodũ licuit ministrauit, tribusque annis ipsi soli notus, ibi mansit. In qua solitudine quadã die tentator eidẽ affuit. Nam ni-

gra auis quasi merula, vultui ei⁹ importune cępit insistere. Et licet ad signũ crucis recesserit: tamẽ mirabilis & inusitata tentatio carnis secuta est. Sed ipse nudum se in spinis & vrticis proijciens; per vulnera cutis, eduxit vulnus mentis. Et ex tunc tale aliquid minime sensit. Lect. vj.

Quidam autẽ presbytero, qui refectionem sibi in paschali festiuitate parauerat: dñs apparens per visum dixit. Tu tibi delitias præparas, & seruus meus illo in loco fame cruciatur. Qui protinus surgens cum alimentis quęsiuit eum, & in specu reperit. Et cum sedissent, dixit. Sumamus cibum, quia hodie pascha est. Sumpto autem cibo, præsbyter recessit. Lectio vij.

Cum autem celebre eius nomẽ haberetur, à quibusdã monachis vocatur, vt eorũ monasterio pręesset. Sed cum quidã eorum dissoluti, paulo seuerius ab eo tractarentur: ipsum venenato vino necare constituerunt. Quod cum ei in poculo vitreo porrigerent: ille diuinitus rem agnoscẽs, solo crucis signo manufacto, vas intactũ mirabiliter confregit, eosq; alloquens: Misereatur (inquit) vestri omnipotens de⁹. Quare ista facere voluistis? Nunquid non dixi vobis, quia vestri meis moribus non conuenirẽt? Et recedens ab eis: ad solitudinẽ remeauit. Lectio viij.

Postmodũ cũ vir sanctus in solitudine virtutibus succresceret, tot sunt sub ei⁹ instituto congregati: vt duodecim monasteria construeret. Cęperuntque nobiles, filios suos ei date nutriẽdos oĩpotenti Deo. Post hęc migrãs ad castrum, qđ Cassinũ dicitur, in ipso oraculo Apollinis tẽplũ beato Martino fecit, & commorantẽ multitudinẽ ad fidẽ vocabat. Propter quod antiquus hostis, aperta visione, se oculis eius ingerebat; & vim se pati ab eo conquerebatur. Cumq; interdũ clamaret, Benedicte, Benedicte, & ipse nõ responderet, adiungebat. Maledicte & non Bñdicte, cur me persequeris? Lectio ix.

Ipse vero quo de hac vita exiturus erat, obitus sui diẽ denunciauit: & ante sextam diẽ sepulturã suã aperiri iussit, & in ipso sexto die portatus ad ecclesiã, recepta cõione, erectis in cęlum luminibus, inter discipulorũ manus, orando spm̃ efflauit. Viderunt autẽ ipsa die duo monachi viã ab eius cella in cęlũ tendentem, stratã pallijs, & coruscã ĩnumeris lãpadibus: & vir clarus desup assistens, ait illis. Hæc est via quã dilect⁹ dñi Bñdict⁹ cælũ ascẽdit.

Si festum S. Benedicti celebretur in paschali tpe pro prima lec. dicatur prima de Sacra Scriptura quæ pro festo signata est pro secunda, initium quartæ cum tota oct. pro tertia vero nona de ipsius vita. Cætera omnia de cõi paschalis tpis vnius confess.

In

Die. ¶ In annunciatione Dominica
25. ad vesperas super psal. antipho. Aue Maria gratia plena dñs tecum, benedicta tu in mulierib⁹. Tempore resurrectionis. Hal. Laud. pue. do. cũ cæt. Cap.
Isa. 11. Ecce virgo concipiet & pariet filiũ, & vocabitur nomen eius Emmanuel: butyrũ & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum. ℟. Quomodo fiet istud. ix. Hym Aue maris stella. ℣. Rorate cęli desuper, & nubes pluant iustum. ℟. Aperiatur terra, & germinet saluatorẽ. Ad mag. ana. Orietur sicut sol saluator mundi, & descendet in vterum virginis sicut imber sup gramẽ. Tpe resurr. hal. hal. hal. Oratio.

Deus, q̃ de beatæ Mariæ virginis vtero, verbum tuum angelo nunciante, carnẽ suscipere voluisti præsta supplicibus tuis, vt qui vere eam genitricem Dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eun. Ad completo. Ana. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius, Emmanuel. Tpe resur. hal. hal. Ad nunc dimittis aña Ecce ancilla dñi: fiat mihi fm verbũ tuũ. Tpe resur. hal. Ad matu. inuit. Aue Maria gr̃a plena Dñs tecũ. Tpe resur hal. ps. Venite. Hym. Quẽ terra. In j. noct. aña Ecce virgo cõcipiet, & pariet filium: & vocabitur nomen eius Emmanuel. Tpe resur. hal. ps Dñe dñs noster. 2. Añ. Beata es Maria, quæ credidisti, perficientur in te quę dicta sunt tibi à dño. Tpe resur. hal. ps Cæli enarrant. 6. Añ. Angelus domini nunciauit Mariæ, & concepit de spiritu sancto. Tempore resur. hal. hal. ps Domini est ter. 8. ℣. Ex Sion species decoris ei⁹. Tpe resur hal. ℟. Deus noster manifeste veniet. Tpe resur. hal. hal. Lect. j.

Et egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet, & requiescet super eum spiritus dñi: spiritus sapiẽtiæ, & intellectus, spũs consilij & fortitudinis: spũs scientiæ & pietatis, & replebit eum spũs timoris dñi. Non fm visionem oculorum iudicabit: neq; fm auditum auriũ arguet. Sed iudicabit in iustitia pauperes: & arguet in ęquitate pro mãsuetis terrę. Et percutiet terram virga oris sui: & spũ labiorũ suorũ interficiet impiũ. Et erit iustitia cingulum lumborum eius: & fides cinctorium renum eius. ℟. Missus est Grabriel angel⁹ ad Mariam virginẽ desponsatam Ioseph, nuncians ei verbũ: & expauescit virgo de lumine: ne temeas Maria, inuenisti gratiam apud dñm: ecce cõcipies & paries: Et vocabitur altissimi filius. Tpe resur. hal. hal. ℣. Dabit ei dominus Deus sedem Dauid patris eius: & regnabit in domo Iacob in æternũ. Et voc. Lectio secunda. Isa. 11.

Isa. 7. ET adiecit domin⁹ loqui ad Achaz dicens. Pete tibi signū à dño Deo tuo in profundū inferni: siue in excelsum supra. Et dixit Achaz. Non petam: & non tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus Dauid. Nunquid parum vobis est molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit dominus ipse vobis signū: Ecce virgo concipiet & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel, Butyrum & mel comedet, vt sciat reprobare malū, & eligere bonū. ℟. Non auferetur sceptrū de iuda, & dux de femore eius, donec veniat q mittendus est. Et ipse erit expectatio gentium. ℣. Pulchriores sūt oculi eius vino: & dentes eius lacte candidiores. Et. Lec. iij.

Eph. 2. DEus autem qui diues est in misericordia propter nimiam charitatē suam, qua dilexit nos: & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo, cuius gratia estis saluati: & cōresuscitauit, & consedere fecit in cælestibus in Christo Iesu, vt ostenderet in sæculis superuenientibus abūdantes diuitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Iesu. Gratia enī estis saluati per fidē, & hoc nō ex vobis. Dei enim donum est: non ex operibus, vt ne quis glorietur. Ipsius enī sum⁹ factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparauit deus, vt in illa ambulemus. ℟. Aue Maria gratia plena, dñs tecū. Spūs sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obūbrabit tibi. Quod enim ex te nascetur sanctū, vocabitur filius Dei. ℣. Qūo fiet istud qm̄ virū nō cognosco? & respondens angelus dixit ei. Spiritus sanct⁹. Gloria. Quod enim ex te nascet.

In ij. noctur. aña. Emissiones tuæ paradisus malorū punicorū cū pomorum fructibus. ps. Eructauit. 13 Aña. Fons hortorū pute⁹ aquarū viuētiū, q fluūt impetu de libano. ps. Deus nr̄. 13. Aña. Veniat dilectus meus in hortū suū, vt comedat fructū pomorū suorū. ps. Fundamenta. 28. ℣. Egredietur virga de radice Iesse.

Ex sermone beati Basilij de humana Chri generatione. L. iiij.

POstq̄ Dei gr̄a salutaris omnib⁹ apparuit & iustitiæ sol ortus est, absorpta est mors in victoria, & verè vitæ peregrinationem nequaq̄ sustinuit. O altitudinē benignitatis, humanitatisq; Dei. Ex bonitatis copia, à seruitute vendicamur. Sed cur Deus homo factus est: rationem exquirunt hoīes: cū magis eius bonitatem adorare deceat, quàm diuinitatem curiosius indagare. Carnem suscepit de⁹, quoniā execrabilem, contaminatamq; hanc purgatam sanctāq; reddi oportuit, infirmam, ac debilem corroborari à Deo ob peccatum alienatā conciliari, e paradiso excidentem in cœlum referri. ℟.

Suscipe verbum virgo Maria, qđ tibi à dño per angelum transmissum est: concipies & paries Deū pariter & hominē, vt benedicta dicaris īter omnes mulieres. ℣. Paries quidem filium: & virginitatis nō patieris detrimentū, efficieris grauida: & eris mater semper intacta. Vt bñdicta. Leco v.

HAc igit de causa carnē nostrā suscepit, vt nos eiusdē generis expiaret. Propterea, inquam Iesus venit, vt familiaris Deo fieres. O Dei bonitatem altissimā; O bñficiorū excellentiā, ei qui benefecit minime credimus. Ob ei⁹ ingentē humanitatem ad seruitutis iugū ducimur. O absurdā & prauam ingratitudinem. Magi adoratum veniūt: Et Christiani curiosius quęrunt, qūo in carne deus sit. & quali carne, & an assumptus homo perfectus sit an imperfectus. ℟. Ecce virgo concipiet, & pariet filiū, dicit dñs: & vocabitur nomen eius. Admirabilis Deus fortis. ℣. Super solium Dauid, & super regnū eius sedebit in æternum. Admirabilis. Lectio vj.

TAceant curiosi, & in ecclesia Dei superuacanea vestigare desistant. Laudentur quæ nobis concredita sunt, ac de quibus ratio oīno non redditur, ne vestigent. Illis te coniunge, qui e cęlo cum gaudio Christum recipiunt. Cogita pastores in diuinis laudibus sapientes factos, sacerdotes prophetantes, fœminas collętātes, qñ Maria gaudere docta est: ac iussa ab angelo Gabriele, qñ Elisabet Ioannem in vtero sensit. Anna prophetissa euangelizauit, Simeon in vlnas accepit, in exili infante magnū Deū adorantes: non quod videbant contemnentes, sed diuinitatis ipsius amplitudinē glorificantes. Perlucebat enim diuinitas per humanum corp⁹ perinde atq; lux quędā per vitream capsulam eos illuminans, qui cordis oculos mundos habebant. ℟. Egredietur virga de radice iesse, & flos de radice eius ascendet. Et erit iustitia cingulū lumborum eius, Et fides cinctorium renum eius. ℣. Et requiescet super eum spūs dñi, spūs sapientię & intellectus. Et fid. Gloria. Et.

In iij. noctur. Ana. Veni in hortum meum soror mea sponsa: messui myrrham meā cum aromatibus meis. Ps. Cantate.j. 30. An. Comedi fauum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo. Ps. Dñs regna. exul. 30. Ana. Talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus: filiæ Ierusalē. ps. Cantate. 30. ij. ℣. Egredietur dominus de loco sancto suo. Secundum Lucam. Lectio vij.

ca. 1. IN illo tépore. Missus est angelus Gabriel à Deo, in ciuitatē Galileæ, cui nomē Nazareth: ad virginē desponsatā viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid: & nomen virginis Maria.

Et re. Hom. beati Ambrosij epi.

Bene sibi diui serũt euangelistæ, vt sanctus Matthæus Ioseph ab angelo moneri induceret Mariã accipere, testimonium ferens ꝙ non conuenissent, quod hic & ipsa Maria fatetur, cum dicit angelo, qm̃ virũ non cognoui. Sed & ipse sctũs Lucas virginem declarauit, dicens. Et nomen virginis Maria. Et propheta edocuit, qui ait. Ecce virgo in vtero cõcipiet. Et Ioseph designauit, qui qm̃ prægnantem videbat, quam non cognouerat, dimittere gestiebat. Et ingressus ad eam angelus dixit. Aue, gratia plena, dñs tecũ, benedicta tu inter mulieres. ℟. Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustũ, Aperiatur terra, & germinet saluatorẽ. ℣. Emitte agnũ dñe dominatorem terræ, de petra deserti, ad montem filiæ Sion. Ape. Lectio viii.

Ipsa autẽ vt vidit eum mota est in introitu eius. Disce virginem moribus, disce virginem verecundia, disce virginem oraculo, disce mysterio. Trepidare virginum est, & ad omnes viri ingressus pauere: oẽs viri affatus vereri. Disce virgo, verborũ vitare lasciuiã. Maria etiã, salutationem angeli verebatur. Erat enim: inquit, cogitans: qualis esset hæc salutatio. Et ideo cum verecundia, qa pauebat: cũ prudẽtia, qa benedictionis nouam formulam admirabatur: quæ nusquã lecta est: nusquam antea comperta. ℟. Nascetur vobis parnulus, & vocabit̃ deus fortis: ipse sedebit super thronũ Dauid pr̃is sui: & imperabit: Cuius potestas super humerum eius. ℣. In ipso benedicentur oẽs tribus terræ. Cuius potestas. Lectio ix.

Soli Mariæ, hęc salutatio seruatur. Bene enim sola: gratia plena dicit̃, quę sola gratiam quã nulla alia meruerat, consecuta est vt gratiæ repleretur auctore. At vero videtur, non credĩ disse Maria: nisi diligẽter aduertas. Neque enim fas est, vt electa ad generandũ vnigenitum Dei filium: fuisse videatur incredula. Sed neque non credere Maria, neque tã temere debuit vsurpare. Neque enim facile erat scire mysterium absconditum à sęculis in Deo: quod nec superiores potestates scire potuerunt. Et tamen non fidem renuit, non officium refutauit, sed accõmodauit affectum, spopondit obsequium. Etenim cum dicit, quomodo fiet istud: non de effectu dubitauit, sed qualitatem ipsius effectus quæsiuit. ℟. Quomodo fiet istud? respondens ait Maria, quia virũ nõ cognosco: angelus ad hæc. Spiritus sanctus superueniet in te. ℣. Et virt⁹ altissimi obumbrabit tibi. Tpe resur. hal. ℣. Ideoq; & qd̃ nascetur ex te sanctum, vocabitur fili⁹ Dei. Spũs. Gloria. Et virtus. Tpe resur. hal. ℣. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terrę. Tpe resurre. hal. ℟. De petra deserti ad montem

tem filiæ Sion. In laudib. aña.

MIssus est angelus Gabriel ad Mariam virginem desponsatã Ioseph. Tpe resur. hal. An. Aue Maria gratia plena dñs tecum: benedicta tu in mulieribus. Tpe resur. hal. Aña. Ne timeas Maria inuenisti gratiam apud dñm: ecce concipies & paries filium. Tpe resur. hal. Aña. Dabit ei dñs Deus sedem Dauid patris ei⁹: & regnabit in æternũ. Tpe resur. hal. Aña. Ecce ancilla dñi, fiat mihi ẜm verbũ tuum. Cap. Ecce virgo. Hym. O gloriosa. ℣. Elegit eam Deus: & prçelegit eã. Ad Bñs. aña. Quomodo fiet istud angele Dei quia virum in concipiẽdo nõ pertuli? audi Maria virgo Christi: spiritus sanctus superueniet in te, & virt⁹ altissimi obũbrabit tibi. Tempore resur. hal. Ad iij. cap. Ecce virgo. ℟. Sancta Dei genitrix ℣. Post partũ. Ad vj. cap.

Isa. 11. EGredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet: & requiescet super eum spiritus domini. ℟. Post partũ virgo. ℣. Speciosa. Ad ix. cap.

Isa. 11. ROrate cœli desuper: & nubes pluant iustum, aperiatur terra & germinet saluatorẽ: & iustitia oriatur simul, ego dñs creaui eũ. ℟. Speciosa. ℣. Elegit eam. Ad vesp. super psal. añ. Missus. Cap. Hym. ℣. vt in primis vesper. Ad mag. Aña. Hæc est dies q̃ fecit dominus, hodie dñs afflictionem populi sui respexit, & redemptionem misit, hodie mortem quam fœmina intulit, fœmina fugauit: hodie Deus homo factus, id quod fuit pmãsit, & quod non erat assumpsit: ergo exordium nostræ redemptionis deuote recolamus, & exultemus dicentes: gloria tibi domine. Tempore resur. hal. Completorium vt supra.

¶ In paschali vero tpe hoc modo fiat officium. Ad omnes hor. preterq̃ ad matu. oia fiant sicut prænotatum est: nisi q̃ in fine hymnorũ dicetur. Quæsumus auctor. Maria mater gratię. Gloria tibi domine qui na. in hymnis eiusdem metri. Ad matutin: inui. hym. vt supra. Tres primæ añæ cum suis psal. ℣. Ex Sion. Tres lectiones de hom. euangelij. Missus est. ℟. primũ. Missus est. ℟. secundum. Aue maria. ℟. iij. Quomõ. ℣. ante laudes. Emitte agnum. Cætera vt sup. Completo. vero paschalis temporis non mutatur nisi in añis. Et tam añe, q̃ responsoria & versiculi, vbiq; dñr cũ haleluiah.

¶ Sctĩ Ambr. epi & cõfes. Oro.

DEus qui populo tuo æternæ salutis beatum Ambrosium ministrũ tribuisti: psta quæsumus, vt quem doctorem vitæ habuimus in terris: intercessorem habere mereamur in cœlis. Per dominum. Lectio j. Die. 4.

NEminem diligit deus: nisi eum qui cum sapientia inhabi-

habitat. Est enim hæc speciosior sole, & super omnē dispositionē stellarum. Luci cōparata inuenitur prior. Illi enim succedit nox: sapientiā autem non vincit malitia. Attingit ergo à fine vsq; ad finē fortiter: & disponit oīa suauiter. Hanc amaui, & exquisiui eam a iuuentute mea, & quæsiui sponsam mihi eam assumere, & amator factus sum formæ illius. Generositatem illius glorificat contubernium habēs dei: sed & oīum dn̄s dilexit illā, Doctrix enim est disciplinę dei & electrix operū illius. Lect. ij.

Et si diuitiæ appetuntur in vita: quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia? Si autem sensus operatur, quis horum quæ sunt magis quam illa, est artifex. Et si iustitiam qs diligit: labores huius magnas habent virtutes, sobrietatem enim & sapientiam docet: & iustitiam, & virtutem, quibus vtilius nihil est in vita hominibus. Lect. iij.

Et si multitudinē scientiæ desiderat qs: scit pterita, & de futuris ęstimat, scit versutias sermonum, & dissolutiones argumentorū: signa & mōstra scit, anteq̄ fiant, & euentus temporum & sęculorum. Proposui ergo hanc adducere mihi ad conuiuandū, sciens quoniam mecum communicabit de bonis, & erit allocutio cogitationis, & tędij mei.

Ex gestis eius quæ scripsit sctūs Paulinus nolanus eps. Lect. iiij.

Postquam beatus Ambrosius Mediolanensium est ordinatus, eps, cæpit vt bonus pastor toto conanime, fidem defensare catholicam. Propter quod à Iustina imperatrice Arriana: & ab alijs Arrianis, multas perpessus est iniurias. Vnde cum semel ad quandam ciuitatē, pro episcopo ordināndo, perrexisset: & illi electioni Iustina & Arriani cōtrairent, volentes aliquem de sua secta ordinari episcopum: quędā de virginib' Arrianorū, cæteris impudētior, ausa est tribunal pontificis Ambrosij conscendere: & illum per pallium apprehendere, vt in partem mulierum traheret: & ab eis cęsus cum iniuria pelleretur. Lect. v.

Cui Ambrosius. Et si ego indignus sum sacerdotio tanto: tamen te non conuenit in qualēcūq; sacerdotem man' inijcere. Vnde debuisti timere Dei iudicium, ne tibi aliquid mali contingeret. Quod dictum, exitus confirmauit. Nam sequēti die eā diuino iudicio mortuā vsque ad sepulchrū deduxit. Lect. vj.

Ipse etiam Theodosio Imperatori, propter mortem innocentium, ingressum ecclesiæ negauit, donec publicam ageret pœnitentiā. Et dicenti sibi, q Dauid peccasset: illico respondit. Secutus es errantē, sequere pænitentē. Quod vbi audiuit, ita suscepit: vt publicam pænitentiam non abhorreret. Lect. ij.

Erat.

Erat autem multæ abstinentiæ & vigiliarum multarũ, nec consueuerat prandere, nisi in die sabbathi, & dominicæ: vel ĩ natalitijs celeberrimorũ martyrum. Nec operam scribendi declinabat, nisi propter infirmitatem. In labore baptizandi, & in alijs diuinis officijs fortissimus erat. Quotiescũq; aliquis confitebatᷣ ei lapsus suos, ita flebat, vt etiã eum flere cõpelleret. Flebat etiam amarissimè quotiescunq; audiebat de obitu alicuius sc̃i sacerdotis: vel quia se præcesserat: vel qa difficile erat huiusmodi inuenire. Lect. viij.

De morte quoque sua prædixit, & rogauit, vt citius ab hoc corpore liberaretur. Ingemiscebat enim cum videbat auaritiam in crescere, & maxime in his qui erant in potestatibus. Cũ dictaret quadragesimũ tertiũm psalmũ, in modo scuti breuis ignis caput eius operuit, atque paulatim per os ingressus est, & facies eius facta est tanq̃ nix. Postea reuersus est ad speciem suã, & ipso die scribẽdi finẽ fecit. Lect. ix.

Cum autem iaceret in lecto ꝓpter ægritudinem, vidit dñm Iesum aduenisse ad se, & ridentem sibi. Ab hora autem xj. qñ migraturus erat, vsque ad horã mortis, expansis manibꝰ in modum crucis, orauit. Honoratus aũt sacerdos ecclesię Vercellensis, qui quiescebat in domo, ter audiuit vocem dicentem sibi. Surge festina, quia modo est recessurus. Qui descendens, obtulit ei sanctum Christi corpus: quo accepto, emisit spiritum.

¶ Si festum beati Ambrosij in paschali tempore celebretur. Ad matuti. tres tantũ lectiones legentur de suprapositis, prima scilicet de sapientia pro prima, & pro secunda principiũ quartæ cũ tota septima, & nona pro tertia: cætera omnia de cõmuni confessoris paschalis temporis.

¶ In festo sancti Vincentij confessoris. ad vesper. super psalm. Antiphona. Die 5.

Diem nouæ laudis & glorię lætum ducat cætus fidelium: quo sublime decus Hesperiæ gratulante turba cœlestium, a principe supernæ curię binæ sumpsit coronæ pręmium.

Tempore resurre. halah. Idem fiat de alijs halah. quę infra ponuntur post an. & ℣. scilicet q̃ tm̃ dicantur tpe resurrectionis ps. Laudate pue. cũ cæte. Cap

Mihi autẽ sanctorũ minimo data est gr̃a hęc: ĩ gẽtibꝰ euãgelizare ĩuestigabiles diuitias Chr̃i: & illuminare oẽs, q̃ sit dispensatio sacri. Ephe. 3.

℟. Quatuor vecta rotis. vj. Hy.

Mente iucunda iubilent fideles: vocibus hymnos resonent canentes, nam datus

mundo

mundo nouus eſt precator: ante tonantem.

Alme Vincenti venaranda cuius: hæc dies totum colitur per orbem: quas tibi cantat chorus hic fidelis: accipe laudes.

Qui te mox annis teneris peractis Prædicatorum ſitiens adiſti: ordinem ſeruans documenta patrum: mente pudica.

Tactus e cęlis operam dediſti: literis ſacris vtriuſq; legis: quas docens verbo fidei repleſti, lumine mundum.

Inde feruenter cito iam propinquum: ſęculi finem fore nunciaſti: vt Deum gentes timeant patenter: vociferando.

Angelus alter penitus fuiſti: ille qui cœli medium volabat: nuncians cunctis populis & linguis Iudicis horam.

Lingua quæ ſancte populos docebat, rebus, & ſignis variis probabas, languidis reddens cruce ſanitatis: robora membris.

Inter electos modo collocaris: ſemper in cælis merito triumphans: fulgidis ſertis redimitus omni: tempore ſęcli.

Summa ſit Chriſto ſalus & perennis: gloria patri pariterque ſancto: flamini quorum ſine fine virtus regnat in orbe, Amen.

℣. Ora pro nobis beate Vincēti haleluiah. ℟. Vt digni efficia. Ad [illegible] añ. Qui pphetico fretus lumine mira de mundi fine docuit in occiduo terræ cardine, vt ſol Vincentius occubuit & ſeptus angelorum agmine lucidas cæli ſedes tenuit. Oratio.

Deus qui gentium multitudinem mira beati Vincentij confeſſoris tui prędicatione ad agnitionem tui nominis venire tribuiſti: præſta quęſumus vt quē venturū iudicē nūciauit in terris: pmiatorē habere mereamur in cælis dñm noſtrum Ieſum Chriſtum. Quādo hæc oratio dicitur ad memoriā, & ſequit alia memoria, ſic terminetur: Habere mereamur i cælis, chriſtum dñm nřm. Ad matu inuit. Veneremur Chriſti vultū, Quē Vincentius. prędicauit iudicem eſſe venturum. Hymnus.

Lumen in terris populi fidelis: ciuis & cœli modo factus alti: acta Vincenti tua concinentes: dirige voces.

Flore primęuo nitidæ iuuentæ, eligens purę documenta vitæ, ordinis magnum imitans parentem Prædicatorum.

Luce doctrinę rutilans ſerenę: ambitū terrę pelagiq; luſtrans, ſemper ardenti reſonando ſacrum, pectore verbum.

Dum viam cunctis reſeras ſalutis: orbis occaſum canis & propinquum, iure te clarum genus reddit omne, prodigiorum.

Hanc velut ſolis radius candentis, conditus terra britonum remota, pulchrior regnis oriens ſupernis, æthera ſcandis.

Angelis ſeptus decoratus aſtris doctor & virgo geminis coronis:

nis: inter illustres animas refulges, munere Christi. Sit patri nato, pariter coæuo, flamini sancto salus vna cuius, nomen in cælis sine fine laudat, spiritus omnis. Amen.

In j. noctur. Antiphona. Attentã matrem reddidit latrãs in ventre catulus, vt quæreret quem ediditqualis esset infantulus. ps. Beatus vir. Aña. Vincẽtij sublimitas quæ sit futuro tempore, matris mõstrat agilitas roburq; datum corpori. ps. Quare. Añ. Religionem inclytam postq̃ subit Dominici, virtutẽ sibi prętitam laude monstrat multiplici. ps. Dñe quid. ℣. Amauit eum dñs & orna. Lectio. pro primo noct. sicut in festo sãti Ioannis Chrisostomi. fo. 311. Scim' enim. ℟. Summus parens ac rector gentium in vespere labentis sęculi nouum vatem misit Vincentium christiani magistrum populi: refert instare Dei iudicium. Quod spectabunt cunctorum oculi. ℣. Timete Deum clamat sæpius: venit hora iudicij eius. Quod spectabunt. ℟. In vrbe nobili Valentiæ generosis ortus natali bus sincere puer innocentiæ ingenuis præpollet moribus, natura pariter & gratiæ. Opimis affluens muneribus. ℣. Sub toga regulari candida vita cæpit florere splendida. Opi. ℟. Christi viam secut' arduam à terrenis procul illecebris: veritatem reddit cõspicuã profugatis errorũ tenebris. Oram illuminat occiduã toto factus. In orbe celebris. ℣. Cuius doctrina sole gratior. sermo erat flammis ardentior. Oram illuminat Gloria. In or. In ij. noc. aña. Imitans exercitia ducis sui mirifici: purgauit mundi vitia, dono verbi saluifici. ps. Cum inuoca. Añ. Bellauit cum victoria, vincens mundana gaudia: hinc summa cæli curia eum cepit cum gloria. ps. Verba mea. Aña Emittebat vberrimas sæpe plorando lachrymas, Christi mortẽ considerãs eiusq; corpus consecrans. ps. Domine dñs no. ℣. Iustum deduxit.

Ex vita eius quæ communiter apud prędicatores habetur. Lectio quarta.

Beatus Vincentius, clarissima Hispaniæ, ciuitate Valentia, & ex Ferrariorum antiqua honestaque familia, duxit originem. Qui postq̃ attigit ętatem, quæ literis & morib' informari potuit: mirũ in modũ breui tẽpore clarus euasit: tam morum elegãtia, quã peritia literarum. Tãtæ religionis erat: ꝙ inter sęculares Valẽtiæ nemo erat qui eo sępius ecclesiarũ limina frequẽtasset. aut auidius prædicatorum doctrinam audisset. vel crebrius ieiunasset. Postea vero cælesti rore perfusus, agens decimũ octauum annum, elegit sub regula & institutis fratrum prædicatorum viuere. Sumptoq;

habitu, singularissime legere studuit, sancti patris sui Dominici gesta: vt videlicet illa in primis intelligeret, in quibus suum ducem esset imitaturus. ℟. Nocte sacris incumbens literis, contemplatur vigil in studio: mane pulchri ad instar syderis miro lucet doctrinę radio. Morbos omnis vespere generis salutari pellens remedio. ℣. Nulla præterit hora temporis, quo non recti quid agat operis. Morbos omnis.

Lectio quinta.

Missus deinde Illerdam, & liberalium artium scientijs adeptis: decurso legitimo tempore, theologorum consortio est adiunctus. Post hæc vero Valentiam à fratribus reuocatus, doctrinam quam auidissime hauserat: feruenter disseminare cæpit. Deinde vero ob eius virtutes mirificas & eximiæ sanctitatis nomen, effugere non potuit, quo minus per duos annos summum pontificem magister sacri palatij sequeretur. Demum apud Auinionem ei grauissimis febribus laboranti, Christus mira quadam claritate coruscans, apparuit: mittens eum ad euangelizandum per vniuersas occidentis regiones: maxime vt nunciaret iudicij diem, temporibus nostris esse propinquum: quo discendente ab eo, surrexit e lectulo sanus, moxq; se succinxit: vt Christi legationem diligenter exequeretur. ℟. Verba perennis vitæ proferens, animos inflammat astantium: pectoribus humanis inferens amorem donorum cælestium, de virtutibus alta disserens. Frenare docet omne vitium. ℣. Illũ auida turba sequitur, dum hæc ore diuino loquitur. Frena.

Lectio vj.

Peragratis autem Galliarũ & Hispaniarum locis vniuersis: verbum Dei vbique disseminando, peruenit ad Italiam. Discursisq; aliquot Lombardię ciuitatibus, à Ioanne rege in Hispaniam reuocat⁹: & facto ibi animarũ vberrimo fructu, migrauit ad insulas Balearias. Rex pręterea Granatę Sarracenorum eius fama audita, legatione missa, petiuit vt sibi euãgeliũ Christi prædicare dignaretur. Sed cũ iam baptizare vellet Sarracenorum multitudinẽ quã conuerterat: satrapis hoc ægre ferẽtibus, suggestum est regi, vt à suo regno si id sibi saluare vellet, Vincentiũ exploderet, qua sanctus Dei necessitate compulsus, relictis incredulis, ad docendos credulos se cõuertit. ℟. Quatuor vecta rotis agitur mirabilis quadriga domini. Vincentius cum Christo iungitur trino prædicatorum cardini. Quorum virtute fides regitur. Diuino sit pia laus nomini. ℣. Ducunt hi rhedam euangelij: velut equi fortes & varij. Quorum. Gloria. Diuino.

In

In iij. noct aña. Laude digna Valentia ipsum mortalem edidit: sed fœlix hunc Britania regno cælorum reddidit. ps. Dñe quis. Aña. Honores oēs renuit pro Christi sacro nomine: mentem cōstantem tenuit sacro rigatus flamine. ps Dñe in vir. Aña. In Christū semper retulit, quicquid fecit dum viueret: se à terrenis abstulit, vt cælum tandem scanderet. ps Domini est ter. ℣. Iustus vt palma flore.

Lectio septima.

EX quo vero discurrendo prædicare cœpit, talem viuendi ordinē obseruauit. Nocturnum tēpus breui degustato somno, orationibus, & lectionibus occupabat. Quotidie, post missæ celebrationem, prædicabat. Carnes (nisi infirmitate cogente) ex quo ordinem ingressus est, nunquā comedit, & vno tantū ferculo contentus, iuxta apostoli verbum modico vino, & hoc multum lymphato vtebatur. Ieiunijs & abstinentijs, carnē suā acriter domabat. Ob hoc tanquā alteri Danieli dñs dedit, vt etiā spiritu ꝓphetico polleret. Tātæ aūt mansuetudinis fuit, vt nemo eū, nisi contra vitia, iratū viderit. Apud principes etiam tantę fuit auctoritatis, vt in sedandis eorū disceptationibus, eius semper sententia præualeret. ℟. Res agitur digna spectaculo ab ignotis, quando vectoribus allatos panes tradidit populo degenti secum in nemoribus, qui sæpe stupet hausto poculo. Non consumptis vini liquoribus. ℣. Tunc exultant virorum millia, dū intuentur viri magnalia. Non consumptis. Lect. viij.

FRuctus vero verborum eius adeo fuit vberrimus, vt flagitiosorū hominum innumerabilem multitudinem ad Deum conuerterit. Siquidem in diuersis Hispaniarum locis, supra viginti & quinque millia iudæorū baptizari fecit. Sarracenorum etiā octo millia. Discordes quoscunque inuenit. non prius deseruit, q̄ concordes fecerit. Inter cætera vero spiritus sancti dona, cum multis & diuersis populis materna lingua prædicaret, ab omnibus & singulis distincte & perspicue intelligebatur, ac si singulorū loqueretur lingua. Mortuos præterea vitæ restituit, mutis loquelā, surdis auditum, cæcis visum, leprosis munditiam, paralyticis soliditatē, & alijs q̄ pluribus lāguoribus integram sanitatem, manuum impositione ac precibus impetrauit. Vbicunq; & in quocūque immūdos spiritus inuenit, ab obsessis corporibus effugauit. ℟. Vincentium doctorem inclytum, cum decore semp & gloria, sanctitate illustri præditū veneratur omnis hesperia, cuius celsum monstratur meritum. In tumuli sacra memoria. ℣. Hinc mirifica signa prodeunt: nam ad vitā de-

functi redeũt. In tumo. Lectio ix.

Agens aũt ętatis ſuę annum ſeptuageſimum octauũ in Britannia per biennium commoratus eſt. Vbi q̃q̃ ſenio & laboribus attritus, verbum Dei tamen annunciare nõ deſtitit: nec conſueta ordinis exercitia prætermiſit. Omnibus amabilis & gratus pater erat orphanorũ ac pupillorum, viduarũ defenſor, pauperum & miſerorum omniũ optimus cõſolator. Tandem Venetiis graui febre correptus, receptis eccleſiæ ſacramentis, exhortatis ſingulis ad eũ concurrentibus, corã poſitis fratrib⁹ ordinis, illuſtriſſima Duciſſa Britanniæ, & ſacerdotum ac laicorum multitudine copioſa, nonis April. hora veſperarũ, anno domini. 1418. fœliciter in domino obdormiuit. ℟. Prædicator o Vincenti doctor maxime, quem angelorum cum ordinibus triumphantem, fœlices animę proſequuntur iucundis laudibus: Te laureæ coronant plurimæ. Sublimem in regnis cœleſtibus. ℣. Tu Chriſti potens gratia nos tuis foue precibus, quem aſcripſit eccleſia nuper ſanctorum cętibus. Te laud. Gloria. Sublimẽ. ℣. Ora pro nobis beate Vincenti. In laudibus. añ.

Feſtina vox pſallentium collaudet regẽ gloriæ, qui cum ſanctis Vincentium, glorificauit hodie. Añ. Erat vir euangelicus Chriſti pręco cum prædicat; dux illius Dominicus in terris ipſum viſitat. Añ. Candens virgo diuinitus, hoſtem pellit ab obſeſſis, cunctis viuens humanitus ſalutem reddit oppreſſis. Añ. Infantulus laceratur mox matris per excidium, vitę alter reſtauratur, quem clauſit pręcipitium. Antiphona. Tunc ſub patenti ſpecie angelorum exercitus, odor portentum gratię, conuenit hora tranſitus. Capitulum Mihi autẽ. Hym.

Magne Vincenti, noua lux olympi, noctis obſcurę tenebras reſolue: vt tuas puro modulemur omnes, carmine laudes.

Sydus extremæ Venetenſis oræ & Valentinæ decus vrbis almæ: ordinis ſacri nito res, & æui, gloria noſtri.

Cuius inſtructi monitis, Hebræi vna cum mauris: veteri relicta lege, diuinis renouantur vndis mente fideli.

Signa quæ multis patuere terris, te probant amplis meritis refertum, ac viris celſis fore comparandum temporis acti.

Dæmonum ſæuos reprimis furores, pellis & morbos miſeratus omnes, ſępe defunctos reuocas in auras lucis amœnas.

Inde poſt claræ monimenta vitæ, ad poli regnum, ſuperumque cœtum, lætus aſcendis, capiens perennes victor honores.

Sit patri nato ſimul vtriuſque, numini ſplendor decus & poteſtas,

stas; cuius æternũ chorus angelorum, numen adorat. Amen. ℣. Iustus ger. Ad Benedict. aña. Cuius sincera puritas virginali candore nituit: salutaris doctrinæ veritas prędicando vbiq; clatuit: illi summa bonitas geminã pro meritis coronam tribuit. Ad iii. cap. Mihi aũt. Ad vi. capl.

Apo. 10. O Portet te iterum prophetare populis & gentibus & linguis, & regibus multis.

Ad nonam Capitulum.

Isa. 43. Noli timere, quia tecum ego sum, ab oriente adducam semen tuum, & ab occidente congregabo te, dicam aquiloni da, & austro noli prohibere, affer filios meos de longinquo, & filias meas ab extremis terræ.

In secundis vespe. Ad mag. aña. Gloriose pater o Vincenti cui arcem scandenti polorum cum honore, obuius ingenti plaudens venit chorus angelorum: canentes te duc laude frequenti ad amęna regna beatorum. Ad memo. per octa. in laud. aña. Peruigil Christi nuncius vocans ad lucis opera, ad fruenda Vincentius nos ducat vitæ munera. In vesp. Aña. Adsit nobis ppitius in huius vitæ vespere, ad Chrm nos Vincẽtius tuto ferẽs itinere.

¶ In paschali tẽpore, ad vtrasq; vesp. & ad omnes horas diei fiãt omnia sicut prænotatum est. Ad Matut. Inuit & Hym. vt supra. In noct. tres primæ añæ cum suis psalmis ℣. Amauit eum halah. & legantur tres lect. de supraposit is, secunda videlicet de scriptura, & duæ de vita eius quarta. & quinta cũ tribus vltimis ℟. ijs cætera vt supra, addito tamen in vita. q. añ. ℟. ℣. vbique. halah.

IN cõmuni vnius, sanplurimorum apostolorũ siue vnius euangelistæ, in paschali tpe, Ad vespr. super psalmos. añ. Estote fortes in bello, & pugnate cum antiquo serpente, & accipietis regnum ęternum, halah. ℟. Candidi. iij. Ad magni. aña. Filiæ Ierusalem venite, & videte martyrem cum corona, qua corohauit eum dñs, in die solennitatis & lętitiæ, halah, halah. Ad matu. inuit. Exultent in dño sancti Halah. Super psalm. aña. Tristitia vestra, halah. vertetur in gaudiũ, halah. Tres psal. & ℣. ante lect. de apostolis dicantur sm ordi noc. ℟. Virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi domini nostri, halah, halah. ℣. Repleti quidem spiritu sancto loquebantur cũ fiducia verbum Dei. Testimonium. ℟. Isti sunt agni nouelli qui annunciauerũt halah: mõ venerunt ad fontes, Repleti sunt claritate, hal. hala. ℣. In cõspectu agni amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Reple: ℟. Candidi facti sunt nazarei eius, halah, splendorem Deo dederunt, halah. Et sicut lac coagulati sunt, Halah, halelu-

haľah. ℣ In omnem terram exiuit sonus eorum: & in fines orbis terræ verba eorũ. Et si. Gloria patri. Haleluiah. In lau aña.
Sancti tui dñe florebunt sicut liliũ, haleluiah: & sicut odor balsami erunt ante te, haľ. Aña. Sancti & iusti in dño gaudete, haľah: vos elegit deus in hęreditatem sibi, haľah. Aña. In velamento clamabunt scti tui dñe: haľah, haľah, haľah. Aña. Spiritus & animę iustorum hymnum dicite Deo nostro, haľah, haľah. Aña. In cœlestibus regnis sanctorum habitatio est, haľah, & in æternũ requies eorum, haľah. Ad [illegible] aña. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe, haľah, & æternitas tẽporũ, haľah, haľah, haľah. Ad vesp. super psal. añ. Sancti tui. ps. Dixit dominus. & cæteri de aplis. Ad mag. aña. In ciuitate dñi clare sonant iugiter organa sanctorũ: ibi angeli & archangeli hymnũ decantant ante thronum Dei haľah. Cętera oia sumant de cõi apostolorũ & euangelistarũ alteri⁹ tpis.

In cõmuni vni⁹ martyris siue conf. in paschali tẽpore, si fuerit duplex, vel totũ dup. Ad vesp. sup psal. añ. Lętabit iust⁹ ĩ dño, & sperabit ĩ eo, & laudabunt oẽs recti corde, haľah. ℟. De ore prudẽtis. ij. Ad mag. añ. Filiæ Ierusalem. An matu. inui. Exultent. In noct añ. Tristitia. Tres psalmi & vsic. dicantur de martyre sc̃dũ ordinẽ noct. ℟. Beat⁹ vir q̃ metuit dñm, haľah. In mandatis eius cupit nimis, haľah. ℣ Põtes in terra erit semen eius, generatio rectorũ benedicet. In mandatis. ℟. De ore prudentis procedit mel, haľah, dulcedo mellis est sub lingua ei⁹, haľah. Fauus distillãs labia eius, haľah, haľah. ℣ Sapiẽtia requiescit in corde eius, & prudentia in sermone oris illius. Fauus disti. ℟. Filiæ Ierusalẽ, venite & videte martyrẽ cum corona, qua coronauit eum dñs. In die solennitatis & lętitiæ, haľah. ℣ Induit illum dñs stolã gloriæ, & coronauit eũ. In die. Gloria. Haľah. In lau. añ. Scti tui. aliæ vt supra. In festo vero trium lectionum vna tantum dic. [illegible]. Ad Bñs. añ. Lux perpetua. Ad hor. añ. lau. Ad vesp. sup psal. añ. Sancti tui. Ad magnificat. an. In ciuitate. Cætera oia sumant de cõi vni⁹ martyris siue cõf. alterius tpis.

In cõi plurimorum martyrum in tpe paschali. Si fuerit dupl. vel totũ dupl. ad vesperas super ps. añ. Hi sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerũt stolas suas in sanguine agni, haľah. ℟. Lux Perpetua. ij. Ad mag. aña. Filiæ Ierusalẽ. Ad matu. inui. Exultẽt. Super psal. aña. Tristitia. Tres psalm. & versic. dicant de marty. secundum ordinem noctur. ℟. Preciosa in conspectu dñi, haľah

Mors sanctorũ eius, haľah. In conspectu populi eius. Mors. ℟. Tristitia vestra, haľah. Conuertetur in gaudiũ, haľah, haľa. ℣. Mundus autem gaudebit: vos aũt contristabimini: sed tristitia vestræ. Conuertetur in gaudium. ℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe, & ęternitas temporum, Haľah. haľah. ℣. Lętitia sempiterna super capita eorum, gaudium & lætitiam obtinebunt. Haľah. Gloria. Hal. In laud. añ. Scti tui. Ad hjs. añ. Lux ppetua. Cætera omnia sumantur de cõi plurimorum martyrum alterius temporis. Ad memo. vnius vel plurimorum sanctorum in tempore pascha. in vesper. antiphο. Filiæ Ierusalem. In laudib. añá. Lux perpe. versi, sicut in alio tẽpore. De virginibus vero fiat tam officium q̃ memor. sicut in alio tempore cum Haleluiah.

Die. 14. ¶ Sãctorũ Tyburt. & Valer. Oro.

Ræsta q̃s ops deus, vt qui sanctorũ martyrũ tuorũ Tyburtij, Valeriani & Maximi solénia colimus, eorum etiã virtutes imitemur. Per dominũ. Ex gestis beatæ Cęciliæ. Lco ij.

Valerianus & Tyburtius, cũ pretiosas facerent martyrum sepulturas, & eleemosynis insisterent, accusati sunt apud Almachium præfectum, ꝙ facultates suas in viles personas expenderent, & punitos à se pro sceleribus cum gloria sepelirent. Cum igitur longa concertatio fieret inter ipsos & Almachium de fide, & idolatria, tandem confusus in omnibus Almachius iussit vt sacrificarent statuæ Iouis, aut capite punirentur. Cum autem ad supplicium ducerentur, & Maximus cornicularius præfecti, fleret super eos, videns ꝙ ad interitum lęti ibant, dixit ei Tyburtius. Nos nisi pro certo didicissemus alteram vitam esse perpetuam, nunquam istam amittere gauderemus. Lectio tertia. A t Maximus. Contemnerem (inquit) & ego vitam istam: si certum esset quod loqueris. Tũ Valerianus. Si promittis te pœnitere: faciet te dñs certum de his in hora, qua pro sui nominis cõfessione, tunicas istas corporeas doponemus. Quod cum Maximus sub iuramento promisisset: martyres fecerunt nocte venire Cæciliã cum sacerdotibus, & baptizatꝰ est Maximus cũ tota domo sua. Et dũ ipsi susciperent martyriũ, vidit Maximus angelos Dei fulgentes sicut Sol, & aĩas eorum egredientes de corporibꝰ, quasi virgines de thalamo ascẽdẽtes ad cęlos. Quẽ Almachiꝰ: tãdiu plumbatis cędi iussit, quousq; spiritum exhalaret.

¶ Georgij martyris. Oratio. Die. 23.

Eus, qui nos beati Gorgij martyris tui meritis & ĩtercessione lætificas: concede

propitius. vt qui tua per eum beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per dominũ.

Duæ lectiones de his quę pro feria huius diei notatę sunt; & 3. de cõi vni⁹ marty. quãdo quidẽ gesta huius sancti nominatim in capitulo sctã Roma. ecclesia Dist. xv. tanq̃ ab hereticis manifeste conscripta repudiantur.

Die. 24. ¶ S. Adalberti epi & m. Oratio.

INfirmitatem nostram omnipotens deus respice, & quia pondus propriæ actionis grauat, beati Adalberti martyris tui atque pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per dom.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

BEatus Adalbertus natione Bohemus ex regio semine ortus, postq̃ Pragẽsis episcopus factus est, cum cerneret gregem suum per abrupta vitiorum ire, (nam clerici cõnubia ducebant, & vnus vir plures habebat vxores, & christiani captiui & serui à Christianis ipsis vendebantur iudęis) flens ac desperãs se posse quicquam facere, relicto episcopatu Romam perrexit, ibiq; monachus est factus. Lectio tertia.

Cũ vero ad ecclesiã suã redijsset iussu summi Pontificis, & inuenisset populum in deteriora lapsum, suos oẽs cõsanguineos & cognatos interemisse, seq; recipere nolentẽ, de licentia pontificis Poloniã accessit: vbi multos ad fidẽ cõuertit. Deinde Prusiam ingressus est. Sed ei⁹ incolæ, verbũ Dei non recipientes, pugnis ac fustibus cęsum, & lanceis confossum, capite truncarũt. Passus est autem anno dñi. M. lxxxii.

¶ Sancti Marci. Oratio.

DEus qui beatũ Marcũ euãgelistã tuum euangelicæ prædicationis gratia sublimasti: tribuę quęsumus, ei⁹ nos semper & eruditione proficere, & oratione defendi. Per. Lect. j. Die 25.

ET vidi in conspectu sedis, tanq̃ mare vitreum simile crystallo: & in medio sedis & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante & retro. Et animal primum simile leoni: & secundum animal, simile vitulo: & tertium animal, habens faciem velut hominis: & quartum animal, simile aquilæ volanti. Et quatuor aĩalia singula eorũ habebãt alas senas in circuitu: & intus plena sunt oculis, & requiem non habent die ac nocte, dicentia, Sanctus, sanctus, sanctus dñs deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. Apo. 4.

Ex lib. ij. hist. Eccl. & D. Hieronymi lib. de Viris illust. & plogo in euangelium Marci. Lec. ij.

Beatus Marcus origine leuita, dignitate sacerdos, Petri in baptismate filius: atque in fidei doctrina discipulus fuit. Qui pollicẽ sibi post fidẽ amputasse dicitur. Vt sacerdotio reprobus haberet. Hic rogatus Romæ à fratribus breue scripsit euangeliũ

ſicuti à Petro referente audierat. Quod cũ Petrus audiſſet, probauit: & eccleſię legẽdũ ſua auctoritate edidit, vt clemens Alexandrinus ꝑſbyter teſtatur. Lect. iij.

Aſſumpto igit̃ quod ſcripſerat euangelio, perrexit in Aegyptũ, & primus Alexandriæ Chriſtum annuncians. conſtituit eccleſiã, tãta doctrina & vitę continẽtia, vt oẽs Chriſti ſectatores, ad exẽplũ ſui cogeret. Tandẽ cũ eccleſiam ſe optime inſtitutã plures annos ſctiſſime rexiſſet: ibidem mortuus eſt, & ſepultus, octauo Neronis anno. Hũc ferunt nonnulli fune ad collũ eius ligato, per ciuitatẽ tractũ, martyriũ conſummaſſe, ei⁹ corp⁹. poſt aliquot ætates Venetias tranſlatum eſt.

¶ Sancti Vitalis mart. Oratio.

Die. 28. Præſta q̃s omnipotẽs Deus: vt intercedente beato Vitale martyre tuo, & à cũctis aduerſitatibus liberemur in corpore, & à prauis cogitationibus mundemur in mente. Per.

Ex libello, quem dicit Ambroſius ſe reperiſſe ad caput Geruaſij & Prothaſij Lectio ſecunda.

Vitalis miles cum Paulino iudice ſuo ingreſſus Rauennã, vidit Chriſtianũ quẽdã Vrſicinum nomine, arte medicum, ductum ad martyrium, expaueſcere: & exclamans, dixit. Noli noli Vrſicine medice, qui alios curare conſueuiſti, te æternæ mortis iaculo vulnerare: Quo audito, genua poſuit, & agens pænitẽtiam, q̃ expauit: martyr effectus eſt. Lectio. iij.

Ad hæc Paulinus iratus capi fecit beatũ Vitalẽ. Et Poſt pœnam. eculei, iuſſit, vt ſi ſacrificare nollet, fieret ſouea vſq; ad aquam: & ibi ſupinus depoſitus, lapidibus obrueretur. Cum autem ſic martyrium conſummaſſet: ſacerdos Apollinis, qui hoc conſiliũ dederat, ibidem à diabolo arreptus, clamare cœpit. Incẽdis me martyr Chriſti. Et præcipitatus à diabolo in flumine, expirauit.

¶ In feſto beati Petri martyr ad veſperas. Collætetur turba fidelium triumphantis athletę gaudio, qui cõſeruans pudoris lilium, & coruſcans doctrinæ radio, dũ pro fide ſubit martyriũ, trino fælix potitur brauio laũa. Die. 29.

Ps. Laudate pue. cũ cæter. Dum ſanſonis. iij. Hymnus.

Magnæ dies lætitię nobis illuxit cælitus: Petrus ad thronum gloriæ martyr peruenit inclytus.

Puer in fide claruit: parentum carens nebula: Deo ſeruire ſtuduit: ſub paupertatis regula.

Carnem afflixit iugiter in labore multiplici: viam ſequens humiliter patris ſui Dominici.

Vita, mors, ſigna, varia: cælũ frequenti lumine: dant Petro teſtimonia de ſanctitatis culmine.

Quæſum⁹ auctor oĩum in hoc paſchali gaudio: ꝑ ipſius ſuffragium, creſcat noſtra deuotio.

Gloria tibi domine: qui surrexisti à mortuis: & fortes in certamine: sertis ornas perpetuis. Amen. ℣. Ora pro nobis beate Petre, halľah. Ad magnifi.aña. O Petre martyr inclyte, prædicatorū gloria; virginitate prædite verbo signis & gratia: concessa nobis solitæ pietatis clementia, transacto mundi tramite, nos trāsfer ad cœlestia halľah. Oro.

Ræsta quæsum⁹ omnipotens de⁹, vt beati Petri martyris tui fidē ꝯgrua deuotione sectemur, qui pro eiusdem fidei dilatatione, martyrij palmam meruit obtinere. Per dominum. Ad matut.inuit. Cœlestis exercitus regem adoremus. Et pro palma militis eius iubilemus, haleluiah. ps. Venite. Hymnus.

Adest triumphus nobilis festūque cœli curię: quo rosa delectabilis offert regi gloriæ. Petrus flos pulchritudinis & virtutū sacrarium: nullū mortalis criminis sensit vnquā contagiū. Roborare cum nititur fidē verbi præconio: pro fide tandem cęditur hæreticorum gladio. Dum sic in petra fidei Petri tenet vestigia, ad petrā Christum prouehi meretur cum victoria. Quæsumus auct. In i noct.aña. De fumo lumen oritur; & rosæ flos de sentibus, doctor & martyr nascitur Petrus de infidelibus, halľah. ps. Beatus vir. Aña. Prædicatorū ordinis militans in acie: nūc coniunctus est agmini, cœlestis militiæ, haleluiah. ps. Quare frem. Aña. Mens fuit angelica, lingua fructuosa, vita apostolica morsq; pretiosa, haleluiah. ps. Dñe quid. ℣. Gloria & in honore coronasti. Lcō j.

Omnes qui pie volunt viuere in Christo Iesu, persecutionem patientur. Mali autem homines & seductores proficiēt in peius errantes, & in errorem mittentes. Tu vero permane in his quę didicisti, & credita sunt tibi, sciens à quo didiceris. Et qa ab infantia sacras literas nosti, quę te possunt instruere ad salutē per fidē quæ est in Christo Iesu. Omnis enim scriptura diuinitus inspirata, vtilis est ad docendū, ad arguendū, ad corripiendū, ad erudiendum in iustitia vt perfectus sit homo Dei ad omne opus bonū instructus. ℟. O Petre sydus aureum: summū vas honoris, candorem seruans niueum dono creatoris. Decus habes virgineū in supernis choris, halľah. ℣. Tu speculū mundicię, tu custos innocētiæ: tu sancti flos pudoris: Decus habes. 2.thi. 3

Ex eius vita quæ communiter in ordine legitur. Lectio secunda.

Beatus Petrus ciuis Veronensis, ex parentibus hæreticis velut ex spinis rosa emicuit. Hic ab infantia vsq; ad mortem, virginitatē, & innocentiā seruauit. Ingressus autē ordinē fratrū prædicatorū conuersatione per-

spicu', spectabilis fama, opinione mirabilis, deuotione gratus, humilitate lenis, obediētia placidus, benignitate suauis, pietate cōpatiens, patientia constans, charitate præstabilis, & in cunctis, morū maturitate cōpositus fuit. Noctem post dormitionem breuem in studijs lectionū, & in alijs sacris vigilijs, occupabat, diem impendebat cōmodis animarū: prædicationibus, cōfessionū audientiæ, aut impugnationi hęresum insistendo. Fidei vero præcipuus propugnator, pro hac se mortē subire frequenter à dño postulabat. ℟. Prædicator feruid' fidei zelator, circuit intrepid' hęresum dānator: vitiorū rigidus semper expugnator. Veritatis lucidus doctor & amator, hal. ℣. Verbo, vita prędicat: signis crebris emicat, legis ęmulator. Veritatis lucidus. Lcō iij.

CVm igitur de Cumis Mediolanum pergeret pro exequenda inquisitione contra hæreticos sibi ab Apostolica Sede commissa, sicut in publica ꝓdicatione futurū prędixerat, quidam hęreticorum, prece & precio inductus, sacrum caput eius impetens, gladio illū non diuertentē, sed se protinus hostiā exhibentem, & dicentem, In manus tuas dñe cōmendo spiritū meum, & symbolū fidei subiungentem, dimisit occisum. Claruit vero miraculis adhuc viuens. Post mortem vero ad sepulchrū eius lampades frequenter diuinitus sunt accensæ. Et alia multa per eum dñs dignatus est operari ad gloriam nominis sui sancti. Anno post ei' obitū euoluto, in trāslatione corporis eius, adeo ipsum sanū & integrū oībus apparuit, ac si sepulturæ eadē die traditū fuisset. ℟. Dum Sansonis vulpes quęrit, ab iniquis emitur: caput sacrum lictor ferit iusti sanguis funditur. Sic triumphi palmā gerit, dum pro fide moritur, Haleluiah. ℣. Stat iunctus pugil fortis: cōstans profert hora mortis fidē pro quā patitur. Sic triumphi. Gloria. Hal'ah. In laud. an a.

PEtrus nouus incola cœlos laureatus, ascendit, aureola triplici dotatus, haleluiah. Ana. Turbæ currūt languentiū signa coruscant varia; & in Petri pręconium crebra crescunt prodigia, hal'. Aña. Bolus digne suffocat guttur detrahentis, sed mox ipsum reuocat votum pœnitentis, hal'. Aña. Motu sensu corporis iuuenis priuat': tactu sacri pulueris vitę restaurat', hal'ah. Ana. Ad sancti Petri tumulū frequens lux descēdit: in cui' laudis titulū lāpades accendit, hal'. Hym.

EXultet claro sydere fulgens mr̄ ecclesia: Petrus martyr in ęthere noua profudit gaudia. Pauper, pudicus, humilis, Christo se totum dedicat: in lege Dei docilis, verbis, exēplis pdicat. Triumphat per martyriū Christi fortis in acie, cōseruans sem-

per lilium virginalis munditię. Lux cœli, vitæ meritum, cum signorum frequentia, Petri commendant exitũ, & prædicant magnalia. Quęsumus auctor. &c. Ad Bñs, añ. Summa pollens Petrus munditia, & p̃fulgẽs doctrinæ gratia, martyrij clarus victoria, trinæ fulget coronæ gloria halłah. Ad vespe. super psał. aña. Petrus. Hym ℣. vt ĩ primis ves. Ad mag. aña. O martyr egregie, doctor veritatis: puritatis vasculum, norma sanctitatis: tua per suffragia veniã peccatis, & vitã in gloria p̃sta cũ beatis, halłah. Per octa. memo. ad matutinũ per añam. Petr⁹ nouus ℣. Corona aurea. Ad vesp. añam: Ad sctĩ ℣. Ora pro nobis. Oro vt sup.

Die. 1. ¶ Sanctorum Philippi & Iacobĩ apostolorũ ad vespe. sup ps. aña: Estote. Cap. Iam non estis. ℟. Tanto tempore. Ad magni. aña. Filiæ Ierusalem. Oratio.

Deus qui nos annua apostolorum tuorũ Philippi & Iacobi solennitate lętificas: p̃sta quęsum⁹: vt quorũ gaudem⁹ meritis, instruamur exẽplis. Per. Ad matu. inuit. & añæ sup psal. de cõi paschalis temporis. Lec. j.

1. co. 4. Habentes autẽ eundem spiritum fidei, sicut scriptum est, Credidi, propter quod locutus sum: & nos credimus, p̃pter qđ & loquimur: scientes q̃ qui suscitauit dñm Iesum, & nos cũ Iesu suscitabit, & constituet vobiscũ. Omnia enim propter vos, vt gratia abundans, per multos in gratiarũ actione, abundet in gloriam Dei Propter quod, non deficimus, sed licet is qui foris est noster homo corrũpatur, tñ is qui intus est, renouatur de die in diẽ. Id enim quod in pręsenti est momentaneũ & leue tribulationis nostræ: supra modum in sublimitate ęternũ gloriæ pondus operat in nobis, nõ contemplantibus nobis quę vident, sed quę nõ videntur. Quæ enim videntur, tẽporalia sunt, quæ autẽ non videntur, æterna. Lectio ij. Ex diuo Hiero. de eccle. scripto.

Iacobus, qui appellat frater dñi, cognomento iustus, vt nõnulli existimant, Ioseph ex alia vxore, vt autẽ mihi videtur, Marię sororis matris dñi filius: post passionẽ dñi statim ab apostolis Ierosolymorũ eps ordinatus: vnam tantum scripsit epistolã quæ de septem catholicis est. Hic teste Egesippo ab vtero matris sctũs fuit, vinũ, & sicerã non bibit, carnẽ nullã comedit. Nunq̃ attonsus est: nec vnctus vnguento: nec vsus balneo: ingrediebatur templũ, & flexis genibus pro populo deprecabatur, in tm̃ vt camelorũ duritiẽ traxisse eius genua crederentur. Qui cum nollet voto Ananię pontificis satisfacere Christũ Dei filium abnegando iussus est lapidari. Cũq; præcipitatus de pinna templi confractis crurib⁹ adhuc semiuiuus tendẽs

in-

in cœlum manus diceret: Dñe, ignosce illis, quod enim faciũt, nesciunt: fullonis fuste ĩ cerebro percussus interijt. ℟. Isti sunt. Isidorus in libro de ortu & vita sanctorum. Lectio tertia.

Philippus à Bethsaida ciuitate: vnde & Petrus, Gallis prædicat Christũ: barbarasq; gentes vicinasq; tenebris, & tumenti oceano coniunctas ad sciẽtię lucẽ, fideiq; portum deducit. Deinde in Hierapoli phrigiæ prouinciæ vt be crucifixus, lapidatusq; obijt, ibiq; sepultus simul cum filiab⁹ suis requiescit. ℟. Tanto tẽpore vobiscũ sum, & non cognouistis me? Philippe, qui videt me, videt & patrem meũ, halah: nõ credis quia ego in patre, & pater in me est? Halah, hal. ℣. Dñe, ostende nobis patrẽ & sufficit nobis. Philippe. Gloria. Halah. In lau. añ.

Domine ostende nobis, patrem, & sufficit nobis, hala. Aña. Philippe, qui videt me, videt & patrem meũ halah. Aña. Tanto tempore vobiscũ sum, & non cognouistis me? Philippe, q videt me, videt & patrem meum, halah. Añ. Si cognouissetis me, & patrem meũ vtiq; cognouissetis: & a modo cognoscetis eũ, & vidistis eũ, halah, halah, halah. Aña. Si diligeretis me, gauderetis vtique, quia vado ad patrem, quia pater maior me est; halah. Ad bñs añ. Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcunq; petieritis fiet vobis, halelulah, halah, halah. Ad vesper. super psal. aña. Dñe, ostende. Ad Mag. aña. Non turbetur cor vestrũ, neq; formidet: creditis in Deum, & in me credite, in domo patris mei mansiones multæ sunt, halah, halah.

¶ In festo beati Antonini archiepiscopi Florentini ordinis prædicatorũ. Ad ves. sup ps. aña. dic 2.

O virgo, o doctor, o vigil & bone pastor, vota nostra, & voces ne despice: sed qui te laudibus efferunt pietatis sinu complectere, halah. ps. Laudate pueri dominum. cum ceteris. Cap.

Ecce sacerdos magnus q in dieb⁹ suis placuit Deo, & in uentus est iust⁹, & in tẽpore ira cundiæ factus est reconciliatio. Eccl. 44.

℟. Vir dei Antonin⁹. ij. Hym.

Vt Antonini gloriam: concinamus uberius, afflêre nũnc pectoribus, nostris deus omnipotens.

Is teneris sub vnguibus, sacros edoct⁹ canones, mũdi spretis illecebris, Chri se iugo subdidit.

Prædicatorum ordinem, delegit inter cæteros, vt literis & moribus: incumberet ardentius.

Sed non bene sub modio, lumen ardens occulitur, ad præsulatum trahitur: lucens, inflammans populos.

Quæsum⁹ auctor oĩum, in hoc paschali gaudio, ęternæ mortis iaculũ, eius vitemus precibus.

Gloria tibi dñe, qui surrexisti à mortuis, cũ patre & sancto spiritu,

tu in sempiterna sęcula. Amen. ℣. Ora pro nobis beate Antonine, hal. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi, halah. Ad mag. aña. Te virginum chorus laudat, te doctorum cætus prædicat, te vnanimi voce sancti præsules præsulē admirātur: o beate Antonine nos te quoq; laudantes paternis semper oculis intuere, haleluiah. Oratio.

Sancti Antonini dñe cōfessoris tui atque pontificis meritis adiuuemur: vt sicut te in illo mirabilē prædicam⁹ ita in nos misericordem fuisse gloriemur. Per. Ad matu. inuit. Adoremus sacerdotē magnū Christū, In solennitate sancti præsulis Antonini, Halah. ps. Venite exul. Hym.

Atrx noctis obscuritas, Antonini fulgorib⁹ fugat, q pdigijs, vitę & signorū radiat. Virginitate niueus doctrinæ luce splēdidus, psul & pastor optimus, clarum virtutis specimen. Paup amauit pauperes, in miseros misericors, intrepid⁹ in perditos: plusquā mitis ī humiles: Quam potens apud dominum: qui mortis iura subruit, in hanc lucem dum reuocat: mortis re-uinctum nexibus.

Quęsumus auctor oīum: in hoc paschali gaudio, æternæ mortis iaculum, eius vitemus precibus. Gloria tibi dñe qui surr. Amen. In j. noc. aña. Beatus Antoninus à pueritia in prædicatorum ordine plantatus, fructū postea sanctitatis & doctrinæ dedit, halah. ps. Beatus vir. Aña. Cum non posset à se proijcere iugū præsulatus: prędicauit pręceptum domini, constitutus in monte sancto eius. Halah. ps. Quare fremuerunt gent. Aña. Non dormiuit: neque soporatus est: cum dñs ad sacerdotium caput eius exaltauit. Halah. ps. Dñe quid. ℣. Amauit eū dñs. Lect. j. Iob. 29.

Quādo procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedram mihi, videbant me iuuenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant. Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo. Vocem suam cohibebant Duces, & linguā eorum gutturi suo adhærebat. Auris audiens beatificabat me, & oculus videns testimonium reddebat mihi, eo q liberassem pauperē vociferantem, & pupillū cui nō esset adiutor. Benedictio perituri sup me veniebat, & cor viduæ cōsolatus sum. Iustitia indutus sum: & vestiui me sicut vestimento, & diademate iudicio meo. Ocul⁹ fui cæco, & pes claudo. Pater eram pauperū: & causam quā nesciebam,

bam, diligẽtissime inuestigabã. Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferebã prædã. ℟. Iustitia indutus sum: & vestiui me sicut vestimento, & diademate iudicio. Pater eram pauperũ, ocul⁹ fui cæco: & pes claudo, Halah. ℣. Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in sæculum sæculi. Pater eram pau.

Ex eius vita. Lectio secunda.

BEatus Antoninus Florentię honestis parentibus natus, optimis morib⁹ & ingenio effulsit, memoria vero tali, vt intra vnius anni spaciũ totũ Decretũ memoriter hauserit. Proinde ætatis suæ anno decimo sexto, prædicatorum ordinẽ ingressus, est in conuentu Fesulano sub beato Ioanne Dñico vitæ regularis reparatore; orationi autẽ ac sacris studijs deditissim⁹, & cibi somniq; parcissim⁹, humi accubare, cilicio etiam vti & zona ferrea ad carnẽ edomandã consueuerat. In ꝓdicationibus feruẽtis zeli. In audiẽdis cõfessionib⁹, & discutiendis cõsciẽtijs dandisq; cõsilijs tantæ prudentiæ tantiq; iudicij, vt frater Antoninus con siliorũ, cõmuni voce diceretur. In gubernandis autẽ cænobijs, quibus plurimis præfuit, obseruantissimus extitit. ℟. O virum mirabilẽ: quẽ tanta signorũ potestate dñs decorauit. Vt etiam vnigenitũ patris ad vitã reuocauerit, halah. ℣. Erat enim magnus i opere & sermone: & rerũ mirabiliũ patrator. Vt. Lect. iij.

AD archiepiscopatũ Florentinũ, licet diu multumq; reluctãs, postea euectus, ẽpi munus ita egregie gessit: vt nullam suę ꝓfessionis obseruãtiã prætermiret. Nocte ad matutinas semper surgẽs, ac deinde vsq; ad tertiã diei horã lectioni sacræ aut scribẽdis libris incũbẽs, peracto hora tertia sacrificio, reliquum diem totũ, demptis corporis necessitatibus, pastorali curæ dabat, pater ꝑcipue pauperũ & orphanorũ. Florentinos magistratus quotiens aliqd contra ecclesiasticam libertatem tentassent, acriter arguebat. Vni ex eis dũ sibi cõminaretur, amotionem à pręsulatu atq; e fenestris præcipitationẽ in forũ, respõdit: indignum se esse martyrij corona seq; libẽter ad cellã cuius adhuc clauẽ haberet in cœnobio diui Marci reuersurum. Vbi aũt tredecim annos in præsulatu vixisset, vitę suæ termino appropinquante, inualescẽte febre vigili spiritu, iam moribundus dixit, seruire Deo regnare est, & cum circunstãtes & psallentes fratres ad illũ versiculũ psalmi. 24. venissent, oculi mei semp ad dñm: ipse sublatis i cœlũ oculis & manibus eadẽ verba repetens, oculi, inqt, mei semp ad dñm: qm̃ ipse euellet de laqueo pedes meos, & cõplexus crucifixi effigiẽ Deo spm̃ reddidit. vj. nonas Maij, prid. Ascensionis dñi: sepultus

pultus apud prędicatores florentię in ecclesia sancti Marci, vbi signis & miraculis pluribus radiat. ℟. Vir Dei Antoninus cū bonum certamen certasset, cursum consummasset: fidem seruasset: in agone mortis positus lætāter dixit. Seruire Deo regnare est hal'. ℣. De reliquo reposita est mihi corona iustitiæ. Seruire. Gloria. Hal'ah. In laud. añ.

Beatus Antoninus ad præsulatum quasi ad cruciatū raptus, doctrina & morib⁹ gregem suū pauit hal'ah. Aña. Pater erā pauperū, oculus fui cæco. & pes claudo hal'ah. aña. Cōstanti pectore pro lege Dei aduersus impios murū se validū opposuit, hal'ah. Añ. Accepi disciplinam & non pecuniam, doctrinā magis q̄ aurum elegi. hal'ah. Aña. In humilitate magnus: in paupertate diues, in corpore angelus, o beate Antonine ora pro nobis quæsumus hal'ah. Cap. Ecce sacerdos magnus. Hym.

Cum sol ad cursum properat: ad te præsul confugimus: qui tuas laudes canimus: tuas sub alas protege.

Tu qui tot a corporib⁹ morbos depellis hominū: casus afflictos miserans: emenda nr̄as animas.

Iam iā malis atterimur: in tot lapsos incidim⁹: vt nulla sit spes reliqua: nisi dextrā porrexeris.

Virgo ppurga corpora: doctor animos instrue: pastor egentes refice: tibi cuncta debebimus.

Quęsum⁹ auctor oīum: in hoc paschali gaudio: ęternæ mortis iaculū: eius vitemus precibus. Gloria tibi dn̄e q surrexisti. &c. Amen. ℣. Iustus germinabit. Ad bn̄s aña. Sāctus Antoninus vere est glorificandus, cui morbi cedunt, elementa parent, & mors inexorabilis ad eius nutū tremit. hal'ah. Ad iij. cap. Ecce sacerdos magnus. Ad vj. cap.

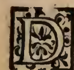
Dedit illi cor ad præcepta & legem vitæ & disciplinæ, & beatificauit illum in gloria. Eccl. 45.

Ad nonam Capitulum.

Curauit gentē suā & liberauit eā à perditione: & adeptus est gloriā in conuersatione gentis. Eccl. 50. ad vesper. cap. hym. ℣. vt in primis vespe. Ad mag. aña. Dux fidei, pietatis doctor, mundi lampas, sacerdotum decor, fecisti quę docebas despiens carnem, adhærens Deo permanenti: beate Antonine cum ascendente Christo cælos ascendisti, ne derelinquas nos orphanos in hoc exilio, hal'ah, haleluiah. Per octa. memo. ad matutí. añs. Pater erā pauperū. Ad vesp. aña. In humilitate magnus.

¶ In inuentione sanctæ crucis ad memo. In primis vesp. aña. O crux benedicta, quę sola fuisti digna portare regem cælorum, & dominum, haleluiah. ℣. Hoc signum crucis erit in cælo, haleluiah. ℟. Cum dominus ad iudicandum venerit, haleluiah. Oratio.

D eus

Eus qui in præclara salutiferæ crucis inuentione: passionis tuæ miracula suscitasti: concede, vt vitalis ligni pcio æternæ vitæ suffragia consequamur. Qui viuis & regnas cum. Ad matu. inuita. Hal'ah, Salue sancta crux. Salue hal'. Hym.

SAlue crux sancta, salue mundi gloria: vera spes nostra, vera ferens gaudia: signum salutis salus in periculis: vitale lignum, vitam ferens omnium. Te adorandam, te crucem viuificam, per te redempti dulce decus sęculi, semp laudamus, semper tibi canimus: per lignum serui, per te sumus liberi.

Sit deo patri, laus in cruce filij: sit coæqualis laus sctō spūi ciuibus summis gaudiū sit angelis, honor sit mūdo crucis hæc inuētio. vel crucis exaltatio. Amen. In noc. sup psal. añа. Adoramus te Christe & bñdicimus tibi: qa per crucem tuam redemisti mundum, hal'a. ps Dñe dñs noster. Dñe in virtute tua. Dñi est terra. ℣. Hoc signum cru. Lectio j.

Col. 2. VIdete ne quis vos decipiat per philosophiā, & inanem fallaciā sm traditionē hoīum: sm elementa mundi, & non sm Christū. Quia in ipso inhabitat oīs plenitudo diuinitatis corporaliter: & estis in illo repleti qui est caput omnis principatus, & potestatis. In quo & circuncisi estis, circuncisione nō manufacta in expoliatione corporis carnis, sed in circuncisione Christi cōsepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitauit illū à mortuis. Et vos cum mortui essetis in delictis, & præputio carnis vestræ, conuiuificauit cum illo, donans vobis omnia delicta, delens quod aduersus nos erat chirographū decreti, quod erat contrarium nobis. Et ipsum tulit de medio affigēs illud cruci: & expolians principatus & potestates: traduxit confidenter palam triumphans illos in seipsu. ℟. Dulce lignū, dulces clauos, dulce pondus sustinuit. Quę digna fuit portare pretium huius sęculi, hal'ah. ℣. Hoc signū crucis erit in cælo, cum dominus ad iudicandum venerit. Quæ dig. Ex sermo. beati Ambrosij episcopi in obitu Theodosij, & ex historia ecclesiastica. Lectio ij.

HElena Constantini mater religione & pietate insignis, diuinarum rerumstudio, & nocturno visu impulsa Ierosolymam petijt, vt crucē dñicam quæreret, vnde humana sal' pependisset. Deiecto igitur Veneris simulachro, quod ab impijs constitutum fuerat vbi crux defossa erat, locoq; ruderibus purgato, crux reperta est: & cum ea duę aliç qb' affixi fuerant duo latrones. Sed turbabat reperti muneris lætitiā vniuscuiusq; crucis indiscreta ꝓprietas. Aderat quidē

& titulus ille, qui hebraice, græce & latine: à Pilato fuerat conscriptus: sed nec ipse satis euidēter dñici patibuli signa prodebat. ℟. Ecce crucem dñi, fugite partes aduersę, vicit leo de tribu iuda: Radix dauid, hała. ℣. Crux benedicta, in qua triũphauit rex angelorum. Rad. Le.iij.

Diuino autē miraculo mox cōsecutos, omnis ablata est ambiguitas. Cũ enim Machatius Ierosolymitanus episcopus fusis ad Deum precibus, vt id reuelaret, duas earum nobili cuidam fœminæ longa ęgritudine confectæ, & iam prope emortuæ frustra admouisset, admota tertia, repente adapertis oculis mulier con surrexit alacrior, multo quam cum sana fuerat. Helena igitur voti compos, tēplum vbi crucem repererat magnifice construxit, ibiq; partem crucis reliquit thecis argenteis conclusam & partē filio detulit. Cuius pars postea Romæ in templo sanctæ crucis Ierusalem posita fuit. ℟. Per tuã crucē salua nos Christe redemptor, qui mortem nostrã moriendo destruxisti: Et vitam resurgēdo reparasti. Hałah. ℣. Miserere nostri Iesu benigne, qui passus es clementer pro nobis Et. Gloria. Hała. ℣. Dicite in nationib⁹, hałah. In lau. aña.

Helena Constantini mater Ierosolymã petijt, hałah. Aña. Tunc pręcepit eos omnes igne cremari: at illi timentes tradiderũt Iudam, haleluiah. Aña. Cumq; ascēdisset Iudas de lacũ perrexit ad locum vbi iacebat sancta crux, hałah. Aña. Orabat Iudas: deus deus meus, ostende mihi lignũ sanctę crucis, haleluiah. Aña. Cum orasset Iudas, commotus est locus ille, in quo sctã crux iacebat, halelu. Cap.

Mihi aut absit gloriari nisi in cruce dñi nostri Iesu Christi: p quē mihi mundus crucifixus est, & ego mũdo. Hym. Gal. 6.

Originale crimen necans in cruce: nos à priuatis Christe munda maculis, humanitatē miseratus fragilem, per crucem sanctam lapsis dona veniam.

Protege, salua, benedic, sanctifica: populum cunctum crucis per signaculum: morbos auerte corporis & animę: hoc contra signũ nullum stet periculum.

Sit Deo patri. ℣. Tuam crucem adoramus domine, halelu. ℟. Tuã gloriosam recolimus passionem, haleluiah. Ad Bñs Aña. Helena sancta dixit ad Iudam: comple desiderium meum, & viue super terram: vt ostendas mihi, qui dicitur Caluariæ locus: vbi absconditum est preciosum lignum dominicũ, hałah. Oratio. Deus qui in præclara. Deinde sctĩ Alexãdri, sociorũq; eius martyrum memo. Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens deus, vt qui sanctorum tuorum Alexandri Euentij & Theo-

Theodoli natalitia colimus: à cunctis malis imminentibus eo rũ intercessionibus liberemur. Per dominum nostrum Iesũm. Ad iij.cap. Mihi. ℟. Hoc signũ crucis erit in cælo. Haleluiah. halah. ℣. Cum dñs ad iudicandum venerit, haleluiah. Gloria. Hoc. ℣. Per signũ. Ad vj. cap.

1.cor. 1. Verbum crucis pereuntibus stultitia est: his aũt qui salui fiũt, id est nobis, virt⁹ Dei est. ℟. Per signũ crucis de inimicis nostris, Halah, halah. ℣. Libera nos deus noster. Halah. Glo. Per. ℣. Adoramus te.

Ad nonam. Capitulum.

1.cor. 1. Nos autẽ prędicamus Christum crucifixum, Iudæis quidẽ scãdalũ: gentibus aũt stultitiam: ipsis autẽ vocatis Iudæis atque græcis, Christũ Dei virtutẽ & Dei sapientiã. ℟. Adoramus te Christe: & benedicimus tibi. Halah. halah. ℣. Quia per crucem tuam redemisti mundum, haleluiah. Gloria. Adoram⁹. ℣. Tuã crucẽ. Ad ves. sup psal. añ. Helena, ps Dixit domin⁹. Confitebor. Beatus vir. Laudate pue. Laudate dñm omnes gen. Cap. Mihi aũt. Hym. Salue crux. ℣. Hoc signum crucis erit in cælo halah. ℟. Cum dñs ad iudicandum venerit hal. Ad mag. aña. O crux splendidior cũctis astris, mũdo celebris, hominibus mul tum amabilis, sanctior vniuersis: quæ sola fuisti digna portare talentũ mũdi: dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera: salua præsentẽ cateruam in tuis hodie laudibus congregatam, haleluiah, halah, halah.

¶ Dñica proxima post festum sanctæ crucis, iuxta declaratio nem papæ Clementis. vij. agitur festũ sanctæ virgi. Catharinę de Senis. quod si statim post festum sctẽ crucis sequat, non habebit in primis vesp. nisi solã memo. cũ præsertim festum sanctę crucis ob festum antecedens sancti Antonini, primas vesp. habuerit impeditas. Alias habebit à principio totas vesper. etiã in vigil.

¶ Sanctæ Catharinæ de Senis, die. 4 officium à papa Pio secundo editum. Ad vespe. super psal. Aña. Immortali laude Catharina virgo Senensis est efferenda: quandoquidem suæ sanctitatis præstantia vniuerso generi humano innotuit, haleluiah. ps. Laudate pue. cũ cæteris capitulum.

Sap. 8. Hanc amaui, & exquisiui eã à principio, & quęsiui eam sponsam mihi assumere: & amator factus sum formæ illi⁹, dicit dñs oĩpotẽs. ℟. Vitã. iij Hym.

Hæc tuę virgo monumentã laudis: q̃ tuis lęti catharina sacris: hoc quidẽ pacto modulamur oẽs: perfer olympo.

Si satis digne nequeant referri: annuas nobis veniã precamur: non sumus tanti ingenij fatemur: optima virgo.

Quis fuit dignas modulatus vnquã: virginũ laudes? quis in orbe

orbe toto: fœminæ inuictæ peritura nunquã: carmina pandet?
Prædita exẽplis Catharina claris: morib⁹ prẹstãs, sapiẽs abunde: temperans, fortis, quoque iusta prudens: æthera scandis.
Quẽ latet virtus facinusq; clarum: quo nequit dici sanctus per orbem: vulnerum formã miserata Christi: exprimis ipsa.
Nam breuis mẹltẹ, miserẹq; vitæ: & malis cunctis penitus refertẹ: fortiter spernens preciosa quæque: sydera adisti.
Gratias summas habeamus oẽs filio magni genitoris almo: spiritus sctũs veneretur & sit: laus tñ vna. Amen. ℣. Ora pro nobis beata Catharina. hal'. Ad M. añ. Virginis Catharinẹ hẹc dies est dicata sacris: vt nunq̃ tantæ sanctitatis ꝑstãtia mortaliũ memoria excidere queat, & cũctis celeberrima ꝑpetuo fiat, hal'. Orõ.

Deus qui beatẹ Catharinæ virginitatis, & patiẽtiẹ speciali priuilegio decoratæ malignã tiũ spirituũ certamina vincere, & in amore tui noĩs inconcusse ꝑmanere tribuisti: concede q̃s, vt ei⁹ imitatione calcata mũdi nequitia, & omniũ hostiũ superatis insidijs: ad tuã secure gloriã transeamus. Per. Ad matu. inuit. Christum regem regum, supplices adoremus, Qui immortali gloria virginem Senensem dotauit Catharinã. hal'ah. Hym.

Laudibus virgo nimis efferenda, iure censeris quoniã triumphos, ipsa cœlorum probitate mirã, nacta refulges.
Præmium sanctæ tamen ipsa vitæ, & simul munus probitatis almæ, accipis cœlo cumulata cunctis, deniq; rẹbus.
Tu grauem sacris meritis refertum: orbis exemplar pietate plenum: prædicatorum venerata patrem: ordine fulges.
Nulla iam rerum placuit voluptas: nullus ornatus nitor ecce nullus, corporis semper fugiens iniqua, crimina vitæ.
Sæpius corpus domitans acerbe, quam pie flagris, cruor hinc & inde, fluxerat ritus, hominumq; demũ, crimina flebas.
Qui per ingentes variosque casus, orbe terrarum crucientur omnes, quotque vel curis agitantur ipsi, vndiq; diris.
Suppetent nobis totidem carenda, si tuæ laudes repetantur omnes, tu quidem longe pietate cunctis, inclyta præstas.
Gratias summas habeam⁹ oẽs. In noct. añ. Admirabile Dei nostri clementiã cõtemplari maxima Catharinæ constantia nos semper efficiat, hal'ah. ps. Dñe dñs no. Aña Misericordia summa

ma erga egenos atque ęgrotos summopere affecta, ipsorũ ęrumnas deflere hæc virgo solebat, halleluiah. Ps. Cœli enarr. Aña. Christianos quidẽ tãta charitate prosequebatur, vt eorũ amore incensa, die, noctuque flagraret, haluah. ps. Dñi est terra. Lcõ i.

Gal. 6. Mihi absit gloriari nisi in cruce dñi nři Iesu Christi, per quẽ mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Iesu, neque circuncisio aliquid valet, neq; prępputiũ, sed noua creatura. Et quicũq; hanc regulã secuti fuerint: pax sup illos & misericordia, super Israel Dei. De cętero, nemo mihi molest⁹ sit. Ego enim stigmata dñi Iesu in corpore meo porto. Gratia dñi nostri Iesu Christi cum spũ vestro frẽs. Amen. ℟. Nihil huic virgini satius: nilq; digni⁹ in rerum natura visum est: quam Iesu Christi pręcepta: Et vitam ęternam omnibus persuadere: hal. ℣. Dedit enim semper operã reuocare perditos. Et vitam.

Ex vita eius. Lectio secunda.

Beata Catharina de Senis, honesto genere orta, prius se diuino cultui mãcipauit quã posset per ętatẽ Deũ ipsum cognoscere. Nam adhuc infantula angelicã edocta salutationẽ, quoties paternã domũ ascendebat, per singulos gradus flexo geniculo, beatissimã virginem Dei matrẽ salutare consueuerat. Cunq; xj. ętatis suæ annũ ageret: virginitatis votũ emisit maxime ducta beatæ virginis Mariæ exẽplo. Quã cũ votum emitteret rogabat attentius, vt sibi dignaretur filium suum Iesum in spõsum adhibere. Quo facto vigilijs: & orõnibus, ieiunijs, multiplicibusq; bonis operibus die noctuque vacabat, adeo vt fama ei⁹ inciperet vndequaq; diffundi. Attingens aũt. xv. annũ, beati Dñici sibi in somnis apparentis suasũ, habitum ordinis quẽ de pœnitentia vocant, eius beati Dñici assumpsit: & in eo vsq; ad mortem cũ admirabili austeritate pdurauit. Ciborũ enĩm abstinẽtia post habitus prædicti receptionẽ tanta vtebat, vt vix comedere, semperq; ieiunare videret. Aliquãdo aũt per plures mẽses, nihil nisi sacratissimum Christi corpus quo quotidie reficiebat, oĩno gustauit. Indumenta lanea ad carnem iugiter portabat: zona ferrea sup nudo cingebatur. Aliquando pprijs & necessarijs vestimẽtis se exuebat: & ea pauperibus erogabat. Vnde propter hoc, à dño meruit etiã in hac vita inuisibili veste tegi, cũ semel propriã vni pauperi tribuisset. Cũ autẽ obiurgaretur à familiaribus, q vestem necessariam sibi, dedisset alteri, respondit. Vestimento carere possum, non autẽ misericordia. ℟. Sapientia atq; doctrina hæc virgo referta, codices nõnullos cõdidit, ediditque. Vt verã viuendi rationẽ omnibus

bus ostenderet, halel. ℣. His illa humanas, fragilesq; res sperne-re suadet. Vt verã vi. Lectio iij.

MAxima etiã hæc virgo sapientia prædita fuit, literis eius, quæ nunc extant, testantib⁹. Insuper & dicta sanctorum afflante sancto spũ ita dilucidabat, vt etiã ipsos summos theologos superaret. Apud Gregoriũ. 11. & apud Vrbanũ. vj. pontifices maximos luculentissime peroravit. Prophetiæ etiã spĩn: inter cætera suæ virginitatis insignia consecuta est. Nam multa prædixit futura. Signis quoque, atq; miraculis quamplurimis à Deo dotata fuit. Tandẽ dũ Romæ esset à dño euocata, cum sciret sibi diem mortis imminere: discipulos discipulasque longa oratione suum imitata sponsum consolata: ad bene sanctéque viuendum oẽs hortata est. Deinde in illũ prorumpens versiculum, In manus tuas dñe cõmendo spiritũ meum, innocentissimã animã emisit. Anno ætatis suæ. 33. salutis aũt 1380. Ad cuius corpus accedẽtes, a diuersis infirmitatibus curati sunt. ℟. Vitam Catharinæ innocentissimã, miracula illa notissimam efficiũt. Quæ viuens, atq; vita functa, liquido ostendit. Haleluiah. ℣. Curauit ægrotos: vitam mortuis restituit, & id genus multa fecit. Quę. Gl. Hal. ℣. Ora pro nobis btã Catharina. In lau ana.

OMnipotenti virgo Catharina Dei filio solum obsequi, atq; seruire ɔstituit, haleluiah. Aña. Exultabunda cœli munera contemplabatur: quæ cunctis rebus maxime præposuit, halłah. Ana. Diuinis nanq; oblectata rebus, die noctuq; orationibus atq; vigilijs operam dabat, halłah. Añ. Rerũ omnium cõditori Catharina benedicebat: qui beatitudinis semitã mortalibus ostendit, hal. Aña. Laudauit Catharina semper dominũ: & ab eo in excelsis exaltata est, haleluiah. Capitulũ. Hanc amaui. Hym.

IAm ferox miles tibi sæpe cessit: & duces iras posuere sæuas, hi necem diram populo minati, sæpe Senensi.

Quid ꝙ & sacris studijs frequẽter, viribus summis operam dedisti, literæ doctæ lapideq; claris, vrbibus extant.

Niteris verbis reuocare lapsos, niteris rectum suadere cunctis: sic ais tantum probitas, beatos, efficit omnes.

Iura tu sæuæ tremebunda mortis, fortiter tenens nihil extimescens, præmium nostræ vocitare vitæ, sæpe solebas.

Vnde cum tempus properaret ipsum, quo sacros art⁹ cineresq; busto: linqueres cœlos aditura flentes: ipsa docebas.

Sic sacrũ Christi venerata corpus, hostiam libans lachrymis obortis, dixeras cunctis documenta vitæ, voce suprema.

Gratias summas habeam⁹ oẽs. ℣.

℣. Adducentur regi. Ad bñs: añ. Maxima est Catharinæ virginis Senensis præstantia, quę incolumitatem languentibus, & vitam mortuis restituere potuit, halah. Ad iij. cap. Hãc ama. Ad vj. cap.

Sap. 8. Dominus omnium dilexit illam, doctrix est enim disciplinę Dei, & electrix operum illius. Ad nonam. capitulum.

Eccl. 11. Breuis est in volatilib⁹ apis, & initium dulcoris, habet fructus illius. Ad magnifi. añ. O virgo maxima gloria pstans: cuius sacra stata orbis vniuersus hodierna die celebrat, quam angeli cũ laudibus efferunt, ac cęteri superni ciues admirãtur: age apud Deum quo mentes nostræ semper diuinis præceptis obtemperent: nosq; virtutibus, alijsq; bonis augeat, haleluiah. Per octa. ad memo. Ad Bñs aña. Det Catharina frui nos vero lumine Chri. Et societ superis virgo beata choris. hal. ℣. Adducẽt regi. Ad mag. añ. Ad sedes regni faciat trãsire superni: virgo fouẽs meritis nos Catharina suis, halah. ℣. Ora pro nobis.

die 5. ¶ Sctĩ Athana. epi, & 9fes. Oro. Deus qui populo tuo æternæ salutis beatum Athanasium ministrũ tribuisti: præsta quæsumus, vt quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per. Lectio prima.

Eccl. 50. Ecce sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domum, & in diebus suis corroborauit templum. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est, duplex ædificatio, & excelsi parietes templi. In dieb⁹ ipsius emanauerunt putei aquarũ, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. Qui curauit gentẽ suã, & liberauit eam à perditione. Qui præualuit amplificare ciuitatem, qui adeptus est gloriã in conuersatione gentis: & ingressum domus, & atrij amplificauit. Quasi stella matutina in medio nebulę, & quasi luna plena in dieb⁹ suis lucet. Et quasi sol refulgens, sic ille effulsit in tẽplo Dei. Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarũ in diebus vernis, & quasi lilia: quæ sunt in trãsitu aquæ, & quasi thus redolens in dieb⁹ æstatis. Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. Quasi vas auri solidum, ornatũ omni lapide pretioso. Lcõ ij.

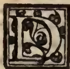
Ex histo. ecclesiastica, & tripart.

Athanasius eps vir omni virtutum genere, & doctrina clarissimus; veræque religionis propugnator acerrimus: natione fuit ęgyptius Alexandriæ est ortus, qui ab Alexandro episcopo Alexandrino presbyter fact⁹, ipsum ad concilium Nicenũ secut⁹est, vbi cum Arrium vehementer repressisset, maximum in se Arrianorum odium contraxit. A quibus postq̃ eidem Alexandro in episcopatu successit, varias in-

ſidias atq; innumera incõmoda paſſus fuit. Horum itaque inſidias fugere, & Conſtantij Imperatoris qui Arrianis fauebat iram, declinare compulſus: magna parte orbis peragrata, ſex continuos annos in ſicca ciſterna ſine ſolis aſpectu latuit: amico quodã ei neceſſaria ſubminiſtrante. Inde vero regreſſus ad Conſtantis partes, profugus abſceſſit, eoq; adnitẽte ſedem ſuã recepit. In eius reditu dedit Iulius pontifex Romanus literas ad preſbyteros, & plebẽ Alexandrinã cõgratulãs de eius reditu, eum aſſerens in tot perſecutionibus: vt aurum examinatũ: Seque putare eius laudes explicare nõ valere, ſed eum tanquã omniũ clariſſimũ admirari. Lectio iij.

Mortuo aũt poſtea Conſtante, rurſus in Gallias fugiens, exulauit apud Treueros. Vnde Alexandriã reuerſus, cũ poſtea Imperatoris Iuliani apoſtatæ iuſſu ad mortem quæreretur, rurſus tyranni rabiẽ declinauit. Sed non multo poſt Alexãdriam rediens, alia ſuborta perſecutione, quatuor menſibus in paterno ſepulchro delituit. Tandem his, multiſq; alijs periculis diuina ope ſuperatis, Alexãdriæ mortuus eſt miraculis clarus, cum eã ſedem ſex, & 40. annis per varia certamina rexiſſet, multoſq; libros doctiſſime compoſuiſſet: ſcripſit & apologeticum aduerſus eos qui calumniabãtur, ꝙ in perſecutione fugiſſet: multa in eo diſputans & in mediũ producens de ſanctorum fuga. Corpus eius Venetijs colitur, & oſtenditur in monaſterio ſanctæ Crucis.

¶ Sctĩ Ioãnis ante portã latinã ad veſp. ſup pſal. añ. cap. ℟. hy. ℣. de cõmuni euangeliſtarum. Ad magni. añ. In feruentis olei dolium miſſus Ioannes apoſtolus: diuina ſe protegente gratia illæſus exiuit, haleluiah. Oro. Die. 6

Deus qui cõſpicis q̃ a nos vndiq; mala nr̃a perturbãt: præſta q̃s: vt beati Ioãnis apoſtoli tui & euangeliſtæ interceſſio glorioſa nos protegat. Per. Ad matu. inui. pſal. ℟. ia de cõi euãgeliſtarũ paſchalis tpis. L. j.

Ioannes apoſtolus cum Aſię eccleſias ſapienter à ſe fundatas ſctĩſſime moderaret. Epheſi captus fuit in perſecutione Domitiani, Inde Romã adductus cum à fide Chriſti auerti non poſſet, in eadem vrbe Roma, vt Tertullianus refert, in doliũ feruentis olei demerſus eſt ante latinã Portã, cui9 rei memoria hodie cecolit, ſed inde incolumis euadẽs in Pathmum inſulam relegatur. Poſt mortem vero Domitiani Epheſum reuerſus eſt, vbi in cõfirmãdis eccleſijs, doctrina & exemplo, vſq; ad Traiani tempora perdurauit. Lect. ij.

Ego Ioãnes frater veſter & particeps in tribulatione, & regno. & patientia in Chriſto Ieſu, fui Apo. 1.

in

in insula, q̃ appellat̃ Pathmos, ꝓpter verbũ Dei & testimonium Iesu. Fui in spiritu in dñica die: & audiui post me vocẽ magnã tanq̃ tubę dicẽtis: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem ecclesijs, quę sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatyræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Laodiceę. Et conuersus sum, vt viderem vocem quę loquebatur mecum. Lectio iij.

Et conuersus, vidi septẽ candelabra aurea: & in medio septẽ candelabrorũ aureorũ similem filio hominis, vestitum podere, & prę cinctum ad mãmillas zona aurea. caput aũt ei⁹ & capilli erant candidi tanq̃ lana alba, & tanq̃ nix, & oculi eius tanq̃ flamma ignis: & pedes eius similes auri chalco, sicut in camino ardenti: & vox illius tanquam vox aquarum multarum: & habebat in dextera sua stellas septem & de ore eius gladius vtraq; parte acutus exibat, & facies eius sicut sol lucet in virtute sua.

Die 7 ¶ In festo coronæ Dñi ad vespe. sup psal. aña Summũ regẽ gloriæ spinis coronatũ, ridet plebs perfidiæ morti cõdẽnatũ, ha. Cap.

cãt. 3

Egredimini filiæ Siõ, & videte Regem Salomonem in diademate quo coronauit eum mater sua. ℞. Fęlix spina. iij. Hymnus.

Eterno regi glorię, Deuota laudum cantica, Fideles soluant hodie: Pro corona dñica. Coronat regem omnium, Corona contumelię, Cuius nobis opprobriũ, Coronã confert glorię. De spinarum aculeis Christi corona plectit̃, Qua ministris tartareis Mundi potestas tollitur. Corona Christi capitis, Sacro perfusã sanguine, Pęnis solutis debitis, Reos purgat à crimine. Quæsumus. vel Tu esto. Laus Christo regi glorię Pro coronę virtutibus. Qua nos reformans gratię Coronet in cælestibus. Amen. ℣. Tuam coronam adoramus dñe, hal'ah. ℞. Tuũ gloriosum recolim⁹ triumphũ. hal'ah. Ad Mag. aña. Gaude fælix mater ecclesia, adsunt tibi noua solennia, nam corona quondam in gloria, nunc per orbem refulget gloria hal'a. Oro.

Præsta q̃s ops Deus, vt qui in memoriam passionis Dñi nostri Iesu Christi coronam eius spineam veneramur in terris: ab ipso gloria & honore coronati mereamur in cælis. Qui tecum. Ad matu. Inuit. Adsunt dominici serti solennia: Laude multiplici plaudat ecc'ia. Hy⁹. Æterno regi. In noctur. super psal. aña. Christum sub serto spineo deridet plebs perfidiæ, cuius cruore roseo. Sertum confertur gloriæ. hal'. ps. Beatus vir. ps. Quare fremuerunt. ps. Dñe. quid. ℣. Tuã coronãm. Lect. j.

Non angelis subiecit Deus orbem terræ futurum de-

quo

quo loquimur. Testatus est autem in quodam loco quis dicés. Quid est homo quod memor es eius, aut filius hominis, quoniam visitas eum? Minuisti eum paulominus ab angelis, gloria & honore coronasti eum, & constituisti eũ super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo enim quod omnia subiecit ei, nihil dimisit non subiectũ. Nunc auté necdũ videmus oĩa subiecta ei. Eũ auté qui modico q̃ angeli minoratus est: videmus Iesum pp passionem mortis gloria & honore coronatum, vt gratia Dei pro omnibus gustaret mortem. Decebat enim eum propter quẽ oĩa, & per quẽ omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat auctorem salutis eorum per passionem consumari. ℟. Spina carens flos spina pungitur, per quem culpæ spina confringitur. Spina mortis spinis retunditur, dum vita moritur. haleluiah. ℣. Per hoc ludibriũ hosti deluditur, mortis dominium per mortem tollitur. Spina. Ex sermone de Corona domini. Lectio secũda.

Non miretur orthodoxorum quispiam, si iocunda Coronæ dominicæ solennitas diem hunc expendat in laudibus redẽptoris. Quia & si hæc corona capiti Saluatoris ad pœnam & ludibrium in die parasceues fuerit applicata, tamen quia dies illa non est gaudij sed mœroris, quando membra cõpatiunt capiti, differtur interim hæc gratulabunda festiuitas in qua recolligimus salutis nostræ messem de spinarum sentino propagatam. Miro etenim modo deiectio capitis obtinuit veniam & gratiam corpori, & percusso vertice, solidata sunt membra. Sinagoga siquidem mater Christi secundum carnem, nouercam se exhibens affectu crudelitatis & effectu nostrum Salomonem corona spinea coronauit. ℟. Coronat regem omnium iudæa ferto spineo, stat inter spinas lilium vernans cruore roseo: Spinarũ culpæ nescium spinæ punctũ equuleo: haleluiah. ℣. Sub decore fulget purpureo corpus nitens candore niueo. Spinarum. Lectio tertia.

Pudeat ergo mẽbra sectari gloriam mundi, quibus caput suũ, tam in gloriam exhibetur peccatorum nostrorum spinis circundatum. Pudeat sub spinato capite membrum fieri delicatũ. Scripsit nanque Ioãnes euangelista. Exiuit Iesus portans spineam coronam & purpureum vestimentum, vt quasi pugil noster in armis, & vestimentis rubeis appareret. Exeamus ergo ad eum egredientem extra castra improperium eius portantes, & ærumnam eius nostram reputantes, & dicamus cum psalmista. Cõuersus sum in ęrumna mea dum configitur spina. Si

enim

enim compatimur cum Christo conglorificabimur cum eo, si commortui sumus & conuiuemus, si consustinebimus, & conregnabimus. ℟. Fœlix spina cuius aculei guttis rubent roris sanguinei. Vires frangunt, regis tartarei feras pandunt regni syderei. halah. ℣. O spinarum immensa gloria, quę tot nobis pręstant remedia. Vires. Gloria. hal. ℣. Plectentes coronam de spinis halah, ℟. Posuerunt super caput domini. hal. In laud. aña. Adest dies lætitiæ quo diadema spineum commendatur memoriæ Christi cruore roseum, halah. Aña. Summum regē gloriæ spinis coronatum ridet plebs perfidiæ morti condemnatum. halah. Aña. O quam fœlix punctio, quam beata spina de qua fluit vnctio, mundi medicina. halah. Aña. Pungens spina vulnerat Christum patientem, & à morte liberat populum credentem. halah. Aña. Spinæ rubent sanguine Christum cruentantes: mundum lauant crimine cœlum reserantes, halah. Capit. Egredimini. Hymnus.

LAuda fidelis concio, spinę tropheū inclytum, per quā perit pditio, vitæque dat meritū. Nos a puncturis liberat, æterni patris filius, dum spinis pungi tolerat, spinarum culpæ nescius. Dum spinarū aquuleū Christus pro nobis protulit, per diadema spineū vitæ coronam contulit. P laudat turba fideliū qđ per spinę ludibriū, purgat creator omnium, spineti nostri vitium. Quæsumus. vel Tu esto. Laus. ℣. Eris corona gloriæ in manu domini, halah. ℟. Et diadema regni in manu Dei tui, halah. Ad bñs. aña. Aue spina pęne remedium, serui decus, regis opprobrium, tua plaga dolor ludibriū vitæ nobis mercantur pręmium, halah. Ad tertiam. Cap. Egredimini. ℟. Tuā coronam adoramus domine, halah. hala. ℣. Tuum gloriosum recolimus triumphum, Hal. Gloria. Tuam. ℣. Gloria, & honore. Ad vj. Cap. Vidi & ecce equus albus, & qui sedebat super eum habebat arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret. ℟. Gloria & honore coronasti eum dñe halah, halah. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Halah. Gloria patri. Glia. ℣. Posuisti dñe. Ad Nonā. cap. Apoc. 10.

IN die illa erit dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi tui. ℟. Posuisti domine super caput eius. halah, halah. ℣. Coronam de lapide precioso. Hal. Gloria. Posuisti. ℣. Eris corona. Ad vespe. super psal. aña. Adest. ps. Dixit dñs. ps. Confitebor. ps. Beatus vir. ps. Laudate pu. ps. Laudate dñm omnes. Cap. Egredimini, Hymnus. Æterno regi. Ad mag. aña. O decus. Ecclesiæ gloriosa spina sertum Isa. 28.

regis

regis gloriæ, mundi medicina, præsentis angustiæ, dulcor & refina, te laudantes hodie serues a ruina. Haleluiah.

¶ In apparitione sancti Michaelis archãgeli in primis vesp. oĩa fiãt sicut in alio festo ipsi' addito ℟ ijs & añ. Halãh. In matu añ. ps & versi. primi noct. & iij. vltima ℟ ia similiter cũ. Hal Le.i.

Apo. 12. ET factum est prælia magnũ in cœlo Michael & angeli eius prælia bantur cum dracone, & draco pugnabat & angeli eius, & non valuerunt, neq; locus inuentus est eorũ amplius in cœlo. Et proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus: qui vocat diabolus & satanas, q seducit vniuersum orbẽ: & proiectus est in terrã: & angeli eius cum illo missi sunt. Et audiui vocẽ magnã in cœlo dicentem, Nunc facta est salus & virtus, & regnũ Dei nri: & potestas Christi eius: q a proiectus est accusator fratrũ nostrorum, qui accusa bat illos ante cõspectũ Dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem agni, & propter verbũ testimonij sui, & nõ dilexerunt animas suas vsq; ad mortem. Propterea lætamini cœli, & qui habitatis in eis. ℟. In conspectu gentium. Leõ ij.

MIchael vnus e primis principibus apud Danielem, nũc Christianæ ecclesiæ præesse dicitur: vt olim synagogæ. Est enim ex ministratorijs illis spiritib' qui in ministeriũ mittuntur: propter eos qui hereditatem capiũt salutis Et quoties (inqt Gregorius) miræ virtutis aliqd agit: Michael mitti perhibetur. Vnde & ille antiquus hostis cum Michaele archangelo præliaturus esse perhibetur: vt qui se ad similitudinẽ Dei superbus extulerat: per Michaelem peremptus discat, q a ad Dei similitudinem per superbiã nullus exurgat. ℟.

In conspectu angelorũ. L.iij.

IN huius igitur honorẽ solennita hęc celebratur, ab eius apparitiõe apud Garganũ Apuliæ montẽ, qui in Adriaticũ mare procurrit: illa vero Septẽbris ab ei' basilicæ dedicatione, quæ ipsi fuit dedicata in antro ad eiusdem montis verticẽ Quo in loco ꝑpter multa & magna ędita miracula, q ab alijs populis religiose colitur, & maxime ab accolis Sipontinis, qui se patrocinio eius sæpe adiutos esse profitentur. ℟. Te sanctum domi. Cætera oĩa ad laudes & ad horas diei sicut in alio festo ipsius

¶ Sancti Gregorij Nazianzeni die. 9 episcopi & confessoris. Oratio.

DEus qui populo tuo æternæ salutis beatũ Gregorium ministrũ tribuisti: præsta quæsumus, vt quem doctorem vitæ habuimus in terris: intercessorem habere mereamur in cœlis. Per

Per dominum nostrum Iesum.
Cōm.de oct.scti Antonini. L.j.

ARma militiæ nostræ non carnalia sunt:sed potentia Dei: ad destructionem munitionum cōsilia destruentes, & oēm altitudinem extollentē se aduersus scientiā Dei:& in captiuitatē redigentes omnē intellectum in obsequium Christi:& ī promptu habentes vlcisci omnem inobedientiā: cum impleta fuerit vestra obedientia. Quæ sm faciem sunt videte. Si qs confidit Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se, quia sicut ipse Christi est, ita & nos. Nam & si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra quam dedit nobis dñs in ædificationē,& non in destructionem vestrā,non erubescam.

Ex eius vita, & pfatione Ruffini in apologeticū Gregorij. Le.ij.

Gregorius (qui ex singulari rerum diuinarū doctrina) primus post Ioannem euangelistā theologi meruit cognomen, natus est in Cappadocia: sed Athenis educatus, atque omni philosophia eruditus, in patriā reuersus factus est episcopus, primū Sasimorum, deinde Nazianzenus, vt refert Hieronym° qui hoc preceptore se profitetur sacras literas didicisse. Postea Constantinopolim translatus, vbi populum infectum hæreticorum veneno, non minus exemplo, q̄ sermone erudiendo, tantum profecit, vt tunc primū sibi populares christiani esse viderentur. Lcō.iij.

Verum cum cæptū esset à non nullis virtuti eius inuideri, seditiose tentantibus, vt eiecto Gregorio, alter episcopus sufficeret. Ille re cognita: Absit (inquit) vt sim ego causa seditionis. Si propter me exorta est tempestas, tollite me & proijcite in mare: vt vos iactari desinatis. Reuertitur ergo in Nazianzenā ecclesiam. Quā cum diu sanctissime gubernasset, iā ætate confectus, ipse sibi successorem elegit: & se virtutum, diuinarumq; rerū contemplationi dedit. Et multa subinde scitu dignissima, partim carmine, partim prosa oratione, sancte,& elegātissime scripsit: ruri monachi vitam agens. In quib° studijs ab hac vita migrauit: Theodosio imperante.

¶ Sctōrū Gordia.& Epima Orō. Die 10.

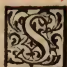

DA quæsumus omps deus, vt qui beatorū martyrū tuorū Gordiani atque Epimachi solennia colimus, eorū apud te intercessionibus adiuuemur. Per dominum. Ex gestis eorum communi fide receptis. Lcō iij.

CVm Iulianus imperator pse queretur christianos: Gordianus vicarius eius, ad prędicationem sancti Ianuarij, quē volebat ad sacrificandum compellere, conuersus perrexit flens ad vxorē suā Marinam. Et simul venientes ad Ianuarium: prostrati veniā & baptismū cū alijs quin-

quaginta tribus impetrarunt. Quod Clementianus tribunus audiēs, denunciauit Iuliano, qui iratus Ianuariū exilio cōdēnari iussit. Gordianum vero sacrificare nolentē decollari. Decollatus ergo qnq; diebus ad canes proijcit, sed inuentus, & custoditus ab eis, & nō læsus, à familia sua nocte sepelitur in crypta, vbi pridie sepelierāt sanctū Epimachum.

Die. ¶ Sanctorum Nerei Achillei, & 12. Pancratij. Oratio.

Emp nos dñe martyrum tuorum Nerei, Achillei, atq; Pācratij foueat ꝗs btā solēnitas, & tuo dignos reddat obsequio. Per. Ex eorū gestis quæ cōiter ab ecclesia legunt. Lec. ij.

NEreus & Achilleus à beato Petro baptizati dum viderent Domicillam Domitiani neptem eorū dñam. Aureliano desponsatam, gemmis & purpureis & auratis vestib᷒ ornari, docuerūt eam gloriam mundanā cōtemnere: & à beato Clemente successore Petri Christo virginem cōsecrari fecerunt. Aurelianus vero impetrauit à Domitiano, vt si sacrificare nollet: cum Nereo & Achilleo exiliū insulæ Pontianæ subiret. Quod cum factū esset, & ipse secutus eos in duceret vt cōiugium virgini persuaderent, & illi potius eā in sancto proposito confortarent: traditi cōsulari, cū afflicti equuleo verberib᷒ & flammis sacrificare nollet, capite cęsi sunt. Lect. iij.

Pancratius nobilissimus puer, mortuis parentibus qui eum religiose instruxerant: facultates suas pro nomine crucifixi quotidie expendebat. Cum autem super his, & super blasphemia deorum, accusatus coram Diocletiano; nec minis, nec promissis posset à Christo auelli: iussus est duci ad locum mortis. Vbi velut agnus gaudēs ductus ad victimam: muniens se signo crucis, gladio truncatus est.

¶ Sctī Seruatij epi & cōf. Oratiō.

EXaudi domine preces nostras quas in sancti Seruatij confessoris tui atq; pontificis solennitate deferimus, vt q̄ tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos absoluas peccatis. Per. Die. 13.

Cætera oīa pter duas lect. de sacra scriptura: de cōi vnius cōfes.

¶ Sctē Potētianę virg ad vesp. & matu. hym Hui᷒ obtētu. Oro. Die. 19.

EXaudi nos deus salutaris noster vt sicut de beatæ Potentianę virginis tuæ festiuitate gaudem᷒, ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per do. Lectio ij.

BEata virgo Potentiana soror beatæ Praxedis in omni exercitatione pietatis ita excreuit, vt die noctuq; incessanter hymnis & orationibus cum familia sua dño deseruirent. Igitur cū persecutio magna contra christianos deferbuisset, & multi à paganis quotidie necarent,

Poten-

Potentiana cũ sorore sua eorum corpora nocte sepeliebat: & vna cum beato Pio vrbis epo eorum martyria celebrabat. Lectio iij.

Eadem insuper psecutione ferüente omnes facultates suas in pauperum necessitatibus, ac eorum miserijs releuãdis expẽdit. Adueniente aũt tẽpore, quo bonorũ operum gloriosum fructũ suscipere deberet: post supradictos & alios labores pro Christi nomine fideliter perpessos, ad Christum fæliciter euolauit.

¶ Scti Vrbani papæ & m. Oratio

Die. 25. Da quæsumus ops deus: vt qui beati Vrbani martyris tui atque pontificis solennia colimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per dñm.

Ex vitis põtificũ romanorũ. L. ij

Vrbanus patria Romanus Aurelio Antonino imperatore ad pontificatum euectus, multos sanctitatis exẽplo & doctrina singulari ad fidem traxit: Multotiẽs ob fidẽ exillio ab vrbe dãnat° est, sed à fidelib° clam reduct°, tertio ab vrbe milliario cõuenietibus ad se populis pdicabat. Demũ martyrio coronatus est, & ĩ cæmeterio prætextati via Tyburtina sepult°. Lect. iij.

Hic probato consilio episcoporum & fidelium superioris temporis, quibus cõmodius visum erat vt possessiones attribuerentur ecclesijs, quam vt venderentur, sicut fiebat initio nascentis ecclesiæ, sic scripsit de bonis ipsis ecclesiasticis, quorum decet dispensatores esse episcopos & clericos. Nõ ergo debẽt, inquit, in alijs vsibus quam ecclesiasticis & prędictorum Christianorũ fratrũ, id est clericorũ, vel indigentium cõuerti: qa vota sunt fideliũ, & precia peccatorũ, ac patrimonia pauperũ: atq; ad prędictũ opus explẽdũ à dño traditæ.

¶ Scte Petronillę virg. ad vspe. & matu. hym. Hui° obtentu. Tria vltima ℞. ia de cõi virginũ. Oro. Die. 31.

Exaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatæ Petronillę virginis tuæ festiuitate gaudemus, ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per dominũ.

Ex his, q̃ de ea leguntur. Lect. ij.

Petronillam cõmuniter oẽs affirmant, Petri apostoli filiam, virginẽ deuotissimã, quæ ægritudine diuina laborauerit, à qua noluerit tũc eã Petrus sua intercessione liberare, ꝙ diceret sic esse, non modicam Petronillæ afferre vtilitatem. Post vbi conualuit, diuino succensa amore, & in dies, in Christi dilectione proficiens, in domino tandem fæliciter obdormiuit.

¶ Scti Marcell. & Petri m. Oro. Iunij Die. 2.

Deus, qui nos annua beatorum martyrum tuorum Marcellini, & Petri solennitate lętificas: præsta quæsumus, vt quorum gaudemus meritis prouocemur exemplis. Per domin.

Ex eorum vita. Lectio ij.

Temporib° Diocletiani imperatoris

peratoris Romę Petrus exorcista iussu Sereni Iudicis pro Christi nomine in carcerē cōiectus, Paulinam Artemij carceris custodis filiam ab immundo spū liberauit: ipsumq; Artemiū cum coniuge, & filia, ac tota domo, & plerisq; vicinis, qui ad miraculū conuenerant ad Christū cōuertit, & hos oēs Marcellin⁹ presbyter baptizauit. Lect. iij.

Quo nūciato Serenus Marcellinū, & Petrum ad se productos multis minis ab incepto deterrere tentauit. At vero cum Marcellinus eidē christiana libertate ad omnia respōderet: pugnis eū cōtusum separat à Petro, nudumq; in carcerem testis vitreis perstratū trudi iubet sine cibo, & sine lumine. Petrus itidē alio in loco arctissimis vinculis constringit᷑. Sed diu cruciati cū fortiores indies, atq; in Christi confessione cōstātiores inuenirent᷑, capite plexi martyrio coronant᷑

Die. 8. ¶ Scti Medardi episcopi. Oratio

Exaudi dn̄e precesnostras, quas in sancti Medardi confessoris tui, atq; pontificis solennitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos absoluas peccatis. Per.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

Beatus Medardus dum puer esset, & portaret casulam, quam mater sua illi dederat ad artificē deferendā: cuidam cęco sibi obuiauti, eam dedit. Similiter aūt quicq̄d ad escam accipiebat pro se, egenis dabat, & ipse per totā diem fame cruciabatur. Insup & adhuc puer ī scholis, ꝑdixit cuidā coætaneo suo noīe Eleutherio, ꝙ cōparem in actione publica comitiuam assumeret, & ꝙ ī ętate triginta annorū ipse Eleutheri⁹ futur⁹ esset eps. Qd & rei ꝓbauit euētus. Le. iij.

Proficiens igitur beatus Medardus de virtute in virtutem, cum iam fama eius per orbem volitaret, pontifice Vermandiensi defuncto, ibidem promeruit in Episcopum sublimari. Quam sane ecclesiā cum per annos. xv. laudabiliter gubernasset: tandem senex & plenus dierum ac bonorum operum, ad dn̄m migrauit. In hora aūt sui trāsitus, Vuilcarius presbyter eius, vidit cælos apertos: & ante corpus illi⁹ luminaria diuina virtute fulgētia, à cunctis qui astabant visa sunt.

Die. 9. ¶ Sanctorum Primi & Feliciani martyrum. Oratio.

Fac nos quæsum⁹ dōmine sanctorū tuorum Primi & Feliciani semper festa sectari, & eorum suffragijs protectionis tuæ dona sentire. Per.

Ex eorū gestis. Lectio secunda.

Primus & Felicianus accusati apud Diocletianum, & Maximianū à pōtificibus templorū, in carcerē truduntur: sed statim cōfortati ab angelo sunt soluti,

soluti. Præsentati vero præsidi: cum superari non possent, ab inuicē separantur. Cum autē Felicianū emollire nequirent, iussit clauos in manib⁹ & pedib⁹ eius figi: & sic triduo pendenti in stipite, nihil penitus ministrari: & post hæc in carcerem retrudi. Sequēti aūt die iussit Primū adduci: & dixit ei. Ecce frater tuus cōsentiens imperatoribus, magn⁹ est in palatio ipsorū. Quod si & tu feceris, socius ei⁹ eris. Respondit Primus. Noui docente me angelo, q̄d de Feliciano fecisti, & vtinā merear ei iungi. Lect. iij.

T ūc irat⁹ præses, iussit post multa supplicia: plūbū bulliēs, in os eius infundi, astāte Feliciano vt terreret. Deinde præcepit eos in theatrū duci, & duos leones immitti: q̄statim ad pedes eorū corruentes, eis cæperunt blādiri. Ad hoc spectaculū cū plusquam xij. millia hoīum ꝯuenissent, q̄ngēti cū suis oīb⁹ crediderunt. Tūc vidēs p̄ses eos nō posse vinci: iussit extra amphiteatrū decollari.

Die. 11. ¶ Scti Barnabę apostoli. Oratio.

Væsumus omnipotens deus vt beatus Barnabas apostolus: tuum pro nobis imploret auxilium: vt à nostris reatibus absoluti à cunctis etiā periculis eruamur. Per dominum. Si celebretur hoc festum tpe paschali leganť tm̄ tres lcōnes statim sequentes, si vero alio tpe ꝑ primo noct. tres primæ de festo scti Matthię apostoli & tres immediate sequētes pro secūdo., & tres de hoīn. pro tertio. Cætera oīa de cōmuni apostolorū siue paschalis siue alteri⁹ temporis, accipianť. Ex actibus apostolorum & eius vita. Lect. j. vel iiij.

B Eatus Barnabas ad prædicandū gētibus Christi euangelium cū Paulo in apostolatū extra duodecim assumptus est. De hoc beatus Lucas in actibus apostolorū, Ioseph, inquit, qui cognominatus est Barnabas ab apostolis, quod est interpretatū filius consolationis, leuites, Cyprius genere, cū haberet agrum, vendidit eū, & attulit precium & posuit ante pedes apostolorum Et infra, cum beatum Paulum iam cōuersum Ierosolymam venientem: & discipulis se iungere tentantē referret, & oēs inquit, timebāt eū, nō credentes ꝙ esset discipulus. Barnabas aūt apprehensum illum duxit ad apostolos: & narrauit illis quomodo ī via vidisset dn̄m. Lect. ij. vel. v.

Hic etiam ab Ierosolymitana ecclesia euangelizandi gr̄a Antiochiam missus refertur. vbi Græcorum aliquot crediderant: quo perueniens, & vidēs gratiā Dei, hortabatur, omnes in proposito cordis permanere in dn̄o: quia erat, ait, vir bonus & plenus spū sancto & fide: Et item profectus est autē Tarsum vt quæret Saulum, quem cum īuenisset perduxit Antiochiam: & annū totū

cõuerſati ſunt ibi, & docuerunt turbã multã, ita vt cognominarentur primũ Antiochiæ diſcipuli, Chriſtiani. Lect. iij. vel vj.

Et poſt hæc erãt autẽ, inquit, in eccleſia quę erat Antiochiæ prophetę, & doctores, iu quibus Barnabas, & Simon qui vocabatur niger, & Lucius Cyrenenſis, & Manahen qui erat Herodis Tetrarchæ collactaneus, & Saulus. Miniſtrantibus aũt illis dño & ieiunãtibus, dixit illis ſpũs ſanctus. Segregate mihi Saulum & Barnabam in opus ad qđ aſſum pſi eos. In quo ſane opere videlicet, euangelij, plurimis ſimul peragratis regionib⁹, multo tempore inſudarunt. Poſtremo Barnabas à Paulo diſcedens aſſumpto Marco ad Cyprum nauigauit: vbi circa ſeptimum Neronis annũ, primũ fune ad collũ ligatus, extra ciuitatem à Iudæis detractus deinde incendio abſumptus, martirij coronã eſt adept⁹.

Secundũ Matthæum. Lectio vij.

c. 2 j. IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporũ. Eſtote ergo prudẽtes ſicut ſerpẽtes, & ſimplices ſicut columbæ.

Et rel. Hom. beati Ioannis epi.

Cum oẽm ſolicitam curam ab ipſis eorum cordibus, eiecerit, & ſignorum amauerit miraculis, omnique ſęculari negocio liberos, ferreos quaſi atque adamantinos fecerit: tunc euentura ſibi aduerſa prędicit. Multa enim ex hac prædicatione futurarum rerum in melius rediguntur. Primum vt ſummam eius virtutem atque potentiã, qua etiam futura nouerat, non ignorarent. Deinde nemo poterat ſuſpicari de imbecillitate ipſius qui per miſit, in tantas ipſos afflictiones incidiſſe. Pręterea, ne ſi repente atrocitate malorum ꝑmerentur quia præter ſpem aliquid accidiſſet, turbarentur. Denique ne paſſionis tempore ſtuperent nimium, & vltra quàm oporteret mouerentur. Lectio viij.

Deinde vt videant nouũ quendã, atq; inauditum bellandi modum imminere, ac mirabilem hanc aciẽ militũ futurã q nudi vna induti tunica, ſine calceis atque virga, ſine cingulo, abſque proprio cibo in prælia deſcendebant. Nõ fecit hic dicendi finẽ: ſed inexpugnabilẽ virtutẽ ſuam oſtendens, quamuis aduerſus lupos eſſent ituri, nec ſimpliciter aduerſus lupos, ſed in mediũ luporum, oẽm tamen mãſuetudinem eos habere iubet, nec id ſolum, ſed columbæ quoq; ſimplicitatem. Sic enim virt⁹ eius maxime patere põt: ſi lupi ſuperabuntur ob ouibus qui & in naturam ouium tranſmutentur. Lect. ix.

Maius certe atque admirabilius eſt, mentem, atque animum aduerſariorum commutare, quã gladio ipſos ſuperare. Præſertim cum duodecim numero ibi eſſent, qui aduerſus cæteros ho-

mines, qui lupos atrocitate vincebant, mitterétur. Erubescant igitur qui contra facientes quasi lupi aduersarios suos persequuntur: cum videant innumeros lupos ab ouibus vinci paucissimis. Et certe: quousque sumus oues, facile hostes vincimus: cum vero in naturam luporum transimus, tunc superamur. Tunc enim nullum nobis à pastore patrocinium adest: qui non lupos, sed oues pascit.

¶Sanctorum Basilidis, Cirini
Die. 12. Naboris, & Nazarij. Oratio.

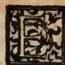
Anctorum tuorum Basilidis, Cirini, Naboris & Nazarij, q̃s dñe natalitia nobis votiua resplendeant & quod illis contulit excellentia sempiterna, fructibus nostræ deuotionis accrescat. Per dominum no.

Ex gestis eorũ. Lectio secunda.

Diocletiano sæuiéte in christianos, quatuor milites Romani Basilides, Cirinus, Nabor & Nazarius, nobilissimis orti natalibus, apud Aurelianum Christũ prædicãtes, ab Aurelio vrbis pfecto capti: cum sacrificare nollent, in carceré missi sunt. Quo in loco existentes, orãtibus ipsis, maximus splendor totum carcerem repleuit: ita vt custos carceris Marcellus & multi alij in Christum crederent. Lect. iij.

Postmodũ educti, cum multum disputassent de fide cũ imperatore Maximiano, iussi sunt scorpionibus lacerari, & in carcerem iterum recludi. Educti autem post dies septem ante imperatorem steterunt, à quo cum sacrificare nollent, sententiam decollationis susceperunt. Igitur decapitati, feris sunt expositi ad deuorandum. Sed Dei virtute corpora eorum custodita sunt: & à Christianis Mediolani vbi passi sunt extra portam Romanam honorifice sepulta.

Sancti Antonij confessoris ordinis fratrum minorum. Oro. Die 13.

Cclesiam tuam de° beati Antonij cõfessoris tui solennitas votiua lætificet, vt spiritualibus semper muniatur auxilijs, & gaudijs perfrui mereatur æternis. Per dominum.

Ex eius vita. Lectio secunda.

Antonius natione Hispan°, Vlixiponę nat°, cum adolescens adhuc esset canonicus regularis, audito martyrio quorũdã ex ordine sancti Frãcisci, ad Marochiũ, mauritaniæ vrbé occisorũ, eundé ordiné professus, & martyrij cupid°, à plątis obtéta licentia, Saracenis prædicaturus nauim ascendit: sed Deo aliter ordinãte ne id faceret, vi tépestatis est prohibitus. Lect. iij.

Vt autem consanguineorum, & amicorum impedimenta vitaret: Italiam venit. Cumque aliquando iussu pontificis Romæ peregrinis multarum nationum prædicaret, varijs linguis locu-

tus: & ab omnibus intellectus traditur. Domino igitur sermones eius, sequentibus signis confirmante, non parum suis prædicationibus ecclesiam iuuit. Tandem plen⁹ sanctitate, & miraculis clarus Patauij moritur.

Die 14. ¶Sancti Basilij episcopi. Oro.

DEus qui populo tuo æternę salutis beatū Basilium, ministrum tribuisti: præsta quæsumus, vt quem doctorem vitæ habuim⁹ in terris: intercessorem habere mereamur in cœlis. Per. Lcō. j. ij. & iij. sicut in festo sancti Benedicti. Ex eius vita à Gregorio Nazianzeno descripta: & historia ecclesiastica. Lcō iiij.

BAsilius Cappadox genere, Cesareę primum in sua regione, deinde Athenis eruditus, cum rhetoricā honorifice profiteretur; à Gregorio Nazianzeno suo in studijs olim collega: tunc autem monachum agente, e doctoris cathedra deponitur, ac secum ad monasterium, manu iniecta perducitur. Lcō v.

Ibi tredecim fere annis, oībus gręcorū sęcularibus libris remotis, solis diuinæ scripturæ voluminibus operā dabāt: earumque intelligentiam, non ex propria pręsumptione, sed ex maiorum scriptis & authoritate sequebantur: quos & ipsos ex apostolica successione intelligendi, regulam suscepisse constabat. L. vj.

Erat autē Basili⁹ in victu & cultu abstinentissimus; vna tantum tunica ac trito pallio se amiciebat: humi cubitabat, totis sæpe noctibus vigilabat: atque omnis expers libidinis tota vita perseuerauit. Ritum etiā illum monachorum antiquorum & agrestē meliorem formulam, & religiōi propiorem redegit, atque ī eam magnitudinem doctrinę ac sanctitatis euasit: vt inde Magni cognomen promeruerit. Lcō. vij.

REuersus igitur in patriam cum magna omnium expectatione Cæsaream vocatur, vt morū, ac pietatis institutor, moderatorq; esset, præsulisq; Eusebij adiutor: cui morienti in episcopatu successit. In quo sic valentis imperatoris Arriani sibi infesti tractauit animū sctītate, & consequentibus signis, vt cū se vellet in exiliū mittere, sententiam mutare coegerit. Lcō viij.

Sella enim qua gestād⁹ erat Valens, subito fracta & dissoluta est. Cūque de more exilij mulctā scripturus esset, perficere non valuit: calamo nihil attramēti reddente: & cum secūdus ac tertius calamus hoc ptulisset, & adhuc legē impiā firmare contenderet: cōmota est eius dextera, eamque subitus tremor inuasit. Tunc ei⁹ animo terrore impleto ambab⁹ manibus chartam rupit. Lcō ix.

Scripsit autem Basilius multa sanctissime & eloquentissime. Nemo enim sacra volumina (vt testatur Grego. Nazianzen⁹) nec eloquentius eo, nec verius i

nec vberius enarrauit. Obijt demum corpore iam per abstinentiam consumpto, cum ossibus & pelle tantum superstes esset.

Die 15. ¶ Sanctorum Viti & Modesti martyrum. Oratio.

Deus qui nos annua sanctorum martyrũ tuorum Viti & Modesti solennitate lætificas: concede propitius, vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per dominum.

Ex gestis eorũ. Lectio secunda.

Beatus Vitus puer. xij. annorum à parte crebro verberabatur: eo ꝙ idola contemnebat. Quod audiens præfectus, eum ad se adduci fecit: & nolentem sacrificare: fustibus cędi iussit. Brachia autem percutientium & manus præfecti, statim aruerunt: sed ad orationem eius, manus ipsius præfecti sanata est. Vitus ergo ab angelo monitus, cum Modesto pedagogo: & Crescentia nutrice, nauem ascendit: & ad Tonagritanum territorium in Siciliam deuenit. Lectio iij.

Postremo, cũ filiam Diocletiani imperatoris à dæmone liberasset, ab ipso imperatore in carcere cum Modesto & Crescentia detrudit̃, & cũ eisdẽ magna mole ferri opprimitur, à qua statim ab angelo liberati sunt, & carcer illuminat⁹. Tandẽ superatis clibano ardenti, & fera immanissima, nouissime ĩ eculeo torti, sed ab angelo liberati, ab ipso iuxta quendã fluuiũ deducti sunt, vbi orãtes, animas Deo reddiderũt.

¶ Scĩ Martialis epi & ꝯfes. Oro. Die 16.

Omnipotens sempiterne deus, qui beatum Martialem confessorem tuum atq; pontificem ecclesiæ tuæ sanctæ præesse voluisti: quæsum⁹ vt eius suffragantibus meritis, pietatis tuę gratiã largiaris. Per dominum.

Ex gestis eius. Lectio tertia.

Beatus Martialis puer, iussũ Dñi à beato Petro baptizatus post missionem spiritus sancti, eidem apostolo & cõsobrino suo inseparabiliter adherens cũ eodem Romam vsq; peruenit. Vnde reuelatione a dño facta, missus est Lemonicas ciuitatem & ad alias Galliarũ prouincias Christum euangelizaturus. Vbi post innumera hominũ millia sua prędicatione dño acquisita, sex mortuos suscitasse fertur: Appropinquante autẽ vitæ suæ termino, à dño responsum accepit, post xv. diem, se esse migraturum. Statuto itaq; die, Christo sibi iterum apparente, cum cętu angelorum clamantium & dicentium, Beatus quem elegisti & assumpsisti Domine, cum ineffabili claritate, in ęterna tabernacula introductus est.

Eodem die memoria sanctorum Quirici & Iulitę. Oro.

Deus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Quirici & Iulitæ natalitia cole-

re: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per dominum nostrum, &c.

Die 18. ¶ Sanctorum Marci, & Marcelliani. Oratio.

Præsta quæsum⁹ omnipotens deus, vt qui sanctorum martyrũ tuorũ Marci & Marcelliani natalitia colimus, à cunctis malis imminẽtibus, eorum intercessionibus liberemur. Per.

Ex gestis eorũ. Lectio secunda.

Marcus & Marcellian⁹ Romanæ nobilitatis iuuenes triginta dierum inducias, à Chromatio, suggerentibus amicis, de capitali sententia accipiunt, vt interim parentũ precibus eorũ animi ad sacrificia impellerentur. Accedentes igitur mater, & pater, & coniuges: cum filijs: nitebantur eos modis, quibus poterant emollire. Verum ipsi confortati verbis sancti Sebastiani, non solum non acquieuerunt, sed & cum liberati à Nicostrato possent fugere, noluerũt. Denique ambo fratres ligati ad stipitẽ in manibus, acutis confixi sunt clauis. Quibus dicebat Fabianus præfectus, qui Chromatio successerat. Tandiu stabitis fixi plãtis, quousq; dijs debitũ reddatis officium. Lcõ iij.

Tunc ambo in vno ligno confixi psallebant dicẽtes. Ecce q̃ bonum, & q̃ iucundũ, habitare fratres in vnũ. Et iterum dixerunt Fabiano. Nunq̃ tam bene epulati sumus. Modo enim cœpimus esse fixi in amore Christi. Et addiderunt. Vtinã nos sic esse permittas, quãdiu corporis hui⁹ tegimur indumento. Cumq; transisset vna dies, & vna nox, & illi in hymnis, & psalmis perseuerarent: iussit eos lanceis per latera transuerberari. Sicq; per martyrij gloriã ad cœlũ migrauerunt. Quorum corpora Christiani nocte occulte accipiẽtes, via Ardeatina. xiiij. cal. Iulij sepelierunt.

¶ Sanctorum martyrum Geruasij & Prothasij. Oratio. Die. 19.

Deus qui nos annua sanctorum martyrũ tuorum Geruasij & Prothasij solẽnitate lætificas: cõcede propiti⁹: vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per dominum.

Ex libello quem reperit Ambrosius ad caput eorum, & alijs gestis eorum. Lectio quarta.

Geruasius & Prothasius, filij fuerũt gemelli sanctorum Vitalis & Valeriæ. Quibus succedentes, domũ propriã, & res vniuersas parentũ vendẽtes, preciũ dederunt pauperibus, & familiæ suæ: quã etiam ingenuam fecerunt. In vno quoque cœnaculo se concluserunt per decẽ annos, lectionibus, & orationibus, & ieiunijs insistentes. Audiens autẽ Nero famam eorũ: iussit eos inquiri. Inuenti vero adducti sunt & in carcerem reclusi. Lectio v.

Cum autẽ post triduũ adducti essent

essent corā Nerone, tenebræ factę sunt sup faciē eius, & sanctorū facies visę sunt sicut Sol. Admirantes aūt ministri dixerunt. Dij nři obscurauerunt Cęsarem, & lux christianorū illuminauit eos. Nero vero repletus ira dixit. Malefici, propter vos tempestatem à dijs meis patior. Lcō vj.

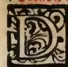
Deinde cum nec blanditijs, nec terroribus, nec promissis flecti possent, à Nerone cęsi: iussi sunt Mediolanū duci: & ab Anolino pręside ciuitatis, ad sacrificandū compelli. Superueniēte aūt illuc Astasio comite qui proficiscebat ad bellū: occurrerunt ei tēpli cultores dicentes. Si vis lętus reuerti ad Augustū, Geruasium & Prothasiū sacrificare cōpelle. Vehementer enim dij nostri cōmoti sunt de eorū contemptu. L. vij.

Cvm igit adducti essent coram Astasio, & ipse eos inducere vellet ad sacrificandū vt expeditio sua validior fieret: dixit Geruasius Victoriam de cęlo à Deo oīpotente, tu debes requirere: non à simulachris. Propter quod indignatus, iussit eū tādiu plumbatis contūdi, vsq; dū spiritū penit⁹ exhalaret. Lcō viij.

Illo vero amoto, iussit adduci Prothasium, admonens, ne similem fratris sententiam incurreret. At ille. Age quod cœpisti: vt possit mihi cum fratre meo hodie benignitas saluatoris occurrere. Cumque in nullo flecti posset, fustibus primo cæsus, deinde decollatus est. Lectio ix.

Horū corpora Philippus quidam vir religiosus & pius, clam sustulit: & in sua domo sepeliuit. Vbi, cū diu latuissent: à beato Ambrosio, diuinit⁹ admonito iuuenta sunt: & cū magna populi veneratione Mediolani in honestissimo & sacro loco reposita. In repertione autē corporū istorū testat beatus Augustinus libro nono de ciuitate dei: cęcū quendam fuisse illuminatum.

¶ Sctōrū decē milliū mart. Oro. Die. 22.

Deus qui ad imitandum passionis tuæ exēplum decē millia martyrum, crucis patibulum subire fecisti: concede propitius, vt qui passionem eorum veneramur in terris, passionis tuæ remedia consequi mereamur in cœlis. Per. Lectio j.

Iustorum animę in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientiū mori, & æstimata est afflictio exitus illorū. Et ab itinere iusto abierunt in exterminium, & quod à nobis est iter exterminij: illi autē sunt in pace. Et si coram hominibus tormēta passi sunt: spes illorū immortalitate plena est. In paucis vexati, in multis bene disponentur qm̄ deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se. Tanq̄ aurum, in fornace probauit illos, & quasi holocausti hostiā accepit illos: & in tēpore erit respectus illorū. Sap. 3.

Fulgebunt iusti, & tanquã scintillæ in arundineto discurrent. Iudicabunt nationes & dominabuntur populis: & regnabit dñs illorum in perpetuum. Lect. ij.
Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerũt: & qui abstulerunt labores eorũ. Vidẽtes turbabuntur timore horribili, & mirabunt̃ĩ subitatione insperatę salutis: gemẽtes prę angustia spũs, dicentes intra se, pœnitentiã agentes, & præ angustia spũs gementes, Hi sunt quos habuim' aliquãdo in derisum: & in similitudinẽ improperij. Nos ĩsensati vitã illorũ æstimabamus insaniã: & finẽ illorũ sine honore. Ecce quomõ computati sunt inter filios Dei: & inter sctõs sors illorũ est. Ergo errauim' à via veritatis, & iustitiæ lumẽ nõ luxit nobis: & sol intel-
Sa. 5. ligẽtiæ nõ est ortus nobis. L. iij.
Iusti autẽ in perpetuum viuent, & apud dñm est merces eorum: & cogitatio illorum apud altissimum. Ideo accipient regnum decoris, & diadema speciei de manu dñi: qm̃ dextera sua teget eos, & brachio sctõ suo defendet illos. Accipiet armaturã zelus illius, & armabit creaturã ad vltionem inimicorũ. Induet pro thorace iustitiã, & accipiet pro galea iudicium certũ. Sumet scutũ inexpugnabile æquitatẽ, acuet aũt diram iram in lanceã: & pugnabit cum illo orbis terrarum cõtra insensatos. Lect. iiij.

Sancti, quorũ hodie solennia celebramus in Christum credẽtes, Adriano & Antonino imperatoribus, contra Gadarenos & Eufratẽses, q ab imperio Romano iam rebellauerãt: victoriã miraculose, & fide potius q̃ armis pepererunt. Sed post partam victoriã ab eisdẽ imperatoribus: ob Christi fidẽ, quam cõstantissime (reiecta idololatria) asserebant: in monte Ararath, crucifixionis supplicio affecti, martyrium consummasse dicuntur.
Btũs Basilic' de Barlaã mar. L. v.
Primũ qdẽ sctõrũ mors plãctu ac lachrymis cohonestabatur: Nũc vero morientib' sctĩs exultam': Tristium nãq; post crucem dñi immutata est natura, iã non ampli' sctõrũ obitus lamẽtationibus ꝓsequimur, sed tripudijs diuinis circũ ipsorũ sepulchra veluti choreas ducim'. Somnus aũt iustis est mors: immo magis migratio ad vitã meliorẽ. L. vj.
Hinc est, ꝙ martyres exultant dũ trucidant̃. Nã desiderium fœlicioris vitę iugulationis dolorẽ extinguit: & emortuum reddit. Pericula nõ respicit martyr, coronas respicit: plagas non horret, sed præmia numerat. Nõ videt lictores infernè flagellantes: sed angelos supernè lætos hominibus acclamantes imaginatur. Non spectat ad tẽporalia pericula: sed ad præmiorũ æternitatẽ.
Lectiones pro iij. noct. de hom. super euangelio. Cum audieritis

tis prælia, & sc. in communi plurimorum martyrū requiratur.

Die 23. ¶In vigilia beati Ioannis Baptistæ, si dñica non fuerit, legantur tres lectio. de homil. vigil. q̄ si dominica fuerit, dimittantur, & totum fiat officium de dñica.

ca. 1. Secundū Lucam. Lectio prima.

FVit in dieb⁹ Herodis regis Iudeę, sacerdos quidam nomine Zacharias d̄ vice Abia & vxor⁹ illius de filiabus Aaron, & nomē ei⁹ Elisabeth. Et reliqua.

Homilia Beati Ambrosij epi.

Non solū a parentibus, sed etiā à maiorib⁹ sctī Ioānis nobilitas propagat̄, non sęculari potestate sublimis, sed religionis successione venerabilis. Tales enim maiores habere debuit prænuncius Christi, vt non repente conceptā: sed à maioribus acceptā, & in ipso infusam iure naturæ prædicare fidem dñici videretur aduētus: Erāt (inq̄t) ambo iusti ante Deum. incedentes in omnibus mandatis & iustificationib⁹ domini sine quærela: Et bene iustos, inq̄t ante Deum. Non enim omnis qui iustus est ante homines, iustus est ante Deū. Lect. ij.

Aliter vident hoīes, aliter deus. Homines in facie: deus in corde. Et ideo fieri pōt, vt aliquis affectata bonitate populari iust⁹ videat̄ mihi: iustus aūt ante Deum nō sit, si iustitia nō ex mētis simplicitate formet̄: sed adulatione simulet̄. Abscondita enim in ea homo non poterit deprehēdere. Perfecta igit̄ laus est ante Deum iustum esse. Vnde & apostolus: Cuius laus (inquit) nō ex hominibus, sed ex Deo est. Lectio iij.

Beatus plane ille, q̄ in cōspectu Dei iustus est. Beatus ille de quo dñs dignatus est dicere: Ecce vere israelita, in quo dolus non est. Verus enim israelita, q̄ Deum videt, & videri se nouit à Deo, & ipsi exhibet cordis occulta. Sol⁹ enim pfectior qui ab eo probat̄ qui nō pōt falli. Iudicia enī dñi vera, iudicia autē hominū sępe falluntur, vt & iniustis iustitię gratiā frequēter ascribant: & iustū aut odio psequant̄, aut mendacio decolorēt. Nouit autē dñs immaculatorū vias, nec pro peccatore laudabilē: nec pro laudabili peccatorem: sed vnūquenq; pro cōpetētium iudicat ratione meritorum. Idē est enim arbiter mentis & facti. Diuina namq; iudicia meritū iusti ex mentis habitu, non aliquo factorum exitu metiuntur. Ad vesp. sup psal. añ.

Ingresso Zacharia templū dñi, apparuit ei Gabriel angel⁹, stans à dextris altaris incensi. Cap.

PRiusq̄ te formarem in vtero: noui te: & antequā exires de Hie. 1.

vulua,

vulua: sanctificaui te: & prophetam in gentibus dedi te. ℟. Inter naros mulierum. ix.Hym.

VT queant laxis resonare fibris, mira gestorum famuli tuorum: solue polluti labij reatum, sancte Ioannes.

Nuncius celso veniens olympo, te patri magnum fore nasciturum: nomen & vitæ seriem gerendæ, ordine promit.

Ille promissi dubius superni, perdidit promptæ modulos loquelæ, sed reformasti genitus peremptæ: organa vocis.

Ventris obtruso positus cubili, senseras regē thalamo manentem, hinc parens nati meritis vterq;, abdita pandit.

Laudib⁹ ciues celebrāt superni, te deus simplex pariterq; trine, supplices & nos veniā ꝑcamur, parce redemptis. Amen. ℣. Fuit homo missus à Deo. ℟. Cui nomen erat Ioannes. Ad mag.aña. Pro eo quod non credidisti verbis meis, eris tacens, & nō poteris loqui vsque in diem natiuitatis eius.

Oratio.

Ræsta q̄s omnipotēs deus, vt familia tua per viam salutis incedat, & beati Ioannis precursoris hortamēta sectādo, ad eum quē prædixit secura perueniat Dominum nostrū Iesum Christū. Ad matutinu it Regē ꝑcursoris dn̄m: Venite adorem⁹.

A ps. Venite exulte. Hym. Ntra deserti teneris sub annis, ciuium turmas fugiens pe tisti, ne leui saltem maculare vitam, famine posses.

Præbuit hirtum tegimen camelus, artubus sacris, strophium bidentes, cui latex haustum sociata pastum, mella locustis.

Cæteri tantum cecinere vatum, corde præsago iubar affuturum, tu quidem mundi scelus auferentem, indice prodis.

Non fuit vasti spatium per orbis, sanctior quisquam genitus Ioanne, qui nefas secli meruit lauantem, tingere lymphis.

Laudibus ciues celebrant super. In j.noc.aña. Priusq̄ te formarē in vtero noui te: & anteq̄ exires de ventre sanctificaui te. ps. Beatus vir.i. Aña. Ad oīa quę mittā te ibis: dicit domin⁹: ne timeas: & quę mandauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare frem. Aña Ne timeas à facie eorum, quia ego tecum sum, dicit dn̄s. ps. Dn̄e quid. ℣. Gloria & ho. Lectio j.

ET factum est verbum dn̄i ad me dicens. Priusquam te formarem in vtero noui te, & antequā exires de vulua sanctificaui te, & prophetā in gentib⁹ dedi te. Et dixi. Ah, ah, ah, dn̄e deus Ecce nescio loqui: quia puer ego sum. Et dixit dn̄s ad me. Noli dicere q̄a puer sum: qm̄ ad omnia q̄ mittam te ibis, & vniuersa quæcūq; mandauero tibi, loqueris. Ne timeas à facie eorū, quia ego tecū sum, vt eruam te dicit dn̄s, & misit dn̄s manum suā, & teti-

Hier. 1.

tetigit os meum: & dixit dñs ad me, ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce, cõstitui te hodie super gentes & regna: vt euellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & ædifices, & plantes. ℟. Fuit homo missus à deo, cui nomen erat Ioannes: Hic venit vt testimoniũ perhiberet de lumine, & pararet dño plebẽ pfectam. ℣. Erat Ioannes in deserto prædicans baptismum pœnitentiæ. Hic venit vt testimo. Lectio ij.

AVdite insulę, & attendite populi de longe. Dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris meæ recordatus est nominis mei. Et posuit os meũ quasi gladium acutum, in vmbra manus suæ protexit me, & posuit me sicut sagittã electam. In pharetra sua abscõdit me, & dixit mihi, seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. ℟. Elisabeth Zachariæ magnũ virum genuit Ioannem Baptistam præcursorem dñi. Qui viam dño præparauit in eremo. ℣. Erat quidem infœcunda corpore: sed seruata mysterio: caruitque sterilitatis opprobrio gignendo filiũ de cœlo promissum. Qui. Lectio iij.

COnsolamini, consolamini popule meus, dicit deus vester. Loquimini ad eos Ierusalem, & aduocate eã: qm̃ cõpleta est malitia eius, dimissa est iniquitas illius. Suscepit de manu dñi duplicia pro oĩbus peccatis suis. Vox clamantis ĩ deserto. Parate viã dñi, rectas facite in solitudine semitas Dei nr̃i. Omnis vallis exaltabitur, & oĩs mons & collis humiliabit̃. & erunt praua in directa, & aspera in vias planas. Et reuelabitur gloria dñi, & videbit omnis caro pariter ꝙ os dñi locutũ est. ℟. Priusq̃ te formarem in vtero noui te: & antequã exires de ventre sanctificaui te. Et prophetã in gẽtibus dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super gentes & regna. Et. Gloria. Et. In ij. noct. añа. Misit dñs manũ suam & tetigit os meum: & prophetã in gentibus dedit me dñs. ps. Cũ inuoca. Aña. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super gẽtes & regna. ps. Verba. Aña. Dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris meę: recordatus est nominis mei. ps. Domine dñs nr̃. ℣. Posuisti do. Sermo beati Maximi. Lcõ iiij.

SOlennitates nobis diuersorum martyrum frẽs carissimi: vitæ præsentis occasus, & suscepta ab eis pro noĩe Christi passio consecrauit. Beatus vero Baptista Ioannes cuius nunc festiuitate lætamur, cœlestia mũdo gaudia sterili ab vtero, hodie natus inuexit. Et illi q̃dem indubitata iã gloria regnantẽ confessi sunt Dei filium: hic autẽ & nasciturũ prophetalis spũs illuminatione præuidit, & natũ priuilegio gratiæ singularis ostendit. Intantũ autẽ in beato Ioanne spũalis prę

fulsit

fulsit electio: vt ante mereretur annũciare dñm, quam linguam qua annunciare posset acciperet. ℟. Descendit angelus dñi ad Zachariã dicens: accipe puerũ in senectute tua: Et habebit nomen Ioannes Baptista. ℣. Ne timeas Zacharia qm̃ exaudita est oratio tua: & Elisabeth vxor tua pariet tibi filium. Et habe. Lectio v.

DEnique Elisabeth illa vetus mulier: & noua mater venienti ad se beatæ Mariæ in ipso occursu salutationis ait. Ecce ex quo facta est vox salutationis tuę in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Quid est hoc miraculi fr̃es, quæ tantorũ nouitas gaudiorũ, vt habere se in vtero Elisabeth testaretur infantẽ, q necdũ semetipsum sentiens dñicum iam sentiret aduẽtum? ℟. Hic præcursor directus, & lucerna lucens ante dñm: ipse est enim Ioannes, qui viam dño præparauit in eremo, sed & agnum Dei demõstrabat. Et illuminabat mẽtes hominũ. ℣. Erat Ioannes in deserto baptizans & pręedicans baptismũ pœnitentiæ. Et illu. Lectio vj

VEre puer iste omnium beatissimus paruulorum, q̃ intra viscera materna adhuc conclusus adesse saluatorem mũdi, quia necdum sermone poterat, prophetico gaudio reuelauit. Nullus ignorat carissimi, omnẽ paruulũ materno ab vtero prodeuntem inter ipsa lucis exordia mœstis concrepare vagitibus. Solus Baptista dñi vltra legẽ nascentiũ, natiuitatẽ suam lætitię exultatione p̃uenit. Et q̃ decuit frẽs, vt de matre sterili nasceret̃, qui fœcunditatem virginis reuelabat, quatenus mirabilẽ partũ, mirabiliter natus ostenderet. ℟. Innuebãt patri eius quem vellet vocari eum, Et postulans pugillarem, scripsit dicẽs: Ioannes est nomen eius. ℣. Vicini quoq;, & cognati eius venerunt circuncidere puerum, & sciscitati sunt eum quo nomine vocaretur. Et postulans pu. Gloria. Ioannes. In iij. noct. añа. Posuit os meum dñs quasi gladiũ acutũ, sub vmbra manus suæ protexit me. ps. In dño confido. Añа. Formans me ex vtero seruum sibi dñs in lucem gentium: vt sim salus eius ab extremis terræ. ps. Dñe quis habitabit. Antipho. Reges videbunt, & consurgent principes: & adorabunt dñm Deum tuum qui elegit te. ps. Dñe in virtute tua. ℣. Magna est gloria eius.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

IN illo tempore: Elisabeth impletum est tempus pariendi, & peperit filium. Et reliqua. ca. 1.

Hom. beati Ambrosij episcopi.

Peperit ergo filium Elisabeth: & congratulabantur vicini. Habet sctõrũ editio lętitiã plurimorũ quia cõmune est bonum. Iustitia enim cõmunis est virtus. Et ideo in ortu iusti futuræ vitæ insigne præmittit̃: & gr̃a secuturæ virtutis

tis exultatione vicinorum præfigurante signatur. Mire etiã sctũs euangelista premittẽdũ putauit, ꝙ plurimi infantem patris noĩe Zachariam appellandũ putauerunt: vt aduertas matri, non nomẽ alicuius displicuisse degeneris, sed id sancto infusum spũ, qđ ab angelo ante Zacharię fuerat prænunciatũ. ℟. Præcursor dñi venit de quo ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierum Ioanne Baptista. ℣. Hic est enim propheta & plusq̃ ꝓpheta de quo dñs ait. Nullus. Lcõ viii.

IOannes (inquit) est nomen eius: hoc est, Non ei nomen imponimus, qui iã à Deo nomẽ accepit. Habent hoc merita sanctorũ, vt à Deo nomẽ accipiant. Sic Iacob Israel dicitur: Sic dñs noster Iesus, noĩatus est antequã natus. Nec mireris si nomẽ mulier qđ non audiuit: asseruit, qñ spũs ei scũs q angelo mandauerat reuelauit. Neque enim ignorare poterat dñi prænũciũ, quæ prophetauerat Christũ. Et bene additur, qa nemo in cognatione eius, vocabat hoc noĩe: vt intelligas nomen non generis esse, sed vatis. ℟. Gabriel angel⁹ apparuit Zachariæ dicẽs: nascetur tibi filius nomen eius Ioãnes vocabit. Et multi in natiuitate eius gaudebũt. ℣. Erit enim magn⁹ coram dño: vinũ, & siceram non bibet. Et multi in na. Lectio ix.

ZAcharias etiã interrogatur, sed qa incredulitas ei affatum eripuerat, & auditum: quod voce nõ poterat, manu & literis est locutus. Meritoque continuo resoluta est lingua eius: qa quã vinx erat incredulitas, fides soluere debebat. Credamus igit & nos vt loquamur: vt lingua nostra, quæ incredulitatis vinculis est ligata, rationis voce soluat. Et Zacharias, inq̃t, pater ei⁹ impletus est spũ sancto: & prophetabat. Vide q̃ bonus deus, & facilis indulgere peccatis. Non solũ ablata restituit, sed etiã non sperata concedit. Nemo ergo diffidat, nemo veterũ conscius delictorum diuina præmia desperet. Nouit dñs mutare sententiã, si tu noueris emẽdare delictũ. ℟. Inter natos mulierũ non surrexit maior Ioanne Baptista. Qui viã dño preparauit in eremo. ℣. Fuit hõ missus à Deo, cui nomẽ erat Ioannes. Qui viam. Gloria. Qui. ℣. Fuit hõ missus à Deo, ℟. Cui nomẽ erat Io. In lau. aã.

ELisabeth Zachariæ magnũ virum genuit Ioannem Baptistam præcursorem dñi. Aña. Innuebãt patri eius quem vellet vocari eũ, & scripsit dicens: Ioannes est nomẽ eius. Aña. Ioannes est nomen eius: vinũ & siceram nõ bibet: & multi in natiuitate eius gaudebunt. Aña. Ioannes vocabitur nomen eius, & in natiuitate eius multi gaudebunt. Aña. Iste puer magnus coram dño: nam & manus eius cũ ipso est. Capit. Priusquã. Hymnus.

O ni-

O Nimis fælix meritique celsi, nesciens labem niuei pudoris, præpotens martyr, eremique cultor: maxime vatum.
S erta ter denis alios coronant, aucta crementis duplicata quosdam, trina cēteno cumulata fructu, te sacer ornant.
H inc potens nostri meritis opimis: pectoris duros lapides repelle, asperum planās iter & reflexos, dirige calles.
V t pius mundi sator & redemptor, mentibus pulsa liuione puris, rite dignetur veniens sacratos ponere gressus.
L audib' ciues celebrāt superni. ℣. Corona aurea. Ad Bñs aña. Apertum est os Zacharię, & prophetauit dicens, benedictus dominus deus Israel. Oratio.
D Eus qui præsentē diem honorabilem nobis in beati Ioannis natiuitate fecisti: da populis tuis spiritualiū gratiā gaudiorū, & omniū fideliū mentes dirige in viā salutis ęternæ Per. Ad iij. cap̄. Priusquam. ℟. & ℣. vnius martyris: similiter & ad alias hor. Ad sextā. Capitulum.
Isa. 49. A Vdite insulæ, & attendite populi de longe: dominus ab vtero vocauit me: de ventre matris meæ recordatus est nominis mei. Ad nonam. Cap̄.
Isa. 49. P Osuit os meū dñs quasi gladiū acutū, in vmbra manu' suæ protexit me, & posuit me sicut sagittam electā. Ad vesp̄. aña. Elisabeth. Psal. vnius marty. Cap̄. hym. ℣. vt in primis vespr. Ad mag. aña. Et posuerunt omnes q̄ audierant in corde suo dicentes, quis putas puer iste erit? etenim manus dñi erat cū illo: & Zacharias pater eius implet' est spiritu sancto: & prophetauit dicens: benedictus dominus de' Israel, quia visitauit & fecit redemptionē plebis suæ. Per octa. ad matu. Inui. Regē p̄cursoris. Sequentes vero añę ab bñs, & ad mag. p octa. quotidie: vel ad memo dicant Ad bñs aña. Tu puer propheta altissimi vocaberis: p̄ibis ante dñm parare vias eius. Ad M. aña. Inter natos mulierū nō surrexit maior IoāneBaptista.
Pro prima die si dñica nō fuerit Ex serm. bti Maximi ep̄i. Le. iij.
B Eatus aūt Ioannes cuius hodie natalis honorat', in tantū omnium prophetarum super gressus est gloriam, vt saluatorem nostrum non solū esse venturum, sed aduentasse iam & cohabitare hominibus reuelaret: cum eum digito demonstrans ait. Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Quam innocens huius vita, vel qua deuotione possum' huius merita cōpensare, qui agni cęlestis aduētū & prim' agnouit, & sol' ostēdit.
Pro alia die si dñica non fuerit. Ex smo. Festiuitatē. b. Maximi.
I Dcirco autē in hoc sę- Lcō iij. culum superna dispēsatione direct' est beatus Ioānes, vt non solū ipse p̄phetali sublimaret' gloria:

gloria: sed vt oĩum prophetarũ per eũ præconia firmarent. Hic est plusq̃ ꝓpheta, cui manibus baptizãdũ se Dei filius inclinauit, eodéq; momento spm̃ sctm̃ venientẽ vidit in colũba: & attestantis vocem audiuit de cælo.

Die. ¶Sanctorum Ioannis & Pauli.
26. Ad mag. Añ. Astiterunt iusti ante dñm, & ab inuicem non sunt separati: calicem dñi biberunt, & amici Dei appellati sunt. Oro.

QVæsumus oĩpotens deus: vt nos geminata lætitia hodiernę festiuitatis excipiat, quæ de beatorum Ioannis & Pauli glorificatione procedit, quos eadẽ fides & passio vere fecit esse germanos. Per do. ℟. iij. Beati martyres Christi Ioannes & Paulus dixerũt Iuliano: nobis alius non est nisi vn⁹ deus, Pr̃ & fili⁹ & spũs sctũs. ℣. Vna fides: vnũ baptisma: vnus spũs erat in eis. Pr̃. Gloria. Pr̃. Ex gestis eorũ quæ scripsit Terentianus. L. iiij.

IVlianus imperator factus, audiens ꝙ Paulus & Ioannes ex opibus quas Constantia reliquerat, pauperes recreatent: mandauit eis vt sicut Cõstãtino & Constantio, sic sibi adhærerent. Qui respõderunt. Quia reliquisti religionẽ virtutibus plenã: ab imperij tui societate nos omnino subtraximus. Ille vero respõdit eis, dicens, Ego clericatũ ĩ ecclesia obtinui: sed considerãs vanũ esse inertiã sectari, bellicis reb⁹ animũ dedi. Vos igitur in aula nutriti, venite: vt primos vos habeã in palatio. Quod si contẽnitis, agã vt nõ cõtemnar. Lect. v.

TUnc Ioannes & Paulus, Deum, non hominẽ tibi preponentes: amicitias tuas perdere non timemus. Et iccirco scire te volumus: q̃a ad culturam tuã nunq̃ veniemus. Quibus Iulianus. Decẽ dierum inducias concedo vobis: vt ad me nõ coacti, sed vltro veniatis. Cui illi. Iam decẽ dierum inducias existima ꝑterijsse, & quod te minaris postea facturum, hodie perfice. Iulianus Putatis, inquit ꝙ vos martyres faciant sibi christiani? Si quod dico nõ feceritis, puniã vos non vt martyres, sed quasi puplicos hostes. Le. vj.

TUnc Ioannes & Paulus christianos ad se inuitãtes, ordinauerũt de oĩbus q̃ relinquere poterant, per totos decẽ dies, die noctuque eleemosynis insistentes. Vndecima aũt die, constricti sunt intra domum suã: & à Terentiano ad eos misso cũ militibus, inuenti sunt orãtes. ℟. Hæc est vera fraternitas, q̃ nunq̃ potuit violari certamine, q̃ effuso sanguine secuti sunt dñm. Cõtẽnẽtes aulam regiã: Peruenerunt ad regna cælestia. ℣. Ecce quã bonũ & quã iucundũ habitare frẽs in vnum. Cõtem. Gloria. Peruene. Le. vij.

DIxit ergo eis Terentiauus. Dñs noster Iulian⁹ statiunculã Iouis aureã ad vos misit, vt ei sacrificetis: alioq̃n modo gladio feriamini. At illi responderũt.

rũt. Si tuus dñs eſt Iulianus habeto pacẽ cũ illo: nobis nõ eſt ali' dñs, niſi vn' de', pr̃ & fili' & ſpũs ſctũs, quẽ ille negauit. Lect. viij. Cum ergo ſacrificare nollẽt, tertia noctis hora tranſacta, Terentianus (vt iuxta placitũ Iuliani ſine ſtrepitu puniret eos) foueã intra domum eorum fieri fecit, ibique decollatos abſcondit, diuulgans ꝙ iuſſu Cæſaris in exilium miſſi fuiſſent. Statim vero Iulianus in bello Perſarum occiſus eſt. Cui cum Iouinianus imperator chriſtianiſſimus ſucceſſiſſet, apertæ ſunt eccleſię: cæpitque religio chriſtiana gaudere. Dæmones vero ex obſeſſis corporibus intra domũ ſanctorũ martyrũ eijciebantur. Lec. ix. Itaq; prædicti Terentiani filius vnicus venit intra domum ſanctorum: & clamauit per os eius dæmon, quòd Paulus & Ioannes incenderent eum. Tunc veniens Terentianus, in faciem proſtrauit ſe, clamans, ꝙ neſciens quid faceret, iuſſum Cęſaris impleſſet. Cumque percepta baptiſmi gratia pænituiſſet: orans & flens ad ſepulchra ſanctorum: filius eius à ſanctis Dei mundatus eſt. ℟. Iſti ſunt duæ oliuæ, & duo candelabra lucentia ante dominum. Habent poteſtatem claudere cælum nubibus, & aperire portas eius. Quia linguæ eorum claues cæli factæ ſunt. ℣. Iſti ſunt duo filij ſplendoris, qui aſſiſtunt dominatori vniuerſę terræ. Habent poteſtatem. Gloria. Quia lin. In laud. aña. Paulus & Ioannes dixerunt Iuliano: nos vnũ Deum colim', qui fecit cælũ & terram. Añ. Paulus & Ioannes dixerunt ad Terentianũ: ſi tuus dñs eſt Iulianus, habeto pacẽ cum illo: nobis nõ eſt alius dñs, niſi Ieſus Chriſtus. Aña. Ioannes & Paulus cognoſcentes tyrãnidẽ Iuliani: facultates ſuas pauperib' erogare cęperũt. Aña. Sancti ſpũs & animę iuſtorũ hymnum dicite Deo in æternũ. Añ. Ioãnes & Paulus dixerunt ad Gallicanũ: fac votũ Deo cęli, & eris victor melior quã fuiſti. Ad bñs añ. Beati martyres Chriſti Ioannes & Paulus dixerunt Iuliano: nobis alius non eſt niſi vnus deus, pater & filius & ſpiritus ſanctus, hal'ah. Ad mag. aña. Iſti ſunt duæ oliuæ, & duo candelabra lucentia ante dominum: habent poteſtatem claudere cęlum nubibus, & aperire portas eius: quia linguę eorũ claues cæli factę ſunt, hal'.

¶ Sancti Leonis papæ. Oratio.

Deus qui beatum Leonem Põtificem ſanctorum tuorum meritis coequaſti: concede propitius, vt qui commemorationis eius feſta percolimus: vitæ quoque imitemur exempla. Per dominum noſtrum Ieſum. Die. 28.

¶ In vigilia apoſtolorum Petri & Pauli ſi dominica non fuerit. Die. 28.

Secundum Ioannem Lect. j.

In illo tẽpore: Dixit Simoni Petro c. 21.

Petro Iesus. Simō Ioānis diligis me pl' ijs? Dicit ei. Etiam domine, tu scis quia amo te. Et rel. Homil. beati Cyrilli episcopi.

Doctores ecclesiæ hinc discant, nō aliter se Christo posse cōiungi, nisi omni curā & opera studeant, vt rationales oues recte pascantur, & recte valeant. Talis erat Paul' ille qui cōpatiebatur infirmis: qui gloriā & coronam apostolat' sui eos esse putabat, quos ad pietatē & virtutem prędicando reduxerat. Et certe, si Christ' pro nobis mortuus est; quō de salute nostra singularem curā nō habebit? Et si peccant in Christū, qui peccāt in frēs suos, infirmā eorum cōscientiām agitantes: quomodo non erunt accepti domino, qui fratrum animos ad pietatem, & ad virtutem conducere conantur? Lectio iij.

Terna igit confessione Petri trine negationis delictū euacuatū est. Dixit aūt: Pasce agnos meos apostolatus sibi renouans digni tatē, ne propter negationē quæ humana infirmitatę accidit, labefactata videret. Amen, amen dico tibi, cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas vbi volebas, &c. Cōmode nimiū dñs noster Iesus Christus magnitudinem amoris discipulorum impręsentiarum ostendit, & de pietate ipsorum testimonium perhibet, quum subaperiat, quem finem vitæ propter apostolatum habebunt. Prædixit enim Petro, quia eo duceretur, quo non vellet, quia nemo sanctorum sponte patitur. Lectio tertia.

Sed quāuis amara mors sit, subeundam tñ omnino putauit pro veritate moriturо. Quod passus non fuisset, nisi rationaliū ouiū cura & ardore Chri nimium feruens, errantibus viam veritatis ostenderet. Nihil enim q̄ Petrum occiderūt, criminis in ipsum inferebant: nisi fidē & pietatem in Christum. Recte autē mors Petri modo prædicit: vt responsio Petri vera esse confirmet. Dicebat enim. Etiam dñe: tu scis q̄a amo te. Nā qui pro noīe Christi moriturus nunciatur: is supremo amore ipsius affici cōprobatur. Ad ben. Ant. sup. psal. an. Quē dicunt homines esse filium hoīs: dixit Iesus discipulis suis: respondens Petrus dixit: tu es Christus filius Dei viui: & ego dico tibi: q̄a tu es Petrus: & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam. ps. Laudate pueri. cū cæteris. Cap.

Petrus quidē seruabatur i carcere: oratio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pro eo. Act. 12. Cornelius. iij. Hymn.

Avrea luce & decore roseo: lux lucis omne perfudisti sæculum: decorans cælos inclyto martyrio hac sacra die q̄ dat reis veniam.

Ianitor cęli, doctor orbis pariter, iudices sęcli, vera mundi lumina per crucem alter: alter ense triumphans, vitæ senatum laureati possident.
O felix Roma, quæ tantorum principum es purpurata pretioso sanguine.
Olive binæ pietatis vnicę: fide deuotos, spe robustos maxime, fonte repletos charitatis germinæ: post mortem carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sempiterna gloria: honor, potestas, atque iubilatio: in vnitate, cui manet imperium: ex tūc & modo per æterna sęcula. Amen. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificabo ecclesiam meam.
Ad Magnificat Antiphona.
Beat⁹ Petrus apostolus vidit sibi Christum occurrere: & adorans eū ait: dn̄e quo vadis? venio Romam iterum crucifigi. Oratio.
Deus qui nos beatorum apostolorum tuorum Petri & Pauli gloriosa natalitia præuenire concedis: tribue quæsumus eorum nos semper & beneficijs præueniri, & orationibus adiuuari. Per dominum nostrum.
Ad matutinum inuitatorium.
Christum regem regum adoremus dominum? Qui martyrio crucis beatum glorificauit Petrum apostolum. Hym. Aurea luce. Ianitor cæli. Sit trinitati.
In j. noct. an. In plateis ponebantur infirmi in lectulis: vt venien te Petro saltē vmbrā illi⁹ obumbraret quenquā illorū, & liberarent ab infirmitatibus suis. Ps.

Cæli enar. ℣. An. Ait Petrus principibus sacerdotum, Iesum quē vos interemistis suspendentes in ligno, hūc de⁹ suscitauit: & principem, & saluatorē exaltauit ad dandū pænitentiam in remissionē peccatorū. Ps. Benedicam. 10. An. Petrus apostolus dixit paralytico: Aenea, sanet te dn̄s Iesus Christ⁹: surge, & sterne tibi: qui continuo surrexit: & oēs qui viderunt cōuersi sunt ad dn̄m. Ps. Eructauit. 14. ℣. In oēm. Lectio j.
Simon Petrus seruus & apl̄s Iesu Christi: his qui coæqualē nobiscum sortiti sunt fidē in iustitia Dei nr̄i & saluatoris Iesu Christi. Gratia vobis & pax adimpleatur in cognitione Dei, & Christi Iesu dn̄i nr̄i. Quomodo omnia nobis diuinæ virtutis suę, quæ ad vitā & pietatē donata sunt p̄ cognotionē eius q̄ vocauit nos ꝓpria gloria & virtute: per quem maxima & preciosa nobis promissa donauit, vt per hoc efficiamini diuinę cōsortes naturę: fugiētes ei⁹ quę in mundo est cōcupiscentiæ corruptionem. ℟. Simon Petre, antequā de naui vocarē te, noui te: & super plebē meam principem te constitui. Et claues regni cęlorum tradidi tibi. ℣. Quodcunque ligaueris super terrā, erit ligatum & in cælis: & quodcunque solueris super terram, erit solutum & in cœlis. Et claues. Lectio secunda.
Vos autem curā oēm subinferē-

2. Pe. 1.

ferentes ministrate in fide vestrã virtutem in virtute aũt sciẽtiã, in sciẽtia autẽ abstinentiã, in abstinẽtia aũt patiẽtiã, in patiẽtia autẽ pietatem, in pietate aũt amorẽ fraternitatis, in amore aũt fraternitatis charitatem. Hæc enĩ si vobiscum assint & superent: non vacuos, nec sine fructu vos cõstituẽt in dñi nñi Iesu Chri cognitione. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, & manu tẽtãs: obliuionẽ accipiẽs purgationis veterũ suorũ delictorũ. ℟. Si diligis me Simon Petre pasce oues meas: dñe tu nosti, qa amo te, Et animã meã pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecũ, nõ te negabo. Et. Lectio. iij.

Quapropter fratres magis satagite, vt per bona opera certam vestrã vocationem & electionẽ faciatis. Hæc enim facientes non peccabitis aliqñ. Sic enim abundãter ministrabitur vobis introitus in æternũ regnum dñi & Saluatoris nñi Iesu Christi. Propter qđ vos incipiam sẽp cõmonere de his: & qdem scientes: & confirmatos vos in præsenti veritate. Iustũ autẽ arbitror quandiu sum in hoc tabernaculo suscitare vos in cõmonitione, certus ꝙ velox est depositio tabernaculi mei fm quod & dñs noster Iesus Christ' significauit mihi. Dabo autẽ operam & frequenter habere vos post obitum meum: vt horũ omnium memoriã faciatis. ℟. Cornelius cẽturio vir religiosus ac timẽs Deũ vidit manifeste angelũ dei dicẽtẽ sibi. Corneli, mitte & accerse Simonem qui cognominatur Petrus. Hic dicet tibi quid te oporteat facere. ℣. Cum orasset Cornelius nondum in Christo renatus: apparuit ei angelus, dicens: Corneli. Gloria. Hic dicet tibi. In iij. noc. aña. Factum est aũt vt quædã discipula noĩe Tabita, plena operibus bonis, & eleemosynis, infirmata moreretur: misẽrũt aũt discipuli ad Petrũ rogãtes, ne pigriteris venire vsque ad nos. Ps. Oẽs gen. 14. Añ. Adueniente Petro circũsteterunt illũ oẽs viduæ flentes: & ostendentes illi tunicas & vestes quas faciebat illis Dorcas. Ps. Exaudi de' depre. 18. Añ. Ponẽs Petrus genua sua orauit: & conuersus ad corp' dixit: Tabita, surge: at illa aperuit oculos, & viso Petro, resedit: dãsq; illi manũ, erexit eã, & sctis ac viduis assignauit viuam. Ps. Exaudi deus orationem. 19. ℣. Constitues.

Lectio quarta.

Ex Hierony. de illustribus viris, & Egesippo ac Lino.

Simon Petrus filius Ioãnis, prouinciæ Galilææ, de vico Bethsaida, frater Andreæ apostoli, & pñceps aplorũ, post episcopatũ Antiochensis ecclesię, & prædicationẽ dispersionis eorum q de circũcisione crediderant, in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bitynia: secundo Claudij anno

ad expugnandũ Simonẽ magũ Romã venit. Cumq; eius orationibus Simon simulans se velle volare præcipitatus expirasset: Nero q familiaris mago fuerat, de morte apl'i præceptum dedit. ℟. Dñe, si tu es, iube me venire ad te sup aquas:& extendens manũ, apprehendit eum. Et dixit Iesus: modicę fidei, quare dubitasti? ℣. Cũq; vidisset ventũ validũ veniẽtẽ, timuit: & cũ cępisset mergi, clamauit dicens: dñe, saluum me fac. Et dixit Iesus. L.v.

CVm autẽ ad preces fidelium vrbẽ egrederetur, occurrit ei dñs. Quẽ adorans, ait. Dñe, quo vadis? Cui dñs. Venio Romam iterũ crucifigi. Intelligens aũtẽ quod esset volũtas dñi, vt in ipso crucifigeretur. Romã reuertitur, &dum fratribus reditus sui causam narrat, superuenientes quatuor apparitores, statuerunt eũ corã Agrippa præfecto, vbi eius facies facta est sicut Sol. Cũ autẽ positus fuisset in cruce, inuersis pedibus ad petitionẽ suã, cœpit de cruce populũ consolari. Et viderũt qui lugebant angelos stãtes cũ coronis de floribus, & Petrũ erectum accipientẽ librum à Chro, & inde q loquebat legentem. ℟. Tu es pastor ouium: prĩceps apostolorũ: tibi tradidit de⁹ oĩa regña mũdi: Et ideo traditæ sũt tibi claues regni cęlorũ. ℣. Tibi enĩ à dño collocata est potestas ligãdi atq; soluẽdi. Et. L.vj. Videns autem ꝓ demonstrata esset gloria eius fidelib⁹, gratias egit deo: & commendãs ei gregem suũ oratione deuota, cũ oẽs respõdissent amen, migrauit ad Christũ. Mox autẽ apparuerunt ibi viri sctĩ, nimio splendore accincti, quos nemo vnq̃ viderat, q dixerunt ad populũ. Gaudete, quia intercessorẽ magnũ & continuum meruistis habere apud Christũ. Marcellus aũt & Apuleus frẽs, & discipuli ei⁹, sepelierunt eum in vaticano, vbi totius orbis veneratione celebratur. ℟. Surge Petre, & indue vestimenta tua: accipe fortitudinẽ ad saluãdas gentes. Quia ceciderunt catenę de manib⁹ tuis. ℣. Angelus domini astitit, & lumẽ refulsit in habitaculo carceris: percussoque latere Petri excitauit eum dicens: surge velociter. Quia. Gloria. Quia cecide. In iiij. noct. añ. Cornelius centurio, vir religiosus ac timens Deum vidit manifeste angelũ Dei dicẽtem sibi: Corneli: mitte, & accerse Simonẽ, qui cognominat Petrus: hic dicet tibi qd te oporteat facere. ps. Confitebimur. 23. Aña. Aperiens Petrus os suũ: dixit: in veritate comperi, qm̃ nõ est persona rum acceptor deus, sed in omni gente q timet Deum:& operatur iustitiã, acceptus est illi. ps. Dñs regna. exul. 30. Aña. Adhuc loquente Petro, cecidit spũs sanct⁹ super oẽs qui audiebant verbũ: & erat loquentes linguis & magnificantes Deũ: tunc Petr⁹ iussit

eos

eos baptizari in nomine dñi nostri Iesu Christi. Ps. Dñs regnauit. 30. ℣. Nimis honorati sũt.
Secundum Matthæum. Lectio vij.
cap. 16. IN illo tpe. Venit Iesus in partes Cęsareę Philippi: & interrogabat discipulos suos dicens. Quẽ dicũt hoĩes esse filiũ hoĩs? Et reliq. Homi. beati Hilarij epi.
Vnigenitũ Dei filiũ assumpsisse corp', & hominẽ factum esse: pfecta confessio est, qa sicut ęternitas naturæ nostrę corpus accepit, ita cognoscẽdum est, naturæ corporis nñi æternitatis assumere posse virtutẽ. Igitur qa summũ in fide ista bonum est, à discipulis requirit, quem se hoĩes esse dicerent: & adiecit filium nominis. Hęc enim confessionis tenenda est ratio, vt sicut Dei filiũ, ita & filiũ hoĩs meminerimus, qa alterum sine altero nihil spei tribuit ad salutem. Auditis itaq; quę diuersæ de eo erãt, hominũ opinionibus: quid de se ipsi sentiant quærit. ℟. Quẽ dicunt homines esse filiũ hoĩs? dixit Iesus discipulis suis: respondẽs Petrus dixit: tu es Christus filius Dei viui. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & sup hanc petrã ędificabo ecclesiam meam. ℣. Beat' es Simon bar iona, qa caro & sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus qui est in cœlis. Et ego dico tibi quia tu. Lectio viij.
TV es (inquit Petrus) Christus filius Dei viui. Sed Petrus conditiones propositionis expendit. Domin' enim dixerat. Quẽ me hoĩes dicunt esse filium hoĩs? Et certe filiũ hominis cõtemplatio corporis pręferebat, sed addendo, quem me dicunt, significauit pręter id qđ in se videbat esse aliud sentiẽdũ. Erat enim hoĩs fili'. Quod igit de se opinandi iudiciũ desiderabatur? Non illud arbitramur qđ de se ipse confessus est: sed occultum erat de quo quęrebatur in qđ se credentiũ fides deberet extendere. Et dignũ plane cõfessio Petri præmium consecuta est: qa Dei filium in hoĩe vidisset. ℟. Ego pro te rogaui Petre, Vt non deficiat fides tua: & tu aliqñ conuersus confirma frẽs tuos. ℣. Simõ ecce Sathan expetiuit vos vt cribraret sicut triticum: ego autem rogaui pro te. Vt non. Lectio ix.
BEatus hic est, qui vltra humanum oculos intẽdisse & vidisse laudatus est: non id quod erat ex carne & sanguine, contuens, sed Dei filiũ cœlestis pris reuelatione cõspiciẽs: dignusq; iudicatus, qui quod in Christo Dei esset, primus cognosceret. O in nuncupatione noui nominis fęlix ecclesiæ fundamentum, dignaq; ędificatione illi' petra, quæ infernas leges, & tartari portas, & oĩa mortis claustra dissolueret. O beatus cœli ianitor, cuius arbitrio claues æterni aditus traduntur, cuius terrestre iudicium præiudicata authoritas sit in cælo, vt quæ in terris aut liga-

ligata, aut soluta sunt, statuti eiusdē conditionē obtineant & in cœlo. ℞. Quodcunq; ligaueris super terram erit ligatum & in cœlis Et quodcunq; solueris super terram erit solutum & in cœlis. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petrā ædificabo ecclesiam meam. Et quodcunq;. Gloria. In cœlis. ℣. Tu es Petrus. In laudibus. aña.

Petrus & Ioannes ascendebāt in templum, ad horam orationis nonam. Aña. Argentum & aurum nō est mihi: quod autē habeo hoc tibi do. Aña. Dixit angelus ad Petrū: circunda tibi vestimentum tuum, & sequere me. Aña. Petre, amas me? pasce oues meas: tu scis dñe quia amo te. Aña. Tu es Petrus, & super hanc petram ędificabo ecclesiam meam. Cap. Petrus quidē. Hym. Oliuę binę Sit trinitati. ℣. Annunciauerunt opera Dei. Ad bñs. aña Quodcunq; ligaueris super terram, erit ligatū, & in cœlis: & quodcunq; solueris super terram erit solutū & in cęlis, dixit dñs Simoni Petro. Oro.

Deus qui hodiernā diē apostolorū tuorū Petri & Pauli martyrio consecrasti, da ecclesiæ tuæ eorum ī oībus sequi præceptū per quos religionis sumpsit exordium. Per. Ad iij. cap. Petrus quidem. Ad sextam cap.

Act. 12. Angelus domini astitit: & lumen refulsit in habitaculo carceris, percussoque latere Petri, excitauit eum dicens: surge velociter: quia ceciderunt catenę de manibus tuis. Ad ix. cap.

Nunc scio verè quia misit dominus angelū suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis iudęorum. Ad vespe. sup psal. aña. Act. 12. Petrus & Ioannes. ps. Dixit dñs. & cæteri p apl'is cap. Iā nō estis. Hym. vt ī primis vesp. ℣. In oēm ter. Ad mag. añ. Gloriosi principes terræ, quō in vita sua dilexerunt se: ita & in morte non sunt separati. Oro. Deus qui hodier.

¶ In commemoratione sancti Pauli ad matutinum inuitato. Die. 30.

Laudemus Deum nostrū, in solennitate apostoli Pauli. Hym.

Doctor egregie Paule mores instrue, & mēte polum nos transferre satage: donec perfectū largiatur plenius, euacuato: quod ex parte gerimus. Sit trinitati sempi. In j. noc. aña.

Qui operatus est Petro in apostolatū, operatus est & mihi inter gentes, & cognouerūt gratiā quæ data est mihi à Chro dño. ps Cœli enar. s. ℣. Qui me segregauit ex vtero mris meæ: & vocauit me per gratiā suā. Aña. Scio cui credidi, & cert⁹ sum: qa potens est depositū meū seruare in illū diē iustus iudex. ps Benedicā. 10. ℣. De reliquo reposita est mihi corona iustitiæ. Aña. Mihi viuere Christ⁹ est, & mori lucrū: gloriari me oportet ī cru-

ce dñi mei Iesu Christi. Ps. Eructauit. 14. ℣. Per quē mihi mundus crucifixus est: & ego mundo. ℣. In omnem terram. Lectio j.

Act. 20. PAulus autē à Mileto mittens Ephesum, vocauit maiores natu ecclesiæ. Qui cū venissent ad eum: & simul essent: dixit eis. Vos scitis à prima die qua ingressus sum in Asiam qualiter vobiscum per omne tēpus fuerim seruiens domino cū omni humilitate, & lachrymis, & tentationib⁹ quæ mihi acciderunt ex insidijs iudęorū: quomodo nihil subtraxerim vobis vtiliū, quo min⁹ annunciarē vobis, & docerem vos publice, & per domos, testificans iudęis atq; gētilib⁹ in Deū pęnitentiam, & fidē in dñm nostrum Iesum Christū. Et nūc ecce alligatus spiritu, vado in Ierusalem, quę ī ea ventura sunt mihi ignorans, nisi ꝙ spūs sanctus per oēs ciuitates mihi protestat̄, dicens, qm̄ vincula & tribulationes Ierosolymis me manent. ℟. Qui operat⁹ est Petro in apostolatū, operat⁹ est & mihi inter gentes: & cognouerunt gratiā Dei. Quæ data est mihi. ℣. Gratia Dei in me vacua nō fuit: & grã ei⁹ semper in me manet. Quæ. Lcō ij.

SEd nihil horum vereor, nec facio animam meā preciosiorem q̄ me: dūmodo consūmem cursum meum, & ministerium verbi quod accepi à dño Iesu testificari euangelium gratiæ Dei. Et nūc ecce ego scio qa amplius non videbitis faciem meam: vos oēs per quos transiui prædicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die: qa mundus sum de sanguine oīum. Non enim subterfugi quo minus annunciarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, & vniuerso regi in quo vos spiritus sanctus posuit episcopos regere ecclesiam Dei, quā acquisiuit sanguine suo. ℟. Scio cui credidi, & certus sum, quia potens est depositū meum seruare. In illum diem. ℣. Reposita est mihi corona iustitiæ quam reddet mihi dñs. In illum diem. Lectio iij.

EGo scio qm̄ intrabunt post discessionē meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobisipsis exurgēt viri loquētes peruersa, vt abducant discipulos post se. Propter quod vigilate: memoria retinentes, qm̄ per triennium nocte & die non cessaui cum lachrymis monens vnūquenq; vestrū. Et nunc commendo vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, q̄ potēs est ædificare & dare hæreditatē in sanctificatis oībus. Et cum hoc dixisset: positis genibus suis orauit cum oībus illis. Magnus autē fletus factus est oium: & procumbentes super collū Pauli osculabant̄ eum dolentes maxime in verbo quod dixerat, qm̄ amplius faciē eius nō essent visuri. ℟. Bonū certamen certaui, cursum consummaui: fidē seruaui: Ideoque reposita est,

mihi Corona iustitiæ. ℟. Gratia Dei sum id qđ sum, & grā eius in me vacua non fuit. Ideoque. Gloria. Corona iusti. In iij. noct. aña. Bonū certamen certaui, cursum consummaui, fidem seruaui. ps. Oēs gen. 14. ℣. De reliquo reposita est mihi corona iustitiæ. Añ. Tu es vas electionis sancte Paule apostole. pdicator veritatis in vniuerso mūdo. ps. Exaudi deus deprecationē. 18. ℣. Per quē oēs cognouerunt gratiā dei. Añ. Magnus sanct⁹ Paulus, vas electionis: verè digne est glorificandus: qui & meruit thronum duodecimū possidere. ps. Exaudi deus orationē. 19. ℣. In regeneratione cū sederit filius hoīs in sede maiestatis suæ. ℣. Constitues eos principes. Lectio iiij. Chrysost. de laud. Pauli hom. 8.

SÆpe fulgido cæli globo delectatus oculus ad spectaculum oppositi e regione luminis sese violenter intendit. Et licet sentiat aciem suā imparē radiorum esse certamini, desiderio tñ illi⁹ pulcherrimi luminis intuendi libenter inaccessibili radiantis orbis reluctat coruſco. Tale igit quippiā ego ipse perpetior: qui cum videam propriç mentis oculos, ex radijs apostolici splēdoris hæbetari: cupio tñ Pauli animā, miro fulgore virtutum rutilantem: velut eminus intueri & contra importabiles solis micatus contētiosa subire certamina. Sol enim quidā est hominibus Paulus, q totū prorsus orbē fulgētib⁹ linguæ suæ radijs illuminauit: quiq; vniuersas circūeundo gentes, cursum omnino solis imitatus est: ac mundi regiones, oēs quasi libero à corpore aīo peruolauit: & hoc cum ei amara vndique vulnera crebrius obuiabāt. ℟. Reposita est mihi corona iustitiæ: quam reddet mihi dñs, In illū diē iust⁹ iudex. ℣. Scio cui credidi, & certus sum: quia potens est depositū meum seruare. In illum diem. Lect. v.

SIcut enim in quodam freto, ita Paulus medijs in fluctib⁹ æstuabat: ac mille discriminum vrgebat procellis. Inter ipsa qppe euangelij principia, prædicationis nouitas, vehementes ei tentationū turbines suscitauit. Iudæorū nāq; tūc populi mouebant, quos ad hoc mosayca videbant pcepta cōpellere. Pharisęorū quoq; latrabant gressus, cum dudum à se crucifixi prædicari deitatē dolerēt. Indignabatur etiam cōspiratio sacerdotū, cū audirent crucē quasi sceptrū quoddā regale celebrari. In huiusmodi bello iudæi sociabant, & gentes, quç aris diuū ac tēplis puluinarium cinerib⁹ assuetç pene iā euelli sibi nescij amplectebant errorē. ℟. Gratia Dei sum id quod sum. Et grā eius in me vacua non fuit, sed semp in me manet. ℣. Qui operatus est Petro in apostolatum, operatus est & mihi inter gentes. Lectio vj.

Iudi-

IVdices in prędicatione euangelii sequientes suæ astabant catetuę. Reges iugiter idipsum bellum gerebant. Auditā crucē cūncti abominabant exercitus, quā sapiētes recipere nesciebāt, qui isti signum vtiq; damnati: Sed Paulo totius hoc mundi bellū: omni erat pace iucundius. Delectabat enim quicunq; illū propter euāgeliū vulnerabat. Hinc est q ille Gręciā, atq; Barbariē, cū illatis sibi vulneribus alacer circuibat: nō minus plagis suis gaudēs: q regijs triūphis, haud aliter delectat⁹ naufragijs, q cęteri acquisitis solēt gaudere thesauris. Liuoribus: quos ei verbera sæpius inferebant: quasi quibusdā gloriabat coronis. Tribulationibus vt delicijs vtebatur. Squallore carceris vt paradisi amænitate gaudebat. ℟ Mihi viuere Christus est, & mori lucrū. Gloriari me oportet. In cruce dñi nři Iesu Christi. ℣ Per quē mihi mūd⁹ crucifixus, est, & ego mūdo. Gloriari. Gloria. In cruce dñi. In iij. noc. aña. Ter virgis cæsus sum, semel lapidat⁹ sum, ter naufragiū pertuli pro Christo dño. ps. Confitebimur. 25. ℣ Nocte ac die in profundo maris fui. Añ Reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi dñs in illum diem iustus iudex. ps Dñs regnauit exult. 30. ℣ Coöperāte grā spūs sancti. Aña. Ne magnitudo reuelationū extollat me, datus est mihi stimulus carnis angelus sathanæ, qui me colaphizet: propter quod ter dñm rogaui vt auferretur à me: & dixit mihi: sufficit tibi Paule: grā mea. ps. Dñs regnauit irascantur. 30. ℣. Nam virtus in infirmitate pficitur. ℣. Nimis. Idē Chrysost. in pñti dio Leç. vij.

NEmo etiā ita dilexit inimicos; nemo insidiatoribus suis ita beneficus fuit, null⁹ pro afflictoribus suis tanta perpessus est. Nō enim illa quę patiebatur, sed naturæ copulam cogitabat: quantoq; amplius efferebantur inimici, tanto magis eorū miserabat in saniam. Audi igitur quā compatienter, quamq; māsuetē nobis pro illis loquat, qui eum quinquies verberauerāt, qui catenis ornauerant, q ipsum eius sitiebāt cruorē, quiq; illū quotidie discerpere cupiebant. Testimoniū (inquit) illis ego perhibeo, q æmulationē Dei habent, sed nō fm scientiā. ℟ Damasci prępositus gentis arethæ regis voluit me cōprehendere, à fratribus per murū Submissus sum in sporta, & sic euasi manus eius in nomine dñi. ℣ Deus & pater dñi nostri Iesu Christi, scit quia non mentior. Submi. Lect. viij.

QVia enim cognouerat dominicam iam in illos prolatam sententiā, quod vnū & solum in sua erat potestate prestabat. Sępe lachrymabatur, vehemēter pro illis dolebat, volentes eis insultare prohibebat, atq;

atq; in quantum poterat, laborabat, vmbra eis aliquã excusationis obtendere: & q̃a propter contumaciã eorum atq; duritiã persuadere illis fidem sermone nõ poterat, ad orõnes conuertebat̃ assiduas. Fratres (inq̃t) voluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad Deũ fit pro illis in saluté. ℞. Tu es vas electionis sancte Paule apostole, prædicator veritatis in vniuerso mundo. Per quẽ omnes gentes cognouerunt gratiã Dei. ℣. Intercede pro nobis ad Deũ qui te elegit. Per. Lcõ. ix.

Hie. 1. QVia igit̃ & initiũ & finis, & bona omnino vniuersa dilectio est: vel in ipsa, Paulũ studeamus imitari. Etenĩ hic illius ope talis effectus est. Non enim mihi proponas mortuos quos sæpe suscitauit, neque leprosos quos eadẽ virtute mundauit. Nihil horum à te requirit de⁹. Posside charitatem Pauli: & perfectã adipisceris coronã. ℞. Sancte Paule apostole prædicator veritatis, & doctor gentium. Intercede pro nobis ad Deum. Qui te elegit. ℣. Vt digni efficiamur grã Dei. Intercede pro. Gloria. Qui te elegit. In lau. añ.

EGo plantaui, apollo rigauit, deus autẽ incrementũ dedit hal'ah. ℣. Vnusquisq; propriam mercedem accipiet sm̃ ꝓpriũ laborẽ. Aña. Libenter gloriabor ĩ infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus Chri. ℣. Quando enim infirmor, tunc fortior sum & potẽs. Añ. Gratia Dei ĩn me vacua non fuit: sed gratia ei⁹ semper in me manet. ℣. Gratia Dei sum id qđ sum. Aña. Damasci, præpositus gẽtis arethæ regis, voluit me comprehendere: à fratribus per murũ submissus sum, in sporta: & sic euasi manus eius in noĩe dñi. ℣. Deus & pater dñi nostri Iesu Christi scit quia non mentior. Aña. Sancte Paule apostolæ prædicator veritatis & doctor gentium: intercede ꝓ nobis, ad Deum qui te elegit. ℣. Vt digni efficiamur gratia Dei. Cap.

MAgnificabitur Christus in corpore meo siue per vitã, siue per mortẽ: mihi enim viuere, Christ⁹ est & mori lucrũ. Hym. Aeterna Christi munera: apostolorũ. Ad bñs. aña. Ego enim iam delibor, & tempus meę resolutionis instat: bonũ certamẽ certaui: cursum consummaui: fidẽ seruaui, superest mihi corona iustitię, quã reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. Oratio. Phi. 1

DEus q̃ vniuersum mũdum beati Pauli apl̃i prędicatione docuisti: da nobis q̃s: vt cuius natalitia colimus, eius apud te patrocinia sentiamus. Per dñm. Memoria de sancto Petro aña. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis domine quia amo te. ℣. Tu es Petrus. Oratio.

DEus qui beato Petro apostolo tuo collatis claui⁹ regni cœlestis ligandi atq; soluẽdi põtificiũ tradidisti: ꝯcede, vt intercessio-

ceſſionis eius auxilio, a pctõrum nſorũ nexibus liberemur. Qui.
Ad ho añæ ſau.ſine ℣.ad iij.cap.
Magnificabitur. Ad ſextã cap.
1.Timo.4 Scio cui credidi, & cert⁹ ſum, quia potens eſt depoſitũ meũ ſeruare in illũ piem. Ad ix.cap.
2.Timo.4 Bonũ certamen certaui, curſum conſummaui, fidẽ ſeruaui, in reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitiæ: quam reddet mihi dñs in illa die iuſt⁹ iudex.
Ad veſ.ſup pſal'ai.Ego plãtaui. ſine ℣.cap. Iam nõ eſtis. Hym. Aurea luce. ℣.In oẽm terram.
Ad mag.aña.Iſti sũt duæ oliuæ. & duo candelabra lucentia ante dñm: habent poteſtatẽ claudere cœlum nubibus, & apetire portas eius: quia linguæ eorum claues cœli factæ ſunt, halah. Oro. De⁹ q̃ hodiernã. In oct.ſctĩ Io.
Beatus Auguſtinus in ſermone. Natalẽ ſancti Ioannis. Lcõ iiij.

Solius Dñi & Beati Ioannis dies natiuitatis in vniuerſo mũdo celebratur & colitur. Illũ enim ſterilis peperit, iſtum virgo concepit. In Eliſabeth ſterilitas vincitur: in Maria conceptionis conſuetudo mutatur. Eliſabeth virum cognoſcendo filium genuit: Maria angelo credidit, & concepit. Concepit Eliſabeth hominem ſed ſolum. Maria autem & hominem & Deũ. Lcõ.v.

Magnus Ioannes, cuius magnitudini etiã ſaluator teſtimoniũ perhibuit dicens. Non ſurrexit inter natos mulierũ maior Ioãne Baptiſta. Præcellit cunctis: eminet vniuerſis. Antecedit prophetas: ſupergreditur patriarchas, & quiſquis de muliere natus eſt, inferior eſt Ioanne. Dicit fortaſſe aliquis. Si inter natos mulierum maior eſt Ioannes, maior eſt ſaluatore. Abſit: Ioannes enim ex muliere: Chriſtus autẽ de virgine nat⁹ eſt. Lcõ vi.

Ioãnes præmiſſus eſt ante Deũ. Quid ergo dixit de Chro? Nos omnes ait de plenitudine eius accepim⁹. Quid eſt nos omnes? Prophetæ, Patriarchæ, Apoſtoli, & quotquot ſancti, & ante incarnationẽ pmiſſi. Si ergo nos oẽs de plenitudine eius accepimus, nos vaſa ſumus, ille fons eſt. Si ergo intelleximus myſteriũ, Ioannes homo eſt, Chriſtus Deus eſt. Humilietur homo, vt exaltetur Deus: ſecundũ illud quod Ioannes dixit. Illum oportet creſcere: me autem minui. Lectio vij.

Vt humilietur homo: eo tẽpore natus eſt Ioãnes quo incipiunt dies decreſcere: vt exaltetur deus: eo tpe natus eſt Chriſtus, quo incipiunt creſcere dies. Magnũ ſacramẽtũ fratres. Ideo celebramus natalẽ Ioannis ſicut & Chriſti, quia ipſius natiuitas plena eſt myſterio humilitatis nſæ, ſicut natiuitas Chri plena eſt myſterio altitudinis noſtræ. Ergo in hoĩe minuamur: & in deo creſcam⁹. In nobis humiliemur, in Deo exaltemur. L.viij.

Humiliet humana pſumptio; vt

vt crescat diuina miseratio. Nã huius rei sacramentum in passionibus eorum impletum est. Vt minuatur homo caput Ioannis abscinditur: vt exaltetur De⁹ Christus in ligno suspenditur. Quare autem dñs Ioannem esse lucernam dixerit: breuiter intimabo. Præmissus est enim Ioãnes velut vox ante verbum, lucerna ante solem: pręco ante iudicem, seruus ante dominum, amicus ante spõsum. Lectio ix.

Qm̃ vero vniuersum mundum tenebræ oppresserant, & Solem iustitiæ aspicere non valebant: beatus Ioannes quasi lucerna præmittitur, vt oculi, qui lippitudine oppressi magnum lumen videre non poterant, ad lumen lucernæ primum quasi tenuem splendorem vendere consueścerent, vt paulatim nubilo remoto ab illo cœlesti lumine lætificari possent. Nisi enim dñs beatum Ioannem prius velut lucernam præmitteret: claritatem eius totus mundus sustinere nõ posset.

In laud. post primã orationẽ fiat memoria de apostolis per añam. Petrus apostol⁹, & Paul⁹ doctor gentium: ipsi nos docuerũt legẽ tuam dñe. ℣. Annunciauerunt opera Dei. In vesp. Ad mag. aña. Et factum est in die octauo venerunt pater, & mater, & cognati eius ad circuncisionẽ pueri: & vocabant eum nomine patris sui Zachariam, & dixit mater eius, nequaquam, sed vocabit̃ Ioãnes.

Post orationẽ de sancto Ioannẽ fiat memoria de apostolis añ. Gloriosi. ℣. In omnem terram. Oro. Deus, qui hodiernã diem.

¶ In visitatione beatæ Mariæ virginis. Ad vesperas. Capitulũ. die 2. Iulij.

Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea & veni: iã enim hyems transijt: imber abijt, & recessit: flores apparuerunt in terra nostra. Oro. Cãt. 2.

Omnipotens, & misericors de⁹: maiestatẽ tuam suppliciter exoramus: vt sicut vnigenitũ tuũ p visitationẽ & salutationẽ genitricis eius puero clauso in vtero reuelasti, ita meritis eiusdẽ genitricis & pcib⁹, ipsum nos facias reuelata facie perpetuo contemplari. Qui te. Lcõ j.

Ego flos campi, & lilium conualliũ. Sicut liliũ inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut mal⁹ inter ligna syluarũ, sic dilect⁹ meus inter filios. Sub vmbra illius, quẽ desiderauerã, sedi: & fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellã vinariã, ordinauit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Leua ei⁹ sub capite meo, & dextera illius amplexabit̃ me. Adiuro vos filiæ Ierusalem per capreas, ceruosq; cãporum. ne suscitetis, neque euigilare faciatis dilectã, donec ipsa velit. Lcõ ij. Cãt. 2.

Vox dilecti mei. Ecce ille venit saliẽs in mõtib⁹, trãsiliẽs colles.

Simi-

Similis est dilect⁹ meus capreæ, hinnuloq; ceruorũ. En ipse stat post parietẽ nostrum, respiciens per fenestras, prospiciẽs per cancellos. En dilect⁹ meus loquitur mihi. Surge, propera amica mea columba mea, formosa mea, & veni. Iã enim hyems transijt, imber abijt, & recessit. Flores apparuerunt in terra nostra. Tempus putationis aduenit. Vox turturis audita est in terra nr̃a. Ficus ꝓtulit grossos suos: vineę florẽtes dederunt odorẽ suũ. Lcõ iij. Surge, propera amica mea, speciosa mea, & veni columba mea in foraminibus petrę, in cauerna macerię. Ostẽde mihi faciẽ tuã. Sonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Capite nobis vulpes paruulas, quæ demoliuntur vineas: nam vinea nostra floruit. Dilect⁹ meus mihi, & ego illi, q̃ pascitur inter lilia, donec aspiret dies, & inclinentur vmbræ. Reuertere: similis esto dilecte mi, capreę, hinnuloque ceruorũ super montes Bethel. Lcõ iiij.

Ex homilia quarta beati Bernardi super. Missus est.

A It angelus ad Mariã. Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua. Quid fuit necesse etiam huius sterilis virgini nunciare ꝯceptũ? Nunquid forte dubiã adhuc & incredulã oraculo, recentiori voluit confirmare miraculo? Absit. Legimus & Zachariæ incredulitatẽ ab hoc ipso angelo fuisse castigatã. Mariã autẽ in aliquo reprehensam non legimus: quin potius fidẽ ipsius Elisabeth prophetante laudatã agnouimus: Beata es inquit, q̃ credidisti, q̃m ꝑficientur in te, q̃ dicta sunt tibi à dño. Sed ideo sterilis cognatæ conceptus virgini nunciatur, vt dũ miraculum miraculo addit', gaudiũ gaudio cumulet'. L. v. Porro necesse erat non modico lętitiæ, & amoris pręueniente inflãmari incẽdio: quę filiũ paternę dilectionis cum gaudio spũs scĩ mox fuerat ꝯceptura. Neque enim nisi in deuotissimo corde atq; hilarissimo tanta se poterat capere dulcedinis & alacritatis affluentia. Vel ideo Elisabeth cõcept⁹ nũciat' Mariæ, q̃a profecto decebat vt verbum mox diuulgandũ vbique prius sciret virgo per angelum, q̃ audiret ab hoĩe: ne mater videlicet Dei à cõsilijs filij videretur amora, si eorum quę in terris tam prope generentur remansisset ignara. Lcõ vj. Vel ideo potius conceptus Elisabeth Mariæ nunciatus est, vt dũ nunc saluatoris nũc præcursoris edocetur aduentũ, rerũ temp⁹ & ordinem tenẽs, ipsa melius post modũ scriptorib⁹ ac prædicatoribus euangelij referet veritatẽ: quæ & plene de oĩbus à principio cœlitus fuerit instructa mysterijs. Vel ideo adhuc nunciat' Marię cõceptus Elisabeth, vt audiens cognatã vetulã & grauidã

cogitet iuuencula de obsequio: sicq; illa ꝓp erante ad visitandũ paruulo ꝓphetę loc⁹. & occasiõ det, quo min⁹ adhuc dño sui officij valeat exhibere primitias.

Secundum Lucam. Lectio vij.

cap. 2. In illo tempore. Exurgens Maria abijt in montana cũ festinatione: & intrauit in domum Zacharię & salutauit Elisabeth.

Et rel. Hom. beati Ambrosij epi.

Mortale est oĩbus vt q̃ fidẽ exigunt, fidem astruant. Et ideo cũ angelus abscondita nunciaret: vt fides astrueretur, exemplo senioris fœminæ & sterilis conceptum Marię nunciauit: vt possibile Deo esse quod ei placuerit assereret. Vbi audiuit hoc Maria, non quasi incredula de oraculo, nec quasi incerta de nuncio, nec quasi dubitans de exemplo, sed quasi læta pro voto, religiosa pro officio, festina pro gaudio, in montana perrexit. Quo enim iam Deo plena, nisi ad superiora cum festinatione cõscenderet? Nescit tarda molimina spũs sctĩ gratia. Lect. viij.

Discite vos sctẽ mulieres sedulitatẽ, quã prægnãtibus debeatis exhibere cognatis. Mariam quæ ante sola in intimis penetralib⁹ versabat, non à publico virginitatis pudor, non à studio asperitas mõtiũ, nõ ab officio prolixitas itineris retardauit. In montana virgo cum festinatione, virgo officij memor, iniuriæ immemor, affectu vrgẽte nõ sexu, relicta perrexit domo. Lect. ix.

Discite virgines non circuncursare p alienas ædes, nõ demorari in plateis, nõ aliquos ĩ publico miscere sermones. Maria in domo sera: festina in publico, mansit apud cognatã suã tribus mẽsibus. Etenim q̃ propter officiũ venerat, inhærebat officio. Mansit tribus mensibus, non ꝙ domus eã delectaret aliena: sed quia frequẽtius videri in publico displicebat. Didicistis virgines pudorem Mariæ: discite humilitatẽ. Ad iij. cap. Surge. ℟. Sancta Dei genitrix. Ad vj. cap.

Cãt. 2. Ecce dilectus meus veniet saliens in mõtibus, transiliens colles: similis caprę, hinnuloq; ceruorũ. ℟. Post par. Ad ix cap.

Cãt. 2. Ostende mihi faciem tuam: sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora. ℟. Speciosa.

Cętera oĩa fiãt sicut in natiuitate ipsius, mutato noĩe natiuitatis in visitatiõe: & fiant octauę simplices, sicut in eadem natiuitate: & fiat de ipsis octauis quotidie officium nisi in die dñica, & in die octaua apostolorum.

¶ Prima die infra octa. visitationis btẽ Mariæ, si dñica nõ fuerit

Origenes super Lucam. Lect. iij.

Et factum est inquit, vt audiuit salutationem Mariæ Elisabet, exultauit infans in vtero eius. Non anteq̃ Maria salutaret Elisabet, sed statim vt locuta est verbum, quod Dei filius in

in ventre existens matri suggesserat: infans Ioannes exultauit, & tunc primum præcursorem suum Iesus prophetam fecit. Oportebat quoq; Mariam cum Dei prole dignissima post alloquiũ Dei ad montana cõscendere, & in sublimiorib⁹ cõmorari. Debuerat etiam, cum esset solicita non pigra, properare solicitudine: & spũ sctõ plena ad subliniora pduci: & virtute dei protegi, à qua fuerat obumbrata.

Eodem die memoria Sanctorũ Processi, & Martiniani Oratio.

Deus, qui nos sctõrũ martyrũ tuorum Processi, & Martiniani confessionibus gloriosis circundas, & protegis: da nobis, & eorum imitatione pficere, & intercessione gaudere. Per do.

¶ Secũda die. Maximi⁹ epi ĩ ser. de sctõ Ioãne Baptista. Lc. iiij.

Quid est hoc miraculi fratres? Quę tantorum nouitas gaudiorum: vt Elisabeth illa vetus mulier, & noua mater venienti ad se beatæ Marię testaretur infantem in vtero se habere, qui necdũ sentiẽs semetipsum, dñicũ iam sentiret aduentum? Nullus ignorat carissimi paruulũ omnẽ ab vtero matris no prodeuntem: inter ipsa lucis exordia mœstis concrepare vagitibus. Solus Baptista dñi vltra legẽ nascentium natiuitatẽ suã lætitia, & exultatione præuenit: ipsumque mundi Saluatorẽ, qã nec dum sermone poterat, prophetico gaudio reuelauit.

¶ Die tertia infra octauas. L. iij. Hiero. in serm. de assumptione.

Repleta est autẽ spiritu sctõ Elisabeth, & exclamauit, & dixit Bñdicta tu in mulierib⁹ id est plus benedicta q̃ oẽs mulieres, qa quicqd maledictionis per Euam infusum est: totũ Mariæ bñdictio abstulit: insuper & gratiam refudit. Eua igit obfuit, Maria profuit. Eua luxit, Maria illuxit. Cedat improperiũ Euæ, quia loti sumus vniuersi p partũ virginis Mariæ. Bernardus. Nec qa tu benedicta, ideo benedictus est fructus vẽtris tui: sed ideo tu benedicta, qm ille te præuenit in benedictionibus dulcedinis. In octa. aplorũ etiam si in dñica euenerit offm de ipsis agendum est, pter propriam hom. & quia oẽs alios dies infra oct. ĩpeditos habet ad primas vesp. ps. & añæ. super psal. de octa. visitatio. Capi Iã non estis. Hymn. Aurea luce. ℣. In oẽm terram. Ad mag. añ. Gloriosi. Oratio. Die 6.

Deus cui⁹ dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit, & coapostolum eius Paulũ tertio naufragãtem de pfundo pelagi liberauit: exaudi nos propitius & cõcede, vt amborũ meritis æternitatis gloriã consequamur. Qui vi. Memo. de octa. visitatio. Ad matu. inuit. Gaudete. Hymnus. Aurea. Ianitor. Sit. Aña.

Aña. ps. ℣. ℟. ia de cõi apl'orum & legantur sequentes lectiones: Sermo sc̃ti Maximi epi. Lect. iiij.

Cum oẽs sancti apostoli parem gratiã apud dñm sanctitatis obtineant, nescio quo tñ pacto Petrus & Paulus videntur prę cæteris peculiari quadam in saluatore fidei virtute ꝓcellere. Quod quidem ex ipsius dñi iudicio possumus opprobare. Nam Petro sicut bono dispensatori clauem regni cælestis dedit, Paulo tanq̃ idoneo doctori magisteriũ ecclesiasticę institutionis iniũxit, scilicet, vt quos iste erudierit ad salutẽ, ille suscipiat ad quietem: Et quorum corda Paulus patefecerit doctrina verborum, eorum animabus Petrus aperiat regna cælorum. Lect. v.

Ambo igit' claues à dño acceperunt: iste sciẽtię, ille potentiæ. Diuitias immortalitatis ille dispẽsat, sciẽtię thesauros iste largitur. Sunt enim & scientiæ thesauri, sicut scriptum est. In quo sunt oẽs thesauri sapiẽtię & sciẽtię abscõditi. Ergo beat' Petrus & Paulus eminent inter vniuersos apostolos: peculiari quadam prærogatiua præcellunt. Verũ inter ipsos quis cui præponatur incertum est. Puto enim illos æquales esse meritis, qui æquales sunt ĩ passione: Et simili eos fide, deuotioneq; vixisse, quos simul videm' ad martyrij gloriam peruenisse. Lectio vj.

Non enim sine causa factũ putemus: q vna die vno in loco vni' tyrãni tolerauere sententiã. Igit' fratres carissimi beatissimi apostoli, Petrus videlicet & Paulus, quorũ hodie solénia celebram' vna die passi sunt: vt ad christũ pariter puenirent. Vno ĩ loco, ne alteri Roma deesset. Sub vno ꝑsecutore, vt ęqualis crudelitas vtrunq; constringeret. Dies ergo pro merito, locus pro gloria, persecutor decretus est pro virtute.

Secundum Matthæum. Lect. vij.

In illo tpe. Iussit Iesus discipulos suos ascendere in nauiculã, & præcedere eum trans fretum donec dimitteret turbas. c. 14

Et rel. Hom. beati Augustini. epi.

Cum sc̃tũ euangeliũ legeretur, audiuimus nauiculã periclitantẽ, Christum periclitantibus subuenientẽ, Petrũ venienti Christo occurentem. In quibus omnib' miraculum spectauimus: mysteriũ requiramus. Quando enim possumus de diuinis operibus quæ legunt intellectum alicuius mysticę significationis exculpere, quasi de obstrusis fauorũ cellis mella producim': vel Christi discipulos imitantes, spicas manibus cõfricamus, vt ad latentia grana perueniamus. Lectio viij.

Ascendit ergo dñs noster Iesus Christus in montẽ solus orare. Mons altitudo est. Quid enim in hoc mũdo altius cęlo? Quis vero in celũ ascendit noui, optime fides versta. Cur autem solus ascendit? Quia nemo ascẽdit in cęlũ,

cælum, nisi qui descēdit de cælo filius hominis, qui est in cælo. Quāuis enim in fine cū venerit, & nos oēs mēbra sua collegerit, ac leuauerit in cęlū: etiā tunc solus ascendet, qa caput cū corpore suo vnus est Christus. Lect. ix.
Tunc ipse ascēdit solꝰ orare, qa ascēdit ad patrem ꝓ nobis interpellare. Veruntamē (carissimi) dū ille orat in excelso, nauicula turbat̃ fluctibus in profundo: Quia insurgunt fluctus, pōt illa nauicula turbari, sed qa christꝰ orat nō potest mergi. Nauiculā istā fratres, ecclesiam cogitate: turbulentum mare hoc sęculū. Quādo aliquis impiæ voluntatis, maximę potestatis persecutione inducit ecclesiæ super nauiculā Christi, grandis vnda cōsurgit. Sed in his tentationibus erigitur antenna, vt suspensa arbori crucem figuret. Hanc christianus aspiciat, & non deficiat.
In laud. an. ca. de cōi aplo. Hy. ℣. Oliuæ. Sit. ℟. Annūciauerunt. Ad bñs añ. Petrꝰ apostolꝰ. Oro. Deus cuius dextera beatum.
Ad hor. dici de cōi apostolorum Ad vespe. sup psal. aña. Hoc est. ps. de apostolis. Cap. hym. vt in pmis vesper. Ad magnifi. aña. Isti sūt duæ oliuæ, & duo cādelabra lucētia ante dñm, habent potestatē claudere cælū nubibus, & aperire portas eius, quia linguę eorū claues cæli factæ sunt, halah. Oro. Deus cuius dexte.
dic. 4 ¶ Infra octa. visitatio. b. Mariæ.

Ambrosi. super Lucam. Lect. i.
ET factum est (inquit) vt audiuit salutationem Mariæ Elisabeth exultauit infans in vtero eius. Vide distinctionē, singulorumq; verborū proprietatem, vocē prior Elisabeth audiuit, sed Ioannes prior gratiā sensit. Illa naturæ ordine audiuit, iste exultauit ratione mysterij. Illa Mariæ, iste dñi sensit aduentum. Fæmina mulieris, & pignus pignoris. Iste gratiā loquunt̃, illi intus operantur pietatisq; mysterium maternis adoriuntur profectibus: dupliciq; miraculo prophetāt matres spiritu paruulorum.
¶ Dic vltima infra octauam.
Ex Ambro. super Lucā. Lect. iij.
EXultauit (inqt) infans ī vtero meo. Exultauit infans: repleta mr̄ est. Non prius mater repleta, quā filius: sed cum filius esset repletus spiritu sancto, repleuit & matrē. Exultauit Ioannes, exultauit & Mariæ spiritus. Exultāte Ioanne, repletur Elisabeth: Mariam tñ non repleri spiritu, sed spiritū eius exultare cognouimus. Incomprehensibilis enim incomprehēsibiliter operabatur in matre, & illa post cōceptū repletur: ista ante conceptū.
¶ Dñica infra octa. siue etiam in octa. si tali die euenerit, non de ipsa octa. sed de dñica totum officium agēdū est cum sola memo. de visitatio. & hoc in omnibus octauis simplicibus obseruetur.
¶ In oct. si dominica non fuerit

Ex Ambrosio sup Lucam. L.iiij.

Benedicta tu inter mulieres & benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me? Nouit sermonẽ suum spũs sanctus nec vnq̃ obliuiscit: & ꝓphetia non solum rerum cõpletur miraculis, sed etiã proprietate verborum. Quis est iste fructus ventris, nisi ille de quo dictum est. Ecce hæreditas dñi filij merces fructus ventris? Hoc est, hæreditas dñi filij sunt, q̃ merces sunt fructus illius, qui de Mariæ ventre processit. Ipse fructus ventris est, flos radicis, de quo bene prophetauit Isaias dicens. Exiet virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. Lectio v.

Radix enim est familia iudæorũ, virga Maria, flos Mariæ Christus, qui veluti bonę arboris fructus ꝓ nostræ virtutis processu nũc floret, nunc fructificat in nobis, nũc rediuiua corporis resurrectione reparatur. Et vnde hoc mihi vt veniat mr̃ dñi mei ad me? Nõ quasi ignorãs dicit. Scit enim esse spũs sancti gratiam & operationẽ, vt mater ꝓphetæ à mr̃e dñi ad ꝓfectũ sui pignoris salutetur: sed quasi nõ humani hoc meriti, sed diuinæ grẽ munus esse cognoscat, ita dicit. Vnde hoc mihi? qua iustitia? quib⁹ factis? pro quibus meritis?

Lectio sexta.

Non vsitata hæc officia fęminarum sunt, vt veniat mr̃ dñi mei ad me. Miraculũ sentio, cognosco mysterium, mater dñi verbo fœta, Deo plena est. Ecce enim vt facta est vox salutationis tuę in aurib⁹ meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et btã q̃ credidisti. Vides non dubitasse Mariã, sed credidisse: & ideo fructũ fidei cõsecutam. Lect. vij.

Beata (inquit) quæ credidisti, sed & vos beati qui audistis & credidistis. Quicũq; enim crediderit anima, & concipit, & generat Dei verbum, & opera eius agnoscit. Sit in singulis Mariæ aĩa, vt magnificet dñm; sit in singulis spũs Mariæ, vt exultet in Deo. Si fm̃ carnem vna mater est Christi, fm̃ fidem tamen omniũ fructus est Christus. Omnis enim anima accipit Dei verbũ, si tñ immaculata & immunis à vitijs sit, & intemerato castimoniã pudore custodiat. Lect. viij.

Magnificatur enim dñs sicut & alibi legistis. Magnificate dñm mecũ. Non ꝙ dño aliqd humana voce possit adiungi, sed quia magnificat in nobis. Imago enĩ Dei Christ⁹ est, & ideo si quid iustũ, religiosumq; fecerit anima illa, imaginẽ Dei, ad cui⁹ similitudinẽ creata est, magnificat: & ideo dũ magnificat eam, magnitudinis e i⁹ quadã participatiõe sublimior fit, vt illã imaginem splẽdido bonorũ colore factorũ & quadam æmulatione virtutis in se videat exprimere. Lect. ix.

Magnificat autẽ anima Mariæ dñm

dñm, & exultat spũs ei⁹ in Deõ, eo quod & anima & spũ patri, filioq; deuota, vnũ Deum ex quo omnia, & vnum dñm per quem oĩa, pio veneref affectu. Sed Mariæ quo psona melior, eo pphetia plenior. Nec ociosũ videtur ꝙ & ante Ioannẽ. Elisabeth prophetauit: & Maria ante dñi generationẽ. Serpũt enim iã rudimenta salutis humanæ: nã sicut à mulieribus pctm̃ cœpit, ita etiã bonũ à mulieribus inchoatur.

¶ Sanctorũ septẽ fratrum. Oro.

Die. 10.

Ræsta quæsum⁹ omnipotẽs deus, vt qui gloriosos martyres tuos fortes in sua cõfessione cognouimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per dominum nostrum.

Gregorius in homil. Loquente Iesu ad turbas. Lectio secunda.

Beata fœlicitas septem filios habuit, quos sic timuit viuos ĩ carne relinquere, sicut carnales parẽtes solẽt metuere, ne mortuos præmittant In perfectionis enim labore deprehensa filiorũ corda in amore supernæ patriæ prædicando roborauit, & parturiuit spũ quos carne pepererat mundo. Timuit viuentibus, gauisa est morientibus. Optauit nullũ post se relinquere, ne si quem superstitem haberet, nõ posset habere cõsortem. Ex eorum gestis. Lectio tertia.

Fuerunt autẽ isti septẽ fratres, Ianuarius, Fœlix, Phillippus, Syluan⁹, Alexander, Vitalis, & Martialis, sub Præfecto vrbis Publio tẽpore Antonini principis. Qui primũ auditi: deinde varijs sunt supplicijs laniati. Ex quibus Ianuarius post verbera virgarum in carcere plũmbatis occisus est. Fœlix & Phillippus fustibus mactati. Syluanus præcipitio interemptus. Alexander, Vitalis, & Martial. capitali sẽtẽtia puniti.

¶ S. Procopij abbatis. Oratio.

Die. 12.

Intercessio nos quæsum⁹ domine beati Procopij abbatis cõmendet, vt quod nostris meritis nõ valem⁹, eius patrocinio assequamur. Per. Lc. ij.

Beatus Procopius, natione Bohemus, canonicis apicib⁹ à sctõ Cyrillo iuuenis instructus: in sæculo presbyter, honestissimam vitam duxit. Post hæc, ꝓ Iesu Christi amore, sæculo & põpis eius pfecte renuncians: in mõtis supercilio, speluncã, sibi habitaculũ constituit. Vbi vigilijs, orationibus, & ieiunijs contra spirituales nequitias vigilantissime dimicabat. Lectio iij.

Deinde adiunctis sibi qbusdã fratribus sc̃m almi patris Benedicti instituta viuere cœpit, & venietib⁹ accolis sanitatũ suffragia impetrãs, exemplo humilis magistri, præcipiebat eisdem ne hæc cuiquã diuulgarent. Tandẽ vitæ cursu laudabili peracto, virtutib⁹ plen⁹, & pdigijs, ima deserens ad cœlestẽ patriã euolauit.

Die. 17. ¶Beati Alexij confeſſ. Oratio.

Eus q beato Alexio cōfeſſori tuo tribuiſti, vt & noua mūdū arte deluderet, & de hoſte humani generis mirabiliter triumpharet, concede propitius, vt eius ſemper muniamur auxilijs, cui⁹ ſalutiferis erudimur exemplis. Per. Lectio j.

j. cor. 7. Hoc itaq; dico fratres, tempus breue eſt. Reliquum eſt, vt qui habent vxores, tanquā non habentes ſint, & qui flent, tanq̄ non flentes: & qui gaudent tanquam non gaudentes, & qui emunt, tanquam non poſſidentes: & qui vtuntur hoc mundo tanquam non vtantur: præterit enim figura huius mundi. Volo autem vos ſine ſolicitudine eſſe.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Beatus Alexius, ex nobili ſenatorum progenie liberalibus artibus plene eruditus: cum accepiſſet de imperiali linea egregiā ſponſam, benigne allocutus eſt eā. Et diuinæ gratiæ priuilegio informatus, intactā dimiſit: clamq; receſſit. Veniens autē in Ediſſam Syriæ ciuitatem, aſſumpto vili & deſpecto habitu, cœpit cum pauperibus mendicare. Pater igitur & mr̄ de filij ſui abſentia præ triſtitia conſeneſcit: & vera ſponſa velut indiuidua turtur, ſincero languore ſponſi amabilis tabeſcit. Miſſis autem nuncijs per orbem à parentibus & ſponſa, qui propterea non mediocrem dolorem conceperant, aliqui eorum ad Ediſſam ciuitatem venerunt. Quibus cognitis, ſed ab eis incognitus obuius fuit: & cum ab eis eleemoſynam impetraſſet: gratias Deo egit: ꝙ eleemoſynā à ſeruis ſuis accipere meruiſſet. Lectio iij.

Volens aūt poſt hæc de ciuitate Ediſſa Tarſum remeare, diſpenſatione diuina, vento contrario, nauis arrepta, proſpere ad portū Romanū applicuit, & deſpecto in loco propriæ domus quē a patre impetrauerat, totus orationibus, abſtinentijs, & vigilijs deditus, graues & viles ſeruorū iniurias annis xvij. patiēter & perſeueranter ſuſtinuit. Demum diem ſuæ quietis diuina reuelatione cognoſcēs, rem oēm literis mandauit cartamq; manu ꝓpria cōcluſit. Dn̄ica igit̄ die poſt miſſarum ſolennia, in eccleſia vox auditur. Quærite in domo Euphemiani hominem Dei: q̄ oret pro Roma. Ad hanc vocē concurrūt Archadius & Honorius imperatores vna cum Papa Innocentio primo. Perlecta autē carta corā omni populo: cū plurima miracula fieret: pontifex & imperatores ſcīm corpus ſuis humeris deportauerunt, & honorifice in eccleſia ſcīi Bonifacij ſepelierunt.

¶Sanctæ Margaritæ virg. Oro. Die. 20.

Ndulgentiam nobis domine beata Margarita virgo & martyr imploret quæ ſibi

bi grata semper extitit, & merito castitatis: & tuæ professione virtutis. Per dominum nostrū.

Ex gestis eius. Lectio quarta.

MArgarita Antiochena ex gentilibus nobilib⁹ orta: tradita est nutrici: apud quam christiana effecta, virginitatis concepit amorē. Cūq; pater illā exosam haberet propter christianitatē, mortua matre, in domū nutricis sese contulit, & oues ei⁹ pascebat. Accidit autē vt Olimbrius præfectus illac iter faciens, raptus mirifica eius pulchritudine eam sibi sisti iuberet. Lcō v.

Tunc Olimbrio interroganti ei⁹ nomen, & genus & religionem Beata Margarita respondit. Margarita vocor: genere sum nobilis: religione christiana. Præses tunc. Duo prima conuenientia sunt: tertiū absurditas est. Cum autē Margarita eum in responsis suis confunderet, iussit eam in carcerem recludi: vt de se melius consilium haberet. Lcō vij.

Altera die sibi præsentatam sic Præfectus alloquitur. Aut sacrifica dijs, & digna eris thalamis nostris, aut diris cruciatib⁹ cōsumeris. Illa respondit. Fac quod potes: quia quod vis non faciā. Ad hæc exuitur, suspenditur, verberatur virgis acerrimis, sanguinis riui fluunt: nec suspirium quidem illa emittit. Lectio viij.

CVm aūt Præses diceret, Misereor pulchritudinis tuæ At ille, Misereor inquit pulchritudinis animæ meæ, ne decorem perdam imaginis diuinæ. Tunc Præses irridens ait, Adhibeat' vngula, quæ carnē scindat, ossa denudet: viscera pandat. Vna ne nos puella superabit? Oīa executioni mandant. Flent circūstātes, miserantes cruciatus puellæ. Cū aūt illa nec sic moueret': traditur iterum in carcerē tenebrosum. Sed lux diuina sole clarior, statim ibi refulget. L. viij.

Postero die adducta corā præfecto audit ab eo. Magna est circa te deorū patientia, At illa. Tāta est in eis patientia: vt nullus sit in eis dolor, vel sensus. Tum ad clamorē præsidis exuitur: apponitur ignis: ardentes lāpades iūgunt' ad latera. Margarita vero, cum hæc fierent, dicebat. Nō sunt condignæ passiones huius tēporis ad futurā gloriā. Deinde ponit' in dolio aqua pleno, ligatis manibus & pedibus. Sed illico vincula ipsius rumpūtur: & ipsa nihil læsa egreditur, laudans Deum Quo miraculo com plures mori, crediderūt in Christū. Quos varijs cruciatibus præses transmisit ad cœlū. Lcō ix.

Demū iussa gladio feriri: spiculatore iubente eā ceruicē præparare, impetrato spatio orandi: cor: & manus dirigēs ad Deū, dixit. Grās tibi ago dñe Iesu Christe: qm̄ certamen meū ad victoriam perduxisti: conserua quæso credentes in te: & non credentes conuerte. Eorum quoq; qui me

persequuntur, miserere: & iam spiritum meum in pace suscipe. Et his dictis capite truncatur.

die. ¶ Sanctæ Praxedis virgi. Oro.

21. Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beatæ Praxedis virginis tuæ festiuitate gaudemus: ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per domi. Ad matu. hym. Huius obtentu. Tria vltima lectia de cōi vni⁹ virginis. Ex gestis eius. Lectio ii.

Virgo venerabilis Praxedes nobilissima Romana, filia Prudentis senatoris, & soror sctē Potentianę, post mortē parentum rogauit beatum Pium episcopum, vt in termis Nouati (quæ iam in vsu non erant) ędificaretur ecclesia. Quod placuit episcopo, & factum est: accepta potestate in vrbe nomine Praxedis. Postea facta est persecutio magna christianorum. Ipsa vero feruens spiritu, multos occultauit in eodē titulo, quos cibo pascebat, & verbo sctī spūs. L. iii.

Tunc diuulgatū est Antonino Imperatori, ꝙ conuentus fieret, in titulo Praxedis. Qui mittens tenuit multos, & inibi sine interrogatione gladio puniri præcepit. Horum vero corpora beata Praxedes collegit, & sepeliuit in cęmeterio Priscillæ. Et afflictione cōtrita, orauit vt transiret ex hoc mundo Cuius orationes & lachrymę ad dñm peruenerunt. Peractis igitur diebus paucis, migrauit ad dñm duodecimo Calend. Augusti, Cuius corpus iuxta patrē suum in cęmeterio Priscillæ via salaria sepelitur.

¶ Sanctæ Mariæ Magdalenæ die. 22. ad vesperas sup psalmos antiph.

Recumbente Iesu in domo pharisæi Simonis leprosi: accessit ad eum Maria Magdalene, afferēs preciosi libram vnguēti. ps. Laudate pueri do. cū cæte. cap.

Mulierē fortem quis inueniet? procul & de vltimis finib⁹ precium ei⁹, cōfidit in ea cor viri sui & spolijs non indigebit. Pro. 31

R. Flauit auster. vi. Hymn.

Lauda mater ecclesia, lauda Christi clementiam, qui septem purgat vitia, per septiformem gratiam.

Maria soror Lazari, quæ tot cōmisit crimina: ab ipsa fauce tartari, redit ad vitæ limina.

Post fluxæ carnis scandala, fit ex lebete phiala, in vas translata gloriæ, de vase cotumeliæ.

Aegra currit ad medicum, vas ferens aromaticum, & à morbo multiplici, verbo curatē medici.

Surgentē cū victoria Iesum videt ab inferis, prima meretē gaudia, quæ plus ardebat cæteris.

Vni

Vni deo sit gloria pro multiformi gratia, qui culpas & supplitia remittit, & dat præmia. Amen. ℣. Optimam partem elegit sibi Maria. ℟. Quæ non auferetur ab ea. Ad mag. an. Celsi meriti Maria; quæ solem verum resurgentem videre meruisti mortalium prima, obtine vt nos visu gloriæ suç tecũ lætificet in cœlis. Orõ.

LArgire nobis clementissime pater, ꝙ sicut beata Maria Magdalena dñm nostrũ Iesum Christũ super omnia diligendo suorũ obtinuit veniam pctõrũ, ita nobis apud misericordiam tuã sempiternam impetret beatitudinẽ. Per eun. Ad matut. inui. Æternũ, trinũq; Deũ Laudemus & vnum, Qui sibi Mariã transuexit in æthera sanctã. Hym. Lauda mater ecclesia. In j. noc. añe. Cũ discubuisset in domo Simonis dñs Iesus mundi gloria, mulier secũ quæ erat in ciuitate peccatrix nardi odorifera exhibuit vnguenta. Ps. Dñe dñs noster. 2. Aña. Secus pedes dñi astans incessanter crine soluto diua vestigia osculabat lachrymis plena. Ps. Cœli enar. 6. Aña. Irrigabat igitur dñicos Iesu pedes, fracto quoque alabastro pręcipuis odoribus fragrabat domus omnis: atq; capillorum officio detergebat. Ps. Dñi est ter. 8. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Lcõ j.

cant. ca. 3. IN lectulo meo per noctes quæsiui quem diligit anima mea: quęsiui illũ & nõ inueni. Surgã & circuibo ciuitatẽ, per vicos & plateas quæram quẽ diligit aĩa mea: quęsiui illum, & nõ inueni. Inuenerũt me vigiles, qui custodiunt ciuitatẽ. Num quẽ diligit anima mea vidistis? Paululũ cũ pertransissem eos, inueni quẽ diligit aĩa mea. Tenui eum, nec dimittam, donec introducã illũ in domũ mrĩs meę, & in cubiculũ genitricis meæ. ℟. Lætetur omne sęculũ in solennitate sanctę Mariæ Magdalenæ. Quã Iesus ęternus amor dilexit plurimum. ℣. Hęc Maria fuit illa dño gratissima, quæ vnguento pretioso vnxit pedes dñi. Quam. Lectio ij.

QVis mihi det te fratrem meum sugentẽ vbera matris meæ, vt inueniã te solũ foris, & deosculer te, & iam me nemo despiciat? Apprehendam te, & ducã in domũ matris meę, & in cubiculum genitricis meæ. Ibi me docebis, & dabo tibi poculum ex vino condito, & mustum malorum granatorum meorũ. Lęua ei⁹ sub capite meo, & dextera illi⁹ amplexabit̃ me. Adiuro vos filiæ Ierusalẽ, ne suscitetis, neque euigilare faciatis dilectã donec ipsa velit. ℟. Hæc est illa Maria quę vnxit dñm vnguento, & extersit pedes eius capillis suis: cui⁹ frater erat Lazarus, quem à mortuis resuscitauit Iesus. ℣. Hæc est illa Maria cui se dñs resurgẽs à mortuis primũ ostẽdit. Cui⁹ frater. Lcõ iij. cant. ca. 8.

QVæ est ista, quę ascendit

de deserto delitijs affluens innixa super dilectum suum ? Sub arbore malo suscitaui te. Ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me vt signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachium tuũ, quia fortis est vt mors, dilectio: dura sicut infernus, æmulatio: lãpades ei⁹, lampades ignis, atq; flãmarũ. Aquæ multę non poterunt extinguere charitatẽ. nec flumina obruent illam. Si dederit homo oẽm substantiã domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. ℟. Fælix Maria vnxit pedes dñi Iesu, & extersit capillis suis. Et dom⁹ impleta est. Ex odore vnguenti. ℣. Mixtum rorem balsami fracto fudit alabastro, quæ vnguento precioso vnxit pedes dñi. Et domus Gloria. Ex odo. In ii. noct. aña. Simon aũt intra se inqt: si esset propheta, sciret ꝑfecto, quę & qualis esset quæ tangit eũ, quia peccatrix est. ℣s. Eructauit 14. Aña Et ꝯuersus dñs dixit: postq̃ veni in domũ tuam, non cessat crine fuso, hæc meos osculari pedes. ℣s. Deus noster. 14. Aña. Quoniã multum dilexeras, dimissa scito tibi peccamina: & fide qua polles sacra ĩ pace remitto. ℣s. Fundamenta eius. 27. ℣. Specie tua & pulchritudine tua.

Beatus Gregorius in homilia.

Maria stabat ad monumentum foris plorans. Lectio iiij.

Maria Magdalena, quæ fuerat in ciuitate peccatrix, amando veritatem, lauit lachrymis maculas criminis, & vox veritatis impleta est, qua dicitur, Dimissa sunt ei pctã multa, qm̃ dilexit multum. Quæ enim prius frigida peccando remanserat, postmodũ amando fortiter ardebat. Quæ à monumẽto dñi etiã discipulis recedentibus, nõ recedebat. Exquirebat quem nõ inuenerat, flebat inquirendo, & amoris sui igne succensa, eius, quẽ sublatum credidit, ardebat desiderio. Vnde contigit vt eum sola tũc videret, quæ remãserat, vt quæreret: quia nimirum virtus boni operis ꝑseuerantia est. ℟. Vidẽs Iesus flentem Mariam, & sororem eius Marthã, lachrymatus est, & accedens ad monumentum, Quatriduanum iam Lazarum resuscitauit. ℣. O fælicis soror vtraq; meriti, quarum lachrymis motus fons ipse pietatis. Quatriduanum. Lectio v.

Quæsiuit ergo prius, & minime inuenit: perseuerauit vt quæreret, vnde contigit vt inueniret. Actumque est vt desideria dilata crescerent: & crescentia raperent quod inuenissent. Hinc est enim quod de eodem sponso ecclesia in canticis cõticorum dicit. In lectulo meo per noctem quæsiui quẽ diligit aĩa mea. Quæ defectum quoque inuentionis ingeminat dicens. Quęsiui illũ, & non inueni. Sed qa diu inuentio se non elongat,

fi in-

si inquisitio non desistat, adiungit. Inuenerunt me vigiles, qui custodiunt ciuitatē. Num quem diligit anima mea, vidistis? Paululum dum pertransissem eos, inueni quē diligit anima mea. Dilectū nāq; in lecto quærimus, qñ in pręsentis vitæ aliquantula requie redemptoris nostri desiderio suspiramus. Per noctem quærimus, quia etsi iam in illo mens vigilat, tamen adhuc oculus caligat. ℟. Laudemus opus Dei, in Maria genitrice, sed virgine, laudemus in Maria peccatrice, sed pęnitente, Maria hęc est data speculum innocentiæ: Maria hæc est exemplum pœnitentiæ. ℣. Vt cōfiteamur nomini sctō tuo deus, & gloriemur in laude tua. Maria hæc est. Le. vj.

Qui ergo dilectum suum nō inuenit, restat vt surgat. ciuitatem circumeat: idest sanctam electorum ecclesiam mente, & inquisitione percurrat. Per vicos eū, & plateas quærat: idest per angusta, & lata gradientes aspiciat, si qua inuenire in eis valeat; eius vestigia exquirat, quia sunt nōnulli etiā vitæ secularis, qui imitandū aliquid habeant de actione virtutis. Quærentes aūt nos vigiles inueniūt qui custodiunt ciuitatē, quia sancti patres, q ecclesię statum custodiūt: bonis nostris studijs occurrunt, vt suo vel verbo, vel scripto nos doceant. Quos cum paululū per transimus, inuenimus quē diligimus; quia redemptor noster & si humilitate homo inter homines, diuinitate tamen super homines fuit. ℟. Flauit auster, & fugauit aquilonem, quādo lauit cor Marię pœnitentis, imber sancti spiritus. Liquefecit, & refecit resolutam in lamentis. Verbum missum cœlit⁹. ℣. Fluminis impetus ciuitatem Dei lætificauit. Liquefecit. Gloria. Verbum.

In iij. noc. añ. Satagebat igitur, Martha soror Marię Magdalenę circa ministeria, quæ sedens circa pedes dñi audiebat verbū oris eius. ps. Cantate dño. j. 29. Aña. Non est Martha (inquit) tibi curę, ꝙ soror mea me reliquit solam ministrare? iube illi vt me adiuuet. ps. Dñs regna. exultet. 30. Aña. Et respondens dixit illi dñs, vnum est necesse, Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. ps. Cātate. ij. 30. ℣. Adiuuabit eā. Secundum Lucam. Lectio vij.

In illo tempore. Rogabat Iesum quidam pharisæus, vt manducaret cum illo. Et ingressus domum pharisæi, discubuit. ca. 7.

Et reł. Hom. beati Grego. papæ.

Cogitanti mihi de Mariæ pœnitentia: flere magis libet q̄ aliqd dicere. Cuius enim vel saxeum pectus: illæ huius peccatricis lachrymæ ad exemplum pœnitendi non emolliant? Considerauit nāq; quid fecit, & noluit moderari quid faceret. Super conuiuantes ingressa est, non iussa venit,

nit, inter epulas lachrymas obtulit. Discite quo dolore ardet, quæ flere inter epulas non erubescit. ℟. O certe præcipuus Mariæ Magdalenæ amor. Quæ à monumento dñico discipulis recedentib⁹ nō recessit. ℣. Ardore charitatis succensa, quē sepultū nouerat: sublatum credidit de sepulchro. Quæ à mo. Lcō viij.

SEd ecce q̄a turpitudinis suæ maculas aspexit lauanda ad fontē misericordiæ cucurrit: cōuiuantes nō erubuit. Nam quia semetipsam grauiter erubescebat intus: nihil esse credidit, q̄d verecundaretur foris. Quid igitur miramur frēs, Mariā venientem an dñm suscipientē? Suscipientē dicā, an trahentem? Dicam melius trahentem & suscipientem, Quia nimirū eam ipse per misericordiam traxit intus, qui per mansuetudinē suscepit foris. ℟. O fœlix fœlicis meriti Maria, quæ resurgentem à mortuis Dei filiū videre meruisti: mortalium prima, pro cuius amore sęculi cōtempsisti blādimenta. Sedula nos apud ipsum quęsumus prece commenda. ℣. Vt tecum merear o dña perfrui fœlicissima ipsius pręsentia. Sedula. Lcō ix.

LIquet fratres, quod illicitis actibus mulier prius intenta, vnguentū sibi pro odore carnis suæ adhibuit. Quod ergo sibi turpiter exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena concupierat: sed hos iā per pœnitentiā cōterēs flebat. Capillos ad cōpositionē vultus exhibuerat: sed iam capillis lachrymas tergebat. Ore superbia dixerat, sed pedes dñi osculans, hoc in redēptoris vestigia figebat. Quot ergo ī se habuit oblectamenta: tot de se inuenit holocausta. ℟. Gloriosa hui⁹ diei solēnia deuota celebremus oēs veneratione, qua btā Maria Magdalena, Cœlos meruit ascēdere. ℣. Consummato cursu p̄sentis vitę: cęlesti euocata pietate. Cœlos, Gloria. Cœlos. ℣. Optimā partē elegit sibi Maria. ℟. Quæ non auferetur ab ea. In lau. añ.

LAudibus excelsis oīs mund⁹ exultet in solēnitate sanctæ Mariæ Magdalenę. Añ. Hęc corde compūcta venit, ad pedes Iesu accessit: illos lachrymis rigauit, & capillis capitis sui tersit. Aña. Intercede supplicās assidue pro nobis Iesu dño Maria Magdalena. Aña. O bone Iesu laus tibi, remisisti peccatrici multa peccamina: q̄a te dilexit multū. Aña. Maria ergo vnxit pedes Iesu, & extersit capillis suis: & dom⁹ impleta ē ex odore vnguēti. Cap. Mulierem fortem. Hym.

AEterni patris vnice, nos pio vultu respice: q̄ Magdalenam hodie, vocas ad thronum gloriæ.

In thesauro reposita, regis est drachma perdita, gemmaq; lucet inclyta, de luto luci reddita.

Iesu dulce refugium, spes vna peni-

pœnitentiũ: per peccatricis meritum; peccati solue debitum
Pia mater & humilis, naturæ memor fragilis, in hui⁹ vitæ fluctibus, nos rege tuis precibus.
Vni Deo sit gloria. ℣. Dimissa sunt ei peccata multa. ℟. Quoniã dilexit multũ. Ad Bñs. Ana.
O mundi lampas & Margarita præfulgida, quæ resurrectionem Christi nunciando, apostolorum apostola fieri meruisti, Maria Magdalena, semp̃ pia exoratrix pro nobis adsis ad Deum qui te elegit. Ad iij. capit. Mulierem fortem. ℟. Diffusa est. ℣. Specie tua. Ad sextam. cap.
Prouer. 31. A Ccinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum: gustauit, & vidit quia bona est negociatio eius, non extinguetur in nocte lucerna eius. ℟. Specie tua. ℣. Adiuuabit eã deus. Ad ix. cap.
Prouer. 31. MVltæ filiæ congregauerũt diuitias: tu supgressa es vniuersas. ℟. Adiuuabit eã de⁹. ℣. Dimissa sunt ei pctã multa. ℟. Quoniam dilexit multum. Ad vel. sup psal. ana. Laudibus Psal. vnius virgi. Cap. Hym. ℣. vt in primis vespe. Ad mag. aña.
In diebus illis, mulier quæ erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit quod Iesus accubuisset in domo Simonis leprosi, attulit alabastrum vnguenti, & stans retro secus pedes domini Iesu, lachrymis cœpit rigare pedes ei⁹, & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes eius, & vnguento vngebat.

Per octauas prima die. Leõ iiij. Ex hom. btĩ Grego. vnde supra. die 23
CVm ergo trãseunt vigiles dilect⁹ inuenit, quia cum prophetas & aplos infra ipsum conspicimus, illũ q natura deus est esse supra homines consideramus. Prius ergo non inuentus quæritur, vt post inuentus strictius teneatur. Sancta enim desideria, vt prædiximus dilatione crescunt: si autem dilatione deficiunt, desideria non fuerunt. Hoc amore arsit quisqs ad veritatem pertingere potuit. Hinc nanq; Dauid ait. Sitiuit anima mea ad deum viuum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Hinc nos admonet dicens. Quærite faciem eius semper. Hinc propheta ait. Anima mea desiderauit te in nocte, sed & spiritu meo in præcordijs meis: de mane vigilabo ad te. In laudib. fiat memo. de sctõ Apollinare.
¶ S. Apollina. epi & mart. Oro. die 24
DEus q nos beati Apollinaris martyris tui atq; pontificis annua solẽnitate lætificas, cõcede ppitius, vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiã protectione gaudeamus. Per dñm.
Die 24 fiat memo. sanctæ Christinę, in vesperis, & in laudibus.
¶ S. Christinæ virgi. & mr. Oro.
INdulgentiã nobis dñe beata Christina virgo, & martyr implorer, q̃ tibi grata semp extitit,

titit, & merito castitatis, & tuæ ꝓfessione virtutis, Per. Lcō iij. De octa. Ex Grego. vnde supra.
IN canticis spōsa dicit. Vulnerata charitate ego sum. Iustū quippe est, vt ex visione medici pertingat ad salutem, quæ per ꝗstū eius desiderij, vulnꝰ amoris, portat in pectore. Hinc rursus ait. Aīa mea liquefacta est. Mens nanq; hoīs conditoris sui speciē non quęrentis male dura est, qaī in semetipsa remanet frigida. At si iam ardere ex desiderio cœperit, ad sequendū quē diligit: liquefacta per ignē amoris currit. Fit desiderio anxia, vilescunt in sclo cuncta, q̄ placebāt, nihil est ꝙ extra conditorē libeat, & quæ prius delectabant animum: post modū vehementer onerosa fiūt.
Die. 25. ¶ Sancti Iacobi apostoli. Ad vesperas super psalmos antiphon.
O beate Iacobe omnium corde & ore laudande: o patrone singularis & amabilis, intercede pro nobis ad dñm. ℟. Vos estis. ℣. de cōi apłorum. Ad magn. ana.
O lux & decꝰ Hispanię sanctissime Iacobe: qui inter apostolos primatum tenes, primus eorum martyrio laureatus: o singulare præsidium, qui meruisti videre redemptorē nostrū adhuc mortalē in deitate transformatum: exaudi preces seruorum tuorū, & intercede pro nostra salute omniumq; populorum. Oro.
ESto domine plebi tuæ sanctificator & custos: vt apostoli tui Iacobi munita præsidijs, & conuersatione tibi placeat, & secura deseruiat. Per dominū no.
Eodē die memo. de sctō Christoforo: & Cucufate martyrib. oro.
PResta quęsumus omnipotēs deus: vt q gloriosos martyres Christoforū & Cucufatē fortes in sua cōfessione cognouimꝰ pios apud te in nr̄a intercessione sentiamus. Per domi. Lcō i.
ALijs generationibus non est agnitū filijs hominū, sicuti nunc reuelatū est sanctis apostolis eius & ꝓphetis in spiritu sancto, gentes esse cohæredes & concorporales & cōparticipes promissionis eius in Christo Iesu per euangelium: Cuius factus sum ego minister secundum donum gratiæ Dei quæ data est mihi secundum operationem virtutis eius. Lectio ij. Eph. 3.
Mihi enim omniū sctōrū minimo, data est gratia hæc, In gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, & illuminare oēs quę sit dispensatio sacramēti abscōditi à sæculis in Deo, q omnia creauit: vt innotescat principibꝰ & potestatibus in cœlestibus, per ecclesiam multiformis sapientia Dei secundū præfinitionē sęculorum, quā fecit in Christo Iesu dn̄o nostro. In quo habemus fiduciam & accessum in confidentia, per fidē eius. Propter quod peto, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: quę est gloria vestra. Lectio iij.

Huius rei gratia, flecto genua mea ad patrem dñi nostri Iesu Christi, ex quo oĩs paternitas in cęlis & in terra nominat, vt det vobis ſm diuitias gloriæ suæ, virtutẽ corroborari per ſpm eius in interiori homine: Christum habitare per fidẽ in cordibus vestris, in charitate radicati & fundati, vt possitis comprehendere cũ oĩbus sanctis quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas & profundum, scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi, vt impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem qui potens est omnĩa facere superabundanter q̃ petim⁹ aut intelligimus, ſm virtutem quæ operatur in nobis: ipsi gloria in ecclesia in Christo Iesu, in omnes generationes sęculi sęculorum. Amen. Lcõ iiij.

Iacobus apostolus Zebedæi filius, natione Galilæus, inter primos aplõs à Christo vocatus fuit cum Ioãne fratre. Qui relictis retibus, q̃ tunc forte reficiebãt, & pře Zebedęo, Iesum secuti sunt: hũc, & Ioannẽ fratrẽ tam dilectos esse à Christo, eorũ mr̃ intelligebat, vt ab ipso nõ dubitauerit petere, vt cum esset in suo regno, alterũ à dextris collocaret, & alterum à sinistris. Lcõ v.

Iacobus aũt post Christi ascensionem, cum fidem ipsius per iudęam & Samariã prædicãdo nõ parũ propagasset, & plurimos, atq; in his hermogenẽ hæreticũ & magum ad verũ Dei cultũ cõuertisset, Hispaniam adijt, ibiq; Euãgeliũ (vt author est Isidor⁹) prædicauit. Inde Ierosolymam reuersus, ab Herode gladio percussus, primus apostolorũ martyrio coronatus est. Lectio vj.

Qui, dũ ad supplicium duceret oblatum paralyticũ in via sanauit, eoq; miraculo Iosiam, qui se vinctũ ad Herodẽ traxerat, conuerterit, & martyrij participẽ effecit, postea vero apostoli corpus compostellam translatum est, hicq; est translationis ipsi⁹ dies. Nam octauo Calendas Aprilis, Calixto Papa attestãte, passus ẽ.

Secundũ Matthæũ. Lcõ vij.

In illo tpe. Accessit ad Iesum mater filiorũ Zebedęi cum filijs suis: adorãs & petẽs aliqd ab eo. c.2.

Et rel. Homilia Hiero. presbyt.

Postulat mater filiorũ Zebedæi errore muliebri & pietatis affectu, nesciens quid peteret. Nec mirũ si ista arguatur imperitiæ: cũ de Petro dicatur: quando tria voluit facere tabernacula nesciens quid diceret. Respondens autem Iesus dixit eis. Nescitis quid petatis. Mater postulat, sed dñs discipulis loquitur: intelligens preces eius ex filiorum descendere voluntate. Lcõ viij.

Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? Calicem in scripturis diuinis: intelligimus passionem. Vnde & ipse dñs ait. Pater si possibile est, transeat a me calix iste. Ait illis: Calicem

q dē meū bibetis, sedere autē ad dexterā meā & ad sinistram, non est meum dare vobis: sed quibus paratū est a patre meo. Lect. ix.

Quærit quomodo calicem martyrij Zebedęi filij, Iacobus videlicet & Ioannes biberint, cū scriptura narret Iacobum tantum apostolū ab Herode capite truncatū: Ioannes aūt propria morte vitam finierit. Sed si legamus ecclesiasticas historias, in quibus fertur, q ipse propter martyrium, sit missus in feruentis olei doliū & inde ad suscipiendam coronam Christi athleta processerit, statimq; relegatus in Pathmos insulā sit, videbimus martyriū animo non defuisse.

Die 26. ¶ Sanctæ Annæ. Oratio.

Deus qui beatā Annā genitricis tuæ matrem ad cęlestis vitæ gaudia extulisti: fac nos ejs gloriosis eius meritis ad ęternam pertingere beatitudinē, ex cuius salutari puerperio, pro salute mundi humanam naturam assumere dignatus es. Qui viuis & reg. Lect. j.

Eccl. 26. Gratia mulieris sedulę delectabit virum suum & ossa illius impinguabit. Disciplina illius datum est Dei. Mulier sensata & tacita, non est immutatio eruditæ animæ. Gratia super gratiā mulier sancta & pudorata, omnis autem ponderatio non est digna continentis animæ. Sicut Sol oriens mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonæ species in ornamentum domus eius, lucerna splendens super candelabrū sanctum, & species faciei super ętatem stabilē. Columnæ aureæ super bases argenteas, & pedes firmi super plantas stabilis mulieris. Fundamenta æterna supra petram solidam, sic mandata Dei in cor de mulieris sanctæ. Lectio ij.

j. Pet. 1. Mulieres subditæ sint viris suis, vt si qui non credunt verbo per mulierū conuersationē, sine verbo lucrifiant cōsiderantes in timore sanctā cōuersationem vestrā, quarum nō sit extrinsecus capillatura, aut circūdatio auri aut indumenti vestimentorum cultus, sed q absconditus est homo cordis in corruptibilitate, quieti & modesti sp̄s, q est in cōspectu ei⁹ locuples. Sic enim aliquādo & sanctę mulieres sperantes in dn̄o ornabant se subiectę proprijs viris. Sicut Sara obediebat Abrahę dominum eum vocans, cuius estis filiæ benefacientes, & non pertimentes vllam perturbationem. Lec. iij.

Volo ergo viros orare in omni loco: leuantes puras manus sine ira & disceptatione. Similiter & mulieres in habitu ornato cum verecundia, & sobrietate ornantes se, q non in tortis crinibus aut auro, aut margaritis vel veste preciosa: sed quod decet mulieres promittētes pietatem per opera bona. Mulier in silentio discat.

discat: cum omni subiectione. Docere aũt mulieri non permitto neq; dominari in virum: sed esse in silentio. Adam enim primus formatus est: deinde Eua: & Adam non est seductus, mulier autem seducta in præuarica tione fuit. Saluabitur autem per filiorum generationem si permanserit in fide & dilectione & sanctificatione cum sobrietate.

[illegible] sup.
[illegible] Lectio iiij.

QVi parentum Marię notitiam habere desiderat de tribu Iuda, de regia stirpe Dauid eos descendisse cognoscat. Nouerit quoque cum sacerdotali Aaron genere cognationis habuisse propinquitatẽ. Et iure redẽptor nr̃ de sacerdotali simul & regio semine carnẽ suscipere voluit, q̃ rex ante sęcula existens: & verus sacerdos semet ipsum patri ꝓ nobis suauitatis hostiã immolauit. Ex li. 4. Damasc. de orthodoxa fide. Cap. 15. Lec. v.

Ioachim ergo venerandã & dignã laude Annam in matrimonium duxit, sed quemadmodũ vetus Anna sterilis facta, per votum & repromissionẽ habuerit Samuelẽ: ita & hæc per supplicationẽ & repromissionem à Deo deiparam profert, & vt in hoc nulla illustrium & gloriosarum posterior habeatur. Lectio vj.

Parit ergo grã (Anna enim hoc interpretatur) dñam? quod profecto indicat Mariæ nomẽ. Nam reuera dña facta est oĩum creaturarum, cũ cõditoris omnium effecta est mater. Editur partus in domo ouilis Ioachim: & adducitur in tẽplũ. Deinde in domo dñi plãtata & impinguata spiritu veluti oliua fructifera omnis virtutis habitaculum facta est.

[illegible]. Lectio vij.

LIber generationis Iesu Chri ca. 1.
filij Dauid filij Abraham. Ex li
[illegible] br. 4.

Quod Ioseph ex Dauidica tri- de or
bu descẽderit, Matthæ' & Lucas tho-
sacratissimi Euangelistæ diluci- doxa
de mõstrarunt. Sed Matthæus fide.
quidẽ ex Dauid ꝑ Salomonẽ deduxit Ioseph. Lucas aũt ꝑ Nathã. Sãctę vero virginis gñatiõnẽ ambo siluerunt. Decet aũt scire non fuisse morem hebræis, neq; diuinę scripturę, genealogias texere mulierũ. Nam lex fuit, tribum non desponsare ex alia tribu. Atqui Ioseph ex Dauidica descendit, & iustus erat (hoc enim de ipso, diuinum testatur euangelium.) Non igitur præter legem sanctã virginem ad desponsationem duxisset, nisi ex eius sceptro descendisset. Cum igitur ostenderit euangelista descensum Ioseph, satisfactum esse putandum est. Lectio octaua

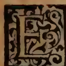
Prærerea nequaquam id latere par est: ꝙ lex erat, viro moriente sine prole, fratrem eius defuncti coniugem sibi nuptijs copulare, & suscitare semen fratri. Quod igitur partu edebatur ẜm natu-

ram secundi, idest illius qui genuit erat: fm vero legẽ eius qui obierat diem. Ex serie igitur Nathan filij Dauid, Leui genuit Melchi, & Panthera. Panther genuit Barpanthera, sic ab eo nominatum. Hic Barpanther genuit Ioachim, Ioachim vero genuit sanctam Dei param. L. ix.

Ex seriæ Salomonis filij Dauid Mathan duxit vxorem: ex qua genuit Iacob. Mortuo autem Mathan, Melchi qui erat ex tribu Nathan filij Leui, frater vero Pantheris nupsit vxori Mathan matri quidem Iacob, & genuit ex ea Heli. Erant igitur fratres vterini Iacob, & Heli, Iacob quidem ex tribu Salomõis. Heli vero ex tribu Nathan. Defuncto autem Heli ex tribu Nathan sine liberis, accepit Iacob frater eius ex tribu Salomonis vxorem eius, & suscitauit semen fratri suo, & genuit Ioseph. Ioseph igitur natura est filius Iacob ex descensu à Salomone: secundum vero legem filius Heli ex Nathan. Ioachim autem (vt prediximus) venerandam & dignam laude Annam in matrimonium duxit: ex qua sanctá Deiparam genuit Mariam.

Cætera oĩa de cõi [illegible] sanctæ mulieris seu nõ virg. nec mart.

Ple. ¶ In festo sanctę Marthę virgin.
27. ad vespe ras super psalmos aña.
Veniente. ℟. Regnum mundi. Hymnus. Hujus obtentu. A[illegible] magnifi. aña Ista est. Orõ.

Exaudi nos deus salutaris noster, vt sicut de beatæ Mathę virginis tuæ festiuitate gaudemus: ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per dominũ.

Ex ge[illegible] Lectio quarta.

MArtha Chři hospita, Marię Magdalenæ & Lazari soror, nobilibus & diuitibus parẽtibus nata, post Christi ascensum ad patrem à iudęis cum fratre ac sorore, & Marcella pedisequa, ac Maximino, à quo tota domus fuerat baptizata, comprehenditur, & cũ his omnibus & alijs compluribus christianis ab ijsdem iudæis naui quadam imponitur, quę remis clauoq; spoliata mari cõmittitur, vt omnes naufragio perirent. Lect. v.

Verum, deo gubernante, nauis ipsa Massiliam incolumis applicuit. Quo miraculo, & eorũ prædicatione Massilienses primum, deinde Aquenses & vicini populi ad fidẽ Christi conuersi sunt. Et Lazarus Massiliensium: Maximinus vero Aquensium epi consecrati. Magdalena vero, vt contemplatiuã vitã, quam pridem optimã partem elegerat, viuere posset, in præalti montis horridam speluncam secessit: ibiq; ad triginta annos hoĩbus ignota, oĩumq; mortaliũ solatio destituta vixit. Quotidie tamen septem horarum tempore ad audiendas diuinas laudes in aera ab angelis eleuabatur. Lect. vj.

Martha

Martha aũt cum Massiliensium oĩum in se animos propter eximiã sanctitatẽ conuertisset, cum multis honestissimis mulieribus In quodã quasi monasterio sanctissimã vitã duxit, ac mortem demũ obijt multo ante à se prę cogitam, & miraculis illustratã. 4. Calend. Augusti: eius sacratissimũ corpus apud Tarasconũ multa cũ veneratione colitur.

c. 10. Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tempore: Intrauit Iesus in quoddam castellum, & mulier quędam Martha noĩe, excepit illum in domum suam. Et reliq. Hom. beati Augusti. epi. Martha & Maria, duæ sorores erant, ambæ non solũ carne, sed etiam religione germanæ, ambæ dño cohęserũt, ambę dño in carne præsenti concorditer seruierunt. Suscepit eum Martha, sicut solẽt suscipi peregrini: sed tñ suscepit famula dñm, ęgra saluatorẽ, creatura creatorẽ. Suscepit autem spiritu pascẽda, in carne pascendũ. Voluit enim dñs formam serui accipere, & in illa pasci à seruis dignatione nõ cõditione. Nam & ista dignatio fuit, se præbere pascendũ. Lectio viij.

Habebat carnẽ in qua esuriret quidem & sitiret: sed nescitis q̃a in eremo esurienti angeli ministrabant? Ergo quod pasci voluit pascenti pręstitit. Quid autem mirum si & de sancto Elia præstitit viduæ, quem prius coruo ministrante pascebat? Nunquid pascendo defecerat, quando ad viduam mittebat? non, sed religiosam viduam, per obsequium exhibitum seruo suo, benedicere disponebat. Lectio nona.

Martha dñm pascere disponẽs, & præparans, circa frequens ministeriũ occupabatur. Maria soror ei⁹ pasci à dño magis elegit. Deseruit quodã modo sororem sua circa multũ ministerium laborantem, & sedit ipsa ad pedes dñi: & vacans audiebat verbum eius. Auris fidelissima audierat Vacate, & videte q̃m ego sum dñs. Illa turbabatur, ista epulabatur. Illa multũ disponebat. Ista vnum aspiciebat, vtrũq; officiũ bonũ; sed tamẽ quid sit melius, iam cum legeretur audiuimus.

¶ In crastino sanctę Marthæ, si fiat officium de octaua, Ex homilia Origenis sup euangelio. Maria stabat ad monumentum foris plorans. Lectio tertia.

IN præsenti solennitate locuturi auribus vestrę charitatis, dilectissimi, mihi venit ad memoriam, quomodo beata Maria Magdalena dñm nostrum super omnia diligendo, discipulis fugientibus eum ad mortem euntem sequebatur, ac veri amoris igne succensa: nimio ardẽs desiderio, indesinenter plorans à monumento non recedebat. Maria enim (vt ait Euangelista) stabat ad monumetum foris plorans.

In laud fiat memo. sctõrũ Nazarij, Celsi, & Pantaleonis. Oratio.

Deus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Nazarij, Celsi, & Pantaleonis natalitia colere, da nobis i æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per dominum no.

Die. 30. ¶In octa. sctę Marię Magdalenę totū offi. de die, excepto ℟. io in primis ves. & lectioni cū memo. sctōrū martyrū Felicis. Symplicij, Faustini, & Beatricis. Oro.

Præsta quæsumus omnipotēs deus, vt sicut populus christianus martyrum tuorum Fælicis, Simplicij, Faustini, & Beatricis, temporali solennitate congaudet, ita perfruatur ęterna, & quod votis celebrat, cōprehendat effectu. Per dominum nost.

Ex hom. Orig. supradictus L. iiij

Dum Maria igit̄ sic doleret & sic fleret ad monumentum, conuersa est retrorsum, & vidit Iesum stantē: & nesciebat qa Iesus est. Dixit ei Iesus: Mulier, quid ploras? Quem quæris? O desideriū aīæ suę, cur interrogas eā, quid ploras, & quē quæris? Ipsa paulo ante corā oculis suis, cum magno dolore cordis sui, viderat spē suā suspendi in ligno, & tu nūc dicis, qd ploras? Ipsa die tertia viderat manus tuas, qb⁹ sępe benedicta fuerat: pedes tuos, quos deosculata fuerat & quos lachrymis rigauerat, cruce clauis affigi, & tu dolor eius nunc dicis, quid ploras? Lect. v. Viderat te expirantē spm̄ suum, videlicet spm̄ tuum, & tu dicis quid ploras? Nunc insuper corpus tuum sublatū existimat, ad qd vngendum, vt se quoquo modo consolaret, veniebat, & tu dicis quid ploras? quē quæris? Tu scis qa te solū quærit, te solū diligit, pro te oīa contemnit, & tu dicis cur ploras? quem quęris? At illa existimans, quia hortulanus esset, dixit ad eū. Dñe, si tu sustulisti illū, dicito mihi vbi posuisti eū, & ego eū tollam. Lect. vj. O ineffabilis huius mulieris amor, o mulier magna est fides tua: magna est cōstantia tua. Tu ergo bone Dñe cur oblitus es dicere: fiat tibi sicut vis, & confide quia fides tua te saluam fecit? Dicit ei Iesus. Maria, conuersa dixit ei, Rabboni, quod dicitur Magister. Dicit ei Iesus: Noli me tangere. O mutatio dexteræ excelsi conuersus est dolor magnus in gaudium magnum, mutatæ sunt lachrymæ doloris in lachrymas amoris. Lectio vij.

Vbi Maria audiuit, Maria, (sic enim consueuerat eam vocare Magister suus) præsensit in noīe quandā singularem vocationis dulcedinē: & per eā cognouit ipsum à quo vocabatur esse magistrū suū. Tunc reuixit spiritus eius, & reuersus est spūs eius. Cumque Iesus vellet adhuc adiūgere, non potuit hæc Maria patienter expectare, sed præ nimio gaudio interrupit ea dicēs. Rabboni. Non enim arbitrabatur se indigere verbo, quæ inuenerat

nerat verbum, & longe vtili⁹ arbitrabatur tangere verbum: quā audire quælibet verba. Lect. viij. O pijssime domine & dulcissime magister, quam bonus es his qui recto sunt corde, & quā suauis his q̄ humiles sunt spiritu? O quā beati qui in simplicitate cordis quærūt te, & q̄ fælices qui sperant in te? Verum certe est & indubitanter verū, ꝙ tu diligis oēs diligētes te, & nunquā derelinquis sperantes ī te. Ecce ēnim dilectrix tua simpliciter quærebat te: & veraciter inuenit te, sperabat in te, & nō est derelicta à te: sed plus est consecuta per te, q̄ expectaret à te. Lectio ix. Sequamur igitur fratres huius mulieris affectū, vt perueniam⁹ ad effectum. Ploret vnusquisque ad Iesum, & quærat fideliter Iesum qa non celauit se quærenti peccatrici. Disce peccator homo à peccatrice muliere; cui tamen dimissa sunt peccata sua. Disce plorare Dei absentiam: & desiderare eius præsentiam. Disce à Maria Iesum amare, & in Iesum sperare: & querendo Iesum inuestigare, nulla aduersa formidare, nullam consolationem extra Iesum accipere, omnia propter Iesum contemnere.

¶ Die Dñica, siue infra octa siue in octa. euēnerit, totū fiet officiū de dñica cum memo. de octaua.

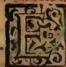
Die. 30. ¶ Sanctorum martyrum Abdon & Sennem. Oratio.

Deus qui sanctis tuis Abdon & Sēnē ad hanc gloriā veniendi copiosū mun⁹ gratiæ ꝯtulisti, da famulis tuis suorū veniā peccatorū: vt sanctorū tuorū intercedentibus meritis, ab oīb⁹ mereamur aduersitatib⁹ liberari. Per d.

Ex gestis eorū. Lectio secunda.

Cum Deci⁹ imperator quosdam Christianos adductos de Babylonia, quam superauerat interfici iussisset, præcepit eorum corpora iactari in via publica, ne possent ab aliquo sepeliri. Quod audientes duo subreguli viri religiosi Abdon & Sennen, nocte tulerunt ea, & sepelierunt in prædio suo. Accusati ergo cū ad sacrificandum flecti non possent, vincti catenis in arcta custodia recluduntur. Lectio iij. Decius tandem cū victoria Romam rediens, conuocato senatu Abdon, & Sennen sub regulos adductos de Perside, ornatos auro & gemmis, vinctos catenis ad gloriā victoriæ iussit introduci, & eos aut sacrificare, & libertatē rerū suarum accipere, aut bestiarū morsibus deuorari. At cū in fide persisterent, nec in eos admissæ feræ quicq̄ fecissent, iniectis gladijs occidūtur: & ligatis pedib⁹ tracti sunt anā Solis simulachrū. Quos Cyrinus diaconus collegit, & ī domo sua sepeliuit.

Die. 31. ¶ Sancti Germani confes. Oro.

Exaudi dñe pces nras quas in sancti Germani confessoris tui atq; pontificis solennitate

initate deferimus, vt qui tibi digne meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolue peccatis. Per dñm. Ex gestis eius quæ scripsit Constantinus presbyter ad Patientẽ Lugdunensem archiepm. L ij.

Germanus nobili genere in vrbe Antisiodoro natus, & liberalibus artibus, & iuris prudentia instructus, à senatu Romano Burgundiæ ducatũ obtinuit. Cum autẽ Antisiodorensis eps vita functus ei prædixisset, q in epatu ei succederet, oĩum populorũ applausu, ipso renuẽte in epm est electus. Post sacerdotiũ vero assumptũ, summa vtẽs abstinẽtia, nunq panẽ frumẽti, non acetũ, nõ oleum, nõ legumen vel sal pro sapore comedit: nec vinũ bibebat, nisi ĩ die paschæ & natiuitatis, & tũc semel. Lcõ. iij.

Semp aũt gemens, semper orãs, & sctõrũ reliquias collo gerens, nunq vestitum, raro verò calciamenta detrahebat. Monasteriũ vero quoddam fecit, vbi inter frequentias populorũ, cum multis monachis eremiticam vitã duxit. Cũ autẽ iret in Angliam ob hæresim confutandã, in via tres mortuos suscitauit. Obijt autem Rauennæ in palatio reginæ Placidæ, & inde ad Gallias corpus eius est honorifice deportatum.

die I. ¶ Ad vincula sancti Petri ad vesperas cap Petrus quidẽ. Hym. Iam pastor bone. ℣ Tu es Petrus. Quære in cathedra ipsius.

Ad mag. añ. Tu es pastor ouiũ, princeps apostolorũ: tibi traditę sunt claues regni cęlorũ. Oro.

Deus qui beatum Petrum apostolũ à vinculis absolutũ, illęsũ abire fecisti: nostrorũ q̃sumus absolue vincula peccatorum, & omnia mala à nobis propitiatus exclude. Per do.

¶ Eodem die sanctorum Machabæorum memoria. Oratio.

Fraterna nos dñe martyrum tuorum corona lętificet, q̃ & fidei nrę pbeat incrementa virtutum, & multiplici nos suffragio consoletur. Per. Ad matutinũ. inui. Tu es pastor ouiũ, princeps apostolorũ. Tibi tradidit de⁹ claues regni cęlorũ. Hym. Iam bone. Añæ, psal. ℣. noct. de cõi apostolorũ ℞ia vero & versi. ante lau. & añæ laud. cap. & añæ, ad bñs, sicut in passione eiusdẽ. Lcõ i.

Hanc ecce vobis carissimi: secundã scribo epistolam, 2 Pet 3. in quibus vestram excito in commonitione, synceram mentẽ, vt memores sitis eorũ quæ prædixi, verborum à sanctis prophetis, & apostolorũ vestrorũ præceptorũ dñi & saluatoris: hoc primum scientes, q venient in nouissimis diebus, in deceptione illusores, iuxta pprias concupiscẽtias ambulantes, dicentes: Vbi est promissio aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseuerant ab initio creaturę. Latet enim eos hoc volentes, quod

quod cęli erant prius,& terra,de aqua, & per aquā consistens Dei verbo:per quæ, ille tunc mūdus aqua inundat' perijt: Cœli autē qui nunc sunt, & terra, eodem verbo repositi sunt, igni reseruati in diem iudicij, & perditionis impiorum hominū. Lcō ij.

Vnum vero hoc non lateat vos carissimi, quod vnus dies apud dñm sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus. Non tardat dñs promissionē suam, sicut quidam existimāt, sed patiēter agit propter vos, nolens aliquos perire: sed oēs ad pęnitentiā reuerti: Adueniet autē dies dñi vt fur, in quo cœli magno impetu transient, elementa vero calore soluētur: terra aūt, & quæ in ipsa sunt opera, exurētur. Cum igitur hęc omnia dissoluenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conuersationibus, & pietatibus expectantes & properantes in aduentum diei dñi, per quem cœli ardentes soluentur, & elementa ignis ardore tabescent? Nouos vero cœlos,& nouam terram, & promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat. Lcō iij.

Propter quod carissimi, hæc expectantes satagite, immaculati & inuiolati ei inueniri in pace:& dñi nostri longanimitatē, salutem arbitramini, sicut & carissimus frater noster Paulus secundum datā sibi sapientiā scripsit vobis, sicut & in oībus epistolis, loquens ī eis de his in quibus sunt quędā difficilia intellectu, q̄ indocti & instabiles deprauāt, sicut & cęteras scripturas, ad suā ipsorū pditionē. Vos igit frēs pscientes, custodite ne insipientiū errore traducti, excidatis à ppria firmitate: crescite vero ī grā & cognitione dñi nri & saluatoris Iesu Chri. Ipsi gloria,& nunc, & in die æternitatis. Amen. Lcō iiij.

Romani primum Augusti diem in memoriā victoriæ quam eadem die Octauius cōtra Antonium, & Cleopatrā habuerat quotannis solēnius celebrabant, atq; hęc celebritas ob grātiā tanti principis, vsq; ad tēpus Theodosij imperatoris cæpit regnare anno dñi. 425. perdurauit. Quo tēpore, Theodosia filia huius Theodosij, vxor Valentiniani, Ierosolymā ex voto pettexit. Cui cū Romanæ grā maiestatis plurimū detulissent: īnter alios quidā iudęus ei catenas ferreas sup aurū, & topaziū preciosas obtulit, q̄bus sub herode Petrus apostol' vinct' fuit. Lcō. v.

Rediens ergo cū videret Romanos solennizare in honorē Augusti gētilis: perspiciens, q̄ nō de facili eos à tali consuetudine reuocaret, cogitando tractauit, vt obseruantia sic maneret: sed potiori noī militaret. Non distulit aūt cœlestē inspirationē prodere Romanæ sedis pręsuli. L. vj.

Perrexit igitur ad pontificē vrbis, rogans eum, vt quod cogitauerat confirmaret. Et ipse quidē

idē cogitauerat: sed timebat rudi ecclesiæ, si contra torrētem se opponeret. Mouet denuo sermonem sctā fœmina de catena, quā sub Herode pertulit Petrus. Pontifex vero de illa qua sub Nerone idē apostolus vinctus fuit; quam Alexander quintus Papa Balbinæ filiæ ducis Romanorū docuit esse in salutem. Lcō vij.

HAnc ergo quæsitā Pontifex protulit: ipsa vero quas de Ierosolymis tulit. Hęc ergo cum illis cōiuncta sit vna catena miraculose facta est ; ac si vna eademq; fuisset. Vnde Pontifex & regina ꝓtinus decreuerūt, vt qđ hoīum indiscreta religio faciebat, gētili damnato, in bonū cōmutata, faceret apłorum prīcipi Petro. Sic ex iniquo principio, salubris cōflata ē religio. L. viij

Anno autē dñi nongentesimo, quidā comes imperatoris Othonis ei familiaris, ante oculos oīum à diabolo arreptus est, ita vt seipsum dentib⁹ laniaret. Hic iussu imperatoris, ad Papā Ioannem ducitur, vt catena sctī Petri collo ei⁹ circundaretur. Lcō ix.

Sed dum à fallacibus clericis semel & bis alia catena furenti adhiberetur, nec quicq̄ remedij pro ueniret, vbi nihil erat virtutis, tandē vera Petri catena allata est & collo furentis circundata. Tūc diabolus spumans, & multū clamans abscessit, virtutem verę catenæ sentiens, nec ferre, præualens. Aña ad horas & capitula, sicut in passione eiusdē.

Ad mag. aña. Angelus dñi astitit, & lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoque latere Petri, excitauit eum dicens: surge velociter, & continuo ceciderunt catenæ de manibus eius.

¶ Sctī Stephani Papæ & m̄. Oro. die 2.

DEus q nos beati Stephani martyris tui atq; pōtificis annua solennitate lætificas: cōcede ꝓpiti⁹, vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per dñm.

Ex vitis pōtificū romanorū. L. iij

STephanus prim⁹ patria Romanus, Valeriani, & Galieni imperatorū, tēpore, summo pontificatu functus est. Qui instituit vt sacerdotes, & leuitæ nusquam sacris vestibus vterent̄, nisi in ecclesia, & sacris peragendis. Quæ inq̄t nec ab aliis debēt contingi, nec ferri nisi à sacratis hoībus, ne vltio diuina veniat: quæ Balthasarē pcussit. sup hæc trāsgredientibus, & talia p̄sumentibus. Postq̄ autem multos sermone, & exemplo ad fidē conuertisset, ad templū Martis vt sacrificaret ab infidelibus est abstractus. Cunq; constanti aīo id recusaret, capite trūcat⁹ est, ac sepult⁹ via appia in cęmeterio Calixti. iiij. nonas Augusti, cū sedisset annos septē: mēses quinq;, & dies duos. Tu autē.

¶ In Inuentione corporis sancti Stephani prothomartyris. Capitula sicut in alio festo ipsius. die 3. 87.

Hym.

Hym. Deus tuorum militum. Ad mag. añ. Ostendit sanct' Gamaliel per visum Luciano sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos: & quartũ argenteũ croco plenũ, & dixit, hi sũt nostri loculi, & nr̃æ reliquię: hic aũt sanguineas habẽs rosas locul' est sãcti Stephani: q solus ex nobis martyrio meruit coronari. Oratio.

A nobis q̃sumus domine imitari quod colimus, vt discam' & inimicos diligere: quia eius corporis inuentionem celebramus, qui nouit etiam pro persecutoribus exorare. Dominum nostrum Iesum Christum. Ad matuti. inuit. Adoremus regem magnum dñm, Qui in sanctis suis semper est mirabilis. Hym. Deus tuorum militum. Ex histo. inuentionis ipsi'. L. iiij.

STephani prothomartyris, & Gamalielis, Pauli apostoli, præceptoris, ac Nicodemi, qui nocte ad Iesum accessit corpora, quæ diu in obscuro, ac despecto loco sepulta iacuerãt, inuenta sunt non procul à Ierosolymis, Honorio imperante, per reuelationem factam cuidam Luciano presbytero. Cui Gamaliel veneranda senis specię in somnis apparuit, & locum vbi indecenter iacebant monstrauit, præcepitq; vt Ioannẽ Ierosolymitanum Antistitem adiret daretq; operam, vt eorum corpora honestiore loco cõderentur. Lcõ. v.

Lucianus visione hac exterritus Ioanni epo reuelationem exponit. Adhibitis igitur alijs finitimarũ vrbiũ epis, & præsbyteris ad locum monstratum pergunt. Tunc effossa humo loculos distinctos inueniunt: ex quibus mira fragrantia, & suauissimus odor diffundebatur. Lectio vj.

Cum ergo iugẽs hoĩum multitudo vndiq; miraculo eo cõcurrisset, multi q varijs languorib' laborãtes venerãt sani & incolumes discesserunt. Tãdem sctõrũ corpora cum summa celebritate in sanctam ecclesiã siõ illata honesto loco cõdita fuerũt. Le. vij.

AT vero quanta veneratione dignæ sunt reliqæ beati Stephani hodie repertæ: liquet ex miraculis p ipsas factis: quæ refert Augustinus in hunc modum. Ad aquas Tibilitanas epo afferente memoriam gloriosissimi Stephani, mulier cęca ad ipsum ducit': flores quos ferebat dedit, recepit, oculis admouit, & protinus vidit. Lcõ viij.

Lucilius eps Siritensis, pręcedente populo & sequente, portabat memoriam memorati martyris: fistula, cuius molestia diu laborauerat, illius piæ sarcinæ vectatione repẽte sanata est. Nã deinceps eã in suo corpore non inuenit. Eucharius præsbyter à veteri morbo carbunculi saluus factus est per memoriã supradicti martyris: quam Possidonius eps illo aduexit. Idem ipse morbo

alio mortuus:sicvt iã ei poplites ligarentur: cum de memoria eius reputata esset tunica ipsius presbyteri ,& super iacentis cor pus missa, suscitatus est.
Puerũ quendã cum in area lude ret,exorbitantes boues q̃ trahe bant vehiculũ rota obtriuerunt, & expirauit. Hunc mater ad memoriam Stephani posuit,& reuixit:& illæsus apparuit. Itẽ Hirenei cuiusdã filius extinctus est. Cunq; corpus iaceret exanime, amicorum quidam suggessit, vt martyris oleo perungeretur. Factum est,& reuixit. Et infra post alia enarrata . Si miracula(inq̃t) quę per hunc facta sunt in Colonia calamensi,& in nostra scribe re velim,plurimi cõficiendi sunt libri. ℟. Sancte dei preciose pro tomartyr Stephane, qui virtute charitatis circumfult⁹. vndique, dñm pro inimico exorasti populo. Funde pces pro deuoto tibi nunc collegio. ℣. Vt tuo propiciat⁹ interuẽtu dñs nos purgatos a pctis iungat cæli ciuibus. Funde.Gloria Fu. Ad Bñs aña. Ex odoris mira fragrantia sanitas ægrotis emanauit maxima: septuaginta nanq; & tres,tunc a varijs languoribus curati sunt homines in inuẽtione corporis Stephani, dilectissimi martyris Deũ benedicentes. Ad mag. aã. Hodie sctũs Ioannes pontifex, cum maximo cleri, plebisq; tripudio, preciosas protomartyris Stephani reliquias in sanctã trã stulit ecclesiam sion : vbi quondam archidyaconi functus est officio,cuius pia apud Deum sit ꝑ nobis quęsumus intercessio. Cętera oĩa de cõi vnius mart.

¶ In festo beati Dominici pris nostri,ad vesper. super psal.aña. die 5

Gaude fælix parens Hispania nouæ prolis dans mundo gaudia: sed tu magis plaude Bononia , tanti patris dotata gloria, lauda tota mater ecclęsia , nouiq; laudis agens solennia. ps. Laudate pueri do. cum cæteris cap.

Quasi stella matutina ĩ medio nebulæ, & quasi luna plena ĩ diebus suis ,& quasi sol refulgens , sic iste effulsit in tẽplo dei. ℟. Granũ. ℣. Hym. Ecc 50.

Gaude mater ecclesia: lętam agens memoriam, quę nouæ prolis gaudia , mittis ad cæli curiam.
Prædicatorũ ordinis, dux & pater Dñicus,mundi iã fulget terminis, ciuis effectus cælicus.
Carnis liber ergastulo cęli potitur gloria, pro paupertatis cingulo, stola dotatur regia.
Fragans odor de Tumulo,cum virtutũ frequẽtia,clamat ꝑ chri famulo,summi regis magnalia
Trino Deo & simplici,laus , honor,virtus,gloria:qui nos prece Dñici, ducat ad cęli gaudia. Amen. ℣. Ora pro nobis beate Dñice. ℟. Vt digni efficiamur ꝑmissionib⁹ Chri. Ad mag. aã. Trãsit paup ad regni soliũ , dux

ad sceptrum, victor ad præmiū, mors in vitā, labor in ociū, præsens cedit luct' in gaudiū. Orō

DEus qui ecclesiam tuā beati Dñici confessoris tui illuminare dignatus es meritis & doctrinis: concede vt eius intercessione temporalibus non destituatur auxilijs, & spiritualibus semper proficiat incrementis. Per dom.

Ad matu. inuita. Adsunt Dñici leta solennia, Laude multipli ci plaudat ecclesia. Hymnus.

NOuus athleta domini collaudetur Dominicus, qui rem conformat nomini, vir factus euangelicus.

Conseruans sine macula virginitatis lilium, ardebat quasi facula, pro zelo pereuntium.

Mundum calcans sub pedibus, manum misit ad fortia, nudus occurrens hostibus, Christi suffultus gratia.

Pugnat verbo miraculis, missis per orbē fratrib', crebros adiungens sedulis fletus orationibus.

Trino Deo & simplici, laus ho.

In j. noc. aña Preco nouus, & cęlicus missus in fine sæculi: pauper fulsit Dñicus forma præuisus catuli. Ps Beat' vir. 2. Aña. Florē pudicitiæ seruās illibatū, attigit eximię vitæ cælibatū. Ps. Quare fremuerunt. Aña. Documētis artium eruditus satis, transijt ad studium summę veritatis. Ps. Dñe quid. Lectio j.

HAbentes hanc ministrationem, iuxta quod misericordiā cōsecuti sum', nō deficimus, sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neq; adulterātes verbū Dei, sed in manifestatione veritatis, commendātes nosmetipsos ad oēm conscientiā hominū corā Deo. Quod si etiā opertū est euangeliū nostrū in ijs qui pereunt est opertū, in qbus deus huius sęculi excæcauit mentes infideliū, vt nō fulgeat illis illuminatio euāgelij glorię Christi, q est imago Dei. Nō en'm nosmetipsos prædicam' sed Iesum Christū dñm nostrū: nos autē seruos vestros per Iesum, qm deus q dixit de tenebris lucē splendescere, ipse illuxit in cordib' nris ad illumi natiōnē sciētię claritatis Dei in facie Christi Iesu. R. Mundum vocās ad agni nuptias, hora cænæ paterfamilias seruū mittit. Promittens varias vitę delitias. V. Ad hoc conuiuium tā pmagnificū elegit nuncium sanctū Dñicum. Promittens. Lectio ij.

2. co. 4.

HAbemus aūt thesaurū istū in vasis fictilibus, vt sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In oīb' tribulationē patimur, sed nō angustiamur, aporiamur,

riamur, sed non destituimur, psecutionē patimur, sed non derelinquimur, humiliamur, sed nō cōfundimur: deijcimur, sed non perim⁹: semp mortificationē Iesu Chri in corpore nro circūferētes, vt & vita Iesu manifestet in corporibus nris. Semp enim nos q̄ viuimus, in mortem tradimur ꝓpter Iesum, vt & vita Iesu manifestetur in carne nra mortali. Ergo mors in nobis operat, vita aūt in vobis. ℟. Datū mūdo pro mūdi gloria: mira Chri psignat gra. Cui⁹ ortū præcurrūt nuncia veri præsagia. ℣. Stella mirās in fonte paruuli, nouū iubar præmonstrat sęculi. Cuius. Lcō iij.

HAbentes autē eundē spiritum fidei, sicut scriptum est: Credidi propter quod locutus sum: & nos credimus, ꝓpter quod & loquimur, scientes, qm̄ qui suscitauit Iesum: & nos cum Iesu suscitabit & constituet vobiscū. Omnia enim propter vos, vt gratia abundans, per multos in gratiarū actione, abundet in gloriam Dei. Propter quod, non deficimus, sed licet is q̄ foris est noster homo corrumpatur: tm̄ is qui intus est, renouat de die in diem. Id enim quod in p̄senti est momentaneū, & leue tribulationis nrę, supra modū in sublimitate æternū gloriæ pondus operatur in nobis, nō cōtēplantibus nobis quæ vident, sed q̄ non videntur. Quæ enim videntur, tēporalia sunt. Quæ aūt nō videntur, æterna. ℟. Verbum vitæ dñ palā promitur, surgunt hostes, liber conscribitur, fauent oēs: Sic error vincitur. Fides extollitur. ℣. Ter in flāmas libell⁹ traditus: ter exiuit illæsus penitus. Sic. Gloria. Fides. In ij. noct. aň.

Sub Augustini regula mente profecit sedula, tandem virum canonicum auget in apostolicum. ps. Cum inuocarem. Ana Agonizans pro Christi nomine, mūdum replet diuino semine, paupertatis degens sub tegmine. ps. Verba mea. Aña Pernox cum Christo ꝓpriū nō possidebat lectulum: post lachrymarū fluuiū, vix humi dans corpusculum. ps. Domine dñs noster. Lectio iiij.

BEatus Dñicus Prędicatorum ordinis, dux & pater inclytus, in Hispaniæ partibus ex nobilissima Gusmanorū prosapia ortus, quasi nouum sydus mundo emicuit. Hic matri suæ carnali adhuc eū in vtero gestanti, præmonstratus est in figura catuli, accensam in ore faculam baiulantis: matri vero spirituali apparuit, quasi gestās stellam in fronte. Cū autē adhuc esset puerulus, deprehensus est frequenter relicto lecto super terram accumbere. Puerilibus autē annis innocenter domi transactis, missus est Valentiam ad studendum in artibus liberalibus. Vt autem melius animū transferret ad sapietiam, vinum per decennium nō bibit. ℟. Paupertatis ascendens

dens culmina clamat mundi detestãs crimina, frangit hostes & fugat agmina. Nulla scẽm frangunt discrimina. ℣. Nocte cœli perlustrãs limina, die terris dat verbi semina. Nulla. Lectio v.

INstructus autẽ sufficienter in prædictis scientijs, ad theologiam se transtulit, & plurimum in ea profecit. Quo tempore, fame inualescente, venditis libris & supellectili quã habebat, omnia in eleemosynas est largitus. Post regressum factus est canonicus regularis in ecclesia Oxomẽsi: in qua singulari religione prǫfulgẽs est supprior. institut⁹. Postmodum autẽ assumptus in socium ab episcopo Oxomensi, Tholosãm veniens, hospitẽ suũ hæreticum prima nocte ad fidẽ conuertit. Peractis aũt quibusdã negocijs ab ipso episcopo: iterũ cum ipso rediens ad partes Tholosanas: cum quibusdam abbatibus prǫdicationi se dedit annis decem. ℟. Panis oblatus cælitus, fratrũ supplet inopiam, vitęq; natus redditus matris pellit tristitiam. ℣. Signo crucis obedit pluuia: lingua verba transformat varia. Vitæ. Lectio vj.

FActus autẽ familiaris bonæ memoriæ Fulconi Tholosano epo, cum ipso iuit ad Lateranense conciliũ, vt cõfirmationẽ ordinis, qui Prǫdicatorũ diceret, & esset, obtineret. De voluntate vero summi pontificis ad socios rediens, electa regula beati Augustini, Romam reuersus, Innocentio mortuo ab Honorio successore eius quod postulauerat, impetrauit. Deinde Tholosam rediens frẽs paucos quos habuit dispersit in orbem: ipse verò Romam profectus est, vbi duo solennissima monasteria instituit, vnũ fratrũ, & aliud sororũ. Quo tempore ibidem tres mortuos suscitauit, & multa alia miracula fecit, & ministrum Regunaldum virũ eruditissimũ ad ordinem recepit. ℟. Granũ excussum palea, nexu soluto luteo de paupertatis area cæli locatur horreo. Cum mercede virginea Doctorũ fulgens cuneo. ℣. Flos in florum virens aureola, bina gaudet sortis aureola. Cum mercede. Gloria. Doctorum fulgens. In iij. noct. aña. Sitiebat seruus Chri martyriũ, sicut sitit ceruus ad aquæ fluuium. ps. Dñe quis. Añ. Migrans pater filijs vitæ firmamentum, paupertatis humilis condit testamentum. ps Dñe in virtute tua. Aña. Liber carnis vinculo cœlum introiuit, vbi pleno poculo gustat quod sitiuit. ps Domini est terra.

Secundum Matthæum. Lcõ vii.

IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Vos estis sal terræ. ca. 5. Qđ si sal euanuerit: ĩ quo salief... Et rel. Hom. beati Augusti. epi.

Hic ostendit dñs fatuos esse iudicandos, qui tẽporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiã metuentes, amittũt ęterna,

filio mater sursum vexit. Aña. Fulget in choro virginum, doctor veritatis: sertum honoris geminum gerens cum beatis. Capitulum. Quasi stella. Hym.

Hymnum nouæ lætitiæ dulci productum cantico, noster depromat hodie chorus sancto Dominico.

Vergente mundi vespere nouũ sydus exoritur, & clausis culpæ carcere preco salutis mittitur.

Doctrinam euãgelicã spargẽs p orbis cardinẽ, pestẽ fugat hæreticã nouũ producens ordinem.

Hic est fons ille modic⁹ cresces in flumen maximũ, q mundo iã mirificus, potum largit optimũ.

Trino deo. ℣. Iustus germinabit. Ad Bñs. Aña. Carnis vigor, mẽtis martyriũ, mundũ replens linguæ præconiũ, pauper Christi post cursus stadium, vitæ tibi mercant premium. Ad iij. cap. Quasi stella. Ad sextã capitulũ.

Isa. 59. Spiritus meus q est in te, & verba mea q̃ posui in ore tuo, nõ recedent de ore tuo, & de ore seminis tui, dicit dñs: amodo, & vsq; in sempiternũ. Ad ix. cap.

Mal. 2. Lex veritatis fuit in ore eius, & iniqtas nõ est inuenta in labijs eius ĩ pace & equitate ambulauit mecũ, & multos auertit ab iniquitate. Ad vesp. cap. hym. ℣. vt in primis vesp. Ad mag. aña.

O lumen ecclesiæ, doctor veritatis: rosa patiẽtie, ebur castitatis, aquã sapiẽtiæ propinasti gratis: prædicator gr̃e nos iũge beatis.

Per octa. quando de ipsis agit, & in octa. die inuitato. sicut in die. Sequentes vero añæ dicantur quotidie infra oct. ad bñs, & ad mag. vel ad memo. Ad Bñs. Aña.

Benedictus redẽptor oĩum, qui saluti prouidens hominũ, inqua do dedit sanctum Dñicum. ℣. Iustus germinabit. Ad mag. añ. Magne pater sancte Dominice, mortis hora nos tecum suscipe, & hic semper nos pie respice. ℣. Ora pro nobis beate. In festo trãsfigurat. dñi in primis vesp. post orõnẽ de btõ Dñico fiat de eo memoria per añam.

Christus Iesus splendor patris, & figura substantiæ eius: portans omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum faciens, in monte excelso gloriosus apparere hodie dignatus est, hal'a. ℣. Gloriosus apparuisti in conspectu dñi. ℞. Propterea decorem induit te dominus. Oratio.

Deus qui fidei sacramenta in vnigeniti tui gloriosa transfiguratione patrum testimonio roborasti, & adoptionẽ filiorũ perfectã voce delapsa in nube lucida mirabiliter præsignasti: concede propitius, vt ipsius regis gloriæ nos cohæredes efficias, & eiusdem gloriæ tribuas esse consortes. Per eun. Ad mat. inui. Summũ regẽ gloriæ, Christũ adorem⁹. Et p dono gratię ei iubilemus. Hym.

Exultet laudibus sacrata cõcio:

cio : cæli agminibus iuncta tripudio , pro verbi gloria qua splendent omnia, terra,pontus, & æthera.

Promissum panditur fratrum de medio , patris cum labitur vox de fastigio : dicens hunc filium doctorem cælicum , audituq; dignissimum.

Succedit in spōsa pro fratris semine , à viro repulsa viribus carente , mandante dño Moysi in monte, calciamentum soluere.

Speciosus forma prę natis alijs, vestitus gloria fit sponsus sanguinis,o res mirabilis gubernat oīa,celsus,pauper , & humilis.

Te trina deitas , vnaq; poscim⁹, quæ nos sic visitas sicut te colimus : per tuas semitas duc nos quo tendimus , ad lucem quam inhabitas.Amen . In i noct. añ. Paulominus ab angelis minoratus,gloria & honore coronatus est , & ɔstitut⁹ sup opera manuū dei. ps.Dñe dñs.2. Añ. Reuelauit dñs cōdensa , & in tēplo eius oēs dicent gloriā. ps.Afferte. 8. Aña Speciosus forma præ filijs hominum , diffusa est gratia in labijs tuis. ps. Eructauit.14. ℣. Gloriosus apparuisti. Lectio i.

.co. 5. Epistola nostra vos estis frēs scripta in cordibus nostris, quæ scitur & legit ab omnibus hominibus , manifestati, ꝙ epistola estis Chri , ministrata nobis ,& scripta nō atramento , sed spū Dei viui,non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus.Fiduciā aūt talē habemus per Christū ad Deū,non ꝙ sufficiētes simus cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis , sed sufficientia nr̄a ex Deo est, qui & idoneos nos fecit ministros noui testamēti, non litera sed spū. Litera enim occidit , spiritus autē viuificat. ℟. Surge,illuminare Ierusalē, quia venit lumen tuū, Et gloria domini super te orta est. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo , & reges in splendore ortus tui. Et glo. Lectio ij.

Quòd si ministratio mortis literis deformata in lapidibus,fuit in gloria, ita vt non possent intendere filij Israel in faciem Moysi , ꝓpter gloriam vultus eius,quæ euacuatur,quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria ? Nam si ministratio damnationis,in gloria est:multo magis abūdat ministratio iustitiæ in gloria. Nam nec glorificatū est quod claruit, in hac parte , propter excellentē gloriam . Si enim quod euacuatur in gloria est , multo magis quod manet , in gloria est. ℟. In splendenti nube spiritus sanctus visus est,paterna vox audita est. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene cōplacui, ipsum audite. ℣. Apparuit nubes obūbrans: & vox patris intonuit.Hic est filius me⁹. Lectio iij.

Habentes igitur talē spem, multa fiducia vtimur : & non sicut Moyses ponebat velamen

men super faciem suam, vt non intenderent filij Israel in faciem eius quod euacuatur, sed obtusi sunt sensus eorũ. Vsq; in hodiernum enim diem, idipsum velamen in lectione veteris testamẽti manet non reuelatũ (quod in Christo euacuatur (sed vsque in hodiernũ diẽ, cum legitur Moyses, velamen positum est sup cor eorum. Cum autẽ conuersi fuerint ad dñm: auferetur velamẽ. Dñs autem spiritus est. Vbi autẽ spiritus dñi, ibi libertas. Nos vero omnes, reuelata facie gloriam dñi speculantes: in eandẽ imaginem transformamur à claritate in claritatẽ, tanq̃ à dñi spiritu. ℟. Videte qualem charitatem dedit nobis deus pater. Vt filij Dei nominemur & simus. ℣. Scimus qm̃ cum apparuerit similes ei erimus: quoniã videbimus cum sicuti est. Vt Gloria. Vt.

In ij. noctur. aña. Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis turbati sunt omnes insipientes corde. ps Notus in iudea. 23. Añ Melior est dies vna in atrijs tuis super millia. ps. Quam dilecta. 26. Añ Gloriosa dicta sunt de te ciuitas Dei. ps. Fundamenta. 27. ℣ Gloria, & honore.

Origenes homilia duodecima super Exodum. Lectio quarta.

PRæsentis solennitatis mysteriũ figurarum veterũ implentium: nos ad intelligentiæ inquisitionem, vel incitat, vel repellit. Incitat mentes studiosas, & liberas: desides, & occupatas repellit. Scriptũ est enim. Quia vidit Aarõ, & omnes filij Israel Moysen: & erat glorificata facies eius, & color vultus eius, & timuerunt accedere ad eum. Et post pauca. Ponebat (inquit) Moyses velamen super faciem suam. ℟. Inebriati sunt ab vbertate domus tuæ. Et torrente voluptatis tuæ potabis eos. ℣. Quoniam apud te est fons vitę, & in lumine tuo videbimus lumen. Et. Lectio quinta.

HOc autem apostolus Christi sensu magnifico exponens, dixit Si ministeriũ mortis, literis deformatũ in lapidibus, fuit ad gloriã: ita vt non possent intendere filij Israel in faciem Moysi ꝓpter gloriã vultus eius, quæ euacuatur, quõ nõ magis ministratio spũs erit in gloria? Et iterum paulo post dicit. Et non sicut Moyses velamen ponebat sup faciẽ suã: vt nõ intenderent filij Israel in faciem vultus eius. Obtusi sunt enim sensus eorum vsq; in hodiernum diẽ. Cũ enim legitur Moyses: velamen est positũ super cor eorũ. Quis non admiretur mysteriorũ magnitudinẽ: quis nõ primescat notã cordis obtusi? ℟. Præceptor, bonũ est nos hic esse: faciamus hic tria tabernacula, Tibi vnum, Moysi vnũ, & Eliæ vnũ. ℣. Non enim sciebat q̃d diceret. Tibi. Lect. vi.

IGitur causa auferendi velaminis, conuersionẽ nostrã dicit

ad dñm. Sed hoc ipsum cõuerti ad dñm,quale sit,videamus. Et vt euidentius videre possim⁹ qd sit conuersus, dicendum nobis prius est qd sit auersus. Omnis qui cũ recitantur verba legis cõmunibus fabulis occupať, auersus est. Omnis qui cum legitur Moyses de negocijs sæculi, de pecunia,de lucris solicitudinem gerit,auersus est. Omnis q possessionũ curis stringitur, & diuitiarũ cupiditatibus distenditur, qui gloriæ sęculi, & mũdi honoribus studet, auersus est. Sed & qui ab his quidẽ videť alienus: assistit aũt, & audit verba legis: & vultu atq; oculis intẽtus, cogitione tñ & corde euagatur, auersus est. ℟. Si ministratio mortis literis deformata ĩ lapidib⁹ fuit in gloria,ita vt nõ possent inten dere filij Israel in faciem Moysi propter gloriã vultus eius quæ euacuať. Multo magis ministratio spũs quæ manet erit In gloria. ℣. Amplioris enim gloriæ Christus præ Moyse dign⁹ est habitus,quanto ampliorẽ honorẽ habet domus,qui fabricauit eã? Multo. Glř:a.In. In iij noct.aña. Thabor & Hermon in noĩe tuo exultabũt:tuũ brachium cũ potẽtia. ps Misericordias dñi. 30. Aña Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia. ps Dñs regnauit exul. 30, Aña Confessionem & decorem induit,amictus lumine sicut vestimento. ps. Benedic. ij. 31. ℣. Magna est gloria

secundũ Matthæum. Lect.vii. c. 17

IN illo tpe.Assumpsit Iesus Petrum & Iacobum,& Ioanẽ fratrem eius, & duxit eos in montẽ excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Et reliq. Hom. beati Ioannis episcopi.

Quoniam multa de periculis. multa de morte, multa de passione sua,& cæde discipulorũ locutus est,& aspera q̃ plura atque ardua eis iniunxit:quæ oĩa cum præsentẽ vitã sequerentur,immi nere iã atque incũbere videbantur:bona vero quę pollicebatur longiori spe erãt expectanda:vt puta qa seruarent animã suã,si pderent eã, quia in gloria patris sui venturus sit,& præmia redditurus, vt visu etiã certiores faceret quantũ capere possit gloriã suã cum qua venturus est in præsenti vita,ipsis ostẽdere,& iam visuros polliceť,ne aut de sua, aut dñi morte doleant, & maxime Petrus. ℟. Vocauit nos deus vocatione sua sctã,sm gratiã suam quæ manifestata est nunc. Per illuminationem saluatoris nři Iesu Chři. ℣. Qui destruxit mortẽ, illuminauit autem vitam in incorruptionem.Per. Lectio viij

ET vide qd agit, cũ de regno & de gehenna disseruerit. qñ enim dixit,q inuenit animã suã,perdet eã; & quicũq; perdit eã(gratia mei) inueniet ipsam; & quia vnicuique sm opera sua reddet,regnũ & gehennam designauit. Cũ igiť de vtrisq; disseruerit:

fuerit: regnum quidem vt oculis cernaṫ cócedit, gehennã aũt minime: qm̃ rudioribus & ineptioribus id necessariũ erat. Pro his vero, & iam perspicacibus satis fuit, à meliori confirmari. ℟. Deus qui dixit de tenebris lumẽ splendescere, illuxit in cordib⁹ nr̃is Ad illuminationẽ scientiæ claritatis dei in faciẽ Iesu Chri. ℣. Exortũ est in tenebris lumen rectis corde: misericors & miserator & iustus. Ad il. Lectio ix.

PRimos igiṫ apostolorũ seorsum assumpsit, & adduxit in montẽ excelsum seorsum, & trãsfiguratus est ante eos. Et resplẽduit facies eius sicut Sol: vestimenta vero eius facta sunt alba sicut nix. Quam ob rẽ hos aċ cepit? Quia excellentiores cæteris videlicet erant. Et Petrus quidẽ, quia valde Christum diligebat, idcirco præstabat: Ioannes vero, qui nimium diligebatur ac Iacobus à responso quod dedit cum fratre interrogatus, dicens: possumus hunc calicem bibere. ℟. Dũ oraret Iesus, facta est species vultus eius altera & vestitus eius albus refulgens. Et duo viri loquebãtur cum illo. Moyses, & Elias visi In maiestate. ℣. Dicebant autẽ excessum eius, quem completurus erat in Ierusalem. Moyses. Glo. In maie. ℣. Emitte lucem tuam, & veritatẽ tuam. ℟. Ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montẽ sanctũ tuum, & in tabernacula tua. In Laud. Añ.

ASsumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrẽ eius. & adduxit eos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Aña. Resplenduit facies ei⁹ sicut sol, vestiméta aũt eius facta sunt alba, sicut nix, haḷ. Añ. Et ecce apparuerunt eis Moyses & Elias loquentes cum Iesu. Aña. Respondens autẽ Petr⁹ dixit ad Iesum: dñe bonum est nos hic esse. Aña. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbrauit eos. Cap.

SAluatorem expectamus dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. Hymn⁹. Phil. 3.

NOuum sydus exoritur Christi pia clementia, quo tenebrosa premitur inimici sæuitia. Insurgere cũ nititur malignitatis spiritus, ex aduerso resistitur præpotenti exercitu.
Roborantur in acie intuentes signaculum: desidentes militię, vt assequantur brauium.
Pro quo se cunctis abijcit beatũ in mysterio, Christus & tandem perficit regnans in cæli solio.
Gloria tibi dñe, potestas, & imperiũ, qui certantibus acie aperte monstras præmium. Amen.
℣. Corona aurea. Ad bñs añ Et ecce vox de nube dicens: Hic est fili⁹ meus dilectus, in quo mihi bñ cõplacui, ipsum audite. haḷ.
Memoria sctõrum Sisti, Fælicissimi, & Agapiti martyrum. Oro. die. 6

Deus qui nos concedis sanctorũ tuorum Sisti, Fęlicissimi, & Agapiti natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per. Ad iij. cap. Saluatorem. ℟. Gloriosus apparuisti ĩ cõspectu dñi, Halłah. halłah. ✠. Propterea decorem induit te dñs. Halłah. ✠. Gloria & honore coronasti eum dñe. ℟. Et cõstituisti. Ad vj. cap.

2. co. 3. Nos oẽs reuelata facie gloriã dñi speculantes, in eandẽ imaginem transformamur à claritate in claritatem tanquã à dñi spiritu. ℟. Gloria & honore coronasti eum dñe. Et constituisti eum. ✠. Magna est gloria eius in salutari tuo. Ad ix. cap.

Apo. 22. Sustulit me in spũ in montem magnum & altum: & ostendit mihi ciuitatem sanctam Ierusalem descendentem de cęlo à Deo, habentem claritatem Dei, & lucerna ei⁹ est agnus. ℟. Magna est. ✠. Corona aurea. In secũdis vesp. añ. Assumpsit. ps. Dixit dñs Confitebor. Beatus. Laudate pueri. Laudate dñm. Capitulum. Saluatorem. Hymn.

Gaude mater pietatis in valle gementium: pro ducatu dignitatis christi regis omnium, quo dilecta prędotaris in culmine montium.

Vbi patres praecellentes in mortali corpore, admirantur assistentes de tam grandi munere, diuinum lumen cernentes in creato lumine.

Quod verticẽs pphetarum pcedũt deuotius, Moyses lumẽ praeclarũ legis datae caelitus: & Elias iubar magnũ zelo Dei feruidus.

Praesentia deitatis declaratur prouide, & in audita voce patris de supremo germine, & spiritu veritatis forma nobis lucidae.

Genitori genitoque laus & iubilatio, salus, honor, virtus quoq; sit & benedictio, procedenti ab vtroque cõpar sit laudatio. Amẽ. ✠. Gloriosus. Ad magnifi. Aña. Et audiẽtes discipuli, ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde: & accessit Iesus, & tetigit eos, dixitque eis: surgite, noli te timere, haleluiah, haleluiah. Oratio vt in primis vesperis.

¶ Pro primo die infra octauam beati Dominici. Lectio tertia.

Cum beato Dñico praedicationis grã existente in partibus Tholosanis, semel apud phanũ Iouis solẽnis disputatio sub deputatis iudicibus inter catholicos & hęreticos haberet, & ad hoc ventum esset, vt vtriusque partis libelli, quos de suis dogmatibus cõscripserant, in ignem proijcerent, & ꝗ in illo qui maneret illęsus, vera cõtineri fidei assertio ab oĩbus crederetur, singulis aduersariorum libellis ad primã proiectionẽ cõbustis, solus beati Dñici codex, pro parte catholica, pręsentatus, secũdo & tertio igni iniectus statim semper illęsus, & integer resiliuit. Deinde fiat memoria sancti Donati

nati episcopi & martyris. Oratio
Die. 7. Deus tuorum gloria sacerdotum præsta quæsumus, vt sancti martyris tui & episcopi Donati cuius festa gerimus, sentiamus auxiliũ. Per dominum.
Die. 8. ¶Sctõrum Ciriaci, Largi, & Smaragdi marty. ad memoriã. Oro.
Deus q nos annua beatorũ martyrũ tuorũ Ciriaci Largi, & Smaragdi solẽnitate lętificas: concede propitius, vt quorũ natalitia colimus: virtutẽ quoq; passionis imitemur. Per domi.
In Mat. Lctõ. iij. de octa. b. Dñici.
Contemplantes igit̃ heretici q̃ fortiter, quam indefesse, quãque valide beatus pr̃ Dñicus fidẽ catholicã defensaret: eidem pluries insidias maximas parauerunt. Is vero beatũ se reputans pro noĩe Iesu contumelias pati, tam insidias, quam derisiones, quibus eum plurimum subsannabant, alacri animo æque contemnens, verbo Dei omni fortitudine & constantia die noctuque inuigilabat. Semel autem ab ipsis interrogatus, cum paratas insidias euasisset, quidnam facturus erat, si ab ipsis comprehendebatur: rogassem, ait: ne me repentinis vulneribus perimeretis: sed membratim concisum euulsis denique oculis diutius truncum permitteretis in ꝓprio sanguine volutari.
¶Pro alia die. Lectio tertia.
Tanto autem charitatis igne erga proximos, tanq; ardentis fratris salutis eorũ beat⁹ pater Dñicus æstuabat, vt nulli labori, nulli incõmodo parcẽs, die noctuq; opportune & ĩportune, nempe à beato apostolo edoct⁹, arguẽdo, obsecrando, & increpãdo cũ omni patientia & doctrina in vinea domini laboraret: ita vt semel pro conuersione paucarum mulierum ab hęreticis seductarum, apud quas hospitabatur totam quadragesimam solo pane, & aqua contentus ieiunauerit, & mẽbra defessa nunqñã nisi sup nudã tabulã quiescere permiserit, quo illę exemplo motæ ad verã catholicam fidẽ reuersæ sunt.
¶Dñica infra octa. post tres lect. de apostolo ordinarias. Lect. iiij.
Orationi & contẽplationi beatus pr̃ Dñicus adeo continuus adeoq; intẽt⁹ erat, vt per omnẽ fere vitam sui moris fuerit totas noctes in ecclesia agere: vbi & aliquando in oratio nib⁹ obsorptus etiã corpore percubitum eleuatus in aera visus fuit. Quid autẽ ipsius orationis suffragio à dño non obtinuit? Diuersa sanitatum suffragia, panis semel & iterũ manibus angelicis ipsi ac suis fratribus ministratus, multiplicatũ vinũ, cęcum ini restituti, & deniq; defunctorũ animæ in lucẽ hãc reuocatę, & quod non minoris faciẽdũ est, innumeri hoĩes à vinculis dęmonũ erepti, & sanctã ac religiosam conuersationẽ, ipsarum ora-

orationum suffragia assequuti, luce clarius hoc testant. Lcõ.v.
C ũ Romę semel in ecclesia sctī Petri attentius oraret, vidit ad se sanctos Dei apostolos aduenientes & beatũ quidē Petrũ baculũ Paulũ vero sibi librũ porrigentem: qui & sibi clara voce dicere videbantur, vade prædica verbũ, qm̃ ad hoc ministerium electus es: moxque sibi videbat suos frēs toto orbe dispersos aspicere: verbum dñi prędicantes. Lcõ vj.
I terum in eadem ecclesia oranti visus est Christ' vehementer succensus cũ trib' in manu lanceis in aere eleuatus stare, quasi ipsis vniuersos mundi hoīes interfecturus, verũ suã gloriosissimam genitricem eidē ex aduerso stātē obnixe pro hoīum indulgentia deprecari. Cumque contra filius infinitatem criminũ opponeret, videbatur ipsi mater pijssima respondere, se in promptu habere seruum fidelem qui posset eos à sua vita pessima reuocare, & ostenso ipso beato Dñico, & eo à filio cõmendato, adhuc & alterum beatũ Franciscũ videlicet produxisse. Qua visione factum est, vt beatus pater sequenti die obuiũ habēs beatũ Franciscum ipsum cognouerit, & in amplexus & oscula ruens dixerit. Tu es socius meus. Stemus simul: & nullus aduersarius præualebit.
Tres aliæ lect. de hom. Dnicali Si dñica in quacũq; suprascripta rũ dierũ infra has octauas eueniat, nihilomin' hæ tres lectiones, in ea legantur & lectio, diei illius ad hanc poterit reseruari.

¶In octa.beati Dñici. Lcõ iiij. Dic. 12.

Am igit propinquante peregrinatiõis termino, fineq; certaminis quo bonorum laborũ vir Dei Dñicus gloriosum fructũ perciperet, coronamq; victoriæ reportaret: voluit ei dñs iustorum operũ retributor: suũ terminũ pręmonstrare: nēpe sibi oranti apparuit qdã iuuenis qui vultu placido eũ ex noīe vocãs, veni, inquit, dilecte in gaudium dñi tui: vt iam nobiscum in cœlesti conuiuio epuleris. Lcõ.v.
S uper diuino itaq; oraculo gratulans seruus Dei, & grãs agens de certitudine suæ gloriæ, visitatis quibusdam sibi familiaribus clericis in ipsa ciuitate Bononia: eis prædixit se licet tunc incolumem, ante assumptionem beatæ Dei genitricis ex hoc sęculo migraturũ: deinde Mediolani Bergomi ac Venetiarũ ciuitates adiens suos frēs, necnon & Cardinalem legatum apostolicum Venetijs agentem visitaturus: in vltimo mensis Iulij æstu & labore itineris confectus, Bononiam est reuersus. Lectio vj.
V erum etsi adeo defessus, vt saltem ea nocte qua venerat, vix cohærentia mēbra, ad aliquantulam requiem componeret, nec multis suorũ frattum precibus adduci potuit: quin in ecclesia

tota nocte orationibus insistens, etiã matutinis vigilijs in choro cum fratribus interesse voluit: ex qua hora dolore capitis & totius corporis debilitate languere cœpit. Videns aũt sibi iam diẽ vltimam imminere:conuocatos ad se nouitios prędulci sermone ad amorem Dei & religionis obseruãtiã adhortat' est. Lcõ.vij.

Constitutus igitur in vltima sua ægritudine & morbo per horas singulas ingrauescente, sacco super humum contentus, nunq̃ vt super lectum cubaret, voluit acquiescere. Conuocatis proinde ad se duodecim fratribus e primoribus inter cætera monimenta, en, inquit, in hãc horam incorruptũ carne me dei misericordia custodiuit: illibatamque mihi virginitatis munditiã conseruauit. Quæ vt in vobis immaculata permaneat, suspecta fœminarũ oĩum consortia euitate: vt per puritatem vitæ grati Deo, & per odorem bonæ famæ fructuosi in populo existatis. In feruore spũs consistite: & in ipso dño deseruite: & promotionem ac dilatationẽ inchoati ordinis procurare. Lectio viij.

Deniq; in ipso iam fere mortis articulo constitutus, post multa sub inferens, Hæc, ait, sunt fratres carissimi, quæ vobis nunquã filijs hæreditario iure possidenda relinquo. Charitatem habete, humilitatem seruate, paupertatem voluntariam possidete. Sumptis tandẽ deuotissime omnibus ecclesiasticis sacramentis, ꝙ cunctis ad commendationem animæ solenniter præparatis, innuit fratribus vt inciperent. Cumq; in vltimo de more dicerent. Subuenite, &c. Eleuans puras manus spiritum tradidit, à sanctis angelis ante conspectum dñi deportandũ. Lcõ.ix.

Fuit aũt fœlix trãsitus eius nonis augu. anni. M.cc.xxj. Cuius corpus per dominum Cardinalem Legatum cum pluribus episcopis & alijs prælatis fuit traditum sepulturæ, multis tunc & postea diuina virtute pro testimonio sui sancti miraculis coruscantibus. Quibus factum est vt post temporis interuallum ex eo quo iacebat, oportuerit ad eminentiorem locum eius sacratissimum corpus transferre. Vnde aperto sepulchro tanta ex virgineis membris odoris suauissimi fragrantia emanauit, vt non defuncti corporis monumentũ: sed cella videretur multorum aromatum patuisse.

¶ In festo sancti Laurentij martyris ad vesper. super psal. aña.

Laurentius bonum opus operatus est, qui per signum crucis cęcos illuminauit. ps de oct. ꝶ. Beatus Laurentius exclamauit. iiij. Ad mag. añ. Beatus Laurentius dum in craticula suprapositus vreretur, ad impijssimum tyrannum dixit: assatum est iam versa & manduca: nam facultates

tates ecclesiæ quas requiris, in cœlestes thesauros manus pauperum deportauerunt. Oratio.

Adesto dñe supplicationib' nfis, & intercessione beati Laurétij martyris tui ppetuã nobis misericordiã benign' impende. Per do. In j. noct. aña. Quo progrederis sine filio pater: quo sacerdos sancte sine ministro properas? ps. Beatus vir. ℣. Beatus Laurenti' dixit. Añ. Noli me derelinquere pater sancte: qa thesauros tuos iá expédi quos tradidisti mihi. ps. Quare fre. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tuę? Añ. Nõ ego te desero fili: neque derelinquo: sed maiora tibi debent pro fide Christi certamina. ps. Dñe q d. ℣. Beatus Sixtus dixit. Lco. j.

Eccl. 52. Confitebor tibi dñe rex, & collaudabo te Deum saluatorem meũ. Confitebor nomini tuo, qm̃ adiutor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meũ à perditione. A laqueo linguæ iniquæ, & à labijs operátiũ mendaciũ, & in conspectu astantium factus es mihi adiutor. Et liberasti me sm̃ multitudinem misericordiæ noĩs tui à rugientib' præparatis ad escã, de manibus quærentiũ animã meam, & de portis tribulationũ q̃ circundederunt me. A pressura flãmæ, quæ circũdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus. De altitudine ventris inferi & à lingua coinquinata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, & a lingua iniusta. ℟. Leuita Laurentius bonum opus operatus est, qui per signum crucis cæcos illuminauit, Et thesauros ecclesiæ dedit pauperibus. ℣. Dispersit dedit pauperibus, iustitia eius manet in sęculum sęculi. Et. Lectio ij.

Laudabit vsque ad morté anima mea dñm, & vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circundederũt me vndique, & non erat qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiutorium hominũ, & nõ erat. Memoratus sum misericordię tuę domine, & cooperationis tuæ quæ à sæculo sunt, qm̃ eruis sustinentes te dñe & liberas eos de manibus gẽtiũ. ℟. Quo pgrederis sine filio pater, quo sacerdos scẽ sine dyacono properas? Tu nunq̃ sine ministro sacrificiũ offerre consueueras. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tuæ? nunquid de generẽ me probasti? experire certe virum idoneum ministrũ elegeris. cui cõmisisti dñici sanguinis dispensationẽ. Tu. Lco iij.

Exaltasti super terrã habitationem meam, & pro morte defluente deprecatus sum. Inuocaui dñm patrẽ dñi mei, vt non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborum sine adiutorio. Laudabo nomen tuũ assidue, & collandabo illud in confessione, & exaudita est oratio mea. Et liberasti me

me de perditione, & eruisti me de tẽpore iniquo Propterea confitebor, & laudem dicam tibi, & benedicam nomini domini. ℟. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesauros tuos iam expendi: Non ego te desero fili, neque derelinquo. Sed maiora tibi debent pro Christi fide certamina. ℣. Nos quasi senes leuioris pugnę cursum recipimus: te aũt quasi iuuenẽ manet gloriosior de tyranno triumphus: post triduum me sequeris sacerdotẽ leuita. Non ego te. Gloria. Sed. In ij. noc. añ Beatus Laurentius orabat dicens: dñe Iesu Christe deus de deo, miserere mihi seruo tuo. ps. Cum inuocarẽ. 2. ℣. Quia accusatus non negaui nomen sanctum tuũ: interrogatus te Christum confessus sum. Añ. Beatus Laurẽtius dixit, mea nox obscurũ nõ habet, sed oĩa in luce clarescunt. ps. Verba mea. 1. ℣. Quia ipse dñs nouit, ꝙ accusatus, non negaui nomen sanctũ eius. Añ. Dixit Roman⁹ ad beatum Laurentium: video ante te iuuenem pulcherrimum, festina me baptizare. ps. Dñe dñs noster. 2. ℣. Afferens autẽ vrceum cum aqua se misit ad pedes eius.

Sermo beati Ambro. epi. L. iiij.

Beatissimi Laurentij martyris tãta martyrij extitit gloria: vt passione sua mũdũ illuminauerit vniuersum. Illuminauit mundũ plane Laurẽti⁹ eo lumine quo & ipse flammis succensus est: & flãmis quas pertulit oĩum Christianorum corda calefecit. Quis enim hoc exemplo: pro Christo nolit ardere cũ Laurentio, vt possit à Christo cũ Laurentio coronari? Quis nolit ad horam sustinere Laurentij ignẽ, vt ęternũ gehennæ non patiat incendiũ? Beati igit Laurentij prouocamur exẽplo ad martyriũ, accendimur ad fidẽ, incalescimus ad deuotionẽ. ℟. Beatus Laurentius exclamauit & dixit: Deum meum colo & ipsi soli seruio: Et ideo non timeo tormẽta tua. ℣. Mea nox obscurum nõ habet, sed omnia in luce clarescunt. Et ideo non.

Lectio quinta.

Atsi carissimi nobis persecutoris flamma deest: fidei tñ flamma non deest. Non ardemus corpore pro Christo: sed ardemus affectu. Non subijcit persecutor ignẽ sed suggerit mihi ignem desiderium Saluatoris quo succensi erant qui dixerunt. None cor nostrũ ardens erat in nobis? Hoc igne Laurentius succensus, flãmarum non sensit incendiũ, & dũ Christi ardet desiderio, persecutoris pœna non ardet. In quantum enim in illo fidei ardor feruet, in tantũ supplicij flãma frigescit. ℟. Strinxerunt corporis membra posita in craticula: subijcientibus prunas insultat leuita Christi. Beate Laurenti martyr Christi intercede pro nobis. ℣. Carnifices

vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Beate Laurenti martyr. Lect. vj.

QVamuis ergo in fauillam membra soluantur: fidei tamen fortitudo non soluitur. Corporis detrimētū sustinet: sed lucrum salutis acquirit. Non enim beatus Laurētius cita vel simplici passione perimitur. Sed lōga & multiplici pœna cruciatur vt mors & ei nō desit ad supplicium, & desit ad finē. Dicitur enim hęc illi cōstituta pœna: vt ardentium exposita mole carbonum, insuper eum ferrea crate distentum, lenta flamma consumeret. ℟. Beatus Laurentius dixit: ego me obtuli sacrificiū deo In odorē suauitatis. ℣. Gaudeo plane quia hostia Chrī effici merui. In odorē. Gloria. In odorem. In iij. noct. aña Strinxerunt corporis membra posita in craticula, subijciētibus prunas insultat leuita Christi. ps. In dño confido. 3. ℣. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferreā. Aña Igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas. ps. Exaudi dñe iusti. 4. ℣. Probasti dñe cor meū, & visitasti nocte. Aña Interrogatus te dñm cōfessus sum, afflatus gratias ago. ps. Dñe in virtute. tua. 6. ℣. Gratias tibi ago dñe Iesu Christe, quia ianuas tuas ingredi merui. Lectio. vij.

HIc ergo punitur, vt non tam inflāmando flāma cita interimeret hominem, quādiu extendendo torqueret, ita vt cū vnum latus exustum persecutor cerneret: aliud latus ignibus obijceret exurendum. Legimus Ananiam, Azariā Misael à rege in camino ignis inclusos, in pęnarū deambulasse flammis, & igneos globos pedibus conculcasse. Beatus Laurentius, non minori est gloria pręferendus. Illi in pœnarum flammis ambulant, hic in ipso supplicij sui igne discumbit. ℟. In craticula te Deum non negaui, & ad ignem applicatus, Te dñm Iesum Christum confessus sum. ℣. Accusatus non negaui nomen sanctū tuum, & interrogatus. Te dominum. Lect. viij

ILli vestigijs pedum cōculcant incendia, hic laterum suorum deuoratione restinguit. Illi stantes in pœnis eleuatis manib' orabant dñm: hic aūt prostratus in sua pœna toto corpore dñm deprecatur. Iterū ergo beatus Laurētius exustis lateribus supinus in dorsum vertitur, & renes eius ignibus exuruntur: vt impleret psalmi ꝓphetia, quæ dicit ex ꝑsona Laurentij. Proba me dñe & tenta me: vre renes meos, & cor meū. ℟. Gaudeo plane qa hostia Christi effici merui, accusatus non negaui nomē sctm̄ eius: interrogatus, Christū confessus sum, Afflat' gratias ago. ℣. Ego me obtuli sacrificiū deo in odorē suauitatis. Afflatus. Lect. ix.

DVplici itaq; postulat igne com-

comburi. Nam si de vno & solo mundi igne loqueretur, sufficeret renes tm̃ exurendos incendijs obtulisse. Cor quidẽ flãma viris Christi, sicut illorũ q̃ dixerunt. Nonne cor nostrũ ardens erat in nobis? Atq; ideo ad comprobandam deuotionem suam, geminum sibi ignẽ postulat, vt luctamine habito ostendat in se plus posse amorẽ Christi, quam pœnã tyranni. Honoremus igit̃ fratres carissimi beatũ Laurentiũ, qui dum fide sua p̃secutoris flãmas vicit: ostendit nobis per ignẽ fidei gehennæ incendia superare, & amore Christ: diem iudicij non timere. ℞. Metuit esse hostia Christi leuita Laurẽtius, q̃ dũ assaret̃ non negauit dñm. Et ideo inuentus est sacrificium laudis. ℣. In craticula positus Deum nõ negauit: & ad ignem applicatus, Christũ confessus est. Et Gloria. Et. ℣. Ora pro nobis beate Laurenti. In laud. añ.

LAurentius ingressus est martyriũ, & confessus est nomen dñi Iesu Christi. Aña. Laurẽtius bonũ opus operatus est, qui per signũ crucis cęcos illuminauit. Aña. Adhæsit aĩa mea post te, quia caro mea igne cremata est p̃ te deus meus. Aña Misit dñs angelum suum, & liberauit me de medio ignis, & nõ sum æstuatus. Añ. Beatus Laurentius orabat dicens: gratias ago tibi domine, quia ianuas tuas ingredi merui. Ad Bñs aña. In craticula te Deum meum non negaui, & ad ignem applicatus te Christum confessus sum, probasti cor meum & visitasti nocte, igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas. Oratio.

DA nobis q̃s oĩpotens deus, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormẽtorũ suorum incendia superare. Per do. Ad mag. añ. Leuita Laurẽti' bonũ opus operat' est, qui p̃ signũ crucis cæcos illuminauit, & thesauros ecclesiæ dedit pauperib'. Memoria de sctõ Tyburtio aña. Inclytus martyr Tyburtius, cum nudatis plantis super prunas ardentes incederet, Fabiano præfecto dixit: videtur mihi ꝙ sup̃ roseos flores incedam in nomine dñi mei Iesu Christi. ℣. Posuisti dñe sup̃ caput eius. Oratio

BEati Tyburtij nos dñe foueant continuata præsidia, quia non desinis propitius intueri, quos talibus auxilijs concesseris adiuuari. Per dominum. Per octa. sctĩ Laurẽtij prẽterq̃ in vigil. & in festo Assumptiõis fiat de eo memo. in laud. per añam. Laurẽtius ingressus. ℣. Corona aurea. In vesp. p̃ añam. Laurentius bonũ. ℣. Gloria & honore. In crastino sctĩ Laurentij officiũ fiat de oct. sctĩ Dñici, & in laudibus post memoriam de sancto Laurẽtio fiat memoria d̃ sancto Tyburtio per antiphonam. Qui vult. ℣. Magna est glĩa eius in.

Sanctorum Hippolyti sociorumque eius. Oratio.

D A quæsumus omnipotens deus: vt beati Hippolyti martyris tui, sociorũq; ei⁹ venerãda solennitas, & deuotionẽ nobis augeat & salutem. Per do.

Ex gestis eorum. Lectio quarta.

POst tertium diem passionis sancti Laurentij cũ redijsset Hippolytus domũ, priusq̃ mensa posita, cibũ caperet, tentus à militib⁹, ductus est ad Decium. Cui Decius. Nunquid & tu magus factus es: q̃a corp⁹ Laurentij abstulisti? Respondit Hippolytus. Hoc feci non vt mag⁹, sed vt Christianus. Tunc Decius furore repletus iussit expoliari veste Christiana: & fustib⁹ cæsum pectinibus ferreis laniari. Lcõ v.

At ille clamans magis, se esse Christianũ dicebat. Indutus aũt veste militari, & monit⁹ vt militiam & amicitiã Decij retineret: respõdit se velle in bona militia sequi Christũ: Tũc Decius tradidit eũ Valeriano præfecto, vt facultates eius reciperet: & ipsum diris supplicis flagellaret. L. vj.

Adducta est ergo tota Hippolyti familia christiana cũ nutrice eius noĩe Concordia. Quos cum præfectus moneret ne perirent, Concordia respondit pro omnibus, ꝙ nullatenus consentirent. Vnde eã præsente & gaudente Hippolyto vsque ad mortem fustibus cædi præcepit, & sic spiritum emisit. Lectio vij.

ALijs vero decollatis, Hippolytũ ligatũ ꝑ pedes, ad colla indomitorũ equorũ ꝑ spinas & tribulos trahi iussit. Sicq; grãs agens Hippolytus, expirauit. Cunque oẽs Iustinus presbyter sepelisset, corpus Concordiæ inuenire nõ potuit. Lectio viij.

Quidam vero miles noĩe Porphyrius, rogauit quendã cloacarium noĩe Hyreneum, occulte christianũ, dicens. Secretũ custodi, & extrahe Cõcordiã christianã, quã Valerianus in cloacam proiecit. Spero enim ꝙ aurum & gemmas habeat in veste sua. Cui ille. Ostende mihi locũ, & nocte quod inuenero nunciabo. L. ix.

Perrexit autẽ cloacarius ad locũ cum illo. Qua extracta, cũ nihil inuenisset, miles fugit. Et Hyreneus vocato Abundio christiano, attulit corpus ei⁹ ad Iustinũ presbyterum. Quod ille cũ gaudio suscepit: & iuxta prædictos martyres sepeliuit. Valerianus vero hoc audiens, Hyreneum, & Abundiũ tenuit, & viuos in cloacã, necari præcepit. Iustinus vero ꝑsbyter eorũ corpora rapuit, & iuxta beatũ Laurentiũ sepeliuit.

Lectiones pro diebus infra octabtĩ Laurentij ponere nõ oportet eo quod omnes ab alijs oct. impediantur præter sequentem, in vigilia Assumptionis, in quo etiã legitur homilia vigiliç. In octa. autem die fiat officium de octa. & sequentes lectiones legantur.

Ex eius vita. Lectio quarta.

Laurentius genere Hispanus, post mortẽ sancti Sixti tentus est, & Decio præsentatus. Qui tradidit eũ Valeriano præfecto, vt ab eo thesauros ecclesiæ diligenter exquireret, & si nollet sacrificare, diuersis eum tormentis occideret. Valerianus autem tradidit eum Hippolyto carcerario. Erat autem in carcere gẽtilis quidam, qui plorando cœcus factus fuerat. Cui cũ Laurẽtius ꝓmisisset ꝙ videret, si baptizatus in Christũ crederet, credentẽ baptizauit, & vidit. L. v.

Videns aũt Hyppolytus, ꝙ non solũ ille videret, sed etiã multis alijs beatus Laurentius visum restitueret: ait illi. Ostende mihi thesauros. Dixit ei Laurentius. O Hippolyte, si credideris in Christum, & thesauros tibi ostendo, & vitam æternam promitto. Cui Hippolytus. Si dictis facta compenses, faciã quod hortaris. Et statim baptizatus Hippolytus, ait: Video animas innocentum lætas gaudere. Et protinus baptizata est tota familia eius. Lectio sexta.

Post hæc mandauit Valerianus Hippolyto, vt Laurentium adduceret. Qui sponte veniens, cum astaret, & Valerianus thesauros requireret, petijt triduanas inducias, vt thesauros ostenderet. Et abiens collegit pauperes, & adduxit ad palatiũ dicens. Ecce thesauri æterni, qui nunꝗ deficiunt. Cum ergo interrogatus Deos blasphemaret, iratus Decius, iussit eũ scorpionibus cædi: & ante eũ omne genus tormentorum afferri. Quem cum sacrificare iuberet, vt tormenta euaderet, respondit. Infelix, has epulas ego semper optaui. Lcõ vij.

At Decius. Ergo si in hoc (inquit) gloriaris, dic mihi vbi tui similes sunt absconsi, vt simul epulemini? Respondit Laurentius. Non es dignus eorũ aspectibus præsentari. Tunc Decius iussit eum plumbatis diutissime cędi. Et orauit Laurentius dicẽs. Dñe, Accipe spiritum meũ. Statim vox venit, ipso Decio audiente. Adhuc multa certamina tibi debentur. Lcõ viij.

Tunc Deci⁹ furore plen⁹, dixit. Extendite eum, & cum scorpionibus affligentes cędite. Vnus vero ex militib⁹ nomine Romanus, credidit in Christũ. Et clamauit ad beatum Laurentium, dicens. Video ante te iuuenem pulcherrimum stantẽ, & linteo tergentẽ mẽbra tua. Vnde adiuro te ꝑ Deũ, qui misit ad te angelũ suũ, ne me derelinquas. Tunc anxiatus Decius iussit eũ in palatio recipi. Et venit ad eum Romanus, & baptizatus est ab eo: Qui veniẽs clamare cępit dicẽs, Christianus sum. Et statim iussu Decij decollatus est. Lectio ix.

Eadem nocte adductus est beatus Laurentius ad Deciũ & Valerianũ. Dixitq; ei Decius. Sacrifica

ca dijs,ſin aūt nox iſta in tuis expendeſ ſupplicijs. Cumq; ſacrificare nollet, miniſtri exutū ſuper cratē ferreā,extenderunt, & prunis ſuppoſitis eū cum furcis ferreis compreſſerunt. Cunque ibi diutius aſſareſ, vultu lætiſſimo aſpexit ad imperatorem,& dixit. Ecce miſer aſſaſti vnam partem, gira aliā & manduca, quia iam video quod diu deſideraui. Et ſic gratias agens, emiſit ſpiritū.

¶ S. Euſebij ōsbyt: & ꝯfeſſ. Orō.

Deus, qui nos beati Euſebij cōfeſſoris tui annua ſolennitate lætificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum noſtrum.

¶ In vigilia Aſſumptionis beatæ Mariæ virgi. Ad matut.inuit. Regem martyrum dominum. Sup pſal.añ. Quo progrederis. ſine ℣. pſalmi de die ſancti Laurentij. ℣. & tria ꝛ̄ia: de hiſtoria beati Laurentij ſecundū feriam. Tres lcōnes de homil. ſequenti. Te Deū laudamus. In laud.aña. Laurenti⁹ ingreſſus eſt. ps. Dñs regnauit. Cap. Hym, ℣, añę ad bns: & horas diei ſicut in feſto. Si autem hac die dñica contigerit totum officium erit de dñica cum memo. beati Laurentij, & homilia vigiliæ dimittatur. Secundum Lucam. Lectio vij.

c.11. Illo tempore. Loquente Ieſu ad turbas: extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi. Beatus venter, qui te portauit: & vbera, quæ ſuxiſti. Et rel. Hom. venera. Bedę pſbyt.

Hoc in loco beatæ Dei genitricis excellētia cōmendaſ, quia in tāta ſpeculationis cuſtodia dño famulabatur: ꝙ ipſius humilitati,& ſanctitati, nullus ſctōrū cōparatur. Beatā igitur eſſe matrē ſuā ſaluator noſter prædicauit: quę verbum Dei audiuit: & ſupra oēs huius vitæ mortales cuſtodiuit, & vniuerſos illius beatitudinis cōſortes eſſe Ieſus Chriſtus qui verbū Dei audiunt, & cuſtodiunt illud, oſtendit. Sed tota eorum beatitudo ex glorioſæ virginis vtero proceſſit. Lcō viij.

O veneranda dña electa, & prælecta: quæ mater eſt, & virgo eſſe non deſinit. O admiranda puella, quæ ſaluo virginitatis pudore ſuum genuit genitorem. O fœlix ancilla, quę creatorē, & gubernatorem genuit vniuerſorū, & virgo permanſit in æternum. O Benedicta mater, quæ inferni vaſtatorē, cœli reparatorē, noſtrum Saluatorē, mūdi redemptorē, Deum omnipotentē, Deū cœli,& terrę, & omnia cōtinentē ſuo protulit ex vtero, angelorum lętitiā, hominū vitam, cœlorum gloriā, ſanctorum coronā, paradiſi lucernā. Lcō ix.

O beata fœmina, quę regis vniuerſorum mater eſſe meruit. Suo creatore gaudet mater filio, & virginitate lętatur. Sedet in gremio virginis,& matris, q̄ trinam rerū machinā palmo concludit.

Gau-

Gaudet itaque mater quę tm̃ se habere filiũ cõtẽplat̃. O admirandũ magnę pietatis miraculum. Nutrit virgo creatorẽ: adorat filium: suum lactat genitorẽ. Beata igit̃ mulier, quę verã beatitudinẽ omniũ, mater & virgo peperit. Ad vespe. super psal. an. Tota pulchra es amica mea & macula nõ est in te: fauus distillans labia tua: mel & lac sub lingua tua: odor vestimentorũ tuorum super omnia aromata: iam enim hyems transijt: imber abijt & recessit: flores apparuerunt: vineæ florentes odorẽ suũ dederũt: & vox turturis audita ẽ in terra nr̃a, surge, ꝓpera, amica mea & veni de libano: veni coronaberis. ps. Laudate pue. cũ. ce͡t. Cap.

Eccl. 24.

In oĩbus requiẽ quæsiui & in hæreditate dñi morabor, tũc pręcepit & dixit mihi creator oĩum: & q̃ creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℟. Beata es. vj. Hym. Aue maris. ℣. Exaltata es sancta dei genitrix. ℟. Super choros angelorũ ad cœlestia regna. Ad mag. añа. Ascendit Christus super cęlos & præparauit suę castissimę matri immortalitatis locum: & hæc est illa pclara festiuitas oĩum sctõrum, festiuitatibus incõparabilis: in qua gloriosa & fœlix mirãtib' cœlestis curiæ ordinibus, ad ęthereũ peruenit thalamum: quo pia sui memorum immemor nequaquam existat. Orõ.

Deus qui virginalẽ aulã beatæ Mariæ ĩ qua habitares eligere dignat' es: da quæsumus, vt sua nos defensione munitos, iucundos facias suę interẽsse festiuitati. Qui vi. Ad cple. sup psal. añ. Virgo Maria non est tibi similis nata in mundo inter mulieres: florẽs vt rosa: fragrãs sicut liliũ: ora pro nobis sctã dei genitrix. Ad nũc dimittis añа. Sub tuum præsidium confugimus sancta dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: sed à periculis cunctis libera nos semper virgo benedicta. Prædictæ añæ dicant̃ in cõple. p totas octauas. Ad matuti. inui. Venite adoremus regem regum, Cuius hodie ad æthereũ mater virgo assumpta est cęlũ. Hymn. Quẽ terra. In i. noc. añа. Exaltata est sancta dei genitrix super choros angelorũ ad cęlestia regna. ps. Dñe dñs noster. 2. añа. Paradisi portę p te nobis apertæ sunt, quæ hodie gloriosa cum angelis triũphas. ps. Cęli enarrant. 5. An. Hortus conclusus es dei genitrix: hortus conclusus fons signat': surge propera amica mea & veni. ps. Dñi est ter. 7.

Cã. ℣. Sancta dei genitrix. Lectio j.

3. QVę est ista quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhę & thuris, & vniuersi pulueris pigmentarij? Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es? Oculi tui columbarũ, absq; eo qđ intrinsec⁹ latet. Capilli tui sicut greges caprarũ, quæ ascenderunt de monte Galaad. Dentes tui sicut greges tonsarũ, quæ ascenderunt de lauacro, oẽs gemellis fœtibus, & sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquiũ tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, absq; eo qđ intrinsec⁹ latet. Sicut turris Dauid collum tuũ quæ ędificata est cum propugnaculis, mille clypei pendẽt ex ea, omnis armatura fortiũ. ℟. Vidi speciosam sicut colũbã ascendentẽ desup riuos aquarũ: cuius inęstimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circundabant eam flores rosarum, & lilia cõuallium. ℣. Quæ est ista q̃ ascẽdit p desertũ sicut virgula fumi ex oromatib⁹ myrrhæ & thuris. Et. Lect. ij.

DVo vbera tua, sicut duo hinnuli capreæ gemelli, q̃ pascuntur in lilijs, donec aspiret dies & inclinẽtur vmbrę. Vadã ad montẽ myrrhę, & ad collem thuris. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. veni de libano sponsa mea, veni de libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, & Hermon, de cubilib⁹ leonum, de mõtib⁹ pardorũ. Vulnerasti cor meũ soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum, & in vno crine colli tui. Quã pulchrę sunt mammæ tuæ soror mea sponsa. Pulchriora sunt vbera tua vino, & odor vnguentorum tuorũ super oĩa aromata. ℟. Sicut cedrus exaltata sum in libano, & sicut cypressus in monte sion, quasi myrrha electa Dedi suauitatem odoris. ℣. Sicut cinnamomũ & balsamum aromatizans. Dedi. Lectio iij.

FAuus distillãs labia tua spõsa, mel & lac sublingua tua: & odor vestimẽtorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus cõclusus, soror mea spõsa, hortus conclusus, fons signat⁹. Emissiones tuę paradis⁹ malorũ punicorũ, cũ pomorũ fructibus. Cypri cũ nardo, nardus & crocus, fistula, & cinnamomum cum vniuersis lignis libani, myrrha & aloe, cũ oĩbus primis vnguẽtis. Fons hortorũ, puteus aquarũ viuentium, quæ fluunt impetu de libano. Surge aquilo, & veni auster, perfla hortũ meũ, & fluẽt aromata illius. ℟. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tanq̃ Ierusalẽ? viderũt eã filiæ sion, & beatã dixerũt, Et reginæ laudauerunt eã. ℣. Et sicut dies verni circundabãt eã flores rosarum, & lilia conuallium. Et. Gloria. Et In ij. noc. añ. Emissiones tuæ paradi-

radisus malorũ punicorum cũ pomorũ fructib⁹. ps. Eructauit cor. 14 Aña. Fons hortorum, puteus aquarũ viuẽtiũ, quæ fluunt impetu de libano. ps. De⁹ nr. 14 Aña. Veniat dilect⁹ meus in hortum suum, vt comedat fructum pomorũ suorũ. ps. Fundamenta. 27. ℣. Post partum. Lect. iij. B. Hiero i smo. de Assumptione.

IN assumptione beatæ Mariæ dei genitricis admirans spiritus sanctus, ait. Quæ est ista, quæ ascendit per desertũ sicut virgula fumi, ex oromatibus? Et bene quasi virgula fumi, quia gracilis & delicata, qa diuinis extenuata disciplinis: & concremata intus incendio pij amoris. Vt virgula inqt fumi ex aromatibus. Nimirum qa multis repleta erat virtutum odoribus. Vnde ex ea fragrabat suauissimus odor etiã spiritibus angelicis. Ascendebat autẽ de deserto præsentis sæculi: virga de radice iesse olim exorta. Sed mirabantur electorũ aĩe præ gaudio, quȩ nã esset q̃ etiam meritorum virtutibus angelorũ vinceret dignitatẽ. ℟. Sup salutem & oẽm pulchritudinẽ dilecta es à dño, & regina cælorum vocari digna es. Gaudent chori angelorũ consortes & conciues nostri. ℣. Exaltata es sancta dei genitrix sup choros angelorum ad Cœlestia regna. Gaudẽt. L. v.

DE hac iterũ idẽ spiritus sanctus: q̃ est ista (inquit) quæ ascẽdit quasi aurora cõsurgens, pulchra vt Luna, electa vt Sol, terribilis vt castrorum acies ordinata? Admiratur aũt spũs sanct⁹, quia oẽs de ascensu huius admirantes facit: quod quasi noui diluculi aurora rutilãs, ascensu suo resplendebat, multis freta, & vallata sanctorũ agminibus. Vnde dicitur terribilis vt castrorum acies ordinata. Pulchra vt luna, immo pulchrior q̃ luna: qa iam sine defectu sui coruscat cælestibus illustrata fulgoribus. Electa vt sol: fulgore virtutum, quia ipse elegit eam sol iustitiȩ, vt nasceretur ex ea. ℟. Ista est speciosa inter filias Ierusalẽ, sicut vidistis eam plenam charitate & dilectione, In cubilibus, & in hortis aromarum. ℣. Ista est quȩ ascendit per desertum delitijs afflués. In cubilibus, & in. Lect. vj.

AD huius exequias angeli famulabantur, quantũ fas est credere: vniuersæ cælorũ gratulabant̃ curiæ. Nec mirũ, quia honor maternus eius est, qa natus est ex ea, quã omnis cœlorũ ordo veneraẽ. Legimus quã sæpe ad funera quorumlibet sanctorum angelos aduenisse, obsequia pstitisse, necnon & animas electorũ vsq; ad cælos, cum hymnis & canticis, atq; laudibus detulisse, quanto magis credendũ est hodierna die militiã cœlorũ cũ suis agminibus festiue obuiã aduenisse genitrici dei, eamque vsq; ad thronũ sibi ante mundi cõstitutionẽ paratũ cũ laudibus

& can-

& canticis perduxisse? ℟. Beata es virgo Maria dei genitrix quæ credidisti dño:perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi:ecce exaltata es sup choros angelorū. Intercede ꝑ nobis ad dñm Iesum Christū. ℣. Bñdicta & venerabilis es virgo Maria, quę sine tactu pudoris inuenta es mr̄ saluatoris. Intercede.Gloria. Intercede pro

In iij. Noctur. Veni in hortum meum soror meá sponsa messui myrrham meam cum aromatibus meis. ℣s. Cātate.29. j. Aña. Comedi fauum cū melle meo, bibi vinum meū cum lacte meo ℣s. Dñs. regnauit exul.33. Aña. Talis est dilect⁹ meus, & ipse est amicus meus filię Ierusalem. ℣s. Cātate. ij. 30. ℣. Speciosa facta

Secundum Lucam. Lectio vij.

c.10. IN illo tempore. Intrauit Iesus in quoddam castellum: & mulier quædam Martha nomine excepit illum in domum suam. Et huic erat soror nomine Maria. Et reliqua.

Hom̄ beati Ambrosij episcopi. Marthæ & Mariæ exemplo alterius operibus actuosa deuotio alterius religiosa mētis intentio Dei verbo exprimit̄, quæ si cum fide cōgruat, etiā ipsis operibus antefertur, iuxta quod scriptum est. Maria optimā partem sibi elegit, quę non auferet̄ illi. Studeamus igitur & nos habere, quod nemo nobis possit auferre: non vt perfunctoria, sed diligens audientia deferat̄. Solēt enim etiā ipsius semina verbi cælestis auferri, si secus viam sint seminata. ℟. Hodie Maria virgo cælos ascēdit, Gaudete, q̄a cū Christo regnat in æternum. ℣. Regina mundi, hodie de sæculo nequā eripitur. Gaudete. Lectio viij.

AGat te sicut Mariam desiderium sapientiæ: Hoc enim maius hoc perfectius opus: Nec ministerij cura à cognitione verbi cælestis auertat, nec arguas eos, & ociosos iudices, quos videas studere sapiētiæ. Hāc enim sibi cohabitantem Salomon ille pacific⁹ asciuit. Nec Martha tamen in bono ministerio reprehenditur, sed Maria qđ meliorem partem sibi elegerit, antefertur. Iesus enim multis abundat, & multa largitur: Et ideo sapientior iudicatur: quia quod principale aduenerit, elegit. ℟. Beatā me dicent omnes generationes, q̄a fecit mihi dñs magna, Quia potēs est, & sc̄tm̄ nomē eius. ℣. Magnificat anima mea dñm, & exultauit spirit⁹ meus in Deo salutari meo. Quia. Lectio ix.

DEniq; apostoli optimū non putauerūt relinquere Dei verbum, & ministrare mensis: sed vtrunq; munus sapientię est. Nam & Stephanus plenus sapiētia minister electus, & ideo qui ministrat, doctori deferat, & ministrantem doctor inuitet & prouocet. Vnum enim corpus ecclesiæ, & in diuersa mēbra alterum altero eget. Non pōt dicere ocu-

lus

lus manui: Opera tua non desidero, aut iterũ caput pedibus, & auricula se negare esse de corpore. Nam & si alia principalia: tñ alia necessaria. Sapientia in capite, act⁹ in manib⁹. Oculi enim sapiẽtis in capite eius. Quia ille vere sapit, cui⁹ anim⁹ in Christo est, & cuius interior oculus erigit ad superna: & ideo sapientis oculi in capite ipsius: stulti autẽ in calcaneo. ℟. Fœlix nanque es sacra virgo Maria: & oĩ laude dignissima: Quia ex te ortus est sol iustitiæ. Christus deus nr̃. ℣. Ora pro populo, interueni pro clero: intercede pro deuoto fœmineo sexu sentiant oẽs tuum iuuamen: quicũq; celebrant tuã assumptionem. Quia. Glia. Christus. ℣. Exaltata es sctã dei genitrix. ℟. Super choros angelorũ ad cœlestia regna. In laudãn.

Assumpta est Maria in cœlũ, gaudẽt angeli, laudantes benedicũt dñm. Añа. Maria virgo assumpta est ad æthereum thalamũ: in quo rex regũ stellato sedet solio. Añ. In odorẽ vnguẽtorũ tuorũ currimus, adolescẽtulæ dilexerũt te nimis. Añа. Benedicta filia tu à dño, quia per te fructum vitæ communicã uimus. Añа. Pulchra es & decora filia Ierusalem, terribilis vt castrorum acies ordinata. Cap. In oĩbus. Hym. O gloriosa. ℣. Elegit eam Deus. Ad Bñs Añа. Quæ est ista quę ascendit sicut aurora cõsurgẽs: pulchra vt Luna: electa vt Sol: terribilis vt castrorum acies ordinata? Oratio.

Veneranda nobis domine huius diei festiuitas opem conferat salutarem, in qua sancta dei genitrix mortem subijt temporalem: nec tamen mortis nexibus deprimi potuit, quę filium tuum dominum nostrum de se genuit incarnatũ. Qui te. Quãdo pdicta oratio dicitur ad memoriã & sequit secunda memoria, immediate terminet sic. Incarnatũ. Qui tecum viuit & regnat p omnia sæcula sæculorũ. Ad tertiam Cap. In omnibus requiem. ℟. Sancta dei geintrix. ℣. Post partum. Ad sextã cap.

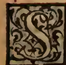
ET sic in sion firmata sum & in ciuitate sanctificata similiter requieui: & in Ierusalem potestas mea. ℟. Post partum. ℣. Speciosa facta. Ad ix. cap. Eccl. 24.

ET radicaui in populo honorificato, & in partes dei mei hæreditas illi⁹: & in plenitudine sanctorum detentio mea. ℟. Speciosa facta es & suauis. ℣. Elegit eã deus Ad vesp. cap. hym. ℣. vt in primis vesp. Ad mag. añа. Hodie Maria virgo cęlos ascendit: gaudete quia cum Christo regnat in æternum. Per octa. qñ de ipsis agitur & in octa. die inuita. sicut in die. Sequentes autem antiphonæ dicantur quotidie per octa. ad bñs & ad magnĩ vel ad memoriam. Ad bñs añа. Virgo prudentissima quo progrederis quasi aurora valde rutilans Eccl. 24.

gloria nec silere deuotio patitur nec dignũ aliquid sterilis concipere cogitatio, aut inerudita potest locutio parturire. Hinc est: quod & ipsi cælestis curiæ principes in consideratione tantæ nouitatis clamant nõ sine admiratione. Quæ est ista q̃ de deserto ascẽdit: delicijs afflués? Lect. iij.

Quid nisi delicias dixerim: virginitatis decus cum munere fœcunditatis, humilitatis insigne distillãtem charitatis fauum, misericordiæ viscera, plenitudinẽ gratiæ, prærogatiuã glorię singularis? Ascendens igitur de deserto vbi nihil est nisi labor, & dolor, & afflictio spiritus, regina mundi etiam angelis sanctis, vt canit ecclesia, speciosa facta est & suauis in delicijs suis.

¶ Dñica ĩfra oct. ser. b. Ber. Lect. 4.

Signũ magnũ quod apparuit ĩ celo; mulier amicta sole & luna sub pedib' ei', & in capite ei' corona stellarũ duodecim non incõueniẽter Mariæ videt' attribuẽdũ. Nimirũ ea est quæ velut alterũ solẽ induit se. Queadmodnm enim ille sup bonos & malos indifferẽter oritur: sic ipsa oĩb' sese exorabilẽ oĩb' clemẽtissimam præbet. Et defectus oĩs sub ea est, & q̃cquid fragilitatis seu corruptionis est, pręoĩb' excedit: vt merito sub pedibus eius luna esse dicat'. Lect. v.

Iure quoq; Maria sole perhibetur amicta, quæ luci illi inaccessibili videtur immersa: nec summatim tangi, sed operiri magis & circunfundi, & tanquam ipso igne cõcludi. Candidissimus sane, sed & calidissimus amictus, cuius oĩa tam excellenter irradiata noscunt' vt nihil in ea tenebrosum, vel subobscurũ saltẽ vel minus lucidum, sed nec tepidũ quidem aliquid, aut non feruentissimũ liceat suspicari. Lect. vj.

Quam familiaris ei facta es domina, q̃ ꝓxima, imo q̃ intima? Quantã inuenisti gratiam apud eum? In te manet, & tu in eo, vestis eum, & vestiris ab eo. Vestis eũ substantia carnis: & vestit te ille suæ gloria maiestatis. Vestis nube solem, & sole ipso vestiris. In capite inq̃t eius corona stellarũ duodecim. Dignũ plane stellis coronari caput: quod & ipsis longe clarius micans, ornet eas potius, q̃ ornetur ab eis. Quidni coronent sydera: quã Sol vestit?

¶ Infra oct. Assump. Ex sermone bti Bernar. Virgo hodie. Lect. iiij. Die. 22.

Regiosũ hodie mun' terra nr̃a direxit, cæli: vt dando, & accipiendo, fœlici amicitiarum fœdere copulentur humana diuinis. Illo enim ascẽdit fructus terrę sublimis: vnde data optima: & dona perfecta descendunt. Ascendens in altũ virgo Maria: dabit ipsa quoq; dona hominibus. Quid ni daret? Siquidem nec facultas ei deesse poterit: nec voluntas. Lectio v.

R egina cœlorũ est: misericors est, Denique mater est vnigeniti filij Dei. Nihil enim sic potest potestatis eius, seu pietatis magnitudinem commendare: nisi forte aut non creditur Dei filius honorare matrem: aut dubitare quis potest omnino in affectum charitatis transisse Mariæ viscera, in quibus ipsa quæ ex deo est charitas: nouem mensibus corporaliter requieuit. Lectio vj.

Et hæc quidem propter nos dixerim frēs, sciens difficile esse, vt in tanta inopia, charitas illa pfecta nõ quærēs q̃ suã sunt, valeat inueniri: vt tñ interim sileã beneficia, quæ pro ipsius glorificatione consequimur. Si eam diligimus, gaudebimus vtiq; quia vadit ad filiũ: plane inquã, congratulabimur ei, nisi forte (quod absit) inuentrici gratiæ omnimodis inueniamur ingrati. Quem enim in castellum mundi huius intrãtē prius ipsa susceperat: ab eo suscipit hodie sanctã ingrediens ciuitatē. Sed cum quanto putas honore, cũ quanta exultatione, cũq̃ta gloria? Lectio viij.

Nec in terris locus dignior virginalis vteri templo; in quo Dei filium Mariã suscepit, nec in cœlis regali solio: in quo Mariam hodie filius sublimauit. Fœlix nimirum vtraq; susceptio: ineffabilis vtraque: quia vtraque inexcogitabilis est. Vt q̃d enim hodie ea in ecclesijs Christi euãgelica lectio recitaf, in qua mulier benedicta in mulieribus, excepisse intelligitur saluatorem? credo, vt hæc quam celebramus ex illa susceptione aliquatenus æstimetur? immo vt iuxta illius inęstimabilē gloriã, inęstimabilis cognoscaf & ista. Lcõ viij.

Quis etiã si linguis hominum & angelorũ loquatur, explicare queat quemadmodum superueniente spiritu, obumbrante virtute altissimi caro factum sit verbum Dei, p quod facta sunt omnia, & dñs maiestatis quem non capit vniuersitas, creaturæ iuxta virginea sese clausit viscera factus homo? Sed & illud qs cogitare sufficiat, quã gloriosa hodie mundi regina processit: & quãto deuotionis affectu tota in eius occursum, cœlestium legionum prodierit multitudo? Lcõ ix.

Quis explicare queat q̃bus ad thronũ gloriæ canticis sit deducta, q̃ placido vultu, q̃ serena facie, q̃ lętis amplexibus, suscepta à filio, & sup oēm exaltata creaturã cũ eo honore, quo tanta mr digna fuit, cũ ea gloria quæ tm̃ decuit filiũ? Chri generationem, & Marię assumptionem qs enarrabit? Quantũ enim grę in terris adepta est præ cæteris: tm̃ in cœlis obtinet gloriæ singularis.

¶ Sancti Agapiti marty. Oro.

Lætetur ecclesia tua deus beati Agapiti martyris tui confisa suffragijs: atque eius precibus gloriosis, & deuota permaneat, & secura consistat. Per do.

¶ Scti

Die 20. ¶ Sancti Bernardi abbatis. Oro.

Ntercessio nos quęsu m' dñe beati Bernardi abbatis commendet, vt quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per domi.

Ex eius vita. Lectio quarta.

BErnardus fontanis Burgundiæ castello honestis parentibus natus, tam caste & sancte pueritiam adolescentiáq; traduxit, vt sæpe a mulieribus propter egregiã eius pulchritudiné soli citatus, nũquam peccato & carni acquieuerit. Hic dum adhuc puerulus esset & graui capitis dolore afficeretur mulieré ad se venienté vt dolorem suis carminibus tolleret, cũ indignatione repulit, & surgens cõtinuo se liberatũ diuinitus sensit. Lcõ v.

Erat auté natura cogitabũdus, oĩbus gratus ac benignus, domi quietus, foris rarus, atque admodũ verecundus, nunq̃ multum loqui amãs, volens auté mundi pericula & laqueos effugere, ordinis cisterciensis, q̃ tũc celebris habebatur, monachus fieri statuit. Id cum ei' frés rescissent, & vellent eũ à proposito auertere, ipse econuersò sic eos cõuertit, & alios multos vt xxx. comitatus socijs, religioné illam ingressus sit annum agens. xxij. Lcõ vj.

Factus ergo monachus vigilijs & orationibus mirifice deditus, in summa paupertate vitã sanctissime pduxit, & ita in spiritu erat absorptus ac Deo totus intentus, vt uix corporeis sensibus vteretur. Cordis vero humilitas summopere in eo elucebat, nec tantum poterat vniuersus eum mundus erigere, quantũ ipse se se solus deijciebat. Lectio vij.

AB omni ambitione ita fuit alienus, vt Ianuensem & Mediolanensem epatus aliosq; sibi oblatos constantissime recusauerit, tanto se munere indignum professus. Prefectus in abbatem apud Claram vallem, dũ ibi monasterium ædificaretur, adhuc iunior & valetudenarius; cum ob paupertatem pulmenta sæpius ex fagi folijs conficerent, & panem ex hordeo, & milio ac vicia comederent, exemplis ac verbis multos ob talem victum deficientes constantissime refouebat. Lectio octaua.

Cõplures aũt libros summa sapiẽtia ac deuotione refertos compo suit. Doctrina erat pditus infusa magis q̃ parta humanitus. Quodã tépore, cum quędã quę sup cantica excogitauerat reseruaret ad dicendũ alio tpe, venit ad eũ vox dicés, quãdiu istud tenueris aliud non accipies. Tantę etiã prudentię (& tãtę auctoritatis fuit apud principes, vt pluries ét vsq; in Italiã pro cõponédis eorũ causis, & ecclesiæ rebus exire compulsus fuerit. Lcõ ix.

Aliquando grauiter infirmatus visum est sibi ante tribunal dñi. pręsentari, vbi cũ Sathan eiusq;

satellites multa contra eum dixissent, ipse nihil territus respondit. Fateor non sum dignus proprijs meritis obtinere regnum cęlorũ: sed duplici iure obtinens illud dñs meꝰ hęreditate patria, & merito passionis, altero ipse contentus alterũ mihi donauit: cuius dono illud mihi vendicare non confundor. Ad hęc cõfusus inimicus cum suo conuentu discessit. Tandem anno ætatis suæ.63. graui morbo correptus, monachis assistentibus, charitatẽ, humilitatẽ, ac patientiã iure testaméti relinquẽs, multis clarus miraculis e vita migrauit.

die. 22. ¶ Timothæi & Simphoriæ. Oro.

AVxilium tuum nobis dñe quęsumus placatus impende: & intercedẽtibus beatis martyribus tuis Timothæo & Symphoriano, dexteram sup nos tuæ propitiationis extende. Per do.

die. 24. ¶ Sc̃ti Bartholomęi apl̃i. ad vesp psal. añ. Estote. ℟ Vos estis. vj. de cõmuni apostolorũ. Oro.

OMnipotens sempiterne deus, q huius diei venerãdã sanctamq; lætitiã in beati apostoli tui Bartholomæi festiuitate tribuisti: da ecclesiæ tuæ, & amare quod credidit: & prædicare quod docuit. Per. Lc̃o j.

Eph. 2. DEus autẽ q diues est in misericordia, propter nimiam charitatẽ suã qua dilexit nos: & cũ essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo, cuius grã estis saluati, & conresuscitauit, & consedere fecit in cœlestibus in Christo Iesu, vt ostẽderet in sęculis superuenientibꝰ abundãtes diuitias gratiæ suæ in bonitate sup nos in Christo Iesu: Gratia enim estis saluati p fidẽ, & hoc non ex vobis. Dei enim donũ est: non ex operibus, vt ne quis gloriet. Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ pręparauit deꝰ, vt in illis ambulemus. L. ij.

Propter quod memores estote, ꝙ aliquando vos q gentes eratis in carne, q dicebamini pputium ab ea quæ dicit circũcisio in carne manufacta, qui eratis illo in tempore sine Christo alienati à conuersatione Israel: & hospites testamẽtorũ promissionis spem non habentes: & sine Deo in hoc mundo. Nunc aũt in Christo Iesu vos qui aliqñ eratis longe: facti estis prope in sanguine Christi. Ipse enim est pax nostra qui fecit vtraq; vnũ: & mediũ parietẽ maceriæ soluens inimicitias in carne sua: legẽ mandatorum decretis euacuans, vt duos condat in semetipsum in vnũ nouũ hominem, faciens pacem: vt reconciliet ambos in vno corpore Deo per crucem interficiens inimicitias in semetipso. Lc̃o iij.

Et veniens euangelizauit pacẽ vobis qui longe fuistis: & pacem ijs qui prope: qm̃ per ipsum habemus accessum ambo in vno spũ ad patrẽ. Ergo iã nõ estis ho-

spites & aduenæ: sed estis ciues sctõrũ & domestici dei: superędificati sup fundamẽtũ apłorũ & ꝓphetarũ: ipso summo angulari lapide Christo Iesu: in quo oĩs ædificatio constructa crescit in templũ sanctũ in dño. In quo & vos coędificamini in habitaculum Dei, in spiritu sancto.

Ex eius gestis quæ communiter ab ecclesia recipiuntur. Lcõ iiij.

Bartholomeus apostolus natione Galilæus fuit hic in ea diuisione orbis terrarum, qua apostoli totius Christiani mysterij certissimi testes inter se prouincias vt Christi doctrinam prædicarent partiti sunt, Lycaoniam sortitus: in Indiam vsque penetrauit, & euangelium iuxta Matthæi traditionem in Indorũ sermonem conuertit & latissime prædicauit. Tu autem. Lcõ v.

Cumq; ꝓuinciã suã bene atque vtiliter administrasset: cõpluribus ad Christi fidem conuersis, multa pro Christo supplicia interim passus, in Armeniã maiorem venit, vbi Palemoniũ regem cum coniuge, & 12. ciuitatibus ad Christi cultum traduxit multis editis miraculis. Lectio vj.

Tandẽ à Palemonis fratre suasu pontificũ, qui dęmonibus seruiebant decollatᵉ, pelle prius sibi detracta vt atrocius paterefᵉ supplicium, atq; hoc martyrij genere ad cęlum spiritus eius euolauit. viij. Calen. Septembris. Eius aũt corpus in Albanopoli maioris Armenię vrbe conditum, multo post tempore ad Lyparam Siciliæ adiacentẽ insulam est delatum, inde Beneuẽtũ, atque hinc postea Romam est translatum.

Secundum Ioannem. Lectio vij.

In illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Hoc est præceptum meam, vt diligitis inuicem: sicut dilexi vos. Et reliqua. c. 15.

Homilia beati Cyrilli episcopi.

Per hæc oĩa præcepit dñs noster Iesus Christ⁹ discipulis, adeo nõ esse fugienda pro salute hominũ certamina & dolores: vt ipsã quoque mors carnis abijciendã nõ sit. Ad hãc enim vsq; charitas ꝑuenit. His itaq; verbis, tum ad eximiã fortitudinẽ, tũ ad mirabilẽ charitatẽ hortatᵉ: talesq; facere studet, vt nec mortis quidẽ periculo Chrm̃ deserere velint: Talem se nobis Paulus ostendit. Quis nos, inqt, separabit à charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculũ, an gladium? L. viij.

Audis ꝙ nihil affirmat se posse à dilectione Christi seiungere? Quod si oues & agnos Chri pascere nihil aliud est q̃ ipsum diligere, patet, quia oĩs ꝑsecutio, omneq́ue periculũ, pro ꝓdicatione veritatis subeundũ est. Multi enim certe sunt, qui euangeliũ Christi ꝓdicãtibus impie aduersantᵉ, qui etsi quasi fluctus insurgant, nihilo tñ minus veris Chri discipulis incũbẽdũ est, quousq; charitatis opus ꝑficiant, charitatis,

tis,inquã,talis,qualem erga nos Saluator ostẽdit, qui summo cũ gaudio cruci affigi non erubuit. vt pctõrib' saluté afferret. Le. ix. Vos,inquit,amici mei estis: si feceritis quæ ego præcipio vobis, Amicitiam suã futuris opponit periculis: vt eius magnitudine atque gloria nihil penit' pericula videantur. Dulces enim admodũ labores sunt:cum merces copiosa ꝓponit. Quid aũt maius, quid charius, q̃ Christi amicum esse & appellari? Excedit certe hęc dignitas naturę humanæ terminos. Oĩa enim seruiũt creatori, vt ait Psalmista, nec quicq̃ est;quod iugo seruitutis eius nõ subijciatur. Quod quum ita sit, ad supernaturalẽ gloriã seruantes mandata sua dñs redigit: nõ seruos,sed amicos appellans, & vt amicos in omnibus tractans.

Die. 25. ¶ Sancti Ludouici Regis Francorum confessoris. Oratio.

Deus qui beatum Ludouicũ confessorem tuũ de terreno ac temporali regno ad cęlestis & æterni regni gloriam transtulisti: ei' quæsumus meritis & intercessione regis regum Iesu Christi filij tui nos cohęredes efficias,& eiusdem regni tribuas esse consortes. Qui te. Lectio j.

Sap. 6. Melior est sapientia q̃ vires: & vir prudens q̃ fortis. Audite ergo reges & intelligite: discite iudices finiũ terræ. Præbete aures vos qui cõtinetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum:qm̃ data est à dño potestas vobis: & virtus ab altissimo,q. interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: qm̃ cum essetis ministri regni illius: non recte iudicastis: nec custodistis legẽ iustitiæ: neque sm̃ voluntatẽ dei ambulastis. Lect. ij.

Horrende & cito apparebit vobis:qm̃ iudicium durissimum in his q. præsunt:fiet. Exiguo enim conceditur misericordia:potẽtes aũt potenter tormẽta patientur. Non enim subtrahet personam cuiusq̃ Deus qui est oĩum dñator: nec verebitur magnitudinẽ cuiusquã: quoniã pusillũ & magnum ipse fecit: & æqualiter est illi cura de omnibus. Fortioribus aũt fortior instat cruciatio. Ad vos ergo reges sunt hi sermones mei:vt discatis sapientiã, & ne excidatis. Qui enim custodierint iustitiã, iuste iudicabuntur, & qui didicerint iusta inuenient quid respõdeant. Lect. iij.

Cõcupiscite ergo sermones meos & diligite illos: & habebitis disciplinã. Clara est & q̃ nunquã marcescit sapiẽtia: & facile videtur ab his q. diligunt eã: & inuenitur ab his, qui quærunt illã. Pręoccupat q̃ se concupiscũt: vt illis se prior ostendat. Qui de luce vigilauerit ad illã nõ laborabit: assidẽtẽ enim illã forib' suis inueniet. Cogitare ergo de illa sensus est ꝯsummat': & q. vigilauerit ꝓpter illã: cito erit secur'.

Ex gestis eius. Lectio quarta.

Beatus Ludouicus christianissimus Rex Francorum fuit. Hūc mater post patris finē laudabilem, sub cura specialis magistri de cōsilio fratrū Prædicatorū & Minorum morib⁹ & literis tradidit informandū. Deinde ꝓuidētia eiusdē matris vxorē ducens: susceptā ex ea sobolē religiose nutriuit: & se suis & alijs toti⁹ sanctitatis formā præbuit & exemplar. Nā multo tpē cilicio vtens multis ieiunijs, carnē suā spiritui seruire cogebat. Certis dieb⁹ ducētis pauperibus antequā ipse comederet manu ꝓpria fercula ministrabat. L.v.

Postmodū vero ardore fidei totus accensus, cum suis fratribus cruce salutifera suscepta, ꝓpter dilatationē fidei, ad terrā sanctā ꝑ mare transiuit. Et post multā occupationē terræ Gētiliū (secreto Dei iudicio: q ipsum in aduersis ꝓbare volebat (manibus traditi impiorum. Eductus autē de carcere, captiuos redemit: & multos Sarracenorū ad fidē sua religione ꝯuertit. Demū defunctione piæ matris audita, in Franciā reuersus hospitalia multa & monasteria construxit, eisq; copiosos redditus deputauit. Lect. vj.

Præcipua vero deuotione sanctas venerabatur reliquias. Vnde in regali palatio in capella pulcherrima à se constructa, sacratissimā dñi coronā spineam, magnā partē sanctæ crucis, & ferrū lanceę, qđ Iesū latus aperuit, honorifice collocauit, & eis diuersa festa fieri instituit. Opprobria fidei audire non poterat, vnde quadā die quendā quē blasphemātē audierat, in labijs ferro calido, cauterizari præcepit: vellē (inquiēs) in labijs meis indecentiā hanc sustinere, dūmodo hoc vitiū blasphemię pessimū, de regno meo penit⁹ tolleret. Le. vij.

In regimine vero regni ita potenter & prudēter se habebat: ꝙ nunquam personarum acceptor, vnicuiq; ius suum reddere nō tardabat. Magnātes vero regni videntes sapientiam Dei esse in eo: ipsum cum dilectione syncera venerabantur. Bis in hebdomada causis pauperum interdebat: duella prohibuit: vsurarum voraginem refrenauit: & fidei negocia, summo studio iubebat citius expediri. Lect. viij.

Oīum virtutū decor humilitas adeo refulgebat in eo: vt quanto maior erat (velut alter Dauid) tāto humilius se haberet: & coram Deo in oculis suis vilior apparebat. Quolibet sabbato, consueuerat in loco secretissimo abluere quorundā pauperum pedes proprijs manib⁹, deinde tergere, ac humiliter osculari: similiter & manus, certā summā pecuniæ cuilibet tribuendo. Le. ix.

Tādē post multorum curricula tēporū: mala terræ sanctæ ferre nō sustinens: cū fratribus & filijs ac copioso exercitu, iterato ma-

re transiens:deuenit Tuniciũ, & adiacenté regionem armis fęliciter occupauit. Vbi fixis tentorijs, post laudabilia virtutũ opera: lecto febre decubuit, inualescente aũt morbo sanctis sacramentis deuote susceptis:psallere cœpit sanctos inuocans. Et extẽsus sup cinereũ stratũ in modũ crucis:in illum psalmi versiculũ prorumpens,In manus tuas dñe cõmendo spiritũ meum: in crastino scti Bartholomæi migrauit ad Christũ: anno dñi. 1270.

die. 27. ¶ Sancti Ruffi martyris. Oro.

Desto dñe supplicationibus nostris, vt qui ex iniquitate nra reos nos esse cognoscimus, beati Ruffi martyris tui intercessione liberemur. Per do.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

Rvffus patritiæ dignitatis dum esset proconsul Rauẽnæ: filia eius vnica infirmata est. Cui cum nunciatum esset de dñi sacerdote Apollinari qualiter mirabilia signa faceret: statim ipsum accersiri fecit. Cũ igitur beatus pontifex domũ Ruffi fuisset ingressus cũ clericis suis: statim ipsius filia defuncta est. Quo viso Ruffus statim sanctũ antistitẽ cepit vehementer increpare dicẽs. Vtinã domum meam non fuisses ingressus. Dij enim irati propterea noluerũt sanare filiã meã. Tũc oĩb⁹ flentibus: dixit btũs Apollinaris Ruffo Con fide patricij: quia cõsolaberis. Si iuraueris mihi p salutẽ Cęsaris, ꝙ puellã pmittes sequi saluatorem suũ:viuã tibi eã in noĩe dñi nri Iesu Chri restituã. Lcõ iij.

Qui cum iurasset, facta oratiõe à scõ põtifice & clericis suis: surrexit puella mirabilib⁹ Christũ laudibus confitens. Tunc factũ est gaudium magnum omnibus christianis, quia magnificatum est nomen dñi nostri Iesu Christi. Baptizata est autem puella cum matre & vniuersa familia, in qua erant aĩæ cẽtũ & quatuor promiscui sexus,& multi alij ex paganis:& filia virgo permansit. His cęsari nũciatis missus ẽ ali⁹ procõsul Rauẽnã:ipse vero btũs Ruffus martyrio est coronatus.

¶ Sancti Augustini epi & confessoris ad vesper. super psal. aña. die. 28.

Lætare mater nostra Ierusalem: quia rex tuus dispensatorẽ strenuum, & ciuẽ fidelissimũ de seruitute Babylonis tibi redemit Augustinum. ps. Laudate pue. cũ cęteris. ℞. Volebat. vj. Hymn

Magne pater Augustine, pces nras suscipe:& p eas ꝯditori nos placare satage: atq; rege gregẽ tuum, summum decus præsulum,

Amatorem paupertatis te collau-

laudant pauperes: assertorem veritatis amant veri iudices: frangis nobis fauos mellis de scripturis differens.

Quæ obscura prius erant nobis plana faciens: tu de verbis saluatoris dulcem panem conficis: & propinas potum vitæ de psalmorum nectare.

Tu de vita clericorũ sanctã scribis regulã: quã qui amant & sequunt̃ viã tenent regiã: atq; tuo sancto ductu redeunt ad patriã.

Regi regum salus vita, decus, & imperium: trinitati laus & honor, sit per omne sæculum: qui conciues nos ascribat supernorum ciuium. Amẽ. Ad mag. añ.

Adest dies celebris, quo solutus nexu carnis sanctus præsul Augustinus assumptus est cum angelis: vbi gaude cum prophetis: lętatur cũ apostolis: quorum plenus spiritu, quæ pdixerũt mystica fecit nobis peruia: post quos secunda dispensandi verbi Dei primus refulsit gratia. Oratio.

Adesto supplicationibus nostris oĩpotens deus, & quibus fiduciã spectandæ pietatis indulges, intercedẽte beato Augustino confessore tuo atq; pontifice, consuetę misericordię tribue benignus effectum. Per do.

Ad matuti. Inuit. Magnus dñs & laudabilis valde. Qui de tenebris gentiũ lumen ecclesiæ suæ vocauit Augustinũ. Hym. Magne pater. In j. noc. añ. Aperuit Augustinus codicem apostolicũ & cõiectis oculis ad primum capitulum legit: induimini dñm Iesum Christum: & statim quasi infusa luce securitatis, ab eo oẽs dubietatis tenebræ diffugerunt. Ps. Beat' vir. Añ. Insinuauit ergo p literas scõ viro Ambrosio præsens votũ suum, vt moneret quid sibi de libris sanctis legendum esset: quo percipiendę christianæ gratiæ aptior fieret atque paratior. Ps. Quare fre. Aña. At ille iussit Isaiam prophetam: q̃ præ cæteris euangelij vocationisq; gentium sit prænunciator apertior. Ps. Dñe quid. Lcõ i.

Beatus vir, q̃ in sapientia morabitur: & qui in iustitia sua meditabit̃ & in sensu suo cogitabit circunspectionẽ dei. Qui excogitat vias illius in corde suo, & in absconsis suis intelligẽs, vadẽs post illã quasi inuestigator: & in vijs illius cosistens: q respicit p fenestras illius, & in ianuis illi' audiens. Qui requiescit iuxta domum illius, & in parietibus illius figens palũ. Statuet casulã suã ad man' illius, & requiescẽt in casula illius bona per æuum. Statuet filios suos sub tegmine illi', & sub ramis eius morabit̃: proteget̃ sub tegmine illius à feruore, & in gloria eius requiescet. Eccl' 14.

℟. Inuenit se Augustinus longe esse à Deo in regione dissimilitudinis tanq̃ audiret vocẽ Dei de excelso: cibus sum grãdium. Cresce & manducabis me. ℣.

Nec tu me mutabis in te, sicut cibũ carnis tuæ, sed tu mutaberis in me. Cresce & man. Lcõ ij.

Qui implet quasi Phison sapientiam, & sicut Tigris ĩ dieb' nouorũ, Qui adimplet quasi Euphrates sensum: q̃ multiplicat quasi Iordanis in tempore messis. Qui mittit disciplinã sicut lucẽ, & assistens quasi Geon in die vindemię. Qui pficit primus scire ipsam, & infirmior non inuestigabit eã. A mari enim abundabit cogitatio ei', & consilium illius in abysso magna. Ego sapientia effudi flumina, Ego quasi trames aquæ immensæ de fluuio. Ego quasi fluuius Dorys, & sicut aquæ ductus exiui de paradiso. ℟. Sensit igit & expertus est non esse mirum, ꝙ palato non sano pęna est panis, q̃ sano est suauis. Et oculis ægris odiosa lux, quæ puris est amabilis. ℣. Propter iniquitatẽ corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam eius. Et oculis ęgris. Lectio iij.

Dixi, Rigabo hortum meum plantationũ, & inebriabo prati mei fructũ. Et ecce, factus est mihi trames abundans, & fluuius meus appropinquauit ad mare, q̃m doctrinam quasi antelucanũ illumino oĩb', & enarrabo illã vsq; ad lõginquum. Penetrabo oẽs inferiores partes terræ, & inspiciã oẽs dormientes, & illuminabo oẽs sperãtes in dño. Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundã, & relinquã illam quærentibus sapientiam, & non desinam in progenies illorũ vsq; in æuum sctm̃. Videte q̃m non soli mihi laboraui, sed oĩbus exquirentibus veritatẽ. ℟. Tum vero inuisibilia Dei per ea quæ facta sunt intellecta conspexit: sed aciem figere nõ valuit. Quia nõ secum ferebat nisi amantem memoriã. Et quasi olefacta desiderãtẽ, quę comedere nõdum posset. ℣. Quid autem sacramenti haberet: verbum caro factum est, nec suspicari poterat. Quia. Gloria. Et quasi. In ij. noct. aña. Veruntamen primã huius lectionẽ non intelligens, totumq; talẽ arbitrãs: distulit repetendum exercitatior in dñico eloquio. Ps. Cum inuocarem. Aña. Inde vbi tempus aduenit quo nomen eum dare oporteret: relicto rure mediolanum remeãs, baptizat' est à beato Ambrosio: fugitq; ab eo solicitudo vitæ præteritæ. Ps. Verba mea. Aña. Nec satiabat illis diebus dulcedine mirabili considerare altitudinẽ consilij diuini super salutẽ generis humani. Ps. Dñe dñs nost. Ex eius vita à Possidonio scripta. Lcõ iiij.

Augustinus Tagastæ, quod est oppidum in Africa, ex parentibus honestis progenitus, in studijs liberalibus plenissime eruditus: per nouẽ annos Manichęorum errore detẽt' est. Anno vero vitæ suæ quasi tricesimo, p merita & orationes suæ pijssimæ

mæ matris: & p pdicationē sancti Ambrosij, ab illa hæresi purgatus, ab ipso baptizatus est. Et protinus spem oēm quam habebat in sęculo dereliquit: & scholas etiā quas regebat. ℟. Itaque auidissime legere cœpit præ cœteris apostolum Paulum. Et perierunt illæ q̃stiones, in qb⁹ aliquando visus est ei aduersari testimonijs legis & prophetarum text⁹ sermonum ei⁹. ℣. Et apparuit ei vna facies eloqorum castorum: & exultare cum tremore didicit. Et perierunt. Lcō v.

Post baptismum vero assumpta matre atq; Nebridio & Euodio: ad Africam remeabat: Sed cum esset apud ostia tyberina, pia mater eius defuncta est: Post cuius mortem reuersus est Augustin⁹ ad agros ꝓprios: vbi cum his q sibi adhærebant, ieiunijs & orationibus Deo vacabat, libros scribebat: & indoctos docebat. Fama autē eius vbiq; diffundebatur: & in oīb⁹ libris suis & actib⁹ admirabilis habebatur. ℟. Misit ergo dn̄s in mētē eius, visumq; est bonum in ꝯspectu eius pgere ad Simplicianum: q ei bonus apparebat seruus Dei Et lucebat in eo gr̄a diuina. ℣. Audierat enim ꝙ à iuuētute sua deuotissime Deo vixeret, & vere sic erat. Et lucebat in eo. Lcō vj.

Cum autē in ieiunijs & orationibus triennium transegisset, à sancto Valerio Hipponēsi epo (licet inuitus) est p̄sbyter ordinat⁹. Mox autē monasteriū clericorum instituit: & cœpit viuere secundū regulā sub sanctis apostolis constitutā. Sanctus aūt Valerius gaudens sibi datū hoīem, qui creditū sibi populū ædificare esset idoneus: contra vsum orientalis ecclesię faciebat eum corā se in ecclesia prædicare, nō curans linguas detrahentium, dūmodo per Augustinum fieret: qd à se minus plene posse fieri reputabat. Timens quoque ne suæ ecclesiæ auferretur, ab Archiepo Carthaginensi procurauit, vt eidē pręficeretur in pastorē. Quod & factum est, licet modis omnib⁹ reluctaret. ℟. Volebat enim cōferēti ęstus suos, vt proferret quis esset aptus modus viuendi, sic affecto, vt ipse erat, ad ambulandum in via Dei: In qua alius sic, ali⁹ sic ibat. ℣. Displicebat ei qcqd agebat ī sæculo præ dulcedine Dei & decore domus eius quā dilexit. In qua. Gloria.

In iij. noc. aña. Flebat aūt vberime in hymnis & canticis: suaue sonantis ecclesiæ vocibus vehementer affectus. ps. Dn̄e quis. Añ. Voces igitur illę influebāt auribus eius: & eliquabatur veritas in cor eius, & fluebāt lachrymæ. & bene illi erat cum eis ps. Dn̄e in virtute. Aña. Adiunctus inde Nebridio & Euodio remeabat ad Africam: quærens quis eos ad bene viuendum locus haberet vtilius: sed cum esset apud ostia tyberina, pia mater eius defuncta

cta est. ℣. Domini est terra.
Secundum Matthæum. Lect. vij.
IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis, Vos estis sal terræ.
Et rel. Homil. beati Ioannis epi.
Dicēdo vos estis sal terræ ostendit oīum hominum īfatuatam esse naturā, conculcatamq; peccatis: & iccirco illas ab eis maxime virtutes requirit, quæ cūctis necessariæ atque vtiles sunt futuræ. Ne igitur opinemini ad mediocria vos ducendos esse certamina: neq; pro exiguis rebus vobis hūc insonare sermonē. Cōsiderate quippe quantis vrbibus, quātis populis, vos sim missur⁹ magistros. Propterea non vos tantūmodo volo esse sapientes: sed vt tales faciatis & cæteros. Huiusmodi autē magistros, in quibus certe tātorū periclitatur salus, maxima decet pollere prudentia: tantasq; illis virtutū adesse diuitias, vt alijs quoq; vtilitatem ædificationis impertiant. ℟. Vulnerauerat charitas Chri cor ei⁹: & gestabat verba eius in visceribus quasi sagittas acutas: Et exempla seruorū Dei quos de mortuis viuos fecerat, tanq̄ carbones vastatores. ℣. Ascendēti à cōualle plorationis, & cantanti canticū graduum dederat sagittas acutas. Et exem. Lect. viij.
NOlite igitur de difficultate cōqueri. Infatuatis enim, cōculcatisq; populis per vos ad sapientiam redire possibile est. Si vero id etiā patiamini vos ip-si, vobiscū perdetis & reliquos. Itaq; quāto etiā maiorum vobis rerū cura cōmittit, tanto potiore indigetis & studio. Propter quod intulit. Si aūt sal euanuerit, in quo salietur? ad nihilū valet vltra, nisi vt mittatur foras: & conculcetur ab hoībus. Alij enim si sæpe delinquant, possunt tn̄ ad veniam puenire. Si vero hoc magister ipse patiatur, omni satisfactione priuabit: & supplicia extrema persoluet. ℟. Accepta baptismi gratia positus apud ostia Tyberina cum matre sua, colloquebantur soli valde dulciter: & inhiabant ore cordis pariter in superna fluēta fontis vitæ. Vilēscebatq; mundus iste inter verba cū delectationibus suis. ℣. Tūc ait illa filio: nulla re iam delector in hac vita: cū te contempta fœlicitate terrena videam seruū Christi. Vilesce. Lect. ix.
VOs estis lux mundi, prius sal posuit deinde lumen, vt discas quantū sit verborum vrentiū beneficiū: quātumq; cōmodum honestæ rectæq; doctrinæ. Hæc siquidem stringit animos, nec quoquā diffluere permittit: facitq; attentius ad lumē virtutis aspicere: ad quā velut apprehensa manu ptrahit audientes. Nō potest ciuitas abscōdi supra montē posita: neq; accēdunt lucernā, & ponunt eā sub modio. Rursus ad bene viuendi diligentiā cohortatur, ostendens: vt studeāt esse soliciti, quasi ante omniū

niū scilicet, oculos constituti: & in medio orbis terrarū certātes theatro. Sic enī eritis, inqt, manifesti cūctis, queadmodū ciuitas in montis vertice collocata: vel sicut lucerna in domo super candelabrū relucens. ℟. Verbū Dei vsq; ad ipsam suā ægritudinem impræterMissè, alacriter, & fortiter, sana mente, sanoq; cōsilio, ī sancta ecclesia prędicauit: membris oībus sui corporis incolumis, integro aspectu atque auditu. Coram positis fratribus orātibus, Dormiuit cū patribus suis. ℣. Testamētū nullū fecit: quia vnde feceret pauper Christi non habuit. Coram. Gloria. Dormiuit cum pa. Ad lau. ana.

Post mortem matris reuersus est Augustinus ad agros proprios: vbi cum amicis ieiunijs & orationibus vacans: scribebat libros & docebat indoctos. Ana. Cōperta autē eius fama beatus Valerius hipponensis eps: eum ad se accersiri fecit: & licet inuitū presbyterum ordinauit. Ana. Factus ergo presbyter monasteriū, clericorum mox instituit, & cœpit viuere sm regulā sub scīs apostolis cōstitutā. Ana. Sāctus aūt Valerius ordinator ei⁹ exultabat vberius: homi nē sibi talē datū diuinitus, q in doctrina sana ędificare ecclesiam esset idoneus. Ana. Eodē tpe fortunatus presbyter Manichęorū versutia plurimos seducebat: quem scūs Augustin⁹ in cōuentu oīum dispurās publice superauit. Hym.

Coeli ciues applaudite & vos frēs concinite patris nostri solēnia solis reduxit orbita. Quod lingua foris psonat int⁹ affectus sentiat: nec imitari pigeat qđ laudare mens approbat. Hunc post mundi curricula cœli suscepit curia: quem cum suis fidelibus iam coronauit dñs. Conemur totis virib⁹ iungam⁹ preces precibus: vt Augustini meritis cæli fruamur gaudijs. Præsta pater pijssime. ℣. Iustus germinabit. Ad Bñs aṅ. In dieb⁹ eius obsessa est ciuitas hipponēsis ab exercitu barbarorū: inter quę mala fuerūt Augustino lachrymæ suę panes die ac nocte: atq; sub hoc euētu ad extremā horam veniens obdormiuit in pace. Ad mag. aṅ. Hodie gloriosus pater Augustinus dissoluta hui⁹ habitationis domo, domū non manufactam accepit in cælis: quam sibi cooperante dei gratia manu lingua fabrefecit in terris, vbi iam quod sitiuit in ternū gustat æternū: decoratus vna stola, securusq; de reliqua. Post orōnem de scō Augustino fiat memoria de scō Ioanne aṅ.

Arguebat herodē Ioānes ,ppter herodiadem, quā tulerat fratri suo Philippo vxorē. ℣. Glīa & honore coronasti eū dñe. Oro.

Sancti Ioannis Baptistæ & martyris tui dñe, qs veneranda festiuitas, salutaris au

xilijs nobis prestet effectū. Pet. ter octauas sancti Augustini quando de octa.agitur: Inuita. Regē cōfessorū. Sequentes vero añę, dicantur ad bñs & ad mag. vel ad memoriam. Ad bñs aña. Huius mater deuotissima, quē carne pri⁹ pepererat mūdo, charitatis viscerib⁹, postmodū multo semine lachrymarum genuit Christo. Ad mag. añ. Letare mater. Quęre supra in primis vesp.

Die. 29. ¶ In decollatione sancti Ioānis Baptistæ ad matu. inuit. hymn⁹ añæ, psalmi & versiculi noctur. de communi vni⁹ martyris: ℟. j. Iste sctūs. ℟. ij. Posuisti. ℟. iij. Misit Herodes rex manus ac tenuit Ioannē, & vinxit eū in carcerē: quia metuebat eū propter herodiadē, Quam tulerat fratri suo Philippo vxorem. ℣. Arguebat Ioannes Herodē propter herodiadem. Quā. Gloria. Fratri. Ex homilia 49. Chrysosto. super Matth. Lectio quarta.

Beati Ioannis Baptistæ cædē descripturus euāgelista, quasi nobis historiā contexit, dicēs. Cū aūt natalitia Herodis agerētur, saltauit filia Herodiadis in medio: & placuit Herodi. O conuiuiū diabolicū, O sathanę spectaculum, O iniquū tripudiū: & mercedem tripudij multo iniquiorē. Cędes enim oīum scelestissima cędiū excogitabat, & qui coronari, ac laudibus in cælum efferri merebatur, pcussus securi iacebat. Qui dæmones deuicit ei⁹ caput post cædē ad mensam afferebat. ℟. Beatus vir. Lect. v.

Saltauit, inqt, herodiadis filia in medio: & placuit Herodi. vnde iureiurando affirmauit quod cunq; petierit se illi daturum. Vides q̄ atrox, q̄ insensatus, q̄ vecors est, qui iurando se obnoxiū facit: & illi potestatem petendi concedit? Et posteaquā vidit ad quantum mali res prorupit, mærore confectus est. Cur autem męret? quia videlicet talis res virtus est, vt nequā etiam homines & admirentur ipsam & laudent. ℟. Dñe pueniſti. Lect. vj.

Sed o furiosam mulierem, quę cū adorare admirariq; deberet Ioannē, qm̄ ab iniuria eam vendicabat: cędē construit, laqueum ponit, & gratiā petit diabolicā. Ipse autē timuit, inquit, propter iusiurandum, & simul recumbentes: & quamobrem quod grauius erat non timuisti? Nam si testes periurij habere formidabas, multo magis te metuere oportuit, tot tantosque iniquissimę cædis testes habere. ℟. In medio carceris stabat beat⁹ Ioannes, voce magna clamauit & dixit. Dñe deus meus. Tibi commēdo spiritum meum. ℣. Misit rex & decollari iussit Ioannem in carcere orantem & dicentem. Domine. Gloria. Tibi. Lect. vij.

Tu vero perspice quō totum illud spectaculum sathanæ erat. Nam primū temulentia & delitijs constabat: vnde nihil

vnquā

vnquã probe factum est. Deinde spectatores oẽs erant corrupti: & ille q̃ cõuiuio præerat oĩum ini quissimus. Tertio voluptas atq; licentia omnia dicendi, audiendi, faciẽdi maxima in ipsis erat. ℟. Stolam iocundi Lectio viij.

Q uarto puella ꝓpter quã matrimoniũ fieri non poterat, quæ abdi atque occultari propter contemptum matris debebat, ingrę ditur, omnia palã faciens, & omnes meretrices virgo impudẽtia superãs. Temporis quoq; ipsius inopportunitas, scelus Herodis mirũ in modum amplificat. Nã quando grãs Deo agere oporte bat, qui illũ illo die in lucem ꝓduxit, tunc nefandissimã cædem cõmittit: quando vinctũ ex gaudio soluere debebat, tũc ad vĩcu la iniq̃ssima iussu mors suo accessit. ℟. Corona aurea. Lec. ix.

D eus autẽ sustinuit, ne fulgure à cęlo vibrata impudentissima facies puellæ esset: nec terræ hiatu turpissimũ illud est absorptũ cõuiuiũ, vt & iust⁹ ille fulgentio res coronas cõsequeret: & qui po stea iniuriam passuri essent, hoc exẽplo corroborati, æquiori animo cuncta perferrent. Intelligamus hæc oẽs qui studiose viuentes, à prauis vexamur hoĩbus. ℟. Ascendentes discipuli sancti Ioannis Baptistæ, Tulerũt corp⁹ ei⁹: Et sepelierunt illud. ℣. Iussu Herodis amputatum est caput Ioãnis in carcere: quo audito discipuli eius. Tulerũt. Gloria. Eu. B.S.D.

℣. Ora pro nobis. In laudi. aña.

H Erodes enim tenuit & ligauit Ioannẽ, & posuit in carcerẽ, propter herodiadẽ. Aña. Puellæ saltãti imperauit mr̃: nihil aliud petas nisi caput Ioãnis Baptistæ. Añ. Dñe mi rex da mi hi ĩ disco caput Ioãnis Baptistę. Añ. Da mihi in disco caput Ioãnis Baptistæ, & cõtristatus est rex ꝓp iusiurãdũ. Añ. Misit rex ĩcre dul⁹ ministrũ detestabilẽ: & ãputari iussit caput Ioãnis Baptistæ. Cap. hy. ℣. vni⁹ mar. Ad bñs añ. Misso Herodes spiculatore præcepit amputari caput Ioannis in carcere: quo audito discipuli ei⁹ venerũt & tulerunt corpus ei⁹, & posuerũt illud in monumento.

Memo. de sctã Sabina matt. aña. Veni electa. ℣. Specie tua. Oro.

D Eus qui inter cætera potentię tuę miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrij contulisti: concede propitius, vt cui⁹ natalitia colimus, ei⁹ apud te patrocinia sentiamus. Per do. Ad horas cap. ℟. ℣. sicut vnius martyris. Ad vespe sup psal. aña. Herodes. Psalmus. cap. hym. ℣. vnius marty. Ad magnifi. Aña. Perpetuis nos dñe sancti Ioãnis Baptistę tuere præsidijs: & quanto fragiliores sumus: tanto magis necessarijs attolle suffragijs. Die. 29.

Per octauas scti Augustini post ordinarias de sacra scriptura legantur lectiones sequentes.

F ¶ Prima die infra octa. Le. iij

A ctus igitur eps beatus Au-

 gustinus

gustinus, in eadem cordis & corporis humilitate, qua prius vixerat pseueravit. Vestes & calciamenta, & lectisternia eius sic erāt moderata, ꝙ nec nimis erāt nitida, nec plurimum abiecta. Fertur quoque dixisse, fateor, de preciosa veste erubesco, & ideo cū datur mihi vendo eam, vt qa vestis cōmunis esse non potest, preciū sit commune. Adeo vero hæreticos libris & epistolis, & disputationibus debellabat: ꝙ ipsi eidē persecutiones grauissimas inferebant. Proinde viam eius aliquando insidijs obserua runt: sed itineris errore seducti, eum inuenire non potuerunt.

Eadē die in laud. Memo. de sctō Fælice & Adaucto marty. Oratio

MAiestatem tuā dñe suppliciter exoramus: vt sicut nos iugiter sctōrū tuorū cōmemoratione lętificas: ita semper supplicatione defendas. Per do.

¶ Alia die. Lectio tertia.

MEnsa frugali & parca beat tus Augustinus vtebatur: & inter olera & legumina, carnes etiam propter infirmos & hospites habebat. In mensa quoq; lectionē aut disputationē semp diligens cōtra pestem detractionis in ea scriptum habebat. Quisqs amat dictis absentum rodere vitam. Hanc mensam indignā nouerit esse sibi. Vnde si forte detractio incidisset aliquando: dicebat ꝙ vel tacerent, vel versus illos ipse deleret: aut de mensa recederet.

¶ Alia die. Lectio tertia.

ERga pauperes tam pius erat beatus pater Augustinus, ꝙ cū pecunia sibi deficeret ad dandum eis, hoc ipsum populo nunciabat. Vasa quoq; dñica ꝓpter indigētes frangi & conflari iubebat, & dari. Fæminarum vero nulla in domo eius mansit: nec etiam germana, nec filiæ fratris, quæ Deo pariter seruiebāt. Dicebat enim ꝙ & si de eis nō posset oriri suspicio: tn̄ de alijs quę ad eas aduentarent posset oriri. Si vero forte aliqua fæminarū eum ad se videndū vrgeret, nunquam solus cum sola loquebatur: nisi secretū aliquod interesset. Tāta etiam scripsit, vt numerus librorū, tractatuū, & epistolarū eius, plusquā. M.xxx. fuisse dicatur.

¶ Alia die. Lectio tertia.

LAudabat plurimum beatus Augustinus illos quibus moriendi desideriū inerat: & super hoc triū epōrū exempla sæpius recitabat. Ambrosius enim cum in extremis esset: & rogaretur vt prolongationē vitæ sibi precib[9] obtineret: rn̄dit. Non sic vixi vt me pudeat inter vos viuere: nec mori timeo qm̄ bonū habemus dn̄m. Alter, cum ei diceret eum ecclesiæ multū necessariū fore, & ideo adhuc eum dn̄s liberaret: ait. Si nunq̄: bene. Si aliquando quare non modo. De alio quoq; epo aiebat, Cyprianū referre ꝙ cū graui infirmitate laboraret: adhuc sibi sanitatē restitui exorabat.

rabat Cui iuuenis speciosus apparens cum indignatione infremuit & ait. Pati timetis:& exire non vultis. Quid faciam vobis?

¶ Dñica infra octa. totũ offi. erit de dñica & sola memo. de octa.

In octa. beati Augusti. Lect. iiij.

ANno dñi. cccc xl. Cum Vandali totã Africæ ꝓuinciã occupassent: vastantes oĩa nec parcentes sexui ordini vel ætati, post hoc autẽ ad hipponensem ciuitatẽ peruenientes, ipsam manu valida obsedissent: sub hac tribulatione Augustinus præ cęteris suæ senectutis amarissimã & lugubrem duxit vitam. Fueruntq; sibi lachrymæ eius panes die ac nocte: cũ alios videret occisos, alios effugatos, ecclesias sacerdotibus viduatas, ciuitates cum accolis dissipatas. Lectio. v.

His igit̃ afflictionibus attritus tertio obsidionis mẽse febribus laborans lecto decubuit. Intelligens aũt dissolutionẽ sui corporis imminere. septẽ psalmos pęnitentiales sibi scribi fecit: ipsosq; ĩ loco ꝯtra parietẽ positos, lecto decubans legebat, & vbertim ac iugiter lachrymas fundebat. Et vt Deo vacaret liberi⁹ & eius intentio à nullo impediri posset, ante decem dies sui exitus nullũ ad se ingredi ꝑcepit: nisi vel cũ medic⁹ ingrederet̃, vel cũ sibi refectio portaretur. Lect. vj.

Quidam aũt ęger ad eũ venit asserens sibi in visione pręceptũ esse, vt ad eum accederet, & sanitatẽ reciperet: Videns autem fidẽ eius pro ipso orauit: & sanitatẽ recepit. Denique dissolutio sui corporis appropinquãs hoc memoriale docuit: nullũ videlicet hoĩem quãtumcunq; excellẽtis meriti sine confessione & eucharistia debere transire. Ad extremam autẽ horã veniens mẽbris oĩbus sui corporis incolumis integro aspectu atq; auditu anno ętatis suæ. lxxvij. epatu vero xl. coram positis fratribus & oranti b⁹ migrauit ad dñm. Lect. vij.

ITaq; Augustin⁹ sapientiæ lumen pręfulgidũ, propugnaculũ veritatis, fidei munimẽtum, oẽs ecclesiæ doctores tam ingenio q̃ sciẽtia vicit: inæstimabiliter florẽs tam exẽplis virtutũ, q̃ affluentia doctrinarum. Vnde & beat⁹ Remigius Hieronymũ & quosdam alios doctores cõmemorans sic concludit. Hos oẽs Augustin⁹ ingenio & scientia vicit. Nã licet Hieronymus sex milia volumina Origenis se legisse fateat̃ iste tñ tanta scripsit: vt nõ solũ dieb⁹ ac noctibus scribere libros ei⁹ q̃s nõ possit, sed nec legere quidẽ occurrat. Lect. viij.

Volusianus aũt cui Augustinus epistolas scripsit: sic de eo dicit. Legi dei deest: quicquid Augustinum contigerit ignorare. Hieronymus quoq; in quadã epistola scribẽs Augustino. Duobus, inqt, libellis tuis eruditissimis & omnis eloquentię splendore fulgentibus respondere non po-

tui. Certe quicquid dici potuit &assumi ingenio, & de scripturarum hauriri fontibus:à te posi tum atq; dissertum est. Leō ix. Idem Hieronymus etiam in libro de duodecim doctoribus sic de eo scribit : Augustinus eps volans per montium cacumina quasi aquila, & ea quæ sunt in montiū radicibus non considerans: multa cęlorum spatia terrarumque situs, & aquarū circulum claro sermone pronunciat.

die 5. ¶ Sancti Egidij abbatis. Orō.

Ntercessio nos quæsumus domine beati Egidij abbatis cōmendet: vt quod nostris meritis non valemus,ei⁹ patrocinio assequamur. Per dñm.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

Beat⁹ Egidius natione Atheniensis ex regia stirpe progenitus,& ab infantia sacris literis eruditus: dū quadā die in platea ambularet, cuidam pauperi, ibidē iacenti,tunicam suā dedit. Quā ille vt indxit mox sanitatē recepit.Defunctis autē parētib⁹, oē patrimoniū suū pauperibus distribuit.Cūque multa miracula faceret,timens populi fauorē, nauē conscendit,atq; Arelatē ad beatum Cæsarium venit:& cum ipso biennium mansit. Leō iij. Post hæc eremū petijt:& ibidem multis annis contentus herbarū radicibus,& lacte cuiusdā ceruę, quā sibi dñs in nutricē præparauerat: deuotissime & sanctissime vixit. Cum ergo quadā vice venatores regis Frāciæ ceruā suā insequerent: ipso pro ea orante, canes ad antrū suū in quo fugerat cerua, nullatenus appropinquare potuerunt. Tandē à rege Francię rogatus,cōsensit in eodē loco monasterium fabricari: cuius regimini (licet inuitus) prælatus est, ac tandē plenus bonorum operum,beato fine quieuit.

¶ Sancti Marcelli marty. Orō. die 6.

Ræsta quæsum⁹ omnipotens deus,vt qui beati Marcelli martyris tui natalitia colim⁹:intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per d.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

Marcell⁹ martyr apud Lugdunū pro fide Christi in carcere reclusus: nocte ab angelo soluit, & abire iubet. Qui cū ad Cabilonensem ciuitatē perue nisset, atq; ibidē prophanū idolatrarū cōuiuiū ad quod fuerat inuitat⁹ execratus fuisset: ipsos pariter conuiuas obiurgare cœpit. Cum ergo Christū confiteretur, iussu impijssimi præsidis in arbore ligatur: vt discedentes rami vniuersam corporis eius compagem disiungerent. Lectio iij. Dum aūt adhuc in sctō ꝓposito perseueraret: à Prisco præside Saturnū & Iouē,ac omnē eorum progeniem adorare iubetur. Cui sanctus Marcell⁹ respondit. Oēs quos mihi deos nominasti, homines impijssimi fuere : & ob

sua

ſua crimina, in infernũ dãnati. Ego vero Chriſtum Dei filiũ ipſi pr̃i coęqualẽ libera denunciatione profiteor. Pręſes iratus, iuſſit eũ cingulo tenus ĩ terris defodi. Sicq; triduo in Dei laudibus pſeuerans: martyriũ cõſummauit.

die 8. ¶ In natiuitate beatæ Mariæ virginis ad veſper. ſuper pſal Aña. Hæc eſt regina virginũ, quæ genuit regẽ, velut roſa decora: virgo dei genitrix, per quam reperimus Deum & hominẽ: alma virgo intercede pro nobis oĩb⁹. ps. Lauda. pue. cum cæteris. Cap.

Eccl. 24.

EGo quaſi vitis fructificaui ſuauitatẽ odoris, & flores mei fruct⁹ honoris & honeſtatis. ℟. Stirps. iij. Hym. Aue Maris ſtel. ℣. Ora pro nobis ſancta dei genitrix. Ad Mag. Aña. Beatiſſimæ virginis Mariæ natiuitatem deuotiſſime celebremus: vt ipſa pro nobis intercedat ad dominum Ieſum Chriſtum. Oratio.

SVpplicationẽ ſeruorũ tuorũ deus miſerator exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis & virginis congregamur, eius interceſſionibus à te de inſtantibus periculis eruamur. Per eun. Ad completo. ſuper pſalm. aña. Virgo Maria. Ad nũc dimit. aña. Corde & animo Chr̃o canamus gloriam in hac ſacra ſolẽnitate præcelſæ genitricis dei Mariæ. Prædictæ añæ dicantur ad completo. per octa. qñ de ea agitur. Ad matut. inuit. Natiuitatẽ virginis Mariæ celebremus, Chriſtũ eius filium adoremus dñm. Hym. Quẽ terra. In j. noct aña. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra, oculi tui columbarũ ps. Dñe dñs. 2. Aña. Sicut liliũ inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. ps. Cęli enar. 3. Aña. Fauus diſtillans labia tua ſpõſa & odor veſtimẽtorũ tuorũ, ſicut odor thuris. ps. Dñi eſt terra. 7. ℣. Sancta Dei genitrix. Lcõ j.

OSculetẽ me oſculo oris ſui: cant. 1.
qa meliora ſunt vbera tua vino, fragrantia vnguentis optimis. Oleũ effuſum nomẽ tuum: ideo adoleſcentulæ dilexerũt te. Trahe me poſt te, curremus in odorẽ vnguentorũ tuorum. Introduxit me rex in cellaria ſua. Exultabimus, & lętabimur in te, memores vberum tuorum ſuper vinũ. Recti diligunt te. ℟. Hodie nata eſt beata virgo Maria ex progenie Dauid: per quã ſalus mundi credentibus apparuit Cuius vita glorioſa lucem dedit ſæculo. ℣. Beatiſſimæ virginis Mariæ natiuitatem deuotiſſime celebremus. Cuius. Lectio ij.

NIgra ſum, ſed formoſa filię Ieruſalem, ſicut tabernacula Cedar, ſicut pelles Salomonis.

nis. Nolite me considerare, ꝙ fusca sim, quia decolorauit me sol filij matris meæ pugnauerũt cõtra me, posuerunt me custodem in vineis, vineam meã nõ custodiui Indica mihi, quem diligit aĩa mea, vbi pascas, vbi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorũ. Si ignoras te o pulchra inter mulieres, egredere, & abi post vestigia gregum tuorum, & pasce hœdos tuos iuxta tabernacula pastorũ. ℟. Gloriosæ virginis Mariæ ortum dignissimum recolamus. Cuius domin⁹ humilitatẽ respiciens angelo nunciante cõcepit redemptorem mundi. ℣. Hodie nata est beata virgo Maria ex progenie Dauid. Cuius. Lcõ iij.

EQuitatui meo in curribus Pharaõis assimilaui te amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turturis: collum tuum, sicut monilia. Murenulas aureas facem⁹ tibi, vermiculatas argento. Dum esset rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suũ. Fasciculus myrrhæ dilectus me⁹ mihi, inter vbera mea cõmorabitur. Botrus cypri dilectus me⁹ mihi, in vineis Engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra oculi tui columbarum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decorus. Lectulus noster floridus, tigna domorũ nostrarũ cedrina, laquearia nostra cupressina. ℟. Stirps Iesse virgam produxit: virgaque florem. Et super hunc florem, Requiescit spiritus alm⁹. ℣. Virgo dei genitrix virga est: flos filius eius. Et super. Gloria. Reqescit. In ij. noc. aña. Emissiones tuæ paradisus malorũ punicorum cũ pomorũ fructibus. ps. Eructauit. 14. Aña. Fons hortorũ puteus aquarũ viuentiũ, ꝗ fluunt impetu de libano. ps. Deus nr̃. 17. Añ. Veniat dilectus meus in hortum suũ vt comedat fructũ pomorum suorum. ps. Fundamenta. 30. ℣. Post partũ virgo. Petrus Damianus, in sermo natiui. Lcõ iiij.

CVm beatissimæ genitricis Dei laudes scribere volumus, quia noua & inaudita sunt quę tractanda suscipimus: nulla inuenimus verba, ꝗbus ad hæc digne exprimenda sufficere valeamus. Tollit enim facultatem sermonis materia singularis. Quæ enĩ lingua explicare sufficiat, vel quę ratio humana non obstupescat, cum cogitare cęperit, quia creator oritur ex creatura, factor fit ex factura, ꝙ in virginea puellæ vulua concipit, qui à vastissima toti⁹ mũdi amplitudine non tenetur? Iacet intra materna viscera paruulus: qui cum coæterno patre oĩum rerũ iura gubernat ĩmensus. ℟. Natiuitas gloriosę virginis Marię ex semine Abrahæ orta de tribu iuda clara ex stirpe Dauid. Cuius vita inclyta cũctas illustrat ecclesias. ℣. Regali ex ꝓgenie Maria exorta refulget. Cui⁹ vita. Lcõ. v.

O bea-

O Beata vbera quæ dum tenue lac puerilibus labris infundunt:angelorũ cibũ & hominũ pascunt. Exiguum exprimunt liquorẽ: & mundi reficiũt creatorẽ. Qui suę virtutis imperio mariũ procellas mitigat,qui fluminibus indeficientẽ aquarũ impetũ subministrat, qui aridã terrã innumeris vbiq; fontibus irrigat: raras de virgineo pectore guttas lactis expectat. Manat liquor ex vberibus virginis: & in carnẽ vertit saluatoris. Hinc dilectissimi fratres mei hinc rogo perpendite q̃ debitores simus huic beatissimæ Dei genitrici: quantasq; illi post Deum de nr̃a redẽptione gratias agere debeam⁹. ℟. Natiuitas tua Dei genitrix virgo gaudiũ annunciauit vniuerso mundo, Ex te enim ortus est sol iustitiæ, Christus deus noster: qui soluens maledictionem dedit benedictionem,& cõfundens mortem donauit nobis vitã sempiternam. ℣. Fęlix nãq; es, quę sola genitricis dignitatẽ obtinuisti: & virginalem pudicitiam non amisisti. Ex te. Lcõ vj.

ILlud siquidem corpus Christi, quod beatissima virgo genuit, qđ in gremio fouit, quod fascijs cinxit, qđ materna cura nutriuit: illud inquã absque vlla dubietate non aliud nunc de sacro altari percipim⁹, & eius sanguinẽ in sacramento nostrę redẽptionis haurimus: Hoc catholica fides habet: hoc sancta ecclesia fideliter docet. Nullus ergo humanus sermo in laude ei⁹ inuenitur idoneus: de qua mediator Dei, & hominũ noscitur incarnat⁹. Impar est illi omne humanæ linguæ pręconiũ, quæ de intemeratę carnis suæ viscerib⁹, cibũ nobis protulit animarum. ℟. Ad nutum dñi nostrũ ditantis honorem, Sicut spina rosam genuit iudęa Mariã. ℣. Vt vitiũ virtus operiret, gr̃a culpã. Sicut.

In iij noc. añа. Veni in hortum meum soror mea sponsa: messui myrrham meã cum aromatibus meis. ℘s. Cantate. j. 29. Añ. Comedi fauũ cum melle meo: bibi vinũ meum cum lacte meo. ℘s. Dñs regna. exult. 30. Aña. Talis est dilectus meus,& ipse est amicus meus filiæ Ierusalem. Psal's. Cãta. 30. ℣. Spęciosa facta es.

Secundum Matthæum. Lcõ. vij.

LIber generationis Iesu Christi filij Dauid: filij Abraham. Abraham genuit Isaac: Isaac autẽ genuit Iacob.

Hom̃. beati Hięrony. ℘sbyteri.

In Isaia legimus. Generationem eius qs enarrabit? Non putemus euangelistã prophetę contrariũ, vt qđ ille impossibile dixit affatu, hic narrare incipiat: quia ibi de generatione diuinitatis, hic vero de incarnatione dictum est. A carnalibus aũt cępit: vt per hominẽ Deum discere incipiamus. Filij Dauid: filij Abraham. Ordo præposterus: sed necessario commutatus. Si enĩ primo posuisset

Abrahã, & postea Dauid: rursus ei repetendus fuerat Abrahã, vt generationis series texeret. ℟. Regali ex ꝓgenie Maria exorta refulget. Cuius ꝑcibus nos adiuuari mente & spũ deuotissime poscim⁹. ℣. Corde & aĩo Christo canamus gloriã, in hac sacra solennitate præcelsę genitricis Dei Mariæ. Cuius preci. Le. viij.

IDeo aũt cæteris prætermissis: horũ filium nũcupauit: quia ad hos tm̃ facta est de Christo repromissio: Ad Abraham: in semine inquit tuo benedicent oẽs gentes. Quod est Christus. Ad Dauid: de fructu inquit ventris tui ponã super sedẽ tuam. Iudas aũt genuit Phares: & Zaram de Thamar. Notandum in genealogia saluatoris: nullã sanctarum assumi mulierum, sed eas quas scriptura reprehendit: vt qui propter peccatores venerat, de peccatricibus nascens, oĩum peccata deleret. Vnde & in cõsequẽtibus Ruth moabitis ponitur: & Bersabeę vxor Vriæ. ℟. Corde & animo Christo canam⁹ gloriam. In hac sacra solẽnitate præcelsę genitricis Dei Mariæ. ℣. Cum iucũditate natiuitatem sanctæ Mariæ celebremus.. In hac. Lect. ix.

IAcob aũt genuit Ioseph virũ Mariæ. Hoc loco obijcit nobis Iulianus Augustus dissonantiã euangelistarum: cur euangelista Matthæus Ioseph, dixerit filium Iacob, & Lucas eũ appellauerit filium Heli, non intelligens consuetudinem scripturarum: ꝙ alter ſm naturam, alter ſm legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen iubente Deo præceptum, vt si frater aut propinquus absque liberis mortuus fuerit: alius eius acccipiat vxorem ad suscitandum semen fratris, vel propinqui sui. ℟. Solem iustitiæ regem paritura supremum. Stella Maria maris, Hodie processit ad ortum. ℣. Cernere diuinum lumen gaudete fideles. Stella. Gloria. Hodie. ℣. Ora pro no. In lau. Aña.

NAtiuitas gloriosę virginis Marię ex semine Abrahę, orta de tribu Iuda, clara ex stirpe Dauid. Añ. Natiuitas est hodie sanctæ Mariæ virginis: cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. Aña. Regali ex progenie Maria exorta refulget: cui⁹ præcibus nos adiuuari mente, & spiritu deuotissime poscimus. Añ. Corde & aĩo Christo canamus gloriã: in hac sacra solennitate præcelsę genitricis Dei Mariæ. Añ. Cũ iucunditate natiuitatem sanctę Marię celebremus: vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm Iesum Christũ Cap. Ego quasi Hym. O gloriosa dña. ℣. Elegit eam. Ad Bñs aña. Natiuitatẽ hodiernam perpetuæ virginis genitricis Dei Mariæ solenniter celebremus: qua celsitudo throni processit halah. Ad iij. Cap. Ego quasi. ℟. Sancta dei genitrix. ℣. Post partũ. Ad vj. cap.

Eccl. 24. TRansite ad me omnes qui concupiſcitis me, & à generationibus meis adimplemini, ſpiritus enim meus ſuper mel dulcis: & hæreditas mea ſuper mel & fauum. ℟. Poſt partum. ℣. Specioſa. Ad nonã capitulũ.

Eccl. 24. QVi audit me non confundetur, & qui operantur in me non peccabunt: & qui elucidant me, vitã ęternã habebũt. ℟. Specioſa. ℣. Elegit eã. Ad veſperas ſuper pſalmi. Añа. Natiuitas glorioſæ. pſ. Dixit do. cũ cæte. ſicut ĩ purific. cap. hym. ℣. vt in primis veſ. Ad mag. aña. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiũ annunciauit vniuerſo mũdo: ex te enim ort⁹ eſt ſol iuſtitiæ Chriſt⁹ deus noſter qui ſolués maledictioné dedit benedictionem: & confundens morté donauit nobis vitã ſempiternã. Per octa. qñ de ipſis agitur: & in octa. die inuit. ſicut in feſto. Sequentes vero añæ dicant quotidie p octauas ab bñs & ad mag. vel ad memoriam. Ad Bñs Aña. Maria virgo ſemper lętare: quę meruiſti Chriſtum portare cęli & terræ cõditoré: q a de tuo vtero protuliſti mũdi ſaluatorem. Ad mag. añ. Sãcta Maria virginũ piiſſima: ſuſcipe vota ſeruulorũ aſſidua: lapſos erige, errantes corrige, trementes corrobora, puſillanimes confortat vt tibi ſemper referamus laudes, quam Dei ſummi colimus genitricé. Infra octauas natiuitatis beatæ virgi. legantur ſequentes lectiones. In prima die poſt feſtum. Petrus Damianus in ſermone. Natiuitas beatiſſimę. Lectio iij.

ECce intemerata & glorioſa virgo Maria, cuius hodie ſplẽdidiſſima natiuitate vniuerſa p orbẽ ſctã illuſtrat eccleſia, in lege prefigurata, in patriarcharum & prophetarũ oraculis prenunciata, ab angelo ſingulari honorificẽtiæ priuilegio ſalutata: thron⁹ Dei, ſoliũ diuinitatis, palatium regis æterni, gazophilatiũ theſauri, quo ſumus de cruenti prædonis ſeruitio cõparati, ſi non ſequeret humilitaté Chriſti: nunquã pertingeret ad celſitudinem Chriſti. Si iniuncta mãdata contenneret: ad pmiſſa præmia nullatenus perueniret. Deinde in laud. ad memoriam ſancti Gorgonij. Oratio.

SAnctus martyr tuus Gorgonius ſua nos domine interceſſione lætificet: & pia faciat ſolennitate gaudere. Per domi. die 9.

Alia die. Idem Petrus Damianus. Lectio tertia.

HÆc eſt enim ortus concluſus, fons ſignatus: q & fructũ fęcunditatis edidit: & virginitatis meritũ non imminuit. O mirabilis, o ſingulariter nobilis caro beatiſſimæ virginis: in qua muliebris natura mutatur, humana cõditio non tenet. Edita cõmuni naſcentiũ iure: edidit ſingularis grę nouitaté.

¶ Sanctorũ Prothi & Iacinthi marty- Die. 11.

pulū ignitos serpentes, ad quorū plagas, & mortes plurimorū venerunt ad Moysen, atq; dixerūt. Peccauimus quia locuti sumus contra dn̄m & te, ora vt tollat à nobis serpentes. Orauit Moyses pro populo & locutus est dn̄s ad eum: Fac serpentē ęneum, & pone eum pro signo: Qui percussus aspexerit eum, viuet. Fecit ergo Moyses serpentē æneum, & posuit eum pro signo. Quem cum percussi aspicerent, sanabantur. ℟. Dulce lignum, dulces clauos, dulce pondus sustinuit. Quę sola digna fuit portare precium huius sęculi. ℣. Hoc signū crucis erit in cœlo, cum dn̄s ad iudicandū venerit. Quæ. Lcō ij.

Gal. 3. PRouidens autē scriptura: q͂a ex fide iustificat gentes deus, pronūciauit Abrahæ quia benedicentur in te oēs gentes. Igitur qui ex fide sunt benedicentur cū fideli Abrahā. Quicunque enim ex operibus legis sunt: sub maledicto sunt. Scriptum est enim: Maledictus omnis qui non permanserit in oībus: quæ scripta sunt in libro legis: vt faciat ea. Quoniam aūt in lege nemo iustificatur apud Deū: manifestum est quia iustus ex fide viuit. Lex autē non est ex fide: sed q̄ fecerit ea, viuet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis: factus pro nobis maledictum: quia scriptum est. Maledictus omnis qui pendet in ligno: vt in gentibus bn̄dictio Abrahæ fieret in Christo Iesu: vt pollicitationem spiritus accipiamus per fidem. ℟. Hoc signum crucis erit in cœlo, cū dn̄s ad iudicandum venerit. Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri. ℣. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, & cęperit iudicare sæculum per ignē: Tunc. Lcō iij.

HOc enim sentite in vobis: quod & in Christo Iesu; Qui cū in forma Dei esset, non rapinā arbitrat⁹ est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens, in similitudinē hoīum fact⁹, & habitu inuent⁹ vt homo. Humiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortē: mortē autē crucis. Propter quod & deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt in noīe Iesu omne genuflectatur cœlestium: terrestriū, & infernorū. Et omnis lingua confiteatur: quia dn̄s Iesus Christus in gloria est dei patris. ℟. O crux gloriosa, o crux adoranda, o lignū p̄ciosum & admirabile signum. Per quod diabolus est victus. Et mundus Christi sanguine redēptus. ℣. Adoremus crucis signaculum, per quod salutis sumpsimus sacramētū. Per. Gloria. Et. In ij. noc. aña. Salua nos Christe saluator per virtutē sanctæ crucis, q̄ saluasti Petrū in mari miserere nobis. Ps. Exaltabo. ℞. Aña. Saluator mundi salua nos, q̄ per crucem & sanguinem redemisti nos,

Phil 2.

nos, auxiliare nobis te deprecamur deꝰ nr̄. ps. Oēs gen. 14. Añ. Adoremus crucis signaculū per quod salutis sumpsimꝰ sacramētum. ps. Iubilate. j. 30. ℣. Per signum crucis de inimicis nr̄is. ℟. Libera nos deꝰ nr̄. Lcō iiij.

CIrca extrema Phocæ imperatoris tempora Cosdroas rex Persarum imperij Romani prouincias inuasit: atq; ægyptū & Africam armis cœpit. Capta etiam Ierosolyma, multisq; ibi christianorum millibus occisis, dñicæ crucis partem in Caluariæ loco ab Helena constitutam in Persidē transportauit. Heraclius igitur, qui Phocæ successerat, multis affectus cladibus, pacē à Cosdroa petijt, eam cū magno Romanī imperij dedecore accepturus. Sed cum à barbaro hoste victorijs insolente nullā impetraret: christi auxilio ieiunijs & orationibꝰ implorator exercitū comparauit. Cū quo in hostē profectus, tres Cosdroę duces cū magnis exercitibus, tribꝰ prę lijs superauit. ℟. Ecce crucem dñi fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu iuda. Radix Dauid. ℣. Crux bñdicta ī qua triūphauit rex angelorum. Radix. L. v.

FRactus Cosdroas, dum fugā vltra Tigrim parat, Medarsen filiū, regni cōsortē declarat. Quā cōtumeliā Syrochius maior natu filius non ferens: patri ac fratri mortē parat (quos ambo paulo post ex fuga retractos occīdit) & pacem ac regnum paternum ab Heraclio impetrat quibusdam acceptis conditionibus: Quarum hæc prima fuit, vt crucem dominicam restitueret. Heraclius ergo crucis lignum post annos quatuordecim quā in potestatem barbarorum venerat receptum, secum deferens Ierosolymam reuertitur. Quam vrbem ingressus, in solennissima pompa, crucem ipsam circuntulit, & suis humeris ad Caluariæ montē portauit, sicut illā Christus per eandem viā portauerat. ℟. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis nulla silua talē profert fronde flore germine. Dulce lignum, dulces clauos, dulce pondus sustinuit. ℣. Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior. Dulce lignum. Lcō vj.

TVnc miraculo tributum est, qd̄ vt erat auro & gemmis ornatꝰ, substitit ante portā, quæ in Caluariæ montē foras ducebat: & quo magis exire conabatur, eo immobilior permanebat, nā sibi videbatur diuinitus exitu prohiberi. Cumq; oēs stupor eius rei teneret, Zacharias Ierosolymitanus eps, qui eius lateri adhærebat, imperatorem ipsum admonuit: vt videret ne parum Christū imitaretr̄ in ferenda cruce, triumphalī nitens cultu, cum ille vili habitu atque humiliter tulisset. At subito Heraclius relicto ornatu, quo insignitus erat vestem plebe iam assumpsit, calceosq;

ceosq; sibi detraxit, atq; ita fine offensa reliquum viæ absoluit. Vbi vero ad caluariæ locum est ventũ ibi crucẽ statuit, vnde fuerat à Persis sublata. Et in huius rei memoriã statutũ est, vt crucis exaltatio annua festiuitate celebraret. ℟. Tuã crucẽ adoramus dñe: tuã gloriosam recolimus passionẽ. Miserere nostri q̃ passus es pro nobis. ℣. Adoramus te Christe, & bñdicimus tibi q̃a per crucem tuã redemisti mundũ. Miserere. Gloria. Miserere. In iij. noc. aña. Tuã crucem adoramus dñe tuam gloriosam recolimus passionem miserere nostri qui passus es pro nobis. ps. Notus in iudęa. 23. Aña Crucẽ tuam adoramus dñe, & sanctam resurrectionem tuam glorificamus: ecce enim per crucem venit gaudium in vniuerso mundo. ps Cantate. j. 29. Aña Crux alma fulget, per quã salus reddita est mundo: crux vincit, crux regnat, crux repellit omne crimẽ, haleluiah. ps Dñe regn. 30. ℣ Adoramus te Christe & benedicimus tibi. ℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum.

c. 12. Secundum Ioannem. Lectio vij.

IN illo tempore. Dixit Iesus turbis iudæorum: Nunc iudicium est mundi. Nunc princeps huius mundi eijcietur foras.

Et rel. Homil. beati Cyrilli epi. Nunc in foribus inquit iudiciũ est mundi. Non quidẽ iudicium dãnationis malorum, aut retributionis pręmiorum pænarũq; ęternarum: sed iudiciũ discretionis fideliũ & credentiũ, ab incredulis atq; obstinatis per infidelitatẽ. & iudiciũ expulsionis diaboli ab his qui per ipsum redempti sunt. Habuit quidẽ primum per tyrannidẽ principatũ in totum genus humanum, & dominatũ exercuit crudeliter in oẽs. Atqui virtute mortis Christi, & sanguinis cõfracta est illius potestas & sublata potentia, & quos iniuste detinuit captiuos, iuste amisit. ℟. O crux bñdicta, Quæ sola fuisti digna portare regem cęlorũ ac dñm. ℣. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. Quæ. Lcõ viij. Absit autẽ vt diabolũ principẽ mundi ita dictũ existimemus, vt eum cœlo, & terræ dñari credamus. Non enim est ipse auctor mundi aut gubernator, quẽadmodũ nonnulli falso existimãt, sed mũdus hic pro prauis hominibus, qui sæcularia sectant desideria, & suis indulgent cupiditatibus, sumitur. Horum princeps satanas est, quia eis pro suo arbitratu principat, præcipitesq́ue in grauia scelera compellit atq; detrudit. Ille aũt p Christi mortem foras eijciendus erat: prę uidebat enim dñs post passionem & glorificationẽ suã per vniuersum orbem, multos populos credituros, in quorum cordibus diabolus intus erat, qui qñ ex fide renunciãt (eijcitur foras. ℟. Adoramus

ramus te Christe & benedicim' tibi. Quia per crucem tuam rede misti mūdū. ℣. Tuā crucē adoram' dñe: tuā gloriosam recolimus passionem. Quia. Lect.ix.

Et ego si exaltatus fuero à terra oīa traham ad me ipsum. Quo modo princeps huius mundi foras sit eijciendus nunc manifestat, designans id morte sua, quā in cruce patietur complendum. Verū cū non omnium sit fides, quomodo omnia se tracturum esse dicit ad seipsum? Atqui non hoc ad vniuersitatē hominū retulit, sed ad ipsius hominis integritatē, scilicet animā & corp', secundū quod intelligimus, & viuimus. Non enim aīas nostras solum, sed & corpora reduxit ad immortalitatem p passionis suæ virtutē, & resurrectionis gloriā. Aut si per oīa ipsi homines intelligendi sunt: omnia prædestinata ad salutē, aut certe omnium hominū genera possumus accipere. Aut denique oēs homines, quantū ad se attinet, nam vult omnes homines saluos fieri. ℟. Per tuā crucē salua nos Christe redēptor: qui mortē nostrā moriendo destruxisti: Et vitā resurgēdo reparasti. ℣. Miserere nostri Iesu benigne, qui passus es clementer pro nobis. Et vitam. Gloria. Et. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dñs regnauit à ligno. In lau.aña. O magnū pietatis op': mors mortua tunc est, qñ in ligno mortua vita fuit. Añ. Ecce crucem dñi, fugite partes aduersæ: vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid haleluiah. Añ. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri Iesu Christi. Añ. O crux admirabilis euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. Aña. Crux benedicta nitet dñs qua carne pependit: atque cruore suo vulnera nr̄a lauit. Cap. hym. ℣. sicut in inuētione eiusdem. Ad bñs aña. Super omnia ligna cedrorū, tu sola excelsior: in qua vita mundi pepēdit: in qua Christ' triumphauit: & mors mortē superauit, haleluiah.

Memo.de oct.cap. ℟ia ℣. ad ho. sicut in īuēt.eiusdē. Ad vesp.aña O magnum. Ps. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. Lauda.pue. Laudate dominum omnes gentes. Cap. hym. ℣. vt in primis vesper. Ad magnifi.aña. O crux benedicta: quia in te pependit saluator mundi: & in te triumphauit rex angelorum, haleluiah. Memoria de octaua aña. Beatissimæ virginis.

S. Nicome.pšby.& m. Oratio.

Adesto domine populo tuo Die. 15.
vt beati Nicomedis martyris tui merita pręclara suscipiēs ad impetrādam misericordiam tuam, semper eius patrocinijs adiuuemur. Per dominum nostrum Iesum Christum filium.

¶In octa.beatæ Mariæ virginis Die. 16.
(Si dñica non fuerit) ex sermone beati Bern.in eodem festo.

Lectio quarta.

Altius

Ltius intueamini fratres, quāto deuotionis affectu à nobiseā voluerit honorari, q̄ totius boni plenitudinē posuit in Maria: vt ꝓinde siq̄d spei in nobis est, siquid gratię, siquid salutis, ab ea nouerimus redundare: quæ ascendit delitijs affluens, hortus plane delitiarū quē nō modo afflauerit veniēs, sed & pflauerit superueniens auster ille diuinus: vt vndiq; fluant & effluant aromata eius, charismata scilicet, gratiarū. Lect.v.

Tolle corpus hoc solare quod illuminat mundum, vbi dies? Tolle Mariā hanc maris stellā, maris vtique magni & spatiosi, q̄d nisi caligo inuoluens, & vmbra mortis, ac densissimæ tenebræ relinquunt. Totis ergo medullis cordium, totis pręcordiorum affectibus, & votis omnib⁹ Mariā hanc veneremur: quia sic est voluntas eius, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc inq̄ volūtas eius est; sed pro nobis. In oībus siquidem & per omnia prouidēs miseris, trepidationem nostrā solat, fidem excitat, spē roborat, diffidentiā abigit: erigit pusillanimitatē. Lect.vj.

Ad patrem verebaris accedere, solo auditu territus ad folia fugiebas: Iesum tibi dedit mediatorē. Quid non apud talē patrē, filius talis obtineat? exaudietur vtique pro reuerentia sua. Pater enim diligit filiū. An vero trepidas, & ad ipsum? Frater tuus est & caro tua, tentatus per omnia absq; pctō: vt misericors fieret. Hunc tibi fratrem Maria dedit. Sed forsan & ī ipso maiestatem vereare diuinam: q licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Aduocatum habere vis & ad ipsum? Ad mariā recurre. Lect.vij.

PVra siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni cōtaminatione: sed & pura singularitate naturæ. Nec dubius dixerim exaudietur & ipsa pro reuerentia sua: exaudiet vtiq; matrem filius: & exaudiet filium pater. Flioli hęc peccatorū scala, hæc mea maxima fiducia est: hæc tota ratio spei meæ. Quid enim? potest ne filius repellere, aut sustinere repulsam, nō audire, aut non audiri filius potest? Neutrū plane. Lectio viij.

Inuenisti (ait angelus) gratiam apud Deum. Fęliciter. Semper hæc inueniet gratiam & sola est gratia qua egemus. Prudens virgo nō sapientiā, sicut Salomon, non diuitias, non honores, non potentiā, sed gratiā requirebat. Nimirū sola est gratia qua saluamur. Quid nos alia concupiscimus fratres? Quęramus gratiam, & per Mariā quęramus: quia qui quærit inuenit, & frustrari nō potest. Quæramus gratiam, sed apud Deū: nam apud homines gratia fallax. Lect.ix.

De reliquo fratres curandū nobis summopere est, ne verbum

quod

quod de ore pris ad nos egressum est virgine mediante, vacuũ reuertatur: sed per eandẽ nihilõ minus virginẽ gratiã pro gratia referamus. Eructem⁹ memoriã, donec pręsentiã suspiramus: & suæ reddant origini fluenta gratię, vt iterũ fluant. Alioquin nisi ad fontẽ redeant exsiccantur: & infideles in modico, quod maxi mũ est accipere non mereamur.

Die 16. ℭ Euphemiæ virg. & mar. Oro.

OMnipotẽs sempiterne deus qui infirma mundi eligis vt fortia quæq; cõfundas: concede propitius, vt qui beatę Euphemię virginis & martyris tuæ solennia colimus, eius apud te patrocinia sentiamus. Per dom.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

IN vrbe Calcedonia. Euphemia virgo filia senatoris, cum christianis ad iudicem properauit: & Christum publice confitendo, eorũ animos cõfortabat. Cum aũt iudex christianos successiue occideret, vt alios sic terreret: virgo clamat se pati iniuriam à iudice. & cum esset nobilis, ei ignotos & aduenas ante ferret. Deinde cum eã alapis durissime cæsam iudex sequeretur in carcerem, vt eam opprimeret: nullaten⁹ intrare valens, arrept⁹ à dęmone, vix eu asit. Lectio iij.

Tunc ei rota, ignis, belluæ & alia tormenta adhibẽtur: à quibus cum minime læderetur, à carnifice gladio transfigitur, & ipse à leone protinus deuoratur. Sequenti nocte iudex furens, & seipsum comedens: mortuus est inuentus. Propter quod multi Iudęi & gentiles, crediderunt in Christũ: & ipsa cum honore in Calcedonia est sepulta.

¶ Lamberti epi & marty. Oro.

DA quęsumus omnipotẽs deus, vt q bea ti Lãberti martyris tui, atq; põtificis solennia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per. Die. 17.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

BEatus Lambertus nobilis genere: sed sanctitate nobilior: à primæuo ætatis suæ tempore literis eruditus: propter ei⁹ sanctitatem ab omnib⁹ amabatur. Vnde in episcopatu Traiectensi meruit promoueri. Quẽ rex super omnes epos diligebat & honorabat. Crescẽte aũt inuidia suorũ inimicorũ, iniuste ab episcopatu deposit⁹ fuit. Quod ille patiẽter ferens, ingressus est monasterium: & ibi qnq; annis est optime cõuersatus. Lect. iij.

Post septennium autẽ iubente Pipino in sua sede restitutus est. Quem duo maligni grauiter insectari cęperunt. Hos autem amici episcopi, sicut meruerant, interemerunt. Cum autẽ Pipinus rex quandam meretricem teneret, ipsum beatus episcopus grauiter reprehendit. Dodo autem quidã consanguineus eorũ qui occisi sunt, & frater illius meretricis domesticus aulę regię, con

gregato

gregato exercitu, domū episcopi circūquaq; obsedit: & tādem beatum virum in oratione persistentem crudeliter interemit. Cuius corpus in cathedrali ecclesia a suis famulis delatum est nauigio: & cum multa ciuitatis mæstitia sepulturæ traditum.

Die 18. ¶ Sanctorum martyrum Cornelij & Cypriani. Oratio.

Nfirmitatem nostrā quæsumus, domine propitius respice: & mala omnia quæ iuste meremur, sanctorum tuorū Cornelij & Cypriani intercessione auerte. Per dominum nostrū.

Lectiones pro j. noctur. sicut in ordinatione sancti Ambrosij.

Ex vitis Roma. Pōtificū. Le. iiij.

CORnelius patria Romanus, Pontificatum gessit tempore Decij imperatoris. Qui cum Lucina matrona sctīssima, beatorum Petri & Pauli corpora, à cathacumbis, vbi minus tuta videbatur, clam extulit. Quorum Paulū Lucina in prædio suo, via hostiensi non longe à loco, vbi fuerat occisus: Petrum vero Cornelius non longe à loco, vbi fuerat crucifixus, reposuerunt. Decius autem cognito, ꝙ Cornelius, multos ad fidē Christi conuerteret, centum cellas misit eū in exilium. Vbi Cyprianus episcopus carthaginēsis ipsum epistolis consolatus est. Sed hoc intellecto Decius, missionem, & remissionē literarum, maligne interpretatus, Cornelium reuocauit, vt reum lęsę maiestatis: ipsumq; plumbatis cędi ac deinde ad Martis simulachrum adorandum duci iubet. Quod cum facere constātissime recusaret. xviij. Calen. Octobris capite truncat.

Ex eius martyrio à Gregorio Nazianzeno & beato Augustino descripto. Lectio quinta.

Cyprianus natione apher & patria Carthaginensis, primū gloriose rhetoricam docuit. Ex in de suadente præsbytero Cecilio, à quo & cognomentum sortitus est, Christianus factus, omnem substantiā suam pauperibus erogauit: Ac post non multum temporis electus in pręsbyterū etiā episcopus Carthaginensis constitutus est. Accusatus autem ꝙ Christum coleret: à Paterno proconsule cum ab instituto flecti non posset, inexiliū missus est. Vnde regressus proconsule defuncto, rursum apud Galerium maximū ꝗ paterno successerat in iudiciū trahit. Cui Galerius. Tu es statius Cyprianus? Respondit Cyprianus. Ego. Tum proconsul Iusserunt te principes nostri adorare Deos. Respondit antistes. Non faciam. Lectio vj.

At proconsul, ꝗ melius, inquit, faceres, si saluti tuę consuleres & Deos adorares? Tum Cyprianus. Salus mea & virtus mea Christus est: cui sine fine seruire desidero. Vitę tuæ doleo, subintulit præfectus: & vellem cōsulere ti-

bi: At sctũs Dei, cōsultũ, inquit; mihi melius nō esse quæro: q̄ vt Deũ meũ adorās, ad ipsum tota mentis auditate festinem. Iratus itaq; Galerius in eũ decollationis sententiā dictauit. Ad quam cũ Cyprianus respondisset, Deo gratias: ceruicē gladio obtulit. Sicq; fide gloriosa secut⁹ est sanctũ Corneliũ eodē martyrij genere, eodē passionis die, licet nō eodem anno. Scripsit multa & doctrinæ suæ & eloquentiæ monumēta, quę sole sunt clariora.

Secundum Ioannem. Lectio vij.

c. 10. In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animā suam ponit pro ouibus suis.

Et rel. Hom. beati Augustini epi.

Pastor bonus Christus, quid Petrus: Nonne bonus pastor? Nonne & ipse animā suam pro ouibus suis posuit: Quid Paulus? Quid cæteri apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati epi martyres? Quid etiam iste sanctus Cyprianus? Nonne omnes pastores boni, non mercenarij, de quibus dicit, amē dico vobis receperunt mercedē suam: Oēs ergo isti pastores boni, non solũ quia sanguinē fuderũt: sed quia pro ouibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione: sed charitate. Nā & apud hęreticos qui ꝓpter iniq̃tates & errores suos aliquid molestiarũ perpessi fuerint, nomine martyrij se iactāt: vt hoc pallio dealbati facilius furētur, q̃a lupi sunt. **Lect. viij.** Si autem vultis scire in quo numero habendi sunt: pastorē bonũ Paulum apostolum audite. Quoniā non omnes qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt ęstimandi sunt sanguinem fudisse pro ouibus: sed potius cōtra oues. Si linguis hominũ loquar & angelorum, charitatē autem non habeam: factus sum velut æramētũ sonans aut cimbalum tinniens, si sciero omnia sacramenta, & habuero oēm prophetiam, & omnē fidē ita vt montes transferam, charitatem aũt nō habeam: nihil sum. Magna ergo res est prostremo fides montes transferēs. Illa quidem magna sunt: sed si ego hæc sine charitate habeam, inquit, non illa, sed ego nihil sum. **Lect. ix.** Sed adhuc istos non tetigit: qui falso martyrij noīe gloriantur. Audite vt eos tangat: immo vt transfodiat. Si distribuero, inq̃t, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meũ ita vt ardeam, Iam ipsi sunt. Sed vide quid sequitur. Charitatem aũt non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem. ecce venitur & ad sanguinis effusionem. venitur & ad corporũ incensionē: & tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia: detrahe charitatē, nihil prosunt cætera. Quale bonũ est charitas ista fratres? Quid pretiosius, quid luminosius,

sius quid firmius, quid vtilius, quid securius? Quomodo autem habet, vel exiguam charitatẽ, qui non amat etiam veritatem?

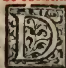
Die. 20. ¶ In vigil. beati Matthæi apl'i & euãgelistæ, si dñica nõ fuerit. Secundum Lucam. Lectio j.

ca. 5 IN illo tpe. Vidit Iesus publicanum noĩe leui sedentem ad teloneũ: & ait illi. Sequere me. Et rel. Hom. venere. Bedę p̃sby.

Ad Teloneũ, ad curam dispensationemq; vectigaliũ dicit. Telos enim græce, latine vectigal nominat. Idẽ autem leui qui & Matthæus est, sed Lucas, Marcusq; propter verecundiã & honorẽ euangelistæ: nomẽ ponere noluerunt vulgatum. Ipse autẽ Matthæus iuxta illud quod scriptũ est. Iustus accusator sui est, in principio sermonis. Matthæũ se & publicanum nominat, vt ostẽdat legẽtibus: nullũ debere cõuersum de salute diffidere, cũ ipse de publicano ĩ apostolum, de teloneario in euangelistam sit repente mutatus. Lectio ij.

Et relictis omnibus surgens secutus est eum. Intelligẽs ergo Matthæus qd sit veraciter dñm sequi: relictis omnib⁹ sequitur. Sequi enim: imitari est. Ideoq; vt pauperem Christum non tam gressu q̃ affectu consectari potuisset: reliquit propria: qui rapere solebat aliena. Perfectãque nobis abrenunciationis formã tribuens: non solum lucra reliquit vectigalium: verumetiam rationes imperfectas, atq; incompositas dereliquit. Lectio iij.

Tanta enim cupiditate sequendi dñm ductus est: vt in nullo prorsus huius vite respectũ, vel cogitationem sibimet reseruauerit. Siquidẽ ipse dñs qui hunc exterius humana collocutione vt sequeret vocauit, intus diuina inspiratione vt mox vocantẽ sequeret accẽdit: ipse inuisibiliter quomodo sequendum esset edocuit. Propter qd ille meritò obedientiæ dũ humana contẽnens negocia deserit: dñicorũ fidelis dispẽsator factus est talentorũ. Ad resp. sup psal. Estote. Capit. Qui timet. ℣. Vos estis. vj. de cõi apostolorum aña. Ecce ego. de cõmuni euangelistarũ. Oro.

DA nobis quæsumus omnipotens deus: vt beati Matthæi apostoli tui & euangelistę, quam præuenimus veneranda solẽnitas: & deuotionem nobis augeat & salutem. Per do. Ad matu. omnia fiant de communi euãgelistarum. Lectio j.

VNicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Propter quod dicit, Ascendens in altum: captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Quod autẽ ascendit: quid est, nisi quia & descendit primũ in inferiores partes terræ? Qui descendit: ipse est & qui ascendit super omnes cælos, vt adim-

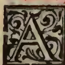
pleret omnia. Lectio secunda.
Et ipse dedit quosdam quidē apostolos, quosdam autē prophetas, alios vero euangelistas, alios autem pastores & doctores ad consummationē sanctorū, in opus ministerij, in ædificationem corporis Christi: donec occurramus oēs in vnitatē fidei & agnitionis filij Dei, in virū pfectū, in mensuram ętatis plenitudinis Christi, vt iam nō simus paruuli, fluctuantes, & circūferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominū, in astutia ad circumuentionē erroris: veritatē autem facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus cōpactum & connexum per omnem iuncturam subministrationis, sēm operationē in mensuram vniuscuiusq; membri, augmentum corporis facit in ædificatio nem sui in charitate. Lectio iij.
Hoc igitur dico & testificor in dño: vt iam non ambuletis sicut & gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei per ignorantiam quæ est in illis propter cęcitatem cordis ipsorum, qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitię, in operationem immunditiæ omnis in auaritia. Vos autē non ita didicistis Christum: si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas.
Ex beato Hieronymo de viris illustr. & ex vita eius. Lectio iiij.
Matthæus q & leui, ex publicano apostolus factus est cū enim in vrbe Galilęę Capharnaum ad telonium sederet, à Christo prætereunte vocatus, ipsum secutus est, quē & hospitio suscepit, vna cum discipulis eius, hic prim' in Iudæa, propter eos qui ex circuncisione crediderūt, Euangeliū Christi hebraicis literis verbisq; cōposuit. Lcō v.
Profectus autē in Æthiopiam, quam prouinciam sortitus fuerat, euangelizandæ fidei gratia, verbum domini, sequentibus signis, latissime disseminauit. Et regis puero e morte ad vitam reuocato, Regem patrem cum vxore & totam prouinciam ad fidem Christi conuertit, sed rege hoc defuncto, Hyrtacus quidam regnum obtinuit: qui Iphigeniam prioris Regis filiam sibi vxorem optabat. Lectio vj.
Matthæus vero, quo auctore, virginitatem illa vouerat, vt in sancto virginitatis proposito persisteret, eandē hortabat. Hyrtacus igitur molestissime ferens Iphigeniæ virginitatē, constanter suis votis obsistentem, Matthæum, quem eius consilij authorem esse nouerat, ad altare sacra facientem, gladio confodi iussit: atq; ita beatus Matthæus, & apostoli, & euangelistæ, martirisque coronam adeptus, ad Christum migrauit vndecimo Calendas Octobris.

Secundum Matthæum. Lcō. vij.

ca. 5. In illo tempore. Cum transiret Iesus, vidit hominem sedentem in teloneo Matthæum nomine: & ait illi. Sequere me. Et rel. Homi. beati Ioannis epi. Non est ab re grandē euangelistæ philosophiā admirari, q ante actā vitam suam nō cęlauit, & nomen suū adscripsit, quod alij mutata appellatione occultauere. Sed cur dixit in teloneo sedisse? Virtutem vocantis voluit ostendere, qui non imposito adhuc fine prauę publicanorū conuersationis e medio malorū pelago ipsum abstraxit. Lcō viij. Vidisti virtutem vocantis, disce nunc vocati obedientiam. Non enim repugnauit, nec ambigendo secum dixit. Putas ne publicanum, peccatorēq; me recte absq; fraude vocauerit? Non est enim huiuscemodi humilitas laudabilis, sed confestim ita obtemperauit, vt nec domū quidē ad cōmunicandum rē cum suis profectus sit. Verum vocatus honorē quoq; non minimū cōsequutus est. Mensa enim dñi continuo dignatus: poterat facile maiora quoq; sperare, quamuis Iesus, nō cum illo solum accubuerit, sed alijs quoque cum multis quod sibi crimini à nobilioribus datur, qui peccatores depellendos esse censebant. Lectio nona. Cum igitur & à cōmunibus ac probabilibus sententijs, & à scripturis ipsos cōpressisset, adiecit. Non veni vocare iustos: sed peccatores ad pænitentiā, quæ ironice dicere videtur sicut illud. Ecce Adam factus est quasi vnus ex nobis. Nā neminem in terris iustum fuisse aperuit Paulus, vbi dicit. Omnes enim peccauerunt & egent gratia Dei. Verum quod hoc hic dicitur, vocatorū reconciliationem respicere videtur. Adeo enim procul abest, ne peccatores abominetur: vt eorum causa se venisse testetur. Et ne his verbis resupinos ac desides faceret (quia peccatores appellauit) ad pęnitentiam confestim adiunxit. Non enim vt in peccato permaneremus aduenit, sed vt cōmutati meliora eligerem℞.

In laud. & ad horas diei. Orō. Beati Matthæi apostoli tui, & euangelistæ dñe precibus adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur. Per domi.

Mauritij, sociorūq; eius. Orō.

Annue q̄s omnipotēs deus: vt nos sctōrum martyrū tuorū Mauritij, Exuperij: Cādidi, Vitalis, Innocentij, ac sociorū eorundē lætificet festiua solennitas: vt quorum suffragijs nitimur: natalitijs gloriemur. Per. die. 22.

Lectiones pro primo noct. sicut in festo decē milliū martyrum. Pro secunda ex gestis eorū, quas scripsit Eleutherius Lugdunen. archiepiscopus. Lectio iiij. Diocletianus imperator, audiens

diens multas gentes Romano imperio rebellantes, ad consortium imperij Herculeum maximianum olim cōmilitonē suū Cæsarē fecit: eumque cōtra Gallias destinauit. Cum quo ad supplementum exercitus legionem Thebanorū à Thebis ægyptijs missam ire iussit: quæ legio sex millia, sex centos & sexaginta sex milites continebat. Lcō v.

Hi ergo cū Maximiano mōtes Alpium transmeantes: in Sedunorū finibus, qui Galliæ populi sunt consederunt. Et audientes Cęsarē præcepisse, vt omnes sui immolantes idolis: fidē ei militiæ cōtra hostes, & contra Christianos præcipue custodirēt: nolentes tāto scelere obedire, a reliquo agmine discesserunt. Maximianus vero hæc audiens: legionem præcepit ad iuramētum, & sacrificium reuocari. Sed legio, vt pote Christiana, hoc se facere non posse respondit. Lcō vj.

Tunc Cęsar ira succensus, suam & deorū suorū iniuriam vindicaturus: missis militib⁹, decimum quēque illorū imperat decolari. Sancti vero quodāmodo concertabant: vt alter ante alterū martyrio coronaret. Cū igit̄ pœnam semel & iterū subire maluissent hortante Mauritio primicerio, q̄ impia imperata facere, Maximianus non ferens christianorū cōstantiam, vniuersos à reliquo exercitu imperat trucidari, atq; ita Tebanorū legio ad cęlestem militiā ɔmigrauit. x. cal. Octob.

Lectio. pro iij. noctur. de homil. super euange. Descendens Iesus de montes. in cōmuni plurimorum martyrum requirautur.

¶ S. mar. Cosmę & Damia. Oro.

Præsta quæsum⁹ omnipotens deus: vt qui sanctorū martyrum tuorū Cosmę & Damiani natalitia colim⁹: a cūctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per do. die. 27.

Ex gestis eorum. Lectio quarta.

Cosmas & Damianus fratres. In Ægea vrbe Arabiæ ex Theodora matre nati, licet artem medicinæ didicissent, magis tamen Christi virtute omnes infirmitates sanabāt. Quod audiens Lysias præses, Diocletiano & Maximiano imperantibus adduci eos ad se iubet. Lectio ij.

Cum ergo interrogati nomina, patriā, & religionem, incunctanter exposuissent, manibus ac pedibus vinctis, quia dijs sacrificare recusauerant, immanissime torquentur. At vero cum viderentur cruciatus negligere, iussu præsidis, vt erant ligati in mare proijciuntur. Sed diuino munere solutis vinculis e pelago incolumes egressi sunt. L. vj.

Præses, autem hoc magicis artibus tribuens, præcepit eos in carcerem trudi, ac postridie eductos in magnum rogum immitti, in quo cum illęsi permansissent, post alia perpessa suppli-

cia, capitis obtruncatione martyrio sunt coronati, & ibidem à christianis sepulti.v.cal. Octob. Processu vero temporis Romam translati: in ecclesia ipsorum nomine dicata reconduntur.

Lect. pro iij. noct de hom. super euange. Videns Iesus turbas. in cõi plurimorũ marty. requirant.

die. 28. ¶ Sancti Vincessai marty. Oro.

PRæsta quæsum' omnipotens deus: vt qui beati Vincessai martyris tui natalitia colimus: à cunctis malis imminentibus eius intercessione liberemur. Per dominum. Lectio ij.

SAnctus Vincessaus dux Boemorũ fuit. Sic autẽ Deũ dilexit: vt spretis rebus sæculi spiritualibus se mãciparet. Erat enim in iudicio rectus, in oratione deuotus, pietate compatiens. Sic omnes pauperes diligebat: quasi charitatis visceribus singulos concepisset. Dum autẽ semel ad Imperatoris curiã cũ alijs principibus postremus aduenisset: & ob hoc indignati alij principes, locum sibi ad sedendum dare nullatenus decreuissent: cum subito vir Dei intrauit, viderunt crucẽ auream in fronte ipsius, & hinc inde angelos ipsum comitantes. Cui Cęsar hoc viso, mox assurgens, ipsum magno cum honore suscepit: & deinceps prę omnibus honorauit. Lectio iij.

Interea frater eius quem adhuc ferox gentilitas detinebat: cum cæteris infidelibus magnũ celebrauit conuiuiũ: & sanctũ Vincessaum inuitauit in dolo. Quo peracto crudeli conuiuio, properãtem ad ecclesiam more solito sanctum Dei, frater eius furore fratricidij ebrius magis q̃ vino, cum infidelium turba prosequitur: & procumbentem ante fores ecclesiæ & orantem, velut alter Cain crudelis occidit. Cuius animam mox sancti angeli ad cœlestia detulerunt. Et sanguis eius in loco passionis effusus (quasi clamans cõtra fratricidã) per multa annorum curricula: nec abradi potuit, nec abstergi.

Scti Michaelis archãg. ad vesp. super psal. aña. Dum cõmitteret bellum draco cum Michaele archangelo, audita vox est millia milliũ dicentiũ, salus Deo nr̃o. Ps. Laudate pue. cũ cæteris cap.

SIgnificauit deus quę oportet fieri cito loquens per angelum suum seruo suo Ioãni: qui testimonium perhibuit verbo Dei & testimonium Iesu Christi quæcunque vidit. Apo. 1. ℣. Te sanctum. ix. Hymnus.

TIbi Christe splendor patris, vita, virtus cordium: in cõspectu angelorum votis voce psallimus: alternantes concrepando melos damus vocibus.

Collaudam' venerantes oẽs cœli milites: sed pręcipue p̃rimatẽ cœlestis exercitus: Michaelem in virtute conterentẽ zabulon,

Quo custode procul pelle rex Chre pijssime: oē nefas inimici mundo corde & corpore: paradiso redde tuo nos sola clementia. Gloriam patri melodis personemus vocibus: gloriā Christo canamus gloriā paraclito: qui trinus & vnus Deus extat ante secula. Amē. ℣. Stetit angel' iuxta aram templi. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua. Ad mag. Aña. Dum sacrum mysterium cerneret Ioannes: archāgelus Michael tuba cecinit: dignus es domine deus noster accipere librum, & soluere signacula eius haleluiah. Oro.

Deus qui miro ordine angelorū ministeria hoīumq; dispensas: concede propitius, vt quibus tibi ministrantibus in cęlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per. Ad matu. inuit. Regē angelorū dñm, Venite adoremus. Hym. Tibi Christe. In primo noc. añ. Stetit angelus iuxta aram templi, habēs thuribulū aureum in manu sua. Ps. Verba mea. Aña. Ascendit fumus aromatum in conspectu domini, de manu angeli. Ps. Dñe dñs noster. 2. Añ. Michael archāgele veni in adiutorium populo Dei. Ps. In domino. ℣. Stetit ange. Lectio j.

Dan. 7. Aspiciebā donec throni positi sunt: & antiqu' dierum sedit. Vestimentū eius candidū quasi nix: & capilli capitis eius, quasi lana mūda. Thronus eius flammæ ignis: rotę eius ignis accensus: fluuius igneus rapidusq; egrediebatur à facie eius. Millia millium ministrabant ei: & decies cētena millia assistebant ei. Iudiciū sedit: & libri aperti sunt. Aspiciebā propter vocem sermonū grandium, quos cornu illud loquebat. Et vidi qm̄ interfecta esset bestia: & perisset corpus eius: & traditum esset ad comburendum igni. ℟. Factum est silentium in cœlo, dū cōmitteret bellum draco cum Michaele archangelo: audita est vox millia milliū dicentiū, salus, & honor, & virtus, Omnipotenti Deo. ℣. Millia millium ministrabant ei: & decies centena millia assistebant ei. Omnipotenti. Lectio. ij.

Eze. 28 Hæc dicit dñs meus. Tu signaculum similitudinis: plenus sapientia: pfectus decore: in delicijs paradisi dei fuisti. Omnis lapis pciosus operimentum tuum: Sardius, Topazius & Iaspis, Crysolitus & Onix & Berillus, Saphyrus & Carbunculus & Smaragdus. Aurū opus decoris tui: & foramina tua in die qua conditus es præparata sunt. Tu cherub extētus & protegēs: & posui te in mōte sancto Dei. In medio lapidum ignitorum ambulasti: pfect' ī vijs tuis à die cōditionis tuę. ℟. Stetit angel' iuxta aram templi habens thuribulum aureum in manu sua: & data sunt ei incensa multa. Et ascendit fumus aromatum de

manu angeli in conspectu dñi. ℣. Factum est silétium in cælo, & accepit angel⁹ thuribulum,& impleuit illud de igne altaris. Et ascendit fumus aro. Lect.iii.

Apo. 12. ET factũ est prælium magnũ in cælo. Michael & angeli eius præliabant cũ dracone, & draco pugnabat & angeli eius, & nõ valuerunt, neq; locus inuentus est eorum amplius in cælo. Et proiect⁹ est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabol⁹,& satanas, qui seducit vniuersum orbem,& proiectus est in terram, & angeli eius cum illo missi sunt. Et audiui vocẽ magnã in cælo dicentem. Nũc facta est salus & virtus, & regnum Dei nostri; & potestas Christi eius, quia proiectus est accusator fratrũ nostrorum, qui accusabat illos ante cõspectum Dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicerunt eum propter sanguinẽ agni,& propter verbum testimonij sui,& nõ dilexerunt animas suas vsq; ad mortem, propterea lætamini cæli, & q habitatis in eis. ℟. Hic est Michael archangel⁹ princeps militiæ angelorũ. Cuius honor præstat beneficia populorum. Et oratio pducit ad regna cælorũ. ℣. Archangele Christi p gratiã quam meruisti te deprecamur, vt eripias nos à laqueo mortis. Cui⁹. Gloria. Et oratio. In ij.noct.aña. Michael præpositus paradisi, quẽ honorificãt angelorum ciues. ps. Dñe qs habi.4. Añ. Gloriosus apparuisti in cõspectu dñi propterea decorẽ induit te dñs. ps. Exaltabo te dñe. Aña. Angelus, archãgelus, Michael Dei nuncius, de animabus iustis suscipiẽdis. ps. Omnes gẽtes.14. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu dñi. ℟. De manu angeli.

Beatus Gregorius in homil. de decẽ drachmis. Lectio quarta.

NOuem esse angelorum ordines testante sacro eloquio scim⁹: videlicet angelos, archangelos, virtutes, potestates, principat⁹, dñationes, thronos, Cherubim, atq; Seraphim. Esse nanq; angelos & archãgelos: penè oẽs sacri eloquij paginę testantur. Cherubim vero atq; Seraphim: sæpe vt notũ est libri pphetarũ loquunt. ℟. Venit Michael archãgelus cũ multitudine angelorum: cui tradidit deus animas sanctorũ. Vt pducat eas in paradisum exultationis. ℣ Data est potestas archãgelo Michaeli super animas sanctorũ. Vt. Lect.v.

QVatuor quoq; ordinum nomina: Paulus apostolus ad Ephesios enumerat, dicens. Super omnẽ principatũ & potestatẽ,& virtutem:& dñationem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait. Siue throni, siue dñationes, siue principatus, siue potestates. Dum ergo illis quatuor q ad Ephesios dixit, idest principatibus, potestatibus, virtutibus, atque dominationibus,

cõiun-

cõiungunt throni:quinque sunt ordines,q̃ specialiter exprimuntur. His quoque dũ angeli,archãgeli,Cherubim, atq; Seraphim adiuncti sunt: proculdubio nouem esse angelorũ ordines inueniunt. ℞. Archangeli Michaelis intercessione suffulti te dñe deprecamur. Vt quos honore prosequimur,contingamus & mente. ℣. Perpetuum nobis dñe tuę miserationis præsta subsidium: quibus & angelica præstitisti suffragia nõ deesse. Vt. Lcõ vj.

VNde & ipsi angelo qui primus est conditus:per prophetã dicitur: Tu cherub signaculum similitudinis: plenus sapientia, & perfectus decore. Et subditur. Omnis lapis preciosus operimentum tuum: sardius, topazius, iaspis, chrisolitus, onyx & berillus: saphirus, carbunculus,& smaragdus. Ecce nouem dixit nomina lapidũ: quia profecto nouem sunt ordines angelorum. Quibus nimirum ordinibus ille primus angelus, ideo ornatus & opertus extitit, quia dum cunctis angelorum agminibus prælatus est: ex eorum comparatione clarior fuit. ℞. Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: Michael archãgelus pugnauit cũ diabolo. Gratia Dei ille victor ĩ cœlis extitit. Et illi hosti antiquo patuit ruina magna. ℣. Gaudent angeli;lætantur archangeli:& collaudant in cœlis filiũ Dei. Gratia. Gloria. Et illi. In iij.noc.añ. Concussum est mare, & contremuit terra: vbi Michael archangelus descendebat de cœlo. ps. Dñs regna.exult.30. Aña. Data sunt ei incensa multa: vt adoleret ea ante altare aureum: quod est ante oculos dñi. ps. Dñs regnauit iras.30. Aña. Laudemus dñm,quem laudant angeli: cui Cherubim,& Seraphim, sanct⁹, sanctus, sanctus proclamãt. ps. Benedic.j.31. ℣. In conspectu angelorũ psallã tibi deus meus ℞. Adorabo ad templum sãctũ tuum:& confitebor nomini tuo. Secundum Matthæum. Lcõ.vij.

IN illo tpe: Accesserũt discipuli ad Iesum dicentes: Quis putas maior est in regno cęlorum? c. 18
Et rel.Hom.beati Hiero. psbyt.
Videte ne contemnatis vnũ de his pusillis, qui in me credunt, dico enim vobis, q̃ angeli eorũ in cœlo semper vident faciẽ patris mei, qui in cælis est. Venit fili⁹ hoĩs saluare quod perierat. Sicut enim abscindendos,& eradendos infideles, ac perfidos homines, qui scandalũ sunt corpori ecclesiæ dñs pcepit:ita quoque monet, ne quẽ ex paruulis idest humilibus hominibus secũdum sęculũ, qui simpliciter ac fideliter credunt in Dei filio contemnamus. ℞. In conspectu gentiũ nolite timere, vos enim in cordibus vestris adorate & timete dñm: Angelus enim eius vobiscũ est. ℣. Cantate ei canticũ no-

nouum, bene psallite ei in vociferatione. Angelus. Lectio viij.

FAs enim non est contemnere vnumquenque in Christo credenté, qui non solum seruus Dei, sed & fili' Dei per adoptionis gratiá nuncupať: cui regnũ cœlorum & cõsortia angelorum promittitur, & merito addidit dñs dicens. Dico enim vobis, ꝙ angeli eorũ in cęlo semp vident facié patris mei, qui in cœlis est. Quantam gratiam circa vnumquenq; credentem in se, dñs habeat, ipse declarat, cum angelos eorum semper videre faciem patris qui in cœlis est ostendit. ℟. In conspectu angelorũ psallã tibi, & adorabo ad téplum sanctũ tuum. Et confitebor nomini tuo dñe. ℣. Deus meus es tu, & cõfitebor tibi: de' meus es tu; & exaltabo te Et cõfitebor. Lectio ix.

ET enim circa oẽs credentes in Christo, angelorum magna est gra. Denique orationes, eorum, angeli perferunt in cęlũ. Vnde illud ad Thobiã ab angelo Raphaele dictũ est. Quando orabas tu, & nurus tua Sarra: ego obtuli memoriam oratiõis vestræ in conspectu Dei. Est etiã. & circa eos firma angelorum custodia, quorũ auxilijs ab inimicorum insidijs vnusq́sq; liberať. ℟. Te sanctum dñm in excelsis laudant oẽs angeli dicentes. Te decet laus. Et honor domine. ℣. Cherubim quoque & Seraphim sctũs proclamant: & oĩs cœlicus ordo dicentes. Te decet. Gloria. Et ho. ℣. Gloriosus apparuisti in conspectu dñi. ℟. Propterea decoré induit te dñs, In au. añ.

DVm præliaretur Michael archangelus cum dracone audita est vox dicentium, salus Deo nostro halľah. Añ. Dũ cõmitteret bellum draco cum Michaele archangelo: audita est vox millia millium dicentium, salus Deo nostro. Aña. Archangele Michael constitui te principem, super omnes animas suscipiẽdas. Añ Angeli dñi, dñm benedicite in æternum. Aña. Angeli Archangeli, Throni, & Dominationes: Principatus, & Potestates: Virtutes cœlorum: laudate dñm de cælis halęluia. Capitulum. Significauit. Hy'.

CHriste sctõrum decus angelorum: Auctor humani generis & rector: Nobis æternũ tribue benigne: Scandere cęlum.

Angelũ pacis Michael ad istam: Cęlitus mitti rogitamus aulam: Nobis vt crebro veniente crescant: Prospera cuncta.

Angelus fortis Gabriel vt hostem: Pellat antiquum volitet ab alto: Sæpius templum veniens in istud: Visere nostrum.

Angelum nobis medicum salutis: Mitte de cœlis Raphael vt omnes: Sanet ægrotos pariterq; nostros: Dirigat actus.

Hinc Dei nostri genitrix Maria: Totus & nobis chor' angelorum: Semper assistat simul & beata,

beata, Concio tota.
℟ raltet hoc nobis,&c. ℣. Adorate Deum. ℟. Oēs angeli eius.
Ad Bñs.Añ. Factum est silentiū in cœlo dum draco committeret bellum : & Michael pugnauit cum eo, & fecit victoriā. halah.
Ad tertiā cap. Significauit. ℟. Stetit angelus iuxta aram templi. Haleluiah, haleluiah. ℣. Habens thuribulum aureum: in manu sua halah. Gloria. Stetit. ℣. Ascendit fumus. Ad vj.cap.
Apo. 12. FActum est prælium in cœlo, Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat & Angeli eius, & non valuerunt neque locus eorū inuentus est amplius in cęlo. ℟. Ascendit fumus aromatum in conspectu dñi, Haleluiah, haleluiah. ℣. De manu angeli. Haleluiah. Gloria. Ascendit. ℣. In conspectu angelorū. Ad ix.cap
Apo. 5. AVdiui vocem angelorum multorū in circuitu throni, & animalium. & seniorum: & erat numerus eorum millia millium voce magna dicentium, salus Deo nostro. ℟. In conspectu angelorum psallā tibi deus me⁹ Haleluiah hal. ℣. Adorabo ad tēplum sanctū tuum: & confitebor nomini tuo. Halah. Gloria. In conspectu. ℣. Adorate Deū.
Ad vesper. super psal.aña. Dum præliaretur. ps. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Confitebor tibi dñe in toto corde meo, quoniam au.

Cap. Hym. vt in primis vesperis.
Ad Mag.Aña. Archangeli Michaelis interuentione suffulti, te dñe deprecamur: vt quos honore prosequimur: cōtingamus & mente, haleluiah. Infra octauas die proxima celebrat. festum scti Hierony. cū memo. de ipsa octa.

Sancti Hierony. confess. Orō. die. 30.

DEus qui nos beati Hieronymi cōfessoris tui annua solénitate lætificas: cōcede propitius, vt cuius natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum. Lcō j.

HAbet argentum venarum suarum principia, & auro locus est, in quo conflatur. Ferrū de terra tollitur, & lapis solutus calore, in æs vertitur. Tēpus posuit tenebris, & vniuersorū finē ipse considerat. Lapidem quoq; caliginis, & vmbrā mortis diuidet torrens à populo peregrināte, eos quos oblitus est pes egentis hominis & inuios. Terra de qua oriebatur panis, in loco suo igni subuersa est. Locus saphiri lapides eius, & glebę illius aurū. Semitam ignorauit auis, nec intuitus est eam oculus vulturis. Non calcauerunt eam filij institorum, nec pertransiuit per eam leæna. Ad silicem extendit manum suam, subuertit à radicibus montes. In petris riuos excidit, & omne preciosum vidit oculus eius. Profunda quoq; fluuiorum scrutatus est, & abscondita

Iob. 28.

dita produxit in lucem. Lcō ij.

Sapientia vero, vbi inuenitur? & quis eſt locus intelligentiæ? Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra ſuauiter viuentium. Abyſſus dicit, non eſt in me: & mare loquitur non eſt mecum. Non dabitur aurũ obrizũ pro ea, nec appendetur argẽtum in cõmutatione eius. Non conferetur tinctis Indiæ coloribus, nec lapidi ſardonico prætioſiſſimo, vel ſaphiro. Non adæquabitur ei aurum vel vitrum: nec cõmutabuntur pro ea vaſa auri. Excelſa & eminentia non cõmemorabunť in cõparatione eius, Trahitur aũt ſapientia de occultis. Non adæquabiť ei topation de Aethiopia, nec tincturę mundiſſime coponetur. Lectio iij.

Vnde ergo ſapientia venit? & qs eſt locus intelligentiæ? Abſcondita eſt ab oculis omniũ viuentium, volucres quoq; cœli latet. Perditio & mors dixerunt, auribus noſtris audiuimus famam eius. Deus intelligit viam eius, & ipſe nouit locum illius. Ipſe enim fines mundi intuetur, & omnia quæ ſub cœlo ſunt reſpicit. Qui fecit ventis pondus, & aquas appendit mẽſura. Quãdo ponebat pluuijs legẽ, & viã procellis ſonantibus, tunc vidit illã & enarrauit, & ꝑparauit, & inueſtigauit, & dixit homini: Ecce timor dñi ipſa eſt ſapientia, & recedere à malo, intelligenia:

Ex vita eius. Lectio quarta.

Hieronymus Conſtantino imperatore in oppido ſtridone, quod eſt in Dalmatiæ pannoniæq; cõfinio, chriſtianis parentibus ortus: admodum puer Romam miſſus eſt liberalibus ſtudijs erudiendus, vbi Donato in grammaticis præceptore, & in rhetoricis Victorino (vt quidam aſſerũt) vſus, græcas ac latinas literas fœliciſſime didicit. Lcō v.

Cum aũt ætate proceſſiſſet, Ariſtotelicã, Platonicam, ac Stoicã philoſophiã attigit, Gallias deinde diſcendi gratia perluſtrauit Vnde Romam reuerſus, in Syriã profectus eſt. Qua etiam magna ex parte preparata diſcendi ſtudio, in vaſtam eremũ, quæ Syros ab Agarenis diſterminat ſeceſſit: ibique tempus omne ſtudijs, & orationibus impendebat, minima noctis portio ſomno dabatur, minor cibo, nulla ocio. Studij laſſitudinem recreabat oratio, à qua ad intermiſſam lectionem redibat. Tu autẽ. Lcō vj.

Sic igitur in eremo quator annos ab hominum frequentia ſe motus, cũ Deo libriſq; ſuis commertium habens: adoleſcentiæ lapſus lachrymarũ imbre diluebat, & cõtractus per ætatis in curiã ſordes, laborũ aſperitate detergebat, inedia, vigilijs, & incredibili auſteritate rebellantẽ carnẽ, & ſubinde pullulantes eius ſtimulos coercens: corpus ſpiritus ſeruire cogebat.

Lectio ſeptima.

Hic

HIc sermonis hebraici difficultatem indefesso labore superauit, cuius, non solum intelligentiam, sed & peculiarem sonum ac vernaculum stridorẽ est assequutus: doctissimis hebræorum vsus præceptoribus. Chaldaicam item lĩguã aggressus est, quam ita est adeptus, vt intelligere posset verius q̃ sonare. Gregoriũ Nazianzenum ipse suum appellat præceptorem, Quo interprete se sacras didicisse literas, testatur. Lectio viij.

Ingenti ergo doctrina ac sanctitate celebris Romã reuocatur, ac presbyter efficitur, vbi cum probatissimæ vitæ exẽplo mores hominũ castigaret, & præcipue clericorũ crimina constanter argueret: nõ ferens ipsorũ inuidiã ac fastũ Syriam repetijt: & apud Bethleem iuxta præsepe, quod infantem Christum exceperat, senectuti sedẽ elegit. Lectio ix.

Multis itaq; annis, ibi cum pijs doctisq; viris in monasterio, qđ Paula matrona sancta condiderat, sanctissimam vitam duxit: libros non paucos scripsit vetus testamentum ad veritatem hæbraicam transtulit: nouum autem græcæ fidei reddidit: multa præterea græcorum opera latinitate donauit, tandẽ vitæ cursu sanctissime peracto, multis clarus miraculis in odẽ oppido Bethleem migrauit ad dñm, pridie Calend. Octob. Anno Christi.ccccxxij. ætatis vero suæ.91.

¶ Die proxima post festũ sancti Hiero. si dñica non fuerit officiũ de oct. ex Greg. vbi supra. Le. iij.

QVia angelorũ nomina interpretando pstrinxim⁹: nunc ipsa officiorum vocabula breuiter exequamur. Virtutes vocãtur illi spũs: per quos signa & miracula frequentius fiunt. Potestates vocant: hi qui hoc potentius præ ceteris perceperunt, vt eorũ ditioni virtutes aduersæ subiectæ sint, quorum potestate refrenamur, ne tentare præualeant quantum volunt.

¶ In die altera ex Gregorio, vbi supra. Lectio tertia.

PRincipatus vocantur: q̃ ipsis quoq; bonis spiritib⁹ præsunt, qui subiectis, dũ quę sunt agenda disponũt: eis ad explenda diuina ministeria principantur. Dominationes vocãtur, qui etiam potestates principatuum transcendunt. Nam principari est, inter reliquos priorem existere: dominari vero, est etiam subditos quosque possidere. Throni dei dicti sunt hi qui tanta diuinitatis gratia replentur: vt in eis dominus sedeat, & per eos sua iudicia decernat. Vnde & per psalmistam dicitur. Sedes super thronum: qui iudicas iustitiam.

¶ In die alia ex Gregor. vbi supra. Lectio tertia.

CHerubim quoque plenitudo scientię dicitur. Et sublimiora illa agmina Cherubim

bim vocata sunt: quia tanto perfectiore plena sunt scientia, quãto claritatem Dei vicinius contemplantur. Seraphim etiam vocantur illa agmina: quæ ex singulari propinquitate conditoris sui incomparabili ardent amore. Seraphim namque ardentes vel incendentes vocantur.

¶ Dñica infra octa. siue in octa. quando octa. venerit in dñica, officium totum de ipsa dñica celebrabitur cum memo. de octa.

IN SOLENNITATE Sacri Rosarij, Beatæ Mariæ virginis.

¶ Secundum ordinem fratrum Prædicatorum, in primis Vespe. super Psalmos. Antiphona. Ego flos campi & lilium conualliũ: Sicut lilium inter spinas, & velut rosa fragrãs in germinibus Iuda, Transite ad me omnes q̃ concupiscitis me. Alleluia. ℣s. Laud. puer. cum cęte. Capitulũ.

Eccl. 50. EGo quasi arc⁹ refulgẽs inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarũ ĩ dieb⁹ vernis: quasi lilia q̃ sunt ĩ trãsitu aq̃, & quasi thus redolẽs ĩ dieb⁹ æstatis. Deo gratias. ℟. Coronauit me rosis Sion: Cinxit me bysso & polymyto, & vestiuit discolorib⁹. ℣. Purpura & hyacintho circũdedit me, posuit inaures aurib⁹ meis, & coronã dcoris ĩ capite meo. Cĩxit me, &c. Glria p. &c. Et vestiuit, &c. Hy.

AVe electa Deo,
Dei digna parens.
Virga Iesse florens,
Primum cœli decus.
Nunciaris alma,
Spiritu fęcunda,
Paritura verbum,
Salutare patris.
Mater adis matrem
Sexto mense fœtam,
Vnde exultet verbo,
Verbi vox & præco.
Virgo amicta Sole,
Lunam pede premis,
Stella enixa solem,
Caput hydræ teris.
Deo ex lege sacras
Marem vuluæ partum,
Quem pręfatur vates,
Lumen plebi datum.
Inuenitur lactens
A Magis in domo,
A te cum magistris
Disserens in templo.
Laus tibi Regina,
Quæ pios coronas,
Triumphalis horti
Liliis & rosis. Amen.

℣. Congrega nos de nationibus Beata Virgo Maria. ℟. Vt confiteamur nomini sancto tuo.

Ad Mag. Aña. Exultabimus & lętabimur in te, o pulcherrima mulierum, quę ascendis de deserto sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhę, & thuris: Speciosa in hortis rosarum, & lilijs Hermon: Ibi pasce gregem sodalium tuorum. Alleluiah. Canticum. Magnificat. Oratio.

Deus qui nobis sub mystico sanctę genitricis rosario, singula vitę mortis, ac glorię tuę mysteria representas: da quotquot huiuscę plantationis cultores adsciscimur: cęlestis horti sertis triumphalibus coronari. Qui viuis &c. Ad completorium super ps. Antiphona.

Lectulus noster floridus, & laquearia nostra cipressina, super montes aromatum. Allelu. ps. Cum inuocarem cum. cæte.

Ad nunc dimittis. Antiphona. Adiuro vos filiæ Hierusalem, ne suscitetis neque euigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit. Alleluia. Cáticũ. Nunc dimittis.

Ad matutinum Inuitatorium. Regem Marię filium, spinarum serto roseum, qui pascit i lilijs, venite adoremus. ps. Venite exultemus. &c. Hymnus.

Christi gementis imbribus,
Rigatur hortus roseis,
Cuius fluunt aromata,
Flante Aquilonis turbine.
Rubescit icta verbere,
Columna cęsi corporis,
Nã nulla pars plagis vacat,
A planta adusque verticem.
Caput sacrum ornate rosis,
Cætus sacri rosarij.
Quod perfidi & sacrilegi,
Spinis cruent rigidis.
Succurre Mater filio.
Crucis grauato pondere,
Lugete Syon filiæ,
Cladi futuræ obnoxiæ.
Crucis sub ara residens,
Euę propago veteris:
Guttis profusi sanguinis,
Absterge lepram germinis.
Maria mater gratię,
Mater misericordiæ,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.
Gloria tibi Domine,
Qui natus es de Virgine,
Cum patre & sancto spiritu,
In sempiterna sęcula. Amen.

In primo nocturno aña. Ego dilecto meo, & ad me conuersio illius, qui pascitur inter lilia, donec aspiret dies, inter vbera mea commorabitur. Haleluia. Psalmus. Domine Dominus noster. Antiphona. Ecce facta sum coram eo, quasi pacem reperiens inter omnes filias hominum: Fulcite me floribus, stipate me malis, filiæ Ierusalem. Haleluiah. ps. Cęli enarrant. Antiphona. Sicut malus inter ligna syluarũ, sic dilectus meus inter filios: Sub vmbra illius sedi, & fructus eius dulcis gutturi meo. Haleluiah. Psalmus. Domini est terra. ℣. Eduxisti populum tuum, in exultatione. ℟. Et Electos tuos in lætitia.

tia. Lectio prima.

PLantauit Deus Paradisum voluptatis omni ligno virenti & fructu repletum, & posuit in eo creatorem hominem, vt operaretur & custodiret illũ. Sed infęlix serpentis astu p mulierẽ seductus, neq; operat⁹ est, neq; custodiuit. Inde eiectus in locum horroris, & vastæ solitudinis, terram in opere maledictam, tribulis, & spinis luxuriantem, quousque oriens stella ex Iacob, & consurgens virga de Israel, florensque in tribu Leui, cognata tribui Iuda: & turgentibus gemmis germinans inter omnes virgas nationum. Virgo prudens, & mulier fortis, quę insidiatoris caput contriuit, ex electissimis noui plantatoris, qui ex ea natus est, germinibus, Rosarium hortulum extruxit. In quo positus, idem & consitor, & cultor, à summo mane: à prima videlicet vsque ad nouissimam sui incolatus horam stirpibus conserendis, dumis extirpandis, floribus, ac fructibus colligendis, iugiter operatus est: atque à morsu singularis feri amarissimo ab apri syluestris demolitione, & à nocturno exterminatore, illæsum custodiuit, quatenus regeneratus homo in illius laborem introiret. quod non seminauerat, meteret, & fructu quem non congregauerat gauderet: sic vt & eiusdem salutarium seminum cultura lętificarentur: cruentis expurgatæ plantationis sudoribus potiretur, atque per iucunda florentium propaginum exuberantia perpetuo delitiaretur. Cuius hortuli tota dispositio, in matre per filium distinctis gaudij, doloris, ac gloriæ titulis, mysticè præfigurata est. Vnde ipsa apud Lucam Spiritu Sancto afflata, spiritum suum exultasse commemorat, procul dubio aduentus illius gaudio: in Deo salutari, nimirum per passionem: seq; beatam adeptę, scilicet per illum glorię, triumphũ, à cunctis generationibus prædicandam. Tu autẽ. &c. ℟. Vna est columba mea, immaculata mea, vna electa matri suę, & prælecta genitrici suę: Quasi rosæ germen in conualle Syon. ℣. Viderunt eam filię regum, & beatissimam prædicauerunt, & reginæ laudauerunt eam. Quasi rosæ germen. &c. Lectio secunda.

POrta perpetuò clausa ad viam orientis, per quam ingressus est Dominus eadem & nubes est, in qua apparuit gloria Domini, quę ipsius sanctum, & iustum, orbi vniuerso, rorantibus cælis, desuper pluit. Porta clausa, quia intemerata virgo, & nubes lucida, quia in fide viua, solem iustitiæ, sua ipsius vmbra, obumbrante spiritu texit. Nubes matutina roris,

roris, & pluuię cælestis affluentia inundans, per quam largo Sancti Spiritus imbre, superfusa est omnis creatura. Ex qua nimirum nube, prodijt fluuius de loco voluptatis, ad irrigandum Paradisum plantationis huius. Fluuius non modo virtutũ, donorum septuplicisq; exuberantiæ Spirituum, verumetiam totius plenitudinis inhabitantis diuinitatis corporaliter. Nam nulla gratia redemptionis est, quam Maria virgo non pepererit, nulla spes salutis, quam non fouerit, nulla gloriæ retributio, quam non educauerit. Vna eademq; Saluatoris, iustificatoris, ac præmiatoris conceptrix, genitrix, nutrix. Hinc mysteria nascentis, hinc morientis, hinc resurgentis. Etenim mundo natus, sub his consiti Rosarij vmbraculis latens, electos suos ab æstu mundanæ lubricitatis per exempla virtutum conuertens fouit: spinisq; passionum traiectus, purgando redemit: quos demũ corona gloriæ, velut floreo triumphalis victoriæ serto, glorificando decorauit, ipsum que matri refertum, purgatum, atq; vndiq; excultum, in honorem sacrauit. Ipsa verò, per Diuum Dominicũ prædicatorum patriarcam, cęterosq; eiuscę ordinis sanctissimos patres, ecclesiæ catholicæ obtulit. Porro Ecclesiam, Thesauris indulgentiarum amplissimis, in gratiá cultorum locupletauit. In primis itaq; mysterijs, omnium iustorum magna tandiu expectati aduentus lætitia, & exultatio exprimitur. In medijs, omnium peccatorum copiosa apud illum misericordia, & redéptio agnoscitur. In supremis, omnium electorum plenaria meritorum retributio, & glorificatio speratur. Tu autem. ℟. Hortus conclusus, formosa mea, perfecta mea, hortus conclusus fons signatus, Paradisus malorum punicorũ, Et puteus aquarũ viuentium. ℣. Cypri cum Nardo, Nardus, & crocus, fistula, & cynamomum, cum vniuersis lignis Libani. Et puteus &c. Lectio iij.

EA est arca testamenti, visa in templo Dei. Arca sanctificationis, propitiationis, & fœderis Domini, ante quam, humilis prosilit exultans Dauid: Dagon verò pluries disiectus proruit. Tabent Philistæi, & tremunt cultores Acaron. Qua pręcedente castra Israel triumphant cæsis hostibus Moyses, Gedeon & Iosue. In cuius die solenni, congregatis ad regem Salomonem vniuersis tribubus, facta est lætitia magna in psalterio, & canticis, organis, ac citharis: & tubis iubilationis. Qui quidem Hebraicę Ecclesię plausus, eum Catholicæ Ecclesię auspicatur triumphum, de Turcica Othomannigenum classe ad sinum Acaicum Naupacti

pacti alias Lepanthi, sub Ioanne austiaco, confœderatorum videlicet Pij Quinti Pon. Max. Philippi Regis Hispaniarum, ac Veneti Senatus præfecto. Anno salutis. 1571. Qua Christianorum victoria (vtpote diuinitus) cum cæterum dispar esset vtrinque certandi conditio, peculiari Beatæ Mariæ presidio, à consortio fidelium, Rosarijs supplicationibus exorata: Gregorius XIII. Pij. Quinti successor, nouam eiusdem Sanctę Virginis festiuitatem, sub titulo sacri Rosarij, singulis annis prima mensis Octob. Dominica die (qualis tunc) nonarum esse contigerat, solenni cultu & officio, in quibuscunque ecclesijs Rosarium colitur, statuit celebrandam. Quorum principum fędus, ea fęderis arca sanctissima diu Satana reluctante, adeo stabiliuit, & sanxit: vbi ét obeunte Pio, ac succedente Gregorio inuiolatum perstiterit: ne Turca vulterius in eos, quantumuis minax preualuerit. Cui fœderi mirum in modum fauere videtur, Oseę vaticinium. Percutiā cum eis fœdus in die illa, cum bestia agri, & cum volucre cæli, & cum reptili terrę. Vt per bestiam agri, Leo saltu venator qui vexillarium stemma Venetorum insignit: per volucrem cæli, altiuolans Aquila, quæ Philippi: per reptile terræ, Serpens qui Gregorij Tertij decimi insigne gentilitium est, designentur. Vnde mox apertè subiungitur. Et arcum, & gladium, & bellum, conteram de terra, & dormire eos faciam fiducialiter. Tu autem &c. ℟. Ecce tu pulcher es dilecte mi, & decorus in vineis Engaddi: In hortis Rosarij: Et lilijs conuallium. ℣. Descendat dilectus meus in hortum suum, & osculetur me osculo oris sui. In hortis &c. Glo. &c. Et lilijs. In ij. noct. aña. Veni in hortum dilecti mei: at ille declinauerat, atq; transierat, circuibo ciuitatē, & quærā quē diligit aīa mea. ps. Eruct. Aña. Quo abijt dilectus tuus, qui pascitur in lilis? Quo declinauit dilectus ex dilecto, & queremus eum tecum? ps. Deus noster. añ. Descendit dilectus meus in hortū nucū, ad areolas aromatum: vt comedat fructū pomorum, cōuallīū. Psalmus. Fundaméta. ℣. Da nobis virgo auxiliū de tribulatione. ℟. Quia vana salus hominis. Lectio quarta.

VErsa est in luctum cithara nostra, & organū nostrum in vocē flentiū. Ingemuerūt oēs qui lętabantur corde. Cessauit gaudium timpanorum, quieuit sonitus lętantium, & conticuit dulcedo psallentium. Etenim surrexit rex de loco conuiuij, & introiuit in hortum arboribus consitum, ardens vindicta in hostem superbum, placatus humili Hester, liberaturus popu-

lum eius a clade. Quandò a sacra mensa communicati corporis, ingressus est hortum, vnde ad diuersarum punctionum præssuras, tandemque ad mortem duceretur: hoc ipsum vt nos in hortum amissæ voluptatis, vnde hostilis spinea miserabiliter abduxerat: redempti, & à morte liberi reduceremur. Ecce in horto Christus, in quo & alias discipulos in fide erudiens frequenter conuenerat, suæ passionis initia sacrat agonizans, proditus, captus, vinctus. In horto, passionis consumationem absoluit, deploratus vnctus, inuolutus, sepultus. In horto itidem, passionis triumphum, & gloriam pijs mulieribus occurrens prænunciat: atque hinc per illas discipulis, & per illos mundo. Quid hortus hic eruditionis, passionis, ac resurrectionis Domini mystice signat? An hortum Rosarij huius, in quo Sacramenta fidei edocemur, redemptionis fructus precipimus, & immortalitatis insignia comparamus? Propterea enim hoc in horto, spinæ obortæ commemorantur, vt qui per florentium Rosarum fragrantiam, quantum oblectamenti ex omnibus lignis Paradisi nobis collatum fuerat meditati neglex imus: demum qualia, & quanta cruentantium spinarum vulnera perpeti necessarium fuerit, vel in ipsa reparatoris nostri acerbissima passionis punctione, compassuri agnosceremus. Hoc ergo spineti memoriale, Virgo mater Rosarij sui cultoribus, in cordis meditationem redegit: vt quemadmodum illius vita, vitam nostram pro habenda vita instruxit: ita mors, mortem nostram mortificans, quæ mortalia in nobis fuerant, æquanimi prementium aduersitatum perpessione reformaret. Quatenus per dumosa, & aspera terrestris horti viuentes, eiusdem vero prosperitati, & voluptati mortui, ac sepulti: cœlestis tantum horti instauratis delitijs, cum illo surgentes repleri, & in sæcula perfrui mereremur. Tu autem. ℟. Vox dilecti mei. Vadam ad montem Myrrhæ, & collem thuris. Ascendam palmam, & apprehendam fructus eius. Bibam poculum ex vino condito, & mustum malorum granatorum meorum. ℣. Surge Aquilo, & veni Auster: Perfla hortum meum, & fluent aromata illius. Bibam poculum. Lectio quinta.

EGrediantur filiæ Sion, & videant Regẽ Salomonem in diademate spineo, quo coronauit eũ Synagogica mater sua, in die dispẽsationis illius, & in die lætitiæ cordis eius. Verum intimius inspiciant quam eleganter inuiolata genitrix, quæ ijsdem sentibus Rosarij sui materiem struit, & areolas sepit: il-

lud

lud ignominiæ sertum, gemmis thesauri cælestis exornet, & auro diuinæ charitatis honestet. Ardet enim rubus à facie fulgurãtis Dei, sed minimè comburitur, quoniam spinæ huius hortuli, quæ virginalis roræ germen pupugerunt: neque mortiferos plagarum punctus, temperauerunt, à patiente, neque ardoris vim consumpserunt in moriente, quin ea præpunctione, ad omnium nos passionum tolerantiã compungat, atque ad sui amoris affectum eo inextinguibilis exemplo dilectionis accendat. Nam sicut nullus extenuandis humanarum punctionum vulneribus, salubrior est antidotus, quam ipsa Christi cruenta transfixio, vnde omnis nostra afflictio configitur: sic ad mutuæ beneuolentiæ conciliationem, vis nulla efficacior, quam iugis illius crucifixionis memoria, vnde totius gratiæ radix exoritur. Ex quo præconsiti Rosarij spineto, quæuis compungens nos spina excerpta credatur, vt capiti nostro conformemur, vt patienti compatiamur, vt regnanti conregnemus. Rigent ergo spinæ circa virgulta Rosarum huius plantationis, sed innoxiæ aculeis in stipite virenti: quoniam qui prior ex his vulneratus est, propter noxios interdicti ligni à primo homine contractus: sic earum punctiones decussit, ne vlterius in mortem feriamur, cuius liuore à priscis vulneribus sanati sumus. Tu autem. ℟. Sub arbore malo suscitaui te filia Syon: ibi corrupta est mater tua: ibi violata est genitrix tua: Pone me vt signaculum super cor tuum. ℣. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent eam. Pone me &c.

Lectio sexta.

VInea Domini desolata est, & in die plantationis eius eruperunt labruscæ acerbitatis. Ascenderunt vepres, excreuit rubus, & spina dissipans pulchritudinem viroris. Succisus est decor Carmeli, & Saron. Exaruit gloria Libani, & elanguit radix eius. Veruntamen consolare virgo Iuda, consolare deserta Hierusalem, consolaminique vna omnes, huic supernæ plantationis horto addicti cultores. Ecce Sol occumbens in meridie, mane de nubilo refulgebit. Reædificabitur tabernaculum Dauid. Instaurabitur thronus Salomonis, & die tertia excitabitur templum Dei. Non enim dabit dominus sanctũ suum videre corruptionem, cuius morte ad gloriam immortalitatis reparati sumus. Quum vel ipsa diua satrix, primum Rosarij sui viuentibus frondibus læta est, & gemmarum fragrantia oblectata Annunciatione Angeli, Visitatio-

catione Elisabeth, generatione verbi, Vaticinio Simeonis, inuentione eius in templo & doctorum testimonio. Spinis vero Rosarij compuncta est, capto in horto filio: ad columnam cæso, caput spinis transfixo, mole crucis onerato, atque in eadem perempto. Quæ nihilominus eiusdem Rosarij triumphali gloria, paulo post repleta est, eo resurgente: ad patris dexteram ascendente, promissum suis consolatorem. Spiritum mittente, porro ipsam ab humanis ad se vocante, atque superni regni solio in perpetuum coronante. Quo itaque tunc morientis filij excruciata est mœstitia: eo iam vult consortij sui sodales, congaudere ex resurgentis lætitia, vt quot tunc patientis doloribus desolabatur gemens, tot eos modo desolationum remedijs consoletur exultans. Huc ergo mæsti, huc angustiati, huc afflicti, diuertant, vt exaudiantur in tempore opportuno, vt requiescant à laboribus suis, vt repleantur ab vberibus consolationis eius. Ibi nanque quod expetit quisque, facilè inueniet, gratis colliget, & absque commutatione possidebit. Tu autem, &c. ℟. Fasciculus myrrhæ dilectus meus, in foraminibus petræ, & in cauerna maceriæ: Caput eius plenum rore. Et cincinni eius, guttis noctiũ. ℣. Ne vocetis me vltra Nohemi, sed Mara, quia amaritudine valde repleta sum, & meam spiritus animam, pertransiuit gladius. Caput eius. Gloria. Et cincinni. In tertio noct. añа. Inueni quẽ diligit anima mea. Apprehendam eum, & ducam in domum matris meæ, vt ibi pascatur in hortis, & lilia colligat. haľah. ps. Cãtate. 29. Añ. Veni dilecte mi, egrediamur in agrũ commoremur in villis, videamus si floruerunt mala punica: si flores fructus parturiunt haleluiah, Psalmus. Dominus regnauit ex 30. Antiphona. Indica mihi vbi pascas, vbi cubes in meridie, vt inueniam te solum foris, & deosculer, & me iam nemo despiciat. haleluiah. Psalm. Cantate. ij. 30. ℣. Annunciate inter gentes gloriam eius. ℟. Et in omnibus populis mirabilia eius.

Lectio septima.

Reuertere Sunamitis, quæ habitas in hortis, reuertere, reuertere, vt intueamur te. En aspirauit dies, & inclinatæ sũt vmbræ. Ortus est Sol, & hortus Rosariæ plantationis hactenus frondibus tantum virtus, & spinis rigens, nunc iã irrorante nube matutina cœli, exuberat floribus, luxuriat gẽmulis: germinat propaginibus, decorus, valde in magnitudine sua, & in dilatatione arbustorum suorum. Refloret virga fortitudinis Syon in magnificentia,

&

& gloria : & omne folium eius viride. Pubent plantaria Hierico, & cadent lilia prolatis virgulis in Hermon Rosarij germen, plantatio fidelis: & rami eius fragrantes, & redolentes inter nemorosa conuallium. Benedictio illius, quasi fluuius inundans: & sicut paradisus voluptatis in vbertate pingui. Omnia speciosa Libani celsitudinem illius æmulata sunt, & cacumen propaginum eius in vertice Sanir. Cedri non sunt altiores illo in paradiso Dei. Abietes non adæquant summitatem eius, & Platani non sunt æquæ frondibus illius. Hortus irriguus Dei est : hortus irriguus dilectæ regis : paradisus delitiarũ matris altissimi: plantatio Domini ad glorificandum. Stirpes horti, cœlestia semina, & insita fruticum ; ligni vitæ. Cancelli arearum virgulta Florentia, & propago germinans, maceria illius. Nulla terræ virentia assimilantur ei, aut pulchritudini eius, quoniam speciosum fecit illum, qui plantauit radices illius. Nemorosus frondibus extendit vmbrã suã in regionem pacificam, & perenne vernans multiplicatus est densitate gemmarum pullulantiũ in circuitu. Fontes aquarum viuentium ab initio nutrierunt illum, & torrentes voluptatis altissimi irrigauerunt radices ipsius. Sub vmbraculo eius requiescunt fessi, & vnà cohabitant cætus gentium plurimarum. Quæ non propterea eleuauerunt cor in superbiam velut Assur: ideo non succident ipsum alieni, neque dissipabunt sepem eius crudelissimi nationum. Non corruent rami in rupibus terræ, neq; arescent arbusta à facie Aquilonis: sed florentes florebunt surculi gẽmarum in terra australi : & stabit de germine radicum eius plantatio vsque in sempiternum. Tu autem. ℟. Filiæ Hierusalem, quæ consurrexistis mane diluculo ad hortum aromatum pacifici mei, Num quem diligit anima mea vidistis. ℣. Dilectus meus candidus, & rubicundus, electus ex millibus, & totus desiderabilis. Nũ quẽ dil. Lcõ viii.

IN vestibulo horti præparatur conuiuium cultu regio omnibus principibus regni dei. Cui nihil voluptatis, nihil munificentiæ, nihil delitiarum deest: Quando in ter quinis conuiuæ regis triclinijs, seu mysterijs, ex quibus sacrum hoc Rosarium compilatur: tota euangelicæ legis continetur methodus, & perfectio : tota Christianæ religionis professio, & communio tota pœnitentium spes, & consolatio, tota iustorum virtus, & confessio, tota denique omnium electorum merces, & glorificatio. Quinimo, & cultus hierarchicus, quamlibet viatorum pe-

titionem in substantia, in merito, & in fine continens: per huiusmodi precum numerum distinctionem, & ordinem, perfectè disponitur: vbi patrem oramus ex institutione filij in feruore spiritus, per intercessionem matris. Nihil prætetea sacrum, nihil mysticum, nihil diuinum, in tota Christi ecclesia sanctificatur, aut colitur: quin huiusce diei festiuæ solennibus comprehendatut. Colligit vna quarumlibet feriarum principia, & causas colligit, & beatorum spirituum (quorum ministerijs mysteria hæc peracta sunt) festiuitates apostolorumq;, ac martyrũ, sanctorumque omnium Christi virtute glorificatorum natalitia, & commemorationes. Appellatutque non immerito psalterium totius scilicet ecclesiasticæ modulantiæ perfectum, nouis Dauidicę consonantię modulis, ad numerum centum quinquaginta psalmorum lepide, & concinne compactum. Cuius canoris fidibus, inter insignia ipsius deiparæ Virginis præconia, totius itinerarij vnigeniti Dei exprimuntur trophea simulque viuifica Sancti Spiritus enunciãtur charismata Tum mirifica diuinæ virtutis depromuntur arcana, summaq; ĩ altissimis refertur gratiarum actio: adeo vt in hac vna sacri Rosari celebritate, totum superexcelsę immensæ, atq; indiuiduæ trinitatis beneplacitum (quod procul dubio ad hoc vnum salutis humanæ sacramentum ineffabiliter dirigitur) perficiatur. Tu autem, ℟. Species eius vt flos Libani electus vt cedri. Brachia eius assimilata sunt palmæ, & manus illius tornatiles aureæ, plenæ hyacinthis. ℣. Genę illius sicut areolę aromatum, & labia illius, lilia distilantia myrrham primam. Et manus illius, &c. Lectio nona.

GLoria quidem hæc, est omnibus sanctis eius, verum ipsi præcipua, quę conuiuium instruxit, mensas distinxit, cibos apposuit. Sed & reliquias sumens ipsa dabit nobis: si digni, si memores, si grati fuerimus. Sed quæ tot meritis compar memoriæ gratitudo? Quæ digna puerperæ virgini à nobis epithalamia, vel congrua Dei matri canticorum cantica? quę rosas, & lilia paradisa Dei nostrarum inseruit spinis, & tribulis conuallium? Sic vt copulata semper germinantis roseti propagine, coalescant humana diuinis, ima sũmis? Horti huius pręludia, & typum plantatricis, gesserat sunamitis illa mulierum pulcherrima, in hortis habitans, delitijs affluens, rosis vernans, vallata lilijs, fulta floribus, stipata malis, & amore languens. Regis amica, spõsa, speciosa, perfecta, columba,

ba, soror, immaculata. formosa, suauis, decora, vna, electa, & præ cunctis dilecta. Quam & recti diligunt, adolescentulę comitantur, dilectus adamat, Rex in cellam vinariam introducit, filiæ Sion prędicant, reginę laudant, Virgines Hierusalem admirantur. Quę innixa dilecto suo, in hortum progreditur, ad hortum fluenta plenissima residet: gregem sodalium suorum in hortis iuxta tabernacula pastorum pascit; dilectum iugiter ex horto inuitat, vt saliens in montibus, & transiliens colles, ad areolas aromatum in hortum descendat, vt egrediamur in agrum, vt commoretur in villis, vt & si floruit vinea, vt si confloruerunt mala punica inspiciat: vt in hortis pascat, vt lilia colligat: vt fructum pomorum conuallium comedat: vt inter flores camporum, & lilia in meridie cubet, à quo dilecto, & ipsa decora, in delitijs charissima, in hortum reuocatur cum hyems transierit, imber recesserit, vox turturis audita fuerit, cum flores in terra apparuerint, cumq; vineæ florentes odorem dederint. Immo & ab eodem ipsamet hortus conclusus fons hortorũ signatus, paradisus ve malorum punicorum appellata est. O fælix supernæ plantationis Rosarium, cuius frondibus reuiuiscunt peccatores, cuius spinis probantur pænitentes, cuius floribus coronantur victores. Gaude tota cęlestis curia: lętare catholica fidelium ecclesia, Congratulamini vnà oẽs virgines Israel, amictæ stolis iucunditatis. Affette rosas, & lilia ex cõuallibus Syon, diem festum agite in psalterio, & cantico. Date magnificentiam nomini eius: & in voce confessionis labiorum vestrorum, glorificate eam in excelsis. Tu autem. ℟. Quę est ista, quæ ascendit, delitijs affluens, innixa super dilectum suum, velut aurora cõsurgens: pulchra vt Luna, electa vt Sol? ℣. Hęc est illa Nohemi ascendens ad montem Bethel, in hortum voluptatis dilecti sui. Pulchra &c. Gloria patri. Electa. &c. Te Deũ laudamus. ℣. Confessio & pulchritudo in conspectu eius, ℟. Sanctitas, & magnificentia, in sanctificatione eius. In laudib. aña. Veni in hortum meum speciosa mea, immaculata mea, de capite Amana de vertice Sanir, & Hermon: Veni de Libano, veni coronaberis. ps. Dominus regna. Aña. Anima mea liquefacta est, vt dilectus locutus est. Manus meæ distillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha probatissima. ps. Iubilate. Aña. Ego dilecto meo, & dilect9 meus mihi, qui pascitur inter lilia: Lęua eius sub capite męo, & dextera illius amplexabitur me. ps. Deus

Deus, Deus. Aña. Respice, o mater de cœlo germen plantationis tuæ, visita & perfice eam quam plantauit dextera tua, halah. Canti. Benedic. Aña. Vinea mea, coram me est: germinans germinabit propago illi⁹, & opus manuum mearum glorificabo. halah. ps. Laudate domi. Capitulum. Ego quasi arcus vt supra. Hymnus.

Eccl. 39. F Letus moratur vesperi.
Aurora fert lætitiam.
Qua sol in oras superas
Resurgit ab occiduis.
A dire post victoriam.
Sinum paternæ dexteræ,
Vidisti amictum nebula,
Stipante cœli curia.
H inc vehementis ignea,
Repleris aura spiritus:
Et cuius aluus templum est:
Fit lingua vocis organum.
C aduca mundi deserens,
Scandis choros angelicos.
Piosq; pijs precibus
Seruas ab ira iudicis.
A trinitatis solio,
Fructu salutis perpeti,
Adepta sceptrum gloriæ,
Reginã cœli frueris.
M aria mater gratiæ.
Mater misericordiæ.
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe.
G loria tibi domine,
Qui natus es de Virgine.
Cum patre & sancto Spiritu.
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. In Deo laudabimur tota die. ℟. Et in nomine tuo: cõfitebimur in sæcula. Ad Bñs. Aña. Quam pulchra es, & quàm decora, carissima in delitijs paradisi: Trahe nos post te curremus in odorẽ vnguentorũ tuorũ. hal. hal. Cant. Benedictus. Oratio. Deus qui nobis &c. vt supra. Ad horas Antipho. vt in Laud. Ad primã. ℟. Iesu Christe. &c. ℣. Qui natus es. &c. Ad tertiã. Capitulũ. Ego quasi arcus. &c. vt supra &c. ℟. Exudisti populum tuum, in exultatione: hal. halah. ℣. Et electos tuos, in lętitia. ℟. halah. hala. Gloria patri. &c. Exaudisti. ℣. Præuenerunt principes, coniuncti psallentibus ℟. In medio iuuencularum timpanistriarum.

Ad sextam. Capitulum.

Eccl. 39. F Lorete flores mei, quasi lilium, date odorem, & frondete in gratiam: collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus suis. ℟. Deo gratias. ℟. Da nobis virgo auxilium de tribulatione. hala. hal. ℣. Quia vana, salus hominis. ℟. Halah, halah. Glo. pat. Da nobis. ℣. Eripies inopem, de manu fortiorum eius. ℟. Egenum & pauperem, à diripientibus eum. Ad nonam. Capit.

Eccl. 39. O Baudite me diuini fructus, & quasi rosa plantata sup riuos aquarũ fructificate: quasi Libanus odorẽ suauitatis habete. ℟. Deo gratias. ℟. Annunciate inter gentes gloriã ei⁹. hal. hal.

hal. ℣. In omnibus populis mirabilia eius. ℟. Hal. halah. Glo- Annunciate &c. ℣. In Deo laudabimur tota die. ℟. Et in noīe tuo confitebimur in sæcula.

Ad vespe. aña. vt supra. in Laud. Psalmi. Dixit dominus. Laudate pue. Lætatus. Nisi dominus. Lauda Hierusalem. Capit.

Eccl. 50. EGo quasi arcus refulgens inter nebulas gloriç, & quasi flos Rosarum in diebus vernis: quasi lilia, quæ sunt in transitu aquæ, & quasi thus redolens in diebus çstatis. ℟. Deo gratias. Hymnus.

IVbilemus exultantes,
Virginis encomijs.
Laudem laudi cumulantes,
Precibus Rosarijs.
De dracone triumphantes,
Eius patrocinijs.

Rosa rubo defloratur,
Antiquæ propaginis.
Flos de rosa propagatur,
Radix nouæ originis.
Cuius spina, vulneratur,
Vulnerator germinis.

Choros ducant virginali
Principatu virgines.
Et vexillo triumphali,
Belli sistant ordines.
Hosti nequam spiritali,
Reluctantur homines.

Stella lucis matutinæ,
Lunam noctis opprimit.
Cornu bestiæ marinæ:
Nubes cœli deprimit.
Mater prolis masculinæ,
Voratorem reprimit.

Pugnæ ducem comitentur,
Duces cum militibus.
Cum victrice coronentur,
Senes cum iuuenibus.
Triumphanti gratulentur,
Matres cum virginibus.

Pij Aaron in Draconem
Virga versa vigilem.
Signum sternat Pharaonem,
Contra suos pugilem.
Et Ægypti legionem,
Redit bello fragilem.

Sit laus summa summo patri,
Filio, & spiritui.
Sit laus çqua diuæ matri,
Sçcli æuo perpetui.
Quæ dat cœlo, de barathri,
Fauce ereptos perfrui. Amen.

℣. Saluasti nos de affligentibus nos sancta Dei genitrix. ℟. Et eos qui nos oderunt confudisti. Ad Magnificat. Antipho. O Rosa immarcescibilis, omni ligno paradisi præstans. Rosa decor cedrorum Libani inter cœlestis Rosarij amenitatem, floresque odoros, & albentia lilia pulchræ vernans, germinare charitatis propagine, in hortis plantationum tuarum, & in electis tuis mitte radices æternæ hæreditatis. Alleluia. Cant. Magnificat. Oratio.

Deus qui nobis sub mystico, &c. vt supra.

¶ Sancti Francisci confes. Oro. Lcõnes pro primo noct. sicut in festo scti Antonij abbatis. die 4

DEus q ecclesiā tuā btī Fráci sci meritis fçtu nouç ꝓlis am-

amplificas: tribue nobis ex eius imitatione terrena despicere: & cœlestium donorum semper participatione gaudere. Per domin.
Ex gestis eius. Lectio quarta.
Beatus Franciscus Italus, Assisij, quod Vmbriæ est oppidum natus, post lasciuiam iuuenilē,& negocia sęcularia, graui languore attritus: digitum Dei cōuertit ad suæ cōuersionis effectum. Venditis igitur omnibus, quæ acquisierat multo labore, & in pecuniam cōmutatis,dū intraret quandā ecclesiā quæ minabatur ruinam, ad eius opus illam pecuniā obtulit sacerdoti. Quo(timore parentum)recipere recusante eam proiecit. Lcō v.
Cum autem nec patris vincula, nec matris blanditiæ possent eū ab incępto proposito reuocare: die quadam coram epō ciuitatis, vestimentis omnibus,etiam fœmoralibus patris auaritiæ restitutis, semicintijs inuolut⁹ est: & eum pueri quasi fatuum cum luto & lapidibus sequebantur. Quadam vero die cum ex euangelica lectione audiret a Christi discipulis, non virgam, non peram: non calceamenta debere portari: calceamentis reiectis & baculo: indutus est pro zona funiculum, & mordentis lanæ pauperem tunicam. Lectio vj.
Hic cibos cultiores sibi appositos interdum ne palatum allicerent, permutabant: vinum raro sumens. Eadem tunica diebus ac noctibus pro indumento & lecto vtebať. Erat ei multa orationis attentio, meditatio sancta, pie compassio miserorum, admiranda castitas, humilitas veneranda: & illa iuuenilis auctoritas, vt colla sublimiū iugo subijceret disciplinæ. Lcō vij.
Si quando autem iam extincti fomitis fauilla consurgeret, se nudum in niuis vel aquæ immergebat congeriem. Leprosos quoque quos fugere consueuit: obsequio familiari contrectabat. Hunc & fratres suos Hugolinus Hostiensis epis: postmodum vero Papa Gregorius pio studio enutriuit: Multis autem iam conuolantibus ad eius magisterium, tradidit eius regulam viuendi, normam eis verbo & exemplo exponens. Lcō viij.
Miraculorum vero immensitate claruit. In solaris nāque fulgoris specie transfiguratus apparuit: absentium acta,& mentiū secreta, & futura multa cognouit. Fratres dispersi, ab eo sine vocatione in modico tempore iuxta suum desiderium conuenerunt. Multi infirmi,dum sua se micinctia tāgerent, sanabantur. In ei⁹ latere dextro tamquam lancea perforato, & in manibus, ac pedibus,veluti confossis clauibus, obductorum vulnerum cicatrices per duos annos ante eius obitum apparuisse dnr. Lectio ix.
Cum autē exitum suum īmminentem dn̄o reuelante cognoui-

uisset: hoc ipsum duobus fratribus nunciauit. In illum autem psalmũ erumpens. Voce mea ad dñm clamaui: sub cilicio & cinere ad sui petitioné cõspersus præsentibus & absentibus fratribus offensas remisit. Sicque anima illa sanctissima carne resoluitur. Quã vnus ex fratribus cœli secreta penetrantem aspexit: Lunæ mẽsura, & quasi Solis non modicam claritatem habenté.

¶ In octa. Angelorũ si dñica nõ fuerit offm̃ sicut in die. In matu. B. August. in soliloquijs. L. iiij.

Dilexisti me vnice amor meus antequã diligeré te, & ad imaginé tuã creasti me. Omnibus creaturis tuis præposuisti me. Quam dignitaté tunc quidem seruo, cum nouerim te. propter quem fecisti me. Insuper facis angelos tuos spũs propter me: qbus mandasti, vt custodiãt me in oĩbus vijs meis, ne forte offendam ad lapidé pedé meũ. Hi enim sunt custodes sup muro ciuitatis tuæ nouæ Ierusalem & montes in circuitu eius: vigilantes & custodiẽtes vigilias noctis super gregem tuum. Le. v.

Hi sunt ciues beatæ ciuitatis supernæ Ierusalem, q̃ sursum est mater nr̃a, in ministerium missi propter eos qui hereditatem capiunt salutis, vt eos liberent ab inimicis suis, & custodiãt in omnibus vijs suis: confortẽt quoq; & moneant, & orões filiorum tuorum offerant in conspectu gloriæ maiestatis tuæ. Lect. vj.

Diligunt nempe con ciues suos, per quos suæ ruinæ scissuras instaurati expectant. Ideoque magna cura & vigilanti studio assunt nobis oĩbus horis & locis, succurrentes & prouidentes necessitatibus nostris, & soliciti discurrentes inter nos & te dñe: gemitus nr̃os atq; suspiria referentes ad te, vt impetrent nobis facilẽ tuæ benignitatis ꝓpitiationé & referant ad nos desideratã tuę gratiæ benedictionem. Lcõ vij.

Ambulant enim nobiscũ in oĩbus vijs nostris: intrant & exeunt nobiscũ, attente considerantes quam pie, quamq; honeste in medio prauæ nationis conuersemur, quantoque studio & desiderio quæramus regnum tuum, & iustitiam eius: quantoque timore & tremore seruiamus, & exultemus tibi in lætitia cordis nostri. Adiuuant laborantes. protegunt quiescentes, hortantur pugnantes, coronant vincentes, congaudent gaudentibus, de te, inquam, gaudentibus: compatiuntur patientibus, pro te, inquã patientibus. Lcõ. viiij

Grandis est eis cura de nobis, magnus est affectus dilectionis eorum erga nos: & hoc totũ pp honoré tuę inæstimabilis charitatis, qua dilexisti nos. Diligunt enim quos tu diligis, custodiunt quos tu custodis & deserũt quos tu deseris: nec diligunt operãtes ini-

iniquitatem, q̄m & tu odisti oēs opantes iniquitatem,& p̄dis oēs qui loquunt̄ mēdaciū. Lect ix. Quoties bn̄ agimus, gaudēt angeli,& tristant̄ dæmones. Quoties vero à bono deuiamus,diabolū lętificam⁹: & angelos tuos suo gaudio defraudamus. Gaudiū est enim eis sup vno pctōre pęnitētiam agente: sed diabolo sup vno iusto pęnitētiā deferente. Da igit̄ da p̄r eis semp gaudere de nobis,vt & tu semper p eos lauderis ī nobis, & nos cū eis in vnum ouile tuū adducamur, vt ↄfiteamur simul nomini sancto tuo creator hoīum, & angelorū.

Die 7. ¶ Sancti Marci papæ. Oratio.

Exaudi domine preces nostras & īteruenīente beato Marco cōfessore tuo atq; pōtifice: supplicationes nostras placatus intende. Per dominum.

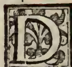
¶ Ex Breuiario Romano.

MArcus patria Romanus Magni Constantini tempore Pontifex factus, instituit, vt episcopus Ostiensis, à quo Romanus Pontifex consecratur, pallio vteretur. Præterea, vt diebus solennibus, statim post Euangelium, Symbolum, iuxta declarationem Niceni concilij, à clero & populo magna voce decantaretur. Duas ecclesias Romæ condidit, vnam via Ardeatina, alterā intra vrbem. Quas Cōstantinus magnis muneribus exornauit,& auxit. Postremo cum ex sacris ordinibus, bis mense Decembri habitis, præsbyteros. xxv. Diaconos.vj. Episcopos.viij. creasset, bonis operibus plenus, moritur: ac in cæmeterio Balbinæ sepelitur, cum sedisset, annos duos, menses octo, dies viginti.

¶ Eodem die memoria sanctorum Sergij & Bachi Marcelli & Apulei martyrum. Oratio. Die. 7.

SAnctorum tuorum nos domine Sergij & Bachi Marcelli & Apulei beata merita prosequantur:& tuo semper faciant amore feruentes. Per dominum nostrū Iesum Christum filium.

¶ Beati Remigij. Oratio. Die. 8.

DEus qui populo tuo æternę salutis beatū Remigiū ministrū tribuisti: præsta quæsumus,vt quē doctorem vitæ habuimus in terris: intercessorem habere mereamur in cęlis. Per dominum. Sic dicatur hymnus.

ISte confessor dn̄i sacratus: sobrius castus fuit & quietus: vita dum pręsens vegetauit eius: corporis artus. Ad sacrum cuius. Cætera fiāt de cōi vnius cōfessoris. Ex gestis eius quæ descripsit Humarus archiepiscopus. Le.ij.

CVm Vuandali ferè totam Frāciam deuastassent, cuidam recluso oranti pro pace & obdormiēti, dictū est: ꝙ matrona quędā Celinia nomine filiū pareret Remigium nomine,qui gentem suam liberaret. Quod cum

cum euigilans nũciasset matronæ prędictę: & illa non speraret posse concipere propter senectutem viri, & suã, dixit. Cum ablactaueris puerum: perunges oculos meos de lacte tuo, & recipiã visum quo careo. Natus igitur Remigius q̃ primum per ętatem potuit monasterium intrauit: atq; ita & doctrina & sanctitate insignis euasit, vt breui fieret archiepiscopus Remensis. Lect. iij.

Huius tempore Clodouæus rex Francorũ, ad fidem cõuerti non potuit: donec cũ Alamauis congressurus, voto fidei suscipiendę se obligans, hostes vicit: Cũ autem ad baptismum venisset: nec adesset qui chrysma deferret: subito columba de cælo ampullã cum chrismate rostro dedit: Remigius autem post aliquot in diuinam scripturam a se ęditos commentarios, atque ab episcopatu· lxxiiij. annos sanctissime transactos in pace quieuit.

die 9. ¶ Sanctorum Dionysij sociorumq; eius ad vespe. super psal. añ. Hi sunt. ps. Laudate pueri. cum cæteris. ℟. Lauerunt. ix. de communi plurimorũ mar. oro.

Deus q̃ hodierna die beatum Dionysium virtute constãtiæ in passione roborasti, quiq; illi ad prędicandum gentibus gloriam tuam Rusticum & Eleutheriũ sociare dignatus es: tribue nobis q̃s ex eorũ imitatione pro amore tuo prospera mũdi despicere: & nulla eius aduersa formidare. Per. Lectio j.

Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait, viri Athenienses, per omnia quasi superstitiosos vos video. Præteriens enim & videns simulachra vestra: inueni & aram, in qua scriptum erat ignoto Deo. Quem ergo ignorantes colitis: hunc ego annuntio vobis. Deus q̃ fecit mundum & omnia quę in eo sunt, hic cæli & terrę cũ sit dñs, non in manufactis tẽplis habitat, nec manibus humanis colitur, indigẽs aliquo, cũ ipse det oĩbus vitã & inspirationem & omnia. Le. ii. Act. 17.

Fecitq; ex vno omne genus hominum: vt inhabitaret sup vniuersam faciem terrę definiens statuta tpa, & terminos habitationis eorũ, q̃rere deum, si forte attrectent eum, & inueniãt, quãuis non longe sit ab vnoquoque nostrum. In ipso enim viuimus & mouemur & sumus: sicut & quidam vestrorum poetarum dixerunt, ipsius enim & genus sumus. Lectio tertia.

Genus ergo cũ sim⁹ dei, non debemus existimare auro & argento, aut lapidi sculpturæ artis & cõgitationis hoĩs, diuinum esse simile, & tẽpora q̃dẽ hui⁹ ignorãtiæ despiciẽs deus, nũc annunciat hoĩbus, vt oẽs vbiq; pęnitentiã agãt: eo ꝙ statuit diẽ, in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in viro, in quo statuit fidem prębẽs oĩbus, suscitãs eũ à mortuis.

tuis. Cũ audiſſent autẽ reſurrectionẽ mortuorum quidã quidẽ irridebant: quidã vero dixerunt, audiemus te de hoc iterum. Sic Paulus exiuit de medio eorum. Quidam vero viri adhærentes ei crediderunt: in quibus & Dionyſius Areopagita, & mulier nomine Damaris: & alij cum eis. Ex eius vita quæ communiter in eccleſia legitur. Lect. quarta.

D Ionyſius patria Athenienſis, vir patriti⁹, & Areopagita (quo noĩe illi⁹ patriç ſenatores appellabantur (tradit̃ eo die quo Chriſtus crucifixus eſt, animaduerſo præter ordinẽ naturę ſolis defectu, cum eſſet vir oĩ doctrina excellens, corã multis exclamaſſe: aut de⁹ naturæ patitur, aut mũdimachina diſſoluit. Lect. v.

C ũ aũt Paulus multis peragratis regionib⁹, Athenas applicuiſſet, & ductus eſſet in Areopagũ, vt rõnẽ eius doctrinæ redderet, quã ꝑdicabat: in medio ſenatus mirabiliter de vera pietate, & Chri reſurrectione ac mortuorum diſſeruit. Qua oratione cũ alios, tũ maxime Dionyſiũ conuertit, eumq; Athenienſis eccleſię epiſcopũ cõſtituit. Lect. vj.

P oſtea vero cum Romã Dionyſius acceſſiſſet vt Petrum ac Paulũ videret, quos audierat in vincula coniectos eſſe; poſt eorum paſſiones ac mortem miſſus eſt à Clemente in Galliam ad prædicandum euangelium, quẽ ſequuti ſunt. Ruſticus preſbyter & Eleutherius Diaconus vſque ad vrbem Pariſiorum. Lect. vij.

C Vm ergo Pariſijs multos ad Chriſti fidẽ, & verbo & exemplo Dionyſius & ſocij traxiſſent, ſub Domitiani pſequutione capti à Feſcennino ꝑfecto vehemẽter loris flagellati ſunt. Cumq; non poſſent à chriſtiana pietate reuocari, poſtridie Dionyſius in craticula ferrea igne ſuppoſito ponit̃, & multis deinde ſupplicijs afficitur. Lect. viij.

H is aũt omnibus ſuperatis, nonageſimo ætatis ſuæ anno, cum ſocijs ſimiliter cruciatis capite truncatur. vij. idus octob. Tunc Dionyſiũ ſuum caput ſuſtuliſſe & proprijs manib⁹ à mõte, quẽ propterea martyrũ dicunt, vſq; ad locum, vbi nunc cõquieſcit, cæleſti lumine pręcedentẽ, portaſſe memoratur. Lectio nona.

H uius etiã corpus multitudinẽ cæleſti exercitus hymnis ſuauiſſimis Deũ collaudantẽ comitatã fuiſſe affirmatur. Innumera quoq; diuinorũ ſpirituũ agmina cælos petẽtiũ, & ꝯcinẽtiũ. Gloria tibi dñe, Halleluia ſæpi⁹ interiectio, audita memorãtur. Scripſit autem Dionyſius diuina quadam doctrinã librum de cœleſti hierarchia, & alterũ de diuinis nominibus, item de miſtica theologia & alia nõnulla.

¶ Sctĩ Leodegarij marty. Orõ,

L Ætetur eccleſia tua de⁹ beati Leodegarij martyris tui, atq; pontificis cõfiſa ſuffragijs: atq; glorio- Die. 11.

gloriosis eius precibus, & deuota permaneat, & secura consistat. Per dominum nostrum.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

Beatus Leodegarius Eduensis eps, dũ sanctitate & virtutib⁹ polleret, mortuo Francorũ rege, curam regni suscepit: ac de voluntate dei & principũ consilio, Childericũ fratrem demortui regis ĩ regẽ ꝑfecit. Sed Ebrionius quidã, Theodoricũ fratrẽ Childerici, regẽ facere nitebat. Cũ autẽ hoc facere non potuisset: metuens regẽ ĩ monachum se tonsurari fecit. Mortuo autẽ Childerico, & Theodorico ĩ regem sublimato: Ebronius protinus apostatauit, & senescalcus regis effectus est. Qui missis militibus, beato Leodegario vrbẽ in pontificali habitu egredienti, oculos erui fecit. Lectio iij.

Post biennium autem fratrem eius Garinum lapidari fecit, & beatum Leodegarium per quendam fluuium super acutos lapides tota die duci nudis pedibus, eiq; linguam præcidi iussit. Ille vero propter hoc vsum loquẽdi non perdidit: sed cõtinue exhortationi fidelium vacabat, super cuius caput lux in modum coronæ à fidelibus visa est. Tandẽ Ebrionius misit quatuor milites qui eum decollarent. Cumq; tres videntes eius sanctitatem compuncti veniam ab eo petijssent: quartus eum decollauit: & à diabolo arreptus, igne consumptus est: ipse autem beatus vir, multis miraculis claruit.

¶ Eduardi regis Anglorum & confesso. Oratio. Die. 13.

Deus qui nos Beati Eduardi cõfessoris tui annua solẽnitate lætificas, ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ natalitia colimus: ꝑ eius ad te exẽpla gradiamur. Per dñ.

Ex eius vita cõiter recepta. L. ij.

Eduardus ex antiquis Anglorũ regibus originem traxit. Qui cum morib⁹ esset inculpatissimis, eius patre humanis reb⁹ exẽpto, in rege Anglorum, cõmuni omniũ lætitia est coronatus. Principibus quoq; de regis successore solicite insistentibus: virgo quędã tanto regi, & sanguinis nobilitate, & morum honestate cõueniens inuenit, & inuenta regio diademate coronatur. Colloquẽtes aũt insimul in hoc optime conuenerunt: vt de castitate seruanda pactum facerent & tenerent. Sicque perseuerauit inter eos nõ actus cõiugij sed affectus: & cũ castæ dilectionis amplexu, mãsit flos virginitatis intactus. Lectio iij.

Tantę prętera humilitatis & cõpassionis fuit: vt quendã miserabiliter à natiuitate contractũ tergo superiectum, à proprio palatio regali vsque ad btĩ Petri ecclesiã, & ante ipsi⁹ altare portaret. Et sic eidẽ obediens apostolo, qui hoc ei ꝑ ipsum pauperem mãdauerat: illi quem detulit nio ruit

tuit sospitatē: tandem anno dñi. M.lxvj. nonis Ianuarij salutaribus sacramentis humiliter ac deuote susceptis, plenus bonis operibus, & multis clarus miraculis migrauit ad Cristum

Die. 14. ¶Sancti Calixti papæ. Oratio.

Eus qui ɔspicis nos ex nostra infirmitate deficere, ad amorē tuum nos misericorditer per sanctorum tuorm exēpla restaura. Per dominum no.

Ex vitis Roma. ponti. Lectio ij.

Calixtus pontifex huius nominis primus, patria Romanus vsque ad Seueri tempora peruenit. Hic ieiunium quod ter in anno celebrabatur, per quatuor tempora vt fieret decreuit. Quibus temporibus postea institutum est, vt fieret sacrorū ordinum initiatio: quæ antea Decembri tantum mense fieri consueuerat. Eos autem censuit hæreticos, qui arbitrantur sacerdotes post crimen admissum: etiam si dignam egissent pœnitentiam, ad pristinos honores redire non posse. Lectio tertia.

C ęmeterium etiam de suo nomine condidit via appia, in loco vbi multorum martyrum cineres anteá repositi fuerant. Tādem cum sedisset annos sex, menses decem, & dies decem, martyrio coronatus est, per fenestram domus præcipitatus, & ligato ad collum saxo in puteum demersus, sepultus est in cæmeterio Calopodij via Aurelia.

¶S. Lucæ euangelistæ ad vespe. sup ps. Añ. Estote. ℟. Vos estis. vj. de cōi apłorū. Reliqua fiant de cōi vnius euāgelistę. Oratio. Die. 18.

Nteruenìat pro nobis quęsumus domine sanctus tuus Lucas euangelista; qui crucis mortificationem iugiter in suo corpore pro tui nominis amore potauit. Per. Lectio j.

E T vidi; & ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone, & nubes magna, & ignis inuoluēs: & splēdor in circuitu ei⁹. Et de medio eius quasi species electri: idest de medio ignis. Et in medio eius similitudo quatuor animaliū: & hic aspectus eorum Similitudo hoīs in eis. Et quatuor facies vni: & quatuor pennæ vni. Et pedes eorū pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli: & scintillæ quasi aspectus ęris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus. Et facies & pennas p quatuor partes habebant, iunctæque erant pennæ eorū alterius ad alterum. Lect. ij. Ezec. 1.

N on reuertebantur cum incederent: sed vnumquodq; ante faciē suā gradiebat. Similitudo autē vultus eorū: facies hoīs & facies leonis à dextris ipsorū quatuor. Facies autē bouis à sinistris ipsorū quatuor, & facies aquilę desuper ipsorū quatuor. Et facies eorum

rũ & pennæ eorum extentæ desu per. Duæ pẽnæ singulorũ iũgebant: & duæ tegebãt corpora eorũ. Et vnũquodq; eorũ coram facie sua ambulabat. Lectio iij.

V bi erat impetus spiritus: illuc gradiebãtur, nec reuertabantur cum ambularent. Et similitudo animaliũ, & aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, & quasi aspectus lãpadarum. Hæc erat visio discurrens in medio aĩaliũ: splendor ignis, & de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant & reuertebantur, in similitudinem fulguris coruscantis.

Ex eius vita à Simeone Metaphraste scripta, & Hierony. de vir. illustri. Lectio quarta.

L Vcas Antiochiæ natus, vbi adolescentiã attigit, gymnasia frequentabat, quæ in græcia erãt atq; Ægypto, nõ modicam apud grecos eruditionem colligens. Nam grãmaticen ac poeticã, perfecte assecutus, atq; oratoriæ artis apicem attingens, neq; in philosophiæ dogmatibus alicui cedens. tandem medicinę scientiã assequitur, idq; in tantũ vt ab hac vt plurimum designaretur, atq; appellaretur. Lect. v.

P ostquã autẽ christianã imbuit fidẽ ac pietatem. Paulo apostolo socius itineris, vbiq; cõsti tuitur ac peregrinationis comes, certamina pro fide exoptans, & ob id se huiusmodi cõiungens militi. Cũ eo igit vsq; ad vincula afflictus & quasi maleficus: & veræ cognitiõis radios ad fines terræ transmisit, ipsi cõformis, domestic⁹ ac per omnia gratus. Le. vj.

S cripsit aũt euangeliũ, sicut audierat nõ solũ à Paulo qui cum dño in carne non fuerat, sed & à cæteris apostolis, vt Lucas ipse ĩ principio sui voluminis declarat, de hoc etiam Paulus Misimus, inquit, cum illo fratrem, cuius laus est in euangelio. Acta quoque apostolorũ scripsit vsq; ad biennium Romæ commorãtis Pauli perueniens, idest vsque ad quintũ Neronis annum. Ex quo intelligimus in eadẽ vrbe librum esset cõpositum. Lect. vij.

I Psum etiã typũ assumptæ humanitatis Iesu Christi ac signum eius quę illum pepererat, primus hic cera & lineamentis tingens, vt ad hæc vsq; tẽpora in imagine honoraretur, tradidit. Nec satis esse existimauit, nisi etiam per imaginem ac typum versaretur cum his quos desiderabat, quod feruentissimi amoris est signum. Neq; id solũ, sed & fidelibus omnibus Christique amatoribus hęc quæ maxima erãt gratiose donauit. Lect. viij.

T andẽ Paulo Romæ relicto, ad orientẽ rursum discedit, totãque Lybiam percurrẽs, in ægyptum peruenit: & cum superiorẽ Thebaidã ad Christũ per euãgeliũ adduxisset, inferiorẽ Thebaidã septem portarum ciuitatẽ accedit: in qua etiã põtifex ac pastor à spiritu præponitur. Statuis igitur

tur impurisq; dęmonum delubris in terrã deiectis: ſacra templa ſoli Deo ibi erigit, eosq; qui in profundis ignorantię tenebris tenebantur, per euangeliũ in dei cognitionem regeneratos, mites filios effici curat. Lectio ix.

Huiuſmodi igit fructibus Chriſto oblatis, impietate de medio ſublata, erectis templis, altaribus ſtabilitis & cõſecratis, pſbyteris & diaconis creatis, recteque fidei præfinitione ipſis tradita: plenus dierũ redit in pace ad deũ pacis. Vixit annos 84. vxorẽ nunq̃ habẽs. Eius aũt oſſa à Cõſtãtio Cõſtantini magni filio ex Thebis Boętię Conſtãtinopolim tranſlata ſunt vigeſimo imperij ſui anno, q̃ multo poſt tpe Iuſtinianus Imperator Theca argẽtea cõcluſit, ſed inde Patauiũ ſunt deportata, & in tẽplo S. Iuſtinæ cõdita.

Die 12 ¶ Sanctarum xj. milliũ virginũ, & martyrum ad veſp ſup ps. añ. Hi sũt. Cap. Sctĩ p fidẽ. ℟. Lauerunt. Hym. Sctõrum meritis. Ad mag. añ. Gaudẽt ĩ cęlũ. Oro.

Eus gloria virginum & amator earum: qui beatæ Vrſulæ in palma martyrij contuliſti vndecim milliũ virginũ comitatũ: ↄcede nobis earũ multiplici interuentu petitionũ efficaciam, fidei cõſtantiam, & operis puritatẽ. Per. Ad matuti. Lcõ j.

Sap. 11. O Quã pulchra eſt caſta generatio cum claritate? Immortalis eſt enim memoria illius: qm̃ apud deum nota eſt, & apud hoĩes. Cũ præſens eſt imitantur illam, & deſiderãt eã cum ſe eduxerit: & in perpetuũ coronata triũphat: in coinquinatorũ certaminũ prẽmiũ vincens. Multigena autem ipſorũ multitudo nõ erit vtilis, & adulterinę plãtationes non dabunt radices altas: nec ſtabile firmamentũ collocabunt. Et ſi in ramis in tempore germinauerint, infirmiter poſita à vento cõmouebunt, & a nimietate ventorũ eradicabuntur. Cõfringentur enim rami inconſummati, & fructus illorũ inutiles & acerbi ad manducandum, & ad nihilum apti. Ex iniquis enim oẽs filij qui paſcuntur, teſtes ſunt nequitiæ aduerſus parẽtes in interrogatione ſua. L. ij.

Iuſtus aũt ſi morte præoccupatus fuerit: in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis eſt, non diuturna, neq; annorũ numero cõputata: cani autẽ ſunt ſenſus hominis: & ętas ſenectutis, vita immaculata. Placens deo factus dilectus: & viuens inter peccatores tranſlatus eſt, raptus eſt, ne malitia mutaret intellectũ eius, aut ne fictio deciperet animã illius. Faſcinatio enim nugacitatis obſcurat bona, & inconſtantia concupiſcentiæ tranſuertit ſenſum ſine malitia. Lectio iij.

Conſummatus in breui: expleuit tempora multa. Placita enim erat deo anima illi⁹, propter hoc properauit educere illum de medio

dio iniquitatum: populi autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcordijs talia, quoniã gratia dei & misericordia in sanctos eius, & respectus in electos illius. Condemnat autẽ iustus mortuus viuos impios: & iuuentus celerius consummata longam vitã iniusti. Videbũt enim finẽ sapientis, & nõ intelligent qd cogitauerit de illo deus, & quare munierit illum dñs. Videbunt enim, & cõtemnent eum illos aũt dñs irridebit. Lcõ iiij.

Beata Vrsula Britanniæ regis filia & Eleuterio angliæ regi iã desponsata, prudentia, pulchritudine, & morum honestate insignis: hac die apud coloniam Germaniæ vrbẽ, tunc ab Hunnis obsessã, dũ e Roma rediret: martyrio coronata est, vna cum plurimis alijs virginibus, ita vt. xj. millia pro Christi noĩe passæ dicantur. Cuius rei fidem facere possũt, & celeberrimũ ibi monialium monasterium, in huius rei memoriã iampridẽ constructum, & nunc vsq; perdurans: & innumeræ ossiũ reliquiæ quæ ibi ad nostra vsq; tẽpora seruant, ꝙ inde ad alias mundi partes delatæ summo honore habentur.

Ex btõ Basilio in xl. mart Lcõ v.

Nobis igitur hodierna die non vnũ propositũ est celebrare, neq; duos, neque decem, sed innumeros pene martyres, & non modo viros sed & fœminas ac puellas: quæ vnã in diuersis corporibus animam retinentes, vna conspiratione & concordia fidei, eandem erga res arduas constantiã, & pro veritate stabile propositũ ostenderunt. Omnes inter se similes pares sẽtẽtia, pares certamine, quãobrẽ & parem coronæ gloriam sunt promeritæ. Quæ digna laus, quæ sermonis copia his poterit adhiberi? Lectio vj.

Quis mod⁹ aut q̃ satietas martyrũ memoriã prosequendi erit? illi præsertim, qui eorum amore ac charitate magnopere tenet? Nam honor in bonos à cõseruis collatus, beneuolentiæ significationẽ apud cõmunem dñm habet. Palam est enim queadmodũ is qui generosos hoĩes ac fo[illegible]es cum honore exceperit: in simili si forte cõtingat occasione, imitari non dedignabitur. Venerare igit martyres, vt egregiæ tuæ voluntatis testẽ adducas: ac demũ sine persequutione, sine igne, sine verberibus ac plagis, eodem cum illis præmio dign⁹ habearis.

Tres vltimæ lect. de homil. super Euange. De decem virginibus. in cõi virginũ requirantur. Cætera omnia de cõi plur. martyrũ.

¶ Sancti Hylarionis Abbatis. Die. 22.

Ntercessio nos quæsumus dñe beati Hylarionis abbatis cõmendet: vt quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per do.

Ex eius vita à sancto Hieronymo scripta. Lectio secunda.

Hilarion abbas in palestina ex parentibus gentilibus christianus vt ipse rosa de spinis effloruit. Qui Alexãdriã missus ac breui grãmaticã edoct⁹, christianus effectus, ecclesiã assidue frequẽtabat. Quo tẽpore cũ Antonij nomen esset per totũ ægyptũ celeberrimũ, ad eremũ contendit, & cũ illo duobus mensibus versatus, ipsius vitę rationẽ ac morũ grauitatẽ diligenter cõsiderauit. Reuersusq; ad patriã, totũ patrimonium sibi à defunctis parentibus relictũ, fratribus & pauperibus distribuit, & adhuc adolescens, xv. annorum ad eremum reuertitur. Lectio iij.

Sacco igit̃ indutus, diu cellulã, quę vix eius corpusculũ caperet habitauit, & super humum iũcis tantũ stratam ad vltimum vsq; diẽ vitæ suæ cõquieuit. Nunquã ante solis occasum nec diebus festis, nec in grauissima valetudine soluit ieiunium, orationi & psalmodiæ semper intentus. Detestabatur autem præcipue monachos qui infidelitate quadam in futurũ sua reseruarent, & diligẽtiã haberẽt vel sumptuũ vel vestitus vel aliquarũ rerum, q̃ cũ sæculo trãseũt. Demũ octogesimũ natus annũ, sanctitate & miraculis clarus, migrauit ad dominum. 12. Calend. Nouembr.

Die 25. Sanctorum Crispini & Crispiniani martyrum. Oratio.

Deus qui nos cõncedis sanctorum martyrum tuorum Crispini & Crispiniani natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per dominum nostrum Ie.

Ex gestis eorum. Lectio secunda.

Beati martyres Christi, Crispinus & Crispinianus, qui cum beato Quintino de Roma in Galliam venerant, Suessionensem ciuitatem suæ peregrinationis hospitam elegerunt. Vbi sequentes doctoris gentium magisterium, vt necessaria vitæ labore manuum sibi prouiderent: artem sutoriã (quæ quiete exerceri potest) didicerunt. Et cũ prę omnibus artificibus elegantius operarentur: à nullo mercedem operis coactitiæ exigebant. Vnde propter hoc gentiles, eorum amore deuicti, non tam necessitate artificij quàm amore verbi dei ad eos frequenter veniebant: & relicto errore verbo domini credebãt. Lectio tertia.

Retionarius autẽ diaboli satelles audiens eorũ famã, iussit eos immanissimis affici tormentis. Quæ omnia cũ ipsi Deum laudantes superassent, Retionarius ira cõmotus, ꝙ sanctos torquere non posset: seipsum in ignem proiecit. Et statim ab eo cõsumptus expirauit. Post hæc sancti martyres iussu Maximiani imperatoris gladio coronati sunt.

¶ SS. Apostolorũ Simonis & Iudę ad vespe. sup ps. añ Estote. Die 28. ℟. Vos estis. vj. de cõi apostolorũ. Ad Magnif. aña. Beati. Oratio.

Con-

Oncede q̃s omnipotẽs deus: vt sicut sanctorum apostolorũ tuorũ Simonis & Iudæ gloriosa natalitia præuenimus, sic ad tua beneficia promerenda, maiestatem tuã pro nobis ipsi præueniãt. Per do. Lectio i.

IVdas Iesu Christi seruus, frater aũt Iacobi: his qui sunt in deo patre dilectis, & Christo Iesu conseruatis, & vocatis. Misericordia vobis & pax, & charitas adimpleatur. Carissimi, oẽm solicitudinẽ faciens scribẽdi vobis de communi vestra salute, necesse habui scibere vobis: deprecans supercertari semel traditæ sanctis fidei. Subintroierunt enim quidã homines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) impij, dñi nostri gratiam transferentes in luxuriam: & solum dominatorem, & dñm nostrum Iesum Christũ negantes. Lectio ij.

Cõmonere aũt vos volo, sciẽtes semel oĩa, ꝙ Iesus populũ de terra Ægypti saluans, secundo eos qui non crediderunt, ꝑdidit: angelos vero qui non seruauerunt suum principatũ, sed dereliquerunt suũ domicilium, in iudiciũ magni diei: vinculis æternis sub caligine reseruauit. Sicut Sodoma & Gomorra, & finitimę ciuitates simili modo ex fornicatæ, & abeuntes post carnẽ alteram, factę sunt exẽplum, ignis æterni pœnam sustinẽtes: similiter & hi qui carnẽ quidẽ maculant, dñationem autẽ spernunt, maiestatẽ aũt blasphemant. Lectio iij.

Cum Michael archangelus, cũ diabolo disputans altercaret̃ de Moysi corpore, non est ausus iudiciũ inferre blasphemię: sed dixit: Imperet tibi de⁹: hi autẽ quæcunq; quidẽ ignorant, blasphemant: quæcunq; aũt naturaliter, tãquã muta animalia, norunt, in his corripiuntur. Vę illis, qui in via Cain abierunt, & errore Balaam, mercede effusi sunt, & in contradictione Coræ perierunt. Hi sunt ĩ epulis suis, maculę cõuiuantes, sine timore semetipsos pascentes, nubes sine aqua, quæ à ventis circunferunt̃, arbores autumnales, infructuosæ, bis mortuę, eradicatę, fluctus feri maris, despumãtes suas cõfusiones, sydera errantia, quibus procella tenebrarũ seruata est in æternum.

Ex Sophronio Gręco apud Hieronymum de vir. illust. & Isidoro latino in lib. de vita & obitu sanctorum. Lectio quarta.

SImon cananæus, qui & zelotes zelo dñi feruens, & Simeõ ab aliquibus dicit̃ ex Cana vico: post Iacobum iustũ cathedrã tenuit Ierosolymorum: cui ecclesiæ cum multis annis præfuisset Atticus consularis Traiani tp̃e, cognito, ꝙ esset generis Dauid, & christianus, multis eũ supplicijs affecit. Quib⁹ mira patiẽtia toleratis ad crucẽ dãnat̃, vt illi⁹, quem vita coleret, exitum morte quoq; imitaret̃. Cruci itaq; affixus

xus est, cũ cxx. annos nat⁹ esset, cũctis admirantibus in corpore tã senili adeo robustum animũ ad ferenda supplicia perstitisse.

Ex Hiero. d vir. illus. & Isid. L. v.

Iudas q & Taddęus ac Lebbęus in euãgelio dicit, Cleophæ fili⁹ ac frater Iacobi, Simonis & Ioseph Barsabæ ac dñi cõsobrinus fuit. Hic in Mesopotamia & interioribus Põti euãgelizãs, feras & ĩdomitas gẽtes scõ dogmate mitigauit: & fidei iugo subegit. Cuius parua quidẽ quæ de septẽ catholicis est, epistola inter sanctas scripturas cõputat. Lect. vj.

At nõnulli scripserũt post apostolorũ diuisionẽ Iudã in Mesopotamia, Simonẽ vero aliũ à Simeone Ierosolymitano epo in Ægypto prædicasse: & ambos tandẽ in psidẽ perrexisse euãgelizãdæ fidei gfa; vbi multos ad Christum miraculis & doctrina trahẽtes, christianę ecclesiæ fundamẽta fecerunt: & tãdẽ in vrbe Sanir, dũ in tẽplo Solis nollent sacrificare, à pontificibus interfecti martyriũ consummarunt.

Secundum Ioannẽ. Lectio vij.

c. 15. IN illo tempore: dixit Iesus discipulis suis. Hæc mando vobis; vt diligatis inuicem. Si mundus vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit.

Ex tract. Homilia beati Cyrilli.

Quis vnq̃ ambiget, supremę dĩ lectionis esse, omni studio atq; opa ad cognitionẽ veritatis, & obsequiũ dei hoĩes errantes cõuocare? Sed audi q̃ mirabili ac diuino dñs vtitur argumento in firmãdis discipulorũ animis. Si mundus inquit, vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit. Quemadmodũ periti medici futuris nõnunq̃ remediorũ præparatione morbis se opponũt: sic ipse discipulorũ ac omniũ fidelium animos, non à præsentibus solũ liberat, verũ etiã à futuris malis doctrina & mãdatis suis pseruat. Nullã curã sibi faciendam esse monet, si ab hominibus voluptati, impietatiq; deditis, odio habeantur. Sed num, dicet quispiam, ad acquirenda odia, hæc oratio nos hortatur? Nequaquam, non enim simpliciter, sed pro salutari doctrina contemnendum esse odium dicit. Lectio octaua.

Sed ego, inqt, elegi vos de mundo: propterea odit vos mundus. Facile, immo vero iucundũ esse ostendit: quod natura sui molestissimum est. Quid enim acerbius, & plerunq; damnosius, q̃ odio haberi? Suaue tñ id efficit propter deũ. Et qñ gratia pietatis accidit, argumẽto est non inhiare reb⁹ caducis eũ, qui odio habet. Vt enim corporũ, ita morũ cognatio quędã est: quorum similitudo longe sanguinis vincit cognationes Oẽ nanque animal simile sibi diligit. Sanctus cũ sancto & peruersus cum peruerso iucunde cõuersat. Lec. ix.

Quamobrẽ necesse est, vt studio

sus minime à vitiosis diligatur, vnde nec dolẽdũ, sed gaudendũ potius nobis Christus esse asserit: nã etsi detrimentum in rebus caducis, multorum odium afferat, maximo tamẽ apud deum est emolumento. Et si me inqt, persequuti sunt: & vos psequentur: futuras oĩno persecutiones ostẽdit: qa non est maior seruus dño suo. Quare nec illis maior quędam conditio erat quærenda, & certe magni animi atque probi est: clemẽter omnia ferre. Nã qui nullã patiunt iniuriam, pusillanimes sunt: & huius mundi gloriæ cupidi. In laudi. Oro.

DEus q̃ nos p beatos apostolos tuos Simonẽ & Iudam ad agnitionẽ tui noĩs venire tribuisti: da nobis eorũ gloriã sempiternã, & pficiendo celebrare, & celebrando proficere. Per do.

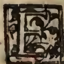
Memo. scti Quintini m̃. Oro.

Die. 31. ADesto dñe supplicationibus nr̃is: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Quintini martyris tui intercessione liberemur. Per.

¶In festiuitate omnium sancto rum ad vesp. super psal. Aña.

O quã gloriosũ est regnũ ĩ quo cũ Christo gaudent omnes sancti amicti stolis albis, & sequuntur agnum quocunque ierit ps.

apoc. 7. Laudate pue. cum cæteris. Cap.

Cce ego Ioannes vidi alterũ angelũ ascẽdentẽ ab ortu solis, habentẽ signum dei viui: & clamauit voce magna quatuor angelis, quib⁹ datũ est nocere terrę & mari dicẽs, nolite nocere terræ & mari neque arboribus: quoadusque signemus seruos dei nostri in frõtibus eorum. ℟. Cõcede. ix. Hymnus.

IEsu saluator sæculi, redẽptis ope subueni: & pia dei genitrix, salutem posce miseris.

Cętus omnes angelici, patriarcharum cunei, ac prophetarum merita, nobis precẽtur veniam.

Baptista Christi prętuius, & clauiger æthereus, cum cæteris apostolis nos soluãt nexu criminis.

Chorus sacratus martyrũ, confessio sacerdotum, & virginalis castitas: nos à peccatis abluant.

Electorũ suffragia, omnesq; ciues cælici: annuant votis supplicum, & vitę poscant præmium.

Laus honor virt⁹ gloria: deo patri & filio sancto simul paraclito in sempiterna sæcula: Amen. ℣.

Lętamini in dño. Ad mag. Añ.

Beati estis sctĩ dei oẽs, qui meruistis consortes fieri cęlestiũ virtutum, & perfrui claritatis gloria: ideoq; pcamur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dñm deũ nostrũ. Oro.

DOmine deus noster multiplica sup nos gratiam tuã: & quorum prędenim⁹ gloriosa solennia, tribue subsequi in

in sancta professione lætitiam. Per dominum nostrum Iesum. Ad matut. Inuit. Regem regum dñm venite adoremus: Quia ipse est corona sanctorum omniũ. Hym Iesu saluator. In j. noc. añ. Adesto deus vnus omnipotens, pater, & filius, & spũs sctũs. Ps. Dñe dñs. 2. Aña. Sicut liliũ inter spinas, sic amica mea inter filias Ps. Cęli enar. 5. Aña. Laudemus dñm, quem laudant angeli, cui Cherubim, & Seraphim sanctus, sanctus, sanctus, proclamant. Ps. Bñdic anima. 31. ℣. Lætamini. Ex sermo. Rabani. Lect. prima.

COnsuetudo quæ à tempore sancti Bonifacij Papę in vrbe Roma cæperat, vt omnis populus in die calend. Nouẽbrium ad ecclesiã in honorẽ sanctorum omniũ ab eo consecratam coueniirent, crescente christiana religione, ita successiue in alios populos emanauit: vt cõmuni omnium consensu decretũ sit, vt in ecclesijs Dei per orbem terrarũ diffusis, honor & memoria omniũ sanctorũ in die qua prædiximus haberetur: vt quicquid humana fragilitas in solẽnitatibus eorũ particularibus minus plene peregisset: in hac sancta obseruatione solueret. Nunc ergo fratres carissimi, in omnium primordijs sãctorũ, laudare & glorificare condecet eũ, qui cunctos condidit sanctos: cuius maiestas nec incipit: nec desinit: ex quo oĩa: ꝑ quẽ oĩa: in quo omnia. Ipsi honor & gloria: in sæcula sæculorum. Amen. ℟. Summæ trinitati simplici Deo vna diuinitas: æqualis gloria, coæterna maiestas: patri, proliq; sanctoq; flamini. Qui totũ subdit suis orbẽ legibus. ℣. Præstet nobis grãm deitas beata: patris ac nati pariterq; spũs almi. Qui totũ. L. ij.

BEata Dei genitrix & semper virgo Maria, templũ dñi, sacrarium spũs scti, virgo ante partum: virgo in partu: virgo post partũ, pręsentis solennitatis diei exps nullo modo credenda est. Hęc est. n. quæ dei populũ faciẽdo, monebat spernere perituri luxũ sæculi, ac lenocinia mortalis vitæ declinare: carnis quoque pudicitiam cum virginitatis honore intra cordis hospitium obseruare. Vnde & innumerabilis vtriusque sex⁹ multitudo eius secuta est vestigia: relictis nuptiarum copulis. ℟. Fœlix nanq; es sacra virgo Maria & omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iustitię Christus Deus nr. ℣. Ora pro populo: interueni ꝓ clero: intercede pro deuoto fœmineo sexu: sentiant oẽs tuum iuuamen quicunque celebrant tuã solẽnitatẽ. Quia. Lcõ iij.

PRincipium ac finis omnis creaturæ superna cęlorum regna spiritibus angelicis, ad laudem & gloriã, atq; honorem sui nominis ac maiestatis: in perpetuum miro ordine collocauit. Nouẽ autẽ esse angelorum ordines

nes ad dei iudicia ac ministeria cõplenda: testante sacro eloquio cognouimus: quorũ principatus atque potestates subtiliter ac mirabiliter dei omnipotentis nutu distinguuntur. Quibus tã decoris ac deo dilectis angelorũ agminibus, huius diei solẽnitatẽ credimus esse cõsecratã. ℟. Te sanctum dñm in excelsis laudant oẽs angeli dicentes. Te decet la', Et honor dñe. ℣. Cherubim quoque ac Seraphim sctũs pclamant: & oĩs cœlicus ordo dicentes. Te. Gl. Et ho. In ii. noct. añ. Inter natos mulierũ non surrexit maior Ioanne Baptista. ps. Bonum est. 29. Añ. Estote fortes in bello, & pugnate cũ antiquo serpẽte, & accipietis regnum æternũ, hal. ps. Benedicam. 10. Añ. Isti sunt sancti qui pro dei amore minas hominũ contempserunt: sancti martyres in regno cœlorum exultant cũ angelis: o quã preciosa est mors sanctorum: qui assidue assistũt ante dñm: & ab inuicem non sunt separati? ps. Deus noster. 17. ℣. Exultent iusti. Lectio quarta.

SOlẽnitas hęc nõ solũ angelorum spiritibus verum sanctis oĩb' q ab exordio mundi creati sunt dedicata cõsistit: quorũ primi fuerunt patriarchæ pr̃es prophetarũ & apostolorũ susceptores angelorum effecti. Quos deinde & ipsorum sequitur electio prophatarũ: cum qbus locut' est Deus, & ostendit illis secreta sua. Quorũ alij in vtero: alij in pueritia: alij in iuuentute: alij in senectute sctĩficati inuenti sunt: fide pleni: deuotione summi: in sancta meditatione assidui: pctã populi plangentes multisq; signis effulsere. Hos sequitur Ioannes Baptista: qui eodẽ angelo, quo Christus denunciante cõceptus, in exordio baptismatis primatũ tenuit. ℟. Inter natos mulierũ non surrexit maior Ioanne Baptista. Qui viam dño preparauit in eremo. ℣. Fuit homo missus à deo, cui nomen erat Ioannes. Qui Lectio v.

SEquitur duodenus apostolorum numerus: quos ad cõponendum nouę fidei fundamentum: erigẽdumq; tenerę statum ecclesiæ, prouidentia diuina ex omnib' quos capiebat mundus elegit: vt in oẽm terrã exiret son' eorũ. Hi veræ viti idest Christo tanquã palmites adhæsere: & eorũ fructus in sempiternũ permanens non marcescit. Hi sunt quib' locutus est dñs dicens: vos estis lux mundi: & non põt ciuitas abscondi supra mõtẽ posita: neq; accendunt lucernam & ponunt eã sub modio. Et iterum. Iam nõ dicã vos seruos sed amicos: quia quęcũq; audiui à patre meo, nota feci vobis. ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volant: Et quasi colũbę ad fenestras suas? ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte; rubicundiores ebore antiquo. Et quasi colũbæ. Lectio vi.

APostolis subiectũ est triũphale martyrum nomẽ: q per diuersa tormentorũ genera Christi passionem imitabãt. Alij nanq; ferro perempti: alij flammis exusti, alij flagris verberati, alij vectibus pforati, alij cruciati patibulo, alij demersi pelagi periculo, alij viui decoriati, alij vinculis mancipati, alij linguis priuati, alij lapidibus obruti, alij frigore afflicti, alij fame cruciati: alij vero truncatis manibus siue cœteris mẽbris cæsis, spectaculũ contumeliæ in populis, nudi propter nomen dñi portauerunt. ℟. Lauerũt stolas suas & candidas eas fecerunt. In sanguine agni. ℣. Isti sunt q venerunt ex magna tribulatione: & lauerunt stolas suas. In. Gloria.

In iiij noct. Ana. Sint lũbi vestri præcincti & lucernæ ardentes in manibus vestris: & vos similes hoĩbus expectantibus dñm suũ quando reuertatur à nuptijs. Ps. Exultate iusti. 9. Ana. Simile est regnũ cælorũ decem virginibus quæ accipientes lampades suas exierunt obuiã sponso & spõsæ. Ps. Eructauit. 14. Añ. Laudẽ dicite deo nostro oẽs sancti eius, & qui timetis deũ pusilli & magni (qm̃ regnauit dñs deus noster oẽs): gaudeam⁹ & exultem⁹ & dem⁹ gloriã ei. Ps. Quã dilecta. 26. ℣. Iusti autem. Lcõ vij.

IPsis quoq; sacerdotibus atque doctorib⁹ siue confessoribus: huius festiuitatẽ diei non ignotã esse credimus: q corda fideliũ imbribus irrigarunt cœlestibus: vt proferre immarcescibilem bonorum operum fructũ possent. Hi talenta sibi credita cũ vsura sine fraude amplificare procurauerunt: qa bonũ quod didicere: subiectorũ mẽtibus, arguendo: obsecrando: increpãdo: inserere nitebant. Qui licet psecutorum non senserint gladiũ: tñ per vitæ meritũ, martyrio non priuat. ℟. Sint lũbi vestri præcincti: & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et vos siles hoĩbus expectãtibus dominũ suum quando reuertatur à nuptijs. ℣. Vigilate ergo quia nescitis qua hora dñs vester venturus sit. Et. Lcõ viij.

VIrgines quoque sacræ: ab huius diei solennitate nõ sunt separatæ. Hæ sunt.n. quæ spreta liberorũ propagine, sponso, qui in cœlis est perenni mente, actu, habitu & gestu, se applicare maluerunt. Hæ sunt q̃ orationibus instãtes, ieiunijs adhærentes, vigilias sacras amantes, eleemosynas sectantes pauperes recreantes, nudos vestientes, infirmos visitantes, in tribulatione gaudentes: i. verbis calumniæ vel cõtumeliæ patientes, in augmẽto suæ perfectionis humiles, in damno rerum temporalium deo gratias agebant. ℟. Audiui vocem de cœlo venientem: venite omnes virgines sapientissimæ. Oleum recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. ℣. Media

dia nocte clamor factus est: ecce sponsus venit. Oleum. Lect. ix.

Nos ergo fratres tantorum patrocinia intercessorũ tota mentis intentione quęramus: vt per tpalia festa q̃ gerimus: eorũ meritis interuenientibus, ad æterna gaudia peruenire valeamus. Transeunt cuncta: quæ temporaliter festiue celebrãtur. Curate qui his solennitatibus interestis: ne ab æterna solennitate separemini. Quid.n. prodest interesse festis hominum: si deesse contingat festis angelorum? ℟. Concede nobis dñe quæsumus veniam delictorum, & intercedentibus sanctis, quorum hodie solennia celebramus: talem nobis tribue deuotionem: vt ad eorum peruenire mereamur societaté. ℣. Adiuuent nos eorum merita, quos propria Impediunt scelera, excuset intercessio, accusat quos actio: & qui eis tribuisti cęlestis palmam triumphi: nobis veniam non deneges peccati. Vt. Gloria. Vt. ℣. Orate pro nobis oẽs sancti dei. In lau. aña.

Vidi turbam magnã, quã dinumerare nemo poterat, ex omnibus gẽtibus stantes ante thronnm. Aña. Et oẽs angeli stabant in circuitu throni, & ceciderunt in conspectu eius in facies suas, & adorauerunt eum. Aña. Redemisti nos dñe deus in sanguine tuo, ex omni tribu & lingua, & populo & natione: & fecisti nos deo nostro regnum. Aña. Benedicite dñm omnes electi eius: agite diẽ lætitiæ, & confitemini ei. Aña. Hymn' omnibus sanctis eius, filijs Israel populo appropinquanti sibi: gloria hęc est omnibus sanctis eius. Cap. Ecce ego Ioannes. Hymn.

Christe redemptor omnium conserua tuos famulos: beatæ semper virginis placatus sanctis precibus.

Beata quoq; agmina cęlestium spirituum: præterita, præsentia, futura mala pellite.

Vates æterni iudicis, apostoliq; domini: suppliciter exposcimus, saluari vestris precibus.

Martyres dei inclyti, confessoresq; lucidi, vestris orationibus nos ferte in cœlestibus.

Chorus sacrarũ virginũ, electorumq; oĩum: simul cum sanctis oĩbus, consortes Christi facite.

Gentẽ auferte perfidam, credentiũ de finibus: vt Christo laudes debitas persoluamus alacriter.

Laus honor. ℣. Mirabilis deus.

Ad Benedictus. Antiphona. Te gloriosus apostolorum chorus: te prophetarum laudabilis numerus: te martyrum candidatus laudat exercit': te omnes electi voce cõfitentur vnanimes beata trinitas vnus deus. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus, qui nos oĩum sctõrum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: quęsumus vt desideratã nobis tuæ propitiationis abundantiã, multiplicatis intercessoribus

ribus largiaris. Per Ad iij. Cap. Ecce ego Ioan. ℟ia & ℣. plurimo.mart.dicantur. Ad vj. Cap.

Apo. 7. Audiui numerum signatorum centum quadraginta quatuor millia signati, ex omni tribu filiorū Israel. Ad ix. Cap.

Apo. 7. Vidi turbā magnā quam dinumerare nemo poterat, ex oībus gentibus & tribubus & populis, & linguis stantes ante thronū. Ad vesp. super psal. an. Vidi turbam. ps. Dixit dn̄s. Lauda pue. Credidi. In conuertendo. Eripe me. Cap. Hym. ℣. vt in primis vesperis. Ad mag. aña. Saluator mundi salua nos oēs: sancta dei genitrix virgo semper Maria ora pro nobis: precibus quoq; sanctorū apostolorū, martyrum, & confessorum, atque sanctarum virginum: suppliciter petimus, vt à malis omnibus eruamur: bonisq; omnibus nūc & semper perfrui mereamur.

Per octa. oīum sctorū inuita. aña ad bn̄s. & ad magnificat in die

In die omniū sanctorum finitis vespe. de oībus sanctis statim incipiantur vesperæ defunctorū: nisi in crastino fuerit dn̄ica. In commemoratione omnium fideliū defunctorū ad vesp. aña. Placebo dn̄o in regione viuorū. ps. Dilexi. 36. Añ. Heu me, quia incolatus meus prolongatus est. ps. Ad dn̄m. 40. Aña Dn̄s custodit te ab omni malo, custodiat animā tuā dn̄s. ps. Leuaui. 40 An. Si iniquitates obseruaueris dn̄e, dn̄e quis sustinebit? ps. De profundis. 41. Aña. Opera manuum tuarum dn̄e ne despicias. ps. Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo q̄m audisti. 33. Aña. Audiui vocē de cælo dicentem mihi: beati mortui qui in dn̄o moriuntur. Canti. Magnificat. Finita ana, post magni. dicatur. Pater noster. Quo finito non pronūcietur. Et ne nos. sed dicatur ps. Lauda anima mea. 45. & per] Requiem terminetur. Deinde sequit ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e animas eorum. ℣. Dominus vobiscum. Oratio.

Fidelium de⁹ omniū cōditor & redēptor, animabus famulorum, famularumq; tuarū remissionē cūctorū tribue peccatorum: vt indulgētiā quam semper optauerunt: pijs supplicationibus consequantur. Qui viuis & regnas cum Deo patre. Non dicatur post orationem. Dn̄s vobiscū. Nec Benedicamus sed tantū Requiescant in pace. Amen. In crastino ad matu. & ad cæteras horas defunctorum non fiāt prostrationes. Si festiuitas oīum sanctorū sabbato euenerit: in crastino, totū officium tam diei q̄ noctis de oct. erit, & tunc in eadem die post vespe. de oct. vesperæ defunctorū dicant, vt sup. Ad matu non dicat. Dn̄e. labia mea. neque. Deus in adiutorium. neq; Venite. Sed dicto. Pater nr̄. & Credo. statim incipiatur

piatur in j. noct. añ. Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viā meā. ps. Verba mea. Aña. Conuertere dñe & eripe aīam meā: qm̄ nō est in morte qui memor sit tui. ps. Dñe ne in furore. 1. Aña. Nequādo rapiat vt leo animā meā: dū non est q redimat, neq; qui saluum faciat. ps. Dñe deus meus. 2. ℣. Aporta inferi. Lector nō petat bñdictionē: sed dicto. Pater noster. & subiūcto. Et ne nos. ac respōso. Sed liber. incipiat legere. Augustin' in enchiridion capitulo cviij. Lect. j.

TEmpus quod inter hominis mortem & vltimā resurrectionem interpositum est: aīas abditis receptaculis continet, sicut vnaquæq; digna est, vel requie vel ærumna, pro eo quod sortita est in carne dum viueret. Neq; negandū est defunctorum animas pietate suorū viuentium releuari, cū pro illis sacrificium mediatori offertur: vel eleemosynę in ecclesia fiūt. Sed eis hæc prosunt: qui cum viuerent hæc sibi, vt postea possent prodesse meruerūt. Est enim qdā viuendi modus nec tam bonus, vt nō requirat ista post mortē: nec tam malus vt ei non prosint ista post mortē. Est vero talis in bono, vt hæc nō requirat: & est rursus talis in malo vt nec his valeat, cū de hac vita transierit adiuuari. In fine lectiōis nō dicat. Tu aūt. sed finita lectione statim icipiatur ℟. Credo φ redēptor meus viuit: & in nouissimo die de terra surrecturus sum: & in carne mea videbo deum Saluatorem meū. ℣. Quē visurus sum ego ipse & nō alius: & oculi mei conspecturi sunt. Saluatorē. Lect. ij.

QVo circa hic oē meritum cōparatur: quo post hanc vitam possit releuari quispiam, vel grauari. Nemo aūt se speret quod hic neglexit: cum obierit apud dñm promereri. Nō ergo q̄ pro defunctis cōmēdandis frequentat ecclesia, apostolicæ sunt aduersa sententiæ, qua dictum est, oēs astabimus ante tribunal Christi, vt referat vnusquisque ſm ea quæ per corpus gessit siue bonum siue malum: quia etiam hoc meritum sibi quisq; cum in corpore viueret comparauit, vt ei possent ista prodesse. Non enim omnibus prosunt. Et quare non omnibus prosunt? nisi propter vitam differentiam vitæ, quam quisq; gessit in corpore? ℟. Qui Lazarū resuscitasti à monumento fætidum. Tu eis domine dona requiem & locum indulgentiæ. ℣. Qui venturus es iudicare viuos & mortuus & sæculum per ignem. Tu eis domine. Lect. iij.

CVm ergo sacrificia siue altaris, siue quarūcūque eleemosynarum pro defunctis baptizatis oībus offerūtur: pro valde bonis gratiarum actiones sunt, pro valde malis etiā si nulla sūt adiumenta mortuorum, qualescunq;

cunq; viuorū ꝯsolationes sunt. Quib' aūt prosunt, aut ad hoc ꝓsunt vt sit plena remissio: aut certe vt tolerabilior fiat ipsa dānatio. Idē in libro de cura agenda pro mortuis. Sed vtrū aliq̄d prosit animę mortui locus corporis sui: operosius inquirendū est. Sane non sunt cōtemnenda, & abijcienda corpora defunctorū maximeq; iustorum atq; fidelium: quibus tanq̄ organis & vasis ad omnia opera bona sanct' vsus est spiritus. ℟. Dñe quando veneris iudicare terram: vbi me abscondā à vultu iræ tuæ? Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pauesco, & ante te erubesco: dum veneris iudicare noli me condemnare. Quia. Post resumptionē ℟. ij. nō dicat Requiem. sed statim incipiat. In ij. noct. aña. In loco pascuæ, ibi me collocauit. ps. Dñs regit me. 7. Aña. Delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas ne memineris dñe. ps. Ad te domine leuaui. 8. Aña. Credo videre bona dñi in terra viuentium. ps. Dominus illumina. 8. ℣. In memoria ęterna. Lect. quarta.

Si paterna vestis & anulus ac siquid huiusmodi est, tanto charius est posteris, quanto erga parentes maior affectus, nullo modo ipsa spernenda sunt corpora, q̄ vtiq; multo familiarius atq; coniunctius, q̄ quęlibet indumenta gestamus. Hæc enim nō ad ornamētū, vel adiutorium quod exhibetur extrinsecus: sed ad ipsam hominis naturā pertinent. Vnde & antiquorum iustorum funera officiosa pietate curata sunt, & exequiæ celebratę, & sepultura prouisa: ipsique dum viuerent de sepeliendis, vel etiam transferendis suis corporibus filijs mādauerunt. Et Thobias sepeliendo mortuos deum ꝓmeruisse: teste angelo cōmendatur. ℟. Hei mihi dñe, q̄a peccaui nimis in vita mea: quid faciā miser? vbi fugiam, nisi ad te deus meus? miserere mei, dū veneris: In nouissimo die. ℣. Aīa mea turbata est valde, sed tu dñe succurre ei. In nouiss. Lectio v.

Ipse quoque dñs die tertio resurrecturus religiosę mulieris bonū opus prædicat, prædicandumq; cōmendat, ꝙ vnguentū pretiosum super membra eius effuderit: atq; hoc ad eum sepeliendum fecerit. Et laudabiliter cōmemorant in euangelio qui corpus eius de cruce acceptū diligenter atque honorifice tegendū sepeliendumq; curarunt. Verū istę auctoritates non hoc admonent, ꝙ insit vllus cadaueribus sensus: sed ad dei prouidentiā, cui placent etiā talia pietatis officia, corpora quoque mortuorū pertinere significant: propter fidē resurrectionis astruendam. ℟. Ne recorderis peccata mea dñe Dum veneris iudicare sæculū per ignē. ℣. Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viā

meam

meam. Dum veneris. Lectio vj.

QVod si verum est, profecto etiam prouisus sepeliendis corporibus apud memoriā sctōrū locus, bonę affectionis humanę est erga funera suorū. Qm̄ si non vlla religio est vt sepeliantur: non potest nulla esse qn̄ vbi sepeliant attenditur. Sed cū talia viuorū solatia requiruntur, quib⁹ eorum piuss suos animus appareat: non video que sint adiumēta mortuorum, nisi ad hoc vt dum recolūt, vbi sunt posita corū, quos diligunt corpora: eisdē sanctis illos tanq̄ patronis susceptos apud dominū adiuuando cōmendent. R. Dñe s̄m actū meū noli me iudicare, nihil dignum in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuā, vt tu deus deleas iniquitatē meā. V. Amplius laua me dñe ab iniustitia mea, & a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. Ideo. In iij. noctur. aña. Complaceat tibi dñe, vt eripias me, dñe ad adiuuandū me respice. Ps. Expectans expe. 12. Aña. Sana dñe animā meā: quia peccaui tibi. Ps. Beat⁹ vir q intelligit. 13. Aña. Sitiuit aīa mea ad deū viuum: qn̄ veniā & apparebo ante faciē dñi? Ps. Quemadmodum. 13. V. Ne tradas bestijs animas confitentes tibi. R. Et animas pauperum tuorum, ne obliuiscaris in finē. Lectio vij.

ET hæc quidē facere possent etiam si talibus locis eos humare non possent. Sed non ob aliud vel memorię, vel monumenta dicunt ea quæ insigniter fiūt sepulchra mortuorum: nisi quia eos qui viuentium oculis morte subtracti sunt, ne obliuione & cordibus subtrahant, in memoriā reuocant: & admonendo faciunt cogitare. Nā & memoriæ nomē id apertissime ostendit, & monumētū: eo q̄ moneat mentē idest admoneat nuncupatur. R. Peccātē me quotidie, & non me pœnitentem, timor mortis conturbat me. Quia in inferno, nulla est redēptio: miserere mei deus, & salua me. V. Deus in nomine tuo saluū me fac: & in virtute tua libera me Quia. Lect. viij.

CVm itaque recolit animus, vbi sepultum sit charissimi corpus, & occurrit loc⁹ nomine martyris venerabilis: eidē martyri aīam dilectā cōmendat recordantis & precantis affectus. Qui cum defunctis a fidelibus charissimis exhibetur, eum prodesse nō dubiū est: his qui cum in corpore viuerent, talia sibi post hanc vitam prodesse meruerunt. Cum ergo fidelis mater, fidelis filij defuncti corpus desiderauit in basilicā martyris poni, siquidē credidit eius animam meritis martyris addiuuari, hoc qd̄ ita credidit supplicatio quædam fuit: & hęc profuit siquid profuit. R. Memento mei deus, quia ventus est vita mea. Nec aspiciet me visus hominis. V.

Et nõ reuertetur oculus meus, vt videat bona. Nec. Lectio ix.

QVæ cum ita sint non existimemus ad mortuos, pro quibus curam gerimus peruenire, nisi quod pro eis siue altaris, siue orationũ, siue eleemosynarũ sacrificijs solẽniter supplicam⁹: quãuis non pro quibus fiunt oĩbus prosint, sed illis tantum quibus dũ viuunt cõparatur, vt prosint. Sed quia non discernimus q̃ sint, oportet ea pro regeneratis oĩbus facere: vt nullus eorum pretermittatur, ad quos hec beneficia possint & debeant peruenire. Melius enim supererũt ista eis q̃bus nec obsunt nec prosunt, q̃ eis deerunt: quibus prosunt. ℟. Libera me dñe de morte eterna, in die illa tremenda: Quando cæli mouendi sunt & terra. Dum veneris iudicare seculũ per ignẽ. ℣. Dies illa dies ire calamitatis & miseriæ: dies magna & amara valde. Quãdo. Dum. ℣. Tremens factus sum ego, & timeo, dũ discussio venerit atque ventura ira. Dum. ℣. Quid ego miserrimus? quid dicã, vel quid faciã: dum nil boni perferã ante tantum iudicẽ? Quãdo. ℣. Nunc Christe te petimus, miserere quesumus q̃ venisti, redimere pditos, noli damnare redẽptos. Dũ. ℣. Creator oĩum rerũ de⁹, q̃ me de limo terræ formasti, & mirabiliter ꝓprio sanguine redemisti: corpusque meũ licet modo putrescat, de sepulchro facies in die iudicij resuscitari; exaudi, exaudi me, vt aĩam meã ĩ sinu abrahæ patriarchæ tui iubeas collocari. Libe. Repetito ℟. io ĩchoet. In lau. añ.

EXultabunt dño ossa humiliata. ps. Miserere. 15. Aña. Exaudi dñe orationẽ meã, ad te oĩs caro veniet. ps. Te decet. 19. Añ. Me suscepit dextera tua domine. ps. Deus deus. 18. Aña. A porta ĩferi erue dñe animas eorum. ps. Ego dixi. 46. Añ. Omnis spiritus laudet dñm. ps. Lauda. 46. Ad bñs añ. Ego sum resurrectio & vita: q̃ credit in me etiam si mortuus fuerit viuet: & omnis qui viuit & credit in me nõ morietur in eternum. Cant. Benedictus. Finita post cãt añ. dicatur. Pater noster. ps. De profundis. sm q̃ supra scriptum est de ps. Lau. anima. Deinde ℣. & orõ vt supra. Ad primam dicto Pr nr. & Credo. incipiatur aña. Requiem. Psalmi. Deus ĩ nomine. Beati immaculati. Retribue. Post singulos. psalmos nõ dicat Requiẽ. sed in fine oĩum dicat. Requiẽ æternã dona eis domine; & lux perpetua luceat eis. Deinde dicatur Cõfiteor. Quo dicto sequit ℣. A porta inferi. Dñs vobiscũ. Oremus. Fidelium. Requiescant in. Hic ordo seruet ad alia horas diei. Speciosa. more solito dicatur. Dicta nona terminatur officiũ mortuorum

¶ Infra oct. oĩum sctõrum proxĩma die post diẽ aĩarum. Ex libro medi-

meditationū beati Augu. Le. iij.

MAter Ierusalem ciuitas, mater sancta Dei, charissima sponsa Christi, te amat cor meū, pulchritudinē tuā nimium desiderat mens mea, o quā decora, quā gloriosa, quam generosa tu es. Tota pulchra es, & macula nō est in te. Fælix anima mea semperq; fælix ī sęcula, si ītueri meruero gloriam tuam, beatitudinem tuam, pulchritudinē tuam, portas & muros tuos, & plateas tuas, & mansiones tuas multas, nobilissimos ciues tuos & fortissimum regem tuum dominum nostrum in decore suo.

¶ Alia die. Lectio tertia.

MVri tui Ierusalem ciuitas sancta ex lapidib⁹ preciosis, portę tuæ ex margaritis optimis, plateæ tuæ ex auro purissimo: in quibus iucundum hal'ah sine intermissione concinitur. Mansiones tuæ multę, quadris lapidib⁹ fundatæ, saphiris ꝯstructæ, latereulis coopertæ aureis in quas nullus ingredit' nisi mūdus, null⁹ habitat inquinatus.

¶ Alia die. Lectio tertia.

SPeciosa facta es & suauis in delitijs tuis mater Ierusalem. Nihil in te tale quale hic patimur, qualia in hac misera vita cernimus. Non sunt in te tenebrę, aut nox, aut quælibet diuersitas temporum. Non lucet in te lux lucernę, aut splendor lunæ, vel iubar stellarū: sed deus de deo, lux de luce, Sol iustitiæ semper illuminat te, agnus candidus & immaculatus. Lucidū & pulcherrimū est lumen tuum: Sol tuus & claritas tua, & omne bonū tuum, huius pulcherrimi regis indeficiens contemplatio.

¶ Alia die. Lectio tertia.

IPse rex regum in medio tui Ierusalem & pueri eius in circuitu eius. Ibi hymnidici, angelorū chori, ibi societas supernorū ciuium: ibi dulcis solēnitas omniū; ab hac tristi peregrinatione, ad tua gaudia redeuntiū. Ibi ꝓphetarū prouidus chorus, ibi duodenus aplorū numerus, ibi innumerabiliū martyrum victor exercitus, ibi sanctorum cōfessorū sacer conuentus. Ibi veri & perfecti monachi, ibi sanctæ mulieres, quę voluptates sęculi, & sexus infirmitaté vicerunt: ibi pueri & puellę, qui annos suos sanctis moribus trāscenderunt, ibi sunt oues & agni qui iam hui⁹ voluptatis laqueos euaserunt.

¶ Dñica infra octauas omnium sctōrum post tres lect. ordinárias pro dñica. s. de aplo Paulo notatas, pro ij. noc. lect. de octa. Gregori⁹ in primo moraliū. Le. iiij.

ECce q̄ fulgentes stellas in cęlo cernimus dū patriarcharū ac prophetarum merita recolimus: vt inoffenso pede operis iter nostrę noctis ambulemus. Nā cogitationibus homīnum diuina dispensatio quot iustos exhibuit, quasi tot astra sa-

per peccantium tenebras in cœlum misit: quousque verus lucifer surgeret, qui æternum nobis mane nuncians stellis cæteris clarius ex diuinitate radiaret. Actor. Appropinquante autem hic veri luminis ortu velut radiosum sydus præcursor Ioannes resplenduit: vt iuxta Isaiæ vaticiniũ viam dñi præpararet.

Augustin' ad Volusianũ. Lcõ v.

A postoli sunt qui impleti spiritũ sancto linguis omniũ gentiũ loquuntur, errores fidenter arguunt, veritatem saluberrimam prædicant, hoĩes ad pęnitentiam hortantur, præteritæ vitæ culpabilis indulgentiã de diuina gratia pollicentur: & prædicationẽ veritatis miracula consequunt. Excitata est tandẽ aduersus eos infidelitas sęua, tolerant prædicta, sperãt promissa, docent præcepta. Numero exigui per mundum discurrunt: populos mirabili facilitate conuertunt.

Btũs Maximus in sermone. L. vj

R ecte beatorũ martyrum celebrant insignia: qui illuminantes virtute fidei suę innumerabiles populos, soli q de illatã sibi senserunt mortem: sed non soli suæ mortis beneficia possederunt: Immensa enim dei pietas illorũ merita nostra vult eẽ suffragia. Dumq; nobis fidem vetam duro martyrij agone cõmnedat: afflictione præcedentiũ instructionẽ efficit posterorum. Illos examinat vt nos erudiat: illos ꝯterit vt nos acquirat: eorũque cruciatus nostros consulit esse profectus.

Tres vltime lectiones de homilia dñicali, si autẽ octaua dies in dñica euenerit oẽs lectio. supra notate pro dñica dimittant, & legant nihilominus nouẽ lcões sequentes, & homelia dñicalis ad sextã feriã sequentẽ transfarat.

¶ In octa. oĩum sanctorũ. Augustin' in meditationibus. Lect. j.

Te inuocamus o beata trinitas: vt venias in nos & templũ facias dignum gloriæ tuę. Rogamus patrẽ per filium, rogamus filium per patrem: rogamus spiritũ sanctũ per patrẽ & filiũ: vt omnia vitia elongentur à nobis, & oẽs sanctæ virtutes plantentur in nobis. Deus immense à quo oĩa, & per quẽ oĩa in quo omnia facta sunt visibilia & inuisibilia. Qui opera tua extra cicundas, intra reples, supra tegis, & infra fers: custodi nos opus manuum tuarum in te sperantes, in tua solummodo misericordia confidentes.

Bernar. in sermo. de assum. L. ij.

S ileat autẽ misericordiam tuã beata virgo: siquis est q eã inuocatam in suis necessitatibus sibi meminerit defuisse. Nos quidẽ tui seruuli tibi congaudemus in virtutibus cęteris: sed in hac potius nobisipsis. Laudamus virginitatẽ, miramur humilitatẽ, sed misericordia miseris sapit dulcius. Hanc amplectimur carius,

rius, recordamur sępius: & crebrius inuocamus. Hęc est enim quę toti⁹ mūdi reparationē obtinuit, salutē omniū impetrauit.

Augustin⁹ in soliloquijs. Lectio. iiij.

Sic quoties bene agimus gaudent angeli & dęmones tristantur: quoties à bono deuiamus, diabolū lętificamus, & angelos tuos suo desiderio defraudam⁹. Gaudium est enim eis super vno peccatore pœnitentiam agente: sed diabolo sup vno iusto pęnitētiā deserente. Da igitur dñe pater eis semper gaudere de nobis: vt & tu semp p eos lauderis in nobis: & nos cum eis in vnum ouile tuū adducamur, vt confiteamur simul nomini sācto tuo creator hoīum & angelorū.

Remigius super epła ad Heb. Lectio. iiij.

Tantā, inquit apostolus, habētes nubem interpositam testium deponentes omne pondus, & circunstans nos peccatū: ad pęnitentiā per patientiā curramus ad propositum nobis certamen. Nubē testium dicit multitudinē patriarcharum ac prophetarum ac aliquorū fideliū q testes fuerunt perfectę fidei: testes ēt filij dei quę prędixerunt venturum. Qui vere nubes vocantur prę altitudine ac multitudine meritorum. Actor. Hos autem veritatis testes propheta & plusquam propheta legis ac prophetarum terminis subsequi ille videlicet, de quo euangelista dicit. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes.

Chrysostomus in homilia. Lect. vi.

Peragrarunt piscatores orbem terrarum, & infirmū eum inuenientes ad sanitatē reduxerunt, & in ruina positū ad stabilitatē reuocauerunt, non scuta mouentes, non arcus tendentes, non sagittas mittentes, nō pecuniā largientes, non in eloquentia confidentes. Pecunia indigentes: sed regnū cœlorū possidētes: nō habentes humana solatia, habētes aūt dñm secū. Ego enim inquit vobiscū sum, vsq; ad cōsummationē sęculi. Peragrarunt vniuersum orbem oues simul cū lupis & vulneratę à bestijs non sunt oues, sed magis lupi, ad ouium mansuetudinem sunt conuersi.

Cyprianus in epła ad mar. Lect. vij.

Quod fuit per prophetas prędictum, per dñm commissum, per apostolos gestum: sancti martyres exhibuerunt & palmā accēperunt, in fide stabiles, in dolore patientes: in quęstione victores. O martyres sancti, membra vestra fœlicia vinculis infamibus ligauerunt: sed ornamenta sunt ista non vincula. O pedes fœliciter vincti, quia non fabro, sed à dño resoluunt, & itinere salutari ad paradisum diriguntur: qd p sēns ī sęclo ligati, & celeriter ad Chrm itinere glorioso cursuri.

Gregor. sup Ezechielē. Lect. viij.

Qui sunt isti, qui vt nubes volant: & quasi columbę ad fenestras suas? Recte

sancti confessores, quorũ in præsenti memoriã agim⁹ nubes appellati sunt: quia & verbis pluunt & miraculis ac exemplis coruscant. Qui volare quoque vt nubes dicuntur: quia in terra viuentes, extra terrã fuit omne quod egerunt. Vnde & per quandam nubem dicitur. In carne viuentes: non sm carnem militamus. Qui & ad fenestras suas quasi colũbę sunt: quia per mansuetudinis suæ spiritũ in hoc mundo nihil per oculos concupiscunt.

Btũs Maxim⁹ in sermo. L. viij.

Non solum senes & iuuenes, sed etiam mulieres expeditæ ad præmia cœlestia cucurrerunt: & illustres coronas adeptæ sunt. In mundanis quippe agonib⁹ ætatis ac formæ, generisq; dignitas requiritur: & ideo seruis ac mulieribus & senibus ac pueris ad eos aditus denegatur. In cœlestibus autem omni personæ, & ætati ac sexui, indiscreta facultate stadium patet: & agonis adeundi cõmune ius, & vna libertas est, vt propensa sine inuidia omnibus bonitate, & ineffabilẽ Saluatoris virtutem agnoscas: & apostolicum sermonem, quia virtus in infirmitate perficitur, opere confirmari perspicias.

Anguit. in meditationib⁹. L. ix.

Fœlices sancti dei omnes qui iam pertransistis huius mortalitatis pelagus: & peruenire meruistis ad portũ perpetuæ quietis, securitatis & pacis. Securi & tranquilli semperq; festiui, atq; gaudentes estis. Obsecro vos per vestrã charitatem, qui securi estis de vobis: soliciti estote de nobis. Securi estis de vestra immarcescibili gloria: soliciti estote de nostra multiplici miseria. Subuenite nobis miseris, qui adhuc in salo hui⁹ vitæ circũstantib⁹ agitamur procellis.

¶ Sci Theodori marty. Oratio. Die 9

Deus qui nos beati Theodori martyris tui confessione gloriosa circundas & protegis: præsta nobis ex eius imitatione proficere & oratione fulciri. Per dominum nostrum.

Ex gestis eius. Lectio secunda.

Cum Maximianus & Maximus christianos compellerent ad immolandum idolis: beatus Theodorus hoc renuens facere, missus est in carcerem cũ multis alijs christianis vbi docebat eos viam salutis: & ad perseuerantiam animabat. Tẽpore autem opportuno reperto: templum matris deorum nocte ingressus, succendit. Accusatus vero super hoc, respondit. Quod feci nõ abnego: deam vestrã succendi, q̃ talis est, vt ignis possit eam succendere. Lcõ iij.

Tunc præses iussit eum mitti in carcerem: vt ibi fame moreretur. Sed ipse spiritu sancto nutriebatur. Cum autem psalleret: custodes respicientes per fenestram viderunt populum mul

tum

tum vestibus albis amictum, psallentem cum eo. Et metuentes: nunciauerunt hoc iudici. Qui statim veniens cum armatis introgressus, neminem inuenit nisi solum Theodorum. Die sequenti vngulis ferreis nudauerunt costas eius psallentis, & dicentis: Benedicam dominum in omni tempore. Tandem iussus est igni tradi. Sed flamma in specie cameræ facta est, & non ardebat & sine afflictione emisit spiritum.

dic. ¶Sanctorum quatuor Corona-
10. torum. Oratio.

PRæsta quæsum⁹ omnipotens deus: vt qui gloriosos martyres fortes in sua confessione cognouimus pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per dominum nostrum.

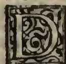
Ex gestis eorum. Lectio tertia.

CVm oẽs milites cõpellerentur ad thurificandũ imagini Asclepij, quatuor quidã cornicularij: scilicet Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, & Victorinus cõsensum nõ prębẽtes, iussi sunt à Diocletiano Cæsare interfici plumbatis: & corpora eorũ in platea canibus iactari. Beatus vero Sebastianus nocte tulit, & ea sepeliuit. Cum autem post duos annos nomina eorum reperiri non possent, iussit Melchiades papa, vt vj. idus Nouembris, sub nominibus Claudij: Simphoriani, Nicostrati, Castoris & Simplicij, q ob fidẽ Christi, ante xj. menses ab eodem Cęsare in fluuio submersi fuerant, dies recoleretur eorum.

¶Sancti Martini epi scopi & con- dic.
fessoris ad vespe. super psal. aña. 11.

O beatũ põtificẽ, qui totis visceribus diligebat Christũ regẽ, & non formidabat imperij principatũ: o Martine dulcedo, medicamentum & medicẽ: o sanctissima aĩa, quam & si gladius persecutoris non abstulit: tamen palmam martyrij non amisit. ℞. Beat⁹ Martin⁹. titi. Ad mag. aña.

O Martine, o pie q̃ pium, est gaudere de te, o Martine propheetis compar, apostolis consertus, præsulum gemma, fide & meritis egregie, pietate mirabilis, charitate ineffabilis, succurre nobis nunc & ante deum. Orõ.

DEus qui conspicis q̃ ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propiti⁹, vt intercessione beati Martini confessoris tui, atq; põtificis, contra omnia aduersa muniamur. Per do.

Eodẽ die scti Menne mart. Orõ.

PRæsta, q̃s omnipotens deus: vt qui beati Mennę martyris tui natalitia colimus, intercessione eius in tui noĩs amore roboremur. Per. Ad matu. inuita.

Adoremus christum regem, Qui ęterna sanctũ Martinũ coronauit gloria. In j. noct. aña. Sãctus Martinus obitũ suũ longe ante præsciuit: qui & discipulos in

vnū congregauit: atq; sui disso-
lutionem imminere predixit. ℣.
Beatus vir. Aña. Cum repente vi
ribus corporis cepit destitui:
tunc mæror & luctus omnium,
vox plangentium vnaq; præcan
tium ne pastor oues deseras. ℣.
Quare fre. Aña. Scimus quidē
te pater desiderare Christum:
sed salua sunt tibi præmia tua:
nr̄i potius miserere quos dese-
ris pater. ℣. Dñe quid. Lectio. i.

Iob. 31. AB infantia mea creuit me-
cum miseratio: & de vtero
matris meæ egressa est mecū. Si
despexi prætereuntē, eo q non
habuerit indumentū, & absque
operimēto pauperē. Si non bñdi
xerunt mihi latera eius, & de
velleribus ouiū mearū calefact⁹
est. Si leuaui super pupillum ma
nū meā, etiā cum viderem me in
porta superiorē, Humerus meus
a iūctura sua cadat, & brachium
meū cum suis ossibus confringa
tur. Sēper enim quasi tumentes
super me fluctus timui deum, &
pōdus eius ferre nō potui. Si pu-
taui aurū robur meū, & obryzo
dixi, Fiducia mea. Si lætat⁹ sum
sup multis diuitijs meis, & quia
plurima reperit manus mea.
℟. Hic est Martinus electus dei
pontifex, cui dñs post apostolos
tantam gratiā cōferre dignatus
est, Vt in virtute trinitatis deifi-
cæ mereretur fieri trium mor-
tuorum suscitator magnificus.
℣. Sāctæ trinitatis fidem Marti
nus confessus est. Vt in. Lectio. ij.

SI vidi Solem cum fulgeret, &
Lunā incedentē clare, & læta
tū est in abscōdito cor meum, &
osculatus sum manum meā ore
meo: q̄ est iniquitas maxima,
& negatio cōtra deū altissimum,
Si gauisus sum ad ruinā eius qui
me oderat: & exultaui q inuenis-
set eū malum. Nō enim dedi ad
peccandū guttur meum, vt expe-
terem maledicens aīam eius. Si
non dixerunt viri tabernaculi
mei, Quis det de carnib⁹ eius, vt
saturemur? Foris nō mansit pe-
regrin⁹, ostiū meū viatori patu-
it. ℟. Dum scr̄a offerret beatus
Martinus Globus igneus appa-
ruit sup caput eius. ℣. Dum enī
ad deum pces emitteret, & pro
vniuerso grege sibi commisso
deprecaretur. Globus. Lectio. iij.

SI abscondi quasi homo pec-
catū meum, & celaui in sinu
meo iniquitatē meam. Si expaui
ad multitudinē nimiā, & despe-
ctio propinquorū terruit me: &
non magis tacui, nec egressus
sum ostium: Quis mihi tribuat
auditorē, vt desiderium meum
audiat ops: & librum scribat ip-
se q iudicat, vt in humero meo
portem illum, & circundē illum
quasi corona mihi? per singu
los gradus meos pronunciabo
illum, & quasi principi offeram
eū. ℟. Beatus Martinus obitū
suū lōge ante psciuit: Dixitque
fratrib⁹ Dissolutionem sui corpo
ris imminere: Quia iudicauit
se iam resolui. ℣. Virib⁹ corpo-

tis cœpit repente destitui: conuocatisq; discipulis in vnum dixit. Dissolutionem. Gloria. Quia. In iij. noct. Añ. Dñe iã satis est q̃ hucusq; certaui: sed quoad ipse iusseris militabo; ac si parcis ætati bonum est mihi: hos quibus timeo ipse custodias. ps. Cũ inuocarem. Añ. Artus febre fatiscentes spiritui seruire cogebat: stratuq; suo illo nobili cilicio recubans, nec terram videre iam dignatus, cęlo totus inhiabat. ps. Verba mea. Añ. Sinite me inquit cęlum videre, vt spiritus dirigatur ad dñm: nihil in me reperiet inimicus: sed sinus Abrahę me suscipiet. ps. Dñe dominus noster. Ex Seuero Sulpitio in legenda. Lectio iiij.

MArtinus nobili genere ortus, cum esset annorũ decẽ inuitis parentibus, qui gentiles erant, ad ecclesiã confugit, seque cathecumenum fieri postulauit. Duodecimum aũt agens annum eremum concupiuit: licet tunc desideriũ suũ non compleuerit. Vbi vero quintum & decimum attigit annum: raptus & catenatus miles effectus est. Qui vno tm̃ contentus seruo, ita illi vice versa seruiebat: vt plerunque ei calciamenta detraheret, & ipsa detergeret. ℟. Dixerũt discipuli ad beatum Martynũ: cur nos pater deseris, aut cui nos desolatos relinquis? Inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. ℣. Scimus quidem desiderare te Christũ: sed salua sunt tibi tua premia: nostri potius miserere quos deseris. Inuadent. Lectio v.

PEr triennium vero ante baptismum fuit in armis integer tñ ab his vitijs quibus illud hoĩum genus implicari solet. Multa illi circa cõmilitones benignitas: mira charitas. Patientia vero atque humilitas supra modum: fragilitas vero tanta, vt nõ miles, sed monach' putaretur. Propter quod cõmilitones miro eum venerabantur affectu. Assistebat enim laborantibus, opẽ ferebat miseris, alebat egentes, vestiebat nudos, nihilq; sibi præter quotidianũ victum reseruans, de crastino nõ cogitabat. Quodam quoque tempore cum nihil præter arma & vestem haberet, mediam chlamydem algenti pauperi nudo dedit. ℟. Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius: non recuso subire propter eos laborẽ: Fiat voluntas tua. ℣. Satis est dñe q̃ hucusque certaui, nec deficientẽ causabor ætatem: munia tua deuotus implebo. Fiat voluntas tua. Lect. vj.

CVm autẽ duodeuiginti annos attigisset, ad baptismũ conuolauit, ac deinceps fere per trienniũ, solo noĩe, militauit ad preces sui tribuni: qui se renunciaturũ sæculo ꝓmittebat. Relicta igitur militia, sctm̃ Hilariũ adijt. Cunque Hilarius eum sibi vellet arctius implicare, imposito diaconij officio, & ipse oĩno

resisteret, tanquã indignus, obtulit ei officium exorcistæ: in quo quidam locus iniuriæ videretur: Quod ille non repudiauit. ℟. Oculis ac manib' in cœlum semper intentus, Inuictum ab oratione spiritũ non relaxabat. ℣. Nobili illo stratu suo in cinere & cilicio recubans. Inuictum. Gloria. Inuictum. In iij. noc. añ. Media nocte dñica sanctus discessit: cui cœli ciues mox obuiant: multi audierunt voces in sublime: qui & vitro purior, lacte candidior, carne quoq; monstratus est gemma sacerdotũ. Ps. Dñe quis habita. Añ. Glorificati hominis viderunt gloriam qui affuerunt: nã caro quã ciuis semp obtexerat ita splenduit: vt quoddam resurrectionis decus & extincta ꝓferret. Ps. Dñe in virtu. Añ. Adest multitudo monachorũ ac virginũ: hi speciali gloria præcipue flebant: cũ sentirent magis esse gaudendum; si rationem vis doloris admitteret. Ps. Domini est terra. Lcõ. vij.

NEc multo post admonitus per soporem, vt visitaret parentes, quos adhuc gentilitas detinebat: de voluntate sancti Hilarij profectus est. At in via latronem se inuadentẽ, cõuertit. Diabolo vero in humana specie sibi apparenti, & dicenti, quocũq; ieris diabolus tibi aduersabitur. Respondit. Dñs mihi adiutor, non timebo qd faciat mihi homo. Statimque ille euanuit. ℟. O beatũ virũ, in cui' trãsitu, sanctorũ canit numerus: angelorũ exultant chori: Omniumq; cęlestium virtutũ occurrit psallentium exercitus. ℣. Ecclesia illius virtute roboratur: sacerdotes dei reuelatione glorificantur: quẽ Michael assumpsit cum angelis. Omniumq;. Lcõ viij.

VBi aũt ad patriam peruenit matrẽ ab errore gentilitatis absoluit: patre in eo perseuerante. Multa quoq; & grauia ab hæreticis est perpessus. Tandem ad Hilarium reuersus, & gratanter susceptus, non longe ab eo sibi monasteriũ collocauit. Quo tempore, duos mortuos suscitauit. ℟. O quant' erat luctus omniũ, quanta præcipue mętentiũ lamenta monachorũ: Quia piũ est gaudere Martino: & pium est flere Martinum. ℣. Beati viri corpus vsq; ad locũ sepulchri hymnis canora cœlestibus turba prosequitur. Quia. Lcõ ix.

SVb eodem fere tempore ad epatũ Turonicę ecclesiæ petebatur. Sed cum erui à monasterio suo facile non posset: vnus e ciuibus vxoris languore simulato ad genua illius prouolutus: vt egrederet obtinuit. Ita dispositis iam in itinere ciuium turmis, sub quadam custodia ad ciuitatem vsq; deducit. Inferendo autem suffragio cum incredibilis multitudo etiam de vicinis vrbibus conuenisset, vna oĩum voluntas, eadẽque sententia fuit

Martinum epatu esse dignissimum, fęlicéq; fore tali ecclesiam sacerdote. Nec vero aliud facere, licuit quã id, ad quod popul' dño volente coegit. ℣. Martinus Abrahæ sinu lętus excipitur: Martinus hic pauper & modicus. Cęlum diues ingreditur, Hymnis cœlestibus honoratur. ℟. Martinus eps migrauit a sæculo, viuit in Christo gemma sacerdotum. Cælum. Gloria. Hymnis. In laud. añ.

Dixerunt discipuli ad beatũ Martinũ: cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis? inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. Añ. Dñe si adhuc sum populo tuo necessarius, non recuso laborem: fiat voluntas tua. Añ. O virum ineffabilem, nec labore victum, nec morte vincendum: qui nec mori timuit, nec viuere recusauit. Añ. Oculis ac manibus in cœlum semper intentus: inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. hala. hal. Añ. Martinus Abrahæ sinu lætus excipitur: Martinus hic pauper & modicus, cælum diues ingreditur, hymnis cœlestibus honoratur. Ad Bñs. Añ. O quantus luctus oĩum: quanta præcipue laméta monachorum, & virginum chori: quia pium est gaudere Martino: & pium est flere Martinum. Ad Mag. Añ. O beatum virum, cuius anima paradisum possidet: vnde exultant angeli lætantur archangeli: chorus sanctorum proclamat: turba virginum inuitat: mane nobiscum in æternum.

Per octa. sancti Martini. Inuitat. Regẽ confessorũ. Ad Bñs. & ad mag. dicãt añ. sicut in festo eiusdẽ, & post lcões ordinarias de sacra scriptura legant sequentes lcõn. Ex Seuero Sulpitio, vbi supra. Prima die infra oct. Lcõ iij.

Iam vero sumpto epatu qualem se quantumq; præstiterit non est nr̃æ facultatis euoluere. Idẽ enim constantissime pseuerabat, q̃ prius fuerat, eadẽ in corde humilitas, eadẽ in vestitu eius vilitas fuit. At ita plenus auctoritatis, & gratiæ implebat epi dignitatem, vt non tamẽ propositum monachi, virtutemq; desereret.

¶ Eodem die in vesper. & nocte sequenti in laudib. memoria S. Britij epi confesso. Oratio. die. 13.

Da q̃s ops de', vt beati Britij cõfessoris tui atq; pontificis veneranda solennitas, & deuotionem nobis augeat & salutẽ. Per. In matut. de octa. Lectio tertia.

Curationum vero tam potẽs in Martino gratia erat: vt nullus fere ad eum ægrotus accesserit: qui non continuo receperit sanitatem. Illud autem animaduerti sępe illum dicere solitum, nequaquã sibi in epatu eã virtutum gratiam suppetisset: q̃ prius se habuisse meminerat, vnde conijcere possumus quãta fuerunt illa quæ monach' operatus

ratus est: cum tãta ipsum in episcopatu signa fecisse sub oculis oĩum conspexerimus. Nã & ante epatum duos mortuos vitæ restituit: in epatu vero vnum tãtũ.

¶ Die tertia. Lectio tertia.

MOnasterium beati viri, qđ sibi ad euitandas inquietudines frequẽtantiũ extra construxerat, duobus à ciuitate erat millibus separatum. Sed quoties venturus ad ecclesiã pedẽ extra cellulę suæ limẽ extulerat: videres per totam ecclesiã energumenos rugientes, & quasi aduenien te iudice agmina damnanda trepidare, ita vt aduentũ epi clericis qui venturũ esse nescirent demoniacorum gemitus indicaret.

¶ Die quarta. Lectio tertia.

PAgum quendã in Senonico annis singulis grando vastabat. Cõpulsi extremis malis incolę: à Martino auxilium poposcerũt. Facta itaque ibi oratione Martinus ita vniuersã liberauit penitus ab ingruẽte peste regionem: vt per viginti annos quib' postea mansit in corpore, grãdinem in illis locis nemo ptulerit. Quod ne fortuitũ esse & non potius Martino præstitum putaret, eo anno quo ille defunct' ẽ, rursum incubuit rediuiua tẽpestas.

¶ Die quinta. Lectio tertia.

SErmo beati viri Martini, non alius apud nos fuit: q̃ mundi huius illecebras & seculi onera relinquenda: vt dñm Iesum liberi expeditiq; sequeremur. Iã vero in verbis & cõfabulatione ei' quanta grauitas, quãta dignitas erat, q̃ efficax in exoluendis scripturarũ questionibus, q̃ prõptus & facilis? Iesum testor, speq; cõmune: me ex nullius vnq̃ ore tm̃ scientię: tanta ingenij: tam boni & tam puri sermonis audisse.

¶ In oct. si dñica non fuerit. Liiij. Die. 18.

DEniq; moritur' obitũ suum longe ante præsciuit: & pdixit. Cũque vi febriũ teneret, non tñ à Dei opere cessabat, fati scẽtesq; artus spiritui seruire cogebat. In cinere aũt & cilicio recũbãs, in lat' mutari se nõ pmittebat, dicens. Sinite me cęlũ respicere: vt suo itinere spiritus dirigat ad Deũ. Cum autẽ hic loquẽs videret diabolũ astantẽ, dixit. Quid hic astas cruẽta bestia? Nihil in me funestũ reperies: sed sinus Abrahæ me suscipiet. Et hæc dicẽs tradidit spiritũ. L. v.

TEstati nobis sunt q affuerant: iam in exanimi corpore glorificati hoĩs vidisse se gloriã. Vult' luce clarior retinebat: cum membra cetera nec tenuis quidẽ macula fuscaret. Quis istũ vnquam cilicio tectũ: quis cinerib' crederet inuolutum? Ita vitro purior: lacte cãdidior: iam in quadã futurę resurrectiõis gloria, & natura demutatæ carnis ostensus est.

Grego. Turonensis archiepũs. L. vj.

ARchadio igit & Honorio imperantibus octogesimo primo ætatis suæ anno epatus autem. xxvj.

apud

apud candacensem diocesis suæ vicum migrauit ad Christũ media nocte quæ dñica habebatur. A passione ergo dñi vsq; ad transitũ eius anni quadringenti duodecim computantur. Multi autẽ in eius transitu psallentiũ voces in sublime audierunt. Lcõ vij.

BEat⁹ Seuerinus Coloniensis ciuitatis eps vir p cũcta laudabilis: dũ die dñico loca scã ex consuetudine post matutinos cũ suis clericis circuiret: illa hora quia vir beat⁹ obijt, audiuit chorum canẽtiũ ĩ sublimi. Vocatoq; archidyacono. En dñs meus, inqt, Martin⁹ eps migrauit: & nũc angeli canẽdo eũ deferũt ĩ excelsum. Hæc epo loquente notãdo tẽpus archidyacon⁹: misit velociter nũciũ q hæc inquireret. Qui veniẽs eo die eadẽq; hora manifestissime cognouit transisse beatũ virũ, quo sanct⁹ Seuerinus audiuit psallẽtiũ chorũ. Lcõ viij.

Eodẽ quoq; tẽpore beatissimus Ambrosius, cui⁹ hodie flores eloquij per totam ecclesiã redolent: mediolanensi ciuitati pꝛerat eps. Factum est autẽ vt illa die dñicã propheticã lectione iã lecta ante altare stante, qui lectionẽ beati Pauli proferret, beatissimus antistes Ambrosius super sanctum altare obdormiret. Lectio ix.

Quod videntes qui aderant, rei exitũ cũ patientia expectabant. Transactis igit fere duarum aut triũ horarũ spatijs, excitauerunt eum dicentes. Iam hora preterit: iubeat dñs lectori lectionẽ legere: expectat enim populus valde iã lassus: Respondens autem beatus Ambrosius, Nolite turbari, inquit, Sed noueritis fratrem meum Martinum sacerdotem egressum fuisse de corpore: me autẽ eius funeri obsequium præstitisse. Peractoq; ex more seruitio: capitellum tantũ vobis excitantibus non expleui. Tunc illi stupefacti pariter & admirantes, diẽ & tẽpus notãt, solicite requirentes. Qui ipsam diem tẽpusq; reperiunt: quo beat⁹ confessor dixerat se eius exequijs deseruisse.

¶ Qñ hæc octa. ĩ dñica euenerit in sabbato pcedenti legat p iij. lect. prima e sex suprapositis, & cætere p illo anno dimittant, & ĩ ipsa octa. fiat totũ offĩn de dñic.

¶ Sanctæ Elisabeth viduæ. Oro. die. 19.

DEus Vorũ corda fidelium deus miserator illustra: & beatæ Elisabeth pcibus glo̅riosis, fac nos prospera mũdi despicere & cœlesti semp cõsolatione gaudere. Per. Ad matuti. Lcõ i.

VIduas honora, quæ vere viduæ sunt. Si qua aũt vidua filios aut nepotes habet: discat primũ domũ suã regere, & mutuã vicẽ reddere parentibus, hoc enim bonũ & acceptum est corã Deo. Quæ autẽ vere vidua est & desolata: speret ĩ deũ: & instet obsecrationib⁹ & orõnibus nocte & die. Nã q ĩ delitijs est: viuẽs mortua ẽ. Et hoc pcipe: vt irreprehensibiles j. Ti. 5.

biles sint. Si quis aũt suorum, & maxime domesticorũ curã non habet: fidẽ negauit, & ẽ infideli deterior. Ex eius gestis. Lect. ij.
Elisabeth regis pannoniæ filia, à teneris annis sancte ac religiose vixit. Nupta deinde Ludouico Lanthgrauio Turingiæ viro nobilissimo, tã caste & pie Deum colebat: vt suo exẽplo maritum ad sanctitatẽ ac vitæ perfectionem induxerit, orationi assidue vacans, pauperumq; indigentijs liberabiliter subueniens. Le. iij.
Mortuo vero marito Xenodochiũ maximũ cõstruxit ad pauperes ægrotãtes alendos & curãdos, quibus non solũ necessaria subministrabat: sed etiam ipsamet saniosis aliquorũ vlceribus admouebat medicamenta. Patrimonio igit partim his vsibus cõsumpto, partim à consanguineis demortui mariti substracto, ĩ paupiẽ redacta, manib' qđ egenis tribueret quærebat, atq; ita vitã sanctissime transegit: & tandẽ multis clara miraculis febre assumpta in celũ euolauit.

Cæte. d cõi vni', nec virg. nec m.
In præsentatione beate Mariæ virgi. ꝓter lcõnes oĩa fiũt, sicut ĩ natiuitate ipsi', mutato nõie natiuitatis in præsentationẽ. Le. j.

Cãti. 5.

Diuro vos filiæ Ierusalẽ, si inueneritis dilectũ meũ, & nũcietis ei, q̃a amore langueo. Qualis est dilect' tuus ex dilecto, o pulcherima mulierũ? Qualis est dilectus tuus ex dilecto q̃a sic adiurasti nos? Dilect' me' cãdidus & rubicundus, electus ex millibus. Caput eius aurũ optimũ. Comę eius, sicut elatæ palmarũ, nigræ quasi coruus. Oculi ei' sicut colũbæ sup riuulos aquarũ, q̃ lacte sũt lotę, & resident iuxta fluẽta plẽissima. Genæ illi', sicut areolę aromatũ ꝯsitæ à pigmẽtarijs: labia ei' lilia distillãtia myrrhã primã. Lec. ij.
Manus illius tornatiles aureæ, plenæ hyacinthis. Venter eius eburne', distinctus saphiris. Crura illius colũnæ marmoreæ, quę fundatæ sunt sup bases aureas. Species eius vt libani: electus vt cedri. Guttur illi' suauissimũ, & totus desiderabilis, talis est dilectus me', & iste est amicus meus filiæ Ierusalẽ. Quo abijt dilect' tuus, o pulcherima mulierum? quo declinauit dilectus tuus, & quæremus eum tecum? Dilectus meus descendit in hortũ suũ ad areolam aromatis, vt pascat in hortis, & lilia colligat. Lect. iij.
Ego dilecto meo, & dilectus me' mihi, qui pascit inter lilia. Pulchra es amica mea, suauis & decora, sicut Ierusalẽ, terribilis vt castrorum acies ordinata. Auerte oculos tuos à me: quia ipsi me auolare fecerũt. Capilli tui sicut grex caprarũ, quæ apparuerũt de Galaad. Dentes tui sicut greges ouiũ, q̃ ascẽderũt de lauacro, oẽs gemellis fœtibus, & sterilis nõ est in eis. Sicut cortex

mali

mali punici, sic genæ tuæ absq; occultis tuis. Sexaginta sunt reginæ, & octoginta cõcubinæ, & adolescẽtularũ nõ est numerus. Vna est columba mea, perfecta mea, vna est mři suæ, electa genitrici suæ. Viderũt eã filiæ sion, & beatissimã pdicauerũt reginæ & cõcubinæ, & laudauerunt eã.

Ex libro secundo de virginibus beati Ambrosii. Lectio quarta.

PRæsenti solẽnitate, qua beatissimæ dei genitricis Mariæ ad templum præsentatio recolitur, vita, mores, atq; instituta illius sanctissima in memoriã afferri solent. Hoc nos pstare decreuimus, non aliis q̃ ipsis beati Ambrosii verbis ita virgines alloquẽtis; Sit, inquit, vobis tanq̃ in imagine descripta virginitas, vitaq; beatæ Mariæ, de qua velut speculo refulget species castitatis & forma virtutis. Lectio v.

Erat illi virgo nõ solũ corpore, sed etiã mente, q̃ nullo doli ambitu syncerum adulteraret affectum, corde humilis, verbis grauis, animo prudẽs, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto diuitiarum, sed in prece pauperis spem reponens. Le. vj. Erat operi intenta, verecunda sermone, arbitrum mentis soli ta non hominẽ sed deum quærere, non lædere reos, bene velle omnibus, assurgere maioribus natu, æqualibus non inuidere: fugere iactantiam, rationem sequi, amare virtutem. Lec. vij.

QVando ista beatissima virgo læsit parẽtes? qñ dissensit propinquis? qñ fastidiuit humilẽ? qñ derisit debilem? qñ vitauit inopẽ? Eos solos virorũ cæt⁹ solita inuisere, quos misericordia nõ erubesceret, neq; prætiriret verecũdia, nihil toruũ ĩ oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inuerecũdũ. Non gestus fractior, nõ incessus solutior, nõ vox petulãtior: vt ipsa corporis species simulachrũ fuerit mentis, figura probitatis. Lectio viij.

Quid, ego exequar ciborũ parsimoniã, officiorũ redundantiã, alterũ vltra naturã superfuisse, alterũ pene ipsi naturæ defuisse? Illic nulla intermissa tempora: hic congeminatos ieiunio dies. & si quando reficiendi successisset voluntas, cibus plerunq; obuius qui mortem arceret, non delitias ministraret. Dormire, non prius cupiditas, quam necessitas fuit, & tamen cũ quiesceret corpus, vigilaret animus. Lec. ix.

Prodire domo nescia, nisi cum ad ecclesiã conueniret, & hoc ipsum cum parentibus aut propinquis. Sicq; implebat omnia virtutis officia, vt non tã disceret q̃ doceret. Talẽ hanc euangelista monstrauit, talem angelus reperit, talẽ spiritus sanctus elegit.

¶ Sanctæ Cæciliæ virgi. & mart. Die. 22.

ad mag. ana. Virgo gloriosa semper euangelium Christi gerebat in pectore: & non diebus neque noctibus à colloquiis diuinis & ora-

oratione cessabat. Oratio.
DEus q nos annua beate Cecilie virginis, & martyris tue solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio, etiā pie conuersationis sequamur exēplo. Per. Ad matu. in primo noc. an. Cecilia virgo Almachiū exuperabat: Tyburtiū & Valerianum ad coronas vocabat. ps. Domine dns. 2. Aña. Expansis manibus orabat ad dñm, vt eā eriperet de inimicis. ps. Celi enar. 5. Aña. Cilicio Cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat. ps. Dñi est ter. 7. j. ij. & iij. lect. sicut i festo beate Agnetis. 303.
R. j. Cantantibus organis Cecilia virgo in corde suo soli dño decantabat dicens. Fiat dñe cor meū & corpus meū immaculatum vt nō confundar. V. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans, suā dño pudicitiam commendabat dicens. Fiat dñe cor meum.
R. ij O beata Cecilia que duos fratres conuertisti: Almachium iudicē superasti: Vrbanum epm̄ in vultu angelico demonstrasti. V. Btā es virgo & gloriosa & benedictus sermo oris tui. Vrbā.
R. iij. Virgo gloriosa semp euāgelium Christi gerebat in pectore, Et non diebus neqꝫ noctibus vacabat, A colloquijs diuinis & orone. Cilicio Cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat Et non. Gloria. A col.
In ij noc. an. Dñe Iesu Chre seminator casti cōsilij: suscipe seminū fructus, quos in Cecilia seminasti. ps. Eructauit 14. Aña. Beata Cecilia dixit ad Tyburtiū: hodie te fateor meum esse cōgnatū: qa amor Dei, te fecit esse contemptorē idolorū. ps. Deus nr̄. 17. Aña. Fiat dñe cor meū, & corpus meū immaculatū, vt nō cōfundar. ps. Fundamenta. 27. Rr gestis eius. Lectio quarta.

CÆcilia ex preclaro genere romanorum ab ipsis cunabulis in fide Chri nutrita, dieb⁹ ac noctib⁹ virginitatē suā, quam Christo cōsecrauerat, cōseruari à dño precabat. Que cū Marco Aurelio Antonino imperatore, inuita Valeriano despōsata fuisset, dū dies nuptialis instaret, biduanis ac triduanis ieiunijs orās, se sanctis oībus cōmēdabat, vt suā pudicitiā custodiret: atqꝫ cilicio ad carnē induta, desuper auratis vestibus tegebat. R. Cilicio Cecilia membra domabat: deū gemitibus exorabat. Almachiū exuperabat: Tyburtium & Valerianū ad coronas vocabat. V. Non diebus neque noctibus vacabat à colloquijs diuinis & oratione. Almachium. Lect. v.

IPso aūt nuptiarū die, Cecilia spōsū suum in cubiculo sic hortabatur. Secretum carissime tibi volo dicere, si te sub iuramento promiseris obseruare. Quo iurante, angelum, inquit, habeo amatorē, qui si vel leuiter senserit, qd tu castitatē meā violare pre-

præsumas, contra te grauissime irascetur. Si vero castitatē custodias, ita quoq; te diliget sicut & me: & ostendet tibi gloriā suam. Tunc Valerianus timore correptus, vis, inqt, vt credā qđ dicis? Ostende mihi ipsum angelum. Cęcilia respōdit: Si mihi credas & te baptizari ꝓmittas: poteris eū videre. Statimq; Valerianus perrexit, & fm signa quę acceperat, inuenit sanctum Vrbanū papā. Cui cū dixisset verba Cęciliæ gauisus est valde. ℟. Cęcilia me misit ad vos vt ostendatis mihi sāctū Vrbanū. Quia ad ipsum habeo secretaq; pferam. ℣. Cumq; pro signo acceperitis benedictionē ei⁹ ducite me ad sanctum antistitem. Quia. Lect. vj.

TVnc apparuit in niueis vestibus quidā senex habens librum literis aureis scriptum. Quod vidēs Valerian⁹ legit sic. Vnus deus, vna fides, vnū baptisma. Et dixit ei senex. Credis ita esse? Exclamauit Valerianus dicens: nō est aliud quod verius credi possit. Et statim senex ille disparuit. Valerian⁹ vero baptizatus ad Cęciliā redijt. Viditque protinus angelū Cęciliæ oranti astantē, qui duas coronas ex rosis & lilijs ferens, alterā Ceciliæ, alteram Valeriano dedit dicens. Istas coronas mundo corde & corpore custodite, quia nec vnq̄ marcescēt, nec odorem amittent. ℟. Cęciliā intra cubiculū orantē inuenit, & iuxta eā stantem angelum dñi. Quē videns Valerianus nimio terore correptus est. ℣. Angelus domini descendit de cælo: & lumen refulsit in habitaculo. Quē. Gl'ia. Nimio. In iij. noct. añ. Credimus Christū filium dei verū deū esse: qui sibi talē elegit famulā. ps. Cantate. j. 29. Aña. Nos scientes nomē sanctum eius: omnino negare nō possumus. ps. Dñs regnauit. Añ. Tunc Valerianus perrexit ad antistitem, & signo quod acceperat inuenit sanctū Vrbanūm. ps. Cātate. iij. Lectio vij.

POst hæc aūt disparente Angelo, Tyburtius frater Valeriani ad eos īgressus, statim mirari cæpit vnde tāt⁹ odor rosarū & liliorum spiraret. Cui Valerianus, Sicut me, inqt, orante hunc odorē sensisti, ita coronas quas ex lilijs & rosis habemus si mihi credideris cernes. Tūc Cęcilia & Valerian⁹ ita Tyburtio pdicauerūt: vt ad fidē cōuersus, & à sancto Vrbano baptizatus sit. Qui tantā postea dei grātiā habuit, vt angelos quotidie vidēs, q cqđ à Deo petebat accipiebat. ℟. Dñe Iesu Chr̃e pastor bone, seminator casti ꝯsilij: suscipe seminū fruct⁹. quos ī Cecilia seminasti. Cęcilia famula tua q̄si apis tibi argumentosa deseruit. ℣. Nā sponsū quē q̄si leonē ferocē accepit, ad te quasi agnū mansuetissimū destinauit. Ceci. Le. viij.

POst hęc, pfectus Almachius iussit vt Valerianus & Ty-

burtius sacrificaret, aut decollati perirent. Et cũ ducerentur, ita Maximo corniculario præfecti prędicauerunt, q eũ ad fidẽ converterunt. Ipsi quoq; carnifices cõuersi sunt & baptizati. Mane aũt facto à S. Cæcilia confortati extra vrbẽ educunt: & nolentes sacrificare, pariter decollant. ℟. Beata Cęcilia dixit Tyburtio, hodie te fateor meũ esse cognatum, Quia amor Dei te fecit esse contemptorẽ idolorũ. ℣. Sicut enim amor Dei mihi fratrem tuum coniugẽ fecit: ita te mihi cognatum faciet. Quia.

Lectio nona.

AT beata Cæcilia cum duceretur vt sacrificaret, cõuertit de cõcomitantibus plusquã quadringẽtos. Tũc Almachius iussit eã in bullienti balneo concremari. Cumque ibi die integro cum nocte, quasi in frigido loco remansisset, iussit eã in ipso balneo decollari. Quam spiculator tertio ictu pcutiens, & caput eius amputare nõ valens: sic eã semi necem dereliquit. Quæ triduo superuiuẽs, & fideles cõfortans, dimisit ecclesiæ cũcta q̃ habuit. Beatus aũt Vrbanus cum Diacono suo corpus eius accepit, & illud cũ alijs martyrib⁹ sepeliuit. Domũ vero eius ecclesiã beatæ Cecilię dedicauit. ℟. Dum aurora finem daret Cæcilia dixit: Eia milites Chri, abijcite opa tenebrarũ, Et induimini arma lucis. ℣. Cęcilia vale dicens fratrib⁹, & exhortãs eos ait. Eia mili. Gloria. Et induimini.

In laudibus Antiphona.

CAntantibus organis Cæcilia soli dño decantabat dicens: fiat cor meũ immaculatũ, vt nõ ꝯfundar. Añ. Est secretum, Valeriane, quod tibi volo dicere: angelum dei habeo amatorẽ: qui nimio zelo custodit corpus meum. Añ. Valerianus in cubiculo Cæciliã cum angelo orãtẽ inuenit. Añ. Benedico te pater dñi mei Iesu Christi: qa p filiũ tuum extinctus est ignis à latere meo. Añ. Cęcilia famula tua dñe: quasi apis tibi argumẽtosa deseruit. Ad Bñs añ. Dũ aurora finem daret, Cæcilia exclamauit dicẽs: eia milites chri, abijcite opa tenebrarũ, & induimini arma lucis. Ad mag. an. Triduanas à dño poposci inducias, vt domũ meã dño ecclıã ꝯsecrarẽ.

¶ S. Clementis papæ & marty. die. 23.

ad Mag. in primis vespe. Añ. Dedisti domine habitaculum martyri tuo Clementi in mari in modum tẽpli marmorei angelicis manib⁹ præparatũ: præbens iter populo terræ vt enarrent mirabilia tua. Oratio.

DEus qui nos annua beati Clemẽtis martyris tui atq; pontificis solennitate lætificas, concede propitius: vt cuius natalitia colimus, virtutem quoque passionis imitemur. Per. In matu. ℟. Iste sanctus. ℟. ij. Posuisti.

Posuisti dñe. ℟. iij. Oremus oẽs ad dñm Iesum Chrm dixit beatus Clemẽs, vt cõfessoribus suis fontis venas aperiat: vt de beneficijs eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto Sina petrã & fluxerunt aquæ in abundantia, ipse nobis laticẽ affluentem impertiatur. Vt bene. Gloria. Vt.

Ex viris põtificum Romanorũ & Hieróny. de vir. Illust. Lec. iiij.

Clemens patria Romanus, de regione Cęlij montis pa tre Faustino quartus post Petrũ Domitiani imperatoris tempore Romanæ eccl'ia præfuit. Siq̃dem secũd' autore Hieronymo Lin' fuit, & terti' Anacletus. Nõnulli tñ latinorũ secũdũ post Petrũ putant fuisse Clementẽ, Linũ vero & Cletũ coadiutores tãtũ Petri & clemẽtis, non autẽ Romanos põtifices. Testãtes alij Petrũ hunc sibi proximum successorẽ delegisse, sed ipsũ singulari modestia vsum, Linũ & Cletũ spontẽ sibi in honore pontificio prætulisse. ℟. iiij. Beatus vir. Le. v. Cũ aũt Clemens pietate, religione, doctrina, multos ad fidẽ christi quotidie conuerteret P. Tarquinius sacrorũ princeps cum Mamertino vrbis pfecto Traianum imperatorẽ in christianos cõcitat, cui' imperio Clemẽs in Transpontinã insulã in exilium mittit. ℟. Domine præuenisti.

Lectio sexta.

In hanc igitur sanctus pontifex deportat', inuenit plusquã duo millia Christianorũ iãdudũ ad secãda marmora ibi dãnatorũ. Qui vidẽtes beatũ Clemẽtẽ statim in fletũ & lachrymas proruperũt. Quos cũ ille in dño cõfortasset, & à sex milliaribus aquã potabilẽ ab eis deferri audisset: orauit dñm vt fontẽ suis cõfessorib' aperiret. ℟. Orãte scõ Clemente apparuit ei agnus dei. De sub cui' pede fons viu' emanat. Fluminis impetus lętificat ciuitatẽ dei. ℣. Cũq; orõnẽ cõplesset, & hinc inde circũ spiceret vidit supra montẽ agnũ stantem. De. Gloria. Fluminis. Lect. vij.

Post orationẽ vero circunspiciens: vidit agnum stantem, & erecto pede dextro, quasi locum ostendentẽ. Tunc Clemens intelligẽs Deũ esse, quẽ solus ipse videbat, perrexit ad locũ cum oĩbus, præcipiẽs vt ibi foderent. Quod cum fieret, statim aquis exeuntib', fons erupit. Ad hanc famam & sancti viri doctrinam, in vna die quingẽti & amplius viri baptizati sunt: & infra annum complures ecclesiæ erectæ. ℟. Stola iucund. Lectio viij.

Post tres annos audiẽs hæc Traianus, quendã ducẽ illuc misit. Qui solũ Clemẽtẽ ligata ad collũ eius anchora, præcepit ĩ mari submergi. Cũ autem Christiani deũ orarẽt, vt corpus sui martyris demõstraret: statim mare ad tria milliaria recessit. Et ingressi inuenerũt ĩ modũ tẽpli marmorei habitaculũ: & ibi ĩ arca saxea

corpus sancti Clementis, & anchoram iuxta eum. ℟. Corona aurea. Lectio nona.

Reuelatũ est autẽ discipulis, ne eum tollerẽt. In omni autẽ anno die passionis ei⁹ recedere ꝯsueuit mare diebus septẽ: & aduenientibus siccũ prębere iter ꝑ tria milliaria. Post lapsum vero tẽporis cessauit miraculum ꝑp. peccata inhabitantiũ. Tẽpore vero Adriani papæ, translatũ est corpus ei⁹ Romam: & requiescit in ecclesia quæ dicit̃ sc̃ti Clementis. ℟. Dedisti dñe habitaculum martyri tuo Clemẽti in mari in modũ tẽpli marmorei angelicis manib⁹ ꝑparatũ, iter ꝑbẽs populo terræ. Vt enarrent mirabilia tua. ℣. Hoc dñe ad laudẽ & gloriam nominis tui fieri voluisti. Vt enarrẽt. Gl̃ia. Vt enarrẽt. In lau. añ.

Orante sancto Clemẽte apparuit ei agnus Dei. Añ. Nõ meis meritis ad vos me misit dñs vestris coronis participem me fieri. Añ. Vidi supra montẽ agnum stantem, de sub cuius pede fons viuus emanat. Aña. De sub cuius pede fons viuus emanat: fluminis impet⁹ lętificat ciuitatẽ Dei. Aña. Omnes gẽtes ꝑ gyrũ crediderunt Christo dño. Ad Benedictus. Antiphona. Oremus oẽs ad dñm Iesum Christum: vt confessoribus suis fontis venas aperiat. Ad Magnificat. Antiphona. Inuenerunt in modũ tẽpli marmorei habitaculũ à Deo paratũ.

¶ S. Chrisogoni m. artyris. Orõ. die. 24.

Adesto dñe supplicationib⁹ nr̃is: vt q̃ ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscim⁹, beati Chrysogoni martyris tui intercessione liberemur. Per dominũ. Ex eius mart. Lectio secunda.

Chrysogonus Diocletiani imperatoris iussu, ꝓpterea ꝙ esset christianus Romæ iam biennium vinculis premebatur, sancta Anastasia ipsi & multis alijs christianis alimẽta suggerente, cũ Diocletianus ex Aquileia Romam scripsit, vt cæteris christianis, qui vincti custodiebantur, interfectis: Chrysogonus ad se remitteretur. Lcõ iij.

Aquileiã igitur delatus, Cæsari ꝑfecturas & magnos honores sibi, si Deos adoraret, pollicẽti, respõdit. Vnũ Deũ mẽte colo, veneror & adoro: ista deorũ simulachra tãq̃ malorũ sedes execror & abominor. Tũc ĩpatoris iussu ad locũ, cui nomẽ erat, Aq̃ gradatę, duct⁹ ꝓtin⁹ decollat̃ viij. calẽ. Decẽb. Cui⁹ corp⁹ ĩ mare ꝓiectũ & postea ĩ possessiõe, q̃ dicit̃ ad saltum, à Zoilo ꝑbytero inuentum in domo suã sepultum est. die.

¶ S. Catharinæ virgi. & marty. ad vesp. 25.

Ad vesp. sup psal. añ. Virginis eximiæ Catharinæ martyris almæ festa celebrare da nobis rex pie Chre. ps. Laudate pue. cũ cæteris. R. Virgo flagellat. Hy.

Catharinæ collaudemus virtutũ insignia: cordis ei psentemus, & otis obseqa: vt ab ipsa reportemus æqua laudis pmia.

Fulta fide Catharina iudicem Maxentiũ nõ formidat, lex diuina sic firmat eloquiũ, qp cõfutat ex doctrina errore gentilium.

Victi Christũ confitent relictis erroribus: iudex iubet vt cremẽt, nec pilis aut vestib', ignis nocet, sed torrent: inustis corporibus.

Gloria & honor deo vsquequo altissimo: vna patri filioq; inclyto paracleto: cui laus est & potestas per æterna sæcula. Amen. V. Diffusa. Ad magni. aña. Inclyta sctẽ virginis Catharinæ solẽnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue virgo Deo digna: aue dulcis & benigna, obtine nobis gaudia, q possides cũ glia. Oro.

Deus q dedisti legẽ Moysi i summitate mõtis sinai & in eodẽ loco corp' beatę Catharinæ virginis & martyris tuę per sanctos angelos tuos mirabiliter collocasti: concede propitius, vt eius meritis & intercessione, ad montem, qui Christus est, valeamus puenire: Per eund. Ad matut. inuit. Adoret virginũ rex in sęculorum sęcula. Virgini qui Catharinæ contulit cælestia. ps. Venite exultem'. Hymnus.

Pange lingua gloriosæ virginis martyriũ; gemmæ iubar pciosæ descẽdat in mediũ: vt illustret tenebrosæ mẽtis domiciliũ.

Blandimẽtis rex molitur virginẽ seducere: nec promissis emollitur, nec terretur verbere: cõpedit custoditur tetro clausa carcere.

Clausæ lumen ne claudat illucet porphirio: qui reginæ federatur fidei collegio: quorum fidem imitatur ducentena concio.

Gloria & honor Deo. Lectio j.

Omnium artifex docuit me sapientia. Est enim in illa spũs intelligentiæ sctũs, multiplex, vnicus, subtilis, modestus, disert', mobilis, icoinquinatus, cert', suauis, amãs bonũ, acut', q nihil vetat bñ facere, human', benign', stabilis, secur', oẽm habẽs virtutẽ, oĩa pspiciẽs: & q capiat oẽs spirit' itelligibiles, mũdus, subtilis. Oĩb' enĩ mobilib' mobilior est sapientia: attingit autẽ vbiq; pp suã mũditiã. Vapor est enĩ virtutis Dei, & emanatio qdã est claritatis oĩpotentis Dei syncera: & ideo nihil inquinatũ in eã incurrit. R. Veni spõsa. Lec. ij.

Candor est enim lucis æternæ, & speculũ sine macula Dei maiestatis, & imago bonitatis illius. Et cum sit vna, oĩa põtest & in se pmanens, oĩa innouat, & per nationes in aĩas sanctas se

transfert: amicos dei, & prophetas cõstituit: Neminem enĩ diligit deus, nisi eum qui cũ sapiẽtia inhabitat. Est enim hæc speciosior sole, & sup oẽm dispensationem stellarũ, luci cõparata inuenit prior. Illi enim succedit nox, sapiẽtiã autẽ non vincit malitia. Attingit ergo à fine vsq; ad finẽ fortiter: & disponit oĩa suauiter. ℟. Propter veritatem. Lcõ iij.

HAnc amaui & exquisiui eã à iuuentute mea: & quæsiui sponsam mihi eam assumere: & amator factus sum formæ illius. Generositatẽ illi' glorificat contubernium habens dei: sed & oĩum dñs dilexit illam. Doctrix enim est disciplinæ Dei: & electrix operum illius. Et si diuitiæ appetunt in vita: quid sapientia locupletius quæ operat omnia? Si aũt sensus operat: quis horũ quæ sint magis q̃ illa est artifex? & si iustitiã quis diligit: labores huius magnas habent virtutes. Sobrietatẽ enim & prudentiam docet & iustitiã & virtutem: quibus vtilius nihil est in vita hominib'. ℟. Nobilis & pulchra, prudens Catharina puella. Flagrat amore dei. Spnit vaga gaudia mundi. ℣. Cui rex carne pr̃ fuerat reginaq; mater. Flagrat. Gloria. Spernit vaga gaudia.

Ex eius passione quæ communiter in ecclesia legitur. Lectio iiij.

CAtharina virgo Alexandrina: claris natalibus orta, liberalibus disciplinis ab ineunte ætate & sctĩs morib' instituta, in eam sctĩtatis & doctrinæ magnitudinẽ euasit: vt annos nata decem & octo, viros ẽt grauissimos superaret. Tanto aũt studio christianæ pietatis flagrabat, vt cum animaduerteret Maxentij sęuitia, multos Christionorũ, ad supplicia, & necẽ trahi, non dubitauerit ipsum adire, eidemq̃ue immanitatẽ & impietatẽ grauissimis & doctissimis verbis improperare. Tãtã aũt sapiẽtiã & ꝯstãtiã admirat' Maxenti' iubet eã asseruari, & ex varijs regionibus viros doctissimos cõuocari, magno proposito ꝑmio, siq̃s Catharinã vicisset, & religionẽ chrĩanorum auertisset. At Catharina habita longa cũ q̃nquaginta q̃ ꝯuenerũt, clarissimis philosophis disputatiõe, oẽs supatos ad Chrĩ fidẽ conuertit atq; ita ꝯfirmauit, vt pro ipsa mori nõ dubitauerit. ℟. Grata. Lectio v.

TVnc Maxentius, ad blanditias ꝯuersus, magnis pollicitationib' Catharinã aggredit quas cum virgo repudiasset, plũbatis scuticis crudelissime cædit & in carcerẽ obscurissimũ detrudit, ibiq; vndecĩ diebus, fame & siti cruciatur. Interea Faustina cęsaris vxor ob puellã p visũ in nocte patit: ac ꝑpea Porphirium fidelissimũ militũ prĩcipẽ secreto alloquit. Cũq; ambo ad Catharinę carcerẽ, accessissent, viderũt mirã quãdã illius claritatẽ, atq; angelicos ꝯcentus audierũt. At

Catharina accipiens coronam de capite vnius angeli Reginæ imposuit, sic eam allocuta. Constanti animo esto, nam post triduũ ad cęlum itura es. ℟. Hæc est virgo. Lectio sexta.

TVm Porphiriũ adhortata, q̃ & quanta sint ĩ cęlo ꝓposita ꝑmia his q ob fidẽ fortissime dimicauerint, multis verbis exposuit. Quæ cum postea Porphirius compluribus militibus sibi amicissimis retulisset, ad fidem christi accesserunt. Catharina vero e carcere adgladiorum rotam excarnificanda postea extrahitur, sed rota continuo ad ipsius preces confracta, & comminuta est, quo miraculo multi sũt ad Christum conuersi. Regina ãt omni abiecto timore tirannicã sęuitiam increpans auulsis mãmillis martyrium capitis abscissione cõsũmauit. Porphiri⁹ vero eam sepeliens: & milites q cũ eo crediderant, capite sil'r plexi sũt. Cũ igit̃ Catharina oĩa hæc supplicia magno aĩo diuina ope supaſſet, iubente Maxẽtio, cui⁹ obstinatus aĩus erat, capite & ipsa trũcat̃. vij. calẽ. Decẽb. Eius autẽ corpus, in Sina mõte Arabiæ angelorũ ministerio est cõditum. ℟. Virgo flagellat̃ crucianda fame religatur: carcere clausa manet lux cęlica fusa refulget. Fragrat odor: dulces cantãt cœli agmina laudes. ℣. Sponsus amat spõsam, saluator visitat illã. Fragrat. Gloria. Cantant cœli agmi-

Secundum Matthæum. Lcõ vii.

IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis parabolã hãc. Simile est regnũ cælorũ thesauro abscondito in agro; quẽ q inuenit homo abscondit: & p̃ gaudio illius vadit, & vendit vniuersa quę habet, & emit agrũ illũ. Et rel. c. 13.

Homilia beati Gregorii Papæ.

COelorũ regnum frẽs carissimi, idcirco terrenis reb⁹ silẽ dr̃, vt ex his q̃ aĩus nouit, surgat ad incognita q̃ non nouit: quaten⁹ exẽplo visibiliũ, se ad inuisibilia rapiat, & p ea q̃ vsu didicit, quasi ↄfricat⁹ ĩcalescat, vt p̃ hocq̃d scit notũ diligere, discat & ĩcognita amare. Ecce. n. regnũ cęlorũ thesauro abscõdito in agro ↄparat̃. Qua in re notãdũ est, ꝙ inuentus thesaur⁹ abscõdit̃ vt seruet̃; quia studiũ cęlestis desiderij à malignis spiritib⁹ custodire nõ sufficit: q hoc ab humanis laudibus nõ abscõdit. ℟. Audiui. L. viii.

RVrsum cœleste regnum negociatori hoĩ silẽ dr̃ q bonas margaritas q̃rit, sed vnã preciosã ĩuenit, quã videlicet ĩuẽtã oĩa vendẽs emit, q̃a q cęlestis vitæ dulcedinẽ ĩquãtũ possibilitas admittit, ꝑfecte cognouerit, ea q̃ ĩ terris amauerat libẽter cũcta derelinq̃t In ↄparatiõe ei⁹ vilescũt oĩa, deserit habita, ↄgregata dispergit, inardescit in cœlestib⁹ aĩus, nihil in terrenis libet, de forme ↄspicit̃, q̃cq̃d de terrenę rei placebat spẽ: q̃a sola p̃tiosæ margaritæ claritas fulget in

 mente.

Rmēte. ℟. Veni electa. L.ix.
Ecce igiť de hac dilectione per Salomonem dř. Fortis est, vt mors dilectio: quia sicut mors corpus ĩterimit, sic ab amore rerũ copaliumq̧ eterne vitę charitas occidit. Nã quē pfecte absorbuerit: ad terrena foris desideria velut ĩsensibilē reddit. Nec.n. sctã hæc cui⁹ hodie natalitia celebram⁹, mori ꝓ deo potuisset ĩ corpore: si pri⁹ à terrenis desiderijs mortua nõ fuisset in mente. Erectus nãque in virtutis culmine aĩus, tormēta dſpexit: pmia calcauit. Ante armatos reges & psides inuicta stetit: Feriente robustior, iudicante sublimior. Quid inter hæc nos barbari & debiles dicemus, q ire ad regna cęlestia puellã p ferrũ videmus? ℟. Per cussa gladio dat lac ꝓ sãguine collo. Quã man⁹ angelica Sepeliuit ĩ vertice sina. ℣. Mēbris virgineis olei fluit vnda salubris. Qua. Gloria. Sæpe. In lau. Aña.

PAssionem gloriosæ virginis Catharinę deuote plebs celebret fidelis: quæ sui memores Deo commēdat meritis & iuuat bñficijs. Aña Post plurima supplicia martyr alma ad decollandũ est ducta: ad cęlũ tēdens oculos collũ submittit gladio, orãs dat gloriã deo. Aña Expecto ꝓ te gladiũ Iesu rex bone, tu meũ colloca in paradiso spm: & fac misericordiã meã agētibus memoriã. Añ. Vox de cælis insonuit, veni electa mea, veni ĩtra thalamum spõsi tui: q̃ postulas ĩpetrasti: q. te laudãt salui fient. Aña. Quia deuotis laudibus tui me moriã virgo recolimus: o btã Cathatina, ora ꝓ nobis q̃s. Hym.

PRæsens dies expendatur in eius pręconiũ, cuius virtus dilatatur in ore laudantium: si gestorũ teneať finis & initium.
Imminente passione virgo hæc interserit: assequatur Iesu bone quod à te petierit: suo quisquis in agone memor mei fuerit.
In hoc caput amputať fluit lac ꝓsanguine: angelorũ subleuať corp⁹ multitudine: & synai collocatur in supremo culmine.
Gľia & honor deo. Ad B. Aña.
Prudens & vigilans virgo qualis es cum sponso illo q te elegit de mundo? q̃ pulchra q̃ mirabilis: quãta luce spectabilis? inter sion iuuēculas & Ierusalē filias, thalamo gaudes regio, cõiũcta Dei filio. Ad Mag Añ. Aue virginũ gēma Catharina, aue spõsa regis regum gľiosa: aue viua Chri hostia tua venerãtib⁹ pcinia. ĩpetrata non deneges suffragia. Cætera oĩa de cõi virginum.

¶ S. Vitalis & Agricolæ m̃. oro.

DA q̃s ops deus, vt q btõrum martyrũ tuorum Vitalis & Agricolę solennia colim⁹. eorũ apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per. Ex vita ipsorum à btõ Ambrosio conscripta. Lectio ij. Die. 27.

BEatus Vitalis qui B. Agricolæ primũ seruus, deinde in martyrio soci⁹ fuit, cum à psecutorib.

totib⁹ vrgeret vt sacrificaret idolis, & Xp̄m negaret, & ille eum ampli⁹ cōfiteretur, oīum in eū tormētorum gn̄a exercuerūt: ita vt nō eēt locus ī corpe eius sine vulnere. Ille aūt orabat, dicens: Dn̄e Iesu Chr̄e suscipe sp̄m meū, q̄a iam desidero coronā accipere, quā mihi angelus oñdit. Et completa orone emisit sp̄m. Le.iij. Sanctus autē agricola: quia mitior erat in moribus. etiā ab inimicis diligebatur. Quapropter ei⁹ passionē differebant. Denique vbi non acquieuit p̄secutoribus, crucifixus est. Horū corpora proiecta fuerunt inter sepulchra Iudęorum, sed dn̄s ea btō Ambrosio ep̄o reuelauit, Qui ea tulit & in ecclesia honorifice sepeliuit: Vbi multa miracula eorum meritis p̄petrata sunt: multis à varijs languoribus liberatis. Per omnia benedictus deus. Amen.

¶ Sancti Saturnini mart. Oratio Die 29

Deus qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfrui, eius nos tribue meritis adiuuari. Per dom.

Explicit proprium Sanctorum.

QVI SEQVITVR ME NON AMBVLAT
IN TENEBRIS.

COMMVNE SANCTORVM secundum consuetudinem Fratrum prædicatorum.

IN COMMVNI vni⁹ vel plur. apl'orum extra tp̄s paschale,ad vesp.super psal'. añ.

Estote fortes in bello : & pugnate cum antiquo serpente : & accipietis regnum æternum, hal'ah. Infra lxx. Dicit dominus. Cap.

Eph. 2.

Iam nõ estis hospites & aduenæ, sed estis ciues sãctorũ & domestici Dei, sup. ędificati sup fundamẽtũ apl'orũ & pphetarũ: ipso sũmo angulari lapide Chr̃o Iesu. ℟. Vos estis lux. vi. Hy̅.

Exultet cœlum laudibus : resultet terra gaudijs, apostolorum gloriam : sacra canunt solennia.

Vos sæcli iusti iudices: & vera mundi lumina: votis precamur cordiũ:audite preces supplicũ.

Qui cęlum verbo clauditis: serasq; eius,soluitis:nos à peccatis oĩbus, soluite iussu quæsumus.

Quorum præcepto subditur: salus & languor omnium : sanate ægros moribus: nos reddẽtes virtutibus.

Vt cum iudex aduenerit: Christus in fine sæculi: nos sempiterni gaudij: faciat esse compotes.

Deo patri. ℣. In oẽm terrã:exiuit son⁹ eorũ. ℟. Et ĩ fines orbis terræ:verba eorũ. Ad Mag. Añã. Beati eritis cũ vos oderint homines,& cũ separauerint vos,& exprobrauerint, & eiecerint nomẽ vestrũ tanq̃ malũ propter filium hominis: gaudete & exultate: ecce enim merces vestra multa est in cœlo. Ad matuti. inuitato. Gaudete & exultate: q̃a noĩa vestra scripta sunt in cęlis. Hym. Exultet. vt supra. In i. noct. añã.

IN omnẽ terram exiuit sonus eorum: & in fines orbis terræ verba eorum. Ps. Cœli enarr. 5. Añã. Clamauerunt iusti, & dñs exaudiuit eos. Ps. Benedicã. 10. Añ. Constitues eos principes super oẽm terram: memores erunt nominis tui dñe. Ps. Eructauit, 14. ℣. In omnem terrã exi. ℟. j. Ecce ego mitto vos, sicut oues in medio luporũ dicit dñs. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbę. ℣. Tradent enim vos in cõcilijs:& in synagogis suis flagellabunt vos. Estote ergo prudent. ℟. ij. Tollite iugũ meũ sup vos, dicit dñs, & discite à me, q̃a mitis sum & humilis corde: Iugum enim

enim meū ſuaue eſt, & onꝰ meū leue. ℣ Et inuenietis requiem animabus veſtris. Iugum. ℟. iij. Dū ſteteritis ante reges & præſides, nolite cogitare quomodo, aut qd loquamini. Dabit̃ enim vobis in illa hora quid loquamini. ℣ Non enim vos eſtis qui loquimini: ſed ſpiritꝰ patris veſtri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Gloria. Dabitur. In ij. noct. añ.

PRincipes populorum cōgregati ſunt cū Deo Abraham. ℟. Oēs gen. 14. Aña. Dediſti hęreditatē timentibus nomen tuū dñe. ps. Exaudi deus. 19. Aña. Annunciauerunt opera Dei: & facta eius intellexerunt. ps. Exaudi deus. 19. ℣. Conſtitues eos principes: ſuper omnem terram. ℟. Memores erunt: nominis tui domine. ℟. iiij. Vidi coniunctos viros habentes ſplendidas veſtes: & angelus domini locutus eſt ad me: dicens: Iſti ſunt viri ſancti, facti amici Dei. ℣. Vidi angelum Dei volantē per medium cœli: voce magna clamantem, & dicentē. Iſti ſunt. ℟. v. Iſti ſunt triumphatores & amici Dei, qui contemnētes iuſſa principū meruerunt præmia æterna. Modo coronantur, & accipiunt palmā. ℣. Iſti ſunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt ſtolas ſuas ī ſanguine agni. Modo. ℟. vj. Vos eſtis lux mundi, dicit dñs. Qui in patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras. ℣. Et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnū: vt edatis & bibatis ſuper menſam meam in regno meo. Qui. Gloria. Poſſi. In iij noctur. aña.

PEccatorum cōfringanı cornuá, & exaltabuntur cornua iuſti. ps. Cōfitebimur. 23. Aña. Lux orta eſt iuſto, & rectis corde lætitia. ps. Dñs reg. exult. 36. Aña. Cuſtodiebant teſtimonia eius, & præcepta eius quæ dedit illis. ps. Dñs reg. iraſ. 30. ℣. Nimis honorati ſunt: amici tui deus. ℟. Nimis confortatus eſt princi. ℟. vij. Iſti ſunt viri ſancti quos elegit dñs in charitate nō ficta. & dedit illis gloriā ſempiternā. Quorum doctrina, fulget eccſa vt Sole & Luna. ℣. In omnē terram exiuit ſonus eorū: & in fines orbis terræ verba eorū. Quorum. ℟. viij. Qui ſunt iſti qui vt nubes volant: Et quaſi columbæ ad feneſtras ſuas? ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicūdiores ebore antiquo. Et quaſi. ℟. ix. Gregem tuum paſtor æternæ non deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos, Perpetua defenſione cuſtodias. ℣. Protege dñe populum tuum: & apoſtolorum tuorum patrocinio confidentē. Per. Gloria. Perpetua. ℣. Dediſti hæreditatem. ℟. Timētibus nomē tuū. In lau. añ.

HOc eſt præceptum meū vt diligatis inuicem: ſicut dilexi vos. ps. Dñs regn. Aña. Maiorem charitatem nemo habet, vt animā ſuam ponat quis pro amicis

amicis ſuis. Añ. Vos amici mei eſtis, ſi feceritis quæ præcipio vobis, dicit dñs. An. Beati pacifici, beati mundo corde: quoniā ipſi Deū videbunt. Añ. In patientia veſtra: poſſidebitis aīas veſtras. Cap. Iam non. vt ſupra. Hym.

AEterna Chriſti munera: apoſtolorum gloriā: Laudes canentes debitas: lætis canamus mentibus.

Eccleſiarū principes: belli triūphales duces: cœleſtis aulæ milites: & vera mundi lumina.

Deuota ſanctorū fides: inuicta ſpes credētiū: pfecta Chri charitas mundi triumphat principē.

In his paterna gloria: in his voluntas ſpiritus: exultat in his filius: cœlum repletur gaudijs.

Te nunc redemptor quæſumus: vt ipſorum conſortio: iungas precantes ſeruulos: in ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Annunciauerunt opera Dei. ℞. Et facta eius intellexerunt: Ad bñ. añ. Vos q ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes: iudicantes duodecim trib' Iſrael dicit dñs. Ad iij. cap. Iā non eſtis hoſpites. vt ſupra ℞. In oēm terrā. ℣. Et in fines orbis. Exiuit. Gloria. In ℣. Conſtitues eos. Ad vj. cap.

Act. 5. PEr manus autē apoſtolorū, fiebant ſigna & ꝓdigia multa ī plebe. ℞. Cōſtitues eos principes. ℣. Memores. Sup. Gloria. Conſtitues eos. ℣ Nimis honorati ſunt amici tui. Ad ix. cap.

Act. 5. IBant apoſtoli gaudētes à conſpectu cōcilij: quoniā digni habiti ſunt pro nomine Ieſu contumeliam pati. ℞. Nimis honorati ſunt. ℣. Nimis confortatus eſt. Amici. Gloria. Nimis confor. ℣. Annunciauerunt opera. vt ſupra. Ad veſp. ſuper pſal. añ. Hoc eſt præceptum meum. ps. Dixit dñs. Laudate pueri dñm. Credidi propter. In conuertēdo dñs. Dñe probaſti. Cap. hym. ℣. vt in primis veſpe. Ad mag. añ. In regeneratione cū ſederit fili' hominis in ſede maieſtatis ſuæ: ſedebitis & vos iudicantes duodecim tribus Iſrael, dicit dñs.

I N C O M M V N I. vni' euā. extra tps paſc. ad ve. ca.

QVi ti met deū faciet bona, & q cōtinens eſt iuſtitiæ apprehendet illam; & obuiabit illi quaſi mater honorificata. Eccl. 15. Ad Mat. Ecce ego Ioānes vidi oſtiū apertum in cœlo: & ecce ſedes poſita erat in eo: & in medio ſedis, & in circuitu eius quatuor aīalia plena oculis ante & retro: & dabant gloriam & honorē & bñdictionē ſedenti ſuper thronū: viuenti in ſæcula ſæculorū. Ad mat. inuj. Regē euangeliſtarū dñm, Venite adoremus. Ad laū. cap. Qui timet

met. vt supra. Ad bñs añ. In medio & in circuitu sedis Dei quatuor aīalia senas alas habentia, oculis vndiq; plena, non cessant nocte ac die dicere: sctũs, sctũs, sctũs dñs de' oĩpotés q erat & q est, & q vétur' ē. Ad iij.cap. Qui timet vt sup. In vesp: Ad vj. Cap.

Eccl. 15. CIbauit illum dñs pane vitę & ĩtellect', & aqua sapiétię salutaris potauit illũ. Ad ix. ca.

Eccl. 15. IN medio ecclesiæ aperuit os eius, & impleuit eũ dñs spiritu sapientiæ & intellectus: & stolã gloriæ induit eum. Ad vesp. cap. Qui timet. vt sup. Ad mag. aña. Tua sunt hæc Chre opa, q sctõs tuos ita glorificas, vt ẽt dignitatis gr̃a ĩ eis futuræ p̃ire miracula facias: tu ĩsignes euãgelij p̃dicatores aĩaliũ cęlestiũ admirabili figura p̃signasti: his nãq; cęleste mun' collatũ, gl'osis ĩdicijs es dignat' ostẽdere: hĩc la', hĩnc gl'ia tibi resonet in sæcula.

Cętera oĩa vt supra ĩ cõi aplorũ

IN COMMVNI vnius mar. extra tempus pascha le. Ad vesp. super psal. Antipho. Lętabitur iustus in domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde. Capitulum.

Iac. 1

BEatus vir q suffert tentationem qm̃ cum probatus fuerit accipiet coronam vitæ: quam repromisit deus diligen tibus se. ℟. Gloriosus. ix. Hy.

DEus tuorum militum: sors & corona præmium: laudes canentes martyris: obsolue nexu criminis.

Hic nẽpe mundi gaudia: & blãdimenta noxia: caduca rite deputans: peruenit ad cælestia.

Pœnas cucurrit fortiter: & sustulit viriliter: pro te effundens sanguinẽ: æterna dona possidet.

Ob hoc præcatu suppli:te posci m' pijssime: ĩ hoc triũpho martyris: dimitte noxam seruulis.

In inuentione S. Stephani dicať In tanti festo martyris.

Laus & perennis gloria: deo patri & filio: sctõ simul paraclito: in sempiterna sęcula. Amen. ℣. Gloria & honore: coronasti eũ dñe. ℟. Et ꝯstituisti eũ: sup opera manuum tuarũ. Ad mag. an. Hic est vere martyr, q pro Christi nomine sanguinẽ suũ fudit, q minas iudicũ non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriã quæsiuit: sed ad cælestia regna, fæliciter peruenit. Ad matuti. inuit. Regẽ sempiternum, venite adoremus. Qui martyrẽ suũ digne pro meritis coronauit in cælis. Hym. Deus tuorum. vt supra. in vesper. In primo noctor. aña. IN lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. Beatus vir. 1. Ana Prædicãs præceptũ dñi: cõstitut' est in mõte sctõ eius. ps. Quare fre. 1. Aña. Voce mea ad dñm clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo. ps. Dñe quid

quid. r. ℣. Gloria & honore. co. ℟. j. Iste sanctus ꝓ lege Dei sui certauit vsq; ad mortem: & à verbis impiorū non timuit. Fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Munimine regio sept⁹ nullatenus est ab aduersarijs superatus. Fundatus enim erat su. ℟. ij. Posuisti dñe sup caput eius coronā de lapide ꝓcioso: vitā petijt à te: & tribuisti ei. In sæculū sęculi. ℣. Magna est glīa eius in salutari tuo: gloriā & magnum decorē īpones sup eum: In sclm. ℟. iij. Gloria & honore coronasti eū dñe, & cōstituisti eū super opera manuum tuarū. Omnia. subiecisti sub pedibus eius. ℣. Quoniā eleuata est magnificentia tua, sup cælos deus. Omnia. Gloria. Omnia. In ij. noct. aña. Filij hominū scitote, q̄a dñs scm̄ suum mirificauit. ps. Cū īnuoca. 1. Aña. Scuto bonæ volūtatis tuæ: coronasti eū dñe. ps. Verba. 1. Aña In vniuersa terra gloria & honore coronasti eum. ps. Dñe dñs noster. 2. ℣. Posuisti dñe super caput eius. ℟. Coronā de lapide precioso. ℟. iiij Beatus vir q̄ suffert tētationē: qm̄ cum probatus fuerit accipiet coronā vitę. Quam repromisit deus diligentibus se. ℣. Hic accipiet benedictionem à dño, & misericordiā. Quam. ℟. v. Dñe præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ei⁹. Coronā de lapide precioso. ℣. Vitā petijt à te, & tribuisti ei dñe. Coronam de. ℟. vj. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. Qui minas iudicū non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsiuit, Sed ad cęlestia regna peruenit. ℣. Iustū deduxit dñs per vias rectas: & ostendit illi regnum Dei. Qui Gloria. Sed. In tertio noct. aña. Iustus dñs & iustitias dilexit: æquitatē vidit vultus eius. ps. In dño cōfi. 3. Aña. Habitabit in tabernaculo tuo, reqescet ī mōte scō tuo. ps. Dñe quis 4. Aña. Posuisti dñe sup caput eius coronā de lapide ꝓcioso. ps. Dñe in virtu. 6. ℣. Magna ē gloria ei⁹: ī salutari tuo. ℟. Glorīā & magnū decorē: impones sup eum. ℟. vij. Stolā iucūditatis induit eum dñs: & coronam pulchritudinis posuit super caput ei⁹. ℣. Cibauit illum dñs pane vitæ & intellectus, & aquā sapientię salutaris potauit eum. Et coronā. ℟. viij. Corona aurea super caput eius: expressa signo sanctitatis: gloria honoris, Et ope fortitudinis. ℣. Qm̄ præuenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti ī capite eius coronā de lapide præcioso. Et ope fortitu. ℟. ix. Gloriosus dei amicus. N. Iesū domini confessione fundatus: inter. tormentorum supplicia stetit imperterritus. Ac demum triūphali morte insignis, Cælos petiuit sanguine laureatus. ℣. Fælici commercio: pro

terre-

terrenis cælestia: pro perituris, æterna commutans. Ac demum Gloria. Cælos peti. ℣. Ora pro nobis beatæ. Nob. laudibus an.

QVi me confessus fuerit coram hominibus: confitebor & ego eum coram patre meo. ℟s. Dñs regna. Aña. Qui sequit me nõ ambulat in tenebris: sed habebit lumẽ vitæ dicit dñs. Aña. Siquis mihi ministrauerit, honorificabit eum pater meus, q̃ est ĩ cælis: dicit dñs. Aña Qui mihi ministrat, me sequat & vbi sum ego, illic & minister meꝰ erit. Ana. Volo pr̃, vt vbi ego sum, illic sit & minister meus. Cap. Beatus vir. Hymnꝰ.

MArtyr Dei qui vnicum: patris sequendo filium: victis triumphans hostibus: victor fruens cælestibus.

Tui precatus munere: nostrum reatum dilue: arcens mali contagium: vitæ remouens tędium.

Soluta sunt iam vincula: tui sacrati corporis: nos solue vinclis sęculi: amore filij Dei.

Deo patri. ℣. Corona aurea: super caput eius. ℟. Expressa signo sanctitatis. Ad bñs añ. Qui vult venire post me: abneget semetipsum & tollat crucẽ suam, & sequatur me. Ad iij. cap. Beatus vir. ℟. Gloria & hon. ℣. Et cõstituisti. Corona. Gloria. Gloria &. ℣. Posuisti. Ad vj. cap.

Sap. 10. CVstodiuit illum dominus ab inimicis, & à seductoribus tutauit eum: & certamen forte dedit illi vt vinceret. ℟. Posuisti domine. ℣. Coronam. Super. Gloria. Po. ℣. Magna. Ad nonam. Capitulum.

Eccl. 4. PRo iustitia agonizare pro aĩa tua: & vsque ad mortem certa ꝓ iustitia. ℟. Magna. ℣. Gloria. In. Gloria Magna. ℣. Corona au. Ad vesꝑ. sup psal. añ. Qui me confessus. ℟s. Dixit dominus. Beatus vir. Laudate pueri. Credidi. In conuerten. Cap. hym. ℣. vt in primis vespe. Ad magnificat aña. Iste est quĩ pro lege Dei sui morti se tradidit: non dubitauit mori, ab iniquis interfectus est, & in æternum viuit cum Christo, agnum secutus est, & accepit palmam.

¶ In cõmuni plurimo. mar. extra tempus paschale. Ad vesꝑ. super psal. aña. Hi sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt stolas suas in sanguine agni. Capitulum.

SAncti per fidem vicerũt regna opati sunt iustitiam, adepti sũt repromissiones in Christo Iesu domino nostro. ℟. Lauerunt. ℣. Hym.

SAnctorum meritis inclyta gaudia: pangamus socij gestaq; fortia: nam gliscit animus pro-

promere cantibus: victorum genus optimum.
Hi sunt quos retinens mundus inhorruit: Ipsum nam sterili flore per aridum: Spreuere penitus teque secuti sunt: Rex Christe bone cælitus.
Hi ꝑ te furias atq; ferocia: Calcarũt hominum sęuaq; verbera: Cessit his lacerans fortiter vngula: Nec carpsit penetralia.
Cęduntur gladijs more bidentium: Non murmur resonat nõ quęrimonia. Sed corde tacito mens bene conscia: Conseruat patientiam.
Quæ vox quæ poterit lingua retexere: Quæ tu martyribus munera præparas? Rubri nam fluido sanguine laureis: Ditantur bene fulgidis.
Te summa deitas vnaq; poscim⁹: Vt culpas abluas noxia subtrahas: Des pacem famulis nos quoq; gloriam: Per cuncta tibi secula. Amen. ℣. Lætamini in domino: & exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.
Ad mag. aña. Gaudent in cælis animæ sanctorum: qui Christi vestigia sunt secuti: & quia pro eius amore sanguinẽ suum fuderunt: ideo cum Christo regnabunt in ęternũ. Ad matu. inui. Venite adoremus regem regum: Qui beatis martyribus coronã dedit glorię. Hym. Sanctorum meritis. vt supra. In j. noct. aña.
Secus decursus aquarum plantauit vineam iustorũ: sed in lege dñi fuit voluntas eorũ. ps. Beatus vir. 1. Añ. Tanq̃ aurum in fornace probauit electos dñs & quasi holocausta accepit eos in ęternũ. ps. Quare fre. 1. Aña. Si corã hominib⁹ tormẽta passi sunt: spes electorũ est immortalis ĩ æternũ. ps. In dño: ꝯfi. 3. ℣. Lætamini. ℟. j. Absterget deus oẽm lachrymam ab oculis sanctorũ: & iã nõ erit amplius: neq; luctus, neq; clamor, sed nec vll⁹ dolor: Quoniam priora transierunt. ℣. Nõ esuriẽt, neq; sitient amplius, neque cadet super illos sol, neq; vllus ęstus. Quoniam. ℟. ij. Viri scĩ gloriosum sanguinẽ fuderunt ꝓ dño: amauerunt Christũ in vita, sua imitati sunt eũ in morte sua. Et ideo coronas triũphales meruerunt. ℣. Vnus spũs, & vna fides erat in eis. Et. ℟. iij. Tradiderunt corpora sua ꝓpter Deũ ad supplicia: Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℣. Isti sunt q̃ venerunt ex magna tribulatione: & lauerũt stolas suas in sanguine agni. Et me. Gloria Et. In ij. noctur. aña.
Dabo sanctis meis locũ nominatũ in regno pr̃is mei: dicit dñs. ps. Dñe quis 4. Aña. Scĩs q in terra sunt eius, mirificauit oẽs voluntates meas inter illos. ps. Cõserua. 4. Aña. Scĩ q sperãt ĩ dño, habebũt fortitudinẽ, assumẽt pẽnas, vt aquilę volabũt, & non deficiẽt. ps. Dñi est ter. 7. ℣. Exultẽt iusti: in cõspectu dei. ℟. Et delectẽt ĩ lætitia.

℟.iiij. Sancti tui dñe mirabile cõsecuti sunt iter, seruiẽtes prœceptis tuis. Vt inuenirent illæsi in aquis validis: terra apparuit arida: & in mari rubro via sine impedimento. ℣. Victricẽ manum tuã laudauerunt pariter, & decantauerunt dñe nomen sanctum tuum. Vt inuenirẽtur. ℟.v. Verbera carnificum non timuerunt sancti dei, moriẽtes ꝓ Chri noĩe: vt hæredes fierent in domo dñi. ℣. Tradiderũt corpora sua pp Deũ ad supplicia. Vt. ℟.vj. O venerãda martyrũ gloriosa certamina: qui in suis corporibus pro Christo immania pertulerunt tormenta. Et ideo percipere meruerunt immarcescibilem æternæ gloriæ coronã. ℣. Despecta nãq; præsentis vitæ luce: contemptoq; suorum corporum cruciatu: sæuiẽtem mundum, Dei pro amore vicerunt. Et. Gloria. Et. In iij. nocturn. añа.

IVsti aũt in perpetuũ viuent: & apud dñm est merces eorum. ps. Exultate iusti. 19. Añ. Tradiderunt corpora sua propter Deũ ad supplicia: vt hæredes fierent in domo dñi. ps. Benedicã. 10. Añ. Ecce merces sctõrũ copiosa est apud Deum: ipsi vero mortui sunt pro Christo, & viuunt in æternum. ps. Deus noster. 17. ℣. Iusti aũt in perpetuũ viuent. ℟. Et apud dñm est merces eorum. ℟.vij. In circuitu tuo dñe lumẽ est, quod nunq̃ deficiet: vbi constituisti lucidissimas mansiones: Ibi requiescunt sanctorum animæ. ℣. Magnus dñs & laudabilis nimis, in ciuitate dei nostri in monte sancto eius: Ibi ℟.viij. Sancti mei qui in isto seculo certamen habuistis. Mercedẽ laborum ego reddã vobis. ℣. Venite benedicti patris mei percipite regnum. Mercedem. ℟.ix. Lauerũt stolas suas, & cãdidas eas fecerunt: In sanguine agni. ℣. Isti sunt q venerunt ex magna tribulatione: Et lauerũt stolas suas. In. Glria. In. ℣. Exultabũt sctĩ in gloria. ℟. Lætabũtur in cubilib⁹ suis. In lau. Añа.

IVstorũ autẽ animæ in manu Dei sunt: & non tanget illos tormentum malitiæ. Añа. Cum palma ad regna puenerunt sancti: coronas decoris meruerunt de manu dñi. Añ. Corpora sanctorũ in pace sepulta sunt: & viuent nomina eorum in æternũ. Añа. Martyres dñi, dñm benedicite in œternum. Añа. Martyrũ chorus, laudate dñm ĩ excelsis. Cap. Sancti per fidem. Hymn⁹.

AEterna Christi munera: Et martyrum victorias. Laudes canentes debitas: Lętis canamus mentibus.
Terrore victo sęculi: Pœnisque spretis corporis: Mortis sacræ cõpendio: Vitã beatam possident.
Tradunt igni martyres: Et bestiarum dentibus: Armata sęuit vngulis: Tortoris insani manus
Nudata pẽdent viscera: Sangnis sacratus funditur: Sed pmanent im-

immobiles: Vitæ perennis grã. Te nũc redéptor quæsumus Vt ipsorum consortio iungas precã tes seruulos: In sempiterna secula. Amen. ℣. Mirabilis deus. ℟. In sanctis suis. Ad Bñs Añã. Isti sunt sancti qui ꝓ Dei amore minas hominũ cõtépserunt: sancti martyres ĩ regno cælorũ exultant cum angelis: o quã præciosa est mors sanctorum: qui assidue assistũt ante dominum: & ab inuicem non sunt separati. Ad. iij. Cap. Sancti per fidem. ℟. Lætamini in domino. ℣. Et gloriamini. Et. Gloria. Lætami. ℣. Exultent. Ad sextam Cap.

Sap. 10. Reddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum & deduxit illos in via mirabili: & fuit illis in velamento diei, & in luce stellarũ nocte. ℟. Exultent iusti ℣. Et delectentur. In. Gloria. Exultent. ℣. Iusti aũt. Ad nonam Capitulum.

Sap. 3. Iustorum animæ in manu Dei sunt: & non tanget illos tormentum malitiæ; visi sunt oculis insipiétiũ mori, illi aũt sunt ĩ pace. ℟. Iusti aũt. ℣. Et apud. In. Gloria. Iusti. ℣. Mirabilis deus. Ad vesp. añ. Iustorum. ps. Dixit dñs. Lauda. puę. Credidi propter. In conuerten. Eripe me. Cap. Hym. ℣. vt in primis vesp. Ad Magn. Añã. Absterget deus omnem lachrymam ab oculis sanctorum: & iam non erit amplius, neque luctus, neque clamor, sed nec vllus dolor: quoniam priora transierunt.

IN COMMVNI vni' cõfess. extra tempus pasch. Ad vesp. super psal. Antiphona. Iste sanctus digne in memoriá vertitur hominum, qui ad gaudium transijt angelorum. Cap.

Dilectus deo & hominibus, cuius memoria in benedictione est: similem illum fecit in gloria sanctorũ. ℟. Sãcte. N. vj. Hym. Ecl. 45

Iste cõfessor domini sacratus: Festa plebs cuius celebrat per orbem: Hodie lætus meruit secreta: Scandere cœli.

Qui pius prudens humilis pudicus: Sobrius castus fuit & quietus: Vita dum præsens vegetauit eius: Corporis artus.

Ad sacrum cuius tumulum frequenter: Membra languentum modo sanitati: Quolibet morbo fuerint grauata, Restituuntur.

Vnde nũc noster chorus in honore: Ipsius hymnũ canit hunc libenter: Vt pijs eius meritis iuuemur: Omne per æuum.

Sit salus illi decus atque virt': Qui supra cæli resides cacumẽ: Totius mundi machinã gubernat: Trinus & vnus. Amen. ℣. Amauit eũ dñs: & ornauit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum. Ad mag. aña. Confessor dñi. N. astantem plebem corrobora, sancta intercessione: vt qui vitiorum pondere premimur: beatitudinis tuæ gloria subleuemur: & te duce æterna præmia consequamur. Ad matuti. inuitato Confessorum regem adoremus. Qui cœlestis regni meritum & gloriā ꝯtulit scō suo. N. Hym. Iste confessor. In j. noctur. aña. Beatus vir q in lege dñi meditat: voluntas eius permanet die ac nocte: & omnia quæcunque faciet, semp prosperabūtur. ps. Ipse. 1. Añ. Beat⁹ iste sanctus q confisus est in dño: prædicauit præceptū dñi: constitut⁹ est in monte sancto eius. ps Quare fre. 1. Aña. Tu es gloria mea: tu es susceptor meus dñe: tu exaltās caput meum, & exaudisti me de monte scō tuo. ps. Dñe quid multipli. 1. ℣. Amauit eum do. ℟. j. Euge serue bone & fidelis: quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituā: Intra in gaudium dñi tui. ℣. Dñe quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucratus sum. Intra. ℟. ij. Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit in æternum ante dñm. ℣. Plantatus in domo dñi, in atrijs domus Dei nrī. Et. ℟. iij. Iste sanctus digne in memoriā vertitur hominū, qui ad gaudiū transijt angelorum: Qm in hac peregrinatione, solo corpore constitutus, cogitatione & auiditate. In illa æterna patria conuersatus est. ℣. Vinculis carnis absolutus: talentū sibi creditum, dño suo duplicatū reportauit. Qm. Gloria. In ij. noct. aña. Inuocantē exaudiuit dñs sanctum suum: dñs exaudiuit eū, & constituit eū in pace. ps. Cum inuoca. 1. Aña. Lætentur omnes qui sperant in te dñe: quoniā tu bñdixisti iusto: scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum. ps. Verba mea. 1. Aña. Dñe dñs noster, q̄ admirabile est nomē tuū in vniuersa terra? quia gloria & honore coronasti sanctum tuū: & constituisti eum super opera manuum tuarum. ps Ipse. 2. ℣. Iustum deduxit dñs per vias rectas. ℟. Et ostēdit illi regnū dei. ℟. iiij. Magnificauit eum in cōspectu regum, Et dedit illi coronam gloriæ. ℣. Statuit illi testamentum sempiternū, & beatificauit illum in gloria. Et dedit. ℟. v. Amauit eum dñs, & ornauit eū, stolā gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum dñs loricā fidei, & ornauit eum. Et ad port. ℟. vi. Sancte N. Christi cōfessor audi rogantes famulos: Et impetratam cœlitus: Tu defer indulgentiam. ℣. O sancte N. sydus aureum dñi gratia: seruorum gemitus solita suscipe clementia. Et. Gloria. Tu. In iij. noct. aña. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iustitiam: requiescet

in monte ſctō tuo. ps. Dñe q̃s.4. Añ. Vitam petijt à te tribuiſti ei dñe, gloriā & magnū decorē impoſuiſti ſup eū: poſuiſti in capite ei' coronā de lapide pcioſo. ps. Dñe in virtu.6. Añ. Hic accipiet bñdictionē à dño, & miſericordiā à Deo ſalutari ſuo: quia hęc eſt generatio quærentium dñm. ps. Dñi ē ter.7. ℣. Iuſt' vt palma florebit in domo dñi. ℟. Sicut cedrus libani, multiplicabitur.

℟. vij. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedr' libani multiplicabit', plantatus in domo dñi. In atrijs domus Dei noſtri florebit. ℣. Gloria & diuitiæ in domo eius: & iuſtitia eius manet in ſæculū ſæculi: In atriis domus Dei no.

℟. viij. Iuſtum deduxit dñs per vias rectas, & oſtendit illi regnū Dei: & dedit illi ſcientiā ſctōrū: honeſtauit illum in laborib', & compleuit labores illius. ℣. Immortalis eſt enim memoria illius: quia apud Deum nota eſt, & apud hoīes. Honeſtauit illum,

℟. ix. Sint lūbi veſtri præcincti; & lucernæ ardentes in manibus veſtris. Et vos ſimiles hominib', expectantibus dominum ſuum: Quando reuertat' à nuptijs. ℣. Vigilate ergo: quia neſcitis qua hora dominus veſter venturus ſit. Et, Gloria. Quando. ℣. Ora pro nobis beate N. In laud añ.

DOmine, q̃nq; talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum. ps. Dñs regna. Añ. Beatus ille ſeruus, quē cum venerit dñs & pulſauerit ianuā: inuenerit vigilantem. Aña. Fidelis ſeruus & prudens: quem conſtituit dñs ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Aña. Ecce vere Iſraelita, in quo dolus non eſt. Aña. Serue bone & fidelis: intra in gaudium dñi tui. Cap. Dilectus Deo. vt ſup. Hymnus.

IEſu redemptor oīum: Corona cōfitentiū: In hac die clementius: Noſtris faueto vocibus.

Tui ſacri qua nominis: Cōfeſſor almus claruit: Cuius celebrat annua: Deuota plebs ſolennia.

Qui rite mundi gaudia: Huius caduca reſpuens: Cū angelis cœleſtibus: Lętus potitus prȩmijs.

Huius benignus annue: nobis ſeq veſtigia: Huius pcatu ſeruulis: Dimitte noxam criminis.

Sit Chriſte rex piiſſime: tibi patriq; gloria: cum ſpiritu paraclito, In ſempiterna ſęcula. Amen.

℣. Iuſtus germinabit: ſicut lilium. ℟. Et florebit in ęternum: ante dominū. Ad Bñs. Aña. Euge ſerue bone & fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam, dicit dominus.

Ad iij. Cap. Dilectus Deo & hominibus. ℟. Amauit eum. ℣. Stola. Et. Gloria. Amauit eū. ℣. Iuſtum deduxit. Ad vj. Capit.

IVſtus cor ſuū tradet ad vigi- Eccl.
landū diluculo ad Deū qui fe- 39.
cit illum, & in cōſpectu altiſſimi deprecabit'. ℟. Iuſtum deduxit. ℣. Et oſtendit. Per. Gloria. Iuſtū.

Sap. ℣. Iustus vt palma. Ad ix. cap.
10 IVstum deduxit dñs per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei: & dedit illi scientiam sanctorũ: honestauit illũ in laboribus: & cõpleuit labores illi℞. Iustus vt palma. ℣. Sicut. In. Gloria. Iustus. ℣. Iustus germinabit. Ad vesp. super psal. Aña. Dñe quinque talenta. ps. Dixit dñs. Beatus vir. Lauda pue. Credidi. In conuerten. Cap. Hym. ℣. vt in primis vesp. Ad mag. añ. Similabo eũ viro sapiẽti, qui ędificauit domum suã, supra petrã.

¶ In cõi vnius virgi. & martyr.

Ad vesp. sup psal. Aña. Veniente sponso, prudẽs virgo pparata introiuit cũ eo ad nuptias. Cap.

Eccl. 51 COnfitebor tibi dñe rex, & collaudabo te Deũ saluatorem meũ cõfitebor nomini tuo quoniam adiutor & protector factus es mihi: & liberasti corpus meum à perditione. ℞. Regnum mundi. ix. Hym.

VIrginis ples opifexq; matris virgo quem gessit peperitque virgo: virginis festũ canimus tropheum: accipe votum.

Haec tua virgo duplici beata sorte dum gestit fragilem domare: corporis sexum domuit cruentum: corpore sęclum.

Vnde nec mortem, nec amica mortis sęua pœnarũ genera pauescens: Sanguine fuso meruit sacratum: scandere cœlum.

Huius obtentu deus alme nostris: parce iam culpis vitia remittens: quo tibi puri resonemus almum: pectoris hymnum.

Gloria patri genitęq; proli: & tibi cõpar vtriusq; semper: spiritus alme deus vnus omni: tempore sęcli. Amen. ℣. Diffusa est gratia: in labijs tuis. ℞. Propterea benedixit te deus in aeternũ. Ad Magt Aña. Ista est virgo sapiens, quam dñs vigilantẽ inuenit quae accepta lampade sumsit secum oleum, & veniente dño, introiuit cũ eo ad nuptias. Ad Mat. Inuit. Agnum spõsum virginum ✠ Venite adoremus. dñm Iesum Christum. Hymn. Virginis. In j. noctur. Antipho.

ANte thorum huius virginis: frequentate nobis dulcia cantica dramatis. ps. Domine dñs. 2. Aña. Vnguentum effusum nomen tuum: ideo adolescentulae dilexerũt te nimis. ps. Cœli enar. 5. Aña. O q̃ pulchra est casta generatio cũ claritate. ps. Dñi est terra. 7. ℣. Diffusa. ℞. Veni sponsa Christi accipe coronam quã tibi dñs praeparauit. Pro cuius amore sanguinem tuũ fudisti: & cum angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea, & põnam in te thronum

num meum: quia cõcupiuit rex speciem tuam. Pro cuius amo- ℟.ij. Propter veritatẽ & mansue tudinem & iustitiã: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia & vide: & inclina aurem tuam. Et deducet te mirabi. ℟.iij. Specie tua & pulchritudine tua. Intende, prospere procede & regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in æternum. Inten. Gloria. Proce. In ij. noc. añ. Specie tua & pulchritudine tua: intẽde, prospere procede & regna. ps. Eructauit. 14. Añ. Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non commouebitur. ps. Deus noster. 17. Añ. Læua eius sub capite meo, & dextera illi' amplexabit' me. ps. Fundamenta. 27. ℣. Specie tua: & pulchritudine tua. ℟. Intende, prospere, procede & regna. ℟.iiij. Grata facta est à dño in certamine; quia apud Deum, & apud homines glorificata est: in conspectu principũ loquebatur sapientiam: Et dñs oĩum dilexit eam. ℣. Erecta nãq; in virtutis culmine, tormenta deriſit: ꝑmia calcauit: Et dominus omnium. ℟.v. Hæc est virgo sapiens quã dñs vigilantem inuenit: quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum. Et veniente dño introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Ista est vna de numero prudentũ quæ aptauit lampades suas. Et. ℟.vj. Offerentur regi virgines post eam: proximæ eius offerentur tibi. In lætitia & exultatione. ℣. Prudentes virgines aptate lampades vestras: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. In. Gloria In. In tertio noctur. Aña. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suauitatis. ps. Cantate. 30. Aña. Hæc est q̃ nesciuit thorũ in delicto: habebit fructũ in respectione animarum sanctarũ. ps. Dñs reg. exul. 30. Aña. Hæc est virgo sapiens atque gloriosa, qã dñs omniũ dilexit eam. ps. Cantate. 30. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius non commouebitur. ℟.vij. Audiui vocem de cœlo uenietẽ: venite oẽs virgines sapientissimæ. Oleũ recondite in vasis vestris, dum sponsus aduenerit: ℣. Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit. Oleum. ℟.viij. Veni electa mea, & ponam in te thronũ meũ. Quia cõcupiuit rex spẽm tuã. ℣. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prospere procede & regna. ℟.ix. Regnũ mundi & omnem ornatum sęculi contempsi propter amorem domini mei Iesu Christi. Quem vidi, quem amaui. In quem credidi: quẽ dilexi. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Quẽ. Gloria In. ℣. Ora pro nobis beata. N. In laudib. Aña. Hæc est virgo sapiens, & vna de numero prudentũ.

Ps. Dñs. reg. Añ. Hæc est virgo sapiens: quã dñs vigilãtem inuenit. Aña. Veni spõsa Christi accipe coronam quã tibi dñs præparauit in æternũ. Aña. Media nocte clamor fact' est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. Aña. Tũc surrexerunt oẽs virgines illæ & ornauerunt lãpades suas. Cap. Confitebor. Hymnus.

IEsu corona virginũ. Quẽ mř illa concipit. Quę sola virgo pturit: hæc vota clemẽs accipe.
Qui pascis inter lilia Sept' choreis virginũ: Spõsas decorãs gloria: Sponsisque reddens præmia.
Quocunque pergis virgines Sequuntur atq; laudibus: Post te canentes cursitant: Hymn'. nosque dulces personant.
Te deprecamur largius: Nostris adauge sensibus: Nescire prorsus omnia. Corruptionis vulnera.
Sit Chře rex Pijssime: Tibi patriq; gloria: Cum spũ paraclito: In sempiterna sęcula. Amen. ℣. Adducenť regi virgines post eã ℟. Proximę eius afferenť tibi. Ad B. Aña. Veni electa mea, & ponã ĩ te thronũ meũ: q̃a concupiuit rex speciẽ tuã. Ad iij. cap. Confitebor. ℟. Diffusa est. ℣. Propterea bene. In Gloria Diffusa. ℣. Specie tua. Ad vi. capitu.

j cor. 10. Æmulor enim vos dei æmulatione: despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo. ℟. Specie. ℣. Intende. Et Gloria Specie. ℣. Adiuuabit. Ad ix. Capitulum.

sap. 4 O Quã pulchra est casta generatio cum claritatę? immortalis est enim memoria illius; qm̃ apud Deum nota est, & apud hoĩes. ℟. Adiuuabit. ℣. Deus Deus. Gloria. Adiu. ℣. Adducenť. Ad vesp. Añ. Hęc est ps. Dixit dñs. Laudate pue. Lætatus. Nisi dñs. Lauda Ierusalẽ. Cap. Hym. ℣. vt in primis ve. p. Ad M. Aña. Accinxit fortitudine lũbos suos: & roborauit brachium suũ: ideoq; lucerna eius nõ extinguetur in sempiternũ.

¶ In cõi. vnius virgi. non marty. Dicať in vespe. & in mat. Hym. Huius obtẽtu Deus alme nřis. Gloria patri. & iii j. ℟. vbi diciť pro cuius amore sanguinẽ tuũ fudisti. dicať. pro cuius amore sęculũ contẽpsisti. Reliqua oĩa vt supra de virgine & martyre.

¶ In festo vnius nec virgi. nec martyris. Ad vesp. sup psal. Aña. Hęc est quę nesciuit thorum in delicto, habebit fructũ in respectione aĩarum sanctarum. Cap.

MVlierem forte quis inueniet? procul & de vltimis finibus pretium eius, confidit in ea cor viri sui, & spolijs nõ indigebit. ℟. Fallax. ix. Hy Huius obtentu. Ad mag. Aña. Veni electa mea & ponam in te thronũ meum quia concupiuit rex spẽm tuam. Ad Mat. Inuita. Laudemus Deũ nřm In solennitate sanctæ. N. In j noctur. Aña.

pue. 31.

Oquã

O Quã pulchra est casta generatio cum claritate. ps. Dñe dñs noster. Aña. Vnguentum effusum nomẽ tuum: ideo adolescentulę dilexerunt te nimis. ps. Cæli enar. Aña. Ista est speciosa inter filias Ierusalẽ. ps. Dñi est ter. ℣. Diffusa est grã.

℟. j. Gaudeamus oẽs in dño, diem festum celebrantes sub honore beatæ. N. de cui⁹ solẽnitate gaudẽt angeli, & collaudãt filiũ dei. ℣. Cõfessio & pulchritudo ĩ cõspectu ei⁹, sanctitas & magnificentia in sanctificatione eius. de cuius. ℟. ij. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam, Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia & vide, & inclina aurẽ tuam. Et deducet te mi. ℟. iij. Specie tua, & pulchritudine tua, Intende, prospere procede, & regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria. Procede. In ij. noctur. Antipho.

S Pecie tua & pulchritudine tua, intende, prospere ꝓcede & regna. ps. Eructauit. Aña. Adiuuabit eam deus vultu suo, deus in medio eius nõ cõmouebitur. ps. Deus noster refu. Aña. Leua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. ps. Fundamenta. ℣. Specie tua. ℟. iiij. Accinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachiũ suum, gustauit & vidit, qa bona est negociatio eius: Non extinguetur in nocte lucerna eius. ℣. Lucerna pedibus meis verbum tuũ, & lumẽ semitis meis Non. ℟. v. Manũ suã aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem, non timebit domui suę a frigoribus niuiũ. ℣. Dispersit dedit pauperib⁹, iustitia ei⁹ manet in sæculum sęculi. Nõ time. ℟. vj. Veni electa mea, & põnã in te thronũ meum, Quia concupiuit rex speciem tuam. ℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Quia concupiuit. Gloria. Quia. In tertio nocturno Aña.

D Vm esset rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suauitatis. ps. Cantate. j. Aña. Exultauerunt filię Iudę ꝓpter iudicia tua dñe. ps. Dñs regnauit. Aña. Hæc est quæ nesciuit thorum ĩ delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. ps. Cantate dõmino. ij. ℣. Adiuuabit eam.

℟. vij. Hanc amaui & exquisiui eam a principio, & quęsiui sponsam mihi assumere, Et amator factus sum formæ illius. ℣. Fortitudo, & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo. Et amator factus sum for. ℟. viij. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. ℣. Labores manuum tuarum, quia manducabis, beata es, & bene tibi erit. ℟. ix. Fallax grã & vana est pulchritudo, mulier timens Deum ipsa

ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. Mulier timens. Gloria patri. Mulier timens Deum. In lau. aña.

Gratia sup gratiam mulier sancta & pudorata, omnis aũt ponderatio nõ est digna cõtinentis animæ. Ps. Dñs regna. Aña. Sicut sol oriens mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonæ species in ornamentum domus suæ. Aña. Fundamenta æterna supra petram solidam, sic mandata Dei in corde mulieris sanctæ. Aña. Columnæ aureæ super bases argenteas, & pedes firmi super plantas stabilis mulieris. Aña. Ædificatio ciuitatis confirmabit nomen, & super hanc mulier immaculata computabitur. Cap. Mulierem for. Hym.

Pia mater & humilis, naturæ memor fragilis, in hui⁹ vitæ fluctibus, nos rege tuis precibus. Te deprecamur largius, nostris adauge sensibus, nescire prorsus omnia corruptionis vulnera. Sit Christe rex pijssime, tibi patrique gloria, cũ spũ paraclito in sempiterna sc̃la. Amen. ℣. Elegit eã deus, & prælegit eam. ℟. Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Ad bñs. aña Manũ suam aperuit inopi, & palmas suas extẽdit ad pauperẽ: fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo. Cãti. Benedictus. Ad iij. cap. Mulierẽ fortem quis inuen. Ad vj. Capi.

Manũ suã aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperẽ: nõ timebit domui suæ a frigoribus niuis. Ad ix. capit. Prou. 31

Multæ filiæ congregauerũt diuitias, tu supergressa es vniuersas, fallax gratia & vana est pulchritudo: mulier timens Deũ ipsa laudabit̃. Ad mag. aña. Accinxit fortitudine lũbos suos, & roborauit brachium suũ, gustauit & vidit, quia bona est negociatio eius, non extinguetur in nocte lucerna eius.

Cætera oĩa, sicut in cõĩ virginũ.

¶ In communi sanctorum triũ lectionum extra tempus pasch. Vnius martyr. inuitatorium.

Regem martyrum dñm, Venite adorem⁹. Sup psal. añ. Lætabit̃ iustus in dño & sperabit in eo, & laudabuntur oẽs recti corde.

¶ Plurimorũ martyrũ inuit. vt supra sup psal. añ. Hi sunt q̃ venerunt ex magna tribulatione: & lauerũt stolas suas ĩ sanguine agni.

¶ Vnius confessoris inuitator. Regem confessorum dñm: Venite adoremus. Super psal. Aña. Iste sanct⁹ digne in memoriam vertitur hominum, qui ad gaudium transijt angelorum.

¶ Vnius virginis ad mat. inuit. Regẽ virginũ dñm. Venite adorem⁹. Sup psal. añ. Veniẽte sponso, prudẽs virgo p̃parata introiuit cũ eo ad nuptias. Et si non sit martyr, dicimus. iij. vltima. Reliq.

¶ Vnius nec virgi. nec martyris inuit. vt supra sup psal. aña.

Hæc est quæ nesciuit thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarũ. Cætera oĩa fiant, sicut supra in rubrica triũ lectio. notatum est.

¶ Quã sint memoriæ faciendæ.

¶ Ad faciendã memoriam vni' marty. in vespe. aña. Hic est. ℣. Gloria &. In lau. añ. Qui vult. ℣. Corona. supra ĩ cõi vni' m.

¶ Ad faciendã memoriã plurimorum marty. in vesp. añ. Gaudét. ℣. Lætamini. In laud. añ. Isti sunt. ℣. Mirabilis Deus.

¶ Ad faciendam memoriã vni' confessoris in vesper. antiphona. Cõfessor. ℣. Amauit. In lau. añ. Euge. ℣. Iustus germinabit.

¶ Ad faciendã memoriã plurimorum confesso. in vesper. aña. Fulgebunt iusti, & tanq̃ scintillę in arundineto discurent: iudicabũt nationes, & regnabit in ęternũ. ℣. Lætamini ĩ do. In lau. añ. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardẽtes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus dñm suũ: quando reuertatᷓ à nuptijs. ℣. Mirabilis.

¶ Ad faciendã memoriam vni' virginis in vesper. antiphona. Ista ẽ. ℣. Diffusa ẽ. In laud. añ. Veni electa. ℣. Adducentur.

¶ Ad faciendam memoriam plurimorum virginum. In vespe ris antiphona. Prudentes virgines aptate lãpades vestras: ecce sponsus venit: exite obuiã ei. ℣. Adducentur. In laud. aña. Simile est regnũ cęlorũ decẽ virginibus, quæ accipientes lãpades suas exierũt obuiã spõso & spõsæ. ℣. Media nocte, clamor fact' est. ℟. Ecce sponsus venit: exite obuiam ei.

Ad memo. vni' nec virg. nec m. in vesp. añ. Veni electa mea. ℣. Diffusa. In lau. aña. Manũ suã. ℣. Elegit. Orones vero dicant, sicuit in suis locis ñotatæ sunt.

In festis sanctorum non habentium lcões proprias in Breuiario, post lectiones ordinarias de sacra scriptura legi poterunt infrascriptæ de sermonibus, vel etiam de homilijs.

¶ In festo vnius martyris.

Austustinus in sermone de sãcto Cypriano. Gloriosissimi L. iiij.

Hodie natalem martyris ecclesia celebrat. Quid est hoc fratres? Quando sanctus iste natus est ignoramus: & quia hodie passus est, natalẽ huius celebramus. Sed quando natus est ẽt si sciremus: nequaq̃ diẽ illũ celebraremus. Illo nãq; die peccatũ originale cõtraxit: isto die peccatum omne finiuit. Illo die ex fastidioso matris vtero in hanc lucem processit quæ oculos carnis illecebrat: isto autem die ex profundissimo carcere in illam lucem discessit, quæ visum mentis illustrat. Ad preciosam mortem iuste viuendo venit: ad gloriosam vero vitam iniuste moriendo perrexit.

Idẽ in sermone de sãcto Genesio.

Cum frequẽter. Lectio quinta.
Magna ex sanctorũ nataliũ nomine demonstrat spes ac securitas ecclesiæ. Non enim talẽ debemus timere mortẽ: in qua renascimur ad salutẽ. Sctũs iste mortem corporis nõ metuit, dũ animæ timuit: nec tyrannũ timuit temporalem, timens iudicẽ sempiternũ. Mira fides: mira deuotio. Ante persecutorẽ assistebat: sed animo ante Deum erat: Carnem exponebat supplicio: sed mentem habebat in cœlo. Lcõ vj.
Negociator iste beat⁹ dedit minus vt acciperet amplius, emit cõmertio sanguinis regnũ salutis: factaq; est ei breuis passio ꝑpetua beatitudo. Hinc est ergo ꝙ illi⁹ natale colim⁹, nõ quo est in terra natus, sed quo est ĩ cœlo renatus: nõ quo pãnis vilibus est indutus, sed quo diuinis est floribus coronatus: nõ quo plorãs in mundũ venit, sed quo e mundo cum gloria triumphauit. Idẽ in sermo. alio de sctõ Cypria. L. vij.
O Dedicata passio: & gloriosa confessio? Absoluitur ꝑ martyriũ anima à vinculo carnis: & in cœlo cũ triũpho leuat ab angelis. Interrogatus crudeliter, respondit sub patientia fortiter. Terrena contempsit vt inueniret cœlestia: temporalia reliquit, vt possideret æterna. Fidei armis indutus Christi miles in prælio stetit, fortiter dimicauit, pugnauit & vicit nõ feriendo sed patiendo, vitamque moriendo quam optabat accepit à Deo æterno. Cyprianus in sermo. de sancto Celerino. Lcõ viij.
Beatus iste martyr, dum inexpugnabili firmitate sui certaminis aduersariũ vicit, vincendi cæteris viã fecit: non breui vulnerũ compendio victor, sed diu adhærentibus pœnis, longe colluctationis miraculo, triumphator. In carceris custodia septus fuit: sed in vinculis corpore posito solutus ac liber spũs mansit. Caro famis ac sitis diuturnitate contabuit: sed aĩam fide & virtute viuentẽ nutrimentis spiritualibus deus pauit. Iacuit inter pœnas pœnis suis fortior, inclusus includẽtibus maior, iacens stantibus celsior, vinctus vincentibus firmior: iudicãtibus iudicatus sublimior. Origenes super librũ numeri, hom vij. Lcõ ix.
Quis carissimi martyris huius animam sequi possit, quæ supergressa omnes æreas potestates ad altare cœleste attendit? Beata certe anima illa: quæ sibi occurrentes æreas dæmonum turmas sanguinis in martyrio pro fusi cruore deturbat: quæ sic sequitur Christũ, quomodo Christus eam præcesserat. Celebratio solennitatis martyrum: imitatio debet esse virtutum. Facile quidem est martyrem celebrando venerari: magnum vero fidem eius & patientiam imitari. Hoc ergo sic agamus: vt illud optemus. Hoc ita celebremus:

mus: vt illud potius diligamus. ¶ Siquis post tres lectiōes de sermonibus vult potius homiliam, legere poterit de infra scriptis. Secundum Matthæum. Lcō vij.

c. 16. IN illo tempore Dixit Iesus discipulis suis. Siqs vult venire post me, abneget semetipsum. & tollat crucē suā & sequat me. Et rel. Hom. btī Ioannis Chryso.

Quemadmodum q iudicrū instituit agonem: si cui athletarū, amicitiæ vinculo iungit, nunq̃ eū nisi descenderit in certamine coronabit, qui propriū illius videlicet laborem desiderat, & quò magis eum diligit, eo magis victorē videre cupit: sic etiā Christus, quos maxime diligit, eos non solū suo auxilio duntaxat, verūetiā, & à seipsis vult cōprobari. Minime autem onerosam orationē reddit: qa non sibi soli hæc imminere, sed communiter vniuerso terrarū orbi proponit, dicēs. Siqs vult, siue vir, siue mulier, siue princeps, siue subditus hanc viā ingrediatur. Lcō viij.

Et sermo quidē vnū quid significare videt, tria vero continet, abnegationē tui ipsius, & vt crucem accipias, & tertio vt Christū sequaris: quorū duo coniuncta sunt, vnum p seipsum separatim ponit. Consideremus igit prius quidnam sit abnegare seipsum. Si ergo intelligis qd sit aliū abnegare, tunc recte percipies quid sit abnegare teipsum. Lcō ix.

Quid igit abnegare teipsum? Quid igit abnegare alium? Qui alium iam abnegauit, fratrē puta, aut seruū, aut quēuis alium, si cædi eū virgis videat, si arceri vinculis, quicqd aliud mali pati eū cōspexerit, nō occurrit, non auxiliat, non flectit, nec prorsus vllo modo mouet, ceu ille q penit⁹ ab illo alienatus est. Sic igit nullo pacto nos corpori nostro parcere vult, vt neque si cæditur, neq; si pellit, neque si vritur, nec si qd aliud huiusmodi patit, ei parcam⁹. Secundū Ioanē. L. vij.

c. 10. IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: nisi granum frumenti cadens in terrā mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et rel. Homil. beati Cyrilli epi.

Ipse dn̄s noster Iesus Christus ex semine patriarcharū, in agro mundi hui⁹ seminatus est, id est incarnatus: vt moriēdo cū multiplicatione resurgeret. Sol⁹ mortuus est: cum multis resurrexit. Quod si mortuus pro vita oīum non fuisset Christus, non increuisset tanta fidei seges in gētib⁹: neq; in mundo surrexisset fruct⁹ redemptionis humanæ in omni populo. Quia vero illud granū in terrā cecidit per crucem, atq; mortificatū est per mortem & sepultutā, plurimū attulit fructū, scilicet salutē toti⁹ humani generis, & mundi reductionem ad fidē Quod enī à solis ortu vsq; ad occasum laudet nomen dn̄i, & in omni loco offeratur oblatio

tio munda: ex hius graui mortificatione processit.

Lectio octaua.

Quia vero non solus dñs noster erat passurus, quinimmo imitatione eius quã plurimĩ pro confessione nominis Christi mortẽ erãt subituri: idcirco docet hanc presentẽ & momentaneam pro Deo vitã contẽnere, vt eternæ vite capiat hœreditas. Qui amat, inquit, aĩam suã (subaudi ĩ hoc mundo) perdet eã. Amat autem animã suam in hoc mundo, qui desideria eius, diuinæ legi repugnantia facit, & is sane pdet eã: quia post hanc vitã æternæ erit morti addictus. At vero ille odit animã suam in hoc mundo, qui non cedit ei: nec obsequitur ei noxia concupiscenti, & diuinis præceptis contraria.

Lectio nona.

Queadmodũ enim eorum quæ odio habentur, nec vocẽ audire sustinem⁹: nec visum videre delectat: ita & animã quum cõtraria saluti suggerit, quæ Deo nõ placent, cũ vehemẽtia auertere oportet, & cumulatissim⁹ inde sequitur fructus: vtpote quod in vitã eternã cũstodiatur. Quum ergo causæ articulus venerit, vt hæc cõditio proponatur, aut faciendũ esse cõtra Dei præceptũ, aut ab hac vita migrandum, cõminante mortẽ persecutore: ibi oderis in hoc mundo aĩam tuã, intrepide mortem subeundo, vt in vitã æternam custodias eam.

IN FESTO plurimorum martyrum. Chrysostomus in homilia de machabeis. Lectio quarta.

Quam speciosa festiuitas hodie nobis enituit, & splendida dies hodierna pfulsit? nõ den satis solis radijs illuminata, sed de lumine martyrũ illustrata. Hi nempe radij Christo emittente iaciunt in terra, de supno circulo solis, & sicut speciẽ ecclesiæ gaudẽtis illustrant: ita diabolo faciẽ inuidẽtis obcecant. Nam vt audaces latronum duces agnitis regijs insignibus deterrentur, vt fugiant: ita profecto dæmones vbi coronatorũ martyrum corpora posita conspiciunt, illico ab eorum longe aspectu pauidi fugiunt. Lect. v.

Hæc itaque corpora pciosa sunt quia plagas p dño susceperunt: & stigmata propter Christum impressa circunferunt. Et sicut ex corona regali vndique fulgo res emittuntur: ita martyrum corpora pro Christo vulneribus distincta omni regum diademate delectabiliora redduntur.

Cyprrianus in epistola ad martyres & confesso. Lectio sexta.

O beati martyres quib⁹ vos laudib⁹ prædicẽ? O milites fortissimi robur corporis vestri, quo preconio vocis explicẽ? Vsq; ad glorię consummationem tolerastis durissimam quæstionem, nec cessistis supplicijs: sed potius

tius supplicia contulerunt vobis. Finem doloribus quem non dabant tormenta, dedit corona. Persecutio grauior ad hoc diu perseuerauit, non vt stãtem fidẽ deijceret: sed vt homines dei ad Deũ velocius mitteret. Lect. vij.

Vidit admirans prȩsentium multitudo cœleste certamen: & in prȩlio stetisse seruos Chri voce libera, mente incorrupta, virtute diuina, telis qdem secularibus nudos, sed armis fidei armatos. Torti deniq; torquentib' fortiores steterũt: ac laniantes vngulas laniata mẽbra vicerũt. Eluebat sanguis, q̃ psecutionis incendium extingueret: flãmas gehennæ sopiret. Lect. viij.

O quale Deo fuit illud spectaculũ, q̃ sublime, q̃ magnũ, q̃ pretiosum & acceptum: quam lætus illic Christus affuit: q̃ libens in talib' pugnauit & vicit, prœliatores & assertores sui nominis erexit, corroborauit, animauit? Nã q morte semel vicit pro nobis: semper vincit in nobis. Hic est agon fidei nostræ qua cõgredimur, qua vincimus, qua coronamur: quẽ per prophetas prȩdictum, per dñm commissum, per apostolos gestum sancti martyres exhibuerunt, & palmã acceperunt, in fide stabiles, in dolore patientes, in quæstione victores. Idẽ in epistola de lapsis. Lect. ix

Repugnastis o martyres sancti fortiter sęculo, spectaculum gloriosum præbuistis Deo: secutu-ris fratribus fuistis exẽplo. Religiosa vox Christum locuta est: illustres manus sacrificijs sacrilegis restiterunt. Ora sanctificata cœlestibus cibis, post corpus dñi idolorum reliquias respuerunt. Frons cum signo Dei diaboli coronam ferre non potuit: sed coronæ se domini reseruauit. Quã lœto sinu vos mater ecclesia de prȩlio reuertentes excepit? q̃ beata quã gaudens portas suas aperuit: vt intraretis de hoste prostrato trophea referentes? Siquis vult homiliã accipiat de infrascriptis. Sm Matth. Le. vij.

In illo tpe. Videns Iesus turbas, ascendit in mõtẽ: & cũ sedisset, accesserũt ad eũ discipuli eius: & aperiens os suũ, docebat eos, dicens: Beati pauperes spũ. Et rel. Homi. beati Augusti. epi. ca. 5.

Legimus scriptum de appetitione rerum temporalium. Omnia vanitas, & prȩsumptio spiritus. Præsumptionem aũt spiritus superbi habere dicuntur: & recte, quandoquidẽ spiritus etiam ventus vocatur. Vnde scriptum est, Ignis, grando, nix, glacies, & spiritus tempestatis. Quis vero nesciat superbos inflatos dici, tanquam vento distentos? Vnde est illud etiam apostoli. Scientia inflat, charitas ædificat. Lect. viij.

Quapropter recte hic intelligũtur pauperes spiritu, humiles, & timentes dominum: id est non habentes inflantẽ spiritum. Nec aliunde omnino incipere oportuit

tuit beatitudinem, siquidem per uentura est ad summam sapientiã. Initium aũt sapientię timor dñi. Quoniam e contrario, initium oĩs peccati superbia scribitur. Superbi ergo appetant & diligant regna terrarũ: Beati autẽ pauperes spiritu, quoniã ipsorũ est regnum cælorum. Lectio ix.

Beati mites, quoniã ipsi hęreditate possidebunt terrã. Illam credo terrã: de qua in Psalmis dicitur, Spes mea tu es, portio mea ĩ terra viuentiũ. Significat enim quandam soliditatem, & stabilitatẽ hæreditatis perpetuę, vbi anima per bonũ affectum tanq̃ in loco suo requiescit, sicut corpus in terra, & inde cibo suo alitur, sicut corpus ex terra, ipsa est requies & vita sanctorum. Mites autẽ sunt, qui credunt improbitatibus, & non resistũt in malo, sed vincunt in bono malum. Secundum Lucam. Lectio vij.

ca. 6. IN illo tempore: Descendens Iesus de monte, stetit in loco cãpestri, & turba discipulorum ei' & multitudo copiosa plebis. Et rel. Hom. beati Ambrosi. epi.

Aduerte omnia diligẽter, quomodo & cũ Apostolis descẽdat, & descendat ad turbas, Quomodo enim turba nisi in humili Christũ videret? non sequitur ad excelsa, nõ ascẽdit ad sublimia. Deniq; vbi descẽdit, inuenit infirmos. In excelsis enim infirmi esse non possunt. Sic enim Matthęus docet in inferioribus debiles sanatos esse. Prius enim vnusquisque sanatus est, vt paulatim virtutibus præcedentibus ascendere posset ad montem. Et ideo vnũquenq; in inferioribus sanat, hoc est à libidine reuocat, iniuriam cęcitatis euertit, ad vulnera nostra descendit, vt vsu quodam & copiá suæ naturę, compartícipes nos faciat esse regni cælestis. Lectio viij.

Beati pauperes, quia vestrum est regnum Dei. Quatuor tantum beatitudines sanctus Lucas dominicas posuit, octo vero sanctus Matthęus, sed in istis octo illæ quatuor sunt, & in quatuor istis illæ octo. Hic enim quatuor velut virtutes amplex' est Cardinales: ille in illis octo mysticum numerum reseraui t. Pro octaua enim multi scribuntur Psalmi, & mãdatũ accipis, octo illis partẽ dare, fortasse benedictionib'. Sicut enim spei nostræ octaua perfectio est, ita octaua summa virtutum est. Lectio ix.

Sed prius quæ sunt ampliora videamus. Beati, inquit pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cęlorum. Primam benedictionẽ hanc vterq; Euangelista posuit. Ordine enim prima est, & parẽs quędã generatioque virtutum, quia qui cõtempserit sęcularia, ipse merebitur sempiterna, nec potest quisquã meritum regni cælestis adipisci, qui mundi cupiditate possessus, emergẽdi nõ habet facultatem.

Secun-

Secundum Lucam. Lectio vij.

IN llo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Cũ audieritis prælia & seditiones bellorũ nolite terreri, oportet primũ hæc fieri, sed nondum statim finis erit.

Et reli. Hom. beati Ambrosii. epi.

Verborũ cęlestium nulli magis q̃ nos testes sumus, quos mũdi finis inuenit. Quanta enim prælia, & quas opiniones accepim⁹ pliorũ? Hunni ĩ Alanos, Alani in Gothos, Gothi ĩ Taifasos & Sarmatas insurrexerunt. Hos quoque in Illyrico exules patria Gothorũ exilia fecerũt, & nõdũ est finis. Quæ oĩum fames, lues pariter boum atq; hominũ, cæteriq; pecoris, vt ẽt nos, q̃ bellũ nõ pertulimus, debellatis tñ pares fecerit pestilentia. Ergo quia in occasu sęculi sum⁹, pręcedunt quædã ęgritudines mũdi, Ægritudo mundi est fames, ęgritudo mundi est pestilentia, ægritudo mundi est persecutio. Lect. viij.

Sunt autẽ & alia bella, quę vir sustinet Christianus, diuersarũ quoq; prelia cupiditatũ studiorumq; cõflict⁹, multoq; grauiores domestici hostes q̃ extranei, Nũc auaritia stimulat, nunc accendit libido, nũc metus terret, nũc iracũdia exagitat, nunc ambitio mouet, nunc terrere tentãt spiritualia nequitiæ, quæ sunt in cælestib⁹. Itaq; quasi quibusdam vrgetur pręlis, & quibusdã terremotibus quatitur nobilis animi nutantis affectus: Lectio ix.

Sed fortior dicit: si consistant aduersum me castra, non timebit cor meum, si exurgat in me prelium, in hoc ego sperabo stat: in acie ferens hosti obuiũ pectus, etiam si quis Golias exurgat immitis atq; pręcelsus: timentibus tamen cęteris exurgit humilis quasi Dauid, regis abijciens arma terreni, sumens fidei tela leuiora, & triplici sparto iaculum purę cõfessionis intorquens, per secutoris vulnerat impudentiã, contemptor minarũ, negligens potestatũ, etiã idoneus, in quo Christus loquat. Alibi Christus, alibi pr, alibi spũs loquitur pris, nõ discordãt ista, sed cõgruunt. quod vn⁹ loquitur, tres loquuntur, quia vox vna est trinitatis.

¶In festo vni⁹ cõfes. põti. Le. iiij.

Celebrantes carissimi sancti huius pontificis N. solennia, qui eo q̃ digne prefuit, honore duplici in cœlo scilicet & in terra dign⁹ est habit⁹: de pastoralis cura regiminis qd traditũ tenemus à sanctis pastoribus ad memoriã reuocemus.

Gregorius in pastorali. Pensandum quippe valde est ad culmẽ q̃sq; regiminis qualiter veniat atq; ad hoc rite perueniens qualiter viuat, & bene viuens qualiter doceat, & recte docens infirmitatem suam quotidie quanta consideratione cognoscat. L. v.

Nulla ars doceri præsumit: nisi intẽta prius meditatione discatur.

tur. Ab imperitis ergo pastorale magisterium, qua temeritate suscipitur? quando ars est artiũ regimen animarum? Quis autẽ cogitationum vulnera occultiora esse nesciat vulneribus viscerum? Et tamẽ sæpe qui nequaq̃ spiritualia pcepta cognouerunt cordis se medicos pfiteri non metuunt: dum qui pigmentorum vim nesciunt, videri medici carnis erubescunt. Lectio vj.

Sunt etiã nonnulli qui per speciem regiminis gloriã affectant honoris: Transcendere cæteros cõcupiscunt, atq; ideo susceptũ curæ pastoralis officiũ ministrare digne tãto magis nequeunt, quanto ad humilitatis magisterium ex sola elatione peruenerunt. Sunt aũt nonnulli qui solerti cura spũalia præcepta perscrutantur: sed quæ intelligẽdo penetrant viuendo conculcant. Repente docent quę non opere, sed meditatione didicerant: & quod verbis prędicant, moribus impugnant. Vnde fit vt cum pastor p abrupta graditur: ad præcipitiũ grex sequatur. Lect. vij.

Nemo quippe amplius ĩ ecclesia nocet: q̃ qui peruerse agens, nomen vel ordinẽ sanctitatis habet. Delinquentem nanque eum redarguere nullus præsumit, & in exemplum culpa vehemẽter extenditur: quando pro reuerentia ordinis peccator honoratur. Lectio octaua.

Plerũq; quoque si ad regiminis culmen quis eruperit: in elatione protinus pmutatur. Sic Saul qui indignũ se prius cõsiderans fugerat, mox vt regni gubernacula suscepit, intumuit. Sępe quoque suscepta cura regiminis cor p diuersa diuerberat, & impar q̃sq; inuenit ad singula: dũ cõfusa mente diuidit ad multa. Cumq; foris mens per insolẽtẽ curam trahitur: à timoris intimi soliditate vacuatur. Fit in exteriorũ dispositione solicita, & sui solũmodo ignara: scit multa cogitare se nesciens. Lect. ix.

Nam cum plusquam necesse est se exterioribus implicat, quasi occupata in itinere obliuiscitur quo tendebat: ita vt à studio suæ inquisitionis aliena, nec ipsa quę patitur damna consideret, & p quanta delinquat ignoret. Hæc itaq; proferentes non potestatem reprehendimus, sed ab appetitu illius, cordis infirmitatem munimus: ne imperfecti quiq; qui in planis stãtes titubant in pręcipitio pedẽ ponant.

¶ Item, siquis vult homiliam. Secundum Matthęum. Lect. vij.

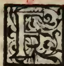
In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolã hanc c. 25.
Homo quidam peregre proficiscens vocauit seruos suos: & tradidit illis bona sua. Et reliq.

Homil. beati Hilarij episcopi.

Diuisio quidẽ pecuniæ inæqualis est: sed nõ ad diuidentẽ referenda diuersitas est. Ait enim: vnũquenq; fm suã virtutẽ accepisse.

pisse. Patrem familias seipsum esse significat. Peregrinationis tempus, pœnitentiæ spacium est: quo in cælis, à dextris Dei assidens, potestatē vniuerso generi humano, fidei atq; operationis euāgelicæ permisit. Igitur vnusquisq; sm fidei suæ mensurā, talentū id est euāgelij prædicationem à prędicante suscepit. Hæc enim incorrupta substantia est hoc Chri patrimonium ęternis hæredib⁹ reseruatum. Lect. viij. Seruus ille qui quinque talenta accepit, popul⁹ ex lege credētiū est: ex qua profectus, meritū ipsius recte probeq́ue perfunctus, euāgelicę fidei prędicatione duplicauit. In ratione aūt ponēda, iudicij examen est: quo cęlestis verbi vsus, & redditus dispensati talenti postulat. Igitur cui erant quinq; cōmissa, domino reuerso, de quinq; decem obtulit: talis scilicet in fide repertus, qualis in lege, qui decem verborum quinque libris Moysi præceptorum obedientiam, per gratiam euangelicæ prędicationis expleuerit. Igitur iubetur ĩ gaudium dñi introire: idest in honorem gloriæ Christi recipi. Lectio ix. Ille seruus cui duo talenta commissa sunt, gentium populus est: fide atq; confessione & filij iustificatus & patris, dñm nostrum Iesum Christum Deum atq; hominē, spiritu & carne confessus. Nā & corde fides: & ore cōfessio est. Hæc ergo huic sunt duo talenta cōmissa; sed vt prior ille, omne sacramentū in quinq; talentis, idest ĩ lege cognouerat, idq́; ipsum fide euangelij duplicauerat: ita iste incremēto duum talentorū atq; operatione promeruit: ratione ac redditu dissimili, par tñ à dño munus amborū est: vt gentium fidē exęquatam credentium ex lege scientiæ nosceremus. Est autem duplicatio pecuniæ, operationem fidei addidisse, & quę opinione crediderant, rebus factisq́ue gessisse. Vnde cū laudatione eadem: iubetur in gaudium dñi introire.

¶ In festo vnius simplicis cōfes. Gregorius in moralibus. Le. iiij.

Vir iste sctūs de quo hodie solennia celebramus, de numero iustorū: de quib⁹ dicitur. Deridetur iusti simplicitas. Animus quippe viri iusti nonnunquam operi recto constanter innitit: & tñ humanis irrisionibus vrget. Mirāda agit & opprobria recipit: qa ab huius mundi sapiētibus puritatis virtus fatuitas credit. Hæc iusti simplicitas breuiter & sufficiēter exprimit: cū protinus subinfertur. Lāpas cōtempta apud cogitationes diuitum. Quid hoc loco signatur noīe diuitum, nisi elatio superborum? Qui cum vitam simplicium in hoc mundo humilem abiectāq; despiciūt: elatis protinus despectibus illudūt. Lect. v. Sępe nanq; contingit vt electus

quisque, quia ad ęternitatis fęlicitatẽ ducitur: continua hic aduersitate deprimatur: non hunc rerũ abundantia fulciat, non dignitatũ honorabilem gloria reddat, a cunctis despicabilis cernitur, & huius mundi gloria indignus ęstimatur. Sed tamen ante occulti iudicis oculos virtutibus emicat, honorari metuit, despici nõ refugit: corpus cõtinentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit: Bene itaq; & lampas esse dicitur & contempta, lampas quia interius lucet: contempta quia exterius nõ lucet. Lcõ vij.

Sed vsquequo ista lampas contemnitur? Vsquequo despicabilis habet? Nunqd non fulgorẽ suũ vlteri' exercet & quãta claritate candeat nunq̃ ostendet? Ostendet plane. Nam cũ lampas contempta apud cogitationes diuitum diceret, protinus additur. Parata ad tp̃s statutũ. Statutum quippe contẽptę lampadis tempus est extremi iudicij prædestinatus dies, quo iust' quisq; non despicitur: sed quanta potestate fulgeat demonstratur. Lcõ. vij.

TVnc enim cum Deo iudices veniunt: qui nunc iniuste pro deo iudicant. Tunc eorũ lux tanto latius emicat: quãnto nũc eos manus persequentiũ durius angustat. Tunc reproborũ oculis patescit quod cęlesti potestate subnixi sunt: qui terrena omnia sponte reliquerunt. Quot enim nunc pro amore veritatis sese libenter humiliãt: tot tũc in iudicio lampades coruscant. L. viij.

Horũ iustorũ vita alibi palmæ cõparatur: quæ videlicet inferius est aspera, superius vero & visu & fructib' pulchra: inferius angusta, superius amplitudine pulchrę viriditatis expansa. Sic etiã electorũ vita despecta inferius: pulchra superi': in imis multis tribulationib' angustata: ĩ summis est amplitudine summæ retributionis expansa. Habet etiã præter alias arbores hoc palma, q tenuis ab imis incipit: sed vastior ad summa succrescit. L. ix.

Arbusta igit alia mundi huius dilectoribus sunt similia: qui in terrenis sunt fortes, in cœlestib' debiles. At contra iusti in terrenis studijs sunt debiles: in cœlestibus fortes. Rursum arbustis reliquis illi sunt similes: qui cũ ad cõuersionem veniũt, nõ tales perseuerant, quales cœperunt. Palmæ vero: iustorũ ęuersio cõparat, quę scilicet plus in finiendo peragit, q̃ inchoando proponit: & si tepidus prima inchoat: feruentius extrema cõsummat.

Secundum Lucam. Lectio vij.

IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Sint lũbi vr̃i pęrcincti, & lucernæ ardentes in manibus vr̃is. Et vos similes hoĩbus expectãtibus dñm suum, quãdo reuertatur a nuptijs. Et reliq. c. 12

Homilia beati Gregorij Papæ. hom. 13

Sancti euangelij fratres carissimi, aperta est nobis lectio recitata.

tata. Sed ne aliquibus ipsa eius planities alta fortasse videatur, eã sub breuitate transcurrimus, quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita, vt tamen scientibus non sit onerosa, cum dñs dicit: Sint lumbi vestri præcincti, lumborum nomine luxuria designatur. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est mala nõ agere, nisi etiam quisque studeat, & bonis operibus insudare protinus addit. Et lucernæ ardẽtes in manibus vestris. Lec. viij.

Lucernas q̃ppe ardentes in manibus tenemus, cũ per bona opera proximis nostris lucis exẽpla monstramus. De q̃bus profecto operibus dñs dicit. Luceat lux vestra corã hominibus, vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum qui in cœlis est. Duo autẽ sunt quæ iubentur, & lumbos præcingere, & lucernas tenere, vt & munditia sit castitatis in corpore, & lumen veritatis in operatione. Redemptori enĩ nostro, vnum sine altero nequaquam placere potest, si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamẽta nõ deserit: aut is qui castitate præeminet, nec dum se per bona opera exercet. Lcõ ix.

Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec bonum opus est aliq̃d sine castitate. Sed etsi vtrũq; agitur, restat vt quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, & nequaq̃ se à vitijs pro mundi hui⁹ honestate cõtineat. Qui etsi quædam bona aliquando pro honestate inchoat, in eius tamen intentione non debet permanere, nec per bona opera præsentis mundi gloriam quærere, sed totam spem in redemptoris sui aduentu constituere.

¶ In festo vnius virg. & martyr. Sermo sancti Maximi. Lcõ iiij.

Cum in toto mundo virgineus Mariæ flos immarcescibiles innectat coronas, & immaculato conseruet affectu sceptrigeram pudoris aulam, eousque integritas perseuerauit ad palmam, vt in puellis trophæum sanctitatis acciperet, ac ad cœlestem thalamum perueniret. Non solum enim senes ac iuuenes, sed etiam mulieres expeditæ, ad præmia cœlestia cucurrerunt: & illustres coronas adeptæ sunt. Lectio quinta.

In mundanis quippe agonibus ætatis ac formæ generisque dignitas requiritur: & ideo seruis ac mulieribus & senibus ac pueris ad eos aditus denegatur. In cœlestibus autem omni personæ, & ætati ac sexui indiscreta facultate stadium patet: & agonis adeundi commune ius & vna libertas est, vt propensa sine inuidia omnibus bonitate, & ineffabilem saluatoris virtutem agnoscas: & apostolicum sermonem, quia virtus in infir-

mitate perficitur, opere consumi-mari perspicias.

Chrysostomus in homilia de militia spirituali. Lectio sexta.

Apud Deũ ergo fœmineus etiã militat sexus. Multę nãq; fęminę animo virili spiritalẽ militiã gesserunt. Quędã enim interioris hoĩs virtute viros ęquauerũt in agonibus martyrij: quædam etiam fortiores viris extiterunt: Nam quibusdã virorũ ex ignauia muliebri degenerantibus: illę sexum infirmum virili mente vicerunt, ac si in testimonio virtutis victrices pęnarum vires labentibus constituerent. Le. vij.

Ex ipsis ergo sunt quæ angelicum sacræ virginitatis replẽt chorũ. Ex ipsis & illæ sunt: quæ gloriosis pręlijs & confessionum & martyrum triũphis coruscant. Sequebant enim & ipsum dñm in eius præsentia sicut scriptura designat non solũ viri sed & mulieres: & obsequebantur, & ministrabant ei. His ergo virtutibus quondã certatim & patres filios & matres filias offerebant: suamq; progeniem ad militandum regi cęlesti probare festinabant. Talia vero pignora vos deuoti parentes habebitis non solum in consortiũ gloriæ, sed etiam in ornamẽtũ & patrocinium perenne. Idem in homilia ad eutropiũ. xxix. Leõ viij.

Ingressa est puella ætate tenera annis immatura, & inuenta est ferro fortior: cum latera eius scinderes, fidem tamen eius mouere non posses. Frequenter in tormentis caro defecit: & robur fidei non defecit. Cosumptum est corpus: & mens non potuit inquinari. Interijt substantia, & perstitit patientia. Lectio ix.

Neminem certe Christianum, & maxime virginem decet claritatem aliquam carnis honorẽ reputare: sed solum bona in æternum mansura diligere: Aut si gloriandum sit in carne, tunc plane cum in nominis Christi confessione cruciatur, cum fortior fœmina viris torquentibus inuenitur: cum ignes aut cruces aut ferrum aut bestias patitur vt coronetur. Ista sunt preciosa carnis monilia: ista corporis ornamenta meliora. Beatę fęminæ quæ dominicam fidem tenẽtes, ac sexu fortiores, non solum ad coronam proximauerunt, sed & cæteris exemplum de sui constantia præbuerunt.

¶In festo vnius virg. non mart. Aug. in li. de virginitate. L. iiij.

In festo virginis prædicanda est virginitas. Hoc ĩ isto sermone suscepimus. Adiuuet ad hoc Christ⁹ virginis fili⁹ & virginũ spõsus, virginali vtero corporaliter natus: virginali cõnubio spũaliter cõiugat⁹. Cũ igitur vniuersa ecclesia virgo sit, sicut dicit apostolus, quanto digna sunt honore mẽbra, q̃ hoc custodiũt ĩ carne, q̃ ipsa tota custodit

stodit in fide? Nulla ergo fœcũditas carnis sanctę virginitati et carnis cõparari potest. Lcõ.v.

Illa aũt virgo coniugatæ merito præponitur, q̃ nec multitudini se amandã proponit: sed preciosum forma præ filijs hominum sic amauit, vt q̃a eũ sicut Maria cõcipere carne nõ posset, ei corde concepto, carnẽ etiã integrã custodiret. Virginalis autẽ integritas & ab omni concubitu immunitas portio est angelica: & in carne corruptibili incorruptiõis ppetuæ meditatio. Cedat virginitati omnis fœcunditas carnis: omnis pudicitia cõiugalis. Illa non est in potestate: illa non est in æternitate. Fęcũditatẽ carnalem non habet liberum arbitrium: pudicitiam coniugalem non habet cœlum. Lcõ.vj.

Profecto habet virginitas magnũ aliq̃d præter cœlos in illa cõi immortalitate: q̃ habet aliq̃d iam non carnis in carne. Cũ enĩ dixisset dñs de spadonibus. Dabo eis in domo mea locum nõiatũ multo meliorẽ q̃ filiorũ atq; filiarũ, ptinuo subiecit, Nomen æternũ dabo eis: q̃d vtique gloriã quãdã propriã excellentẽq; significat. Nam eo fortassis & nomen dictũ est, q̃ eos quib⁹ datur distinguit à cæteris. Pergite ergo sctĩ pueri dei ac puellæ, mares ac fœminæ, cælibes & innuptę: pergite pseuerãtes ĩ finẽ. Laudate dulcius: quẽ cogitatis vberius. Sperate fœlici⁹: cui seruitis instantius. Amate ardenti⁹: cui placetis attentius. Lcõ.vij.

Lumbis accinctis & lucernis accẽsis expectate dominum virgines qñ veniat, afferatis ad nuptias agni cãticũ nouũ: quale nemo poterit dicere nisi duodena millia sctõrũ cytharedorũ illibatæ virginitatis. Et q̃a sequi agnum quocũq; ierit scripsit de vobis Ioãnnes: quo ire putamus hunc agnũ, quo nemo eũ seq̃ debeat, vel audeat nisi vos: nisi de Chro, in Chrm, post Chrm: per Chrm, pp Chrm? Gaudia propria virginũ Chri sunt. Nã sunt alijs alia: sed nullis talia. L.viij.

Ite in hæc, sequimini agnum: q̃a & agni caro vtique virgo est. Sequimini eũ tenendo perseueranter quod uouistis ardẽter facite quod potestis, ne virginitatis bonũ pereat, cum nihil facere possitis vt redeat. Videbit vos, cætera multitudo non ĩuidebit, & illud canticũ nouum vestrum dicere non poterit, audire tamen poterit, & delectari: sed vos quæ dicetis fœlicius exultabitis, iucundiusque regnabitis. Lcõ ix.

Sequimini virgines agnũ quocũq; ierit: sed ad humilẽ humiliter venite ne cadatis. Qui enim timet cadere: rogat & dicit. Non veniat mihi pes superbiæ. Pergite ergo viam sublimitatis pede humilitatis. Perseuerantes pbeãt vobis exẽplum: cadentes aũt augeant timorẽ vestrum. Toto corde amate speciosum forma præ

filijs hominũ. Inspicite pulchritudinẽ amatoris vestri. Cogitate ęqualem patri: subditũ matri: in cælis dominantem: in terris seruientẽ: creantem omnia: creatum inter omnia. Inspicite vulnera pendentis, cicatrices resurgentis, sanguinẽ morientis, p̃ciũ credentis, cõmercium redimentis. Toto vobis figatur in corde: qui pro vobis fixus est in cruce.

Secundũ Matthęum. Lectio vij.

c.25. IN illo tpe: dixit Iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile est regnum cælorũ decẽ virginibus: q̃ accipientes lãpades suas, exierũt obuiã sponso & sponsę.

Et req. Hom. beati Grego. papæ.

Sępe vos fratres carissimi admoneo praua opera fugere, mũdi huius inquinamẽta deuitare: sed hodierna sancti euãgelij lectione cõpellor dicere, vt & bona quæ agitis cũ magna cautela teneatis, ne per hoc quod à vobis recte geritur, fauor, aut gratia humana requiratur, ne appetitus laudis surrepat: & quod foris ostendit, intus à mercede vacuetur. Ecce etenim redẽptoris voce decem virgines, & omnes dicunt virgines: & tñ intra beatitudinis ianuam, non oẽs sunt receptæ: quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetũt, in vasis suis oleũ habere noluerunt. Lectio viij.

Sed sciendum nobis est, q̄ sæpe in sacro eloquio regnũ cælorum præsentis temporis ecclesia dicitur: quæ quia ex vtroque sexu fideliũ colligitur: decem virginibus similis denunciatur. In qua quia boni cũ malis, & electi cum reprobis admixti sunt: recte similis virginibus prudentibus & fatuis esse perhibet. Sunt nanq; pleriq; cõtinentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, & spe ad interiora rapiuntur: carnem macerant, & toto desiderio ad supernã patriam anhelant: ęterna pręmia expetunt, & pro laboribus suis recipere humanas laudes nolunt, & hi nimirũ gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam contegunt. Et sunt pleriq; qui corpus per abstinentiã affligunt; sed de ipsa sua abstinẽtia humanos fauores expetunt; & fatuę profecto virgines sunt q̃a solam laudis transitoriæ retributionem quærunt. Lectio ix.

Quinq; fatuæ, inquit, non sumpserunt secũ oleum: prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis. Per oleum nitor gloriæ designatur; vascula aũt nostra sunt corda, in quib' ferimus cuncta quæ cogitamus. Prudentes ergo oleum in vasis habent: quia nitorem glorię intra cõscientiam retinent, Paulo attestante qui ait, Gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ. Fatuæ autẽ virgines oleum secum non sumunt: quia gloriam intra conscientiã non habent, dum hanc ab ore proximorũ quærunt. Et

notan-

notandũ ꝙ omnes lampades habent, sed omnes oleum non habẽt: qa plerunq; bona in se opera, cum electis & reprobi ostendunt, sed soli ad spõsum veniũt cum oleo, qui de his quę foris egerint, intus gloriã requirunt.

IN omnibus sabbatis totius anni (præterquã in lx. & ieiunijs quatuor tẽporum, & octa. & infra oct. tam de tẽpore q̃ de sanctis & festis simplicibꝰ, & supra, & vigilijs sanctorum quę habent missas ꝑprias) fiat officiũ de beata virgine in conuentu.

¶ In sabbatis aduentus vsq; ad natiuitatẽ dñi, sic fiat officium.

¶ Feria sexta ad vesperas Aña. & psalmi feriales. Capitulum.

Eccl. 24. SIcut cinnamomũ & balsamũ aromatizãs odorẽ dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem. Hym. Aue maris stella. ℣. Ora ꝓ nobis sancta dei genitrix. Ad magni. añ. O virgo virginũ quomodo fiet istud? qa nec primã similẽ visa es, nec habere sequẽtẽ? filiæ Ierusalẽ qd me admiramini? diuinum est mysterium hoc, quod cernitis. Oratio. DEus qui de beatę Marię virginis vtero verbũ tuũ angelo nũciãte carnẽ suscipere voluisti:

præsta supplicibus tuis, vt qui vere eam genitricem Dei credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur: Per eundem.

Ad completo. super psalm. Aña. Virgo Maria non est tibi similis nata in mundo inter mulieres: florẽ vt rosa fragãs sicut lilium: ora ꝓ nobis sancta dei genitrix. Ad nũc dimit. an. Sub tuũ præsidium cõfugimus sancta Dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: sed à periculis cũctis libera nos semper virgo benedicta. Orõ, Visitã qs. Ad matu. inuita. Aue Maria gr̃a plena, Dñs tecum. Hym. Quem terra. sup psal. ana. Paradisi porta per Euã cunctis clausa est, & per Mariã virginẽ iterũ patefacta est. ps. Domine dñs, cũ cæteris, sicut ĩ festis eiusdẽ ℣. Speciosa facta es & suauis. ℟. In delitijs tuis sctã dei genitrix. Prima & secunda lectio erit de historia currẽte sacræ scripturę pro tali die cũ duobus sequentibus ℟ ijs. Tertia lectio de infra scripta orone beati Augustini, de qua legi poterit vel dimidiũ alternatim, vel tota simul ad libitum, siquis tñ velit alias lectiones de beata virgine, poterit de festis & octauis assumptionis, & natiuitatis eiusdẽ eas accinere.

℟. j. Dum esset rex in accubitu suo. Nardus mea dedit odorem suũ. ℣. Pulchra sum & decora filię Ierusalẽ. Nardꝰ mea. ℟. ij. Aue Maria, gr̃a plena, Dñs tecũ. ℣.

℟. Bñdicta tu in mulieribus, & bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Dñs te. ¶ Ex sermo. Adesto nodiui Augustini. Lectio tertia.

O Beata Maria, q̃s tibi digne valeat iura grãrũ & laudũ pconia impendere, q̃ tuo singulari merito mundo succurristi perdito? quas tibi laudes fragilitas humani generis persoluet, quæ solo tuo commercio recupandi aditũ inuenit? Accipe itaq; exiles & quascunq; meritis tuis impares gratiarũ actiones: & cũ susceperis vota, culpas nr̃as orãdo excusa. Admitte pijssima nr̃as pces intra sacrariũ exauditionis & reporta nobis antidotũ reconciliationis. Sit per te excusabile, quod p te ingerimus: sit impetrabile, qd̃ fideli mẽte poscimus, accipe qd̃ offerimus, redona quod rogamus, excusa qd̃ timemus. ¶ Sancta Maria succurre miseris, iuua pusillanimes, refoue flebiles: ora pro populo, interueni pro clero: intercede pro deuoto fœmineo sexu. Sentiant oẽs tuũ iuuamen quicunq; celebrãt tuã cõmemorationẽ. Assiste parata votis poscentiũ: & repende nobis oĩbus optatũ effectũ. Sit tibi studiũ assidue exorare pro populo dei: q̃ meruisti bñdicta proferre preciũ huius mũdi. ℟. Virgo parens Chr̃i paritura Deũ genuisti fulgida stella maris, nos ptege, nos tuearis. Dũ paris & gaudes, Cantant cęli agmina laudes. ℣. Intercede pia p nobis virgo maria. Dũ. Gloria. Cãtant. Te deũ. semper dicat̃ præterq̃ in lxx. ℣. Ora pro nobis. In lau. añ. Post partũ virgo inuiolata pmansisti, dei genitrix intercede pro nobis. ps. Dñs regna. cum cæter. Cap. Sicut cinnamomum. Hym. O gloriosa dña. ℣. Elegit eã deus. Ad bñs. Añ. Spirit⁹ sctũs in te descendet Maria: ne timeas habebis in vtero filiũ dei, hal'a. Oro. Deus qui de beatæ. Hæc oratio dicatur ad iij. vj. & ix. Ad j. añ. Dignare me laudare te virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos. ℟. Iesu Christe. ℣. Qui natus es de virgine Maria. Ad iij. aña. Gaude Maria virgo, cunctas hęreses sola interemisti in vniuerso mundo. Capitulũ. Sicut cĩnamomum. ℟. Sancta Maria mater Christi. Audi rogantes seruulos. ℣. Et impetratam nobis cœlitus, tu defer indulgentiã. Audi. Gloria. Sancta. ℣. Ora. Ad vj. aña. In prole mater, in partu virgo, gaude & lætare virgo mater dñi. Capi.

E T radicaui in populo honorificato, & in partes Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. ℟. Ora pro nobis sancta dei genitrix. ℣. Vt digni efficiamur promissionib⁹ Christi: Sancta. Gloria. Ora. ℣. Elegit eam deus. Eccl. 24.

Ad Nonam. Antiphona.

Beata mater & intacta virgo, gloriosa regina mundi: intercede pro nobis ad dominũ. Cap.

Qua

Eccl. 24. Quasi cedr⁹ exaltata sum in libano, & quasi cypressus in mōte Sion, quasi palma exaltata sū in Cades: & quasi plantatio rosæ in Ierico. ℟ Elegit eā deus. Et præelegit eā. ℣. Et habitare eam facit, in tabernaculo suo. Et. Gloria. Elegit. ✠. Sctā dei genitrix virgo semp Maria.

Dicta nona terminatur officiū.

¶ Ab octa. Epiphaniæ, vsque ad purificationem in sabbatis fiat officiū pdicto modo, excepto q̄ ad mag. dicit aña. O admirabile cōmercium: creator generis humani, animatū corp⁹ sumens, de virgine nasci dignat⁹ est: & procedens homo sine semine, largitus est nobis suā deitatē. Oro.

Deus q salutis æternę beatæ Mariæ virginitate fœcunda humano generi præmia præstitisti, tribue q̄sum⁹, vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere dn̄m nostrum Iesum.

Qn̄ aūt prædicta oratio dicit ad memoriā, & sequit alia memoria, terminet sic suscipere. Christum dn̄m nostrū. Ad Bn̄s. Aña. Genuit puerpera regem, cui nomen æternū: & gaudium matris habens cū virginitatis honore: nec primā similē visa est: nec habere sequētē: hal'ah. A purificatione vsque ad adūē. (præterq̄ in tpe paschali) fiat offiīn prædicto modo: excepto q̄ ad mag. dicat añ. Alma redēptoris mater: quę peruia cœli Porta manēs, & stella maris, succurre cadenti, Surgere qui curat, populo: tu quæ genuisti Natura mirante tuū sanctū genitorē: Virgo prius ac posterius Gabrielis ab ore. Sumens illud aue peccatorum miserere. Ad bn̄s. aña. Aue stella matutina, pctōrū medicina: mūdi princeps & regina: sola virgo digna dici, cōtra tela inimici, clypeum pone salutis tuę titulū virtutis: o sponsa dei electa, esto nobis via recta, ad æterna gaudia Oro.

Concede nos famulos tuos quæsumus domine deus perpetua mentis & corporis salute gaudere: & gloriosa beatę Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, & ęterna perfrui lętitia, Per.

In tempore paschali fiat officium totum modo supradicto, excepto q̄ ad mag. dicitur aña. Regina cœli lætare hal'ah: quia quē meruisti portare hal'a. resurrexit, vel iam ascendit sicut dixit hal'ah: ora pro nobis Deū hal'ah. Oratio. Concede. Ad Bn̄s. aña. Beata dei genitrix Maria virgo ppetua: templum domini, sacrarium spiritus sancti: tu sola sine exēplo placuisti dn̄o nostro Iesu Chr̄o: ora pro ppl̄o, interueni pro clero, intercede pro deuoto fœmineo sexu: hal'ah, hal'ah. Insup post oēs aña. & ℣. & ℟. ix. Hal'ah. dicat & semp dicant in noct. tres primi psal. de btā virginę. Qn̄ aūt pdictū offīn fit in sabbatis dicat capitulū graduum

hoc mō. Isti quinq; psal. scilicet. Ad dominum cum. Leuaui. Lętatus sum. Ad te leua. Nisi quia dominus. dicantur sub uno Requiem. deinde. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℣. A porta inferi. ℣. Dn̄s vobiscum. vel Dn̄e exaudi orationem meam. Oratio.

Absolue q̄s dn̄e aīas famulorū famularumque tuarū ab oī vinculo delictorū: vt in resurrectionis gloria, inter sanctos tuos resuscitati respirēt: Per do. Item alij quinque psal. scilicet. Qui confidunt. In conuer. Nisi dominus. Beati oēs. Sæpe expugnauerunt. dicantur singuli cū Gloria pat. Deinde Kyrie elei. Christe elei. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℣. Memor esto congregationis tuæ. ℞. Quā possedisti. ab initio. ℣. Dn̄s vobiscū. Orō.

Deus cui ꝓpriū est miserēri semp & parcere: suscipe deprecationem nostram, & quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis absoluat. Per Christū. Isti alij qnq; psal. De profundis. Domine non est. Memento. Ecce quam bonum. Ecce nunc. dicantur singuli cū Gloria pat. Deinde. Kyrie elei. Christe elei. Kyrie elei. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℣. Saluos fac seruos tuos, & ancillas tuas. ℞. Deus meus: sperantes in te. ℣. Dominus vobiscum. Oratio.

Prætende domine famulis & famulabus tuis dexteram cœlestis auxilij: vt te toto corde perquirant, & quæ digne postulant assequantur. Per Christū.

¶ Quando vero ꝓpter aliquod impedimētū intermittit officiū beatæ Mariæ in sabbatis, fiat de ea memoria in vespe. & in laud. præterquam in duplicibus & supra & infra octauas & in octauis solennibus modo infrascripto.

¶ Per aduentū dn̄i in vesp. an̄a. O virgo. ℣. Ora ꝓ nobis. Orō. Deꝰ q de beatę. In lau. an̄. Spūs sanctꝰ. ℣. Elegit. Orō, vt supra.

¶ Ab octa. epipha. vsq; ad festū Purificationis ī ves. an̄. O admirabile. ℣. Ora pro nobis. Orō: Deus qui salutis. Ad bn̄s. an̄a. Genuit puerpera. ℣. Elegit eā. Oratio. Deus qui salutis.

¶ A festo purificationis vsq; ad Ramos palmarū, & à Deus omnium. vsq; ad aduentū in vesp. an̄a. Alma redemptoris. ℣. Ora pro nobis. Oratio. Concede. Ad Bn̄. an̄. Aue stella. ℣. Elegit. Oratio. Concede nos famulos.

¶ Tempore paschali in ves. an̄. Regina cœli. ℣. Ora pro nobis. Orō. Concede. In lau. an̄. Beata dei genitrix. ℣. Elegit eam. Orō vt supr. An̄æ de beata virgine dicendæ post cōplet. Salue regina misericordie vita, dulcedo, & spes nostra, salue: ad te clamamꝰ exules filij Euæ: ad te suspiramꝰ gemētes, & flētes, in hac lachrymarū valle: Eia ergo aduocata nr̄a: illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte: Et Iesum benedictū fructū ventris

tui,

tui,nobis post hoc exiliũ ostẽde, o clemens:o pia: o dulcis Maria. Tpe paschali. Hal'ah. Alia añа. Aue regina cœlorũ: aue dña angelorum:salue radix sctã,ex qua mũdo lux est orta:gaude gloriosa,super oẽs speciosa:vale, valde decora, & pro nobis semp Christum exora. Tpe paschali. Hal'. Post añ.dicatur. ℣. Dignare me laudare te virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutẽ contra hostes tuos. Tẽpore paschali dicat. Hal'ah. Deĩde orõ. Cõcede. terminãda. Per Christum dñm. prædictæ añæ dici poterunt alternatim: vel poti' prima festis, altera pro festis diebus, seruato tñ in hoc more cõuentuum & puinciarũ.

¶ Sequẽ.lec.dicãt infra annũ secũdũ q̃ sunt signatæ in sabbatis quãdo de beata Virgine agitur.

Sabbato primo in Aduentu dñi. Augustin' in sermone de annũciatione dominica. Lectio iij.

Ecreta coniugia celebrata sunt in Mariæ thalamo, quibus Gabriel paranimph' interfuit: adulante promisso ne abnueret deuota virgo:dum spiritus promittebatur esse maritus: vt nasceretur filius, & pudor permaneret illæsus. Dum enim sponsa deo tacitam fidem propositæ castitatis virgineo cultu cęlat: dum purpureos vultus candore mentis exuperat: placuit Deo forma mentis & corporis decore vestita. Petitur ergo Maria, à cœlestibus regnis mittuntur angeli: rex ipse stellato micans solio, mandata dirigit. Vade inquit Gabriel.æthereas sedes rumpe: & antiquum pro sæculo consilium, virgini nostræ defer Mariæ. Hinc ergo vnicum meum donare volo: vt sit illa mater, cui ego sum pater. Virginem video: matrem facio. Nomen præsto genitricis: nec spoliũ patitur virginitatis.

In secundo sabbato Aduentus. Augustin' vbi supra. Lectio iij.

Mandato ergo cuncto cœlitus audiente Senatu, Gabriel accepto, fulmineos obtutus oraque tonantia pauens, arcano paruit tremefactus imperio. Mox agitur astriferum volatu rapido secuit axem, percussit luminis noctem:ac flammeos artus vibrans,velut pauo versicolor radijs solis obiectos, per medios cęli sinus ferebatur: irimq; simulãs pulchritudine seipsum trahebat, donec extrema Mariæ tecta coruscus ingreditur. Itaq; matrem domini mox futuram prior salutat:& oraculum patris alta de sede fusum annũciat: arram tribuit:matrimonia scribit.

Ab octa. Epiph.vsque ad xl.sabbat.j. Augustinus contra Felicianum. Lectio tertia.

On igitur ad Mariã locali motu diuinitas venit: sed ineffabili potẽtiæ suæ'nanai-

nifestatione & vterum matris gignendus impleuit: & quod totũ est substantiæ se plenitudine nõ priuauit. Ingressus est vterũ virginis filius dei, vt iterum nasceretur ante iã genitus: non dissimilis genitori cum nasceretur ex æterno perpetuus, non dissimilis homini cũ nasceretur ex matre moriturus. Idem tamen & æternus in suo, & moriturus in nostro dum vtrunque continet ex seipso: vtrunq; non perdidit ex altero. Vno mortem gustauit: altero mortuos suscitauit. Sicq; Deum & hominẽ verus vtriusq; mediator, nec geminata psona, nec substantia cõfusa mõstrauit.

Sabbato secundo. Bernardus in sermone d natiuitate Dñi. L.iij.

HAc itaq; natiuitate dñi con sidera quædam rerum genera: non solum diuersa, sed & valde dissimilia. Siquidem & puer q nascitur deus est: & mater de qua nascitur virgo est: & part' ipse sine dolore est. Fulget in tenebris lux noua de cælo: gaudium magnum euãgelizat angel' de excelso. Laudat multitudo cœlestis. Dat gloria deo: & pax hominibus bonæ volũtatis. Hæc & his similia sũt virtutis diuinæ: nõ fragilitatis humanæ.

Sabbato tertio. Idem in sermone de vigilia natalis Dñi. Lectio iij.

INnoua domine signa & immuta mirabilia: quoniam ipsa consuetudine viluerunt priora. Ecce inqt noua facio omnia. Quis hoc ait? Agnus vtique qui sedebat in throno agnus plane totus suauis, totus delectabilis. Nã quomodo potuit asper aut durus videri: qui nec ipsi in natiuitate quicquam læsionis intulit matri? O vere noua miracula. Conceptus fuit sine pudore: partus sine dolore. Mutata est in virgine nrã maledictio Euæ. Peperit enim filium sine dolore. Mutata est inquam maledictio in benedictionem sicut prædicatum est per Angelum Gabrielem. Benedicta inquit tu in mulieribus. O beata summe inter mulieres benedicta & non maledicta: sola a generali maledicto libera, & a dolore parturientium aliena.

In tpe paschali. Sabbato primo. Bernard' sup Missus est. Lec. iij.

Nte horam quidem suæ passionis dixerat filius matri. Mulier quid mihi & tibi? Ac si diceret. Quid diuinitati quam ex patre semper habui, cum tua carne cõmune est ex qua carnẽ suscepi? Nondum venit hora mea: vt humanitatis assumptæ fragilitatem moriendo demõstrem. Prius est, vt æternæ diuinitatis potentiam virtutes operando patefaciam. Venturum siquidẽ erat: vt quid sibi & matri commune esset ostenderet: cum eã moriturus in cruce discipulo virgini virginem com

commendare curaret. Carnis enim infirma perpessus, matrem de qua huiusmodi susceperat, pie cognitam se nosse dissimulauit: quia hanc diuinę natiuitatis auctricem nō esse cognouit.

Sabbato secundo. Ambrosius super Lucam. Lectio tertia.

IPsa beata dei genitrix fugientibus apostolis ante crucē stabat: & pijs oculis vulnera filij spectabat. Spectabat tamen non pignoris mortem: sed mundi salutem. Aut fortasse quia cognouerat per filij mortem mundi redemptionē futuram: putabat aula regalis se sua morte, publico munere aliquid adiuturam. Sed ipse Christus qui factus est sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber, suscepit quidem matris affectum: non quæsiuit ad omnium redemptionem hominis auxilium.

Sabbato tertio. Bernard' in sermone de assumptione. Lect. ij.

MArtyrium virginis tam in Simeonis prophetia, q̄ in ipsa dominicæ passionis hystoria cōmendatur. Positus est hic, ait sanctus senex de paruulo Iesu, in signum cui contradicetur: & tuam ipsius animam pertransibit gladius. Vere tuam o beata Maria animam pertransiuit gladius. Alioquin non nisi eam pertransiens, carnem filij penetrauit. Et quidem postquam emisit spiritum tuus ille Iesus omnium quidem, sed specialiter tuus: ipsius plane animam non attigit crudelis lancea, quæ nec mortuo parcens, cui nocere non posset, latus aperuit: sed tuam vtique animam pertransiuit.

Sabbato primo post octa. corporis Christi. Hieronymus in sermone de assumptione. Lect. iij.

SI quæratur post ascē sionem filij & aduē tum Spiritus sancti, beatissima virgo Maria mater quid fecerit: vnum ꝑ certo est, quia virgo, sancta, mente & corpore permansit. Quam sane Gabriel angelus ac si cœlestis paranymphus intactam custodiuit, & Ioannes Apostolus cui Christus eam de cruce commisit virginem virgo seruauit: suisque specialiter obsequijs deseruiuit. Nō ꝙ eximius ille sanctorum apostolorum chorus eā deseruerit: inter quos nimirum post resurrectionem intrans & exiens: familiarius de incarnatione Christi ac resurrectione contulit, tanto siquidem verius quanto ab initio per spiritum sanctum plenius omnia didicerat: & ꝓspexerat oculis vniuersa: licet apostoli per eundē spiritū sanctū oīa cognouerint, & in omnem peruenerint veritatem.

Sabbato ij. Idē. in eodē. Lect. iij.

QVantis putas beata dei genitrix virgo doloribus afficiebatur, quo amore cruciabatur, quo desiderio æstuabat: dum

animo

ſeratione prouidit, in qua nihil poſſit eſſe ſuſpectũ. Denique om nibus omnia facta eſt: ſapientibus, & inſipientibus debitricem ſe fecit copioſiſſima charitate: omnibus miſericordiæ ſinum aperit, vt de plenitudine eius ac cipiant vniuerſi: captiuus redem ptionem, ęger curationem, triſtis conſolationem, peccator veniã, iuſtus gratiam, angelus lętitiã: deniq; trinitas glĩã, filij pſona humanæ carnis ſubſtãtiã: vt nõ ſit q ſe abſcõdat à calore ei⁹.

Sabbato ſexto Bernardus in eodem ſermone. Lectio tertia.

SIleat miſericordiam tuã beata virgo: ſiquis eſt qui eam in uocatam in ſuis neceſſitatibus ſibi meminerit defuiſſe. Nos quidem tui ſeruuli tibi congaudemus in virtutibus cæteris: ſed in hac potius nobiſipſis. Laudamus virginitatem: miramur humilitatem: ſed miſericordia miſeris ſapit dulcius. Hanc amplectimur carius: recordamur ſępius: & crebrius inuocamus. Hæc eſt enim quæ totius mundi reparationem obtinuit: ſalutem omnium impetrauit. Quis tandem o benedicta miſericordię tuę longitudinẽ, latitudinem, ſublimitatẽ, & profundum, inueſtigare queat? Nam longitudo eius vſq; in nouiſſimũ diẽ inuocantibus eã ſubuenit vniuerſis: latitudo eius replet orbem terrarum, vt ſua quoque miſericordia plena ſit omnis terra. Sublimitas eius ciuitati ſupernę inuenit reſtaurationẽ: & ꝓfundũ eius ſedẽtib⁹ in tenebris & ĩ vmbra mortis obtinuit redẽptionẽ.

Sabbato ſeptimo. Bernardus in ſermone de Aduentu. Audiuimus. Lectio tertia.

VIrgo vere planta cæleſtis: planta precioſior cunctis: ſanctior vniuerſis. O vere lignũ vitę: quod ſolum dignum fuit portare fructus ſalutis. Virgo hęc cariſſimi via eſt, per quam Saluator ad nos venit: & ideo ſtudeamus per eam venire in gratiam ipſius, qui per eam in noſtrã miſeriam venit. Per tę acceſſum habemus ad filiũ o benedicta inuentrix gratiæ, genitrix vitę, mater ſalutis: vt per te ſuſcipiat nos, qui p te dat⁹ eſt nobis.

Sabbato octauo. Lectio tertia.

EXcuſet apud filiũ virgo mater, integritas tua: culpam noſtræ corruptionis, & humilitas tua deo grata, noſtrę veniam impetret vanitati. Copioſa charitas tua, noſtrorum cooperiat multitudinem peccatorum: & fœcunditas glorioſa, fæcunditatem nobis conferat meritorum. Dña noſtra, mediatrix noſtra: tuo filio nos recõcilia, tuo filio nos recõmenda: tuo filio nos repręſenta. Fac o benedicta p gratiã quã inueniſti, per prærogatiuam quam meruiſti, p miſericordiã quã peperiſti: vt qui mediante te fieri particeps dignatus eſt infirmitatis & miſerię nr̃æ, te quoq;

quoq; intercedéte, participes faciat nos glīæ & btītudinis suæ: Iesus Chrs fili⁹ tuus dñs nr̄, q est sup oīa de⁹ bñdict⁹ ī scl'a. Amen.

Sabbato nono. Idē in sermone. Signum magnū. Lectio tertia.

SVpergreditur autem beata virgo Maria oēs creaturas: vt merito sub pedibus eius luna esse dicatur. Alioquin nihil magnum dixisse videbimur: vt sit luna sub pedib⁹ eius: quam sup omnes angelorū choros, super Cherubim quoque & Seraphim exaltatā nefas est dubitare. Mulier inquit amicta Sole: & Luna sub pedibus eius. Amplectamur Mariæ vestigia fratres: & deuotissima supplicatione beatis illius pedibus prouoluamur. Teneamus eam, nec dimittamus: donec benedixerit nobis. Népe vellus est medium inter rorem & aream: mulier inter solem & lunam: mater inter Christum & ecclesiam costituta.

Sabbato decimo Bernard⁹ ī sermo de spū sancto. Hodie. L.iij.

DEus rex noster ante sæcula operatus est salutem in medio terrę nostrę, in vtero videlicet virginis Mariæ: quę mirabili proprietate terrę medium appellatur. Ad istam enim sicut ad medium, sicut ad arcanū dei, sicut ad rerum causam, sicut ad negociū, sæculorum, respiciunt & qui in cælo habitant, & q in inferno: & q nos pręcesserunt, & nos qui sumus, & qui sequētur: & nati natorū, & qui nascentur ab illis. Illi qui sunt in cœlo, vt resarciantur: qui pręcesserunt, expientur: qui præcesserunt, vt prophetę fideles inueniant, qui sequunt, vt glorificent. Et beatā te dicent oēs generationes genitrix Dei: dña mundi: regina cęli.

Officium quotidianū de beata virgine intermittitur in vigilia natiuitatis dñi ī matutinis, & deinceps vsque ad octauas epiphaniæ inclusiue: & in quarta feria ante cænam domini in vesperis: & deinceps vsque in secūdam feriam post octauas paschæ exclusiue. Intermittitur etiā in oībus festis duplicib⁹, & supra in primis vesperis, & vsq; ad cōpleto, diei inclusiue: & itē in oībus dñicis diebus per totū annum in matutinis, & vsq; ad cōple inclusiue. Et similiter infra oēs, & in oib⁹ octauis solennibus, etiā ꝙ officiū in aliqua ipsarū octauarū die de ipsis octauis non agatur, & insup qñ offm de ipsa beata virgine celebrat. Si qui tñ in supradictis temporibus ex deuotione illud dicere voluerint, p se illud dicant ad suū beneplacitū. In eodē officio p totū annū fiat semp post primā orationē in ves. & in lau. memoria de beato Dñico, & de sanctis ord. hoc modo. In vesp. aña. Magne pater. ℣ Os iusti meditabitur sapientiā. ℟ Et lingua ei⁹ loquetur iudiciū. In lau. an.

Bene-

Benedictus redemptor. ℣. Lex Dei eius in corde ipsius. ℟. Et nõ supplantabunt gressus eius. Ad vtranque memo. Oratio. Deus qui ec. Ad memo. sanctorum nostrorum. In vesper. aña. Christi pia gratia sanctos sublimauit, quos patris Dñici ordo propagauit: nos eorum meritis petim⁹ iuuari: atq; suis precibus Deo cõmendari. ℣. Sapientiam sanctorũ narrant populi. ℟. Et laudem eorum nunciat ecclesia. In lau. añ. O q̃ fęlix gloria semper est sctõrũ, q̃ pclara merita sunt prędicatorũ: quorũ verbo & opere mundus decoratur, eorumq; munere mens consolidatur. ℣. Exultabũt sancti in gloria. ℟. Lętabuntur in cubilib⁹ suis. Ad vtraq; memo. Oratio.

Concede quæsumus oĩpotens deus, vt ad meliorem vitã sanctorũ tuorũ Petri, Antonini, Thomæ, Vincẽtij, & Catharinæ exẽpla nos prouocent: quatenus quorũ memoriã agimus: etiam actus imitemur. Per dom.

In omnibus tertijs ferijs toti⁹ anni pterquam in iiij. hebdo. aduẽtus, & deinceps vsq; ad oct. epiph. & in xl. vsque ad octa. paschæ inclusiue, & in oĩbus festis simplicibus, & supra, & in omnibus octa. & infra octa. de quibus fit officium totum: & qñ hom. dominicalis aliter dici non posset illa hebdo. & in feria iij. in rogationibus fit officium de beato Dominico patre nostro.

¶ Feria secunda quãdo de beato Dñico agitur in conuentu in ves. ps. & añ. feriales. Capitulum.

Quasi stella matutina. Hy. Gaude mr. quære I pprio. festo. ad mag. añ. Magne pater. Oro. Deus qui ecclesiam tuam. ¶ Ad matuti. inui. Adsunt Dominici læta solẽnia: laude multiplici plaudat ecclesia. Hym. Nouus athleta. 341. super psal. aña. Florem pudicitię seruans illibatum: attigit eximiæ vitæ celibatum. ℣. Iustum deduxit. Lectio prima & secũda de historia currente sacræ scripturæ pro tali feria & tertia de vita eiusdẽ beati Dñici ab ipsius festo, vel octauis accipiant cum trib⁹ vltimis ℟ijs de ipso festo. Te Deũ, nisi infra. lxx. semper dicatur. In laud. aña. Adest dies. Capit. Quasi stella. Hym. Hymnũ nouæ lætitiæ. Ad bñs aña. Benedictus redemptor omnium. Oro. Deus qui ecclesiam. Ad horas diei, omnia sicut in festo ipsius, excepto q℟ ia extra tempus paschale non dicunt cum. halah: & in nona officium terminatur. Qñ propter aliquod impedimẽtum hoc officium beati Dñici in ipsa iiij. feria intermittit, fiat de eo memoria in vesp. per Aña. Magne pater. ℣. Ora p nobis, & oratione Deus qui ecclesiam. & in laud. p añ. Bñdict⁹ redẽptor omniũ. ℣. Iustus germinabit, & orationem vt supra, nisi in festis duplicibus & maioribus, &

 infra

infra octauas, & in octauis solennibus, & in tempore à vigilia natiui. dñi, vsq; ad octa. epipha: Lectiones ex gestis beati patris nostri dñici in tertijs ferijs legendæ, quādo eo officium celebratur. In j. iij fer post octa. solennitatis illius. Lectio tertia.

IGitur vir dei Dominicus cū p decenninm prædicationi insistens, quasi solus mansisset in partibus Tholosanis, virtute domini confortatus, cœpit de institutione ordinis cogitare, cuius officiū esset verbo pariter & exemplo euāgelizādo per mūdum discurrere: & contra succrescentes hæreses fidē catholicā cōmunire. Bonæ memorię itaq; Fulconi Tholosano episcopo proficiscēti Romā ad conciliū gnale adiūctus, a quo propter suæ meritum sanctitatis tenero dudū fouebatur affectu: summū pōtificē Innocētium tertiū cum ipso adijt atque ordinem vt supra diximus sibi suisq; cōfirmari postulauit. Cui postulationi visus est Pontifex primum se difficilem exhibere. Quod tamen nutu dei factum est: vt nimirum ex diuina reuelatione cognosceret, quā necessarium esset vniuersali ecclesiæ, id ad quod vir domini aspirabat. In alia tertia feria. Lectio tertia.

SIcut igitur a plerisq; fide dignis cōpertū est, idē pontifex quādam nocte domino sibi reuelante vidit in somnis, ꝙ ecclesia lateranensis, suis compagibus resolutā, ruinā subito minaretur. Quod dū tremens aspiceret: ex aduerso vir dei Dominicus occurrebat, humerisque suppositis totam illā casurā fabricā sustentabat. Cuius quidem visionis & nouitatem admirans: & significationē prūdēter intelligens: statim viri dei commendauit propositum, & petitionem hilariter acceptauit. Quā & hortatus est, vt ad fratres suos rediens, regulā sibi aliquā approbatā eligerent: supra quam inchoandū ordinē posset ille decentius approbare. In alia die. Lectio tertia.

REgressus igitur ad fratres suos post celebrationę concilij beatus Dominicus inuocato prius spiritu sancto: regulam beati Augustini doctoris & prædicatoris egregij: ipsi pariter, re & nomine, prædicatores futuri: vnanimiter elegerunt: quasdam quidem arctioris vitæ consuetudines; quas ipsi per formam constitutionum obseruandas statuerent, insuper assumentes. Interea defuncto Innocentio Papa tertio: Honorius tertius apostolicæ sedis honorem accepit. Ad quem accedens dei seruus, diuinitus confirmationem ordinis sicut prædecessor eius promiserat: anno Domini. M. CCXVI. in festo sancti Thomæ apostoli impetrauit. In alia tertia feria. Lect. tertia.

POst ordinis confirmationem rediens beatus pater Tholosam,

fam, vbi iam fratres in ecclesia sancti Romani manebant dixit, sui esse propositi eos omnes, licet paucos (nam tantum. xvj. erant) per diuersas mundi dispergere regiones: quosdã quidem in Hispaniam: quosdam vero Parisius, alios tandem Bononiam destinauit. Illi autem profecti, salutarem vbiq; disseminauerũt scientiã: magnas quidẽ sustinentes angustias paupertatis: & virtus dei erat ad multiplicandum eos. Misit autem Parisius fratrẽ Matthæum, qui prior in sæculo fuerat eccelesiæ castrensis, vbi corpus beati martyris Vincentij requiescit, cuius quidem conuersionis, & ingressus ad ordinem causa fuit: quod eundem sanctissimũ patrem in dicta sua ecclesia orationi instantem, per cubitum a terra eleuatũ viderit, sine vllo corporeo fulcimento.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

CVm autem beatus pater fratres mitteret ad prædicandum, dicebat vt studerent, & conuentus facere & prædicare, quia omnia eis prospere euenirent. Dispersis itaque per beatum Dominicum fratribus, atque ad diuersas regiones missis: ipse Romam venit: vbi deuotissime prædicans: tanta in labijs suis gratia est diffusa: quod ab omni populo cum summo desiderio audiebatur. Erat quippe sermo eius non in doctis humanæ sapientiæ verbis: sed in deuotione cordis, & ostensione spiritus, & virtutis. Cooperabatur perinde dominus: & sermonẽ eius sequentibus signis confirmabat. [illegible]

In alia tertia feria. Lectio tertia.

EO tẽpore viduæ cuiusdam nobilis Romanæ nomine Guttadonæ, quæ ipsi sancto viro summa deuotione afficiebatur, filius vnicus defunctus est. Hæc nimium dolorem silentio premens: assumptis ancillis suis tulit secum defunct corpus, attulitq; ad ecclesiam sancti Sixti, vbi tunc dñi confessor Dominicus cum fratribus morabatur: illoq; posito ad pedes eius orabat cum lachrymis: vt sibi suum filium restitueret. Qui mox facta oratione, accipiens manum eius: viuum & incolumem reddidit matri suæ. Cumq; hoc factum ad aures summi antistitis peruenisset: idque ille decreuisset omni populo prædicandum: restitit vir dei constantissime, protestatus sese, hoc fieret, mane transiturum, neq; vltra de cætero illis in partibus appariturũ.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

IN eodem loco, scilicet sancti Sixti, architectum quendam, a fratribus conductum, subscripta quadam ruina desuper resoluta contriuit: diuque sub cumulo iacentis maceriæ procumbentem extinxit. Concurrũt fratres ad tam inopinatum diri casus euentum: tristes supra modum effecti. Sed prius pater, de-

ſolationem filiorum non ſuſtinens, defuncti corpus de cauerna eductum, orationum ſuarum ſuffragio, ſtatim vitæ ſimul, & ſanitati reſtituit. Ibidem etiam domini Stephani Cardinalis nepotem miſerabiliter extinctum ſuis precibus ſuſcitatum. Quin & panem fratribus angelorum manibus in publico Refectorio apportari, & vinum deſuper eiſdem propinari à dño ipſis ſuis oronibus promeruit.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Mira autem vir Dei Dominicus morum honeſtate pollebat: miroque in omnibus diuini feruoris impetu ferebatur. Inerat ei firma valde mentis æqualitas: niſi cum ad miſericordiam & compaſſionem turbaretur. Et quia cor gaudens exhilarat faciem: cum in eius facie de bonæ cõſcientiæ teſtimonio procedens ſemper eluceſceret hilaritas: lux tamen vultus eius non cadebat in terra. Deniq; per hãc omnium ſibi facile vendicabat amorem: omnium ſine difficultate mox vt eum aſpicerent, illabebatur affectibus. Tantam autem ſeruabat in his quæ ſecundum deum rationabiliter fieri concepiſſet mentis conſtantiam: vt vix aut nunquam ſemel enunciatum, cum digna deliberatione ſermonem acquieſceret immutare.

In alia tertia feria. Lectõ iij.

Vbicunque vir Dei Dominicus conuerſabatur, ſiue in via cum ſocijs, ſiue in domo cum hoſpite, reliquaq; familia: aut inter magnates & principes, vel prælatos: ſemper ædificatorijs affluebat ſermonibus, & abundabat exemplũ, quibus ad amorem Chriſti ſæculiue contemptum audientium animos inuitaret. Vbique enim ſe verbo & opere euangelium virum exhibebat. Omnes autem homines largo excipiebat charitatis ſinu. Et cum omnes diligeret: ab omnibus amabatur. Gaudere cum gaudentibus: flere cũ flentibus: ſibi proprium vendicabat. Hoc etiam cunctis faciebat eum gratiſſimum: quòd ſimplici gradiens via, nullum vnquam verbo vel opere duplicitatis vel fictionis prætendebat veſtigium.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Fvit quoq; beatiſſimus pater Dominic9 in cibo temperatiſſimus: habens in omnibus liberam ſui corporis poteſtatem. Mundum deniq; ſibi, mundiq; gloriã ſic proſtrauit: vt cum Petro ſiccis veſtigijs ambulans ſupra mare: nũquam in eo figeret greſſum pedis. Proinde electus aliquando in epiſcopum Conſeranẽſem omnino renuit: conteſtans ſe prius terram deſerere: quam electioni alicui de ſe factę aliquatenus cõſentire. Illius nimirum imitatus exemplum: qui cum eum vt regem facerent turbæ coinquirerent, in montẽ fugiẽs:

giens: manifeste quam sit prælationis officiũ fugiendũ ostendit.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Tempore diurno cum fratribus quidẽ in omnib⁹ saluo honestatis tenore, nemo beato patre Dñico communior: nocturnis horis, vigilijs, & orationib⁹ per omnem modum nemo instantior inueniri poterat. Diem impertiebatur proximis: noctem vero deo: sciens quoniam in die mandauit dñs misericordiam suã, & nocte canticum eius. Fecerat autẽ de oculis suis quendã lachrymarũ fontẽ: fueruntq; lachrymæ eius panes die ac nocte. Die quidẽ magis cũ missarũ quotidiana celebraret solennia: nocte vero cum super omnes infatigabilibus excubaret vigilijs. Frequenter autem, cum corpus dñi eleuabatur in missa, in tantũ mentis rapiebatur excessum: ac si præsentem ibidem Christũ incarnatum videret. Propter quod missam cum cæteris multo tempore non audiuit.

In alia tertia feria. Lect. tertia.

Erat autem beato Dominico pernoctandi continua in ecclesijs consuetudo: vsq; adeo, vt vix aut raro certum ad quiescendum lectulum haberet. Tres autem singulis noctibus manu propria de quadam catena ferrea disciplinas recipiebat: vnam pro se alteram pro peccatoribus qui versantur in mũdo: tertiam vero pro his qui in Purgatorio cruciantur. Et licet sic pernoctaret vsq; ad matutinarum horã: nihilominus stabat in matutinis, circumeundo vtranq; partẽ chori, monẽdo & solicitãdo eos vt alte & deuote recitarent psalmos & alte & deuote cantarent.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Cum tanta autem deuotione vir Dei Dñicus in missa orationem dominicam dicebat: ꝙ omnes ad deuotionem mouebat assistẽtes: ita ꝙ non poterant se à lachrymis continere. Zelator autem precibus circa ordinis obseruantiam erat: & desolatorum fratrum maximus consolator. Et si quæ sibi vel collegio fratrum offerentur possessiones vel redditus: nec ipse volebat eas accipere: nec fratres id facere permittebat. Volebat insuper quod fratres viles haberẽt domos: & cellas vilissimas & paruas. Et ipse habitum vilissimũ & scapulare breue portabat.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Cum autem contingeret ipsum per viam ambulare, volebat proponere verbum Dei per se vel per alium: & disputare, vel loqui de Deo, vel conferre, vel docere, aut orare. Eundo etiam singulis diebus volebat celebrare missam: si ecclesiam inueniebat. Et cum esset extra conuentum, cum audiebat primam pulsationem matutini in aliquo monasterio: surgebat & excitabat fratres: & cum multa

deuotione matutinas vigilias celebrabat. Quod idem & de toto officio diurno horis cōgruis faciebat, sed & post completorium fratres esse in silentio: acsi essent in conuentu vsque ad tertiam faciebat.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Dormiebat autem ipse beatus pater in itinere constitutus super paleam, vestitus & calciatus sicut in die ambulabat. A festo autem exaltationis sanctæ crucis vsque ad festum resurrectionis dominicæ quotidie, & in ęstate omnibus diebus ab ecclesia institutis; & omnibus sextis ferijs etiam in itinere ieiunabat: patienter sustinens, sed gaudēs cum male tractabatur. Nullo autem modo carnes, nec cocta cum carnibus comedere volebat.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Constituto beato patre Dominico Romæ: vir venerabilis magister Reginaldus Aurelianēsis decanus, peritus sciencia, virtute conspicuus, & opinione præclarus, qui etiam Parisius in iure canonico rexerat annis. v. eiusdem beati viri dulci colloquio, & miro sanctitatis aspectu attractus, ordinis deliberauit īgressum. Sed mox graui infirmitate percussus, & omni spe euadendi amissa: beati patris oratione diuæ virgini commendatur. A qua visibiliter visitatus: & salutari quam secum tulerat vnctione perunctus: & habitu insuper noui ordinis sibi ab ea ostensi visione lętificatus: ipsa ex tunc minime comparēte, san⁹ & incolumis statim surgens, ordinem est ingressus.

In oībus quintis ferijs per totū annū exceptis temporibus, quę in superiori rubrica de tertia feria excepta sunt, & nisi etiam sit festum aliquod trium lectionum quod infra quindecim dies in aliam vacantem feriam transferri nequeat, fiat officium de sacratissimo Christi corpore, quod & conformiter ad ea quæ de officio tertiæ feriæ supradictum est celebrabitur, videlicet. Feria. iiij. in vesper. cap. Dñs Iesus. Hym. Pāge lingua. ℣. Panē de cęlo. Ad mag. aña. Memoriā. oratio, sicut in festo. In matutinis inuit. & Hymn⁹ & prima añ. cū psalmis de festo ℣. Panē cæli. Duę primæ lectiones de christo. sacrę scripturæ currēte pro ipsa feria. Tertia de sermonib⁹ q̄ in ipso festo, vel octauis eiusdē positi sunt, & tria vltima in ia de ipso festo. Te Deū laudamus: nisi infra lxx. semp dicat in laudi. añ. Sapientia. Cap. Dñs Iesus. Hym. Verbū supernum. Ad bñs aña. Ego sum panis viuus. Oro vt supra. Ad horas diei oīa, sicut in eodē festo. excepto q̄ ala extra tempus paschale nō dicentur cum halah. & hoc officiū similiter in nona terminabitur: & q̄ propter impedi-

pedimentum aliquod intermittitur, nõ oportet facere de eo aliquam memoriã. Provinciæ, quæ habent sanctos proprios nostri ordinis, de quibus officium tali feria celebrare cõsueuerunt hoc de corpore Christi officium vel ipsum de suo vel suis sanctis omnino intermittant.

¶ In j v feria vacante post octa. corporis Christi, quando de ipso agitur officium: Cyprian. in serm de cæna Domini: Lect. iii.

CElebrantes diuina sacramẽta fratres, commonemur, quasi vngulam findens & ruminans pecus reuocare ad fauces, & minutatim cõmolerę dominicæ institutionis exẽplum: vt semper passio sit in memoria, nec terreant crucifixi hæredes mortis supplicia: sed pascãt, & reficiant, maturatæ resurrectionis lætabunda solẽnia. Quã præclarus est Calix iste, quam religiosa est huius potus ebrietas, per quam excedimus Deo, & quę retro sunt obliti ad interiora extendimur: non habentes sensum huius mundi, sed diuitijs præparati delitias contemnentes, cruci hęremus.

In alia quinta feria. De sermo. sancti Cypriani epi. Lectio iii.

QVi manducat ex hoc pane, vltra non esurit: qui bibit, vltra non sitit: quoniam mysterij huius sic sufficit gratia, sic reficit intelligentia: vt cuicunque tantæ rei innotuerit plenitudo, omnis cõsummationis fine inuento, Christi baiulus ipsum ferat in pectore, ipsum gerat in mente: & omni tẽpore habitatori suo dicta & facta iubilatione consona laudes resonet, & gratiarum actiones decantet. Mira sunt quę sentit: magna, quæ videt: inaudita, quę loquitur. Quin agnus iste paschalis inhabitat, cuius animã meri huius fortitudo, hilaritate ĩexplicabili lætificat & delectat.

In alia quinta feria. De sermo. beati Cypriani episcopi. Lec. iii.

INter dominicæ mensę conuiuas, animalis homo non admittitur: quicquid caro, & sanguis dictat, ab hoc cætu excluditur: nihil sapit, nihil prodest quicquid humani sensus molitur subtilitas: omne quicquid à suis rationibus deuium videtur, sapiẽtes huius sęculi ad dementiam referunt, & à veritate reputant alienum. Sed veritas ab erroneis hominibus comprehendi non potuit: & cum in sole vellet figere oculos, vim luminis non ferens, cæcata est, non illuminata humana præsumptio: & aspectui eius lippitudo inhęsit. Vident hęc sacramenta pauperes spiritu: & hoc vno cõtenti ferculo, oẽs mundi huius delitias aspernãtur. Tu autem.

In alia quinta feria. Cyprianus vbi supra. Lectio tertia.

ESurientes, & sitientes iustitiam, cum saturati hoc sacramen

cramento cœlesti fuerint, vide quid agãt;intellige quæ loquantur: q̃ sancti odoris sit quicquid illa eructuat plenitudo, verbum bonum. Mores compositos: affectus pudicos, sensus pacificos, illa interior synceratos vbiq; diffundit: ita vt post odoramenta ista gratię huius comparticipes discurrant: & mutuis se ad inuicem affectibus complectantur: & quibus vnus est panis, vnum est corpus, & omium vnum cor & anima vna, vni Christo adhærens, cætera omnia quasi fermentata respuens, in vnius azymi synceritate lætatur.

In alia v. fer. Cypri. vbi sup. F.iij.

Perpes est hoc sacrificium, & semper permanens holocaustum, nulla panẽ hunc multitudo consumit: nulla antiquitate veterascit. Vna est domus ecclesiæ, in qua agn⁹ editur: nullus ei cõmunicat quẽ israelitici nominis generositas nõ cõmendat. Huius panis figura fuit mãna quod in deserto pluit: sic vbi ad verum panẽ in terra promissionis ventum est, cibus ille defecit. Per singula sabbata propositionis iam frigidi, & duri mutari consueuerant: & calidi panes eiusdem numeri in mensa proponi. Iam nulla fit panis mutatio: vnus est panis caloris continui, status integri, qui semel oblatus deo, ĩ sapore dulcissimo & candore purissimo perseuerat.

In alia v. fer. Cypri. vbi sup. F.iij.

Non solos sacerdotes, ad panes huius dignitatis, leuiticæ prærogatiua admittit: vniuersa ecclesia ad has epulas inuitatur: ęqua omnibus portio datur, integer erogatur, distributus nõ demembratur: incorporatur, nõ iniuriatur: recipitur non includitur: cũ infirmis habitans non infirmatur, nec pauperũ ministerio indignatur. Fides pura, mens syncera, hunc habitatorẽ delectat: neque immẽsi, & omnipotentis dei magnitudinẽ, paupercula domus nostræ angustia, offendit, vel arctat.

In alia quĩta feria de sermo. btĩ Cypriani. Lectio tertia.

Panis iste angelorum omne delectamentum habens virtute mirifica, omnibus qui digne & deuote sumunt, secundũ suum desiderium sapit: & amplius q̃ manna illud eremi implet, & satiat ædentium apetitus: & omnia carnalium saporum irritamenta, & omniũ exuperat dulcedinum voluptates: Vide quomodo his qui Christi commemorãt passionem, intra sacra officia, quasi per quosdam canales, de interioribus fontibus egrediantur torrentes: & super omnes delitias lachrymis nectareis anima delectet: quantam suauitatem animæ inquirenti vbi sit deus suus, suspiria contemplationis eliciant.

In alia quinta feria de sermo. beati Cypriani epi. Lectio iij.

Vo-

VErum hi qui verbotenus corde ficci, & mente aridi factis intersunt, vel etiam participant donis, lambunt quidé petram, sed inde, nec mel sugunt, nec oleum, qui nec aliqua charitatis dulcedine, nec spiritus sancti pinguedine vegetantur: nec se iudicant, nec sacramenta diiudicant: sed sicut cibis communibus irreuerenter sacris vtuntur muneribus: & dominicæ mensæ, in veste lutulenta se ingerunt impudenter: quibus melius erat mola asinaria collo alligata mergi in pelagus quàm illota conscientia de manu domini buccellam accipere: qui vsq; hodie hoc veracissimū & sanctissimum corpus suum creat, & sanctificat, & benedicit, & pie sumentibus diuidit.

In alia quinta feria. Chrysostomus super Ioannem. Lectio iij.

VT non solum per dilectionem, sed re ipsa in dñi nostri carnem conuertamur, per cibum id efficitur, quem nobis ipse est largitus. Cū enim suum in nos amorem indicare vellet, per corpus suum se nobis commiscuit, & in vnum nobiscum redegit: vt corpus cum capite vniretur. Hoc enim amantium maxime est. Hoc Iob significabat de seruis, à quibus maxime amabatur: qui suum amorem præseferentes dicebant. Quis daret nobis vt eius carnibus impleremur? Quod Christus fecit, vt maiori nos charitati astringeret: & vt suū in nos ostenderet desiderium: non se tantū videri permittens desiderantib9 sed & tangi, & manducari, & dētes carni suæ infigi, desiderio sui omnes impleri.

In alia quinta feria. Idem vbi supra. Lectio tertia.

A Cęlesti igitur mensa tanq̃ leones ignem spirātes surgamus diabolo formidolosi, & caput nostrum intelligamus: & q̃ in nobis præ se tulit charitatem. Parentes sępenumero liberos suos alijs alendos dederunt: ego autē mea carne alo, me his exhibeo, omnibus faueo, omnibus optimam de futuris spem prębeo. Vester ego frater esse volui, & communicaui carnē propter vos & sanguinē: & per quæ vobis coniunctus sum, ea vobis rursus exhibui. Hic sanguis facit, vt imago in nobis regia floreat: hic sanguis pulchritudinē atq; nobilitatem animæ, quam semper irrigat & nutrit, languescere non finit. Hic mysticus sāguis dęmones procul pellit: angelos & angelorum dominum ad nos allicit: dęmones enim cum Dominicum sanguinem in nobis vident, in fugam vertuntur: angeli autē procurrunt.

In alia quinta feria. Idem vbi supra. Lectio tertia.

HIc sanguis Christi effusus vniuersum abluit orbem: de quo multa Paul9 ad Hebræos

psecutus est. His sanguis abdita & sancta sanctorum purgabat. Quod si eius figura tantam habuit vim in téplo Hebręorũ, in medio Ægypto liminibus aspersus; lõge magis veritas. Sine sanguine princeps sacerdotum in penetralia ingredi nõn audebat. Hic sanguis in figura peccata purgabat, in qua si tantam habuit vim, si vmbram ita mors horruit: quantopere quæso ipsam formidabit veritatem? Hic nostrarum animarum salus est, hoc lauatur anima, hoc ornatur, hoc incenditur. Hic igne clariorem nostrã mẽtem reddit, & auro splendidiorem. Tu autẽ dñe.

In alia quinta feria. Idem vbi supra. Lectio tertia.

Admiranda sane ecclesiæ mysterio admirabile sacrarium. Ex Paradiso fons scaturijt, à quo sensibiles fluuij emanarent: à mensa hac prodijt fons, qui fluuios spirituales diffundit. Iuxta hunc fontem non steriles salices germinant: sed quercus cęlum ipsum atingentes: quæ fructus tempestiuos & solidos semper producunt. Siquis æstuat, ad hunc fontem se conferat, recreabitur. Mundat squalorem & sordes: æstus mitigat non solares: sed quos sagittæ imprimunt. Etenim ortũ suum supernæ habet: inde radicem vnde irrigatur. Multi huius fontis riui quos paraclitus diffundit, & filius arbiter est: neque bidente, aut ligone viam facit, sed animos nostros aperit. Hic fons lucis diffundens radios veritatis. Huic supernæ astiterunt virtutes, fluctuum eius pulchritudinem inspicientes. Nam manifestius quam nos, illæ propositorum virtutem & fulgorem inaccessibilem intuentur. Quemadmodum enim siquis liquefacto auro, manum, vel linguam iniiciat, quam primum deauratur: ita hæc nobis proposita mysteria, animam auream reddunt. Tu autem.

In alia quinta feria. Idem vbi supra. Lectio tertia.

Hic domini nostri sanguis præfiguratus est semper in altaribus, in iustorum cædibus. Hic orbis terrarũ decus est: hic est quo Christus emit, quo vniuersam ornauit ecclesiam: Vt enim homo seruos auro emit, & ornat: ita nos sanguine suo Christus. Qui huius sanguinis sunt participes, cum angelis & archangelis, & supernis virtutibus commoratur: ipsam regiam Christi stolam induti, spiritualibus armis muniti: sed nihil dixi: immo ipsum induti sunt regem. Sed sicut magnum est, & admirabile: ita si pure accesseris, ad salutem accessisti, sin praua conscientia, ad pœnam & supplicium. Qui enim manducat & bibit indigne sanguinem domini, iudicium sibi manducat & bibit. Tu autem.

DE MODO DICENDI Cōplet. Ad cōplet. dicat. Iube dñe bñdicere. subiungat benedictio. Noctem quietam & finem perfectum, tribuat nobis omnipotens & misericors dominus. ℟. Amen. postea sequitur lectio.

FRatres sobrij estote & vigilate: qa aduersarius vester diabol⁹, tanquam leo rugiēs circuit quærens quem deuoret: cui resistite fortes ī fide. Tu aūt. Postea dicatur. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. Deinde dicto. Pater noster. dicatur. Confiteor. Postea completorium inchoetur.

COnfiteor deo, & beatæ Mariæ, & beato Dominico, & omnibus sanctis: & vobis fratres: quia peccaui nimis cogitatione: locutione: opere & omissione: mea culpa: precor vos orare pro me. Oratio.

MIsereat̄ tui oṗs deus: & dimittat tibi omnia peccata tua: liberet te ab omni malo saluet & cōfirmet in omni opere bono: & perducat ad vitam æternam. Amen. Qñ frater solus dicit primā vel cōplet. & nō habet cū quo dicat. Confiteor. dicat.

COnfiteor Deo, & beatæ Mariæ, & beato Dñico & omnibus sanctis: & quia peccaui nimis cogitatione: locutione: opere & omissione: mea culpa: precor beatam Mariam & beatum Dominicum, & omnes sanctos orare pro me. Postea subiungat.

MIsereatur mei omnipotēs deus: & dimittat mihi omnia peccata mea liberet me. &c.

¶ De preciosa. ℣. Preciosa est in conspectu domini. ℟. Mors sanctorum eius. Oratio.

SAncta Maria, & oēs sancti intercedant pro nobis ad dñm: vt mereamur adiuuari ab eo, Qui viuit & regnat per oīa secula sæculorum. Amen. ℣. De⁹ in adiutorium. ℟. Dñe ad adiuuandum. & dicatur ter. Dei. de. Gloria. & Sicut erat. Kyrie elei. Christe elei. Kyrie elei. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libe. ℣. Respice dñe in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum. ℟. Et sit splendor dñi Dei nostri super nos: & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum dirige. Deinde sequit.

DIrigere & sanctificare digneris domine sanctæ pater omnipotens æterne deus hodie corda & corpora nostra in lege tua & in operibus mandatorum tuorum; vt hic & in æternum te auxiliante semper salui esse mereamur: Per Christū do. Postea dicto. Iube. si de euangelio legendū sit detur benedictio. Diuinum auxiliū maneat semp nobiscum. Amen. Si vero de constitutionibus detur benedictio: Regularibus disciplinis instruat nos magister cœlestis. Amen.

Post ea bñdictione sequit lect. de euāgelio, vel de cōstitutionib⁹.
¶ De euangelio legendum est oībus diebus dñicis & festis simplicib⁹ & supra. Itē in vigi. natiu. dñi, euangeliū de vigilia legat, siue fuerit dñica, siue non: & Itē in feria iiij. in capite ieiunij, & in cæna dñi. Itē in vigil. pasch. & quotidie p octa. paschæ, natiu. dñi, Ascensio. & Pente. Item in festis corporis Chri. Assumpt. beatę virginis, Omniū sanctorū, & beati Dñici, & quotidie per octa. & in octa. eorundē. Itē in, cōmemo. omniū fideliū defunctorū. Cæteris vero diebus legendū est de constitutionibus. Fratres tñ q extra cōuentū sunt si euangeliū in promptu non habeant dicāt.

In principio erat verbum: & verbum erat apud Deum: & Deus erat verbum: hoc erat in principio apud Deum: omnia per ipsum facta sunt; & sine ipso factum est nihil. Tu autem.

De constitutionibus.

Quoniā ex pręcepto regulæ iubemur habere cor vnum & animā vnam in domino: iustum est, vt qui sub vna regula, & vnius professionis voto viuim⁹: vniformes in obseruantijs canonicæ religionis inueniamur. Tu aut Finita lectione sequitur.

Commemoratio fratrum, sororum, familiarium, benefactorum, defunctorū ordinis nostri Requiescant in pace. ℞. Amen.

Deinde sequit psal. Laudate do. omnes gen. Gloria. Sicut erat. Deīde ℣. Ostēde nobis. ℣. Dñs vobiscū. ℣. Dñe exaudi. Oro.

Actiones nr̄as qs. dñe aspirando præueni, & adiuuando psequere, vt cuncta nr̄a operatio à te semp incipiat: & per te cepta finiatur. Per Christū dom.

Postea dicatur ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini.

¶ Bñdic. lect. in mat. in j. noct.

Benedictione perpetua: benedicat nos pater æternus. Amen.

Vnigenitus Dei fili⁹ nos bñdicere & adiuuare dignetur. Amen.

Spirit⁹ sancti gr̄a: illuminare dignet sensus & corda nr̄a. Amē.

¶ In ij. noctur benedictiones.

Deus pater oīpotens: sit nobis propitius & clemens. Amen.

Ad gaudia paradisi: perducat nos misericordia Christi. Amen.

Ignem sui amoris accendat de⁹ in cordibus nostris. Amen.

¶ In tertio noctur. benedictio.

Ille nos benedicat: qui sine fine viuit & regnat. Amen.

Vel si fuerit homilia.

Euangelica lectio: sit nobis salus & protectio, Amen.

Diuinū auxilium maneat semper nobiscum. Amen.

Ad societatē ciuiū superiorum: pducat nos rex angelorū. Amē.

¶ In natiui. dñi. iiij. benedict.

Per euangelica dicta: deleantur nostra delicta. Amen.

Intellectum sancti euangelij: aperiat nobis virtus spirit⁹ sancti. Amen.

¶ In

¶ In festis beatæ Mariæ virginis benedict. in primo noctur.

Alma virgo virginum: intercedat pro nobis ad dn̄m. Amen.

Sancta Dei genitrix: sit nobis auxiliatrix Amen.

Nos cum prole pia: benedicat virgo Maria. Amen.

¶ In ij. noctur. benedictiones:

Ab hoste maligno: eripiat nos dei genitrix virgo. Amen.

Iesus Mariæ filius: sit nobis clemens & propitius. Amen.

Stella Maria maris: succurre piissima nobis. Amen. In iij. noct. Oret voce pia: pro nobis virgo Maria. Amen. Si fuerit homil. Euangelica lectio.

In omni tribulatione & angustia: subueniat nobis pia virgo Maria. Amen.

Ad societatem ciuium supernorum perducat nos regina angelorum. Amen.

In sabba. quādo de ea fit officiū, dicantur tres vltimę.

Qualibet septimana per totum annum, duabus tantum exceptis paschæ, videlicet & pentecostes; omnes & singuli tam in choro, q̄ extra semel in septimana recitāre debent vigilias, ꝓ defunctis, vesperas, scilicet & matuti. cum nouem lectionibus. Omnia autem fiant, tam in vesp. q̄ in matu. prout supra in cōme. ipsorum defunctorum sunt notata, demptis tātū duob' versibus noni ℟ ij. & mutatis lectionibus. Quod si anniuersariū quodcūque ordinis euenerit, vel pro præsenti defuncto, vel qualiter alia causa infra hebdomadā quocunque die fuerint prædictę vigiliæ recitandæ eædē pro supradicta obligatione sufficiāt, neq; frēs ad alias illa hebdomadā teneantur. Orōnes vero hoc ordine dicent. Si fiāt vigiliç ꝓ aliquo epō dicat prima orō. Deus q̄ inter apostolicos. si pro quocunque alio viro. Inclina. si pro fœmina. Quęsumus dn̄e. si sit offin̄ ordinarium pro fratribus & familiarib', & benefactoribus. Deus veniæ largitor. & secunda erit. Deus qui nos patrē & matrem. tertia. Fideliū deus.

IN COMMNI

anniuersario prima Deus indulgētiarum. secunda Deus venię. tertia. Fideliū. Si simul eueniat obitus & anniuersariū, dimittat orō. Deus veniæ. & prima dicatur ꝓ præsenti defuncto secunda anniuersario. tertia non mutetur. Ad vespe. Aña.

Placebo domino in regione viuorū. Ps. Dilexi: qm̄ 36. an Heu me quia incolatus meus ꝓlōgat' ē. ps. Ad dn̄m 40. Aña. Dn̄s custodit te ab omni malo: cu stodiat aīam tuā dn̄s Ps Leuaui. 40. Aña. Si iniquitates obseruau eris dn̄e: dn̄e quis sustine-

sustinebit ps. De profundis. 41. Aña. Opera manuũ tuarũ dñe ne despicias. ps. Confitebor tibi dñe in toto cor. 35. Aña. Audiui vocem de cęlo dicentẽ mihi: beati mortui qui in domino moriuntur. Canticũ. Magnificat. finita aña. post Magnificat. dicatur Pr nr. Quo finito dicat ps. Lauda anima mea. 45. & per Requiem. terminetur Deinde sequit ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aĩas eorũ. ℣. Dñs vobiscũ.

Pro epo defuncto. Oratio.

Deus q̃ inter apostolicos sacerdotes, famulum tuũ pontificali fecisti dignitate vigere: præsta q̃s: vt eorum quoq; perpetuo aggregetur consortio. Per do.

¶ Pro viro defuncto.

Inclina dñe aurẽ tuam ad Preces nr̃as quibus misericordiã tuam supplices deprecamur: vt aĩam famuli tui, quã de hoc sęculo migrare iussisti: in pacis ac lucis regione cõstituas, & sctõrũ tuorum iubeas esse consortem.

¶ Pro fœmina defuncta.

Quæsumus dñe pro tua pietate, miserere aĩę famulæ tuæ: & á contagijs mortalitatis exutam, in ęternę saluationis partem restitue. Per do.

¶ In omni anniuersario. Oro.

Deus indulgentiarum domine: da animabus famulorum tuorum, quorum anniuersarium depositionis diem cõmemoramus: refrigerij sedem, quietis beatitudinem, & lumi-nis claritatem. Per dominum.

¶ Pro fratribus familiaribus, benefacto: defunctis. Oratio.

Deus veniæ largitor, & humanę salutis auctor: q̃s clementiam tuam: vt nostræ cõgregationis fratres, sorores, familiares, & benefactores qui ex hoc sęculo transierunt: beata Maria semper virgine intercedente cum omnibus sanctis: ad perpetuæ beatitudinis consortium peruenire concedas. Per.

¶ Pro parẽtibus defunct. Oratio.

Deus qui nos patrẽ & matrẽ honorare præcepisti: miserere clementer animab' parentũ nostrorum, eorumq; peccata dimitte; nosq; eos in ęternæ claritatis gaudio fac videre. Per do.

¶ Pro oĩbus fidelib' defun. Oro.

Fidelium deus omnium conditor & redemptor: animabus famulorum famularumq; tuarum remissionem cũctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quam semper optauerũt, pijs supplicationibus cõsequantur. Qui viuis & regnas cũ deo. Ad matuti. in j. noct. añ. Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viã meam. ps. Verba mea. Aña. Conuertere dñe: & eripe animã meam: quoniam nõ est in morte qui memor sit tui. ps. Dñe ne in furo. j. 2. Aña. Ne quando rapiat vt leo animã meã: dum nõ est qui redimat, neque qui saluũ faciat. ps. Domine de' meus. 2. ℣. A porta inferi. Lectio j.

Parce

Iob.7 PArce mihi dñe: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo quia magnificas eũ, aut q̃d apponis erga eũ cor tuũ? Visitas eum diluculo: & subito probas illũ. Vsquequo nõ parcis mihi, nec dimittis me vt glutiã saliuã meã. Peccaui. Quid faciã tibi o custos hominũ? Quare posuisti me ꝯtrariũ tibi, & factus sum mihimetipsi grauis? Cur non tollis pcm̃ meũ: & quare nõ aufers iniq̃tatẽ meã? Ecce nũc in puluere dormiam: & si mane me q̃sieris, nõ subsistã. ℟. Credo ꝙ redemptor meus viuit: & in nouissimo die de terra surrectur᷒ sum: & in carne mea videbo Deũ Saluatorẽ meum. ℣. Quẽ visurus sum ego ipse, & nõ ali᷒, & oculi mei cõspecturi sunt. Saluatorẽ. L.ij.

Iob 10 TÆdet aĩam meã vitæ meę: dimittam aduersum me eloquiũ meũ. Loquar in amaritudine aĩæ meæ: Dicam Deo, Noli me condẽnare. Indica mihi, cur me ita iudices? Nunq̃d bonũ tibi vr̃, si calumnieris, & o[illegible] imas me, opus manuũ tuarũ, [illegible] consiliũ impiorũ adiuues? Nunq̃d oculi carnei tibi sunt, aut sicut videt homo, & tu videbis? Nunq̃d sicut dies hoĩs dies tui, & anni tui sicut humana sunt tp̃a, vt q̃ras iniq̃tatẽ meã, & pcm̃ meum scruteris: Et scias, q̃a nihil ĩpiũ fecerim: cũ sit nemo, q̃ de manu tua possit eruere? ℟. Qui Lazarũ resuscitasti à monumẽto fœtidũ: Tu eis dñe dona requiem & locũ indulgẽtiæ. ℣. Qui ventur᷒ es iudicare viuos & mortuos, & sęculũ per per ignem. Tu. Le.iij.

MAnus tuæ dñe fecerunt me Iob 10
& plasmauerunt me totũ in circuitu: & sic repẽte ꝓcipitas me. Memẽto q̃so, ꝙ sicut lutũ feceris me: & in puluerẽ reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, & sicut cáseũ me coagulasti? Pelle & carnibus vestisti me: ossibus & neruis cõpegisti me. Vitam & misericordiam tribuisti mihi: & visitatio tua custodiuit spiritum meum. ℟. Dñe, q̃n veneris iudicare terrã: vbi me abscõdã a vultu iræ tuæ? Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pauesco, & añ te erubesco: dũ veneris iudicare, noli me condẽnare. Quia peccaui. In ij noct. añ. In loco pascuæ ibi me collocauit. Ps. Dñs regit. 7. Aña. Delicta iuuẽtutis meæ, & ignorãtias meas ne memineris dñe. Ps. Ad te dñe leuaui. 7. Aña. Credo videre bõa dñi ĩ terra viuẽtiũ. Ps. Dñs illuminatio. ℣. In memoria ęterna erũt iusti. ℟. Ab audi tione mala nõ timebũt. Le.iiij.

REsponde mihi: quantas habeo iniquitates & peccata? scelera mea, & delicta ostẽde mihi. Cur faciẽ tuã abscõdis, & arbitraris me nimicũ tuũ? Cõtra foliũ quod vẽto rapit᷑ ostẽdis potẽtiã tuã: & stipulã siccã ꝑsequeris. Scribis. n. cõtra me amaritudines: & consumere me vis pc̃tis adolescẽtię meę. Posuisti in ner-

uo pedẽ meũ,& obſeruaſti oẽs ſemitas meas & veſtigia pedũ meorũ cõſideraſti. Qui quaſi putredo cõſumẽd⁹ ſum: & quaſi veſtimẽtũ, qd̃ comeditᷓ à tinea. ℟. Hei mihi dñe ꝙa peccaui nimis in vita mea: ꝗd faciã miſer? vbi fugiã? niſi ad te de⁹ meus: miſerere mei dũ veneris. In nouiſſimo die. ℣. Aĩa mea turbata eſt valde: ſed tu dñe ſuccurre ei. In noui. Lect. v.

Iob. 13. Homo nat⁹ de muliere, breui viuẽs tpe, replet̃ multis miſerijs. Qui quaſi flos egredit̃, & cõterit̃: & fugit velut vmbra: & nũꝙ̃ in eodẽ ſtatu pmanet. Et dignũ ducis ſup hniuſcemodi aperire oculos tuos: & adducere eũ tecũ ĩ iudiciũ? Quis põt facere mũdũ de immundo conceptũ ſemine? Nonne tu qui ſolus es? Breues dies hominis ſunt, numerus mẽſiũ eius apud te eſt. Conſtituiſti terminos eius qui ꝑteriri nõ poterunt. Recede ergo paululũ ab eo: vt ꝗeſcat donec optata veniat: & ſicut mercenarij dies ei⁹. ℟. Ne recorderis pctã mea dñe: Dum veneris iudicare ſæculũ p igñe. ℣. Dirige dñe de⁹ me⁹ ĩ cõſpectu tuo viã meã. Dum. L. vj.

Iob. 14. Quis mihi hoc tribuat vt in inferno protegas me, & abſcondas me, donec ptranſeat furor tu⁹, & conſtituas mihi tẽpus, in quo recorderis mei? Putas ne, mortuus homo rurſum viuat? Cunctis diebus ꝗbus nunc milito, expecto donec veniat ĩmutatio mea. Vocabis me, & ego rñdebo tibi. Operi manuũ tuarum porriges dexteram. Tu ꝗdẽ greſſus meos dinumeraſti: ſed parce peccatis meis. ℟. Dñe, ſm actũ meũ noli me iudicare: nihil dignũ in conſpectu tuo egi. Ideo deprecor maieſtatẽ tuam, vt tu deus deleas iniꝗtatẽ meam. ℣. Amplius laua me dñe ab iniuſtitia mea, & à delicto meo munda me: ꝗa tibi ſoli peccaui. Ideo deprecor. In iij. noct. aña. Complaceat tibi dñe vt eripias me: ad adiuuandum me reſpice. ps. Expectãs. 12. Aña. Sana dñe animam meã: ꝗa peccaui tibi. ps. Beatus vir qui intelli. 13. Aña. Sitiuit aĩa mea ad Deũ viuũ, qñ veniã, & apparebo ante faciem dñi. ps. Queadmodũ. 13. ℣. Ne tradas beſtijs animas cõfitẽtes tibi. ℟. Et animas pauperũ tuorum ne obliuiſcaris in finem. Lect. vij.

Spiritus meus attenuabit̃: dies mei breuiabũtur: & ſolũ mihi ſupeſt ſepulchrũ. Nõ peccaui: & in amaritudinib⁹ morat̃ oculus me⁹. Libera me dñe, & pone me iuxta te: & cuiuſuis manus pugnet cõtra me. Dies mei tranſierũt: cogitationes meæ diſſipatæ ſunt, torquentes cor meũ. Noctẽ verterũt ĩ diẽ: & rursũ poſt tenebras ſpero lucẽ. Si ſuſtinuero, infernus domus mea eſt: & in tenebris ſtraui lectulũ meũ. Putredini dixi, Pater meus es: mater mea, & ſoror mea vermib⁹. Vbi eſt ergo nũc ꝑſtolatio mea, & patiẽtia mea? Tu es dñe de⁹ meus. Iob. 17.

℟.

℟. Peccãtē me quotidie, & non me pænitētē, timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redēptio, miserere mei de⁹, & salua me. ℣. Deus in nomine tuo saluum me fac: & in virtute tua libera me. Quia Lec. viij.

Iob 19. PElli meę cōsumptis carnibus adhęsit os meū: & derelicta sunt tātūmodo labia circa dētes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei: quia man⁹ dñi tetigit me. Quare p̄sequimini me sicut De⁹: & carnib⁹ meis saturamini? Quis mihi tribuat, vt scribant̄ sermones mei? Quis mihi det vt exarentur ī libro stilo ferreo, & plūbi lamina, vel celte sculpāt̄ in silice? Scio eñ ꝙ redēptor me⁹ viuit, & ī nouissimo die de terra surrecturus sum. Et rursum circūdabor pelle mea. Et in carne mea videbo deū. Quē visur⁹ sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & nō ali⁹. Reposita est hęc spes mea ī sinu meo. ℟. Memēto mei de⁹ q̄a vēt⁹ ē vita mea. Nec aspiciet me vis⁹ hoīs. ℣. Et nō reuertet̄ ocul⁹ me⁹, vt videat bōa. Nec aspiciet.

Iob. 10. QVare de vulua eduxi (Lec. ix. sti me? q̄ vtinā cōsumptus essem, ne oculus me videret. Fuissem quasi nō essem de vtero trās latus ad tumulū. Nūquid non paucitas dierū meorū finiet̄ breui? Dimitte ergo me vt plāgam paululū dolorē meū, anteq̄ vadā, & non reuertar ad terrā tenebrosam, & opertā mortis caligine, terrā miseriæ & tenebrarum: vbi vmbra mortis, & nullus ordo, sed sempitern⁹ horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte ęterna, in die illa tremenda: Quando cœli mouendi sunt & terra: Dū veneris iudicar̄ sęculū p igne. ℣. Dies illa dies iræ calamitatis & miserię: dies magna & amara valde. Q̄ñ cœli mouendi sunt. vtq; Dum veneris. ℣. Tremēs fact⁹ sum ego, & timeo, dū discussio venerit, atq; vētura ira. Dū veneris. ℣. Creator omniū rerū de⁹, q̄ me de limo terræ formasti, & mirabilr̄ p̄prio sanguine redemisti: corpusq; meū, licet modo putrescat, de sepulchro facies in die iudicij resuscitari: exaudi, exaudi me: vt aīam meā in sinu Abrahæ patriarchæ tui, iubeas collocari. Libera me dñe.

Repetito ℟io īchoet̄ in lau. añ.

EXultabunt dño ossa humiliata. ps. Miserere mei deus 15. Aña. Exaudi dñe orationē meam: ad te oīs caro veniet. ps. Te decet hymn⁹. 19. Añ. Me suscepit dextera tua dñe. ps. Deus deus me⁹. 16. Aña. A porta inferi, erue dñe animas eorū. Cant. Ego dixi in dimidio. 46. Aña. Omnis spiritus laudet dñm. ps. Laudate dominum de cælis. 48. Ad bñs an. Ego sum resurrectio & vita: q̄ credit ī me, ēt si mortu⁹ fuerit viuet: & oīs q̄ viuit & credit in me nō morieт̄ in ęternū. Canticū Benedictus. Finita post canticū dicat Pater noster. psa

De profundis clamaui ad te do. Deinde versus, & oro vt supra:

OFficia ad cōmunicandū & inungendum, & Deo commendandū infirmum, & ad corpos defuncti offerendū & sepeliendū in processionarijs habentur. Similiter & absolutiones solennes, à censuris & pœnis & applicationes indulgentiarū in articulo mortis, ibidē reperiuntur.

¶ Forma absolutionis, quæ communiter fit a peccatis.

SI teneris aliquo vinculo excōicationis: suspensionis ac Interdicti: à quo ego possum te absoluere. Ego absoluo te & restituo sanctis sacramentis ecclesiæ: communioni & vnitati fidelium. In nomine patris, ✠ & filij, ✠ & spiritus sancti. ✠ Amē.

MIsereatur tui omnipotens deus, & dimittat tibi omnia peccata tua: liberet te ab omni malo: saluet & confirmet in omni opere bono: & perducat ad vitam æternam. Amen.

DOmin⁹ noster Iesus Christus filius Dei viui, per suā pijssimam misericordiam te absoluat: & auctoritate ipsius qua fungor, Ego absoluo te ab omnibus peccatis tuis, quæ mihi modo confessus es, & ab omnibus aliis, quorum memoriā non habes, vt sis absolutus hic, & ante tribunal eiusdem dñi nostri Iesu Christi: habeasq; vitā æternam, & viuas in sæcula sæculorum: In nomine patris ✠ & filij ✠ & spiritus sancti. ✠ Amen.

PAssio dñi nostri Iesu Christi, & merita beatæ Mariæ semper virginis: & omnium sanctorum: & quicquid boni feceris, & intendis facere: & mala quę sustines & sustinebis, sint tibi in remissionem peccatorum tuorū, in augmentum gratiæ, & prēmium vitæ æterne. In nomine patris & filij & spiritus sancti. ✠ Amen.

¶ Forma absolutionis generalis, q̄ fit in solēnitatib⁹ magnis & capitulis dcō. Cōfiteor Deo. & Misereat. Surgat prior & dicat.

SI tenemini aliquo vinculo excōmunicationis, suspensionis, & interdicti: inquātum se extendunt grā & priuilegia ordini nostro indulta: mihi cōmissa & vobis cōcessa: Ego absoluo vos & restituo vos sacrosanctis sacramentis ecclesię: cōioni & vnitati fideliū. In noīe ✠ patris ✠ & filij, ✠ & spiritus scti. ✠ Amen.

EAdē auctoritate ego dispenso vobiscum super irregularitate, siue irregularitatibus, siquam, vel siquas contraxistis: & habilito vos executioni ordinum, & officiorum vestrorum.

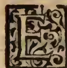
ITem eadē auctoritate absoluo vos ab omni transgressione regulæ: & constitutionum: & ammonitionum maiorū vestrorum: & ab omni pęnitentia oblita & neglecta: & maxime à pœna quæ debetur propter fractionem silentij inter duo capitula.

Si fuerit Prior Prouincians - vel

eius Vicarius, vel ab eo habuerit speciem commisionem addat & ĩ mẽsa. ℣. scõr Et ab oĩb⁹ aliis deq̃bus cõsueuit fieri absolutio in consimilib⁹ solénitatibus vel capitulis: vt sitis absoluti hic & ante tribunal dñi nr̃i Iesu Christi: habeatisq; vitã æternã: & viuatis in sęcula sęculorũ. Amen.

Pŏstea pœnitentiam iniungat ad libitum suum.

Ad benedicẽdam aquam primo fiat. Exorcismus salis. ℣. Adiutorium nostrum. Oratio.

Xorcizo te creatura salis p Deũ ✠ viuũ: per Deũ ✠ verũ per Deũ ✠ sanctum: per Deũ qui te p Elisęum prophetã in aquã mitti iussit vt sanaret̃ sterilitas aquę: vt efficiaris sal exorcizatũ in salutẽ credẽtium: & sis omnibus te sumentibus sanitas animæ & corporis: & effugiat atque discedat ab eo loco in quo aspersum fueris oĩs phantasia & nequitia diabolicæ fraudis: omnisq; spiritus immundus adiuratus. Per eũ qui venturus est iudicare viuos & mortuos & sæculum per ignẽ. ℟. Amen. Oro.

Immensam clementiam tuam omnipotens ęterne deus humiliter imploram⁹: vt hanc creaturam salis, quã ĩ vsum humani generis tribuisti: bñdi ✠ cere & sancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt sit omnibus sumentibus sanitas mentis & corporis: vt quicquid ex eo tactum vel respersum fuerit: careat omni immunditia, omniq; impugnatione spiritualis nequitiæ. Per dom.

Exorscimus aquæ. Oratio.

Exorcizo te creatura aquæ in noĩe dei ✠ patris oĩpotentis: in noĩe ✠ Iesu Chr̃i filii eius dñi nr̃i, & in virtute spũs ✠ sancti: vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnẽ potestatẽ inimici: & ipsum inimicũ eradicare & explantare valeas cũ angelis suis apostaticis p virtutẽ eiusdẽ dñi nostri Iesu Christi: qui venturus est iudicare viuos & mortuos & sæculum per ignẽ. Oro.

Deus q̃ ad salutem humani generis maxima quęq; sacramenta in aquarũ substantia condidisti: adesto ꝓpitius inuocationibus nostris: & elemento huic multimodis purificationibus præparato, virtutem tuæ benę ✠ dictionis infunde: vt creatura tua mysteriis tuis seruiens, ad abiiciendos dæmones: morbosq; pellendos, diuinæ gratiæ sumat effectum: vt quicquid in domibus, vel in locis fideliũ hæc vnda resperserit, careat omni immunditia, liberet̃ a noxa, nõ illic resideat spũs pestilens, nõ aura corrũpens: discedant oẽs insidiæ latentis inimici, & siq̃d est quod aut ĩcolumitati habitãtiũ inuidet, aut quieti, aspersione huius aquę effugiat: vt salubritas p inuocationem sancti noĩs tui expetita, ab oĩb⁹ sit impugnationib⁹ defensa. Per do. Hic ponat sal

in aqua in modũ crucis dicēdo:

Commixtio salis & aquæ pariter fiat: in nōie pr̃is, ✠ & fi✠lij, & spiritus ✠ sancti. ℞. Amē. ℣. Dñs vobiscũ. Oro.

Deus inuictę virtutis auctor, & insuperabilis imperij rex ac semp magnificus triũphator: qui aduersæ dñationis vires reprimis, q inimici rugientis sæuitiã superas, q hostiles nequitias potēter expugnas, te dñe trementes & supplices deprecamur ac petimus: vt hãc creaturã salis & aquæ dignāter aspicias, benign' illustres, pietatis tuæ more san✠ctifices: vt vbicũque fuerit aspersa, p inuocationē sancti tui nominis, oĩs infestatio immũdi spũs abijciat, terrorq; venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia sancti spũs nobis misericordiã tuam poscentibus, vbiq; adesse dignetur. Per. eiusdem.

Benedictio candelarum. ℣. Adiutoriũ. Dñs vobiscũ. Oro.

Domine Iesu Chr̃e fili Dei viui, ben✠edic candelas istas supplicationib' nostris: infunde eis dñe per virtutē sanctæ cru✠cis benedictionē cęlestem, qui eas ad repellendas tenebras humano generi tribuisti: taléq; benedictionem signaculo sanctæ cru✠cis accipiant: vt in quibuscunq; locis accensæ siue positæ fuerint, discedant principes tenebrarũ. & cōtremiscāt, & fugiant pauidi cum oĩbus ministris suis de habitationib' illis: nec p̃sumant ampli' inquietare aut molestare seruiētes tibi omnipotenti Deo. Qui viuis & reg. Postea aspergantur aqua benedicta (quod in omnib' alijs benedictionibus obseruetur.

Benedictio carnium ouorum vel casei. ℣. Adiutorium nostrũ in nomine domini. ℞. Qui fecit. ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cũ spiri. & dicatur ante omnes benedictiones. Oratio.

Deus creator & conseruator generis humani, dator gratiæ spiritualis, largitor æternæ salutis: dñe effunde bene✠dictionē tuã sup hanc creaturam carniũ casei & ouorũ: vt armata cœlesti densensione, quicunq; ex eis gustauerit, sibi proficiat ad æternam salutem. Per eundem.

Bñnad q̃cunq; volueris. oro.

Bene✠dic dñe creaturam istã. N. vt sit remediũ salutare generi humano, per inuocationē tui sancti nominis: vt quicunque ex ea vsi fuerint, vel sumpserint, vel gustauerint, corporis sanitatem: & animę tutelã ac cipiant. Per. Cætera benedictiones in missalibus requirantur.

De benedictione itinerātiũ.

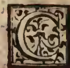
Fratres itinerari volētes accipiãt benedictionē ab aliquo sacerdote hoc modo: prostratis fratrib' in modũ veniæ in choro vel ante aliquod altare: vel ante crucifixũ in caplo, sacerdos qui daturus est benedictionem incipiat psal. Leuaui oculos meos. & qui

& qui astant prosequantur eum hoc modo, vt ille sacerdos q̄ dat bñdictionem, dicat vnū versum, & reliqui alium. Dicto autem. Gloria patri. Kyrie el. Pater nr. subiungat sacerdos prædictus. Et ne nos. ℟. ℣. Saluos fac. Dominus vobiscum. Oremus.

ADesto dñe, supplicationibus nostris: & viā famulorum tuorū in salutis tuæ prosperitate dispone, vt inter oēs viæ & vitæ huius varietates, tuo semp protegantur auxilio. Per Christ. Postmodum erectos aspergat aqua benedicta, aliquo de astantibus sibi aspersoriū deferente: Circa venientes de via idē obseruetur hoc excepto, & pro eis dicatur psal. Ad te leuaui. Et orō.

MIserere quæsumus domine famulis tuis: & quicquid in via eis subripuit visus, vel auditus malæ rei, aut ociosi sermonis: totum tua ineffabili clementia deleas & abstergas. Per Christum dominum nostrū.

¶ De oratione facienda in visitatione infirmorum.

Vm fratres aliquā psonā infirmā decumbentē visitauerint, & aliquā orationē sup eam facere voluerint: poterunt vti forma infrascripta videlicet. Primo itrātes domū vel camerā infirmi dicat. Pax huic domui: ℟. Et oībus habitātibus in ea. Et accedentes ad lectulū infirmi eū dulciter salutēt, ad patientiā hortantes: & aliqua verba sancta pro ipsius exhortatione & cōsolatione dicētes. Et q̄a infirmitas corporalis frequēti⁹ euenit propter infirmitatē spiritualē: hortentur eū, vt si cito velit sanari ab infirmitate, etiā si infirmitas nō sit multū grauis, integra & verā confessionē faciat de oībus peccatis suis. Postmodū alter ex fratribus, qui maior fuerit & sacerdos dicat. Carissime si dñs vobis præstare dignabitur sanitatem nonne proponitis de cętero pro viribus a peccatis cauere & eius mandata pro posse seruare? Quo promittēte dicat sacerdos ℣. Adiutorium nostrū in nomine dñi. ℟. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus.

INtroeat quæsumus dñe Iesu Christe domum hanc sub nostræ humilitatis ingressu æterna felicitas: diuina ꝓsperitas: serena lætitia: charitas fructuosa: sanitas sempiterna. Effugiat ex hoc loco accessus dęmonum: adsint angeli pacis: domūq; hanc deserat effugata discordia. Magnifica dñe sup nos nomen sanctū tuum: bene ✠ dic conuersationi nostræ: sanctifica nostræ humilitatis ingressum: q̄ sctūs & pius es, & pmanes cū patre & spiritu sctō in sęcula sęculorū. Amen. Ps. Dñe ne in furore. 1. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Sequentia sancti euangelij secundū Matthæū.

℟. Gloria tibi dñe. Dum sacerdos dicit. Sequētia sancti signum crucis faciat sup se in fronte sup os & sup pectus & similiter sup īfirmū, maxime si fuerit masculus: si vero femina fuerit dū sacerdos se signat: p semetipsam ī locis pdictis se signet hoc idē in sequentibus euāgelijs obseruetur.

IN illo tēpore: Cum introisset Iesus Capharnaum accessit ad eum centurio rogans eum & dicens. Dñe puer meus iacet in domo paralyticus & male torquetur. Et ait illi Iesus. Ego veniam & curabo eum. Et respondens centurio ait. Dñe, nō sum dignus vt intres sub tectū meū, sed tantū dic verbo: & sanabitur puer meus. Nam & ego homo sum sub potestate constitut⁹, habēs sub me milites. Et dico huic vade, & vadit: & alio veni, & venit: & seruo meo fac hoc, & facit. Audiens autē Iesus miratus est: & sequentibus se dixit Amen dico vobis: nō inueni tātā fidem in Israel. Dico aūt vobis: q̄ multi ab oriente & occidēte venient, & recūbent cum Abraham Isaac & Iacob in regno cælorum. Filij aūt regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus & stridor dētiū. Et dixit Iesus cēturioni: Vade & sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer eius ex illa hora. Dñs vobiscū. Oremus.

VIrtutum cælestium deus: qui ab humanis corporibus omnē languorem & omnē infirmitatē præcepti tui potestate depellis: adesto propitius huic famulo tuo: vt fugatis infirmitatib⁹: & viribus receptis: nomē sanctū tuū instaurata protinus sanitate bñdicat. Per. ℟. Amen.

℣. Exaudiat te dñs. 6. Aña. Media vita in morte sumus, quem quærim⁹ adiutorem nisi te dñe: qui pro peccatis nostris iuste ira sceris? Sācte deus: sancte fortis. scē & misericors saluator amaræ morti ne tradas nos. ℣. Ne proijcias nos in tempore senectutis: cum defecerit virtus nostra ne derelinquas nos domine. Sancte deus. Kyrie elei. Christe eleison. Kyrie elei. Pater noster. Et ne nos. ℣. Miserere mei dñe q̄m infirmus sum. ℟. Sana me dñe quoniā cōturbata sunt omnia ossa mea. ℣. Post partū. ℣. Angelis suis. ℣. Ora pro nobis beate dñice. ℣. Saluū fac seruū tuū. ℟. Deus meus sperantē in te. ℣. Mitte ei dñe auxilium de sancto. ℟. Et de sion tuere eum. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniquitatis non apponāt nocere ei. ℣. Esto ei dñe turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Dñe exaudi. ℣. Dñs vobiscū. Oremus. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: infirmitatem famuli tui propitius respice: atque ad protegendum eum dexterā tuę maiestatis extende. Oratio.

COncede hunc famulū tuū quæsumus dñe deus perpetua

tua mētis & corporis salute gau dere:& gloriosa btē Mariæ semper virginis intercessione à psenti liberari tristitia: & æterna perfrui lętitia. Orō. Deus qui miro Oratio. Concede quęsumus ops deus:vt qui peccatorum. Oratio

PReces quas tibi dñe pro famulo tuo ægroto offerim': intercedente beato Petro martyre tuo clementer intende: & pugiles fidei sub tua protectione custodi. Orō. Deus qui ecclesiam tuam beati Thomę. Orō. Deus qui gentium. Orō. Deus. qui dedisti legem Moysi. Orō. Deus qui beatę Catharinę virginitatis. Oratio. Largire nobis clementissime pater. Oratio.

DEus qui facturæ tuę semper pio dominaris affectu: inclina aurē tuā supplicationibus nostris:& famulū tuū ex aduersa valetudine corporis laborantem placatus respice: & visita in salutari tuo: & cęlestis gratiæ præsta ei medicinam. Per dñm.

Cōpleta vltima orationæ sacerdos vtranque manum ponat super caput infirmi,& dicat orationem de btō Vincentio videlicet.

SVper ęgros manus imponēt & bene habebunt. Iesus Marię fili' mūdi sal' & dñs, meritis beati Vincentij sit tibi clemens & ppitius. Amen. Postea dicat Initiū scti̅ euāgelij sm Ioannē. In principio erat verbum & ver. &c. totum. Postea subiungat dicens.

DOmin' Iesus Christ' apud te sit vt te defendat: intra te sit vt te conseruet:ante te sit vt te deducat: post te sit vt te custodiat:super te sit vt te bene ✠ dicat:qui cum patre & spū sctō in vnitate pfecta viuit & regnat in sæcula sæculorū amen. Bndictio dei oīpotētis pa ✠ tris & fi ✠ lij & spūs ✠ sancti, descendat sup te & maneat semper. ℟. Amen. Prædicta oratio super infirmos Potest abbreuiari ad libitum.

¶ Cōmendatio animæ in transitu existentis.

CVm infirmus morti penitus appropinquauerit, sacerdos cum stola leget lætaniā cum versibus & orōne sequenti.

Kyrie ele'. Chrīe ele. Chrīe. audi nos. Pater de cælis de' misre ei.
Fili redēptor mūdi de' misre ei.
Spiritus sancte de' miserere ei.
Sancta trinitas vnus deus miserere ei.
Sancta Maria ora pro eo
Sancta dei genitrix ora pro eo
Sctā virgo virginum ora pro eo
Sancte Michael ora
Sancte Gabriel ora
Sancte Raphael ora
Omnes sancti angeli & archangeli orate pro eo
Omnes sancti beatorum spirituum ordines orate pro eo
Scte Ioānes Baptista ora pro eo
Omnes sancti patriarchæ & prophetæ orate pro eo.
Sancte Petre ora
Sancte Paule ora

Sancte Andrea ora
Sancte Iacobe ora
Sancte Ioannes ora
Sancte Thoma ora
Sancte Iacobe ora
Sancte Philippe ora
Sancte Bartholomæe ora
Sancte Mathęe ora
Sancte Simon ora
Sancte Thadęe ora
Sancte Matthia ora
Sancte Marce ora
Sancte Luca ora
Sancte Barnaba ora
Omnes sancti discipuli domini orate pro eo
Omnes sancti Innocentes orate pro eo
Sancte Stephane ora
Sancte Clemens ora
Sancte Corneli ora
Sancte Cypriane ora
Sancte Laurenti ora
Sancte Vincenti ora
Sancte Dionysi cum socijs tuis orate
Sancte Mauri cum socijs tuis orate
Sancte Sebastiane ora
Sancte Thoma ora
Sancte Petre ora
Omnes sancti martyres orate pro eo
Sancte Syluester ora
Sancte Hilari ora
Sancte Martine ora
Sancte Augustine ora
Sancte Ambrosi ora
Sancte Gregori ora
Sancte Nicolae ora
Sancte Antonine ora
Sancte Dominice ora
Sancte Dominice ora
Sancte Thoma ora
Sancte Vincenti ora
Sancte Francisce ora
Sancte Hieronyme ora
Sancte Benedicte ora
Sancte Antoni ora
Sancte Bernarde ora
Omnes sancti confessores orate pro eo
Sancta Maria Magdalena ora
Sancta Martha ora
Sancta Felicitas ora
Sancta Perpetua ora
Sancta Agatha ora
Sancta Lucia ora
Sancta Agnes ora
Sancta Cęcilia ora
Sancta Catharina ora
Sancta Margarita ora
Sancta Vrsula cum sodalibus tuis orate pro eo
Sancta Catharina ora
Omnes sanctæ virgines orate pro eo
Omnes sancti orate pro eo
Propitius esto libera eum dñe.
A damnatione perpetua libe.
A subitanea & improuisa morte libera eum domine.
Ab imminentibus peccatorum suorũ periculis libera eũ dñe.
Ab infestationibus dæmonum libera eum domine.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ, libera eum dñe.
Per passionem & crucem tuam libera eum domine.

Per gloriosam resurrectionem tuam libera eũ domine.
Per admirabilem ascensionem tuam libera eũ dñe.
Per gratiam sancti spiritus paracliti libera eum dñe.
In die iudicij libera eum dñe.
Peccatores te rogamus audi nos.
Vt iracundiæ tuæ flagella ab eo amoueas te rogamus audi
Vt eius spiritum à loco angustiæ liberes te rogamus audi.
Vt eum in regione viuorum æternis gaudijs confoueri iubeas te rogamus audi nos.
Vt nos exaudire digneris te rogamus audi nos.
Fili dei te rogamus audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata mundi, parce ei domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi libera eum.
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere mei.
Kyrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison,

Ista tria cõmuniter dicantur ab oĩbus. Deinde in silentio dicant omnes. Pater nr̃. Quo dicto dicat sacerdos. Et ne nos. &c. ℣. Saluum fac seruũ tuum. &c. ℣. Mitte ei dñe auxilium de sancto. ℟. Et de Sion tuere eum. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. ℣. Esto ei domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiscum. Et cũ spiritu. Oremus.

Omnipotens sempiterne deus conseruator animarũ, qui quos diligis corripis, & quos recipis: pie ad emendationẽ coerces: te inuocamus domine: vt famulo tuo qui in corpore patitur membrorum debilitatẽ, gratiã tuã conferre digneris: vt in hora exitus sui de corpore, absque mortalis peccati macula tibi datori proprio per manus sanctorũ angelorũ tuorũ eius anima repræsentari mereatur. Per Christũ,

¶ Postmodum si adhuc vixerit dicat sequẽtẽ cõmẽdationẽ quæ est secũdũ vsum romanæ curiæ.

Proficiscere aĩa Christiana de hoc mundo. In nomine Dei pa✠tris omnipotentis qui te creauit: In nomine Ie✠su Christi filij Dei viui qui pro te passus est. In noĩe spirit✠ sancti qui in te effusus est. In nomine angelorum & archangelorum. In nomine thronorum & dominationum. In nomine principatuũ & potestatũ. In nomine Cherubim & Seraphim. In noĩe patriarcharũ & ꝓphetarũ. In noĩe sanctorũ apostolorũ & euangelistarũ. In noĩe sanctorũ martyrũ & confessorũ. In nomine sanctorum monachorum & eremitarum. In nomine sanctarum virginum, & omnium sanctorum & sanctarum Dei. Hodie sit in pace locus tuus; & habitatio tua sit in sancta Sion. Per eundem dominum nostrum

Ie-

Iesum Christũ filiũ. Oremus.

DEus misericors: Deus clemens: qui secundũ multitudinem miserationũ tuarũ peccata pœnitentiũ deles, & præteritorũ criminum culpas venia remissionis euacans: respice propitius super hunc famulũ tuũ N & remissioné sibi omniũ peccatorum tota cordis contritione: & oris cõfessione poscenté deprecatus exaudi: Renoua in eo domine sancte pater piissime quicquid terrena fragilitate corruptũ, vel quicquid diabolica fraude violatum est: & vnitati corporis ecclesię membrum redemptionis annecte. Miserere dñe gemituum, miserere lachrymarum eius: & non habentem fiduciam nisi in misericordia tua, ad tuæ sacramentum recõciliationis admitte. Per Christum dominum.

COmmendo te omnipotenti Deo cariſſime frater & ei cuius es creatura cõmitto: vt cũ humanitatis debitum morte interueniẽte persolueris: ad auctorem tuũ qui te de limo terræ formauerat reuertaris. Egredienti itaque animæ tuæ de corpore, splẽdidus angelorũ cętus occurrat: iudex apostolorum senatus adueniat: candidorũ tibi martyrũ triumphator exercitus obuiet: & liliata rutilantiũ te confessorum turba circundet: iubilantiũ te virginum chorus excipiat: & beatæ quietis in sinũ patriarcharũ te complexus astringat. Mitis atque festiuus Christi Iesu tibi aspectus appareat: q́ te inter assistentes sibi iugiter interesse discernat. Ignores omne qđ horret in tenebris: qđ stridet in flãmis: quod cruciat in tormẽtis. Cedat tibi teterrimus Sathanas cũ satellitibus suis, in aduentu tuo: te comitantibus angelis contremiscat: atque in eternę noctis chaos immane diffugiat.

Exurgat Deus & dissipent inimici eiꝰ: & fugiant q oderũt eum à facie eius. Sicut deficit fumꝰ deficiant, sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei. Et iusti epulẽtur & exultent in Conspectu Dei. Confundantur igitur, & erubescant omnes tartareæ legiones: & ministri sathanæ iter tuũ ĩpedire non audeant. Liberet te à cruciatu Christꝰ q ꝓ te est crucifixꝰ. Liberet te à morte Christus q pro te mori dignatus est. Constituat te Christus filius Dei viui intra paradisi sui loca semper amæna virentia, & inter oues suas te verus ille pastor agnoscat. Ille ab oĩbꝰ peccatis tuis te absoluat: atq; in dexterã suã in electorũ suorum te sorte constituat. Redẽptorem tuũ facie ad faciẽ videas, & præsens semp tibi assistens: manifestiſſimam beatis oculis aspicias veritatẽ. Constitutus igitur inter agmina beatorũ cõtemplatiõis diuinę dulcedine potiaris ĩ. ſecula ſeculorũ. ℟. Amẽ. Oratio.

SVscipe dñe seruuũ tuũ in locũ

sibi

ſibi ſperandæ ſaluationis à miſericordia tua. ℟. Amē. Libera dñe animā ſerui tui ex oībus periculis infernorum, & de laqueis pœnarū, & ex oībus tribulationibus. ℟. Amē. Libera dñe animā ſerui tui ſicut liberaſti Enoch & Eliā de cōmuni morte mūdi. ℟. Amē. Libera dñe animā ſerui tui: ſicut liberaſti Abrahā de vr Chaldæorū. ℟. Amen. Libera dñe aīam ſerui tui: ſicut liberaſti Iob de paſſionibus ſuis. ℟. Amē. Libera dñe aīam ſerui tui: ſicut liberaſti Iſaac de hoſtia & manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen. Libera dñe aīam ſerui tui: ſicut liberaſti Loth de Sodomis & flāma ignis. ℟. Amē. Libera dñe aīam ſerui tui: ſicut liberaſti Moyſen de manu Pharaonis regis ægyptiorū. ℟. Am. Libera dñe aīam ſerui tui: ſicut liberaſti Danielē de lacu leonū. ℟. Amē. Libera dñe aīam ſerui tui ſicut liberaſti tres pueros de camino ignis ardentis: & de manu regis iniq. ℟. Amen. Libera dñe aīam ſerui tui ſicut liberaſti Suſannam de falſo crimine. ℟. Amē. Libera dñe aīam ſerui tui ſicut liberaſti Dauid de manu regis Saul & de manu Goliæ. ℟. Amen. Libera dñe aīam ſerui tui ſicut liberaſti Petrum, & Paulū de carceribus. ℟. Amen. Et ſicut beatiſſimā Teclam virginem, & martyrem tuam de trib⁹ atrociſſimis tormentis liberaſti: ſic liberare digneris animam huius ſerui tui: & tecum facias in bonis congaudere cœleſtibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendamus tibi domine animam famuli tui, precamurq; te Domine Ieſu Chriſte Saluator mundi: vt propter quam ad ima miſericorditer deſcēdiſti, patriarcharum tuorum ſinibus inſinuare non renuas. Agnoſce dñe creaturā tuam non ex diis alienis creatam, ſed à te ſolo Deo viuo & vero: quia non eſt alius Deus præter te: & non eſt ſecundum opera tua. Lætifica domine animam eius in conſpectu tuo: & ne memineris iniquitatum eius antiquarum, & ebrietatum, quas ſuſcitauit furor ſiue feruor mali deſiderij. Licèt enim peccauerit: tamen patrem & filium, & ſpiritum ſanctū non negauit, ſed credidit & zelū Dei habuit in ſe, & Deū q fecit oīa adorauit. Amē.

Oratio.

Delicta iuuentutis, & ignorantias eius quæſumus ne memineris domine: ſed ſecūdū magnam miſericordiā tuā memor eſto illius in gloria claritatis tuæ. Aperiantur ei cœli: collętētur illi angeli: in regnum tuū domine ſeruum tuū ſuſcipe. Suſcipiat eum ſanctus Michael archangelus Dei: qui militiæ cęleſtis meruit principatū. Veniant illi obuiā ſancti angeli Dei: & pducant eum in ciuitatē cęleſtē Ieruſalē. Suſcipiat eum beatus Petrus apoſtolus: cui à Deo claues

re-

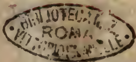
regni cęlestis traditę sunt. Adiuuet eũ sanctus Paulus apostolus qui dignus fuit esse vas electionis. Intercedat pro eo sanct⁹ Ioannes electus Dei apostolus: cui reuelata sũt secreta cælestia. Orent pro eo oẽs sancti apostoli q̃bus à dño data ẽ potestas ligãdi atq; soluẽdi: intercedãt pro eo oẽs sancti Dei qui pro Christi noĩe tormẽta in hoc sęculo sustinuerunt: vt vinculis carnis exutus, peruenire mereatur ad gloriã regni cælestis. Prȩstante dño nõ Iesu Christo. Qui viuit, & regnat in sęcula sæculorũ. Amẽ.

¶ Post obitum autem dicto ℟. Subuenite. & reliq̃s signatis inferius ĩ cõmẽdatione aĩæ fratris mortui dici poterit sequẽs oõ.

ADesto, dñe supplicationib⁹ nostris: & pias aures tuas ad preces nostras ĩclinare digneris: vt nos de throno maiestatis tuę clemẽter exaudias: & orationes famulatus nostri dignanter admittas: Te igitur inuocamus dñe sancte, pater oĩpotẽs æterne deus, pro aĩa famuli tui, quã hodierna die de hac luce vocare dignatus es: vt iubeas dñe ei p̃parare paradisi tui loca virentia: vt nõ eã exurat flãma ignis crudelis gehẽnæ. Quia propterea dñs noster Iesus Christus filius tuus in ligno crucis sub põtio pilatõ pati dignatus est, vt animas quæ per Adę transgressionẽ perierãt, sua sancta resurrectione ab inferni claustris liberaret. Confundãtur gehennæ ianitores, & ministri nequitiæ erubescant. Deducant eam angelicæ potestates in finibus patriarcharum Abrahã Isaac & Iacob patrũ nostrorũ. Consequatur à tua potentia paratã electis iucunditatem: & à dextris hæreditatem adepta lætetur. Vt cũ dies ille tremendę agnitionis aduenerit, vna cum sanctis & electis tuis qui tibi placuerũt in gloria maiestatis tuæ resurgere mereaẽ ad indulgẽtiã non ad pœnã. Et animã illã quã fontis vnda perfudit, & chrismate salutis inunxit, non sinas domine flammarum ardoribus cruciari: nec peccatorũ vinculis alligari. Sed liberam redde paradiso tuo per indulgentiã pietatis tuæ: quia tuã clementiã dum in hoc sęculo cõstitit non negauit. Per eundem dominum nostrũ.

¶ Officia ad cõmunicandum, inungendum infirmum, & commendandã animam fratris, in processionarijs requirantur.

FINIS.

Explicit Breuiarium Fratrum Prædicatorum iuxta decreta Salmã ticensis capituli reformatum,& ab eo qui reformauerũt, denuo recognitum,& ab erroribus purgatum, & nouissime typis datũ sub admodum Reuerendo Patre Magistro Sixto Lucensi dicti ordinis Vicario Generali post obitũ Reuerendissimi Patris Fratris Seraphini Caualli Brixiensis Generalis Magistri.

REGISTRVM.

✠✠✠ a b c d e f g h i K l m n o p q r ſ t v x y z
aa bb cc dd ee ff gg hh ii KK ll mm nn oo pp qq rr
ſſ tt vv xx yy zz aaa bbb ccc ddd eee fff ggg hh iii

Omnes sunt quaterniones.

VENETIIS, Apud Iuntas, M D LXXXIIII.